

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

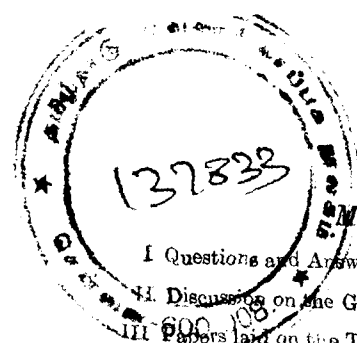
EIGHTH SESSION OF THE THIRD LEGISLATIVE
ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

28th, 29th and 31st January and 1st to 5th February 1966.

Volume XXXIII (Nos. 1 to 8).

TABLE OF CONTENTS.

	PAGE*
<i>Friday, 28th January 1966.</i>	
Personnel of the Government of Madras	i
Principal Officers of the Madras Legislative Assembly	ii
List of Members of the Madras Legislative Assembly with their Constituencies	iii-viii
I Condolence Resolution <i>re</i> the demise of Sri Lal Bahadur Shastri, Late Prime Minister of India	1-11
II Obituary Reference to Dr. Homi Jehangir Bhaba and others in an Air Mishap	11
III Papers laid on the Table of the House	12-29
<i>Saturday, 29th January 1966.</i>	
Obituary References to Sri T.S. Chockalingam, Sri K. S. Venkata- krishna Reddiar and Sri B. Ananthachar	31
II Questions and Answers	31-52
III Adjournment Motion- Failure to maintain sanitary conditions around Government Estate, Madras	52-53
IV Calling attention to crisis in the Match Industry	53-54
V Announcements—	
(1) Panel of Chairmen	54
(2) Business of the House	131
VI Government Bills—	
(1) The Madras University (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 42 of 1965)	54
(2) The Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966	55
VII Discussion on the Governor's Address	55-131
VIII Papers laid on the Table of the House	132

ii

Monday, 31st January 1966.

	PAGES
I Questions and Answers	167-189
II Discussion on the Governor's Address—cont.	190-261
III Papers laid on the Table of the House	261

Tuesday, 1st February 1966.

I Questions and Answers	273-289
II Adjournment Motion— Fast by students of the Alagappa College, Karaikudi	290-292
III Notice under Rule 57 for raising a discussion on the agricultural situation in Thanjavur district	292-293
IV Privilege Matter— Issue of an Ordinance after summoning the Legislature	293-296
V Government Bills—	
(1) The Madras Medical Practitioners Bill, 1965 (L.A. Bill No. 22 of 1965)	296-297
(2) The Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1966	297
(3) The Madras University (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 42 of 1965)	297-355
(4) The Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966	335
(5) The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966	356
(6) The Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966 (L.A. Bill No. 1 of 1966)	357-359
VI Announcement— The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966	356
VII Papers laid on the Table of the House	359-360

Wednesday, 2nd February 1966.

I Questions and Answers	365-387
II Government Resolution— Constitution of Rameswaram Township	387-398
III Discussion on the Governor's Address—cont.	398-456
IV Papers laid on the Table of the House	457

Thursday, 3rd February 1966.

I Questions and Answers	459-484
II Adjournment Motion— Closure of the Coimbatore Spinning and Weaving Mills	484-487
III Calling attention to the slow procurement of paddy in Chingleput and North Arcot districts	487-488

iii

PAGES

IV Statement by Minister for Industries re purchase of land by the Madras State Electricity Board	488-489
V Discussion on the Governor's Address—cont.	489-557
VI Papers laid on the Table of the House	557

Friday, 4th February 1966.

I Questions and Answers	561-591
II Adjournment Motions—	
(1) Alleged lawlessness in the office of 'Daily Thanthi'	591-593
(2) Alleged unrest in Vellore over lease of land to Church of South India	593-594
(3) Alleged unrest over stoppage of stipends to the Elementary Grade Teachers Training School Students	594-595
III Calling attention to the crisis in the Tea Industry in the Nilgiris district due to power-cut	595-596
IV Discussion on the Governor's Address—cont.	596-666
V Papers laid on the Table of the House	666

Saturday, 5th February 1966

I Questions and Answers	675-700
II Calling attention to—	
(1) Difficulties of agriculturists in Thanjavur district	700-702
(2) Hardships of agriculturists of Srivilliputhur taluk	702-704
III Government Motion— Suspension of Rule 41 (3)	702
IV Statement by Chief Minister on the situation at Vellore	704
V Personal Explanation by a Member	705
VI Discussion on the Governor's Address—cont.	705-776
VII Papers laid on the Table of the House	776

How to use the index.

The Index is arranged alphabetically. The Main Headings are printed from the margin and the sub-headings are indented from the main headings.

Under every Main Heading including various names, entries pertaining to proceedings other than Questions are indicated by printing immediately after the subject-matter within brackets, e.g., (M) for Motion, (C.A.) for Calling Attention, (R) for Resolution, (St.) for Statement, etc. An entry without any such indication will mean that it pertains to a question, except in the case of Bills and Financial Business, the entry in which cases will be self-explanatory.

All the Bills are alphabetically arranged under the main heading 'Bill (s)'.

Various bodies like Committees, Councils, Boards, Corporations, etc., are consolidated under the said Main Headings, i. e., 'Committee(s)', 'Council(s)', 'Corporation(s)', etc.

Various Schools, Colleges, Conferences, Ports, temples and similar other broad subjects are shown in alphabetical order under these very Main Headings.

All the Papers laid on the Table of the House are indexed only under the Main Heading "Papers Laid on the Table".

Rulings and Observations from the Chair are indexed under the Main Heading "Chair".

A list of abbreviations used in the Index is given below:—

A.M./Ad. Motion	..	..	Adjournment Motion.
Ann.	..	..	Announcement.
B. O. H.	..	..	Business of the House.
C. A.	..	..	Calling Attention to a Matter of Urgent Public Importance.
C. A. St.	..	..	Calling Attention Statement.
Consid.	..	..	Consideration stage of a Bill. This stage includes : (i) Motion to refer to Select/ Joint Select Committee. (ii) Amendment to refer to Select/Joint Select Committee. (iii) Amendment to circulate. (iv) Motion to consider as reported by Select/Joint Select Committee. (v) Amendment to recommit to Select/Joint Select Committee, etc.
Consid. Cl.	..	..	Consideration of clauses of a Bill.
D.E.E.	..	..	Demands for Excess Expenditure.
Dis. S. D.'..	..	..	Discussion for Short Duration on an urgent matter of administra- tion.
D.S.G.	..	..	Demands for Supplementary Grants.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

PRINCIPAL OFFICERS.

Speaker.

The Hon. Sri S. CHELLAPANDIAN.

Deputy Speaker.

Sri K. PARTHASARATHY.

Panel of Chairmen.

Sri S. RAMASWAMY NAIDU.

Srimathi P. K. R. LAKSHMIKANTHAM.

Sri C. CHIRANJEEVULU NAIDU.

Sri M. V. KARIVENGADAM.

Sri T. KARCHA GOWDER.

Sri M. DHANDAYUTHAPANI.

Secretary to the Assembly.

Sri C. D. NATARAJAN, M.A., B.L.

Deputy Secretary to the Assembly.

Sri M. SHANMUGASUBRAMANIAM, B.A., B.L.

Assistant Secretaries.

Sri K. M. NAGARAJAN, B.A., LL.B.

Sri K. BHUJANGA RAO, B.A. LL.B.

Sri T. RADHAKRISHNAN, Estate Officer.

Sri G. RAGHAVAN.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY WITH THEIR CONSTITUENCIES.

*Serial number and
name of Member.*

Name of Constituency.

(1)

(2)

1 Abdul Azeez, K. S.		Nilakottai.
2 Abdul Khaleel, R.		Ranipet.
3 Alagamuthu, T. P.		Perambalur.
4 Alagiriswamy, M.		Kodaikanal.
5 Ambikapathi, C. M.		Tiruvarur (S.C.).
6 Anandan, L.		Rishivandiyam (S.C.).
7 Anandanayaki, Srimathi T. N.		Basin Bridge, Madras City.
8 Angamuthu Naicker, S.		Attur.
9 Appavoo Thevar, A.		Saliamangalam.
10 Appavoo, P.		Kunnathur (S.C.).
11 Arangannal, Rama		Mylapore, Madras City.
12 Ardhanareeswara Gounder, K. S.		Mettur.
13 Arumugam, A.		Tanipadi (S.C.).
14 Arumugam, R. S.		Gangaikondan (S.C.).
15 Arumugam, S.		Veerapandy.
16 Arunachalam, V. S.		Tiruvallur (S.C.).
17 Arunachalam, V.		Pattukkottai.
18 Balagan, A. B.		Kadayam.
19 Balagangadharan, A. M. P. S.		Nagapattinam.
20 Balakrishnan, A. G.		Vanur (S.C.).
21 Bashyam Reddi, V.		Purasawalkam, Madras City.
22 Bhaktavatsalam, M. (Chief Minister and Leader of the House).		Sriperumbudur.
23 Bhuvarahan, G. (Minister)		Vridhachalam.
24 Cheemaichamy, K.		Manamadurai.
25 Chelliah, M.		Srivilliputhur (S.C.).
26 Chellapandian, S. (Speaker)		Alangulam.
27 Chidambaranatha Nadar, A.		Nagercoil.
28 Chinnadurai, G. E.		Coimbatore-I.
29 Chinnakaruppa Thevar, S.		Thirupparankundram.
30 Chinnamunisamy Chetty, N.		Uddanapalli.
31 Chinnaraje, C. K.		Chengam.
32 Chinnasamy, T.		Kallakurichi (S.C.).
33 Chinnathurai Ambalakarar		Andanallur.
34 Chinnayan, S.		Namakkal (S.C.).
35 Chinniah Gounder, N. P. M.		Manaparai.
36 Chiranjeevulu Naidu, C.		Tiruttani.
37 Dhakshinamoorthy Gounder, A. S.		Erode.
38 Dhandayuthapani, M.		Adirampattinam.

<i>Serial number and name of Member.</i>	<i>Name of Constituency.</i>
(1)	(2)
39 Dharmalingam, A. P.	.. Lalgudi.
40 Duraipandian, N.	.. Nanguneri.
41 Duraiswamy, A.	.. Talaivasal (S.C.).
42 Duraiyarasan, A.	.. Arantangi.
43 Ekambara Mudaliar, N.	.. Kadambathur.
44 Ellama Naidu, V.	.. Thondamuthur.
45 Elumalai, T. P.	.. Ponneri (S. C.).
46 Ganesan, Saw.	.. Karaikudi.
47 Gomathi Sankara Dikshithar, G.	Ambasamudram.
48 Gopala Gounder, K.	.. Sathiyamangalam.
49 Govindan, Pulavar K.	.. Cheyyar.
50 Govindarajulu Naidu, R.	.. Madhavaram.
51 Haja Sheriff, K. S. G.	.. Harbour, Madras City.
52 Jagadambal Velayudham, Srimathi.	Jayankondam.
53 Jayaraj, P.	.. Kodavasal (S.C.).
54 Jeevarathnam, R.	.. Vellore.
55 Jothi Venkatachellum, Srimathi (Minister).	Egmore, Madras City.
56 Kadambavanasundaram, T.	.. Aruppukottai.
57 Kakkan, P. (Minister)	.. Samayanallur (S.C.).
58 Kaliyannan, T. M.	.. Tiruchengode.
59 Kaliappa Gounder, A. K.	.. Nambiyur.
60 Kalyanasundaram, M.	.. Tiruchirappalli-II.
61 Kamalanathan, M.	.. Uthangarai.
62 Kamaraj, K.	.. Sattur.
63 Kanchi Manimozhiar	.. Thiagarayanagar, Madras City.
64 Karcha Gowder, T.	.. Ootacamund.
65 Kariamanicka Ambalam, K.R. RM.	Tiruvadanai.
66 Karivengadam, M. V.	.. Pennagaram.
67 Karunanithi, M.	.. Thanjavur.
68 Kesava Reddi, T. B.	.. Polur.
69 Kolandaiammal, Srimathi C.	Sulur.
70 Kosalram, K. T.	.. Sattankulam.
71 Kothandarama Bagavathar, C.	Arni.
72 Krishnaswami, K. M.	.. Valavanur.
73 Krishnamoorthy, V.	.. Nellikuppam.
74 Krishnamurthy, M. R.	.. Kattumannarkoil.
75 Krishnaswamy Gopalar, R.	.. Gandarva Kottai.
76 Krishnasami Naidu, R.	.. Rajapalayam.
77 Krishnaveni, Srimathi A.	.. Andipatti (S.C.).
78 Kulandaiswamy Gounder, M. ..	Yercaud (S.T.).

<i>Serial number and name of Member.</i>	<i>Name of Constituency.</i>
(1)	(2)
79 Kunjan Nadar, A.	.. Padmanabhapuram.
80 Lakshmikantham, P. K. R.	Srimathi Madurai East.
81 Lakshminarasamma, Srimathi B.	Tirukkoyilur.
82 Madhavan, S.	.. Tirukoshtiyur.
83 Mahalingam, N.	.. Pollachi.
84 Majid, S. M. A. (Minister)	.. Sankarankoil.
85 Manavalan, T.	.. Gudiyatham (S.C.).
86 Mani, K. S.	.. Aduthurai.
87 Mani, M. S.	.. Tiruchirappalli-I.
88 Mani, S.	.. Vengalam (S.C.).
89 Mani, V. S. S.	.. Authoor.
90 Manickam, C.	.. Harur (S.C.).
91 Manonmani Ammal, Srimathi A.	Ulundurpet.
92 Marappa Gounder, K.	.. Avanashi.
93 Maruthanayagam Pillai, M.	.. Vadamadurai.
94 Matha Gowder, J.	.. Coonoor.
95 Mathialagan, K. A.	.. Thousand Lights, Madras City
96 Mayandi Nadar, M.	.. Washermanpet, Madras City.
97 Mookiah Thevar, P. K.	.. Usilampatti.
98 Munirathnam, K. R.	.. Arcot.
99 Munu. Adhi	.. Saidapet.
100 Murugaiyan, P.	.. Alangudi (S.C.).
101 Murugaiyan, S.	.. Thurinjapuram.
102 Muthiah, K. K.	.. Panjappatti.
103 Muthiah, V. A.	.. Uppilapuram.
104 Muthukaruppannaswami Gounder, M. P.	Koilpalayam.
105 Muthulingam, S.	.. Wandiwash (S.C.).
106 Muthuvelappa Gounder, P. K.	Gobichettipalayam.
107 Nallamuthu, R.	.. Mallasamudram (S.C.).
108 Nallasenapathi Sarkarai Manradiar, N. (Minister).	Perundurai.
109 Nallasivam, K. R.	.. Chennimalai.
110 Nallasamy, T. M.	.. Karur.
111 Nanjunda Row, S.	.. Vedasandur.
112 Narayanan, R.	.. Ariyalur.
113 Narayanaswami Pillai, K.	.. Nallur.
114 Narayanaswamy Naidu, G.	.. Mayuram.
115 Nataraja Gounder, K. S.	.. Kangayam.
116 Natarajan, Dr. B.	.. Kanyakumari.
117 Natesa Mudaliar, S. V.	.. Kancheepuram.
118 Nedunchezhiyan, V. R.	.. Triplicane, Madras City.

<i>Serial number and name of Member.</i>	<i>Name of Constituency.</i>
(1)	(2)
119 Palani, K. B.	Tiruvayar.
120 Palanisamy, K. P.	Coimbatore-II (S.C.).
121 Palaniswamy Gounder, K. N.	Tirupur.
122 Parameswaran, B.	Madurantakam (S.C.).
123 Parthasarathy, K. (Deputy Speaker).	Sankarapuram.
124 Parvathi Arjunan, Srimathi ..	Dharapuram.
125 Periannan, V. R.	Sendamangalam.
126 Perumal, A.	Tiruchuli (S.C.).
127 Perumal Raju, G. D.	Andhiyur (S.C.).
128 Ponnammal, Srimathi A. S. ..	Sholavandan (S.C.).
129 Ponnappa Nadar, R.	Killiyoor.
130 Ponnian, K.	Anamalai (S.C.).
131 Ponnurangam, A. M.	Sholinghur.
132 Ponnusamy, S.	Tuticorin.
133 Raghava Reddi, A.	Gummidipoondi.
134 Rajagopalaswamy, R.	Udumalpet.
135 Rajagopal Naidu, B.	Katpadi.
136 Rajagopal, P.	Ambur (S.C.).
137 Rajangam, M.	Uthamapalayam.
138 Rajangam, N.	Kurinipadi (S.C.).
139 Rajaram, G.	Gingee.
140 Rajathi Kunchithapatham, Sri- mathi.	Tirunelveli.
141 Rajendran, S. S.	Theni.
142 Ramachandran, P. (Govern- ment Whip).	Peranamallur.
143 Ramachandra Rayar, A.	Bhuvanagiri.
144 Ramachandra Reddy, N.	Hosur.
145 Ramaiah, V. (Minister)	Thirumayam.
146 Ramakrishna Naicker, A. L. . .	Ottapidaram.
147 Ramalingam, N. S.	Vedaranyam.
148 Ramalingam, S.	Musiri (S.C.).
149 Ramanathan, V.	Kulithalai.
150 Ramasami, A. R.	Kumbakonam.
151 Ramasamy, S.	T. Polur.
152 Ramaswami, S. J.	Arkonam.
153 Ramaswamy Naidu, S.	Sivakasi.
154 Ramaswamy Udayar, N.	Valapadi.
155 Ranganayaki, Srimathi N. K.	Bhavani.
156 Rathnavelu Gounder, A.	Salem-II.
157 Rangaswamy, R.	Dindigul.
158 Sadasivam, S.	Aravakurichi.

<i>Serial number and name of Member.</i>	<i>Name of Constituency.</i>
(1)	(2)
159 Sambandam, K. R.	Porayar.
160 Sampanghi, R.	Virinchipuram.
161 Sangili, S.	Kadambur (S.C.).
162 Sankaran, V.	Madurai Central.
163 Sasivarna Thevar, T. L.	Mudukulathur.
164 Seenuvasa Padayachi, P. R. ..	Cuddalore.
165 Selvarajan, M. S.	Tiruchendur.
166 Senapathi Gounder, A.	Ottanchatram.
167 Sengaliappan, R.	Palladam.
168 Sengottuvelu, N. P.	Rasipuram.
169 Shanmugam, M.	Villupuram.
170 Shanmugam, P. U.	Tiruvannamalai.
171 Shanmuga Rajeswara, Sethu- pathi, R.	Ramanathapuram.
172 Shanmugasundaram, N.	Mettupalayam.
173 Sivaramanambalam, SV. SM.	Melur.
174 Sivasubramaniam, S.	Chidambaram (S.C.).
175 Soundaravel Servai, At. A. P.	Bodinaickanur.
176 Sountharapandian, N.	Radhapuram.
177 Sreenivasa Reddiar, O.	Uthiramerur.
178 Srinivasan, C.	Paramakudi.
179 Sriramulu, P. V.	Krishnagiri.
180 Suares, Srimathi A.	Nominated.
181 Subbiah, A. K.	Tiruthurai pundi (S.C.).
182 Subbiah Mudaliar, A. R.	Tenkasi.
183 Subramania Gounder, K. S. ..	Sankari.
184 Subramaniam, R.	Papanasam (S.C.).
185 Subramaniam Chettiar, N. ..	Srirangam.
186 Sulochana, Kumari D.	Perambur (S.C.), Madras City.
187 Sundararajan, N. S.	Taramangalam.
188 Swamidhas, A.	Colachel.
189 Swaminathan, R. V.	Sivaganga.
190 Swaminatha Udayar, T. S. ..	Mannargudi.
191 Thangavelu, A.	Tindivanam.
192 Thangavelu, R.	Sirkali (S.C.).
193 Thiagarajan, A.	Pudukkottai.
194 Thiagaraja Pillai, M. D. ..	Nannilam.
195 Thirupathy, K.	Tiruppathur.
196 Thiruvengadam, K.	Tirumangalam.
197 Urkavalan, P.	Puliangudi (S.C.).
198 Vadivel, D.N.	Dharmapuri.
199 Vadivelu, M. P.	Vaniambadi.
200 Veerabahu, A. P. C.	Srivaikuntam.

Serial number and name of Member.	Name of Constituency.
(1)	(2)
201 Velappan, C. V.	Kabilamalai.
202 Venkataraman, G.	Salem-I.
203 Venkatasubba Reddi, O.	Acharapakkam.
204 Venkidusamy Gounder, C.	Palani.
205 Venugopalakrishnasami, N. V.	Koilpatti.
206 Viswanathan, C. G.	Chingleput.
207 William, M.	Vilavancode.

Serial number.	Name.
1	Venkataraman, R. (Minister).
2	Krishnaswamy Reddi, N. (Advocate-General).

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

EIGHTH SESSION OF THE THIRD LEGISLATIVE
ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Friday, 23th January 1966.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George,
at two of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI S. CHELLA-
PANDIAN) in the Chair.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision
by the Member.]

I.—CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEMISE OF SRI LAL BAHADUR SHASTRI, LATE PRIME MINISTER OF INDIA.

MR. SPEAKER: It is my most melancholy duty to refer to
the sad and sudden demise of Sri Lal Bahadur Shastri, late Prime
Minister of India, on the 11th January 1966 at Tashkent, at a
critical juncture in the history of our nation. The Hon. Leader of
the House will move the condolence resolution.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்
கனே, பின்வரும் தீர்மானத்தை நான் பிரேரேபிக்கின்றேன்—

“இசைவும், ஏற்றமும் இணைந்த நல்லொழைவை நாடும் பணி
யிலே டாஷ்கன்ட் நகரில் நம் நாட்டின் முன்னாள் பிரதமர்
திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள், 1966-ம் ஆண்டு ஜனவரி
11-ந் நாள் பதினொன்றாம் நேரத்தில், ஊழின் வலியால் உற்ற திடீர்
மானம் குறித்து இம் பன்றம் தனது ஆழ்ந்த மனக் கவலையையும்,
ஆருத் தயரத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. ஆக்கிரமிப்புக்கு
எதிரான போரிலே அவர் நம் நாட்டுக்கு வெற்றியை ஈட்டி,
விரைந்த நிலை நாட்டினார்; அதன்பின், அமைதியிலே நாட்டின்
பெருமையை அவர் காத்தார். இந்த மேதகு முயற்சியில் அவர்
தம் உயிரையே அர்ப்பணித்து ஒப்பற்ற தியாகியானார். அமைதி
யான நல்லொழைவை, அடைவதற்கென்ற முயற்சியிலே, இன்னுயிர்
தன்னை சுந்தவராய், இறவாப் புகழும் பெற்றுவிட்டார். அவர்
வாழ்விலே பெற்றது பெருந்திறப்பு; மறைவிலே உற்றது மாபெருஞ்
திறப்பு. அவரது புனித நினைவைப் போற்றும் வகையால்,
எவ்வாறு நம் நாட்டின் எவ்வுமைக்கும், பெருமைக்கும் என்று அவர்
வாழ்ந்த மறைந்தாரோ, அவ்வாறே நாமும் நாட்டின் தன்னலமற்ற
சேவைக்கென மீண்டும் நம்மை அர்ப்பணித்துக் கொள்வோமாக.

அவரது பத்திரியார், திருமதி லக்ஷ்மீ சாஸ்திரி அவர்களுக்கும்,
வருந்தி நிற்கும் அவர் குடும்பத்தினருக்கும் இம் மன்றம் தனது
வருந்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.”

நம் நாட்டைச் சீரிய வகையில் தலைமை வகித்து நடத்திச்
சென்ற, பல்லாண்டுகளாகச் சுதந்திரப் போராட்டத்திலே நமக்கு
வழி காட்டி நம்மை நடத்திச் சென்ற, சுதந்திரம் அடைந்த
பிறகும் சீரிய வகையிலே ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று,
மக்களுடைய முன்னேற்றத்திலேயே ஈடுபட்டு, அதற்குரிய திட்டம்

English version of Resolution printed as Appendix X on page 29.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [28th January 1966]

களை உருவாக்கி நிறைவேற்றுவதற்கு வழி வகுத்த சிறந்த தலைவர், உலகத்தின் நன்மதிப்பைப் பெற்ற தலைவர் ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள், 19 மாதங்களுக்கு முன்பு திடீரென்று மறைந்தார் என்ற செய்தியைக் கேட்டபொழுது நாமெல்லோரும் மிகுந்த அக்கத்தில் ஆழ்ந்தோம். அந்தகைய ஒரு சிறந்த தலைவரை நாம் இழந்துவிட்டோமே, அந்தகைய தலைமை மீண்டும் நமக்குக் கிடைக்குமா, நாட்டில் பல பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டியிருக்கின்றனவே என்று நாம் ஏங்கி நின்றோம். ஆனால், அநிலே சித்தனை செலுத்திய, அநேகமாக எல்லோருடைய மனதும் ஸ்ரீ லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களிடத்திலேதான் சென்றது. ஸ்ரீ லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள்தான், ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களைப் பின்பற்றக்கூடிய ஒப்புயர்வற்ற தலைவர், அவர்தான் ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுடைய பரிபூரணமான நம்பிக்கையைப் பெற்றவர், அவர்தான் ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுடைய கொள்கைகளிலே பரிபூரணமான நம்பிக்கை உள்ளவர், அவர்தான் நமக்குச் சிறந்த தலைவர் என்று பலரும் நினைத்தார்கள். அவ்வாறே ஸ்ரீ லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் ஏகமனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். 18 மாதங்களாகப் பிரதம மந்திரியாக இருந்து அவர் ஆட்சி செலுத்திக்கொண்டு வந்தார். ஆனால், இந்தக் குறுகிய காலத்திலேயே மக்களுடைய நன்மதிப்பை அவர் பெரிதும் பெற்றுவிட்டார். இந்த நாட்டு மக்களுடைய நன்மதிப்பை மட்டுமல்ல, உலகத்தின் நன்மதிப்பையும் பெற்று அவர் மறைந்ததிலே இந்த உலகமே துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கக்கூடிய நிலையை நாம் காண்கின்றோம். அவருடைய குடும்பத்தினருக்கு ஏற்பட்ட இந்தத் துக்கத்தை நாமெல்லோரும் பகிர்ந்து கொள்ளுகின்றோம் என்றால், இந்த நாட்டு மக்களாகிய நாம் படும் துயரத்தை உலகமே பகிர்ந்து கொள்ளக் கூடிய வகையில் உலகமே இதிலே மிகுந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறது. உலகம், ஸ்ரீ லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுடைய அருமை பெருமைகளை உணர்ந்து பாராட்டியிருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்கிறோம். உலகமே பாராட்டத்தக்க சீரிய வகையில் ஸ்ரீ லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் வழிகாட்டினார்கள். அவர் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த 18 மாதங்களுக்குள் 18 ஆண்டுகளில் ஏற்படக்கூடிய மகத்தான பிரச்சினைகளெல்லாம் ஏற்பட்டன. என்றாலும், அவர்கள் உறுதியோடும் நம்பிக்கையோடும் நின்று சிறந்த வழியைக் காட்டிக் கொண்டு வந்தார்கள்.

இவ்வளவு பெரிய தலைவராக விளங்கிய ஸ்ரீ சாஸ்திரி அவர்கள் வறுமையில்தான் பிறந்து வாழ்ந்தார். ஆனால், சிறு வயதிலேயே நாட்டின் விடுதலையில் நாட்டம் கொண்டிருந்தார். விடுதலைப் போராட்டத்தில் மகாத்மா காந்தியடிகளுடைய தலைமையிலே, பரிபூரணமான நம்பிக்கையுடன் ஈடுபட்டார். ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுடைய தலைமையும், அவர்களுடைய வழியும் அவருக்குப் பக்கபலமாக நின்றது. அவ்வாறு தொடர்ந்து சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பெரும் பங்கு எடுத்துக் கொண்ட ஸ்ரீ லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களை, சுதந்திரம் அடைந்தவுடன் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பும் தேடி வந்தது என்று கூறினேன். உத்தரப் பிரதேச மாநில ஆட்சியில்

28th January 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

முக்கியமான பொறுப்பை அவர் வகித்துக் கொண்டு வந்தார். ஆனால், அப்படி மந்திரி பதவி வகித்துக் கொண்டு வந்த சமயத்திலே, காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தில் அவர் பணியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டபோது, அவர் சிறிதும் தயங்காமல் மந்திரி பதவியை விட்டு விட்டு, அகில இந்திய காங்கிரஸ் காரியதரிசியாகப் பணியாற்றி மகத்தான சேவை புரிந்தார் என்பது நம்மில் அதேகருத்துத் தெரியும். எத்தனையோ காரியதரிசிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அன்னத்தோறும் அல்லது இரண்டு அன்னங்களுக்கு ஒரு முறை காரியதரிசிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் ஸ்ரீ லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களைப் பொறுத்த மட்டில் பதவியை விடுத்தாலும் சரி, விடுவாவிட்டாலும் சரி, காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தின் முக்கிய உறுப்பினராக இருந்தாலும் சரி, காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தின் முக்கிய உறுப்பினராக இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி, காரியதரிசியாக இருந்தாலும் சரி, சாதாரண உறுப்பினராக இருந்தாலும் சரி, அகில இந்தியாவிலும் சாதாரண உறுப்பினராக இருந்தாலும் சரி, ஸ்ரீ லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் உள்ள காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் ஸ்ரீ லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுடைய தாங்களும் கவனித்திருப்பீர்கள். “எனக்கு ஏதாவது ஒரு பிரச்சினை வந்தால், என்னுடைய தந்தையார் இருந்தபோது கூட, ஸ்ரீ லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுடைய யோசனையைத்தான் நான் மேம்பென்” என்று ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் கூறிய வார்த்தை பத்திரிகையில் வெளிவந்திருந்தது. அதைத் தாங்களும் கவனித்திருப்பீர்கள். அவ்வாறு எல்லோருக்கும் ஏழை எளிய வர்களுக்கும் கூட உற்ற நண்பராக இருந்தார் ஸ்ரீ சாஸ்திரி அவர்கள் என்பதை அவரைக் காணச் சென்றவர்கள் கவனித்திருப்பார்கள். எப்பொழுது சென்றாலும், ஏராளமான ஏழை எளிய மக்களுடைய கப்பம் தான் அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கும். இரவு, பகல் என்று பாராமல் அவர்கள் தொடர்ந்து தொண்டாற்றிக் கொண்டு வந்தார்கள். அமைச்சராக இருந்தாலும் சரி, அமைச்சராக இல்லாவிட்டாலும் சரி, எப்பொழுதும் அவர்களுடைய யோசனையை மக்கள் நாடி வந்தார்கள்.

மந்திரி ஆட்சியிலே பொறுப்பு ஏற்று, சீரிய வகையிலே நடத்திக்கொண்டு வந்தபோது கூட, குறிப்பிட்ட ஒரு பொறுப்பை வகிக்கும்போதும், வேறு எந்தத் துறையைப் பற்றியதாக இருந்தாலும், ஆட்சியைப் பற்றியதாக இருந்தாலும், மற்ற ஸ்தாபனங்களில் பற்றியதாக இருந்தாலும், ஸ்ரீ சாஸ்திரி அவர்களைத்தான் மக்கள் அழைத்தார்கள். அவர்களுடைய யோசனையைக் கேட்பவரும் நாடிச் செல்வார்கள். அவர்களுடைய நாடுவதற்கும் செல்லுவார்கள். பதற்கும், அவர்களுடைய உதவியை நாடுவதற்கும் செல்லுவார்கள். ஆனால், ஸ்ரீ சாஸ்திரி அவர்கள் அடக்கமே உருவாகக் கொண்டவர். மக்கள் அழைத்ததில் பரிபூரணமான நம்பிக்கை வைத்திருந்தார்கள்.

ஸ்ரீ லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் நம் நாட்டின் பிரதம மந்திரியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவுடன் எதிர்பாராத பல பிரச்சினைகள், புதிய பிரச்சினைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டன. நம் நாட்டு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[28th January 1966]

எல்லையில் பாதித்தான் ஆக்கிரமித்தபோது, மிகவும் கவலையளிக்கக் கூடிய போர் நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால், ஸ்ரீ சாஸ்திரி அவர்கள் சிறிதும் மனம் தளரவில்லை. அவர்கள் சிறந்த வழியைக் காட்டினார்கள். நகுந்த முடிவை எடுப்பதிலே சிறிதும் தயங்கவில்லை. அவர் அடக்கமே உருவாகக் கொண்டவர். அதுமட்டுமில்லை. காந்திஜி அவர்களுடைய பார்ப்பரையை ஒட்டி, நேருஜி அவர்களுடைய பார்ப்பரையை ஒட்டி அவர்களுடைய கொள்கைகளிலே, அவர்களுடைய வழிகளிலேயே நடைபெற்று நல்ல வழியைக் காட்டிச் சென்றார்கள். என்னாலும், இவருக்கே உரித்தான முறையில் எந்தப் பிரச்சனையையும் தீர்க்காமல் விடவில்லை. காட்டிற்று நலனவிக்வும் வகையில் தம் முடிவை உறுதியாகப் பின்பற்றி செயலாற்றி வந்த அருமை பெருமைகளை நாம் உணர்வோம். திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களிடத்தில் இந்த நாட்டு மக்கள் வைத்திருந்த அன்பையும், மதிப்பையும் நாம் அறிவோம். அவர் எல்லோருடைய அன்பையும், மதிப்பையும் தம்முடைய உயர்ந்த பண்பினாலே, உறுதியான செயல்பாடுகளினாலே பெற்றார்கள். அவர்கள் பிரதம மந்திரியாக இருந்தபோது நேகம் உண்டோம். அவர்கள் அளித்த ஊக்கம் நான் மக்களுக்கும் சரி, இராணுவ வீரர்களுக்கும் சரி, கிளாமர்களுக்கும் சரி இடையருது, ஊக்கம் சூன்ருது தேச நலனுக்காக உழைத்திருந்த பெருஞ் சக்தியை அளித்து வந்தது. அவர்கள் அளித்த ஊக்கத்தினால் தான் தமது ஜவான்கள் தம் தேசத்தின் பெருமையை நிலைநாட்டினார்கள். கடந்த செப்டம்பர் மாதம் நமக்கு மகத்தான வெற்றியைப் பெற்றுத் தந்தார்கள். அப்படிப் போர் என்ற நிலையில் உறுதியாக நின்று நமக்கு வெற்றிக்கு மேல் வெற்றி வாக்கித் தந்த திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் நாம் சமாதானம் என்ற உடனே போரை நிறுத்த ஒப்புக்கொண்டு இந்த நாடு தன் அண்டை நாட்டுடன் என்றென்றும் சமாதானமாக வாழ்ந்து முன்னேற்றம் அடைவதற்கான வழியைக் காண டாஷ்கண்டினை பேச்சுவார்த்தை நடத்தி வெற்றிகண்டார்கள். எத்தகைய ஒப்புவாற்ற தலைவர் உலகத்தாரின் பெருமதிப்புக்கு உரியவாரணர் என்பதில் ஆச்சரியமில்லை. அவருடைய மறைவு உலகத்தார் அனைவரையும் துக்கத்தில் ஆழ்த்திற்று என்பதிலும் ஸ்ரீமதி. ஆனால், நிலைமையை அப்போதைக்கப்போது நாம் சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சமாளித்தும் இருக்கிறோம். மீண்டும் ஒரு பிரதமரை இந்தியப் போரின் தலைவராக அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதையும் பாரத நாட்டு மக்கள் மட்டும் அல்லாமல் உலகமே வரவேற்கிறது. புதிய பிரதம மந்திரி திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களும் மகாத்மா காந்தி, ஜவஹர்லால் நேரு, லால் பகதூர் சாஸ்திரி ஆகியவர்களின் வழியைப் பின்பற்றி நிறைவர்கள். அவ்வாறு நாம் பின்பற்றப் போவதாகவும் அவர்கள் உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த நாடு பரிபூரணமான ஒத்துழைப்பை அளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் மிக உயர்ந்த நிலையை அடைந்தார்கள் என்பது மட்டும் அல்ல, அவரது தலைமையில் நம் நாட்டே உலகத்தில் பெருமைப்படக்கூடிய அளவிற்கு மிக உயர்ந்த

28th January 1966]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நிலையை அடைந்திருக்கிறது. அதைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு மேன்மேலும் அதை வளர்த்துக் கொள்ள உறுதி கொண்டது நான் நாம் சாஸ்திரி அவர்களுக்குச் செலுத்தக்கூடிய அஞ்சலியாகும். மிக உயர்ந்த நிலையில் இருந்த அவரது குடும்பம் இன்றைக்கு நிக் கதியாக நிலையில் இருக்கிறது. அப்படி இருப்பதற்காக அவர்கள் குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் யாரும் பொருள்படுத்தவில்லை. திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி குடும்பம் என்பதற்கு எற்றவகையில் தான் அவரது குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் யாரும் இந்த நாடு நன்றாக இருக்க வேண்டும், பெருமையோடு முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும், மக்கள் எல்லோரும் இன்புற்று வாழ வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். எத்தகைய ஒரு ஒப்புவாற்ற குடும்பத்தினருக்கு இந்தத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் இன்றைக்கு தம்முடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறார்கள்.

திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் இந்தாட்டிற்கு வழி காட்டிய நெறியில் நாம் செல்லவேண்டும். நம் பிரச்சனைகளை கௌரவமாக, சமாதான முறையில் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு பணி புற்றவோம், எல்லோரும் இன்புற்று, குறையாற வாழக்கூடிய முறைகளில் செயலாற்றவேண்டும் என்பதாக இந்தத் தோத்தில் நாம் உறுதி கொள்வது ஒன்றுதான் நாம் அவருக்குச் செலுத்தக் கூடிய சிறந்த அஞ்சலி என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என் வார்த் தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தியப் போரின் தலைமை அமைச்சர் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரியின் மறைவு குறித்து, இந்த அவையின் முதல்வர் கொண்டு வந்துள்ள அனுதாபத் தீர்மானத்தைப் பொதுவாக எதிர் கட்சிகளின் சார்பாகவும், குறிப்பாகத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகவும் நான் ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுடைய பேரிழப்பு என்னவு அந்நேரம் துயரத்தையும், துக்கத்தையும் இந்தியப் பெருநாடு மக்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், அகில உலகத்திலும் ஜனநாயகத்தில் பற்றுக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் ஏற்படுத்தியது என்பதை நாம் நன்றி உணர்வோம். கருத்து வேறுபாடுடைய மாற்றக் கட்சியினர்களும் மதிக்கக் கூடிய அளவிற்கு சிறந்த பண்பாடுடையவர் அவர். சிறந்த உறுதிப்பாடு கொண்டவர் அவர். இப்படிப் பண்பாகையாலும் இந்திய நாட்டு மக்களுடைய பெருமதிப்பையும், பாராட்டுதலையும் பெற்ற அவர் நாட்டின் நிலை யான வாழ்வுக்கு டாஷ்கண்டினை உடன்பாடு செய்து அவர் முடித்தார் என்ற செய்தியை நாம் அறிந்து மகிழ்வதற்குள் அவர் மறைந்தார் என்ற செய்தி நம் நெஞ்சை எல்லாம் உருக்கிவிட்டது.

டாஷ்கண்டி மகாநாட்டினால் எத்தகைய உடன்பாடு ஏற்படும் என்பதை இந்திய பெருநாடு மக்கள் மட்டுமல்லாமல் உலகமே போரவனுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது, அவர் களுக்கு ஏற்பட்ட சாவே முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாக

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[28th January 1966]

அமைந்துவிட்டது. எதிர் காலத்தில், இந்தியாவிலும், பாகிஸ்தான் குடும்ப இடையிலே இருந்த மனக் கசப்பு மாறமா? இன்னும் அதிக அளவில் தான் மூளுமா? இந்தியத் குணைகண்டத்தில் அமைதி நிலைமா? அல்லது இங்கே மூள்கின்ற போர் அரசியாக் கண்டத்தில் அமைதியைக் குலைந்து உலகப் போராக மூண்டு விடுமா? போர் நோடர்ந்தா நடைபெறுவதானால் இந்த நாடு இன்னும் எத்தனை உயிர்களை இழக்க வேண்டியிருக்குமோ? இருக்கும் வருவாயை எல்லாம் போர்ப்பணியிலே செலவிட்டு நாட்டின் பொருளாதார வாழ்வு சீர்குலைந்துவிடுமோ? என்பதாகவெல்லாம் அச்சமும், பதட்டமும் கொண்டிருப்பார்கண்டு பேச்சு வார்த்தைகள் முறிந்துவிடும் நிலையில் இருப்பதாகக் கேட்டு அவதம்பிக்கையுற்று—அதன் முடிவு என்னவாக இருக்கும் என்று அவனோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில்—பதை நின்றது அளவிற்கான நல்லாற்றின் நோற்றத்திற்கு அடிகோலிதம் வசலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த உடன்பாட்டின் செய்தியை உலக மக்கள் அறிந்து மகிழ்வதற்குள்ளாக, இந்தியப் போரின் தலைமை அமைச்சர் மறைந்த செய்தி வந்ததானது உலகத்தையே நெக்குருகச் செய்தது என்பதை நாம் நன்றாக உணர்கிறோம்.

பதினெட்டு ஆண்டு காலமாகத் தீர்க்கப்படாமல் இருந்து வருகிற காஷ்மீர் பிரச்சினையை டாஷ்கண்டு உடன்பாடு தீர்த்து வைத்து விட்டது என்று சொல்லவில்லை. அப்பிரச்சினைக்கு உடனடியாக ஒரு முடிவு ஏற்பட்டு விட்டது என்று சொல்லவில்லை. என்றாலும்—எந்தப் பிரச்சினை அதட்டும் அதைப் போர்மூலமே தான் தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்—துப்பாக்கிக்குத் துப்பாக்கி என்பதாக இரு நாடும் தங்கள் தங்கள் போர்ச்சாதனங்களை எல்லாம் எல்லையில் குவித்து வைத்துக்கொண்டு அமைதியற்ற நிலையில் வாழ்வதை மாற்றி—பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலம் தீர்த்துக்கொள்ள ஒரு முன்னேடியாக அந்த உடன்பாடு அமைந்திருக்கிறது. பதட்ட நிலை தணிந்து அமைதியை நிலையாகத் தோற்று விப்பதற்கு அடிப்பாடாக அமைந்த வாலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்ற டாஷ்கண்டு மகாநாட்டின் உடன்பாடு வெளிவருவதற்குள் நமது இந்தியப் போரின் தலைமை அமைச்சர் மறைவைப் பற்றிய செய்தி உலகையே திடுக்கிட வைத்தது. மிக்க மகிழ்ச்சியோடு டாஷ்கண்டில் இருந்து திரும்புகிற திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரிக்கு இந்தியப் பெருங்குடி மக்கள் மலர் சோரிந்து வரவேற்பு அளிக்கக் காத்திருந்தபோது அவரது உயிரற்ற உடலைக் கண்ணீர் சிந்தி வரவேற்கும் நிலை ஏற்பட்டு விட்டது.

அவர் மதிக்கத்தக்க பல மாண்புகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கினார் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய உரையிலே தெளிவுபட எடுத்துக் கூறினார்கள். அரசியலிலே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற பலருக்கு நல்லதொரு இலக்கணமாக அவர் திகழ்ந்தார். ஆடம்பரமற்ற வாழ்க்கை நடத்தி வந்தார்; படாடோபமற்ற வாழ்க்கையை நடத்தினார்; பதவி வந்தாலும் சரி, பதவியை விட்டுச் சென்றாலும் சரி ஒரே

28th January 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நிலையிலேயே தனது வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தார். உள்ளத்திலே உறுதி கொண்டவராகத் திகழ்ந்தார். இந்தியாவுக்கும், பாகிஸ்தானுக்குமிடையே போர் நடந்து கொண்டிருந்தபோது, அவர் உலக அளவிலே உள்ள போரரசுகள், இந்தியாவைப் பொறுத்து கொண்டிருந்த மதிப்பை வளர்க்கச் செய்கின்ற உறுதியைக் கடைப் பிடித்தார். உலகத்திலே இந்தியாவை மதிக்காத பிற நாடுகள் எல்லாங்கூட வியக்கத்தக்க அளவிலே, இந்த மண்ணைக் காப்போம்; என்னோடு நோய்ந்த மானத்தைக் காப்போம். மானத்தைக் காக்கக் காரணமாக இருக்கின்ற ஜனநாயகத்தைக் காப்போம் என்ற முறையிலே அவர் எடுத்துக் கொண்ட திட்டவாட்டமான முடிவுகள், உலக அளவிலே இந்தியாவின் உடைய மதிப்பை வளர்க்கத்தக்கனவாய் அமைந்தன. அவர் சிறந்த நற்பண்புகளுக்கு உருவாய் விளங்கினார். அமைச்சரவையிலே அமைச்சராக இருந்த பொழுதும், ஆடம்பரமற்ற தன்மையிலே, அரசியல் தின்மைக்கும், பண்புக்குள் எடுத்துக்காட்டாய் விளங்கினார். கருத்து மாறுபட்ட மாற்றாக் கட்சியினர்கூட அவருடைய தின்மையையும், பண்பையும் போற்றத்தக்க அளவிலே வாழ்ந்தார்.

இரயில்வே இலாகாவின் அமைச்சராக அவர் இருந்தபொழுது அரியலூரிலே விபத்து ஏற்பட்டதன் காரணமாக தூற்றுக்கணக் கான உயிர்கள் இழக்கப்பட்டன. அந்த நேரத்தில் அந்தச் சம்பவம் தனக்கு மிகுந்த வேதனையைத் தரக்கூடியதாக இருக்கிறது என்பதை அடிப்படையாகக் காட்டி தன்னுடைய பதவியை சாலிதாமாச் செய்தார் என்பதும், சாலிதாமாச் செய்து விட்டு விட்டுக்கு வரும்பொழுது, அரசாங்கக் காரைப் பயன்படுத்தாமல், பஸ்ஸிலே தான் விட்டுக்கு வந்தார் என்பதும் நமது உள்ளத்தைத் தொடுவனவாகும். உயர்ந்த அரசியல் பண்பும், ஆடம்பரமற்ற முறையிலே உறுதியையும், விடாமுயற்சியையும் கொண்டு விளங்கி அரசியலிலே அவர் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கினார் என்று எல்லோராலும் போற்றத்தக்க அளவிலே அவர் வாழ்ந்து காட்டினார்.

“உருவுகள் டெள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந் தேர்க்
கச்சாணி யன்னார் உடைத்து,”

என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கு இலக்கணமாய், எடுத்துக்காட்டாய் அவர் விளங்கினார். உருண்டோடுகின்ற தேரிலே பொலிவில்லாத இடத்திலே நிறிய அளவிலே அச்சாணி அமைந்திருந்தாலும் அது உருண்டோடுகின்ற தேரைத் தாங்கிச் செல்கின்ற காரணத்தால் மிக இன்றியமையாததாக அமைந்திருக்கின்றது. மனித சமுதாயத்திலும் மிகச் சாதாரணமானவர்களாக இருப்பார்கள், அவர்கள் செய்து முடிக்கின்ற செயல்கள் மிகப் பெரிய செயல்களாய் இருக்கும். ஆகவே,

“உருவுகள் டெள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந் தேர்க்
கச்சாணி யன்னார் உடைத்து,”

என்ற வள்ளுவர் குறளுக்கு இலக்கணமாய், எடுத்துக்காட்டாய் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் அமைந்திருந்தார்கள் என்பதை நான் நினைவுபடுத்துகிறேன். இவ்வளவு சிறப்புக்குரிய

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [28th January 1966]

பண்புகளைக் கொண்டிருந்த அவர், காந்தியார், நேரு போன்ற
வர்கள் எத்தகைய சிறந்த பண்புகளைக் கொண்டிருந்தார்களோ,
அந்தகைய சிறந்த பண்புகளுக்கு எல்லாம் எடுத்துக்காட்டாய்த்
தன்னை ஆக்கிக்கொண்டு, பதினெட்டுத் திங்களிலே பாராட்டுதலைப்
பெறுகின்ற அளவுக்கு அரசியலிலே ஆடம்பரமற்ற வாழ்க்கையை
நடத்திக்கொண்டு வருகின்றபொழுது—“வெண்ணெய் திரண்டு
வரும்போது தாழி உடைந்தாற் போல்” என்பதுபோல்—பிரிந்து
விட்டார்கள். இந்தியாவிற்கும், பாகிஸ்தானுக்கும் இடையே,
தன்னுடைய உழைப்பு, அறிவு, ஆற்றல் இவைகளின்மூலம் நல்ல
உறவு முறையை உருவாக்குவார் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்த
நிலையில் அவர் மறைந்தது வருத்தக்கூடிய ஒரு நிகழ்ச்சியாகும்.
முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியதுபோல் அவருடைய சிறந்த
பண்புகள், நல்ல நோக்கங்களை நிறைவேற்றுகின்ற தன்மை, இவை
களை அவருடைய நினைவுகளாக நாம் எண்ணிப் பின்பற்றுவோமாக.
அவருடைய தன்மையையும், ஆடம்பரமற்ற தன்மையையும்,
எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளையும், மேற்கொண்ட உறுதியையும்
நாம் நினைவிற்கொண்டு இந்தியாவிற்கும், பாகிஸ்தானுக்கும்
இடையே பகைமை உணர்ச்சி ஏற்படாது, நல்ல உறவு ஏற்படக்
கூடிய நிலையில் டாஷ்கண்ட் உடன்பாட்டை மேற்கொள்ள
வேண்டும். மேலும் டாஷ்கண்ட் உடன்பாடு வரலாற்றில் அழியாச்
சின்னமாக அமைந்திருக்கிறது. காந்தியார் கடைப்பிடித்த நல்ல
பண்புகளையும், நேரு அவர்களுடைய கருத்துக்களையும் நோக்கங்
களையும் கடைப்பிடித்து அவர் அமைதிக்காகப் பாடுபட்டார்.
இவ்வளவு சிறப்புக்களுக்கும் உரிய அவர் மறைந்தது கண்டு,
அவருடைய துணைவியாருக்கும், குடும்பத்தினர்க்கும், உற்றார்
உறவினர்க்கும் வருத்தம் தெரிவிக்கும் முறையில் முதலமைச்சர்
அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை ஆதரித்து அமர்
கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,
கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் முன் மொழிந்துள்ள இந்தத் தீர்
மானத்தையும், அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களையும் என்னுடைய
சார்பிலேயும், என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலேயும் நான் முழு
மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள்
சண்டையில் வெற்றி கண்டார்கள். வெற்றி காண்பதற்கு உதவி
செய்தார்கள். இந்தச் சண்டை நடந்தது வெற்றி காண்பதற்காக
மட்டுமல்ல. பாகிஸ்தானை ஆக்கிரமிக்க வேண்டுமென்பதற்காகவோ
அல்லது அடக்கவேண்டுமென்பதற்காகவோ அல்லது பாகிஸ்தான்
இப்பொழுது வைத்திருக்கும் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியை மீட்க
வேண்டுமென்பதற்காகவோ அல்ல. சண்டை நடந்ததே கௌரவ
மான சமாதானம் காண்பதற்கும், நிலையான சமாதானம் காண்ப
தற்காகவும்தான். அவர் வெற்றி பெற்றதோடு விட்டிருந்தால்
அவருடைய லட்சியம் முற்றுப்பெற்று இருப்பதாக ஆகாது.
அதனால்தானே என்னவோ அவருடைய உயிர் டாஷ்கண்ட் அறிக்கை
தரையில் கையெழுத்துப்போடும் வரையில் இருந்திருக்கிறது. அதன்
மீள்வர்தான் பிரிந்து இருக்கிறது. டாஷ்கண்ட் அறிக்கைபற்றிக்
கேள்விப்பட்டபொழுது மிக மகிழ்ச்சியோடு இருந்தோம்.

28th January 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

ஆனால், அதே சமயத்தில் இந்தமாதிரியான ஒரு செய்தி டாஷ்கண்ட்
அறிக்கைக்குக் கர்த்தாவாக இருந்தவர் நம்மிடத்திலே இல்லை
என்ற ஒரு வருத்தமான செய்தியும் வந்தது. இருப்பினும்,
திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு எப்பொழுதும்
அழிவில்லை என்று தான் நாம் கருதவேண்டும். சரித்திரத்திலே
அழியாத பெயரையும், மறையாத இடத்தையும் தேடிக்கொண்டு
தான் அவர் நம்மிடமிருந்து போயிருக்கிறார்; நல்ல ஒரு பரம்பரை
யை விட்டுவிட்டுத்தான் அவர் நம்மைவிட்டுப் போய் இருக்கிறார்.
ஆசியாவிலே, ஏன் உலகத்திலே இரண்டு நாடுகளுக்கும் இடையே
தகராறுகள், சண்டைகள், பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டால் அவை
யெல்லாம் எப்படித் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கு உதாரண
மாக இருக்கக்கூடிய அளவிலே ஒரு அறிக்கையைப் பூர்த்திசெய்து
கொடுத்து, கையெழுத்தும் போட்டுவிட்டுப் போய் இருக்கிறார்கள்.
அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கின்றபடி, மேலும் இந்தியாவிற்கும்,
பாகிஸ்தானுக்கும் இடையே ஒற்றுமை வளர்வதற்கும் ஒற்றுமை
துரிதமாக வளர முடியாவிட்டாலும் வேற்றுமைகள் வளராமல்
இருப்பதற்காகவாவது இந்த அறிக்கையை நாம் பயன்படுத்துக்
கொள்ள வேண்டும், அதற்கான அம்சங்கள் அந்த அறிக்கையிலே
இருக்கின்றன. பாகிஸ்தானுக்கு இந்தியாவிற்கும் இடையே பகை
உணர்ச்சி இருப்பது, பாகிஸ்தானுக்கும் நல்லதல்ல, இந்தியாவிற்கும்
நல்லதல்ல. நல்லது என்று சொம்ப முரட்டுத்தனம் படைத்தவர்கள்
சொல்லிக்கொண்டு இருக்கலாம். இரண்டு நாடுகளுக்கு இடை
யேயும் நல்லுறவு இருப்பதுதான் நன்மை. இந்த முக்கியமான
அறிக்கை உருவான இடம், சூழ்நிலை இவற்றையெல்லாம் பார்த்தால்
இந்த அறிக்கை நிச்சயமாக நிலைத்திருக்கும். அதிலே இருக்கக்
கூடிய கருத்துக்கள் அமலாக்கப்படும் என்பதற்கு உத்தரவாதம்
இருப்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம். நம் நாட்டுத் தளபதிகளும்,
பாகிஸ்தான் நாட்டுத் தளபதிகளும் கூடிப் பேசி இப்பொழுது
எடுத்திருக்கக்கூடிய முடிவானது இந்த டாஷ்கண்ட் அறிக்கை
எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.
டாஷ்கண்ட் அறிக்கையின் மூலம் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி
அவர்களுடைய பெயர் சரித்திரத்திலே நிலைத்து நிற்கும் என்று
கூறி, அவருக்கு என்னுடைய சார்பிலேயும், என்னுடைய
கட்சியின் சார்பிலேயும் அஞ்சலி செலுத்திக் கொண்டு என்
உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது
முதல்வர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய தீர்மானத்தை
நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். மனிதனுக்கு மிகப் பெரும்
பேறு எது என்று கேட்டால் அவன் பிறருக்காக வாழ்வதுதான்.
வாழ்வது மாத்திரமல்ல, அந்தக் கடமைக்கே அவன் தன்னுடைய
வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்துக் கொள்ளவேண்டும். மிகப் பெருந்
தலைவர்கள் எல்லாம் வாழ்ந்து வந்திருக்கக் கூடிய இந்த நாட்டிலே
திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கக் கூடிய
இந்த மகத்தான பேறு வருங்கால சரித்திரத்திலே கூட யாரும்
அடைய முடியாத ஒன்று என்று நம்புகிறேன். போர் வீரனாகவும்,

3-00
p.m.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [28th January 1966]

பண்புகளைக் கொண்டிருந்த அவர், காந்தியார், நேரு போன்ற
வர்கள் எத்தகைய சிறந்த பண்புகளைக் கொண்டிருந்தார்களோ,
அத்தகைய சிறந்த பண்புகளுக்கு எல்லாம் எடுத்துக்காட்டாய்த்
தன்னை ஆக்கிக்கொண்டு, பதினெட்டுத் திங்களிலே பாராட்டுதலைப்
பெறுகின்ற அளவுக்கு அரசியலிலே ஆடம்பரமற்ற வாழ்க்கையை
நடத்திக்கொண்டு வருகின்றபொழுது—“வெண்ணெய் திரண்டு
வரும்போது தாழி உடைந்தாற் போல்” என்பதுபோல்—பிரிந்து
விட்டார்கள். இந்தியாவிற்கும், பாகிஸ்தானுக்கும் இடையே,
தன்னுடைய உழைப்பு, அறிவு, ஆற்றல் இவைகளின்மூலம் நல்ல
உறவு முறையை உருவாக்குவார் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்த
நிலையில் அவர் மறைந்தது வருந்தக்கூடிய ஒரு நிகழ்ச்சியாகும்.
முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியதுபோல் அவருடைய சிறந்த
பண்புகள், நல்ல நோக்கங்களை நிறைவேற்றுகின்ற தன்மை, இவை
களை அவருடைய நினைவுகளாக நாம் எண்ணிப் பின்பற்றுவோமாக.
அவருடைய தின்மையையும், ஆடம்பரமற்ற தன்மையையும்,
எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளையும், மேற்கொண்ட உறுதியையும்
நாம் நினைவிற்கொண்டு இந்தியாவிற்கும், பாகிஸ்தானுக்கும்
இடையே பகைமை உணர்ச்சி ஏற்படாது, நல்ல உறவு ஏற்படக்
கூடிய நிலையில் டாஷ்கண்ட் உடன்பாட்டை மேற்கொள்ள
வேண்டும். மேலும் டாஷ்கண்ட் உடன்பாடு வரலாற்றில் அழியாச்
சின்னமாக அமைந்திருக்கிறது. காந்தியார் கடைப்பிடித்த நல்ல
பண்புகளையும், நேரு அவர்களுடைய கருத்துக்களையும் நோக்கங்
களையும் கடைப்பிடித்து அவர் அமைதிக்காகப் பாடுபட்டார்.
இவ்வளவு சிறப்புகளுக்கும் உரிய அவர் மறைந்தது கண்டு,
அவருடைய துணைவியாருக்கும், குடும்பத்தினர்க்கும், உற்றார்
உறவினர்க்கும் வருத்தம் தெரிவிக்கும் முறையில் முதலமைச்சர்
அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை ஆதரித்து அமர்
கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,
கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் முன் மொழிந்துள்ள இந்தத் தீர்
மானத்தையும், அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களையும் என்னுடைய
சார்பிலேயும், என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலேயும் நான் முழு
மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள்
சண்டையில் வெற்றி கண்டார்கள். வெற்றி காண்பதற்கு உதவி
செய்தார்கள். இந்தச் சண்டை நடந்தது வெற்றி காண்பதற்காக
மட்டுமல்ல. பாகிஸ்தானை ஆக்கிரமிக்க வேண்டுமென்பதற்காகவோ
அல்லது அடக்கவேண்டுமென்பதற்காகவோ அல்லது பாகிஸ்தான்
இப்பொழுது வைத்திருக்கும் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியை மீட்க
வேண்டுமென்பதற்காகவோ அல்ல. சண்டை நடந்ததே கௌரவ
மான சமாதானம் காண்பதற்கும், நிலையான சமாதானம் காண்ப
தற்காகவும்தான். அவர் வெற்றி பெற்றதோடு விட்டிருந்தால்
அவருடைய லட்சியம் முற்றுப்பெற்று இருப்பதாக ஆகாது.
அதனால்தானே என்னவோ அவருடைய உயிர் டாஷ்கண்ட் அரிக்
தையில் கையெழுத்துப்போடும் வரையில் இருந்திருக்கிறது. அதன்
பின்னர்தான் பிரிந்து இருக்கிறது. டாஷ்கண்ட் அறிக்கைபற்றிக்
கேள்விப்பட்டபொழுது மிக மகிழ்ச்சியோடு இருந்தோம்.

28th January 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

ஆனால், அதே சமயத்தில் இந்தமாதிரியான ஒரு செய்தி டாஷ்கண்ட்
அறிக்கைக்குக் கர்த்தாவாக இருந்தவர் நம்மிடத்திலே இல்லை
என்ற ஒரு வருத்தமான செய்தியும் வந்தது. இருப்பினும்,
திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு எப்பொழுதும்
அழிவில்லை என்று தான் நாம் கருதவேண்டும். சரித்திரத்திலே
அழியாத பெயரையும், மறையாத இடத்தையும் தேடிக்கொண்டு
தான் அவர் நம்மிடமிருந்து போயிருக்கிறார்; நல்ல ஒரு பரம்பரை
யை விட்டுவிட்டுத்தான் அவர் நம்மைவிட்டுப் போய் இருக்கிறார்.
ஆசியாவிலே, ஏன் உலகத்திலே இரண்டு நாடுகளுக்கும் இடையே
தகராறுகள், சண்டைகள், பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டால் அவை
யெல்லாம் எப்படித் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கு உதாரண
மாக இருக்கக்கூடிய அளவிலே ஒரு அறிக்கையைப் பூர்த்திசெய்து
கொடுத்து, கையெழுத்தும் போட்டுவிட்டுப் போய் இருக்கிறார்கள்.
அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கின்றபடி, மேலும் இந்தியாவிற்கும்,
பாகிஸ்தானுக்கும் இடையே ஒற்றுமை வளர்வதற்கும் ஒற்றுமை
துரிதமாக வளர முடியாவிட்டாலும் வேற்றுமைகள் வளராமல்
இருப்பதற்காகவாவது இந்த அறிக்கையை நாம் பயன்படுத்துக்
கொள்ள கொண்டும், அதற்கான அம்சங்கள் அந்த அறிக்கையிலே
இருக்கின்றன. பாகிஸ்தானுக்கு இந்தியாவிற்கும் இடையே பகை
உணர்ச்சி இருப்பது, பாகிஸ்தானுக்கும் நல்லதல்ல, இந்தியாவிற்கும்
நல்லதல்ல. நல்லது என்று ரொம்ப முரட்டுத்தனம் படைத்தவர்கள்
சொல்லிக்கொண்டு இருக்கலாம். இரண்டு நாடுகளுக்கு இடை
யேயும் நல்லுறவு இருப்பதுதான் நன்மை. இந்த முக்கியமான
அறிக்கை உருவான இடம், சூழ்நிலை இவற்றையெல்லாம் பார்த்தால்
இந்த அறிக்கை நிச்சயமாக நிலைத்திருக்கும். அதிலே இருக்கக்
கூடிய கருத்துக்கள் அமலாக்கப்படும் என்பதற்கு உத்தரவாதம்
இருப்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம். நம் நாட்டுத் தளபதிகளும்,
பாகிஸ்தான் நாட்டுத் தளபதிகளும் கூடிப் பேசி இப்பொழுது
எடுத்திருக்கக்கூடிய முடிவானது இந்த டாஷ்கண்ட் அறிக்கை
எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.
டாஷ்கண்ட் அறிக்கையின் மூலம் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி
அவர்களுடைய பெயர் சரித்திரத்திலே நிலைத்து நிற்கும் என்று
கூறி, அவருக்கு என்னுடைய சார்பிலேயும், என்னுடைய
கட்சியின் சார்பிலேயும் அஞ்சலி செலுத்திக் கொண்டு என்
உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது
முதல்வர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய தீர்மானத்தை
நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். மனிதனுக்கு மிகப் பெரும்
பேறு எது என்று கேட்டால் அவன் பிறருக்காக வாழ்வதுதான்.
வாழ்வது மாத்திரமல்ல, அந்தக் கடமைக்கே அவன் தன்னுடைய
வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்துக் கொள்ளவேண்டும். மிகப் பெருந்
தலைவர்கள் எல்லாம் வாழ்ந்து வந்திருக்கக் கூடிய இந்த நாட்டிலே
திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கக் கூடிய
இந்த மகத்தான பேறு வருங்கால சரித்திரத்திலே கூட யாரும்
அடைய முடியாத ஒன்று என்று நம்புகிறேன். போர் வீரனாகவும்,

3-00
p.m.

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [28th January 1966]

அதே சமயத்தில் சமாதான விரகைவும் திகழ்ந்த நமது முன்னாள் பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் தனது கடமையைச் செய்து கொண்டிருக்கக் கூடிய காலத்திலேயே தனது இன்னுயிரை இந்த நாட்டுக்காக, உலக சமாதானத்திற்காக ஈந்தார்கள் என்பதைக் கேட்கும்போது அது இந்த நாட்டு மக்கள் அத்தனைபேரையும் குலுக்கியது. காந்திஜி காலமானதற்குப் பிறகு இந்த நாட்டிலே உள்ள ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் தன் வீட்டிலுள்ள ஒருவர் மறைந்து விட்டது போன்ற உணர்ச்சியை சாஸ்திரி அவர்களின் மறைவு ஏற்படுத்தியது. அவரைப் பொருத்தவரையில் அவருக்குப் பாரம்பரியப் பெருமையோ, புராதனப் பெருமையோ கிடையாது. சாதாரணக் குடும்பத்தில் பிறந்த ஒருவர் இந்த நாட்டின் பிரதமராக வந்து சிறந்த முறையில் ஆட்சியை நடத்திக் காட்டினார்கள். அவர்கள் ஜனநாயக ரீதியில் எந்த ஒரு விஷயத்திலும் எதிர்க்கட்சி யினரையெல்லாம் கலந்து முடிவு எடுத்தார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட தலைவர் மறைந்து விட்டார்கள் என்று சொல்லும்போது உண்மையிலேயே எல்லோரும் பேரதிர்ச்சிக்கு உள்ளானார்கள். அவருடைய இடத்திலே வேறு ஒருவரை தேர்ந்தெடுப்பதன் மூலம் அவருக்கு ஈடுகட்டி விட முடியாது. பண்பு மிகுந்த மாபெரும் பிரதம மந்திரியாக அவர்கள் விளங்கி வந்தார்கள். அவர்களுடைய மதிப்புகள் நிறைந்த காரியங்கள் என்றைக்கும் வழிகாட்டிக் கொண்டிருக்கும். அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு அனுதாபம் செலுத்துகின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI P. K. MOOKIAH THEVAR rose—

MR. SPEAKER: Does the hon. Member want to officiate for the Leader of his Party? Can we take it as a convention?

SRI M. KALYANASUNDARAM: When the Leader of a Party is absent, the Hon. Speaker can permit any Member of that Party to speak.

MR. SPEAKER: We must follow some convention.

திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து . . .

SRI M. KALYANASUNDARAM: Such a situation arises only on occasions.

MR. SPEAKER: Yes, only on occasions it will arise.

The hon. Member has already commenced his speech. Let him proceed.

திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் நமது இந்தியாவின் சுத்த வீரன் திரு. சாஸ்திரி அவர்களது மறைவுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் வகையில் திரு. சி. வைத்தியனார் அவர்கள் சொல்ல

28th January 1966] [திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்]

விரும்புகிறேன். நமது சாஸ்திரி அவர்கள் சுவாமி விவேகானந்தருடைய 'I was born to sacrifice myself at the Mother's altar' என்ற வாக்குக்கு இணங்க வாழ்ந்து காட்டினார். பாரத மாதாவின் காலடியில் தன்னைத் தியாகம் செய்து பாரத தேசத்தின் பெருமையைக் காப்பாற்றுவதற்காகவே பிறந்து இருக்கிறேன் என்று சொல்வதைப் போல், இந்த நாட்டுக்குப் பேராபத்து ஏற்பட்ட காலத்தில் பதவியேற்று பொறுப்போடு பணியாற்றி தன்னையே நாட்டுக்காக இரையாக்கிக் கொண்டார். அவர் பாரத மாதாவின் உத்தம வீரர்களில் ஒருவராக இருக்கிறார். சுத்தமான இந்தியன் எப்படி இருப்பான் என்பதற்கு இருப்பிடமாக, பிறப்பிடமாக அவர் தோற்றமளித்தார். எதிர்க்கட்சிகளுக்கு மதிப்பளித்து இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் ஒங்க வழி செய்தார். ஏழை விவசாயிக்கு வழி காட்டியாக இருந்தார். அரசியல் ரீதியில், தான் ஒரு கட்சிக்கு மட்டும் சொந்தமல்ல என்பதற்கும் வழிகாட்டியாக இருந்தார். மனச்சாட்சிப்படி எல்லோரையும் மதித்த ஒரே தலைவர் திரு. சாஸ்திரி அவர்களுடைய மறைவு தேசத்திற்குப் பெருத்த நஷ்டம். அவர்களுடைய ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்தித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: I fully associate myself with the sentiments expressed by the Leader of the House, the Leader of the Opposition and other Leaders of Parties. I now request the hon. Members to stand in silence for a minute by way of paying homage to the memory of the great Prime Minister.

The resolution was carried *nem con*, all the Members standing in silence for a minute.

MR. SPEAKER: I shall convey the condolence to Mrs. Lalitha Shastri on behalf of the House.

II.—OBITUARY REFERENCE TO DR. HOMI JEHANGIR BHABA AND OTHERS IN AN AIR-MISHAP.

MR. SPEAKER: It is again my painful duty to refer to the air-crash at the snow-clad Mont Blanc near Geneva on Monday, the 24th January 1966 which resulted in the tragic death of 117 persons of whom the great Indian Scientist and Physicist Dr. Homi Jehangir Bhaba was one. Dr. Bhaba was the architect of the atomic energy programme in India. He was a realist and he had the courage and unbounded confidence that, with the necessary encouragement and proper direction, Indian scientists could match their counterparts elsewhere and that India could deservedly take its place among the nuclear nations of the world. At the same time he declared that India was committed to the policy of peaceful uses of the atom in consonance with the traditions of our ancient land. His demise is an irreparable loss to our country, particularly to Madras at this juncture. Our sympathies go to all those who have lost their lives in this tragic accident. I request hon. Members to stand in silence for a minute as a mark of our sorrow and sympathy over this tragic mishap.

The Members stood in silence for a minute.

[28th January 1966]

Mr. SPEAKER: The House will now adjourn as a mark of respect to the memory of the late Prime Minister, Sri Lal Bahadur shastri, and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

III—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 1. Notification issued with G.O. Ms. No. 1331, Education, dated the 17th July 1965, approving the list of all the parks and play-fields and open spaces set out in the Schedule of the notification in the area within the jurisdiction of the Kancheepuram Municipal Council, the same having been previously published as required by sub-section (2) of section 2 of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]

* 2. Notification issued with G.O. Ms. No. 2187, Rural Development and Local Administration, dated the 29th September 1965, declaring the jurisdiction of the Development District in Dharmapuri and Salem Revenue districts. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of District Development Councils Act, 1958 (Madras Act XVIII of 1958)].

* 3. Notification issued by the Joint Development Commissioner in R.O. C. No. 55673/64-F6, dated the 17th November 1964, regarding inclusion of certain areas specified in the Appendix of the notification within the jurisdiction of the Poyyundarkottai Panchayat of Orathanad taluk, Thanjavur district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958)].

* 4. Notification issued by the Joint Development Commissioner in R.O.C. No. 53480/64-F6, dated the 17th November 1964 regarding exclusion of certain areas from Muthupet Town Panchayat in Thiruthuraiipoondi taluk, Thanjavur district and inclusion of the said area within the jurisdiction of the Nemman-kurichi Panchayat of same taluk and district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958)].

* 5. Notification issued with G.O. P. No. 2628, Revenue, dated the 9th September 1965 making the Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1965. [Laid on the Table of the House under section 28 (5) of Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1964 (Madras Act 31 of 1964)].

* 6. Notification issued with G.O. Ms. No. 2846, Revenue, dated the 8th October 1965, reappointing Sri K. P. Palaniswami, M.L.A., Coimbatore, as a member of the Area Committee, Coimbatore.

[28th January 1966]

[Laid on the Table of the House under section 116 (3) of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959)].

* 7. Notification issued with G.O. Ms. No. 2890, Food and Agriculture, dated the 23rd August 1965, declaring the market area for the Regulated markets at Peravurani and Arantangi for the purpose of the said Act in respect of paddy and groundnut. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959)].

* 8. Notification issued with G.O. Ms. No. 4453, Industries, Labour and Co-operation, dated the 16th September 1965, amending to the Industries, Labour and Co-operation Department Notification II-1 No. 3500, dated the 14th July 1964, published at page 1461 of Part II—Section 1 of the Fort St. George Gazette, dated the 12th August 1964, relating to the exemption granted to the Houses in the Tirunelveli district where woman workers are employed for manufacturing beedies. [Laid on the Table of the House under section 41(3) of the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958 (Madras Act XXXII of 1958)].

* 9. Notification issued with G.O. Ms. No. 2674, Food and Agriculture, dated the 31st July 1965, declaring the market area of the Perundurai market for the purpose of the said Act in respect of cotton, groundnut and tobacco. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959)].

* 10. Notification issued with G.O. Ms. No. 2251, Food and Agriculture, dated 19th June 1965, amending certain rules of the Madras Agricultural Produce Markets Rules, 1962, published with the Food and Agriculture Department Notification S.R.O. No. A-894, dated the 27th July 1962, at pages 1—86 of Supplement to Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 17th October 1962. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959)].

* 11. Notification issued with G.O. Ms. No. 3526, Home, dated the 1st October 1965, regarding the payment of the tax on a reciprocal arrangement in respect of transport vehicles plying between Andhra Pradesh and Madras States. [Laid on the Table of the House under section 16 (5) of Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952)].

* 12. Notification issued with G.O. Ms. No. 3591, Home, dated the 8th October 1965, directing that the quarterly tax be collected in respect of the luxury coach bearing registration number MSV 7555, belonging to Messrs. Veecumsees Blue Bird Service, Madras, at the rate of Rs. 10 (Rupees ten only) per seat provided in the vehicle so long as the vehicle is used solely for tourist purposes. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931)].

[28th January 1966]

* 13. Notification issued with G.O. Ms. No. 3592, Home, dated the 8th October 1965, relating to the collection of quarterly tax at reduced rate in respect of the luxury coach bearing registration No. MDO 3033, belonging to Sri Rama Vilas Service, Limited, Kumbakonam up to 30th September 1966 so long as the said vehicle is used solely for tourist purposes. [Laid on the Table of the House under section 11(2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

* 14. Notification issued with G.O. Ms. No. 3593, Home, dated the 8th October 1965, relating to the collection of quarterly tax at reduced rate in respect of the luxury coach bearing registration No. MDE 2990 belonging to Anamalais Bus Transport (Private) Limited, Pollachi, so long as the said vehicle is used solely for the tourist purposes. [Laid on the Table of the House under section 11(2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

* 15. Notification issued with G.O. Ms. No. 3594, Home, dated the 8th October 1965, relating to the collection of quarterly tax at a reduced rate in respect of luxury coach bearing registration No. MDO 3667 belonging to Raman and Raman (Private) Limited, Kumbakonam, so long as the said vehicle is used solely for tourist purposes. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

* 16. Notification issued with G.O. Ms. No. 1897, L.A., dated the 26th August 1965, appointing the Joint Development Commissioner and Collectors as the inspecting and Superintending Officers in respect of townships constituted under the Madras Panchayats Act, 1958. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

* 17. Notification issued with G.O. Ms. No. 1190, Public (Services-A), dated the 22nd June 1965, cancelling the regulation under Article 320 (3) of the Constitution of India issued in G.O. Ms. No. 1932, Public (Services), dated the 20th November 1961, with the Public (Services) Department Notification S.R.O. No. A-1169 of 1961, dated the 20th November 1961, at page 1197 of Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 29th November 1961. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India].]

* 18. Notification issued with G.O. Ms. No. 3192, Food and Agriculture, dated the 21st September 1965, directing the Coimbatore Market Committee to establish a market at Andhiyur in Bhavani taluk, Coimbatore district, for the purchase and sale of turmeric. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

[28th January 1966]

* 19. Notification issued with G.O. Ms. No. 1909, Home, dated the 1st June 1965, amending the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, published with Home Department Notification No. 357, dated the 29th March 1940, at pages 1 to 40 of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 30th March 1940, as subsequently amended, in so far as it relates to the grant of driving licence and conductors licences and registration of motor vehicles by Joint Regional Transport Officer. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

* 20. Notification issued with G.O. Ms. No. 2238, Rural Development and Local Administration, dated the 11th October 1965, authorizing the Director of Rural Development, Madras, to exercise in regard to all Panchayat Union Councils in the State of Madras, the power vested in the Government by sub-section (1) of section 44 of the Madras Panchayats Act to appoint Commissioners in the case of Panchayat Union Councils, with effect on and from the 13th September 1965. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

* 21. Notification issued with G.O. Ms. No. 2917, Revenue, dated the 20th October 1965, amending to the Revenue Department Notification S.R.O. No. A-6272 of 1958, dated the 8th August 1958, published at pages 1651-1665 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 24th September 1958, as subsequently amended and declaring Siruvengai, Peruvengai villages of Tirupattur taluk as not an inam estate. [Laid on the Table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

* 22. Notification issued with G.O. Ms. No. 2342, Rural Development and Local Administration, dated the 30th October 1965, amending to the Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 479 of 1964, dated the 12th October 1964, published at pages 523-524 of Part II—Section 2 of the Fort St. George Gazette, dated the 28th October 1964, and relating to the Mahabalipuram Township. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

* 23. Notification issued with G.O. Ms. No. 2388, Rural Development and Local Administration, dated the 5th November 1965, amending to the rules relating to mode of transacting business by Panchayat Union Councils, published with the Rural Development and Local Administration Department Notification S.R.O. No. A-385 of 1960, dated the 8th October 1960, at pages 10-11 of Supplement to Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 12th October 1960, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

[28th January 1966]

* 24. Notification issued with G.O. Ms. No. 3530, Home, dated the 1st October 1965, amending the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Rules, 1953, published with the Home Department Notification, dated the 14th January 1953, at pages 9-18 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 21st January 1953, the same having been previously published, as required by sub-section (3) of section 16 of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952. [Laid on the Table of the House under section 16 (5) of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952).]

* 25. Notification issued with G.O. Ms. No. 2183, Rural Development and Local Administration, dated 28th September 1965, appointing Sri W. P. A. R. Nagarajan to be a non-official member of the Kodaikanal Township Committee with effect on and from the date of publication of the notification in the Fort St. George Gazette, till the 30th September 1966. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

† 26. Notification issued with G.O. Ms. No. 2673, Food and Agriculture, dated the 31st July 1965 notifying the intention to control over the purchase and sale of red gram, green gram and black gram in the Thanjavur district. [Laid on the Table of the House under section 29 (1) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

† 27. Notification issued with G.O. Ms. No. 2969, Food and Agriculture, dated the 28th August 1965, directing the Tirunelveli Market Committee to establish for the purchase and sale of paddy, groundnut, cotton and chillies at Valliyur, Nanguneri taluk in Tirunelveli district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

† 28. Notification issued with G.O. Ms. No. 2129, Public (Tamil Development), dated the 6th November 1965, specifying certain offices under the Animal Husbandry Department where Tamil shall be used in respect of all official communications from the fifteenth day of November 1965. [Laid on the Table of the House under section 6 of Official Language Act, 1956 (Madras Act XXXIX of 1959).]

† 29. Notification issued with G.O. Ms. No. 2820, Food and Agriculture, dated the 16th August 1965, notifying the intention to control over the purchase and sale of paddy in Ramanathapuram district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

† 30. Notification issued with G.O. Ms. No. 5030, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated the 29th October 1965, amending the Madras Small-Scale Cottage Industries Loans and

28th January 1966]

Subsidy Rules, 1956, published with the Industries, Labour and Co-operation Department Notification No. 34 of 1956, dated the 20th August 1956, at pages 439-453 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 29th August 1956, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 19 (d) of the Madras State Aid to Industries Act, 1922 (Madras Act V of 1923).]

† 31. Notification issued with G.O. Ms. No. 1333, Public (General-M), dated the 9th July 1965, directing that Tamil shall be used in respect of all official communications from the office of the State Marketing Officer, Madras, in the Agricultural Department on and from 20th July 1965. [Laid on the Table of the House under section 6 of official Language Act, 1956 (Madras Act XXXIX of 1966).]

† 32. Notification issued with G.O. Ms. No. 2077, Public (Tamil Development), dated the 2nd November 1965, directing that Tamil shall be used in respect of all official communications from certain Government offices of the Department of Industries and Commerce on and from 15th November 1965. [Laid on the Table of the House under section 6 of Official Language Act, 1956 (Madras Act XXXIX of 1956).]

† 33. Notification issued with G.O. Ms. No. 3597, Home, dated the 8th October 1965, making certain amendments to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960, published with Home Department Notification S.R.O. No. A-291 of 1960, dated the 18th August 1960, at pages 3 to 121 of the Supplement to Part V of the Fort St. George Gazette, dated 14th September 1960 as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

† 34. Notification issued with G.O. Ms. No. 3682, Home, dated 16th October 1965, amending the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957, published with Home Department Notification S.R.O. No. A-701 of 1957, dated the 19th January 1957, at pages 79 to 104 of the Rules Supplement to Part 1 of the Fort St. George Gazette, dated the 30th January 1957, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]

† 35. Notification issued with G.O. Ms. No. 3680, Home, dated the 16th October 1965, making certain amendments to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960, published with Home Department Notification S.R.O. No. A-291 of 1960, dated the 18th August 1960, at pages 3-121 of the Supplement to Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 14th September 1960, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

[28th January 1966]

† 36. Notification issued with G.O. Ms. No. 1855, Education, dated the 14th October 1965, approving the list of all the parks and play-fields set out in the schedule of the notification in the area within the jurisdiction of the Villupuram Municipal Council, the same having been previously published as required under the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]

† 37. Notification issued with G.O. Ms. No. 1609, Education, dated 2nd September 1965, approving the list of all the parks and play-fields set out in the schedule of the notification in the area within the jurisdiction of the Karur Municipal Council, the same having been previously published under the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]

† 38. Notification issued with G.O. Ms. No. 3100, Revenue, dated the 10th November 1965, appointing Sri P. R. Srinivas Padayachi, M.L.A., Cuddalore, as a Member and Chairman of the Area Committee, South Arcot. [Laid on the Table of the House under section 116 (3) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959).]

† 39. Notification issued with G.O. Ms. No. 5350, Industries, Labour and Co-operation, dated the 16th November 1965, exempting the Co-operative Urban Banks carrying on Chit Funds business in the Madras State from the provisions of the Act except section 3 of the Madras Chit Funds Act, 1961. [Laid on the Table of the House under section 63 (4) of the Madras Chit Funds Act, 1961 (Madras Act 24 of 1961).]

† 40. Notification issued with G.O. Ms. No. 3590, Home, dated the 8th October 1965, exempting from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, the vehicle bearing registration No. MDJ 4837 belonging to the Swedish Red Cross Rehabilitation Industries, Katpadi, North Arcot district, so long as the vehicle is used for giving medical aid and for work connected with its rehabilitation industries. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

† 41. Notification issued with G.O. Ms. No. 3588, Home, dated the 8th October 1965, exempting from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, the vehicle bearing registration No. M.D.O. 4877, belonging to United Nations International Children's Emergency Fund and assigned

[28th January 1966]

to the Principal, Thanjavur Medical College, Thanjavur. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

† 42. Notification issued with G.O. Ms. No. 3691, Home, dated the 16th October 1965, directing that the quarterly tax be collected at a reduced rate in respect of the luxury coach bearing registration number MDF 3172, belonging to Sri Radhakrishna Bus Service, Cuddalore, so long as the said vehicle is used solely for tourist purposes. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

† 43. Notification issued with G.O. Ms. No. 3459, Food and Agriculture, dated 20th October 1965, making certain amendments to the Madras Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

† 44. Notification issued with G.O. Ms. No. 1894, Public (Services-A) Department, dated the 1st October 1965, amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, in so far as it relates to the Madras Industries Subordinate Service published with Public (Services) Department Notification No. 50, dated the 5th May 1954 at pages 759 to 768 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 9th June 1954, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India].

† 45. Notification issued with G.O. Ms. No. 1601, Public (Services-A), dated the 20th August 1965, amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, in so far as it relates to the Madras Co-operative Subordinate Service published with Public (Services) Department Notification No. 50, dated the 5th May 1954, at pages 759 to 768 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 9th June 1954, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India].

† 46. Notification issued with G.O. Ms. No. 1615, Rural Development and Local Administration Department, dated the 19th July 1965, regarding Panchayat Union Council's Last Grade Servants' and Workers' Provident Fund Rules, 1965. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

† 47. Notification issued with G.O. Ms. No. 1689, Rural Development and Local Administration Department, dated the 28th July 1965, regarding the issue of the Madras Panchayats' Last Grade Servants' and Workers' Provident Fund Rules, 1965. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

[28th January 1966]

† 48. Notification issued by the Joint Development Commissioner regarding inclusion of certain areas within the jurisdiction of certain Panchayats in certain districts (Chingleput district) under the Madras Panchayats Act, 1958, published in the Fort St. George Gazette on 16th June 1965. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

† 49. Notification issued by the Joint Development Commissioner regarding inclusion of certain areas within the jurisdiction of certain Panchayats in certain districts (Chingleput district) under the Madras Panchayat Act, 1958, published in the Fort St. George Gazette on 2nd June 1965. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

† 50. Notification issued by the Joint Development Commissioner regarding inclusion of certain areas within the jurisdiction of certain Panchayats in certain districts (North Arcot district) under the Madras Panchayats Act, 1958, published in the Fort St. George Gazette on 9th June 1965. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

† 51. Notification issued with G.O. Ms. No. 2471, Rural Development and Local Administration, dated the 19th November 1965, amending to the Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 329 of 1965, dated the 18th September 1965, published at page 2 of Part II—Section 2 of the Fort St. George Gazette, Extraordinary, dated the 20th September 1965. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

† 52. Notification issued with G.O. Ms. No. 3164, Revenue, dated 17th November 1965, amending to the rules published with Revenue Department Notification S.R.O. No. A-805 of 1961, dated the 13th July 1961, at pages 840 to 846 of Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 2nd August 1961 as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 29 (3) of the Madras Transferred Territory Incorporated and Unincorporated Devaswoms Act, 1959 (Madras Act 30 of 1959).]

† 53. Notification issued vide G.O. Ms. No. 3404, Home, dated the 23rd September 1965, amending the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, published with Home Department Notification No. 357, dated 29th March 1940, at pages 1 to 40 of the Fort St. George Gazette, Extraordinary, dated the 30th March 1940, as subsequently amended the same having been previously published, as required by sub-section (1) of section 133 of the Motor Vehicles Act, 1939. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

28th January 1966]

† 54. Notification issued with G.O. Ms. No. 2327, Rural Development and Local Administration, dated the 28th October 1965 regarding the inclusion of Christian College, Professors Colony and Servants' Quarters within the jurisdiction of the Tambaram Municipal limits. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

† 55. Notification issued with G.O. Ms. No. 3119, Revenue, dated the 12th November 1965 directing that the Ryotwari Settlement of Pottagudi inam estate in Sivaganga taluk of Ramanathapuram district be effected in accordance with the provisions contained in the Settlement Notification relating to Ryotwari settlement of estates in the Madurai and Ramanathapuram districts. [Laid on the Table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

† 56. Notification issued with G.O. Ms. No. 4082, Home, dated the 16th November 1965, amending the Madras Home Guard Rules, 1963, published with Home Department Notification S.R.O. No. A-421 of 1963, dated the 6th April 1963, at pages 433-438 of Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 17th April 1963 as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 15 (4) of the Madras Home Guard Act, 1963 (Madras Act 3 of 1963).]

† 57. Notification issued with G.O. Ms. No. 3329, Home, dated the 17th September 1965, amending the Motor Vehicles Rules, 1940, published with Home Department Notification No. 357, dated the 29th March 1940, at pages 1 to 40 of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 30th March 1940, as subsequently amended to assign a New Registration mark to Dharmapuri District. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

† 58. Notification issued with G.O. Ms. No. 3380, Home, dated 21st September 1965, amending the Motor Vehicles Rules, 1940 published with Home Department notification No. 357, dated the 29th March 1940, at pages 1 to 40 of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 30th March 1940, as subsequently amended to define certain terms like 'Road length', 'Trip distance', etc. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

† 59. Notification issued with G.O. Ms. No. 3119, Home, dated the 1st September 1965, amending the Motor Vehicles Rules, 1940, published with Home Department Notification No. 357, dated the 29th March 1940, at pages 1 to 40 of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 30th March 1940, regarding the delegation of powers of State Transport Authority

[28th January 1966]

to its Assistant Secretaries. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

‡ 60. Notification issued with G.O. Ms. No. 2904, Home, dated the 17th August 1965, amending the rule 403 of the Motor Vehicles Rules, 1940, published with Home Department notification No. 357, dated the 29th March 1940, at pages 1 to 40 of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 30th March 1940, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

‡ 61. Notification issued with G.O. Ms. No. 2818, Home, dated the 9th August 1965, amending rule 199 of the Motor Vehicles Rules, 1940, published with Home Department Notification No. 357, dated the 29th March 1940, at pages 1 to 40 of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 30th March 1940, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

‡ 62. Notification issued with Memo. No. 42611/1.IV/65-6, Food and Agriculture, dated the 30th July 1965 relating to the Market areas and notified market areas to the Coimbatore Market Committee and amending the Food and Agriculture Department Notification II-1 No. 1741 of 1962, dated the 15th March 1962, published at pages 693-699 of Part II—Section 1 of the Fort St. George Gazette, dated the 18th April 1962. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

‡ 63. Notification issued with G.O. Ms. No. 3221, Revenue, dated the 23rd November 1965 amending the rules relating to the Management and Preservation of the properties of Religious Institutions published with Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1031 of 1964, dated the 10th July 1964 at pages 1047-1071 of Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 21st October 1964, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 116 (3) of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959).]

‡ 64. Notification issued with G.O. P. No. 3259, Revenue, dated the 24th November 1965 appointing the 1st day of December 1965, as the date on which the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Act, 1965 shall come into force. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959).]

‡ 65. Notification issued with G.O. Ms. No. 2585, Local administration, dated the 3rd December 1965, regarding the exercise of powers by the Director of Rural Development under the rules, notifications, orders, etc., issued under the Madras

28th January 1966]

Panchayats Act, 1958. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

‡ 66. Notification issued with G.O. P. No. 3258, Revenue, dated the 24th November 1965, appointing the 1st December 1965 as the date on which the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Second Amendment) Act, 1965 shall come into force. [Laid on the Table of the House under section 29 (2) of Madras Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939 (Madras Act VI of 1939).]

‡ 67. Notification issued with G.O. P. No. 3255, Revenue, dated the 24th November 1965 making certain amendment to rule 29 of the Madras Entertainments Tax Rules, 1939. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939).]

‡ 68. Notification issued with G.O. Ms. No. 4076, Home, dated the 16th November 1965, exempting with effect from 1st January 1966, from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, in respect of the tractors and trailers used exclusively for transporting agricultural produce of the owners of the vehicles and levy of concessional rate of tax in other cases. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

‡ 69. Notification issued by the Director of Rural Development in R.O.C. No. 73215/65 F-1, dated the 2nd November 1965, regarding the inclusion of certain areas within the jurisdiction of the Mavuthampatti Panchayat of Coimbatore taluk in Coimbatore district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

‡ 70. Notification published in the Fort St. George Gazette, dated the 1st October 1965 relating to the amendment in Scheduled Caste and Scheduled Tribe population figures issued by the Delimitation Commission in Order No. 1-A and 2-A together with a corrigendum published on 20th October 1965 to Order No. 1-A. [Laid on the Table of the House under sub-section 3 of section 10 of the Delimitation Act, 1962. (Central Act 61 of 1962).]

‡ 71. Notification issued with G.O. Ms. No. 2194, Rural Development and Local Administration, dated 30th September 1965, amending the rules relating to the transfer of irrigation functions to the Panchayat Union Council, published with the Rural Development and Local Administration Department Notification S.R.O. No. A-1076 of 1962, dated the 26th July 1962, at pages 1011-1016 of the Supplement to Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 5th December 1962. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

[28th January 1966]

§ 72. Notification issued with G.O. Ms. No. 3477, Home, dated the 28th September 1965, amending Rule 140-BB of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, published with Home Department Notification No. 357, dated the 29th March 1940, at pages 1 to 40 of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 30th March 1940, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

§ 73. Notification issued with G.O. Ms. No. 2581, Rural Development and Local Administration, dated the 2nd December 1965 amending the Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 196 of 1963, dated the 12th April 1963, published at pages 1-2 of Part II—Section 2 of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 13th April 1963 to extend the provisions of the Madras Panchayats Act, 1958 to the Township Committees. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

‡ 74. Notification issued with G.O. Ms. No. 3226, Revenue, dated the 23rd November 1965 regarding the Constitution of Estates Abolition Tribunal for the new district of Dharmapuri with effect on and from the 1st day of October 1965. [Laid on the Table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates Abolition and Conversion into Ryotwari Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

• ‡ 75. Notification issued with G.O. Ms. No. 667, Revenue, dated the 11th March 1965, amending rule 4 of the Madras Urban Land Tax Rules, 1963, published with Revenue Department Notification S.R.O. No. A-440 of 1964, dated the 20th May 1964, at pages 1-26 of Part V of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 20th May 1964, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 49 (2) of the Madras Urban Land Tax Act, 1963 (Madras Act 34 of 1963).]

§ 76. Notification issued with G.O. Ms. No. 1897, Revenue, dated the 22nd June 1965, amending rule 34 of the Madras Agriculture Income-tax Rules, 1955, published with Revenue Department Notification, dated the 17th December 1955, at pages 649-665 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette dated the 21st December 1955. [Laid on the Table of the House under section 61 (3) of the Madras Agricultural Income-tax Act, 1955 (Madras Act V of 1955).]

§ 77. Notification issued with G.O. Ms. No. 3204, Food and Agriculture, dated the 22nd September 1965, directing the North Arcot Market Committee to establish market for the purchase and sale of paddy and groundnut at Kaveripakkam in North Arcot

[28th January 1966]

district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

§ 78. Notification issued with G.O. Ms. No. 2253, Food and Agriculture, dated the 19th June 1965, declaring "Sugarcane jaggery" as an agricultural produce for the purposes of the Madras Agricultural Produce Markets Act and in regard to exercise of control over the purchase and sale of black gram, green gram, green chillies and sugarcane jaggery in the South Arcot district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

§ 79. Notification issued with R.O.C. No. 56505 of 1964 F1. Rural Development, dated the 21st November 1965 regarding the bifurcation of Inam Nachiarkoil Panchayat, Srivilliputtur taluk, Ramanathapuram district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

80. Notification issued with G.O. Ms. No. 1722, Rural Development and Local Administration, dated the 4th August 1965 regarding the Annual Reports on the activities of the District Development Councils in the State of Madras for the year 1961-62 and 1963-64. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras District Development Councils Act, 1958 (Madras Act XVIII of 1958).]

** 81. Notification issued with G.O. Ms. No. 4003, Home, dated the 9th November 1965, amending the Madras Cinemas (Regulation) Rules 1957 published with Home Department Notification S.R.O. No. A-701 of 1957, dated the 19th January 1957, at pages 79 to 104 of the Rules Supplement of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 30th January 1957, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]

** 82. Notification issued with G.O. Ms. No. 3476, Home, dated the 28th September 1965 amending the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, relating to rule 225 dealing with spitting from moving bus by passengers published with Home Department Notification No. 357, dated the 29th March 1940, at pages 1 to 40 of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 30th March 1940, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

** 83. Notification issued with G.O. Ms. No. 3533, Home, dated the 1st October 1965 amending the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, inserting a new rule relating to seating arrangements published with Home Department Notification No. 357, dated the 29th March

[28th January 1966]

1940, at pages 1 to 40 of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 30th March 1940, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

**84. Notification issued with G.O. Ms. No. 3705, Home, dated the 18th October 1965 amending rule 268-A of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, published with Home Department Notification No. 357, dated the 29th March 1940, at pages 1 to 40 of the Fort St. George Gazette, Extraordinary, dated the 30th March 1940, as subsequently amended, the same having been previously published, as required by sub-section (1) of section 133 of the Motor Vehicles Act, 1939. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

** 85. Notification issued with G.O. Ms. No. 2252, Food and Agriculture, dated the 19th June 1965 notifying intention to control over the purchase and sale of coriander and blackgram in the Tirunelveli district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

** 86. Notification issued with G.O. Ms. No. 3191, Food and Agriculture, dated the 21st September 1965 directing the Thanjavur Market Committee to establish a market at Ammapet in Papanasam taluk, Thanjavur district for the purchase and sale of paddy. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

** 87. Notification issued with G.O. Ms. No. 3544, Food and Agriculture, dated the 29th October 1965, directing the Tirunelveli Market Committee to provide facilities for the purchase and sale of paddy and groundnut at Kovilpatti, Sankaranainarkoil, Tuticorin, Pudur, Kadambur, Kalugumalai and Tenkasi in Tirunelveli district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

** 88. Notification issued with G.O. Ms. No. 3698, Food and Agriculture, dated the 16th November 1965, directing the Thanjavur Market Committee to provide facilities for the purchase and sale of groundnut at Orathanad in Thanjavur district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

** 89. Notification issued with G.O. Ms. No. 4275, Home, dated the 3rd December 1965 exempting from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 in respect of motor car bearing registration number MSS 7388 used by the Trade Commissioner, Trade Representation of the Czechoslovak Republic, Madras Branch. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

[28th January 1966]

** 90. Notification issued with G.O. Ms. No. 4355, Home, dated the 9th December 1965 directing that the quarterly tax be collected in respect of the luxury coach bearing registration No. MDU 8676, belonging to Aruppukottai Sri Jaya Vilas (Private) Limited, Aruppukottai, at the rate of Rs. 10 (Rupees ten only) per seat provided in the vehicle, so long as the said vehicle is used for tourist purposes. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

91. Notification issued with G.O. Ms. No. 4354, Home, dated the 9th December 1965 directing that the quartering tax be collected in respect of the luxury coach bearing registration No. MDF 3364, belonging to Sri Sakthi Vilas Bus Service, Cuddalore, at the rate of Rs. 10 (Rupees ten only) per seat provided in the vehicle, so long as the said vehicle is used for tourist purposes. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

92. Notification issued with G.O. Ms. No. 2796, Rural Development and Local Administration, dated the 27th December 1965 appointing the 1st January 1966 as the date on which a District Development Council shall be established in the Dharmapuri Development District. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the District Development Councils Act, 1958 (Madras Act XVIII of 1958).]

93. Annual Report of the Madras State Khadi and Village Industries Board for 1963-64 (Tamil).

B. Reports, Notifications and other papers.

* 1. Notification issued with G.O. Ms. No. 2957, Home, dated the 20th August 1965 making certain amendments to the Madras Traffic Rules, 1938, published with Home Department Notification No. 400, dated 31st March 1938, at pages 34 to 36 of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 1st April 1938, as subsequently amended, the same having been previously published under the Madras Traffic Control Act, 1938 (Madras Act V of 1938).

† 2. Notification issued with G.O. Ms. No. 4333, Industries, Labour and Co-operation, dated the 6th September 1965, regarding the framing of the Madras Warehousing Corporation Rules, 1965 under section 41 of the Warehousing Corporation Act (Central Act 58 of 1962) published at pages 163-167 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 21st May 1965.

† 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 5208, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated the 8th November 1965, amending to the Madras Workmen's Compensation Rules, 1924,

[28th January 1966]

published with the Law (General) Department Notification No. 459, dated the 18th July 1924, at pages 847-852 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 18th July 1924, as subsequently amended, the same having been previously published as required by sub-section (2) of section 34 of the Workmen's Compensation Act, 1923 (Central Act VIII of 1923).

† 4. Notification issued with G.O. Ms. No. 5349, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated the 15th November 1965, making the Madras Bricks (Control of Price and Supply) Order, 1965, under the powers conferred by rule 125 of the Defence of India Rules, 1962.

‡ 5. Notification issued with G.O. P. No. 3117, Revenue, dated the 12th November 1965, regarding the reduction in the tax rate of white printing paper to the newspaper concerns in the course of inter-State trade or commerce under the Central Sales Tax Act, 1956 (Central Act 74 of 1956).

‡ 6. Notification issued with G.O. Ms. No. 5120 (Labour), Department of Industries, Labour and Co-operation, dated the 2nd November 1965, regarding the issue of the Madras Motor Transport Workers' Rules, 1965 under the Motor Transport Workers' Act, 1961 (Central Act 27 of 1961).

‡ 7. Resume of Work done by the Madras Legislative Assembly from 3rd to 12th November 1965—Third Assembly—Seventh Session—Second Meeting.

‡ 8. Resume of Work done by the Madras Legislative Council from 8th to 13th November 1965—Twenty-sixth Session—Part II.

9. Governor's Address to the Members of the Legislature on 28th January 1966 (English and Tamil).

†† 10. The Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Ordinance, 1966 (Madras Ordinance No. 1 of 1966).

†† 11. The Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966.

APPENDIX.

28th January 1956]

English version of Condolence Resolution on the demise of Sri Lal Bahadur Shastri.

[Vide item I on page 1]

“ This House expresses its profound sense of grief and deep sorrow at the most sudden and fateful demise of the late Prime Minister, Sri Lal Bahadur Shastri on 11th January 1966, at Tashkent, whether he had been on a momentous mission of peace with honour and goodwill.

He led the Nation to victory against aggression and secured its honour in peace. In this glorious and noble endeavour he made the supreme sacrifice of his life; and he will be ever remembered in history as one who laid down his life at the altar of peace. He was great in his life and greater in death. In honour of his hallowed memory let us rededicate ourselves to the noble ideal of self-less devotion in the service of the country and its honour and prosperity for which the late Prime Minister lived and died.

This House conveys its deep sympathy and condolence to his noble spouse, Mrs. Lalitha Shastri and the members of the bereaved family.”

* Despatched to members on 30th November 1965.

† Despatched to members on 20th December 1965.

‡ Despatched to members on 5th January 1966.

‡ Despatched to members on 20th January 1966.

** Despatched to members on 20th January 1966.

†† Despatched to members on 22nd January 1966.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Saturday, 29th January 1966.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

I.—OBITUARY REFERENCES TO SRI T. S. CHOCKALINGAM, SRI K. S. VENKATAKRISHNA REDDIAR AND SRI B. ANANTHACHAR, FORMER MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

MR. SPEAKER: It is my sad duty to inform the House of the demise of—

(1) Sri T. S. Chockalingam, a former Member of the Madras Legislative Assembly from 1937-39 representing Tirunelveli General Rural Constituency, on the 9th January 1966;

(2) Sri K. S. Venkatakrishna Reddiar, a former Member of the Madras Legislative Assembly from 1946-52 representing Tindivanam General Rural Constituency, on the 14th January 1966; and

(3) Sri B. Ananthachar, a former Member of the Madras Legislative Assembly from 1937-52 representing the Hospet General Rural Constituency, on the 17th January 1966;

I request the hon. Members to stand in silence for a minute as a mark of respect to the departed souls.

The Members stood in silence for a minute.

MR. SPEAKER: On behalf of the House, I shall convey the condolences to the members of the bereaved families.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

Committee on Administrative Reorganisation

* 1 Q.—SRI S. MADHAVAN :
SRI V. SANKARAN :
SRI T. P. ALAGAMUTHU : } Will the Hon.
the Chief Minister be pleased to state :

(a) whether the Government have constituted any Committee to suggest economy in Government expenditure and administrative reorganisation ; and

(b) if so, the details thereof ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir. The High Power Committee on Economy and Administrative Reorganisation constituted by the Government will go into these questions.

[29th January 1966]

(b) The Committee consists of the following members :—

- (i) Sri M. Bhaktavatsalam, Chief Minister.
- (ii) Sri R. Venkataraman, Minister for Industries.
- (iii) Sri V. Ramaiah, Minister for Food.
- (iv) Sri T. A. Varghese, I.C.S.
- (v) Sri G. Ramachandran, I.A.S., Secretary to Government, Finance Department (Member Secretary).

A brief note^a on the scope of work of the Committee has been separately placed on the table of the House.

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குழு செலவை சிக்கனப்படுத்துவதற்கு மட்டும்தான் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது மட்டும் பரிசீலிக்கப்படுமா? அல்லது நிர்வாகத்திலே ஏற்கனவே இருந்த முறைகளை மாற்றி வேறு முறைகளைப் பயன்படுத்த இந்தக் குழு விற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நிர்வாகத்திலே மாறுதல் செய்வது பற்றியும் இந்தக் குழு பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. சா. கணேசன் : நிர்வாகத்திலே சிக்கனப்படுத்துவதை மட்டும்தான் கவனிப்பார்களா? அல்லது நிர்வாகத்திலே சில தேவையில்லாத அல்லது சரியாக விளங்கக்கூடியதாக இல்லாத காரணத்தினாலே ஏற்படும் அதிகப்படியான செலவினங்களுக்கான காரணங்களையும் கவனிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்காக ஒன்றை மட்டும் சொல்லுகிறேன். 10 பைசா ஸ்டாம்பு ஒட்டிப்போட வேண்டிய இடங்களியெல்லாம் 15 பைசா ஸ்டாம்பை ஒட்டக்கூடிய நிலை டிஸ்ட்ரிக்ட் லெவல் அல்லது ஸ்டேட் லெவலில் எல்லாம் கூட இருந்து வருகிறது. சிறு பேப்பரை வைத்து ஒட்டக்கூடிய கவருக்குக்கூட 25 பைசா ஸ்டாம்பு ஒட்டி அனுப்பப்படுகிறது. இதையெல்லாம் கவனிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்தக் குழுவின் கவனத்திற்கு வரக்கூடிய எல்லாவற்றையும் இது கவனிக்கும். இம்மாதிரியான தகவல்களை யெல்லாம் இந்தக் கமிட்டியாருக்கோ அல்லது எனக்கோ தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குழு தனது வேலையை முடிக்க காலவரம்பு ஏதேனும் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அதிகக் காலதாமதமானால் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய மிச்சம் அல்லது நிர்வாக செலவாகியும் இதில் கிடைக்காமல் போய்விடும் அல்லவா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : காலவரம்பு நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. எவ்வளவு சிக்கிரத்தில் வேலையை முடிக்கவேண்டுமோ, அவ்வாறு முடிக்கவேண்டுமென்றுதான் கவனம் செலுத்தும்.

Printed as Appendix I on pages 122-125.

[29th January 1966]

அப்போதைக்கப்போது குழு ஆராய்ந்து முடிவுகள் எடுக்கப்படுகின்றன. அவை அமலுக்குக் கொண்டுவரப்படும். ஏற்கனவே ஒன்று இரண்டு கூட்டங்களிலே முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை அமலுக்குக் கொண்டுவரப்படும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பரிசீலனை செக்ரடேரியட் பொறுத்தத் துறைகள் சம்பந்தப்பட்டவரை மட்டும்தானா? அல்லது, மாவட்ட அமைப்புகளிலே உள்ள நிர்வாகத்திலேயும் கவனம் செலுத்தப்படுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : முதலிலே செக்ரடேரியட்டை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கப்புறம் எல்லா தலைமை ஸ்தாபனங்களும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். மாவட்ட நிர்வாக அமைப்பும் பின்னால் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, சிக்கன நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமாக முடிவுகள் எடுக்கப்படுவதாகவும், நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதாகவும் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். எந்தெந்தத் துறைகளிலே எந்த அளவிற்கு சிக்கனம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரத்தை ஒரு அறிக்கையின் மூலம் இந்தச் சபைக்குத் தெரிவிக்க முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வரவு செலவுத் திட்டக் கூட்டம் நடைபெறும்போது அந்தக்கூட்டம் முடிவடைவதற்குள்ளாக, மார்ச் 31-ந் தேதி வரையிலே என்னென்ன வகையிலே பரிசீலனை செய்யப்பட்டது, என்ன வகையிலே முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன, என்னென்ன வகையிலே அமலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டன என்பதையெல்லாம் தெரிவிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, may I know whether this Committee has been constituted at the initiative of the Central Government or at the initiative of the State Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 'Sir, this Committee has been constituted at the initiative of the State Government itself.

திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் குழு செய்யும் முடிவுகள் பற்றிய விவரம் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுமா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதற்கு முன்பே விடை அளித்தேன். எந்தெந்த முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன என்ற விவரங்கள் எல்லாம் மார்ச் 31-ந் தேதிக்குள்ள சட்டசபைக்குத் தெரிவிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன் என்று சொன்னேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்தக் கமிட்டியிலே திரு. வர்கீஸ் அவர்கள் உறுப்பினர் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்

[29th January 1966]

தார்கள். இந்தக் கமிட்டியிலே நியமனம் செய்யும்போது எந்த அடிப்படையிலே செய்யப்பட்டது? அவரை உறுப்பினராக நியமித்து அவர் தொடர்ந்து இருப்பதற்கான காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இந்தக் கமிட்டி அமைக்கப் படும்தோது திரு. வர்கீஸ் அவர்களை நியமனம் செய்தது பிரதம காரியதரிசி என்ற ஹோதாவிலே அல்ல. பிரதம காரியதரிசி பதவிக் காலம் தீர்ந்துவிடும் என்று அப்போதே தெரியும். திரு. வர்கீஸ் அவர்கள் அனுபவப்பட்டவர். அதனால் தான் அவரை நியமித் திருக்கிறது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இந்தக் கமிட்டி தன்னுடைய பூர்வாங்க அறிக்கையைக் கொடுப்பதற்கு எவ்வளவு காலமாகும்? இந்தக் குழு நியமிக்கப்பட்டு, இந்த இடைவெளிக் காலத்தில் வேறு புதிய பெரிய நியமனங்கள் நமது அரசாங்கத்தால் செய்யப்பட் டனவா? அப்படியானால் அதை நிறுத்தி வைத்திருக்கலாம் அல்லவா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இந்தக் கமிட்டி எப்போது தன்னுடைய வேலை முழுவதையும் முடிக்கவேண்டுமென்று கால வரம்பு இல்லை என்று கூறினேன். ஆனால், எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் பரிசீலிக்கக் கூடுமோ, அவ்வாறு செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். அப்போதைக்கப்போது சில முடிவுகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படு வதை ஆராய்ந்து அமலுக்குக் கொண்டு வருவதில் கவனம் செலுத் தப்பட்டு வருகிறது என்று கூறினேன். புதிதாக ஏதாவது நியமனம் என்றால், தவிர்க்கக்கூடாத வகையில் நியமனம் இருக் கலாம். இந்தக் கமிட்டியின் முடிவையொட்டியே, கமிட்டியின் சிபார்சை ஒட்டியே சில புதிய நியமனங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் சாதாரணமாகக் கூறுவேன்—சாதாரணமாக என்று திரும்பவும் சொல்கிறேன்—புதிதாக நியமனம் செய்வது என்றால், இக் கமிட்டிக்கு அதைத் தெரிவித்து அதையும் பரிசீலனை செய்யச் சொல்லி இக்கமிட்டியின் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொண்டு தான் அவ்வாறு நியமனம் செய்யப்படும் சாதாரணமாக.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்: சிக்கனச் சேரமைப்பு காரணமாக சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் வேலை இழப் பார்கள் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது? அப்படியானால், அவர் களுக்கு மாற்று உத்தியோகம் கொடுக்க என்ன ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஏற்கனவே அமலில் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்கள் வகிக்கும் பதவிக்கு இடம் இல்லாமல் போனாலும் வேறு வகையில் அவர்கள் பதவி கொடுக்கப்படுவார்கள். திடீரென்று பதவி இழப்பவர்கள், திடீரென்று வேலை இல்லாமல் போகும் நிலைமை ஏற்படாது என்றுதான் கருதுகிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற “டேர்ம்ஸ் ஆஃப் ரெஃப்ரன்ஸில்” இன்று நிர்வாகம் சரியான முறையில் நடைபெறாமல் இருக்க முக்கிய காரணம் மக்கள் உணர்வுகளை

[29th January 1966]

சரியாகக் கவனிக்காமல் இருக்கிற காரணமும், காலதாமதமாகும் காரணமும், முடிவுகள் எடுக்க வசதிகள் இல்லாத காரணமும் தான் என்று இருப்பதால் அதையும் ஒரு அம்சமாக இந்த Definition of power ல் போட்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமில்லாமல் மக்கள் உணர்வுகளை மதித்து காலதாமதம் இல்லாமல் செய்வதற்கும் ஒரு விதி இதில் சேர்க்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: மக்கள் உணர்வுகளை மதிக்க வேண்டுமா இல்லையா என்ற பிரச்சனையே இல்லை, மதிக்கத்தான் வேண்டும். அதை மனதில் வைத்துத்தான் இந்தக் கமிட்டி சிபார்சு செய்யும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இந்தக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்யக் கூடிய முறை என்ன? அந்தந்த இலாகா அதிகாரிகளை நேரில் சந்தித்துப் பேசுகிறார்களா? கேள்வித் தாள்கள் அனுப்புகிறார்களா? பொது மக்களிடமிருந்தும் யோசனைகள் கோரப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இதற்கென்று ஒரு தனி காரிய தரிசி, ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். காரியதரிசி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு இலாகாவாக எடுத்துக் கொண்டு அவை எவ்வாறு நடைபெறுகிறது என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து எவ்வாறு செய்யலாம் என்று பூர்வாங்கமாக ஒரு அறிக்கை தயாரிக் கிறார்கள். அதற்கப்புறம் இந்தக் கமிட்டியில் அது பூர்வாங்கமாக பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. அதற்கப்புறம் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவினிடம் கலந்து ஆலோசிக்கப்படுகிறது. பின்னர் மறுப டியும் பரிசீலிக்கப்பட்டு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்கிறது. இது தவிர, உத்தியோகப் பற்றில்லாதவர்களிட மிருந்து யோசனை கேட்கும் உத்தேசம் இப்போது இல்லை. பின்னால் கமிட்டி வேலை முடிவதற்கு முன்பு அது கவனிக்கப்படும்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது சிக்கனக் கமிட்டியின் காலவரைப் பற்றி கூறப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் 1967-ல் தேர்தல் நடக்க இருக்கிறது. அப்போது இன்றிருக்கும் அங்கத் தினர்கள் இருப்பார்கள் என்று கூறமுடியாது. ஆகவே, இதற்கு என்ன செய்ய இருக்கிறார்கள்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: தேர்தலைப் பற்றி இந்தக் கமிட்டி கருதாது.

திரு. எஸ். முருகையன்: இந்தக் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்ட பிறகு ஓய்வு பெற்ற அதிகாரிகள் யாராவது தொடர்ந்து வேலையில் இருக்க அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா? அப்படியானால், காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதுபற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை. ஓய்வு பெற்ற அதிகாரிகள் மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருந்தால் அதுவும் கமிட்டியின் சிபார்சுக்கு ஏற்ற வாரிசுக்கலாம்.

[29th January 1966]

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பல கேள்வித் தாள்கள் எல்லாம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கமிட்டியின் வேலைகள் மேலும் செம்மைப் படுவதற்கு சட்ட மன்றத்திற்கு ஒரு வாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் இந்த விதிகள் பற்றிய ஒரு விவாதத்திற்கு இந்தச் சட்ட சபை தொடரிலேயே ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பூர்வாங்கமாக மார்ச் 31-ம் தேதி வரையில் எவ்வாறு பரிசீலனை செய்யப்பட்டு என்ன முடிவுகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு எவ்வாறு அந்த முடிவுகள் அமலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன என்பதுபற்றி எல்லாம் உள்ள தகவல்களை இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்கலாம் என்ற கருத்தை தெரிவித்தேன். அவ்வாறு தெரிவிக்கப்பட்டு அதற்கு மேல் விவாதம் வேண்டுமானால் வைத்துக் கொள்ளலாம், மன்ற அங்கத்தினர்களின் அபிப்பிராயத்தை தெரிந்து கொள்ள எப்போதும் நான் ஆவல் உள்ளவனாக இருப்பேன்.

Revision of pension rates

* 2 Q.—**SRI V. SANKARAN :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to revise the rate of pension to the Madras State Pensioners in view of the rise in prices and living index ; and

(b) if so, the details thereof ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No Sir.

(b) Does not arise.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : ரூபாய் 20-க்கு குறைவாக ஊதியம் பெறுகிற ஆசிரியர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஊதியத்தை உயர்த்துவதாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பலமுறை கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு விட்டதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இன்னும் சில நாட்களில் அரசாங்கத்தின் முடிவை இந்த மன்றம் தெரிந்து கொள்ளும்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஓய்வு ஊதிய அளவை குறைந்தபட்சம் 20 ரூபாய் என்று ஆக்குவதற்கான முயற்சியை அரசாங்கம் எடுக்குமா? இப்போது 20 ரூபாய்க்கு குறைந்து ஓய்வு ஊதியம் பெறுகிறவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக முதியோர்களுக்கு 20 ரூபாய் கொடுப்பது என்ற முறையை வைத்திருப்பதால் அந்தத் துறையில் அதை எதிர்பார்க்கலாம். ஆகவே, 20 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் ஓய்வு ஊதியம் கொடுக்கும் வழியை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த மட்டில் 20 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதென்று நான் முன்பே கூறினேன். சீக்கிரத்தில் முடிவு தெரிவிக்கப்படுமென்றும்

29th January 1966]

கூறினேன். முதியோர்களுக்கு 20 ரூபாய் கொடுப்பது என்றால், சில நிபந்தனைகளின் பேரில் அளிக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு வேறு சொத்து இல்லாமல் இருக்கவேண்டும்; இவ்வளவு வயது இருக்கவேண்டும்; வேறு வருமானம் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் இருக்கிறது. பென்ஷன் வாங்குகிறவர்களுக்கு வேறு வசதிகள் இருக்கலாம். பென்ஷன் வேண்டாம் எங்களுக்கு முதியோர் பென்ஷன் திட்டத்தின் கீழ் வந்தால் போதும் என்று அதற்கு அருகதை உள்ளவர்களாக இருந்தால் அதுவும் கருதப்படலாம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : பென்ஷன் கொடுக்கப்படுவது அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு செய்த சேவைக்காக. அவர்கள் பதவியில் இருந்து விலகும் சமயத்தில் அவர்கள் எவ்வளவு பெற்றுக் கொண்டிருந்தார்களோ, அதற்கான விகிதாசாரப்படி கொடுக்கப்படுகிறது. விலைவாசி ஏறிக் கொண்டே போவதால் சம்பளத்தின் மதிப்பு குறையும்போது பென்ஷனின் மதிப்பும் குறைகிறது. அதை உத்தேசித்து இதை மறுபரிசீலனை செய்ய உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்தப் பிரச்சனை அப்போதைக் கப்போது அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து வருகிற விஷயம். ஒரு முறை இது ஓரளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டும் இருக்கிறது. மேலும் உயர்த்துவது என்பதுதான் பிரச்சனை. தற்காலம் அம்மாதிரி முடிவு செய்வதாக இல்லையென்று கூறினேன்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு கணவனுக்குப் பிறகு மனைவிக்கு பென்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. நம் அரசாங்கத்திலும் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களின் மனைவிகளுக்கும் அதுபோன்று பென்ஷன் கொடுக்க உத்தேசமிருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : முன்பு கூறியதை விட வேறு ஒன்றும் தகவல் என்னிடம் இல்லை.

Laboratories in Secondary Schools

* 3 Q.—**SRI V. SANKARAN :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to push through a "Crash Programme" for strengthening and improving Science Laboratories in Secondary Schools in the State ; and

(b) if so, the details thereof ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) The Government of India have sanctioned grants at the rate of Rs. 4,000 per school under the Crash Programme for the improvement of Secondary Education as follows :—

	Rs. in lakhs			
1964-65	...	...	...	6.39
1965-66	...	...	...	9.58

[29th January 1966]

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் விஞ்ஞானத் துறையில் தனிப் பாடமாக எடுத்துக் கொண்டு படிக்கவேண்டுமென்ற முயற்சி மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. எல்லாப் பள்ளிகளிலும் விஞ்ஞான ஆய்வுக் கூடங்கள் வேண்டும். எவ்வளவு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆய்வுக் கூடங்கள் இருக்கின்றன? இன்னும் எவ்வளவு பள்ளிகளில் வைக்க வேண்டியிருக்கிறது? எவ்வளவு காலத்தில் அது முடியும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்போது 2,200 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. எல்லாவற்றிற்கும் ஆய்வுக் கூடங்கள் அவசியம் வேண்டியதுதான். அதை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றுவது என்பது அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் 200 கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் ஸயன்ஸ் லாபரட்டரீஸ் வைக்க ஒவ்வொன்றுக்கும் 17,000 ரூபாய் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது இல்லாமல் வேறு 30 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்தத் திட்டம் கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு மட்டுமா? தனியார் நடத்தும் பள்ளிகளுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகள் தான் முக்கியமானவை. அதன் பூர்ப் பொறுப்பையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. தனியார் நடத்தும் பள்ளிகளுக்கு கிரான்ட், எந்தவிதத்தில் உதவி, அளிக்கக் கூடுமோ அது அளிக்கக் கூடும்.

திரு. சா. கணேசன் : இம்மாதிரிப்பட்ட சோதனைக்கூடம் அமைப்பது போலவே, பள்ளிகளில் பிற பாடங்களை சொல்லிக் கொடுக்கின்ற பொழுது, குறிப்பாக மொழிப்பாடங்களை சொல்லிக் கொடுக்கின்ற நேரத்தில், உச்சரிப்புப் பிழைகள் பெரும்பாலான இடங்களில் பரவலாக—எல்லா இடங்களிலும் மாணாக்கர்களிடத்திலும் ஆசிரியர்களிடத்திலும் இருந்து வருகின்றன. இம்மாதிரிப் பட்ட ஒலிப்பிழைகள் வராத வகையில் விஞ்ஞான ரீதியில் மொழிப் பாடங்களைக் கற்றுக்கொடுப்பதற்கும்—பேச்சு, ஒலி இவைகளில் தக்க பயிற்சி கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது வழிவகை செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எத்தனையோ குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

கடலாடி தொடக்கப்பள்ளிக் கட்டடம்

* 4 கேள்வி.—திரு. செ. மாதவன் : கனம் முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கடலாடி பஞ்சாயத்து யூனியனில் 1964-ம் ஆண்டு மே மாதம் பஞ்சாயத்து யூனியன் தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டடம் இடிந்ததில் சேதம் ஏற்பட்டது உண்மையா? ஆமெனில் விவரம் என்ன?

[29th January 1966]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes.

Due to rain and gale, one small school building of the Elementary School, Sonaipiranpatty, Kadaladi Panchayat Union collapsed on 14-5-1964 and there was no loss of life.

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கட்டடம் கட்டி எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கிறது? இந்த விபத்து ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் யார் என்பதை அரசாங்கம் விசாரணை செய்ததா? அப்படியென்றால், அதனுடைய முடிவு என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மதுரையில் முன்னால் இவ்விதம் ஒரு விபத்து நடந்தது. அதன் பின்னால் அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. பள்ளிக்கூட கட்டடங்களையெல்லாம் அடிக்கடி மேற்பார்வை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கட்டடம் எப்போது கட்டப்பட்டது என்கின்ற விபரம் என்னிடமில்லை.

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கட்டடம் இடிந்தவுடனேயே அரசாங்கம் விசாரணை செய்திருக்கும். அந்த விசாரணையின் முடிவு என்ன? யார் இதற்குக் காரணம் என்பது கண்டு விசாரிக்கப்பட்டதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப்பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை.

Pandiyar-Punnapusha Hydro-Electric Scheme

* 5 Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any agreement has been reached between Madras and Kerala Government in regard to the implementation of the proposed Pandiyar-Punnapusha Hydro-Electric Scheme ; and

(b) if so, the details thereof ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes.

(b) It has been agreed that the Pandiyar-Punnapuzha Hydro-Electric Scheme as formulated by the Madras State Electricity Board can be implemented subject to the following conditions :—

(i) the power generation and discharge should be such as to allow a regular flow throughout the year ; and
(ii) Kerala will be free to utilise the tail race water flowing into their territory from this Project, without any liability for payment on this account.

மேட்டூர் அணையில் விரிவுகள்

* 6 கேள்வி.—திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) மேட்டூர் இரண்டாம் நிலை மின் விசைத் திட்டத்திற்கு மேற்கொண்ட வேலைகளின் காரணமாக அணையில் விரிவு (Cracks) ஏற்பட்டிருப்பது உண்மையா?

[29th January 1968]

(இ) ஆமெனில், அதன் பேரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No cracks have appeared in the Mettur Dam due to the execution of the works relating to the Mettur Tunnel Hydro-Electric Scheme. But, there was some leakage in the breast walls of the surge shaft which has since been rectified.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, மேட்டூர் சுரங்க மின்சாரத் திட்ட வேலையில், பென்ஸ்டாக் கலவையில் கண்ட்ராக்டர் சரியான முறையில் கலவை செய்யாததின் காரணமாகத்தான் சர்ஜி டாங்கில் தண்ணீர் நிரம்பியது என்றும், அதுதான் குதிரை ஓட்ட வேகமுள்ள மோட்டார் வைத்து நீர் இறைக்கப்பட்டது என்பதும், இதற்காக தூத்துக்குடியிலிருந்து அவசரமாக 'டைவர்ஸ்' களை வரவழைத்து ஒரு மாதத்திற்கு மேலாக வேலை நடைபெற்றது என்பதும் உண்மையா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இவையெல்லாம் நடந்திருக்கலாம். இதில் 'கிராக்' ஏற்பட்டது என்று சொல்ல முடியாது. லீக்கேஜ்தான் ஏற்பட்டது. காரணம் என்னவென்று சொன்னால் 4-7-64-ல் திடீரென்று தண்ணீர் மட்டம் 60 அடிக்கு உயர்ந்து விட்டது. இதன் காரணமாக 'சர்ஜி' டாங்க் நிரம்பிவிட்டது. ஆகவே, இதை பம்ப வைத்து இறைக்க வேண்டியந்தது.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : அமைச்சர் அவர்கள் கிராக் ஏற்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். என்சினியர்கள் யாரிடத்திலாவது அபிப்பிராயம் கேட்டு இவ்வாறு கூறுகின்றார்களா? அல்லது பொதுவாக கூறுகிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : மேட்டூர் டாமில் எந்தவிதமான கிராக் ஏற்படவில்லை. டன்னல் ஸ்கீமில்தான் லீக்கேஜ் ஏற்பட்டது. இது உடனே தெரிவிக்கப்பட்டது. லீக்கேஜை நிறுத்துவதற்கு 'க்ரொட்டிங்' பண்ணினார்கள். லீக்கேஜும் நின்றுவிட்டது.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த டன்னலில் லீக்கேஜ் ஏற்பட்டதை பழுதுபார்ப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு செலவு ஏற்பட்டது என்பதை அறியலாமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இதில் ஏற்பட்ட செலவு பூராவும் கண்ட்ராக்டர்களை சார்ந்தது. நமக்கு ஒரு பைசாகூட செலவு கிடையாது.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : இந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ளக் கூடாது என்று ஆரம்பத்தில் பி. டப்ளியூ. டி. அதிகாரிகள் ஆட்சேபம் தெரிவித்திருந்தார்கள் என்பது உண்மையா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : என்சினியர்கள் பலவிதமான கருத்துக்களை தெரிவிப்பார்கள். அவற்றையெல்லாம் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதில்லை.

[29th January 1966]

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இதில் லீக்கேஜ்தான் ஏற்பட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இந்த லீக்கேஜுக்கு காரணம் இந்த வேலையை மேற்கொண்டிருந்த சுப்ரமணியம் அன்ட் கோ என்கிற கண்ட்ராக்டர்கள்தான் என்று ஸ்டேட் எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டு அக்கௌன்ட் மெம்பர் தனது குறிப்பில் எழுதியிருக்கிறார் என்பது உண்மையா? மேலும், இந்த கம்பெனிக்கு அரசாங்க வேலைகள் கொடுக்கக்கூடாது என்றும் அந்தக் குறிப்பில் கூறப்பட்டிருப்பது உண்மையா? இதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்தத் தகவல் என்னிடமில்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், சர்க்காருக்கும் போர்டுக்கும் இருக்கின்ற தொடர்பை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். போர்டு அதனுடைய வேலைகளைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து பல முடிவுகள் செய்கிறது. ஆனால் சர்க்காரினுடைய நிர்வாகத்தில் தலையிடுவதில்லை. இது விஷயமாக அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏதாவது விபரங்கள் வேண்டுமென்று விரும்பினால் இதற்காக கடிதம் எழுதினால் விபரத்தை கேட்டு பதில் தெரிவிக்கலாம். கேள்வி போட்டாலும் பதில் தெரிவிக்கலாம். சர்க்காரிடம் இந்த விபரங்கள் வராது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, மின்சார போர்டு தனி நிறுவனமாக இருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட பொறுப்பான காரியத்தில் சரியான சமாதானம் சொல்ல வேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை என்பதை உணர்ந்து—இம் மாதிரிப் பட்ட அணையில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய லீக்கேஜ் பற்றி தக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும், இல்லையென்றால் பெரியதொரு ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். ஆகவே, இதற்கு போர்டிலிருந்து பொறுப்பான ஒரு சமாதானத்தை பெறுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பொறுப்பான பதிலைத் தான் நான் சொன்னேன். அதேபோன்று பொறுப்பான குற்றச் சாட்டையும் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேட்டூர் அணையில் லீக்கேஜ் ஏற்பட்டு ஏதோ ஆபத்து வரப் போகிறது என்கிற இல்லாத பீதியை கிளப்ப வேண்டிய அவசியமில்லை. டன்னல் ஸ்கீமில் லீக்கேஜ் ஏற்பட்டது. இது சம்பந்தமாக உடனே பழுது பார்க்கப்பட்டு எல்லாம் சரி செய்தாகி விட்டது. இதனால் கவரன்மெண்டுக்கும் நஷ்டமில்லை, போர்டுக்கும் நஷ்டமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, லீக்கேஜ் ஏற்பட்ட இந்த கெனாலின் எஸ்டிமேட் எவ்வளவு? அது எப்போது கட்டி முடிக்கப்பட்டது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : எஸ்டிமேட் விவரங்கள் இப்போது என்னிடமில்லை. இதில் லீக்கேஜ் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. இதைப்பற்றி கண்ட்ராக்டருக்கு தெரிவித்து ரிப்பேரும் செய்தாகிவிட்டது.

[29th January 1966]

Ammonium Chloride-cum-Soda Ash Plant

* 7 Q.—SRI V. SANKARAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to set up ammonium chloride-cum-soda ash plant in the State in the public or private sector; and

(b) whether any foreign collaboration is sought for, regarding its establishment?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) A private company has been granted a letter of intent for the establishment of a factory near Ennore to manufacture ammonium chloride and soda ash.

(b) The company proposes to implement the scheme with Japanese collaboration.

* SRI M. S. SELVARAJAN: Is it not a fact that licence was granted to a private firm to manufacture ammonium chloride and soda ash and establish a factory at Tuticorin and Vedaranyam. What happened to that?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It has not been implemented.

Managers of sugar factories

* 8 Q.—SRI V. SANKARAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to bring in any statutory requirement that every manager of a sugar factory should be a fully trained sugar technologist; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No.

(b) Does not arise.

Grant of scholarships

* 9 Q.—SRI T. P. ALAGAMUTHU: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether cases of scholarships granted on the basis of false community and income certificates in the years 1962-63 and 1963-64 have been brought to the notice of Government?

(b) if so, the number of such cases; and

(c) the amount recovered in respect thereof?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Yes.

(b) 1962-63 151. 1963-64 91.

(c) Rs. 54,923.70 and Rs. 29,767.00 respectively.

29th January 1966]

(அ) ஆம்.

(இ) 1962-63-ல்—151.

1963-64-ல்—91.

(உ) முறையே ரூ. 54,923.70-ம்.

ரூ. 29,767.00-ம் ஆகும்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து: இவ்விதம் தவறாக உதவிப் பணம் பெற்றார்கள் என்று புகார் செய்யப்பட்டதின் பின்னால் இது கவனிக்கப்பட்டதா? அல்லது விண்ணப்பம் வரும்போதே கண்டுபிடிக்கப்பட்டதா? இதைப்போன்ற தவறுகளை கண்டு பிடிப்பதற்கு என்ன முறை கையாளப்படுகிறது?

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து புகார்கள் வருகின்ற போதும் கவனிக்கப்படுகிறது. விண்ணப்பங்களை பரிசீலனை செய்யும்போதும் அதிலுள்ள விபரங்களை விசாரணை செய்து அரசாங்கம் முடிவு எடுக்கிறது.

திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, சான்றிதழ்களை 9-00 a.m. அரசாங்க அதிகாரிகள் கொடுக்கிறார்கள். தவறுகள் ஏற்பட்ட உடனே, பணம் யார் பெற்றிருக்கிறார்களோ அவர்களிடமிருந்து ரெக்கவரி செய்யப்படுகிறது. இதைத் தவிர சான்றிதழ்கள் கொடுத்த அரசாங்க அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க விதிகளில் இடம் இருக்கிறதா? அதை அரசாங்கம் அமல் நடத்துகிறதா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: அதிகாரிகளை ஏற்கனவேயே எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறோம். தப்பிதமாக சர்ட்டிபிகேட்டுகள் கொடுக்கக் கூடாது என்றும், இன்கம் எல்லாவற்றையும் பார்த்துத் தான் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். அதையும் மிஞ்சி எப்படியோ அதிகாரிகளிடத்திலிருந்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி விடுகிறார்கள். அதிகாரிகளையும் ஏன் அந்த மாதிரி கொடுத்தீர்கள் என்று கேட்கிறோம்.

திரு. சா. கணேசன்: இந்த மாதிரி தவறான, உண்மைக்கு மாறான செய்திகளைக் கொடுத்து அத்தாட்சி பெற முயலுகின்றவர்கள் மீதும், அந்தச் செய்திகளை அட்டெஸ்ட் செய்து உண்மை என்று எழுதுகிறவர்கள் மீதும்—கிராம முன்சீப்பிலிருந்து டெபுடி கலெக்டர் வரையில் அட்டெஸ்ட் செய்திருக்கிறார்கள், மற்றவர் களும் அட்டெஸ்ட் செய்திருக்கிறார்கள்—அவர்கள் மீது கடுமை யான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. யார் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது? அப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டால், இந்த மாதிரி மோசடி செய்கிறவர்கள் மீது இலிபாவது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: வருஷந்தோறும் 10 அல்லது 20 சத விதிகம் இந்த மாதிரி தப்பிதங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து கொடுத்த பணத்தை ரெக்கவரி செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதோடு ரெவின்யூ ரெக்கவரி

[29th January 1966]

ஆக்ட் பிரகாரம் என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறதோ அந்த நடவடிக்கையையெல்லாம் எடுத்து வருகிறோம்.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவது, திருடியவரிடமிருந்து திருட்டுப் போன பணத்தை வாங்கி விட்டோம் என்று சொல்லுவதுபோல இருக்கிறது. திருடிய தற்குத் தண்டனை கொடுக்க வேண்டாமா? கொடுத்த பணத்தைத் திரும்ப வாங்கி விடுவது சரியான சமாதானமாக, பொருத்தமான நடவடிக்கையாக இருக்க முடியாது. ஆகவே, அவர்கள்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள் அல்லது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : பணத்தை மாத்திரம் திரும்ப வாங்கிக் கொண்டு சும்மா விடுவதில்லை. நான் இப்போது சொன்ன பதிலில் அவர்கள்மீது ரெவின்யூ ரெக்கவரி ஆக்ட் பிரகாரம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது என்று சொல்லி யிருக்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதில் பிரகாரம் ரெவின்யூ ரெக்கவரி ஆக்ட் பிரகாரம் கொடுத்த பணத்தை வருவிக்க கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டிருக்கலாம் ஜப்திகுடச் செய்யலாம். அதைத் தவிர பொய்யான உறுதி மொழி கொடுத்த மாணவர்களின் பெற்றோர்கள் மீது கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா என்பதுதான் கேள்வி. அதற்கு பதில் அளிக்க முடியுமா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இதற்கு நான் பரிசீலனை செய்துதான் பதில் சொல்ல வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் அப்போது பதில் சொல்லலாம்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : தலைவர் அவர்களே, கலப்பு மணத்தின் காரணமாகப் பிறந்தவர்கள் யாராவது இந்த ரெவின்யூ ரெக்கவரி ஆக்ட்டின் கீழ் திருப்பி வாங்கப்பட்டவர்களுள் இருப்பார்களா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இது மாணவர்கள் ஸ்காலர்ஷிப் பற்றிப் கேள்வி, கலப்பு மணத்தைப் பற்றியது அல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : ஆண்டுதோறும் உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்க தொகை ஒதுக்குகிறார்கள். ஒதுக்கிய பணம் செலவு ஆனவுடன் இன்னும் உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டிய மாணவர்கள் இருந்தால் அடுத்து அடுத்து தொகை ஒதுக்கிக் கொடுத்து வருவார்கள். ஆனால், இந்த ஆண்டு தேசிய நெருக்கடியையொட்டி அடுத்து அடுத்துக் கொடுக்கும் பணம் நிறுத்தப்பட்டு விட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதனால் மாண

[10th January 1966]

ார்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். மேலும் கொடுக்க வேண்டிய மனுக்கள் இருந்தால், வேண்டிய தொகை ஒதுக்கி அவர்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

MR. SPEAKER : This question is not relevant to the main question.

திரு. ஆ. தங்கவேலு : சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் யாராவதுங்கள் பிள்ளைகளுக்குத் தவறான முறையில் பணம் பெற்றிருக்கிறார்களா?

MR. SPEAKER : Does the hon. Member think so low about the Members? The hon. Member Sri S. Madhavan may put his supplementary question.

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, சாதிக் சான்றிதழ் இன் வழங்குவதற்குச் சில விதி முறைகளை அரசாங்கம் அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பியிருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால் ஒவ்வொரு ஜாதியிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ரெட்டியார் என்று எடுத்துக் கொண்டு பால் கஞ்சம் ரெட்டிக்குக் கொடுக்கலாம் என்று கெஜெட்டில் 'நாட்டியோபிகேஷன்' போட்டுவிடுகிறார்கள். ரெட்டியார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் கஞ்சம் ரெட்டி என்று போட்டு விடுகிறார்கள். அதிகாரிகளுக்கு எது உண்மை என்று தெரியவில்லை. இதே வழக்கு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. ஆந்திர மாநிலமும் நம் மாநிலமும் ஒன்றாக இருந்தபோது கஞ்சம் ரெட்டி வகுப்பு நோட்டிபிகேஷன் செய்யப் பட்டது. ஆந்திர மாநிலம் பிரிந்த பிறகு நம் மாநிலத்தில் கஞ்சம் ரெட்டி வகுப்பு இல்லை என்று ரெக்கவரி போடப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கும் பர்ட்டிகுலர்ஸைச் சரியாகக் கொடுக்காத காரணத்தினால் அதிகாரிகள் தவறு செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க அடிக்கடி இந்த விதிகள் பரிசீலிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : ஏற்கனவே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, ஆந்திர மாநிலமும் நம் மாநிலமும் ஒன்றாக இருந்தபோது கஞ்சம் ரெட்டி வகுப்பு சேர்க்கப் பட்டிருந்தது. ஆந்திர மாநிலம் பிரிந்த பிறகு அது இல்லை என்று சொன்னோம். அதன் பிறகு பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில் கஞ்சம் ரெட்டி வகுப்பினர் நம் மாநிலத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று கஞ்சம் ரெட்டி வகுப்பினருக்குக் கொடுக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இதை அடிக்கடி பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கும்போது பெற்றோர்கள் வருமானம் ஆரம்பத்தில் எவ்வளவு இருக்கிறதோ அதை அனுசரித்துக் கொடுக்கப்படலாம். இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகள் சழிந்த பிறகு புகார் ஏற்பட்டு பரிசீலனை செய்யப் படுகிறது. புகார் பரிசீலனை செய்யப்படும்போது, 2-3 ஆண்டுகள்

[29th January 1966]

கழிந்த பிறகு உள்ள தகுதி அடிப்படையாகக் கொள்ளப் படுகிறதா? அல்லது பெறப்பட்ட காலத்தில் இருந்த நிலைமையைக் கருதி கொடுத்த பணத்தை திரும்ப வாங்க வேண்டுமென்றே அல்லது ஸ்காலர்ஷிப் கொடுத்தது சரியென்றே முடிவு செய்கிறதா? எந்த முறையை அரசாங்கம் பின்பற்றுகிறது என்று அறியலாமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : பெறப்பட்ட அந்த வருஷத்தில் இருந்த நிலைமையை எண்ணித்தான் அரசாங்கம் ஒரு முடிவுக்கு வருகிறது.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : இன்கம் சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்ப திலே அதிகாரிகள் கொடுக்கும்போது, விவசாயிகளுடைய குழந்தைகளுக்கு இன்கம் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கும்போது, வருமானம் ரூ. 1,800-க்குள் என்று கொடுத்த பிறகு, சில ஆண்டு கள் கழித்து வேண்டுமென்றே யாராவது வருமானம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று எழுதிவிட்டாலும், அப்போது புகார் பரிசீலனைக்கு வரும்போது, குறிப்பிட்ட ஆண்டில் வருமானம் எவ்வளவு என்று கணக்கு எடுப்பது சிரமமாக இருக்கிறது, அதிகாரிகள் பொறுப்பு என்றும் சொல்ல முடியாத நிலை இருப்ப தால், இந்த மாதிரி சான்றிதழ்கள் கொடுத்து ஸ்காலர்ஷிப் வாங்கி யவர்களும் தடவடிக்கை எடுத்து அதிக தண்டனை கொடுக்கும் அளவில் முயற்சி எடுக்காமல் இருப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : பல பல புகார்கள் வருகின்றன. பல பல கோரிக்கைகள் வருகின்றன. எல்லாவற்றையும் பார்த்து அரசாங்கம் நல்ல முடிவுக்கு வருகிறது. எல்லாவற்றையும் பார்த்துத்தான் உதவி பண்ணலாமா, பண்ணக் கூடாதா என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வருகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

* 10 கேள்வி.—திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப் பாரா—

(அ) திருச்சிராப்பள்ளி, அரசாங்கப் பாலிடெக்னிகில் பயின்றுவரும் மாணவர்களுக்கு, ஹரிஜன நல இலாகாவினரால் உபகாரச் சம்பளத்திற்கென (Scholarship) வழங்கப்பட்ட செக்குகள் ஸ்டேட் பாங்கில் நிராகரிக்கப்பட்டனவென்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதன் காரணங்கள் என்ன?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

(a) No.

(b) Does not arise.

29th January 1966]

திரு. து. ப. அழகமுத்து : தலைவர் அவர்களே, எனக்குத் தெரிந்த ஒரு பையன் தனக்கு வந்த ஸ்காலர்ஷிப் செக்கை எடுத்துக் கொண்டு பாங்குக்குச் சென்று மாற்ற முயற்சித்தபோது, 'அந்த இனத்தில் பணம் இல்லை, இரண்டு நாட்கள் கழித்துக் கொண்டு வா' என்று அனுப்பி விட்டார்கள் . . .

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள்தான் தகவல் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்களே.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : பணம் இல்லாமல் செக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன?

MR. SPEAKER : The Minister has replied that he has no such information. How can the hon. Member's question be answered now? He will have to write to the Minister saying that on such and such dates cheques presented by such and such students were rejected.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : எழுதி அனுப்பினால் அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்வார்களா?

MR. SPEAKER : If the hon. Member writes a letter to the Minister giving specific cases, then the Minister will take action and send a reply. If the hon. Member wants any further elucidation on the reply, then he can give notice of a separate question.

Accommodation allowance to the Assistant Public Prosecutors

* 11 Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to grant accommodation allowances to the Assistant Public Prosecutors of Grades I and II in the State; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

திரு. செ. மாதவன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இவர்களும் அரசாங்கத்தில் பணிபுரிகிறவர்கள். அரசாங்க அதிகாரிகளுக்குக் கொடுப்பது போல் இவர்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட சலுகைகளைக் கொடுப்பது பற்றி அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்யுமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : நான் இப்பொழுது தான் பதில் சொன்னேன். ஏதோ சில தீர்மானங்கள் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவற்றை உயர் நீதிமன்றத்தின் யோசனைக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். உயர் நீதி மன்றத்தின் அபிப்பிராயம் கிடைத்த பிறகு என்ன செய்யலாம் என்பது பற்றி பரிசீலனை செய்கிறோம்.

[29th January 1966]

Public Prosecutors in the State

* 12 Q.—SRI V. SANKARAN: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to make the posts of Public Prosecutors in the State as full time posts; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

திரு. செ. மாதவன்: பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டர்கள் பெரும்பாலோர் முழு நேர ஊழியர்களாக இப்பொழுது வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தை ஆராய்ந்து, அவர்களை நிரந்தரமான ஊழியர்களாக நியமித்து, அவர்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் அதிகமாகக் கொடுக்கமுடியும் என்பதை உயர் நீதி மன்றத்தின் பரிசீலனைக்கு அனுப்ப அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: இந்த யோசனையைக் கூட அவர்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிர்வாக முறை எந்த விதமான பிரச்சனைக்கும் இடமில்லாமல் இருக்கிறது, நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது, இவர்கள் கொடுத்திருக்கிற யோசனையைக் கூட உயர்நீதி மன்றத்திற்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டர்களை நிரந்தரமான ஊழியர்களாக வைக்காமலும், நல்ல ஊதியம் அவர்களுக்குக் கொடுக்காமலும் இருக்கிற காரணத்தினால் சில தவறுகள் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. நீதிமன்றத்தில் அவர்கள் நீதியை எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய நிலையில் இருக்கிற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு அதிகமாக ஊதியம் கொடுத்து, அவர்களை நிரந்தரமான ஊழியர்களாக வைத்தால் தவறுகள் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. ஆகையால், இதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலிக்குமா?

MR. SPEAKER: It is only a suggestion.

பஞ்சாயத்து தேர்தல்களுக்கான பிரயாணப்படி

* 13 கேள்வி.—திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்: கனம் தலநிர்வாக அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) அண்மையில் நடைபெற்ற பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களுக்குக் கான பணிகளை மேற்கொள்வதற்கென அமர்த்தப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய பிரயாணப்படி இதுவரை கொடுக்கப்படவில்லை என்று திருநெல்வேலி மாவட்டம், நாசரத் ஆசிரியர்கள் சங்கத்திடமிருந்து முறையீடுகள் ஏதேனும் பெறப்பட்டதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

[29th January 1966]

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத்: (அ) ஆம்,

(இ) நாசரத், மார்க்கோஷிஸ் உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் சங்கச் செயலாளரிடமிருந்து முறையீடு வரப்பெற்றதும், அதன் மீது அறிக்கை அனுப்புமாறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார். நாசரத், மார்க்கோஷிஸ் உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குத் தேர்தல் பணிக்காகக் கொடுக்கப்படவேண்டிய பயணப்படி அளிக்கப்பட்டாகிவிட்டது என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அதன் பின் அறிவித்துள்ளார்.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்: பஞ்சாயத்து தேர்தல்களில் கலந்து கொண்ட ஆசிரியர்களுக்கு மாகாணம் முழுவதும் பாக்கியில்லாமல் பயணப்படி கொடுத்து பூர்த்தியாகிவிட்டது என்று அரசாங்கம் சொல்ல முடியுமா?

MR. SPEAKER: There is no information that it has not been paid.

Election of President to Moongilpadi Panchayat

* 14 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether any complaints were received by the Collector of Salem regarding the irregularities in conducting the election of President to Moongilpadi Panchayat in Omalur, Salem district, and

(b) if so, the action taken thereon?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத்: (அ) ஆம்.

(இ) மூங்கில்பாடி பஞ்சாயத்துத் தலைவர் தேர்தலை மனுதாரர்கள் ஆட்சேபித்திருந்ததால், தேர்தல் நீதி மன்றத்தில் அதற்குப் பரிகாரம் பண்ணுமாறு அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: ஆட்சேபணை தேர்தல் நடத்திட முறையைப் பற்றியல்ல, தேர்தல் நடத்திய அதிகாரி நடந்து கொண்ட முறையைப்பற்றித் தான். அங்குள்ள சில காங்கிரஸ் காரர்களின் தூண்டுதலின் பேரில் அவ்வாறு அதிகாரி நடந்து கொண்டிருக்கிறார் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அதிகாரியின் நடத்தையைப்பற்றி விசாரணை நடத்தப்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத்: அரசியல் கட்சிகள் சார்பாக பஞ்சாயத்து தேர்தல்கள் நடக்கவில்லை என்பதை கனம் அங்கத் தினர் அவர்கள் அறிவார்கள். ஆகவே, காங்கிரஸ்காரர்கள், காங்கிரஸ்காரர்கள் அல்லாதவர்கள் என்ற பிரச்சனை எழவேயில்லை. அந்த அதிகாரி நேர்மையாக நடந்துகொண்டிருக்கிறார், விதிகளுக்கு புறம்பாக நடக்கவில்லை என்று கலெக்டர் அவர்கள் சமாதானம் கூறியிருக்கிறார்கள்.

[29th January 1966]

திரு. செ. மாதவன் : அந்த அதிகாரி என்ன தவறு செய்தார் என்று ரிபோர்ட் செய்யப்பட்டது, அந்தத் தகவல் பேரில் என்ன விசாரணை நடத்தப்பட்டது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : அதிகாரி சம்பந்தப்பட்டவரையில் எந்த தவறும் இல்லை. குறிப்பிட்ட நேரத்தில், குறிப்பிட்ட காலத்தில், எந்த இடத்தில் தேர்தல் நடக்கும் என்று அறிவிக்கப்பட்ட இடத்தில் அங்கத்தினர்கள் ஆஜராகவில்லை. குறிப்பிட்ட அளவு கோரம் இருந்ததை வைத்துக்கொண்டு, அதிகாரி தேர்தலை நடத்திவிட்டார்கள்.

திரு. ம. கமலநாதன் : பஞ்சாயத்து தேர்தல்களை நடத்தும் அதிகாரிகள் ஒழுங்கினைமாக நடந்துகொண்டதால் பல தேர்தல்கள் ஒத்திவைக்கப்பட்டன. சில இடங்களில் தேர்தல்களை நடத்தக் கூடாது என்று ஹைகோர்ட்டு உத்தரவிட்டு நிறுத்தி வைத்தது. அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளின் மீது ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : இந்தக் கேள்வி மூங்கில்பாடி பஞ்சாயத்து தலைவர் தேர்தலைப்பற்றியது. இப்பொழுது இம் மாதிரி ஜெனரல் குவெஸ்சினாகக் கேட்டால் பதில் சொல்லுவதற்கு என்னிடம் தகவல் இல்லை.

திரு. செ. மாதவன் : குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு அங்கத்தினர்கள் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கம் பிறப்பித்திருக்கக் கூடிய விதிகளில் எந்த இடத்திலே தேர்தல் நடக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஒன்றுமில்லை. 'டேட் அண்டு அவர்' என்று மட்டும் போடப்பட்டிருக்கிறது, 'ப்ளேஸ்' பற்றி போடப்படவில்லை. எந்த இடத்தில் வேண்டுமானாலும் தேர்தல் வைக்கலாம் என்ற நிலை இருந்ததன் காரணத்தினால் தான் இந்தத் தகராறு ஏற்பட்டதா? ஆகவே, இந்த விதிகளைப்பற்றி அரசாங்கம் மறு பரிசீலனை செய்யுமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : எந்த நேரத்தில் எந்த இடத்தில் போலிங் நடத்தப்படும் என்று திட்டவாட்டமாக அதிகாரி அறிவித்திருக்கிறார். அதைத் தான் விதிகளும் கூறுகின்றன என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : எந்த இடத்தில் தேர்தல் நடத்தப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டது உண்மை. அந்த இடத்திற்கு அதிகாரி போயிருந்தார் என்பதும் உண்மை. மெஜாரிட்டி அங்கத்தினர்கள் அந்த இடத்திற்கு வர முடியாமல் போய்விட்டது கலகம் மூண்டதன் காரணமாக. மணியக்காரரும், போலீஸ் பந்தோபஸ்து அதிகாரிகளும் தேர்தலை ஒத்திவைக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டும், ஸ்தலத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களின் நிர்ப்பந்தத்தினால் தான் போலீஸ் வருவதற்கு முன்னாலேயே தேர்தல் முடிந்துவிட்டதாக அதிகாரி ரிகார்டு செய்துவிட்டார்கள். அது தான் குற்றம் சாட்டு. அந்தக் குற்றம்சாட்டு விசாரிக்கப்பட்டதா?

29th January 1966]

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : அந்த அதிகாரி தன்னுடைய கடமையை ஒழுங்காகச் செய்து பணியாற்றியிருக்கிறார் என்பதாக கலெக்டர் அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று முன்பே பதில் சொன்னேன்.

Overbridge in Tiruvottiyur High Road

* 15 Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there has been any delay in the execution of the construction work of overbridge at level crossing in Tiruvottiyur High Road in Madras City ; and

(b) if so, the reasons thereof and when it is likely to be completed ?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : (அ) ஆம்.

(இ) மேம்பாலம் கட்டும் வேலையில் தாமதம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணங்கள் வருமாறு:—

(i) இந்த நிலங்களிலுள்ள கட்டடங்களின் மதிப்பை முன்னிட்டு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் கூடுதல் இழப்பீடு (additional compensation) வேண்டி நீதி மன்றத்தில் தொடர்ந்து சில வழக்குகள் முடிவுற்றமை;

(ii) எஃகுக் கம்பிகள் கிடைப்பதில் உள்ள இடர்பாடுகள். ஆயினும், மேம்பாலம் கட்டும் வேலையை 1966 மார்ச் மாதத் திற்சூள் முடிந்துவிட கூடுமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சில வீட்டுக்காரர்களால் தொடரப்பட்ட வழக்குகள் முடிந்துவிட்டனவா? அவை நமக்கு அனுசூலமாக முடிந்தனவா? இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிற காலவரையறைக்குள் இந்த மேம்பாலம் கட்டி முடிக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : துரிதமாக நடக்கவேண்டிய வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. மாநகர ஆட்சி மன்றமும் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. கமிஷனர் ஒவ்வொரு மாதமும் ஸ்பாட்டுக்குச் சென்று, ப்ராகிரஸ் ரிபோர்ட்டு கேட்டு, துரிதமாக வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நில ஆர்ஜித கேஸ்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், 5 கேஸ்கள் ஏற்கனவே முடிந்துவிட்டன. மீதி 8 கேஸ்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை கவுன்சில் தீர்மானத்தை வைத்துக்கொண்டு, சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுத்து பின்பு காம்பென்ஸேஷன் கொடுப்பது என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த மேம்பாலம் வடசென்னை தொழில் பகுதியை இணைக்கின்ற முக்கியமான காரணத்தினால், எந்தவிதமான தடங்கலும் ஏற்படாத நிலைமையில், மாநகர ஆட்சி

[29th January 1966]

மன்றத்தையும், சம்பந்தப்பட்ட என்ஜினியர்களையும் துரிதப் படுத்தி, விரைவாக எடுக்கப்படவேண்டிய நடவடிக்கைகளை அமைச்சர் அவர்கள் எடுப்பார்களா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : வரக்கூடிய மார்ச்சு மாதம் 31-ம் தேதிக்குள் இந்த வேலை முடிவுற்று, இந்தப் பாலம் திறக்கப்படும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : கேள்விகள் முடிவடைந்தன.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—ADJOURNMENT MOTION.

FAILURE TO MAINTAIN SANITARY CONDITIONS AROUND GOVERNMENT ESTATE, MADRAS.

MR. SPEAKER: The hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram, has given notice of an adjournment motion for discussing a matter of urgent public importance—it is a very strange notice—namely, 'the failure of the Government to ensure suitable sanitary atmosphere around Government Estate, Mount Road, Madras, where unbearable stinking smell is spreading and interfering with the work of the Members of the Legislature'.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இம்மாதிரி ஒரு தீர்மானம் கொண்டுரை நேர்ந்ததுபற்றி நான் வருந்துகிறேன். இந்தச் சபையின் நடவடிக்கையில் இதுபற்றி குறிப்பிட நேர்ந்ததுபற்றி மன்னிக்க வேண்டுகிறேன். தூர்நாற்றம் சகிக்க முடியவில்லை. நான் என் அனுபவத்தில் சொல்லுகிறேன். எனக்கு உடல் நலமும் சரியாக இல்லை, இரவில் வேலை செய்ய முடியவில்லை. காலைிலும் வேலை செய்ய முடியவில்லை, அவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது தூர்நாற்றம். இந்த வருஷம் மட்டும் ஏன் இப்படி இருக்கிறது என்பது பற்றி ஆராயவேண்டும். ஹாஸ்டலில் தங்குகிற பல அங்கத்தினர்கள் இதை ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் உள்ளத்தில் இருக்கிறது, ஆனால் அதை எடுத்துச்சொல்லவில்லை. ஆகவே, இது பற்றி தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, சுகாதார அதிகாரிகளையும், கார்ப்பரேஷன் அதிகாரிகளையும் கொண்டு இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை பரிசீலனை செய்து, அதற்குப் பரிகாரம் தேடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கனம் அமைச்சர் திரு. மன்றாடியார் அவர்கள் கூட நான் சொல்லுவதை ஆதரிப்பார்கள், வெளிப் படையாக எடுத்துச் சொல்லாவிட்டாலும், என்று நான் நினைக்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விஷயம் பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே கொண்டு வந்ததைப் பற்றி நான் நன்றி தெரிவிக்கிறேன், அதை வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். இப்படி ஹாஸ்டலிலே அங்கத்தினர்கள் சகிக்கக்கூடியாத தூர்நாற்றம் அடிக்கும் நிலைமை இருப்பதை மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதும் முறைதான். என்னைப்பொருத்த வரையில், நான் கார்ப்பரேஷன் அதிகாரிகளையோ அல்லது சம்பந்தப்பட்ட சர்க்கார்

[29th January 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அதிகாரிகளையோ இதைப்பற்றிக் கவனிக்கச் செய்து, எந்த வழிகளிலெல்லாம் இதைத் தவிர்க்கலாம் என்று பார்க்கிறேன். ஆனாலும், இந்த விஷயம் ஒரு அசைரப் பிரேரணைக்கு உகந்தது அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: I withhold consent to the hon. Member to raise this subject as an adjournment motion.

VI.—CALLING ATTENTION TO CRISIS IN THE MATCH INDUSTRY.

* திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, மின்சார வெட்டின் விளைவாய், மேட்டூர் ரசாயனத் தொழிற்சாலையில் ரசாயன 'பொட்டாசியம் குளோரைட்' தயாரிப்பு மிகப் பெருமளவு குறைந்து விட்டதாகச் சொல்லப் படுவதனால், அதன் காரணமாக மேற்சொன்ன 'குளோரைட்' விநியோகத்தில் பெரும் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. இதனால், இம்மாநிலத்தில் தீப்பெட்டித் தயாரிப்புத் தொழிலில் கடும் நெருக்கடி நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த நெருக்கடியின் விளைவாய்த் தீப்பெட்டித் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலைகளில் குறிப்பாக இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் வேலையை நிறுத்தும்படியான அச்சுறுத்தும் அபாயம் ஏற்பட்டுள்ளது. மேற்சொன்ன தொழிற்சாலைகளில் வேலையில் ஈடுபட்டுள்ள பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாத இடப்பாடும் நிலையிலுள்ளனர். இந்த அவல நிலையைத் தவிர்க்கத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கும் உடனடி அவசியம் பற்றிய அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயத்தை கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I wish to make the following statement:—

There are about 800 match factories in Ramanathapuram, Madurai and Tirunelveli districts. Their requirements of Potassium Chlorate are being met by supplies from Western India Match Company, Bombay, Travancore Chemical Industries, Kundara (Kerala) and Mettur Chemical and Industrial Corporation Limited, Mettur Dam. Their requirements of Red Phosphorus are met from imports under the licensing procedure in force.

Representations from various match factories narrating the difficulties experienced by them due to short supply of Potassium Chlorate have been received by Government. It has also been represented that the difficulty was mainly due to the stoppage of manufacture of this chemical by the Mettur Chemicals.

The Mettur Chemicals stopped the production of Potassium Chlorate towards the end of June 1964 as they were having a huge stock of 162 tons of the material and as the off-take was very poor. They could liquidate their stock only by March 1965 and they resumed production in May 1965. But again when the power cut was imposed in November 1965, the Company stopped production of Potassium Chlorate.

[Sri R. Venkataraman] [29th January 1966]

When this Government were apprised of the present difficulties facing the Match Industry, they held discussion with the representatives of the Western India Match Company and Mettur Chemicals. The Government of India also appear to be aware of the situation and are considering the question of getting clearance for the import of electrodes and Potassium Chloride, the non-availability of which has created problems for the manufacture of Potassium Chlorate. The three producers have been requested to step up production of Potassium Chlorate and distribute the produce among the various match factories on the basis of their excise returns in order to ensure an equitable distribution. Mettur Chemicals who had stopped production of Potassium Chlorate are resuming production immediately, and with that the position is expected to improve. Enquiries reveal that with the producers themselves having taken up distribution of the Chemical through their depots, the position has already eased a little.

As for Red Phosphorous, its import is governed by the licensing procedure for 1965-66. The sponsoring authorities can sponsor applications for import of this material only within the foreign exchange ceiling for the State, which has not yet been specified so far. The allocation is awaited from the Government of India and as soon as it is known, the import application will be forwarded to the Government of India.

V.—ANNOUNCEMENTS

(1) PANEL OF CHAIRMEN

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that under Rule 14 (1) of the Madras Legislative Assembly Rules, I have nominated the following six members of the Assembly to be the Panel of Chairmen for the present sitting of the Legislative Assembly :—

1. Sri S. Ramaswami Naidu
2. Srimathi P. K. R. Lakshmikantham
3. Sri C. Chiranjeevulu Naidu
4. Sri M. V. Karivengadam
5. Sri T. Karcha Gowder
6. Sri M. Dhandayuthapani

VI—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS UNIVERSITY AMENDMENT BILL, 1965 (L.A. BILL No. 42 OF 1965).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I beg to present the report^a of the Joint Select Committee on the Madras University (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 42 of 1965).

^a Printed as Appendix II on pages 135-160

29th January 1966]

(2) THE MADRAS ESSENTIAL ARTICLES CONTROL AND REQUISITIONING (TEMPORARY POWERS) AMENDMENT BILL, 1966.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move.

“ That leave be granted for the introduction of the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

VII.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS

* திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,

“ கவர்னர் அவர்களுக்கு நன்றியுரை கீழ்க்கண்டவாறு சமர்ப்பிக்கப்படவேண்டும் :

‘ 1966-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 28-ம் தேதியன்று இரண்டு சபைகளும் சேர்ந்த சட்டப் பேரவையின் கூட்டத்தில் கவர்னர் அவர்கள் உவந்தறித்த பேருரைக்கு, a தமிழ்நாடு சட்டசபை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாவர் ” என்னும் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : இந்த தீர்மானத்தை நான் ஆமோதிக்கிறேன்.

திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையினுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையிலே நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நன்றி உரையிலே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள், கீழே குறிப்பிட்ட விஷயங்களைக் குறிப்பிடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. கவர்னர் பெருமான் தன் உரையிலே ஆரம்பத்திலேயே நமது நாட்டுக்கு ஏற்பட்ட தீங்கினையும், நமது பிரதம மந்திரி அவர்கள் மறைந்துபோன வரலாற்றையும் கூறி நமக்கெல்லாம் ஆறுதல் அளிக்கும் வகையில் தன்னுடைய வருத்தத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகள். நமது பாரதப் பிரதமர் ஸ்ரீ லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் பதவி ஏற்ற 18 மாதங்களை ஆகியிருந்தாலும் கூட, ஒப்பற்ற தலைவர் நேரு அவர்கள் மறைந்த ஒரு புண்ணை மறக்கும்படியான முறையிலே அவர்கள் நாட்டை எதிர்நோக்கி வந்த பல இன்னல்களையும் சமாளித்து மிக உன்னதமாக முறையில் நாட்டுக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டின் பேரிலே பாகிஸ்தான் போர் தொடுத்து விட்டது என்று

a 160-166-ம் பக்கங்களில் முன்றும் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[திருமதி பி. கே. லக்ஷ்மிகாந்தம்] [29th January 1966]

சொன்னதுமே, நாட்டு மக்கள் உணர்ச்சி பெற்று, தங்களுடைய ஒத்துழைப்பையும், தங்களுடைய எல்லாவிதமான உதவிகளையும் அளிப்போம் என்று தேசப்பாதுகாப்பிற்காக எல்லாவிதமான பணிகளிலும் ஈடுபட்டார்கள். அப்பொழுது பதனியில் இருந்த ஸ்ரீ லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் மக்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டும் முறையில், அவர்கள் தலைமை தாங்கி மக்களுக்கு உற்சாகத்தையும் உணர்ச்சியையும் ஊட்டி சரித்திரத்தில் மங்காத புகழ் பெற்றுவிட்டார்கள். மேலும் அவர்கள் இந்த நாட்டிற்கு எந்த விதமான ஆபத்து வந்தாலும், நாங்கள் விட்டுக் கொடுக்க மாட்டோம், போருக்குப் போர், வாளுக்கு வாள்; குண்டுக்குக் குண்டு என்ற வகைகளிலே பணிகளை வகுத்துக்கொண்டு இந்த நாட்டைப் பாதுகாப்பதற்கு எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்து நாட்டுக்கு வெற்றித் தேடித் தந்தார்கள். குறிப்பாக, நாட்டுக்கு வெற்றி தேடித் தந்தது மட்டுமல்லாமல், நாம் சமாதானப் பிரியர்கள், காந்திஜி, நேருஜி அவர்கள் வகுத்துத் தந்த வழியை, அடிச் சுவட்டைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்ட, சமாதான ஒப்பந்தம் செய்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்ன உடனேயே, அதையும் வரவேற்று, இந்த நாட்டிலிருந்து ரஷ்யா நாட்டிலுள்ள டாஷ்கண்ட் நகரத் திற்கு, பாஸ்தான் பிரிசிடெண்டுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தச் சென்றார்கள். அவருடைய கடைசி மூச்சு வரையில் அவர்கள் இந்த நாட்டின் பாதுகாப்பிலே ஈடுபட்டு, இனிமேல் நாட்டு மக்களுக்கு எந்தவிதமான போர்த் தொல்லைபோ, கஷ்டமோ, துன்பமோ வரக் கூடாது, ஆகவே நாம் சமாதான முயற்சில் ஈடுபட்டுவிடவேண்டும் என்று நினைத்து, சமாதான ஒப்பந்தத்திலே கையெழுத்து இடுகின்ற வரையில் அவர்கள் பாடுபட்டார்கள் என்பது நாமெல்லோரும் அறிந்த விஷயம். இந்திய நாட்டின் தலைவராயிருந்த ஸ்ரீ லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் இந்திய நாட்டில் இருக்கும்போது அவரை மாய்க்க எமன் வந்தால் கிலர் தன்னைச் சுட்டு விழுத்தி விடுவான் என்று அஞ்சித்தானே என்னவோ தெரியவில்லை, காலன் டாஷ்கண்டுக்குச் சென்று நமது பிரதமர் ஸ்ரீ சாஸ்திரி அவர்களின் உயிரைப் பிய்த்துக் கொண்டு சென்றுவிட்டான். ஆகவே, அந்த வருத்தத்திலே நாம் இப்பொழுது இருந்து கொண்டிருக்கிறோம்; ஆராத் துயரத்திலே நாம் ஆழ்ந்திருக்கிறோம். இருந்தாலும் கூட, நாம் தைரியத்தைக் கைவிட்டு விடக் கூடாது என்று இருக்கும் இந்த வேளையில், இந்தத் துயரத் தையெல்லாம் துடைக்கும் வகையில் இந்த நாட்டு மக்கள் ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களுக்குப் பிரதம மந்திரி பொறுப்பைக் கொடுத்திருப்பதும், அவர்கள் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதும் நமக்கு ஒரு விதத்தில் சாந்தியையும் ஆறுதலையும் அளிக்கின்ற ஒரு விஷயமாக இருக்கிறது.

பெண்களுக்குச் சமத்துவம், சுதந்திரம் கொடுத்துவிட்டோம் என்று பல ஆண்டுக் காலமாகச் சொல்லுகிற எந்த நாடும் கொடுத்திராத ஒரு பெருமையை இந்தப் பாரத நாடானது பெண்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு பாரதப் பிரதமர்

[திருமதி பி. கே. லக்ஷ்மிகாந்தம்] 29th January 1966]

பொறுப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்களே அவர்களுக்கெல்லாம் நான், பெண் மக்களின் சார்பிலே, நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவளாக இருக்கிறேன். ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் தியாக பரம்பரையில் யில் வந்தவர்கள்; எல்லா விவகாரங்களிலும் மிகப் பயிற்சி அடைந்தவர்கள்; தன்னுடைய தந்தையாரிடத்திலே பயிற்சி மிகப் பெற்றவர்கள்; அப்படிப்பட்ட அவர்கள் பாரத நாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கி, நல்ல பணி ஆற்றுவதில் எந்தவிதமான கஷ்டத்தையும் அடையமாட்டார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் இந்தப் பொறுப்புக்காக நம் நாடே பெருமைப்படுகிறது. இந்த நாட்டின் பெருமையைப் பார்த்து உலக நாடுகளெல்லாம் பெருமைப்படுகின்றன. எந்த தேசம் பெண்களுக்குக் கௌரவம் கொடுக்கிறதோ, பெருமை அளிக்கிறதோ அந்தத் தேசம் எப்பொழுதும் பெரியதொரு வல்லரசாகத் திகழும், எப்பொழுதும் எந்த விதமான இன்னலுக்கும் உள்ளாகாமல் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆகவே, ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு எங்கள் சார்பிலும் மன்றத்தின் சார்பிலும், கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடன் கூட நாமும் நல் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதோடு கூட, அவர்கள் திடகாத்திரத்துடன் வாழ இறைவனை நாம் பிரார்த்திப்போம் என்று நான் முதலில் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த நாட்டுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் இடையே போர் மூண்டதன் மூலம் நாம் ஒரு பெரிய பாடத்தைக் கற்றுக்கொண்டோம். அதாவது, இந்த நாட்டில் நாம் எல்லா விதத்திலும் தன்னிறைவு பெற வேண்டும். சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு நாம் தலை நிமிர்ந்து நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கான பல திட்டங்களைத் தீட்டி நாட்டின் அபிவிருத்தியிலே ஈடுபட்டிருந்தோம். எந்த விதமான கவலையும் இல்லாமல் நாம் வளர்ச்சியடைவோம், நாளுக்கு நாள் பொருளாதாரத்தில் உயர்வு அடைவோம் என்று நிமிர்ந்த நடை போட்டுக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், இடி விழுந்தாற்போல், பாகிஸ்தான் நம் நாட்டின் மீது போர் தொடுத்தது. அதிலிருந்து நாம் என்ன கற்றுக்கொண்டோம் என்றால் நம் நாட்டிலே நாம் எல்லா விதத்திலும் தன்னிறைவு பெறவேண்டும் என்பதைக் கற்றுக் கொண்டோம். அதுவும் முக்கியமாக, உணவிலே தன்னிறைவு பெற்றால்தான் நாம் மற்றவர்களை எதிர்பார்க்காமல், நம் நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேருக்கும் உணவு அளிக்க முடியும். உணவு உற்பத்தியில் நாம் தன்னிறைவு அடைந்துவிடுவோமானால், நம் நாட்டுக்கு எந்த விதமான ஆபத்து வந்தாலும் நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேரும் ஒத்துழைத்து நாட்டுக்கு நல்லதொரு வெற்றியைத் தேடித் தர முடியும். இதைத்தான் ஸ்ரீ சாஸ்திரி அவர்கள், தன்னுடைய கடைசி மூச்சு வரையில், சொல்லிக்கொண்டே இருந்தார்கள். உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற வேண்டும், உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்குமானால், அதைச் சரியான முறையில் மக்களுக்குப் பங்கிட்டு அளிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கைகளை யெல்லாம் அவர்கள் இருக்கும் வரையில் உணர்த்திக் கொண்டே இருந்தார்கள். ஆகவே, இம்மாதிரியான ஒரு முயற்சியிலே நாமும் ஈடுபட்டிருக்கிறோம் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதுவும் இந்தப் போர் நேரத்திலே அமெரிக்கா போன்ற தேசம் நடந்துகொண்ட முறையிலிருந்து, இனிமேல் உணவிற்காக மற்றவர்களை எதிர்போக

[திருமதி பி. கே. ஸ்காமிசாந்தம்] [29th January 1966]

விற்க முடியாமல் குணிகள் லட்சக்கணக்காக, கோடிக்கணக்காக என்று சொன்னால் கூட மிகையாகாது, தேக்கமடைந்திருக்கின்றன. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் இருக்கின்ற நெசவாளர்களும் சரி, கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் அல்லாதவற்றில் இருக்கின்ற நெசவாளர்களும் சரி, எல்லோரும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கவேண்டிய வில ரகங்களை ஒதுக்கித் தந்து அவற்றை விற்பதற்குரிய மார்புக்கெட்டையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்து அதன்மூலம் நெசவாளர்களுடைய துயரத்தைத் தீர்க்க வேண்டுமென்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் மிக மிகக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவர்களுடைய தொல்லைகளைப்பற்றிப் பேசுவதென்றால் ஒரு மணி நேரம் கூட பேசிக் கொண்டே இருக்கலாம். (மணியடிக்கப்பட்டது.) ஆகவே இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நெசவாளர்களுடைய துயரத்தைத் தீர்ப்பதிலே சர்க்கார் ஈடுபடவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, கவர்னர் பெருமான் சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றி கூறியிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு நானும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு நன்றிதெரிவிப்பதற்காகச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காகவும் நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்: மதிப்புமிக்க சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மைதங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் நேற்று இந்தச் சபையிலே ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆமோதித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவரது உரையின் முதல் கட்டத்திலே, நமது நாட்டின் பிரதமர், 18 மாதங்கள் நல்லாட்சி செலுத்திய கனம் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளது மிகவும் பொருத்தமேயாகும். நாடு சுதந்திரம் அடைந்தபிறகு 18 ஆண்டுகள் இந்த பாரத பூமியைப் பாரெல்லாம் வியக்கத்தக்க அளவிலே ஆண்டு, நல்லாட்சி செய்து, மக்களுடைய அறியாமையை, வறுமையை, பசிப்பிணியை ஓட்டிய மதிப்புமிக்க ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் 1964-ம் ஆண்டிலே நம்மையெல்லாம் துயரத்தில் ஆழ்த்திவிட்டு மறைந்து சென்றார். அப்பொழுது இந்த நாடே அதிர்ச்சியும், பீதியும் கொண்டிருந்தது. நேருவுக்குப் பிறகு யார் என்ற பல நாளை வினாவுக்கு விடையளிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தமான நிலையிலே நாம் இருந்தோம். ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாக 18-ஆண்டுக் காலம் நல்லாட்சி செய்த மகான், ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களால் வளர்க்கப்பட்ட ஜனநாயகம் என்ற பெரிய மரம் ஒரு செங்கனியை ஈன்று தந்தது. அந்தக் கனியை நமது ஒப்புயர்வற்ற தலைவர், ஏழை பங்களார், அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் தலைவர், திரு. காமராஜ் அவர்கள் இந்த தேசத்தின் 47 கோடி மக்களுக்கும் நேருவுக்குப் பிறகு லால் பகதூர் சாஸ்திரி என்று நாட்டு மக்களுக்கு அறிமுகப் படுத்தி வைத்தார். திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி இந்திய பூமியை ஆண்ட 18 மாத காலம் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு இடைக்காலம் ஆகும். அவருடைய வாழ்க்கை, அவருடைய எளிமை, அவருடைய ராஜ தந்திரம், அவருடைய

29th January 1966] [திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

நிர்வாகம் எல்லாவற்றையும் இந்திய மக்கள் மட்டுமல்ல, உலகமே போற்றி வியந்திருக்கிறது. சத்தியத்திலே அவர் காந்தியைப் போலவும், நேர்மை, ராஜதந்திரத்திலே நேருஜியைப் போலவும், உறுதியிலே சர்தார் வல்லபாய் படேலைப் போலவும் கடந்த 18 மாதங்களிலே இந்த தேசத்தை ஆண்டு, 18 மாத ஆட்சியிலே ஏற்பட்ட பல இன்னல்களையெல்லாம் போதிய சாதாரணத்துடன், எதிர்க்கட்சியினருடைய ஒத்துழைப்புடன் சமாளித்து, சமீபத்திலே ஏற்பட்ட பாகிஸ்தான் நெருக்கடியையும் சமாளித்து, நம்முடைய நாட்டின் நிலையை உயர்த்திவிட்டு, நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து சென்றுவிட்டார். பாகிஸ்தான் படையெடுத்த சமயத்தில் அவர் ஆற்றிய ஒவ்வொரு உரையும், தேச மக்களுக்கு விடுத்த ஒவ்வொரு செய்தியும் நம்மையெல்லாம் ஒரு ஒருமைப்பாட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றன. அவர் ராணுவத்தின் வீரத்தை உயர்த்தினார். விவசாயிகள், தொழிலாளிகள் முதலியோரின் உழைப்பை வேகப்படுத்தினார். அன்றாட தலைமையில்தான் நாம் பாகிஸ்தானை வெற்றி கொண்டோம். பிறகு திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அழைப்பிற் கிணங்கி போரை நிறுத்துவதற்கு ஒப்புக்கொண்டு ரஷ்யாவிற்குச் சென்று சமாதானத்திற்கு பாடுபட்டு, டாஷ்கெண்டிலே தன்னுடைய உயிரையே அர்ப்பணித்திருக்கிறார். இப்பொழுது நமக்குப் பிரதம ராகக் கிடைத்திருக்கின்ற திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் 48 வயதுதான் ஆகியிருக்கும் இளம் தலைவராவார். அவருக்குக் கிடைத்த இப்பதவி படித்த இளைஞர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு நல்ல படிப்பினையைத் தரும். அவர்கள் சில்லரை விஷயங்களில் எல்லாம் ஈடுபடாமல் இருக்கவேண்டுமென்ற படிப்பினையை அவருடைய பதவி உணர்த்துகிறது. இதற்குப் பிறகு கவர்னர் பெருமான் உரையிலே உணவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து உரையாற்றியிருக்கிறார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் 4, 5 தினங்களுக்கு முன்னால், சென்னையிலே ஒரு கூட்டத்திலே பேசும் பொழுது, அமெரிக்காவிலிருந்து உதவி வந்தாலும், சரி வரவிட்டாலும் சரி, உணவுக்காக நாம் சங்கடப்பட மாட்டோம், யாரையும் பட்டினி போட்டுவிட மாட்டோம் என்று கூறியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்தியா ஒரு விவசாய நாடு. எண்பது சதவீதத்தினர் விவசாயிகளாக இருக்கும் ஒரு நாட்டிலே சுயராஜ்யம் வந்து 18 ஆண்டுகள் ஆகியும், அன்னியரை உணவிற்காக எதிர்தோக்கி இருக்கும் நிலையை ஒழிக்கவேண்டுமென்ற உறுதியான நிலையிலே கவர்னர் பெருமானின் உரை சென்று கொண்டிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தியிலே முதல் திட்ட தொடக்கத்தில் 38 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவிலே இருந்த உணவு உற்பத்தி 1964-65-ஆம் ஆண்டிலே 58 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவுக்கு அதிகாரவது 20 லட்சம் மெட்ரிக் டன் உயர்ந்துள்ள நிலைமை பெருமைப்படத் தக்க சாதனையாகும். உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற பல திட்டங்களை கவர்னர் பெருமான் தமது உரையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக நடப்பு ஆண்டிலே பருவ மழை பொய்த்துவிட்டதால் நம் நாட்டில் உற்பத்தி வாய்ப்புகள் மோசமாக இருந்தாலும், வட கிழக்குப் பருவ மழை பெய்ததின் காரணமாக அந்த நிலைமை மாறி, இந்த ஆண்டு நல்ல மகசூல்

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்] [29th January 1966]

கிடைக்கும் என்று அவர்கள் கூறியிருக்கும் செய்தி நம்முடைய உள்ளத்திலே எல்லாம் பாலை வார்த்த செய்தியாகும். உணவு உற்பத்திக்கு ஊக்கமூட்டும் பல திட்டங்கள் கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையிலே இருக்கின்றன. நிர்ணயித்த விலைக்கு மேல், 1966-ஆம் ஆண்டில் மட்ட ரக தானியங்களுக்கு குவிண்டல் ஒன்றுக்கு 2 ரூபாய் அளவிலும், நடுத்தர ரகங்களுக்கு 2.50 ரூபாய் அளவிலும், உயர்ந்த ரகங்களுக்கு ரூபாய் 3.00 அளவிலும் உயர்த்திக் கொடுத்திருப்பது விவசாயிகள் தங்களுடைய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ஊக்கமளிக்கும் ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும். இதைத் தவிர, குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் உபரியாகக் கொடுக்கின்றவர்களுக்கு குவிண்டல் ஒன்றுக்கு 2 ரூபாய் போனஸும் இந்த ஆண்டிலே கொடுக்க வகை செய்திருப்பது மெச்சத்தக்க ஒரு அரங்கமாகும். அதே சமயத்தில், உணவு தானியங்களை வாங்கி உபயோகிப்பவர்களின் நலனையும் சற்றுக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே விலைவாசி உயர்ந்து அதனால் பாதிக்கப்பட்ட ஏழை, நடுத்தர மக்களுக்கு மேலும் இந்த விலை உயர்வினால் பாதகம் ஏற்படாதபடி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய கடமை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்பதையும் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் விலையேற்றம் வாங்கி உபயோகிக்கும் மக்களைப் பாதிக்காதவாறு அந்தத் தொகையை நம்முடைய அரசாங்கமோ அல்லது மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வாங்கியோ சுடுகட்ட வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நான்காம் திட்டத்தின் முதலாண்டிலேயே நம் விவசாயத் துறையில் 30 சதவிகிதம், அதாவது 22.55 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு செலவழிக்கப்பட வேண்டிய தொகை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. பாசன வசதியைப் பெருக்க நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 25,000 புதிய கிணறுகளை வெட்டிப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் முதல் ஆண்டிலேயே 10,000 கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு வகை செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

“வானோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்
கோனோக்கி வாழும் குடி”

என்றபடி இப்போதெல்லாம் வாளை நோக்கி வாழும் நிலைமை போய் விட்டது. வாளை நோக்கி எந்த வகையிலும் வாழ முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்குப் பூமிக் கடியில் இருக்கும் தண்ணீரை எடுத்துப் பயன்படுத்துவதற்கான வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும். அந்த வகையில் சென்னை அரசாங்கம் மிகவும் பாடுபட்டுக் கொண்டு வருகிறது. சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்காக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 965 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நடுத்தரப் பாசனங்கள், சிறு பாசனத் திட்டங்கள், பாதாளத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் போதிய கவனம் செலுத்தி வரும் நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

29th January 1966] பம்பு செட்டுகளை நிறுவுவதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதாகக் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தற்போது பம்பு செட்டுகளுக்கு ஆங்காங்கே மின்சாரம் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிற சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இதற்கென்று கடன் வாங்கியவர்கள் அந்தத் தொகையை வேறு காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்த முடியாத அளவுக்கு மேற்பார்வை இடம் பெரும் பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

தரமான கலப்பு விதைகளை உற்பத்தி செய்து விவசாய மக்களுக்கு விநியோகம் செய்யக்கூடிய நிலைமையைப்பற்றிக் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே காண்கிறோம். எ.டி.டி. 27 நல்ல மகசூலைக் கொடுத்திருக்கிறது என்று கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை 2 லட்சம் ஏக்கரில் பயிரிடுவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இது போதாது. இன்னும் அதிகமான அளவு இந்த விதையைப் பயிரிடுவதற்கு வழி செய்து விவசாயிகளுடைய ஊக்கத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டும்.

உரத் தேவையைப் பொறுத்தவரை கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற செய்தி நமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. நெய்வேலியில் ஏற்படும் பூரியா உர உற்பத்திச் சாலை, சென்னைக்கருகில் நிறுவப்படும் நைட்ரஜன் உர உற்பத்திச் சாலை, அமெரிக்காவிலிருந்து உர வகைகளை இறக்குமதி செய்வதற்கென்றே பெற்றுள்ள விசேஷ கடன் உதவி ஆகியவற்றினால் நம்முடைய உரத் தேவையை நாம் ஒருவாறு சமாளிக்க முடியும். சென்னை அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை எதிர் காலத் திலே என்னென்ன இன்னல்கள் ஏற்படும், அவற்றை எப்படிச் சமாளிப்பது என்று முன்கூட்டியே கண்டறிந்து அதைச் சமாளிக்கும் வகையிலே நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு செயலாற்றி வருகிறது என்பதை இந்தியத் துணைக் கண்டமே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது.

50 லட்சம் ரூபாய் முதலீட்டில் விவசாய தொழில் கார்ப்ப ரேஷனை ஏற்படுத்தி 'அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ்' தொழில்களுக்கு உதவ ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருப்பது பாராட்டத்தக்க அம்சம். உலகத்திலேயே உழைத்து முன்னுக்கு வந்துள்ள தேசம் ஜப்பான் தேசமாகும். அங்கு 'அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ்' நிரம்பி இருக்கும் காரணத்தால் அது முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது. நமது கைத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் ஜப்பானுக்குச் செல்ல இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கு சென்று பெறுகின்ற அனுபவமும், அவர்களுடைய புத்திகூர்மையும் நம்முடைய தமிழ் நாட்டுக்குப் பயன்படும்.

மின்விசையைப் பொறுத்தவரையில் நாம் எவ்வளவுதான் பகிரத முயற்சி எடுத்தாலும், ஹைடல் ஸ்கீம்களைப் போட்டாலும் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக மின்சார வெட்டு வந்து கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலையைப் பார்க்கிறோம். இந்த நிலையை மாற்ற எண்ணூரில் அனல் மின்சார நிலையத்தையும், தூத்துக்குடி

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்] [29th January 1966]

அனல் மின்சாரநிலையத்தையும் சீக்கிரமாக ஏற்படுத்துவதற்கான உத்தரவைப் போடும்படி மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

பொதுவாக, எல்லாத் துறைகளிலும் இந்த அரசாங்கம் செய்துள்ள திட்டங்களைக் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலே நாம் முடிவு செய்த 291 கோடி ரூபாயை மீறி 50 கோடி ரூபாய் அதிகமாகவே, 341 கோடி ரூபாய் வரை செலவு செய்துள்ளோம். அதற்காக இந்த மாநில அரசாங்கத்தை நான் மிகவும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவ்வளவு பெரும் முன்னேற்றத்திற்கு நம்முடைய அமைச்சரவையின் அயராது உழைப்புத்தான் காரணமாகும். அனுபவத்தில் முதிர்ந்த முதலமைச்சர் அவர்கள், ஆற்றல் நிறைந்த தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சிகள் பெரிதும் பாராட்டத் தக்கவைகள் என கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* புலவர் கா. கோவிந்தன்: கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரை மீது எனது கருத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு முன்னால் இந்த உரையில் தமிழாக்கம் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

நேற்று கவர்னர் அவர்கள் ஆங்கில உரையைப் படித்த நேரத்தில் இருந்த மகிழ்ச்சி அவருடைய உரையைத் தமிழிலே படிக்கின்ற நேரத்திலே இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஒரு மொழியிலிருந்து வேறு ஒரு மொழிக்கு மொழி பெயர்க்கின்ற நேரத்தில் மூல மொழியின் மொழி அழகு கெடாத வகையில் மொழி பெயர்ப்புப்பணி அமைக்கவேண்டுமென்பதை மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் உணர்வேண்டும். முழுக்க முழுக்க இந்த மொழி பெயர்ப்பு நல்ல முறையில் அமையவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்கு, முதல் வாக்கியத்தை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டால் தெரியும்.

'We are meeting at a time when the nation is just recovering from the profound sense of grief and shock at the sudden demise of Sri Lal Bahadur Shastri who had so ably guided its affairs during a short but eventful period of a little over 18 months.'

இதை ஆங்கிலத்தில் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், 'அட்ஜெக்டிவ் கிளாஸ், அட்வெர்பியல் கிளாஸ்' எல்லாவற்றையும் கொண்ட காம்ப்ளெக்ஸ் சென்டென்ஸ் ஆகும். we are meeting என்பதைத் தவிர்த்து மற்றத் தொடர்கள் எல்லாம் சிறப்பளிக்க வருகின்றன. தமிழ் மொழி பெயர்ப்பிலே இந்தச் சிறப்பு இல்லை. பல சிறு வாக்கியங்களாக உடைத்து விட்டதால் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பிலே மொழி நலம் கெட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, இந்த வாக்கியத்திற்கு 'ஸ்ரீ லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களின் எதிர்பாரா மறைவினால் ஏற்பட்ட பேரதிர்ச்சியினின்றும், மீளாத் துயரத்தினின்றும் நாம் இப்போதுதான் ஓரளவு மீண்டு வருகிறோம். கடந்த பதினெட்டு மாதங்களுக்கும் மேலாக அவர் நம் நாட்டின் ஆட்சியை

[29th January 1966] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

மிகத் திறம்பட நடத்தி வந்தார். அக்காலம் மிகக் குறுகியதாயிருப்பினும் குறிப்பிடத்தக்க பெரும் நிகழ்ச்சிகள் பல நிறைந்ததாக உள்ளது. நம் உள்ளத்தின் துன்பச் சமை ஓரளவு குறைந்து வரும் இவ்வேளையில்தான் நாம் அனைவரும் இங்குக் கூடியுள்ளோம். என்ற அரசாங்க மொழி பெயர்ப்புக்குப் பதிலாக, எனது மொழி பெயர்ப்பைக் கூறுகிறேன்:—

"பதினெட்டு மாதங்களுக்கு மேல் ஒருசில நாட்களையே கொண்டதான மிகக் குறுகிய, ஆனால் குறிப்பிடத்தக்க பெரிய நிகழ்ச்சிகளை உடைய காலத்தில், இந்நாட்டின் ஆட்சியை, மிகத் திறமையாக நடத்திச் சென்ற ஸ்ரீ லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களின் எதிர்பாரா மறைவால் நேர்ந்த பெருந்துயர், பேரதிர்ச்சிகளிலிருந்து, நாடு ஒருவாறு மீண்டு வரும் வேளையில் நாம் கூடியிருக்கிறோம்."

என்று இந்த மொழிபெயர்ப்பு அமைந்திருத்தல் வேண்டும். தற்போது நமக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள மொழிபெயர்ப்புக்குப் பள்ளிக் கூடத்தில் ஆசிரியர்கள் 100-க்கு 30-க்கு மேல் எண் கொடுக்க மாட்டார்கள். அந்த வகையில் மொழிபெயர்ப்பு அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே, மொழி பெயர்ப்புத் துறையைப் பலப்படுத்துமாறு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சங்க இலக்கியத்தில் ஒரு தொடர்.

"இம்மை உலகத்து இசையொடும் விளங்கி
மறுமை இன்பமும் மருவு இன்றி எய்துப
செருநரும் வினழியும் கெயிர் தீர்
புதல்வர் பயந்த பூங்கொடியோ"—கேள்வி

என்ற தொடர் இருக்கிறது. அந்தத் தொடருக்கு எடுத்துக் காட்டாக, பகைவர்களும் பாராட்டக் கூடிய நிலையில் இந்த நாட்டின் ஆட்சியை நடத்தி வந்த பாரதப் பிரதமர் சாஸ்திரி அவர்களின் மறைவு நமக்கு ஈடு செய்யமுடியாத பெரியதொரு நடவடிக்கை. அதே சங்க இலக்கியத்தில் ஒரு தொடர். "அட்டகுழி அழல் பயந்தாங்க" என்றும் வந்துள்ளது. சோரூக்கி வைத்துவிட்டுச் சென்று குளித்துவிட்டு வந்து இலை போட்டு உண்ணலாம் என்ற எண்ணத்தோடு சோற்றுப் பாணையை மூடி விட்டுச் சென்ற ஒருவர் எண்ணத்தோடு சோற்றுப் பாணையை திறந்து பார்க்கிற நேரத்தில் அந்தப் பாணையில் சோறு இல்லாமல் நெருப்பு இருந்தால் எப்படி இருக்க முடியும் அப்படியிருந்தது என்ற ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட வந்த தொடர் அது. அதே முறையில் டாஷ்கெண்ட் நகரத்தில் இந்தியா பாகிஸ்தானுக்கு இடையே நடந்த போராட்டத்தை ஒழித்து சமாதானத்தை நிலைநாட்டி விட்டார் நம் பிரதமர் என்ற செய்தியை இரவு 12 மணிக்குக் கேட்டுவிட்டு மறு நாள் அவர் மறைந்து விட்டார் என்ற செய்தியைக் கேட்கும்போது அந்தத் தொடரின் நினைவுதான் வருகிறது. அவரது மறைவு நாட்டுக்கு ஈடு செய்ய முடியாத ஒரு நஷ்டம் என்று மிக்க வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைக் குறிப்பிட்டு விட்டு

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [29th January 1966]

அடுத்த பிரதமரை தேர்ந்தெடுத்து இருக்கிற ஒரு நிலையைப் பார்க்கிறோம். இந்திரா அம்மையாரைப் பற்றி நாட்டிலுள்ள யாரும் மதிப்பு குறைவாகக் கூற மாட்டார்கள். அவர்கள் நல்ல குடும்பத்தில் இருந்து, நாட்டுக்கு தொண்டு செய்த குடும்பத்திலிருந்து, பண்பட்ட குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர்கள். ஆனால் பெரிய தொரு நாட்டின் நிர்வாகத்தை நடத்துவதில் எவ்வளவு வல்லவர் என்று எதிர்காலத்தில்தான் சொல்ல முடியும். இந்த தேர்தலை நடத்தியவர்களுக்காவது அந்தத் துணிவு இருந்ததா என்றால் அது இல்லை. அவர்கள் இந்திரா அம்மையாரை நிறுத்திய நேரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் இருக்கிற பல பிரிவுகளை சரிப்படுத்தும் ஆள் யாராக இருக்க முடியும், 1967 தேர்தல் வரும்போது தேர்தல் களத்தை சமாளிக்கக்கூடியவர் யாராக இருக்கக்கூடுமென்று அந்த அடிப்படையை வைத்துத்தான் தேர்ந்தெடுத்தார்களே தவிர நாட்டை ஆளக் கூடிய தகுதி படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்களா என்ற அடிப்படையை வைத்து தேர்ந்தெடுக்கவில்லை. அது வருந்தத்தக்க ஒரு செய்தியாகும்.

அடுத்து, இந்த கவர்னர் பெருமான் உரையில் பாராட்டக் கூடிய நிலையில் எதுவும் இல்லை. தொடக்கத்திலிருந்து இறுதி வரை மழை இல்லை, உணவு இல்லை, மின்சாரம் இல்லை; மத்திய உதவி இல்லை அன்னியச் செலாவணி இல்லை, தொழில் பெருக வாய்ப்பில்லை. ஆக இல்லை, இல்லை. இல்லை என்று சொல்கிற ஒரு நிலைதான் இருக்கிறது. அது மட்டுமா, புதிய திட்டங்கள் ஏதாவது கொடுத்திருக்கிறார்களா, சர்க்கார் இதை ஏற்றுச் செய்யப்போகிறது என்று ஏதாவது இருக்கிறதா என்றால் எதுவும் இல்லை. அது மட்டுமல்ல. சென்ற கூட்டத்தில் போட்டிருக்கிறார்களே வரி, அந்த வரி மூலம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் உதவி இல்லாமல், அன்னியச் செலாவணி இல்லாமல் நாங்கள் சமாளிக்க முடியும் என்றுதான் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் மருத்துவத் துறை போன்ற துறைகளில் நிறைவேற்ற வேண்டிய பணிகளைக் கைவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கவர்னர் உரை பாராட்டக்கூடியதாக இல்லை. ஆண்டவன் காப்பாற்றினான், மழை பெய்து விட்டது என்றுதான் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆக, சர்க்கார் கை விட்டு விட்டது. அரசாங்கத்தின் கையாலாகாததனத்தை இது காட்டுகிறதே தவிர இந்த உரையில் வேறு ஒன்றுமில்லை என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்திப்பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய நீலகிரி மாவட்ட உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 38-லட்சத்தில் இருந்து 58 லட்சம் ஆக உயர்ந்தது. ஆக 20 லட்சம் மெட்ரிக் டன் பெருகி விட்டது என்று வெளியாருக்கு தெரிவிக்கும் நிலையில் அமைந்தது அவர் உரை. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் குறிக்கோள் என்ன? மூன்றாம் திட்ட கடைசிக் காலத்தில் 67 லட்சம் மெட்ரிக் டன் உண்டாக வேண்டும் என்பது குறிக்கோள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதி ஆண்டின் நிலை 53 மெட்ரிக் டன். மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் 14 லட்சம் டன் அதிகப்பட வேண்டும். இப்போது மூன்றாம் திட்ட கடைசிக் காலத்தில் இருக்கிறோம். ஆனால் குறிக்கோளின் பரீதி

[29th January 1966] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

அளவு கூட இன்னும் எட்டவில்லை. ஐந்து லட்சம் தான் அடைந்திருக்கிறோம்; 9 லட்சம் குறைபாடு. இது பாராட்டுதற்குரியதா? இந்த ஆண்டு மழை இல்லை. அதை முக்கிய காரணமாக சொல்ல முடியுமா? மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு, போட்டதைவிட முதலீடு அதிகம் செலவு செய்து விட்டோம் என்கிறார்கள். உண்மை. இந்த அரசாங்கம் செலவு செய்யத்தான் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறதே தவிர சாதிக்கத் தெரியவில்லை. செலவு செய்யக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறதே தவிர சாதனை செய்யத் தெரியவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை சுமந்திகிறேன். ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பார்கள் என்பதால் உணவுத் துறையை மட்டும் எடுத்துக் காட்டினேன்.

அடுத்து, கொள்முதல் நிலை. இது, மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் வேறுபடுகிறது. அரசாங்கம் மாவட்ட கலெக்டர்களுக்கு உரிமை அளித்திருக்கிறார்கள். கலெக்டர்கள் அந்தந்த மாவட்டத்திற்கு ஏற்றவாறு விதிகள் போடுகிறார்கள். ஒரு மாவட்டத்தில் நெல் வாங்க ஆள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு மாவட்டத்தில் சர்க்கார் விலைக்கு மேல் நூலென்று ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் செய்யாறை விட ஆற்காட்டில் நான்கு ரூபாய் கூடுதல். வட ஆற்காட்டில் பாலாற்றுக்கு இந்தப் புறத்தை விட்டு செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் நான்கு ரூபாய் கூடுதல். ஆகவே அங்கு நான்கு ரூபாய் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது என்று வட ஆற்காட்டிலிருந்து இரவோடு இரவாக வண்டியில் போட்டு ஓட்டிச் செல்கிறார்கள். அப்படிச் செல்லும்போது அவர்களை மடக்கி வழக்கு போடுகிறார்கள். ஏன் இந்நிலை? டிஸ்ட்ரிக்ட் பவுண்டரிகளில், தாலுகா பவுண்டரிகளில் செக் போல்ட்ஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். விலை எப்படி ஏறுகிறது, யார் ஏற்றுகிறார்கள் என்று கண்டு பிடிக்கிறார்களா? இந்த மாவட்டம் அவர்கள் மாவட்டம், இந்த மாவட்டம் இவர்கள் மாவட்டம் என்று பார்த்து ஏதாவது இரகசிய உத்தரவு இருக்குமோ என்று கூட சந்தேகப்பட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இது தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

அடுத்து, ரெவின்யூ இலாகா. இந்த இலாகா இப்போது வேலை செய்வதே இல்லை. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், கோட்டாட்சித் தலைவர், தாசில்தார், பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் இவர்கள் வேலை செய்கிறார்களா, அங்கு வேலை நடக்கிறதா என்றால் இல்லவே இல்லை. எங்கள் மாவட்டத்தில் பி. ஸி. ராய் பண்டித் திரட்டியிருக்கிறார்கள். பின்னர் ஜவான் நிதி, பாதுகாப்பு நிதி, சர்க்கார் கடன் இப்போது தங்கப் பத்திர முதலீடு என்று இப்படி திரட்டுகிறார்கள். ஜீப்கள் எல்லாம் இதற்குத்தான் போகின்றன. இது வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. எல்லா வேலைகளையும் ஸ்தம்பித்து விட்டு இதே வேலையா? வருகிற பணம் எங்கிருந்து வருகிறது? முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகச் சொன்னார்கள், பொன் கொடுக்க வேண்டியவர்கள் கொடுக்கவில்லை என்று. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வருகிறார்கள், இவ்வளவு ஆயிரம் கிராம் கொடுத்தாக வேண்டும், உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் வருகிறார்கள் அவர்களிடம் இவ்வளவு ஆயிரம் கிராம் கொடுக்கவேண்டும்,

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]. [29th January 1966]

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வருகிறபோது இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் மனைவி வருகிறார்கள் அவர்களிடம் இவ்வளவு நகை கொடுக்கவேண்டும் என்று டார்ஜெட். ஆர்.டி.ஓ. தாசில்தார், யூனியன் கமிஷனர் இவ்வளவு ஆயிரம் கிராம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். எங்கிருந்து கொண்டு வருவது? லோன் சாங்ஷன் செய்ய வேண்டுமென்றால் மாட்டு வாரமாக ஐந்து கிராம்; கிணற்று வாரமாக பத்து கிராம் பொன் வாங்கப்படுகிறது. ரீ 100 மூட்டை நெல் வைத்திருக்கிறாய் இதை ரீ சர்க்காரிடம் சொல்லியிருக்கவேண்டும். அப்படிச் சொல்லாததினால் இவ்வளவு ரூபாய் கொடு இல்லையெல் வழக்கு என்கிறார்கள். கேவையில் இருந்து குடியாத்தத்திற்கு நெல் கொண்டு போக பெர்மிட் வேண்டுமா இவ்வளவு கிராம் கொடு என்கிறார்கள். பொன் கொடுத்தவர்கள் பொன்கைக் கொடுத்தார்களா என்றால் இல்லை பணம் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு கிராம் 14 ரூபாய் என்றிருந்தது. இவர்கள் வாங்க வாங்க 17 ரூபாய்க்கு உயர்ந்து விட்டது. அவர்கள் பொன்னைக் கொடுக்கவில்லை, பணம் கொடுத்தார்கள். பணத்தைக் கொண்டு தாசில்தார், கமிஷனர் நகையாக வாங்கி ஆர்.டி.ஓ. யிடம் கொடுக்கிறார்கள் ஆக, 14 ரூபாய் கிராமுக்குள்ளது 17 ரூபாயாகிறது. லைசென்ஸ்தாரர்கள், பெர்மிட்காரர்களில் யார் யார் இவர்கள் கைகளில் சிக்கியிருக்கிறார்களோ அவர்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து பொன்னும் பொருளும் வாங்குகிறார்கள். கடன் பத்திரத்தில் நடந்தது ஒரு மோசடி, செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில். கடன் பத்திரம் வாங்குவதில் ஒரு ப்ரோக்கரை நியமித்து 100-க்கு 7 ரூபாய் கொடுத்து பாண்ட்கள் கொடுக்கப்பட்டன. 5,000 ரூபாய்க்கு பாண்ட் வாங்கு என்று வாங்கிய பணத்தைப் பாங்கில் போட்டு விட்டதால் ஒரு மாத காலத்தில் அந்த பாண்டை விற்கும் நிலையில் 3,250 ரூபாய்தான் கணக்கில் போகிறது. மீதி 1,750 ரூபாயை யார் சாப்பிட்டது? அது ஏழை மக்களுக்கு போய் சேரவில்லை. இடையில் உள்ளவர்களுக்கு போய் விட்டது. இப்படி பணத்தை வாங்குவதில் ரெவின்யூ இலாகா மக்களை துன்பப் படுத்திக் கொண்டிருந்தால் அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? இந்தப் போக்கு மாறவேண்டும். இதுகுறித்து ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களே குமுறுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களால் ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை. இந்நிலை மாறவேண்டும், அது மட்டுமல்ல, வாத்தியார்கள் சம்பளம் வாங்கவேண்டுமென்றால், ஐந்து கிராம் தங்கம் கொடுத்துத்தான் தீரவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். தங்கம் தருவதற்கு வழியில்லையென்றால் பணமாக தாருங்கள், அதற்கு வழி இல்லை என்றால் லோன் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், வேண்டுமென்றால் பி.எஃப். லோன் போட்டுக்கொள்ளுங்கள். என்ன வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். இந்த முறை தேவையற்றது, இதை கைவிட வேண்டும் என்கின்ற கருத்தை நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களின் சிந்தனைக்கு வைக்கின்றேன்.

அடுத்து, தண்ணீர் இல்லை என்கின்ற குறை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. வட ஆர்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திற்கு அடுத்தபடியாக தமிழ் நாட்டுக்கு அதிகமாக நெல் கொடுத்து வருகிற மாவட்டம் வட ஆர்காடு

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]. [29th January 1966]

மாவட்டம். இப்படிப்பட்ட ஒரு மாவட்டத்திற்கு தண்ணீர் வசதியை பெருக்கிக்கொள்வதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லையென்றே வேதனையோடு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மழைபெய்தது, ஆனால் பெய்த மழை எங்கள் மாவட்டத்தில் பெய்யவில்லை, செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு போன்ற மாவட்டங்களில் எல்லாம் பெய்த மழை எங்கள் மாவட்டத்தில் பெய்யவில்லை. இந்த நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கிணற்றுப் பாசனத்தை எடுத்துக்கொண்டால், தஞ்சாவூர், மதுரை போன்ற மாவட்டங்களுக்கு அதிகமான கிணறுகளை ஏற்படுத்துவதற்காக மாவட்டங்களுக்கு அதிகமான கிணறுகளை எல்லாம் செய்து என்னென்ன வசதிகள் உண்டோ அவைகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கிணறுகள் வேண்டும், பவர் டிரில்ஸ் வேண்டும் என்று நானும் கேட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் கிணறு வெட்டுவது என்றால், அத்தனையும் பாறைக் கிணறுகள்; இதன் காரணமாக அதிகமான அளவில் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது, இதற்கு அரசாங்கம் உதவி செய்தாக வேண்டும். ஆனால் செய்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர எங்கள் மாவட்டத்தை கவனிப்பதே கிடையாது. உண்மையிலே பழி வாங்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் பாரா முகமாக இருந்து வருகிறோம் என்று சொல்லிவிடுங்கள். அப்படி சொல்லி விட்டால், எங்களுக்குமே நல்லது, பழி வாங்குவது ஆளும் கட்சியாரின் போக்கு என்றால் வருகின்ற பொதுத் தேர்தலில் இப்போது இருப்போரைக் காட்டிலும் அதிகமாகவே வெற்றி பெறலாம். தஞ்சைக்கு அடுத்து அதிக நெல் தருகிற மாவட்டம் என்கிற அளவில் எங்கள் மாவட்டத்திற்கு வேண்டிய தேவைகளை எல்லாம் செய்து தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, தேர்தலைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் உரையில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. தேசிய நெருக்கடி காலத்தில் தேர்தலைப் பற்றித்தான் எதிர்க்கட்சிகள் கவலைப் பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன என்று நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி எதிர்க்கட்சிகளைப் பற்றி குறை சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கட்சியிலேயே பிரதம மந்திரியை தேர்ந்தெடுத்ததே தேர்தலை அடிப்படையாக வைத்துத்தான். அப்படியிருக்கிற நேரத்தில் தேர்தலை நடத்த வேண்டும் என்றால் நாட்டில் ஒரு சுமுகமான நிலை இருக்க வேண்டும். பாதுகாப்புச் சட்டம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக எத்தனையோ வழக்குகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக எதிர்க்கட்சிகளை அடக்குவதற்கு இந்த முறைகள் எல்லாம் பயன்படக்கூடும். இந்த நிலைமை மாற வேண்டும். இப்போது நான் பாதுகாப்பு நிதிக்கு பணம் திரட்டுவது பற்றியும், தங்கப் பத்திரம் வாங்குவது பற்றியும் இங்கே சொல்லிவிட்டேன். இதையே நான் வெளியில் சொன்னால் என்ன வெளியில் விட்டு வைக்கமாட்டார்கள். மற்றவர்கள் சொன்னால் அவர்கள் மீது டி.ஐ. ஆர் சட்டப்படி வழக்கு தொடருவார்கள். இத்தகைய நிலையை மாற்றி சுமுகமான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [29th January 1966]

அடுத்து, ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மொழிக் கொள்கையைப் பொறுத்த அளவில், இந்த நாட்டில் தமிழுக்கு இந்தியால் ஆபத்து ஏற்படும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக பெரியதொரு போராட்டம் நடைபெற்றது, பல உயிர்கள் பலி கொடுக்கப்பட்டன. எவ்வளவோ பொருட்களுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டது. இவையெல்லாம் வருந்தத் தக்கது என்றாலும், நம் நாட்டில் நிலவி வருகின்ற கருத்தை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும். முன்பு மாணவர்களை முதலமைச்சர் அவர்கள் பழித்தார்கள், பாதுகாப்புப் பணிகள் ஆற்றும் இப்போது பாராட்டுகிறார்கள். இப்போது மறுபடியும் மாணவர்கள் தெளிவாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டுக்கு இருமொழித் திட்டம் தான் தேவை, மும்மொழித் திட்டத்தால் தமிழுக்கு ஆபத்துத் தான் ஏற்படும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் அரசாங்கம் நன்றாக சிந்தித்துப்பார்த்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம்: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையினை என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை சொல்லலாம் என்று நம்புகிறேன். நம் நாடு சுதந்திரம் பெற்று 18 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இத்தனைக்கும் பின்னால் இன்னும் நாம் உணவுத் துறையில் பற்றாக்குறைப் பகுதியாகவே இருந்து வருகிறோம். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் முடிந்தாகி விட்டது. சுமார் 10 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களை பாசனத்திற்கு கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இத்தனைக்கும் பின்னால் நாம் உணவுத் துறையில் பற்றாக்குறையாகவே இருக்கிறோம் என்றால் நிச்சயமாக இதைப்பற்றி ஆளும் கட்சி ஆழமாக சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, தங்கமும் பொன்னும் பாதுகாப்பு நிதிக்கு வசூல் செய்வதற்கென்று அமைச்சர்களும் மற்றவர்களும் எவ்விதம் கவனம் செலுத்துகிறார்கள், அதைவிட இரண்டு மடங்கு விவசாயத் துறையில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், அமைச்சர்கள் வெளியூரில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது ஒவ்வொரு ஊரிலும் உண்மையான விவசாயியை தயார் செய்ய வேண்டும். ரெவின்யூ கிராமம் என்ற முறையில் எடுத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒவ்வொரு உண்மையான விவசாயியை தயார் செய்யவேண்டும். உண்மையான விவசாயி என்று சொல்லும் போது, உண்மையாகவே நிலத்தில் விவசாயம் செய்து உற்பத்தியை பெருக்குகின்ற விவசாயியைத்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன். இன்றையதினம் நிலம் வைத்திருக்கின்றவர்கள் எல்லாம் தங்களை விவசாயிகள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்கள்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் A. D. T. 27—அதாவது, ஜப்பானிகா-இண்டிகா, இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றிய பிரச்சாரம் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இவ்விதமே தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருந்தால் ஆபத்துதான் ஏற்படும். நான் சொல்வதெல்லாம் என்னைப்போதும்தான் மட்டும், சமீபத்தில்

29th January 1966] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

ஆண்டு 4,500 பவுன்ட் உற்பத்தி ஆயிற்று என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் இந்த போகத்திற்கு தண்ணீர் சரியாக இருந்திருந்தால் 5,000 பவுன்ட் வரை உற்பத்தி செய்யலாம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆகவே, இப்பேர்ப்பட்ட புதுவிதைகளை அதிகமாக பரப்புவதற்கு முயற்சி செய்தல்வேண்டும். இதற்கு அதிகாரிகள் முழுமுச்சுடன் கவனம் செலுத்தவேண்டும். பஞ்சா அதிகாரிகள் அதிகாரிகள், அத்தனை பேரும் இதில் தீவிர யத்து யூனியனிலுள்ள அதிகாரிகள், அத்தனை பேரும் இதில் தீவிரமாக ஈடுபடவேண்டும். எனக்கு முன்னால் பேசிய மதிப்பிற்குரிய திரு. கோவிந்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போன்று விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற அதிகாரிகள் தலையில் வேறு கைகளை போட்டிருப்பதால் இதை கவனிக்க முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். தேசிய பாதுகாப்பு நிதி திரட்டும் பணியிலேயே அத்தனை அதிகாரிகளையும் ஈடுபடுத்தக்கூடாது. இந்த நிலைமையை மாற்றவேண்டும். இல்லையென்றால் விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரை நிச்சயமாக எந்தவிதமான மாற்றமும் ஏற்படுவதற்கு வழியிராது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அதிகுள்ள சில ஊழியர்களை சில குறிப்பிட்ட வேலைகளுக்கு உதவி செய்ய அழைக்கும்போது, அவர்களுக்கு இடப்பட்டிருக்கின்ற கட்டளையை அழைக்கும்போது, அவர்களுக்கு இடப்பட்டிருக்கின்ற கட்டளையை நமக்கு காட்டுகிறார்கள். 10, 15 நாட்கள் வெளியில் போக வேண்டும், அதற்கான ரிப்போர்ட்கள் அனுப்பவேண்டும் என்றெல்லாம் வேலைகள் அதிகமாக சுமத்தப்பட்டிருப்பதை தெரிவிக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றி எல்லா ஊழியர்களுக்கும், அவர்கள் எல்லாம் விவசாயத்துறையில் முழு நேரமும் ஈடுபடவேண்டும் என்று அரசாங்கத்திலிருந்து உத்தரவிடப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் விவசாயத்துறைக்கு என்று தனியாக 'விவசாயத் தொழில் கார்ப்பரேஷன்' ஒன்று ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துவருவதாக தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எந்த அளவுக்கு வெற்றியைத் தரும் என்று இப்போது சொல்வதற்கில்லை, அனுபவத்தில்தான் கண்டறியவேண்டும். முக்கியமாக நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்கின்றவர்களுக்கு தனக்கென்று நிலம் இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் 10 ஏக்கர்களுக்கு மேல் போகாமல், ஒவ்வொருவருக்கும் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு நிலம் சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய வகையில் செய்து கொடுத்தால் நிச்சயமாக இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் இப்போது இருப்பதைவிட இரண்டு மடங்கு அதிகமாக்க முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த நிலைமையை நாம் நேரிலேயே பார்க்கின்றோம். ஆகவே அந்த அளவுக்கு நிலச் சீர்திருத்தத்தில் அரசாங்கம் ஈடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை அமல் நடத்தாமல் இருந்தால் 1,000 ஏக்கர்கள் வைத்திருக்கக் கூடியவர் தன்னுடைய பத்து ஏக்கர்களில் மட்டும் உணவு உற்பத்திக்காக இரண்டு மடங்கு பெருக்கிக் காண்பித்துவிட்டு மீதியுள்ள நிலங்களை எல்லாம் முன்னால் இருந்தது போலவே எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லாமல் விட்டு வைத்திருப்பார். இந்த நிலை மாறவேண்டும். முக்கியமாக நிலம் துண்டு துண்டாக இருப்பதை 'லான்ட்

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [29th January 1966]

கன்ஸாலிடேஷன், முறையில் மாற்றி அமைக்கவேண்டும். பஞ்சாபில் லான்ட் கன்ஸாலிடேஷன் ஆக்ட் என்று ஒரு சட்டம் இருப்பதாக தெரிகிறது. அந்த முறையில் நமது ராஜ்யத்தில் கொண்டு வந்தால், அது விவசாயிகளுக்கு அதிகமான உற்சாகத்தைக் கொடுக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

அதற்கடுத்தாற்போல், நீர்ப்பாசனத்தை எடுத்துக்கொண்டால், எங்கெல்லாம் நாம் பாசனத்தை ஏற்படுத்த முடியுமோ அங்கெல்லாம் திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்றியிருக்கிறது நமது சர்க்கார். அதைப்பார்த்து நான் பெருமைப்படுகிறேன், மகிழ்ச்சியும் அடைகிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கோளத்தில் இருக்கின்ற மக்களுக்கு நாம் உணவு கொடுத்து உதவவேண்டும், அதற்காக பிராந்திய உணவு மண்டலம் அமைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை நமது சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அதைப்போலவே நீர்ப்பாசன வசதியைப் பயன்படுத்திக்கொள்வதிலும், பிராந்திய மண்டலத்தை அமைத்துக்கொள்ள முன்வரவேண்டும். என்னையென்போறுத்தவரையில் எந்த ராஜ்யத்தின் மீதும் ஆத்திரமோ அல்லது ஆவேசமோ கிடையாது. உணவை நாம் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று சொல்வது போல் பக்கத்திலுள்ள, கோளம், மைசூர், ஆந்திரம் இந்த ராஜ்யங்களிலிருந்து உபரியாக கிடைக்கின்ற தண்ணீரை நாம் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதற்கும் வசதியிருக்கும் விதத்தில் ஒரு மண்டலத்தை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதில் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தீவிரமாக கவனம் செலுத்தி பக்கத்து ராஜ்யத்திலுள்ள தண்ணீரை கொண்டுவருவதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். இதே நேரத்தில்—அமைச்சர்கள் கோபப்பட்டுக்கொள்ளக்கூடாது—இருக்கின்ற நீரையே எடுத்து மேலும் மேலும் பகிர்ந்து கொடுப்பதில் கவனம் செலுத்துவதில் மட்டும் நீர்ப்பாசனப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிட முடியாது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன், ஈரோடு தாலுக்காவில் குளங்கள் திட்டம், பெரும்பள்ளம் திட்டம் என்ற இரண்டு திட்டங்களை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்களுக்குச் சில லட்ச ரூபாய்கள் செலவு ஆகும், அதனால் 5,000 ஏக்கர் நிலம் பயன் அடையலாம். கீழ்பவானி பகுதியில் இரண்டு போகம் பயிர் செய்வதிலே பாதி அளவுக்குத்தான் செய்ய வேண்டும் என்று உத்திரவிட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு திட்டங்களைப் பொருத்தவரையிலும் பணம் செலவு ஆகி இருந்தும் வாய்க் கால்களெல்லாம் வெட்டப்பட்டிருந்தாலும், தண்ணீர் வராது. கீழ்பவானி திட்டத்தில் தண்ணீர் பாதி, ஆனால் இங்கே யெல்லாம் தண்ணீர் வராது. ஆகையால் இந்தத் திட்டங்களினால் விவசாயிகள் பயன் அடைய மாட்டார்கள். கவர்ச்சி வேண்டுமென்ற காரணத்தினால், எல்லா மக்களையும் திருப்திப் படுத்தவேண்டும் என்று செய்யும்போது இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சர்க்காருக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை மக்களிடத்தில் நான் சொல்ல வேண்டியவரை இருக்கிறேன். இதனால் பல்வேறு விளைவுகள் ஏற்படும் என்பதையும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் ஏமாந்தவர்கள் அல்ல என்பதை கவனப்படுத்த விரும்புகிறேன். வருகிற காலத்தில்

10-30
a.m.

29th January 1966] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு மிக மோசமான விளைவுகள் உண்டு பண்ணும். நிலம் இருக்கும், வாய்க்கால் இருக்கும், தண்ணீர் இராது என்ற நிலைமை ஏற்படும்.

விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயிகளுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டவேண்டும்.

“இலமென் மசைஇ இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்”

என்று 3,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயே பாடினார் வள்ளுவர். இன்றைக்கும் கூட, நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; அப்படி வைத்துக்கொண்டிருந்தும் ‘வேறு ஒன்றும் இல்லையே, என்ன செய்யட்டும், பர்மிட் கிடைக்க முடியுமா; தொழில் செய்ய முடியுமா, வேறு என்ன செய்ய முடியும்’ என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 100-க்கு 90 விவசாயிகளுக்கு நிலம் இருக்கும், பாடுபட வசதி இருக்கும்; இருந்தாலும் இப்போதைய நாகரிகம் இருக்கிறதே அது அவர்களிடம் புதுந்து விவசாயத்திலே லாபமே கிடையாது என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. வேறு தொழில் செய்தால் நல்ல லாபம் வரும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கல்விகூட அப்படியே இருக்கிறது. என்னுடைய பையன் பி.எஸ்.ஸி. (அக்ரி), படிக்கிறான் என்றால், படித்து முடித்தவுடன் நேராக விவசாயத்தில் ஈடுபடுவது என்று இல்லாமல், கல்லூரியில் ஏதாவது ப்ரொஃபெஸராகச் செல்ல முடியாதா என்று எண்ணி, உத்தியோகத்தில் போக விரும்புகிறார்கள் தவிர, நிலத்தில் விவசாயம் செய்ய முற்படுவதில்லை. உத்தியோகத்திற்குப் போனால் மாதம் 500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கலாம். 10 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்தால் மாதம் 500 ரூபாயிலிருந்து 1,000 ரூபாய் வரையில் வருமானம் பெறமுடியும். பல்வேறு யுக்திகளைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் எதைச் செய்தாலும் எதைச் செய்யாவிட்டாலும், விவசாயத் துறையில் ஆராய்ச்சிகள் செய்து நல்ல லாபம் பெறமுடியும் என்று நிரூபித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இவைகளெல்லாம் விவசாயிகள் மத்தியில் போய்ச்சேருவது கிடையாது. ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டு விவசாயி நிம்மதியாக வாழ முடியும். அமெரிக்காவில் 500 ஏக்கர், 1,000 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்கிறார்கள். அங்கு இருக்கும் விவசாயி ஒருவர் “பீஸ்புல் லைப் வித் ஃபேஸர். ஹெக்டார் ஆஃப் லாண்ட்ஸ்” என்று புத்தகம் எழுதியிருக்கிறார். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நிலம் குறைவாக இருக்கிறதோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு முன்னேற முடியும். நிலத்தின் அளவு அதிகம் ஆக ஆக வருமானம் குறையும். ஜப்பானிகா-இண்டிகா பற்றிப் பேசியிருக்கிறதே, 5-6 ஏக்கர் இருந்தால், ஏக்கருக்கு 5,000 முதல் 6,000 பவுண்டு வரையில் மகசூல் எடுக்க முடியும். எங்கள் ஜில்லாவில் விவசாய ஆராய்ச்சிப் பகுதி இருக்கிறதே அந்தப் பகுதியில் ஆளுப-ஈஷாஹி என்ற திராட்சையைப் பயிர் செய்து ஒரு ஏக்கருக்கு 10,000, 20,000 ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. திராட்சை மூலம் இந்த அளவுக்கு வருமானம் வருகிறது.

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [29th January 1966]

நான் இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் இப்போது முக்கியமாக நாம் விவசாயிகளுக்கு நம்பிக்கையை உண்டுபண்ண வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துவதற்காகத் தான். நகரத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலத்தை விற்று விட்டு, அல்லது ஈடு வைத்து விட்டு, நகரத்திற்குச் சென்று மஞ்சள் மண்டி வைப்பது அல்லது வேறு தொழில் செய்வது என்ற முறையில் ஈடுபட விரும்புகிறார்களே தவிர விவசாயத்தில் ஈடுபட விரும்பவில்லை. எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் அவருடைய ஊரிலே பண்ணை வைத்திருக்கிறார்கள். இங்கேயும் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். வீட்டுத் தோட்டம் போடுவதைச் சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு ஏ.டி.டி. 27 மட்டுமல்ல, ஹைபிரிட் மைஸ், கம்பு எல்லாம் இருக்கின்றன. என்னைப் பொறுத்த வரையில் நானே போட்டிருக்கிறேன். ஏ.டி.டி. 27-ஐப் பொறுத்த வரையில் நான் பார்த்தேன். கோவை ஜில்லாவிலே முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய முயற்சிகளை ராஜ்யம் பூராவிலும் பரப்ப ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாகப் பார்க்கும்போது கிணறு வெட்டும் திட்டம் வந்திருக்கிறது. அது வரவேற்கப்படவேண்டிய திட்டம்தான். ஆனால், இதிலே என்ன ஆயிற்று என்றால், மொடக்குரிச்சி பஞ்சாயத்தில், அந்த பஞ்சாயத்தின் ஆணையாளர் அவர்கள் தேசியப் பாதுகாப்பு நிதிக்கு பணம் வசூலிக்கப் புறப்பட்டுப் போனார்கள். இரண்டு, மூன்று தடவைகள் பணம் கொடுத்தார்கள். நான் காவது தடவையாகப் பணம் வசூலிக்கப் போன போது கிணறு வெட்டும் திட்டத்தை இணைத்து 'கொண்டு வா பணம்' என்று 500 பேர்களிடம் பணம் வாங்கினார். கிணறு வெட்ட கடன் தருவதாகச் சொல்லி, 1,000 ரூபாய்க்கு 100 ரூபாய் வீதம் தேசியப் பாதுகாப்பு நிதிக்குப் பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி பணத்தை வாங்கி விட்டார். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் 4-5 பேர்களுக்கு மேல் கடன் கொடுக்க முடியவில்லை. அதிகாரிக்கு அந்த ஊர்ப்பக்கமே போக முடியாத நிலை. இது அந்தத் தொகுதி அங்கத்தினருக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த மாதிரியான நிலையில் தேசியப் பாதுகாப்பு நிதிக்கு வசூல் செய்ய முற்படும்போது அதிகாரிகள் எந்த வேலையும் செய்ய முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக கிராம மின்சாரத் திட்டம் இருக்கிறது. என் பகுதியில் மட்டும் 1,000 பம்ப்செட்டுகள் வேண்டுமென்று கோரிக்கை இருக்கிறது. அநேகமாக அவர்களுள் ஒரு சிலரைத் தவிர பெருவாரியான பேர்கள் வேண்டுகோள் விடுவது கிடையாது. இன்றைக்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்று கேட்டால், கம்பி இல்லை, கம்பம் இல்லை, மற்ற சாதனங்கள் இல்லை என்று எங்கு போனாலும் என்ன அதிகாரிகளும் சொல்லுகிறார்கள். இதை கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொண்டு, இந்தக் குறையை நீக்காத வரையில்—மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய அறிவிப்பைக்கூட பார்த்தேன்—என்ன சொன்னாலும், இப்பஞ்சு சரியான ஏற்பாடு செய்யாத வரையில் பலன் ஏற்படாது என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] 29th January 1966]

தேசியப் பாதுகாப்பு நிதி விஷயம் இருக்கிறதே, இதிலே தவறான முறையைக் கையாளுகிறார்கள். அரசாங்கமே அந்த மாதிரி உத்தரவிட்டு அவர்கள் செய்வதாக நான் நினைக்கவில்லை. ஈரோடு நகராட்சியின் கீழ் உள்ள உபாத்தியாயர்கள் ஐந்து-ஐந்து ரூபாய் மாதா மாதம் கொடுத்தே தீர்வேண்டும் என்று கோட்ட ஆட்சித் தலைவர் உத்தரவே போட்டிருக்கிறார். தேசியப் பாதுகாப்பு நிதிக்கு மாதா மாதம் ஒரு நாள் ஊதியத்தைப் பெற்று அனுப்ப வேண்டுமென்று தண்டல் நாயகம் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள கடிதத்தில் கூறியுள்ளார். மாதா மாதம் 1-ம் தேதி பிட்டுள்ள கடிதத்தில் கூறியிருந்து ஐந்து ரூபாய்க்கு குறைவாக கொடுக்கப்படும் சம்பளத்திலிருந்து ஐந்து ரூபாய்க்கு குறைவாக இல்லாமல் ஒரு நாள் ஊதியத்தைப் பெற்று தேசியப் பாதுகாப்பு நிதிக்கு அல்லது தேசிய சேமிப்பு நிதிக்கு கொடுக்கும்படி கட்டாயமாகக் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்' என்று உத்தரவே அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி உபாத்தியாயர்களை மாத்திரம் ஏன் கஷ்டப்படுத்தவேண்டும்? சம்பளம் வாங்குகிற அத்தனை பேர்களுக்கும் உத்தரவிடுங்கள், அமைச்சர், இங்கு இருக்கிற அங்கத்தினர்கள் உட்பட. அதை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பாவி ஆசிரியர்களுக்கு மாத்திரம் உத்தரவு போட்டு வசூலிப்பது தவறு.

விவசாயத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், அமைச்சர் அவர்கள் தேசியப் பாதுகாப்பு நிதி விஷயத்தில் கவனம் செலுத்துவது மாதிரி, ஒவ்வொரு கிராமத்திலேயும் சிறப்பான முறையில் விவசாயம் செய்யும் விவசாயியைத் தேர்ந்தெடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று, கேட்டுக்கொண்டு, எங்கள் ஊரில் காளிங்கராயன் வாய்க்கால் பாசனத்தின் கீழ் கரும்பு, வாழை முதலியவைகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு இப்போது தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லும் சூழ்நிலை வந்திருக்கிறது, இன்னும் கொஞ்ச காலம் வரையில் தண்ணீர் விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் உரையைப் பற்றி, இதிலே உப்புச் சப்பு இல்லாமல் இருப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட அநிலே உப்புச் சப்பு இல்லாமல் இருப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். தேசத்திற்கு இன்று உள்ள நெருக்கடியில் நம் பேச்சு, மூச்சு எல்லாமே தேசத்தைப் பற்றிய நெருக்கடியில் நம் பேச்சு, மூச்சு எல்லாமே தேசத்தைப் பற்றியதாக இருக்கவேண்டும். இந்த உரையிலே திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் மறைந்து போனார் என்பதற்கு அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கும் ஒன்றைத் தவிர, எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளும் இந்த ஒன்றைத் தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லாததுபற்றி நான் வருந்துகிறேன். திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் லோக் சபையில் இருந்த காலத்தில் அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. அந்த நேரத்தில் அவரது தன்மையானது எப்படி இருந்தது என்றால், எல்லாத் தலைவர்களையும் விட மேன்மையாகச் சொல்லும் அளவுக்குக் குறுகிய காலத்தில், அரிய பெரிய சாதனைகள் செய்திருக்கிறார். சொல்லுவது ஒன்று, செய்வது ஒன்று என்று இல்லாமல் சொல்லுவது எதுவோ அதையே செய்யும் நிலையில் உள்ளவர்களை இருந்தார்.

[திரு. கி. இரா சம்பந்தம்] [29th January 1966]

(திரு. டி. கார்ச்சர் கவுடர்தலைமை)

சூறிப்பாக, நடைமுறையில் வந்த ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி சொல்கிறேன். நான் அகில இந்திய எக்ஸ்ட்ரா டிபார்ட்மெண்டல் தபால் ஊழியர்கள் சங்கத்திற்கு தலைவராக இருந்தேன். அந்த சமயத்தில் திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் டிரான்ஸ்போர்டு அண்டு கம்யூனிகேஷன் மந்திரியாக இருந்தார்கள். சென்னையிலே நடந்த மகாநாட்டில் அகில இந்திய ஈ.டி. ஊழியர்கள் மகாநாடு என் தலைமையில் நடந்தது. நமது அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் கூட கலந்துகொண்டார்கள். ராஜாங்க மந்திரி ராஜபகதூர் அவர்களும் கலந்துகொண்டார்கள். மகாநாடு நடந்த நேரத்தில் ஈ.டி. ஊழியர்களுக்கு ரூபாய் 9, 10, 15 என்று தான் ஊதியம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அதை மாற்றி அமைக்கவேண்டும், அதற்காக ஒரு 'ஒன் மேன் கமிட்டி' போடவேண்டும் என்று சொன்னோம். அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு அவ்வாறு தமிழ் அமைப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், டில்லிக்குச் சென்ற பிறகு அப்படியே அதைக் காற்றில் விட்டுவிட்டார்கள். ஒரு மாதம், இரண்டு மாதங்கள் காத்திருந்து பார்த்தோம். அப்பொழுது நான் காங்கிரஸில் இருந்தேன். டில்லியில் இருந்து கொண்டே அங்கிருந்து ஒரு டெப்யூடேஷனை அழைத்துக்கொண்டு திரு. சாஸ்திரி அவர்களிடம் சென்று 'ஒன் மேன் கமிட்டி' போடுவதாக ஒத்துக்கொண்டும், இதுவரையில் போடவில்லை என்று சொன்னோம். அப்படிச் சொன்ன உடனேயே சென்டிரல் ஹாலிலேயே திரு. ராஜ பகதூர் அவர்களை அழைத்து 'ஏன் இப்படி சொல்லிவிட்டு, கமிட்டியை நியமிக்காமல் இருக்கிறீர்கள், உடனே தக்க நடவடிக்கை எடுங்கள்' என்று எங்களை வைத்துக் கொண்டே எங்கள் முன்னால் அவரிடம் சொன்னார்கள். கருமமே கண்ணுயிரிர் என்று சொல்லுவதுபோல், சொல்லுவதற்குத் தக்க மாதிரி செய்யக்கூடிய ஆற்றல் படைத்தவர்கள் திரு. சாஸ்திரி அவர்கள். அவர்கள் இன்றைக்கு ஒரு புது சகாப்தத்தை ஆரம்பித்து விட்டார்கள். நேருஜி அவர்கள் சமாதானத்தின் அவசியத்தை உலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டினார்கள், முதற்படியாக நேருஜி அவர்கள் செய்தார்கள். திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் அந்தக் காரியத்தை முடித்துவிட்டார்கள். திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் பிரதம மந்திரி பொறுப்பை ஏற்ற சமயத்தில், அயல் நாட்டுப் பத்திரிகைகள் எல்லோரும் அவரைப்பற்றி பத்திரிகைகளில் இழிவாக தெரிவித்து வந்தார்கள். அவர் குள்ளமாக இருக்கிறார், உலக நாடுகளில் பரிச்சயம் இல்லை, அவர் ஒன்றும் தெரியாதவராக இருக்கிறார், அவர் என்ன செய்யப்போகிறார் என்றெல்லாம் வண்டன், மற்றும் வெளி நாடுகளிலுள்ள பத்திரிகைகளெல்லாம் எழுதி வந்தன. அவர்களுக்கெல்லாம் ஆச்சரியம் அளிக்கக்கூடிய அளவுக்கு, உலகத்திலேயே ஒரு புதிய திருப்பத்தை உண்டாக்கி விட்டார். 'இண்டர்நாஷனல் பாஸிவி மேகிங்' அமெரிக்காவில் இருந்ததை ரஷ்யா பக்கத்தில் திருப்பிவிட்டுவிட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு ஒரு புது சகாப்தத்தை ஆரம்பித்து, வட துருவமும் தென் துருவமும் இருந்த பாகிஸ்தான் அதிபர் திரு. ஆபுக் கரணம், திரு. சாஸ்திரி அவர்களும் கலந்து பேசி, அமைதியான ஒரு நிலைமையை இன்றைக்கு அவர் உண்டாக்கியது பற்றி அவர்களை

29th January 1966] [திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

அவர்களைப் போற்றுகிறது. இதே அடிப்படையில் ஏன் வியட்நாம் பிரச்சனையையும் தீர்க்கக்கூடாது என்று, பழமொழிபோல் இதை எடுத்துச்சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு பெருமையான காரியத்தை திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் உருவாக்கி வைத்துவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். அவர்கள் இவ்வளவு சீக்கிரம். இறந்து போனதுபற்றி கட்சி சார்பற்ற முறையிலே நாம் எல்லோருமே வருந்தத்தக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையை அவர்கள் ஏற்படுத்திச் சென்று விட்டார்கள். ஏற்கனவே ஏதாவது ஒரு பிரச்சனை இருந்தால் லோக் சபாவில் உள்ள காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களை மட்டும் தான் கலந்து பேசுவது வழக்கம். ஆனால், திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் இருந்த காலத்தில் எல்லா எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களையும் கூட அழைத்து, அவர்களே கலந்து பேசி 'நீங்கள் ஏதாவது யோசனை இருந்தால் சொல்லுங்கள்' என்று அவர்களையும் கலந்து ஆலோசித்து காரியங்களை நடத்தி வந்தார்கள். அது மாத்திரமல்ல. இந்தியாவின் கொள்கையைப்பற்றி வெளி நாடுகளில் விளக்கிச் சொல்லுவதற்காக அவர் காங்கிரஸ்காரர்களை மட்டும் அனுப்பவில்லை. நாட்டிலுள்ள எதிர்க்கட்சித் தோழர்களையும் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி, காஷ்மீர் பிரச்சனையில் இந்தியாவின் கொள்கை என்ன என்பதை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல் பெரிய நெருக்கடி காலத்தில் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு புது சகாப்தத்தையே இந்திய சரித்திரத்தில் ஆரம்பித்து வைத்து, எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டு, அந்த முறையிலே தொண்டாற்றி வந்தார்கள்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே முழுக்க முழுக்க விவசாயம், உணவு பற்றி தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'பசி வந்திட பத்தும் பறந்துபோம்' என்று சொல்வார்கள். பசி என்று சொல்லுகிறவர்களுக்கு ஜனநாயக சர்க்கார் எந்த விதத்திலாவது உணவைக் கொடுத்தாக வேண்டும். உணவு, வேலை இரண்டும் அத்தியாவசியம். உணவைக் கொடு, இல்லாவிட்டால் வேலையைக் கொடு, நான் அந்தப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு உணவை வாங்கிக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லுவார்கள். உணவு பிரச்சனை தீர்க்கப்படவேண்டியது மிகவும் அத்தியாவசியம். மழை பெய்யவில்லை, தண்ணீர் இல்லை என்று தட்டிக் கழிப்பது என்பது முடியாத காரியம். ஏதாவது உணவு விஷயத்தில் ஆவன செய்யவேண்டும்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் வருஷா வருஷம் வெள்ளம் வரும், இல்லாவிட்டால் ஒரு புயல் வரும். இந்த வருஷம் மழை இல்லாமல், தண்ணீர் இல்லாமல் போகக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் அவர்களுக்கு 25 சதவிகிதம் சர்ஜார்ஜ் விதித்திருப்பது மிகவும் கஷ்டத்தை விளைவிக்கிறது. நெல் விளையவில்லை. நானே கொத்தமல்லி சம்பா போட்டதில் ஏக்கருக்கு 6 கலம் தான் கண்டுமுதல் கண்டது. இந்த நிலையில் சென்ற ஆண்டைவிட 25 சதவிகிதம் அதிகம் சர்சார்ஜ் எப்படி கொடுப்பது. நான் ஏதோ அதிகமாக இருக்கிற நிலத்தையாவது விற்று கொடுத்துவிட்டமுடியும் என்றாலும், சிறிய விவசாயிகள் எப்படி இதை சமாளிக்க முடியும்? அவர்களுக்கு ஏதாவது வரிவஜா

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்] [29th January 1966]

உண்டா என்பது கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. பதராகப் போன இடத்தில் வைக்கோலைத் தவிர வேறு ஒன்றும் அறுக்க முடியாது. சீர்காழி, மாயூரம், திருத்துறைப்பூண்டி, நாகப்பட்டினம் ஆகிய கோஸ்டல் ஏரியா, டைல் எண்டில் இருக்கக் கூடிய ஏரியாக்களில் விவசாயிகள் படக்கூடிய கஷ்டம் கொஞ்சம் நஞ்சும் இல்லை. என்ஜின் வைத்து எப்படியாவது தண்ணீர் இறைக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு குழாய் கிணறு வேண்டியிருக்கிறது. கணம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூட சமீபத்தில் எனது தொகுதிக்கு வந்து ஒரு குழாய் கிணற்றை நிறுத்து வைத்தார்கள். அதைப்பற்றி நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த மாதிரி குழாய்க் கிணறு நிறைய வேண்டியிருக்கிறது. அமெரிக்கர்கள் கூட ஸ்ப்ஸாயில் வாடரை உபயோகப்படுத்தி இன்னும் சாகுபடியை விருத்தி செய்து திறமையாகச் செய்யலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமக்கும் இந்த நிலைமை நன்றாகத் தெரியும். சொல்லுவது நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. பெரிய அளவில் தான் சொல்லுகிறோம். விவசாய அபிவிருத்திக்கு மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்துகிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அவைகளெல்லாம் பேச்சளவில் நிற்கிறதே தவிர, காரியத்தில் நடப்பது இல்லை. எனக்கே இதுவரையில் ஒரு பம்பு செட்டு வைப்பதற்கு அனுமதி கிடைக்கவில்லை. நான் சொந்தக் காரியத்திற்காக இதைப்பற்றி பேசவில்லை. எம்.எல்.ஏ-க்கே கிடைக்கவில்லையென்றால், ஒரு சாதாரண விவசாயிக்கு எப்படி கிடைக்கும் என்பதைச் சிந்தித்து பார்ப்பதற்காகத்தான் இதைப்பற்றி சொல்லுகிறேன். ஏதோ நான் சொந்த முறையில் குழாய் வைத்து இறைத்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால், சாதாரண விவசாயி எப்படிச் செய்வான்? மண்ணெண்ணெய் வாங்கலாம் என்றால் கிடையாது, என்ஜின் ஆயில் வாங்கலாம் என்றால் கிடையாது. விவசாயி எப்படி உற்பத்தியை பெருக்க முடியும்? கொஞ்சம் சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் விவசாய அபிவிருத்திக்காக எத்தனையோ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடையும் தருவாயில் இருக்கிறது, நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு வரப்போகிறோம். தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு இதுவரையில் என்ன செய்யப் பட்டிருக்கிறது? நான் இதைப்பற்றி வருஷா வருஷம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகள் வடிகால் முறை சம்பந்தமாக படுகிற கஷ்டம் சொல்ல முடியாது.

அங்குள்ள ஆறுகளை எடுத்துக்கொண்டால் பாய்வதும் அவை மூலமாகத் தான், வடிவதும் அவை மூலமாகத்தான். பாசனத் திற்கு அணைக்கட்டுகளை கட்டிவைத்திருக்கிறோம். குறிப்பாக வெள்ள காலத்தில் அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்கள் அநேக இடங்களைச் சுற்றிப்பார்த்து வந்தார்கள். எங்கள் கிராமத்தையும் வந்து பாருங்கள் என்று சொன்னேன். கிராமத்திற்கு வந்து பார்த்தபொழுது 'பெட் டாம்' குறுக்கே பலகை போட்டு,

* Expunged as ordered by the C. Chair.

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்] 29th January 1966]

ஸ்லாயிஸ் மாதிரி அதை எடுத்து விட்டால் வெள்ள காலத்தில் தண்ணீர் ஓடிவிடும் என்று சொன்னோம். அதைச் செய்ய வேண்டியதுதான் என்று ஒத்துக்கொண்டார்கள். இதுவரையில் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு இடத்திலாவது அந்த மாதிரி செய்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் நேராக வந்து பார்த்த இடத்திலாவது செய்திருக்கிறார்களா என்றார்களா என்றால் கிடையாது.

விவசாயத்தை விட்டுவிட்டு வேறு ஏதாவது ஒரு தொழிலுக்குப் போகலாம் என்றால், தஞ்சை ஜில்லாவில் தொழிற்சாலையே கிடையாது. நான் எங்கள் கிராமத்தில் 'விவசாயத்தைக் கட்டிக் கொண்டு ஏன் மாரடிக்கிறீர்கள், வேறு ஏதாவது தொழிலுக்குப் போங்கள்' என்று தான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. பொருளா தார நிபுணர்கள்

An agriculturist is born in debt, lives in debt, and dies in debt.

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உழவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக்கூட மீராது என்று சொல்லுவார்கள். விவசாய உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிக்கு மேலும் மேலும் கடன் ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. ஏற்கனவே விவசாயிகளுக்கு தக்காளி லோன் என்று கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். மூன்று வருஷங்கள் கழித்து அந்தக் கடனை திருப்பிக் கொடுத்தால் போதும், விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு வருஷம் பேயும், ஒரு வருஷம் காயும், ஒரு வருஷம் விளையும் என்று சொல்லப்படும். ஆகவே தான் மூன்று வருஷங்கள் கழித்து தக்காளி லோனைத் திருப்பிக் கொடுப்பது என்று ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருந்தது. இப்பொழுது பாகேஜ் ஸ்கீமின் கீழ் 'கையிலே காசு வாயிலே தோசை' என்று சொல்லுவது போல், தண்ணீர் பாய்ச்சியவுடனேயே அடுத்த வருஷம் கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடவேண்டும். வெள்ளம் வந்துவிட்டால் விவசாயிகள் எங்கிருந்து கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பது? பாகேஜ் ஸ்கீம் என்று சொல்லி, 'விழலுக்கு இறைத்த நீர்' மாதிரி பணம் வீணாகப் போகிறது. எல்லா சொஸைடிகளிலும் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள், கடன் தொல்லை தாங்க முடியவில்லை. கடனை எப்படித் திருப்பிக் கொடுக்க முடியும்? இப்படி விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடியான நிலைமையைப் பற்றி கவர்னர் அவர்களின் உரையில் ஒரு சிறிது அளவு கூட கண்ணீர் வடிக்காத நிலைமையில், ஐநாயக சர்க்கார் அபிவிருத்தி திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று எப்படி விவசாயிகள் சொல்ல முடியும் என்பதை நன்றாக சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்கு பாதிவிலையில் கிரீன் மென்யூர் கொடுத்து வந்தார்கள். கலப்பை போன்ற கருவிகளும் கொடுத்து வந்தார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் ஒரு நிமிஷம், சார். முக்கியமாக கிரீன் மென்யூர் பாதிவிலையில் கொடுத்தார்கள். தற்சமயம் கொளஞ்சி விதை ரூபாய் 22 என்று இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு ரூபாய் 12 ஆக இருந்தது. பாதி விலையில் கொடுப்பதை

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்] [29th January 1966]

இந்த ஆண்டு நிறுத்தி விட்டார்கள். விலை ஏறி விட்டது. தண்ணீரும் இல்லாவிட்டால் அவர்கள் கஷ்டம் எப்படி இருக்கும் என்று பார்க்கவேண்டும். யாரிடம் போய்ச் சொல்லியும் பயன் இல்லை. ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசரிடம் முன்கூட்டியே கொளஞ்சி விதை வேண்டுமென்று கேட்டபோது விலை நிர்ணயிக்கவில்லை என்கிறார். அவர்கள் விலை நிர்ணயம் பண்ணி கொடுக்கும்போது தண்ணீர் வற்றிப் போய் விடுகிறது. இம்மாதிரித்தான் இருக்கிறது விவசாயிகளுக்குச் செய்யப்படும் உதவிகள் எல்லாம். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதில் இந்த சர்க்கார் அக்கறை காட்டவில்லை. விவசாய உற்பத்தி மட்டும் எப்படிச் செய்யமுடியும்? அது என்ன கட்டையில், ஷாப்பில் வாங்கிவிடுவதா? நாக்கைப் பிடிங்கிக்கொண்டு உழைத்து விட்டு, அறுவடை காலத்தில் வைக்கோலை அறுத்துக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றால், விவசாயி வயிறு எப்படி எரியும் என்று பார்க்கவேண்டும். இதைச் சர்க்கார் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும்.

பயிர் நோய்த் தடுப்பு விஷயத்தில் சர்க்கார் அக்கறை காட்டுவது இல்லை சென்ற பட்ஜெட்டிலேயே சொன்னேன், இந்த நோய் தடுப்புக்கு மருந்து அடிப்பதைச் சர்க்காரே செய்யவேண்டும் என்று. ஜில்லாவிற்கு ஒரு விவசாய அதிகாரி இருக்கிறார். தாலுகாவிற்கு ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். அதோடு பிளாக்கிலும் ஒரு விசேஷ அதிகாரி இருக்கிறார். அதிகாரிகளே இந்த மருந்தை அடித்தால் நலமாக இருக்கும். என் நிலத்திற்கு நான் அடித்தால், பக்கத்து நிலக்காரன் ஏழையாக இருந்தால், அவன் அடிக்காமல் விட்டு விட்டால், அவன் நிலத்திலிருந்து பூச்சிகள் என் பயிரையும் தாக்குகிறது. ஆகவே, சர்க்காரே பரவலாக பூச்சி தடுப்பு மருந்தை அடிக்கவேண்டும். இனாமாக அடிக்கவேண்டும் என்று கூடச் சொல்லவில்லை. வரியோடு கூடுதலாக இதற்கும் வசூல் செய்து கொள்ளுங்கள், என்று சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

கனம் தலைவர் (திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்) : கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது, “வாயால் சாப்பிட்டு . . .” என்று ஆரம்பித்து முடிந்த வாக்கியத்தை ‘எக்ஸ்பஞ்ச்’ செய்கிறேன்.

* திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நமது கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது பாரத நாட்டின் மறைந்த தலைவர், மக்கள் தலைவர், ஸ்ரீ லால் பகதூர் சாஸ்திரி செய்த சேவை இந்த பாரதமே என், இந்த உலகமே மெச்சும் அளவுக்கு சிறந்த உன்னத சேவை செய்து எல்லோருடைய உள்ளத்தையும் கோயில் கொண்டு மறைந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஆன்மா சாந்தி அடைவதோடு கூட, அவர்களுடைய அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்ற அவர்களுடைய எண்ணம் உறுதுணையாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அடுத்து பிரதமராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டுள்ள அம்மையார் சிறந்த படிப்பாளி, நல்ல சேவை செய்யும் பரம்பரையில் வந்தவர்கள்,

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

29th January 1966] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]
சுறுசுறுப்பானவர்கள், உற்சாகம் மிகுந்தவர்கள், ஊக்கம் உள்ளவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை காங்கிரஸ் அக்கிராசனரும், எல்லா எம்-பி-க்களும், முதல் அமைச்சர்களும் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காகப் பெண் உலகமே பாராட்டவேண்டும். அவர்கள் சிறந்த பணியாற்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நேரத்திலே எனக்கு முன்னால் பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக கனம் அங்கத்தினர் புலவர் அவர்கள், ‘அம்மையார் சேவையை அது நடந்தபிறகுதான் பார்க்க வேண்டும்’ என்று ‘ங்’ ஈனாது கொடுத்துப் பேசினார்கள். காங்கிரஸ் மகாசபையில் பெண்ணுலகத் திற்கு ஒரு பெருமை கொடுத்திருப்பதைக் கண்டு ஒரு பாராட்டு தெரிவிக்கக் கூட முடியாமல், அம்மையார் படித்தவர்கள், நல்ல பாம்பரையில் வந்தவர்கள், அவர்களுடைய திறமையையும் நடந்த பிறகுதான் பார்க்கவேண்டும்’ என்று சொன்னால் என்ன தோன்றுகிறது? என்னவோ ஒரு பெண்ணின் தலைமையில் இருக்க வேண்டியிருக்கிறதே என்று உள்ளத்திலே ஒரு ஆற்றமை இருப்பதைத்தான் அது காட்டுகிறது. அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுவது என்னவென்றால், பெண் உலகத்திற்கே பெருமைதரக் கூடிய தலைவரை அடைந்திருக்கிறோம், அவர்களைப் பாராட்டி வேலை வாங்க ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, பெண் உலகத்தின் சார்பாக அம்மையாருக்கு நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை நல்ல முறையிலே அமல் செய்து வருகிறோம். ஆனால், போர்டு ஆபீசிலே யார்ட் ஸ்டிக் வைத்திருக்கிறார்கள். குளம் குட்டைக்கு என்றால், ரூபாய் 3,500 என்று வைத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவான கோயம்புத்தூரிலே அந்த அளவில் பணம் எவ்வளவு காலமாகாலும் செல வழிக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எப்படியோ இந்தக் குறைவான கணக்கைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அளவில் யாருமே டெண்டர் போடுவதில்லை. ஆகவே, இந்த யார்ட் ஸ்டிக்கை மாற்றி குறைந்தது, ரூபாய் 5,000 என்றவது வைக்கவேண்டும். எட்டு ஆண்டு காலமாக 18 குளங்களுக்கு எஸ்டிமேட்டு போட்டுப் போட்டு வேலை தொடங்கவே இல்லை. யாரும் எடுத்துச் செய்ய முன்வருவதில்லை. இன்றைக்கு விலை வாசிகள் ஏறியிருக்கின்றன. கூலி ஏறியிருக்கிறது. குளம் குட்டை களை எடுத்து வேலை செய்ய அதிகமான தொகை கொடுத்தாக வேண்டும். இன்றைக்கு எடுத்து இன்னும் ஆறுமாதத்தில் வேலையை முடிக்க வேண்டும். அது எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் பொருந்தும் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், கோயம்புத்தூர் சம்பந்தப்பட்டவரையில், இந்தத் தொகையை அதிகப்படுத்த ஏற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைச் செய்யவில்லை என்றால், எத்தனை திட்டங்கள் போட்டாலும், இந்த வேலைகள் செய்யப்படாமலேயேதான் இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக கோளாவிற்கு உணவு தானியம் கொடுக்கிறோம். இதற்கு முன்னால், நெல்லை அரைத்து அரிசியாக அனுப்பிக் கொண்டு வந்தார்கள். எங்கள் பக்கத்தில் பல ரைஸ் மில்கள்

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [29th January 1966]

இருக்கின்றன. ஆகவே, அரிசியாக அனுப்பினால், ஆணும் பெண்ணும் வேலை செய்து அன்றாடம் சம்பாதித்துச் சாப்பிட முடியும். இப்பொழுது நெல்லாகவே அனுப்பிவிடுவதனால், அவர்களுக்குக் கிடைத்துவந்த தினக்கூலியும் போய்விட்டது. அவர்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். அன்றாடம் காய்ச்சிகளான அந்த மக்கள் மிக்க அவதிக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அங்கே உள்ள 50 மில்களில் கிட்டத்தட்ட 5,000 பேர்கள் வேலை செய்வார்கள். அவர்கள் பிழைப்புக்கு என்ன செய்வார்கள்? ஆகவே, கேரளாவிற்கு அனுப்புவதை வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை, அனுப்புவதை நெல்லாக அனுப்பாமல், அரைத்து அரிசியாக அனுப்பவேண்டும். அனுப்புவதிலும், தனக்கு மிஞ்சித்தானே தானம். அதோடு நம் மாநிலத்திலே போலவே, அங்கேயும், கொள்முதல் தீவிரமாக இருக்கிறதா என்று பார்த்து, அந்த அடிப்படையில் அரிசியைக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

அன்னியச் செலாவணிக் கஷ்டம் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். என்ன செய்தாலும் எங்களுக்கு நிவர்த்தி இல்லை என்கிற நிலைதான் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே ஒரு கிணறு வெட்ட வேண்டும் என்றால் குறைந்தது 20,000 முதல் 50,000 ரூபாய் வேண்டும். நான் காட்டுகிறேன் பார்க்கட்டும். ரூபாய் 50,000-க்குக் குறைந்தது ஒரு கிணறு வெட்டமுடியாது.

அதிகாரிகளைக் கேட்டுத்தான் எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கும் மக்கள் இந்தப் பவர் ட்ரில்களை வைத்து குழாய்க் கிணறுகளை அமைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பவர் டிரில் கிடைப்பதே கிடையாது. ஐந்து பவர் ட்ரில்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் மூன்று அக்கிரகல்சால் காலேஜில் இருக்கின்றன. இரண்டு வேலை செய்கின்றன. இந்த ஐந்து பவர் ட்ரில்களும் கிடைத்திருந்தால், ஐந்து வருஷங்களிலே வேலையை நாங்கள் முடித்திருப்போம். ஐந்து பவர் ட்ரில்களும் விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் நிலையை உண்டுபண்ணவேண்டும் என்று நான் மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தனிப் பட்ட மனிதர் ஒருவரிடம் ஒரு பவர் ட்ரில் இருந்தால் அவர் அதனைக் கொண்டு எத்தனை நாட்களில் ஒரு வேலையை முடித்துக் கொடுப்பாரோ, அம்மாதிரியே டிபார்ட்மெண்டிலே ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கும் பவர் ட்ரில்களும் உபயோகப்பட வேண்டும். டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கும் பவர் ட்ரில் எத்தனை மாதங்களில் ஒரு குழியை வெட்டுகிறது என்கிற கணக்கைப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு குழி போட 6 மாதம், 8 மாதம், 11 மாதம், ஒரு வருஷம் கூட ஆகிறது. ஒரு பவர் ட்ரில் ஒரு குழியைப் போட இப்படி நேரம் எடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறது. ஒன்றரை லட்ச ரூபாய் செலவிலே வாங்கப்பட்ட அந்தப் பவர் ட்ரில் 11 மாதங்களாக ஒரு குழி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், தனிப்பட்டவர் கையில் அந்தப் பவர் ட்ரில் இருந்தால் அவர் மூன்றே மாதங்களில் ஒரு குழியைப் போட்டு முடித்து விடுவார்கள். காரணம், தனிப்பட்டவர்களுக்கு நஷ்டத்தைப்பற்றிய கவலை இருக்கிறது. சர்க்காருக்கு ஏற்படக் கூடிய நஷ்டத்தில் அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இல்லாத நிலையில் கணக்கு அட்ஜெஸ்ட்மென்ட்தானே என்று இருந்து விடுகிறார்கள்.

[29th January 1966] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

பவர் ட்ரில்கள் இருந்தும், அவை முழுவதும் பயன்படவில்லையே என்ற ஆத்திரம் தாங்க முடியவில்லை. ஆகவே, இருக்கும் பவர் ட்ரில்களை வைத்துக்கொண்டே சீக்கிரமாக வேலையை முடிக்க ஆவன செய்யவேண்டும். பவர் ட்ரில்களுக்கு வேண்டிய உபகரணங்களையும் சீக்கிரமாக இறக்குமதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய உளி இல்லை. வெளி நாட்டிலிருந்து வரவேண்டும். அதை லாரியிலே தான் போட்டுத் தூக்க வேண்டும். அது இல்லாமல் பல ட்ரில்கள் வேலை செய்யாமலிருக்கின்றன. ஆகவே, பவர் ட்ரில்களுக்கு வேண்டிய உளி போன்ற உபகரணங்களை சீக்கிரமாக இறக்குமதி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாய மருந்து செவின் கிடைப்பதில் இந்த ஆண்டு ஏற்பட்ட கஷ்டத்தை இந்தச் சபையிலே சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. பருத்திக்குக் கடைசியாக அடிக்க வேண்டிய மருந்தாகிய 'செவின்' கிடைக்கவில்லை. அந்த 'செவின்' அடிக்காவிட்டால், அதுவரைக்கும் அடித்த மருந்தினால் பலன் இருக்காது. முக்காலே அரைக்கால் கிணறு தாண்டி ஒரு தூல் பிசகினாலும் கிணற்றிலே தான் விழவேண்டும். அது போல், ஒரு ஏக்கராவிற்கு 100 ரூபாய் வீதம் ஆறு ஏக்கராக்களுக்கு 600 ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்து மருந்து தெளித்தும் கடைசியிலே அடிக்கவேண்டிய மருந்தாகிய 'செவின்' கிடைக்காத காரணத்தால், அதை அடிக்க முடியாமல், பயிர் வினுகிறது. மற்ற மருந்துகள் எல்லாம் தாராளமாகவும், தேவையான நேரத்திலும் கிடைக்கின்றன என்றாலும் இந்த 'செவின்' கிடைக்காத காரணத்தால் விவசாயிகளுக்குப் பெருந்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, 'செவின்' கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலே இன்றொரு அனுபவம். டி.டி.டி. 50 சத விகிதம் என்று கொடுக்கிறார்கள் ஆனால், அது 50 சத விகிதம் இல்லை போல் இருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளில் சிலர் வேறு மாநிலத்திலே போய் டி.டி.டி. 75 சதவிகிதம் பிளாக் மார்க்கெட்டிலே வாங்கிக்கொண்டு வந்து வைத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். அதை அடித்ததன் காரணமாக, ஒரு ஏக்கராவிற்கு 8 பொதி பருத்தி கிடைத்தது. ஆனால், டி.டி.டி. 50 சத விகிதம் என்று சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டதை வாங்கி அடித்த மற்றவர்களுக்கு ஏக்கராவிற்கு ஒன்றரை பொதி கூடக் கிடைக்க முடியாமல் போய்விட்டது. அவர்கள் மருந்து அடித்ததில் குறை இல்லை. ஆனால், மருந்தில் தரம் குறைந்த காரணத்தால், பருத்தி உற்பத்தியின் அளவு குறைந்துவிடுவதால் விவசாயிகள் நஷ்டம் அடைகிறார்கள். ஆகவே, உண்மையான டி.டி.டி. 50 சத விகிதம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இல்லையென்றால், விவசாயிகள் வேறு எங்காவது போய் வாங்கிவரவேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுக்கு சப்ளிடி கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார திட்டத்திலும் ஒரு குறை இருக்கிறது. அதையும் நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஏதோ தங்கம் வசூலிக்கச் சென்றபோது ஏற்பட்ட சில அனுபவங்களை எதிர்க் கட்சியிலே சொன்னார்கள். தங்கம் வசூலிப்பதில் சர்க்கார் செய்யும்

[திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி] [29th January 1966]

குறித்தாவது ஏன் பாராட்டக் கூடாது என்ற அளவில் அவர் குறைப்பட்டுக் கொண்டார். புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? நிருமதி இந்திரா காந்தியினுடைய நியாக பரம் பரையைப் பற்றிக் குறை சொன்னார்களா? குணசிக்ஷத்தைப் பற்றிச் சொன்ன குறை சொன்னார்களா? ஏதோ நடக்கக்கூடிய நிர்வாகத்தைப் பொறுத்து, எவ்விதமாக நடைபெற்றது, என்ன நல்ல பலனாகக் கண்டோம், என்று ஏதாவது குறை சொன்னாரா? அது காந்திருந்து பார்க்கவேண்டும் என்று சொன்னார்களே தவிர, பெண் இனத்தைக் குறை சொல்லும் அளவிலே அவர்கள் ஏதும் சொல்லவில்லை. ஏன்? இந்திரா காந்தியினுடைய அத்தை நிருமதி விஜயலக்ஷ்மி சொல்லவில்லையா? தலைமையமைச்சர் தேர்தல் முடிந்தவுடனேயே என்ன சொன்னார்? “என் குடும்பத்தைச் சார்ந்த ஒருவரைத் தலைமையமைச்சராகத் தேர்ந்தெடுத்ததைக் குறித்து நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆனால், இந்திரா காந்தி அனுபவம் இல்லாதவர், கொஞ்சம் பலவீனம் உள்ளவர். அதனால் மற்றவர்கள் ஒத்துழைத்தால் நல்ல முறையில் நிர்வாகத்தை நடத்த முடியும்” என்று சொல்லவில்லையா? அப்படியிருக்க கனம் அங்கத்தினர் அம்மையார் அவர்கள் ஏன் இவ்வளவு தூரம் ஆத்திரப் படவேண்டும்? நண்பர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் நடக்கக் கூடிய நிர்வாகம் எவ்விதம் செவ்வனே நடைபெறுகிறது என்பதைக் காத்திருந்து பார்க்கவேண்டும் என்று சொன்னார்களே தவிர வேறு எந்த விதமாகவும் குறை கூறவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த ஒரு அங்கத்தினர் என்பதற்காக அவர் மீது அத்தகைய குற்றச்சாட்டைச் சொல்வது சரியல்ல என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல திட்டங்களின் பேரால் பல கோடிக்கணக்கான பணத்தைக் கொட்டியும் நம் நாட்டிலே உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் தன்னிறைவு பெருகது ஏன் என்பது ஆராயவேண்டியதொன்றாகும். பல கோடிக்கணக்கான ஆபாய செலவு செய்தும் உணவு உற்பத்தி நம் நாட்டுக்கு ஏன் போதவில்லை என்பது எல்லோரும் சிந்திக்க வேண்டியதும் அரசாங்கத்தாரும் ஆராய்ச்சி செய்து கண்டுபிடிக்க வேண்டியதுமாகும். ஆண்டு தோறும் பருவ மழை தவறுகிற காரணத்தால் மின்சார வெட்டு வருகிறது. விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. இதற்கெல்லாம் ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரம் தேட வேண்டும். பரிகாரத்திற்குரிய முயற்சிகளை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அனல் மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்துவது திட்டத்தில் இருக்கிறது. அதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும். அதைத் துரிதப்படுத்தினால்தான் அடுத்தாவது மின்சார வெட்டு வராமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

அடுத்தபடியாக, நெல் கொள்முதல்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக மதுரை மாவட்டத்தில் நெல் கொள்முதல் லெவி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அடிப்படையில் அது நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்பது நிலச்சுவான்தார் களுக்குத் தெரியாது. ஒரு ஏக்கருக்கு எந்த அளவுக்கு

[திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி] 29th January 1966]

நிர்ணயிக்கலாமோ அதைவிட அதிகமாக நிர்ணயித்தால் எவ்வாறு கொடுக்க முடியும்? ஓரிடத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு 30 மூட்டை விளையலாம். இன்னொரு இடத்தில் 5 மூட்டை ஆகலாம். இரண்டு இடத்தையும் ஒரேமாதிரியாக பாவித்து எக்கரேஜ் அடிப்படையில் நிர்ணயித்தால் எப்படிக் கொடுக்க முடியும் என்று பார்க்க வேண்டும். கொள்முதல் அளவை நிர்ணயம் செய்யும்போது அதிகாரிகள், உழவர் பெருங்குடி மக்களின் பிரதிநிதிகளை கலந்துகொண்டு நிர்ணயம் செய்வதில்லை. பாதுகாப்புக்காக கமிட்டி போட்டிருக்கிறோம். அதுபோல லெவியை காப்பாற்றும் செய்வதற்காகவும் ஏன் ஆங்காங்கே ஒரு கமிட்டியைப் நிர்ணயம் செய்வதற்காகவும் ஏன் ஆங்காங்கே ஒரு நிர்ணயம் செய்யப் போட்டு எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்து நிர்ணயம் செய்கக் கூடாது? எவ்விதம் லெவி போடலாம் என்பதை கலந்து ஆலோசித்து தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆகவே இந்த மாதிரியாக ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு மிராசுதாரர்களையும் கலந்து கொண்டு இதை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்பதாக மாவட்ட கலெக்டர் களுக்கு ஆணையிடுமாறு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுமட்டும் அல்ல. ஆற்றுப் பாசனம் உள்ள நிலச் சுவான்தார்கள் எந்தவிதமான லெவி கொடுக்கவேண்டுமோ அதே முறையில்தான் கிணற்றில் கவலையேற்றும் போட்டு இறைத்துப் பாசனம் செய்கிறவர்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் இந்த விவசாயிகளின் பாடு பெரும்பாடாகப் போய்விடும்.

அடுத்தபடியாக, பாகிஸ்தான் ஆக்கிரமிப்பு ஏற்பட்டவுடனே நமது நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு குடிமகனும், எதிரியைத் தொலைக்க வேண்டும், எதிரியை விரட்டியாக வேண்டும் என்ற லட்சியத்துடன் கட்சிக் கருத்துக்கள், கட்சி மாறுபாடுகள் எல்லாவற்றையும் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு ஒற்றுமையை நிலைநாட்ட எல்லாவகையிலும் ஒத்துழைத்தார்கள். அரசாங்கத்துடன் எந்த எந்த வகைகளில் எல்லாம் ஒத்துழைக்க முடியுமோ அந்த அந்த வகைகளில் எல்லாம் ஒத்துழைத்து வருகிறார்கள். பல கட்சிக்காரர்கள், மாணவர்கள் ஒத்துழைத்து வருகிறார்கள். பல் கட்சிக்காரர்கள், மாணவர்கள் எல்லோரும் ஒத்துழைத்து வருகிறார்கள். இந்தவிதமான ஒரு ஒற்றுமை உணர்ச்சி இன்று நிலவி வருவதற்குக் காரணம் நாட்டிற்கு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருப்பதுதான். இதை உணராமல் இதையே திராவிடமான ஒற்றுமை என்பதாக ஆளும் கட்சியினரும், அரசாங்கமும் நினைத்துவிடுவது பெருந் தவறாகும். கட்சி வேறுபாடுகள், கொள்கை வேறுபாடுகள் இருந்து கொண்டே இருக்கின்றன. குறிப்பாக, மொழிப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டால் சென்ற ஆண்டு நாட்டில் ஏற்பட்ட கொந்தளிப்பை மறந்து விட்டார்கள் போலும். மொழிப் பிரச்சனை இன்னமும் தீர்க்கப்படாமல் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. மொழிப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணும் வரையில் போராட்டம் தவிழ்க்கிறேன். இருந்ததான் தீரும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய தாய்மொழிக்கு ஆபத்து நீங்கும் வரையில் ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் தன்னுடைய இரத்தத்தைச் சிந்தத் தயாராய் இருக்கிறான். நமக்கு வேண்டியது தாய்மொழிதான். தாய்மொழி ஒன்று—அது நமக்குத் தமிழ். அடுத்தாற்போல உலக மொழி

[திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி] [29th January 1966]

யாதிய ஆங்கிலம்—இணைப்பு மொழி. இந்த இரண்டு மொழிகள் மட்டும் போதும்—மும்மொழி திட்டம் என்பது சரியல்ல. எதற்காக இன்னொரு இந்தி மொழியை இங்குள்ளவர்கள் கற்க நிர்ப்பந்திக்கப்படவேண்டும்?

கடைசியாக, ஒன்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வருகிறது, வருகிறது 1967 தேர்தல் என்று ஆளும் கட்சி இன்றைய தினம் தீவிரமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறது. இப்போதே பிரசாரத்தில் இறங்கிவிட்டது. எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் என்ன செய்வது என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திடம் ஆயுதம் இருக்கிறது. என்ன ஆயுதம்? டி.ஐ.ஆர்.-தான். டி.ஐ.ஆர். ஆயுதம் இருக்கிறதே அதை எப்படி வேண்டுமானாலும் ஆளுங்கட்சியார் பயன்படுத்தலாம். நேர்மையான தேர்தல் என்று சொல்ல வேண்டுமானால் நான் ஒன்று சொல்கிறேன். அதை O.I.R. -ஐ ரத்து செய்துவிட்டுத் தேர்தலை நடத்தவேண்டும் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, தவிர்ப்பு பெருமான் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன்.

அவர் தம்முடைய உரையின் ஆரம்பத்திலேயே காலஞ்சென்ற பித்தமர் லால்பகதூர் சாஸ்திரிஜியின் பணியைச் சிறப்பாகப் பாராட்டிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். டாக்டர் டி. நகரில் அவர்கள் ஆற்றிய பணி சரித்திரத்தில் இடம் பெற்றுவிட்டது. உலகம் எல்லாம் மிக்கலான பிரச்சனைகளையும் கூடப் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்ற நியதியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. காலஞ்சென்ற பித்தமர் ஜனநாயகத் தத்துவத்தை நிலைநாட்டிய பெரு முயற்சி உலகத்திற்கே ஒரு கவர்ச்சியுடையதாக ஆகிவிட்டது. ஜனநாயகத் தத்துவம் ஜவஹர்லால்ஜி காலத்தில் இருந்தே ஒளி விட்டு வந்தால், லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் காலத்தில் பின்னும் ஒளிரிக்—யுத்தமின்றி, இரத்தமின்றி, வியர்வை மூலமாக மிகப் பெரிய மறுதலை உண்டு பண்ணி உலகத்தை எல்லாம் கவர்ந்திருப்பது நம்மால் உணரமுடிகிறது.

சமீபத்தில் தேர்வு செய்யப்பட்டிருக்கிற பிரதமர் முடிவு இன்று உலகில் ஹோயகத்தில் மோகத்தை உண்டுபண்ணியிருக்கிறது. சில எதிர்க்கட்சிக்காரர்களிடத்திலே ஏமாற்றத்தை—ஒராண்டுக்குப் பின் நடக்கக் கூடிய முடிவை எண்ணி கலக்கத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறது.

கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் கவனம் செலுத்தி இருப்பது தேசத்தின் உணவுப் பிரச்சனை. தேசத்தின் உணவுப் பிரச்சனை ரு புறம் இருக்க இந்த ராஜ்ய சர்க்காரும், ராஜ்ய மக்களும் எத அளவிற்கு தங்களை பாதிக்கக்கூடிய இந்தப் பிரச்சனையில் கவன செலுத்தி வருகிறார்கள் என்பதை சவிஸ்தாரமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்திலே மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய சி, உலகத்திலே இருக்கக்கூடிய பசியோடு தொடர்பு கொண்டதான். உலகத்திலே கடந்த பகினை—

[29th January 1966] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

ஆண்டுகாலமாக ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய வளர்ச்சியைப் பற்றி பொருளாதார நுணுக்க அறிஞர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். கடந்த 15 ஆண்டு காலத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், வருஷம் ஒன்றுக்கு 19.6 சதவிகிதம் உணவுப் பொருள் அதிகமாக உலகத்திலே உற்பத்தி செய்யப் பட்டிருந்தாலும்கூட உலகில் இன்று வரையில் 4.6 சதவிகிதம் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரத்தைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை.)

இந்தியா தேசமும் அதற்கு விதி விலக்கல்ல. தம்முடைய கோரத்திலே ஏற்பட்டு இருக்கிற பற்றாக்குறை 3.30 சதவிகிதம். இந்த 3.30 சதவிகிதம் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய இந்த தேசத்திலே தம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பார்க்கும் பொழுது, முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்து, இரண்டாவது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தினாலாகவே ஏறக் குறைய 20 லட்சம் டன் அதிகமாக பெருக்கியிருந்தாலும்கூட, நமக்கும் பற்றாக்குறை இருக்கத்தான் செய்கிறது. வருகிற நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஏறக்குறைய 75 கோடி ரூபாயால் 30 சதவிகிதம் விவசாயத்திற்காகவே செலவு செய்யப் பட்டப் போவதால் உணவுப் பொருளின் உற்பத்தி பெருகும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் இவைகளின் தரப்பிலே உள்ளவர்கள் உற்பத்தியிலே எப்படி ஆர்வம் காட்டுகிறார்களோ அதைப் பொறுத்துத்தான் வெற்றி பெறமுடியும். சமீபத்திலே வேறு சில ராஜ்யங்களிலே இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் அமைப்பிலே இருக்கின்ற கமிஷனரை, முழு நேர விவசாய விவதரிப்பு அதிகாரியாக ஏன் மாற்றிவிடக் கூடாது என்ற சிந்தனை எழுந்திருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனரை விவசாய விவதரிப்பு அதிகாரியாக மாற்றிவிடுவதால் மட்டும் நல்ல அபிவிருத்தியைக் காண முடியுமா அல்லது இந்த விவசாயத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பல கோடி ரூபாய் மூலம் எப்படி அபிவிருத்தியைக் காணமுடியும், இலக்கை நிறைவேற்ற முடியும் என்பதைப் பார்த்து பஞ்சாயத்து யூனியன் அமைப்பின் அடிப்படையிலே என்ன என்ன மாறுதல்கள் தேவை என்பதைப் பற்றியெல்லாம் சிந்திப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்றே கருதுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு ஏராளமாகக் கடன்கள் கொடுக்கிறோம். இன்றைய தினம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற கடன்கள் அவர்களுக்கு முறையாகப் போய்ச் செருகித்தலை. பள்ளம் விழுக்கிறது. இடையிடையே அங்கங்கே கலறிப் போய்விடுகிறது. இது மட்டுமல்ல. கடன் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. தாத்தையோ—புரட்சிஜர்ஸ்—நடைமுறைகளைக் கடந்து அவர்களுக்குப் போய்ச் செருகிறது. அவர்களுக்குத் தேவையான காலத்திற் அவர்களுக்குத் கிடைக்கவில்லை. அடுத்த ஆண்டிலேயிருந்து அவர்களுக்குத் தேவையான உரமும் வந்துவிடும் என்று சொல்லப்பட்டாலும்கூட, தேவையான உரமும் இருக்கக்கூடிய நிலைமை பற்றாக்குறையாக இந்த ஆண்டு இருக்கக்கூடிய நிலைமை பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. திருச்செந்தூர் தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையின்—இருக்கிறது. திருச்செந்தூர் தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையின்—நான் தெரிந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய வரையிலே—அங்கே உள்ள விவசாயிகள் உரத்திற்காகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். விவசாயிகள்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [20th January 1966]

கார்டம் உரத்தை உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்ற ஆர்வம் இருந்தபோதிலும், தேவையான உரத்தில் ஒரு பகுதி கூட அவர் களுக்குக் கிடைப்பதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. இந்த நிலை திருநெல் வேலி ஜில்லா முழுமைக்கும் பொருந்தும். விவசாயிகள் உணவு உற்பத்திக்காகப் பாடுபடக்கூடிய நேரத்திலே, 'தண்ணீர் தண்டத் தீர்வை' என்ற வார்த்தைக்கே இடமில்லாமல் செய்யவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். கடந்த பல வருஷங்களாக திருநெல்வேலி மாவட்ட விவசாயிகளுக்குத் தண்டத் தீர்வை கணிசமாக இருக்கிறது என்றாலும்கூட, கார் பயிருக்கும், அட்வான்ஸ்கார் பயிருக்கும் தண்டத் தீர்வை இல்லாமல் செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணி ஒரு ரேட் தண்ணீர் தீர்வை விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. பிசானு காலத்திலே, மழை காலத்திலே புன்செய் நிலத்தில் நஞ்சைப் பயிர் செய்யக்கூடிய இடங்களிலே ஒரு ஏக்கருக்கு இரண்டு ரேட் வசூல் செய்யும். நியதி இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் வருவாயைக் கருதி இந்த நிலைமை இருந்தாலும்கூட, இப்போது இருக்கிற காலத்தை, நிலைமையை அனுசரித்து அதையெல்லாம் மாற்றியமைத்து தண்ணீர் தண்டத் தீர்வையே நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போல சர்க்கார் 25 சதவிகிதம் வசூலிக்க வேண்டுமென்பது இந்த ராஜ்யம் முழுமைக்கும் பொதுவாக இருக்கிறது. மணிமுத்தாறு திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மணிமுத்தாறு அபிவிருத்தித் தீர்வையையும் இந்த ஆண்டிலே வசூலிப்பதற்கு அரசாங்கம் தீவிரமாக முயற்சி செய்கிறது. இப்பொழுதுதான் அங்கேயுள்ள வர்கள் ஓரளவுக்கு தண்ணீரையும், மழைத் தண்ணீரையும் பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்யும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இன்னும் தாமதமாக இந்தத் தீர்வையை வசூலிப்பதற்கு ஏற்ற வகையில், இந்த பெட்டர்மெண்ட் டாக்ஸை ஒத்திப்போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சமீபத்தில் ஒரு அகில இந்திய செமினாளுக்குச் சென்றிருந்தபோது குஜராத் மாநிலத்தின் பல பகுதிகளையும் சுற்றி வரக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அந்த மாநிலத்திலே (எல்லாம் பணப் பயிர்கள்—கேஷ் கிராபஸ்—இருக்கின்றன) ஜில்லா மட்டத்திலே, தாலுகா மட்டத்திலே, பிளாக் மட்டத்திலே உற்பத்தி செய்ததை மார்க்கட் செய்வதற்கு போக்குவரத்து இதர வசதிகள் எல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் சௌகரியமாகச் செய்துகொடுக்கப் படுகின்றன. மேலும், ஜில்லா பாங்குகள் தாராளமாக பண உதவி அளிக்கின்றன. ஆகவே, நம்முடைய அரசாங்கம் அந்த அரசாங்கத்தோடு இந்த விஷயமாகத் தொடர்புகொண்டு மார்க்கெட்டிங் ஃபெஸிலிட்டிஸ் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைத் தவிர மற்றொன்றும் என்னைக் கவர்த்தது. பங்கே பல நீரோடைகள் இருக்கின்றன. அந்த நீரோடைகளில் எல்லாம் வருடத்தில் மூன்று மாதங்களுக்கு தண்ணீர் இருந்தும், நம் ராஜ்யத்திலும் அதைப்போல் உண்டு. நீரோடைகளும் வேறு பல சிறீரோடைகளும் இருக்கின்றன. தண்ணீர் இல்லாமல், வறண்டு போய் இருக்கின்றன. நாம் நினைக்கிறோம், அரசாங்கமும் நினைக்கிறது அந்தத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தமுடியாது என்று. ஆனால் அந்த அரசாங்கத்தையப்

29th January 1966] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

பொறுத்தமட்டில் அவசியமில்லாமல் தேங்கியிருக்கக்கூடிய தண்ணீரை எல்லாம் தாராளமாகப் பயன்படுத்த, நன்செய் பயிருக்கு அல்ல, காய்கறித் தோட்டங்களுக்காக, அனுமதி யளிக்கிறது. ஆகவே, நம்முடைய அரசாங்கமும் இதிலே கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமக்கு தினமும் 122 லட்சம் யூனிட்கள் மின்சாரம் தேவைப் படுகிறது. ஆனால் இருப்பது 74 லட்சம் யூனிட்கள், மைசூர் அரசாங்கத்திடமிருந்து பெறுவது 22 லட்சம் யூனிட்கள். ஆகவே பற்றாக்குறை இருக்கத்தான் செய்யும். மின்சாரம் வழங்குவதில், நன்செய் நிலங்களுக்கு இல்லாவிட்டாலும், சிறிய அளவிலே உள்ள புன்செய் நிலங்களுக்கெல்லாம் இரவு காலங்களிலே மின்சாரம் வழங்குவதில் இருக்கக்கூடிய சிரமங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். வள்ளியூர் பகுதியிலிருந்து எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தகவல்களின் படி, இரவு நேரத்திலே ஃபியூஸ் எடுப்பதற்காகவோ அல்லது வேறு விதமாக ஆப்பரேட் செய்வதற்காகவோ சிறிய அதிகாரிகள் வருகிறார்கள். அவர்கள் அப்படி இரவு நேரங்களில் ஃபியூஸ் எடுக்கும்பொழுது இயந்திரங்கள் கெட்டுவிடுகின்றன. ஒரே நாளில் ஆறு இயந்திரங்கள் கெட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இதை அரசாங்கம் கண்காணிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமீபத்திலே நமது தொழிலமைச்சர் அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்கு போய்வந்து அங்கேயுள்ள கவர்ச்சிகரமான விஷயங்களைப்பற்றி எல்லாம் தெரிவித்தார்கள். சிக்கன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதில் கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற நாம், ஒரே இடத்தில், ஒரே தொழிற்சாலையில் வீடு கட்டிமுடிப்பதற்கு வேண்டிய கருவிகள் எல்லாவற்றையும் தயாரிக்கக்கூடிய முறையில் தொழிற்சாலைகள் வெளிநாடுகளில் இருக்கின்றன. ஆனால் நமது நாட்டில் இல்லை. தனியார் துறையிலாவது, சர்க்கார் துறையிலாவது ராஜ்ய அரசாங்கம் அதுபோன்ற ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கலாம் என்பதிலே கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைத் தவிர நான் வெளிநாடுகள் சென்று வந்த சில என்ஜினியர்களுடன் நான் பேசிக்கொண்டிருந்த பொழுது, ஹைவேஸ் துறை சம்பந்தப்பட்ட சில மாறுதல்களைப் பற்றி, அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அங்கே எல்லாம் பாலங்கள் கட்டுவது என்றால் அதற்கான டிசைசனை அரசாங்கம் தயாரிப்பதில்லை. அரசாங்க என்ஜினியர்கள் தயாரிப்பதில்லை. சிறந்த பெரிய காண்ட்ராக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பலவிதமான டிசைசன்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அரசாங்கத்திற்கு எந்த டிசைன் வேண்டுமோ அதைத் தெரிவித்து விட்டால் அவர்கள் அந்த டிசைனிலே அந்தப் பாலத்தைக் கட்டி முடித்து 20 வருஷம் கியாரண்டியுடன், அவ்வப்பொழுது கண்ட்ராக்டர்களே பழுது பார்த்துக்கொடுக்கக்கூடிய நிபந்தனை யுடன் வேலையை முடித்துத் தருவார்கள். இதேமாதிரித்தான் ரோடுகளும் போடப்படுகின்றன. இந்த முறையை நம்முடைய அரசாங்கமும் பரிசீலித்துப் பார்த்து பரிசுரீகரித்ததாக சில இடங்களிலேனும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [29th January 1966]

மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கெல்லாம் விலை ஏற்றத்தை கருத்தில் கொண்டு, ஊதியத்தை கோரிக்கை வருவதற்கு முன்பே உயர்த்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கமும் சிப்பந்திகளுக்கு ஊதியத்தை உயர்த்துவதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக ஜில்லா போர்டு எம்ப்ளாயினிடைய “இண்டக்ரேஷன் ஆப் சர்வீஸ்” இன்னும் முர்த்தியாகாமல் இருக்கிறது, அதேபோல் முனிசிபல் எம்ப்ளாயினிடைய பென்ஷன் பொறுத்த வரையிலும் இன்னும் முடிவெடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. சாதாரண சிப்பந்திகள், பியூன்கள், சிறு உத்தியோகஸ்தர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கக்கூடிய படியின் அளவு கூட பழைய கால அளவை அனுசரித்து இருக்கக் கூடிய நிலைமையான இருக்கிறது. காலநிலையை அனுசரித்து படித் தொகையை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

கூட்டுறவுத் துறையிலே திருச்செந்தூர் தாலுகாவிலே அமைக்கப் பட்டிருக்கிற கூட்டுறவு மில் இந்த தேசத்திற்கு மட்டுமல்லாது உலகத்திற்கே ஒரு உதாரமாக அமைந்திருக்கிறது. அந்த ராஜ்யத்திலுள்ள 12 கூட்டுறவு மில்களிலே 6,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் எல்லாம் பங்காடிகளாக இருக்கும் ஒரே மில் எனது திருச்செந்தூர் பகுதி நாசரத்தில் இயங்கி வருகிறது. எல்லாக் கூட்டுறவு மில்களையும் இந்த மாதிரிச் செய்து இந்த அரசாங்கம் சோஷலிச வழியை வகுத்து விட வேண்டும். தொழிலாளர்கள் கொடுக்கிற பணம் ஓரளவு இருந்தாலும் கூட, ராஜ்ய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நிதி பெற்று, ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் பங்குத் தொகை கடனாக ரூ. 500, 1,000 என்று கொடுத்து, இந்தத் துறையிலும் மற்ற ராஜ்யங்களுக்கெல்லாம் நம்முடைய ராஜ்யம் வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும். இதே போன்ற எல்லாத் துறைகளிலும் நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கம் மேலும், மேலும் நல்ல பல வழிகளை வகுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

11-30 a. m. * திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை நாங்கள் ஏற்க முடியாமல், எங்களுடைய வருத்தத்தையும், கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே காணப்படாத சில சில விஷயங்களைப் பற்றியும் இங்கே சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை இருக்கின்ற நிலைமைகளை எல்லாம், இருக்கின்ற கஷ்டங்களை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்வதற்கான வழிகளையும், கொள்கைகளையும் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே காணலாம் என்ற ஆவலோடு வந்தவன் நான். ஆனால் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக, பல குறைபாடுகளை இந்த கவர்னர் உரையிலே காண்கிறேன். அவர்கள் உரையிலே நம்முடைய பாரதப் பிரதமரின் மறைவு குறித்தும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே அவர்கள் கூறியதை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். அவர்கள் சிறந்த

29th January 1966] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

உத்தமராக வாழ்ந்தார்; சிறந்த ராஜதந்திரியாக சிறந்த அரசியல்வாதியாக வாழ்ந்தார்; இது அவர் இறந்த உள்ள அவருடைய குடும்ப நிலையைப் பார்த்தாலே தெரிகிறது. அவருடைய குடிசை கூட, சிறு வீடு கூட குத்துவதற்குத் தனக்கென்று குடிசை கூட, சிறு வீடு கூட இல்லாமல் ஒரு பாரதப் பிரதமர் வாழக்கே நடத்தினார் என்றால் அதை நம்முடைய நாட்டு மந்திரிகளும், அரசியல்வாதிகளும் உணர்ந்து அந்தப் பண்பாட்டோடு நடந்து கொள்ள முற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாஸ்திரி அவர்கள் இங்கே இருக்கின்ற மந்திரிகளைப் போல் அல்ல; அவர் சிறந்த ராஜதந்திரியாக இருந்தார். எதிர்க்கட்சிகள் கூறுகின்ற நியாயமான புகார்கள் எல்லாம் கேட்டறிவதில் எப்போதுமே ஆவலாக இருந்தார். திரு. டி.டி.கே. அவர்களைப் பற்றி எதிர்க்கட்சிகள் கொடுத்த விண்ணப்பத்தை, ‘நான் நீதிபதியைக் கொண்டுதான் பரிசீலிக்கச் செய்வேனே தவிர, நானே முடிவு கூறமாட்டேன்’ என்று சொல்லுகின்ற அளவுக்குப் பண்பு இருந்தது. அதை இங்கே இருக்கின்ற மந்திரிகளும் மற்றவர்களும் கருதிப் பார்க்கவேண்டும். சாஸ்திரி அவர்கள் பதவியேற்ற காலத்திலே இந்த நாட்டிலே பல தகராறுகள் இருந்தன. மாநிலத்திற்கு மாநிலம் தகராறு, மொழித் தகராறு, எல்லைத் தகராறு, நீர்த் தகராறு என்று பல தகராறுகள் இருந்தன. ஆனால் அந்நியன் படையெடுக்கிறான் என்று சொன்ன நேரத்தில் எல்லாத் தகராறுகளையும் மறந்து, சாஸ்திரி அவர்கள் பின்னால் நின்றோம். அவர்கள் காங்கிரஸின் தலைவராக மட்டுமல்ல, இந்திய நாட்டினுடைய தலைவராக, 44 கோடி மக்களைத் தன்னிடத்தில் அடக்கிக் கொண்டு செல்லுகின்ற தலைவராகத்தான் வாழ்ந்து காட்டினார் என்பதற்கு இதைவிட வேறு ஒரு உதாரணம் சொல்ல முடியாது.

பாகிஸ்தான் இந்தியாவின் பேரிலே படையெடுக்கத் துவங்கிய பிறகு, இந்தியா வெற்றி நடை போட்டுக் கொண்டிருந்த சமயத்தில், ஆளுநர் கட்சியைப் பற்றி வானளாவப் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் தேர்தலை நடத்தி காங்கிரஸ் கட்சி வெற்றி பெற்றுவிட வேண்டுமென்று கனவு கண்டது. அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரே தேர்தலை ஓராண்டுக்கு முன்பாகவே நடத்தி விட வேண்டுமென்று பேசினார். ஆனால் முன்பாகவே அதை ஒத்துக் கொண்டார்களா? அவர்கள் சாஸ்திரி அவர்கள் அதை ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் கட்சியின் தலைவராக அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் கட்சியின் தலைவராக மட்டுமல்லாமல் இந்த நாட்டின் தலைவராகவும் இருந்தார். எதிர்க் கட்சியின் பிரதிநிதியாகவும் இருந்தார். அவர்கள் “இந்த சமயத்தில் கட்சியின் நலனைப் பார்க்க மாட்டேன்; தேர்தலை முன்னதாக நடத்த ஒத்துக் கொள்ளமாட்டேன்” என்று கூறினார்கள். அவருடைய சாதாரியத்தை மதிக்கிறோம். அவர் தற்போது நம்மிடையே இல்லை. ஆனால் அவர் விட்டுச் சென்ற கொள்கைகளை நாம் புரிந்து அதன்படி நடக்கவேண்டும். அவருடைய கொள்கைகளை இங்கிருக்கின்ற மந்திரிகள் சிரமேறக் கொண்டு நடக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [29th January 1965]

பாகிஸ்தானுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையே உள்ள தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்காகத் தன்னுடைய உயிரையே கொடுத்த சாஸ்திரி அவர்களை அவர்களுடைய சேவையை மனமாரப் பாரட்டுகிறேன். அதற்கு அடுத்தபடியாக செய்ய வேண்டிய வேலைகள் நிரம்ப இருக்கின்றன. இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை பல குறைகள் இருக்கின்றன. கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்து இருக்கின்ற குறைபாடுகளை எல்லாம் சுட்டிக்காட்டுவார்கள், கோடிட்டுக் காட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். இந்தி மொழி பற்றி இன்னும் ஆளும் சர்க்கார் நக்க முடிவு எடுக்கவில்லை. வர்ப் போகின்ற தேர்தலில் யார்யார் எங்கு எங்கு அபேட்சகர், யார் இந்த நாட்டை ஆளப் போகிறார்கள், யார் யார் என்னென்ன பதவி வகிக்கப் போகிறார்கள் என்பது பற்றியெல்லாம் மக்கள் கனவு கண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சமயத்திலே மொழிச் சிக்கலை, மொழிப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா? கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே இதைப் பற்றி ஏதாவது கோடிட்டுக் காட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். லட்சக் கணக்கான, கோடிக்கணக்கான தமிழ் மக்களும், தமிழ் மானவர் சமுதாயமும் இந்தப் பிரச்சினை பற்றி அக்கறை செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே இதைப் பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடப்படவில்லை. இந்தி மொழிப் பிரச்சினை சாதாரணமானது அல்ல. இதற்காகப் பல உயிர்களைத் தமிழகம் தந்திருக்கிறது. பல்லாயிரக் கணக்கானோர் இதற்காகச் சிறைச்சாலையிலே வாடிக் கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். பல போராட்டங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இப்போது பாகிஸ்தானுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையிலே இருந்த தகராறு தீர்ந்த பிறகாவது இந்தி மொழிப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண முயலக் கூடாதா? நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் டில்லிக்குச் சென்றிருந்த சமயத்தில், 'புதிதாக வருகின்ற பிரதமரை உருவாக்கக் கூடிய சக்தி படைத்தவர்கள்' என்று பாராட்டப் பட்டார்கள். அவர்களுடைய சகாவாக இருக்கிற திரு. காமராஜ் அவர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் சேர்ந்துதான் அகில இந்தியப் பிரதமரைக் கணிக்கக் கூடிய அளவுக்குப் பலம் பொருந்தியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பத்திரிகைகளில் எல்லாம் பார்த்தேன். நான் அவர்களுக்குச் சொல்வேன்—'நீங்கள் உங்களுடைய நேர்மையையும், நியாயத்தையும் இந்த மொழிப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைப்பதிலே காட்டுங்கள்'. அகில இந்தியாவின் ஒரே மொழி, ஆட்சி மொழி, இந்தி மொழிதான் என்று புதிய பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் வந்தவுடன் கூறியிருக்கிறார்கள். சாஸ்திரி அவர்கள் எட்டு, ஒன்பது மாத காலமாக இந்தி மொழி பற்றிச் சொல்லாததை இந்திரா காந்தி அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். 'இந்தி ஆட்சி மொழி' என்பதை அமல் படுத்த வேண்டுமென்று பேசுகிறார்கள். நாங்கள் எப்படி உங்களுக்கு உடைய அரசாங்கத்தை நம்புவது? ஆகவே, இந்தி மொழிப் பிரச்சினை பற்றி இந்த அரசாங்கம் தன்னுடைய நிலைமையைச் சரியாகச் சொல்லவில்லை என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] 29th January 1965]

அடுத்தபடியாக, தேர்தல் வர இருக்கிறது. 'டிஃபென்ஸ் ஆஃப் இந்தியா' ரூலை வைத்துக் கொண்டேதான் தேர்தலை நடத்துவோம் என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறிவிட்டார்கள். இது பஞ்சாயத்துத் தேர்தலா அல்லது முனிசிபாலிடி தேர்தலா? சட்டமன்ற, பாராளுமன்றத் தேர்தல் இது. 'பாகிஸ்தான் போரில் சாம்பம் பகுதியில் தோல்வி கண்டார்கள்' என்று இங்கு நான் பேசினால் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது; வெளியிலே பேசினால் டிஃபென்ஸ் ஆஃப் இந்தியா ரூலைப் பிரயோகிப்பார்கள். 'பாகிஸ்தான்காரனை விட சீனாக்காரன் கெட்டவனா? அவனுடன் பேசக் வார்த்தை நடத்தினால் என்ன' என்று இங்கே பேசினால் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. வெளியிலே ஒரு கம்யூனிஸ்ட் அப்படிப் பேசினால் உள்ளே தள்ளி விடுவார்கள். டிஃபென்ஸ் ஆஃப் இந்தியா ரூலுக்கும் பேச்சுரிமைக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் கிடையாது. மொட்டைத் தலைக்கும், முழங்காலுக்கும் முடிச்சப் போட்ட கதையாகத்தான் அது இருக்கிறது.

தேர்தலும் நடக்கட்டும். டி.ஜி.ஆர்.-ம் இருக்கட்டும் என்பது நம் முதலமைச்சர் அவர்களின் கீதம். இது பாலுக்கும் காவல் பூணக்கும் தோழன் என்பது போலிருக்கிறது. ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் ஆட்சி பீடத்திலிருந்து இறங்கவே கூடாது என்று நினைக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சிகளில் உள்ளவர்கள், பாராளுமன்றத்தில் இருப்பவர்களானாலும் சரி, மாநில சட்டசபைகளில் உள்ளவர்களானாலும் சரி, 'இவர்கள் செய்யக் கூடாத காரியத்தைச் செய்' கிறார்கள் என்று சொன்னால் காங்கிரசுக்கு ஆதரவு கிடைக்காது; ஆகவே, டி.ஜி.ஆர். வேண்டும். 'மொழிச் சிக்கலில் டி.ஜி.ஆர்.-ஐ அமைச்சர்கள் தங்களுக்கு சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். பிரதமரை உண்டாக்கும் சக்தி இருக்குமானால், இந்திரா அம்மையார்தான் பிரதமராக இருக்கவேண்டும் என்று நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும், தலைவர் காமராஜ் அவர்களும் சொல்லி செயல்படுத்தியிருக்கிற சக்தி உமையாக இருக்குமானால், தயவு செய்து 17-வது சாப்டரை அரசியல் சட்டத்திலிருந்து நீக்குங்கள். அகில இந்தியாவிற்கும் அரசாங்க மொழியாக ஆங்கிலம் மட்டும் தான் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுங்கள். அது உங்களால் முடியவில்லை என்றால் ஆங்கிலமும் இருக்கட்டும், இந்தியும் இருக்கட்டும் என்றாவது சொல்லுங்கள். இதைச் செய்யா விட்டால், எதிர்பாருங்கள், தேர்தல் வரத்தான் போகிறது, அதைப் பற்றிச் சொல்லத்தான் போகிறோம். மக்கள் முடிவு கூறத்தான் போகிறார்கள்.

சேலம் இரும்பாலை, ஹொகனக்கல் ப்ராஜெக்ட், கல்பாக்கம் அணு மின்சார நிலையம் இவை பற்றி உரையில் ஒன்றும் காணோம். பலர் கவர்னர் பெருமான் உரையில் பேசினார்கள், பல தடவை பேசினார்கள். மந்திரிகள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள் சேலம் இரும்பாலை வருமென்று. எங்கே வந்தது? இங்கே உரையில் காணோம். ஆக, சேலம் இரும்பாலை, ஹொகனக்கல் திட்டம்,

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [29th January 1966]

கல்பாக்கம் அணு மின்சார நிலையம் போன்ற திட்டங்களை எல்லாம் மக்கள் மனதில் இருந்து மூடி மறைப்பதால் மக்களுடைய எண்ணங்களை, மக்களுடைய விருப்பங்களை இங்கிருந்து எடுத்து விட முடியாது என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். (மீணி அடிக்கப்பட்டது.) இந்த அளவோடு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. இரா. நாராயணன் : கனம் சட்டமன்ற உப தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய சொற்பொழிவின் மீது நானும் என் கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப் படுகிறேன். நம் அரசாங்கத்திலிருந்து விவசாயிகளுக்காக பம்பு செட்ஸ், மோட்டார் செட்ஸ் போன்றவை வாங்கக் கடன் உதவிகள் வழங்கப்படுகிறது. எனது வேப்பூர் வட்டாரத்தில் விவசாயிகளுக்கு மோட்டார் செட்ஸ் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டு, 16 மோட்டார் பம்பு செட்ஸ் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த பம்பு செட்ஸ் வழங்கி ஒரு வருடமாகி விட்டது. விவசாயிகள் அதற்குள்ள கடனை அடுத்த மாதத்திற்குள் கொடுக்க வேண்டும். வட்டியையும் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்களுடைய நிலத்தில் அந்த பம்பு செட்ஸ் வைத்து இறைக்கப்பட்டதா இல்லையா என்பதை அரசாங்கம் உணர வேண்டும். அரசாங்கம் திட்டங்கள் தீட்டி விடலாம். அல்லது கடன் கொடுத்து விடலாம். ஆனால் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் சிரமங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். அப்படி சிரமங்கள் இருந்தால் நீக்கப்பட வேண்டும். இதுபற்றி நான் பல தடவை கலெக்டரிடம் சொல்லியும், கலெக்டர் எலெக்ட்ரிசிட்டி டிப்பார்ட்மெண்டிடம் சொல்லியும் நாளாது வரையில் பம்பு செட்ஸுக்கு ஏற்ற வகையில் வேலை செய்து தரப் படவில்லை. அரியலூரில் கூட ப்ளாக்கில் நான் சென்று பார்த்தேன். அங்கு 24 பம்பு செட்கள் இன்றும் தூங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இப்படியிருந்தால் எப்படி விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யமுடியும் என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். முன்பு பேசிய அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், மக்கள் தங்கப் பத்திரத்திற்கு விரும்பிக் கொடுக்கிறார்கள் என்று. கடந்த திருவண்ணாமலை தீபத்திற்கு எங்கள் பகுதியில் இருந்து திருவண்ணாமலைக்கு மாடு வாங்கச் சென்ற ஒருவர் பணத்தை, மழை பெய்த காரணத்திற்காக இன்னொருவரிடம் கொடுத்து விட்டு ஒரு கடைக்குச் சென்றிருந்த போது அங்கே இருந்த ஸ்பெஷல் போலீஸ்காரர்கள் அவரைச் சந்தேகப்பட்டு பாக்கெட்டிலிருந்து நோட்டுகளை எடுத்து, இதில் எவ்வளவு ரூபணம் இருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், ஒருவழி என்னிடம் இதைக் கொடுத்து விட்டுப் போயிருக்கிறார், எவ்வளவு பணம் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவர் எங்கள் ஊர் பார்ட்டி என்றும் சொன்னார். உடனே அவரை லாரியில் ஏற்றிச் சென்று இரண்டு நாட்கள் ஸ்டேஷனில் வைத்திருந்தார்கள். மறுநாள் இரவு நேரத்தில் அவரைக் விடுதலை செய்து கூட வந்தவரை அழைத்து வாரங்கன் என்று சொன்னார்கள் போலீஸ்காரர்கள். பார்ட்டி வந்து தேடிப் பார்த்துவிட்டு ஆள் இல்லை என்று ஊர் திரும்பி

[திரு. இரா. நாராயணன்] 29th January 1966]

விட்டார். போலீஸ் ஸ்டேஷனில் சொல்லவில்லை. போலீஸ் காரர்கள் என்ன செய்தார்கள்? அதில் கொஞ்சம் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு அந்தப் பணம் கீழே கிடந்ததாக ரிக்கார்ட் செய்து தாலுகா ஆபீஸுக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். உடனே என்னிடம் புகார் வந்தது. நான் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு ட்ரங்க் கால் போட்டுக் கேட்டேன். பார்ட்டியை வரவழையுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த ஆளை அனுப்பி யிருந்தேன். நான்கு நாட்கள் ஆகியும் பார்ட்டி வரவில்லை. உடனே நான் திருவண்ணாமலை சென்றேன். அங்குள்ள ஆர்.டி.ஓ.-வும், தாசில்தாரும் சொல்கிறார்கள், தங்கப் பத்திரம் வாங்கிக் கொள்ளுங்களேன், என்று. பணம் கீழே கிடந்ததுதானே ஏன் பத்திரம் வாங்கக் கூடாது என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் அந்தப் பணம் விவசாயியின் பணம். மாடு வாங்கக் கொண்டு சென்ற பணம். போலீஸ் காரர்கள் தவறுதலாகக் குறிப்பிட்டு விருத்தாசலம் தாலுகாவில் இருப்பவர், பணத்தைப் பெறவேண்டியவர் தங்கப் பத்திரம் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டிய காரணம் என்ன? அங்குள்ள அதிகாரிகள் வற்புறுத்தாமல் இருக்கிறார்களா? இதை அரசாங்கம் உணர்ந்ததா? பிறகு நான்கு கிராம் கொடுத்து விட்டு அந்தப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு வந்திருக்கிறான் முருகையன் என்ற அந்த பார்ட்டி, நாட்டிலுள்ள மக்கள் தங்கள் விருப்பத்திற் கிணங்க வாரி வாரி வழங்குகிறார்கள் தங்கப் பத்திரத்திற்காக என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன், ப்ளாக்கில் இன்று என்ன வேலை நடக்கிறது என்றால் தங்கப் பத்திர வேலைதான் நடக்கிறது. அதிலும் எப்படித் தங்கப் பத்திரம் வாங்குகிறார்கள் என்றால் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் போலீஸ்காரர்கள், இவ்வளவு பத்திரம் வாங்கவேண்டுமென்று ஒவ்வொரு கிராமப் பஞ்சாயத்து பிரெசிடெண்டையும் வற்புறுத்துகிறார்கள். நான் கூட ஒரு பத்திரத்திற்குக் கொடுத்தேன். மற்ற ஒருவரிடம் கேட்ட போது என்னிடம் பணம் இல்லையென்று சொன்னபோது ஒரு லோன் போடு என்று சொன்னார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். அரியலூரில் நல்ல ரெட்டியார் என்ற ஒருவர் தங்கப் பத்திரத்திற்குப் பணம் கொடுத்தார் அன்றிரவு 430 ரூபாய்க்கு உரம் போட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படித் தொடுத்தில் 110 ரூபாய்க்குத் தங்கப் பத்திரம் வாங்கியிருக்கிறார். அரசாங்கத் திலிருந்து இதை வற்புறுத்தவில்லையா? மக்கள் எப்படிக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை உணர வேண்டும். அம்மையார் அவர்கள், கிராவிட முன்னேற்றக் கழத்தினர் வாழ்த்தவும் இல்லை, போற்றவும் இல்லை, போதாக்குறையாகப் பேசுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதை உதாரணத்திற்காகச் சொல்லிக் கொண்டேன். நம் நாட்டில் மின்சாரத்தை எந்த அளவில் போட்டு வருகிறார்கள், அவர்கள் எப்படி வேலை செய்கிறார்கள் என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். இன்று பேப்பரில் கூடப் பார்த்தேன். கனம் திரு. கக்கன் அவர்கள் பட்டா வழங்கினார்கள் என்று. தினத்தந்தியில் பார்த்தேன். எனது வட்டாரத்தில் நான்கு பேர்கள், ஹரிஜனங்கள், தரிசு நிலத்தை அடமானம் செய்து தரவேண்டு

[திரு. இரா. நாராயணன்] [29th January 1966]

மென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். மூன்று வருஷமாகிறது. இரண்டு பேர்களுக்கு அடமானம் செய்து கொடுத்தார்கள் பத்து நாட்களுக்கு முன். ஒரு பார்ட்டியின் நிலத்தின் ஓரமாக அநேக மாங்கள் இருக்கின்றன. அவை பழம் தரும் மாங்களும் அல்ல, தோப்பும் அல்ல. அங்குள்ள தாசில்தார் என்ன எழுதுகிறார்கள் என்றால் மாங்கள் அடர்ந்து இருக்கிறது, ஆகவே பட்டா செய்ய முடியாது என்று தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். நிலத்தைச் சும்மா வைத்திருக்கக் கூடாது, காய்கறித் தோட்டமாவது போட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் விரும்புகிறபோது நில அடமானம் செய்வதில் ஏன் இப்படிக் காலதாமதமாகிறது. இதை அரசாங்கம் கவனித்ததா என்பதை அரசாங்கம் உணர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படியிருந்தால் விவசாயத்தை எப்படிப் பெருக்க முடியும்? அவரவர்களுக்கு ஏற்ற வகையில் உரம் கொடுக்க வேண்டும். எங்கள் வேப்பூரில் எவ்வளவோ பேர்கள் பெர்மிட் வாங்கினார்கள். அதை வைத்து அந்த சொசைட்டியில் கேட்கும் போது உரம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். கையில் பணம் கொடுத்து உரம் வாங்கினார்களே அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். பெர்மிட் கொடுக்கும் பார்ட்டிகளுக்கு அந்த சொசைட்டியில் உரம் கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள். எவ்வளவோ பேர்கள் இது பற்றி ரிப்போர்ட் செய்தார்கள். இதை நாங்கள் நேரில் சென்று கேட்டோம். போதுமான உரம் தரவில்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படுகின்ற நேரத்தில் போதுமான உரம் கிடைப்பதற்கு வழியிருக்க வேண்டும். அப்போது தான் விவசாயத் துறையில் நாம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற் கென்று அனேக என்சினியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் நாங்கள் பல காரணங்களைச் சொல்லி, எங்கள் பகுதியிலுள்ள ஓர் ஏரியை மராமத்து செய்ய வேண்டும், அதன் மூலமாக விவசாயத்திற்கு போதிய தண்ணீர் கிடைக்கும் என்பதையெல்லாம் சொன்னோம். அவர்கள் வந்து பார்க்கிறார்களா இல்லை யா என்று தெரியவில்லை. ஆனால் டி.டி.சி கூட்டத்தில் இதைப் பற்றி நாங்கள் கேட்கும்போது, அந்த ஏரியில் நீர்மட்டம் சரியாக இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அவர்கள் சரியாக ஏரியைப் பார்ப்பதில்லை, வேலையும் செய்வதில்லை. இப்படியிருந்தால் விவசாய மக்கள் எவ்வாறு முன்னேற முடியும் என்று தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, ஒரு விஷயத்தை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் விவசாயிகளிடத்திலிருந்து கொள்முதல் செய்கிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு இத்தனை மூட்டை நெல் கொள்முதல் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயி தானாகவே பயிரிட்டு நல்லமுறையில் வேலை செய்தாலும் கூட சில நேரங்களில் தகுந்த அளவு மகசூல் கிடைப்பதில்லை, இதன் காரணமாக அந்த விவசாயி ஏங்கி நிற்கின்ற நேரத்தில் நிச்சயித்த அளவைத் தரவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இதைப்பற்றி நான் சட்டமன்றத்தில் ஒரு கேள்வி போட்டிருந்தேன், அதற்குப்

29th January 1966] [திரு. இரா. நாராயணன்]

பதிலளிக்கும்போது, ஒரு ஏக்கர் நஞ்சை லைசன்ஸுக்கு இவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும். ஒரு ஏக்கர் புஞ்சையில் நஞ்சைக்கு இவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், அதை நிச்சயமாகக் கொடுத்துத் தான் தீர வேண்டும் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். புஞ்சையில் நஞ்சைப் பயிர் செய்கின்றவர்களுக்கு நிர்ணயிக்கின்ற அளவுக்கு மகசூலைப் பதிலீடு. இதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்குத் தக்க உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வீ. ராமநாதன் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் முதலாவது சமீபத்தில் மறைந்த ஒப்பற்ற தலைவர், பாரதப் பிரதமர் சாஸ்திரி அவர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர் கடந்த 18 மாத காலமாக, இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருந்த நெருக்கடியை எவ்வாறு சமாளித்தார்கள் என்பதைப் பற்றியும் அதன் பிறகு இந்த நாட்டில் சமாதானம் நிலவுவதற்கு என்னென்ன வகையில் பணியாற்றினார்கள் என்பதைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுவிட்டு, தற்போது பொறுப்பேற்றிருக்கிற திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள், சாஸ்திரி, நேரு காந்தி இவர்களுடைய பரம்பரையில் இந்தியாவைத் திறம்பட ஆட்சி செய்வார்கள் என்றும் கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் திருமதி இந்திரா அம்மையார் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தால் தான் 1967-ம் ஆண்டுத் தேர்தலை நடத்த முடியும், அதற்காகத்தான் இந்திரா அம்மையார் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். என்று சொன்னார்கள். 1967-ல் தேர்தலை ஒழுங்காக நடத்த வேண்டும் என்றால் வரவிருக்கின்ற ஓராண்டு காலத்தில் உலகமே வியக்கத்தக்க அளவில் இந்தியாவை ஆட்சி செய்தால் தான் 67-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலை நல்ல முறையில் நடத்த முடியும். இதை மனதில் கொண்டு தான் இந்தியாவின் பிரதமராக திருமதி இந்திரா அம்மையாரைக் காங்கிரஸ் மகாசபைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தைப்பற்றி கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தம் உரையில் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தியா ஒரு விவசாய நாடு, இந்தியாவில் உள்ள மக்களில் 100-க்கு 80 பேர்கள் விவசாயிகள். இந்தியாவின் முதுகெலும்பே விவசாயம் தான். ஆகவே விவசாயத்தை இன்னும் நல்லமுறையில் முன்னேற்ற வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் முன்னேறிக்கொண்டு தான் வருகிறது. இந்த ஆண்டு விவசாய உணவுப் பொருட்களுக்கு நல்ல விலை கிடைத்திருக்கிறது. பருவ மழை பொய்த்துவிட்டதன் காரணமாக ஏழைகள்

[திரு. வீ. ராமநாதன்] [29th January 1966]

கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவுப் பொருட்களின் விலை காரணமாகக் கஷ்டப்படவில்லை, உணவுப் பொருட்களின் விலை நல்ல முறையில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சி நண்பர் ஒருவர் பேசுகின்ற நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவோ உதவிகளைச் செய்து கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் பல உதவிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறலாமே தவிர விவசாயிகளுக்கு ஒன்றுமே செய்து கொடுக்கவில்லை என்று சொல்வது 'முழுப்பூச்சணியை சோற்றில் மறைப்பது' போலத் தான் ஆகும் என்று சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

மேலும் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆட்சி மொழியைப்பற்றி ஒன்றுமே சொல்லவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் பேசுகின்ற கட்டங்களில் எல்லாம் தமிழ் மொழியின் சிறப்பைப் பற்றியும், அதனுடைய முக்கியத்துவத்தைப் பற்றியும் பேசி வருகிறார்கள். தமிழ் மொழியின் மீது எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு இருக்கின்ற பற்றை விட காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அதிகமாகப் பற்று இருக்கிறது. ஆர்வமும் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ்காரர்களுக்குத் தமிழ் மொழி மீது ஆர்வம் இருக்கிறது, பற்று இருக்கிறது, அதே நேரத்தில் வேறு மொழிகள் மீது குரோத உணர்ச்சி கிடையாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அண்மையில் நடைபெற்ற இந்தி எதிர்ப்பு கிளர்ச்சியின் போது, இந்த நாட்டில் ராணுவ ஆட்சி நடைபெற்றது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இங்கு சென்ற ஆண்டு ராணுவம் வரவழைக்கப்பட்டது, இந்த நாட்டை ஆட்சி செய்வதற்காக அல்ல. நீதி மன்றங்களையும், போஸ்ட் ஆபீஸ்களையும் நெருப்பிட்டுக் கொளுத்தினார்கள். சேவை செய்து கொண்டிருந்த போலீஸ் கான்ஸ்டபிள்களையும், போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்களையும் உயிரோடு வைத்துத் தீ வைத்துக் கொளுத்தினார்களே, அவ்விதம் செய்த ரௌடிகளை அடக்குவதற்காகத்தான் ராணுவம் வரவழைக்கப்பட்டதே தவிர இந்த நாட்டை ஆளுவதற்காக ராணுவம் வரவழைக்கப்படவில்லை. ஆகவே இது போன்றவைகளை இனிமேலாவது கூற வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், அதாவது ஆரம்பத்தில் 38 லட்சம் மெட்ரிக் டன்கை இருந்தது, 1964-65-ல் 58 லட்சம் மெட்ரிக் டன்கை இருந்து வந்திருக்கிறது. இந்த அளவில் மேலும் பெருகி, 1970-71-ல் ஒருவருக்கு நான் ஒன்றுக்கு 18 அவுன்ஸ் உணவு கிடைக்கக்கூடிய அளவில் நாம் முன்னேற்றம் அடைவோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய நாட்டில் இறவைப் பாசனத்திற்காக நமது சர்க்கார் பல உதவிகளை அளித்து வருகிறது. மேலும் 4-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மொத்தம் 25 ஆயிரம் கேணிகள் வெட்டுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது என்றும் அதில் இந்த ஆண்டு 10 ஆயிரம்

[திரு. வீ. ராமநாதன்] [29th January 1966]

கேணிகள் வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பார்த்து உண்மை யிலேயே மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். பி.டி.ஓ.-க்கள் மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகிற கடன்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேருகிறது. இதில் இருக்கிற ஒரு கஷ்டம் என்னவென்றால் வெட்டப்படுகிற கேணியில் தண்ணீர் இருந்தால் தான் லோன் கிடைக்கும். தோண்டப்படுகிற கேணி பாதையாக இருந்தால், அது வரை 2,000, 3,000 ரூபாய் செலவு செய்து வெட்டியது எல்லாம் வீணாகப் போவதோடு மட்டுமில்லாமல், இந்தத் தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும் என்று சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதியைத் தளர்த்தி வெட்டப்படுகிற கேணியில் தண்ணீர் இருந்தாலும் இல்லை யென்றாலும் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஊற்று நீர் ஆய்வுக் குழு நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறது என்பதைப்பற்றி கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1966-67-ம் ஆண்டுக்கு மோட்டார், பம்ப் செட், ஆயில் என்சின் இவைகளை எல்லாம் வாங்குவதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கடனும் கேணி முதலியவற்றுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடனைப் போலவே உதவித் தொகையோடு கொடுக்கப்படுமானால் அது விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஆர்வத்தையும், உற்சாகத்தையும் கொடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத் தொழில் கார்ப்பரேஷன் ஒன்று திறுவப் போவதாகவும், இதற்காக மாநில அரசாங்கம் 25 லட்சம் ரூபாயும், மத்திய அரசாங்கம் 25 லட்சம் ரூபாயும் கொடுக்கப் போவதாகவும் கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை விவசாயிகள் மனப்பூர்வமாக வரவேற்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். நமது நாட்டில் தனியார் தொழில் துறை மிகவும் முன்னேறி வந்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் நம் நாட்டில் இருக்கின்ற 'இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பரேஷனும், ஸ்டேட் பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷனும் தான். இதனுடைய உதவியால் தான் நம் நாட்டில் பல தொழில்கள் வளர்ந்திருக்கின்றன. அதைப் போலவே இந்த விவசாயத் தொழில் கார்ப்பரேஷனும் விவசாயிகளுக்கு நல்லமுறையில் கடன் கொடுத்து எதிர்காலத்தில், தமிழகத்தில் விவசாயத் துறை மேலும் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு உதவி புரியும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயம் நல்ல முறையிலே வளர வேண்டுமென்றால், அதற்குக் கண்டிப்பாக மின்சாரம் அதிகமாகத் தேவை. மென்றால், இருந்தால் தான் பம்ப்செட்டுகளை இயக்க முடியும். பம்ப்செட்டுகள் இயங்கினால் தான் விவசாயம் வளரும். நீர் மின்சாரத்தை மட்டும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தால், பருவ மழை பொய்ப்பதன் காரணமாக, மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு தொழில் துறையும் பாதிக்கப்படும்.

12-00 noon.

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [29th January 1966]

வருவதோ, கடனைக் காட்டி தங்கப் பத்திரம் விற்பதில் அதிகாரிகள் தங்கள் முழு நேரத்தையும் செலவழிக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதை யாரும் மறுக்க முடியாது என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

நீர்ப்பாசனத்தைப் பொறுத்த வரையில், தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, திண்டிவனம் தாலுகாவிலே, எந்த எந்த வழிமுறைகளைச் செய்து பார்த்தும், பெரிய அணைக்கட்டு, சிறிய அணைக்கட்டு, அந்த அணைக்கட்டு, இந்த அணைக்கட்டு, சாத்தனூர் அணைக்கட்டு, வீடுர் அணைக்கட்டு, கோமுகி அணைக்கட்டு எல்லாம் கட்டிப் பார்த்தாகி விட்டது, இனிமேல் பூமியைத் தோண்டித்தான் பார்க்க வேண்டும், அதையும் பார்க்கவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அதிலாவது வெற்றி கிடைக்குமோ என்று சந்தேகம் இருக்கிறது. விவசாயிக்கு ஒரு லோன் கொடுக்கலாம், ஒரு கிணறு வெட்டலாம் என்று இருந்தது. ஆனால் வசதி இருக்கிறவர்கள் நான்கு கிணறுகள் கூட வெட்டலாம் என்ற நம்பிக்கை வந்திருக்கிறது. அதற்கும் கடன் கொடுக்கிறார்கள். நான்கு கிணறுகள் வெட்டும்போது வெற்றி கரமாக முடியவேண்டுமே, வெட்டினால் பலன் இருக்குமா என்று பார்த்தால், இருக்கக் கூடும். பலன் இல்லாமல் போகாது. கிணறுகள் வெட்டுகிறார்கள். வெட்டுகிற கிணறுகளுக்கு மின்சார வசதி கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. மின்சார வசதி கிடைக்கவில்லையே என்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைக் கேட்டால், 'சட்டசபையிலே பேசுகிறீர்கள். அப்போது கம்பம் இல்லை, கம்பி இல்லை' என்று இருக்கிறதே, அதையும் கொடுத்து விடச் சொல்லுங்களேன்' என்று சொல்லுகிறார்கள் . . .

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : திண்டிவனத்தில் இருக்கிறவர்கள் பேசுகிற பேச்சா அல்லது கனம் அங்கத்தினர் இந்தமாதிரி என்னுவதைச் சொல்லுகிறார் ?

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : நான் பேசும்போது அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிடுவார்கள் என்று நினைத்தேன். குறுக்கிட்டு விட்டார்கள். எனது பகுதியில் இந்தக் குறை சொல்லாத இடம் கிடையாது. அவர்கள் சார்பாகச் சொல்லுகிறேன். இந்தக் குறை பாடுகள் நீங்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். ஆசைக்காகவோ அழகுக்காகப் பேசவேண்டுமென்றே சொல்லவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பரிசீலனை செய்து வெட்டுகிற கிணறுகள் அத்தனைக்கும் பம்ப்செட்டுகள் வைப்பதற்கு மின்சாரம் வழங்கும் அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா, செய்து முடித்து விடுவார்களா என்று சிந்தனை செய்து ஏற்பாடு செய்தால் நலம் என்று கூறி, அவர்கள் செய்வார்கள் என்பதில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது, செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உரங்கள் எல்லாம் இந்த ஆண்டு உண்மையிலேயே கிடைக்கவில்லை. வட கிழக்குப் பகுதி, காற்றை எதிர்பார்த்த காலத்திலே மழை பெய்யாமல் தப்பி

29th January 1966] [திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

பெய்த காரணத்தினால் எந்த விவசாயமும் செய்ய முடியவில்லை. சொற்பப் பயிரான கார் பயிர் செய்திருக்கிறோம், அதுவும் எந்த அளவுக்கு பலன் அளிக்கப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரில் சொல்லுகிறார்கள். எப்படி உணவைப் பெருக்க முடியும்? எனது பகுதியில் நஞ்சை நிலங்கிலெல்லாம் பெருக்க முடியும்? எனது பகுதியில் நஞ்சை எல்லாம் சவுக்கு, கூட சவுக்கு பயிரிட்டுவிட்டார்கள். புஞ்சை எல்லாம் சவுக்கு, நஞ்சை எல்லாம் சவுக்கு, மிஞ்சிய இடத்தைப் பார்த்தால் கரும்பு. இந்த நிலமையில் எப்படி நெல் தானியம் விளைவதை சர்க்கார் எதிர்பார்க்கிறார்கள்? வருஷா வருஷம் கதையாகத்தான் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெருக்குகிறோம், பெருக்குகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். எப்படிப் பெருக்குகிறார்கள்? சவுக்கைப் பெருக்குகிறார்கள், வாழையைப் பெருக்குகிறார்கள், கரும்பைப் பெருக்குகிறார்கள். அத்தனையும் பணமாகப் பெருகி, பணக்காரர்களிடத்தில் பணம் போய்ச் சேருகிறது. இந்த நிலமையில் உணவு தானியம் எப்படி கிடைக்கும், எப்படி உணவு உற்பத்தி பெருகும்? இதற்கு என்ன வழி என்று யாராவது எண்ணிப்பார்த்திருக்கிறார்களா என்று கேட்காமல் இருக்க முடியாது. கேட்டால், தி.மு.க. வினர் அதைக் கேட்டார்கள், இதைக் கேட்டார்கள், எதை எதையோ கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று வருத்தப் படுகிறார்களே தவிர கேட்டால், கேட்பதிலே கருத்து இருக்கிறதா, காரணம் இருக்கிறதா, அதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைத் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கொள்முதல் என்று சொல்லுகிறார்கள். கொள்முதல் பற்றி என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தைப்பற்றி கூறுகிறேன். பொங்கல் நெருக்கம், டைசில் பணம் கிடையாது. நெல் ஒரு காணி விதைத் திருந்தோன். சர்க்கார் அதிகாரம் பெற்ற ஏஜென்டிடம் நெல் மூட்டையைப் போட்டுவிட்டு பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று நினைத்து மூட்டையைப் போட்டபொழுது ரூ. 33 என்று சொல்லிவிட்டு, கணக்குத் தீர்க்கும்பொழுது ரூ. 32 தான் கொடுத்தார். 'என்ன ஐயா, சர்க்கார் ரூ. 33.75 என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்களே, மேலும் மூட்டைக்கு ரூ. 1.50 கமிஷன் கொடுக்கப்படும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்களே, உங்களுக்கு ஒரு மூட்டைக்கு என்ன லாபம்? இதைப்பற்றி நான் கட்டாயமாக சட்டசபையில் பேசும்பொழுது குறிப்பிடப்போகிறேன்' என்று சொன்னேன். 'நீங்கள் வேண்டுமானால் மூட்டைக்கு ரூ. 33 பெற்றுக்கொள்ளுங்கள், வெளியிலே சொல்லிவிடாதீர்கள்' என்று சொன்னார் ஒரு பெரிய வியாபாரி. இம்மாதிரி நிலைமை எனக்கு இருக்கிறது என்றால், சாதாரண விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப்பற்றி நான் சொல்லவேண்டியதில்லை.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீதுள்ள விவாதத்தில் முதற் படிக்குத்தான் நான் இப்பொழுது வந்திருக்கிறேன். எனக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சாவகாசம் போதாது. தலைவர் அவர்கள் மணியின் பக்கத்தில் கையை கொண்டு போவதைப் பார்த்தால்

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [29th January 1966]

பயமாக இருக்கிறது. தயவுசெய்து இன்னும் 5 நிமிஷங்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (கனம் உதவி சபாநாயகர் : ஒரு நிமிஷம் கொடுக்கிறேன்.) சரி. நான் சொன்ன இந்தக் குறைகளையெல்லாம் தயவு செய்து பரிசீலனை செய்து நிவர்த்திக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாய உற்பத்திக்கு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு ரொம்ப இடையூறுகள் இருக்கின்றன. இதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கிடைப்பதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும். நான் இன்னும் எத்தனையோ விஷயங்களைப்பற்றி சொல்லவேண்டும் என்று இருந்தேன். தலைவர் அவர்கள் மனியின் பக்கத்தில் கையைக் கொண்டு போனதைப் பார்த்ததில் என் மனதையே மாற்றி, சிந்தனையைத் திருப்பிவிட்டார்கள். வரப் போகும் பட்ஜெட் விவாதத்தின்போதாவது நான் சொல்ல வேண்டியவைகளை தனித்தனியாக விஸ்தாரமாகப் பேசலாம் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை ஆதரித்து, இன்றைய நிலையை அவர்கள் நன்றாக விளக்கி, அதே சமயத்தில் நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள குறைகளையும் எடுத்துச் சொல்லி, இந்த ஆண்டு நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமைகளையும் எடுத்துச் சொன்னமைக்காக அவர்களுக்கு பாராட்டுத் தெரிவிக்கும் முறையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பாக்கி எல்லா ஆண்டுகளையும் விட இந்த ஆண்டு விவசாயத்திற்கு அதிகமாக ஊக்கத்தையும், உற்சாகத்தையும் அளிக்கத்தக்க வகையிலே சில யோசனைகளை அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் இந்த வருஷம் சரியான விளைச்சல் இல்லை. ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும், விவசாய மந்திரி அவர்களும் பல இடங்களில் கிராமம் கிராமமாகச் சுற்றிப் பார்த்தார்கள். தண்ணீர் காவேரியில் வராதபோழுது, எவ்வளவு சுற்றிப்பார்த்தாலும் கூட, நாம் எதிர் பார்த்த அளவுக்கு விளைச்சல் கூடவில்லை. அதுவும் பாக்கி ஜில்லாக்களுக்கு உணவு அளிக்கும் அமுதசாபியாக இருந்த தஞ்சை ஜில்லாவில் இந்த ஆண்டு கிட்டத்தட்ட 45 சதம் விளைச்சல் குன்றியிருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். பத்து தினங்கள், 15 தினங்களுக்கு முன்பு நன்றாக மழை பெய்திருந்தால், ஓரளவுக்கு 75 சதம் விளைச்சலை நாம் எதிர்பார்த்திருக்கக்கூடும். எதிர்க் கட்சியில் உள்ள நண்பர் ஒருவர் தங்கள் ஜில்லாவைச் சுற்றி மழை பெய்தும், தங்கள் ஜில்லாவில் மழை பெய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். புலவர்கள் மழையைப்பற்றி சொல்லும்போது 'நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டு எல்லோருக்கும் பெய்யும் மழை' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் நல்லவர்களாக இருப்பதால் எங்கள் ஜில்லாவில் ஏராளமாக மழை பெய்து இருப்பதையும் கெடுத்துவிட்டது. தண்ணீர் வராமல் ஒரு பாதி

[திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு] [29th January 1966]

கெட்டது. தேவைக்கு அதிகமாக மழை பெய்ததால் இன்னொரு பாதி கெட்டது. அதன் காரணமாக செய்யவேண்டிய வழிவகைகள் சர்க்கார் தரப்பில் இருக்கின்றன, அவற்றைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு வருஷம் பெய்தலால் கெடும், ஒரு வருஷம் காய்ச்சலால் கெடும், ஒரு வருஷம் புயலால் கெடும் என்று தஞ்சை ஜில்லாவைப்பற்றி சொல்லுவார்கள். இரண்டு வருஷம், 3 வருஷம் இல்லாவிட்டாலும், ஏதாவது ஒரு வருஷத்தில் மழை பெய்தால் கொஞ்சம் சமாளிக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையும் இல்லை.

நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுடைய நிலையைவிட, நிலத்தை சாகுபடி செய்பவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் மோசம். இப்படியே நிலைமையை விட்டு வைத்திருந்தால் அடுத்த வருஷம் சாகுபடியாளர்களே இல்லாமல் போய்விடுவார்கள். ஏற்கனவே பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்து, ஒரு பண்ணையாள்கூட இல்லாமல் செய்துவிட்டார்கள் சட்டம் தெரிந்தவர்கள். அதுபற்றி நான் விராச்சட்டம் வந்தபிறகு விவசாயிகளாக இருந்தவர்களில் ஏற்கனவே 75 சதவிகிதம் கரையேற்றப்பட்டுவிட்டார்கள். இருபத்தைந்து சதவிகிதத்தினர்தான் இப்பொழுது நிலத்தை ஓரளவுக்கு சாகுபடி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இந்த ஒரு வருஷத்தில் 12 சதவிகிதத்தினர் கரையேற்றப்பட்டுவிடுவார்கள். எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் தேர்தலில் தங்கள் உரிமையைப்பற்றி சொன்னால், உரிமை போனால் போகிறது, விவசாயிகளைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம், என்பது, என்பதைத்து சதவிகிதத்தினர்கள் நிலத்தைவிட்டு நகர்ந்துவிட்டார்கள். மிச்சம், சொச்சம் இருப்பவர்கள் 12, 15 சதவிகிதத்தினர் 1967-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதத்திற்குள் ஒரு ஆள் கூட நிலத்தில் இருக்காத நிலைமை ஏற்படும்போல் இருக்கிறது. அதன் காரணமாக நான் பல கிராமங்களுக்குச் சென்று சுற்றிப் பார்த்தேன். சென்ற இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு கூட 'நான் இரண்டு, மூன்று கிராமங்களில் பார்த்தேன். அதாவது பன்னீர்வேலி, திருவழந்தூர் ஆகிய இடங்களில் 300, 400 ஏக்கர் நிலங்களில் 300, 400 மூட்டைகள் கூட விளைச்சல் கிடையாது. கிட்டத்தட்ட 150 மூட்டைகள் தான் கிடைக்கலாம். விவசாயிகளுக்கு அறுவடைக் கூலிக்குக் கூட கிடைக்க முடியாத ஒரு நிலைமை இந்தக் கிராமங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அற்றில் தண்ணீர் வந்தாலும் வயலுக்கு ஏறிப் பர்ய வில்லை. பள்ளக்காலாக இருந்த இடங்களில் தண்ணீர் பாய்ந்து வெள்ளம் அதிகமாகப் போய்விட்டது. தாளடிச் சம்பா பயிரைக் காப்பாற்றுவதற்காக குளம் குட்டைகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைத் தார்கள். ஆனால், வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் வராத காரணத்தினால், எல்லா இடங்களிலும் தண்ணீர் இறைக்க முடியவில்லை. அந்தக் குளங்கள் சற்று முன்கூட்டியே செப்பனிடப்பட்டிருந்தால், ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஐந்தில் ஒரு பங்காவது பயிரைக் காப்பாற்றி இருக்க முடியும். ஓரளவுக்கு காப்பாற்றி இருக்கலாம். விவசாயிகளுக்கு நெல் விளைச்சல் குறைந்தது மாதிரி மல்ல, அடுத்த வருஷம் விவசாயம் செய்வதற்கு முதலையும் உரிமையையும் இழக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இதை நாம் ஊன்றிக் கவனிக்கவேண்டும். கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள்

[திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு] [29th January 1966]

எங்கனையெல்லாம் அழைத்துப் பேசினார்கள். கொஞ்சம் பம்பு செட்டுகளை எங்களுக்கு அனுப்பிவைப்பார்கள், எங்கே பயிர் கொஞ்சம் விளையக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறதோ, பயிரைக் காப்பாற்றக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் காப்பாற்ற முடியும் என்று சொன்னோம். ஆற்றோங்குகளில் தண்ணீர் அதிகமாக இருக்கும். ஐப்பாணிகாவையாவது நடட்டு, ஓரிரண்டு வருஷங்களில் நஷ்டத்தில் ஒரு பகுதியையாவது ஈடுகட்டலாம் என்று தம்புகிரேம். பர்க்கார் தரப்பில் இதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற பல வருஷ காலங்களாகவே விவசாயிகள் நடத்திவருகிற கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும், கோவில் நிர்வாகிகளுக்கும் எப்படியோ ஒரு மாறுபாடு ஒரு சில இடங்களில் இருக்கின்றன. கூட்டுறவு சங்கங்களிலிருந்து எப்படியாவது நிலங்களைப் பறிக்கவேண்டும் என்று என்டென்மெண்டு டிபார்ட்மெண்டு முயற்சிக்கிறது. அப்படியிருந்தால் சாமிக்கு ஒரு ரூபாய், தங்கன் உண்டியலுக்கு ஒரு ரூபாய் என்று போட்டு, குழி ரூ. 2, செண்டு ரூ. 6 என்று விற்று விடுகிறார்கள். நமது உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மனது வைத்து சி.ஐ.டி. போலீசாரை வைத்துக் கண்காணித்தால் சாமி எவ்வளவு எடுத்துக்கொள்கிறார், ஆசாமி எவ்வளவு எடுத்துக்கொள்கிறார் என்பது தெரியவரும். கோவில் எடுத்துக் கொள்வதைவிட ஆசாமி எடுத்துக்கொள்வது அதிகமாக இருக்கும். இந்தமாதிரி விபரீதங்கள், தவறுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கருணையால் கிராமங்களில் குடிகள் இருக்கும்படியான நிலைமை இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டது. இந்த வருஷம் விளைச்சலும் இருக்காது. சென்ற வருஷ பாக்கியையும் கொடுக்க முடியாது. இந்த வருஷம் கொடுக்கவேண்டியதையும் கொடுக்க முடியாது. ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷங்களுக்கு ஒரு 'மாரடோரியம்' மாதிரி சலுகை கொடுத்தால்தான், கொஞ்சம் நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இதைச் சர்க்கார் செய்யாவிட்டால் இதைவிட ஒரு சிறந்த சந்தர்ப்பம் வேறு எப்பொழுதுமே ஏற்படாது என்று நினைக்கிறேன். சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடன்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. பழைய காலத்துச் செட்டியார்களைப்போல—கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது, பழைய காலத்து செட்டியாரைச் சொல்லுகிறேன்—வட்டிக்கு வட்டி, கிடாவுதல் வட்டி என்பார்கள். அப்படி பினல் இன்டரஸ்ட் போட்டு விடுகிறார்கள். உள்ளதையே கட்டமுடியாமல் தவிர்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் போய் பினல் இன்டரஸ்ட் போட்டால் அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? பினல் இன்டரஸ்டே இல்லாமல் செய்யவேண்டும்.

அதோடு விவசாயிகளுக்குக் கிணறு வெட்டுவதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. அதைத் தவிர்க்கவேண்டும். கண்ட்ராக்டர் களைக் கொண்டுவந்து கிணறுகளை வெட்டவேண்டும். கோடைக் காலத்தில், குறைந்த காலத்தில் விளையக்கூடிய நெல் விதைகள் இருக்கின்றன, அவற்றை உபயோகித்து மகசூல் ஆடைய வழிகாண தண்ணீர் வசதி செய்யக் கூடிய இடங்களில்

[29th January 1966] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

செய்துகொடுத்து நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பற்றாக்குறையைப் போக்க வழிகாணவேண்டும். இன்றைக்கு நமக்கு ஏற்பட்டிருப்பது கிட்டத்தட்ட 45 சதவிகிதம் பற்றாக்குறை எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கும். கிராமங்களின் நிலைமை அதிகாரிகள் சொல்வதுபோலத்தான் இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அமைச்சர்களே எல்லாவற்றையும் பார்த்துவிட முடியும் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர்கள்தான் இருக்கும் நிலைமையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அமைச்சர்களும் வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வரும்போது ஏதோ தண்ணீர் இருக்கிறது. கட்டோடு தண்ணீரே இல்லாத கிராமங்களை அவர்கள் வந்து பார்க்கவேண்டும். உணவு அமைச்சர் அவர்களும், ரெவின்யூ அமைச்சரும் வந்து பார்க்கவேண்டும். ஒரு வட்டத்தில் ஒன்று, இரண்டு கிராமங்களை யாவது பார்க்கவேண்டும். சென்ற பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்ததைவிட இன்றைக்கு நாடு செழிப்பாகத்தான் இருக்கிறது. விளைச்சல் கூடித்தான் இருக்கிறது. குறைவு இல்லை. அதை மிராசதார்களும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனாலும் குறைகள் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. குறைபாடுகள் இல்லாத சமுதாயமே இருக்க முடியாது. குறைபாடுகளே இல்லாத சமுதாயத்தை, கற்பனையில், கதையில், கினிமாவில்தான் காட்டமுடியும். குறைபாடுகளே இல்லாத சமுதாயமாக இருந்துவிட்டால், சர்க்காரே தேவையில்லையே. நமக்கு இன்றைக்கு குறைபாடுகள் இருப்பதை நாம் கண்டறிந்து அவற்றை அகற்ற முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். அதிகாரிகள் தவறாக நடக்கலாம். மந்திரிகள் என்ன செய்யமுடியும்? மேட்டூரிலிருந்து தண்ணீரை விட வேண்டும் என்று உத்தரவு கொடுக்கலாம். ஆனால், எங்கள் ஊர் லஸ்கர் வாய்க் காலில் தண்ணீரை விடவில்லை என்றால் எங்கள்பாடு கஷ்டம் தான். நான் குற்றமாகச் சொல்லவில்லை. எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் குற்றம் சொல்லுவது இயற்கை. அவர்கள் அதைச் செய்யவேண்டியது தான். செத்துப்போனவர்களுக்கு அனுதாபம் செலுத்துவதில் எந்தக் குறைவும் இல்லாமல் நன்றாகச் செய்கிறார்கள். திறமையான மொழியிலும் சொல்கிறார்கள். குறைபாடுகள் இல்லாத சர்க்காரே இருக்கமுடியாது என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். இன்னும் 150 வருஷங்கள் ஆனாலும், குறைபாடுகள் இருந்து கொண்டதான் இருக்கும். குறைபாடுகளே இல்லையென்றால், மனித சமுதாயமே இருக்காது. நிறைவைப்பற்றி நாங்கள் சொல்ல வேண்டியதுதான். குறைவைப்பற்றி அவர்கள் சொல்ல வேண்டியதுதான். ஆகவே, இந்த கவர்னர் பெருமானுடைய உரைக்கு உள்ளபடியே என் நன்றி, நல்வாழ்த்துக்களைக் கூறி அதே சமயத்தில் சர்க்கார் இருக்கும் கஷ்டங்களை தீர்க்க, உடனடியாக பரிகாரம் தேட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுவும் செய்வதை இன்னும் பத்து நாட்களில் செய்யவேண்டும். உணவு அமைச்சரும் ரெவின்யூ அமைச்சரும் வெகு சீக்கிரமே இதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கவர்னர் பெருமானுடைய உரைக்கு வந்தனம் தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆமோதித்து என் உரையை முடிக்கிறேன்.

[29th January 1966]

* திரு. ஆ. துரையாசன் : கனம் சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரைமீது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த விவாதத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களையும் மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே, விவசாயத்திற்கு நாம் ஆற்றியிருக்கின்ற பணிகளையும், எதிர்காலத்தில் நாம் ஆற்றவிருக்கின்ற பணிகளையும் குறித்து எட்டிலே சிறப்பாக எடுத்து வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்திலே விவசாயத்திற்கு நாம் ஒதுக்கியிருக்கிற தொகைகளைச் செலவழிக்க இருக்கின்ற திட்டங்களைப் பார்க்கும்போது, அவை சாதாரணமாக விவசாயிக்கு நேரிடையாகப் பயன்படுகிறதா என்று நாம் ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு விவசாயி ஒரு கிணறு வெட்டி விண்ணப்பம் தந்து, அந்த விண்ணப்பம் பூர்த்தியாகி, கிணறு வெட்டக் கடன் பெருகின்ற நிலையிலே, அந்த விவசாயிக்கு ஏற்படுகின்ற செலவினங்களைக் கணக்கிட்டுப்பார்த்தால், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த மாயவாம் தொகுதி கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டது போல விவசாயிகளின் வேதனையான காட்சி நிமை, நிமை விவசாயிகளோடு பழகும் என்போன்றவர்களுக்குத்தான் நன்கு தெரியும். இப்படிப்பட்ட குறைகளை நீக்க அமைச்சரவர்கள் நேரிடையாகக் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

இன்றைக்கு உரம் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. உங்களை அன்னிய நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதைவிட, நம்முடைய தேவைகளை நாமே பூர்த்தி செய்ய மேற்கொண்டிருக்கும் பணிகளைக் குறித்து கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்காக மகிழ்ச்சி அடைந்தாலும் கூட, இந்த ஆண்டு தாப்பிட்ட உரங்கள் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் நிலையில் இல்லை. கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் கொடுக்கப்பட்டதும், சரியாக, ஒழுங்கான முறையில் விநியோகிக்கப்படவில்லை. தனிப்பட்ட ஒரு சில ப்ரைவேட் டீலர்களுக்கு, பூரியா, அம்மோனியா போன்ற உரங்களை விற்பனை செய்ய அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த உரங்களையும், மூட்டைக்கு 10, 18 அதிகமாகக் கொடுத்து வாங்கும் துரப்பாக்கிய நிலைதான் அரசுநாங்கி, பட்டுக்கோட்டை போன்ற இடங்களில் ஏற்பட்டது. இந்த நிலையைப் போக்க கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். தங்கச் சிறுமணியை தாணிக்கு வழங்கும் தஞ்சை மாவட்டத்தில், காவிரி ஆற்றில் போதுமான தண்ணீர் வராத காரணத்தினாலும், பருவ மழை தவறியதன் காரணத்தினாலும், தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு இட்டு எந்த வகையில் இந்தக் கஷ்டத்தை நீக்கமுடியும் என்று கவனம் செலுத்தவேண்டும். வரி வஜா செய்யவும் உத்தரவிட வேண்டும்.

சமீபத்தில் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி பார்த்தேன். நம்முடைய ரெவின்யூ அமைச்சர் அமராவதி திட்டம் விரிவு படுத்துவது பற்றிக் குறிப்பிட்டு இருந்தார்கள். 81 மைல் அளவுக்கு கால்வாய் வெட்டப்பட்டு, புதுக்கோட்டையிலிருந்து அந்தந்தாங்கி, கிழக்கு

[29th January 1966] [திரு. ஆ. துரையாசன்]

பாமநாதபுரம், கந்தர்வ கோட்டை முதலிய பகுதிகள் பயன் அடையக் கூடிய திட்டம் அது. ரெவின்யூ அமைச்சர் முயற்சி யால் அது உலக்குவிக்கப்படுகிறது என்று அறிந்தேன். ஆனால், புதுக்கோட்டையிலே சிலர் சொன்னார்கள் : “1962 தேர்தலுக்கு முன்பாக உணவு அமைச்சர் 51 மைலுக்குக் கால்வாய் என்றும், 200 கணமாய்கள் என்றும் சொன்னார்கள் ; இப்பொழுது 1967-ல் தேர்தல் நெருங்குவதால், 81 மைலுக்கு கால்வாய், 300 ஏரி என்று, கால்வாயில் 30 மைலும், ஏரிகளில் 100-ம் கூட்டிச் சொல்லு கிறார்கள்” என்று. அது ஓரளவு உண்மையாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். நான் பக்கத்துத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவன் 12-30 p.m. ஆகையால், உணவு அமைச்சர் அவர்கள் தேர்தல் நேரத்தில் அந்த வட்டாரத்தில் தந்த உறுதிகள் இன்று வரை செயலாக்கப்படவில்லை, காப்பாற்றப்படவில்லை என்பதை நான் இங்கே தெரியமாகச் சொல்ல முடியும். அந்தத் திட்டம் உண்மையிலேயே உருவாகு மானால், அதற்காக எதிர்க் கட்சியின் சார்பாக நாங்கள் எங்களு டைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக் கிறோம்.

பொதுவாக, அறந்தாங்கி வட்டாரத்தில் பல அணைக்கட்டுகள் கட்டப்படத் திட்டமிடப்பட்டு நம்முடைய விவசாய அமைச்சர் அவர்களுடைய இலாக்காவின் கீழ் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. கட்டப்பட்ட நற்பனைக்குடி அணைக்கட்டின் ஒரு பகுதி, அண்மையில் பெய்த மழையில் உடைந்துக்கொண்டு ஓடிவிட்டது. சிமென்ட் கான்கிரீட் அவ்வளவு ‘ஸ்ட்ராங்’ காகப் போடப்பட்டுக் கட்டப்பட்டதா என்று புரியவில்லை?

அடுத்து, தண்டலையிலும், பெருமருதாரிலும் வெள்ளாற்றுக்கு அணை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அணைக்கட்டு கட்டுவதற்காகச் சர்க்காரால் ஒதுக்கப்பட்ட சுமார் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட சிமென்ட் மூட்டைகள் வண்டிகளில் ஏற்றப்பட்டு விற்கப்படுவதாகப் பரவலாக நிறைய புகார்கள் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டன. அனுப்பப்பட்டு, சம்பந்தப்பட்ட இலாக்காவின் கட்ட விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரிகிறது. அணைக்கட்டைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிற கண்டிராக்டிங்காரர் சிமென்டை விற்பனை செய்து கொடுக்க முடியும். அதையும் பரிசீலனை செய்யவேண்டு மாய் நம்முடைய விவசாய அமைச்சர் அவர்களையும், உணவு அமைச்சர் அவர்களையும் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

எங்களுடைய வட்டாரத்தில் மேட்டூரிலிருந்து வரும் காவிரி நீர் கடலிலே கலக்கிறது. இந்த கழிவுத் தண்ணீரைத் தடுத்து நிறுத்தினால், அறந்தாங்கி வட்டாரத்தில் வெள்ளாற்றுக்குத் தென் புறம் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். அதையும் பரிசீலனை செய்யவேண்டு மாய் நம்முடைய விவசாய அமைச்சர் அவர்களையும், உணவு அமைச்சர் அவர்களையும் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. ஆ. துரையாசன்] [29th January 1966]

தானியக் கட்டுப்பாடு என்பது மாநிலத்திற்கு மாநிலம் இருக்கலாம். ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்கு அனுமதியின்றி எடுத்துச் சொல்லக்கூடாது என்று விதி இருக்கலாம். ஆனால், ஒரு மாவட்டத்திலிருந்து இன்னொரு மாவட்டத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லக் கூடாது என்ற விதி இருக்கும் காரணத்தால், அறந்தாங்கியில் 50 ரூபாய்க்குக் கிடைக்கும் அரிசி, நான்கு மைலுக்கு அப்பால் உள்ள உணவு அமைச்சர் தொகுதியில் 85 ரூபாய்க்குக் கூடக் கிடைக்காத நிலை ஏற்படுகிறது. தாலுக்காவிற்குத் தாலுக்கா, ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா உணவுக் கட்டுப்பாட்டை வைத்துக்கொண்டு, ஓரிடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குக் கொண்டு போகக் கூடாது என்ற நிலைமை இருப்பதனால், சங்கடம் உண்டாகிறது. விவசாயிகள் தங்களுக்கு ஏதோ பத்து ரூபாய் கிடைத்தால் நன்மை என்று கருதுகிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில், இடையில் இருக்கும் மில்காரர்கள் எடுத்துச் சென்று விற்று லாபம் பெறுகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில், தேவையற்ற பல இடங்களில் செக் போஸ்ட்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அறந்தாங்கி மணமேல்குடி ரோடில் பக்கத்தில் நாகுடியில் செக் போஸ்ட் இருக்கிறது. அதற்கும் பார்டருக்கும் கிட்டத்தட்ட 15 மைல் இருக்கிறது. அதேபோல், ஆவுடையார்கோயில் செக் போஸ்டுக்கும் பார்டருக்கும் ஒரு பத்து மைல் தூரம் இருக்கிறது. மீயிசல்லிலும் செக் போஸ்டு இருக்கிறது. பார்டர் ஓரங்களில் கட்டுப்பாடு இருக்க வேண்டுமானால், அதற்காக செக் போஸ்ட்கள் அவசியந்தான். பதினைந்து மைலுக்கு அப்பால், மணமேல்குடி பகுதியிலிருந்து நெல் அறந்தாங்கிக்கு கொண்டுவந்தால் செக் போஸ்டில் பிடித்துக்கொள்வார்கள். “மில்காரர்களிடமிருந்து ரஷிது வாங்கிக் கொண்டுவா” என்று சொல்கிறார்கள். அத்தகைய ரஷிது வாங்கிக் கொண்டுவர முடியாத சூழ்நிலையில், கொண்டு வந்த நெல்லை விட்டு அப்படியே திரும்பிச் செல்லும் பரிதாப காட்சி அங்கு நிலவுகிறது. கடந்த பிப்ரவரியிலிருந்து டிசம்பர் வரையில் ஏராளமான நெல்லை அறந்தாங்கிக்கு எடுத்துவந்த பல ஏழை விவசாயிகள், நெல்லை விற்றுவிட்டு உரம் வாங்கிச் செல்லலாம், வேறு அத்தியாவசியமான பொருள்கள் வாங்கிச் செல்லலாம் என்று சென்ற நேரத்தில், அவர்களுடைய நெல் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு, கிட்டத்தட்ட 40, 50 வழக்குகள் இருக்கின்றன. நான் தொடர்ந்து மேல் அதிகாரிகளுக்கு அது சம்பந்தமாக எழுதிக் கொண்டேயிருக்கிறேன். ஆனால், இதுவரை ஒரு பரிகாரமும் ஏற்படவில்லை. ஒன்று, விவசாயிகளிடமிருந்து பிடிக்கப்பட்ட நெல் கடத்திச் செல்லப்பட்டது என்று நிரூபிக்கப்பட்டால் அதைப் பறிமுதல் செய்ய வேண்டும். அல்லது, போலீஸ் இலகாவிடத்தில் ஒப்படைத்து, அவர்களைக் கலந்து, கோர்ட்டுக்கு அனுப்பப்படவேண்டும். அல்லது பிடித்த நெல் நியாயமான முறையில் விற்பனைக்கு அறந்தாங்கிக்கு வருகிறது என்றால், பணத்தைக் கொடுத்துவிட வேண்டும். இதில் எதையும் செய்யாமல், சாதாரண ஏழை எளிய விவசாயிகளைப்போலுத்து, ஒரு சில வியாபாரிகள் உட்பட்டு—பல வழக்குகள் அங்கே கால தாமதமாக இருந்து வருகின்றன. இதை உடனடியாகக் கவனித்து, அவர்களுக்குத் தக்க பரிகாரம் செய்ய வேண்டுமாய் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. ஆ. துரையாசன்] 29th January 1966]

என்னுடைய வட்டாரத்தில் உணவு உற்பத்தி இலாகாவைச் சேர்ந்த பல ஏரிகள் இருக்கின்றன. வெள்ளாற்றுத் தென் புறத்தில் ஒரு கண்டிராக்குக்காரரை விட்டு அடுத்த கண்டிராக்குக்காரர் ஒரு ஏரியை மராமத்து செய்வதற்கு டெண்டர் போட முடியாது. அப்படி டெண்டர் போட்டு, வேலையை எடுத்தாலும் அவர் அங்கே போய் வேலை செய்ய முடியாது. இப்படி எத்தனையோ ஏரிகள் உரிய முறையில் மராமத்து செய்யக் கூடாத நிலைமை இருக்கிறது. தற்போது சர்க்காரால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிற இனும் கிராமங்களில், ஆவுடையார் தேவஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த கிராமங்களில் நூற்றுக் கணக்கான ஏரிகள் இருக்கின்றன. சேர்ந்த ஏரிகள் கிட்டத்தட்ட 100 ஆண்டுகள் 200 ஆண்டுகள் மராமத்து செய்யப்படாத பரிதாபகரமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. மத்து செய்யப்படாத பரிதாபகரமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஆவுடையார் கோயில் அணைக்கட்டை எடுத்துக்கொண்டால், ஆவுடையார் கோயில் அணைக்கட்டை, ஒரு பர்லாங்கு தூரம் நான்கைந்து லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டி, ஒரு பர்லாங்கு தூரம் பக்கத்திலே இருக்கும் ஆவுடையார் பெரிய ஏரி மூலமாகச் சென்று பல ஏரிகள்மூலம் நிலத்திற்குப் பயன்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பெரிய ஏரி தேவஸ்தானத்திற்குச் சொந்தமாக இருக்கிற காரணத்தால் நானது வரையில் மராமத்து செய்யப்படவில்லை என்றால், அந்தத் தண்ணீரை எப்படிச் சேர்த்து வைப்பது? எப்படி மற்ற ஏரிகளுக்கு அனுப்ப முடியும்? இந்த நிலைமைகளை உடனடியாகக் கவனித்து, முக்கியமான ஏரிகளை மராமத்து செய்வதற்கு ஆத வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமாய் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நான் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டதைபோல், விவசாயத்திற்காக நாம் ஏராளமான தொகைகளை ஒதுக்கினாலும் கிணறுகள் வெட்டினாலும், அவைகள் விவசாயிகளுக்கு நோடியாகப் பயன்படத் தக்க வகையில் விரைவில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்வதோடு, ஊற்று நீர்ப் பரிசோதனை ஓரத்தாடு வட்டாரத்தில் இருப்பதை அறந்தாங்கி வட்டாரத்திற்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டும், அங்கும் பல இடங்களில் ஊற்று நீர் இருக்கிறதைக் கண்டுபிடித்து உடனடியாகச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மதிப்பு மிக்க கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய உரையில், நம்முடைய மறைந்த மாவீரன், சமாதான துதன் ஸ்ரீ லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த உலகத்திற்கே சமாதான துதவராகவும், மனித குல மாணிக்கமாகவும் விளங்கிய நேருஜி அவர்கள் மறைந்த ஒன்றரை ஆண்டுகளுள்ளாக, ஒரு பெரிய பேரொளியை நாம் இழந்துவிட்டோம் தவித்துக் கொண்டிருந்த சமயம், மறைந்த ஸ்ரீ மாவீரன் சாஸ்திரி அவர்கள், எங்கோ ஒரு சிறிய நட்சத்திரமாகத் தோன்றினாலும் கூட, அது சூரிய ஒளியைக் கொடுப்பது போன்று, எல்லோருக்கும் ஒளியைக் கொடுத்து நல்ல

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [29th January 1966]

தொரு ஆற்றலை உண்டாக்கி நம்மை தலை நிமிர்ந்து இருக்கச் செய்தார். நம்முடைய பகுதிக்கு வந்தபோது சிங்கமாகச் சிறி எழுந்து, அதே நேரத்திலே சமாதானப் புரவாக ரஷ்யாவிற்குச் சென்று அங்கே நான் சண்டையைத் தவிர்த்திட சமாதானத்தைப் பேசுவேன், வெற்றியோடு திரும்புவேன், வீணாக வரமாட்டேன் என்ற உறுதியுடன் சென்ற அவர்கள் தம்முடைய உயிரைக் கூட அங்கேயே பற்கொடுத்துவிட்டு, பாகிஸ்தானையும் கூட நண்பனாக நமக்கு ஆக்கிக் கொடுத்துவிட்டு, மறைந்தது, ஆளும் கட்சிக்கு மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, உலகத்திற்கே ஒரு பெரும் இழப்பு ஆகும். உலகமே வியக்கக்கூடிய பெரும் தலைவரை நாம் இழந்து இந்த சட்டசபையிலே இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். இருந்தாலும் கூட, ஒரு தலைவர் மறைந்தால் இன்னொரு தலைவர் வருவார் என்ற உண்மைத் தத்துவத்தை நிரூபித்துக் காட்டக் கூடிய அளவில், காங்கிரஸ் மகாசபையையும், காங்கிரஸ் பெரிய தலைவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, பெண் குலத்திற்குப் பெருமை தேடிக் கொடுக்கும் வகையில், ஒரு பெரிய ஜனநாயக நாட்டிற்கு திருமதி இந்திரா காந்தியை பிரதம மந்திரியாக தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தியாகம் செய்த ஒரு தியாக பரம்பரையிலே வந்தவர்கள், இன்றைக்கு நமக்குத் தலைமை அமைச்சராகக் கிடைத்திருக்கிறார் என்றால், உண்மையிலே பெண் குலத்தின் சார்பாக நான் காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். “இந்திரா காந்தி என்ன? இது அவர்களுடைய பரம்பரைச் சொத்தா?” என்றெல்லாம் மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் சிலர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பரம்பரை சொத்து என்றே நாங்கள் நினைக்கிறோம். யார் யார் இந்த நாட்டைப் பாதுகாப்பதற்காக, இந்த நாட்டின் விடுதலைக்காகப் போராடினார்களோ, சிறை சென்றார்களோ, செக்கு இழுத்தார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் பரம்பரைச் சொத்து என்றுதான் காங்கிரஸ் மகாசபையிலே இருக்கும் நாங்கள் கருதுகிறோம். ஏதோ பிடிக்காதவர்கள், மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், பெண் ஒருத்தி பிரதம மந்திரியாய் விளங்கினால் அது எப்படியிருக்கும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே பேசினார்கள், கடைசியில் எப்படியோ இருக்கட்டும், ஒரு பெண் இந்த ஜனநாயக நாட்டிற்கு பிரதமராய் வந்திருக்கிறாள், அவர்களை நாம் வாழ்த்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் கூட இல்லாமல், இப்படி அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருப்பது என்றால், அது பெண்கள் பெரிய பதவிக்கு வருவதை விரும்பாத காரணத்தினால் அப்படி அவர்கள் பேசுகிறார்களோ என்று நாங்கள் சந்தேகப்படுகிறோம். அதோடு மாத்திரமல்லாமல், நாம் எதிரியை விரட்டி, நெருக்கடி நிலையைச் சமாளிக்க வேண்டும் என்றால், நாடு இருக்கும் நிலைமையில் இன்றைக்கு நாம் பல காரியங்களில் தியாகம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் கூட, தங்கம் வசூலிப்பதைப்பற்றி பலபேர்கள் பேசினார்கள். சிலர் பத்திரிகையில் ஸ்டேட்மெண்ட் விட்டார்கள், தங்கம் கொடுத்தால் திரும்பி வராது என்று. ஆனால், மக்கள் அப்படி நினைக்கவில்லை. மந்திரிகள் எங்கே போனாலும், அங்கெல்லாம் தங்கத்தை வாரி வாரிக் கொடுத்து இந்த நாட்டைப் பாதுகாப்பதற்கு நாங்கள் எதையும் செய்யத் தயாராயிருக்கிறோம் என்ற உறுதியோடு வழங்கி

29th January 1966] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

யிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்து மாற்றுக் கட்சி நண்பர்களுக்கு உள்ளுக்குள்ளே ஒரு வெறுப்பு ஏற்பட்டு விட்டது போலும். இவ்விதம் தங்கம் குவிந்துகொண்டிருக்கிறதே, அதற்கு வேறுவிதமாகப் பேசவேண்டும் என்ற காரணத்தினாலோ என்னவோ, இந்தச் சபையிலே வந்து, ‘கசக்கிப் பிழிந்து தங்கம் வாங்குகிறார்கள்’ என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோன்று மாணவர்கள் இந்த எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு என்ன செய்தார்களோ தெரியவில்லை, அவர்கள் நெருங்கி வருகின்ற ஆண்டுத் தேர்வுக்கு நல்ல முறையில் படிப்பில் கவனம் செலுத்த விடக்கூடாது என்ற காரணத்தால் இந்தி இந்தி என்ற குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி மாணவர்கள் இரத்தம் சிந்தத் தயாராய் இருக்கிறார்கள் என்று பேச ஆரம்பித்து விட்டார்களோ என்று அஞ்சுகிறேன். இந்த மாதிரியாகப் பேசுவதற்குப் பதிலாக நாட்டு நிலைமையைப் பற்றி கவர்னர் பெருமான் குறிப்பிட்ட கருத்துக்களில் கவனம் செலுத்திப் பேசியிருந்தால் நாங்கள் எல்லாம் அதை வரவேற்றிருப்போம்.

அடுத்தபடியாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதாக நாம் அதிக அளவில் உர விநியோகம் செய்ய கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். ஆனால் ஒரு நிலத்திற்குப் போடுகிற உரத்தின் காரணமாக ஒரு நிலம் ஏக்கர் 30 மூட்டை விளைகிறது என்றால் அதே உரத்தை மற்றொரு நிலத்திற்குப் போடுகிறபோது 5 மூட்டைதான் விளைகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? இந்த மண்ணில் உள்ள குறைபாடு என்ன? இந்த மண்ணிற்கு ஏற்ற வகையில் எந்த உரத்தைப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பது விவசாயிகளுக்குத் தெரிய வில்லை. அரசாங்கம் மண்வள ஆராய்ச்சியை ஒழுங்கான முறையில் நடத்தி இந்த அறிவை விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு ஏற்படுத்தினால் நிச்சயமாக உணவு உற்பத்தி நல்லமுறையில் பெருகுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். மேலும் நான் இந்தச் சபையில் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். காலரா போன்ற தொத்து நோய்கள் வருகிறபோது அரசாங்கம் எப்படி அந்தப் பிரதேச மக்களுக்கு உடனடியாகச் சிகிச்சை அளிக்க முன் வருகிறார்களோ, அதுபோலவே எந்தப் பிரதேசத்திலாவது பயிர்களுக்கு நோய் விழுந்தால்—அந்த நிலக்காரன் வரவேண்டும் என்பது இல்லாமல்—அரசாங்கமே அந்தப் பிரதேசத்தில் உள்ள எல்லா நிலங்களுக்கும் மருந்து தெளிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஆகக் கூடிய செலவை ஒரு செஸ் மூலமாகவது வசூல் செய்துகொண்டால் நலமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பெரிய பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை இந்தச் சர்க்கார் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதற்காக நான் மக்கள் சார்பில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டாலும் இன்னும் நீக்கப்படவேண்டிய பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. பாசன வசதி இல்லாத இடங்களில் பெரிய பெரிய கிணறுகளை வெட்டி (வெல் இர்ரிகேஷன்) கொடுத்தால் நல்லமுறையில் பல ஏக்கர் நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர முடியும். குறிப்பாக இன்னொரு கருத்தையும் என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. திருமங்கலம் தாலுகாவிற்குத் தண்ணீர் போகக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அங்கே தண்ணீர் போவதற்கு வாய்க்கால்

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [29th January 1966]

வெட்ட எங்கள் பகுதிக்காரர்கள் தங்கள் நிலங்களைக் கொடுத்து— ஒரு நிலம் இந்தப் பக்கமும், அந்தப் பக்கமுமாக இருக்கும்படியாகும் செய்ய முன்வந்திருக்கிறபோது—இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் ஏக்கர்களுக்காவது எங்கள் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்குச் சாகுபடி செய்ய தண்ணீர் வசதி அளிக்கவேண்டும் என்பதாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல ஆண்டுகளாக என் தொகுதியில் ஒரு போக சாகுபடி என்று ரெக்கார்டில் இருந்தாலும் அவர்கள் உண்மையிலேயே இருபோக சாகுபடி செய்து அதற்குண்டான தீர்வையையும் அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்தி வருகின்றார்கள். அதை ரெகுலரைஸ் செய்யாத காரணத்தால் காலாகாலத்தில் விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் இல்லாமல் உற்பத்தி மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றது. அதனால் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதில் சற்று கவனம் செலுத்தி இருபோக சாகுபடிக்கு வழி வகுத்துக் கொடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், இன்றைய தினம் விவசாயத்திற்கு டிராக்டர்கள் கிடைக்கவில்லை, பவர் ட்ரில்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. யூனியனுக்கு ஒன்றாக கொடுங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது அதற்குத் தேவையான பணத்தை ஒதுக்கி வைத்து நாலாகாவுக்கு ஒரு டிராக்டராவது கொடுக்க தக்க வழிவகை செய்யவேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் எங்கள் பகுதியில் கிணறுகள் உள்ளவர்கள் தங்கள் கிணற்றுக்கு மூன்று மாதத்திற்கு கனெக்ஷன் கொடுக்க அபினை செய்து ஆர்டர் போட்டுவிட்டார்கள். ஆனால், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள், “சர்க்கார் உத்தரவு வந்தாலும் கூட நாங்கள் போட முடியாது. மூன்று மாதத்திற்கு என்று எப்படிக் கொடுக்க முடியும்? பாக்கி காலத்திற்கு எப்படி வருல் செய்வது? குறைந்தது பத்து ஆண்டு காரண்டி கொடுத்தால்தான் கொடுப்போம்” என்கிறார்கள். கிணற்றில் தண்ணீர் உள்ள காலத்தில்தான் இறைக்க முடியுமே தவிர மற்ற காலங்களில் என்ன செய்வது? இவர்களுக்கு மின்சார வசதி அளித்தால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வாய்ப்பு இருக்கும். பல ஊர்களில் சாங்ஷன் ஏரியிருக்கிறது. நாற்பது, ஐம்பது பம்பு செட்டு என்று வைக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். மின்சாரத்தைக் கொண்டுவர பத்தாயிரம், பதினைந்தாயிரம் செலவாகிறது என்று வைத்துக்கொண்டால் அவர்களிடம் ஒரு ஆயிரம், இரண்டாயிரம் குறைவாக இருந்தால் இது போர்க்கு நஷ்டம் என்று கொண்டு வர மறுக்கிறார்கள். துண்டு விழுகிற தொகையை அவர்கள் பத்தாண்டுகளில் கொடுக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்து கொண்டாலும் அவர்களுக்குக் கனெக்ஷன் கொடுக்க வகை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ப்ரொக்லூர்மெண்டு பற்றி நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள சோழ வந்தான் பகுதி—தஞ்சை மாவட்ட பூமியை போல வளம்

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] 29th January 1966]

நிறைந்தது என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். உற்பத்தி செய்வதில் எத்தனை கேட்டாலும் கொடுக்கத் தயார். ஆனால் ஒரு ஏக்கரில் 20 ஏர்ட்டை, 25 மூட்டை உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்றால் அதை உற்பத்தி செய்வதற்கு எவ்வளவு செலவாகிறது என்கிற கணக்கையே பார்ப்பது கிடையாது. இப்போது இருக்கின்ற நிர்ணய விலையை மாற்றி 1 மூட்டை நெல்லுக்கு ரூ. 30 என்று உயர்த்த அரசாங்கம் முன்வந்தால் விவசாயிகள் நெல்லை நன்றாக காயவைத்து, கருக்காய் பகடு இல்லாமல் அவர்கள் சொல்கிற இடத்தில் கொண்டுவந்து கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு கொள்முதல் செய்வது—அதைப் பாதுகாப்பது சரியாக இல்லை. ரேஷனில் போடுகிற அரிசி பச்சையாக இருக்கிறது. ஒரு விருந்தினர் வீட்டுக்குச் சென்ற போது ரேஷன் அரிசியைப் பேர்டுங்கள் என்று நான் சொன்ன போது கூட அந்த உணவை அவர்கள் எனக்குக் கொடுக்க மறுத்து விட்டார்கள். காரணம் அரிசி மோசமாக இருந்ததுதான். அதனால் நல்ல அரிசி போடவேண்டுமென்றால் கொள்முதல் விலையை உயர்த்திக்கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் மிக்க பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : மதிப்பிற்குரிய துணைத்தலைவர் அவர்களே, இங்கு நடைபெறும் விவாதத்தில் நானும் எனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்காட்டியபடி நமது பாரதப் பிரதமர் சாஸ்திரி அவர்களுடைய மறைவுக்கு நாம் எல்லோரும் வருத்தம் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். அவரது தன்மையைப் பின்பற்றி எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களும், குறிப்பாக ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களும் நடக்க முன் வரவேண்டும். அத்தகைய உயர்ந்த நிலையில் இருந்த அவர்களுக்கு என்று சொந்தமான வீடு இல்லை, நிலம் இல்லை என்று அறிகிறபோது—அந்த எளிமை வாழ்க்கையை பதவியில் இருக்கிற ஆளும் கட்சியினர்கள் பின்பற்ற உடனடியாக முன்வரவேண்டும். டாஷ்கண்ட் நகரில் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டவர் 11 மணிக்கு டெலிபோனில் தன் மாப்பிள்ளையைக் கூப்பிட்டு—எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இதைப்பற்றி என்ன அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள் என்பதாகக் கேட்டார்கள் என்றால் அவர் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களின் அபிப்பிராயத்திற்கு எவ்வளவு மதிப்பு வைத்திருந்தார்கள் என்பது புலனாகும். ஆனால் இங்குள்ளவர்களது நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது—நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே—என்று வருந்தும் நிலைதான் இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே இருக்கக்கூடிய மகா கனம் பொருந்தியவர்கள் எதிர்க் கட்சியைப் பார்த்தால் நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி எதிர்க்கட்சிகள் என்ன பாவத்தைச் செய்துவிட்டன. எதிர்க்கட்சிகளில் உள்ளவர்களும் இந்த நாட்டின் குடிமக்கள் தானே, எதிர்க்கட்சிகள் இருக்க வேண்டும். ஆகவே, எதிர்க்கட்சிகளைப் பார்த்து நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே என்பதுபோன்ற வார்த்தைகளைச் சொல்வது சரியல்ல. எதிர்க்கட்சியினருக்கு சாஸ்திரியார் கொடுத்துவந்த மதிப்பை நீங்கள் அழித்து விட்டீர்கள், என்றுதான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி] [29th January 1966]

அடுத்தபடியாக பார்க்கப்போனால், கவர்னர் பெருமானது உரையில் கடைசியாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வாதப்பிரதி வாதங்கள், கௌரவமாகவும், மதிப்பாகவும் நடைபெறவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த கௌரவத்தை எதிர்க்கட்சியினராகிய நாங்கள் எப்பொழுதும் வரவேற்றுத் தான் இருக்கிறோம். ஆனால் ஆளுங்கட்சியிலே இருக்கக்கூடியவர்கள்தான் அதற்கு மாரக நடந்துகொள்கிறார்கள். இந்த நிலைமை சாஸ்திரியார் இறந்த உடனே இருக்கிறது என்றால் எதிர்க்கட்சியில் எப்படி எப்படி நிலைமை இருக்கும் என்பது கடைவருக்குத்தான் வெளிச்சம். முதலமைச்சர் அவர்கள் டில்லிக்குப் போயிருந்தார்கள். சாஸ்திரியாரின் தகனக் கிரியையிலே கலந்து கொள்வதற்கும், இந்திய நாட்டின் பிரதம மந்திரியைத் தேர்ந்து எடுப்பதற்கும் அவர்கள் அங்கே போயிருந்தார்கள். புதிய பிரதம மந்திரியைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் பெரு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்பதற்காக அவர்களுக்கு வரவேற்பு அளிக்கவேண்டியதுதான். ஆனால் அதே நேரத்தில் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் இரண்டு பேர்கள், பார்லிமென்ட் மந்திரி சபையிலிருந்து குறைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இரண்டு தமிழ் நாட்டுப் பிரதிநிதிகள் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : அதை இங்கே சொல்லவேண்டிய தில்லை.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : இதைப்பற்றி என்னுடைய கட்சித் தலைவர் மிக நல்ல முறையிலே அறிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். என்ன குறைபாடு இருக்கிறது, குறைக்கவேண்டிய காரணம் என்ன என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒன்றைப்பற்றியும் இந்த மன்றத்திலே கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். உணவுத் தானியக் கொள்முதலைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். உணவுதானியக் கொள்முதலைப் பற்றி திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்களும், இன்னும் பல அங்கத்தினர் களும் எடுத்துக் கூறினார்கள். சர்க்கார் ஒரு விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஒரு விவசாயி நெல்லை அறுவடை செய்து, மார்க்கெட்டுக்கு கொண்டுபோகும்பொழுது அங்கே பல வியாபாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் அவன் சரக்கைக் கான்பித்து, எந்த விலைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள் என்று கேட்டு, எந்த வியாபாரி விலை கூடுதலாகக் கேட்கிறாரோ அவரிடம் நெல்லைப் போடுவதுதான் வழக்கம். இதை அடிப்படையாக வைத்துத் தான் சர்க்காரும் விலை நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் இருக்கக்கூடிய நிலைமை என்னவென்றால் நெல்லை வாங்குவதற்கு சர்க்காரிடம் அத்தாட்சி பெற்று வியாபாரிகள் வருகிறார்கள். அவர்கள் சர்க்கார் நிர்ணயித்து இருக்கக்கூடிய விலையைவிடக் குறைவான விலைக்குத்தான் வாங்குகிறார்கள். இதில் டிரையேஜ் என்று வேறு சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகவே விலையைக் குறைத்து வாங்குகிறார்கள். எங்கள் பக்கத்திலே அப்படி வாங்குவதற்குக் கூட ஆள் இல்லாமல் இருந்தது. இதைப்பற்றி நான் சிவில் சப்ளைஸ் கமிஷனர் திரு. நம்பியார் அவர்களிடம்கூடத் தெரிவித்தேன். பெட்டிஷன் கொடுத்தேன். மழை நன்றாகப் பெய்து இருந்த

[29th January 1966] [திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி]

நேரத்தில் நெல்லை வாங்காமல் விட்டுவிட்டதால் நெல் எல்லாம் கெட்டுவிடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. சர்க்காருடைய உணவுக் கொள்கையானது சரியாகக் கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை. ஒரு ஜில்லாவை விட்டு ஒரு ஜில்லா போகக்கூடாது என்று சொன்னாலும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஒரு தாலுகாவை விட்டு ஒரு தாலுகாவிற்கு, அதே ஜில்லாவில் உள்ள தாலுகாவிற்குக் கொண்டு போகக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு தாலுகாவிலிருந்து மற்றொரு தாலுகாவிற்குக் கொண்டு போவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? ஒருமைப்பாடு என்று சொல்கிறார்கள். எல்லோரும் தமிழர்கள், ஆகவே ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் ஒரு செக் போஸ்ட் தேவையில்லை. அந்த செக் போஸ்ட்டிலே உள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் டி.எஸ்.ஓ. இவர்கள் எல்லாம் எவ்வளவு பணம் சம்பாதித்து விட்டார்கள். ஆகவே, உணவுக் கொள்கையில் சர்க்கார் நிலையான ஒரு கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை, குழப்பமான ஒரு கொள்கையைத்தான் கடைப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்டம் ஒன்று வருகிறது. அத்தியாவசியமான பொருள்களைக் கோரிப் பெறுவதற்காக அந்தச் சட்டம் வருகிறது. இது முன்பு டி.ஐ. ஆரிலேயே இருந்தது; இப்பொழுது தனியாக வருகிறது. அந்தச் சட்டம் வருகின்றபோது அதை ஜாக்கிரதையாகப் பரிசீலனைசெய்யவேண்டும். இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற எல்லா அங்கத்தினர்களும் அதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அந்தச் சட்டம் எப்படி இருக்கப் போகிறதோ தெரியாது, எந்த வகையில் கொண்டுவரப்போகிறார்களோ தெரியவில்லை. விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் இல்லாத வகையில் ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் ஒவ்வொரு ஏஜண்ட் போட்டு விட்டு 'நான் தான் இங்கே சரக்குகளை வாங்குகிறேன்' என்ற அளவிலே ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அந்தத் தாலுகாவைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களிலே உள்ளவர்கள் அந்த இடத்திலே கொண்டுவந்து தங்களுடைய உணவுதானியங்களைக் கொடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வை. சங்கரன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அதற்கு முன்பு தேசத் தலைவர்களாக விளங்கிய காந்திஜி, நேருஜி போன்றவர்களின் வழியைப் பின்பற்றி அந்த முறையிலேயே ஆட்சியை நடத்திவந்த காலஞ்சென்ற திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்திக்கொண்டு, அவர்களின் வழித்தோன்றலாகிய திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் அவர்களின் வழிபற்றி பிரதம மந்திரி பதவியேற்றதையொட்டி என்னுடைய பாராட்டுதலையும், வாழ்த்துதலையும் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சைத் தொடங்குகிறேன். இன்றைக்கு இருந்துவரும் உணவுப் பற்றாக்குறையைச் சமாளிப்பதற்காகப் பல வித நடவடிக்கைகளை எடுத்து சர்க்கார் திறம்பட நடத்தி வருகிறது. இரண்டாவது போகம் அறுவடை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலேயே விலைவாசிகள் எல்லாம் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே உணவுதானியத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நாம் போதுமான

[திரு. வை. சங்கரன்]

[29th January 1966]

அளவுக்கு ஸ்டாக் வைத்திருக்கவேண்டும், என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். இந்த ஸ்டாக் வைப்பது சம்பந்தமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்டாக் கெட்டுவிடாமல் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கவேண்டும். உதாரணமாக, பெங்கால் கிராம் மதுரை போன்ற இடங்களில் இப்பொழுது ரேஷன்மூலமாகத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆயிரக்கணக்கான மூட்டைகள் ஸ்டாக் வைக்கவேண்டியிருக்கிறது. மதுரையிலே ஸ்டாக் அம்மாதிரி வைத்ததில் உளுத்துப்போயிருக்கிறது. எனவே ஸ்டாக் செய்யும் போது நன்றாக பாதுகாப்பாக ஸ்டாக் செய்யவேண்டும். மதுரையிலே உளுத்துப் போயிருப்பதாகச் சொல்லப் படும் பெங்கால் கிராம் சம்பந்தமாக விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அங்கே வைக்கப் பட்டிருப்பது முழுப்பருப்பும் உடைத்த பருப்பு ஆகும். அது உளுத்துக்கொண்டு வருகிறது. மேலும் இந்த பெங்கால் கிராம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் 70 ரூபாய்க்கு வாங்கி, 120 ரூபாய்க்கு விற்பதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த அளவுக்கு அதிகமாக விலை வைத்து ஏன் விற்கவேண்டும் என்பதற்கு அரசாங்கம் விளக்கம் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக துவரையும் ரேஷன் ஷாப் மூலமாகத்தான் கண்ட்ரோலில் சென்னையிலும், கோயம்பத்தூரிலும் கொடுக்கப்படுகிறது. மதுரையிலே 95 கிலோ கிராம் கொண்ட ஒரு மூட்டை 86 ரூபாய் என்ற அளவில் விற்கிறது. ஆனால் சென்னையில் 103 ரூபாய் விற்கிறது. வியாபாரத்தின் துணுக்கம் சரியானபடி கவனிக்கப்படாததால், இந்த ஏறுக்கு மாறான நிலை ஏற்பட்டு உள்ளது. வரத்து இல்லாத காலத்திலே வாங்கி, ஹார்வெஸ்ட் அதிகமாக இருக்கும் நேரத்தில் விற்பதால்தான் இந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஒரு இடத்தில் 86 ரூபாய் என்று தனியார் துறையில் விற்கும்போது மற்றொரு இடத்தில் 103 ரூபாய் என்றும் அரசாங்கத்தார் விநியோகம் செய்து விற்கப்படுகிறது. இது போன்று ஏறுக்குமாறாக நடக்காதபடி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தும் போது அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள் என்ற பெயர் ஏற்படும். பற்றாக்குறை இருக்கும்போது அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. தவிர்க்க முடியாத ஒரு நடவடிக்கை; அதைக் கண்டிப்பாக வரவேற்க வேண்டும். வெளியிலே குறைவாகவும், அரசாங்க லெவலில் அதிகமாகவும் இருக்கும் நிலைமை ஏற்படாதபடி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

விவசாயம், உணவு சம்பந்தமாகப் பார்க்கும்போது டி.ஏ.ஓ. நிலைமையாக இருக்கிறார். அதே சமயத்தில் உணவு சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் டி.ஆர்.ஓ. வின் கீழ் பி.டி.ஓ. க்கள் இருக்கிறார்கள்; மதுரையில் மட்டும் 340 பி.டி.ஓ. க்கள், டி.ஆர்.ஓ.வின் கீழ் இருக்கிறார்கள்; இரண்டும் 'பாரலஸ் லைன்ஸ்'ல் வேலை செய்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது சம்பந்தமாக அவர்கள் வேலையை அஸெஸ் பண்ண, ப்ராப்பர் கோ-ஆர்டினைஷன் கொண்டு வா ஒரு 'ஹை பவர் கமிஷன்' போடவேண்டும்.

29th January 1966] [திரு. வை. சங்கரன்]

தற்போது மத்திய சர்க்காரில் இருப்பது மாதிரி 'ஃபுட், அக்ரி கல்சர், கம்யூனிடி டெவலப்மெண்ட்' ஆகிய மூன்று இலாகாக்களும் ஒருவர் கையிலிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். இதைப் பற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அடல்ட்ரேஷன் ஆக்ட் சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இரண்டு விதமான அடல்ட்ரேஷன் இருக்கிறது. ஒன்று செயற்கையாக அடல்ட்ரேஷன் பண்ணுவது. இன்னொன்று இயற்கையாகவே, கெமிகல் டெஸ்ட் பண்ணிப் பார்க்கும்போது ஏதாவது கார்ப்டோ, ஃபாட் கன்டென்டோ இருக்க வேண்டிய தற்கு 0.5 குறைவாக இருக்கும். இதுவும் அடல்ட்ரேஷனாகக் கருதப்படுகிறது. இதையெல்லாம் சிறு சில்லரை வியாபாரிகளால் கண்டு கொள்ள முடியாது. கெமிஸ்டைக் கொண்டுதான் ஆராய்ச்சிமூலம் அறிந்து கொள்ள முடியும். இப்படிப்பட்ட வற்றுக்குக் கடுமையான சிறை தண்டனை கொடுக்கக் கூடாது. செயற்கையாக, பாலில் தண்ணீர் சேர்ப்பது போல் செயற்கையாக அடல்ட்ரேஷன் பண்ணுவதற்குக் கடுமையான தண்டனை விதிக்க லாம். இது சென்ட்ரல் ஆக்ட் ஆக இருக்கிறபடியால் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லி இந்த மாதிரி சப்-ஸ்டான்டர்டாக இருந்தால் அதற்கு சிறைவாசம் போன்ற கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று செய்யவேண்டும். பல பொருள்களில் அடல்ட்ரேஷன் இருப்பதைக் கண்டு பிடிக்க ஒவ்வொன்றிற்கும் சிம்பிள் டெஸ்ட் முறை இருக்கவேண்டும்.

மாச் இண்டஸ்ட்ரீஸ் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் முக்கியமானது. மூலப் பொருள் கிடைப்பதில் உள்ள சிக்கலைத் தீர்ப்பது பற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. முக்கியமான தொழிலாக இருக்கிற அந்தத் தொழில் நல்ல முறையில் நடக்க சர்க்காரும் பொடாசியம் குளோரேட் போன்ற மூலப்பொருள்களை வரவழைத்து வழி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

தெர்மல் ஸ்டேஷன் சம்பந்தமாக மந்திரியவர்கள் எடுத்துக் கொண்டுள்ள முயற்சியும் மத்திய மந்திரிக்கு கொடுத்த பதிலும் பாராட்டத்தக்கது. தூத்துக்குடி தெர்மல் ஸ்டேஷனை ஏற்படுத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

சேலம் ஸ்டீல் ப்ளாண்ட் என்ன நிலைமையில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. சேதுசமுத்திரத் திட்டம் என்னவாயிற்று என்றும் தெரியவில்லை. தூத்துக்குடியிலிருந்து திருச்சிக்கு ப்ராட்கேஜ் லைன் போட வேண்டுமென்று சொன்னால் 'டிராபிக் ஜஸ்டிபை' பண்ண வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். நெருக்கடி வரும்போதுதான் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்பதில்லை. உணவு நெருக்கடி வந்ததற்கு பின்னால் தடுப்பதை விட வருவதற்கு முன்னாலே நடவடிக்கை எடுப்பதுதான் சிறந்தது. வந்த பின் தீர்ப்பதை விட வருமுன் காப்பதுதான் சிறந்தது. தூத்துக்குடி ஹார்பர், சேதுசமுத்திரம் பிராஜக்ட் வந்த பிறகு செய்வதை விட முன்னாலேயே செய்து விடுவது தான் நல்லது. கன்னியாகுமரி

[திரு. வை சங்கரன்] [29th January 1966]

யிலிருந்து திருநெல்வேலிக்கு ரயில்வே லைன் போடுவது பற்றிச் சாஸனா செய்யப்பட்டது? மேற்கொண்டு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று தெரியவில்லை, ஈஸ்ட் கோஸ்ட் ரோடு சம்பந்தமாக சீக்கிரத்தில் போட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஏற்கனவே பல ரோடுகள் ஊடே ஊடே இருக்கின்றன. அவற்றை இணைக்க வேண்டும். ஆந்திராவில் உள்ள முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு எல்.ஐ.சி.-ல் இருந்து 'வாட்டர் அண்டு டிரெய்னேஜ் ஸ்கீம்காக்காக 1½ கோடி ரூபாய் கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ஸ்டேட் காரண்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று அவசியம் இருக்கிறது. நம்முடைய ஸ்டேட்டிலிருந்தும் காரண்டி கொடுத்து எல்.ஐ.சி.-ல் இருந்து நம் ராஜ்ய முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு வாட்டர் அண்டு டிரெய்னேஜ் ஸ்கீம்காக்கப் பணம் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும். லெவல் கிராசிங்குகளில் பாலம் கட்டப்பட வேண்டியது நகரங்களைப் பொறுத்த வரையில் ரொம்ப அவசியம். குறிப்பாக மதுரையில் லெவல்கிராசிங் பாலங்களை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். பொதுவாக ரயில் பாதை—கீழே செல்லும் ரோடு பாதை அமைத்தால் அதிகச் சிலவு ஆகாது இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். கம்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசுகளுக்கும் கோர்ட்டுகளுக்கும் மதுரை போன்ற நகரங்களில் மத்திய கட்டிடம் அமைக்க வேண்டும். பி.யு.சி. ரிசல்டைப் பொறுத்து, பிரொபஷனல் காலேஜஸ் ரிசல்ட் வந்த பிறகு ஆர்ட்ஸ் காலேஜ் பி.எஸ்ஸி., டி.ஏ. அட்மிஷன்களுக்கு விண்ணப்பம் கேட்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இத்துடன் என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1-00
p.m.

* திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர்: கனம் சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இவ்வாண்டிலே, இந்த மன்றத்திலே நிகழ்த்திய பெருந்தகையார் கவர்னர் அவர்களது உரையை வரவேற்று என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற முயலுகிறேன்.

“உற்ற இடத்து உயிர் வழங்கும் தன்மையோர்
பற்றலரைக் கண்டாற் பணிவரோ—கற்றான்
பிளந்து இறுவது அல்லால் பெரும்பாரம் தாங்கின்
தளர்ந்து வளையுமோதான்”

என்பது தமிழிலே உள்ள ஒரு அழகான செய்யுள். ஒரு கற்றானின் மேலே அது தாங்க இயலாத அளவு பெரிய பளுவைச் சுமத்தினாலும் கூட, கற்றான் வளைந்து தளர்கின்ற நிலைமை இல்லை; ஆனால் துண்டாக முறிந்து விழும் என்ற இயற்கையைக் காண்கிறோம். அதைப் போல் வேண்டிய சமயத்திலே, வேண்டிய இடத்திலே தன்னுடைய உயிரையும் பெரிது என்று மதியாது அதை வழங்குகின்ற பெருந்தகையுடைய பெரியவர்கள், தாம் கொண்டுள்ள கொள்கையினின்று சிறிதும் பிறழாமல் அதை நிறைவேற்றுகிறார்கள் என்பது தான் இந்தச் செய்யுளினுடைய ஒரு அருமையான கருத்து. செய்யுள் நமது மறைந்த மாமணி சாஸ்திரி அவர்களுக்காகவே ஏற்பட்டதோ என்கூட எண்ணுகின்ற ஒரு வாய்ப்பை அவர்களுடைய சரித்திரம் ஏற்படுத்தியது.

[திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] 29th January 1966]

புறநானூறு கூறும்—

உண்டா, லம்மலில் வலக மிந்திரர் . . .
என்று தொடங்கி

“தமக்கு என முயலா நோன்தாள்
பிறர்க்கு என முயலுனர் உண்மையானே”

என்று முடிவதில், ‘உண்டாலம்ம’ என்பதில் ‘அம்ம’ என்ற ஒரு ஆச்சரியக் குறிப்பைக்கூட புலவர்கள் நடுவிலே பெய்திருக்கிறார்கள்.

“தமக்கு என முயலா நோன்தாள்
பிறர்க்கு என முயலுனர் உண்மையானே”

என்று இந்த உலக இயல்புகூட நடைபெற்று வருகிறது; இனி மேலும் நடக்கும். சாஸ்திரி போல் உள்ளவர்கள் சிலர் இந்த உலகத்திலே இருப்பதால் இந்த இயற்கை கூட தன் நிலையில் இருந்து மாறாமல் செயலாற்றுகிறது என்பதுதான் இந்தப் புறநானூற்றுச் செய்யுளின் கருத்தாக அமைந்திருக்கிறது.

“புகழ் எனின் உயிரும் ஈகுவர்
இகழ் எனின் உலகு உடன் பெறிலும் கொள்ளலல்”

என்று கூறுகிறது. நாட்டுமக்களுக்கு நலம் பயக்கும் புகழ் என்றால் உயிரையும் விடத் தயங்குவதில்லை. இகழ் என்று சொன்னால், நாட்டு மக்களுக்கு நலம் பயக்காது என்று சொன்னால் உலகையே பெற்றாலும் கொள்ளமாட்டார்கள். ஆக, இந்த இரண்டுக்கும் ஒரு பேரினக்கியமாக நின்ற பெரியார், மாமணி இந்திய நாட்டின் பிரதமர் சாஸ்திரி அவர்கள் மறைந்தது பற்றி இந்த ஆண்டு கவர்னர் அறிவிப்பில் முதற்கண் வந்திருப்பது போற்றத்தக்க ஒன்றாகும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த ஆண்டு தமிழ் உரைநடையைப் பற்றி நான் ஒரு கருத்து சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தமிழ் இலக்கியத்தை மூன்று கூறுகப் பிரித்தார்கள். தமிழ் மொழிக்கு இலக்கணம் கண்ட அறிவுடைப் பிரித்தார்கள். தமிழ் மொழிக்கு இலக்கணம் கண்ட அறிவுடைப் பெருமக்கள், முதல் நூல் என்றும் வழி நூல் என்றும், சார்பு நூல் என்றும் ஆக மூன்று நிலையாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். வால்மீகி என்றும் ஆக மூன்று நிலையாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். வால்மீகி ராமாயணம் முதல் நூல் என்றால், கம்பனால் தமிழில் பாடப் பெற்ற ராமாயணம் அதற்கு வழி நூலாக அமைந்திருக்கிறது. இதை கம்பனே கூறுகிறான். ஆக வழி நூல் என்பதற்கு என்ன இலக்கணம் என்றால்,

“முன்னோர் நூலின் முடிபு ஒருங்கு ஒத்து
பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங்கூறி”

என்பதாகும். முதல் நூலில் உள்ள கருத்தை அப்படியே எடுத்துக் கொண்டு அதிலிருந்து பிறழாமல் தான் வேண்டுகிற ஒரு கருத்தை அதில் ஈடுபடுத்திச் செய்கிறது ஒரு வழி நூல் என்பது வழி நூலுக்குண்டான இலக்கணம். கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையை எடுத்துக் கொண்டால் முதல் நூல் ஆங்கில உரை என்றால்

[திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [29th January 1966]

தமிழ் உரையை வழி நூலாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இது மொழிபெயர்ப்பு அல்ல. வழி நூல் மொழிபெயர்ப்பாகாது. வால்மீகி ராமாயணத்தில் உள்ள 12-வது செய்யுளைப் படித்துக் காட்டி அதை கம்ப ராமாயணத்தில் 12-வது செய்யுளில் எடுத்துக் காட்ட முடியாது. அது மொழி பெயர்ப்பில்லாத முடியும். வழி நூலில் அப்படி அமைய முடியாது. புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் மொழி பெயர்ப்பாக எடுத்துக் காட்டினார்கள். அது நியாயம் அல்ல. ஆங்கிலத்தில் உள்ளதை முதல் நூலாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். தமிழில் வருவதை வழி நூலாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இங்கு கொடுத்திருக்கிற அறிக்கை மொழி பெயர்ப்பல்ல. இது வழி நூல். கருத்து இருக்கிறதா என்பதைத் தான் பார்க்கவேண்டும். இதிலுள்ள கருத்து அதில் அமைந்திருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டுமே அன்றி ஒவ்வொரு வாக்கியத்தையும் படித்து விட்டு நேருக்கு நேர் தமிழில் வருகிறதா என்று பார்த்தால் அது மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்குத்தான் உண்டு. இது புலவர் அவர்களுக்குத் தெரியாததல்ல. ஆகவே, குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் என் கருத்து

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இது மொழிபெயர்ப்பு நூலாக இருக்கவேண்டுமே தவிர வழி நூலாக இருக்கக் கூடாது என்பதை அங்கத்தினர் அவர்கள் உணர்வார்களா?

திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : மொழிபெயர்ப்பாக இருக்கவேண்டுமென்ற நிலைமை அவசியமில்லை. வழி நூலாக இருந்தாலும் போதும். ஒரு வாக்கியத்திற்கு வாக்கியம் அப்படியே தமிழில் கொடுக்கவேண்டுமென்பது அர்த்தம் அல்ல. அது வகுப்பில், மொழிபெயர்க்கிற பாடம் உண்டு. அதில் மூலத்திலுள்ளது அப்படியே இருக்கிறதா, வார்த்தைக்கு வார்த்தை வருகிறதா என்ற பார்ப்பார்கள். அது மொழிபெயர்ப்பில் அமையுமே தவிர வழி நூலில் அப்படி அமைவது வழக்கம் அல்ல. இது தமிழ் இலக்கணத்திற்கு ஒத்து வருகிறது. இதிலுள்ள உரைநடை நன்றாக அமைந்திருக்கிறது. கத்தத் தமிழில் இருக்கிறது. சிறிய சிறிய வாக்கியங்களைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. இன்னொன்றும் கூற ஆசைப்படுகிறேன். சுவாமி சிதம்பரனார் அவர்கள்தான் முதலில் உரைநடை எழுதினார்கள். இது அந்த உரைநடையை ஒத்து வருகிறது. நன்றாகவும் அமைந்திருக்கிறது. சின்னச் சின்ன வார்த்தைகளாக இருந்தால்தான் படிப்பவர்களின் உள்ளத்தில் அது பதியும், இது அந்த விதத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே இதில் குற்றச்சாட்டுச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இது மொழிபெயர்ப்பு அல்ல என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். (திரு. சா. கணேசன் : அப்போது இது மொழிபெயர்ப்பு அல்ல.) இது வழி நூல். வால்மீகியைப் படித்தவன் கம்ப ராமாயணத்தைப் படிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

அடுத்தபடியாக; மறைந்த பிரதமர் அவர்களுக்குப் பதிலாக திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களைப் பிரதமராக காங்கிரஸ் கட்சி ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அது ஜனநாயகப் பண்பாட்டின் அடிப்படையில் எழுந்த ஒன்றாகும். ஜனநாயக அமைப்பில் விளங்குகிற அயல் நாடுகள் ஏல்லாம் ஆச்சரியப்படக் கூடிய நிலையில் இந்த பிரதம மந்திரி தேர்தல் நடைபெற்றிருக்கிறது. ஜான்சன் அவர்கள்

29th January 1966] [திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர்]

சொல்வது போல், உலகிலேயே மிகப் பெரிய ஜனநாயக அமைப்பாக விளங்கும் இந்திய நாட்டின் ஆட்சியைச் செலுத்துவதற்கு இந்திரா காந்தி அவர்கள் வந்தது நல்லதொரு செய்தி. ஜனநாயக பண்பாட்டிலே அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அதை, ஜனநாயக இயக்கத்தை ஆதரிக்கிற பெருங்குடி மக்கள் முழுக்க முழுக்க ஆதரிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆனால், பெண்ணை என்பதை அவர்களே பொருட்படுத்தவில்லை. 'மக்கள் சமுதாயத்தில் ஒரு நபர் என்ற வகையில் விளங்குகிறேன், ஆனால் பெண்ணை அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை, என்று அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, மொழியைப் பற்றி திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சுட்டிக் காட்டிப் பேசினார்கள். தமிழக ஆட்சியின் ஒப்பற்ற கொள்கையாகிய மும்மொழித் திட்டத்தை அப்படியே வரவேற்கிறார்கள் இந்திரா காந்தி அவர்கள். இப்போது மட்டுமல்ல. எப்போது இங்கு வந்து சென்றாரோ அதிலிருந்து பிரதமர் மல்ல. எப்போது இங்கு வந்து சென்றாரோ அதிலிருந்து பிரதமர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட அன்றே அவர்கள் சொன்னது, 'சென்னையில் சொன்ன கருத்தை, மும்மொழித் திட்டத்தை நான் அப்படியே ஒப்புக் கொள்கிறேன், அதுதான் மொழி அடிப்படைக் கொள்கை என்று அறுதியிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறேன்' என்பதாகும். ஆகவே தமிழகச் சட்டமன்றத்தின், தமிழக மக்களின் அந்தக் கொள்கைக்கு முழு ஆதரவையும் தெரிவிக்கவேண்டியது நமது கடமை என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வீரமிக்க நற்குடியில் பிறந்தவர், வீரமிக்கதொரு பெண்மணி, பண்புடையதொரு பெண்மணி, ஜனநாயகத்தில் ஊறித் திகைத்த ஒரு பெண்மணி, அவர்களுக்கு இந்தக் கொள்கை அடிப்படையில் நிச்சயமாக நாம் ஆதரவு அளிக்கவேண்டும், தலை வணங்க வேண்டுமென்றுகூட சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மாநிலத் தில் குறிப்பாக இந்த ஆண்டு மழை மிகவும் மோசமாக இருந்த ஒரு நிலையில் சர்க்காரும் மக்களும் ஒருங்கிணைந்து சமாளித்திருக்கிறோம். விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கில் அரசாங்கம் முனைந்து நின்று செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஒரு நிலையைக் காண்கிறோம். அதற்காக அரசாங்கத்திற்கு நம் நன்றியைத் தெரிவிக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம். காளிங்கராயன் அணையில் இப்போது, மூன்றாவது போகத்திற்கு தண்ணீர் இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அது அரசாங்கத்தினால் விளைந்த ஒன்றல்ல. இயற்கையின் நிகழ்ச்சியால் விளைந்த ஒன்று. அதை அறிகிறோம். இருந்தாலும் கரும்பு, வாழை முதலிய பயிர்கள் ஏராளமாக பயிர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு முறை தண்ணீராவது மூன்று மாதத் திற்கு விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் சீரிய உரையை என் மனம் கனிந்த நன்றிப் பெருக்குடன் வரவேற்று அமைகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. நா. ராசாங்கம் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் மறைந்த மாவீரன் லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு அனுதாபம் காட்டியவர்களில்

[திரு. நா. ராசாங்கம்]

[29th January 1966]

நானும் ஒருவன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மறைந்த சாஸ்திரி அவர்கள் ஓர் எளிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதைக் கேள்விப்பட்டதே அவர் இறந்த பிறகுதான். அவர் இத்தகைய ஓர் எளிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பது அவர் மறைந்த பின்னால் தான் எங்களுக்குத் தெரியவந்தது. அவர் எளிய குடும்பத்தில் பிறந்தவராக இருந்த போதிலும், 44 கோடி மக்களின் ஆட்சித் தலைவராகவும், அத்தனை மக்களுக்கும் வழி காட்டக்கூடிய ஒரு பதவியைப் பெற்றிருந்தவராகவும் இருந்தார். அவர் எளியவராக இருந்து இப்பேர்ப்பட்ட பெரியதொரு பதவிக்கு வந்த பின்னால் அவருடைய வாழ்க்கை வரலாறு நிரூபிப்பதற்காகும். ஆனால் அவரிடத்திலுள்ள பண்பாட்டின் காரணமாக அவர் குடும்பத்தின் எளிய நிலைமை அப்படியே இருந்து வந்திருக்கிறது. இவ்விதம் எல்லோரும் இருக்க முடியுமா என்ற கேள்வி எழும். எல்லோரும் அன்னிதம் இருக்க முடியாது என்றிருந்த போதிலும், இப்பேர்ப்பட்ட அமைச்சர் பதவிகளில் இருக்கின்றவர்கள் சாஸ்திரி அவர்களின் வழியைப் பின்பற்ற முயற்சிக்கவேண்டும். அந்த முறையில் இந்த நாட்டின் பெரிய பொறுப்பில் இருந்து மறைந்த சாஸ்திரி அவர்களுக்கு நாம் அனுதாபம் தெரிவித்தோம். மத்திய அரசாக இருந்தாலும் சரி, மாநில அரசாக இருந்தாலும் சரி, பொறுப்புக்களில் இருக்கின்றவர்கள், மக்களுக்கு ஆலோசனை சொல்லுகின்றவர்கள் - அத்துடன் நிதியுடன் ஆலோசனை சொல்கின்றவர்கள் - அமைச்சர் எல்லோரும் அந்த அளவில் இருக்கவேண்டும். அன்னிதம் இருந்து விட்டால் எதிர்க் கட்சிகளினுடைய வேலை குறைந்து போகும். அது இல்லாதவரையில், நியாயம் இல்லாத இடத்தை எதிர்க் கட்சிகள் குறிப்பிட்டுக்காட்டத்தான் செய்யும். இன்னிதம் குற்றங்கள், இன்னிதம் அநியாயங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்று எதிர்க்கட்சிகள் எடுத்துரைத்துக்கொண்டுதான் இருக்கும். இதை அமைச்சர்கள் அமைதியாகக் கேட்டு, திருத்த வேண்டிய இடத்தில் திருத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், குற்றங்களைச் சொல்லக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டு, தாங்களும் தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே சொல்லப்படுகின்ற குறைகள், குற்றங்கள் இவைகளைக் கேட்டு, அவைகளை நீக்குவதற்கு முயற்சிப்பது தான் அமைச்சருடைய பொறுப்பு. அத்தகைய பெரியதொரு பொறுப்பில் இருந்து மறைந்த சாஸ்திரி அவர்களுக்கு இந்தச் சபையில் அனுதாபம் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும், தனிப்பட்ட முறையிலும் என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ள இடம் உணவுப் பிரச்சனை. விவசாயத்தை இன்னும் எப்படி அதிகரிக்கச் செய்வது, விவசாயத்துறைக்கு எவ்வாறு முக்கியத்துவம் அளிப்பது என்பதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உணவுத்துறையை யாராலும் புறக்கணிக்க முடியாது என்பது உலகறிந்த உண்மை. உணவுத்துறையைப் பொறுத்த வரையில் அதை முன்னேற்றுவதற்கு நமது அரசாங்கமும் முயற்சி எடுத்து வருகிறது. ஆனால் எடுக்கின்ற முயற்சிகளில் அங்கங்கே

29th January 1966] [திரு. நா. ராசாங்கம்]

பல கோளாறுகள் இருக்கின்றன. இவைகளை நீக்கினால் தான் உண்மையான பலன் ஏற்படும். அதல்லாமல் எவ்வளவு பணம் செலவு செய்தாலும் பலன் ஏற்படாது. உதாரணமாக நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 1926-ல் ஹென்ரிக் காரன் காலத்தில் எங்கள் பகுதியில் பெருமான் ஏரி என்று ஒரு ஏரியைப் பராமரிக் கத் தொடங்கியவர்கள், எப்படி இந்தப் பெயரை வைத்தார்களோ அதாவது தெரியவில்லை. இந்த ஏரியின் மூலமாக 20 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்குப் பாசனம் கிடைக்கும் என்று திட்டம் போட்டிருந்தார்கள். இப்போது அந்த 20 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் என்பது போய் வெறும் 6,000 ஏக்கர்கள் மட்டும் தான் பயிர் செய்யக்கூடிய நிலைமை வந்திருக்கிறது. நம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 18 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. எப்போதும் திட்டத்தைப் பற்றியே பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். முன்னால் திட்டங்கள் ஒன்றும் கிடையாது. எதோ பணம் வறுமையாக இருந்தால் சில இடங்களில் பாலங்களைக் கட்டினார்கள். பணம் வறுமையாக இருந்தால் நீர்த்தேக்கத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். ஆனால் சில இடங்களில் நீர்த்தேக்கத்தை ஏற்படுத்தப்பற்றி பேசிக் இப்போது இன்ச், இன்ச்சாக நாம் திட்டத்தைப்பற்றி பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். திட்டத்தைப்பற்றி பேசாத நாளே இல்லை. கொண்டிருக்கிறோம். திட்டத்தைப்பற்றி பேசாத நாளே இல்லை. இவ்விதமெல்லாம் இருந்தும் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் சாகுபடி செய்யக் கூடிய ஒரு ஏரியை மராமத்துச் செய்யாததின் காரணமாக இப்போது 6,000 ஏக்கர்களுக்குத்தான் பாசனம் கிடைக்கிறது. அந்த ஏரியில் சம்புகள் விழுகள், புற்கள் இவைகள் எல்லாம் உலர்ந்து தூர்ந்து போய் கிடக்கின்றன. இவற்றைத் தூர் வாரி மராமத்து செய்தால், 20 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் சாகுபடி செய்ய முடியும். அந்தத் தாலுகாவுக்கு உணவு சம்பந்தமாக எந்தவிதமான பற்றாக்குறை யும் இல்லாமல் ஆக்கலாம். இதைப்பற்றி கேள்விகள் கேட்டாய் விட்டது. பேச வேண்டிய இடங்களில் எல்லாம் பேசியாகிவிட்டது. இனிமேல் இன்னும் அந்த வேலை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இனிமேல் முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றிக் கவனிக்கவேண்டும். ஏனெனில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்தில் எல்லாம் சொல்லி யாகிவிட்டது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி அவசரமாகக் கவனித்து, தூர் வாரி மராமத்து செய்வதற்கு ஆவன செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எத்தனையோ குளங்கள், குட்டைகள் சிறு பாசனத் திட்டத்தின்கீழ் என் தொகுதியில் மராமத்து செய்யப்பட விரும்புகின்றன. இவ்விதம் மராமத்து செய்யப்படவேண்டிய இடங்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்போது, பி.டபிள்யூ.டி.-க்காரர்கள் இது, ஃபுட் ப்ரடக்ஷனைச் சேர்ந்தது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அவர்களைக் கேட்டால் எங்களுடைய வேலை அல்ல, அவர்கள் தான் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இதைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலேயே முதல் தொடர்க் கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறேன். இதைப்பற்றியும் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறுபாலைபூர் அருகில், பெருமான் ஏரியிலிருந்து வருகின்ற வடிகால் தண்ணீர் வினாகக் கடலில் போய் விழுகிறது. இதை உபயோகப்படுத்துகின்ற முறையில்; சிறுபாலைபூர் அருகில்; பரவனூற்றின்

[திரு. நா. ராசாங்கம்] [29th January 1966]

மீது மதகு ரிவர் பண்ட் கட்டிக்கொடுத்தால் வடக்கு, தெற்கு இரண்டு பக்கத்திலும் சுமார் 4,000 ஏக்கர் வரை சாகுபடி செய்ய முடியும். இதைப்பற்றியும் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பரவனா பாலம் கட்டும் திட்டத்தைப்பற்றி இதற்கு முன்னாலும் சொல்லியிருக்கிறேன். 1932-ல் ஜில்லா போர்ட் இருந்தபோது சிபாரிசு செய்யப்பட்டது. இதுவரையிலும் இந்தப் பாலம் கட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இப்போது அரசாங்கத்தால் கொள்முதல் செய்யப்படும் நெல்கூட பல மைல்கள் சுற்றித்தான் குறிஞ்சிப்பாடிக்கு வந்து சேருகிறது. சிதம்பரம் தாலுகாவில் கொள்முதல் செய்யும் நெல்லை இப்போது கொத்தவாசு சேரி, எல்லக்குடி, நத்தமேடு வழியாகக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதனால் சர்க்காருக்கே நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதைக் குறைப்பதற்குப் பரவனாற்றின்மீது ஒரு பாலத்தைக் கட்டினால் எவ்வளவோ லாபம் கிடைக்கும். அரசாங்கத்திற்கு மட்டுமல்ல, பொது மக்களுக்கும், போக்குவரத்துக்கும் வசதியாக இருக்கும். இதைப் பற்றி எத்தனையோ தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறேன். முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது இந்தப் பாலம் கட்டப் படுமா என்பது தெரியவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனித்து இப்போதாவது இந்தப் பாலம் கட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உப்பனாற்றின்மீது பாலம், இது சம்பந்தமாக சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறது. இன்வெஸ்டிக்கேஷன் எல்லாம் நடந்து, கல்லும் புதைக்கப்பட்டுவிட்டது. இருந்தும் சில கோளாறுகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் கோளாறுகளை நீக்கி உடனடியாக இந்தப் பாலத்தை அமைத்துக் கொடுத்தால் கடற்கரையிலுள்ள மக்களுக்கும், உள் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கும் தொடர்பு ஏற்படுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இதையும் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கருங்குழி, செங்கால் ஓடை சம்பந்தமாக வேலை மேற்கொள்வதற்கு சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறது. இங்கும் வேலை நடைபெறாமல் இருக்கிறது. இதன் காரணமாக விவசாயப் பொருட்கள் போக்குவரத்து குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த வேலையையும் உடனே மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பள்ளிக்கூடங்கள் சம்பந்தமாக, பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டிப் பஞ்சாயத்து யூனியன் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்குப் பணம் இல்லாத நிலை பல இடங்களில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் பள்ளிகளைக் கட்டினாலும்கூட, மழை நேரத்தில் தண்ணீர் ஓழுகிறது. ஆகவே

29th January 1966] [திரு. நா. ராசாங்கம்]

நேரடியாகவே பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து கட்டிடம் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். இதிலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, கவர்னர் அவர்கள் தனது உரையில் உணவுத் துறைக்கு மிக முக்கியத்துவம் அளித்திருப்பதால், எங்கள் குறிஞ்சிப்பாடி பகுதியில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான திட்டங்களில் அரசாங்கம் ஈடுபடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

V.—ANNOUNCEMENTS—cont.

(2) BUSINESS OF THE HOUSE

MR. DEPUTY SPEAKER I have to announce to the House that the business advisory committee met on the 28th January 1966 and has decided the following programme:—

29th January 1966		Discussion on the Governor's Address.
30th January 1966		Sunday—Holiday.
31st January 1966		Discussion on the Governor's Address—continued.
1st February 1966		1. Madras University (Amendment) Bill, 1965—Consideration.
		2. Discussion on the Governor's Address—continued.
2nd February 1966		1. Madras university (Amendment) Bill, 1965—Consideration continued and passing.
		2. Other Official Bills.
		3. Discussion on the Governor's Address—continued.
3rd February 1966	}	Discussion on the Governor's Address.
4th February 1966		
5th February 1966		

The Assembly will meet daily from 8-30 a.m. to 1-30 p.m.

The Assembly will adjourn on the 5th February 1966.

The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, 31st January 1966.

The House then adjourned.

[29th January 1966]

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A Statutory Rules and Orders.

94. Notification issued with G.O. Ms. No. 2016, Home, dated the 8th June 1965 and Memo. No. 107458/Tr. 11/65-2, Home, dated the 29th September 1965, amending the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, published with Home Department Notification No. 357, dated the 29th March 1940, at pages 1 to 40 of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 30th March 1940, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

95. Notification issued with G.O. Ms. No. 3023, Revenue, dated the 4th November 1965, appointing the 15th day of December 1965 as the date on which certain provisions of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, shall come into force in the Periyaradapur inam estate, Tiruchirappalli taluk and district. [Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 26 of 1963).]

96. Notification issued with G.O. Ms. No. 1722, Rural Development and Local Administration, dated the 4th August 1965, regarding the annual report on the activities of the District Development Councils in the State of Madras for the year 1962-63. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras District Development Councils Act, 1958 (Madras Act XVIII of 1958).]

B. Reports, Notifications and other papers.

* 11. The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966, with annexure.

† 12. Annexure to the Madras Gift Goods Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966.

* Despatched to Members on 27th January 1966.

† Despatched to Members on 28th January 1966.

29th January 1966]

APPENDIX

[Vide Answer to starred question No. 1 on page 32.]

The terms of reference of the High Power Committee on Economy and Administrative Reorganization are as below :—

(i) To study the set up of different departments of Government and assess the possibilities of effecting economies in expenditure through reorganisation and revision of methods of work at different levels;

(ii) to review the norms for employment of staff in different departments and propose revision wherever needed ;

(iii) to study the trends of growth in expenditure in the several departments particularly on establishments, contingencies, travelling allowance and the like and suggest ways and means of economising on them having regard to the need to keep non-developmental expenditure and developmental expenditure of a maintenance nature under strict control so as to release larger funds for the Plan ;

(iv) to review the major building programmes of different departments and propose measures for economising on cost of construction of buildings through suitable revision of designs, specifications and improvement of procedures for preparation, sanction and scrutiny of estimates ;

(v) to examine the present procedures for indenting, procurement and storage of different kinds of stores and equipment in departments of Government and suggest improvements thereto ;

(vi) to analyse the pattern of subsidies and grants-in-aid in force and assess the need for their continuance or otherwise ;

(vii) to examine in particular whether economy in administration may be secured among other things, by more rational distribution of functions between offices at different levels and to this end review the existing pattern of delegation of administrative and financial powers.

The Committee's work will also cover autonomous bodies under the control of Government, such as the State Electricity Board and State Housing Board .

To start with, the Committee has taken up the work relating to the collection of all data necessary for the complete analysis of the working of the various departments. Detailed questionnaires have been prepared and sent to all Secretaries to Government as well as Heads of Departments and their replies are awaited. The collection as well as processing of the data will take some time. Thereafter the Committee will formulate specific economy measures or suggestions for reorganization of departments.

[29th January 1966]

சிக்கன-நிர்வாகச் சீரமைப்பு உயர் அதிகாரக் குழு பின்வரும் பணிகளை ஆராயும்:—

(i) அரசாங்கத்தின் பல்வேறு துறைகளின் அமைப்புகளை ஆராய்ந்து, பல நிலைகளில், சீரமைப்பு வாயிலாகவும், வேலை முறைகளை மாற்றியமைப்பது மூலமாகவும் செலவில் சிக்கனம் செய்யும் சாத்தியக்கூறுகளை மதிப்பிடும்;

(ii) பல்வேறு துறைகளிலும் பணியாளர்களை வேலைக்கமர்த்து வதில் கடைப்பிடிக்கும் கோட்பாடுகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து அவசியமானவிடத்தில் அவற்றை மாற்றியமைக்க வழிகோலும்;

(iii) பற்பல துறைகளிலும் செலவுப் பெருக்கங்களின் போக்கினை முக்கியமாக, பணியாளர் சில்லறைச் செலவினம், பயணப்படி இன்றோன்ன செலவுகள் பெருகுவதன் போக்கினை ஆய்ந்து, அவற்றைச் சிக்கனப்படுத்துவதற்கு வழிவகை கூறும். இவ்வாறு செய்யும்போது, திட்டத்தின்கீழ் வராத செலவினங்களையும் தொடர்ந்து பேணுதல் மட்டும் செய்யப்படும் தன்மை வாய்ந்த வளர்ச்சிச் செலவினங்களையும் கட்டுப்படுத்தும் அவசியத்தைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் திட்டத்திற்குப் போதிய நிதி வசதி தாராளமாகக் கிடைக்கும்;

(iv) பல்வேறு துறைகளின் பெருங் கட்டடத் திட்டங்களைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, அவைகளின் கட்டுமானச் செலவுச் சிக்கனப் படுத்துவதற்கு மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகளைக் கூறும். வடிவமைப்புகளையும், விவரக் குறிப்புகளையும் தக்கவாறு மாற்றியமைத்தல், மதிப்பீடுகளைத் தயாரித்தல், ஆய்வு செய்தல், அனுமதித்தல் ஆகியவற்றிற்கான நடைமுறைகளை மேம்படுத்தல் முதலியவை அத்தகைய நடவடிக்கைகளாகும்;

(v) அரசாங்கத் துறைகளில் தேவைப்படும் பல்வேறு பொருள்களுக்கும் சாதனங்களுக்கும் தேவைப்பட்டியல் தயாரித்து அவற்றை வாங்குதல், சேமித்து வைத்தல் ஆகியவைப்பற்றி இப்போதுள்ள நடைமுறையை ஆய்ந்து பார்த்து தக்க மாற்றங்களைக் கூறும்;

(vi) உதவித்தொகை, உதவி மானியங்கள் ஆகியவற்றைக் கொடுப்பதற்கு இப்போது உள்ள முறைகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, அவற்றைத் தொடர்ந்து வைத்துக்கொள்வது அவசியமா, இல்லையா என்பதை நிச்சயிக்கும்;

(vii) அலுவல்களைப் பல்வேறு நிலைகளிலுள்ள அலுவலகங்களிடையே மேலும் செம்மையான வகையில் பகிர்ந்தளிப்பது மூலம் நிர்வாகத்தில் சிக்கனம் ஏற்படுத்த முடியுமா என்பதைக் குறிப்பாக ஆய்வு செய்யும். இதைக் கருத்தில் கொண்டு, தற்போதுள்ள நிர்வாக நிதி அதிகாரப் பிரிவினை முறையைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்.

29th January 1966]

இக்குழுவின் வேலை மாநில மின்சார வாரியம், மாநில வீட்டு வசதி வாரியம் போன்று அரசாங்கத்தின் ஆளுகையின் கீழுள்ள தன்னாட்சி உரிமை நிறுவனங்களுக்கும் பொருந்தும்.

முதற்கண், பல்வேறு துறைகள் இயங்குவதை முழுமையாக ஆய்ந்து பார்ப்பதற்கு வேண்டிய தகவல்களைத் திரட்டும் பணியில் குழு முனைந்துள்ளது. விரிவான கேள்விப் பட்டிகள் தயாரிக்கப்பட்டு, அரசாங்கச் செயலாளர்கள், துறைத் தலைவர்கள் அனைவருக்கும் அனுப்பப்பட்டுள்ளன. அவர்களிடமிருந்து பதில்கள் எதிர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தகவல்கள் திரட்டுவதற்கும், திரட்டிய தகவல்களை ஆய்ந்து பார்ப்பதற்கும் சில காலம் ஆகும். அதன் பின்னர் குறிப்பான சிக்கன நடவடிக்கைகளை அல்லது துறைகளைச் சீரமைப்பதற்குரிய செயற்குறிப்புகளைக் குழு வகுக்கும்.

APPENDIX II

[Vide item No. VI (1) on page 54.]

REPORT OF THE JOINT SELECT COMMITTEE OF THE MADRAS UNIVERSITY (AMENDMENT) BILL, 1965 (L.A. BILL No. 42 OF 1965).

To

The Honourable the Madras Legislative Assembly, Madras.

The Joint Select Committee appointed to consider the Madras University (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 42 of 1965) has the honour to make this report.

2. The Bill was published in English in the *Fort St. George Gazette Extraordinary*, dated the 10th November 1965 and in Tamil in the *Fort St. George Gazette*, dated the 8th December 1965.

3. The Joint Select Committee was appointed by the resolutions of the Assembly and the Council, dated the 11th and 12th November 1965, respectively.

4. The Committee held three sittings in all. At its first sitting held on the 13th December 1965 at Fort St. George, Madras-9, the Committee elected the Hon. Sri M. Bhaktavatsalam, Chief Minister, as Chairman. At its sittings held on the 13th, 14th and 15th December 1965, the Committee considered the Bill clause-by-clause.

5. The Committee also took note of representation received by Government from the Committee of the Senate of Madras University with regard to the clauses of the Bill.

[29th January 1966]

6. The important changes made by the Committee are as follows :—

Clause 2.

This clause seeks to omit the Preamble to the Madras University Act, 1923 (Madras Act VII of 1923). The Committee has decided to retain the Preamble subject to certain amendments.

Clause 3.

The Committee has amended the definition of the expression 'Teachers' to include also other persons who may be declared by the Statutes to be teachers.

Clause 7.

This clause seeks to amend sub-section (4) of section 7 of the principal Act so as to provide that in the event of failure on the part of the Senate or the Syndicate to comply with the directions of the State Government, the State Government shall have power to appoint any person or body to comply with such directions. The Committee has modified the sub-section to provide that the State Government shall have power to take such action as they think necessary for securing compliance with such directions.

Clause 13.

This clause provides for certain changes in the composition of the Senate.

The Committee has decided that, instead of the Mayor, Municipal Corporation of Madras, being an *ex-officio* member of the Senate, one Councillor of the Municipal Corporation of Madras elected by the Councillors shall be a member of the Senate.

The Committee has also decided to delete the provision for life membership of a person who after the commencement of the Madras University (Amendment) Act, 1966, makes a donation of Rs. 50,000. The Committee has further decided that all persons who are life members on the date of the commencement of the Madras University (Amendment) Act, 1966, shall continue as life members.

The Committee has also decided that the election of six members by the members of the Legislative Assembly and of three members by the members of the Legislative Council shall be in accordance with the system of proportional representation by means of the single transferable vote.

Ex-officio Members, Life Members and other Members have been described in the clause as Class I, Class II and Class III Members respectively. The Committee has decided to remove the classification of Members as Class I, Class II and Class III.

Clause 13 has been amended to give effect to the above decisions of the Committee.

29th January 1966]

Clause 17.

New clause (j) of section 19 empowers the Syndicate to raise loans also from the public. The Committee has decided that the Syndicate shall not have power to raise loans from the public. Accordingly, new clause (j) has been modified.

Clause 20.

This clause provides for certain changes in the composition of the Academic Council provided for by in section 23 of the principal Act. The Committee has decided to recast the provisions suitably so as to provide for (i) the election of five members by the principals of training colleges, (ii) the election of five members by the teachers of training colleges, and (iii) the election of one member from among the teachers of each of the affiliated colleges other than post-graduate, professional and training colleges, instead of the Chancellor nominating five members from among the teachers of colleges other than post-graduate and professional colleges.

Ex-officio Members and other Members have been described in the clause as Class I and Class II Members respectively. The Committee has decided to remove the classification of Members as Class I and Class II, as has been done in the case of the Members of the Senate.

Clause 20 has been modified to give effect to the above decisions of the Committee.

7. A copy of the Bill as amended by the Joint Select Committee is annexed to this Report.

8. Minutes of Dissent are also appended.

9. The Committee has authorised the Chairman to sign the Report.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS-9,
20th January 1966.

M. BHAKTAVATSALAM,
Chairman.

[29th January 1966]

ANNEXURE I.

[Vide paragraph 7 of the Report]

THE MADRAS UNIVERSITY (AMENDMENT) BILL, 1965
(L.A. BILL No. 42 OF 1965).

(AS AMENDED BY THE JOINT SELECT COMMITTEE.)

[Note—The Changes made are side lined or under lined and the portions omitted are indicated by dots.]

A Bill further to amend the Madras University Act, 1923.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Seventeenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras University (Amendment) Act, 1966.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Amendment of Preamble to, and certain other provisions of Madras Act VII of 1923.*—In the Madras University Act, 1923 (Madras Act VII of 1923) (hereinafter referred to as the principal Act),—

(a) in the preamble—

(i) in the first paragraph, for the words “teaching and residential University”, the words “teaching and affiliating University” and for the words “colleges which are to constitute the University of Madras or are affiliated to it”, the words “colleges which are affiliated to or approved by, the University of Madras” shall be substituted;

(ii) in the second paragraph, for the words “within the limits of the University” the words “within the University” shall be substituted;

(iii) in the third paragraph, the words “outside the limits of the University” shall be omitted;

(b) for the words “constituent, affiliated and oriental colleges” wherever they occur in sections 4-A (3) 24 (d), (e) and (f) and 31 (f), the words “affiliated and approved colleges” shall be substituted.

3. *Amendment of section 2, Madras Act VII of 1923.*—In section 2 of the principal Act,—

(i) for clause (a), the following clauses shall be substituted, namely:—

“ (a) ‘Affiliated College’ means any college affiliated to the University and providing courses of study for admission to the examinations for degrees of the University and includes a college deemed to be affiliated to the University under the Madras University (Amendment) Act, 1966;

29th January 1966]

(aa) ‘Approved college’ means any college approved by the University and providing courses of study for admission to the examinations for titles and diplomas and the pre-University examination of the University and includes a college deemed to be approved by the University under the Madras University (Amendment) Act, 1966;

(aaa) ‘College’ means any college or any institution maintained or approved by or affiliated to the University and providing courses of study for admission to the examinations of the University;”;

(ii) clauses (b), (c), (cc), (e), (ee) and (i) shall be omitted;

(iii) after clause (d), the following clause shall be inserted, namely:—

“ (e) ‘Post-graduate college’ means a University College or an affiliated college providing post-graduate courses of study leading up to the post-graduate degrees of the University;”

(iv) for clause (g), the following clause shall be substituted namely:—

“ (g) ‘Principal’ means the head of a college;”

(v) for clause (h), the following clause shall be substituted, namely:—

“ (h) ‘Registered graduate’ means a graduate registered under this Act;”;

(vi) after clause (h), the following clause shall be inserted, namely:—

“ (i) ‘Statutes’, ‘Ordinances’ and ‘Regulations’ mean respectively the Statutes, Ordinances and Regulations of the University made under this Act;”;

(vii) for clause (j), the following clause shall be substituted, namely:—

“ (j) ‘Teachers’ means such professors, assistant professors, readers, lecturers, librarians and other like persons as may be declared by the Statutes to be teachers;”;

(viii) for clauses (m), (n), (c) and (r), the following clauses shall be substituted, namely:—

“ (m) ‘University Centre’ means any area within the State of Madras except the area comprising the revenue districts of Madurai, Ramanathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari recognised by the State Government on the recommendation of the University and containing one or more colleges competent to engage in higher teaching and research work and to promote University life in a manner calculated to prepare for the institution of a new University.

[29th January 1966]

(n) 'University College' means a college or a college combined with a research institute maintained by the University (whether instituted by it or not) and providing courses of study leading up to the post-graduate and professional degrees;

(o) 'University Laboratory' means a laboratory maintained by the University (whether instituted by it or not) and intended for the carrying on and advancement of research work;

(p) 'University Professor', 'University Reader of University Lecturer' means Professor, Reader or Lecturer respectively appointed as such by the University;

(q) 'University Library' means a library maintained by the University whether instituted by it or not."

4. *Amendment of section 4-A, Madras Act VII of 1923.*—In section 4-A of the principal Act,—

(i) in clause (6) (a), for the words "a constituent affiliated or oriental college", the words "an affiliated or approved college" shall be substituted;

(ii) for clauses (8) and (9), the following clauses shall be substituted, namely:—

"(8) to institute, maintain and manage University colleges, laboratories, libraries, museums and other institutions necessary to carry out the objects of the University;

(9) to affiliate colleges to the University as affiliated, professional or post-graduate colleges under conditions prescribed and to withdraw affiliation from colleges;

(9-A) to approve colleges providing courses of study for admission to the examinations for titles and diplomas and the pre-University examination of the University under conditions prescribed and to withdraw such approval;"

(iii) in clause (10), for the words "any local areas", the words "any area within the State of Madras except the area comprising the revenue districts of Madurai, Ramanathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari" shall be substituted;

(iv) for clause (12), the following clauses shall be substituted, namely:—

"(12) to institute and award fellowships, travelling fellowships, scholarships, studentships, bursaries, exhibitions, medals and prizes;

(12-A) to hold and manage endowments and other properties and funds of the University and to raise loans required for the purposes of this Act;"

(v) after clause (16), the following clause shall be inserted, namely:—

"(16-A) to institute and maintain a University Extension Board;"

29th January 1966]

(vi) for items (d) and (e) of clause (17), following items shall be substituted, namely:—

"(d) University Athletic Clubs; and

(e) other similar Associations;"

(vii) for clause (18), the following clause shall be substituted, namely:—

"(18) to encourage co-operation among the colleges, laboratories and institutes in the University and co-operate, with other Universities and other authorities in such manner and for such purposes as the University may determine; and"

5. *Substitution of new section for section 5, Madras Act VII of 1923.*—For section 5 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely:—

"5. *Disqualification for membership.*—(1) No person shall be qualified for election as a member of any of the authorities of the University, if, on the date of nomination or election, he is—

(a) of unsound mind, a deaf-mute or suffering from leprosy;

(b) an applicant to be adjudicated insolvent or an undischarged insolvent;

(c) sentenced by a criminal court to imprisonment for any offence involving moral turpitude.

(2) In case of dispute or doubt, the Syndicate shall determine whether a person is disqualified under sub-section (1) and its decision shall be final."

6. *Amendment of section 6, Madras Act VII of 1923.*—In section 6 of the principal Act,—

(i) for the words "any institution", the words "any college or institution" shall be substituted;

(ii) for the words "recognised or approved by the University", the words "affiliated to or approved by the University" shall be substituted.

7. *Amendment of section 7, Madras Act VII of 1923.*—In section 7 of the principal Act, in sub-section (4), the following sentence shall be added at the end, namely:—

"In the event of the Senate or the Syndicate or both not complying with such directions within such time as may be fixed in that behalf by the State Government, the State Government shall have the power to take such action as they think necessary for securing compliance with such directions."

8. *Amendment of section 9, Madras Act VII of 1923.*—In section 9 of the principal Act, in sub-section (3), for the words "communities of interests", the word "interests" shall be substituted.

[29th January 1966]

9. *Substitution of new section for section 11, Madras Act VII of 1923.*—For section 11 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely:—

“11. *The Vice-Chancellor.*—(1) Every appointment of the Vice-Chancellor shall be made by the Chancellor from out of a panel of three names recommended by the Committee referred to in sub-section (2). Such panel shall not contain the name of any member of the said Committee.

(2) For the purpose of sub-section (1), the Committee shall consist of three persons of whom one shall be nominated by the Senate, one shall be nominated by the Syndicate and one shall be nominated by the Chancellor:

Provided that the person so nominated shall not be a member of any of the authorities of the University.

(3) The Vice-Chancellor shall hold office for a period of three years and shall be eligible for re-appointment for not more than two successive terms.

(4) When any temporary vacancy occurs in the office of the Vice-Chancellor or if the Vice-Chancellor is, by reason of absence or for any other reason, unable to exercise the powers and perform the duties of his office, the Syndicate shall, as soon as possible, make the requisite arrangements for exercising the powers and performing the duties of the Vice-Chancellor.

(5) The Vice-Chancellor shall be a wholetime officer of the University and shall be entitled to such emoluments, allowances and privileges as may be prescribed by the Statutes.”.

10. *Amendment of section 12, Madras Act VII of 1923.*—In section 12 of the principal Act,—

(i) in sub-section (1), for the words “Chairman of the Syndicate, and of the Academic Council”, the words “Chairman of the Syndicate, the Academic Council and the Finance Committee” shall be substituted;

(ii) in sub-section (3), for the words “the Syndicate and the Academic Council”, the words “the Syndicate, the Academic Council and the Finance Committee” shall be substituted.

11. *Amendment of section 12-A, Madras Act VII of 1923.*—In section 12-A of the principal Act after sub-section (2), the following sub-section shall be inserted, namely:—

“(3) In all suits and other legal proceedings by or against the University, the pleadings shall be signed and verified by the Registrar and all processes in such suits and proceedings shall be issued to, and served on, the Registrar.”.

12. *Amendment of section 13, Madras Act VII of 1923.*—In section 13 of the principal Act, after item (4), the following item shall be inserted, namely:—

“(4-A) The Finance Committee,”.

[29th January 1966]

13. *Amendment of section 14, Madras Act VII of 1923.*—In section 14 of the principal Act, for sub-section (a), the following sub-section shall be substituted, namely:—

“(a) The Senate shall consist of the following persons, namely:—

Ex-officio Members.

- (1) The Chancellor;
- (2) The Pro-Chancellor;
- (3) The Vice-Chancellor;
- (4) The Secretary to Government in charge of Education;
- (5) The Director of Higher Education, Madras;
- (6) The Director of Secondary Education, Madras;
- (7) The Director of Technical Education, Madras;
- (8) The principals of affiliated colleges who have served as principals for not less than three years;
- (9) Every whole-time University Professor in charge of a Department; and
- (10) Members of the Syndicate who are not otherwise members of the Senate.

Life Members.

(1) Such number of persons not exceeding five as may be nominated by the Chancellor to be life members on the ground that they have rendered eminent services to education.

(2) All persons who have made a donation of not less than Rs. 25,000 before the date of the commencement of the Madras University (Amendment) Act, 1966 to or for the general purposes of the University.

Other Members.

(1) Twenty members elected by registered graduates from among themselves in accordance with the system of proportional representation by means of the single transferable vote;

(2) Ten members elected by the Academic Council from among its own body of whom not less than five shall be teachers of affiliated colleges;

(3) Six members elected by the Members of the Legislative Assembly of the State of Madras from among themselves in accordance with the system of proportional representation by means of the single transferable vote;

(4) Three members elected by the Members of the Legislative Council of the State of Madras from among themselves in accordance with the system of proportional representation by means of the single transferable vote;

[29th January 1966]

(5) Three members elected by the principals of approved colleges from among themselves in accordance with the system of proportional representation by means of the single transferable vote;

(6) One member elected by the headmasters of high schools in each of the following revenue districts or groups of revenue districts, from among themselves, namely :—

(a) Coimbatore and the Nilgiris;

(b) Salem and Dharmapuri;

(c) North Arcot;

(d) Chingleput and Madras;

(e) South Arcot;

(f) Thanjavur;

(g) Tiruchirappalli;

(7) One member elected by the councillors of the Municipal Corporation of Madras, from among themselves;

(8) One member elected by the chairmen of municipal councils and of panchayat union councils in each revenue district in the State of Madras, except the area comprising the revenue districts of Madurai, Ramanathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari, from among such chairmen and the members of municipal councils, panchayat union councils and panchayats in such revenue district; and

(9) Fifteen members nominated by the Chancellor of whom not less than ten shall be nominated to secure the representation of the Scheduled Castes and Scheduled Tribes not otherwise adequately represented."

14. *Substitution of new section for section 16, Madras Act VII of 1923.*—For section 16 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

"16. *Powers of the Senate.*—In particular and without prejudice to the generality of the powers conferred by section 15, the Senate shall have the following powers, namely :—

(1) to make Statutes and amend or repeal the same;

(2) to modify or cancel Ordinances and Regulations in the manner prescribed by this Act;

(3) to encourage co-operation among University colleges and laboratories, affiliated colleges and approved colleges;

(4) to provide for instruction and training in such branches of learning as it may think fit;

(5) to institute and maintain institutes of research, University colleges, University laboratories, libraries and museums;

29th January 1966]

(6) to prescribe in consultation with the Academic Council the conditions for approving colleges or institutions in which provision is made for courses of study for admission to the pre-University examination or for the preparation of students for titles or diplomas of the University and to withdraw such approval;

(7) to provide for research and advancement and dissemination of knowledge;

(8) to institute, after consultation with the Academic Council, professorships, readerships, lecturerships, and any other teaching posts required by the University;

(9) to prescribe after consultation with the Academic Council, the conditions for affiliating colleges to the University and to withdraw affiliation from colleges;

(10) to provide, after consultation with the Academic Council, such lectures and instructions for students of University colleges, affiliated colleges and approved colleges as the Senate may determine and also to provide for lectures and instructions to persons not being students of colleges and to grant diplomas to them;

(11) to provide for the inspection of all colleges and hostels;

(12) to institute, degrees, titles, diplomas and other academic distinctions;

(13) to confer degrees, titles, diplomas and other academic distinctions on persons who—

(a) shall have pursued an approved course of study in a University college or laboratory or in an affiliated or approved college or have been exempted therefrom in the manner prescribed and shall have passed the prescribed examinations of the University; or

(b) shall have carried on research under conditions prescribed;

(14) to confer honorary degrees or other distinctions on the recommendation of not less than two-thirds of the members of the Syndicate;

(15) to establish and maintain hostels;

(16) to institute, after consultation with the Academic Council, fellowships, travelling fellowships, scholarships, studentships, bursaries, exhibitions, medals and prizes;

(17) to prescribe the fees to be charged for the approval and affiliation of colleges, for admission to the examinations, degrees and diplomas of the University, for the registration of graduates, for the renewal of such registration and for all or any of the purposes specified in section 4-A;

[29th January 1966]

(18) to consider and take such action as it may deem fit on the annual report, the annual accounts and the financial estimates;

(19) to institute, after consultation with the Academic Council, a University Extension Board and to maintain it;

(20) to institute, after consultation with the Academic Council, a Publication Bureau, Students' Unions, Employment Bureau and University Athletic Clubs and other similar Associations and to maintain them;

(21) to enter into any agreement with the Central or any State Government or with a private management for assuming the management of any institution and for taking over its properties and liabilities or for any other purposes not repugnant to the provisions of this Act;

(22) to make Statutes regulating the method of election to the authorities of the University and the procedure at the meeting of the Senate, the Syndicate and other authorities of the University and the quorum of members required for the transaction of business by the authorities of the University other than the Senate;

(23) to recommend to the State Government the recognition of any area within the State of Madras except the area comprising the revenue districts of Madurai, Ramanathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari as a University Centre;

(24) to co-operate with other Universities, other academic authorities and colleges in such manner and for such purposes as it may determine; and

(25) to delegate such of its powers as it may deem fit to any authority or authorities of the University constituted under this Act."

15. *Amendment of section 17, Madras Act VII of 1923.*—In section 17 of the principal Act, in sub-section (2), for the words "thirty-five members" the words "twenty-five members" shall be substituted.

16. *Amendment of section 18, Madras Act VII of 1923.*—In section 18 of the principal Act,—

(1) for sub-section (a), the following sub-section shall be substituted, namely:—

"(a) The Syndicate shall, in addition to the Vice-Chancellor, consist of the following persons, namely:—

.....*Ex-Officio Members.*

(1) The Director of Higher Education, Madras;

and

(2) The Director of Technical Education, Madras.

[29th January 1966]

..... *Other Members.*

(1) Six members elected by the Senate from among its members;

(2) Five members elected by the Academic Council from among its members of whom four shall be teachers of affiliated colleges and the remaining shall be a teacher of an approved college; and

(3) Three members nominated by the Chancellor:

Provided that no wholetime University Professor, University Reader, University Lecturer or wholetime teacher of the University shall be eligible for election or nomination as a member of the Syndicate."

(2) in sub-section (b), in the third proviso, after the words "University Professor", the words "University Reader, University Lecturer" shall be inserted.

17. *Amendment of section 19, Madras Act VII of 1923.*—In section 19 of the principal Act,—

(i) in clauses (g) and (h), for the words "Professors and Readers", the words "Professors, Readers and Lecturers" shall be substituted;

(ii) for clause (i), the following clause shall be substituted, namely:—

"(i) to accept on behalf of the University endowments, bequests, donations, grants and transfers of any movable and immovable properties made to it provided that all such endowments, bequests, donations, grants and transfers shall be reported to the Senate at its next meeting;"

(iii) for clauses (j), (k) and (l), the following clauses shall be substituted, namely:—

(j) to raise on behalf of the University loans required for the purposes of this Act from the Central or any State Government or the University Grants Commission or any corporation owned or controlled by the Central or any State Government;

(jj) to affiliate colleges to the University and to recognise colleges as approved colleges;

(jii) to recognise hostels not maintained by the University and to suspend or withdraw recognition of any hostel which may not be conducted in accordance with the Ordinances and the conditions imposed thereunder;

(k) to arrange for and direct, the inspection of all University colleges, affiliated and approved colleges and hostels;

(l) to prescribe in consultation with the Academic Council, the qualification of teachers in University colleges, affiliated and approved colleges and hostels;"

[29th January 1966]

(iv) for clause (t), the following clause shall be substituted, namely :—

“(t) to manage University Centres, University colleges and laboratories, libraries, museums, institutes of research and other institutions established or maintained by the University;”;

(v) for clause (w), the following clauses shall be substituted namely :—

“(w) to regulate the working of the University Extension Board;

(ww) to manage any Publication Bureau, Students’ Unions, Employment Bureau and University Athletic Clubs and other similar associations instituted by the University;

(www) to review the instruction and teaching of the University;

(www) to promote research within the University and to require reports from time to time of such research;”.

18. *Substitution of new section for section 21, Madras Act VII of 1923.*—For section 21 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

“21. *Annual accounts.*—(1) The annual accounts of the University shall be prepared by the Syndicate and shall be submitted to such examination and audit as the State Government may direct.

(2) The University shall settle objections raised in such audit and carry out such instructions as may be issued by the State Government on the audit report.

(3) The accounts when audited shall be published by the Syndicate in such manner as may be prescribed by the Ordinances and copies thereof shall be submitted to the Senate at its next meeting and to the State Government within three months of such publication.

(4) The Syndicate shall also prepare before such date as may be prescribed by the Statutes the financial estimates for the ensuing year.

(5) The financial estimates prepared by the Syndicate together with the remarks of the Finance Committee thereon and the annual accounts shall be placed before the Senate for approval at its annual meeting and the Senate may pass resolutions with reference thereto and communicate the same to the Syndicate which shall take action in accordance therewith.”.

19. *Substitution of new heading for the heading under Chapter V, Madras Act VII of 1923.*—For the heading under Chapter V, the following heading shall be substituted, namely :—

“THE ACADEMIC COUNCIL, THE FACULTIES, THE BOARDS OF STUDIES, THE FINANCE COMMITTEE AND OTHER AUTHORITIES.”.

29th January 1966]

20. *Amendment of section 23, Madras Act VII of 1923.*—In section 23 of the principal Act,—

(i) for the heading, the following heading shall be substituted, namely :—

“*Constitution of the Academic Council.*”;

(ii) for sub-section (a), the following sub-section shall be substituted, namely :—

“(a) The Academic Council shall, in addition to the Vice-Chancellor, consist of the following persons, namely :—

.....*Ex-Officio Members.*

- (1) The Director of Higher Education, Madras;
- (2) The Director of Secondary Education, Madras;
- (3) The Director of Technical Education, Madras;
- (4) The Heads of University Departments of Study and Research;
- (5) Members of the Syndicate who are not otherwise members of the Academic Council;
- (6) The Librarian of the University Library;
- (7) The principals of post-graduate colleges and professional colleges excluding training colleges;
- (8) The principals of all other affiliated colleges excluding training colleges who have served as principals for not less than three years.

.....*Other Members.*

- (1) Five members elected by the Senate from among its members who are not engaged in teaching;
- (2) Five members elected by the principals of affiliated training colleges, from among themselves;
- (3) Five members elected by the teachers of affiliated training colleges including physical directors but excluding principals, tutors, demonstrators and physical instructors of such colleges, from among themselves;
- (4) Three members elected by the teachers of approved colleges including principals and physical directors but excluding tutors, demonstrators and physical instructors of such colleges, from among themselves of whom two shall be from colleges providing courses of study for admission to the examinations for titles and diplomas of the University and the remaining shall be from colleges providing courses of study for admission to the pre-University examination of the University;

[29th January 1966]

(5) One member from each post-graduate college who is not the principal of such college, elected by the teachers of the college, including physical directors but excluding the principal, tutors, demonstrators and physical instructors, from among themselves;

(6) One member from each professional college, not being an affiliated training college, who is not the principal of such college elected by the teachers of the college including physical directors but excluding the principal, tutors, demonstrators and physical instructors, from among themselves;

(7) One member from each affiliated college other than a post-graduate college or a professional college including an affiliated training college who is not the principal of such college elected by the teachers of the college including physical directors but excluding the principal, tutors, demonstrators and physical instructors, from among themselves;

(8) One member elected by headmasters of high schools in each of the following revenue districts or groups of revenue districts, from among themselves, namely:—

- (a) Coimbatore and the Nilgiris.
- (b) Salem and Dharmapuri.
- (c) North Arcot.
- (d) Chingleput and Madras.
- (e) South Arcot.
- (f) Thanjavur.
- (g) Tiruchirappalli.

(9) Six members nominated by the Chancellor on the recommendation of the Vice-Chancellor to represent Tamil, Sanskrit, Hindi, and other languages; and

(10) One member nominated by the Chancellor on the recommendation of the Vice-Chancellor to represent physical education.”;

(iii) for the third proviso to sub-section (b), the following proviso shall be substituted, namely:—

“Provided also that a member elected by the Senate from its own body who is not engaged in teaching shall cease to be a member of the Academic Council if he subsequently becomes engaged in teaching.”.

21. *Amendment of section 24, Madras Act VII of 1923.*—In section 24 of the principal Act,—

(i) in clause (g), for the words “Commerce, Oriental Learning, Indian System of Medicine, Fine Arts”, the words “Commerce, Indian and other languages, Indian System of Medicine, Veterinary Science, Fine Arts” shall be substituted.

29th January 1966]

(ii) for clause (j), the following clauses shall be substituted, namely:—

“(j) to advise the Syndicate on the promotion of research in the University;

(jj) to receive and to call for and to consider reports from the Syndicate reviewing the instruction and teaching of the University and the research work done in the University; and.”.

22. *Amendment of section 25, Madras Act VII of 1923.*—(i) Section 25 of the principal Act shall be renumbered as sub-section (1) of that section, and in sub-section (1) as so renumbered, for the words “Teaching, Agriculture, Commerce, Oriental Learning, Fine Arts”, the words “Technology, Teaching, Agriculture, Commerce, Indian and other languages, Indian System of Medicine, Veterinary Science, Fine Arts” shall be substituted;

(ii) after sub-section (1) as so renumbered, the following sub-section shall be inserted, namely:—

“(2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1), the Academic Council may, on the recommendation of the Syndicate appoint any teacher of the University as a member of a Faculty.”.

23. *Insertion of new section 26 in Madras Act VII of 1923.*—After section 25-A of the principal Act, the following section shall be inserted, namely:—

“26. *Finance Committee.*—(1) The Finance Committee shall consist of the following five members, namely:—

- (i) The Vice-Chancellor;
- (ii) The Secretary to Government in-charge of Education;
- (iii) Three members nominated by the Syndicate from among its members.

(2) If for any reason the officer referred to in clause (ii) of sub-section (1) is unable to attend any meeting of the Finance Committee, he may depute any officer of the Department to attend such meeting. The officer so deputed shall have the right to take part in the discussions of the Committee and shall have the right to vote.

(3) (i) The Syndicate shall, in the manner prescribed by the Ordinances, prepare the financial estimates of the University and place the same before the Finance Committee.

(ii) The Finance Committee shall then scrutinise the said estimates and may make such modifications therein as it considers necessary.

(iii) The said estimates, as modified by the Finance Committee, shall then be laid before the Syndicate for consideration. The Syndicate may accept the modification made by the

[29th January 1966]

Finance Committee and place the estimates as so modified before the Senate for approval. If the Syndicate does not accept the modifications, it shall place before the Senate the estimates, the modifications made or the objections raised by the Finance Committee and the reasons for the non-acceptance. The Senate shall consider the estimates so laid before it and shall sanction the same either without modifications or with such modifications as it thinks fit:

Provided that the Senate shall not make any modifications in the estimates which have the effect of increasing the estimates of expenditure or reducing the estimates of income."

24. *Amendment of section 29, Madras Act VII of 1923.*—In section 29 of the principal Act,—

(i) in clause (a), after the word "constitution", the words "or reconstitution" shall be inserted;

(ii) in clause (b), for the words "local areas", the words "any area within the State of Madras except the area comprising the revenue districts of Madurai, Ramanathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari" and for the words "University Centres", the words "University Centre" shall be substituted;

(iii) for clause (c), the following clause shall be substituted, namely:—

"(c) the conditions of recognition of approved colleges and of affiliation to the University of affiliated colleges;"

(iv) in clause (g), after the word "pension", the word "gratuity" shall be inserted.

25. *Amendment of section 30, Madras Act VII of 1923.*—In section 30 of the principal Act,—

(i) in sub-section (3), for the words "Where any Statute has been passed by the Senate or a draft of a Statute has been rejected by the Senate", the words "Where any Statute has been passed by the Senate or a draft of a Statute recommended by the Syndicate has been rejected by the Senate" shall be substituted;

(ii) for clause (b) of sub-section (4), the following clause shall be substituted, namely:—

"(b) affecting the conditions of affiliation or approval of affiliated or approved colleges with the University or by the University, as the case may be, except after consultation with the Academic Council."

26. *Amendment of section 34, Madras Act VII of 1923.*—In section 34 of the principal Act, after the words "student of the University", the words "other than the non-collegiate students" shall be inserted.

[29th January 1966]

27. *Substitution of new sections for sections 35 and 36, Madras Act VII of 1923.*—For sections 35 and 36 of the principal Act, the following sections shall be substituted, namely:—

"35. *Admission to University examinations.*—No candidate shall be admitted to any University examination unless he is enrolled as a member of a University college or laboratory or of an affiliated or approved college and has satisfied the requirements as to the attendance required under the Regulations for the same or unless he is exempted from such requirement of enrolment or attendance or both by an order of the Syndicate passed on the recommendation of the Academic Council made under the Regulations prescribed. Exemptions granted under this section shall be subject to such conditions as the Syndicate may think fit.

36. *Admission to University courses.*—(1) No person shall be admitted to the pre-University course or other entrance courses of study in the University unless he—

(i) has passed the Matriculation examination; or

(ii) holds the Secondary School-Leaving Certificate and has been declared eligible by the Syndicate under conditions prescribed by the University authorities concerned for such course or courses of study; or

(iii) has passed an examination of any other University or authority recognized by the Syndicate as equivalent to the examinations specified in clause (i) or clause (ii); and

(iv) fulfils such other conditions as may be prescribed by the Syndicate.

(2) No person shall be admitted to a course of study in the University for admission to the examination for degrees of the University in Arts and Science unless he—

(i) has passed the Pre-University examination of the University; or

(ii) has passed an examination of any other University or authority recognised by the Syndicate as equivalent to the examination referred to in clause (i); and

(iii) fulfils such other conditions as may be prescribed by the Syndicate.

(3) No person shall be admitted to a course of study in the University for admission to the examination for a professional degree of the University unless he—

(i) has passed the relevant examination prescribed therefor by the Syndicate;

(ii) has obtained such minimum percentage of marks in such subjects in the relevant examination as may be prescribed by the Syndicate; and

[29th January 1966]

(iii) fulfils such other conditions as may be prescribed by the Syndicate.

(4) No person shall be admitted to any course of study for admission to the examinations for titles, diplomas or certificates of the University unless he—

(i) has passed the entrance test prescribed therefor by the syndicate; and

(ii) fulfils such other conditions as may be prescribed by the Syndicate.

(5) Every candidate for a University examination shall, unless exempted from the provisions of this sub-section by a special order of the Syndicate made on the recommendation of Academic Council, be enrolled as a member of a University college or laboratory or of an affiliated or approved college. Any such exemption may be made subject to such conditions as the Syndicate may think fit.

(6) Students exempted from the provisions of sub-section (5) and students admitted in accordance with the conditions prescribed to courses of study other than courses of study for a degree shall be non-collegiate students of the University."

28. *Substitution of new sections for sections 38, 39 and 40, Madras Act VII of 1923.*—For sections 38, 39 and 40 of the principal Act, the following sections shall be substituted, namely :—

"38. *Filling of casual vacancies.*—All casual vacancies among the members (other than *ex-officio* members) of any authority or other body of the University shall be filled as soon as conveniently may be, by the person or body who or which nominated or elected the member whose place has become vacant and the person nominated or elected to a casual vacancy shall be a member of such authority or body for the residue of the term for which the person whose place he fills would have been a member :

Provided that vacancies arising by efflux of time among elected members of any authority or other body of the University may be filled at elections which may be fixed by the Vice-Chancellor to take place on such days not earlier than two months from the date on which the vacancies arise, as he thinks fit :

Provided further that no casual vacancy shall be filled if such vacancy occurs within six months before the date of the expiry of the term of the members of any authority or other body of the University.

39. *Proceedings of the University authorities and bodies not invalidated by vacancies.*—No act or proceeding of any authority or other body of the University shall be invalidated merely by reason of the existence of any vacancy or of any defect or irregularity in the election or appointment of a member of any authority

[29th January 1966]

or other body of the University or of any defect or irregularity in such act or proceeding not affecting the merits of the case or on the ground only that the Senate did not meet twice in any year.

40. *Removal from membership of the University.*—(1) The Senate may,—

(a) on the recommendation of not less than two-thirds of the members of the Syndicate remove by an order in writing made in this behalf the name of any person from the register of graduates; or

(b) remove by an order in writing made in this behalf any person from membership of any authority of the University by a resolution passed by a majority of the total membership of the Senate and by a majority of not less than two-thirds of the members of the Senate present and voting at the meeting, if such person has been convicted by a criminal court for an offence which in the opinion of the Senate involves moral turpitude or if he has been guilty of gross misconduct and for the same reason, may withdraw any degree or diploma conferred on, or granted to, that person by the University.

(2) The Senate may also by an order in writing made in this behalf remove any person from the membership of any authority of the University if he becomes of unsound mind or deaf, mute or suffers from leprosy or has applied to be adjudicated or has been adjudicated as an insolvent.

(3) No action under this section shall be taken against any person unless he has been given a reasonable opportunity to show cause against the action proposed to be taken.

(4) A copy of every order passed under sub-section (1) or sub-section (2), as the case may be, shall, as soon as may be after it is so passed, be communicated to the person concerned in the manner prescribed by Regulations."

29. *Amendment of section 41, Madras Act VII of 1923.*—In section 41 of the principal Act, for the words "any authority of the University, the words "any authority or other body of the University" shall be substituted.

30. *Substitution of new section for section 44, Madras Act VII of 1923.*—For section 44 of the principal Act, the following section shall substituted, namely :—

"44. *Funds of the University.*—The University shall have a fund to which shall be credited—

(1) its income from fees, endowments, grants, donations and gifts, if any; and

(2) any contribution by the Central Government, any State Government, the University Grants Commission or like authority, any local authority or any other corporation owned or controlled by the Central or any State Government."

[29th January 1966]

31. *Amendment of section 50, Madras Act VII of 1923.*—Section 50 of the principal Act shall be renumbered as sub-section (1) of that section and after sub-section (1) as so renumbered, the following sub-section shall be inserted, namely :—

“(2) Every order issued under sub-section (1) shall, as soon as possible after it is issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such order or both Houses agree that the order should not be issued, the order shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that order.”.

32. *Substitution of new sections for section 53, Madras Act VII of 1923.*—For section 53 of the principal Act, the following sections shall be substituted, namely :—

“53. *Report on affiliated and approved colleges.*—The Senate shall, at the end of every five years from the date of the commencement of the Madras University (Amendment) Act, 1966, submit a report to the State Government on the condition of affiliated and approved colleges. The State Government shall lay the report on the table of both Houses of the Legislature and shall take such action on it as they deem fit.

54. *Power to obtain information.*—Notwithstanding anything contained in this Act or any other law for the time being in force, the State Government may, by order in writing call for any information from the University on any matter relating to the affairs of the University and the University shall, if such information is available with it, furnish the State Government with such information within a reasonable period :

Provided that in the case of information which the University considers confidential, the University may inform the State Government that such information cannot be made available to the State Government and shall place the same before the Chancellor.

54-A. *Registration of graduates.*—(1) Every person ordinarily resident in the State of Madras except the area comprising the revenue districts of Madurai, Ramanathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari, who—

(i) has been for atleast three years a graduate of any University in the territory of India; or

(ii) is a registered graduate of any University in the territory of India, shall be entitled to have his name entered in the register of graduates maintained under this Act for a period of five years on payment of such fee and subject to such conditions as may be prescribed by the Statutes.

29th January 1966]

(2) All applications for registration under sub-section (1) shall be sent to the Registrar together with the prescribed fee and such proof of qualifications as may be prescribed by the Statutes.

(3) The Registrar shall, on receipt of an application made under sub-section (2) and after making such enquiry as he deems fit, enter in the register of graduates the name of the applicant.

(4) Every person whose name has been entered in the register of graduates under sub-section (3) shall be entitled to have such entry renewed every five years on application made in that behalf to the Registrar within such time, in such manner and on payment of such fee as may be prescribed by the Statutes.”.

33. *Constituent and Oriental colleges to be deemed to be affiliated and approved colleges.*—(1) All colleges which, immediately, before the date of the commencement of this Act,—

(a) continue to be recognised by the University of Madras as Constituent colleges or as Oriental colleges; and

(b) provide courses of study for admission to the examinations for degrees of the University of Madras, shall be deemed to be colleges affiliated to the University of Madras under the principal Act as amended by this Act and the provisions of the principal Act as amended by this Act shall, as far as may be, apply accordingly.

(2) All colleges which immediately before the date of the commencement of this Act continue to be recognised by the University of Madras as—

(a) Oriental colleges providing courses of study for admission to the examinations of the University of Madras for titles and diplomas; and

(b) colleges providing courses of study for admission to the pre-University examination of the University of Madras, shall be deemed to be colleges approved by the University of Madras under the principal Act as amended by this Act and the provisions of the principal Act as amended by this Act shall, as far as may be, apply accordingly.

34. *Continuance in office of members of the University of Madras.*—Notwithstanding anything contained in the principal Act or in this Act, all persons holding office as members of the Senate, the Syndicate and the Academic Council on the date of the commencement of this Act shall continue to hold office up to such date as the State Government may, by notification, fix in this behalf, or where no such date is fixed, up to the date on which their term of office would have expired if this Act had not come into force.

35. *Continuance in office of the Vice-Chancellor of the University of Madras.*—The Vice-Chancellor of the University of Madras holding office on the date of the commencement of this Act shall

[29th January 1966]

be deemed to be the Vice-Chancellor appointed under the principal Act as amended by this Act and shall continue to hold office up to the date on which his term of office would have expired if this Act had not come into force.

36. *Act not to apply to certain colleges and institutions.*— Nothing contained in the principal Act as amended by this Act, shall apply to colleges and institutions situate in the area comprising the revenue districts of Madurai, Ramanathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari.

ANNEXURE II.

[Vide paragraph 8 of the Report.]

DISSENTING MINUTES.

(i)

The policy of the Government is to adopt Tamil as its language of administration. It is also the policy of the Government to introduce Tamil progressively as a medium of instruction for all University courses. The predecessor Government launched a programme of implementation of the said policy with much enthusiasm.

Both the Vice-Chancellors of Madras University and Annamalai University gave their concurrence for adopting Tamil as the medium of instruction in Colleges.

The Madras University took certain steps by introducing Tamil as medium of instruction for certain Arts subjects in some of the Colleges of the University.

Experience shows that the present Government and the University are not keen and are giving a step-motherly treatment to Tamil.

It is an anomaly to have Tamil as the official language of the State and reject the same for the University education.

It is beyond my comprehension to understand howelse and wherelse we are going to produce cadres who are going to man and run the Tamil administration of our great State.

It is needless for me to point out that far reaching changes have taken place in the pattern of education and functions of University have assumed new meaning. I categorically feel that it is one of the primary functions of a University in post-independent India to foster, promote, enrich and develop the official and regional language of that State.

29th January 1966]

I placed my views before the Joint Select Committee. My efforts to enshrine and incorporate the following clause, viz. :—

“Whereas it is imperative that University should take active steps to implement Tamil, the official language of the State, progressively as the medium of instruction for all courses of studies”

in the Preamble to the Madras University (Amendment) Bill, 1965 have failed.

It is most unfortunate that such a primary duty is sought to be by-passed. It is a clear suppression of Lingual aspirations and national sentiments of the people.

It is not a pleasant task for me to differ with the eminent educationists and experienced administrators with whom I have had the honour and privilege of serving in the Select Committee. Yet the duty to the dictates of my conscience, love for my mother-tongue and the unshakable faith I cherish regarding the role Tamil is going to play in the future, have precedence over all other considerations and hence with deep regret I record this note of dissent.

(Signed) K. A. MATHIALAGAN.

Madras,
17th December 1965.

(ii)

I agree with the minute of dissent given to the Report of the Joint Select Committee to the Madras University (Amendment) Bill, 1965 by Sri K. A. Mathialagan, M.L.A., and Member of the Joint Select Committee.

(Signed) N. RAJANGAM.

Madras,
17th December 1965.

(iii)

Though the Preamble is not considered as essential in general, it is incorporated in order to be definite about the aims and objects of the University.

The State Government has declared in unequivocal terms, that it has decided to introduce Tamil, the State's Official Language as the medium of instruction in the Collegiate courses, in the interest of nation, language, spread of education and its advantages to the people.

The University also has accepted the Principle of the Tamil medium and is trying the same in piecemeal.

Necessary machinery, programme and method of implementation of the object in view may have to be evolved by consultation between the State and the University authorities.

[29th January 1965]

As it is, the University authorities shall take all steps necessary to introduce Tamil as medium of instruction in all classes (up to the Degree courses) as to a time schedule.

The non-introduction of Tamil as medium has in effect been discriminating against the pupils who have studied in Tamil in the High School classes and it leaves the majority of them in a disadvantageous position in the college course.

As such, the University should implement the policy of the State Government, namely the introduction of the Official Language of the State as the medium of instruction, progressively throughout the educational field which is one of the objects of the University and as such it must naturally find a place in the Preamble.

Though this view was expressed in the Joint Select Committee, I regret it has not been accepted. Hence, this note of dissent has to be recorded.

Madras,
18th December 1965.

(Signed) K. ANBAZHAGAN.

APPENDIX III.

[Vide item No. VII on page 55.]

ADDRESS BY THE GOVERNOR OF MADRAS.

Hon'ble Members of the Legislature,

We are meeting at a time when the nation is just recovering from the profound sense of grief and shock at the sudden demise of Sri Lal Bahadur Shastri who had so ably guided its affairs during a short but eventful period of a little over 18 months. The inspiring leadership which he provided to the country during the recent armed conflict with Pakistan is now part of history. The grim determination with which he dealt with the two-pronged threat from Pakistan and China had captured the imagination of the masses, and helped to rally the different elements in our public life behind him at a most critical moment in the history of our country. The sense of unity and communal harmony which prevailed throughout the country has helped to demonstrate to the outside world that India is a maturing political democracy, firmly devoted to the ideals of secularism embedded in her Constitution. While affirming the resolve to preserve our territorial integrity, Sri Shastri was equally keen on seeking peace with honour. It was his devotion to the cause of peace in the illustrious traditions of Mahatma Gandhi and Jawaharlal Nehru which led him to the talks at Tashkent. We are all poignantly aware how Sri Shastri laboured long and hard to reach an understanding with Pakistan and thus bring relief to the six hundred millions of people in

[29th January 1966]

the Indian sub-continent. The joint declaration with the President of Pakistan at Tashkent by which both countries have undertaken not to resort to violence as a means of settling their differences was the last political act of Sri Shastri and his death coming close on the heels of this declaration, vests it with a sanctity which we are all bound to recognize and respect. It should be our endeavour to implement the pledge of our late Prime Minister and work towards peace and amity among nations. While expressing our grief at the irreparable loss, which we have sustained in the passing away of Sri Lal Bahadur Shastri, let us re-dedicate ourselves to the high ideals of integrity, simplicity and purposeful patriotism which he had throughout his public service lived up to. Srimathi Indira Gandhi who will be guided by all the high traditions of her illustrious predecessors in office has the best wishes of all of us for success in her difficult and important role as Prime Minister of the largest democracy in the world.

In the wake of the Indo-Pakistan conflict, Sri Shastri had placed before the country prominently the need for formulating and implementing a programme through which our economy could quickly become self-reliant. The present emergency has, in particular, focussed our attention on the need for pursuing with relentless vigour the objective of self-sufficiency in food production. It is in this sphere that the State Plans have a significant contribution to make. The increase in agricultural production since the advent of economic planning in our country is no doubt large in absolute terms. Confining our attention to Madras State alone, it will be seen that the production of foodgrains had increased from about 38 lakhs of tonnes at the beginning of the First Plan to a little over 58 lakhs of tonnes in 1964-65. This increase, though falling short of the target, gives warrant for the hope that if we press on energetically with schemes which have already demonstrated their potentialities, the attainment of self-sufficiency in food production is well within the realms of possibility.

The seasonal factor is still no doubt of importance in influencing the level of agricultural production, in spite of all our efforts at freeing agriculture from the uncertainties of the monsoon through widespread extension of facilities for irrigation. The House is aware that seasonal conditions have been particularly adverse in the current year and large tracts of India are faced with conditions of drought. The outlook in regard to food production in our State too was bleak till October. Comparatively good rainfall which we have had since then under the influence of the north-east monsoon and the judicious use which our engineers, with excellent co-operation from ryots, have been able to secure of the available limited storages in our major irrigation projects, have improved the prospects for our principal crops considerably. While reasonably accurate estimates of crop yields for the year will take a little more time to frame, it is not unreasonable to hope, on the basis of current trends, that the food position in the State in the coming year will be far easier than apprehended at an earlier stage.

[29th January 1966]

We should not, however, forget that we are functioning within the framework of a national economy which is faced with conditions of scarcity over large areas. The need for maintaining a measure of discipline in the distribution and utilization of foodgrains within the State cannot therefore be over-emphasised. The experience which we have acquired since October 1964 in regulating the trade in foodgrains should stand us in good stead. It is the procurement of about 8 lakhs of tonnes which we had managed to put through without causing any great hardship to the producers, that has enabled us to contain the rise in prices of foodgrains within reasonable limits. We have also been able to assure smooth flow of supplies to urban centres such as Madras City and Coimbatore and meet our obligations towards Kerala, which to some extent is dependent on supplies from this State. The population covered by the rationing system in the State is now of the order of 30 lakhs. We have besides arranged for distribution of foodgrains on the basis of family cards in many other deficit areas also.

The House should view the policy we have evolved for procurement and distribution of foodgrains as a composite one which seeks to assure the producer a reasonable price for his produce and at the same time keep the prices stable and reasonable for the consumer. It is against this background that our recent decision to allow an increase in the prices for the producer should be understood. Government are fully aware that increased production of foodgrains will be the only lasting solution for the difficulties which the country is currently facing on the food front and that therefore there should be no impairment of the incentives for increased production. The procurement prices indicated for the 1966 season will represent an increase of about Rs. 2 per quintal for coarse varieties, Rs. 2.50 per quintal for medium varieties and Re. 1 to Rs. 3 for finer varieties over the prices that obtained for the 1965 season. Instructions have also been issued to the Collectors to pay a bonus of about Rs. 2 per quintal delivered by a producer to Civil Supplies authorities in excess of the quantity that may be considered the normal marketable surplus of his holding. Government have no doubt that the measures will, while facilitating procurement, also enthruse the farmers to produce more at this hour of dire need.

Apart from evolving a production-oriented pricing policy for farm produce, we have also to lay emphasis on enlargement of marketable surplus through energetic implementation of quick-yielding schemes which, in the present context of acute shortage of foreign exchange, will make full use of local skills and local resources. As the House is aware, the State's Fourth Plan as now framed seeks to provide for a sizeable surplus after assuring the requirements of consumption of this State at eighteen ounces per capita per day by 1970-71. In drawing its emergency Plan for 1966-67, the State Government has sought to ensure that whatever is physically and technically feasible in the agricultural sector

29th January 1966]

should be achieved in the first year of the Plan and that to this end, lack of financial resources should not hold up progress. While the outlay on the Plan for next year will be somewhat smaller than originally visualized in the new situation arising from Indo-Pakistan conflict, the provision for agricultural programmes will be significantly higher. Inclusive of the outlay on rural electrification programmes which will be reoriented towards extension of lift irrigation, the outlay on agricultural programmes will constitute 30 per cent of the total outlay of a little over Rs. 75 crores for next year. Commensurate with this larger allocation, the physical targets under important agricultural programmes have also been marked up beyond the levels originally envisaged. It will be recalled that the draft outline of the Fourth Plan of the State had visualized the completion of only 25,000 new wells for the whole of the Fourth Plan period. In the light of the progress recorded in the current year, when over 10,000 wells are expected to be completed, we are aiming at a higher target than originally contemplated in the Fourth Plan. Likewise, the programmes for renovation and improvement of minor irrigation sources are also being accelerated and the provision in this regard in next year's Plan will constitute over 30 per cent of the total Fourth Plan provision of Rs. 965 lakhs.

The scope for further extension of irrigation through major and medium irrigation projects being limited in our State, we are constrained to turn to schemes based on intensive utilization of ground water resources. We have already set up a Ground Water Cell which will now undertake a comprehensive survey for fuller exploration of the ground water potential for minor irrigation schemes and also for supplemental irrigation in project areas. The House will be glad to know that our programmes in this regard have received support from United Nations Special Fund and a scheme has been approved by them, towards which the Fund will contribute Rs. 50 lakhs.

The programme for extension of electricity for lift irrigation will also be further intensified, in view of the substantial contribution it can make towards increased agricultural production. We will have at the end of the current Plan period nearly 2.5 lakhs of wells connected to power. The installation of pumpsets is at present financed by cultivators largely from their own resources or through medium term credit provided by co-operatives. In order that small farmers may have no difficulties in taking advantage of possibilities of lift irrigation, we are providing for a sum of Rs. 1 crore in the Plan for 1966-67 for sanction of loan assistance for purchase of oil engine pump-sets and electric motor pumpsets and this provision will constitute over 40 per cent of what was originally visualized for the Fourth Plan period as a whole.

We are also stepping up the programme for evolving and propagating high-yielding hybrids of paddy cholam and cumbu. A Japanea-Indica paddy strain, viz., ADT-27 released last year for pilot trials and cultivated over 5,000 acres this year in the kuruvai season

[29th January 1966]

in Thanjavur delta has given very good results and holds out promise of considerably enhanced yields in the kuruvai season in the delta in the coming years. As against an average yield of 2,400 lbs. per acre of paddy in Thanjavur delta, this new strain, on the basis of results achieved in the last season, is expected to yield about 3,500 lbs. per acre. In view of keen popular response, steps have been taken to cover an area of at least 2 lakhs of acres in the next season with this improved strain and the additional production potential on this account alone will be about 50,000 tonnes of rice equivalent to a third of what we had originally expected to achieve by the end of the Fourth Plan period through improved strains over the entire State.

The availability of fertilizers is also expected to improve significantly in the next season in view of the special loan assistance secured recently from the United States, specifically for import of fertilizers. Greater emphasis is also being laid on indigenous production of fertilizers. Units such as the Urea Plant at Neyveli and the fertilizer plant with a capacity of 200,000 tones of nitrogen proposed near Madras as an adjunct to the Petroleum Refinery, will contribute appreciably to the augmentation of agricultural production in this region in the next Plan period. Our other industrial programmes will also have to be increasingly reoriented towards providing the inputs needed for scientific agriculture. It is in this context that the Agro-Industries Corporation which we propose to set up before the close of the current financial year, with an initial contribution towards share capital of Rs. 25 lakhs each by the State and Central Governments, will have a crucial role to play. It is through such agro-industries that we can secure both diversification of opportunities for employment and modernization of our agriculture.

Other developmental programmes embodied in the Plan have also made satisfactory progress in the current year. Additional installed capacity of 205 m.Ws. of power has already been added to the grid in the current year, bringing the total installed capacity to 840 m.W. A 30 m.W. unit at Sarkarpathy Power House, three more unit of 50 m.W. each under Mettur Tunnel Schemes and 50 m.W. at Kundah Power House, are also being got ready. But in spite of this satisfactory progress in execution of power schemes, we have been constrained to introduce a 25 per cent cut in consumption of power from November last due to unprecedentedly poor storages in the hydel reservoirs. The north-east monsoon did not substantially benefit the catchment areas but only helped to ease the strain on our grid to the extent that consumption of power for lift irrigation registered a temporary decline. We have also been able to negotiate successfully with Mysore for some power. These factors have enabled us to reduce the power cut to 10 per cent in the case of continuous process industries and domestic consumers. But there is no room for complacency. The position in respect of power supply will need continuous watch, as it will ease to any appreciable extent only with the onset of the next south-west monsoon. The prolonged power cut which the State has had

[29th January 1966]

to face in the current year has once again highlighted the imbalance between hydel and thermal generation in our grid. We have therefore made provision for thermal schemes in our Fourth Plan in adequate measure. We have already initiated action on the 340 m.W. thermal station at Ennore and a provision of Rs. 3 crores is being made for this scheme in the next year's Plan. We hope that technical clearance of the Tuticorin-Thermal Project will also be accorded soon, enabling us to make a start on this scheme of strategic importance for the industrial development of the southern region in this State.

As the Third Plan draws to its close, the State can look back with a measure of satisfaction on the progress achieved in all crucial sectors of its economy. Against an outlay of Rs. 291 crores as initially agreed upon in consultation with the Planning Commission, the expenditure on developmental programmes within the Plan will be over Rs. 341 crores, representing an increase of nearly 17 per cent. It is worth pointing out that the entire increase in outlay has been financed by the State Government through judicious mobilization of additional resources and conservation of resources so raised through enforcement of utmost restraint on non-Plan and non-developmental expenditure. The Third Plan has strengthened both the agricultural and industrial sectors of the State's economy, which can now look forward with some confidence to the Fourth Plan with its new problems and new opportunities.

Though finalisation of the Fourth Plan at the national level has naturally been delayed due to the uncertainties in the flow of foreign aid in the wake of the Indo-Pakistan conflict, we have framed the Plan of the coming year keeping in view the paramount need to maintain the tempo of development even in the present emergency. The increase in defence outlays and shrinkage in budgetary receipts, linked with external assistance, has rendered a cut in Central assistance for the State Plans of next year inevitable. Even so, the additional taxation effort we put through recently has enabled us to provide for all the essential programmes in the next year's Plan which has recently been cleared with the Planning Commission. The Plan for 1966-67 which will be presented to the Legislature in the current session along with budget estimates will reflect fully the emphasis which is rightly being laid on promotion of economic self-reliance through a quick step-up of agricultural production. We shall at the same time endeavour to keep up the pace of expansion of social services like education and medical relief, as such programmes alone serve to concretise the benefits of the Plan for the common man. We also hope that, with the clearly discernible signs of improvement in the prospects of foreign aid, it will be possible for the Centre to extend larger assistance to the States such as ours which have done their best to mobilise resources for the Plan and thus serve the cause of development.

The satisfactory performance of the State in the fulfilment of the Plan has in no small measure been due to the fact that Hon'ble Members have given the Government their unstinted co-operation

[29th January 1966]

and have brought to bear a dispassionate outlook free from political bias to bear on consideration of all development programmes. I plead and pray for the continuance of this spirit of co-operation and understanding at this time when the State is poised for the bigger developmental effort visualized in the Fourth Plan.

The Legislative programme for this session is not heavy. Among the proposals under consideration, a comprehensive Bill for repeal and re-enactment of the Madras District Municipalities Act may come up for consideration in the current session. A Bill to replace the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Ordinance recently issued will also be introduced in this session. The main business of the current session will of course be the consideration of final supplementary estimates for the current year and the budget estimates for the next.

I look forward with keen interest to your deliberations with the assurance that they will be carried on with the dignity, decorum and high sense of public duty for which this Legislature is rightly renowned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 31st January 1966.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Madras Loan, 1977.

* 16 Q.—PULAVAR K. GOVINDAN : } Will the Hon. the
SRI M. KALYANASUNDARAM : } Chief Minister be pleased to state :—

(a) the total amount subscribed under 5½ per cent Madras Loan, 1977; and

(b) the particulars of targets fixed for each district and actual subscriptions in each district ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The total amount subscribed to the 5½ per cent Madras Loan, 1977, was Rs. 14,44,27,200.

(b) The Collectors were asked to canvass support for the loan and the actual subscriptions in each district were as given below :—

Name of District.	Actual subscription excluding Indian Bank remittances at Madras on behalf of their branches at districts.			
(1)	(2)			
	(RUPEES IN LAKHS.)			
Coimbatore	..	..	..	121.471
Madurai	..	..	..	128.261
Tirunelveli	..	..	..	97.569
Thanjavur	..	..	..	102.375
Tiruchirappalli	..	..	..	106.381
Salem	..	..	..	80.691
South Arcot	..	..	..	71.481
North Arcot	..	..	..	71.825
Ramanathapuram	..	..	..	54.697
Chingleput	..	..	..	54.632
Kanyakumari	..	..	..	19.457
The Nilgiris	..	..	..	8.829
Total	..	..	..	926.669

[31st January 1966]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சார், இந்தக் கடன் தொகை வருலித்ததில் அவ்வளவும் பாங்க் மூலமாக வசூல் செய்யப்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதிகமாக இருக்காது என்று நம்புகிறேன். இப்போது இவ்வாறு செய்வதில் வசதி குறைந்து வருகிறது. மேலும் இதைப்பற்றிய விவரம் என்னிடம் இல்லை.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, பாங்கியில் போட்ட பணத்தில் 5,000 ரூபாய் கேட்டு வாங்கினார்கள். ஒரு மாத காலத்தில் 3,250 ரூபாய் வரைதான் திருப்பிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மீதி 1,750 ரூபாய் ஒரு மாத காலத்தில் வராததற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கேள்வி எனக்கு விளங்கவில்லை. தனியாகக் கேள்வி போட்டால் விவரம் சொல்லுகிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : 5,000 ரூபாய் வாங்கியதில் 3,250 ரூபாய்தான் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. 1,750 ரூபாய் ஏன் வரவில்லை?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே, எப்படி இந்தக் கேள்விக்கு சமாதானம் சொல்வது?

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்தக் கடன் தொகை எழுப்புவதும், பெறுவதும் அரசாங்கத்தினரின் தேவையால் என்பதிலே இருவித அபிப்பிராயம் இருக்கமுடியாது. கிராமப்புறத்தில் இருந்துதான் அதிகமாக வசூலிக்கப்பட்டது. கடுமையான முறைகளிலே வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதிகமாக இராது என்று கூறினார்கள். ஆயிரம் ரூபாய்க்கு 5,000 ரூபாய் கட்டாயப்படுத்தி வசூலித்ததாக அரசாங்கத்திற்குப் புகார் வந்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கட்டாயப்படுத்தி வசூல் செய்ததாகப் புகார் வரவில்லை.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கணக்குக் கொடுத்தது எந்த மாதம் வரை என்று சொல்ல முடியுமா? என்னுடைய மாவட்டத்தில் 8 லட்சம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் 15 லட்சத்திற்கு மேல் வசூல் ஆகியிருக்கிறது. ஆகையால் கணக்கு எந்த மாதம் வரை என்று சொல்லமுடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சென்ற கடினுக்காக வசூலித்ததுதான் இது. நிலகிரியில் வசூலித்த தொகை எட்டு லட்சத்து என்னுற்று இருபத்தொன்பது என்று சொன்னேன்.

[31st January 1966]

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : பொதுவாக, இந்தக் கடன் ஏழை மக்களும், நடுத்தர மக்களும் தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பணக் காரர்களுக்குப் பணம் தருவதற்கு மனம் வரவில்லை என்பது உண்மையா? அப்படியானால் அதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இம்மாதிரிக் கருத்தை நான்கூட தெரிவித்திருக்கிறேன். ஆனால் காரணம் சொல்ல முடியாது.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : இம்மாதிரி கடன் தொகை வசூலிக்கப் பட்ட நேரத்தில், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் எவ்வளவு வசூலிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு கலெக்டர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டதா? ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் எந்த அடிப்படையில் தொகை நிர்ணயிக்கப்பட்டது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எல்லா மாவட்டங்களும் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டுமென்ற வகையில்தான் உத்தேசமாகப் போடப்பட்டது. உத்தேசிக்கப்படுவதெல்லாம் வசூல் ஆகியிடுவதில்லை.

திரு. எஸ். முருகையன் : மாவட்டவாரியாக வசூலித்தப் பணத்தைப் பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இது முழுவதும் பணமாகக் கொடுக்கப்பட்டதா அல்லது பாங்க் அட்ஜஸ்ட்மென்ட் மூலமாக வசூல் செய்யப்பட்டதா? அப்படியானால், பாங்க் மூலமாக வசூல் செய்யப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : முழுவதும் வசூலித்ததுதான் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

திரு. சா. ராமசாமி : ஒன்றுக்கு 5 மடங்கு 10 மடங்கு என்று பாங்க் மூலமாக வசூல் செய்யப்படுவதை இனியாவது நிறுத்துவதற்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : என்ன மாதிரி வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லவில்லை. இதற்கு விடை அளிப்பதற்கில்லை.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கிய கோட்டா எவ்வளவு? எந்த அடிப்படையில் இது உயர்த்தப்பட்டது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு 50 லட்சம் என்று கோட்டா ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் எழுபத் தொரு லட்சத்து முன்னுற்று இருபத்தைந்து ரூபாய் வசூல் ஆகியிருக்கிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கிராமப்புறத்தில் விவசாயிகள் செலுத்தும் நிலத்தீர்வை எவ்வளவு என்ற அடிப்படையில் கடன் வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்ததா? அம்மாதிரி அதிகாரிகள் உத்தரவு போட்டார்களா?

[31st January 1966]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்வாறு அரசாங்கம் உத்தரவு போடவில்லை. அதிகாரிகளும் அப்படி வசூலித்தார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : முதல் அமைச்சர் அவர்கள், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கோட்டாவைவிட அதிகமாக வசூலாகி யிருக்கிறது, கோவை மாவட்டத்தில் எதிர்பார்த்த அளவு வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்காக வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அதிகமாக வசூல் செய்யவேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டார்கள் ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : என்னென்ன உத்தரவு போடப் பட்டது என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் உத்தேசிக்கப்பட்ட தொகைக்குமேலும் வசூல் ஆகலாம். கனம் அங்கத்தினர் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது ஏழைகளாக இருப்பவர்கள்தான் மனமுவந்து உற்சாகத்துடன் அபிவிருத்தி திட்டத்திற்காக என்று கொடுக்கிறார்கள். அதிகமாகப் பணம் உள்ளவர்களிடத்தில் மனம் இருப்பதில்லை. கோவை மாவட்டத்தில் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு மாறாக 121 லட்சம் தான் வசூல் ஆனது. ஆனால் அதற்காக வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அதிகமாக வசூலித்ததாகச் சொல்ல முடியாது.

திரு. செ. மாதவன் : நேரடியாக வசூலித்தார்களா அல்லது வேறு முறைகளைப் பயன்படுத்தினார்களா? அப்படியானால், அதை அரசாங்கம் பரிசீலித்து, அது கூடாது என்று உத்தரவு போடுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : என்னப்பொறுத்தவரை, வசூலிக்கப்பட்டது என்பதுதான் தெரியும். வேறு முறைகளைப் பற்றித் தெரியாது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மிகவும் செழிப்பாக இருக்கும் பகுதி கோயம்புத்தூர் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. ஆகவே போடப்பட்ட இலக்கு வசூலிக்கப்படாததற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கொடுக்கக்கூடியவர்கள் கொடுக்கவில்லை. அதுதான் எனக்குத் தெரிந்த காரணம்.

திரு. எஸ். முருகையன் : கடன் வசூல் சம்பந்தமாக வசூலிக்கும் முறையிலே பல தொல்லைகள் கொடுத்தார்கள் என்று பொது மக்களிடமிருந்து ஏதாவது புகார் வந்ததா? அதைப்பற்றி அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லுகிற புகார்கள் தவிர, வேறு எந்தப் புகாரும் பாரிபரிசீலிக்கப்படவில்லை.

31st January 1966]

யுத்த பிரசாரக் கமிட்டிகள்

* 17 கேள்வி.—திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர் : கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தேச பாதுகாப்பை முன்னிட்டு இம்மாநிலத்தில் யுத்த பிரசாரக் கமிட்டிகள் அமைக்கும் திட்டம் ஏதேனும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையிலிருக்கின்றதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.
(b) Does not arise.

திரு. செ. மாதவன் : இப்பொழுது பாகிஸ்தான் யுத்தம் ஆரம்பித்ததற்குப் பின்னாலே மாவட்ட அளவிலே மாவட்ட அதிகாரிகள் இப்படிப்பட்ட யுத்த பிரசாரக் கமிட்டிகள் அமைக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கோரியிருந்ததா? அல்லது மாவட்டவாரியாக அமைக்கப்பட்டது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பல மாவட்டக் கமிட்டிகள் சார்பாக பல கமிட்டிகள் போடப்பட்டன. அதில் பிரசாரம் செய்வதும் ஒன்று. அது தவிர வேறு விவரம் என்னிடம் இல்லை.

திரு. செ. மாதவன் : பிரசாரக் கமிட்டிகள் எதிர்க்கட்சிகளின் ஆலோசனையின் பேரில் அவர்களைக் கலந்துகொண்டு அமைக்கப்பட்டனவா? எதிர்க்கட்சிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டன என்று அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது புகார் வந்ததா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எதிர்க்கட்சிகள் புறக்கணிக்கப் பட்டிருப்பதாக நான் கருதவில்லை. அம்மாதிரி புகார் ஒன்றும் வரவில்லை.

Zoo in Madurai City

* 18 Q.—SRI V. SANKARAN : } Will the Hon. the Chief
SRI K. CHEEMAICHAMY : } Minister be pleased to state—

(a) whether any resolution requesting this Government for setting up of a Zoo in Madurai City has been received from the Madurai Municipality; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : சென்னையிலுள்ள விலங்குக் காட்சி சாலையை கிண்டிக்கு மாற்றுவதாக உத்தேசம் இருந்ததே, அது எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது?

[31st January 1966]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அவ்வாறு பல யோசனைகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது இருக்கிற மிருகக் காட்சி சாலையில் இடம் போதாது என்பது உண்மைதான். ஆனால், அதை வேறு இடத்திற்கு மாற்றுவதாக இருந்தால் செலவு ஆகும். அதற்குத் தகுந்த இடமும் கிடைக்கவேண்டும். கிண்டியில் போதிய இடம் இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. கிண்டியில் மரங்களை வெட்டினால் தான் இடம் இருக்கும். இம்மாதிரி யோசனை ஒன்றும் இப்பொழுது நிறைவேற்றக்கூடியதாக இல்லை.

திரு. வை. சங்கரன்: நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இன்னொரு 'ஸூ' தேவை என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது அல்லவா? அப்படி இரண்டாவது 'ஸூ' அமைப்பதை மதுரையில் அமைப்பதற்கு சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நம்முடைய மாநிலத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் 'ஸூ' இருப்பது நல்லது என்பது என்னுடைய கருத்து. நிதி வசதியைப் பொறுத்து அதைச் செய்யலாம். கனம் அங்கத்தினர் கோருவது போல அப்படி 'ஸூ' அமைக்கப்படும் முதல் மாவட்டம் மதுரை மாவட்டமாக இருக்கவேண்டும் என்பதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

அமைச்சர்களின் பிரயாணப்படி

* 19 கேள்வி.—திரு. து. ப. அழகமுத்து: கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

கடந்த 1965 மே, ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் அமைச்சர்கள் ஒவ்வொருவரும், ஒவ்வொரு மாதமும் எவ்வளவு பிரயாணப் படி பெற்றார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The monthwise figures of Travelling Allowance drawn by each Minister including the Chief Minister, during the months of May, June and July 1965, are given below:—

(1)	May.		June.		July.	
	(2)		(3)		(4)	
	RS.	P.	RS.	P.	RS.	P.
Chief Minister	743	86	..	..	981	55
Minister for Industries ..	371	10	..	..	..	..
Minister for Home	1,174	69	1,964	33	1,522	91
Minister for Food	742	85	..	..	..	..
Minister for Co-operation	1,184	00	988	42	1,225	47
Minister for Public Health	991	04	650	47	..	..

[31st January 1966]

(1)	May.		June.		July.	
	(2)		(3)		(4)	
	RS.	P.	RS.	P.	RS.	P.
Minister for Information and Publicity	999	90	1,709	00	1,086	05
Minister for Local Administration	1,907	75	749	50	1,093	00
Total	8,115	21	6,100	72	5,908	98
Grand Total			20,124	91		

திரு. து. ப. அழகமுத்து: இந்த மாதங்களில் காங்கிரஸ் தலைவரிடம் தேர்தல் நிதி கொடுப்பதற்காக அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் மேற்கொண்டதாகத் தெரிகிறது. அதற்கும் சர்க்காரிடத்திலிருந்து பயணப்படி பெறப்பட்டதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: காங்கிரஸ் வேலையாக அமைச்சர்கள் செல்லும்பொழுது, பிரயாணப் படி வாங்குவதில்லை. பொதுப் பணியில் ஈடுபட்டுச் செல்லும்பொழுது தான் பிரயாணப் படி வாங்குகிறார்கள்.

திரு. செ. மாதவன்: டில்லிக்கு அமைச்சர்கள் செல்லும் பொழுது அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி தேர்தலில் கலந்து கொள்ளுகிறார்களே, அப்படிச் செல்லுவதற்கும் இந்தத் தொகையில் படி சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: காங்கிரஸ் கூட்டம் ஒன்றுக்கு மட்டும் போகிறபொழுது படி வாங்குவது இல்லை. அங்கு வேறு அரசாங்க அலுவல் நிமித்தம் போகும்பொழுது தான் படி வாங்குகிறார்கள்.

திரு. செ. மாதவன்: நெருக்கடி, காலத்தை முன்னிட்டு இப்படிப் பட்ட பிரயாணப் படிகளை குறைக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் நிர்மாணித்ததா? அந்த முறையில் செயல்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அப்படித் தீர்மானம் ஒன்றும் இல்லை. கூடியவரையில் பிரயாணத்தைத் தவிர்க்கத் தான் பார்க்கிறோம். ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு டில்லிக்கு வரவேண்டும் என்று இன்று காலைப் போன் வந்தது. எனக்கு அசௌகரியமாக இருந்த போதிலும் நாளைக்குப் போதலாம் என்று இருக்கிறேன். 'விஷயம் முக்கியமானது, நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தது, அவசியம் நீங்கள் வந்தால் நல்லது' என்று சொன்னார்கள். இப்படி தவிர்க்கக்கூடாத வகையிலே பிரயாணம் செய்ய நேருகிறது. பிரயாணம் என்றால் உல்லாசப் பிரயாணம் போவது இல்லை, அசௌகரியமாகத் தான் இருக்கிறது.

திரு. ம. கமலநாதன்: நெருக்கடியை முன்னிட்டு, இதற்கு ஒரு உச்சரிப்பை ஏற்படுத்தலாம் அல்லவா?

[31st January 1966]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நெருக்கடியில் வேலை செய்வது தான் முக்கியம். உச்ச வரம்பு ஒன்றும் வேண்டியதில்லை.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அமைச்சர்கள் அதிகமாகப் பிரயாணம் செய்து மக்களுடைய குறைகளைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. அதனால் பிரயாணம் செய்வதற்கு அதிகமாக ஆகக்கூடிய செலவை ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால், சொந்த வேலையாக அல்லது காங்கிரஸ் வேலையாக போகும்பொழுது இன்னொரு வேலையையும் போட்டுக் கொள்ளாமல் இருப்பார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் எவ்வாறு நினைத்தபோதிலும், அவ்வாறு அமைச்சர்கள் செய்வதில்லை.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஊற்றுக் கிணறுகள்

* 20 கேள்வி.—திரு. செ. மாதவன் : கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஊற்றுக் கிணறுகள் மூலம் பாசன வசதி செய்யும் திட்டம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) A special scheme for sinking two thousand (2,000) filter point tube wells is being implemented in Thanjavur district. Thanjavur district does not lie in the artesian belt.

திரு. செ. மாதவன் : அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன திட்டத் திற்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்குவதாக உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது? இது தஞ்சை மாவட்டத்தோடு நிற்குமா? அல்லது மற்ற மாநிலங்களையும் சேர்த்துச் செய்வதற்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The total cost of the scheme is Rs. 39.40 lakhs.

கனம் சபாநாயகர் : அடுத்த ஜில்லாக்களுக்கு விஸ்தரிக்கப் படுமா என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைப் பொறுத்த மட்டும் தான் 2,000 கிணறுகள் வெட்டுவது என்று உத்தேசம்.

திரு. செ. மாதவன் : ஊற்றுக் கிணறுகள் தோண்டும் வேலையை சர்க்கார் பொதுத் துறையில் எடுத்து நடத்துமா? அல்லது தனிப்பட்டவர்களுக்கு மான்யம் வழங்குவதற்கு உத்தேசமா? பொதுத் துறையில் எடுத்து நடத்தினால் ஊற்றுக் கிணறுகள் தோண்டும் முறையை எப்படிப் பின்பற்றப் போகிறது? ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தில் பதில் சொல்லும் பொழுது தண்ணீர் ஒடுவதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் வசதி இல்லை என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வரவழைக்கப்போகிறோம் என்று உணவு அமைச்சர் சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது இந்தத் திட்டம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா? அதையும் இதோடு சேர்க்கப்படுமா?

[31st January 1966]

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : எங்கு தண்ணீர் ஊற்று இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் திட்டம். இருந்தாலும், தஞ்சை மாவட்டத் தைப் பொறுத்தமட்டில் காலாகாலத்தில் நூற்றுப் பாவி, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று நினைத்து, அங்கே இப்பொழுது கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கோ. சி. மணி : இந்த கிணறுகள் இந்த பசலிக்குள் வெட்டப்பட்டுவிடவேண்டும் என்று தான் இந்தத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைக் கொண்டு எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் வெட்டலாமா? வெட்டப்பட்ட கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லை என்று பாதியில் நிறுத்தப்பட்ட கிணறுகள் இருக்கின்றனவா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : மொத்தம் 2,000 கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக இந்தத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

The number of filter points sunk up to 31st December 1965 : successful 936, unsuccessful 758.

எந்த இடத்தில் தண்ணீர் வருகிறதோ அங்குதான் கிணறு வெட்டப்படும். தண்ணீர் வருகிறதா, இல்லையா என்று பரீட்சார்த்தமாகப் பார்க்காமல் இருக்க முடியாது. அப்படி பரீட்சார்த்தமாக வெட்டிப் பார்த்து தண்ணீர் இருப்பதைக் கண்டறிந்து தான் அரசாங்கம் கிணறு வெட்ட ஏற்பாடு செய்கிறது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : இம்மாதிரி கிணறுகள் வெட்டுவதில் சில கிணறுகளில் தண்ணீர் உப்புத் தண்ணீராகப் போய்விடுகிறது. உப்புத் தண்ணீரை விவசாயத்திற்கு சரியாகப் பயன்படுத்த முடியாது. ஆகவே, வேறு இடத்தில் கிணறு வெட்டுவதற்கு இந்தத் தொகையைக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : எந்த இடத்தில் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று பார்த்துத் தான் விவசாயிகள் கிணறுகள் வெட்டுகிறார்கள். வெட்டுகிற கிணறுகள் எல்லாவற்றிலும் உப்புத் தண்ணீராகப் போய்விடாது. பெரும் பகுதி விவசாயிகள் தங்களுக்குச் சாதகமாக நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். இப்பொழுது நான் சொன்னபடி தஞ்சை ஜில்லாவில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று பரீட்சார்த்தமாக கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

திரு. சா. கணேசன் : அப்படி வெட்டப்படுகிற கிணறுகளில் சில அல்லது ஒன்றிரண்டு உப்புத் தண்ணீராகப் போய்விடுவதாகச் சொல்லப் படுகிறது. அந்தப் பிரதேசங்களில் புகையிலை சாகுபடி செய்து மிக அதிகமான, நல்ல வருமானத்தைப் பெறலாம். அதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறதா? உப்புத் தண்ணீர் இருக்கிறது என்கிற தகவல் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்தால்...

[31st January 1966]

திருக்கிறதா? அதன் பேரில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா அல்லது எடுக்க உத்தேசம் உண்டா என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: அந்தத் தகவல் என்னிடம் இல்லை. விவசாயிகளே அப்படிப்பட்ட இடங்களில் புகையிலை சாகுபடியில் ஈடுபடலாம்.

திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, நீர் ஓட்டத்தைக் கண்டுபிடிக்க என்ன ஏற்பாடு செய்யப் படுகிறது? அதைச் சர்க்காரே ஏற்று நடத்துமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: நீர் ஓட்டத்தைப் பற்றிப் பிரச்சினை இல்லை. அதுபற்றித் தனிக் கேள்வி போட்டால், அதைப் பற்றிச் சொல்லலாம். இப்பொழுது 'ட்யூப் வெல்ஸ்' போட்டு தண்ணீர் எடுத்து, விவசாயம் செய்ய உதவிசெய்ய இதெல்லாம் செய்யப் படுகிறது.

திரு. ஆ. கு. சப்பையா: சார், ஜில்லா முழுவதும் உப்புத் தண்ணீராக இருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை. திருத்துறைப் பூண்டி, மன்னார்குடி போன்ற இடங்களில், ஒரு சில பிராந்தியங்களில் அப்படி இருந்து விவசாயிகள் நஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்கு மாற்றாக வேறு மானியம் கொடுத்து, வேறு இடத்தில் கிணறு வெட்டி வசதி செய்துகொடுக்க உத்தேசிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: 'வேறு மானியம்' என்றால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இப்பொழுது கிணறுவெட்ட கடன் கொடுக்கிறோம். வேறு இடத்தில் கிணறு வெட்டினால் அதற்கும் கடன் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

கனம் சபாநாயகர்: அதல்ல அவர் கேள்வி. 'வெட்டிய கிணறு உப்புத் தண்ணீராகப் போனால், கொடுத்த கடனை வஜா செய்து விடுவார்களா?' என்று கேட்கிறார். அதைத்தான் அப்படிச் சுற்றி வளைத்துக் கேட்கிறார்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: அப்படிச் செய்வதற்கில்லை.

Cracker explosion in Perambalur bus-stand

* 21 Q.—SRI V. SANKARAN: } Will the Hon. the Minister
SRI S. MANI: }
for Home be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a cracker explosion occurred in the bus stand of Perambalur in Tiruchirappalli district recently; and

(b) if so, the reasons therefor and the extent of damages caused thereby?

31st January 1966]

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) Yes.

(b) It is reported that the explosion occurred due to the careless unloading of certain bags containing crackers at the Perambalur Bus stand.

As a result of the explosion two persons died and 21 persons sustained injuries. The damages caused to the Mangalore tiled roofing and to a side wall of the Bus stand are estimated to be Rs. 400.

திரு. வை. சங்கரன்: தலைவர் அவர்களே, அம்மாதிரி பொதுக் காரியர்கள், பஸ்கள், இவற்றில் வெடி மருந்துகளை ஏற்றிச் செல்வது அபாயகரமானது என்று விதி இருக்கிறதே. அப்படியிருக்கும் போது இந்த விபத்துக்கு யார் பொறுப்பு என்று கண்டு பிடிக்கப் பட்டதா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: முதலிலே இந்த வெங்காய வெடியை யெல்லாம் கொண்டு வந்து பஸ்ஸிலே ஏற்றவந்த சகோதரர் அதை வெங்காயம் என்று சொல்லி, இந்த வெடியை எல்லாம் ஏற்றி இருக்கிறார். அதன் பிறகு வழியில், மழை வேறு பெய்தது A case in Perambalur Crime No. 332 of 1965 under Section 5 (3) (a) (b) of the Indian Explosives Act, has been registered and the same is under investigation by the Inspector of Police, Perambalur.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, நடந்த விபத்து போலீசாரின் புலன் விசாரணையில் இருப்பதாக அமைச்சர் சொன்னார்கள். விபத்து எப்போது நடைபெற்றது? வழக்குத் தொடங்கவில்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: விபத்து நடந்தது 14-10-1965 அன்று. பெரம்பலூர் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் விசாரணை செய்கிறார் என்று ஏற்கனவே சொன்னேன்.

திரு. சா. கணேசன்: இந்த மாதிரி புலன் விசாரணையில் இருக்கிறது இந்த விவகாரம் என்றால், யார் மீது குற்றம் சாட்டப் பட்டது? அல்லது சாட்டப் படுவதாக இருக்கிறது? யார் இந்த 'வெங்காய மூட்டையைக்' கொண்டு வந்து ஏற்றினார் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: யார் இந்த வெங்காய வெடியை வெங்காயம் என்று சொல்லி ஏற்றினார் என்றால், அப்பதுல் காதர் என்ற ஒரு வியாபாரி. (திரு. சா. கணேசன்: எந்த ஊர்?) நாராயணமங்கலம் என்கிற ஊர், பாடலூர் போலீஸ் ஸ்டேஷன் பின்னால் அவரே போலீசில் சாண் அடைந்துவிட்டார்.

Damage caused by cyclone and heavy rains

* 22 Q.—SRI V. SANKARAN: } Will the Hon. the Minister
SRI A. DURAIYARASAN: }
for Food be pleased to state:—

(a) the extent of damage to person and property, caused by cyclonic storm, heavy rains and tidal waves on 23rd and 24th December 1964, in the various districts of Tamil Nad; and

[81st January 1966]

(b) the steps taken to alleviate the hardship and suffering of the affected?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) & (b) A statement* is placed on the Table of the House.

கனம் சபாநாயகர்: கேள்வி எண் 23.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: சபாநாயகர் அவர்களே இந்தக் கேள்வியை நான் ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பு கொடுத்தேன். அட்ஜர்ண் ஆகி, அட்ஜர்ண் ஆகி, ரென்யூ செய்துகொண்டே வந்திருக்கிறது. காலதாமதம் ஆனது அசெம்பிளி ஆபீசில் அல்ல, ஃபுட் அண்ட் அக்ரிகல்சர் டிபார்ட்மெண்டில் காலதாமதம் ஆகியிருக்கிறது என்பதைத் தங்கள் கவனத்திற்குக்கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர்: ஒரு வருடம் காலதாமதம் ஆகியிருக்கிறதா? The matter may then be looked into.

Requisitioning of paddy and rice

* 23 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state:—

(a) the details of stocks of paddy and rice declared up to 22nd August 1964 in each district, in accordance with the Madras Paddy and Rice (Declaration and Requisitioning of Stocks) Order, 1964; and

(b) the details of stocks requisitioned up to 20th September 1964?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) & (b): A statement* is placed on the Table of the House.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: இந்த எஸ்டிமேட்டிலே, இருப்புப் பற்றிச் சொல்லும்போது, நெல் 3,37,885 என்றும் அரிசி 86,032 என்றும் இருக்கிறது. மொத்தத்தில் வாங்கப்பட்ட கணக்கைப் பார்த்தால், நெல் 35,000-மும் அரிசி 26,000-மும்—இங்கே கூட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை; நான் கூட்டினேன்—வருகிறது. பல மாவட்டங்களிலே ஒன்றுமில்லை, ஒன்றுமில்லை என்று போட்டிருக்கிறது. இந்த வேறுபாட்டிற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: அரிசி, நெல் இரண்டுக்கும் தனித் தனியாக விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 3,37,885 நெல் என்றும், 86,032 அரிசி என்றும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது ஸ்டேட்மெண்டில் ஸ்டாக் டிக்ளேர் செய்தது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் என்ன சிக்கல் என்று புரியவில்லை.

* Printed as Appendix I on pages 262-267 infra.

* Printed as Appendix II on pages 268-271.

[81st January 1966]

புலவர் கா. கோவிந்தன்: ஒவ்வொரு மாவட்டமாக, 29-8-1964 5-9-1964, 12-9-1964, 19-9-1964 என்றெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வாங்கின கணக்குப்படி நெல் 35,000 என்றும், அரிசி 26,000 என்றும் வருகிறது. அதோடு கூட, பல மாவட்டங்களிலே ஒன்றுமில்லை; ஒன்றுமில்லை என்று இருக்கிறது.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: ஸ்டாக் டிக்ளேர் செய்ததை வாங்க வேண்டும் என்பது அர்த்தம் இல்லை. இரண்டாவது ஸ்டேட்மெண்டில் ஸ்டாக் எவ்வளவு வாங்கினோமோ அதைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: டிக்ளேர் செய்த ஸ்டாக்குகள் பல மாவட்டங்களில் வாங்காமல் இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன என்று அறியலாமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: டிக்ளேர் செய்த ஸ்டாக் பூராவும் சர்க்காரில் வாங்க வேண்டும் என்பதில்லை. எவ்வளவு இருக்கிறது என்பது முதலில் தெரியவேண்டும். மொத்தம் வாங்கியதில் அந்த நேரத்தில் லோகல் தேவைக்காகவும் விற்பனையாகவும்.

திரு. சா. கணேசன்: “டிக்ளேர்” பண்ணப்பட்ட தானியம் 9-00 a.m. களைச் சர்க்கார் வாங்க வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய விடையிலே கூறினார்கள். அப்படியானால், “டிக்ளேர்” பண்ணப்பட்ட நெல் சர்க்காரால் வாங்கப்படும் என்று நம்பி இவ்வளவு காலம் தாழ்த்திக் கொண்டிருப்பதனாலும், அதற்கு மேலும் விற்பதற்கு வழியோ அல்லது வாய்ப்போ இல்லாமல் தடை செய்யக்கூடிய மாதிரி—நேரடியாகத் தடை இல்லாவிட்டாலும் தடை செய்யக்கூடிய ஒரு நிலை—இருப்பதனாலும் விவசாயிகளுக்கு அல்லது வியாபாரிகளுக்கு ஏற்படுகிற கஷ்டத்தை நிவர்த்திப்பதற்கு என்ன என்ன வழிவகைகளை அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது அல்லது செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி. இதில் 1964-ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் மாதங்களில் இருந்த புது உத்தரவின் காரணமாக அந்த நேரத்திலே ஏற்பட்ட பல விவரங்களை நான் கொடுத்திருக்கிறேன். இப்பொழுது கேள்வி கேட்கும் கனம் அங்கத்தினர், அப்பொழுது இருந்த ஸ்டாக் அப்படியே 1966-ம் ஆண்டிலும் நீடித்துக் கொண்டு இருப்பதைப் போல் நினைத்துக் கேள்வி கேட்கிறார்கள். நிலைமை அது அல்ல. அப்பொழுதைய நிலைக்கும் இப்பொழுதைய நிலைக்கும் மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சென்ற வருஷத் தொடக்கத்தில் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை, மார்க்கெட்டிங் ஸர்ப்ளஸ் பூராவையும் வாங்குவது என்பது அந்த அடிப்படையில் வாங்கியிருக்கிறோம். அதனால் விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான தொந்தரவும் இல்லை.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU: In declaring the stocks and in requisitioning the stocks, next to Thanjavur, North Arcot district comes. We have seen that in North Arcot, a large amount

[31st January 1966]

of stocks had been declared and stocks requisitioned. But still, we see that as regards 'stocks declared and requisitioned' in respect of North Arcot, the figure is 'nil'. May I know the reason for the same?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: This is with reference to the position as in August-September 1964. What all we have procured in 1965 is altogether different and that is not before the House now.

திரு. ம. கமலநாதன் : 1964-வது ஆண்டில் விவசாயிகள் தங்க ளிடம் உள்ள இருப்பை 'டிக்ளேர்' செய்வார்கள். அதன் பிறகு அதிகாரிகள் 'ரிக்விஸிஷன்' கொடுத்து, நெல்லை வாங்கிக் கொள்வார்கள். ஆனால், இந்த ஆண்டு விவசாயிகள் வைத்திருக்கும் ஸ்டாக்கை ஸீல் வைத்துப் ரொக்யூர் செய்யலாம் என்ற அளவிற்கு ஏதாவது கடுமையான உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இந்த ஆண்டு அனுஷ்டிக்கக்கூடிய கொள்கை சம்பந்தமாகத் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் முழு விவரம் சொல்ல முடியும். 1964-ம் ஆண்டு சம்பந்தப்பட்ட ஒரு கேள்வியின் மீது இப்படிப்பட்ட உப கேள்விக்குப் பதில் அளிப்பது கஷ்டம்.

கையாடல் குற்றஞ் செய்த கிராம அதிகாரிகள்

* 24 கேள்வி.—திரு. செ. மாதவன் : கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

கையாடல் குற்றத்திற்காகக் கிராம அதிகாரிகள் யாரேனும் ஜன்ம தண்டனை (1965-ஆண்டு) பெற்றிருக்கின்றார்களா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Yes. Five Village Officers were proceeded against and sentenced as indicated below:—

Madurai district: Two Village Officers.

Thanjavur district: One Village Officer.

Ramanathapuram district: Two Village Officers.

The above Village Officers have committed the offence of misappropriation of Government money. They were sentenced to pay the misappropriated money and in default to undergo imprisonment till it was paid. They will be released from jail immediately after they or their relatives pay the money.

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதிலின்படி, அவர்களுக்கு ஜன்ம தண்டனை கொடுப்பது போல் இருக்கிறது. ஜன்ம தண்டனைக்குக் கூட 14 ஆண்டுகள் என்று 'கால்குலேஷன்' பண்ணுகிறார்கள். ஆனால், இதில் until such time as the fine is paid என்று சொல்வதால், வாழ்நாள் முழுவதும் சிறையில் இருக்கவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இது வெள்ளைக்காரர் காலத்தில் இயற்றப்பட்ட Malversation Regulation படி நடைபெறுகிறது என்று நினைக்கிறேன். அதை மாற்ற அரசாங்கம் முன்வருமா?

[31st January 1966]

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அதற்கு வேண்டிய பரிசீலனை இப்பொழுது ரெவின்யூ போர்டு முன்னாலே இருக்கிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சட்டத்தை மாற்றுவதன் அவசியம் ஒருபுறமிருக்கட்டும். சொத்து இல்லாதவர்களுக்குக் கிராம அதிகாரிகள் வேலை கொடுத்திருக்கமாட்டார்கள். அவர்கள் சொத்துக் களை ஜப்தி செய்து அரசாங்கக் கடனை வசூலிக்க வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அவர்கள் 'மிஸ்-அப்ரோப்-பிரியேட்' பண்ணியிருக்கும் பணத்தை அவர்களிடமிருந்தோ அல்லது அவர்களுடைய சொந்தக்காரர்களிடமிருந்தோ வசூல் செய்ய முடியும் என்றால், அவர்கள் இந்தத் தண்டனையை அடைய வேண்டியதில்லை. (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சொத்தின் மதிப் பிற்கும் அதிகமாக இவர்கள் 'மிஸ்-அப்ரோப்-பிரியேட்' பண்ணிவிட்டார்களோ என்னவோ?)

திரு. சா. கணேசன் : சர்க்கார்ப் பணத்தைச் சொந்த உபயோகத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டோ அல்லது கையாடல் செய்தோ தண்டிக்கப்பட்டவர்கள்; அப்படி அபகரிக்கப்பட்ட தொகை முழுவதையும் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டால் அவர்கள் ஜெயிலிலிருந்து வெளிவந்துவிடலாம் என்பது போன்ற பதிலை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, பணத்திற்குப் பணம் தானா? அல்லது குற்றத்திற்கு உரிய தண்டனை என்று தனியாக உண்டா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் ஜன்ம தண்டனை அளிக்க வேண்டும் என்ற பொருள்பட அந்த 1822-ம் வருடத்திய சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால், அந்தச் சட்டப் படி ஜன்ம தண்டனை அடைந்த ஏந்த ஒரு கிராம அதிகாரியும் அநேகமாக இருக்கமாட்டார் என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்த விவரம் என்னிடம் இல்லை. அந்தச் சட்டத்தில் அவ்வாறு இருந்தாலும், மிஸ்-அப்ரோப்-பிரியேட் பண்ண பணத்தை அவர்களோ அல்லது அவர்கள் சொந்தக்காரர்களோ திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டால் அவர்கள் விடுதலையாகிவிடுவார்கள்.

MR. SPEAKER: Life sentence is the maximum punishment. People are punished for one of two months or even for one week. The Court has got discretion to give punishment. Life sentence is the maximum sentence prescribed.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இதை நான் சுற்று விளக்க விரும்புகிறேன். 'இந்தியன் பினல் கோட்' பிரகாரம் 'ப்ராஸிக்யூட்' பண்ணி வழக்குத் தொடரலாம். அதற்கு Stated years இருக்கிறது. இத்தனை ஆண்டுகள் என்ற வரையறை இருக்கிறது. ஆனால், 1822-ம் வருடத்திய Malversation Regulation படி பணம் கொடுக்கிற வரையில் ஜெயிலில் இருக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது; பணத்தை 'ரெகவர்' செய்துவிட வேண்டும் என்பதற்காக

[31st January 1966]

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் 1822-ம் ஆண்டில் அந்த ரெகுலேஷனை இயற்றினார்கள். அது பழைய ரெகுலேஷன். அதை 'ரிவைஸ்' செய்ய வேண்டியதுதான். அது பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது.

MR. SPEAKER: Who gives the conviction?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is not a conviction under the Indian Penal Code. It is a punishment. The Revenue Divisional Officer gives the punishment. The Department punishes the village officer. It says 'Until you pay the fine you will be in Jail'.

MR. SPEAKER: Is it not against the Constitution?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There are certain things existing before the Constitution which are validated by the Constitution. இருந்தாலும் அதை மாற்றவேண்டியது அவசியம்தான்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கிராம மணியக்காரர்கள் கையாடல் செய்து, தொகையைத் திருப்பிக் கட்டாததால் ஆயுள் தண்டனை கொடுக்கிறோம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுவும் ஒருவருக்கு மட்டும் ஒரு தடவை என்பது அல்ல. ஐந்து இடங்களில் ஐந்து தடவை தண்டனை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது ஒரே நாளில் கொடுத்தது என்று சொல்லவும் முடியாது. அரசியல் சட்டத்தை ஏற்படுத்தி விட்டோம். அரசியல் சட்டத்திலே தனிப்பட்டவர்களுக்கு இருக்கும் உரிமையை 21-ஆவது ஆர்டிகிளில் பார்க்கிறோம். எந்த ஒருவரையும் நீதி ஸ்தலத்தின் முன்னால் கொண்டுவந்து நன்றாக விசாரணை செய்யாமல் தண்டனை கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER: The hon. Member may come to the question proper.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: முதல் தடவையிலேயே ஏன் ரெவின்யூ டிவிஷனல் அதிகாரியோ, ரெவின்யூ போர்டாரோ முன் வந்து, அரசியல் சட்டத்திற்குத் தகுந்தபடி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கக் கூடாது? இதுவரையில் செய்தது தவறு என்று சுட்டிக்காட்டியும், ஏன் ஐந்து பேர்கள் ஐந்து தடவைகளில் இவ்வாறு தண்டிக்கப்படும் வரையில் பொறுத்திருக்க வேண்டும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I think there is a misapprehension among the hon. Members. Article 372 of the Constitution protects all these old laws until they are modified. The Board of Revenue is looking into that matter.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இது தண்டனை அல்ல. அரசாங்கத்தின் பணத்தைக் கையாடல் செய்தவர்கள் அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கட்டும் வரையில் சிறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் இந்தச் சட்டத்தின் பொருள். அவர்கள் சிறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய நேரத்தில், அவர்கள் எவ்வளவு காலமாக இருக்கிறார்கள் என்று அறியலாமா? இந்த ஐந்து பேர்கள் சிறையில் வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டிய நிலை ஏன் வந்தது? அவர்கள் சாதாரண கைதிகள் நடத்தப்படுவது போல் நடத்தப்

[31st January 1966]

படுகிறார்களா அல்லது, காவல் கைதிகள் போல் நடத்தப்படுகிறார்களா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: கனம் தொழிற் துறை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி, இவர்களெல்லாம் இந்தக் குறிப்பிட்ட சட்டப்படி தண்டனைக்கு உட்பட்டவர்களாவர்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: அவர்களுக்கு எப்படிச் சாப்பாடு போடுகிறார்கள்?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: அதற்குத் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்ல முடியும்.

Short supply of coffee seeds

* 25 Q.—SRI V. SANKARAN: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the short supply of coffee seeds, especially the peaberry variety in the State; and

(b) if so, the action proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) According to the Chief Coffee Marketing Officer's report, there has been no short supply of coffee seeds especially peaberry variety in this State.

(b) Does not arise.

திரு. வை. சங்கரன்: பொதுவாக, காப்பி போர்டு நம்முடைய ராஜ்யத்திற்குத் தேவையான பீபரி காப்பிக் கொட்டையில் மிகக் குறைந்த அளவேதான் ஒதுக்குகிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் நல்லரகங்களை வெளியில் அனுப்பிவிட்டு மட்ட ரகமானவற்றைத் தான் இங்கே சப்ளை செய்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறதே, தான் இங்கே சப்ளை செய்கிறார்கள் நம் ராஜ்யத்திற்குத் தேவையான அரசாங்கம் இதைக் கவனித்து நம் ராஜ்யத்திற்குத் தேவையான உயர்ந்த ரகக் கொட்டையை இங்கே சப்ளை செய்ய என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டுள்ளார்கள்?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: நம் ராஜ்ய நிலைமையைப் பற்றிப் பதில் சொன்னேன். காப்பி மார்க்கெட்டிங் போர்டில் இருந்து ஏறத்தாழ 50 சத விசிறம் நம் ராஜ்யத்திற்குக் கிடைக்கிறது. அதுவும் இந்தக் குறிப்பிட்ட ரகம் 60 சத விசிறம் கிடைக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களோடு பார்க்கும்போது இது மிகவும் அதிகம். இருந்தும், காப்பியின் தேவை அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால் இது மிகவும் குறைவு போலத் தோன்றுகிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: நம் தேசத்திலே குறிப்பாக நம் மாநிலம் தான் காப்பி சாப்பிடும் பழக்கம் கொண்டது. மற்ற மாநிலங்களில் தேயிலையைத்தான் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே, நம் மாநிலத்திற்கு இன்னும் அதிகமாக காப்பிக்கொட்டை ஒதுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா? காப்பி போர்டின் டெப்போ விநியோகத்தில் உள்ளே துஷ்பிரயோகம் செய்ய வழி இருப்பதனால் அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: காப்பி போர்டின் டெப்போக்கள் மூலம் மட்டும் அல்ல, விநியோக ஏற்பாடு. தனிப்பட்ட வியாபாரிகளும் சந்தையில் போய் ஏலம் எடுத்து வருகிறார்கள், இன்னும்

[31st January 1966]

கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாகவும் விநியோக ஏற்பாடு இருக்கிறது. எல்லாவற்றின் மூலமாகவும் தான் விநியோகிக்கப்படுகிறது. நான் முன்பு சொன்னபடி, மொத்தத்தில் 50 சதவிகிதம், பீபரி மாத்திரம் 66 சதவிகிதம் நம் ராஜ்யத்திற்குக் கிடைக்கிறது.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : காப்பி உற்பத்தியாளர்களுக்குத் தேயிலையைவிட காப்பியில் குறைந்த வருமானம் வருகிறது. அதன் காரணமாகத் தேயிலையை உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய காப்பித் தோட்டங்களை எல்லாம் அழித்து வருகிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? தெரிந்தால் காப்பி உற்பத்தியையும் அதிகப்படுத்த எந்த, எந்த வகையில் ஊக்கம் அளிப்பார்கள்?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இதற்குத் தனியாகக் கேள்வி வேண்டும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது தனியார்கள் சந்தையில் ஏலம் எடுப்பதையும் சேர்த்துப் புள்ளிவிவரம் சொல்வதாகச் சொன்னார்கள். அப்படியானால் அது மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கும். தனியார்கள் ஏலம் எடுப்பது இந்த ராஜ்யத்தில் முறையாக விநியோகம் செய்வதற்கில்லை. அவற்றை வறுத்து அறைத்து அதிக லாபத்தில் விற்பதற்காகத்தான். ஆகவே, அடையாளக் காட்டுகளை வழங்கியாவது இந்த ராஜ்யத்தில் முறையான விநியோக ஏற்பாட்டுக்குத் தக்க வகை எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : நான் நம் ராஜ்யத்திற்கு எந்த, எந்த முறையில் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது என்று சொன்னேன். இந்த விநியோக முறையில் குற்றங்குறைகள் இருந்தால் கவனிக்கப்படும்.

திரு. வை. சங்கரன் : நம் ராஜ்யத்தில் பீபரிக் கொட்டையின் தேவை என்ன? கிடைப்பது எவ்வளவு என்ற புள்ளிவிவரம் கொடுக்க முடியுமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : மொத்தத் தேவை எவ்வளவு என்கிற விவரம் என்னிடம் இல்லை. மொத்தமாக இங்கே விநியோகம் செய்யப்படுகிற அளவு சொல்ல முடியும்.

PLANTATION PB ALONE.

Channel of release.	Total quantity released through all channels from the Pool from 1st January 1965 to 31st August 1965.	Total quantity of coffee absorbed in Madras State out of the total released during the period 1st January 1965 to 31st August 1965.
	METRIC TONNES.	METRIC TONNES.
(1)	(2)	(3)
Propaganda Department ..	296	145
Co-operative Societies ..	409	263
Local Sales	384	200
Pool Sales	1,292	906
Total ..	2,381	1,514

[31st January 1966]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : காப்பி போர்டின் பிரசாரப் பிரிவுகளின் மூலம் விநியோகம் செய்வதில் வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது. பொது மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று காப்பி போர்டு நம் அரசாங்கத்திற்கு அறிவிப்பார்களா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அவர்களுடைய விநியோக முறை எப்படி இருக்கிறது என்பதற்குத் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பார்த்துப் பதில் சொல்கிறேன்.

Sewage farm for Madras City

* 26 Q.—**SRI S. MADHAVAN :** Will the Hon. the Minister a sewage farm for Madras City at R.V. Nagar;

(a) whether there is any proposal for the establishment of a sewage farm for Madras City at R. V. Nagar;

(b) whether the proposed site was inspected jointly by the Minister for Local Administration and the Minister for Public Health; and

(c) the decisions if any, arrived at?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : (அ) இல்லை.

(இ) சென்னை நகரின் 5-ஆவது மண்டலத்தில் கழிவுநீர்ப் பண்ணையை அமைப்பதற்கென முதலில் குறிப்பிடப்பட்ட இடத்தைத் தவறிவாக அமைச்சரும் சுகாதார அமைச்சரும் பார்வையிட்டனர்.

(உ) கழிவுநீரை அகற்றுவதற்கு கழிவுநீர்ப் பண்ணை முறை தேவையில்லை என்றும், மாறாக, கழிவுநீரைச் சுத்தம் செய்தல், உப்பங்கழிகளை வெட்டிக் கழிவுநீரை அப்புறப் படுத்துதல் ஆகிய முறைகளை முழு அளவில் செயல்படுத்துவதென்றும் இறுதியாக முடிவெடுக்கப்பட்டது. இதற்காகப் பள்ளிக்காரனை சதுப்பு நிலத்திற்கருகில் தகுதியானதோர் இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழுநோய் உள்ள பிச்சைக்காரர்களுக்கு புகலிடம்

* 27 கேள்வி.—**திரு. து. ப. அழகமுத்து :** கனம் சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை நகரில் 4—11—1965-ல் நடைபாதையில் வசிக்கும் தொழுநோய் உள்ள பிச்சைக்காரர்களைப் போலீசார் பிடித்தனரா?

(இ) ஆமெனில், அவர்கள் எவ்வளவு பேர், அவர்களுக்கு எங்கு புகலிடம் கொடுக்கப்பட்டது?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : (அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : தொழுநோய் உள்ள பிச்சைக்காரர்கள் நடைபாதையில் வசிக்கிறார்கள். அப்படி வசிப்பதன் மூலமாக மற்றவர்களுக்கும் இந்த நோய் பரவுவதற்கு வழியேற்படுகிறது.

[31st January 1966]

கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கென்று தனியான புகலிடம் அளிக்க ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் எல்லாம் செய்து அவர்களுக்கு கிருஷ்ணம்பட்டு விடுதியில் தங்க ஏற்பாடு செய்தோம். ஆனால் சிலர் அந்த விடுதியில் இருந்தே சொல்லிக்கொள்ளாமல் பிச்சை எடுக்க ஓடிப்போய்விடுகிறார்கள்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து: இப்போதுள்ள புகலிடம் போதுமானதாக இல்லையென்றும் அதில் புகலிடம் பெறவேண்டியவர்களின் தொகை அதிகமாக இருக்கிறது என்றும் தெரிகிறது. ஆகவே, புகலிடம் இல்லாத காரணத்தால்தான் அவர்கள் எல்லோரும் அங்கு வரவில்லை என்பதை சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்கிறதா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: இடம் இல்லை என்ற காரணம் இல்லை. அவர்கள் பிச்சை எடுத்துப் பிழைப்பதில் நல்ல வருவாய் கிடைக்கிறது என்று நினைக்கிற காரணத்தால் இங்கு வருவதில்லை.

திரு. எம். எஸ். மணி: இந்தத் தொழு நோய் உள்ளவர்கள் எல்லோரையும் திருச்சியிலுள்ள புகலிடத்திற்கே அனுப்புகிறார்கள். அவர்கள் அதிகமாக வந்துகொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த நோய் அங்கே அதிகமாகப் பரவிவிடும். எல்லா மாவட்டத்திற்கும் அவர்களைப் பகிர்ந்து அனுப்புவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: ஒரே ஜில்லாவில் பரவினால் கஷ்டம். அது எல்லா ஜில்லாக்களிலும் பரவிவிட்டால் இன்னும் ரொம்பக் கஷ்டம்.

திரு. செ. மாதவன்: கனம் தலைவரவர்களே, காந்தியடிகள் சேவை இந்தத் தொழு நோய் சேவை. இதில் இன்ஃபெக்ஷியஸ் நான் இன்ஃபெக்ஷியஸ் என்ற இரு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இந்த நோயைப் போக்கிவிடலாம் என்று இப்பொழுது மருத்துவ நிபுணர்கள் சொல்லிவருகிறார்கள். ஆகவே, இந்த நோயுள்ளவர்கள் அனைவரையும் எங்கிருந்தாலும் மருத்துவ மனையிலே கொண்டு வந்து சேர்ப்பதற்கு கண்டிப்பான உத்தரவை அரசாங்கம் பிறப்பிக்குமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: ஏற்கனவே அம்மாதிரி தான் உத்தரவு இருக்கிறது. அவர்களை யெல்லாம் பிடித்துக் கொண்டு வந்து திருமணியிலே, சௌத் ஆற்காடிலே சேர்த்திருக்கிறார்கள். அங்கே பரன்ட் அவுட் கேஸை எல்லாம் ரீஹாபிலி டேட் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். எஸ். மணி: இந்தத் தொழு நோய் உள்ளவர்கள் திருமணம் செய்துகொண்டு குழந்தை குட்டிகளோடு இருக்கிறார்கள். இந்த நோய் அவர்களுக்கும் பரவி விடுகிறது. ஆகவே அவர்கள் திருமணம் செய்துகொள்வதை அரசாங்கம் தடை செய்யுமா?

31st January 1966]

MR. SPEAKER: It is a constitutional question.

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: அரசாங்கம் அவர்களுக்குத் திருமணம் செய்து வைப்பதில்லை. அவர்களாகத் திருமணம் செய்துகொள்கிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு இல்லை. போம்வி பிராவிங் ப்ரோகிராமில் வாசக்டமி கூட செய்யப்பட்டு வருகிறது.

கனம் சபாநாயகர்: அவர்கள் திருமணம் செய்துகொள்ள விரும்புகிறார்கள். அதை எப்படித் தடுப்பது?

Pay of services in Forest Department

* 28 Q.—SRI V. SANKARAN: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to review and revise the scales of pay of services in Forest Department; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHY SARKARAI MANRADIAR: (a) & (b) The reply is in the negative.

திரு. வை. சங்கரன்: இந்த போரல்ட் டிபார்ட்மெண்ட் அசோஸியேஷனிலிருந்து இது சம்பந்தமாக விண்ணப்பம், மெமோரண்டம் ஏதாவது வந்ததா? அப்படியானால் அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: சில மெமோரண்டங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

Pay of services in Forest Department

* 28 Q.—SRI V. SANKARAN: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state whether there is any proposal under the consideration of the Government to shift the Ramanathapuram District Courts now functioning at Madurai, to a place within the limits of the Ramanathapuram district?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: இல்லை.

திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, இப்பொழுது மதுரை நகரிலே இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தினுடைய நீதிமன்றம் இருக்கிறது. மதுரையிலே மஹாலிலே அது இருக்கிறது. அந்த மஹால் டேஞ்சரஸ் கண்டிஷனில் இருப்பதாக கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, புதிய கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. என்னுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நீதி மன்றத்தை என்னுடைய மாவட்டத்திற்கே மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பிக்குமா? புதிய கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு ஆளும் செலவுதான் இதற்கும் ஆகப்போகிறது. ஆகவே, மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

[31st January 1966]

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: இப்பொழுது அந்தத் தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை. பழைய பிரகாரம்தான் இப்பொழுது இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. வை. சங்கரன்: இராமநாதபுரம் மாவட்டம் ஹார்ஸ் ஷூ மாதிரி விரித்து அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே, அந்தமாதிரி மாற்றினால் ஒரு பக்கத்திலே உள்ளவர்கள், ஒரு தாலுக்காவிலே உள்ளவர்கள் எங்கள் பக்கத்தில் நீதிமன்றம் இல்லையே என்று கேட்பார்கள். ஆகவே, இப்பொழுது இருக்கிறபடியே மதுரையிலேயே இருப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: இந்தப் பிரச்சனைகளுக்கு இப்பொழுது பதில் தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன்: கனம் அங்கத்தினர் திரு. சங்கரன் கூறியது போல் பிற தாலுக்காக்களில் உள்ளவர்கள் கேட்பார்கள், ஆகவே மதுரையில் வைக்க வேண்டுமென்று யாருமே விரும்பவில்லை. மதுரைக்கு வராமலே இராமநாதபுரம் ஜில்லா முழுவதையும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதற்கு வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இராமநாதபுரத்தின் மத்திய பாகமாகிய மாணாதுரையிலே புதிதாகக் கட்டடங்கள் கட்டி அங்கே கோர்ட்டிகள் வைக்க லாமென்று ஏற்கனவே ஒரு ப்ரப்போஸல் இருந்ததே, அந்தப் ப்ரப்போஸலின் மீது அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முன் வந்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: இதுபற்றித் தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் சொல்லலாம்.

Shifting of Sub-jail in Tiruchirappalli

* 30 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: } Will the hon.
SRI T. P. ALAGAMUTRU: }

the Minister for Information and Publicity be pleased to state—

(a) whether a final decision has been taken on the proposal to shift the sub-jail, Tiruchirappalli to the campus of the Central Jail; and

(b) if so, the details thereof?

கனம் திரு. கோ. புவராகன்: (அ) ஆம்.

(இ) திருச்சிராப்பள்ளியில் உள்ள சிறிய தனிவகையான சிறைச்சாலையை அதன் தற்போதைய இடத்திலிருந்து திருச்சி மத்திய சிறையை அடுத்துள்ள ஓர் இடத்தில் கட்டப்படவிருக்கிற புதிய கட்டடத்திற்கு மாற்ற முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: சார், இந்த முடிவு எப்பொழுது அமலுக்குக் கொண்டுவரப்படும். இதற்கான கட்டட எஸ்டிமேட்டுகள் எல்லாம் தயார் செய்யப்பட்டு விட்டனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

31st January 1966]

கனம் திரு. கோ. புவராகன்: எஸ்டிமேட்டுகள் எல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. நெருக்கடி நிலைமை தீர்ந்த பிறகு கவனிக்கப்படும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இதை மாற்றுவதின் மூலம் காலியாகும் இடத்தை எப்படிப் பயன்படுத்தப்போவதாக அபிப்பிராயம் இருக்கிறது?

கனம் திரு. கோ. புவராகன்: பொதுமக்களுக்கு நல்ல வகையில் பயன்படுத்துவதாக பின்னால் முடிவு எடுப்பதாக இருக்கிறது.

திரு. எம். எஸ். மணி: இப்பொழுது இந்த சப்-ஜெயிலை மத்திய சிறைக்கு மாற்றிவிடுகிற காரணத்தால் ஏற்படுகிற காலியிடத்தில் வெல்ல மண்டி வியாபாரிகள் கடை வைத்துக்கொள்ள திருச்சி கலெக்டர் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. கோ. புவராகன்: அந்தத் தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: அதேபோல் வேலூரிலே கோட்டையிலே கிளை சிறைச்சாலை இருக்கிறது. இதை தொரைப்பாடி சிறைச்சாலைக்கு மாற்ற உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. கோ. புவராகன்: எல்லாச் சிறைச்சாலைகளையும் மாற்ற வேண்டுமென்பது அல்ல. திருச்சியில் நல்ல இடமாக இருக்கிறது. அதை நல்ல வகையில் பயன்படுத்தலாம் என்பதற்காகத்தான் மாற்ற உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். எஸ். மணி: அரசாங்கத்தினுடைய கிளை அச்சகத்தை திருச்சி சிறைச்சாலை உள்ள இடத்தில் வைப்பதாக இருந்த யோசனை என்ன ஆனது?

கனம் திரு. கோ. புவராகன்: முன்பு அந்த யோசனை இருந்தது. இப்பொழுது வேறு இடத்திலே அச்சகத்தை அமைத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. சா. கணேசன்: அதேமாதிரி மதுரையிலே இருக்கும் டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜெயில் போதியதில்லை, எனவே இராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்கு ஒரு ஜெயிலையாவது அமைத்து கஷ்டமில்லாமல் இருக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. கோ. புவராகன்: கனம் அங்கத்தினர் அவர் ஜில்லா விற்கு ஜெயில் வருவதற்கு விரும்பமாட்டார் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: நான் சொல்ல வந்தது, வேலூரில் இருக்கின்ற சிறையை மாற்றி தொரைப்பாடிக்குக் கொண்டு போவதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வார்களா என்பது.

கனம் திரு. கோ. புவராகன்: இப்பொழுது திருச்சி சிறையைப் பொறுத்த அளவிலேதான் இந்த உத்தேசம் இருக்கிறது. மற்ற விவரங்களுக்குத் தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் சொல்லலாம்.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[31st January 1966]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. SPEAKER: Now let us resume the discussion on the Governor's Address.

The hon. Member, Sri S. Madhavan may now speak.

திரு. செ. மாதவன்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, பெருமைக்குரிய கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைமீது என் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும், மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் உள்ள பஞ்சப்படி, மற்ற படிகளுடைய வேறுபாட்டை நீக்குவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் அவ்வப்போது முயன்று வந்திருக்கிறது. ஆனால் அண்மையிலே மத்திய அரசாங்கத்திலே ஏற்றப்பட்ட பஞ்சப்படியை ஒட்டி, நம்முடைய மாநிலத்திலே ஏற்றப்படுமா என்பதுபற்றி கவர்னர் குறிப்பிலே ஒன்றும் காணப்படவில்லை. அதை நம்முடைய அரசாங்கம் கவனத்தில் கொண்டு உயர்த்துவதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக விவசாய வளர்ச்சிபற்றி அதிகமாகக் குறிப்பிடப்பெற்றிருக்கிறது. தொழில் வளர்ச்சி பற்றி கோடிட்டுத் தான் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது தொழிலமைச்சர் அவர்கள் ஜப்பான் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து நம் மாநிலத்திற்கு தொழில் அபிவிருத்திக்குத் திட்டமிட இருப்பதைப்பற்றிய விவரங்கள் இதிலே குறிப்பிடப்படவில்லை. ஜப்பான் குழுவினர் இங்கே உருக்காலை அமைப்பதைப்பற்றித் திட்டம் தீட்டி யோசனை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த யோசனைகள் மத்திய அரசில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுவிட்டனவா என்பதைப்பற்றியும் குறிப்பிடவில்லை. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தமது விளக்கத்திலே இதைப்பற்றித் தெரிவிப்பார் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. விவசாயத்தைப்பற்றியும், உணவு உற்பத்தியைப்பற்றியும் மிக விவரமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய நிலையிலே அது போற்றப்படக்கூடிய ஒரு செய்திதான்.

9-30 a.m. கொள்கை அளவிலே நம்முடைய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கக் கூடியது உணவு உற்பத்தியிலே தன்னிறைவு காண வேண்டுமென்ற நிலை இருந்தாலும், வெளிநாட்டிலிருந்து உணவுப் பொருளை இறக்குமதி செய்ய வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப் பற்றிய தெளிவான கொள்கை நம்முடைய அரசாங்கத்தில் இல்லை. ஆளுங்கட்சியிலே உள்ள ஒருசில தலைவர்கள் இறக்குமதியே தேவையில்லையென்றும், இன்னும் சில தலைவர்கள் நாட்டிலே பஞ்சம் ஏற்பட்டு விடாமல் தடுக்கவும், உணவுப் பஞ்சத்தால் மக்கள் உயிரிழக்காமல் தடுக்கவும் உணவுப்பொருள்களை வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்வோம் என்றும் முன்னுக்குப் பின் முரணான கருத்துக்கள் அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்களாலே தெரிவிக்கப்படுகிறது. நம்முடைய அரசாங்கத்தின் திட்டவட்டமான கொள்கை என்னவென்று தெளிவாக்கப்படவில்லை. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கில் நம்முடைய குறிக்கோளை எய்திவிடுவோம், உயிர் உற்பத்தி ஆகும்

31st January 1966] [திரு. செ. மாதவன்]

சூழ்நிலை ஏற்படும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில், கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் குறியீடு எய்தப்படவில்லை என்ற நிலையை நோக்கும்போது நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் இப்படிப்பட்ட நிலை உருவாகுமா என்ற சந்தேகம் எனக்கு இருக்கிறது. விவசாயிகள் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்கின்ற இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்குள்ள வரிப் பளுவைக் குறைத்ததா என்றால், நாளுக்கு நாள் வரிப் பளு அதிகரிக்கப்பட்டு வருகிறதே தவிர அவர்களுக்கு உற்சாகம் தரக் கூடிய அளவுக்கு அது குறைக்கப்படவில்லை. நியாயமான விலையை நெல்லுக்கு நிர்ணயித்திருக்கிறோம் என்று குறிப்பில் காணப்படுகிறது. நியாயமான விலையை நிர்ணயிக்கும்போது துகர்பவர்களையும் மனத்தில் கொண்டு இருவருக்கும் பாதகம் இல்லாத சூழ்நிலையில் விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதுதான். அதே சமயத்தில் அந்த நியாயமான விலை விவசாயிகளுக்குப் பாதகமாக இருக்கிறது என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற நெல் அல்லது தானியங்களுக்கு விலைக் கட்டுப்பாடு செய்திருக்கும்போது விவசாயிகள் அவர்களுக்கு வேண்டிய மற்றப் பொருள்களை வாங்கும்போது அந்தப் பொருள்களின் விலை கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. மற்றப் பொருள்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்தாமல் நெல்லின் விலையை மட்டும் கட்டுப்படுத்தினால் எந்த அளவுக்கு விவசாயிகள் நன்மை அடைய முடியும் என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும்.

விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லலாம். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதைப் பற்றி ஆராய்வதற்காக மத்திய சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்ட குழு சமீபத்தில் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறது. 'விவசாயிகளுக்குக்' கொடுக்கப்பட்ட கடன் கொடுக்கப்பட்ட காரணத்திற்காகச் செலவழிக்கப்படவில்லை; தவறான முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது; விவசாய உற்பத்திக்குப் பயன்படவில்லை' என்ற திட்டவட்டமான கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் கவனத்தில் கொண்டு இந்தக் காரியங்களைக் கண்காணிக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகளை வழங்குவதற்காக மானியம் கொடுக்க மத்திய அரசாங்கம் தற்போது தயாராக இருக்கிறது. மாநில அரசாங்கம் கோரினால் பம்பு செட்டுகளை இறக்குமதி செய்து மானியமாகக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து அறிவித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் அதை எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டது என்பது குறிப்பில் இல்லை. அதிலே, நாம் நிச்சயமாகத் தோல்வி அடைந்திருக்கிறோம். லட்சக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தும் வாய்ப்பு இருந்தாலும், பம்பு செட்டுகள் கிடைக்காத சூழ்நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சூழ்நிலையை மாற்ற அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவேண்டும். விவசாயிகள்

[திரு. செ. மாதவன்] [31st January 1966]

உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, பொதுக் கிணறு, ஊற்றுக் கிணறுத் திட்டங்களைப் பற்றி அடிக்கடி மன்றத்தில் தெரிவிக்கப் படுகிறது. பொதுக் கிணறுகள் தோண்டி, ஊற்றுக் கிணறுகள் அமைக்க என்ன முறைகளைப் பின்பற்றி இருக்கிறார்கள்; அதற்கான திட்டம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. மானியம் தருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். மானியத்தைக் கொடுத்து விட்டு திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிற சூழ்நிலையைக் கண்காணிக்க அரசாங்கத்தில் அமைப்பு கிடையாது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க தரிசு நிலங்களை விளைச்சல் நிலங்களாக மாற்ற வேண்டும். இவ்வளவு ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்று கணக் கெடுத்து அதையெல்லாம் பயன்படுத்த 'லாண்ட் ஆர்மி'— நிலப் படையை அமைக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு தனித் திட்டம் அரசாங்கத்தில் இல்லை. பல ஏக்கர் தரிசு நிலங்களை ஜாயின்ட் ஸ்டாக் கம்பெனிகளிடம் ஒப்படைக்கக் கூடிய திட்டத்தை அரசாங்கம் அமலாக்கிக் கொண்டு வருகிறதே தவிர, நிலப்படை அமைத்து ஏழை விவசாயிகளை அதிலே ஈடுபடுத்தி விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான எந்தவித முயற்சியையும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. உணவு உற்பத்தியைவிட, உணவுக் கொள் முதலைப் பற்றித்தான் நம்முடைய அரசாங்கம் திட்டமிட்டுச் செயல்பட்டு வருகிறது. கொள்முதல் செய்யும் பொறுப்பு ஆங்காங்குள்ள மாவட்ட அதிகாரிகளிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே அரசாங்கம் திட்டவாட்டமான கொள்கை இன்னதென்று நிர்ணயிக்கவில்லை. மாவட்டத் தலைமை அதிகாரிகளிடத்தில் அதன் நிர்வாகத்தை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தைப் பயன்படுத்துகிற முறையைப் பார்த்தால் மக்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படக் கூடிய முறையில் இந்தத் திட்டம் இருந்து வருகிறது. நடைமுறையில் அவ்வாறு செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. நெல் கொள்முதல் செய்யும் போது உடனடியாக நெல்லை விற்க ஏராளமான விவசாயிகள் தயாராக இருக்கிறார்கள். நெல் கொள்முதல் செய்வதற்கென்று குறிப்பிட்ட அதிகாரிகளை நியமிக்கிறார்கள்; வியாபாரிகளையும் நியமித்திருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் நெல் கொள்முதல் செய்யும் போது பலவித கஷ்டங்கள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகின்றன. ஒரு கிராமத்தில் இருந்து இன்னொரு கிராமத்திற்கு நெல் செல்வது தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நெல்லை விற்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதை இன்னொரு கிராமத்திற்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அதோடு, ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு மூட்டை நெல் வரும், குடும்பத்திற்கு இவ்வளவு செலவாகும், மீதி இவ்வளவு கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்ற கொள்கையும் திட்டமாக இல்லை. உதாரணத்திற்கு நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன். சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருக்கக் கூடிய ஒருவரின் குடும்பத்தில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை 17 பேர். அவருக்கு இருக்கக் கூடிய நிலம் 6 ஏக்கர். அவருக்கு விளைந்து வந்தது 27 மூட்டை நெல். கொள்முதல் செய்கின்ற அதிகாரி, 'ஆறு ஏக்கர் நிலத்தில் 68 மூட்டை நெல் வருமென்று எதிர் பார்க்கிறோம்; குடும்பத்திற்கு 20 மூட்டை செலவாகும்; மீதி 48

31st January 1966] [திரு. செ. மாதவன்]

மூட்டையை உடனடியாகச் சர்க்காருக்குக் கொடுத்து விட வேண்டும்; இல்லையென்றால் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி கைது செய்வோம்' என்று கூறுகிறார். சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கே இந்த நிலை என்றால் சாதாரண விவசாயிகளுடைய நிலை என்ன என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

விவசாயிகளை பிரிட்ட பாதுகாப்புச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால், அதே சமயத்தில் கடத்தல்காரர்களைக் கண்டிப்பதற்கோ, அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடருவதற்கோ முடியாது. இந்தச் சட்டத்தில் ஓட்டை இருந்தால் அதைச் சரி செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் தயங்குகிறது. 'மெட்ராஸ் பாடி அண்டு ரைஸ் கண்ட்ரோல் ஆர்டர்' செல்லாது என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது அரசாங்க அதிகாரிகளுடைய கவனக்குறைவால், செயலற்ற தன்மையால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1955 ஜனவரி மாதத்தில் இந்த ஆர்டர் ப்ராஜக்ரேட் செய்யப்பட்டது. டிபென்ஸ் ஆப் இந்தியா ரூல்சின் கீழ் செயல்பட்டது. மத்திய சர்க்காரில் இந்தப் பாதுகாப்பு விதியை மாற்றியமைத்தார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆர்டரை ஏற்கனவே மாநிலங்கள் போட்டிருந்தால் அதை ராடிபிகேஷன் செய்து கொள்ள மசோதா கொண்டு வர வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு புதியதாக உத்தரவு பிறப்பிப்பதற்கு முன்னால் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்டின் 'கன்கரன்ஸ்' வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதைச் செய்வதிலே மாநில அரசாங்கம் தவறி இருக்கிறது. கடத்தல்காரர் பேர்வழிகளின் மீது பாதுகாப்புச் சட்டம் பாயாது, மாணவர்கள் கூட்டம் போட வேண்டுமென்று சொன்னால் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி கூட்டத்தைத் தடை செய்வோம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். போலீஸ் கமிஷனர் அவர்கள் இந்தி எதிர்ப்புக் கூட்டத்தை மாணவர்கள் நடத்தலாம் என்று கூறியிருந்தம்கூட, டில்லியிலிருந்து வந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட்டம் நடத்த விட மாட்டோம் என்று உத்தரவு போடுகிறார்கள். ஆனால், அதே சமயத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியின் கூட்டத்திற்கு அனுமதி தரப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இந்த டிஸ்டிங்க்ஷன்? இப்படிப்பட்ட நிலை உருவாகக் காரணம் என்ன? பாகிஸ்தான் சண்டையைக் காரணம் காண்பித்து எவ்வளவோ பேர்களைப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்திருக்கிறார்கள். முஸ்லீம் லீக் நண்பர்களையெல்லாம் கைது செய்தார்கள். பத்திரிகைகளின் மீது பாதுகாப்புச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. எந்தப் பத்திரிகைகளின் மீது பாதுகாப்புச் சட்டம் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது, எந்தப் பத்திரிகைகளின் மீது அதைப் பயன்படுத்தப் பயப்படுகிறது என்பதையும் அறிவோம். பல பத்திரிகைகளின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வழக்கு நடைமுறைக்கு வரவில்லை அல்லது வாபஸ் வாங்கப்படவும் இல்லை. ஆனால் ஸ்வராஜ்யா, கல்கி ஆகிய இரண்டு பத்திரிகைகள் மீது போடப்பட்ட வழக்குகள் தொடர்ந்த சில நாட்களுக்குள் லாகவே வாபஸ் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் என்ன? மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய தலையீடு என்றால் இல்லை என்று

[திரு. செ. மாதவன்] [31st January 1966]

முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் தெரிவித்தார்கள். அந்த அறிக்கையில், வழக்கைத் தீர்ப்புக் காரணமாக இருந்த கட்டுரையை எழுதியவர் எங்குமிடத்தில் கேட்டுக்கொண்டார்; ஆகையினால், வாபஸ் வாங்கினோம் என்று அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது அரசாங்கச் சார்பிலே. ஆனால் உண்மை என்ன? எனது விளக்கம் தெளிவானது என்று பத்திரிகையில் அவர்கள் விளக்கம் போட்டு நமது அரசாங்கத்தின் நிலைமையை பரிதாபகமானதாக உருவாக்கி விட்டார்கள். அவர்கள் எந்தவிதமான மன்னிப்பும் கேட்கவில்லை. அவர் வாதம்தான் செய்தார். எனது கருத்தை இப்படித்தான் சொன்னேன் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தைச் சொன்னவரின் விளக்கத்தைக் கேட்டவுடன் அந்தப் பத்திரிகைகள் மீதுள்ள வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்பட்டன. வற்கனவே போடப்பட்ட வேறு வழக்குகள் இருக்கின்றன. அவ்வழக்குகளை வாபஸ் வாங்குவார்களா அல்லது மீண்டும் அதைத் தொடர்ந்து நடத்துவார்களா என்று தெரியவில்லை. ஏன் இந்தப் பாரபட்சம்? ஒன்று வழக்குப் போடுவதற்கு முன் நிலைமைகளை லா டிப்பார்ட்மெண்டினிடம் கலந்திருக்கவேண்டும். ஆத்திரப்பட்டு கேஸ் போட்டு விட்டு சட்டப் பிரச்சனை வந்தவுடனே வாபஸ் வாங்குவதற்கு, ஒரு காரணத்தைக் கற்பித்துக் கூறுவது என்றால் அரசாங்கத்தின் கொள்கை மக்களிடத்தில் தெளிவாக்கப்படவில்லை, தெளிவற்ற கொள்கைதான் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்றுதான் காட்டப்படுகிறது.

பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பிறப்பிக்கும்போது, பாதுகாப்பு நிதி வசூலிக்க என்ன முறையைக் கையாண்டார்கள்? கட்டாயப் படுத்தவில்லை என்று பல முறை இந்த மன்றத்தில் உறுதி தரப்பட்டது, மேடைகளிலும் அமைச்சர்களால் உறுதி தரப்பட்டது. ஆனால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் நில வரி வசூலிப்பதுபோல் ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமென்று கட்டாயமாக வசூலிக்கப்பட்டது, கலெக்டரின் அனுமதி பேரில், கலெக்டரைப் பார்த்துக் கேட்டோம், இப்படி வசூலிப்பதற்கு ரசீது கொடுக்கிறீர்களா என்று. கொடுக்க மாட்டோம், அப்படிக் கொடுக்க எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கர்ணம், ஹெட்மென் இவர்களை கட்டாயப்படுத்தி வசூல் செய்து தரவேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. கட்டாயப்படுத்தி வசூலிக்கப்பட்டது. எப்படி வசூலிப்பது என்று ஆங்காங்குள்ள மாவட்ட அதிகாரிகள் கூடி ஆலோசித்தார்கள். எல்லா சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களும் அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டோம். அவர்கள் சொன்னது, அரசாங்க அதிகாரிகள்தான் வசூலிக்கவேண்டும், அரசாங்க போடும், அரசாங்க அதிகாரிகள்தான் ரசீது கொடுப்பார்கள் என்று திட்டவட்டமாகச் சொன்னார்கள். தங்கம் எப்படி வசூலிப்பது என்பதற்கும் விளக்கம் சொன்னார்கள். அரசாங்க அதிகாரிகள் வருவார்கள், அவர்களிடம் ரசீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அவர்களுக்கு தங்கத்தை நிறுத்தி ரசீது கொடுக்க அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம், அந்த முறைதான் பின்பற்றப்படும் என்று கல்கட்டர் மாநாடு கூட்டிச் சொன்னார்கள். ஆனால் நடை

[திரு. செ. மாதவன்] [31st January 1966]

முறையில் என்ன பின்பற்றப்பட்டது என்றால் சில மாதங்களுக்கு அந்த உறுதிப்பாடு பின்பற்றப்பட்டது. ஆனால், சில மாதங்களுக்குப் பின்னால் அந்த உறுதிப்பாடு கைவிடப்பட்டது. தனிப்பட்ட காங்கிரஸ் கட்சி மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டன. அதில் பொது மக்களிடமிருந்து பாதுகாப்பு நிதி வசூலித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. தங்கத்தை வாங்கி அரசாங்கத்தினிடம் கொடுக்கிறோம் என்று காங்கிரஸ் கட்சி மாநாட்டில் கொடுக்கப்பட்டது. இது பொது மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்டது. கலெக்டர் சொன்னது எங்களைக் கட்டுப்படுத்தாது என்று அரசாங்கம் விளக்கம் தர முன்வரலாம். அரசாங்கத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட கோவில்களில் உள்ள தங்கம் எப்படிக் கொடுக்கப்பட்டது? யாரைக் கேட்டுக் கொடுத்தார்கள்? அப்படிக் கொடுப்பதற்கு முன்னால் அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெறப்பட்டதா? ஹிந்து ரிவிஜியஸ் அண்ட் சாரிட்டியன் என்டௌமென்ட்ஸ் டிப்பார்ட்மெண்டின் உத்தரவாதம் பெறப்பட்டதா? அப்படிப் பெறப்படாமலேயே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி, காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்களை அழைத்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்களே வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதை நான் குறையாகச் சொல்லவில்லை. முறை சரியா, தப்பா என்று அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மற்ற கட்சிகளும் வசூலிக்கலாம் என்று சொல்லி விட்டால் காங்கிரஸ் கட்சியும் வசூலிப்பதில் தடை இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால், மற்றக் கட்சிகள் வசூலிக்கக் கூடாது என்று திட்டவட்டமாக அரசாங்க அதிகாரிகள் சொல்லும்போது, தனிப்பட்ட ஒரு சில அரசியல் கட்சித் தலைவர்களிடத்தில் அரசாங்க அதிகாரத்திற்குட்பட்ட கோவில் தங்கத்தைக் கொடுப்பது முறையாகுமா, அது ஜனநாயகத்தைப் பின்பற்றுவதாகுமா, அவசர கால நிலையில் இது சரியாகுமா என்பதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கத்தை கலந்து ஆலோசித்ததா? ப்ராமல்கேஷன் ஆஃப் எம்ர்ஜன்சி என்ற அடிப்படையில் டிஃப்ன்ஸ் ஆஃப் இந்தியா ரூல்ஸ் பிறப்பிக்கப்பட்டது. அதை எந்தவிதமாக அமல் நடத்தப் போகிறார்கள்? தேர்தல்கள் வர ஒரு ஆண்டுதான் இருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டில் தேர்தல் வைக்கப் போகிறோம் என்ற உறுதி ஏற்பட்டுள்ளது. அந்த முறையில் நம் மாநில அரசைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கத்தின் கருத்து என்ன? மத்திய அரசு மாநில அரசுகளைக் கலந்து ஆலோசித்துள்ளதாக செய்திகள் வெளி வருகின்றன. மத்திய அரசுக்கு நம் மாநில அரசு என்ன கருத்தைக் கொடுத்தது? இந்த அவசர கால விதிகளை நீக்க வேண்டுமென்ற கருத்து கொடுக்கப்பட்டதா அல்லது இதைச் செயல்படுத்த மாட்டோம் என்ற உறுதி தரப்பட்டிருக்கிறதா? இந்த அவசரகாலப் பிரகடனம் நீக்கப்படவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதுகிறதா? அல்லது இதை வைத்துக்கொண்டு தேர்தல் நடத்தலாம் என்று எண்ணுகிறார்களா? இதுபற்றி எவ்வித விளக்கமும் கொடுக்கப்படவில்லை. மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில் எந்தவித முடிவு ஏற்பட்டாலும் சரி மாநில அரசாங்கம் தன் நிலைப்பாட்டைத் தெளிவாக்க வேண்டும். பாதுகாப்புச் சட்டத்தை எதற்கு

[திரு. செ. மாதவன்] [31st January 1966]

வேண்டுமானாலும் பயன்படுத்தலாம். அரசாங்கத்தைப் பற்றி துவேஷம் உண்டாக்கக் கூடிய ஒரு பேச்சைப் பேசினால் கண்டிப்பாக அவர்களை ஜெயிலில் தள்ளலாம். அப்படி ஜெயிலில் தள்ளி விட்டால் அப்படித் தள்ளியது சரியா தவறா என்றோ அப்படித் தள்ளப்பட அந்தச் சட்டம் செல்லுமா செல்லாதா என்று கேட்க, நீதிமன்றத்தில் அதுகுறித்து வாதாடுவதற்குள்ள உரிமை பறிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அவசரகாலப் பிரகடனத்தால் ஜனநாயக உரிமை பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்நிலையில் தேர்தலை நடத்துவது சரிதானா, இதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவசரகாலச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி, அந்த விதிகளைப் பயன்படுத்தி நாட்டு மக்களை சிறைச் சாலைகளில் தள்ள முயற்சித்து எல்லாவற்றையும் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை நம் அரசாங்கம் பின்பற்றுகிறது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உணவுக் கொள்கையைப் பொறுத்து அதை அமல் படுத்த இந்த அவசரகாலச் சட்டத்தை பிரகடனப்படுத்தலாம், அப்படிச் செய்து அதன் மூலம் அதை அமல் படுத்தலாம் என்று சொல்லலாம். உணவுக் கொள்கைக்கு மட்டும் வைத்துக் கொண்டு, மற்ற காரணங்களுக்காக இந்த அவசரகால விதிகளை, இந்த பாதுகாப்பு விதிகளை நிச்சயமாக பயன்படுத்த மாட்டோம் என்ற உறுதியை அரசாங்கம் தரா விட்டால் தேர்தலுக்கு தங்கள் கட்சிக்குச் சாதகமாக இருக்கத் தான் இந்த அவசரகாலச் சட்டம், பாதுகாப்பு விதிகள் இவைகளை பயன்படுத்த வேண்டுமென்கிற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நாங்கள் கூற வேண்டியவரும் என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நாட்டிலே அவசர கால நிலை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலையைத் தொடர்ந்து சோதனைகள் மேலும் மேலும் நம் நாட்டுக்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டே வருகிறது. இந்தச் சோதனைகளிலிருந்து மீண்டு நாட்டிலே நிலையான, உறுதியான ஆட்சியை உருவாக்குவது, நிலைநாட்டுவதற்குரிய கடமை நமக்கு இன்றைய தினம் இருக்கிறது. நாட்டுப் பாதுகாப்பு முயற்சிகளுக்கு மக்கள் அனைவரும் ஒன்றுதிரண்டு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பாதுகாப்பு நிதிக்காக மக்கள் தாங்களாகவே வாரி வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்கம் வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கேட்டவுடனே தங்கத்தைத் தருகிறோம் என்று மக்கள் தங்களிடம் உள்ள தங்கத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். இச்சூழ்நிலையில் எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் தங்கத்தை தலைவர் காமராஜ் அவர்களிடம் கொடுத்து விட்டார்கள் என்று அங்கலாய்ப்பதைப் பார்க்கும் போது உண்மையிலேயே வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் தம்முடைய கரத்தால் வாங்கியவுடனே அதை உடனடியாக அரசாங்க அதிகாரிகளிடத்தில் ஒப்படைத்து அதற்குரிய தாற்காலிக சிதைக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள்

[31st January 1966] [திரு. கோ. வெங்கட்டராமன்]

செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, தங்கத்தை வேறு யாரும் வசூலிக்கக் கூடாதென்று கட்டளை பிறப்பித்திருப்பதாகக் கூறுவது சரியல்ல. எல்லா மாவட்டங்களிலும் தனிப்பட்ட பொது ஸ்தாபனங்கள், அவற்றைச் சார்ந்த பிரதிநிதிகள் எல்லோரையும் அழைத்து மாவட்ட கலக்டர், நீங்கள் தங்கத்தை வேண்டிக் கொள்கிற கான்வாசுங்க் ஸ்கீமில் சேர்ந்து அவர்களிடமிருந்து உறுதிக் கையெழுத்து பெற்று விட்டால் பின்னர் அரசாங்க அதிகாரிகளை நாங்கள் அனுப்பி அந்தத் தங்கத்தை வசூலித்துக்கொள்கிறோம், தங்கத்தை நீங்கள் தொட வேண்டாம், தங்கத்தைத் தருவதாக வாக்குறுதி பெற்று விட்டால் அதுவே போதும் என்று எல்லாக் கட்சிப் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து விதி விதியாக, வீடு வீடாகச் சென்று அவர்களிடத்தில் இருந்து வாக்குறுதி பெற்று அரசாங்க அதிகாரிகள் மூலமாகத்தான் வசூல் நடைபெறுகிறதே தவிர தனிப்பட்ட காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்கத்தை வாங்கி எடுத்துக் கொண்டு போய் விடவில்லை. தங்கத்தை அவர்கள் தொடுவதில்லை. மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் விரும்பியிருந்தால் அல்லது அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கத்தை வசூலித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தால் அவர்கள் தாராளமாகக் கூட்டங்கள் போட்டு விளம்பரப்படுத்தி மிகப் பிரமாதமாக அதுபற்றி வானளாவப் புகழ்ந்து சொல்லி வசூலித்து தங்கத்தை அதிகாரிகளிடம் கொடுத்திருக்கலாம். அதற்கு எந்தவிதமான தடையும் கிடையாது. அதைச் செய்யத் தவறி விட்டு இங்கு வந்து யாரோ செய்கிறார்கள், மக்கள் எங்கேயோ போய்க் கொடுக்கிறார்கள், எப்படி அவர்கள் கொடுக்கலாம், எப்படி இவர்கள் வாங்கலாம் என்று சொல்வதைப் பார்க்கும்போது பாதுகாப்பு முயற்சியில் அக்கறையோடு ஈடுபட வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம் அவர்களிடம் இருக்கிறதா என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைய தினம் பாதுகாப்பு முயற்சிக்கு நாட்டு மக்கள் அனைவரும் ஒன்று திரண்டு பணியாற்றி வருகிறார்கள். நாட்டின் முன்னேற்றத் திட்டங்களுக்கு முக்கியமாக பாதுகாப்பு வசதிகள் வேண்டும் என்பதுதான் நம் பெருங்கவலை. சேலம் இரும்பு, சேலம் இரும்பு என்று பல ஆண்டுகளாகப் பேசி வருகிறோம். இதைக் கொண்டு வருவதற்கான காலமும் கடந்து கொண்டே இருக்கிறது. அங்கே கஞ்சமலை இருக்கிறது. சித்தர் மலை இருக்கிறது. சித்தர்கள் அங்கே வாழ்ந்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது, அவர்கள் இருந்த இடத்தில் தான் இந்த இரும்பும் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அங்குள்ள மக்களுக்கு இதைக் கொண்டு வரக்கூடிய சக்தியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஏதோ முன்னால் இருந்த சித்தர்கள் வந்தால் தான் இந்த இரும்பைக் கொண்டு வர முடியுமோ என்ற அளவுக்கு நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் நமக்கு சித்தராக இருப்பவர் நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தான். அவர்கள் தான் சேலம் இரும்பை எப்பாடு பட்டாவது— அவர்கள் எடுத்துக்கொள்கின்ற முயற்சி எதுவாக இருந்தாலும் சரி—சித்தர் வித்தையாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்தவிதமான வித்தையாக இருந்தாலும்—சேலம் மக்களுக்கு எப்படியும்

[திரு. கோ. வெங்கட்டராமன்] [31st January 1966]

சேலம் இரும்பு என்கின்ற வரப்பிரசுரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று அங்குள்ள மக்கள் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக பாதுகாப்பு முயற்சிகளில் பெரும்பாலும் ஈடுபடும் போது, இம்மாதிரிப்பட்ட திட்டங்களில் முயற்சி எடுப்பது குறைந்துவிடுகிறது என்கின்ற வருத்தத்தோடு நாம் இன்றைய தினம் இருந்து கொண்டு இருக்கிறோம். பாதுகாப்பு முயற்சியில் கவனம் செலுத்துகின்ற நேரத்தில் இது போன்ற பெரிய திட்டங்கலிலும் அரசாங்கம் போதிய கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாட்டினுடைய பாதுகாப்பு முயற்சி வேலைகளில் நாம் ஈடுபட்டிருந்தாலும், நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்கான திட்டங்களிலும் நாம் வெகு வேகமாக ஈடுபட்டு வருவது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. குறிப்பாக, தமிழகத்தில் நாம் பல திட்டங்களை வேகமாக நிறைவேற்றி வருகிறோம். மற்ற மாநிலங்களை எல்லாம் எடுத்துப்பார்க்கும்போது, நாம் எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறோம். அந்த நிலையில் நாம் வைத்திருக்கின்ற கவனத்தை எந்த அளவுக்கும், குறைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்பதோடு, மேலும் திட்டங்களை விஸ்தரிக்கவேண்டிய முயற்சிகளிலும் நாம் ஈடுபட வேண்டும். அந்த முறையில் சேலம் இரும்பைக் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சிகளில் இன்னும் வேகமாக ஈடுபட வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவுத்துறையில் இன்றையதினம் இருக்கின்ற சில உறுதியில்லாத நிலைகளை மாற்றுவதற்கு நாம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சேலம் போன்ற நகரங்களில் மக்கள் சரியான முறையில் தான்யங்கள் கிடைப்பதற்கு பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. மாவட்ட கலெக்டர் அவர்கள் மற்ற அதிகாரிகளோடு அணுகி எந்த அளவுக்குத் தான்யங்கள் சில்லறைக் கடைகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள், கொடுத்திருக்கின்ற தான்யங்கள் சரியான முறையில் விநியோகிக்கப்படுகிறதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்குப் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. கொடுக்கப்படுகின்ற பல்வேறு தான்யங்கள் சரியான முறையில் விநியோகிக்கப்படுவதில்லை என்றும் மிக மிக மட்ட ரகமான தாயனிங்களைக் காண்பித்து மக்களை ஏமாற்றிவிடுகிறார்கள் என்றும், இதன் காரணமாக நல்ல தான்யங்களை மக்கள் வாங்க முடியாத நிலையை உண்டு பண்ணுவதாகவும், கடைசியில் தங்கள் கையில் ஸ்டாக் இல்லை என்று சொல்லி விடுவதாகவும், புகார்கள் சொல்லப்படுகின்றன. இதிலுள்ள உண்மைகளை நல்ல முறையில் பரிசீலித்ததாகத் தெரிந்து கொள்வதற்கு மக்களின் சார்பாக ஏதாவது ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட வேண்டும். கடைகளுக்கு எந்த அளவுக்குத் தான்யங்கள் விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தக் கமிட்டிக்கு தெரிவிக்கவேண்டும். அதே போன்று பொது ஸ்தாபனங்களுக்கும் அறிவிக்கவேண்டும். அப்போது தான் சில்லறைக் கடைகளுவிருந்து மக்களுக்கு அரசாங்கத்தால் விநியோகிக்கப்படுகின்ற தான்யங்கள் ஒழுங்காகக் கிடைக்க வழி ஏற்படும். கொடுக்கின்ற தான்யங்களைச் சரியான முறையில் விநியோகிக்கிறார்களா

[திரு. கோ. வெங்கட்டராமன்] [31st January 1966]

என்பதைக் கண்காணிப்பதற்கு ஏதாவது ஒரு கமிட்டி இருக்க வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயம் பரவலாக மக்களிடம் இருந்து வருகிறது. இல்லாவிட்டால், நாம் கொடுக்கின்ற தான்யங்கள் மக்களுக்குச் சரியான முறையில் சென்று கிடைக்காத நிலை தான் இருந்து கொண்டிருக்கும். ஆகவே, மாவட்ட ரீதியாக அந்த இடத்தில் இன்பார்மல் ரேஷன் இருந்தாலும் சரி, பார்மல் ரேஷன் இருந்தாலும் சரி, அந்த இடங்களிலும் கொடுக்கப்படுகின்ற தான்யங்கள் சரியான முறையில் விநியோகிக்கப்படுகிறதா, கொடுக்கப்படுகின்ற 'கெரோஸின்' சரியான முறையில் விநியோகிக்கப்படுகிறதா என்பதையெல்லாம் கண்காணித்துக் கொள்வதற்கு ஏதாவது ஒரு கமிட்டியை அமைப்பது மிக மிக நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சேலத்தில் சுகாதார நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. மேலும், மேலும் நிலைமை மோசமடைந்து வருகிறது. இதைப் பற்றிச் சுகாதார அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் தெரிவித்திருக்கிறோம். அவர்கள் இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேலத்திற்குப் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். சேலம் நகரசபைக்கு இது சம்பந்தமாகக் கடிதமும் எழுதி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து நிச்சயமாக நான்காவது ஐந்தாண்டுத்திட்ட துவக்க காலத்தில் இந்த வேலையை எடுத்துக்கொள்வதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, குடி தண்ணீர் பிரச்சனையும் மிகப் பெரிய பிரச்சனையாக ஆகிக்கொண்டு வருகிறது. சேலம் நகரம் நான்கு நாள் பெருகிக் கொண்டே வருகிறது. மேட்டூர் அணியில் தண்ணீர் மட்டம் கொண்டே வருகிறது. மேட்டூர் அணியில் தண்ணீர் வசதி செய்து திற்கு போதுமான அளவுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது. இதைப்பற்றியும் அரசாங்கம் பரிசீலிக்கவேண்டும், பரிசீலித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக் களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பதினெட்டு மாத காலம் சீரோடும் சிறப்போடும் நாட்டின் தலைமைப் பொறுப்பையேற்று, சிக்கலான பல பிரச்சனைகளைத் திறமையான முறையில் சமாளித்தவர் மறைந்த மாஸ்டர் சாஸ்திரி அவர்கள். நம்முடைய நாட்டின் மீது பாகிஸ்தான் படைவெடுத்தபோது, நாம் அகிம்சா முறையில் சமாதானத்தைக் கடைபிடிப்பவர்கள் என்றிருந்தாலும், போரிடுவதற்குப் போதிய வாய்ப்பு இல்லாத நிலைமை இருந்தாலும், நம் எதிரே வந்த போர்ப்பதை மிக தீரத்தோடும், வீரத்தோடும் எதிர்த்து முறியடித்து நாம் வெற்றி பெறுவதற்குரிய வாய்ப்பைத் தேடிக்கொடுத்தவர் திரு. சாஸ்திரி அவர்கள், மகாத்மா காந்தி தேடிச் சொடுத்தவர் திரு. சாஸ்திரி அவர்கள், மகாத்மா காந்தி அடிப்படையில் சொல்லியிருப்பது 'அகிம்சை' என்பது அடிப்படையில் அல்ல என்பது, அதைச் செயலில் காட்டியவர் திரு. சாஸ்திரி அவர்கள். மறைந்த அவருக்கு நாம் செலுத்துகின்ற

[எம். தண்டாயுதபாணி]

31st January 1966

அஞ்சலி, அவர் விட்டுச் சென்ற பணியை விடாது செய்து முடிப்பது தான் சரியான முறையாக அமையும். அவர் பொறுப்பேற்ற பிறகு ஏற்பட்ட பெரிய பிரச்சனை உணவுப் பிரச்சனையாகும். இதில் நாம் தன்னிறைவு பெறவேண்டும் என்பதற்காகக் குறுகிய காலத்தில் பல திட்டங்களைத் தீட்டி நிறைவேற்றுவதற்கு அவர் முற்பட்டார். அந்த அடிப்படையில்தான் இன்று நாம் உணவு உற்பத்திக்காகப் பல வசதிகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறோம். இதில் நாம் வெற்றி பெறவேண்டும்.

குறிப்பாக, முதலாவது திட்டத்தில் 33 லட்சம் டன் உற்பத்தி அளவாக இருந்தது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 67 லட்சம் டனாக உயர்த்தவேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருந்தோம். ஆனால், அந்த அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகவில்லை. ஐம்பத்தெட்டி லட்சம் டெட்ரிக் டன்தான் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். அதற்குக் காரணம் இயற்கையின் கோளாறு, பருவ மழை தவறியது, இவைகள் தான். அதோடு நமக்குப் போதுமான உரங்கள் கிடைக்க வில்லை. அன்னியச் செலாவணி போதுமான அளவுக்குக் கிடைக்க வில்லை. இது போன்ற சிறிய பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துவிட்டால் நிச்சயமாக நாம் எதிர்பார்க்கிற அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நீர்வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில் கிடைக்கின்ற வசதிகள் எல்லாம் உபயோகித்து நீர்த்தேக்கங்களைக் கட்டிவிட்டோம். அதோடு அண்டை மாநிலங்களிலிருந்தும் தண்ணீர் பெறுவது என்பதும் இயலாத ஒன்றாகிவிட்டது. இனிமேல் பூமிக்கு அடியில் இருக்கின்ற ஊற்றுநீரை எடுத்து உபயோகிப்பதற்கான முயற்சிகளில் நாம் ஈடுபட்டு வருகிறோம். அந்த முறையில் இந்த ஆண்டிலேயே ஏறக்குறைய 10 ஆயிரம் கிணறுகள் ஏற்படுவதற்கான நிலை இருக்கிறது. ஒரு கிணறு வெட்டுவதற்குச் சர்க்கார் ஒரு விவசாயிக்கு 5,000 ரூபாய் வரை கடன் வழங்கி வருகிறது. 5,000 ரூபாய் என்று அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருந்தாலும் தாலுகா மட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு, 3,000 ரூபாய்தான் கடன் வழங்கப் படுகிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி 5,000 ரூபாயைத் தாராளமாக வழங்குவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு ஒரு விவசாயி கிணறுவெட்டுவதற்காகக் கடன் வாங்கி 35 அடி, 40 அடி வெட்டி தண்ணீர் எடுப்பதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். இதற்காகச் சுமார் 5,000 ரூபாய் வரை கடன் பெற்றுச் செலவு செய்கிறார்கள். ஆனால் சில இடங்களில் 35, அடி 40 அடி வெட்டிய பின்பும் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. நீர் ஊற்றும் கிடைப்பதில்லை. இவ்விதம் நீர்ஊற்று கிடைக்காத காரணத்தால் அந்த விவசாயி வாங்கின கடன் அந்த விவசாயிக்கு ஒரு பெரும் கடன் சுமையாக ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இந்த நிலையைப் போக்குவதற்கு நீர் ஊற்று இருக்கின்ற இடங்களைக் கண்டுபிடிப்பவர்களின் உதவியைக் கொடுத்து, நீர் ஊற்று கிடைக்கக்கூடிய இடத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால் தான் விவசாயிகள் கிணற்றின் கட்டளை நல்லமுறையில் கிரும்பச் செலுத்தமுடியும், கிணற்றின் கேணியும் பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்பதைத் தீர்மானிப்பதில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

31st January 1966] [எம். தண்டாயுதபாணி]

அடுத்தபடியாக நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற இன்னொரு பெரிய பிரச்சனை உரத்தட்டுப்பாடு. கடந்த 4, 5 ஆண்டு காலமாக நமக்குப் பிசின்னை உரத்தட்டுப்பாடு. கடந்த 4, 5 ஆண்டு காலமாக நமக்குப் போதுமான சல்பேட், யூரியா போன்ற உரங்கள் கிடைக்கவில்லை. சென்ற ஆண்டு சூபர் பாஸ்பேட் கிடைப்பதே மிகவும் அரிதாகி விட்டது. அதற்குக் காரணம் கேட்கிற நேரத்தில் அதை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் அதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் போதுமான அளவு கிடைக்கவில்லை, அதனால் சூபர் பாஸ்பேட் உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். அந்த நிலையை நாம் அவசியம் போக்கியாகவேண்டும். உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்றால் உரத்தை அதிகமாகப் பயன்படுத்தியாகவேண்டும். இது போன்ற சில சிக்கல்களை நிச்சயம் நிவர்த்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

10-00
a.m.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற நெல்லின் விலை மற்றப் பொருள்களின் விலை ஏற்றத்திற்குத் தக்கவாறு அமைக்கப்படவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு நெல்லின் விலையை ஏற்றி அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்தது. அது உண்மையிலேயே வரவேற்கத் தக்கது. நெல் விலை உயர்ந்தால் மட்டும் போதாது. நியாயமான விலை விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும். குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் சுட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலைக்குக் கொள்முதல் செய்தார்கள். ஒரு வாரத்தில் 5, 6 நாட்களுக்குக் கொள்முதல் செய்துவிட்டு அவர்களுக்குப் பணத் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிற நேரத்தில் நடுவில் ஒரு நாள் கொள்முதலை நிறுத்திவிட்டால், அந்த நாளை வியாபாரிகள் பயன்படுத்திக்கொண்டு, குறைவான விலைக்குக் கொள்முதல் செய்து விடுகிறார்கள். இதுபோன்ற நிலையைப் போக்குவதற்குச் சர்க்கார் நிறுவனம் எதுவாக இருந்தாலும், கொள்முதல் செய்வதை நடுவில் நிறுத்தாமல், சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலைக்கு விவசாயிகளிடமிருந்து கொள் முதல் செய்வதற்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உபரியாக இருக்கிற நெல்லுக்கு போனஸ் வழங்குவதாக நாம் அறிவித்திருக்கிறோம். போனஸ் வழங்கும் திட்டம் வரவேற்கத்தக்கது. அதனுடைய முழுப் பலனையும் விவசாயிகள் அடைவதற்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டும். ஒரு ஏக்கருக்கு எத்தனை மூட்டை நெல் லெவி மூலம் கொள்முதல் செய்வது என்று நிர்ணயிக்கிற பொறுப்பைக் கலெக்டர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஒரு ஏக்கருக்கு எத்தனை மூட்டை நெல் விளையுமோ அத்தனை நெல்லையும் கொள்முதல் செய்துவிட்டால், அவர்களிடத்தில் உபரி விளைச்சலே இருக்காது, சர்க்கார் கொடுக்கிற பேனஸை அவர்களுக்கு வழங்க முடியாது. குறைந்த அளவு நியாயமான முறையில் லெவி மூலம் எவ்வளவு மூட்டைகள் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்பதை நிர்ணயம் செய்து, மிஞ்சி உள்ள நெல்லை சர்க்கார் நிர்வகித்திருக்கிற விலைக்கு விவசாயிகள் வழங்கினால், விவசாயிகளுக்குப் போனஸ் கிடைப்பதற்கு வழிவகைகள் ஏற்படும்.

[திரு. எம். தண்டாயுதபாணி] [31st January 1966]

அம்மாதிரி நியாயமான முறையில் லெவி மூலம் எவ்வளவு மூட்டைகள் கொள்முதல் செய்வது என்பதை நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சென்ற ஆண்டு நாம் 25 சதவிகிதம் நில வரியை உயர்த்தினோம். அந்த நேரத்தில் அம்மாதிரி வரியை உயர்த்துவது விவசாயிகளுக்குப் பெரும் பளுவாக இருக்கும் என்று வலியுறுத்தப்பட்டது. சாகுபடி செய்வதற்கு போதுமான தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால், குறிப்பிட்ட அளவு இல்லை, குறைந்த அளவு கூடத் தண்ணீர் வசதி நிலத்திற்குக் கிடைக்காத காரணத்தினால், பெரும்பாலான நிலங்கள் தரிசாகப் போடப்பட்டு விட்டன. சாகுபடி செய்யப்பட்ட நிலங்களில் எதிர்பார்த்த அளவு விளைச்சல் கிடைக்கவில்லை. அந்த நிலங்களைப் பொறுத்த வரையில் நிச்சயம் வரிவசூல் செய்து கொடுக்கவேண்டும். வரிவசூல் செய்கின்ற நேரத்தில் ஆங்கிலேய ஆட்சியின் போது மேற்கொண்ட முறையையே நாம் இப்பொழுதும் பின்பற்றி வருகிறோம். கணக்கு பின்புலத்தின் கணக்கைப் பார்த்து, அந்த நிலத்திற்கு வரி போட முற்படுவது எந்த நிர்ணயத்தில் என்பதை அடிப்படையாக வைத்து வரி வசூல் செய்வதற்கு முற்படுகிறோம். அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும். பாதிக்கப்பட்ட நிலத்தை ரெவினியூ அதிகாரிகள் நேரிடையாக வந்து பார்த்து, பாதிக்கப்பட்ட நிலையை உணர்ந்து வரிவசூல் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தற்பொழுது உயர்த்தியிருக்கிற தீர்வை ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 4, 5 அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறோம். எதிர்பார்த்த அளவு கூட சாகுபடி கிடைக்கவில்லை, செலவு செய்த அளவுக்குக் கூட விவசாயிகளுக்குப் பலன் கிடைக்குமா என்று ஐயப்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இந்தத் தருணத்தில் 25 சதவிகிதம் உயர்த்திய தீர்வையை வசூல் செய்வதை நிறுத்தவேண்டும். அது முடியா விட்டால்கூட அதை இந்த ஆண்டு தயவு செய்து ஒத்திப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்குப் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடிந்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI A. KUNJAN NADAR: Sir, in the Governor's Address it is stated that all the power schemes in the State are being executed in a most satisfactory manner. I do not know of other schemes; but regarding the Kodayar hydro-electric schemes; in Kanyakumari district, I want to place before the House certain concrete facts for the consideration of the Government. The project there is worked in a most unsatisfactory and undesirable manner. The site of the project is in the interior of dense forests in high hills, far away from human habitation and human notice. It is high time that the authorities take interest to know what things are taking place there. The dam foundation itself is not properly dug. The foundation site is examined by boring and after all sorts of soil testing and after making sure that there is a rock bed, they begin the foundation. In the lower dam, no rock has been found even after digging the foundation forty or fifty feet. Now the authorities are thinking of either abandoning

[31st January 1966] [Sri A. Kunjan Nadar]

the site or spending lakhs of rupees for overcoming the clay soil. Either the required test was not properly done or the money spent for testing was swallowed by somebody.

The only access to the dam-site is the Balamore-Muthukuzhi road. All the traffic to the dam site takes place through this road. Even though if it is two years since the construction of the road has been completed, metalling has not been done till now. It would cost only about thirty to forty-thousand rupees instead of metalling it, hundred of muster roll coolies are engaged all these days for repair work. They must have spent more than two lakhs of rupees for repairing the road. This is how they swallow Government money. Sir, during the last rains, very valuable machinery and materials were washed away from the lower dam by rain water. One winching machine, five or six motors, thirty-eight trucks, about tow thousand feet of pipes and hundreds of rails were lost. This is all due to careless storing. Some of these machinery and materials were recovered from distant places in a very damaged condition.

Another thing that is going on there is that work is being done without estimate sanction. When the work is finished the contractors are compelled to write lower quotations. No tender is called for. Work is given to contractors without tenders. A peculiarity in Kodayar dam is that the executive engineers, who are transferred to that place, carry with them a set of contractors from their previous workspot, and contracts are given to these contractors without calling for tenders. Contract is not given to local contractors, even though they are much better and standing contractors.

Sir, the allegation is that it is a sort of co-operative business between the contractor and the officer concerned. If they are fair in their dealings, why not they call for tenders? Why do they have their own conscience-keepers as contractors? It is a very common allegation in that place that even the casual labourer is imported from far-off places just to prevent all these vagaries being leaked out. Sir, the lower dam foundation pit is silted up during rains. Instead of giving contracts, that silt is removed by engaging hundreds of N.M.R. coolies. Boys of 15 and 16 years, are employed as casual labourers and they are paid Rs. 4 by day and Rs. 4 by night. It is said that a major portion of these wages go to the engineers themselves.

Why do they prefer N.M.R. workers? It is that they can share the spoils without workers? When three people are employed they write as thirty in the books Sir, it is rumoured that corruption and irregularities are being practiced at a high degree. Our Hon. Minister for Electricity may be giving clever answers—of course, satisfactory to him and not to me—but I demand that a thorough enquiry may be instituted into the whole matter. I for myself am prepared to substantiate my allegations if an impartial enquiry is instituted. Local people are not employed, whether they are educated men or contractors or coolies.

Then coming to my own constituency. in my constituency, Sir, the Devasom Board has applied for a Women's College at a place called Athoor. The sanction is given. There is already a B.T.

206

DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்] [31st January 1966]

இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை எந்த அளவிற்கு நல்ல முறையில் விட்டால் ஏதாவது ஓரளவிற்கு நாம் இதிலிருந்து பலனை எடுக்க முடியும் என்பதை அவ்வப்போது தீர்மானித்து அந்த அந்தச் சமயத்திற்குத் தகுந்தாற்போல், தண்ணீரை மிகவும் நல்லபடியாகவும், சிக்கனமாகவும் உபயோகித்து நாம் இன்று மிக நல்ல அலுவலை இல்லை என்றாலும்கூட, நாம் எதிர்பார்த்ததைவிட ஓரளவிற்கு நல்ல அலுவலை செய்யக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றோம் என்றால் அந்தப் பெருமை நமது அமைச்சர் திரு. ராமைய்யா அவர்களுக்கு மட்டுமின்றி, அவர்களுடன்கூட ஒத்துழைத்த அந்தப் பொறியாளர்களையும் சேரும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. அவர்களைத் தஞ்சை ஜில்லாவாசிகள் சரீர்பாக நான் பாராட்டுகின்றேன்; நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இப்பொழுது சம்பா அலுவலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் நமக்குச் சம்பா விளைச்சல் எவ்வளவு கிடைத்ததோ அதைவிட அதிகமாகக் கிடைக்கவில்லை என்றாலும் கூட, மிகவும் குறைந்துவிடாமல் ஏதோ ஓரளவு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இப்பொழுது இருந்து வருகிறது. ஆனால், தாளடியைப் பொறுத்த வரையில், எங்களுக்கு இப்பொழுது தண்ணீர் கிடையாது. தாளடியை எப்படியாவது காப்பாற்றியாக வேண்டும். மூன்று லட்சம் ஏக்கரா நிலம் இப்பொழுது தாளடியாக இருக்கிறது. இதைக் காப்பாற்றுவதற்கு வெளி ஜில்லாக்களிலிருந்து பம்பு செட்டுகளையாவது உடனடியாக அங்கு அனுப்பி எங்கெங்கு தண்ணீர் கிடைக்கின்றதோ அந்தத் தண்ணீரைப் பம்பு செய்வது தாளடியைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று நான் நம் முடைய அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த வருஷம் தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், மிகவும் கஷ்டமான நிலையில் நாங்கள் விவசாயம் செய்து வந்திருக்கிறோம். எங்களுக்கு 25,000 க்யூஸெக்ஸ் வாவேண்டிய நேரத்தில் இரண்டாயிரம் க்யூஸெக்ஸ் தான் காவிரி ஆற்றில் வந்தது. இப்பொழுது கூட எங்களுக்கு இந்தத் தாளடிக்கு 15,000 க்யூஸெக்ஸ் தேவையாக இருக்கிறது. இம்மாதிரி 15,000 க்யூஸெக்ஸ் தேவையாக இருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூட, 600 முதல் 700 க்யூஸெக்ஸ் வரையில்தான் காவிரி நதியில் தண்ணீர் ஓடிவந்து கொண்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி மிகவும் கஷ்டமான நிலையில் நாங்கள் பயிர்த் தொழில் செய்துகொண்டிருக்கக் கூடிய இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கனம் அங்கத்தினர் திரு. நல்லசிவம் போன்றவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், “எங்கோ போகவேண்டிய தண்ணீரையல்லாம் எடுத்து அப்படியே காவிரிக்கு விட்டுவிட்டார்கள்” என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர் சொல்வது எப்படியிருக்கிறது என்றால், ஏதோ சிலர் துக்க விட்டுக்குப் போனால் தான் ஓலமிடுவார்கள். ஆனால், கல்யாண விட்டுக்குப் போயும் அதே வார்த்தையைச் சொல்லி ஓலமிடுவது போல் இருக்கிறது. தண்ணீர் ஏராளமாக வந்துகொண்டிருந்த நேரத்தில், தண்ணீர் விட்டுவிட்டார்களே என்று சொன்னால் அந்தத் திருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகள் தண்ணீர் இல்லாமல்...

31st January 1966] [திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்]

டிருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் காலிங்கராயன் வாய்க்காலில் எத்தனை க்யூஸெக்ஸ் தண்ணீர் செல்லுமோ அந்தத் தண்ணீரை எடுத்துக் காவிரி ஆற்றில் விட்டால் மூன்று லட்சம் ஏக்கராவிற்கும் சரியாகப் போகுமா என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் நன்றாக யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஏதோ தங்களுடைய தொகுதி மக்களுக்காகவோ அல்லது ஜில்லா விவசாயிகளுக்காகவோ சொல்லவேண்டும் என்பதற்காக அவ்வாறு சொல்வது சரியல்ல என்று தான் நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 1964-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்திலிருந்து நாம் உணவுத் தானியக் கொள்முதல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி வைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், நாம் எவ்வாறு கொள்முதல் செய்கின்றோம் என்றால், மார்கெடபிள் சர்ப்பளஸ் எந்த அளவிற்கு மார்க்கெட்டுக்கு வருகிறதோ அந்தத் தானியத்தை நாம் இதுவரை கொள்முதல் செய்துகொண்டு வருகிறோம். இதைநான் வரவேற்கிறேன். இதனால் யாருக்கும் எந்த விதமான கஷ்டமும் கிடையாது. இம்மாதிரி இருக்கும் காரணத்தால், சென்ற ஆண்டு விலை ரூ. 22.51 ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது க்ளின்டால் ஒன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் அதிகமாக நாம் கொடுக்கிறபடியால் இப்பொழுது நடுத்தர ரக நெல்லுக்கு ரூ. 23.94 கொடுக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ரூ. 23.94 விவசாயிக்குப் போய்ச் சேர்கிறதா என்றால், இல்லை. விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம், “கொஞ்சம் பொறுத்திருந்து நீங்கள் விற்றீர்களானால், உங்களுக்கு பூராப் பலனும் கிடைக்குமே” என்று. அவர்கள் என்னதான் சொன்னாலும், விவசாயிகளால் பொறுத்திருந்து விற்க முடியாத நிலை இருப்பதற்குக் காரணம், இந்த மாதத்திலேயே கிஸ்தி கட்டவேண்டும் என்ற நிலை இருப்பது தான். இந்த மாதத்திலேயே கிஸ்தி கட்டவேண்டும் என்று சொல்லி “பிற்பாடு விற்றுக் கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்வதில் அர்த்தமே இல்லை. நான் சென்ற வருஷத்திலே சொன்னேன். பிப்ரவரி, மார்ச் மாதத்தில் கிஸ்தியை வசூலித்துக்கொள்வதற்குப் பதிலாக மார்ச் மாதத்தில் வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று சொன்னேன். அதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதுவரை கவனித்தாரா இல்லையா என்பது ஒன்றுமே தெரியவில்லை. அப்படித் தவனித்து, அவர்கள் உடனடியாக உத்தரவு போட்டு அனுப்பவேண்டும். உடனடியாக உத்தரவு அனுப்பாமல் பிறகு உத்தரவு அனுப்பினால் எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லாமல் போய்விடும். ரூ. 23.94 என்று ஒரு மூட்டைக்கு நாம் விலையை நிர்ணயம் செய்திருக்கும்போது அது அவர்களுக்குக் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது நெல்லை வாங்கிக் கொண்டு போகிறவர்கள் ரூ. 23.94 என்று பில்லிலே போட்டுவிடுகிறார்கள். ஆனால், ரூ. 23 தான் வியாபாரிகள் கொடுக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான கஷ்ட நிலையை தஞ்சை ஜில்லாவில் தற்போது விவசாயிகள் அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதை உடனடியாக நீக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்] [31st January 1966]

அதிகப்படியாகத் தானியம் கொடுப்பவர்களுக்கு இப்பொழுது இரண்டு ரூபாய் போனஸ் கொடுப்பது என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷம் எந்த விதமான கணக்கும் இல்லை. லெவி சிஸ்டமும் கிடையாது. இந்த வருஷம் இதுவரையில் தஞ்சை ஜில்லாவில் லெவி சிஸ்டம் வந்ததா என்றால், இல்லை. இம் மாதிரி நிலையில், தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில், அவர்கள் அத்தனை பேரும் இரண்டு ரூபாய் போனஸ் உத்தரவினால் ஏற்படக்கூடிய பலனை அடைய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால், இதற்கு ஏதாவது ஒரு வழிவகை செய்து, அதிகமாக நெல் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகளுக்கு இந்த போனஸ் தொகை கிடைக்க வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆழமான குழாய்க் கிணறுகள் தஞ்சை ஜில்லாவில் இறக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், போதுமான அளவு வேகமாக அந்தக் குழாய்க் கிணறுகளை இறக்க முடியவில்லை. அதற்குக் காரணம், பவர் ட்ரில்கள் அதிகமாகத் தேவையாக இருக்கின்றன. இந்தப் பவர் ட்ரில்களை மற்ற இடங்களிலிருந்தாவது சீக்கிரமாகத் தருவித்து அங்கே ஆழக் குழாய்க் கிணறுகளை இறக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அது மட்டும் போதாது. குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டிவிட்டாலும், அவற்றிலிருந்து தண்ணீரை இறைக்கவும் வகை செய்யவேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், மின்சார வசதி குறைவாக இருந்து வருகிறது. பல காலமாக அந்த ஜில்லா ஒதுக்கப்பட்டே வந்திருக்கிறது. இப்போதாவது சீக்கிரமாக இந்த வேளாண்மையைப் பொறுத்தாவது தண்ணீரை அதிகமாக இறைக்கவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகவாவது, சீக்கிரமாக மின்சார வசதி செய்துகொடுக்க வகை செய்யவேண்டும். மின்சாரத்திற்கு 'ப்ரையாரிடி' கொடுத்து, இந்தக் குழாய்க் கிணறுகளுக்கு மின்சாரக் கணக்ஷன் கொடுக்கும்படியாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுகிறோம். தொழில் அமைச்சரும், ரெவின்யூ அமைச்சரும் இதுபற்றி கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-30
a.m.

அடுத்து, ஏ. டி. டி. 27 குறுவை ரக நெல் நல்ல பலன் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. நாங்களே, அந்த ரக நெல்லை உபயோகப்படுத்தி எங்கள் நிலங்களில் நல்ல விளைச்சலை உண்டு பண்ணியிருக்கிறோம். ஆனால், குறுவைக்கு மட்டும் அந்த நெல் இருந்தால் போதாது. குறுவை சாகுபடி அதிகபட்சம் 4 லட்சம் ஏக்கரானில் தான் நடைபெறுகிறது. ஆனால், சம்பாவைப் பொறுத்த வரையில் 10 லட்சம் ஏக்கரில் பயிர் செய்யப்படுகிறது. ஆதலால், சம்பா நெல்லுக்கும் அதுபோன்ற உயர்ந்த ஒரு கலப்பு ரக விதையைக் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். அத்தகைய ஒரு ஆராய்ச்சியைச் செய்து சம்பாவுக்கு புதிதாக ஒரு கலப்பு ரக விதையைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[31st January 1966] [திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்]

மேலும், நாம் செய்கிற எந்த ஆராய்ச்சியாக இருந்தாலும் அதன் பயன் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேரும்படியாக நாம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதுவரை எந்த ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன அவை பேச்சளவில் இருக்கிறதே தவிர அவற்றின் பயன் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் விவசாயிகளுக்கு இன்றைய தினம் அதை எடுத்துச் சொல்வதற்கு இருப்பவர்கள் கிராம சேவக்குகள். அவரும் ஒரு வில்லேஜ் ஆபீசர் என்ற நிலைமைக்குச் சேர்ந்துவிட்டார். எப்படி விவசாயிகள் வில்லேஜ் ஆபீசரிடம் ஒரு காரியம் ஆகவேண்டுமென்றால் அவர் வீட்டு வாசலில் போய்க் காத்திருக்கவேண்டியிருக்கிறதோ, அதுபோலத் தான் இன்றைக்கு கிராம சேவக்குகள் வீட்டு வாசலில் போய்க் காத்திருக்கவேண்டியிருக்கிறது. காலையில் எழுந்திருந்தால் அவர் வேலை பஞ்சாயத்து பிரிசிடெண்டைப் பார்ப்பது, வில்லேஜ் ஆபீசரைப் பார்ப்பது, வீட்டிற்குப் போய்விடுவது என்ற அளவில் தான் இருக்கிறது. வேறு எந்த வேலையையும் கிராம சேவக் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. அவர் ஒரு 'டெக்னிகல் மேன்' இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். ஆபீசர்கள் "ஹீ இஸ் யெ டெக்னிகல் மேன்" என்கிறார்கள். இவரை நம்பி பல பொறுப்புகளை ஒப்படைத்திருப்பது சரியல்ல. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு மாடல் பாரம் ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்தக்காலத்தில் அநேகவிதமான பூச்சித் தொல்லைகள் இருக்கின்றன. எந்தப் பூச்சிக்கு எந்த மருந்தை தெளிக்கவேண்டும் என்கிற அறிவை விவசாயிகளுக்கு அவ்வப்போது ஊட்டுவதற்கு இந்த மாடல் பாரம் பெரிதும் பயனுடையதாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் துண்டு துண்டாக அங்கங்கே சிதறிக் கிடப்பனவற்றை ஒன்று சேர்க்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். துண்டு துண்டாகக் கிடப்பதன் காரணத்தினாலேயே உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவது தடைபடுகிறது. இந்தியாவிலேயே 8 சதவிகிதம் தான் நமக்கு தேவையான தானியம் குறைவாக இருக்கிறது என்று கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். துண்டு நிலங்களை ஒன்று சேர்ப்பதன் மூலம் 10 சதவிகிதம் அதிகமான விளைச்சலை ஏற்படுத்த முடியும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். ஆகையால் துண்டு துண்டாக இருக்கும் நிலங்களை கன்சாலிடேட் செய்வதற்கு அரசாங்கம் சட்டபூர்வமான நடவடிக்கையையாவது உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக காவேரியில் இப்போது விடுகின்ற தண்ணீரின் அளவைக் கொண்டே அடுத்த ஆண்டு முதலாக இன்னும் ஒரு லட்சம் ஏக்கரா குறுவை சாகுபடியைத் தஞ்சை ஜில்லாவில் செய்ய முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். இப்போது மூன்று லட்சம் ஏக்கரா குறுவை சாகுபடி நடக்கிறது என்றால் இதை நான்கு லட்சமாக உயர்த்த வாய்ப்பு இப்போதே இருக்கிறது.

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்] [31st January 1966]

இதைப் பற்றி பொறியாளர்களைவிட்டு ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம்: நான் காவேரி ஆற்றுக்குத் தண்ணீர் விடாது காளிங்கராயன் வாய்க்காலுக்குத் தண்ணீர்விட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. காவேரி எவ்வளவு சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததோ அவ்வளவு சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது காளிங்கராயன் வாய்க்கால். ஏப்ரல் 15-ம் தேதி வரை காளிங்கராயன் வாய்க்காலில் தண்ணீர்விட வேண்டும் என்பது ஒப்பந்தம். பிப்ரவரி மாதத்திலேயே காளிங்கராயன் வாய்க்காலில் ஒடுகிற தண்ணீரை காவேரியில் திருப்பிவிடுவது என்பதானது இந்தப் பகுதியில் உள்ள வாழை போன்ற பயிர்கள் காய்ந்துபோய்விடச் செய்யும் என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்: முதலில் அவர்கள் பேசும்போது பிப்ரவரி, ஏப்ரல் என்பதாக எதுவும் சொல்லவில்லை. வேண்டுமானால் நான் சொன்னது சரியா தப்பா என்பதை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம்.

* **திரு. சா. இராமசாமி:** கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையின் மீது நடைபெறுகின்ற விவாதத்திலே நான் எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். அவரது உரையில் உணவுப் பிரச்சினை பற்றியும், விவசாயிகளுக்கு அளிக் கப்படுகிற உதவிகளைப் பற்றியும் அதிகப்படியான அளவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்படுகிற உதவிகள் எந்த நிலையில் இருக்கின்றன என்றால்—உண்மையில் விவசாயிகள் அதனைப் பெறுகின்ற நிலையில் இல்லை. நாம் விவசாயிகளுக்கு காக என்று அளிக்கின்ற சலுகைகள் எல்லாம் உண்மையில் அவர்களுக்குப் பயன் அளிப்பதாக இல்லை, என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு இப்போது கிணறுகளுக்காக அதிகப்படியான அளவில் உதவிப் பணம் அளித்து வருகிறோம். அரசாங்கம் கிணற்றுக்காகக் கொடுக்கிற பணத்தை அவர்கள் கிணறு வெட்டப் பண்படுத்திவிடுகிறார்கள். ஆனால் கிணற்றில் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை என்றால்—அதனால் பயன் அடைய முடியாத நிலையில் பணத்தைத் திருப்பித் தருவதற்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆரம்ப காலம் முதலே கிணறு வைத்து இருக்கிறவர்கள்—போதுமான தண்ணீர் பெறுவதற்கு அவற்றை நல்ல முறையில் ஆழப்படுத்தி, கட்டிக்கொள்வதற்குப் பணம் தேவைப்படுகிறது. அவர்களுக்குப் பணம் கிடைப்பதில்லை. புதிதாகக் கிணறு எடுக்கிற போது தண்ணீர் இருக்குமா என்பதை ஜோஸ்யர்களைக் கொண்டும், கவையின் மூலமாகவும் பார்க்கிற வழக்கம் இருக்கிறது. இருந்தும் தண்ணீர் கிடைக்காதுபோகிறபோது அந்தப் பணத்தைக் கட்ட முடியாது—ஜப்திக்கு வந்துவிடுகிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இந்த நிலையை அரசாங்கம் கவனித்து இதற்கு ஒரு பரிசாரம் காணவேண்டும்.

[31st January 1966] [திரு. சா. இராமசாமி]

அடுத்து பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் முழுக் கடன் திட்ட பிரதேசம் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற இடங்களில் கிணறு வெட்டிக்கொள்வதற்கு மட்டும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் மூலம் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்ற இடங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக கொடுக்கப்படுகிறது. கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக தக்காவிக் கடன்கள் கொடுத்தால் நவம்பர் மாதம் கொடுத்து விட்டு ஜனவரியில் வட்டியுடன் வாங்கிவிடுகிறார்கள். இப்படி குறுகிய காலத்திற்குள் பணத்தை வசூல் செய்வதனால் விவசாயிகள் பலனை அடைய முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். பழையபடி இரண்டாண்டுத் தவணையிலோ, மூன்றாண்டுத் தவணையிலோ கடன் உதவி செய்யதக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டும் அல்ல; என் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் பருவ மழை தவறிய காரணத்தினால் பயிர்கள் அழிந்துபோய் விட்டன. ஒன்றிரண்டு தப்பியது காலந்தவறிப் பெய்த மழை யினால் வீணாகிவிட்டது. அக்டோபர் மாதத்தில் பெய்த மழையினால் புஞ்சைப் பயிர்கள் அழிந்துவிட்டன. இதன் காரணமாக அங்கே பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வளர்ச்சி இல்லாத காரணத்தாலே ஏக்கருக்கு 3, 4 மூட்டைகள் தான் கிடைக்கிறது. இப்படி இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே அடுத்து இருக்கிற நந்தியார் வாய்க்காலில் தண்ணீர் போதுமான அளவு இல்லாத காரணத்தால் வளர்ச்சி கெட்டுப்போய் கிடக்கிறது. அறுவடை மிகவும் கெட்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் லெவி கொள்முதல் மூலம் கட்டாயப் படுத்தி வசூல் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. 1, 2 ஏக்கர்கள் வைத்துக்கொண்டு ஏதோ வீட்டுக்கு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலையில் உள்ளவர்களிடம் கூட லெவி கேட்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. குறுவை அறுவடையை எடுத்துக் கொண்டால் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் அந்த நெல்லை வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லை. இன்று கூட குறுவை நெல்லை வாங்குவதற்கு அங்கு ஆள் இல்லாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது ஒரு சில இடங்களில் ஏதோ கிடைக்கக்கூடிய தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் இந்த அளவு கொடுக்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்திக் கேட்பது முறையல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுவும் என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருப்பதால், நிலவரி, நீர்வரி இவற்றையெல்லாம் வஜா செய்ய வேண்டும். குள்ளம்பாடியில் சில இடங்களில் மழை மூலமாகக் கிடைத்த தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்வதால் கிடைத்த தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்வதால் 1 மூட்டை அல்லது 2 மூட்டைதான் விளைகிறது. இந்த ஆண்டு முதல் நிலவரி, நீர்வரி எல்லாம் அதிகப்படியாக உயர்த்தப்பட்டிருப்பதால் நிலவரி, நீர்வரி உயர்வையும் வஜா செய்து கொடுப்பதுடன், அங்கே உள்ள நிலைமையை பார்த்து வருவதற்காக விசேஷ அதிகாரிகளை நியமித்தாவது அரசாங்கம் வரி வஜா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல,

[திரு. சா. இராமசாமி]

[31st January 1966]

விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு எந்த அளவுக்கு திட்டங்கள் போடப்படுகின்றனவோ அந்த அளவுக்கு செயல் படுகின்றனவா என்பதை அரசாங்கம் உன்னிப்பாகக் கவனித்துப் பார்ப்பது இல்லை. எந்த அளவுக்கு விவசாயத் திட்டங்களுக்கு நாம் ஆதாரம் தருகிறோமோ அந்த அளவுக்கு அமல் நடத்தப்படுகிறதா என்பதையும் பார்ப்பதில்லை. உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலே விவசாயிகள் அதிகப்படியான நிலம் வைத்துக்கொள்வதற்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கரும்பு சாகுபடி செய்வதற்கும், மேய்ச்சல் நிலம் வைத்துக்கொள்வதற்கும் உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு வகைகளிலும் உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் உணவு விவசாயம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகமாக சாகுபடியாளர்கள், கரும்பு நிலம், மேய்ச்சல் நிலம் இவைகளைக் கவனியாது ஏதோ வருமானம் வந்தால் போதும் என்ற அளவிலேதான் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். 1,000 ஏக்கர் மேய்ச்சல் நிலத்தை நெல் சாகுபடிக்கு மாற்றி சாகுபடி செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். இது அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவதில்லை. 1,000 ஏக்கர் மேய்ச்சல் நிலமாகவும், 1,000 ஏக்கர் பழ சாகுபடிக்காகவும், 1,000 ஏக்கர் கரும்பு சாகுபடிக்காகவும் இப்படி இருப்பவைகளை விசேஷ அதிகாரிகளைக்கொண்டு பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் உண்மையிலேயே என்ன சாகுபடி செய்கிறார்கள், எந்த அளவிலே கவனிக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் அரசாங்கம் தெரிந்துகொள்ள முடியும். மேய்ச்சல் நிலங்களையெல்லாம் ஏதோ புறம்போக்கு நிலங்களைப் போலத்தான் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல புல் வளர்த்தாலும் பரவாயில்லை. அதைவிட்டுவிட்டு சாதாரண புறம்போக்கு நிலங்களாகவே மேய்ச்சல் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நிலைமை இருந்து கொண்டிருப்பதால் இவற்றிற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஸ்திதிலக்குகளையெல்லாம் தவிர்த்து, அந்த நிலங்களையெல்லாம் ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்துத் தவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் மின்சார விநியோகம் சரியாகச் செய்யப்படவில்லை. 11-1962ல் தற்போதுள்ள உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கல் நாட்டிய இடங்களில் எல்லாம் இன்னும் மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை, என்பதை பலமுறை நான் எடுத்துக்கூறி இருக்கிறேன். இந்த முறையும் கூறுகிறேன். அதுபோன்ற அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது எதற்காக என்பதை ஆராய்ந்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரைக்கு நன்றி செலுத்திக்கொண்டு ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முற்பகுதியில் ஒப்பற்ற தலைவர் திரு. சாஸ்திரியின் மறைவையும் கடைசியாகச் செய்யப்பட்ட சமாதான உடன்படிக்கையைப்பற்றியும் கவர்னர் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சமாதானத்திற்காகப் பாடுபடுபவர்கள் கடவுளால் பறிக்கப்படுவார்கள் என்றாலும், சமாதானத்திற்காக

[31st January 1966] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

வேண்டாம், 'ஜெய் கிசான்' என்று அவர் கூறிய நிலைக்காகத் தான் பறிக்கப்பட்டாரோ என்று தோன்றுகிறது. அவர் 'ஜெய் கிசான்' என்று கூறியதையொட்டித்தான் கவர்னரது உரையிலும் கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. முக்கியமானது உணவு உற்பத்திதான். அதற்குத் தேவை பாசன வசதி. நடுத்தரப் பாசன வசதிகளை அதிகமாக்குவதற்கு வழியில்லை என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், சிறு பாசனத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட சொல்லப்படவில்லை. சிறு பாசனத்தைப் பெருக்குவதற்கு வழி இருக்கிறது. சிறு பாசனத் திட்டங்கள் 15 லட்சம் ரூபாய் வரையில் போடுவதற்கு வழி இருக்கிறது. திட்டங்கள் போடுவதில்லை. திட்டங்களை உருவாக்குவதிலும் தாமதம் ஏற்படுகிறது. சிறு பாசனத் திட்டங்களை வகுத்தால் பாசன வசதிகள் பெருகுவதற்கு வழியேற்படும். அதன் மூலமாக நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம். இப்பொழுது இந்த கிரவுண்ட் வாட்டர் செல் நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக 50 லட்சம் ரூபாய் அன்னிய நாட்டு உதவி கிடைக்கப்போவதாகச் சொல்லப் படுகிறது. கிரவுண்ட் வாட்டர் செல் மணலி, கல்பாக்கம் போன்ற இடங்களில் ஏற்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டமே தண்ணீர் இல்லாத இடங்களில் நீர்ப்பாசனத்தைப் பெருக்குவதற்காக உபயோகப்படுத்தக் கொண்டு வருவதற்காகத்தான். ஒரு வருஷ காலமாக நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எங்கள் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் இப்பொழுது மூன்றாவது பருவ மழை தவறியிருக்கிறது. பஞ்சம் தாண்டவம் ஆடுகிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதிக்கு கிரவுண்ட் வாட்டர் செல் ஏற்படுத்தி தண்ணீர் பகுதிக்கு கிரவுண்ட் வாட்டர் செல் ஏற்படுத்தி அனுப்பி தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் பரிதவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மணலி, கல்பாக்கம் போன்ற இடங்களுக்கு இந்தத் திட்டம் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. இரண்டாவது திட்டமாக அங்கே வைத்துக்கொள்ளலாம். முதலில் எங்கள் பகுதிக்கு அவற்றை ஏற்படுத்தித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிணறு வெட்டுவதில் பிளாஸ்டிக் செட் இல்லாமல் கிணறு வெட்டமுடியாது. பிளாஸ்டிக் செட் கிடைக்கவில்லை. கேட்டால் ஆர்டர் கொடுத்து இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு ஜில்லாவிற்கு இரண்டு செட்கள் கூட இல்லை. ஆகவே, கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கு முடியாத நிலைமை இருந்துவருகிறது. அடுத்தபடியாக, இந்த சீட்ஸை எடுத்துக்கொண்டால், ஏ.டி.டி. 27 என்று ஒரு வகை விதை இருக்கிறது. இந்த விதை போட்டதால் அதிக மகசூல் ஏற்பட்டு இருப்பது உண்மைதான். ஆனால் தண்ணீர் அதிகமாக உள்ள இடங்களில்தான் இதைப் பயன்படுத்த முடியும். சென்ற பதினைந்து வருஷங்களாக நாம் திட்டங்கள் போட்டு இப்போது மூன்றாவது திட்டம் முடியும் நிலையில் உள்ளது. ஆனால் நாம் நம்முடைய சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இன்னும் இல்லை. ஹைபரிட் சோளம்

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [31st January 1966]

சீட்டைப் போட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்கு வதற்கு ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். பாரி அண்ட் கம்பெனி, வேறு இரண்டு, மூன்று கம்பெனிகளில் இருப்பதாக கூறுகிறார்கள். நம்முடைய ஆராய்ச்சி நிலையம் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, 5000 பவுண்ட் உற்பத்தியாகக் கூடிய ஹைப்ரிட் சோளத்தை ஆராய்ச்சி செய்து, ஃபரலோ அப்ஸ்கிமின், மூலம் தண்ணீர் இல்லாத இடங்களில் எல்லாம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தலாம். ஏனென்றால் இது காமன் மேன் ஃபுட், ஆகவே இதை அதிகமான அளவில் உற்பத்தி செய்வதற்கு வர்ப் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிக்கனத்திற்குத் திட்டமே இல்லை. ஆர்.டி.எஸ்.ஏ. டிப்பார்ட்மெண்டில் அநேக வேலைகளுக்கு ஆட்கள் அவசியமே இல்லையென்று தீர்மானித்து ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையெல்லாம் சீர் செய்வதன் மூலம் நிரவாகத்தில் சிக்கனம் செய்வதோடு கூட, அந்நிய நாட்டுச் செலாவணியையும் குறைத்துக் கொள்ள முடியும்.

எங்கள் பகுதியை 'ஃபாமின் அஃபெக்டெட் ஏரியா' என்று சொல்வதற்கு யோசிக்கிறார்கள். ஒரு பகுதியில் ஒரு இடத்தில் விளைந்தால் கூட அதை 'பஞ்சம்' என்று டிக்ளேர் செய்ய முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். அவ்வாறு டிக்ளேர் செய்யாவிட்டாலும் கூட அந்தப் பகுதியில் ஃபாமின் ஓர்களைக் கொண்டு வரலாம். உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நேரிலேயே வந்து பார்த்து பஞ்சம் தாண்டவமாடிக்கொண்டிருக்கிறது. 'ஃபாமின் ஓர்களைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் அது இன்று வரை நடைமுறையில் வரவில்லை. அதைப்பற்றி எழுத்து மூலமாக வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். மந்திரி அவர்களும் நேரில் கலெக்டர்கள் அவர்களிடத்தில் சொன்ன பிறகு எழுத்து மூலம் வேறு என்ன வேண்டும்? ஆகவே, ஃபாமின் ஓர்களுக்குப் பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நண்பர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் கொள்முதல் சம்பந்தமாக ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கு டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கமிட்டி இருக்கிறது என்று சொல்லலாம்; வாஸ்தவந்தான். ஆனால் ஒவ்வொரு பகுதியிலும், தாலுகாவிலும் கொள்முதலில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. தாலுகா கமிட்டியை நிறுவனம் செய்து ஆர்.டி.ஓ வைத் தலைவராகப் போட்டால் கொள்முதலில் உள்ள கஷ்டங்கள் நிவர்த்தியாகும் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பி. பழனி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே. மதிப்புக் குரிய கவர்னர் அவர்களால் ஆற்றப்பட்ட உரையை வரவேற்று ஆதரித்து என் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பதினெட்டு மாத காலமாக இந்திய நாட்டின் பிரதம அமைச்சராக, சிறப்பான முறையில் பணியாற்றி நம்மை விட்டுப் பிரிந்த பெருமதிப்புக்குரிய திரு. வால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு நன்றியையும், அஞ்சலியையும் செலுத்தி கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பதினெட்டு

31st January 1966] [திரு. கே. பி. பழனி]

மாதங்களே பிரதமராக அவர் பணியாற்றிய போதிலும் பலவகையான சோதனைகள் அவர் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த நேரத்தில் ஏற்பட்டது. உணவுப் பிரச்சினை என்ற பெயரிலும்; மொழிப் பிரச்சினை என்ற பெயரிலும், அந்நிய நாட்டின் படையெடுப்பு என்ற பெயராலும் பல்வேறு வகையான வேதனைகள் நம்முடைய நாட்டில் தலையெடுத்தன. பிரதமர் அவர்களுக்கே உரித்தான ஆற்றலோடும்; நிர்வாகத் திறமையோடும் அவை அத்தனையையும் நல்ல முறையில் வெற்றி கண்ட காரணத்தால் அவருடைய திறமையை இன்று இந்திய நாடு மட்டுமல்ல, உலகமே பாராட்டக் கூடிய ஒரு நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இப்போது தலைமையேற்றுள்ள திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் பாகிஸ்தான்—இந்தியா யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், நம்முடைய வீரர்கள் சிறப்பாக வீர சாகஸம் புரிந்த அந்த நேரத்தில் வானொலியில் பேசியபோது சாஸ்திரி அவர்கள் ஆற்றிய பணியைச் சுருக்கமாகவும், அழகாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். 'காந்தியடிகளின் இந்தியா பல கஷ்டங்களையும் சோதனைகளையும் விடுதலைப் போராட்டங்களையும் கொண்ட இந்தியாவாக இருந்தது. பிரதமர் ஜவஹர்லால் அவர்களின் இந்தியா ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் அடிப்படையில் நாட்டை அபிவிருத்திப்பாதை நோக்கி அழைத்துச் சென்றது; ஆனால், திரு. வால்பகதூர் அவர்களின் இந்தியா, மெல்ல மெல்ல, ஆனால், உறுதியோடு; உலக வல்லரசாக மாறிக் கொண்டு வருகிறது' என்ற கருத்தை அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். பதினெட்டு மாதங்களே ஆட்சிப் பொறுப்பில் அமர்ந்திருந்த போதிலும், இந்திய நாட்டினுடைய பெயரையும், புகழையும் உலக அரங்கில் உயர்த்திய பெருமைக்குரியவர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்த பெருமைக்குரிய வால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது, போர்க் களத்தில் வீரராகப் பணியாற்றிய அவர்கள், சமாதான வீரராகவே நம்மை விட்டுப் பிரிந்து சென்றுள்ளார்கள். அவர்களை அடுத்து பண்டித நேரு அவர்களின் குமரியார் இந்த நாட்டினுடைய பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பில் இருந்து பணியாற்ற வேண்டுமென்று பெருவாரியான பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

“இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்த ததனை அவன்கண் விடல்”

என்ற தெள்ளுதமிழ் வள்ளுவனரின் வாய்மொழிக்கேற்ப, ஏற்ற ஒரு பிரதம அமைச்சரைத் தேர்ந்தெடுத்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் நம்முடைய பாராட்டுதலுக்கு உரியவர்கள். இன்று இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் இந்திய நாட்டின் பிரதம அமைச்சராக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் பண்டித நேரு அவர்களின் வழியிலே வந்தவர்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக மட்டுமல்ல, அவர்கள் இந்த நாட்டினுடைய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுப் பலவகையான தியாகங்களைப் புரிந்திருக்கிறார்கள்; இளமை தொட்டே தியாக உணர்ச்சியோடு அவர்கள் வளர்ந்த காரணத்தால் இந்தப் பெரிய பொறுப்பிலே அவர்களைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்திய நாட்டின் தேசிய சின்னம் என்று சொன்னால் கூட மிகையாகாது. 1961-ம் ஆண்டு அவர்கள் அமெரிக்காவுக்குச் சென்றிருந்த

[திரு கே. பி. பழனி]

[31st January 1966]

நேரத்தில் திருமதி ஜான்சன் அவர்கள் ஒரு விருந்திலே அவர்களை அறிமுகம் செய்து வைக்கின்ற நேரத்திலே, “இந்தியாவைப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால் இந்தியாவிலுள்ள கிராமங்களைப் பார்க்கவேண்டும்; இந்தியாவைப் பற்றிப் படித்துத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் தாகூரினுடைய கீதாஞ்சலியைப் படிக்க வேண்டும்; இந்தியாவைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் அல்லது உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் இந்திரா காந்தி அவர்களைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதிலிருந்து இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் இந்திய தேசியத்தின் சின்னமாகத் திகழ்ந்து வருகிறார்கள் என்ற நிலைமை நன்றாகத் தெரிகிறது. அந்த அளவுக்கு அவர்கள் திறம்படப் பணியாற்றுவார்கள் என்பதையும், அதற்கான நல்வாழ்த்துக்களையும் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தன்னுடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய அபிவிருத்தித் திட்டத்தைப் பற்றிப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்ட லட்சியத்தை விட 17 சதவிகிதம் அதிகமாகவே நாட்டினுடைய அபிவிருத்திப் பணிக்காக நமது அரசாங்கம் செலவு செய்திருக்கிறது என்பதையும் அதற்கான பாராட்டுதலையும் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்க அதிகாரிகள் சிறந்த முறையிலே நிர்வாகத் திறமையோடு பணி புரிகின்ற காரணத்தாலே, பாதுகாப்புப் பணியை ஒருபுறத்திலே செய்து வந்த போதிலும் அபிவிருத்தியின் அவசியத்தை உணர்ந்த காரணத்தால் அந்த அளவுக்குத் தன்னுடைய லட்சிய அளவை விட அதிகமாகவே மக்களுடைய நல் வாழ்க்கையிலே, வளர்ச்சியிலே அக்கறை செலுத்தி காரியமாற்றியிருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்று.

அடுத்து, உணவு உற்பத்தி; குறிப்பாக, போரிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே நாட்டினுடைய உற்பத்திப் பெருக்கத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டியது இன்றியமையாத ஒன்றாகும். இதைத் தான் நம்முடைய தலைவர்கள் “போர் முனையின் வெற்றி ஏர் முனையில் இருக்கிறது” என்று குறிப்பிட்டு வந்தார்கள். ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வள்ளுவரை.

“செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும்
எஃதனிற் கூரிய தில்”

என்றார். போரில் நாடு வெற்றி பெறவும், நாட்டு மக்களுடைய உணவுப் பற்றாக்குறை அகலவும் இன்றியமையாதது உணவு உற்பத்திப் பெருக்கமாகும். கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையில் பெரும்பகுதியில் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கான அவசியத்தையே அவர்கள் வலியுறுத்திக் குறிப்பிட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும். உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக இன்று நம்முடைய நாட்டில் முக்கூட்டு முயற்சி நடைபெறுகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. நமது அரசாங்கம் அந்த வகையில் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கான உதவிகள் அத்தனையையும் செய்து கொண்டு வருகிறது. உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தினுடைய அவசியத்தை உணர்ந்து இலாகாவிலே பணியாற்றிக்

[திரு கே. பி. பழனி]

31st January 1966] [திரு கே. பி. பழனி]
கொண்டு வருகிற அதிகாரிகள் அவ்வளவு பேரும் பாராட்டக் கூடிய அளவுக்குப் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக உற்பத்திப் பெருக்கத்தின் அவசியத்தை உணர்ந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் கவனம் செலுத்தி வருவதைப் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக அவர்களுக்கு ஆக்கத்தையும் ஊக்கத்தையும் அளிக்கக் கூடிய அளவுக்கு இன்று உயர்ந்தபட்ச விலை நெல்லுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால் இது வரையிலே கண்டிராத அளவுக்கு விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் உண்மையிலேயே அரசாங்கத்திற்குத் தங்களுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு இப்போது உச்ச விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் அரசாங்கம் நிர்ணயம் செய்திருக்கிற விலையை முழுக்க முழுக்க மகிழ்ச்சியோடு விவசாயிகள் வரவேற்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் அது முறையாக அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய அளவுக்கு சகல முயற்சிகளையும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்; எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்து, உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டியது உற்பத்திச் செலவாகும். ஒருபுறத்தில் அதிக பட்ச விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறோம் என்ற திருப்தி அரசாங்கத்திற்கு இருந்தபோதிலும், அதேபோல் உயர்ந்த விலை நமக்குக் கிடைக்கப் போகிறது என்ற மகிழ்ச்சி விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு இருந்தபோதிலும் காஸ்ட் ஆஃப் கல்டிவேஷன் என்று சொல்கிற உற்பத்திக்காக ஆகிற செலவு உண்மையிலே அதிகமாகிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் நாளுக்கு நாள் அது அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. அதை ஒரு வகையான கட்டுப்பாடு செய்வது குறித்து அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உற்பத்திச் செலவினங்களுக்கு கட்டுப்பாடு செய்தால் நான் உண்மையிலே இந்த உயர்ந்தபட்ச விலையை எண்ணி உழவர்கள் மகிழ்ச்சியும், திருப்தியும் அடையும் நிலை ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்து, உணவு உற்பத்திக்கு இன்றியமையாதது உரத் தேவை. குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் தீவிரச் சாகுபடித் திட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு விவசாயிகள் மத்தியில் உரத்தினுடைய அவசியம், விஞ்ஞான அடிப்படையில் விவசாயம் செய்வதற்கு உரம் எவ்வளவு தேவை என்ற உணர்ச்சியை அவர்களுக்கு நாம் உணர்த்திவிட்டோம். அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு தேவைப்படும் உரம் நமக்குக் கிடைக்கிறதா என்று பார்க்கும் போது ஒரு சில ஆண்டுகளாக ஓரளவிற்கு பற்றாக்குறை இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். எப்போது விவசாயத் துறையைப் பற்றிச் சிந்தித்தாலும் அதிகபட்ச உரம், உர உற்பத்தி உர விநியோகம் இவற்றை மறந்து விடுதல் கிடையாது. இப்போது கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் உர உற்பத்தியைப் பெருக்கவும், அதிகபட்ச உரம் விநியோகம் செய்வதற்கும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்

11-00
a.m.

[திரு கே. பி. பழனி] [31st January 1966]

கொள்ளும் என்ற உறுதியையும், உத்தரவாதத்தையும் பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத் தக்கவொன்றாகும். உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு எப்படிப் பலவகையான சாதனங்கள் இன்றியமையாதனவோ அதேபோல் கம்யூனிசேஷன் என்று சொல்லும் சாலைச் சீரமைப்பும் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். குக்கிராமங்களிலிருந்து உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு வேண்டிய பலவகைப் பொருள்களைக்கொண்டு வருவதற்கும், அங்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட தானியங்களை மற்ற மற்ற இடங்களுக்குச் கொண்டு செல்வதற்கும் இன்றியமையாததாகும் சாலைச் சீரமைப்பு சாலைச் சீரமைப்பை எடுத்துப் பார்க்கும்போது தமிழகத்திலே தஞ்சை மாவட்டம் மிக மிகப் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிற தென்பதை அரசாங்கம் உணரும் என்று எண்ணுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் சாலைச் சீரமைப்பிற்குத் தேவையான கற்களை அடுத்த மாவட்டத்திலிருந்து கொண்டு வரவேண்டிய நிலை இருக்கிற காரணத்தினால் அதிகச் செலவு செய்ய முடியாத நிலையில் 40 காசு என்ற விதத்தில் நிர்ணயம் செய்திருக்கிற காரணத்தினால் சாலைச் சீரமைப்பு தஞ்சை மாவட்டத்தில் மிக மிகப் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்கள் முறையாக மார்க்கெட் செல்வதற்கும் சாலைச் சீரமைப்பு இன்றியமையாதது. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை உணவு உற்பத்திப் பெருக்கம் பற்றி சிந்தித்துச் செயல்படுகிற அரசு, சாலைச் சீரமைப்பைப் பற்றியும் சிந்தித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள விளாங்குடி என்ற பகுதியையும் திருச்சி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திருமாவூர் பகுதியையும் இணைக்க கொள்ளிடத்தில் ஒரு பாலம் அமைத்து இணைக்கும் திட்டத்தைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் நான் பலமுறை வலியுறுத்திக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூட சில மாதங்களுக்கு முன்பு இது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது, அதற்கான முன் நடவடிக்கைகள், அட்வான்ஸ் ஆக்ஷன், மூன்றாவது திட்டத்திலேயே சேர்க்கப்படும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்று ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய தேசிய நெருக்கடி காரணமாக அந்தத் திட்டம் கைவிடப்படுமோ என்ற ஐயம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. எனவே எந்த வகையிலும் நீக்கம் இல்லாமல் நிச்சயமாக அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்றும், அத்தகைய ஒரு திட்டம் அமலுக்கு வருமானால், அந்த இணைப்புப் பாலம் அமைக்கப்படுமானால் தஞ்சை திருச்சி இந்த இரண்டு மாவட்டங்களுக்கும் இடையேயுள்ள வாணிப வளர்ச்சிக்கு அது உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மற்றொரு முக்கியமான பிரச்சனை, உணவு உற்பத்தியில் அக்கறை செலுத்தப்படுகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் பதிய கட்டளைக் கால்வாய்க்குத் தென் புறத்தில் அதாவது புதுக்கோட்டைப் பகுதிக்கு வட புறத்தில் சுமார் 10 கிராமங்களில் 13 ஏரிகள் இருக்கின்றன. ஒரு முறையாவது அந்த ஏரிகள் அத்தனையும் நிரம்பக்கூடிய அளவிற்கு புதிய கட்டளைக் கால்வாயிலிருந்து தண்ணீர் விடும் நிலை ஏற்பட்டால், நல்ல முறையில் நசுக்கள்

31st January 1966] [திரு. கே. பி. பழனி]

விவசாயம் செய்ய இயலும் என்று அந்தப் பகுதிவாழ் மக்கள் சில ஆண்டுகளாக கருத்துத் தெரிவித்து வருகிறார்கள். அந்த வறண்ட பகுதியில் வாழ்கிற மக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து தரவேண்டும், உணவு உற்பத்திப் பெருக்க அடிப்படையில் அந்த முயற்சிக்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் தலைவர் அவர்களே, பொது வாழ்வில் மட்டுமல்லாமல் அரசியல் வாழ்விலும் உன்னத இலட்சியத்தை, உண்மை நெறியை; ஆடம்பரமின்மையை; பயனுள்ள நாட்டுப் பற்றை, பயனுள்ள இலட்சியத்தைக் கடைப்பிடித்த பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு வருத்தம் தெரிவிக்கிற முறையிலே இந்த ஆண்டு நம் கவர்னர் அவர்களின் உரை ஆரம்பமாகிறது. என்ன காரணத்தினாலோ இரண்டு ஆண்டு களாக வருத்தம் தெரிவிக்கிற சம்பவங்கள்தான் கவர்னர் அவர்களின் உரையில் வருகிறது. சென்ற ஆண்டு தனுஷ்கோடியில் ஏற்பட்ட புயல் காரணத்தினால் இறந்தவர்களுக்கு வருத்தம் தெரிவிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அதேபோல் இந்த ஆண்டு நம் பிரதமர் அவர்கள் இறந்து போனதற்கு வருத்தம் தெரிவிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இப்போது நம் பிரதமராக வந்திருக்கிற திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களை வரவேற்று இந்த உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. பழனி அவர்கள், பிரதமராக இந்திரா காந்தி அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்காகப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் பாராட்டுத் தெரிவித்தார்கள். அதோடு கூட இந்த மாநிலத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் பாராட்டுத் தெரிவித்திருந்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு கவர்னர் அவர்கள் உரையில் புதிதாக ஒன்றும் குறிப்பிடுவதற்கு இல்லை. ஏற்கெனவே நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பல பொதுக் கூட்டங்களிலும், அதிகாரிகள் அறிக்கைகளிலும் குறிப்பிட்ட விஷயங்கள்தான் கவர்னர் உரையில் தொகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நெல்லுக்கு விலை உயர்த்துவது, அவசரக் காலத் திட்டம்; கிணறுகள் வெட்டுவது; ஊற்று நீர் ஆய்வு, இறைவைப் பாசனம், விவசாயத் தொழில் கார்ப்பரேஷன் இந்த விஷயங்கள்தான் கவர்னர் அவர்கள் உரையில் முக்கியமாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த விஷயங்கள் ஏற்கெனவே முதல் அமைச்சர் அவர்களின் பல பிரசங்கங்கள் மூலம் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் புதிதாக ஒன்றாவில்லை. ஒருக்கால் கவர்னர் அவர்களின் உரை ஏதாவது ஒரு பாலிசியின் அடிப்படையில் இருக்கவேண்டுமென்று இருந்தால் நம் மாநிலத்தில் மட்டுமல்லாமல் மாநிலங்களுக்கு, பாலிசி வகுக்கிற அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தினால் செய்யப்போகிற திட்டங்களை மட்டும் குறிப்பிடக் கூடிய நிலையில் கவர்னர் அவர்களை விட்டிருக்கிறார்கள். நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் கவர்னர் அவர்களுக்கு இரண்டு விதமான சிரமங்களுக்குள்ளே, அது மாதங்கள் நீதித் துறைப் பொறுப்பையும், ஆறு மாதங்கள் நிர்வாகத் துறைப் பொறுப்பையும் ஏற்கவேண்டிய நிலைமையில் கவர்னர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவருக்கு அதிக

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [31st January 1966]

ரங்கடம், வைக்கக் கூடாது என்பதற்காக இப்படி முன்வைப்பே சொன்ன விஷயங்களை ஒன்று திரட்டி கவர்னர் உரையில் கொடுத்திருக்கிறார்களோ என்று எனக்குப் புலப்படுகிறது. கவர்னர் அவர்கள் உரையை கவனித்தால் இந்த ஆண்டு பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தி எதிர் பார்த்த அளவு இருக்காது என்ற அச்சமும் எதிர்காலத்தில் அது சரி அடைந்து விடலாம் என்ற ஒரு நம்பிக்கையும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. உணவுப் பொருள்கள் சரியான முறையில் கொள்முதல் செய்யப்பட்டுப் பங்கிட்டு செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் திருப்தி தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உணவுப்பொருள் கொள்முதல் செய்யப்பட்டதில் எப்படியெப்படி முறைகள் கையாளப்பட்டன என்பது பற்றி எவர்க்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒவ்வொரு கொள்முதல் முறை வைத்திருந்தார்கள். இதில் விவசாயிகள் அனாவசியமாகத் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள். என்னுடைய பகுதியில் சரியாக நெல் அளக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக விவசாயிகளுடைய வீடு சீல் செய்யப்பட்டது. நெல் அளக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காகத் தான் சீல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லவும் இல்லை. பின்னால் திறந்துவிட்டார்கள். என்ன காரணத்திற்காகத் திறந்து விட்டார்கள் என்பதும் சொல்லப்படவில்லை. இவ்விதம் சீல் செய்வதையும், திறந்து விடுவதையும் என்ன காரணத்திற்காகச் செய்கிறார்கள் என்பதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இந்த முறையில் கொள்முதல் முறை பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதே முறையில், தங்கம் வசூல் செய்வதைப்பற்றி பல உறுப்பினர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைப் பார்த்து முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் கோபம் அடைந்து பேசினார்கள். விவசாயத்தில் அபிவிருத்தி காணவேண்டும் என்று பல திட்டங்களைத் தீட்டிக்கொண்டு வருகிறோம். அதே நோத்தில் விவசாயிகள் கிணறுகளுக்கு, பம்புசெட்டுகள் வைப்பதற்கு விண்ணப்பம் போட்டால், தங்கப்பத்திரம் வாங்கினால்தான் மின்சார கனக்ஷன் கொடுக்க முடியும் என்று அதிகாரிகள் சொல்லுகின்ற நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை நாங்கள் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், தங்கம் கொடுக்கக்கூடாது என்றே அல்லது யுத்த முயற்சிகளுக்கு உதவி செய்யக் கூடாது என்றே அல்ல அதிகாரிகள் இதை எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறோம். கொள்முதல் முறை இருக்கிறது, விநியோக முறை இருக்கிறது; இந்த இரண்டு முறைகளும் சரியாக கையாளப்படுகிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். அதற்குக் காரணம் இரண்டு முறைகளையும் சரியான முறையில் அமல் நடத்துவதற்கு சர்க்கார் அஞ்சுகிறார்கள். கொள்முதலில் விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லை சரியாக வாங்கிவிட்டால், ரேஷனைச் சரியாக அங்கு அமல் நடத்த வேண்டும். எல்லோருக்கும் குறித்த அளவுக்கு அரிசி கொடுக்கவேண்டிய பொறுப்பை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அவ்விதம் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் பயன்படுவதின் காரணமாகத்தான் கொள்முதல் விநியோகம் இரண்டிலும் சர்க்கார் சரியான கொள்கையை

31st January 1966] [திரு. து. ப. அழகமுத்து]

வைத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கிறது. இரண்டு விதமான கொள்கைகளை வைத்துக்கொண்டு நாட்டு மக்களைக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1971-வது ஆண்டில் 18 அவுன்ஸ் அரிசி கொடுப்போம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைச் சொல்லுவதற்கு இவ்வளவு நாட்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள்? இதுவரை எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் என்ன ஆயிற்று என்பதற்குப் பதில் சொல்ல சர்க்கார் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். உணவுக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் சர்க்கார் சரியான கொள்கைகளைக் கடைபிடிக்கத் தவறியிருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். சர்க்காரும் ஒப்புக்கொண்டு தான் ஆக வேண்டும். இப்போது ஆட்சி செய்கின்ற காங்கிரஸ்காரர்கள், முன்பு வெள்ளைக்காரர்கள் ஆண்டுகொண்டிருந்த காலத்தில் எங்களுக்குச் சரியான முறையில் உணவு கொடுக்க முடியவில்லை என்றால் ஆட்சியை விட்டு வெளியேறுங்கள், நாட்டைவிட்டு வெளியேறுங்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் இருக்கின்ற நிலைமையைப் பார்க்கும்போது காங்கிரஸ் ஆட்சியின் கீழ் இருக்கின்ற மாநிலம் ஒன்றில் உணவு கிடைக்கவில்லை என்று காங்கிரஸ்காரர்களே போராட்டம் நடத்தக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அது மிகவும் வெட்கப்படக்கூடிய ஒன்றாகும். உணவுக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரை சர்க்காரை நாங்கள் மட்டும் கண்டிக்கவில்லை. சென்ற ஆண்டு கவர்னர் உரையில் உணவு கார்ப்பரேஷன் ஒன்று ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் நிலைமையைச் சரிசெய்யப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அவ்விதம் அமைக்கப்பட்ட கார்ப்பரேஷனின் தலைவர் திரு. பாய் ராஜிநாமா செய்தபோது விளக்கம் கூறினார்கள். 'மாநில சர்க்கார்கள் தகுந்த முறையில் ஒத்துழைக்கவில்லை' என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு ராஜிநாமா செய்தார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையில்தான் ஆட்சி இருந்துவருகிறது.

அடுத்ததாக, மின்சாரப் பற்றாக்குறை இன்றும் இருந்துகொண்டு இனிமேல் மின்சார உற்பத்திக்கு தெர்மல் ஸ்டேஷன்களை அதிகமாக ஏற்படுத்தவேண்டும் என்கின்ற நிலைமைக்கு சர்க்கார் வந்திருக்கிறது. முன்னால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஹைட்ரோ ஸ்கீம்கள் எதிர்காலத்தில் ஏற்படுகின்ற நிலைமைகளைப் பாராமல் போட்ட திட்டங்களாக ஆகிவிட்டன. தனிப்பட்ட நிறுவனங்கள் எல்லாம் இன்றைக்குத் தங்கள் தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தை டைனமோ மூலம் உற்பத்தி செய்து கொள்வதற்கு அப்ளிகேஷன்கள் போட்டிருக்கின்றன. அதற்கு சர்க்கார் என்ன பதில் கொடுத்திருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அனால் மின்சாரத்தை மேலும் உற்பத்தி செய்யவேண்டிய நிலைமையில்தான் நம்முடைய மாநிலம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இன்றையதினம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலை எதிர் பார்த்த அளவுக்கு இல்லை என்பதை கவர்னர் உரை ஓரளவுக்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. இப்போது நான்காவது திட்டத்தை பரிசீலிக்கவேண்டிய நிலையிலும் அதை நிறைவேற்றவேண்டிய நிலையிலும் நாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். நெருக்கடி தணிந்து விட்டது என்று நாங்கள் சொன்னால் அதை ஆட்சியிலுள்ளவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். திட்டக் கமிஷன் உதவித் தலைவராக

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [31st January 1966]

இருந்து, இப்போது திட்ட மந்திரியாக இருக்கும் திரு. அசோக் மேத்தா 'நெருக்கடி தணிந்து விட்டது, திட்ட வேலைகளை இப்போது துவக்கலாம்' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரிலிருந்து போதுமான அளவிற்கு நிதி கிடைக்காத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக, வரி விதிப்பிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தைக்கொண்டு ஈடுகட்டிக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வரி விதிப்பின்போது நாங்கள் சொன்னோம், இது திட்டத்திற்காகப் போடப்படுகிற வரியாகத் தான் இருக்குமேயொழிய நெருக்கடிக்காக அல்ல என்று நாங்கள் சொன்னோம். அன்றைக்கு அதை மறுத்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அதை சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டதற்காக மகிழ்ச்சி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1971-ல் 18 அவுன்ஸ் உணவு கொடுக்கப்போவதாக சர்க்கார் கூறியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய பாரத நாட்டுக்கும் எண் 18-க்கும் ஏதோ ஒரு தொடர்பு இருக்கிறது. பாரதத்தில் பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் போர் நடந்தது 18 நாட்கள், பாரத பிரதமராக இருந்து அண்மையில் மறைந்த திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் ஆட்சி செய்தது 18 மாதங்கள், இன்றையதினம் 18 அவுன்ஸ் உணவு தரப்போகிறோம் என்று சொல்லுகின்ற இந்த காங்கிரஸ் சர்க்காரும் ஆட்சிக்கு வந்து 18 ஆண்டுகள் ஆகின்றன என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டை ஒப்பற்ற முறையில் பரிபாலித்து வந்த நேரு அவர்களுக்குப் பின்னால் குறுகிய காலம் நம்மோடு இருந்து இந்தியாவைக் கண்டு உலகமே வியக்கத்தக்க அளவுக்கு இந்த நாட்டை ஆண்டு வந்த சிறந்த தலைவரது மறைவை முன்னணியாக வைத்து கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தனது உரையை இங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். அவருக்குப் பின்பு அவர் விட்டுச்சென்ற பணிகளைத் தொடர்ந்து இந்த நாட்டில் செய்வதற்குப் பொறுப்பேற்றுள்ள இந்த நாட்டின் பிரதமர் திரு. மதி இந்திரா காந்தி அவர்களுடைய கரங்களைப் பல்ப்படுத்துகின்ற முறையில் பொது மக்களும், சட்டமன்றமும் பணியாற்றவேண்டும் என்ற முறையில் கவர்னர் உரை இங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நடைமுறையை ஆதரித்து அவருடைய உரையில் பின்வரும் விஷயங்களுக்குச் செல்லும்போது இந்த நாடு ஒரு விவசாய நாடு விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த நாட்டில் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வகையில், விவசாயிகளுக்கு இன்னும் ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளிக்கும் முறையில் அடுத்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் திட்டங்கள் அமைய வேண்டும், அமைந்திருக்கிறது என்கின்ற கருத்தோடு கவர்னர் அவர்கள் உரை இருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினை ஓரளவு உணவுப் பயிர்கள் உற்பத்தி அதிகமாகக் கடுமையான வரை 30 லட்சம்

[31st January 1966] [திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு]

மெட்ரிக் டன் அளவுக்கு அதிகரித்து இருந்தாலும் கூட-நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், இன்னும் விவசாயத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதை நாம் பாராட்டுகின்றோம். இந்த ஆண்டு பருவ மழை தவறி விட்டதன் காரணமாகத் தமிழகம் முழுவதும் அல்லப்பட்ட காலத்தில், பின்னால் அக்டோபருக்குப் பின்பு என்ன கஷ்டம் வருமோ என்றிருந்த காலத்தில் சற்று ஆதரவாகக் கொஞ்சம் மழை பெய்தாலும் கூட குறிப்பாக கோவை ஜில்லாவிலும், நீலகிரி ஜில்லாவிலும் மழையே இல்லை என்று சொல்லும் அளவுக்குக் குறைந்த அளவு மழைதான் பெய்தது. கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்த மட்டில் பல இடங்களில் கிணறுகள் வறண்டுவிட்டன. பல இடங்களில் நஞ்சை நிலங்களில் பயிர் செய்ய முடியவில்லை. நாற்றுக்கள் காய்ந்து போய் நடவு கூட நடுவது முடியவில்லை. கோவை ஜில்லாவில் என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையிலே நொய்யலாற்றுப் பகுதியிலே போல்வலம்பட்டி, சித்திரச்சாவடி, மதுராயபுரத்தில் நல்லூர் ஆகிய இடங்களில் விட்ட நாற்றுக்களை நடமுடியாத அளவிலே விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இருந்தாலும், கோவை ஜில்லாவில் விவசாயிகள் கிணற்றுப் பாசனத்தைக் கொண்டு முடிந்தவரையில் சமாளித்தார்கள். மதவராயபுரத்தில் நடாமல் விடப்பட்ட நிலங்களுக்கு விவசாயிகள் ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட்டுக்குக் கொடுக்கும் நிலவரியை இந்த ஆண்டு எடுத்துவிடவேண்டும். குறைக்கவேண்டும் என்று கூட கோரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவை ஜில்லாவிலே அரசாங்கத்திலிருந்து விவசாயிகளுக்குக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்குக் கொடுக்கப்படுகிற தொகையானது நல்ல முறையில் கொடுக்கப்பட்டு வந்தாலும் கூட, இந்த ஆண்டு கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்ட தொகைகள் இன்னும் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று தெரிய வருகிறது. அந்தத் தொகைகளை இந்த ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் முடிவதற்குள்ளாவது அவர்களுக்கு உடனடியாகக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அப்படி அவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவி செய்தால் தான் இனிமேல் வெட்டவேண்டிய கிணறுகளை உடனடியாக வெட்டுவதற்கும், பழைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கும் வசதியாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பெரிய பாசனத் திட்டங்கள், நடுத்தர பாசனத் திட்டங்கள் நாம் இனிமேல் அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ள இயலாமல் இருக்கும் நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதை கவர்னர் அவர்கள் உரையில் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையிலே கேரளாவிலுள்ள பாண்டியாறு—பொன்னம்புழா நீர்த் தேக்கத்திலுள்ள நீரை நாம் கேட்டுப் பெற்று கோவை ஜில்லாவுக்குத் திருப்பிவிடுவதன் மூலம், ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் நிலம் பாசன வசதி பெறும் என்பதை தங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கேரளாவில் அரிசி இல்லை, தமிழகத்திலிருந்தும் மற்ற மாநிலங்களிலிருந்தும் கேரளாவுக்கு அரிசி அனுப்பவேண்டும்

[திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு] [31st January 1966]

என்று அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட, கேரளாவில் அவர்களை மட்டும் மத்திய அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லை என்ற எண்ணத்தோடு அங்கே கிளர்ச்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, உணவு உற்பத்தியை நாம் பெருக்க வேண்டும் என்பது அத்தியாவசியமாகிறது. நம்முடைய தேசத்தில் எங்கெங்கு பாசனவசதிகள் இருக்கின்றனவோ, அவைகளை யெல்லாம் ஒன்று திரட்டி, எங்கு தண்ணீர் அதிகமாக இருக்கிறதோ, எங்கு தண்ணீரை விவசாயிகள் உபயோகிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கமுடியுமோ, அங்கே அப்படி தண்ணீரை மாற்றிக் கொடுப்பதில் எந்த விதமான ஆட்சேபனையும் இருக்க முடியாது. பல கோடி ரூபாய்கள் செலவு செய்து மின்சாரத்திற்காகக் கட்டப்பட்ட பாண்டியாறு—பொன்னம்புழா நீர்த்தேக்கத்திலுள்ள தண்ணீரை கோவை ஜில்லாவிற்குத் தரவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டு, அந்தத் தண்ணீரைப் பெற்றால், பெரிய அளவுக்கு கோவை ஜில்லாவில் நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படுவதற்கு வழிவகை ஏற்படும்.

[திரு. எம். தண்டாயுதபாணி தலைமை]

சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் பல திட்டங்கள் கோவை ஜில்லாவிற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை அதிகாரிகள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முண்டன் துரை, சோமையன்பாளையம், கொடுங்கரைப்பள்ளம், பன்னிமடை, ஜம்புகுண்டி ஆகிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இன்னும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. நமது உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சென்று பார்த்து வந்திருந்தம்கூட, அந்த வேலைகள் துவக்கப்படவில்லை. அவைகளை உடனடியாகத் துவக்குவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால், அதிக அளவில் பாசன வசதி கிடைப்பதற்கு வழி வகைகள் ஏற்படும். கிணறுகளில் தண்ணீர் வசதி கிடைப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அமைச்சர் அவர்கள் உடனே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சமுதாய அபிவிருத்தி, சுகாதாரத்திற்குப் போதுமான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய இந்த அறிக்கையிலே கவர்னர் பெருமான் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குப் போக்குவரத்து வசதி மிக இன்றியமையாத ஒன்று. போக்குவரத்து வசதி கோவை ஜில்லாவில் பல இடங்களில் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. நொய்யலாற்றில் ஒரு பாலம் கட்டித்தர வேண்டும் என்று 15 ஆண்டுகளாகக் கோரிக்கை இருக்கிறது. அந்தக் கோரிக்கை 1964-65-ல் நிறைவேற்றப்படும் என்று எனக்கு சர்க்கார் காரியாலயத்திலிருந்து தகவல் கொடுக்கப்பட்டது. அவசர காலத்தையொட்டி 1965-66-ல் கூட அந்த வேலை துவக்கப்படவில்லை. ஓரளவு அவசரகால நிலை தளர்ந்துவிட்டது என்று நாம் கருதுகிற 1966-67-ம் ஆண்டிலாவது, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முதலாண்டிலாவது இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நொய்யலாற்றில் ஒரு பாலம் கட்டித் தந்து, விவசாயிகளுக்கும், பொது மக்களுக்கும் அதன் மூலம் போக்குவரத்து வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு] 31st January 1966]

இந்த ஆண்டில் சங்கடமான சூழ்நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். இருந்தாலும் கூட கோவை ஜில்லாவில் பல தொழிற்சாலைகள் நின்றுவிட்டதாக என்னுடைய கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. நூற்பு மில்களில் பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகள், 60,000-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளிகள்; வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை செய்கின்ற பருதிகளிலே 12,000-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளிகள் வேலையின்றி வெறுமனே இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலைகள் நடைபெறுவதற்கு, நூற்பு மில்கள் நடைபெறுவதற்கு ஒன்று அரசாங்கம் அவைகளை எடுத்துக் கொண்டு ஏதாவது செய்யவேண்டும், அல்லது அவைகளுடைய உரிமையாளர்களுக்கு ஆலோசனைகளையும், உதவிகளையும் கொடுத்து அவைகளை தொடர்ந்து நடத்தும்படிச் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டு, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. என். வடிவேலு : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையை வரவேற்று, அதை ஆதரித்து நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நமது மறைந்த மாணிக்கம் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் 18 மாத காலம் தான் இருந்தாலும், பல அரிய காரியங்களை, நல்ல சேவைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏழைமைக் குடும்பத்தில் பிறந்து ஏழைமையாக வாழ்ந்து, இந்த நாட்டிற்கு எடுத்துக்காட்டாக மக்களுக்கு, ஜனநாயக சொஷலிசத்துக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக அவர் அமைந்திருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவருக்கு நாம் நன்றி செலுத்துகிறோம்.

உணவு உற்பத்தியில் நாம் மிக முக்கியமான பங்கு கொள்ள வேண்டும் என்று கவர்னர் பெருமான் உரையிலே கண்டிருக்கிறது. எங்கள் ஜில்லா மிகவும் பிற்பட்ட ஜில்லா. சேலம் ஜில்லாவை, சேலம், தர்மபுரி என்று இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்று நெடுநாட்களாகவே மக்களிடமிருந்து கோரிக்கை இருந்து வந்தது. அந்தக் கோரிக்கையைப் பூர்த்தி செய்யும் முறையில், அக்டோபர் 2-ம் தேதி சேலம் ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரித்து எங்களுக்குத் தந்ததற்கு கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நாங்கள் நன்றி செலுத்துகிறோம்.

எங்கள் மாவட்டத்தில், இதுவரையிலும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் எந்த விதமான முன்னேற்றமான காரியமும் நடைபெறவில்லை. காரணம், எங்கள் ஜில்லாவில் படிக்காத மக்கள் அதிகம். எல்லா ஜில்லாக்களிலும் படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை 100-க்கு 35. எங்கள் ஜில்லாவில் அதாவது சேலம் ஜில்லாவில் படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை 18. ஆனாலும், தர்மபுரியில் படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை 12 தான் இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். காரணம், எங்கள் ஜில்லா எல்லா வகையிலும் பிற்பட்டதாக இருக்கிறது. படிப்பை எடுத்துக் கொண்டாலும், தர்மபுரியில் பஞ்சாயத்தாக இருந்த நேரத்தில் உடைய உணவுத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் செவ்வனே நிறைவேற்றி வந்தோம். ஆனால், தர்மபுரி முனிசிபாலிட்டியான பிறகு, சர்க்காரிலிருந்து ஒரு மாணவனுக்கு 6 பைசா, முனிசிபாலிட்டியில்

[திரு. டி. என். வடிவேலு] [31st January 1966]

விருந்து ஒரு மாணவனுக்கு 4 பைசா கொடுக்கவேண்டும் என்று இருந்தபோதிலும், மதிய உணவுத் திட்டத்திற்கு முனிசிபாலிடி 4 பைசா தருவதில்லை. ஆனால், ஆசிரியர்கள் 10 பைசா என்று எப்படியோ கணக்குக் காட்டி, சர்க்காரிடமிருந்து 6 பைசா பெற்று அந்த 6 பைசாவிலேயே மாணவர்கள் உண்ணவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அதை சர்க்கார் உணர்ந்து, மதிய உணவுத் திட்டத்திற்கு சர்க்கார் 6 பைசாவும், முனிசிபாலிடி 4 பைசாவும் தருவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சபட்டி ஸ்கீம்பற்றி பல நாட்களாக இந்த மன்றத்தில் கேட்கப்பட்டிருக்கும். அந்த ஸ்கீமை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று மக்கள் கோரிக்கை இருக்கிறது. அது எந்தக் காரணத்தினால் தடைப்பட்டதோ தெரியவில்லை, அந்தத் திட்டம் இன்னும் அப்படியே நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. ஆனால் இப்போழுது அதிகாரிகள் அதை பரிசீலனை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அது சம்பந்தமாக மேலே அணை கட்டுவதா, கீழே கட்டுவதா; அல்லது நடுமத்தியமாகக் கட்டுவதா என்று பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நடு மத்தியில் கட்டுவதாக ஒரு அபிப்பிராயம் நிலவுகிறது. ஆனால், அங்கே உள்ள மக்களுக்கு தர்மபுரியில் உள்ள மக்களுக்கு, உணவு உற்பத்தி செய்ய அணையைக் கீழே கட்டுவதானால், அவர்களுடைய நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயும். ஆகவே, அதைக் கீழே கட்ட சர்க்கார் முயற்சிகள் எடுத்து, பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும் வகையில் வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

11-30
a.m.

அதோடு, புளிக்கல் என்கிற இடத்தில், ஒரு அணை கட்ட பரிசீலனை செய்து இருக்கிறார்கள். அங்கே அணையைக் கட்ட சர்க்கார் இந்த ஆண்டில் முயற்சி எடுத்து, அந்த மக்களுக்கு வாய்ப்புத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே போல், இன்னும் பல அணைக்கட்டுகள் கட்ட திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையும் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, அந்த ஜில்லா முன்னேற்றம் அடையச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கிணறுவெட்ட ரூ. 5,000 சர்க்கார் தருவதாகத் திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் திட்டம் தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு வராததால், அந்த மக்கள் அதன் பயனை அடைய முடியவில்லை. அதைப்பற்றியும் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த ரூ. 5,000 உதவி விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும்.

உணவு தானியக் கொள்முதல் செய்வதில் நாம் முந்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நவம்பரில் கொள்முதல் செய்யாமல், போன மாதம் செய்தார்கள். அதனால் பல கோளாறுகள் ஏற்பட்டன. ஈர நெல்லை வாங்கி அப்படியே காய வைக்காமல் கட்டிவிடுவதால் அது கெட்டுப் போய்விடுகிறது. ஆகவே நல்ல ஒரு களமாகப் பார்த்து அங்கே ஈர நெல்லைக் காய வைத்து வினேயாகம் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். கூட்டுறவு

[திரு. டி. என். வடிவேலு] [31st January 1966]

முறையில் செய்வது நன்றாக இருந்தது. ஆனால், போல அண்டு தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுத்ததால், நெல்லெல்லாம் மக்கிப் போய் சாப்பிடமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. புழுங்கல் அரிசிதான் வினியோகிக்கிறார்கள். அதை மாற்றி, ஜனங்களுக்கு பச்சை அரிசி வழங்க வழிவகை செய்யவேண்டும். புழுங்கல் அரிசி 68 சதவிகிதம் கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். ஈரமாக இருப்பதால், கொஞ்சம் அதிக நாள் வைத்தால் அது மக்கிப் போகும் நிலைமைதான் ஏற்படுகிறது. அதோடு பச்சை அரிசி கொடுக்க வழிவகை செய்யவேண்டும்.

தற்போது தர்மபுரி நகரம் பஞ்சாயத்திலிருந்து, முனிசிபாலிடி ஆகியிருக்கிறது. அந்த நகரத்திற்குக் குடிதண்ணீர் வழங்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. உணவு போலவே, மனிதனுக்குத் தண்ணீர் அவசியம். ஆகவே, ஒரு குடிதண்ணீர் திட்டத்தைப் பரிசீலித்து அதை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். யுத்த நெருக்கடி காரணமாக ஒத்திவைக்கப் பட்டிருந்ததை உடனடியாக அமல் நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முனிசிபாலிடி எதோ ஓரளவு பணம் கட்ட வேண்டும் என்று சர்க்காரிலிருந்து அறிக்கை வந்தது. அதுவும் முனிசிபாலிடி கட்டிவிட்டது.

எங்கள் ஜில்லா ஒரு பிற்பட்ட ஜில்லா, அங்கே வசதிகள் இல்லாததால், அதிகாரிகள் வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஒரு சிறிய குழந்தையைப் பெரியவனுக்கி, சம்பாதிக்க வைக்கும் வரையில் தந்தையார் கஷ்டப்படுவது போல, அதிகாரிகளுக்கு அங்கே கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பிற்பட்ட பகுதியாக இருப்பதால், அதை முற்பட்ட பகுதியாக்க ஆவன செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் பெருமான் உரையில், மின்சார உற்பத்தி பற்றியும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. 1966-ம் ஆண்டுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எங்கள் மாவட்டத்தில் பல கிராமங்களுக்கு பல நாட்களாகக் கேட்டும், இன்னும் மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை. அதற்கு சப்-ஸ்டேஷன் கட்டவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். பழைய தர்மபுரி, மான்பள்ளிக்குப் பக்கத்தில் கட்டவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

அந்த மாவட்டம் பஞ்சத்தால் வாடி வதங்கும் நிலையில் இருப்பதால், அணைகளைக் கட்டி தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும்.

தர்மபுரி ஜில்லாவிலே இந்த ஆண்டு கல்லூரி ஏற்பட்டது. ஆனால், ஆரம்பத்தில் ஹாஸ்டல் வசதி கிடைக்கவில்லை. பல மாணவர்கள் வெளியிலிருந்து வந்தே படித்தார்கள். ஆனால் அங்கே உள்ள மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கவில்லை. பிறகு, காலேஜ் ஆரம்பித்து மூன்று மாதத்திற்குப் பிறகுதான் ஹாஸ்டல் வசதி கிடைத்திருக்கிறது. ஸ்காலர்ஷிப் இல்லாததால் ஒரு ஆண்டுப் படிப்போடு நின்றுவிடும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கெல்லாம் சரியான முறையில் ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. டி. என். வடிவேலு] [31st January 1966]

தர்மபுரி ஜில்லாவாக ஆகிவிட்டது. சென்னையிலிருந்து போக வேண்டும் என்றால் ஜோலார்பேட்டையில் அல்லது சேலத்தில் இறங்கித்தான் போகவேண்டியிருக்கிறது. தர்மபுரி பக்கத்தில் மொரப்பூர் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு மெயில் ட்ரெயினை நிறுத்தினால், சௌகரியமாக இருக்கும்; அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது போலவே, கிருஷ்ணகிரியிலிருந்து சென்னைக்கு வரவும், சென்னை யிலிருந்து கிருஷ்ணகிரி போகவும் மெயில் பஸ் போகிறது. அதே போல தர்மபுரியிலிருந்து சென்னைக்கும், சென்னையிலிருந்து தர்ம புரிக்கும் ஒரு பஸ் விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல, ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு இடத்தை அக்வயர் செய்து வீடு கட்டவேண்டும் என்றால், மூன்று ஆண்டுகளாகியும், ஏதோ கேஸ் இருப்பதால் இன்னும் அது முடியவில்லை. அது பஞ்சப் பட்டியில் அப்படியே இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகட்ட வேண்டும் என்றால், அதற்கு உடனடியாக நிலத்தை அக்வயர் செய்து வீடுகட்டும் வசதியைச் செய்து தர, அவசியமானால் சட்டத்தைத் திருத்தியாவது, முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல குறைகள் எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கின்றன. காலம் குறைவாக இருப்பதால் அவற்றைச் சொல்லமுடியவில்லை. இன்றைக்கு முதலிலே என்னைப் பேச அனுமதித்த சபைத் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றிகலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித் துக்கொண்டு, இந்த கவர்னர் பெருமான் உரையை வரவேற்று என் பேச்சை முடிக்கிறேன் (கைதட்டல்).

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தின் மீது சில வியஷங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங் கத்தில், அதிகமாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்க உணவு தன்னிறைவு பெறுவதற்கு நம் ராச்சியத்திலே போட்டிருக்கும் திட்டங்களை முறையாக அமல் நடத்த அலோசனைகள் தரவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல, நமது பெரு மதிப்பிற்குரிய காலம் சென்று விட்ட பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் இந்தியா-பாகிஸ்தான் போர் நடக்கும் சந்தர்ப்பத்தில், 'ஜெய் கிஸான்', 'ஜெய் ஜவான்' என்ற கோஷங்களைக் கிளப்பினார்கள். இன்றையதினம் பஞ்சத்தை எதிர்த்துப் போராடவேண்டுமென்றால், பற்றாக்குறையை எதிர்த்துப் போராடவேண்டும் என்றால், இன்றைக்கு இருக்கும் இந்த நாட்டு விவசாயப் படையையும் திரட்டி, அந்தப் படைகள் மூலம், இந்த மாதிரி நாட்டுக்கு எதிராக இருக்கும் பஞ்சத்தை, பற்றாக்குறையை எதிர்த்துப் போராடி வெற்றிபெறவேண்டும் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. அந்த முறையில் பார்க்கும்போது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவுக்குள், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 70 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று திட்டம் போட்டிருந்தோம். இதுவரையில், 50 லட்சம் மெட்ரிக் டன்கள் தான் உற்பத்தி ஆகி இருக்கிறது. நம்முடைய திட்டம் நிறைவேறாமல் இருப்பதற்கு முக்கிய காரணம், விவசாயிகளுக்காகக்

[31st January 1966] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

கொண்டுவந்துள்ள சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் இருப்பது தான் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, விவசாயிகளுக்கு என்று கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய சட்டங்கள் எல்லாம், நிலச் சீர்திருத்தத் சட்டங்களானும் சரி, வார நிர்ணயச் சட்டங்களானும் சரி, பாதுகாப்புச் சட்டங்களானும் சரி, அவற்றை அமல்படுத்தக்கூடியவர்களும், அந்தச் சட்டங்களால் பாதிக்கப்பட்ட நிலச்சுவான்தார்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்தே அந்தச் சட்டங்களை முடமாக்கக்கூடிய நிலை இருக்கக் கூடிய காரணத்தால்தான், நம்முடைய பற்றாக்குறையை போக்கக் கூடிய முறையில் விவசாயிகளுக்கு உற்சாகமும் ஊக்கமும் இல்லாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் இன்றையதினம் பார்க்கிறோம். இதில் அரசாங்கம் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தி, அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய சட்டங்களையாவது முறையாக அமல் படுத்துவதற்கு வேண்டிய துரிதமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் மூலமாகப் பல்வேறு மோசடிகள் நடந்திருக்கின்றன. உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு, தோட்டங்களாகவும் மாட்டுப் பண்ணைகளாகவும் ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அந்தச் சட்டங்களை ஏமாற்றும் முறையிலே பெரிய நிலப் பிரபுகள் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அதேபோல், 30 ஏக்கரா என்று சொல்வதை இன்னும் குறைத்து, பத்து ஏக்கரா வரையிலும் என்று வரம்பு கட்டுவதன் மூலமாக, உபரியாக அதிக நிலம் கிடைக்கும், எல்லா விவசாயிகளுக்கும் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தினால் தான் இன்றைய தினம் அதிக உற்பத்தி ஏற்பட முடியும். விவசாயிகளுக்கு நிலம் சொந்தமாக இருந்தால்தான் அவர்கள் உற்சாகமாகப் பாடுபட முடியும். எல்லா விவசாயிகளுக்கும் நிலம் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுமானால் அதிகமாக நிலத்திலே பாடுபட்டு, அதிக உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய நிலைமை ஏற்படக்கூடும். நம் முடைய ராஜ்யத்தில் உள்ள நிலைமையைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்தால், மிகவும் குறைவான நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகள்தான் அதிகமாகக் கண்டுமுதல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே, இந்த நிலையில் சட்டங்களை யெல்லாம் நல்ல முறையில் அமல்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

பாசன ஆதாரங்களை எடுத்துக்கொண்டால், பம்ப் செட்கள் விவசாயிகளுக்கு வாங்கிக் கொடுப்பதற்குத் தாராளமாகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான கிணறுகளைத் தோண்டவேண்டும் என்று விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கிணறுகள் தோண்டுவதும், பம்ப் செட்கள் வாங்கிக் கொடுப்பதும் மாத்திரம் இருந்தால் போதுமானது அல்ல. உதாரணமாக, தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அந்த மாவட்டத்தில் தண்ணீர் இறைப்பதற்கு வேண்டிய மின்சார வசதி போன்றவை இல்லையென்றால், கிணறுகள் வெட்டுவதும், பம்ப் செட்கள் வாங்கிக் கொடுப்பதும் வீணாகப் போகக்கூடிய நிலைமையே ஏற்படும். மின்சார

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [31st January 1966]

விஸ்தரிப்பு விஷயமாக தஞ்சை மாவட்டம் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதை அடிக்கடி தஞ்சை மாவட்ட சட்டசபை மெம்பர்கள் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். தனியார்த் துறையில் இருக்கக்கூடிய மின்சாரக் கம்பெனிகளுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து கடன் கொடுக்கிறார்கள். கடன் கொடுத்தும் கூட, இன்னும் தடைமுறையில் விஸ்தரிப்பு வேலைகளைச் செய்வதற்கு அவர்கள் முன்வருவதில்லை என்று சொல்லுகிறபோது, தனியார்த் துறையில் இருக்கும் மின்சாரக் கம்பெனிகளையெல்லாம் அரசாங்கத் துறையிலே ஏற்று, விவசாயிகளுடைய பம்பு செட்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்துவதன் மூலமாகத்தான் தஞ்சை மாவட்டத்திலே பாசன வசதியை அதிகப்படுத்துவதற்கு முடியும் என்று நான் சொல்லிகொள்ளுகின்றேன்.

இந்த ஆண்டு தண்ணீர் திறந்துவிடுகிற நேரத்தில், வழக்கத் திற்கு மாறாக, முன்கூட்டியே திறந்துவிட்டதனாலே தான் இந்தத் தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை பெரிய அளவிற்கு ஏற்பட்டது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும், நாற்று விட்டு முடிந்த பிறகு அந்த நாற்றைப் பறித்து நடுவதற்குச் சேர் எல்லாம் தயாரான பிறகு அதை எடுத்து நடுவதற்கு முடியாத நிலையில் எங்கு பார்த்தாலும் காய்வு ஏற்பட்டு, நட்ட பயிர்கள் காய்ந்து போன ஒரு நிலை தஞ்சை மாவட்டத்திலும், தமிழ்நாடு பூராவிலும் ஏற்பட்டது. ஒரு பெரிய பஞ்சமே வந்துவிடும் என்று விவசாயிகள் அஞ்ச வேண்டிய நிலைமை இருந்த நேரத்தில் விவசாயிகள், வழக்கமான மழை பெய்யவேண்டும் என்பதற்காக எல்லாக் கிராமங்களிலுமே கொடும் பாவி கட்டி இழுத்துக் கொளுத்தினார்கள். ஆகவே, இம்மாதிரி யான நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு தான், திடீர் என்று மழை பெய்ய ஆரம்பித்தது. மழை பெய்ய ஆரம்பித்தது என்றால், கனமாக மழை பெய்ததன் காரணமாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே கடற்கரை பிரதேசமாக இருக்கக்கூடிய சீர்காழியிலிருந்து பட்டுக்கோட்டை-தாலுகா வரைக்கும் இருக்கும் பள்ளமான கிராமங்கள் எல்லாம் நீரில் மூழ்கிப் போய்விட்டன. சரியான முறையில் ஆற்றங்கரை உயர்த்திக் கட்டப்படாமலும், ஆறுகளெல்லாம் சரியான முறையில் மராமத்து செய்யப்படாமலும் இருப்பதன் காரணமாக, அதிகத் தண்ணீர் வரக்கூடிய காலத்தில், அந்தத் தண்ணீர் எல்லாம் தாராளமாகக் கடலிலே வடியும் முறையில் நிலைமை இல்லை. தொடர்ந்து இந்த நிலை ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. இதை ஒவ்வொரு வருஷமும் நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். பாமணி ஆற்றுப் பக்கத்திலே இருக்கும் தெம்பரை கிராமத்தைப் பொறுத்த வரையில், சரித்திரப் பிரசித்தி அடைந்துவிட்டது. ஒவ்வொரு வருஷமும் அதே கிராமத்தில் உடைப்பு ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அதிகாரிகளைச் சந்தித்துக் கேட்கின்ற நேரத்தில், "நாங்கள் என்ன செய்யமுடியும்? நாங்கள் திட்ட மதிப்பீடு செய்து அனுப்பிவிடுகிறோம், அரசாங்கத்திலே அனுமதி கொடுத்தால்தான் கரையை உயர்த்த முடியும்" என்று செல்லுகிறார்கள். கரை மிகவும் பணிவாக இருப்பதின் காரணமாகவும், ஆற்றங்கரைகளுக்கு ரிவெட்மென்ட் போடாததன் காரணமாகவும், இம்மாதிரி உடைப்பு ஏற்பட்டு, விவசாயம் பெருமளவிற்குப்

[31st January 1966] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

பாதிக்கப்படுகிறது. இந்த வெள்ளம் காரணமாகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் இருபதாயிரம் ஏக்கர நிலம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் என்று சொன்னால், பயிர்களெல்லாம் நீரில் முழுகி இருந்ததால், கதிர்கள் கருக்காயாகப் போய்விட்டது. ஏக்கரவிற்கு 6 கலம், பத்து கலத் திற்கு மேலே காண முடியாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இம்மாதிரியான நிலை தஞ்சை மாவட்டத்தில் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கமும் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு வரி வஜா செய்ய வேண்டும் என்பது மிகவும் நியாயமானது. அது மட்டுமல்ல. இந்த வருஷம் நில வரி மீது கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய உபரி வரியை ராஜ்யத்தில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு ரத்து செய்வதுதான் நியாயமாக இருக்க முடியும். அதையும் அரசாங்கம் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

தானிய விலை நிர்ணயம் சம்பந்தமாக ஒரு விஷயம் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தானியத்தை நியாய விலைக்கு வாங்க வேண்டும், நியாய விலைக்கு விற்கவேண்டும் என்பதற்காக அரசாங்கம் ஒரு நியாயமான விலையை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த விலையின்படி கொள்முதல் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால், கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே 3 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யப்பட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த எட்டு லட்சம் டன்னையும் அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்யவில்லை. ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய வியாபாரிகள் கொள்முதல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத் தரப்பிலும் கொள்முதல் ஆகிறது. வியாபாரிகள் தரப்பிலும் கொள்முதல் ஆகிறது. வியாபாரிகள் மிகவும் குறைந்த விலையில் வாங்குகிறார்கள். விலை நிர்ணயம் செய்யும்போது, உயர்ந்தபட்ச விலை என்றும், குறைந்தபட்ச விலை என்றும் நிர்ணயித்திருப்பதால் விவசாயிகளை எமாற்றக்கூடிய முறையில், வியாபாரிகள் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்தபட்ச விலையைக் கொடுத்துக் கொள்முதல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கொள்முதல் செய்யக்கூடிய நிலையைத் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்காமல் அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்த தானியங்களைச் சேமித்து வைப்பதற்காக தஞ்சாவூர், மண்ணாக்குடி ஆகிய இரண்டு இடங்களில் கிடங்குகளைக் கட்டிவைத்திருக்கிறார்கள். அந்த இரண்டு இடங்களில் கொண்டுவந்து கொடுத்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு நியாய விலை கிடைக்க முடியும். ஆகவே, கிராமப் புறங்களில் பல இடங்களை நிர்ணயம் செய்து, அந்தக் குறிப்பிட்ட இடங்களில் அரசாங்கத்தின் ஏஜெண்டுகளை வைத்து, உணவு தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்யவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

நல்ல ரக விதையான ஏடிடி-27-ஐ உபயோகித்து இந்த வருஷம் எங்கள் மாவட்டத்தில் அதிகமான விளைவைப் பார்த்தோம். எல்லா விவசாயிகளுக்கும் அந்த ரக விதை கிடைக்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த முறையில் இன்னும் பல விதமான நல்ல

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [31st January 1966]

ரக விதைகளை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நைட்ரஜன் உரம் போன்றவை கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. கூட்டுறவு சங்கங்கள் என்று சொல்லும்போது எல்லா சங்கங்களுமே நியாயமான முறையில் விவசாயிகளுக்கு உதவக்கூடிய முறையில் வேலை செய்கின்றன என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆகவே, அம்மாதிரியான தடைகளை போக்கியாக வேண்டும். பெரும்பாலும் கூட்டுறவு நானாய்ச் சங்கங்களுக்குப் பஞ்சாயத்தார்கள் தெரிந்தெடுக்கும்போது, அவரவர்கள் இஷ்டப்படி பஞ்சாயத்தார்களையோ, தலைவரையோ தேர்ந்தெடுத்து விடுகிறார்கள். அதை மாற்றி, அந்தச் சட்டத்திற்குத் தகுந்த விதியைக் கொண்டுவந்து, எல்லா மெம்பர்களையும் வைத்துத்தான் தேர்தல் நடத்தவேண்டும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

கடைசியாக, ஒரே ஒரு விஷயம். இனும் சட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். நம்முடைய மாநிலத்தில் ஸ்டீக் கணக்கான ஏக்கரா நிலம் இனும் தார்களிடம் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்த இனும் நிலங்களை எல்லாம் ரயத்துவாரியாக மாற்றி, அந்த நிலத்தில் விவசாயிகள் நேரடியாக உழுது பயிர் செய்வதற்கும், கிணறு தோண்டுவதற்கும் என்ற வகையில் பட்டா வழங்கவேண்டும் என்ற வகையில் சட்டத்திலே நல்ல விதமாக இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் அமலாகாத அளவிற்கு இன்றையதினம் ஹைக்கோர்ட்டிலே வந்து ஸ்டீக் ஆர்டர் வாங்கியிருக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. இதனால், சட்டத்தின் பலன் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை. விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்ட நிலையிலும் இருக்கிறது. இந்த நிலையையும் கவனித்து, ஹைக்கோர்ட்டு பிறப்பித்திருக்கும் ஸ்டீக் ஆர்டரை உடனடியாக விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய நிலையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும், அதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உதவி, வசதிகளையெல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை : கனம் தலைவர் அவர்களே, மாட்சிமைத் தங்கிய கவர்னர் பெருமான் உரையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய பிரதம அமைச்சர் திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுடைய திடீர் மரணம் குறித்து நம் நாடே அதிர்ச்சியுற்றிருக்கிறது. உலகமே துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறது. கடந்த 18 மாத காலமாக அவர் ஆற்றியுள்ள அரும்பணிகளை நாம் மறந்துவிட முடியாது. மொழிப்பிரச்சனை, உணவுப்பிரச்சனை, பாகிஸ்தான் சீனா தாக்குதல் ஆகியவற்றை எல்லாம் அசையா நெஞ்சுடன் நாட்டு மக்களுக்கு உற்சாகம், உரம் ஊட்டும் வகையில் அவர் சமரவித்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர் மறைவு நம் நாட்டுக்குப் பேரிழப்பு. அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையில் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தம் உரையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

நம் நாடு விவசாய நாடு. விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து பல திட்டங்களைத் தீட்டி நாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். கோடிக்கணக்காகச் செலவு செய்து வெள்ள காலத்தில் வீணாக சமுத்திரத்தில் போய் விடும் ஆற்றின் நீரை அணைக்கடித்

[31st January 1966] [திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை]

தேக்கி விவசாயத்திற்குப் பயன்பட வழிகள் செய்திருக்கிறோம். இதன்காரணமாக, தரிசாகக் கிடந்த ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரங்கள் இன்றையதினம் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காகவெல்லாம் நாம் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

என்ன இருந்த போதிலும் நாம் இன்னமும் விவசாயிகளுக்கு நலன் அளிக்கக் கூடிய வகையில் பயிர் பாதுகாப்பு, கால்நடை பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டுவரவில்லை. அவற்றை உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அண்டை மாநிலங்களோடு பேசி பாக்கியுள்ள ஒன்றிரண்டு பெரிய பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியது அவசியம். அதேசமயம் நம் ராஜ்யத்தில் உள்ள சிறிய சிறிய பாசன ஆதாரங்களை எல்லாம் உடனடியாக ஒழுங்குபடுத்துவது மிகவும் முக்கியமாகும். இன்றைக்கு நம் ராஜ்யத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஏரிகள் துரு வாறப்படாமல் தூர்ந்து போய்க் கிடக்கின்றன. உதாரணமாக விருத்தாசலம் தாலுக்காவில் 28 ஆயிரம் ஏக்கராவுக்குப் பாசன வசதி அளிக்கக்கூடிய வெல்லிந்டன் ரிசர்வாயர் ஏரி இருக்கிறது. 40 வருஷ காலமாக மராமத்து செய்யப்படாமல் கரைகள் ஆங்காங்கே உடைந்து வெள்ள காலத்தில் தண்ணீர் தேங்க முடியாது கிடக்கிறது. வாய்க்கால் வரும்வழி தூர்ந்து போய்கிடப்பதன் காரணமாக மழைக்காலத்தில் ஏரிக்குத் தண்ணீர் வந்து சேர முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதனால் ஒருபோகச் சாகுபடி கூடச் செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகையால் அந்த வெல்லிந்டன் ரிசர்வாயர் கால்வாயை—தொழுதுரில் இருந்து அகலப்படுத்தி—ஏரியையும் தண்ணீர் கொள்ளும் அளவு ஆழப்படுத்தி கரையை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு இல்லாமல் நாம் பொறுக்குவிதைகளைக் கொடுத்து, உரம் முதலியவற்றைக் கொடுத்து விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். என்றாலும் இந்த விதைகளும் சரி, உரமும் சரி காலாகாலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இவற்றை விவசாயிகளுக்கு உரிய காலத்தில் கிடைக்கச் செய்தால் நலமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் ஆயிரக்கணக்கான குழாய்க் கிணறுகளை, பில்டர் பாயிண்டுகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் அது விவசாயிகளுக்கு நல்ல பலன் அளிக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கடன் கொடுத்தால் கூட உரிய காலத்தில் கொடுத்தால்தான் நலம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பாஸ்பேட், யூரியா உரம் வேண்டிய அளவில் கிடைக்கவில்லை. அதனால் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. சென்னைக்கருகில் பெட்ரோலியம் சுத்திகரிப்பு ஆலையை ஏற்படுத்துவதோடுகூட நைட்ரஜன் உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலையையும் உடனடியாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை] [31st January 1966]

நமது நாட்டிலே தாலுக்காவுக்குத் தாலுக்கா நெல் கொண்டு போகத் தடையிருக்கிறது. முக்கியமாக சிவில் சப்ளை அதிகாரிகள் போடுகிற உத்தரவுகள் செக் போஸ்டுகளுக்குப் போவதே இல்லை. கடலைப் பருப்பை தவிர மற்ற பருப்பு வகைகளைக் கொண்டு போகலாம் என்றாலும் கூட செக் போஸ்டில் இருப்பவர்கள் மற்ற பருப்பு வகைகளையும் தடுத்து நிறுத்தி வழக்குப் போட்டுவிடுகிறார்கள். அதுபோல கண்டசாரி சர்க்கரை கொண்டுபோகலாம் என்று இருந்தாலும் செக் போஸ்டில் உள்ளவர்கள் அதையும் தடுத்து நிறுத்தி வழக்குப் போடுகிறார்கள். இதனால் வியாபாரிகளுக்கு மிகுந்த தொல்லை ஏற்படுகிறது. கேஸ் முடிகிற வரையில் சாமான்கள் அங்கங்கே கிடக்கின்றன. ஆகையால் இதை நல்ல முறையில் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொள்முதல் செய்வதில் கூட ஒரு கணக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு நல்லமுறையில் மின்சாரம் கிடைப்பதில்லை. தொழிற்சாலைகளுக்கும் மின்சார வெட்டு வந்திருக்கிறது. எத்தனை அனல் மின்சாரத்திட்டத்தை ஏற்படுத்துவதாக இருந்தாலும் கூட உடனடியாக ஒகனகல் திட்டத்தை சர்க்கார் பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் இரண்டு தர்மல் ஸ்டேஷன்களை ஏற்படுத்தி மின்சாரம் கொடுத்தால் உபயோகமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கல்பாக்கத்தில் விரைவில் அணுமின்சார நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற கிராம சேவக்குகள் தங்கள் கடைமைகளைச் சரிவரச் செய்வதில்லை. மேலும் மண்வளத்தைப்பற்றிய அக்கறையும் கொள்வதில்லை. இன்ன இன்ன காலத்திற்குள் உரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதையும் தீர்மானிப்பதில்லை. சமீப காலத்தில் எலிவெட்டும் சேர்ந்துவிட்டது. ஆகவே எலிவெட்டினால் ஏற்படக் கூடிய நஷ்டத்தையும் தவிர்க்க உடனடியாகத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஏற்றுமதி இறக்குமதிக்கு வசதியாக செய்யக் கீழ்க் கடற்கரை ஓர சாலையை விரைவில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மாநில அரசை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வி, நம்முடைய தேசத்திலே நம் ராஜ்யம் தான் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. அதிகமான கல்லூரிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. எலிமெண்டரி கல்வி மட்டத்தில் இப்போதெல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் நிர்வாகப் பொறுப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கூட எலிமெண்டரி எஜுகேஷனைப் பொறுத்த வரையில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தையும் பொறுத்தவரையிலாவது ஒருங்கிணைக்க வேண்டும். தனியாக, elementary education -காக ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் எஜுகேஷனல் ஆபீசரை நியமிக்கவேண்டும். இன்னும் கல்லூரிகளும் நிறைய

[திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை] [31st January 1966]

வேண்டும். குறிப்பாக, விருந்தாசனம் தாலுக்காவில் கொளஞ்சி யப்பர் தேவஸ்தானத்தில் நல்ல வருமானம் வந்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஏழெட்டு லட்சம் பணம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மூன்று லட்சத்தைக் கொண்டு கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று முதல் அமைச்சரிடமும் சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்குத் தேவையான பணத்தை வருல் செய்து தர அங்கேயுள்ளவர்கள் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஜூன் மாதத்திலாவது அந்தக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு மெடிகல் காலேஜும், இன்ஜினியரிங் காலேஜும் அமைக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் ஒரு ஆர்ட்ஸ் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக இன் டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஏற்படுத்தவேண்டும். பாலிடெக்னிக் இன்ஸ்டிடியூட் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் விவசாயிகளுக்கு சொந்த உபயோகத்திற்கு நெல் அறைத்துக்கொள்வதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. ஆகவே அங்கங்கே சிறுசிறு ரைஸ்மில்கள் ஏற்படுத்த லைசென்சு வழங்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். துறைமுகங்களை எடுத்துக்கொண்டால் கடலூர் துறைமுகம் நல்ல முறையிலே சீர்திருத்தப்படவேண்டும். அதற்காக 33 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப் போவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதைத் துரிதமாகச் சீர்திருத்தவேண்டும். அதைப்போல், பரங்கிப்பேட்டை துறைமுகத்தையும் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே ஷுகர் கேன் ஃபண்டி விருந்து ரோடு போடுவதற்காக வசதி செய்து கொடுக்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில், கள்ளக்குறிச்சி ஷுகர் மில் பெண்ணாடத்தில் அருணா ஷுகர் மில் என்ற இரண்டு மில்களும் நல்ல முறையிலே சர்க்கரை உற்பத்தி செய்து வருகின்றன. ஆகவே இந்த ஷுகர் கேன் ஃபண்டிவிருந்து பணம்கொடுத்து ரோடுகள் அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக இப்பொழுது நெய்வேலித் திட்டம் இருப்பதால், கடலூரி விருந்து விருத்தாசனம் வரைக்கும் எலெக்ட்ரிக் டிரையின் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு இந்த மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆர். செங்காளியப்பன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின்மீது சில வார்த்தைகள் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று நாட்டிலே பெரும் நெருக்கடி ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால் அந்த நெருக்கடியெல்லாம் அரசாங்கம் ஓரளவு சமாளித்து அதற்குப் பிறகு இன்று உணவு நெருக்கடியும், மக்கள் மத்தியிலே பஞ்சாலை நெருக்கடியும் இன்னும் தீர்ந்த பாடிಲ್ಲ. தமிழ்நாட்டிலே பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் பெருவாரியான அளவில் வேலையில்லாமல் ஆங்காங்கு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம் ஆலை முதலாளிகள் மில்களை மூடிக்கொண்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம். கோவையைப் பொறுத்தமட்டிலும் அங்கே 60,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து

[திரு. செ. கோ. விசுவநாதன்] [31st January 1966]

என்று சொல்லிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். ஆனால் அந்தப் பலன் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை என்பதைக் குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்வதே நேரத்தில், அவர்களுக்குச் சாதனங்கள் அளிக்கிறோமா என்பதையும் அப்படி அளிப்பதிலே கால தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதையும் நாம் உணர்கிறோம். கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்குக் கடன்களையும், மானியங்களையும் கொடுக்கிறோம். செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் 3,000 கிணறுகள் டெப்டி திட்டம் இருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், கிராம சேவகருக்கும் எவ்வளவு கிணறுகள் தேவையென்பதையெல்லாம் பார்த்து புள்ளி விவரம் குறித்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

இதுவரையில் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் ஏறக்குறைய ஐந்து அல்லது பத்து கிணறுகளுக்காகத்தான் அனுமதி வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. 3,000 கிணறுகளுக்கு எந்த விதமான வழியும் செய்யப்படவில்லை. அதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து மாநில அரசாங்கம் பணம் கேட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அங்கு இதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வின்னப் பங்களுக்குப் பதிலே கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு நடந்து நடந்து செலவாவதுதான் மிச்சம்.

உர விநியோகத்தை இன்றைய தினம் இரண்டு விதமாகச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகவும், தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கியும் செய்கிறார்கள். பூந்தமல்லியில் மூன்று மார்வாடி நபர்களுக்கு உரம் தயாரிக்க லைசென்ஸ் வழங்கியிருப்பதோடு கூட, யூரியா போன்றவற்றைத் தனிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்யும் பொறுப்பையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் உண்மையிலேயே உரம் விற்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஆகவே, தனிப்பட்ட ஏஜன்டுகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்காது கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் உரம் விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். செங்கற்பட்டிலுள்ள மார்க்கெட்டிங் சோசைடி சரிவாச் செயல்படவில்லை என்று நான் ஓராண்டுக்கு முன்பே தெரிவித்தேன். ஏறக்குறைய இரண்டு லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு ஊழல் நடந்திருக்கிறது. உர வகைகளைப் பளாக் மார்க்கெட்டில் விற்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டேன். கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கடித மூலம் எழுதியதற்கு உடனடியாக விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இதுவரை எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. மாறாக, தற்போது அந்தக் கணக்குப் புத்தகங்கள் எல்லாம் அதிலே சம்பந்தப்பட்ட நபராலோ அல்லது நபர்களாலோ களவாடப்பட்டு எரிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அந்த சொசைடியை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறவர் மத்திய அமைச்சர் ஒருவருக்கு உறவினர் என்ற காரணத்தால் இன்றைய தினம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதிலே காலதாமதம் ஆகிறது என்று தெரிகிறது.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர் ஒருவரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

[31st January 1966] [திரு. பூ. கக்கன்]

அவர்கள் இப்பேர்ப்பட்ட விஷயங்களில் தலையிடமாட்டார்கள். அவர்கள் நீதி நேர்மையுள்ளவர்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் வேண்டுமென்றே ஒருவித நோக்கத்தோடு கூறுகிறார்கள்.

திரு. செ. கோ. விசுவநாதன் : அந்தக் கருத்தோடு நான் சொல்ல வில்லை. அமைச்சர் அவர்களுடைய உறவினர் என்ற காரணத்தைக் காட்டிக் கொண்டு அவர் செயல்படுகிறார் என்ற அடிப்படையை வைத்துச் சொல்கிறேன். அந்த ஊழலைப் பற்றி இங்கு ஓராண்டுக்கு முன்பே கூறியும் இதுவரை அதைப்பற்றி எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காததற்குக் காரணம் என்ன? கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களிலிருந்து ஒவ்வொரு சங்கமும் அதிகமாகக் கடன்களைப் பெற்று திரும்பித் தருவதில்லை. அதனால் புதிய விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. அந்தக் கடன்களைத் தராததன் காரணமாக புதிய கடன்களைச் சங்கங்கள் எழுப்ப முடியாத நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலையில் விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்படுகிற உதவிகள் தடைப்படுகிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவ்வாறு தடைப்படக் காரணம் என்ன என்று பார்த்து அதைத் தீர்க்க கவனம் செலுத்த வேண்டும். செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் கிணறுகளை ஆழப்படுத்த வேண்டும் என்றும், அவ்வாறு ஆழப்படுத்துவதற்கு சாதனங்கள் தேவையென்றும், கேட்டால் இல்லையென்று சொல்லுகிற நிலைமை தான் செங்கற்பட்டு விவசாய இலாகாவிலே இருக்கிறது. மாவட்ட விவசாய இலாகா இருக்கிறதே தவிர, மக்களுக்கு நேரடியாக உதவி செய்யக் கூடிய நிலைமை இல்லை. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் இந்தச் சாதனங்களை வைத்து விவசாயிகளுக்கு வாடகைக்குக் கொடுக்கக் கூடிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் ஓரளவு விவசாய உற்பத்தி பெருக வழி ஏற்படும். அந்த அடிப்படையில், ஒரு திட்டத்தை வகுத்து விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய முன் வரவேண்டும்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அணு மின்சக்தி நிலையத்தை செங்கற்பட்டு ஜில்லா மகாபலிபுரத்தில் அமைக்க வேண்டுமென்று வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் மின்சாரப் பற்றாக்குறையால் தொழில்கள் பாதிக்கக் கூடிய நிலைமையை உணர்ந்திருக்கிறோம். மற்ற அனல் மின்சார நிலையங்களையும், மகாபலிபுரத்தில் அணு சக்தி மின்நிலையத்தையும் இந்த ஆண்டே நிறுவுவதற்கான முயற்சிகளில் இந்தச் சர்க்கார் ஈடுபடும் என்று குறிப்பில் காணப்படவில்லை. இது ஒரு பெரிய திட்டம். மாநிலத்திற்கு வேண்டிய முக்கியமான திட்டம். இதைப் பற்றிக் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது. இதைப் பற்றிச் சர்க்கார் மறு பரிசீலனை செய்வதோடு, எல்லாத் துறைகளிலும் சிறப்புடைய சீரிய செயல்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி செலுத்தும் தீர்மானத்தின்மீது நானும் பங்கு கொண்டு ஒரு சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [31st January 1966]

கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் இந்த ஆண்டு ஆற்றிய உரையிலே மறைந்த மகான் லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே எல்லோரும் ஒருமித்த கருத்துடன் ஆதரித்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் நம்முடைய நாட்டுக்கு நல்ல ஒரு சக்தி வாய்ந்த, திறமை படைத்த பிரதமரையும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாகத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்து பிரதமராக வந்திருக்கக் கூடிய ஒவ்வொருவரும் திறமையுள்ளவர்களாகவும், மக்களுக்குச் சேவை செய்யக் கூடிய மனப்பான்மை உள்ளவர்களாகவும், நாட்டினுடைய நலனக்காக்கக் கூடியவர்களாகவுந்தான் வந்திருக்கிறார்கள். இது அந்தக் கட்சியினுடைய சாதனையைத்தான் குறிப்பிடுகிறது. அந்தக் கட்சியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதம மந்திரிகளானாலும் சரி, மாநில அமைச்சர்களானாலும் சரி, நல்லவர்களாகவும், மக்களுக்குத் தொண்டு செய்பவர்களாகவுந்தான் வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உலகத்திலுள்ள எல்லா நாடுகளும் இந்திய ஜனநாயகத்தின் பெருமையைப் பற்றிப் புரிந்து கொண்டுள்ளார்கள். பிரதம மந்திரி தேர்தல் சரியானபடி நடக்கவில்லை என்று ஒரு சிலர் கூறினார்கள். ஜனநாயக நாட்டில் ஜனநாயக முறைப்படி, கட்சியிலே கூட ஜனநாயக அடிப்படையிலே தேர்தல் நடந்தது என்பது இந்த நாட்டில் மாத்திரமல்ல; உலகத்தில் உள்ள எல்லாநாட்டு மக்களும் தெரிந்து கொண்டார்கள். அந்த முறையில் தேர்தல் நடந்து நல்ல தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம். இது எல்லோரும் பெருமைப்படக்கூடிய விஷயம். காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் சொல்வது போல் பிரதமர் ஜனநாயக முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்ற அங்கலாய்ப்பு ஒரு சிலருக்கு இருக்கலாம். இந்திய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரை அகில உலகத்தில் இருப்பவர்களும் பாராட்டுகிறார்கள்; அவரவர்களுடைய நாட்டுக்கு இவரைக் கூப்பிடக்கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள். இன்றைக்குக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய பெருமை உலகம் பூராவும் ஓங்கியிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

அந்த அடிப்படையில்தான் அவர்கள் அந்தத் தேர்தலை நல்ல முறையில் நடத்திச் சென்றார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் குறிப்பாக விவசாயத்தைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரை, உணவைப் பொறுத்தவரையில் நமக்கு அடுத்த ஆண்டு என்ன நிலைமை ஏற்படப் போகிறது என்பதை அவர்களுடைய குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். “தற்போதைய நிலவரப்படி அடுத்த ஆண்டில் நமது மாநில உணவு நிலைமை இதற்கு முன் நாம் பயந்ததை விட எவ்வளவோ எளிதாயிருக்குமென்று நம்புவதற்கு இடமளிக்கிறது” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ எளிதாயிருக்குமென்று நம்புகிறோம் என்ற அளவில் நாம் எல்லாம் நம்பிக்கை இழக்க வேண்டியது அவசியமில்லை என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் உரை அமைந்திருக்கிறது. உணவுப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில்

31st January 1966] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

ஆண்டு ஒன்றுக்கு நாம் 6 லட்சம் டன் அளவிற்கு உணவுப் பொருள்களை அதிகரித்தாலுங்கூட நாட்டில் ஜனப் பெருக்கத்தைத் தடுக்காமல் உணவு உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக அதை அடைந்து விடுவதற்கு சிரமம் இருக்கும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எப்படியாவது ஜனப் பெருக்கத்தைத் தடுக்கும் அளவில் நாம் அதற்கு முதல் இடம் கொடுத்து அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு, எப்படி அதைக் கட்டுப்படுத்துவது என்பதில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒரு மனதுடன் ஏற்பாடு செய்தால்தான் என் றென்றைக்கும் ஓரளவு பயப்படாமல் இருக்க முடியுமே யல்லாது ஒரு பக்கம் ஜனப் பெருக்கம் அதிகமாகிக்கொண்டு போய் இன்னொரு பக்கம் விவசாய உற்பத்தியைச் செய்கிறோம் என்றால், பெருகும் ஜனப்பெருக்கத்திற்கும் சேர்ந்து உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது. கோளாவைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள், நான் ஒன்றுக்கு 1,500 குழந்தைகள் பிறக்கின்றன என்று சொன்னால், சென்ற மாதம் போட்ட திட்டத்தைவிட இந்த மாதம் 1,500 குழந்தைகளுக்கும் சேர்ந்து நாம் ஒரு மாத உணவைச் சேகரித்து வைக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதை நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும். பாரதத்தை எடுத்துக் கொண்டால், எவ்வளவு மக்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு எவ்வளவு உணவு உற்பத்தியை அதிகரித்துப் போவது என்று சிந்தித்தால், நிச்சயமாக இந்த நாட்டில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தைத் தீவிரமாக அமுல் செய்யவில்லை என்று சொன்னால், உணவுப் பிரச்சனையை நாம் சமாளித்து விடுகிறோம் என்பதை எளிதாக யாருமே சொல்லமுடியாது. ஆகவே இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தை மிகமிக தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குகிற நேரத்தில் பம்பு செட்ஸ் கொடுக்கிறோம், பூமிக்கு அடியில் உள்ள தண்ணீரை எல்லாம் பயன்படுத்துகிறோம் என்று சொல்லும்போது நம் தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அத்தனை நீர் நிலைகளையும் நாம் பயன்படுத்தி விட்டோம். இனி பூமிக்கு அடியில் பரிசோதிக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது நம் சர்க்கார் எவ்வளவு தீவிரமாக இது விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி இருக்கிறார்கள் என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். கேள்வி நேரத்தின்போது கனம் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், தஞ்சை ஜில்லாவில் 2,000 கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்று. பூமிக்கு அடியில் இருந்து தண்ணீர் எடுத்து பயன்படுத்தும் நிலையில் இருக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது நெல் சாகுபடியில் மட்டுமே கவனம் செலுத்திவிடக்கூடாது. வேறு உப பண்டங்களிலும் கவனம் செலுத்தினால்தான், நெல் ஓரளவு குறைந்தாலும், மற்றப் பொருள்களை ஓரளவு அதிகம் உற்பத்தி செய்தால்தான் நாம் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும். உப பொருள்கள் என்று சொன்னால், எனது மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் உருளைக் கிழங்கு நாம் உண்ணக் கூடிய ஒரு உணவுப் பொருளாக அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. நம் மாநிலத்தில் மட்டுமல்லாது வட நாட்டிலுள்ள அதிக மாநிலங்களும் இதை விரும்புகிறார்கள். இதைப் பொறுத்தவரையில் மூன்று நான்கு ஆண்டுகளாகவே

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [31st January 1966]

இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். உருளைக் கிழங்கிற்கு நோய் வந்து விட்டது, லேட் பிளைட் என்ற நோய் வந்து விட்டது. அதைத் தடுக்க டைட்டேன் கிடைக்கவில்லை, பூச்சி மருந்து கிடைக்கவில்லை, ஸ்காட்லண்டிலிருந்து நல்ல விதைகள் கிடைக்கவில்லை. அப்படி வந்த விதைகள்கூட கெட்டுப் போய், பூச்சி இருக்கிறது என்று அதை கடலில் கொட்டும் நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. அங்கிருந்து வரும் விதை இப்போது இல்லை. இப்படியிருக்க, எப்படி அந்தப் பயிரை வேறு விதத்தில் மாற்றி அமைக்கலாம் என்பது பற்றி சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

சென்ற மாதம் நம் மதிப்பிற்குரிய ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் நீலகிரி மாவட்டத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். கிராமங்களுக்குச் சென்று உருளைக்கிழங்கு விவசாயம் எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தார்கள். வானம் பார்த்து மழையையே நம்பி உருளைக் கிழங்கு பயிர் செய்யும் இடங்களில் லேட் பிளைட் வந்து எல்லாம் பாழாகி விட்டது. ஒருசில இடங்களில் நெல்லுக்கு இறைப்பது போன்று தண்ணீர் பாய்ச்சி விவசாயம் செய்யும் இடங்களில் எல்லாம் நல்லமுறையில் உருளைக்கிழங்கு விளைந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள், நிச்சயமாக விளைந்தும் இருக்கிறது. அதற்காக சில இடங்களைப் பார்வையிட்டு சின்னச் சின்ன ஓடைகளை எல்லாம் பயன்படுத்தி ஒரு டாம் கட்ட ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்று ஆறு தல் சொன்னார்கள். அதற்காக அங்குள்ள மக்கள் சார்பாக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நீலகிரியில் உள்ள எல்லா ஓடைகளிலும் செக் டாம்ஸ் கட்டி உருளைக்கிழங்கு விவசாயம் செய்ய ஏற்பாடு செய்தால் எவ்வளவோ ஆயிரக்கணக்கான டன் உருளைக்கிழங்கை விளைவிக்க முடியும். அதற்காக எவ்வளவு செலவானாலும் அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். எந்த ஒரு ஓடையும் வீணாகப் போகாமல் இருக்க ஏற்பாடு செய்தால்தான் உருளைக்கிழங்கு விவசாயம் நீடித்து நிற்கும். அதை மாற்றி இன்று தேயிலை விவசாயத்திற்குப் போகும் அளவிற்கு எங்கள் ஜில்லாவில் நிலைமை மாறிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவு நெருக்கடி உள்ள இந்த நேரத்தில் உருளைக்கிழங்கு விவசாயத்தை மாற்றிவிட்டு தேயிலை உற்பத்தியில் விவசாயிகள் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் தேயிலை உற்பத்தி அதிகரித்துக் கொண்டு போகும்போது உணவு உற்பத்தி அங்கு குறைந்து கொண்டே போகும் என்பதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு பார்த்தார்கள், முடியவில்லை. இனி நமக்கு வேறு வழியில்லை என்று தேயிலை உற்பத்தி செய்வது என்று போயிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்காக முயற்சி செய்து எப்படியாவது தண்ணீர் பாய்ச்சக் கூடிய அளவில் செக் டாம்மை அதிகமாகக் கட்ட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும், அதை துரிதப்படுத்த வேண்டும்.

அண்மையில் மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கக் கூடிய ஊதியத்தை ஓரளவிற்கு உயர்த்துவதாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் இது சிக்கலான ஒரு பிரச்சனாக ஆகிவிடுகிறது. மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அலவன்ஸ் உயர்த்தினால் மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு குறிப்பாக என்.ஜி.ஓ.ஸ்,

[31st January 1966] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்கு அவர்கள் உயர்த்தி விட்டார்கள் என்று 5 ரூபாய் உயர்த்தினால் போதவே போதாது. இன்றைய நிலைவாசி நிலையில் என்.ஜி.ஓ.-க்கள், ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்கு வாக் கூடிய பட்ஜெட்டில் தயவு செய்து ஓரளவு கணிசமான அளவில் அதிகப்படி ஊதியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்காரில் வேலை செய்பவர்களும் மாநில சர்க்காரில் வேலை செய்பவர்களும் இரண்டு பேர்களும் மனிதர்கள்தானே, ஒரேமாதிரி வேலை செய்யக் கூடியவர்களுக்கு சம்பளம், அதிலும் பஞ்சப் படியில் வித்தியாசம் இருந்தால் இவர்களுக்கென்ன நெல் குறைந்த நிலையிலா கிடைக்கிறது? ஆகவே, இது பற்றி சிந்தித்துப் பார்த்து ஓரளவு அவர்கள் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று மிக்க பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தேயிலை உற்பத்தியைப் பற்றி சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். நீலகிரியில் தேயிலை உற்பத்தி செய்யக் கூடியவர்களுக்கு மின்சார வெட்டு செய்து விட்டோம். 1959-ம் ஆண்டில் இந்த மன்றத்தில் பேசும்போதே சொல்லியிருந்தேன். தேயிலை அழுகும் பொருளாக இருப்பதால் தேயிலை உற்பத்தி செய்யக் கூடியவர்களுக்கு மின்சார வெட்டிலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று அன்று ஒரு ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர் போட்டிருந்தோம். திடீரென்று இந்த ஆண்டு, மழை இல்லை என்று அந்த ஸ்டாண்டிங் ஆர்டரை எடுத்து விட்டு மின்சார வெட்டு கொண்டு வரப்பட்டது. டிசம்பர், ஜனவரி மாதங்களை விட மார்ச் ஏப்ரலில் ஒன்றுக்கு மூன்று வரும் தேயிலையை எப்படி அவர்களால் பக்குவப்படுத்த முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மே மாதத்தில் மழை வர வாய்ப்பிருப்பதால் மார்ச்சில் எப்படி சமாளிக்க முடியும் என்பதைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்த்து வேறு துறைகளில், சினிமா போன்ற துறைகளில் மின்சாரத்தைக் குறைத்து தேயிலை உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு மின்சாரம் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும்மென்று கேட்டுக்கொண்டு மழை இல்லை, மழை இல்லை என்று சொல்லும் நேரத்தில் என் தொகுதியாகிய குன்னூரில் சென்ற 17-ம் தேதி ஒரே இரவில் இரவு பூராவும் மழை பெய்து அங்கு எவ்வளவோ சேதங்கள் ஏற்பட்டன. பாலங்கள் பல அடித்துச் செல்லப்பட்டன, மூன்று நான்கு மாடுகள் போய் விட்டன. மூன்று மனிதர்கள் காணாமல் போய் விட்டார்கள். அவர்களை அடித்துக் கொண்டு போய் விட்டது. மார்க்கெட்டுக்குள் எல்லாம் தண்ணீர் வரும் விதத்தில் ஏராளமான நஷ்டம் ஏற்பட்டு விட்டது. இதற்கு நஷ்டயீடு கொடுக்கக்கூடிய விதத்தில் குடிசை போட்டுக் கொள்ள 20, 30 ரூபாய் கொடுத்து விட்டால் மட்டும் அவர்களால் ஜீவனம் செய்ய முடியாது. கலெக்டர் அவர்கள் மேற்பார்வை செய்து என்னென்ன நஷ்டம் என்று பார்த்து அவர்களுக்கு ஒரு நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் கொள்கையை விளக்குகின்ற வகையில், கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது நடைபெறுகின்ற இந்த விவாதத்தில் என்னுடைய

12-30
p.m.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [31st January 1966]

கருத்துரைகளையும் சேர்க்கலாம் என்று விரும்பி சில வார்த்தைகள் சொல்லுகின்றேன். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர்கள் பலர் இந்த நாட்டில் இருந்து வருகின்ற உணவுப் பற்றாக்குறையைக் குறிப்பிட்டு, அதைப் போக்குவதற்கான வழிமுறைகளைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். கவர்னர் அவர்களது உரையில் உணவுத் துறையில் அடுத்த ஆண்டு நாம் எதிர்பார்ப்பது போன்ற பயங்கரமான சோதனைகள் ஒன்றும் வராது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உணவுப் பஞ்சத்தைப்பற்றி நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும், பத்திரிகையில் எங்கு பார்த்தாலும் பார்க்கக்கூடியது, அன்றாடம் இதைப்பற்றி பேசக்கூடியதுமான ஒரு அவல நிலை ஏற்பட்டிருப்பதற்கு நாம் உண்மையிலேயே வருத்தப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மூன்று ஐந்தாண்டுத்திட்டங்களைப்போட்டு நாம் நிறைவேற்றியும் கூட உணவுப் பஞ்சம்—என்ன காரணத்தாலோ—இன்னும் தீர்ந்த பாடிಲ್ಲ. ஒவ்வொரு திட்டத்தில் இதற்கான முயற்சிகள் தவறிக் கொண்டே போகிறது. ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தை போடுகின்ற நேரத்தில் உணவுப் பஞ்சத்தைப்பற்றி பேசுகின்றோம். ஆனால் முடியும் போது உணவுப் பஞ்சம் தீர்ந்ததாகக் காண முடிவதில்லை. ஒவ்வொரு முறையும் இதைப்பற்றி பேசப்படுகிறது. இதற்காக கோடிக்கணக்காக செலவு செய்தும் கூட, இதுவரையிலும் உணவுப் பிரச்சனையை தீர்க்க முடியவில்லை என்கின்ற குற்றச்சாட்டை அரசாங்கம் நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. ஒன்றை மட்டும் நான் கேட்டுக் கொள்வேன், பி. எல். 480 என்று சொல்லும் அமெரிக்க பொதுச் சட்டத்தின்கீழ் உணவு பெறுவது என்பது இன்னும் எத்தனை ஆண்டு காலத்திற்கு என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதை அருள் கூர்ந்து சொல்லவேண்டும். இன்னும் எத்தனை காலத்திற்கு வாங்கிக்கொண்டு இருக்கப்போகிறீர்கள், 70 வரையிலா அல்லது 72 வரையிலா அல்லது 80 வரையிலா என்பதை இந்த அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கவேண்டும். இதை அருள் கூர்ந்து தெரிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த அரசாங்கத்தின்மீது ஒரு குற்றச்சாட்டை என்னால் சாட்டாமல் இருக்க முடியாது. இந்த நாட்டில் அதிகப் படியாக பேசப்படுவது ஜனநாயகத்தைப் பற்றி. 'ஜனநாயகத்தை காப்பாற்றுபவர்களே நாங்கள் தான், பார்த்தீர்களா, நாங்கள் தான் பெரிய ஜனநாயக வாதிகள்' என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றவர்கள் பலர். உண்மையிலேயே ஜனநாயகம் நல்லமுறையில் வளரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடுதான் சில குற்றச்சாட்டுகளைச் சாட்ட விரும்புகிறேன். நான் சொல்வதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவன் சொல்கிறான் என்று மட்டும் அருள் கூர்ந்து பாராமல் சொல்வதில் உண்மையிருக்கிறதா என்பதைப் பார்த்து சிந்திக்கவேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாக சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருவண்ணாமலையில் ஒரு கலவரம் நடைபெற்றது. நடைபெற்ற கலவரம் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை ஒட்டி நடைபெற்ற கலவரம்தான். ஒரு பகுதியினர் காலையில் கலவரம் செய்தார்கள். இன்னொரு பகுதியினர் மாலையில் கலவரம் செய்தார்கள். கலவரம் செய்த இரண்டு பகுதியினர்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [31st January 1966]

மீதும் போலீசார் வழக்குத் தொடருவதற்காக எஃப்.ஐ.ஆர். தாக்கல் செய்து திருவண்ணாமலை சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் வழக்கு தொடரப்பட்டது. ஒரு பகுதியில் 48 பேர்கள் மீதும், இன்னொரு பகுதியில் 60 பேர்கள் மீதும் வழக்குகள் போடப்பட்டு இருந்தது. வழக்கு போடப்பட்டு சில நாட்களுக்குள்ளாக சர்க்காரிலிருந்து ஓர் உத்தரவு வந்தது. இரண்டாவது பகுதியினர் மீது போடப்பட்ட வழக்கை தொடரவேண்டாம், நிறுத்தி வைப்புகள் என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் கலவரம் செய்தவர்கள், அதாவது காலையில் கலவரம் செய்தவர்கள் மீது வழக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது, மாலையில் கலவரம் செய்தவர்கள் மீதுள்ள வழக்கை நிறுத்தி வைப்புகள் என்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. மாலையில் நடந்த கலவரம் என்ன? அதில் நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்டவன் நான். எனது அருமை நண்பர் முருகையன் அவர்களின் மனைவியார் தாக்கப்பட்டார்கள். கலவரம் நடந்த போது நான் வீட்டில் இருந்தேன். கலவரம் நடந்திய கூட்டம் என்னை தாக்குவதற்காக என் வீட்டுக்கு வந்தது, 400, 500 பேர்கள் கூட்டமாக என்னை தாக்குவதற்கு வந்தார்கள். நான் வீட்டிலிருந்தே தொலை பேசியில் மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களை அழைத்து இருக்கின்ற நிலைமையைச் சொன்னேன், கலவரக்காரர்கள் போடும் சத்தம் கூட கேட்குமே என்று கூட அவர்களிடம் சொன்னேன். ஆர்.டி.ஓ. ஏ.எஸ்.பி. முதலியோர் எங்கள் வீட்டு வாசலில் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். எப்படியோ போலீசார் சமாளித்தார்கள். இவையெல்லாம் மாலையில் நடைபெற்றது. காலையில் வேறு கலவரம் நடந்திருக்கிறது என்று குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்து வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மாலையில் நடந்த கலவரத்தைப்பற்றி ஒன்றுமே சொல்லவில்லை. நீதிமன்றத்தில் வழக்கு இருக்கிறது, அதில் குற்றம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதைப்பற்றி நீதிமன்றத்தில் சொல்லப்போகிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் இப்போது சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் காலையில் நடந்த கலவரத்தைப் பற்றி வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மாலையில் நடந்த கலவரத்திற்கு வழக்கு தொடரப்படவில்லை. இரண்டு கலவரத்திற்கும் போலீசார் எஃப்.ஐ.ஆர். தாக்கல் செய்த பின்னால் சர்க்கார் தலையிட்டு வழக்கை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி போலீஸ் அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டால், நாங்கள் என்ன செய்வது சர்க்காரிடத்திலிருந்து வழக்கை நிறுத்துவதற்கு உத்தரவு வந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். என்ன விந்தையாக இருக்கிறது? ஜனநாயகத்தை நாங்கள் தான் காப்பாற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகின்ற வீரர்கள் இதைப்பற்றி சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சிந்தித்துப் பார்த்து இதற்கு தக்க பதில் சொல்ல வேண்டும். நாங்கள் அறிந்திருக்கின்ற காரணம், மாலையில் கலவரம் செய்தவர்கள் பிரபல காங்கிரஸ்காரர்கள். இப்படிப்பட்ட குற்றவாளிகள் சம்பந்தப்பட்ட அந்த வழக்கை சர்க்கார் உத்தரவின் பேரில் இப்போது போலீசார் கைவிட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் தலையிட்டதற்கு காரணம், இந்த கலவரத்திற்கு காரணமாக இருந்த திருவண்ணாமலை நகர மன்றத் தலைவர் காங்கிரஸ்காரர் என்ற ஒரே காரணத்திற்காகத் தான் இந்த வழக்கு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, வேறு என்ன

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [31st January 1966]

காரணம் இருக்க முடியும்? நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தாக்கல் செய்த பின்னால் நீதிமன்றத்தில் வேண்டுமென்றால் தள்ளினால் தள்ளட்டும், அதைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை, ஆனால் இந்தச் சர்க்கார் தலையிட்டு இதை நிறுத்தி வைப்பானேன்? இதுதான் ஜனநாயகமா? இது தான் ஜனநாயகத்தை காப்பாற்றுகின்ற முறையா? இதைச் செய்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும், இது குற்றமல்லவா? இதற்கு இந்தச் சர்க்கார் என்ன பதில் சொல்லப்போகிறது? ஜனநாயகம் என்றால் தங்கள் கட்சிக்கு சாதகமாகவும் மற்ற கட்சிகளுக்குப் பாதகமாகவும் ஆக்கிக்கொள்வது தானா? இதைத்தான் ஜனநாயகம் என்று சொன்னால் உண்மையிலேயே ஜனநாயகம் என்பது ஒரு கேலிக் கூத்தாகிவிடும். இந்த நிலைமை நீடித்துக்கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக சீக்கிரத்தில் ஜனநாயகம் சாடிக்கப்பட்டிருக்கும்; அதற்கு இந்தச் சர்க்கார் இன்றையதினம் காரணமாக இருக்கிறது என்கிற குற்றச்சாட்டை சாட்ட விரும்புகிறேன்.

இதே போன்றுதான் பல்வேறு துறைகளிலும் நடப்பதை என்னால் எடுத்துக் காண்பிக்க முடியும். கூட்டுறவுத்துறையில் வழக்குகள் தயார் செய்யப்பட்டு இன்றைய தினம் போலீசாருடைய கையில் நிறைய வழக்குகள் தேங்கிக்கிடக்கின்றன. நான் பெயரை சொல்ல விரும்பவில்லை. போடப்படுகின்ற வழக்குகளில் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் என்றால் அவர்களுக்கென்று ஒரு நியாயமும், மற்றவர்களுக்கு இன்னொரு நியாயமும் என்றால் இதற்கு என்ன அர்த்தம்? இது ஜனநாயக நாட்டில் நடைபெறலாமா? மாற்றுக் கட்சிகளில் சேர்ந்தவர்கள் ஈடுபட்டிருந்தால் வழக்கு தொடரப்படுகிறது, பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வருகின்றன, ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்களாக இருந்தால் அந்த வழக்குகள் போலீசாரிடத்திலேயே நின்றிருக்கிறது, நீதிமன்றத்திற்குப் போவதில்லை. இதற்கு என்ன காரணம்? கட்சிக்கண்ணோட்டமே தவிர, வேறு என்ன இருக்க முடியும்? எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி சொல்லுகின்றேன்—அதில் தவறு இருந்தால், அதை அமைச்சர் மறுத்தால் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்—எனக்கு இருக்கின்ற தகவலின்படி மேட்டுப்பாளையத்தில் ஒரு சினிமாக் கொட்டகையில் போகஸ் டிக்கட் தயார் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவ்விதம் போகஸ் டிக்கட்டுகள் கொடுப்பது இரண்டு ஆண்டு காலமாக நடந்திருக்கிறது, பின்னால் அதிகாரிகளால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, இதைப்பற்றி பத்திரிகையில் செய்தியும் வந்தது. இன்னும் இதைப் பற்றி வழக்குத் தொடரப்படவில்லை. என்ன காரணம்? அந்த சினிமாக் கொட்டகை நடத்திக்கொண்டிருப்பவர் அங்குள்ள காங்கிரஸ்காரர் என்கிற ஒரே காரணமே தவிர, வேறு என்ன காரணம்? இவ்விதம் தான் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுவதா? இதைப் பார்க்கின்றவர்கள் இந்தச் சர்க்காரைப்பற்றி என்ன கூறு வார்கள்? யோசியுங்கள், ஜனநாயகம் என்பது வெறும் கேலிக் கூத்தல்ல, அருள் கூர்ந்து இம்மாதிரிப்பட்டவையைத் தடுத்து நிறுத்துங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதே போன்று சென்ற ஆண்டு—தேதி சரியாக நினைவில்லை—பத்திரிகையில் பெரிய விளம்பரம் வந்தது, 'மெயில்' பத்திரிகையில் முழு பக்க விளம்பரமாக வந்திருந்தது, வேறு எந்தப் பத்திரிகை

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

31st January 1966] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]
கையிலும் வரவில்லை. சென்னை சர்க்கார் பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்கப்போகிற செய்தியைப்பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. 50, 60 ரூட்டுகளை எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறார்கள் என்று அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அது என்னவாயிற்று என்று இன்றுவரையிலும் தெரியவில்லை. இதைப்பற்றிச் சமாதானம் எனக்குத் தேவை. அருள் கூர்ந்து இதற்கு பதில் சொல்லியாக வேண்டும் சர்க்கார். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் திண்டிவனத்திற்கும் சென்னைக்கும், வேலூருக்கும் சென்னைக்கும் இடையில் நான்கு பஸ்களை விட்டது இந்தச் சர்க்கார். மூன்று மாதங்கள் இந்த பஸ் சர்வீஸ் நடைபெற்றது. சென்னைக்கும் திண்டிவனத்திற்கும் சாதாரணமாக போய்க்கொண்டிருக்கிற பஸ்ஸில் 3 ரூபாய் கட்டணம், சர்க்கார் பஸ்ஸில் 2 ரூபாய் 60 பைசா. இன்னொன்று சாதாரண பஸ்ஸில் இடையிலுள்ள இடங்களுக்குச் செல்லுகின்ற பிரயாணிகளை ஏற்றிக்கொள்வதில்லை, சர்க்கார் பஸ்ஸில் ஏற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். இதைப் பார்த்து மக்கள் எல்லாம் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். இதைப் பார்த்து நாங்கள் மிகவும் பெருமைப்பட்டோம். இதைப் பின்னால் நான்கு பஸ்கள் அதிக மாக்கினார்கள். இத்துணைக்கும் பின்னால் இந்த பஸ்களை நிறுத்தி விட்டார்கள், எந்தவிதமான காரணமும் சொல்லாமல், என்ன காரணத்திற்கு பஸ்ஸை விட்டார்கள், என்ன காரணத்திற்காக பஸ்ஸை நிறுத்தினார்கள் என்பது இன்னும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. இதற்கான சமாதானம் எனக்கு தேவை. இதற்குத் தக்க பதிலை சர்க்கார் சொல்லியாக வேண்டும். அதிகாரம் தங்களிடத்தில் இருக்கிறது என்பதற்காக இவ்விதம் அஷ்டபிரயோகம் செய்ய வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை நிறுத்துவதற்கு என்ன காரணம்? மூன்று மாதங்கள் சர்வீஸ் நடத்திவிட்டு திடீரென்று நிறுத்துவதற்கு என்ன காரணம் என்பதற்கு சமாதானம் சொல்ல சர்க்கார் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவசியம் சொல்லியாக வேண்டும்.

அதே போல் வேறொன்று, உணவு இலாகாவில் நடைபெற்றது, கேட்பதற்கு வேடிக்கையாக இருக்கிறது. சர்க்கார் ஊழியர்கள் எவ்வாறு பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காக இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். இவ்விதம் கீழ் மட்டத்தில் நடப்பது எல்லாம் எங்களுக்கு எப்படி தெரியும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கக் கூடும். ஆகவே நான் சொல்லுகின்ற இந்தக் குற்றச் சாட்டைப்பற்றி விசாரிப்பதற்காகவே சொல்லுகிறேன். விசாரித்து நியாயம் வழங்குங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருவண்ணாமலையில் ஒரு ரைஸ்மில்லில், கணக்குகளை சோதனை போடுவதற்காக டி.எஸ்.ஓ. சென்றிருக்கிறார்; அவர் சோதனையிட்டுவிட்டு, கணக்குகள் எல்லாம் சரியாக இருக்கிறது என்று நோட் புக்கில் கையெழுத்தும் போட்டிருக்கிறார். இது கழிந்த பின்னால் ஒரு நோட்டீஸ் வருகிறது, அதாவது உங்களுடைய கணக்கு சரியாக இல்லாததால் 10 ரூபாய் அபராதம் போட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கணக்கு சரியாக இருக்கிறதே, இதை சேர்த்து செய்த அதிகாரி கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறாரே, இப்போது எப்படி பத்து ரூபாய் அபராதம்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [31st January 1966]

வந்தது என்று கேட்டதற்கு முன்னால் ஏதாவது கணக்குகளில் தவறு இருந்திருக்கும், அதற்காகப் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. இதை என்னிடத்தில் வந்து சொன்னார்கள். சரி 10 ரூபாய் தானே தொலையட்டும், பத்து ரூபாயை செலுத்திவிடுங்கள் என்று சொன்னேன். அவர்கள் 10 ரூபாய் செலுத்தி 'செல்லான்' வாங்கி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இது கிடைக்கவில்லை என்று அறியப்படும், உங்களுக்கு பத்து ரூபாய் அபராதம் போட்டிருந்தது. அதை நீங்கள் செலுத்தவில்லை. ஆகவே பத்து ரூபாய் அதற்கு அபராதம் போட்டிருக்கிறது. நீங்கள் 20 ரூபாய் கட்டவேண்டும் என்று நோட்டீஸ் வந்தது. இது என்ன, ஏற்கனவே பத்து ரூபாய் கட்டியாய் விட்டதே, எப்படி கட்டவில்லை என்று நோட்டீஸ் வந்திருக்கிறது, என்று கேட்பதற்காக முன்னால் பணம் செலுத்திய 'செல்லானின்' டீப்ளிக்கேட்டையும் எடுத்துக் கொண்டு போய் தாலுகா ஆபீசிலுள்ளவர்களிடம் போய் கேட்கும் போது அங்குள்ள கிளர்க், அதை நாங்கள் தொலைத்து விட்டோம், எனக்காக தயவு செய்து இன்னும் 10 ரூபாய் கட்டி விடுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார். . . . இது என்ன, சந்தைக் கடை வியாபாரமா? தாலுகா ஆபீசா? இதை நான் எதற்கு குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், எப்படி இலாகாக்கள் நடைபெறுகின்றன? எப்படி நிர்வாகத்தை நடத்துகின்றார்கள், எப்படி அரசாங்கத்தை நடத்துகின்றார்கள் என்பதை, எடுத்துக்காட்டுவதற்காகத் தான். ஒரு ரைஸ் மில் சொந்தக்காரர் ரைஸ் மில் நடத்துவதற்கு லைசென்ஸ் இல்லாமலேயே 8 மாத காலமாக ரைஸ் மில் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். சர்க்காருக்கு ரிடரின் அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார். சர்க்காரும் ரிடரினை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். லைசென்ஸ் இல்லை, லைசென்ஸ் இல்லாமல் மில் ஓட்டுகிறாரே, என்று ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் கேட்டபிறகு, நிறுத்து என்று சொல்லி நிறுத்தி விட்டார்கள். அவர் அரசல் காங்கிரஸ்காரர். இப்படி சர்க்கார் ஒரு கட்சிக்கு ஒரு நீதி என்று நடத்துகிறார்களே? அது எந்த வகையிலே நியாயம் என்று கேட்கிறேன். ஜனநாயகத்தை காப்பாற்றுவதாக சொல்லக்கூடிய சர்க்காரின் பேரில் இவ்வளவு மோசமான குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. ஒன்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுகிறோம் என்று தயவு செய்து சொல்லாதீர்கள். ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுகிறோம் என்று சொல்லி, தவறான காரியங்களைச் செய்யாதீர்கள். இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை எடுத்துக்காட்டி, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

* திரு. கே. பி. பழனிசாமி: கனம் தலைவர் அவர்களே, நம் முடைய மாநில கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் பேரிலே ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய நாட்டின் அரும் பெரும் தலைவர், பிரதமராக இருந்த உயர் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் நம்முடைய நாட்டிற்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் ஏற்பட்ட யுத்தத்தை நிறுத்தி, சமாதான முறையிலே நடத்திச் செல்லவேண்டும் என்று கருதி நம்முடைய நாட்டை விட்டு ரஷ்யாவில் டாஷ்கெண்டு நகரத்தில் தன்னுடைய கடைசி மூச்சு உள்ளவரையில் பேசி, திறம்பட பணியாற்றி, மக்களுக்கும் உலகத்திற்கும் சமாதானத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

31st January 1966] [திரு. கே. பி. பழனிசாமி]

என்று சமாதானம் செய்தபின்பு, தொலைபேசியில் தன் னுடைய குடும்பத்தாருடன் பேசும்பொழுது தன்னுடைய பேச்சுக் களில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்று கேட்டுவிட்டு, அதற்குப் பின்பு ஒரு மணி நேரத்திற்குள், இரவு ஒரு மணிக்குமேல், உயிர் நீத்த செய்தி கேட்டு நம்முடைய இந்திய நாட்டின் மக்கள் மாத்திரமல்ல, உலக நாடுகளே துக்கத்தில் ஆழ்ந்தன. அப்படிப் பட்ட தலைவர் நம்முடைய நாட்டிற்கும், மக்களுக்கும் சிறந்த சேவை செய்தனர், எளிய குடும்பத்தில் பிறந்தவர் நம்முடைய நாட்டின் தலைவராக, பிரதமராக இருந்தார் என்று சொன்னால், அதனால் நம்முடைய நாட்டிற்கே பெரிய மதிப்பும் அந்தஸ்தும் ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக, காந்தியடிகளுக்குப் பின்னால், நேருஜிக் குப் பின்னால், அவர்களுடைய அடிச்சுவடை பின்பற்றி நாட்டுக்கு பணியாற்றிய திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு நாம் செய்யவேண்டிய கடமையை நம்முடைய கவர்னர் அவர்கள் தன் னுடைய உரையில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். குறிப்பாக, இந்த இடைஞ்சலான காலத்தில், திறமையாக நாட்டை ஆட்சி செலுத்தி வந்த பெரியார் அவர்கள் மறைந்த பின்பு திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் நம்முடைய நாட்டிற்கு பிரதம மந்திரி யாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நம் முடைய நாட்டில் வேறு பல குழப்பங்கள் இருந்தபோதிலும் கூட, உணவுப் பிரச்சனை மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. குறிப்பாக, இந்த ஆண்டு மழை பொய்த்துவிட்டது. அக்டோபர் மாதம் வரையில் நம் நாட்டில் உணவுப் பஞ்சம் கடுமையாக இருக்கும் என்று நினைத்து உணவு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ரீதியிலே மழையே இல்லை. தண்ணீர் இல்லை என்று மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தோம். அக்டோபர் மாதம் வந்த மழையின் காரணமாக, ஓரளவுக்கு நம் நாட்டில் உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதோடு கூட மழை இல்லாத காரணத்தினால், மின்சார வெட்டும் சேர்ந்துகொண்டது. கோவையில் மின்சார வெட்டு காரணமாக 100-க்கு 25 பங்கு இயந்திரங்கள் ஓட்டுவதற்கு மின்சாரம் கிடைப்பதில்லை. அதே நேரத்தில் பம்பு செட்டு களுக்கும் இந்த வெட்டு இருக்கிறது.

விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டும், விவசாயம் தான் நம் முடைய நாட்டு முதுகெலும்பு என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டில் உணவுப் பற்றாக்குறை தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்றால் விவசாயத்திற்கு முதலில் தண்ணீர் கிடைக்கும் படி செய்யவேண்டும், தண்ணீர் கிடைத்தால் தான் விவசாய உற்பத்தியை பெருக்க முடியும். பட்ஜெட்டில் எல்லா தலைப்பு களுக்கும் ஒதுக்கியதைவிட, விவசாயத்திற்கு அதிகமாக பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஏதோ ஆற்று ஓரங்களில், கால்வாய் ஓரங் களில் கிணறுகளை வெட்டக் கூடாது என்று இருக்கிற பழைய சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு, மற்ற இடங்களில் பம்புசெட்டுகள் வைத்துக்கொள்வதற்கு அனுமதி கொடுத்தால், கால்வாய்களில் தண்ணீர் குறைந்துவிடும், ஆகவே, அனுமதி கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். பெர்குலேஷன் இல்லாத மேடான இடத்தில் அதிக செலவு செய்து ஏழைகள், குறிப்பாக ஹரிஜனங் கள், ஏழை விவசாயிகள் ரூ. 5,000; 10,000 கடன் பெற்று; சர்க்கா

[திரு. கே. பி. பழனிசாமி] [31st January 1966]

ரிடமிருந்து மான்யமும் பெற்று தோண்டிய கிணறுகளுக்குக் கூட பம்பு செட்டுகள் வைத்துக்கொள்வதற்கு அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது. இதை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதிகாரிகளிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். குறிப்பாக, மேட்டுப்பாளையத்திற்கு மேற்கு பக்கத்தில் உள்ள தேக்கம் பட்டி கிராம ஹரிஜனங்களுக்கு 200 ஏக்கர் பூமி இருக்கிறது. சர்க்காரால் கண்டிஷன் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பொதுத்துறை அமைச்சராக இருந்தபொழுதுகூட அந்த இடத்தைப் பார்த்திருக்கிறார்கள் அங்கு பவானியிலிருந்து ஒரு கால்வாய் வெட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டோம். அப்பொழுது என்ஜினியர்களும் போய் பார்த்து பரிசீலனை செய்தார்கள். அதிகமாக செலவு ஆகும் என்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் இப்பொழுது அங்கே ஒரு நிறிய கால்வாய் வெட்டி 1¼ மைல் நீளத்திற்கு 500 ஏக்கருக்கு தண்ணீர் பாய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. மீதித் தண்ணீர் கழிவாக வெளியே போகிறது. அங்கு 200 ஏக்கர் பூமி வைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஹரிஜனங்கள் கிணறு வெட்டிக் கொள்ள வேண்டுமென்றால், பிட்டபிள்ளையிலிருந்து 'நோ அப்லெக்டன்' சர்ட்டிபிகேட் வாங்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு வருஷமாக மக்கள் இங்கும், அங்கும் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு விமோசனமே கிடையாது. உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்தாலும் கூட, குறைந்த சம்பளம் வாங்கும் உத்தியோகஸ்தர்கனால் வேலைகள் தடங்கல்பட்டு விடுகின்றன. இதையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு நாம் உத்தரவு போட்டோம். இப்பொழுது கூட இந்த கவர்னர் அவர்களுடைய குறிப்பிலே நான் காவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திலே 25,000 கிணறுகள் தோண்டப்படவேண்டும். நடப்பு ஆண்டில் 1966-67-ல் 10,000 கிணறுகள் தோண்டப்போகிறோம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கோவை போன்ற ஒரு பெரிய ஜில்லாவிலே ஒரு கிணறு தோண்டுவதற்கு ரூ. 5,000-க்கு மேற்பட்டு செலவு செய்கிறோம். அதிலும், ஹரிஜன மக்களைப் பொறுத்தவரையில் கிணறு தோண்டுவதற்காக ரூ. 1,500 மான்யமாகக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த ரூ. 1,500-ஐ மான்யமாகப் பெற்று 30 அடி ஆழமும், 12 அடிக்கு 12 அடி அகலம் கிணறு வெட்டவேண்டுமென்றால் பாதி அளவு கூட கிணறு வெட்ட முடியாது. மக்கள் மான்ய உதவி பெறுவதற்கு தாலுகா ஆபீசுக்குப் போனால் அவர்களைக் கவனிப்பதற்கு ஆள் கிடையாது. ஏழை எளிய மக்களாக இருந்தால் அடிக்கடி போய்விட்டு திரும்ப வேண்டியது தான். அங்கு இருப்பவர்களுக்கு ஏதாவது 'இன்-புரூ வென்ஸ்' கொண்டுபோனால் தான், அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தான் காரியம் நடக்கிறது. சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள், ஹரிஜன மக்கள் கிணறு தோண்டுவதற்கு மான்யம் கேட்கப் போனால், அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இதையெல்லாம் நன்றாக பரிசீலனை செய்யவேண்டும். சர்க்கார் கொடுக்கும் உதவிப் பணம் சரியான முறையில் செலவு செய்யப்படுகிறதா, பிரயோசனப்படுத

[திரு. கே. பி. பழனிசாமி] 31st January 1966]

தப்படுகிறதா என்பதைக் கண்காணிக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால் தான் கொடுத்த பணத்திற்குப் பிரயோசனம் இருக்கும், பலனும் கிடைக்கும். அரசாங்கம் கொடுக்கும் ரூ. 1,500 மான்யத் தோடு கூடவே; ரூ. 1,500 கடனாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சட்டம் இருக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் பலன் உள்ளதாக இருக்கும், சர்க்கார் பணம் நல்ல முறையில் உபயோகப்படும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடுகூட, நம்முடைய கோவையைப் பொறுத்தவரையில் நமது கவர்னர் திரு. சேங்காளியப்பன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் 4, 5 மில்லியன் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இதை நன்றாக கவனித்து உடனடியாக சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அவைகளை எடுத்து நடத்துவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் தான், தொழிலாளிகள், பாட்டாளி மக்கள் படும் கஷ்டத்திலிருந்து அவர்களை மீட்க முடியும். குறிப்பாக ஸ்டேன்ஸ் மில், எஸ்.பி.ஆர். மில் இன்னும் சில மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. 10,000; 15,000 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் இதை உடனடியாகக் கவனித்து, இந்த மில்களை ஓட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரைமீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது பிரதமர் திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் மறைவு குறித்து அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கிறேன். கவர்னர் பெருமான் உரையில் அரிஜனங்கள் முன்னேற்றத்திற்கு எந்தவிதமான தகவலும் குறிப்பிடப் படவில்லை. அதைப் பற்றியும் நான் வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கிறேன். இப்பொழுது ஹரிஜனங்கள் முன்னேறிக்கொண்டு வரும் நிலையில், ஒரு கவர்னர் உரையில் அந்த ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடாவிட்டால், அது நியாயமானதாக இருக்காது என்பதைப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கவர்னர் பெருமான் உரையின் விவசாயம் நல்ல முறையில் முன்னேறவேண்டும், உற்பத்தி அதிகமாகப் பெருக வேண்டும், என்று குறிப்பிட்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயம் முன்னேறுவது என்றால், தற்போது விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கக் கூடிய கடன்கள் அனைத்தையும் இப்பொழுது கொடுக்கக் கூடிய அளவிலிருந்து அதிகப்படியான கடன்கள் விவசாயிகளுக்கு தந்தும், அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் உதவையும், உழவனுக்கு வேண்டிய கருவிகளையும் காலாகாலத்தில் வழங்கியும், குறைந்த விலையில் அவை கிடைக்கச் செய்யவும் அரசாங்கம் நல்ல முறையைக் கையாண்டால், விவசாயிகள் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடைய வாய்ப்பு இருக்கும் என்று தெரிவிக்கிறேன்.

அடுத்து, நமது மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர் திருமதி குழந்தை அம்மாள் அவர்களும் கனம் உறுப்பினர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களும், மக்கள் பொன்னையும், பொருள்களையும் வாரி

[திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்] [31st January 1966]

வாரி கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். கொடுக்கக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. நிறைய கொடுக்கட்டும். ஆனால் அதி காரிகள் வசூல் செய்வதான முறை சரியானதாக இல்லை என்று தான் குறிப்பிடுகிறேன். உதாரணமாக, வந்தவாசி தொகுதியில், பி.டி.ஓ. ஆபீசில் நடக்கக் கூடிய சம்பவத்தைச் சொல்லுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுக்கு என்று ஒவ்வொரு நபருக்கும், ரூ. 1,500 கடன் கொடுக்கிறார்கள். அந்தக் கடன் தொகை 1500-ல் 300 ரூபாயைக் கொடுத்தால்தான், அந்த 1,500 ரூபாய் கடன் கொடுக்கக்கூடிய சாங்ஷன் கொடுக்க முடியும் என்று, அவர்களைக் கட்டாயப் படுத்தி தங்கப் பத்திரங்களை வாங்கச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் வாங்குவது 1,500 கடன். அதிலே 300 ரூபாயைப் பிடித் துக் கொள்வேன் என்றால் அவர்கள் போகும் கதி என்ன, அவர்க ளுடைய நிலை என்ன ஆகும் என்று சற்று சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து, ஆசிரியர்கள், அவர்கள் வாங்கும் சம்பளம் எல்லோருக் கும் தெரியும். குறைந்தது 90 ரூபாயிலிருந்து 120 ரூபாய் வரை இருக்கும். அவ்வளவுதான் அவர்களுடைய மாதச் சம்பளம். அவர்களைத் தங்கப் பத்திரத்தை வாங்கும்படி கட்டாயப் படுத்தி, அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் ஃபென்ஷியல் அட்வான்ஸில் 90 ரூபாய் அவர்களுக்கு சாங்ஷன் செய்தால், அதில் 50 ரூபாயை பிடித்துக் கொண்டு, கட்டாயமாக வாங்கவேண்டும் என்று அவர்களை நிர்ப் பந்தப்படுத்தி, அந்தத் தொகையை ரெகவர் செய்துகொண்டு, பாக்கி 40 ரூபாய் மட்டும் அவர்களிடம் கொடுக்கிறார்கள். ஆசிரியர் களிடமிருந்து இம்மாதிரியான வகையில் வசூல் செய்வது சரிதானா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதிலே இப்படி ரூ. 50 பெற்றுக்கொண்டு பல நாட்களாகியும், இதுவரை எந்தவிதமான ரசீதும் கொடுக்கப்படவில்லை. இதனால் ஆசிரியர்கள் தொல்லைப் படுகிறார்கள். இம்மாதிரி ஆசிரியர்களிடத்திலிருந்து ரூ. 50 வாங்கித்தான் ஆகவேண்டும் என்று சார்க்காரிலிருந்து ஏதாவது உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

அதேபோல, தாலுகா சப்ளை ஆபீசர் அவர்களும், அரிசி, நெல் கொள்முதல் செய்யும் வியாபாரிகளை அவர்கள் தலா 50 கிராம், 100 கிராம் தங்கம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்து கிறார்கள். அப்படித் தங்கத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு தான், பர்மிட் இஷ்யூ பண்ணுகிறார்கள். இம்மாதிரியான கட்டாயப் படுத்துவது, அல்லது தங்கம் கொடுக்கவில்லை என்றால் பர்மிட் வழங்குவதில்லை என்பது, அவர்கள் சரியானபடி அவர்கள் வியாபாரத்தில் ஈடுபடமுடியாமல் செய்து அவர்களுக்கு இடைஞ் சல் செய்வது வழக்கமாக இருக்கிறது. என் தொகுதியில் 50, 60 வியாபாரிகள், லைசென்ஸ் புதிப்பிக்க மனுப்போட்டு ஒரு வருஷம் ஆகியும் அவை ரென்யூ செய்துக் கொடுக்கப்படவில்லை.

அப்படியேதான் டிஸ்ட்ரிக்ட் சப்ளை ஆபீசர் ஆபீசிலும் பெண் டிங்கிலிருந்து வருகிறது. வியாபாரிகள் நல்ல முறையில் ப்ரொக் டூர்மெண்ட் செய்யவேண்டும் என்று கருதினால், அவர்களுக்கு உடனடியாக லைசென்சுகளைப் புதிப்பிக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்] 31st January 1966]

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் கெள்லார், நெற்காணம், நெல்லூர், தெய்யார் முதலிய இடங்களுக்கு பஸ்கள் போக சாங்க் ஷன் ஆகியும், 1½ வருஷம் ஆகியும், மேற்படி வேலைகளைப் பராமரிக் கும் கண்ட்ராக்டர்களால் டிலே செய்யப் பட்டுவருகிறது. ஆகவே தற்போது இருக்கும் கண்ட்ராக்டர்களை மாற்றிவிட்டு, வேறு கண்ட் ராக்டர்களை நியமித்து துரிதமாக வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். மேற்படி கிராமங்களுக்கு பஸ் போக்குவரத்து கிடைக்க உடனடி யாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 4, 5, 7, 9 ரூபாய் என்று பென்ஷன் தருகிறார்கள். இந்தக் கஷ்டமான காலத்தில் இந்தப் பணம் கட்டுப்படியாகுமா என்று அரசாங்கம் உணரவேண்டும். இந்த நிலையில் ஓல்ட் எஜ் பென்ஷன் கொடுக்கும் போது, முதியோர் பென்ஷன் ரூ. 20 என்று கொடுக்கிறார்கள். 20, 30 ஆண்டு பணிபுரிந்து விட்டு, ஓய்வு பெற்றிருக்கும் ஆசிரியர்கள் இந்த 4, 5 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வார்கள் என் பது விசித்திரமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகையினால், ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கும், ரூ. 20-வது கொடுக்க சர்க்கார் அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, என்னுடைய தொகுதியாகிய வந்தவாசியில், குடி-தண்ணீர் திட்டம் வேண்டும் என்று 10 வருஷங்களுக்கு முன்னால் அப்ளிகேஷன் போட்டு, அது சாங்ஷன் செய்யப்பட்டது. அதுவும் போன வருஷம் தான் நம்முடைய முதல் மந்திரி அவர்களும், ஹெல்த் மினிஸ்டர் அவர்களும் வந்து மேற்படி திட்டத்திற்கு அடிக் கல் நாட்டுவிழாவை நடத்தினார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு 1½ வருஷம் ஆகியும், அந்த வேலை சரிவர நடக்கவில்லை. போன மார்ச்சு மாதம் முடிவதற்குள் ரூபாய் 88 ஆயிரம் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று பைப்புகளை வாங்கிக் குவித்திருந்தார்கள். பைப் புகள் இருந்தும் வேலை நடக்கவில்லை. இப்பொழுது அந்த பைப்பு களை வேறு இடங்களுக்குக் கொண்டு போகிறார்கள். இந்த வருஷ மாவது அதை நல்ல முறையிலே நம்முடைய ஹெல்த் மினிஸ்டர் அவர்கள் கவனித்து உடனடியாக அந்த மக்களுக்கு வேண்டிய குடிதண்ணீர் திட்டத்தை அமுலாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த சந்தர்ப்பம் கொடுத்தற்காக நன்றிதெரிவித்துக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்: கனம் தலைவர் அவர் களை, நமது கவர்னர் பெருமான் உரையை வரவேற்று சில வார்த் தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். நமது நாட்டையும், நமது அரசாங்கத்தையும் கவனித்து இவ்வளவு நாட்கள் நல்ல முறையில் நடத்தி வந்த பூர்வான் லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் மறை வினால் வாடும் அவருடைய குடும்பத்தினருக்கு அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கிறேன். என் தொகுதி சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்லி என் பேச்சை முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். என்னுடைய ஏற்காடு தொகுதி சேலம் ஜில்லாவில் இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் ஓரிடத்தில் ஒரு ஓவர்-ஹெட் டாங்க் கட்டி, கிணறு வெட்டப்பட்டும், அந்தக் குடி தண்ணீர்த் திட்டம் நிறைவேறாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஓவர் ஹெட்

[திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்] [31st January 1966]

டாங்க் கட்டி ஒன்பது வருஷம் ஆகியும், இன்னும் மக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் கிடைக்காமலிருக்கிறது. இதை நான் 1957-லிருந்து சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் கூட்டத்திலும் நான் கலெக்டரிடம் சொல்லி யிருக்கிறேன். பஞ்சாயத்து சேர்மனிடமும் சொல்லியிருக்கிறேன். சட்டசபையிலும் பேசியிருக்கிறேன். நாகலூர், காடியூர் கிராம மக்கள் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒரு பர்லாங்கு, இரண்டு பர்லாங்குக்கு மேல் நடந்து சென்று தண் ணீர் கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது. வழியில் வெங்கலக் குடங் களைப் போட்டு விழுந்து தவிக்கும் காட்சி பரிதாபமாக இருக்கிறது. அப்படி மக்கள் குடி தண்ணீர் இல்லாமல் சிரமப்படுகிறார்கள். நான் அந்தப் பக்கத்திற்குப் போகும்போதெல்லாம் மக்கள் குறை சொல்லுகிறார்கள். அடுத்த எலெக்ஷன் வருவதற்கு இன்னும் ஒரு வருஷம் இருக்கிறது. நான் வராமற்போனாலும், இன்னொருவ ராவது அந்தத் தொகுதியிலிருந்து வெற்றி பெற்று வரவேண்டும் அல்லவா? மக்கள் என்ன சொல்லுவார்கள்? “குழந்தைசாமி கவுண்டரைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பினோம், 9 வருஷங்களாகியும் குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினை தீரவில்லையே, நீர் மட்டும் வந்து என்ன ஐயா செய்துவிடப் போகிறீர்கள்? உனக்கு ஏன் ஓட்டுப் போட வேண்டும்?” என்று கேட்கக்கூடும். இதெல்லாம் என்ன இப்போதே பாதிக்கிறது. (சிரிப்பு). ஆகவே, உடனடியாக அரசாங்கம் கவனித்து, அந்த டாங்கில் தண்ணீர் விட்டு மக்களுக்குத் குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினை தீர வகை செய்யவேண்டும் என்ஜினியர் களை உடனடியாக அனுப்பி வைத்து ஆவன செய்யவேண்டும். மலை ஜாதி மக்களுக்கு இப்படி ஏதாவது வசதி செய்தால்தான் அவர் களும் பின்னால் நாம் போகிற காலத்தில் நமக்கு மிகவும் உதவி செய்வார்கள் என்று நான் இப்போதே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஏற்காடு மின்சார வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது என்று நான் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். மின்சார அமைச்சர் அவர்களுக் கும் தெரியும். என்னுடைய தொகுதியைத் தனியாகக் கவனிப்ப தாக அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். மின்சார வசதி வெகு விரைவில் வந்துவிடும் என்று நான் நம்பிக்கையோடு இருக்கிறேன். அவர்கள் செய்வார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. மலைப் பகுதியில் மலை ஐந்து மணிக்கே மஞ்சு கவிந்துகொண்டு கரேல் என்று இருட்டுக் காடாக ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே, மூன்று மணிக்கே அவரவர்கள் வேலையை முடித்துக்கொண்டு விடு திரும்பி விடவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு பாதைக்கும் மின் சார வசதி செய்து கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, டேனிஸ்பேட்டைக்குப் பக்கத்தில் ஒரு ரயில்வே ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. வடகம்பட்டிக்கும் டேனிஸ்பட்டிக்கும் இடையில் ஒரு ஆறு ஓடுகிறது. மழை பெய்து அந்த ஆற்றில் தண்ணீர் வந்துவிட்டால், தண்ணீர் வடிய இரண்டு மூன்று நாட்கள் ஆகிவிடும். அப்படிப்பட்ட சமயத்தில் ஆற்றைக் கடந்து வர முடியாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த இடத்தில் ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டும். அந்தப் பாலத்தைக் கட்டிக்

[31st January 1966] [திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்]

கொடுத்துவிட்டால், சேலத்திற்கு வருவதற்கும் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு வருவதற்கும் வசதியாக இருக்கும். வடகம் பட்டிக்கு போகவும் வசதியாக இருக்கும். இதுவும் நீண்ட கால மாசத் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கும் பிரச்சினையாகும். அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அதையும் உடனடியாகக் கவனித்து, அந்தச் சிறிய பாலத்தை கட்டி முடித்துத்தர அமைச்சர் அவர் கள் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மின்சார வசதிக்காகக் கம்பம் நட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்னும் கனெக்ஷன் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். கனெக்ஷன் கொடுத்தால், விவசாயிகளுக்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மேட்டூரிலிருந்து சேலத்திற்குக் காவிரித் தண்ணீர் குடி தண்ணீர் வசதிக்காக வருகிறது. அதை ஓமலூருக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று நான் பல தடவை கேட்டுக் கொண் டிருக்கிறேன். அம்மையார் அமைச்சர் அவர்களிடமும் இரண்டு முறை கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். “அதை நான் பார்த்துச் செய்கிறேன்” என்று அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களிடமும் சொல்லி இருக்கிறோம். அது இன்னும் நிறைவேறாமல் இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் நான் போகும் போதெல்லாம் கேட்கிறார்கள். “இன்னும் தண்ணீர் வரவில்லையே” என்று என்னிடம் மக்கள் அவ்வப்போது கேட்கிறார்கள். “சீக்கிரம் வரும்” என்று தான் நான் அவர்களிடம் சொல்லிக்கொண்டிருக் கிறேன். ஆகவே, எப்படியாவது, ஓமலூருக்குக் குடி தண்ணீர்த் திட்டத்தைக் கொண்டுவர துரிதமான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நான் குடியிருக்கும் தும்பல்பட்டி கிராமம் பனைமாத்துப்பட்டி தொகுதியில் இருக்கிறது. அங்கே பள்ளிக்கூடம் ஒன்று இருக் கிறது. அமைச்சர் அவர்களும் அங்கே வந்து பார்த்திருக்கிறார் கள். அந்தப் பள்ளிக்கூடம் இன்னும் கட்டப்படாமல் இருக்கிறது. ஒரு பக்கம் இடிந்து விழுந்திருந்தாலும், அடுத்த பக்கத்தில் மறைவு வைத்துக்கொண்டு பிள்ளைகள் படித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அது மலை ஜாதி மக்கள் வசிக்கும் பஞ்சாயத்துப் பகுதியாகும். பள்ளிக்கூடத்திற்காக பொதுப் புறம்போக்கு நிலத்தில் மூன்று ஏக்கர் நிலம் வேண்டும் என்று கேட்டு மூன்று வருஷம் ஆகிறது. அந்த நிலம் ரோடு ஓரத்தில் இருக்கிறது. ஆனால், வசதி உள்ளவர் அதைப் பிடித்துக்கொண்டு விடமாட்டேன் என்கிறார். அதுபற்றி, கலெக்டருக்கும், தாசில்தாருக்கும், எழுதி என்்கிறார். அதுபற்றி, கலெக்டருக்கும், தாசில்தாருக்கும், எழுதி அவர்களும் வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். பார்த்துவிட்டு, “30 சென்ட் ஒதுக்கியிருக்கிறோம்” என்று எழுதிவிட்டார்கள். 30 சென் டில் என்ன செய்வது? பஞ்சாயத்து ஆபீஸ் கட்டுவதா? பள்ளிக் கூடம் கட்டுவதா? காலனி கட்டுவதா? எதற்கும் போதாது. ஆகவே, மூன்று ஏக்கர் நிலத்தை அரசாங்கம் ஒதுக்கிக்கொடுத் தால், புதூர் மக்களுக்கும் தும்பல்பட்டி மக்களுக்கும் வசதியாக இருக்கும். புதூர், தும்பல்பட்டி ஆகிய இரண்டு ஊர்களுக்கும் மத்தியில் ரோடு ஓரத்தில் அந்த புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறது. உடனடியாகக் கலெக்டருக்கு உத்தரவு போட்டு, அந்த மூன்று

[திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்] [31st January 1966]

எக்கர் நினைவை ஒதுக்கும்படிச் செய்தால், பஞ்சாயத்து அங்கே பள்ளிக்கூடம் கட்ட முடியும், அதன் மூலம் அங்குள்ள பிள்ளைகள் படித்து முன்னேறுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட முடியும். இதை அமைச்சர் அவர்கள் அவசியம் கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, சேலம்-கம்மாளப்பட்டி ரோடிலே ஒரே ஒரு பஸ் போகிறது. 1962-ம் வருஷத்தில் அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்கள் அந்த பஸ் போக்குவரத்தைத் துவக்கி வைத்தார்கள். அப்போது முதல் அமைச்சராக இருந்த திரு. காமராஜ் அவர்களிடமும், எலெக்ஷனுக்குள்ளே அதைப் போட வேண்டும் என்று சொல்லிய தன் பேரில், அவர்களும் போட்டார்கள். ஜனங்கள் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். அந்தப் பாதையில் இன்னொரு பஸ் விட வேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அங்கே 50,000 ஜனத்தொகை இருக்கிறார்கள். பஸ் போதாததால் மக்கள் கால்நடையாகவே போகிறார்கள். பஸ் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் கலெக்டர் நேரில் வந்து பார்த்ததில், கோண மடு வரையில் நல்ல ரோடு இருக்கிறது என்று சொன்னார். இப்பொழுது உள்ள கலெக்டர் அல்ல, முன்பிருந்த கலெக்டர் வந்து பார்த்தார். அந்த பஸ் ரூட்டுக்கு நாமினேஷன் எல்லாம் போட்டும், ஸ்டே ஆர்டர் வாங்கி விட்டார்கள். ஹைகோர்ட் ஸ்டே ஆர்டர் இருக்கிறது. அதையெல்லாம் கவனித்து, எப்படியிருந்தாலும், அங்கே இன்னொரு பஸ் விட ஏற்பாடு செய்தால், வருங்காலத்தில் அங்குள்ள மக்கள் உதவி செய்வதற்கு நன்றாக இருக்கும். சேலத்திலிருந்து கம்மாளப்பட்டி போகிற பஸ் ரூட் 17 மைல் ரூட்டாகும். அது வழியில் உள்ள தும்பலம்பட்டி அடிமணப்பட்டி, தூலாங்கோம்பை, சாம்ப கொட்டைப்பட்டி, வேடப்பட்டி, சல்லுத்து, கோணமடுவு, குளந்தத்தம், குள்ளப்ப நாயக்கனூர், திப்பம்பட்டி ஆகிய இந்த ஊர்களில் உள்ள மக்களுக்கெல்லாம் பயன்படவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், ஒரே ஒரு பஸ் போதாமல் இருப்பதால் இந்தக் கிராம மக்களுக்கு இடம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, உடனடியாக இன்னொரு பஸ் விட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

கடைசியாக, கோணமடுவு பள்ளிக்கூட ஹாஸ்டல் கட்டுவதற்கு விஸ்டிலே சேர்த்து ஆர்டர் ஆகிவிட்டது என்று தெரிகிறது. ஆனால் ஹாஸ்டல் இன்னும் கட்டப்படவில்லை. ஹாஸ்டல் எங்கோ நடக்கிறது. ஹாஸ்டலில் சாப்பாடு போடுகிறார்கள். திரு. கக்கன்ஜி அவர்களும் வந்திருக்கிறார். பிள்ளைகளுக்கு புத்தகம், பேனா, நோட் எல்லாம் கொடுத்து, இரண்டு வேளை சாப்பாடு போடுகிறார்கள். என்றாலும், மாதத்தில் 20 நாட்களுக்குத்தான் சாப்பாடு போடுகிறார்கள். காரணம், பத்து நாட்களுக்கு வேண்டிய அரிசி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். வெல்பேர் ஆபீசரிடம் சொல்லி உத்தரவு வந்து அரிசி கிடைப்பதற்குள், பிள்ளைகள் வீட்டுக்குப் போய்விடுகிறார்கள். பள்ளிக்கூடம் காலியாகப் போய்விடுகிறது. மறுபடியும் அவர்களைக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பதற்கு இரண்டு மூன்று நாள் ஆகிறது. ஆகவே, உடனடியாக ஹாஸ்டல் கட்ட ஏற்பாடு செய்வதோடு, அந்த ஹாஸ்டலை நல்ல முறையிலும் நடத்த

31st January 1966] [திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்]

வேண்டும். அப்பொழுது தான் மலை ஜாதி மக்கள் படித்து முன்னேற வாய்ப்பு இருக்கும் என்று கூறி, கவர்னர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின்மீது விவாதிக் கின்ற சந்தர்ப்பம் அளித்த அனைவருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சட்ட மன்றம் கூடுகின்ற ஒவ்வொரு நேரத்திலும், பொதுவாக நான் அறிந்த வகையில், அனுதாபத் தீர்மானத்தோடு துவங்கி வருவதை நான் பார்த்து வந்திருக்கிறேன், சமீப காலமாக, அதிலும் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட இழப்பு, உண்மையிலேயே ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பு. அற்பணித்து, வெளிநாட்டிலே சென்று தன்னுடைய இன்னுயிரை தன்னுடைய வாழ்நாள் முழுவதையும் சமாதானத்திற்காகவே, ஈந்து சமாதானத்தை நிலைநாட்டிய பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களை, உண்மையிலேயே ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையும், எதிர்க் கட்சிகளை கலந்து பேசி முடிவு எடுக்கிற நல்ல பண்பையும் கொண்ட ஒருவரை, இழந்து விட்டோம் என்று நினைக்கிற நேரத்தில் உண்மையிலேயே நாம் எல்லோரும் வேதனை அடையாமலிருக்க முடியாது. அத்தகைய இழப்பு ஈடு செய்ய முடியாத ஒன்று என்றாலும் கூட, அவர்கள் விட்டுச் சென்றிருக்கும் பணிகளை, அவர்கள் ஆற்றிய செயல் முறைப்படி செயல்படுத்துவதற்கு நாம் வழிவகுத்து அதிலே இறங்கவேண்டும் என்பதுதான் நாம் அவர்களுக்குச் செய்கின்ற கைமாறு ஆகும் என்று கூறி, அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கவர்னருடைய உரை வழக்கப்படி எழுதப்படுகிற ஒன்றாக இருந்தாலும் கூட, இந்த முறை அவர்கள் இங்கே ஆற்றியிருக்கும் உரையில் விவசாயத்திற்கு முக்கிய இடம் கொடுத்துக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது கவர்னர் பெருமான் மாத்திரம் அல்ல, உழவர்களைப்பற்றிப் பேசாதவர்கள் யாருமே கிடையாது. விவசாயத்தைப் பற்றிப் பேசாதவர்கள் யாருமே கிடையாது. காலஞ் சென்ற பிரதமர் சாஸ்திரி அவர்கள்கூட, போர் முனை எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததோ அவ்வளவுக்கு ஏர் முனையும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று கருதி, போர் முனையிலே போர் புரிந்து நாட்டைக் காக்கின்ற வீரர்களுக்கு வாழ்த்துச் சொல்லுகிற நேரத்திலேயே, நாட்டில் இருக்கும் குடிமக்களைப் பாதுகாக்கின்ற உழவர்களையும் அவர்கள் வாழ்த்தி இருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்பே,

“உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்டீர்
பழுதுண்டு வேரோர் பணிக்கு”

என்பதாகவும்,

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பிஞ்செல் பவர்”

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [31st January 1966]

என்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற உழவர் பெருங்குடி மக்களது நிலைமை முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை என்று சொல்வேன். நாம் போடுகிற திட்டங்கள் அத்தனையும்—உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் முக்கியத்துவம் பெற்றதாக இருக்கிறதே தவிர உழவர் பெருங்குடி மக்களை உயர்த்திவிடுவதாக அமையவில்லை என்று சொல்வேன். அதனால்தான் கவர்னர் அவர்களும் கூடத் தம் உரையில் விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்து வற்புறுத்தியிருக்கிறார் தவிர உழவர் பெருங்குடி மக்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூடச் சொல்லவில்லை. நாம் உழவர்களுக்காக பல திட்டங்களைப் போட்டு உதவி செய்கிறோம் என்று சொன்னால் அவை இன்றைய தினம் உழவர்களுக்குப் பயன்படுகிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. உணவு உற்பத்திப் பெருக்குக்காக நாம் ஒவ்வொரு திட்டத்திலும் பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம். அதன் காரணமாக உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்பதாகப் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கிற போது—ரேஷன் முறை அமலாக்கப்பட்டு வருவதையும் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். அதன் காரணமாக உணவையிலேயே உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறதா, பெருகி இருக்கிற உணவுப் பொருள் வேறு இடங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டு, இங்கே பற்றாக்குறை தோற்றுவிக்கப்படுகிறதா என்பதாகவெல்லாம் ஜயமுற வேண்டியிருக்கிறது.

அதுமாதிரம் அல்ல. உழவர் பெருங்குடி மக்களுக்கு நலம் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக நாம் நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை கொண்டு வந்தோம். அதுவும் கொண்டுவரப்போகிறோம், கொண்டு வரப் போகிறோம் என்பதாகப் பத்தாண்டுகள் ஆசை காட்டிவிட்டுக் கொண்டுவந்தோம். அந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்த பிற்பாடு சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டுள்ள நிலம் எவ்வளவு என்பதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் 2,740 ஏக்கரா எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் அரசாங்கக் கணக்குப்படி 71, 88, 174 ஏக்கரா நிலம் இருக்கிறது; பாசன வசதி பெற்ற நிலங்கள் இவற்றில் 24, 79, 706 ஏக்கராக்கள் ஆகும். இத்தனை ஏக்கரா நிலம் இருந்தும் நில உச்சவரம்புச் சட்டப்படி 2,740 ஏக்கரா நிலம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்றால் உச்சவரம்புச் சட்டப்படி கிடைத்த நிலங்கள் அவ்வளவுதானா? அல்லது நஷ்ட ஈடு கொடுக்க முடியாமல் அரசாங்கம் மற்ற நிலங்களை விட்டுவைத்திருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை.

அதுமாதிரம் அல்ல. தரிசு நிலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவற்றைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வர நிலமில்லாத ஏழை உழவர் பெருங்குடி மக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருந்து வந்திருக்கிறது. அப்படிக் கொடுக்க இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை. மத்திய சர்க்காருக்குச் சொந்தமான ஆயிரம் ஏக்கரா தரிசு நிலங்கள் விவசாயப் பண்ணை வைப்பதற்காக பிரிவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. தமிழ் நாட்டில் எடுத்துப் பார்த்தால் உணவு உற்பத்திப் பெருக்குத் திட்டத்தின் கீழ் மிக அதிகமான தரிசு நிலங்களை முப்பதாண்டு குத்தகை அடிப்படையில் திரு. மகாலிங்கம் அவர்களுக்கும், இன்னும் டி.வி.எஸ். கம் பெனியார் அவர்களுக்கும் கொடுக்க இருப்பதாக நான் அறிகிறேன்.

31st January 1966] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

இன்னும் இந்தியா சிமெண்டு கம்பெனிக்கும் பிரித்துக்கொடுக்கப் போவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். ஒரு பக்கத்தில் ஜமீன் ஒழிப்பு முறையைக் கொண்டுவந்து விட்டு, இன்னொரு பக்கத்தில் ஜமீன் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற நிலைதான் இருக்கிறது. உண்மையில் விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துக்கொடுக்கவேண்டும் என்ற நிலை இருந்தால், கூட்டுறவுப் பண்ணைத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தால்—இதை ஏன் முப்பதாண்டு குத்தகை அடிப்படையில் தனியார் துறையில் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறேன்.

உணவு உற்பத்தி பெருகியாகவேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதுபற்றி ஆராயவேண்டும் என்பதற்காக மத்திய சர்க்கார் உணவு அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அமைத்த ஒரு குழுவின் தலைவர் திரு. டி. ஏ. பாய் என்பவர் ஓராண்டு பரிசீலனைக்குப் பிறகு கொடுத்த அறிக்கை என்ன? மத்திய சர்க்காரும் மாநில சர்க்காரும் இவ்விஷயத்தில் ஒத்துழைக்கவில்லை. உணவுக் கொள்முதல் செய்வதிலே கூட ஒரு ஒழுங்கான முறை இல்லை என்பதாகக் குற்றம் சாட்டி தம் பதவியை ராஜினாமாச் செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் உண்மை நிலை என்ன? நாம் எப்போது சுயதேவைப் பூர்த்தி பெறப் போகிறோம்? கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில், “இப்போது நாம் வகுத்துள்ள நமது மாநில நான்காம் திட்டத்தில், 1970-71க்குள் நமது மாநில மக்கள் நாளொன்றுக்கு ஒவ்வொரு வரும் 18 அவுன்சு உணவுப் பொருள்களைப் பயன்படுத்துவதற்குரிய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்த பின்னர், பெருமளவில் உணவுத் தானியங்கள் உபரியாகக் கிடைக்க வகை செய்யப்பட்டிருப்பதை இந்த மன்றம் உணரும்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இந்த அளவுக்கு எவ்வாறு சுயதேவைப் பூர்த்தி செய்ய முடியும்?

பி.எல். 480-ஐ எடுத்துக்கொண்டால் மத்திய அரசாங்க உணவு அமைச்சர் ஒன்று சொல்கிறார், மாஜி உணவு அமைச்சர் ஒன்று சொல்கிறார். உணவு தானியங்களை இறக்குமதி செய்யாமல் முடியாது என்கிறார் உணவு அமைச்சர். இறக்குமதி செய்யக் கூடாது என்கிறார் மற்றவர். இப்படி எத்தகைய பெரிய முரண்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். வெளிநாட்டில் இருந்து வாங்கியே தீரவேண்டும் என்றால் எத்துனை ஆண்டு வரை? ஒரு திட்டம் வேண்டாமா? 1970-க்குப் பிறகு ஒரு படி தானியம் கூட வெளிநாட்டில் இருந்து இறக்குமதி செய்வதில்லை என்று திட்டமிட்டுக்கொண்டு வேலை செய்யுங்கள், வரவேற்கிறோம்; அல்லது 2000-க்குப் பிறகு ஒரு படி தானியம் கூட பிற நாட்டில் இருந்து இங்கே வரவழைப்பதில்லை என்று திட்டமிட்டுக்கொண்டு வேலை செய்யுங்கள், பாராட்டுகிறோம். அப்படி இன்றி ஒருவர் கருத்தை ஒருவர் எதிர்ப்பதும்—திட்டமின்றி செயல்படுவதுமாக இருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுவும் திருச்சி, தஞ்சை ஜில்லாவை இவ்வாண்டு எடுத்துக் கொண்டால் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக, காவேரியில் இருந்து போதுமான அளவு தண்ணீர் விடுவதற்கு முடியாது போன காரணத்தினால் பயிர்கள் கருகிப்போய்விட்டன. எதிர் பார்த்த அளவு விளைச்சல் இல்லை. இந்த நிலையில் அடுத்த ஆண்டு

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [31st January 1966]

குறித்த இலக்கை அடைய முடியுமா என்பது சந்தேகம். அறுக்கப்பட்ட பயிர்கள் பாதி பதராகப் போய் இருக்கின்றன. பாதி கதிர் வாங்காமலேயே நின்றுபோய் இருக்கிறது. இதில் கொள்முதல் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வேறு இருக்கிறது. இரண்டு ஏக்கராக்களுக்கு மேற்பட்டவர்கள் ஏக்கராவுக்கு 5 மூட்டைகள் என்றும், 5 ஏக்கராவுக்கு மேற்பட்டவர்கள் ஏக்கராவுக்கு 10 மூட்டைகள் என்றும் லெவி கொடுக்கவேண்டுமென்கிற போது விளைந்த நெல் எல்லாவற்றையும் அளந்து விட்டு, அறுப்பு அறுத்தவர்களுக்கு காசு கொடுத்து நெல் வாங்கிக் கூலி கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. சில இடங்களில் நிர்ப்பந்தப் படுத்தி கொள்முதல் செய்கிறார்கள். இது சரியல்ல. இந்தக் கொள்முதல் கொள்கையை மறுபரிசீலனை செய்வதோடு, இந்த ஆண்டு வரிவஜா செய்ய வேண்டும் என்பதாகவும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு நாம் தண்ணீர் கொண்டு வந்தாலும் கூட காலாகாலத்தில் தண்ணீர் கொடுக்க முடியாத காரணத்தினால் பல இடங்களில் பயிர் சாவியாகப் போய் இருப்பதையும், கதிர் வாங்க முடியாது போய்க்கிடப்பதையும் நாம் பார்க்கலாம். அதே நேரத்தில் கவர்னர் உரையில்—விவசாய முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிற காலத்தில்—நான் எதிர்பார்த்தது தவறு இல்லை என்று நினைக்கிறேன், எந்த மசோதா வரும் என்று எதிர்பார்த்தேனோ அது வா இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. முன்பே அதுபற்றி ஒரு தீர்மானத்தை அப்போது முதல் அமைச்சராக இருந்தவரிடம் கொடுத்தேன். சமீபத்தில்கூட முதல் அமைச்சரிடம் கொடுத்தேன். என்னுடைய பகுதியில் மணக்கால் என்ற இடத்தில் 40, 50 ஆண்டு காலமாக விவசாயம் செய்து வந்த ஏழை ஹரிஜன மக்கள் அந்த நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டது மட்டுமல்லாது, அவர்கள் கோர்ட்டுகளுக்கும் இழுத்தடிக்கப்படுகிறார்கள். இதைப்பற்றி பல முறை கலெக்டரிடம் கேட்டார்கள். அங்கேயிருந்து சிபாரிசு செய்யப்பட்டு இங்கே வந்தும் கூட அது இன்னும் சட்டமாக்கப்படவில்லை. என்ன காரணம் என்று எங்களுக்குப் புரியவில்லை. அந்த நிலங்களுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் அந்த ஊரில் இல்லை. அவையெல்லாம் சந்திரத்து நிலங்கள்தான். சட்டப்படி அவர்களை எல்லாம் வெளியேற்றியது சரியல்ல. ஏதோ ஒன்றிரண்டு நீதிபதிகள் எதையோ வைத்துக் கொண்டு தீர்ப்புக்கூறி வெளியேற்றிவிட்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி இதற்கு முன்பு இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டபொழுது, சட்டம் திருத்தப்படலாம் என்று சொன்னார்கள். அந்தத் திருத்தம் இந்தக் கூட்டத் தொடரிலே வரும் என்று எதிர்பார்த்தோம், வாவிட்டே. விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிற சர்க்கார், விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இந்தச் சட்டத்தை இந்தத் தொடரில் இல்லாவிட்டாலும்கூட, அடுத்த பட்ஜெட் தொடரிலாவது கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் சுயமரியாதைத் திருமணத்தை நாங்கள் எப்பொழுதும் வலியுறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் இந்த சுயமரியாதைத் திருமணம், சீர்திருத்தத் திருமணம்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] 31st January 1966]

எல்லாவற்றையுமே ஆதரித்து வருகிறார்கள். அப்படியிருக்கும் பொழுது சமீபத்தில் நீங்கள் கீழ்க் கோர்ட்டுக்கே போங்கள் என்று சொல்லி ஒரு தீர்ப்புச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே சீர்திருத்த திருமணம் செய்துகொண்டவர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய, 90,120 திருமணங்கள் நடந்துகொண்டு இருக்கின்றன. சுயமரியாதைத் திருமணம், சீர்திருத்தத் திருமணம்; கலப்புத் திருமணம் என்ற வகையிலே நடைபெறுகின்றன. நம்முடைய சர்க்கார், சாதாரண வேறுபாடு இல்லாத சர்க்கார் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற சர்க்கார், ஏன் இந்தச் சட்டத்தை செல்லுபடியாகும் என்று சொல்லவில்லை. அதையும் நான் இந்தக் கூட்டத் தொடரிலே எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் வாவிட்டே. ஆகவே; சுயமரியாதைத் திருமணம் செல்லுபடியாகும் என்ற சட்டத்தையும் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

Mr. CHAIRMAN (SRI M. DHANDAYUTHAPANI): The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow, The House then adjourned.

1-22
p.m.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Nil.

[31st January 1966]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 22 on page 178.]

The exact figure of the number of human lives lost is not known. It is estimated that it will not exceed 500 on any account.

Loss of property.

(i) The steel draw bridge of the Southern Railway, 6,700 feet long between Pamban and Mandapam was totally destroyed.

(ii) The Railway track between Ramanathapuram and Mandapam and between Rameswaram Road and Dhanushkodi was eroded in large stretches.

(iii) The total number of huts and houses damaged in the island as well as in the eastern taluks of Ramanathapuram District is estimated to be over 50,000.

(iv) The High School building at Rameswaram, the buildings of 3 High Schools at Ramanathapuram, one at Devakottai and the buildings of 76 aided and recognised schools suffered serious damages.

(v) Varying length of two National Highways, ten major district roads and thirteen other district roads were also damaged.

(vi) As many as 289 irrigation tanks mostly in Food Production Circle suffered breaches and 95 tanks were damaged due to scour.

(vii) About 9,000 acres of cultivated land got silted up or sand cast due to tank breaches.

(viii) About 4,000 heads of cattle and 20,000 sheep perished.

(ix) It is estimated that 445 fishing boats were totally destroyed, over 850 boats seriously damaged and that as many as 13,000 nets (Cotton and Nylon) were totally lost, apart from 11,000 nets badly damaged.

(x) Coconut topes, betel and plantain gardens suffered considerable damage.

MEASURES TAKEN BY THE GOVERNMENT TO ALLEVIATE THE SUFFERING OF THE AFFECTED.

Ramanathapuram District.

Special Revenue staff including a Deputy Collector, a number of Deputy Tahsildars and Revenue Inspectors were appointed for assessing the damages caused and providing relief to the victims. After making on-the-spot study of the impact of the cyclone, the Chief Minister convened a meeting on 28-12-1964 in which

31st January 1966]

certain decisions regarding relief measures were taken. In accordance with the decisions, the following relief measures were sanctioned:—

(1) A cash grant of Rs. 30 for each hut completely damaged, and Rs. 20 for each hut partially damaged together with a clothing grant of Rs. 10 for each family (other than fishermen) was given. A total allotment of Rs. 11 lakhs was sanctioned for this purpose.

(2) A cash grant of Rs. 100 per family of fishermen was granted. An expenditure of Rs. 11,500 was sanctioned in this behalf.

(3) About 170 feeding centres were run for 3 days. The feeding centres at Rameswaram and Mandapam were continued till 4-1-1965 and 28-1-1965 respectively. An expenditure not exceeding Rs. 1.35 lakhs was sanctioned for this purpose.

(4) The Government sanctioned an expenditure of Rs. 27.57 lakhs for carrying out repairs to roads and buildings damaged by cyclone.

(5) An expenditure of Rs. 18 lakhs was sanctioned towards the cost of repair to the breached tanks.

(6) Fishermen who had lost their nets and boats were given 50 per cent subsidy and 50 per cent loan to purchase new ones. The subsidy portion of the expenditure came to Rs. 15.11 lakhs.

(7) The ryots of Ramanathapuram, Paramakudi and Mudukulathur in Ramanathapuram District were given 50 per cent of the cost of fertilisers as subsidy and the other 50 per cent as loan. The subsidy portion of the concession would come to Rs. 55,000.

(8) Coconut seedlings at half cost for planting new coconut seedlings in the place of lost plants and fertilisers at half cost as a compensation for the loss in the yield of the uprooted and spoiled trees were supplied.

(9) In the case of fishermen from Dhanushkodi, each family was given a loan upto Rs. 250 for reconstruction of their houses, and in the case of others, a loan upto Rs. 150 each was given to repair or reconstruct thatched huts and a loan upto Rs. 500 each for repairing or reconstructing tiled houses. An allotment of Rs. 22.5 lakhs was sanctioned for this purpose.

(10) Loans were granted at the rate of Rs. 200 per acre for reclamation of lands. An allotment of Rs. 2.4 lakhs has been sanctioned for this purpose.

(11) An interest-free loan up to Rs. 1,000 per individual for the replacement of work-cattle lost due to the cyclone at the rate of Rs. 250 per bullock and an interest-free loan of Rs. 500 per individual for purchase of not less than 20 sheep were granted. An allotment of Rs. 14 lakhs was sanctioned for this purpose.

[31st January 1966]

(12) The Collector of Ramanathapuram was authorised to grant interest-free loan not exceeding Rs. 400 per acre of betel vine and not exceeding Rs. 200 per acre of plantain crop for the purpose of replantation. An allotment of Rs. 1 lakh was sanctioned for this purpose. The rate of loan for betel vine was subsequently increased to Rs. 1,000 per acre.

(13) Business or occupational loans up to Rs. 500 per family of displaced persons was granted. An allotment of Rs. 1.35 lakhs was sanctioned for this purpose.

(14) An interest-free loan of Rs. 50 each on personal security was sanctioned to purohiths and guides of Rameswaram. An allotment of Rs. 10,000 was sanctioned for this purpose.

(15) An *ad hoc* grant of Rs. 50 per family for 14 families which had lost their bread winners was sanctioned.

(16) Another *ad hoc* grant of Rs. 50 per family for all affected fishermen was sanctioned and a sum Rs. 1,15,000 was allotted for this purpose.

The total commitment of the Government under the various schemes outlined above is Rs. 1,56,25,000 of which Rs. 79,24,000 will be on grants and Rs. 77,01,000 on loans.

Madurai District.

An allotment of Rs. 1,00,000 was sanctioned towards payment of cash grant to the victims in Madurai District.

Thanjavur District.

In Thanjavur District there was no loss of human life, but 1,412 houses were damaged in Pattukkottai and Arantangi Taluks. The relief measures undertaken in the cyclone affected parts in Thanjavur District were as follows:—

(i) A sum of Rs. 50,000 was sanctioned towards the payment of cash relief to the victims.

(ii) 4,430 persons were fed daily in 10 feeding centres run from 24—12—1964 to 8—1—1965.

(iii) An allotment of Rs. 75,000 was made for the grant of loans not exceeding Rs. 150 in cash each for the repair or reconstruction of damaged houses.

அறிக்கை

உயிரிழந்தவரின் எண்ணிக்கை பற்றிச் சரியான புள்ளி விவரம் தெரியவில்லை. எக்காரணத்தைக் கொண்டும் அவர்களின் எண்ணிக்கை 500-க்கு மேற்பட்டிருக்காதென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சொத்து விரயம்

(i) பாம்பனுக்கும் மண்டபத்துக்கும் இடையில் உள்ள தென் பகுதி ரவிலுவக்குச் சொந்தமான 6,700 அடி நிலமான உருக்குப் பாம்பு மூற்றிலும் நாசமாகிவிட்டது.

[31st January 1966]

(ii) ராமநாதபுரம், மண்டபம் இவற்றிற்கு இடையிலும், ராமேஸ்வரத்துக்கும் தனுஷ்கோடிக்கும் இடையிலும் உள்ள இருப்புப்பாதை பெரு மளவுக்கு அடித்துச் செல்லப்பட்டுவிட்டது.

(iii) இத் தீவிலும் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கிழக்கு வட்டங்களிலும் சேதமடைந்த குடிசைகள், வீடுகள் இவற்றின் எண்ணிக்கை 50,000-க்கு மேற்பட்டிருக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

(iv) ராமேஸ்வரத்திலுள்ள உயர்நிலைப்பள்ளிக் கட்டிடம், ராமநாதபுரத்திலுள்ள 3 உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் கட்டிடங்கள், தேவக்கோட்டையிலுள்ள ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிடம், 76 உதவிபெறும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பள்ளிக் கட்டிடங்கள் ஆகியவற்றிற்கு பலத்த சேதம் ஏற்பட்டது.

(v) இரு தேசிய நெடுஞ்சாலைகளின் சில பகுதிகளும், பத்து பெரிய மாவட்டச் சாலைகளின் சில பகுதிகளும், மற்ற மாவட்டச் சாலைகள் பதின் மூன்றின் சில பகுதிகளும் நாசமாகிவிட்டன.

(vi) பெரும்பாலும் உணவு உற்பத்தி வட்டத்தில் உள்ள 289 பாசன ஏரிகளில் உடைப்பு ஏற்பட்டது. 95 ஏரிகள் நீர்ப்பெருக்கம் காரணமாக சேதமுற்றன.

(vii) சுமார் 9,000 ஏக்கர் சாகுபடி செய்த நிலம், ஏரி உடைப்பு காரணமாக, தூர்ந்து போயிற்று அல்லது மணல் படிந்து போயிற்று.

(viii) சுமார் 4,000 கால்நடைகளும் 20,000 ஆடுகளும் இறந்தன.

(ix) 445 மீன்பிடி படகுகள் முற்றிலும் நாசமாகிவிட்டதாகவும், 850-க்கு மேற்பட்ட படகுகள் பெரிதும் சேதமடைந்ததாகவும், சுமார் 13,000 வலைகள் (பருத்தி, நைலான்) முற்றிலும் காணாமற் போய்விட்டதாகவும், 11,000 வலைகள் சேதமடைந்துவிட்டதாகவும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

(x) தென்னந்தோப்புகளும், வெற்றிலைத் தோட்டங்களும் வாழைத் தோட்டங்களும் பெரிதும் சேதமடைந்தன.

பாதிக்கப்பட்டவர்களது கஷ்டங்களை நீக்க அரசாங்கம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள்

ராமநாதபுரம் மாவட்டம்

புயலால் ஏற்பட்ட சேதத்தை மதிப்பிடவும், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க ஏற்பாடு செய்யவும் ஒரு துணைக் கலெக்டர், பல துணைத் தாசில்தார்கள், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் உள்ளிட்ட விசேஷ ரெவின்யூ பணியாளர் நியமிக்கப்பட்டார்கள். கனம் முதல் அமைச்சர் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிக்கு நேரில் சென்று சேதத்தின் அளவைப் பார்வையிட்ட பிறகு, 28—12—1964 அன்று ஒரு கூட்டம் கூட்டினார். நிவாரண நடவடிக்கைகள் குறித்த சில முடிவுகள் அக் கூட்டத்தில் செய்யப்பட்டன. அம் முடிவுகளுக்கிணங்க, கீழ்க்கண்ட நிவாரண நடவடிக்கைகள் அனுமதிக்கப்பட்டன:—

(1) முற்றிலும் சேதமடைந்த ஒவ்வொரு குடிசைக்கும் ரூ. 30 ரொக்க உதவியும், ஓரளவுக்கு சேதமடைந்த ஒவ்வொரு குடிசைக்கும் ரூ. 20 ரொக்க உதவியும், ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் (மீனவர் நீங்கலாக) ரூ. 10 உடைகளுக்கான உதவியும் வழங்கப்பட்டது. இதற்காக, ரூ. 11 லட்சம் அனுமதிக்கப்பட்டது.

(2) ஒவ்வொரு மீனவக் குடும்பத்துக்கும் ரூ. 100 ரொக்க உதவி வழங்கப்பட்டது. இதற்காக ரூ. 11,500 செலவு அனுமதிக்கப்பட்டது.

(3) சுமார் 179 உணவு நிலையங்கள் 3 நாட்களுக்கு நடத்தப்பட்டன. ராமேஸ்வரத்திலுள்ள உணவு நிலையம் 4—1—1965 வரையிலும் மண்டபத்திலுள்ள நிலையம் 28—1—1965 வரையிலும் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டன. இதற்காக ரூ. 1.35 லட்சத்துக்கு மேற்படாத செலவுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

[31st January 1966]

(4) புயலால் சேதமடைந்த சாலைகளுக்கும் கட்டிடங்களுக்கும் மராமத்துக்கள் செய்ய ரூ. 27.57 லட்சம் செலவுக்கு அரசாங்கம் அனுமதி யளித்தது.

(5) உடைப்புகள் ஏற்பட்ட ஏரிகளுக்கு மராமத்துக்கள் செய்வதற்காக ரூ. 18 லட்சம் செலவுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

(6) வலைகளையும் படகுகளையும் இழந்த மீனவர்களுக்கு புதியன வற்றை வாங்கும்பொருட்டு, 50 சதவீத உதவித் தொகையும், 50 சதவீதக் கடனும் வழங்கப்பட்டன. செலவில் உதவித் தொகைக்குரிய பாகம் ரூ. 15.11 லட்சமாகும்.

(7) ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ராமநாதபுரம், பரமக்குடி, முதுகுளத்தூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள குடியானவர்களுக்கு உரங்கள் விலையில் 50 சத வீதம் உதவித் தொகையாகவும், எஞ்சியுள்ள 50 சத வீதம் கடனாகவும் வழங்கப்பட்டது. சலுகையில் உதவித் தொகைக்கான செலவு ரூ. 55,000 ஆகும்.

(8) சேதமடைந்த தென்னம்பிள்ளைகளுக்குப் பதிலாக புதிய தென்னம்பிள்ளைகளை நடுவதற்கெனத் தென்னம்பிள்ளைகள் பாதி விலையில் வழங்கப்பட்டன. வேருடன் பெயர்க்கப்பட்ட, சேதமடைந்த மரங்களின் விளைச்சலில் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை ஈடு செய்யும் விதத்தில் பாதி விலையில் உரம் வழங்கப்பட்டது.

(9) தனுஷ்கோடி மீனவர்கள் விஷயமாக, ஒவ்வொரு குடும்பத் துக்கும் தமது வீடுகளைப் புதுப்பிக்க ரூ. 250 வரையில் கடன் வழங்கப் பட்டது. மற்றவர்கள் விஷயமாக, ஒலக் குடிசைகளைச் செப்பனிட அல்லது புதுப்பிக்க ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 150 வரையில் கடன் வழங்கப்பட்டது. ஒட்டு வீடுகளைச் செப்பனிட அல்லது புதுப்பிக்க ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 500 வரையில் கடன் வழங்கப்பட்டது. இதற்காக ரூ. 22.5 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டது.

(10) நிலங்களை மீட்டு நல்ல நிலைக்குக் கொண்டுவரும்பொருட்டு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 200 வீதம் கடன்கள் வழங்கப்பட்டன. இதற்காக ரூ. 2.4 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(11) புயல் காரணமாக இழக்க நேரிட்ட கால்நடைகளுக்குப் பதிலாகப் புதிய கால்நடைகள் வாங்கும்பொருட்டு காளைமாடு ஒன்றுக்கு ரூ. 250 வீதம் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 1,000 வரையில் வட்டியில்லாக் கடன் வழங்கப்பட்டது. 20-க்குக் குறையாத ஆடுகளை வாங்க ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 500 வரையில் வட்டியில்லாக் கடன் வழங்கப்பட்டது. இதற்காக ரூ. 14 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டது.

(12) வெற்றிலைக் கொடிக்கால் உள்ள ஒவ்வொரு ஏக்கருக்கும் ரூ. 400-க்கு மேற்படாமலும், தோட்டப் பயிர் உள்ள ஒவ்வொரு ஏக்கருக்கும் ரூ. 200-க்கு மேற்படாமலும் மீண்டும் பயிரிடும் பொருட்டு வட்டியில்லாக் கடன் வழங்க ராமநாதபுரம் கலெக்டருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. இதற்காக ரூ. 1 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டது. வெற்றிலைக் கொடிக்காலிறு குரிய கடன் வீதம் பின்னர் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 என்று உயர்த்தப் பட்டது.

(13) இடம் பெயர்ந்தவர்கள் குடும்பம் ஒவ்வொன்றிற்கும் வியாபார அல்லது தொழில் கடன் ரூ. 500 வரை வழங்கப்பட்டது. இதற்காக ரூ. 1.35 லட்சம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டது.

(14) ராமேஸ்வரத்தில் உள்ள புரோகிதர்களுக்கும், வழிகாட்டி களுக்கும் சொந்த ஜாமீன் பேரில் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 50 வட்டி யில்லாக் கடன் வழங்கப்பட்டது. இதற்காக ரூ. 10,000 நிதி ஒதுக்கப்பட்டது.

(15) பொருளீட்டும் உறவினர்களை இழந்த பதினான்கு குடும்பங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 50 வீதம் பிரத்தியேக மானியம் வழங்கப்பட்டது.

[31st January 1966]

(16) பாதிக்கப்பட்ட மீனவர்கள் எல்லோருக்கும் குடும்பம் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 வீதம்! மற்றுமொரு பிரத்தியேக மானியம் வழங்கப்பட்டது. இதற்காக ரூ. 1,15,000 நிதி ஒதுக்கப்பட்டது.

மேலே விவரித்துள்ள பல்வேறு திட்டங்களின்கீழ் அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற செலவு ரூ. 1,56,25,000 ஆகும். அதில் மானியங்கள் மீதான செலவு ரூ. 79,24,000-ம், கடன்கள் மீதான செலவு ரூ. 77,01,000-ம் ஆகும்.

மதுரை மாவட்டம்.

மதுரை மாவட்டத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ரொக்க உதவி வழங்கு வதற்காக ரூ. 1,00,000 ஒதுக்கப்பட்டது.

தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மக்களிடையே உயிர்ச்சேதம் எதுவுமில்லை. ஆனால், பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி வட்டங்களில் 1,412 வீடுகள் சேதமடைந்தன. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் கீழ்க்கண்ட நிவாரண வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன :—

(i) பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ரொக்க உதவி அளிக்க ரூ. 50,000 அனுமதிக்கப்பட்டது.

(ii) 23—12—1964 முதல் 8—1—1965 வரையில் நடத்தப்பட்ட 10 உணவு நிலையங்களில் தினந்தோறும் 4,480 நபர்களுக்கு உணவளிக்கப் பட்டது.

(iii) சேதமடைந்த வீடுகளைப் பழுதுபார்க்கவோ அல்லது அவற்றைப் புதுப்பிக்கவோ ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் ரூ. 150-க்கு மேற்படாமல் மானியம் வழங்கும்பொருட்டு ரூ. 75,000 ஒதுக்கப்பட்டது.

[31st January 1966]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 23 on page 178 supra]

A.-(a) Statement showing the stocks declared up to 22nd August 1964.—

Serial number and name of the district.	By Millers.		By dealers excluding millers.		By producers, excluding millers and merchants.		By others.		Total.	
	Paddy.	Rice.	Paddy.	Rice.	Paddy.	Rice.	Paddy.	Rice.	Paddy.	Rice.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
1 Madras ..	1,516	126	961	31,336	Nil.	Nil.	Nil.	1,485	2,477	32,947
2 Chingleput ..	15,257	1,464	7,379	2,979	2,918	17	Nil.	Nil.	25,554	4,460
3 South Arcot ..	13,191	1,596	11,059	1,687	7,110	218	826	47	32,186	3,548
4 Thanjavur ..	20,714	2,239	3,571	501	12,637	332	3,615	28	40,537	3,100
5 Tiruchirappalli ..	26,220	253	9,951	1,226	6,625	173	5,089	106	47,885	1,753
6 Madurai ..	19,138	4,305	627	165	1,498	3	2,856	163	24,119	4,636
7 Ramanathapuram ..	1,290	26	632	21	Nil.	Nil.	947	2,014	2,869	2,061
8 Tirunelveli ..	10,728	631	7,534	1,379	2,570	1	Nil.	Nil.	20,832	2,011
9 Kanyakumari ..	1,915	465	Nil.	21	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	1,915	486
10 North Arcot ..	5,936	1,364	32,514	6,409	2,036	97	2,045	175	42,531	8,045
11 Salem ..	22,907	1,494	18,125	1,095	418	50	132	60	41,582	2,699
12 Coimbatore ..	94,507	9,807	9,949	8,927	942	16	Nil.	Nil.	1,05,398	18,750
13 Nilgiris ..	Nil.	Nil.	Nil.	1,531	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	1,531
Total ..	2,33,319	23,770	1,02,302	57,277	36,754	907	15,510	4,078	3,87,885	86,032

31st January 1966]

(b) Statement showing the details of stocks requisitioned upto 20th September 1964.—

Serial number and name of the district.	W. E. 29-8-1964		5-9-1964		12-9-1964		19-9-1964		26-9-1964		Total.
	Paddy.	Rice.	Paddy.	Rice.	Paddy.	Rice.	Paddy.	Rice.	Paddy.	Rice.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)
1 Madras ..	..	..	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	..
2 Chingleput ..	..	..	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	..
3 South Arcot ..	..	..	3,665	160	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	..
4 Thanjavur ..	..	..	67	135	4,341.47	400	2,650.63	1,116.65	2,550.64	1,227.75	..
5 Tiruchirappalli ..	..	..	50	..	3,731.34	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	..
6 Madurai ..	..	..	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	..
7 Ramanathapuram ..	..	..	..	65	134.25	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	..
8 Tirunelveli ..	..	..	1,565.13	247.63	469.95	..	237.90	9.64	494	11.00	..
9 Kanyakumari ..	8,191.50	123.50	1.05	2,760.21	220.50	2,371.00	327.00	2,875	338.00	..	..
10 North Arcot ..	..	..	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	..
11 Salem ..	..	..	Nil.	Nil.	3,116.00	1,500.00	5,884.00	4,423.00	1,826.00	2,326.00	..
12 Coimbatore ..	..	..	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	1,394.00	Nil.	Nil.	..
13 Nilgiris ..	..	..	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	Nil.	..
Total ..	8,191.50	5,421.28	728.38	10,687.63	5,851.84	11,143.53	7,270.29	7,745.64	3,902.75	..	..

[31st January 1966]

(அ) 22-8-1964 முடிய அறிவிக்கப்பட்ட இருப்புக்களைக் காட்டும் விவர அறிக்கை—

தொடர் எண்ணும் காலத்தின் பெயரும்.	ஆகஸ்டின் உரிமையாளர்.		சூழியின் உரிமையாளர் தீக்கலன் தீக்கலன் வியாபாரிகள்.		சூழியின் உரிமையாளர்கள். உற்பத்தியாளர்கள்.		ஏப்ரலின் உரிமையாளர்.		மொத்தம்.	
	நெல். (2)	அரிசி. (3)	நெல். (4)	அரிசி. (5)	நெல். (6)	அரிசி. (7)	நெல். (8)	அரிசி. (9)	நெல். (10)	அரிசி. (11)
1 சென்னை ..	1,516	126	961	31,336	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	1,485	2,477	32,947
2 செங்கற்பட்டு ..	15,257	1,464	7,379	2,979	2,918	17	“	ஒன்று மில்லை	25,554	4,460
3 தென்னாற்காடு ..	13,191	1,596	11,059	1,687	7,110	218	826	476	32,186	3,548
4 தஞ்சாவூர் ..	20,714	2,239	3,571	501	12,637	332	3,615	28	40,537	3,100
5 திருச்சிராப்பள்ளி ..	26,220	253	9,951	1,226	6,625	173	5,098	106	47,885	1,758
6 மதுரை ..	19,138	4,305	627	165	1,498	3	2,856	163	24,119	4,636
7 இராமநாதபுரம் ..	1,290	26	632	21	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	947	2,014	2,869	2,061
8 திருநெல்வேலி ..	10,728	631	7,534	1,379	2,570	1	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	20,832	2,011
9 கன்னியாகுமரி ..	1,915	465	ஒன்று மில்லை	21	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	“	“	1,915	486
10 வட ஆர்க்காடு ..	5,936	1,364	32,514	6,409	2,036	97	2,045	175	42,531	8,045
11 சேலம் ..	22,907	1,494	18,125	1,095	418	50	321	60	41,582	2,699
12 கோயம்புத்தூர் ..	94,507	9,807	9,949	8,927	942	16	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	1,05,398	18,750
13 நீலகிரி ..	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	1,531	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	“	“	ஒன்று மில்லை	1,531
மொத்தம் ..	2,33,319	23,770	1,02,302	57,277	36,754	907	15,510	4,078	3,87,885	86,032

(இ) 20-9-1964 முடிய கேட்டு வாங்கப்பட்ட இருப்புகளின் விவரங்களைக் காட்டும் விவர அறிக்கை—

தொடர் எண்ணும் காலத்தின் பெயரும்.	20-8-1964		5-9-1964		12-9-1964		19-9-1964		26-9-1964		மொத்தம்.
	நெல். (2)	அரிசி. (3)	நெல். (4)	அரிசி. (5)	நெல். (6)	அரிசி. (7)	நெல். (8)	அரிசி. (9)	நெல். (10)	அரிசி. (11)	
1 சென்னை ..	..	..	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	(13)
2 செங்கற்பட்டு ..	..	..	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	
3 தென்னாற்காடு ..	..	..	3,665	160	..	..	..	..	..	..	
4 தஞ்சாவூர் ..	..	..	67	135	4,341.47	400	2,650.63	1,116.65	2,550.64	1,227.75	
5 திருச்சிராப்பள்ளி ..	..	..	..	50	..	3,731.34	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	
6 மதுரை ..	..	..	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	..	..	..	..	
7 இராமநாதபுரம் ..	..	..	2,65	134.25	..	..	..	..	..	..	
8 திருநெல்வேலி ..	..	..	1,565.13	247.63	469.95	..	237.90	9.64	494	11.00	
9 கன்னியாகுமரி ..	..	..	8,191.50	123.50	1.5	2,760.21	220.50	2,371.00	327.00	2,075	338.00
10 வட ஆர்க்காடு ..	..	..	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	
11 சேலம் ..	..	..	..	..	3,116.00	1,500.00	5,884.00	4,423.00	1,826.00	2,326.00	
12 கோயம்புத்தூர் ..	..	..	..	..	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	1,394.00	ஒன்று மில்லை	ஒன்று மில்லை	
13 நீலகிரி ..	..	..	..	..	..	..	..	ஒன்று மில்லை	..	..	
மொத்தம் ..	..	..	8,191.50	5,421.28	728.38	10,687.63	5,851.84	11,143.53	7,270.29	7,745.64	3,902.75

[31st January 1966]

(அ) 22-8-1964 முடிய அறிவிக்கப்பட்ட இருப்புக்களைக் காட்டும் விவர அறிக்கை—

தொடர் எண்ணும் காலத்தின் பெயரும்.	ஓக்டோபர் உரிமையாளர்.		நவம்பர் உரிமையாளர் தீர்மான செல்லுபடியாகியவை.		டிசம்பர் உரிமையாளர் தீர்மான செல்லுபடியாகியவை.		ஜனவரி உரிமையாளர் தீர்மான செல்லுபடியாகியவை.		மொத்தம்.	
	நெல்.	அரிசி.	நெல்.	அரிசி.	நெல்.	அரிசி.	நெல்.	அரிசி.	நெல்.	அரிசி.
(1) சென்னை	..	1,516	126	961	31,336	ஒன்று மில்லி	ஒன்று மில்லி	1,485	2,477	32,947
2 செங்கற்பட்டு	..	15,237	1,464	7,379	2,979	2,918	17	ஒன்று மில்லி	25,554	4,460
3 தென்னாற்காடு	..	13,191	1,596	11,059	1,687	7,110	218	826	32,186	3,548
4 தஞ்சாவூர்	..	20,714	2,239	3,571	501	12,637	332	3,615	40,537	3,100
5 திருச்சிராப்பள்ளி	..	26,220	253	9,951	1,226	6,625	173	5,098	47,885	1,758
6 மதுரை	..	19,138	4,305	627	165	1,498	3	2,856	24,119	4,636
7 இராமநாதபுரம்..	..	1,290	26	632	21	ஒன்று மில்லி	ஒன்று மில்லி	947	2,014	2,869
8 திருநெல்வேலி	..	10,728	631	7,534	1,379	2,570	1	ஒன்று மில்லி	20,832	2,011
9 கன்னியாகுமரி ..	..	1,915	465	ஒன்று மில்லி	21	ஒன்று மில்லி	ஒன்று மில்லி	..	1,915	486
10 வட ஆற்காடு ..	..	5,936	1,364	32,514	6,409	2,036	97	2,045	175	42,531
11 சேலம் ..	..	22,907	1,494	18,125	1,095	418	50	321	60	41,582
12 கோயம்புத்தூர் ..	..	94,507	9,807	9,949	8,927	942	16	ஒன்று மில்லி	ஒன்று மில்லி	1,05,398
13 நீலகிரி ..	..	ஒன்று மில்லி	ஒன்று மில்லி	ஒன்று மில்லி	1,531	ஒன்று மில்லி	ஒன்று மில்லி	..	ஒன்று மில்லி	1,531
மொத்தம் ..	..	2,33,319	23,770	1,02,302	57,277	36,754	907	15,510	4,078	3,87,885
										86,032

31st January 1966]

(இ) 20-9-1964 முடிய கேட்டு வாங்கப்பட்ட இருப்புகளின் விவரங்களைக் காட்டும் விவர அறிக்கை.—

தொடர் எண்ணும் காலத்தின் பெயரும்.	20-8-1964		5-9-1964		12-9-1964		19-9-1964		26-9-1964	
	நெல்.	அரிசி.	நெல்.	அரிசி.	நெல்.	அரிசி.	நெல்.	அரிசி.	நெல்.	அரிசி.
1 சென்னை	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
2 செங்கற்பட்டு	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
3 தென்னாற்காடு	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
4 தஞ்சாவூர் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
5 திருச்சிராப்பள்ளி	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
6 மதுரை	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
7 இராமநாதபுரம்	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
8 திருநெல்வேலி	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
9 கன்னியாகுமரி ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
10 வட ஆற்காடு ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
11 சேலம் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
12 கோயம்புத்தூர் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
13 நீலகிரி ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
மொத்தம் ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

மொத்தம் .. 8,191.50 5,421.28 728.38 10,687.63 5,851.84 11,143.53 7,270.29 7,745.64 3,902.75

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Tuesday, 1st February 1966.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. SPEAKER (THE HON. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

அரசிதழ் பதிவுபெற ஊழியர்களின் சம்பளம்

*31. கேள்வி.—திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சமீபத்தில் தமிழ்நாடு என். ஜி. ஒ.-க்களின் பிரதிநிதிகள் தங்களின் சம்பளத்தை உயர்த்தக் கோரி முதலமைச்சரிடம் முறையிட்டார்களா?

(இ) ஆம் என்றால், அதன்மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : (அ) சென்ற ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 23-ம் தேதியன்று திருச்சிராப்பள்ளியில் நடந்த 43-வது மாநில மகாநாட்டில் தமிழ்நாடு கெஜட்டு பதிவிலா அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்பளங்களை மறு பரிசீலனைசெய்ய இரண்டாம் சம்பளக் கமிஷன் அமைக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டது.

(இ) இக்கோரிக்கையை அரசாங்கம் கவனமுடன் ஆலோசித்துப்பார்த்து, சம்பளக் கமிஷன் ஒன்றை நிறுவும் உத்தேசம் எதுவுமில்லை என மேற்படி சங்கத்திற்குத் தெரிவித்துள்ளது.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : சம்பளக் கமிஷன் நியமிக்கும் உத்தேசம் இல்லையென்றாலும்கூட தற்போது விலைவாசி உயர்ந் திருப்பதன் காரணத்தாலும், மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கிராக்கிப் படியை உயர்த்தப்போவதாகச் சொல்லியிருப்பதாலும் அதை அனுசரித்து அடிப்படைச் சம்பளத்தைக் கூட்டிக்கொடுப்பதற்கோ அல்லது கிராக்கிப்படியை இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலேயே கொடுப்பதற்கோ வழிவகை செய்யமுடியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : விலைவாசி உயர்வதைக் கொண்டு புஞ்சப்படி அவ்வப்போது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு முடிவு செய்யப்பட்டு வருகிற விஷயம்.

[1st February 1966]

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் நியமிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லையென்றாலும், அடிப்படைச் சம்பளத்தையாவது உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அடிப்படைச் சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கெல்லாம் ஒரு கமிஷனைப் போட்டுப் பரிசீலனை செய்வது வழக்கம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சார், சென்ற முறை அரசாங்க ஊழியர்களினுடைய பஞ்சப்படியை உயர்த்தும்போது நம்முடைய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கோட்பாடுகளை ஏற்றுக் கொண்டு அமலுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கம் தங்களுடைய ஊழியர்களின் பஞ்சப்படியை உயர்த்துவதற்குப் பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முடிவுசெய்தால் அதையொட்டியாவது இங்கு உயர்த்தப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மத்திய அரசாங்கத்தின் முடிவு என்ன என்று தெரியாது. அது என்னவென்று தெரிந்த பிறகுதான் இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள முடியுமோ அதை எடுத்துக் கொள்ளும்.

திரு. வை. சங்கரன் : மத்திய அரசாங்கத்தின் வருவாய் பெருமளவிற்கு ராஜ்ய சர்க்காரிடமிருந்து வருவதினாலேயே ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு கணிசமான அளவிற்கு உதவி செய்ய மத்திய சர்க்காரை நமது சர்க்கார் வற்புறுத்துமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்தக் கருத்தை முன்னமே மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்திருக்கிறது.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : பஞ்சப்படியை உயர்த்தினாலும் விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போகிற நிலைமை இருக்கிறது. பஞ்சப்படியை உயர்த்துவதற்குப்பதிலாக ஐந்து ஆண்டுகளுக்குமுன் என்ன விலைக்குப் பொருள்கள் விற்கப்பட்டனவோ அதே விலைக்குப் பொருள்களை வாங்கித் தருவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பஞ்சப்படியை உயர்த்தினால் விலைவாசி உயர்கிறது என்பது உண்மைதான். விலைவாசி உயர்வை உத்தரவு போட்டுக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. கன்ஸூமர்ஸ் கோவாப்ரேடிங் சொசைடிகளமூலம் மலிவான விலைக்குத் தரமான பொருள்கள் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யும் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

திரு. செ. மாதவன் : மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் பஞ்சப்படியை ஒட்டி மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று நமது சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதா?

[1st February 1966]

கிறது. மத்திய சர்க்கார் ஊழியர் சம்பள விகிதமும் மாநில சர்க்கார் ஊழியர் சம்பள விகிதமும் ஒரே அளவில் இருக்க வேண்டுமென்று பே கமிஷன் ஏற்கெனவே கன்சிடர் செய்திருந்தது. ஆகவே, அதைப்பற்றி மீண்டும் பரிசீலனை செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பே கமிஷன் என்ன கன்சிடர் செய்தது என்பது எனக்குத் தெரியாது. மத்திய சர்க்காரிலே வேலை செய்யும் ஊழியர்கள் இந்தியா பூராவும் எங்கே வேண்டுமானாலும் தங்கள் மாநிலத்தை விட்டு வேறு மாநிலத்தில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள். நாம் அளித்திருக்கக்கூடிய சில சலுகைகள் மத்திய சர்க்கார் அளிக்கவில்லை. இதை யெல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து நாம் செய்ய முடியாது.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : இந்தக் கிராக்கிப் படியை பரிசீலனை செய்யும்போது மலைப்பிரதேசத்தில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு ஹில் அலவன்ஸ் உயர்த்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பஞ்சப்படி வேறு விஷயம், ஹில் அலவன்ஸ் வேறு விஷயம். ஹில் அலவன்ஸ் அளவப்போது பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : மத்திய அரசாங்கம் சென்னை நகரத்தில் இருக்கும் ஊழியர்களுக்கு நகர அலவன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. சென்னை நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் அதேபோன்று வழங்குவதற்கு உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : புதிதாக எதையும் செய்வதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் இல்லை.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : நீலகிரி மாவட்ட கெஜட் பதிவுள்ள அதிகாரிகளுக்கு ஹில் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுவதில் 800 ரூபாய்க்குமேல் சம்பளம் வாங்கும் சில அதிகாரிகளுக்கு இது கொடுக்கப்படவில்லை என்று அவர்கள் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் முறையிட்டார்கள். பட்ஜெட்டிலே அதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதைப்பற்றித் தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

House Rent Allowance of the State Government servants

* 32. Q.—SRI V. SANKARAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have proposed to raise the House Rent Allowance of the State Government servants, and employees; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No.

(b) Does not arise.

[1st February 1966]

திரு. வை. சங்கரன்: தற்போது விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போவதாலும், வீட்டு வாடகை கூடியிருப்பதாலும், டவுனைவிட்டு வெளியே தங்க இயலாததாலும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப் படியை உயர்த்த உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: வீட்டு வாடகைப்படியை உயர்த்துவது போதிய நிவாரணம் அளிப்பதாகாது. ஆகையால் வீட்டு வசதிக்குழு மூலம் முதன்மையாக மாவட்ட ஸ்தலங்களில் லெல்லாம் சர்க்காராலே முறையான வாடகைக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: மாவட்ட ஸ்தலங்களிலும், தாலுகா ஸ்தலங்களிலும் அரசாங்க அலுவலகங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் அங்கே வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கு வீட்டு வசதி இல்லை. அதனால் ஊழியர்கள் விருப்பம் இல்லாமல் வேலை செய்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்க அலுவலகங்கள் கட்டும் நேரத்திலே அங்கே வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதுதான் என்னுடைய எண்ணம். அதுவும் எந்த அளவிலே மேற்கொள்ள முடியுமோ அந்த அளவிலே கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி தருகிறார்கள். ஆனால், பஞ்சாயத்து யூனியனில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கு வீட்டுவாடகைப்படி தருவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை இதுவரை பரிசீலனை செய்ய வில்லை என்றாலும் இனிமேலாவது பரிசீலனை செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இதற்குத் தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: அண்மையிலே கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது வீட்டு வாடகைப் படியை உயர்த்தவேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டபோது ஆவன செய்கிறேன் என்று சொன்னதாகச் சொல்லப்படுகிறதே, அதைப்பற்றி என்ன சொல்லமுடியும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நான் என்ன சொன்னேன் என்பது நினைவில்லை. ஆவன செய்கிறேன் என்று நான் சொன்னதாகச் சொன்னால் அதையும் நான் மறுக்கவில்லை.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்: ஆசிரியர்களை சர்க்கார் ஊழியர்களாகப் பாவித்து அவர்களுக்கும் வீட்டு வாடகைப்படியை கொடுப்பதற்கு ஆலோசிக்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த மட்டில் அவர்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டுமோ அவை தொடர்ந்து கவனத்தில் இருக்கின்ற விஷயம்.

[1st February 1966]

மாவட்ட நீதிபதிகளின் ஓய்வுக்கால வயது

* 33. கேள்வி.—**திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி:** கனம் முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) மாவட்ட நீதிபதிகளின் ஓய்வுக்கால வயதின் நீடிக்க அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், எந்த அடிப்படையில் வயது நீடிப்பு செய்ய உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) The retirement benefits under the All India Services (Death-cum-Retirement Benefits) Rules, 1958, were already made applicable to the District Judges. The compulsory age of retirement in the case of Indian Administrative Service Officers has been increased from 55 to 58. As the District Judges are treated on a par with the Indian Administrative Service Officers in regard to their retirement benefits, it was considered necessary that the age of retirement of the District Judges also should be raised to 58. Further, the age of retirement of the High Court Judges has also been increased from 60 to 62 by the Constitution (Fifteenth Amendment) Act. As there would be a great disparity in the age of retirement between the High Court Judges (62) and the District Judges (55), it was considered necessary that the age of retirement of District Judges also should be raised to 58.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: அதிக மன வலிவோடு உழைக்க வேண்டிய ஸ்தானத்தில் இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் பதவியில் இருந்து விலகும் வயதை உயர்த்தியிருக்கும்போது சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய வயதை உயர்த்தாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? அவர்களுடைய பதவி விலகும் வயதையும் உயர்த்த சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அது பற்றி யோசிக்கப்பட்டது. ஆனால், சர்க்கார் ஊழியர்களில் பெரும்பகுதியினர் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை; அதை ஆட்சேபித்தார்கள். தங்களுக்கு அது நலன் அல்ல என்று கூறினார்கள். ஆகவேதான் அவர்களுடைய பதவி விலகல் வயது உயர்த்தப்படவில்லை.

திரு. செ. மாதவன்: ஐம்பத்தெட்டு வயது என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டுவிட்டதா அல்லது 55 வயதுக்குப் பிறகு புதிதாக ஒரு உத்தரவு போட்டு 3 வருஷம் எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கப்பட இருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: புதிதாக எக்ஸ்டென்ஷன் விலகல் வயதை உயர்த்தியது போல் டிஸ்டிரிக்ட் பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர் வயதையும் உயர்த்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: ஜில்லா நீதிபதிகளுடைய பதவி விலகல் வயதை உயர்த்தியது போல் டிஸ்டிரிக்ட் ப்ராசிக்யூட்டர் வயதையும் உயர்த்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர்கள் 60 வயது வந்த பதவியில் இருக்கலாம்.

[1st February 1966]

திரு. வை. சங்கரன் : ஜட்ஜுகளுக்குள்ளே வித்தியாசம் பாராட்டாமல் சப்-ஜட்ஜுகளுக்கும் 58 வயது என்று நிர்ணயம் செய்ய முன் வருவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மாநில அரசாங்க ஊழியர்கள் ஒப்பிடுபெறும் வயது 55 என்று இருக்கிறது. ஆகவே, இதிலே வித்தியாசம் ஒன்றும் இல்லை.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : கல்லூரிகளில் பணிபுரிய ஆசிரியர்கள் கிடைக்காமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய ஒப்பிடுகால வயதை அதிகரிக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பள்ளி ஆசிரியர்கள் வயது 58 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற ஆசிரியர்கள் வயதை உயர்த்த இப்போது உத்தேசமில்லை. எங்கே அவசியம் இருக்கிறதோ அவர்களுடைய செர்வீஸ் நீடிக்கப்படுகிறது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : அனுபவசாலிகள் வேண்டுமென்ற காரணத்தால் டாக்டர்கள், ஆசிரியர்கள், ஜட்ஜுகள் போன்றவர்களுடைய ஒப்பிடுகால வயது அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய வயதை உயர்த்தும் உத்தேசம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்த முறையில் ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட் கொடுத்து ஓராண்டுக்குமுன் பதவியிலிருந்து விலகியவர்கள்கூட தொடர்ந்து பதவியில் இருக்க உத்தரவிடப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்வாறு ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட் கொடுப்பதில் பல சிக்கல்களுக்கு இடம் ஏற்படும். ஆகவே, அம்மாதிரிக் கொடுப்பதற்கில்லை.

Tyre industry in the State

* 34 Q.—SRI V. SANKARAN : Will the hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the tyre industry in the State has been affected adversely, on account of shortage of raw materials; and

(b) if so, the steps the Government have proposed to take, to ease the situation?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No representation has been received by the State Government from any of the tyre manufacturers in this State about difficulty in getting raw materials.

(b) Does not arise.

திரு. வை. சங்கரன் : இதற்கான மூலப் பொருள்கள் நம்முடைய நாட்டில் கிடைக்கின்றனவா? அல்லது வெளிநாடுகளிலிருந்து வா வேண்டுமா? எதனால் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது?

[1st February 1966]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member is fishing for information. Raw material by way of rubber is available to a large extent in our country. But it is also imported.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : டயர் விலை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. மூலப் பொருள் இல்லாத காரணத்தால் அதிகரிக்கிறதா? அப்படி அதிகரிப்பதைக் கட்டுப்படுத்த சட்டம் கொண்டு வர முடியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது மத்திய சர்க்கார் பொறுப்பு. ராஜ்ய சர்க்கார் ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

திரு. வை. சங்கரன் : வெளிநாடுகளிலிருந்து இம்போர்ட் செய்யும்படியான மூலப்பொருள் தடைப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்த விவரமும் இந்த ராஜ்ய சர்க்காரிடத்தில் இருக்காது. மத்திய சர்க்காரிடத்தில்தான் இருக்கும்.

Match factory

* 35. Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to set up any match factory mechanised or otherwise, in the public sector in the Fourth Plan period in the State; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) : There is no such proposal.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : இயந்திரத் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை அமைத்தால் தீப்பெட்டி விலை குறைவாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் அதற்கு ஏன் முயற்சி செய்யக்கூடாது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்த மாதிரி ஒரு ஏற்பாடு இல்லையென்று சொன்னேன். ஏன் என்பதற்கு இப்போது காரணங்கள் சொல்வதற்கில்லை.

திரு. சா. கணேசன் : இப்போது பல்வேறு பகுதிகளில் நெருப்புப் பெட்டிகள் கிடைக்கவில்லை என்ற புகார்கள் கிளம்பி இருக்கின்றன. சென்னையிலே கூட சில இடங்களில் நெருப்புப் பெட்டிகள் இல்லையென்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். யோதிய அளவு மூலப் பொருள்கள் சப்ளை செய்யப்படாததால் அதற்குக் காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, ஏதேனும் புது முறைகளை மேற்கொள்ள அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்போது பொட்டாஷியம் குளோரைடு ஷார்ட் சப்ளையாக இருக்கிறது. அது கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் சர்க்கார் செய்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிந்து ஸ்டேட்மென்டில் சொல்லி இருக்கிறேன்.

[1st February 1966]

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தீப்பெட்டி செய்கின்ற முறையில் ஏராளமான பேர் அதைக் குடிசைத் தொழிலாகக் கொண்டு பிழைத்து வருகிறார்கள். இயந்திர வசதியோடு இதற்கு ஒரு நொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி விட்டால் அவர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற காரணத்தால் அதை மனத்தில் கொண்டு அந்த இயந்திரத் தொழிற்சாலையை அரசாங்கம் கொண்டு வராதா என்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி கொடுப்பார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : திரு. மாதா கவுடர் அவர் களுடைய கேள்விற்குப் பதில் கேள்வியாகப் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கேட்டுவிட்டார்கள்.

Accumulation of yarn

* 36. Q.—SRI V. SANKARAN :
SRI M. S. MANI : } Will the Hon. the
Minister for industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a representation was made to the Government by the South India Mill Owners' Association regarding the huge accumulation of yarn and cloth in the State; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) : The hon. Member's attention is invited to the statement under Rule 41 of the Madras Assembly Rules made by the Minister for Industries on 11th November 1965 on this subject.

திரு. எம். எஸ். மணி : பஞ்சாலைத் தொழிலில் உற்பத்தி செய்து முடிந்த பொருள் தேக்கத்தைவிட மூலப்பொருள் இன்றையதினம் அதிகமாகத் தேங்கியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். எந்தக் காரணத்தினால் இப்படிப்பட்ட நெருக்கடி ஏற்பட்டது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பஞ்சாலையில் நெருக்கடி இருப்பதற்கு இரண்டு, மூன்று காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. வழக்கமாக நூல் ஏற்றுமதி செய்கின்ற பிரதேசங்களான வங்காளம், பஞ்சாப் முதலிய இடங்களுக்குப் போதிய அளவு நூல் செல்லவில்லை; நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த இடங்களில் அவர்களுடைய 'ஆஃப்டேக்' குறைந்துவிட்டது. இரண்டாவது, பாங்குகளில் போதிய அளவு கடன் வசதி கொடுக்க இயலாததன் காரணமாக கையில் இருக்கும் நூல் விற்காமல் போனதுடன் புதிதாக உற்பத்தி செய்யவும் முடியவில்லை.

திரு. சா. கேணசன் : என்னவோ காரணங்கள் இருந்தாலும் தேக்கம் அதிகப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. இந்த நேரத்தில் மில்களை மேலும் அதிகரிக்காமல், இருக்கிற மில்களில் ஸ்பின்டில்களை அதிகரிக்காமல், இருக்க அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சாதாரணமாகக் கட்டுப்பாடுகளே செய்யப்படுகின்றன என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் இயங்குகிற திட்டி, இனி

[1st February 1966]

புதிதாக மில்கள் கொடுக்க வேண்டாம் அல்லது கதிர்கள் கொடுக்க வேண்டாமென்று கட்டுப்படுத்தச் சொல்வது சற்று ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அந்த விதமான கொள்கை சர்க்காருக்கு இல்லை.

திரு. எம். எஸ். மணி : இந்த ஆலைகளில் நூல் துணித் தேக்கம் ஏற்பட்டிருப்பதால் தொழிலாளர்கள் பலர் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். சிலர் மிலை முடிவிட்டார்கள். தமிழ்நாட்டில் நாலைந்து மில்கள் மூடப்பட்டு விட்டதாகத் தெரிகிறது. மகாராஷ்டிராவில் மூடப்பட்ட மில்களை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த முன் வந்திருக்கிறது. அதே போன்று நம்முடைய அரசாங்கமும் மூடப்பட்ட மில்களை ஏற்று நடத்த முன் வருவார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தனியாகக் கேள்வி போட்டு எந்தெந்த மில்கள் என்ற விவரத்தைக் கொடுத்தால் சர்க்கார் பரிசீலித்துப் பதில் சொல்ல முடியும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : துணியோ, நூலோ தேங்கியிருப்பது உண்மை. எந்தெந்த மில்களில் எவ்வளவு தேங்கியிருக்கிறது என்ற தகவல் உண்டா? இது அரசாங்கத்தின் கொள்கையை முறியடிக்க முதலாளிகளே செய்யும் சதியா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஓரளவு தேக்கம் இருக்கிறது என்பது உண்மை. காரணங்களோ, நோக்கங்களோ என்னால் கண்டுபிடித்துச் சொல்ல முடியாது.

திரு. வை. சங்கரன் : நம்முடைய நூலுக்கு, முன்னால் கல்கத்தா, பம்பாய் போன்ற இடங்களில் மார்க்கெட் இருந்தது. தற்போது ராஜஸ்தான் போன்ற வட ராஜ்யங்களில் புதிதாக ஸ்பின்னிங் மில்கள் ஏற்படுத்திவிட்ட காரணத்தால் நமது நூலுக்குக் கிராக்கி இல்லாமல் இருக்கிறது. இதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது என்பது தெரியவில்லை. பிற ராஜ்யங்களில் மில்கள் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று கூறும் அதிகாரம் நமக்கு இல்லை. அவ்வாறு சொல்லவும் கூடாது. பொதுவாக, காம்ப்ளெஷனில் சிக்கனமாகச் செய்ய மில்கள் முன் வரவேண்டும். அதுதான் நன்றாக இயங்க வேண்டுமென்பது சர்க்கார் நோக்கம்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : இந்த தேங்கியிருக்கிற நூல் துணி வகைகளில் எந்தெந்த வகைகளில் தேக்கம் இருக்கிறது? வெளி நாடுகளில் விற்பனையாகக் கூடிய நூல் துணியா அல்லது உள் நாட்டிலேயே விற்பனையாகக் கூடிய நூல் துணியா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : துணித் தேக்கம் அவ்வளவு அதிகமாக இல்லை. 15,000 பேல்ஸ் என்று சொல்லப்படுகிறது. நூல் தேக்கம் 20,000 பேல்ஸ் என்றிருக்கிறது. என்ன கவுண்ட் என்று சொல்ல விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் சேகரித்துக் கொடுக்க முடியும்.

A. 280-1

[1st February 1966]

திரு. எம். எஸ். மணி : நூல் துணித் தேக்கத்தால் சில மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. கோவையில் உள்ள கோயம்புத்தூர் ஸ்பின்னிங் அன்ட் வீவிங் மில்லிலுள்ள டைரக்டர்களுக்குள்ளாக ஏற்பட்ட தகராறால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மில்லையாவது அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தி, தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முன்வருமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதுதான் சொன்னேன், தனிக் கேள்வி போட்டால் பரிசீலனை செய்து தகவல் தயாரித்துக் கொடுக்க முடியும் என்று.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இப்போது ஏராளமான நூற்பாலைகள் நம் மாநிலத்தில் வளர்ந்திருக்கின்றன. இந்தச் சரக்குகள் எல்லாம் பல அண்டை நாடுகளுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தன. சுதந்திரம் பெறாமல் இருந்த காரணத்தினால், ஆங்காங்கு நூற்பாலைகள் இல்லாதிருந்த காரணத்தினால் நம் அணிகளுக்கு விலை, பர்மா, மலேயா போன்ற இடங்களில் மதிப்பு இருந்தது. இப்போது அவ்விடங்களிலும் இப்படிப்பட்ட ஆலைகள் விஸ்தரிக்கப் படுவதால் நம் சரக்குகளை அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்யமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் உத்தேசித்து நம் சரக்குகளை ரஷ்யா போன்ற இடங்களில், நம் துணிகளுக்குக் கிராக்கியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள், அங்கு அதிகமாக அனுப்புவதற்கு நம் அரசாங்கம் ஏதாவது திட்டம் வகுக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது ராஜ்ய சர்க்கார் பொறுப்பல்ல. மத்திய அரசாங்கந்தான் இதற்கான ஏற்பாடு செய்வார்கள்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய பதிலில் தேங்கியிருக்கிற நூல் துணி எவ்வளவு என்று ஒரு புள்ளி விவரம் கொடுத்தார்கள். அது என்றைய புள்ளிவிவரம் என்று அறியலாமா? மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட கால இறுதியில் நம் ராஜ்யத்திற்கு எவ்வளவு இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டது? அந்த இலக்கிற்கு துணி நூல் உற்பத்தியாகிறதா? அந்த அளவிற்குக் குறைவாக உற்பத்தியாகிறதா அல்லது அதிகமாக உற்பத்தியாகிறதா? புள்ளிவிவரம் இல்லாவிட்டாலும் அதுபற்றிய தகவலாவது கொடுக்கமுடியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நான் கொடுத்த புள்ளி விவரம் அக்டோபர் மாத புள்ளிவிவரம். அதற்குப் பிறகு எங்களுக்கு வந்திருக்கிற தகவல், இன்று தேக்கம் குறைந்து கொண்டே வருகிறது, நூல் வேகமாக விற்பனையாகிக் கொண்டு வருகிறது என்பதாகும். ஆனால், நூல் விற்பனையாகிக் கொண்டு வருகிறது என்று சொல்லும்போது சில மில்களின் நூல் விற்பனையாகவில்லை. தாம் குறைவான காரணத்தினாலோ அல்லது பழைய இயந்திரங்கள் காரணத்தினாலோ, வேறு எந்தக் காரணத்தினாலோ சில மில்களின் நூல் விற்கவில்லை. இலக்கு பற்றி தனிக் கேள்வி போட்டால் சொல்லமுடியும்.

[1st February 1966]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : தேங்கியிருக்கக் கூடிய சரக்குகளை வேகமாக விற்பனை செய்வதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : மத்திய சர்க்கார் இதற்காகக் ரெடிட் ஸ்கீம்மை தளர்த்தி அவர்களுக்குப் பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரிசர்வ் பாங்க் விதிகளைத் தளர்த்தியிருக்கிறார்கள். மில் ஓனர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தினிடமும் நம் மாநில அரசாங்கத்தினிடமும் கோரினார்கள். எங்களுக்குப் பணவசதி செய்து கொடுத்தாலே போதும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கான ஏற்பாடு ஓரளவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Manufacture of industrial explosives

* 37. Q.—SRI V. SANKARAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to set up factories for the manufacture of industrial explosives such as detonators and plastic explosives in the State; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) The Government have no proposal to set up any undertaking in the public sector in the State for the manufacture of industrial explosives. A letter of intent for the establishment of an industrial undertaking in this State to manufacture 15 million numbers of detonators per annum has been granted by the Government of India in the Private Sector.

திரு. வை. சங்கரன் : இதுபோன்று போருக்குப் பயன்படக் கூடிய தளவாடங்கள் இதர சாமான்கள் போன்றவை, நம் ராஜ்ய எல்லைக்கு அப்பால் இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால் இங்கேயே தயார் செய்வது அனுகூலமாக இருக்கும் என்பதால் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் சொல்லி தனியார் துறையிலோ அல்லது பொதுத்துறையிலோ அந்தத் தொழிற்சாலைகளை இங்கு ஆரம்பிக்க மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் நம் அரசாங்கம் வற்புறுத்துமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது போருக்கு உபயோகப் படுத்துவது அல்ல. இது டெட்டொனேட்டர்ஸ். கிணறுகளை வெடிப்பதற்கும், டன்னல்கள் போன்றவை செய்வதற்கும் வெடிவைக்கக் கூடியது. இது ஸிவில் பர்பஸுக்காக உபயோகப்படுத்தக் கூடியது. ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர் கேட்பதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

Rehabilitation of disabled defence personnel

* 38. Q.—SRI V. SANKARAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether any scheme has been envisaged by the Government for rehabilitation of defence personnel, hailing from the State disabled in action?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No specific scheme for rehabilitation of defence personnel, disabled in action has been envisaged in this State. However, disabled jawans and families

[1st February 1966]

of those killed in action are given assistance by the State Government towards their rehabilitation in civil life from the Madras State Ex-Services Personnel Benevolent Fund operated by the Secretary, Madras State Soldiers', Sailors' and Airman's Board and from other sources on the recommendation of the State Board, such as

- (i) St. Dunston's Aftercare Fund for the Blind;
- (ii) Army Central Welfare Fund;
- (iii) Disabled Army Personnel and Widows Fund; and
- (iv) Army Commandants Fund.

திரு. வை. சங்கரன் : பேரிலே மாணம் அடைந்தால் மட்டும் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. காயம் பட்டு அங்குலினர் களாக ஆகி சரியானபடி வாழ்க்கை நடத்த முடியாவிட்டால் அவர்களுக்கும் உதவி செய்ய மறுபரிசீலனை செய்யமுடியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அங்குலினமானவர்களுக்கும் உதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

'Three Jawans from Coimbatore, South Arcot and Salem who were disabled in the last Chinese Aggression were given grants for getting living accommodation. Two of them were given Rs. 1,000 each from the Madras State Ex-Services Personnel Benevolent Fund while the other was given Rs. 1,500 from St. Dunston's Aftercare Fund on the recommendation of the Secretary, District Soldiers', Sailors' and Airmen's Board'.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : அண்மையில் நடந்த பாகிஸ்தான் பேரில் உயிர் இழந்தவர்கள், புண்பட்டவர்களில் நம் மாநிலத்தைச் சார்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தனிக் கேள்வி வேண்டும். இப்போது புள்ளிவிவரம் இல்லை.

திரு. கோ. சி. மணி : உயிர் இழந்த ராணுவ வீரர்கள், நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டிருந்தும் இதுவரை செய்யப்படாமல் இருந்தால் அவர்கள் குடும்பத்தினர்கள் பேரில் பிறகு ஆர்ஜிதம் செய்ய அரசாங்கம் உதவி செய்யுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது அனுதாபத்துடன் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : சைனா யுத்தத்தில் அங்குலினம் ஏற்பட்டவர்களுக்கு நன்கொடை அல்லது வெகுமதி கொடுத்ததாகச் சொன்னார்கள், அதே போன்று பாகிஸ்தான் யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் இப்படி உதவி இதுவரை கொடுத்திருக்கிறார்களா, அப்படிக் கொடுக்கவில்லை என்றால் இனிமேலாகிலும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

[1st February 1966]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : உதாரணமாகத்தான் சில குறிப்புகள் கொடுத்தேன். யாராவது அந்தமாதிரி அங்குலினமானவர்கள் இருப்பார்களானால் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு மனுச் செய்தால் உடனடியாக உதவி கொடுக்கப்படும்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : உயிர் இழந்தவர்களின் குடும்பங்களுக்கு மற்ற ஜில்லாக்களில் பூமி கொடுக்கப்படுவதாகப் பத்திரிகைகளில் பார்க்கிறோம். நீலகிரியைப் பொறுத்தவரை அங்கு பூமி கொடுப்பதற்கு தடை இருக்கிறது. ராணுவ வீரர்களின் குடும்பங்களைப் பொறுத்தவரை இந்தத் தடையை அகற்றி பூமி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பூமி கொடுக்கவேண்டும் என்பது மட்டும் ஸ்கீம் அல்ல. 'மன்த்லி மெயின்டனன்ஸ்' கொடுக்கலாம், வேறு வேலை வாங்கிக் கொடுக்கலாம், பலவிதச் சலுகைகள் கொடுக்க முடியும். எந்தச் சலுகை எந்தெந்த இடங்களுக்குப் பொருத்தமாக இருக்குமோ அந்தமாதிரிக் கொடுக்கப்படும்.

வேலூருக்கு அருகில் பால்பண்ணைத் திட்டம்

* 39. கேள்வி.—**திரு. ர. ஜீவரத்தினம் :** கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு மாவட்டம் வேலூருக்கு அருகில் ஒரு பால் பண்ணை ஆரம்பிக்கும் திட்டம் ஏதேனும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில் அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) No.

(b) Does not arise.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, may I know whether there is any proposal under the consideration of the Government to encourage private parties to start Dairy Farms and give financial and technical assistance to them?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I require separate question.

திருமணிமுத்தாறு திட்டம்

* 40. கேள்வி.—**திரு. எஸ். ஆறுமுகம் :** கனம் உணவு அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள திருமணிமுத்தாறு திட்டத்தை அமல்படுத்தக் கோரி சேலம் மாவட்ட சட்டசபை அங்கத்தினர்களிடமிருந்து மனு ஏதேனும் அண்மையில் அரசினருக்கு வந்ததா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் பேரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

(உ) இத்திட்டத்தை நான்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது உண்மையா?

(எ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

[1st February 1966]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) to (d) A statement * is placed on the Table of the House.

திரு. சி. வே. வேலப்பன் : இந்தக் குறிப்பில் இரண்டு வகையாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிகச் செலவாவதால் இத்திட்டத்தை ஒத்தி வைத்திருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகும் செலவில் நாலில் ஒரு பகுதியை விவசாயிகள் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள். நாங்கள் முன் வந்து அதை வசூல் செய்து கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறோம். அப்படிச் செய்கிற போது நான்காவது திட்டத்தில் இந்தத் திட்டத்தைச் சேர்க்கும் உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கொடுத்திருக்கும் பதிலில் அந்தத் திட்டம் ஆரம்பப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அதனால் ஏற்படக்கூடிய செலவு, அதனால் ஏற்படும் பலன் இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து அரசாங்கம் ஒரு முடிவிற்கு வந்திருக்கிறது. இப்போதுள்ள நிலையில் மற்றத் திட்டங்களோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது இத்திட்டத்தை இப்போது எடுத்துக் கொள்வது சாத்தியம் இல்லை.

வீட்டு மனைகள் விற்பனை

* 41 கேள்வி.—திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

வீட்டு மனைகள் வாங்குவதையும் விற்பதையும் முறைப்படுத்த சட்டம் ஏதாகிலும் கொண்டு வரும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : No, Sir.

கூட்டுறவு கடன்கள் வசூல் ஒத்திவைப்பு

* 42 கேள்வி.—திரு. ஆ. துரையாசன் : கனம் கூட்டுறவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1964-ம் ஆண்டில் பருவ மழை தவறியதால் கூட்டுறவு கடன்கள் வசூல் செய்வதை ஒத்தி வைக்கும்படி சர்க்காரால் உத்திரவிடப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MAN-RADIAR : (a) No.

(b) Does not arise.

திரு. ஆ. துரையாசன் : தலைவர் அவர்களே, 1964-வது ஆண்டில் பருவ மழை தவறியதின் காரணமாகக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட கடனை வசூல் செய்வதை ஒத்தி வைக்க

* Printed as Appendix I on pages 261 and 262.

[1st February 1966]

வேண்டும் என்று தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து விண்ணப்பங்கள் அரசினருக்கு வந்தனவா? ஆம் என்றால், அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : தஞ்சை மாவட்டத்தில் 'ஃப்ளட்' ஏற்பட்ட ஏரியாக்களில் மட்டும் கடனை வசூல் செய்வதற்கு போஸ்ட்போன்மென்ட், அதாவது எக்ஸ்டென்ஷன் செய்து கொடுக்கப்பட்டது.

திரு. கோ. சி. மணி : அவ்விதம் போஸ்ட்போன் செய்யப்பட்டது, எத்தனை ஆண்டுகள் கழித்து இதை வசூல் செய்து கொள்ளலாம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது? அவ்விதம் நிர்ணயித்திருந்த காலவரையறை முடிந்துவிட்டதா, இல்லையா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : இப்படிப்பட்ட எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுத்திருப்பது, ஷார்ட்ட்டெர்ம் லோன் என்பதை மீடியம் டெர்ம் லோன் என்ற முறையில் கருதப்பட்டது. கும்பகோணம் கூட்டுறவு பாங்கைப் பொறுத்தவரையில் 1965-ஏப்ரலுக்குள் வசூல் செய்யவேண்டும் என்றிருந்ததை 1965-ஏப்ரலுக்குள் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Is it not a fact that postponement or extension has been granted as far as Tirunelveli district is concerned in the matter of collection of loans taken from co-operative societies?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MAN-RADIAR : No, Sir.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தஞ்சை மாவட்டத்தில் இம்மாதிரி தள்ளிவைக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு என்பதை அறியலாமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : ஏப்ரல் 1965-க்குள் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பது, ஒரு இடத்தில் 85 ஆயிரம் ரூபாயும், மற்றொரு இடத்தில் 37 லட்சத்து 62 ஆயிரம் ரூபாயும்.

திரு. கோ. சி. மணி : இவ்விதம் 1965 ஏப்ரலுக்குள் வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று ஒத்திவைக்கப்பட்ட தொகை முழுவதும் வசூலிக்கப்பட்டுவிட்டதா? இன்னும் பாக்கியிருக்கிறதா? அப்படியென்றால், எவ்வளவு பாக்கியிருக்கிறது?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : அந்தத் தகவல் என்னிடமில்லை.

திரு. ஆ. துரையாசன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, வெள்ளப்பெருக்கு காரணமாக கடன் வசூல் செய்வது தள்ளி வைக்கப்பட்டது என்று பதில் சொன்னார்கள். என்னுடைய மூலக்கேள்வியில் பருவ மழை

[1st February 1966]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTION

FAST BY STUDENTS OF THE ALAGAPPA COLLEGE, KARAIKUDI.

MR. SPEAKER: Hon. Members Sri S. Madhavan and Sri M. Kalyanasundaram have given notice of an adjournment motion to discuss the situation arising out of the alleged fasting by the students of the Alagappa College, Karaikudi. The hon. Member Sri Madhavan may briefly explain how the matter can be considered under the rules governing the admissibility of adjournment motions.

* திரு. செ. மாதவன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற அழகப்பா கல்லூரியில் நேற்று 300 மாணவர்களுக்கு மேல் உண்ணாவிரதம் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் தொடர்ந்து இருந்து வருவதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடந்த காலத்திலிருந்து இன்று வரை அந்தக் கல்லூரி நிர்வாகம் மாணவர்களின்மீது பழிவாங்கும் எண்ணத்துடன் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. திடீரென்று நேற்று மாணவர்களைப் பழி வாங்கும் நடவடிக்கையை எதிர்த்து மாணவர்கள் அத்தனை பேரும் உண்ணாவிரதம் இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும், இந்த நிலைமை மற்ற மாணவர்களிடமும் பரவக் கூடிய நிலைமையை உருவாக்கியிருக்கிறது. மாணவர்கள்மீது சட்ட விரோதமான முறையில் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள் என்பதற்குப் போதுமான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. இந்த மன்றம் இதைப்பற்றி விவாதித்து அரசாங்கமும் தலையிட்டு, அந்தக் கல்லூரியில் மாணவர்களைப் பழி வாங்காத சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டும். அதோடு, மாணவர்களுடைய உண்ணாவிரதத்தையும் நிறுத்து வதற்கு அரசாங்கம் தலையிடுவேண்டும். ஆகவே, இந்த நிலைமை யைப்பற்றி இந்த மன்றம் விவாதிப்பதற்காக இந்த சபை நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சனையை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பது தான் என் நோக்கம். ஆயிரம் மாணவர்களுக்கு மேல் காரைக்குடி அழகப்பா கல்லூரியில் படிக்கிறார்கள். இதில் பிரின்ஸிபாலாக பணியாற்றக்கூடியவர் இப்போது ராஜீநாமா செய்து விட்டார். நிர்வாகமும் அவரது ராஜீநாமாவை அங்கீகரித்துவிட்டது. அதற்கு மேலும் ஒரு சிலரின் முயற்சி இருந்து கொண்டிருக்கிறார். அவர் பதவியில் தொடர்ந்து பழிவாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் மாணவர்களைப் பலவிதத்திலும் களை வெளியேற்றியிருக்கிறார். ஹாஸ்டலிலிருந்து பல மாணவர்களை வெளியேற்றியிருக்கிறார். கல்லூரியிலிருந்தும் பல மாணவர்கள் புரிந்தவர்கள் என்ற காரணத்திற்காக இப்போதும் மாணவர்களைப் பழி வாங்குவது சரியல்ல. அரசாங்கமே இவ்விதம்

1st February 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

குற்றம் புரிந்தவர்களை எல்லாம் மன்னித்து விடுதலை செய்திருக்கிறது. ஒரு வருடத்திற்கு முன்னால் சில குற்றங்களைச் செய்தார்கள் என்ற காரணத்திற்காக இந்த பிரின்ஸிபால் பொறுப்பில்லாத முறையில் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறார். இது மாணவர்களிடையே அதிருப்தியை ஏற்படுத்திக் கிளர்ச்சியைத் தூண்டிவிட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணமாக இருக்கிற பிரின்ஸிபால் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய கடமையாகும். இது அவசரமானதும்கூட. இப்போது காரைக்குடியில் நடைபெறுகின்ற இந்தக் கிளர்ச்சி மற்ற மாணவர்களிடமும் பரவுமானால் நிலைமை இன்னும் மோசமாகும். அமைதி நிலவவேண்டிய இந்த முக்கியமான நேரத்தில் இதைப்பற்றி இந்த மன்றம் விவாதிக்க வேண்டியது முக்கியமாகும். ஆகவே, இதை நல்ல எண்ணத்தில் எடுத்துக்கொண்டு இதை விவாதிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மன்றம் விவாதிப்பதற்காக சபை நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, காரைக்குடி அழகப்பா கல்லூரி முதல்வர், நிர்வாகிகள், மாணவர்கள் இடையே நல்லுறவு கெட்டிருக்கிறது என்று உணர்கிறோம். நிர்வாகிகளும் மாணவர்களும் அவர்களுக்குள்ளாகவே தீர்த்துக்கொண்டு நல்லதொரு சூழ்நிலை ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களே தீர்த்துக் கொள்வார்கள் என்று விடுவதால் மேலும் விபரீத விளைவுகள் ஏற்படக் கூடும் என்ற அச்சம் இருக்கிறது. இதிலே அரசாங்கம் தலையிட்டு அமைதி நிலைமையை உருவாக்க முயலுவது ஏற்றதாக இருக்கும். அப்படி அரசாங்கம் தலையிடுவதற்கு இந்த மன்றத்தில் விவாதம் நடைபெறுவதன் மூலமாக நல்ல கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க முடியும். அரசாங்கம் தலையிட்டு நல்லுறவு ஏற்படுத்தினால்தான் எதிர் காலத்தில் நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படக்கூடும். மாணவர்களும் நிர்வாகிகளும் அவர்களாகவே தீர்த்துக் கொள்ளக் கூடிய நிலைமை இல்லை. அவர்களல்லாத மூன்றாவது பேர் ஒருவர் போய்த்தான் அமைதி ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பை அரசாங்கம்தான் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு இங்கே நடக்கக்கூடிய விவாதம் பலன் அளிக்கக் கூடியதாக, உறுதுணை புரிவதாக இருக்கும். அந்த முறையில் விவாதம் நடத்தி நல்லதொரு சூழ்நிலை ஏற்படுத்துவதற்கு, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவைத் தலைவர் அவர்கள் அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதைப்பற்றி இப்போது என்னிடம் தகவல் ஒன்றும் இல்லை. பத்திரிகையில் ஏதோ ஓரளவு செய்தி பார்த்தேன். கல்லூரி முதல்வர் செய்தது சரியா, இல்லையா என்று நான் கூற முடியாது. கல்லூரி முதல்வர் சரியாக நடந்து கொள்ளவில்லை, தவறுதலாக நடந்து கொண்டார் என்றால் அதற்காக உண்ணாவிரதம் இருப்பது நல்லதல்ல. பாதிக்கப்பட்டவர்கள், மேலே யாரிடம் சொல்ல

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1966]

வேண்டுமோ சொல்லலாம். எதற்கு எடுத்தாலும் உண்ணாவிரதம் செய்வது, வேலை நிறுத்தம் செய்வது மாணவர்களுக்கு நல்லதல்ல. மாணவர்களுடைய நலனுக்கு உகந்ததல்ல.

சில மாதங்களுக்கு முன் ஒன்றிரண்டு மாணவர்கள் மிகத் தவறுதலாக நடந்து கொண்டார்கள் என்று செய்தி வந்தது. தகராறு வந்தது, பிறகு தீர்ந்தது. மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் இடையே தகராறு ஏற்பட்டது என்றால் உடனே அதை கவனிக்கக் கூடியவர்கள் கல்லூரி நிர்வாகிகள். அதற்கும் மேலே—கல்லூரிகள் என்றால் பள்ளிகளைப் போல அல்ல—கல்லூரிகள் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய மேற்பார்வைக்கு உட்பட்டவை. பல்கலைக் கழகத்தான் அதைக் கவனிக்கவேண்டும். பிரின்ஸிபால் சரியாக நடந்து கொண்டாரா, இல்லையா, பிரின்ஸிபால் ராஜிநாமா செய்தாரா, ராஜிநாமா செய்துவிட்டு வேலையில் இருக்கிறாரா, அப்படி இருந்தால் இருக்கச் சொன்னது யார், என்பதை யெல்லாம் பல்கலைக் கழகம் கவனிக்க வேண்டும். பல்கலைக் கழகம் கவனிக்கக்கூடிய நிலையிலே அரசாங்கம் இதைப்பற்றிச் சொல்லுவது என்றால், அந்த மீறித் தலையிடுவதாகக்கூட ஆகும். அதற்கு மேலும் நிலைமை தீர் அடையாமல் இருந்து அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டால், அப்போதுதான் அரசாங்கம் தலையிடமுடியும். இப்போது இதில் அரசாங்கம் செய்யக்கூடியது ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே, இது அரசாங்கப் பிரேரணைக்கு உரியது அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: This is not a matter for an adjournment motion. Hence I withhold my consent to it.

III.—NOTICE UNDER RULE 57 FOR RAISING A DISCUSSION ON THE AGRICULTURAL SITUATION IN THANJAVUR DISTRICT.

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri M. D. Thiagaraja Pillai has given notice of the following under Rule 57 of the Assembly Rules:—

“To raise a discussion on an urgent matter of administration, namely the agricultural situation in the Thanjavur district.”

In the explanatory notes appended to the notice, he has given the following reasons for raising the discussion.

“(1) Due to failure of rains in the Thanjavur District, there has been complete failure of crops; the talady crop has completely withered and special remission should be given after proper inspection and assessment. Collection of the increased kist should also be postponed.

“(2) Though the Government have fixed a fair price for paddy, it does not reach the villagers due to the commission agents paying them less than the price fixed and also the procurement should be done at the assembly points themselves and the producers should not be asked to bring his produce to the godowns which are far away.

NOTICE UNDER RULE 57 FOR RAISING A DISCUSSION ON THE AGRICULTURAL SITUATION IN THANJAVUR DISTRICT

[1st February 1966] [Mr. Speaker]

(3) Though a number of filter points have been sunk, there are no engines available to test the yield and also to work the filter point wells as there is often a lot delay. The pipes for the filter points are also not available due to defective planning on the part of the officials.

(4) There is also a lot of delay in giving electricity supply at places where filter points have been provided with electric motor pumpsets.

(5) If the situation is to improve, the above administrative deficiencies have to be rectified with the least possible delay.”

The notice raises more than one definite issue and is hence hit by rule 59 (i). Further, though the matter is of sufficient importance, it lacks urgency. The Member will have an opportunity to raise the matter in the course of the discussion on the Governor's Address. Therefore the notice is disallowed.

IV.—PRIVILEGE MATTER.

ISSUE OF AN ORDINANCE AFTER SUMMONING THE LEGISLATURE.

MR. SPEAKER: The next item is a matter of privilege given notice of by the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1966-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 20-ம் தேதி மெட்ராஸ் எஸ்சென் ஷியல் ஆர்ட்டிகிள்ஸ் கண்ட்ரோல் அண்ட் ரெக்விஸிஷனிங் ஆக்டின் காலத்தை நீடிப்பதற்காக அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய சபையைக் கூட்டுவதற்கு நோட்டீஸ் அனுப்பப்பட்ட பிறகு இந்த அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல காரியத்திற்காக அவசரச் சட்டம் கொண்டு வருவதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரும் அதிகாரத்தை இவ்வளவு சாதாரண விஷயங்களுக்குப் பயன்படுத்துவது முறை ஆகாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்தச் சட்டத்தின் காலத்தை நீடிக்கவேண்டுமென்று டிஸம்பர் மாதத்தில் இலாகா எதிர்பார்த்திருக்க முடியும். எதிர் பார்த்து முன்னாலேயே கொண்டு வந்திருக்க முடியும். ஆனால் அந்த மாதிரி கொண்டுவரவில்லை. அப்படியே இருந்தாலும், அவ்வளவு அவசியமாக இருந்தால் சில தினங்களுக்கு முன்பாகவே சபையை வைத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றியிருக்கலாம். இந்த மாதிரி செய்வது இது முதல் தடவை அல்ல. இதற்கு முன் பல தடவைகள் நடந்து சபையின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கும் அதிகாரம் கவர்னருக்குக் கொடுத்திருப்பதை ஒரு சட்டத்தை நீடிக்க அந்த அதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்துவது இந்தச் சபையை அலட்சியப்படுத்துவதாக ஆகும். இதிலே இலாகா தவறி இருந்தால் அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்தப் பிரச்சனையைச் சபை முன் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதில் ஏதாவது

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [1st February 1966]

தவறு இருக்குமானால் அப்புறம் யோசிக்கலாம். சபாநாயகர் அவர்கள் அபிப்பிராயம் கூறினால் அதன் பிறகு கமிட்டிக்கு விடலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய சட்ட சபையிலே இதற்கு முன் தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன. அவசரச் சட்டத்தை சட்ட சபை கூடுவதற்கு முன்னால் பிரேரேபிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்குமானால் அது பிரீச் ஆப் பிரிவிலேஜ் ஆகாது என்று தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதையொட்டி நான் இப்போது அதிகமாகப் பேசப்போவதில்லை. எதனால் இவ்வளவு நெருக்கடியான நிலையில் பிரசுரிக்க வேண்டி ஏற்பட்டது என்று நான் விளக்கிச் சொல்ல வேண்டும். சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் தவறு ஏற்பட்டதா என்ற சந்தேகத்தை எழுப்பக் கூடியதாக இருப்பதால் நான் விளக்கிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி அவர்களுடைய அனுமதியை நாம் கோரினோம். கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும், 304 (பி) ஆர்ட்டிகள் பிரகாரம் இந்தச் சட்டத்தை நாம் நீடிக்க வேண்டுமானால் ஜனாதிபதியினுடைய முன் உத்தரவை வாங்கித்தான் அதை நாம் பிரேரேபிக்க முடியும்.

Article 304 sub-clause (b) says : ' Provided that no Bill or amendment for the purposes of clause (b) shall be introduced or moved in the Legislature of a State without the previous sanction of the President.'

அதற்காக 1965-ம் வருஷம், செப்டெம்பர் மாதம் 10-ம் தேதி இதை நீடிக்கவேண்டுமென்று எழுதினோம். ராஜ்ய சர்க்கார் எவ்வளவு அதில் கருத்தாக இருந்தார்கள் என்று எடுத்துக்காட்ட இன்னும் ஒன்று சொல்லலாம். இதே விஷயத்தை டிஃபென்ஸ் ஆஃப் இந்தியா ரூல்ஸ் மூலமாக நாங்கள் கண்காணிக்க முடியும் என்று இருந்தாலும், டிஃபென்ஸ் ஆஃப் இந்தியா ரூல்ஸை இதற்குப் பயன்படுத்த விரும்பவில்லை என்று நாங்கள் எழுதிக் கேட்டோம்.

In this connection it may be mentioned that the orders relating to the supply of electrical energy and levy of charges for such supply may, during the period of emergency, be enforced under rule 125 of the Defence of India Rules, 1962, also. But the intention of the State Government is that those orders should be continued in force even after the expiry of the period specified in sub-section (3) of section 1 of the Defence of India Act, 1962 (Central Act 51 of 1962) in case the period expires earlier than the 25th January 1969. But it is not the intention to use the Defence of India Rules.

அதனாலே நாம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று எழுதினோம். மத்திய சர்க்கார் இதைப் பரிசீலனை செய்து '1910-ம்

1st February 1966] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

வருஷத்திய எலக்ட்ரிஸிடி ஆக்ட் பிரகாரம் செக்ஷன் 22 (பி)-ன் கீழ் உங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது, புதுச் சட்டம் தேவையில்லை' என்று கருத்து தெரிவித்தார்கள். அந்தக் கருத்து போன செஷன் நடந்துகொண்டிருந்த சமயத்தில் தந்தியெல்லாம் அடித்த பிறகு நமக்குக் கிடைத்தது. அப்பொழுதுதான் அவர்கள் அந்தக் கருத்தைச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை நமது ராஜ்ய சர்க்கார் சட்ட இலாகாவில் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில், ஒத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் சொல்லியபடி செக்ஷன் 22 (பி) இதற்குச் செல்லாது என்று நாங்கள் கருதி, அதற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு 'நீங்கள் சொல்லுகிற ஆலோசனை சரியல்ல, இதற்குத் தனியாக சட்டம் வேண்டும்' என்று எழுதினோம். அதன் பின்பு தான் பெர்மிஷன் வந்தது. இதனால் தான் இந்த நெருக்கடி நிலை ஏற்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய இலாகா எவ்வளவு பொறுப்புள்ளதாக, எவ்வளவு துரிதமாக இதைப்பற்றி முன்கூட்டியே யோசனையெல்லாம் செய்து, நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்காக திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய பதிலிலிருந்து நன்னுடைய இலாகா இதற்குப் பொறுப்பு அல்ல, மத்திய சர்க்கார்தான் இதற்கு அனுமதி அளிக்கவேண்டிய பொறுப்பு என்பதை மறைமுகமாகக் கூறினார்கள்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is a difference of opinion on the point of law.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய சட்டத்தை நீடிப்பதற்கு இவ்வளவு இடையூறுகள் உண்டாகியிருக்க வேண்டியதில்லை. இருக்கக்கூடிய சட்டத்தை நீடிப்பதற்கு அனுமதி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு இவ்வளவு காலதாமதம் ஆகியிருக்கிறது. 'இப்படி நாங்கள் சட்டசபையைக் கூட்டப் போகிறோம், அதற்கு முன்னாலேயே எங்களுக்குத் தகவல் வேண்டும்' என்று நம்முடைய அரசாங்கம் மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்திருந்ததா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதிலும் இலாகா தேறி விட்டது என்பதற்கு நான் கடிதத்தைப் படிக்க விரும்புகிறேன்.

'Kindly recall the telephonic conversation I had with you this morning regarding the introduction in the State Legislature of the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1965. The next session of the State Legislature is commencing on the 3rd November 1965 and will sit only for about 10 days. As it is absolutely essential that the amending legislation should be enacted in that session, urgent concurrence and previous sanction of the President is necessary, for the introduction of the Bill. I therefore request you kindly to help obtain the concurrence of the Government of India . . .'

[1st February 1966]

MR. SPEAKER: So, I think the hon. Member is now satisfied.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I am not pressing the matter.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS MEDICAL PRACTITIONERS BILL, 1965 (L.A. BILL No. 22 OF 1965).

* THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Mr. Speaker, Sir, I present the Report of the Joint Select Committee on the Madras Medical Practitioners Bill, 1965 (L.A. Bill No. 22 of 1965) and move for leave to withdraw the Bill.

Sir, hon. Members of this House are aware that a Bill for consolidating and amending the law relating to medical practitioners in the State of Madras was introduced in this Assembly during its last session held in July-August 1965. The Madras Medical Practitioners Bill, as it was called, was based on the draft Model Bill formulated by the Government of India. The object of the Bill was that only practitioners who have registered their names with the appropriate council can practice medicine in this State, while unqualified persons will be eliminated from the field of medical practice for the safety and well being of the society. The Government of India have subsequently withdrawn their Model Bill. This Government, however, decided to proceed with the Madras Medical Practitioners Bill and based on the recommendations of both the Houses of the Legislature, it was referred to a Joint Select Committee consisting of eighteen Members. The Joint Select Committee met on three occasions. At its first meeting the Committee decided to call for written memoranda and hear oral evidence from the existing associations, institutions and individuals practicing different systems of medicine in this State. A number of associations, institutions and individuals have sent written memoranda. At its second meeting the Joint Select Committee heard the oral evidence tendered by the representatives of various organisations, institutions, individuals, etc., and recorded them. As the subject "Medicine and Medical Practice" is in the concurrent list, the views of the Government of India, Ministry of Home Affairs, were also called for. Their views have also been received. The Joint Select Committee which met on the third occasion considered all of them and decided that the Bill in its present form should not be proceeded with as the Medical Council of India have objected to the inclusion of allopathic system of medicine in the consolidated Bill and as there will be difficulty in getting the Government of India's consent if the Bill is further proceeded with in its present form. The Joint Select Committee therefore recommended that the present Bill be withdrawn and that separate Bills, one for the Medical Practitioners of Homeopathic System of Medicine, one for the Medical Practitioners of

1st February 1966] [Srimathi Jothi Vencatachellum]

Indian and Indigenous Systems of Medicine and, if necessary, a Bill to suitably amend the Madras Medical Registration Act, 1914, be brought forward.

Action is being taken to draft separate Bills on the lines of the recommendations made by the Joint Select Committee. It has therefore become necessary to withdraw the Madras Medical Practitioners Bill already introduced in the Legislature. I therefore, beg leave of the House to move that the Madras Medical Practitioners Bill, 1965 (L.A. Bill No. 22 of 1965) already introduced in this Assembly be permitted to be withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is—

'That leave be granted for the withdrawal of the Madras Medical Practitioners Bill, 1965 (L.A. Bill No. 22 of 1965).'

The motion was put and carried and the Bill was withdrawn.

(2) THE MADRAS CO-OPERATIVE SOCIETIES (AMENDMENT) BILL, 1966.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1966.

MR. SPEAKER: The question is—

'That leave be granted for the introduction of the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1966.'

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

(3) THE MADRAS UNIVERSITY (AMENDMENT) BILL, 1965
(L.A. BILL NO. 42 OF 1965.)

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

'That the Madras University (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 42 of 1965) as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration.'

Sir, as the hon. Members are aware, this Bill was introduced in the Assembly on the 10th November 1965. Subsequently, with the concurrence of the Legislative Council, the Bill was referred to a Joint Select Committee. The Committee considered the Bill in detail and submitted its report together with a copy of the Bill as revised by it.

I shall briefly explain the important changes which the Joint Select Committee has made in Bill.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [1st February 1966]

The Committee has decided that the preamble to the parent Act should not be omitted as originally proposed but that it should be retained with suitable modifications. The preamble has been revised accordingly.

The Committee has made certain changes in the composition of the Senate. Instead of giving representation to the Mayor, Municipal Corporation of Madras as an ex-officio Member of the Senate, the Joint Select Committee has recommended that provision may be made for the election of a Councillor by the Councillors of the Corporation.

Another important decision of the Joint Select Committee is that the practice relating to the grant of life membership to donors may be dispensed with. Accordingly, it has recommended the deletion of the provision relating to the life membership of persons making a donation of not less than Rs. 50,000. Clause 13 of the Bill has been suitably amended to provide that all persons who have made a donation of Rs. 25,000 before the date of the commencement of the amending Act shall be life-members of the Senate.

9-30 a.m. The Committee has further decided that the election of the representatives of the M.L.As and M.L.Cs should be in accordance with the system of proportional representation by means of the single transferable vote.

The Committee has also slightly altered the constitution of the Syndicate. According to the original provision out of the five members to be elected to the Syndicate by the members of the Academic Council, four were to be teachers of affiliated colleges and one was to be a person other than a teacher of an affiliated college. The Committee has decided that the fifth member should be a teacher of an approved college.

As regards the placing of the annual accounts and the financial estimates before the Senate, the Committee has suggested that the sub-clause might be recast to make the intention clearer. This has accordingly been done.

The Committee has also altered the constitution of the Academic Council. The Committee has decided that provision should be made for the election of five representatives by the principals of training colleges and five representatives by the teachers of training colleges. It has also decided that in view of this, no further representation need be given to training colleges by virtue of their being professional colleges. As regards approved colleges, the representation has been increased from two to three. Out of the three, two are to represent colleges providing courses of study for admission to the examinations for titles and diplomas of the University and the remaining one to represent colleges providing courses of study for admission to the Pre-University Examination.

1st February 1966] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Provision has been made for the election of one teacher from each of the affiliated colleges other than post-graduate, professional and training colleges.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பல்கலைக்கழகத் திருத்த மசோதா பற்றி சில கருத்துக்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. பத்திரிகைகளில் கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்த்திருப்பார்கள். சொல்லப் படும் அடிப்படையான குறைபாடு என்னவென்றால், பல்கலைக்கழகத்தின் உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது, அந்த முறையில் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படுகிறது என்பது. பல்கலைக் கழகத்திற்கு உரிமை உண்டு. உரிமை பாதிக்கப்படக் கூடாது, அரசாங்கம் தலையிடக்கூடாது, பல்கலைக்கழக விவகாரங்களில் அரசாங்கம் தலையிடக்கூடிய அளவில்தான் திருத்தங்கள் வந்திருக்கின்றன என்ற குறைபாடுகள் குறிப்பிடப் படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் பத்திரிகைகள் மூலம், அனுவம் 'லெட்டர்ஸ் டு தி எடிட்டர்' மூலம்தான் அதிகமாக வருகின்றன. ஆனால், என்னுடைய கருத்து இது தவறுதலான கருத்தேயன்றி வேறில்லை. ஆங்கிலத்தில் சொன்னால், இது ஒரு obsession தான். 'பல்கலைக் கழகத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது, அதை பாதிக்கும் முறையில் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது. அப்படித்தான் இருக்கவேண்டும்' என்று தவறான கருத்துக்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். வேறு மாநிலத்தில், பல்கலைக்கழகத் திருத்தச் சட்டம் வந்தபோது சொல்லப்பட்ட குறைபாடுகளையே இப்பவும் சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றி என்ன நினைத்துக் கொண்டார்கள். அந்தத் திருத்தம் கூடாது என்பதற்குச் சொன்ன அதே கருத்துக்களை இந்த மசோதாவிற்கும் சிலர் கூறிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், அப்படி வேறு மாநிலத்தில் வேறு பல்கலைக் கழகச் சட்டம் திருத்தப்பட்டதற்கும், இந்தச் சென்னை பல்கலைக் கழகச் சட்டம் திருத்தப்படுவதற்கும் வித்தியாசம் உண்டு என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

வைஸ்-சான்ஸலர் நியமனத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். அதைப் பற்றி ஒரு கனம் அங்கத்தினர் திருத்தம் கூட நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வைஸ் சான்ஸலரை சான்ஸலரே நியமிக்க வேண்டும் என்றால், அரசாங்கக் கருத்துப்படிதான். கவர்னர் சான்ஸலராக இருந்தால், நியமிப்பார்கள் என்று ஒரு ஆட்சேபம். இங்கே அப்படி பட்ட திருத்தம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால், முன்பு இருந்ததையே எடுத்துக் கொள்வோம். செனட் சபை மூன்று பேர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது, அவர்களில் ஒருவரை சான்ஸலர் தேர்ந்தெடுப்பது என்பதுதான். அதற்குப் பதிலாக, செனட் சபை மூன்று பேர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குப் பதிலாக, ஒரு குழு அமைப்பது, ஆங்கிலத்தில் சொன்னால், ஒரு ஹை லெவல் கமிட்டி அமைப்பது; உயர்பதவியில்; பொறுப்புள்ளவர்களை; அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவர்களைக் கொண்டு ஒரு குழு அமைப்பது, செனட் ஒருவரையும், சிண்டிகேட் ஒருவரையும், சான்ஸலர் ஒருவரையும் நியமிப்பது, இந்த மூன்று பேர்களும் ஒரு குழுவாக அமைந்து அவர்கள் மூன்று பேர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது, அதிலே ஒருவரை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1966]

சான்ஸலர் தேர்ந்தெடுப்பது என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. செனட் வைஸ் சான்ஸலரை நியமித்தால், தேர்தல் வைக்கப் கூடாது. தேர்தல் என்று வந்தால் அது சிறந்ததுதான், ஜனநாயகத்தில் அது இன்றியமையாததுதான் என்றாலும்—தேர்தலினால் பல விளைவுகள், சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. செனட் சபைக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் குறைவு இருக்கக்கூடாது என்று தான், அதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்றுதான். அந்த நோக்கத்தோடுதான் இந்த மாறுதல் செய்யப்படுகிறது. இந்த மாறுதலால், உரிமை போய்விடாது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். முன்பு இருந்த முறைப்படியும், செனட்டு எடுத்து விட்டால் வசூலர்கள் என்று இல்லை. அவர்கள் மூன்று பேர்களை எடுப்பார்கள். சான்ஸலர் அவர்களில் ஒருவரை நியமிப்பார், நேரிடையாக செனட்டே வைஸ் சான்ஸலரை நியமிப்பது என்ற நிலை அப்பொழுதும் இல்லை. அது சில பல்கலைக் கழகங்களில் கையாளப்படுகிறது. இந்த மசோதா முதன்முதலில் விவாதிக்கப் பட்டபோது, விளக்கினேன். மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தாலும் இவ்வாறுதான், இந்தமுறைதான் கையாளப் பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில்தான் இந்த மசோதாவும் வந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டேன். ஆகையினால், பல்கலைக் கழகத்தினுடைய அந்தஸ்துக்குக் குறைவு ஏற்படும் அளவிலே இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது என்று வேறு யாராவது வெளியிலே கருதினாலும், இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் அப்படிச் கருதப்பட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மற்றொன்று, 'ஆடானமி' என்று பேசுகிறார்கள். பல்கலைக் கழகத்தினுடைய ஆடானமியிலே எனக்கும் பெருத்த நம்பிக்கை உண்டு. ஆனால், எடுப்பார் கைப் பிள்ளையாக இருக்கக் கூடாது. இன்னொன்று, 'பல்கலைக்கழகத்திலே அரசாங்கத்திற்கு ஒன்றும் சம்பந்தம் இல்லை. அது ஏதோ அப்படியே ஆகாயத்திலிருந்து வந்தது. ஸ்வயம்புவாக ஏற்பட்டது, யாரும் கிட்டப் போகக் கூடாது. பார்க்கக் கூடாது' என்று நினைப்பது என்றால், அதற்கு பல்கலைக்கழகம் எதற்கு? பல்கலைக்கழகம் மாணவர்களுடைய அறிவு வளர்ச்சிக்காக ஏற்பட்டிருப்பது. பண்டைக் காலத்தில் அதெல்லாம் பெரிய 'கில்ட்' ஆக இருந்தன. இங்கிலாந்து சரித் திரத்தைப் பார்த்தால், பல்கலைக்கழகங்களை தகராறுகளில் ஈடுபட்டிருந்தன என்பதைத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். அரசாங்கத்திற்கு ஏன் அக்கறையில்லை? ஜனநாயகத்தில் அரசாங்கம், சட்ட மன்றத்திற்கு உட்பட்டது. இந்த மன்றத்திற்குக் கொள்கையை வகுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றும் உரிமை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அதற்குப் புறம்பாக பல்கலைக் கழகம் நடப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது தகராறு வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம் என்றாலே, அதவே பல்கலைக்கழகத்தின் பெருமைக்கு உகந்ததல்ல. நம்முடைய பல்கலைக் கழகத்திற்கும், இந்த அரசாங்கத்திற்கும் எந்தவிதத்திலும் தகராறுகள் ஏற்பட்டதில்லை. அவர்கள் ஒன்று சொல்லுவது, நாம் ஒன்று சொல்வது என்றில்லை. அபிப்பிராயங்களைக் கலந்து பேசிக்கொள்ளுகிறோம்,

1st February 1966]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கலந்து ஆலோசிக்கிறோம். ஆராய்கிறோம். அதன் பேரில் முடிவு எடுக்கிறோம். மாணவர்களுக்கு உகந்தமான முடிவு எடுக்கிறோம். ஆகையினால் இரு பக்கத்திலும் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஏதோ பல்கலைக் கழகம் தனி ஸ்தாபனம் யாரும் அதன் மேலே போகக் கூடாது என்றால் எப்படி சரியாகும்? அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இல்லை, சட்டமன்றத்திற்கு உரிமையில்தான் என்றால், இந்தச் சட்ட மன்றம் சட்டம் செய்துதானே அது அமைந்தது. அதுவே ஸ்வயம்புவாக அமையவில்லையே. அதற்காக அரசாங்கத்திற்கு எல்லாவற்றிற்கும் உரிமை என்பதும் சரியாகாது. பொறுக்குக் கமிட்டியிலே வேடிக்கையாக நான் சொன்னேன். இந்தச் சட்டத்திலே கல்வி அமைச்சர் 'புரோ சான்ஸலர்' என்றிருக்கிறார். செனட் சபைக்கு வைஸ் சான்ஸலர் தலைமை தாங்குகிறார். கல்வி அமைச்சர் போய் 'நான்தான் புரோ சான்ஸலர், நீங்கள் எழுந்து போங்கள்' என்று சொல்லி அங்கே போய் உட்கார்ந்து கொள்ள எனக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்றும் 'நான் சொல்லுவதையே கேளுங்கள்' என்று சொல்ல (திரு. இராம அரங்கண்ணல் : அப்படி சொல்லலாம் இல்லையா?) சொல்ல அதிகாரம் இருந்தாலும், அப்படி நடக்காது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இவை எல்லாவற்றிற்கும் சட்டம் செய்துவிட முடியாது. ஒரு வரம்பு இருக்கிறது. நமக்கென்று ஒரு பண்பாடு இருக்கிறது. ஒரு 'கன்வென்ஷன்' இருக்கிறது. இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில், இம்மாதிரி தகராறுகள் எப்பொழுதும் ஏற்பட்டதில்லை. ஏற்படப் போவதும் இல்லை. ஆனால், அரசாங்கத்திற்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. அந்த வகையிலே தான் இந்த விதிகளை நாம் அமைத்திருக்கிறோம். இது மாதிரி தான் மதுரைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டமும் அமைக்கப்பட்டது. அப்பொழுது நீண்ட விவாதமும் இந்த மன்றத்திலே நடைபெற்றது. செலக்ட் கமிட்டி அப்போதும் பரிசீலனை செய்தது. அதை நிறைவேற்றினோம். சென்னை பல்கலைக் கழகச் சட்டம் 1923-ஆம் ஆண்டிலே நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டமாகும். அதை அப்படியே வைத்துவிட்டு, முதலில் புதிதாக அமைக்கப்படும் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குரிய சட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டு, அதன் பிறகு சென்னைப் பல்கலைக்கழகச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்கலாம் என்று நினைத்தோம்.

சில பேர்கள் நினைக்கிறார்கள், மதுரைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டம் ஒரு மாதிரியாகவும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டம் ஒரு மாதிரியாகவும் இருக்கவேண்டுமா என்று. புதிய பல்கலைக் கழகமாக இருந்தாலும் பழைய பல்கலைக் கழகமாக இருந்தாலும் ஒன்றுதான். அப்போதைக்கப்போது நம்முடைய கருத்திற்கேற்றவாறு, அவசியத்திற்கேற்றவாறு நாம் சட்டங்களை மாற்றியமைத்துக் கொண்டு வருகிறோம். மற்ற மாநிலங்களிலும், மற்ற நாடுகளிலும் கூட, பல்கலைக்கழகச் சட்டம் மாற்றியமைக்கப்படுகிறது. கல்வி என்பது தொடர்ந்து ஆராய்ச்சியிலே இருக்கும் விஷயம். முன்பு இருந்த மாதிரியே தான் இப்பொழுதும் நடக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. ஆகவே, இம்மாதிரி பொதுவான குறை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1966]

பாடுகளை, ஏதோ பத்திரிகையில் வருவதைப் பார்த்துவிட்டுச் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தவறுதலான கருத்தை இந்த மன்றத்தில் யாரும் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று தான் நான் நம்புகிறேன்.

கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள், 'மினிஸ்டர் ஆஃப் டிஸ்டென்ட்' கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேல் சபை உறுப்பினர் அவர்களும் 'டிஸ்டென்ட்' கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு தவறுதலான கருத்தோடு தான் அவர்கள் அந்த 'டிஸ்டென்ட்' கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் அவர்களுக்குத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் என்ன லட்சியத்தோடு தெரிவிக்கின்றார்களோ, அது தான் அரசாங்கத்தின் லட்சியமும். என்னுடைய லட்சியம் கூட அது தான். அதிலே ஒன்றும் வேறு பாடு இல்லை. ஆனால், அதை இந்தச் சட்டத்தின் 'பிரியாம்பிளி' லேயே போடவேண்டுமா என்பது தான் பிரச்சனை.

இப்பொழுது இருக்கும் பல்கலைக்கழகம் நடைமுறையில் இயங்கி வருவதைப் பார்த்தால், அத்தகைய திருத்தத்திற்கே அவசியம் இல்லை. திருத்தத்தின் கருத்திலே இப்பொழுது இருக்கும் பல்கலைக் கழகத்தினருக்கும் மாறுபட்ட அபிப்பிராயம் கிடையாது. தமிழ் வளர்ச்சி என்றால், அதற்கு முதன்மையான இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. கூடியவரையில், இந்தப் பல்கலைக்கழகம், தமிழ் வளர்ச்சிக்கு மட்டுமல்ல, வேறு மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கும் கூட முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறது. சமீபத்தில், ரஷ்ய மொழிக்குக் கூட நம்முடைய பல்கலைக்கழகத்தில், Chair ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். எப்படி. ரஷ்யாவில் அவர்கள் தமிழ் Chair ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களோ, அதே மாதிரி நம்முடைய பல்கலைக் கழகத்திலும் நாம் ரஷ்ய மொழிக்கு Chair ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். மற்ற மாதிரிகளிலும் நம்முடைய மொழிக்கு அவர்கள் எவ்வளவோ முக்கியத்துவம் அளிக்கிறார்கள். அதையும் கவனிக்க வேண்டும். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு உஸ்மானியா பல்கலைக் கழக வைஸ் சான்ஸலர் அவர்கள் என்னிடம் வந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார். ஹைதராபாத்தில் உள்ள உஸ்மானியா பல்கலைக் கழகத்தில் Tamil Chair ஒன்று அமைக்கிறார்களாம். நாம் பணம் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் ஒரு சிறந்த தமிழ் ஆசிரியரை வைத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால், தற்காலிகமாக இருக்கிறது, ஆசிரியர் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை, நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டும் என்று உஸ்மானியா பல்கலைக்கழக வைஸ்-சான்ஸலர் அவர்கள் என்னிடம் நேற்று முன் தினம் சொன்னார்கள். "சிறந்த ஒரு தமிழ் ஆசிரியரை நிரந்தரமாக அங்கே நியமித்துக் கொள்வதற்கேற்ற வகையில் ஒரு நல்ல ஆசிரியரை நீங்கள் எங்களுக்கு அனுப்பிவிட்டால் சௌகரியமாக இருக்கும்" என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். "கட்டாயம் நான் அவ்வாறு செய்கிறேன். நீங்கள் எழுதி அனுப்பங்கள்", என்று நான் அவர்களுக்குக் கூறினேன். அம்மாதிரி வேறு பல பல்கலைக் கழகங்களும் தமிழ் ஆராய்ச்சியிலும்,

1st February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

தமிழ் அறிவைப் புகட்டுவதிலும், மிகுந்த கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. அதேபோல, கல்கத்தா பல்கலைக் கழகத்திலும் அவர்கள் கேட்டார்கள். அதற்குக் கூட ஏற்பாடு செய்து கொண்டு வருகிறோம். அம்மாதிரி வேறு பல இடங்களிலும் செய்கிறோம்.

தமிழ் ஆராய்ச்சி என்றால் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல, கோலாலம் பூரில் தமிழ் ஆராய்ச்சி சம்பந்தமாக ஒரு பெரிய மகாநாடு நடக்கிறது. ஏப்ரல் மாதத்திலே நடக்க இருக்கிறது. அரசாங்கம் கூட பிரதிநிதிகளை அனுப்பி வைக்கும். அடுத்த ஆண்டு அகில உலக மகாநாடு நடக்க இருக்கிறது. அதைத் தமிழ்நாட்டில் கூட்டுவதற்கு அழைப்பு விடுக்கலாம் என்று கூட நான் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அந்த மாநாட்டைத் தமிழ்நாட்டில் கூட்டச் செய்து, மற்ற நாடுகளிலுள்ள தமிழ் அறிஞர்களையும், தமிழ் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களையும், அழைக்கலாம் என்று உத்தேசித்து இருக்கிறேன். அடுத்த ஆண்டு அழைக்கலாம் என்று நான் உத்தேசித்திருக்கிறேன்.

ஆகவே, ஏதோ தமிழைப்பற்றி நாம் அலட்சியம் செய்கிறோம், அலட்சியம் செய்யக்கூடும் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டியதில்லை. இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் அம்மாதிரி குறை சொல்வதற்கே இடம் இல்லை. ஆனால், போதனா மொழியைப் பொறுத்த வரையில், தமிழை வைத்துக் கொள்ளுவது என்று கொள்கை அளவில் இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. பல்கலைக் கழகம் இதை எப்போதும் எதிர்த்ததில்லை. தமிழைப் போதனா மொழியாகக் கொள்ளும் கல்லூரிகளில் குறைந்தபட்சம் ஓரளவு மாணவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்ற நிர்ணயம் இருக்கிறது. எனினால், இரண்டு, மூன்று பேர் தான் தமிழைப் போதனா மொழியாக எடுத்துப் படிக்க முன்வருகிறார்கள் என்றால், அது விரயமாகப் போய்விடும். அதற்காக ஒரு வரம்பு வைத்தார்கள். நான் வைஸ்-சான்ஸலரிடம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, "அந்தக் குறைந்தபட்ச எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டும்" என்று சொன்னேன். அவர்கள் கொஞ்சங்கூடத் தயங்காமல் அதை ஒப்புக்கொண்டார்கள். இன்னும் அம்மாதிரி தமிழைப் போதனாமொழியாக எடுத்துப் படிக்கின்றவர்களுக்குச் சலுகை தொடர்ந்து இருக்கும். முன்பு ஐந்து வருஷத்திற்குச் சலுகை இருக்கும் என்று இருந்தது. அந்தச் சலுகை தொடர்ந்து இருக்கட்டும் என்று தான் மீண்டும் அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது. எதையும் கட்டாயப்படுத்துவது போதிய அளவு பலனை அளிக்காது. நாம் எவ்வளவு தூரம் ஊக்குவிக்கிறோமோ, எவ்வளவு தூரம் வசதி அளிக்கிறோமோ அதைப் பொருத்து இருக்கிறது.

மொத்தத்தில், அறிவு பெறுவது தான் முக்கியம். இன்று உலகம் வேகமாக முன்னேற்றம் அடைந்து கொண்டே போகிறது. விஞ்ஞான அறிவு நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. உலகத்திலே எங்கே கிடைத்தாலும் அந்த அறிவைப் பெல்லாம் நம்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1966]

முடைய இளைஞர்கள் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. யுனெஸ்கோ என்கிற உலக ஸ்தாபனம் அதிலே முன்னணியிலே இருக்கிறது. பல நாடுகளுக்கு அது வழிகாட்டுகிறது. அம்மாதிரி யெல்லாம் எல்லாவித அறிவையும் நம்முடைய இளைஞர்கள் பெற வேண்டும். நம்முடைய இளைஞர்கள் சர்வகலாவல்லவர்களாகத் திகழ வேண்டும். நம்முடைய பல்கலைக்கழகம் எண்ணும்போது அது எல்லாக் கலையறிவையும் தரக்கூடியதாக அமைய வேண்டும். தாய்மொழியாகிய தமிழுக்கு முக்கியமான இடம் கொடுக்கத் தான் வேண்டும். ஆனால், நாமும் தமிழ் படித்தோம் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் வகையில் ஏதோ படித்துவிட்டால் போதாது. தமிழின் மூலமாக உலகத்திலுள்ள அறிவை யெல்லாம் நம்முடைய மாணவர்கள் பெற வேண்டும். அதைப் பல தமிழ் அன்பர்கள் உணர வேண்டும். தமிழ் ஆராய்ச்சியில் எத்தனையோ பேர் கவனம் செலுத்துகிறார்கள்; எவ்வளவோ ஆராய்ச்சி நடைபெறுகிறது. ஆனால், அதிகமாகத் தமிழ் நூல்கள் வெளிவர வேண்டும். புதிய புதிய நூல்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன என்றாலும், இன்னும் ஏராளமாக வெளிவர வேண்டும். இன்னும் எத்தனையோ பேர்கள் இந்தப் பணியில் ஈடுபட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், நாம் தமிழ் நூல் வெளியீட்டுக் கழகம் என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். மற்றவர்கள் எழுதிக் கொடுக்கும் நூல்களை வெளியிடுவதற்கும் வேண்டிய ஆதரவு அளிக்கின்றோம் என்று தெரிவித்திருக்கின்றேன். இந்த வெளியீட்டுக் கழகம் வெளியிடுகிற நூல்கள் அப்போதைக்கப்போது விற்கப்படாத நிலையில், அவற்றை வைத்துக்கொள்ளுவதற்குப் போதிய இடம் இல்லாத பிரச்சனை வருகிறது. வெளியிடப்படும் புத்தகங்களை வாங்குவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, நூலகங்களுக்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறோம். கல்லூரிகளுக்கும் அனுப்புகிறோம். நூலகங்கள் இத்தகைய புத்தகங்களை வாங்கவேண்டும். நூலகங்களை நிர்வகிப்பதற்கென்று உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களைக் கொண்ட ஸ்தாபனம் இயங்கி வருகிறது. அவர்களும் இதில் அக்கறை காட்ட வேண்டும். நல்ல புத்தகங்களாக இருந்தால் அவற்றை வாங்க நூலகங்களுக்கு மானியம் கொடுக்கிறோம். அதற்குப் பதிலாகப் புத்தகங்களையே அரசாங்கம் வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டால் நல்லதல்லவா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இன்னும் அதிகமாக நூல்கள் வெளிவர வேண்டும். விஞ்ஞானத் துறை நூல்கள் சில வெளி வந்திருக்கின்றன. என்றாலும் இன்னும் அதிகமாக வரவேண்டும். இதிலெல்லாம் அரசாங்கம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. பல்கலைக் கழகமும் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. சமீபத்தில் ஒரு சிறந்த அகராதி வெளியிட்டிருப்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்த்திருப்பார்கள். இன்னும் பல நூல்களை பல்கலைக் கழகம் நீண்ட காலமாக வெளியிட்டுக் கொண்டு வருகிறது. ஆகவே, பல்கலைக் கழகம் ஏதோ தமிழுக்குப் போதிய அக்கறை

1st February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

காட்டாமல் இருக்கிறது என்று யாரும் நினைக்க மாட்டார்கள் என்றே நான் நினைக்கிறேன். 'ப்ரியாம்பிள்' இல் ஏதோ குறிப்பு ஒன்றைப் போட வேண்டும், போட்டால் தான் இந்த லட்சியம் நிறைவேறும் என்று நினைப்பது தவறு என்று நான் தாழ்மை யுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். போடுவதற்கு அவசியம் இல்லை, அவ்வாறு போடுவது பொருந்தாது என்ற காரணத்திற்காகத்தான் நான் செலக்ட் கமிட்டியில் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் சிலர் 'டிஸ்ஸென்ட்' கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்றாலும், நான் தெரிவித்த கருத்துக்களைக் கொண்டு அந்தத் திருத்தங்களை வற்புறுத்த மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்தத் திருத்த மசோதாவை இந்த மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

Mx. SPEAKER: The motion is now before the house for discussion.

* **புலவர் கா. கோவிந்தன்:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் திருத்த மசோதாவைக் குறித்து என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுவதற்கு முன்பு, இந்த அரசாங்கத்திற்கும், குறிப்பாக நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நான் நன்றி செலுத்திக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராக ஒரு தமிழ்ப் புலவரை நியமித்திருப்பதற்காக அந்தப் புலவர்கள் இனம் என்ற இனப் புத்தி மாறாமல் இருக்கின்றது என்ற காரணத்தால் நான் நன்றிசெலுத்திக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்தப் பல்கலைக்கழக மசோதா மதுரைப் பல்கலைக்கழக மசோதாவை ஒட்டி வந்திருக்கிற காரணத்தினால் இதில் அதிகமாக விவாதிப்பதற்கு இடம் இல்லை என்பதாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறிவிட்டார்கள். அது ஓரளவு ஏற்புடையது தான் என்றாலும் இந்த மசோதாவில் சில பல கருத்துக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத வகையில் இருக்கின்றன என்பதை நாங்கள் கூட்டிக் காட்டியிருக்கிறோம். ஆக, இதைப்பற்றி பரவலாகப் பேசுவதற்கு முன்பு, இதிலே மிகவும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்ட முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நீண்ட சொற்பொழிவு நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். அதிலும் பல பகுதிகளைப் பற்றிப் பேசாமல் அந்த மசோதாவின் ப்ரியாம்பிளில் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு நாங்கள் கூறுகின்ற காரணம் தேவையற்றது என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆகவே, நானும் அதைப்பற்றி ஒரு சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன்.

நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கமும் சரி, பல்கலைக்கழகமும் சரி எடுத்துக்கொண்டு வருகிற நடவடிக்கைகளைக் குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் இந்தக் கருத்தைப் பல்லாண்டு காலமாகக் கூறிக்கொண்டு

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [1st February 1966]

வருகிறோம் என்பது உண்மையாகும். காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு தமிழில் பற்று உண்மையில் உண்டா என்றால் இல்லை. பற்று உள்ளவர்கள் போலச் செயலாற்றுகின்ற சூழ்நிலை தான் நாட்டில்லை உண்டாக்கியிருக்கிறது. தமிழ் என்று சொன்னால் தேசத்துரோகச் செயல், தமிழ் பற்று தேசத்திற்கு விரோதமானது என்ற எண்ணத்திலே காங்கிரஸ்காரர்கள் வளர்ந்தவர்கள்; வளர்ந்து கொண்டும் இருக்கிறார்கள். இப்போதும் அவர்களிடையே அந்த உணர்ச்சி மாறவில்லை. ஆனால் நாட்டு நிலை—பொது மக்களுடைய ஒருமித்த கருத்துணர்ச்சி அவர்களைத் தமிழ் பற்றுள்ளவர்களைப் போலச் செயலாற்றக் கூடிய நன்மைக்கு ஆக்கிவிட்டிருக்கிறது. அப்பர் சுவாமிகள் ஆண்டவனிடத்தில் எப்படி பக்தி கொள்ளவேண்டும் என்பதைச் சொல்ல வருகிறபோது— ‘அஞ்சி யாகிலும், அன்புகொண்டாகிலும் நெஞ்சம் இறைவனிடத்தில் ஒற்றி உருக வேண்டும்’ என்கிறார். அதுபோல இன்றைக்குக் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு தமிழினிடத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற அன்பு அச்சத்தினாலே உண்டானதுதான். அன்பினாலே நிச்சயமாக உண்டானதில்லை. கடந்த இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரை சரியான தமிழில் மெர்ழி பெயர்க்கப்படவில்லை என்று நான் குறிப்பிட்டபோது ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் “தமிழ் என்ற இனபுத்தி மாறவில்லை” என்று கூறிவிட்டார்கள். எங்களுக்குத் தமிழ்ப் புலவன் என்ற இனபுத்தி இருக்கிறது. காங்கிரஸ்காரர்களிடத்தில் அது இல்லை. தமிழ் இனம், தமிழ்ப் பற்று என்கிற உணர்ச்சியே காங்கிரஸ் கட்சியினர்களிடத்திலே இல்லை. என்னிடத்தில் உள்ள இனபுத்தி மாறவில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டைத் காங்கிரஸ்காரர்களே குறிப்பிட்டதற்காக நான் பெருமைப்படுகிறேன். அந்த உணர்ச்சி மாறவே இல்லை, மாறக் கூடாது. மாறக் கூடாது என்பது தான் எங்கள் கொள்கை.

பயிற்சி மொழியைப் பற்றி பேசுகின்ற நேரத்தில் நான் பல முறைகள் சொல்லியிருக்கின்றேன். “தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். பல சலுகைகள் கொடுக்கிறோம்” என்பதாக ஆளும் கட்சியினர் சொல்கிறார்கள் ஆயினும் மாணவர்கள் விரும்பிப் படிக்க முன் வரவில்லையே, போதுமான புத்தகங்கள் அதற்கு உதவியாக வரவில்லையே, என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தமிழ் பயிற்சி மொழியாக கட்டாய நிலையில் கொண்டு வருவதற்கு முடியாது இருப்பதற்கான காரணங்களைக் கூறுகிறார். நான் சொல்கிறேன், 30 ரூபாய் சலுகைக்காக வந்துவிடுவார்களா? சம்பளம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டால் போதுமா? மாணவர்கள் தாங்களே தங்கள் எதிர்காலத்தை எண்ணிப் பார்க்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில் தமிழை எடுத்துக் கொண்டு படித்தால் தங்கள் எதிர்காலம் நிச்சயமாக ஒளி வீசாது என்று தெரிகிறது. எப்படி தமிழை எடுத்துக்கொண்டு வாசிப்பது? வரலாற்று ஆசிரியர்கள் 500 பேர் ஆகக் குறைவாகவே வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் வரலாற்றுத் துறை

1st February 1966] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

யில் தமிழ் துறை எடுத்துப் படிக்க மாணவர்கள் முன் வரவில்லையே என்று சொன்னார் முதல் அமைச்சர். தங்களை வரலாற்று ஆசிரியர்கள் என்ற ஒரு குறுகிய குறிக்கோளுடன் படிக்க யார் முன் வருவார்கள்? அதுமட்டும் அல்ல. தமிழில் படித்தாலும்—வேலையில் சேர்ந்த இத்துணை ஆண்டுக்குள் நிர்வாக மொழியாக வேறொரு மொழியைக் கற்றாக வேண்டும் என்ற கட்டாய சூழ்நிலையும் கூடவே இருக்கும்போது—படிக்கும் காலத்திலேயே அந்த வேற்றுமொழியையும் கற்றுக்கொண்டுவிடவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்குமே தவிர தமிழில் முழுக் கவனம் செலுத்த எவ்வாறு முடியும்? இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தினால் தான் தமிழ் பயிற்சி மொழி பரவவில்லை. இதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மறுக்க முடியாது.

அவர்கள் ‘ப்ரியாம்பிளைத் திருத்த வேண்டிய அவசியம் என்ன? தமிழ் பயிற்சி மொழியை நாங்கள் எதிர்க்கிறோமா? துணைவேந்தர் எதிர்க்கிறாரா? என்றார்கள். அப்படியானால் இப்படிச் செய்வதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய தயவு இருந்தாகவேண்டும், துணைவேந்தருடைய தயவு இருந்தாகவேண்டும் என்ற நிலையில் இதைத் திருத்தாமல் என் விட்டு வைத்திருக்க வேண்டும்?

பல்கலைக்கழக மசோதாவில் இந்த ப்ரியாம்பிள் 1923-இல் இருந்து இருந்து வருகிறது என்றால், ஏன் இத்துணை காலமாக தமிழ் பயிற்சிமொழியாக நடைமுறைக்கு வரவில்லை? நாட்டிலே தமிழ் பயிற்சி மொழியாக வந்தாகவேண்டும் என்கிற கருத்து உருவான பிறகுதான் முதல் அமைச்சரும் சரி, துணைவேந்தரும் சரி தமிழ் பயிற்சிமொழியாவதைப் பற்றி பேசவே முன் வந்திருக்கிறார்களே தவிர, ப்ரியாம்பிளில் முன்பே இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஆகவே, இவர்களுடைய தயவு தாட்சண்யங்களுக்கு விட்டுவிடாது, சட்டப்படியாக்க வேண்டும் என்கிற காரணத்திற்காக தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்குவது என்கிற திருத்தத்தை இந்த ப்ரியாம்பிளிலேயே சேர்த்துவிட வேண்டும் என்று கூறுகிறோமேதவிர, இதில் குறுகிய நோக்கமோ, மாணவர்களைத் தடுத்துவிடுகிற நோக்கமோ இல்லை என்று கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் தலைவர் அவர்களே, சென்னை பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதாவின்மீது நான் கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தை யொட்டியும், வேறு திருத்தங்களையொட்டியும் சொல்வதற்கு முன்பு, நாம் சட்டம் நிறைவேற்றி விரைவில் ஆரம்பிக்க இருக்கிற மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு தமிழ் அறிஞர் ஒருவரைத் துணைவேந்தராக நியமித்திருக்கிற தன்மையை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் புதிதாக ஏற்படுகின்ற மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் அந்தத் துணைவேந்தருடைய பெருமைகளைப்பற்றி வந்த புகழ்ப்புனைக் கண்ட நேரத்தில், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்க

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1st February 1966]

கடி சொல்வார்களே, கல்வி நிலையங்களில் அரசியல் புக்கக் கூடாது என்று, அந்தக் கோட்பாட்டை மதுரைப் பல்கலைக் கழக துணை வேந்தரும் கையாளவேண்டுமென்ற ஆசை எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அவர்களுடைய நியமனம் பற்றி வந்த செய்திகளில் அவருடைய தமிழ்ப் பெருமையும், பிற மொழிகளில் அவருக்கு இருக்கிற அறிவுத் திறனும், ஆற்றலும், நான் படித்த கல்லூரியின் ப்ரொஃபெசராக அவர் இருந்த காலத்தில் இருந்தே நான் அறிவேன்—ஆனால் அவரைப் பற்றி வந்த விளக்கக் குறிப்பில், அவர் காங்கிரஸ் கட்சியில் எந்த எந்த நேரத்தில் எல்லாம் கொடி பிடித்துக்கொண்டிருந்தார், எப்போது சிறை சென்றார் என்பதான விவரங்கள்தாம் இருந்தன. (கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அந்த விவரங்களை யார் கொடுத்தார்கள்?) அதுபற்றி எனக்குத் தெரியாது. புதிய துணைவேந்தர் அவர்கள் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டவராக, கல்வி நிலையங்களில் அரசியல் நுழையக் கூடாது என்ற கோட்பாட்டைக் காப்பாற்றக் கூடியவராக இருக்கவேண்டும் என்பது என் கருத்து. அப்படிச் செய்வார் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இந்த அவையில் மதுரைப் பல்கலைக்கழக மசோதா நிறைவேற்றப்பட்ட நேரத்தில் நான் கொடுத்திருந்த திருத்தம் ஒன்று இங்கே விவாதிக்கப்பட்டது. அதே கருத்தை எற்றுக்கொண்டு சென்னை பல்கலைக் கழக மசோதாவில் அந்தத் திருத்தத்தை பொறுக்குக் குழுவினர் எற்றுக்கொண்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். நாம் அரசாங்கத்திற்கு எத்தகைய நல்ல யோசனைகளைச் சொன்னாலும்கூட அந்த யோசனைகளை எற்றுக் கொள்கிற தன்மை தாமதமாகத்தான் வருகிறது. (கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதாவது வருகிறதே!) வருவது பற்றிச் சந்தோஷம். ஆனால் இப்படித் தாமதமாக வருகிற தன்மை மாறி வேகமாக வரவேண்டும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதற்கு இந்த இடத்து வாலிபர்கள் அந்த இடத்துக்கு வந்து உட்காரவேண்டும் என்பது என் நோக்கம். அப்போது தாமதமில்லாமல் வேகமாகக் காரியங்கள் நடக்கும். தாமதமாக வந்தாலும் ப்ரொப்போஷனல் ரெப்ரசென்டேஷன் முறையை இங்கு எற்றுக்கொண்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய சட்ட விதிகள் திருத்தப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை பல காலமாக, பல ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தை, இந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் முடிவின்ற நேரத்திற்குள்ளே கொண்டுவர வேண்டுமென்று கருதிக் கொண்டு வந்திருக்கின்ற தன்மையை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்தத் திருத்த மசோதாவின் காரணமாக நாம் எதிர்பார்த்த திருத்தங்கள் இல்லாத காரணத்தால் இது முழுமையான திருத்த மசோதாவாக இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. எதிர்பார்த்த பல திருத்தங்கள் இந்த மசோதாவிலே கொண்டுவரப்படவில்லை. தாய்மொழிக்கு நம்முடைய பல்கலைக் கழகத்தில் முதன்மையான இடம் இருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நான்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

மறுக்கவில்லை. ஆனால் என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிற திருத்தத்தின் நோக்கம் தமிழ் மொழிக்கு முதன்மையான இடம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா என்ற பிரச்சனையில்ல. தமிழ் மொழியிலேயே பல்கலைக் கழகம் இயங்க வேண்டுமென்பதுதான் கருத்தாகும். பல்கலைக் கழக செனட் விவாதத்தில் வைஸ்-சான்ஸலர் அவர்கள், நம்முடைய யுனிவர்சிட்டி மல்ட்டி லிங்குவல் யுனிவர்சிட்டியாக இருப்பதாலே தமிழிலேயே எல்லாக் காரியங்களும் செய்யமுடியாது என்று சொன்னார்கள். யுனிவர்சிட்டி மல்ட்டி லிங்குவல் யுனிவர்சிட்டியா, அல்லது யுனிவர்சிட்டியின் தன்மை என்ன என்ற பிரச்சனை வேறு. ரஷ்யாவிலே பல்கலைக் கழகங்களிலே ரஷ்ய மொழிக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜப்பான் நாட்டிலே ஜப்பானிய மொழிக்குத் தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு, ஜப்பானிய மொழியில் தான் விஞ்ஞானம் உட்பட எல்லாப் பாடங்களும் கற்பிக்கப்படுகின்றன. அதேமாதிரி நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பல்கலைக்கழகங்களும் தமிழ் மொழியிலேயே இயங்கவேண்டும். தாய் மொழியிலேயே எல்லா அறிவுகளும் பெறவேண்டுமென்பதுதான் நம்முடைய ஆசையாகும். ஆனால், அதைத் தெரிவிக்கிற நேரத்தில் வேறு மொழிகள் இருக்கக்கூடாதா என்று கேள்வி எழலாம். சமஸ்கிருதம், ஜெர்மன் மொழி, ரஷ்ய மொழி இவைகளுக்கெல்லாம் நாம் இடம் கொடுத்திருக்கிறோம். அவையெல்லாம் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள் என்று தென்படுகிறது என்ற கருத்தை கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். என்னுடைய கருத்து எல்லா மொழிகளையும் கற்கவேண்டுமென்பதுதான். ஆனால் கற்கின்ற தன்மை விருப்பமாக இருக்கவேண்டும். சென்னையிலே மாக்ஸ்மூல்லர் பவனத்திலே ஜெர்மன் மொழியை நம்முடைய வாலிபர்கள் கற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதை வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் இங்கே உள்ள சதாரணக் குடிமகன் கூடப் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு எல்லாப் பாடங்களையும், விஞ்ஞானம் உட்பட, கற்பிப்பதற்கு பல்கலைக் கழகங்கள் போன்ற அறிவுக் களஞ்சியங்கள் தமிழ்மொழியை எற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கருத்து ஆகும். இந்தக் குறிக்கோள் இந்த மசோதாவிலே வரையறுக்கப்படவில்லை. அடுத்தபடியாக அந்தந்த மாநிலங்களிலே பல்கலைக் கழகங்களிலே உள்ள நிலைமைகளையும், பல தகராறுகளையும்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் கடந்த 5, 6 ஆண்டுகளாகவே கல்வித் துறையிலே பல பிரச்சனைகள் அந்தந்த மாநிலங்களிலே இருக்கின்றன. நம்முடைய தமிழ் மாநிலத்திலே அந்த அளவுக்குப் பிரச்சனைகள் இல்லை என்று சொன்னால் அதை நான் எற்றுக்கொள்கிறேன். அதற்குக் காரணம், பொறுப்பு ஏற்று இருக்கின்ற முதலமைச்சர் அவர்களும், துணைவேந்தர் அவர்களும் தான். நம்முடைய மாநிலத்திலே மற்ற மாநிலங்களைப்போல பிரச்சனைகள் இல்லை. பத்திரிகைகளில் வந்ததாகச் சொன்னார்கள். நம்முடைய திருத்த மசோதாவைத் தாக்கீதம் எந்தக் கருத்தும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1st February 1966]

ஆந்திராவிலே, ஒரிஸ்ஸாவிலே இருக்கிற பிரச்சனைகள் வேறு பிரச்சனைகள். முதலமைச்சர் அவர்கள் 'நான் புரோ-சான்ஸ்லர், நான் போய் உட்கார்ந்துகொண்டு அதிகாரம் பண்ணமுடியுமா' என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற பெருந்தன்மை எதிர்காலத்திலும் நீடிக்குமென்றுதான் நினைக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் தலையிடுகிற தன்மையில், நம்முடைய அரசியலமைப்பு ஃபெடரல் ஸ்ட்ரக்ச்சரிவிருந்து யூனிடரி ஸ்ட்ரக்ச்சராக மாறிக் கொண்டே போகிறது. ஸ்டேட்டுக்குச் சில அதிகாரங்களும், மத்திய சர்க்காருக்குச் சில அதிகாரங்களும், கன்கரண்ட் லிஸ்டில் சில அதிகாரங்களும் இருக்கின்றன. கன்கரண்ட் லிஸ்டில் உள்ள அதிகாரங்களை மாநில சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளலாம், மாநில சர்க்காருக்குள்ள அதிகாரங்களை மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று போய்க்கொண்டே இருந்தால் என்ன ஆவது? இதை யெல்லாம் அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கிய பிதாக்கன் இங்கே இருக்கிறார்கள், அவர்கள் விரிவாக ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு சுகாதார அமைச்சர் ஒரு மசோதா கொண்டுவந்து அதை நாம் திரும்பப் பெறுகின்ற அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. என்ன காரணம் சுகாதாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் மாநிலத்திற்கு அதிகாரங்கள் உண்டு. கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் மாநில சர்க்காருக்கு அதிகாரங்கள் உள்ளன. விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாநில அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரங்கள் உண்டு. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட விவகாரங்களில் எல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்தினர் என்ன சொல்கிறார்களோ அதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலை தேவையில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கட்சியின் கருத்தாகும். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு வெளிநாட்டு உறவு, பாதுகாப்பு இவைகளில் பொறுப்பு இருப்பதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். நாங்கள் தனிநாடு வேண்டுமென்றும், பிரிவினை வேண்டுமென்றும் கேட்டோம். ஆனால் சீனா போர் துவக்கிய நேரத்தில், ஏக இந்தியாவாக ஒற்றுமையாக இருந்தால் அன்னியரை எதிர்க்காலம் என்ற நியாயமான காரணத்தாலே, ஏக இந்தியாவாக இருப்பது நல்லது என்ற உண்மை எங்களுக்குப் புலப்பட்டது. அப்படிப் புலப்பட்ட நேரத்தில் நாங்கள் பிரிவினையைக் கைவிட்டு விட்டு, ஏக இந்தியக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டோம். ஆனால் இப்பொழுது மத்திய அரசு எல்லா விஷயங்களிலும் தலையிடுகிற நிலைமை வளர்ந்து வருகிறது. செகண்டரி எஜுகேஷன், உயர்தர எஜுகேஷன் இவைகளில் எல்லாம், இந்த மாநில விஷயங்களில் எல்லாம் மத்திய அரசு தலையிடுதல் கூடாது. இந்த சுகாதார மசோதா சம்பந்தப்பட்டவரையில் மத்திய அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் எதற்காக கமிட்டி போடவேண்டும்? சித்த வைத்தியம், ஹோமியோபதி இவைகள் நம்முடைய பொறுப்பிலே இருந்து வருகின்றவை. இவைகளைப்பற்றி ஒரு சட்டம் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், மத்திய அரசிலே இருக்கிறவர்கள்—ஜனாதிபதி கையெழுத்தைப் பெறவேண்டுமென்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன்—என்ன சொல்கிறார்களோ அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால், அதுவும் அரசியல் சட்டத்தை உரு

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

வாக்கிய பிதாக்கன் இருக்கும் காலத்திலேயே சொன்னால், மாநிலத்தின் பொறுப்புகள் குறைந்துகொண்டே போவதாகத்தானே அர்த்தம். யூனிவர்சிட்டி எஜுகேஷன், டெக்னிகல் எஜுகேஷன் போன்றவைகளில் மத்திய அரசுக்குப் பொறுப்பு இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பொறுப்போடு மத்திய அரசு இருந்துவிடுகிறதா? செகண்டரி எஜுகேஷனுக்குக் கூட கமிட்டி போட்டதே மத்திய அரசு? இது ஏன்? கல்வித் துறையில் பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. நம்முடைய மாநிலத்திலே பிரச்சனைகள் இல்லாமல் நாம் கட்டிக்காத்து வருகிறோம். எதிர்காலத்திலும் பிரச்சனைகள் இருக்காது என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்? வைஸ்சான்ஸ்லர் நியமனம்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், யூனிவர்சிட்டி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் ஒரு மாடல்-பில் தயாரித்தது, அதையொட்டித்தான் இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் வைஸ் சான்ஸ்லர் நியமனம்பற்றிய முடிவுக்கு வந்தோம் என்று. மசோதாவில் இருக்கின்ற கருத்தை மிகுந்த மரியாதையோடு மறுப்பதற்கு நான் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். பிரிட்டிஷார் பல் கலைக்கழகங்களை ஏற்படுத்தினார்கள், அவர்கள் சில பாரம்பரியங்களை வைத்திருந்தார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். வைஸ் சான்ஸ்லர் நியமனத்தைப் பொறுத்த அளவில் செனட் சபை மூன்று பேர்களை சிபாரிசு செய்யும், அதையொட்டி, கவர்னர் வைஸ் சான்ஸ்லரைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமிப்பார். அப்பொழுது, கான் வேசிங் அரசியல் எல்லாம் இதில் இருக்க இடமில்லை. செனட் சபை தேர்ந்தெடுத்து சிபாரிசு செய்கின்ற மூவரில் ஒருவரை கவர்னர்—கவர்னர்களாக இருக்கின்றவர்களைப்பற்றியே இப்பொழுது பிரச்சனைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன—நியமனம் செய்யவேண்டும் என்று இருந்தது. இந்த ஏற்பாடு நல்ல முறையிலேதான் பயனளித்துக் கொண்டு வருகிறது. இந்த முறையை ஏன் மாற்றவேண்டும்? தொடர்ந்து சிக்கல் இல்லாமல், பிரச்சனையில்லாமல் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருந்த முறையை ஏன் இப்பொழுது மாற்ற வேண்டும்? அப்படி மாற்றுவதினாலே பல்கலைக் கழகத்திற்கு என்ன நன்மை ஏற்படப்போகிறது? இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட இருக்க இருக்கிறது என்னவென்றால், செனட் சபை ஒரு ஆலைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பும்; அதேபோல் சிண்டிகேட் சபையில் அங்கே இருக்கிற 10, 15 பேர்கள் கூடி ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புவார்கள்; அதன் பின்பு நாளை வைஸ் சான்ஸ்லரைத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய கவர்னர் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பார்; பிறகு இந்த மூன்று பேரும் சேர்ந்து ஒரு பேனலைத் தயார் செய்வார்கள்; அந்த பேனலிலிருந்து கவர்னர் ஒருவரை வைஸ் சான்ஸ்லராக நியமனம் செய்வார் என்பதாகும்.

ஆகவேதான், இப்போது ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கருத்தை இப்போது ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்றாலும், கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆனாலும், பின்னால் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இது பிரச்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1st February 1966]

கோக்கான விஷயம்; பத்திரிகைகளிலும் இதைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார்கள். செனட் என்று இருப்பதற்குப் பதில் மாநிலத்தின் முதல் நீதிபதி, செனட் சபை உறுப்பினர் இரண்டு பேர் ஆக மூன்று பேர் சேர்ந்து சிபாரிசு செய்கின்ற முறை இருந்தால் கூட ஓரளவு ஏற்றுக் கொள்ள முடியும். வைஸ் சான்சலரை நியமனம் செய்வதில் கவர்னரே அப்பாயிண்டிங் அதாரிட்டியாக வருகிறார்; ரெகமெண்டிங் அதாரிட்டியாகவும் வருகிறார். இது கூடாது. இப்போதுள்ள முறையில் ஆளுங்கட்சியின் அரசியல் நோக்கங்கள் ஆங்காங்கே புருத்தப்படுகிறது என்ற அச்சம் ஜனநாயகத்தின் மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற எங்களுக்கு ஏற்படுகிறது. அது கூடாது என்ற முறையில் நான் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தத்தைக் கனம் முதல்மைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையும், ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்கு இருக்கிறது. இன்னும் பல சிறு சிறு மாற்றங்கள் எல்லாம் கூட பல்கலைக் கழக மசோதாவில் செய்திருக்கலாம். வைஸ் சான்சலருக்கு செனட் சபையை நடத்தும் அதிகாரம் இருக்கிறது. அதை மாற்றி இருக்கலாம். ஐந்தாண்டு களுக்கு ஒரு முறை பல்கலைக் கழகம் செய்திருக்கின்ற சாதனையைப் பற்றிய ரிப்போர்ட்டை சட்ட மன்றத்திற்கும், அரசாங்கத்திற்கும் அனுப்ப வேண்டுமென்ற திருத்தம் இருக்கிறது. நான் அதற்குத் திருத்தம் கொடுக்கவில்லை; கருத்தை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஐந்து ஆண்டுகள் என்பதற்குப் பதில் இரண்டு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை ரிப்போர்ட் சப்மிட் செய்யவேண்டுமென்ற முறை இருந்தால் நல்லது. இதனால் பல்கலைக் கழக உரிமையில் நம்முடைய தலையீடு அதிகமாக இருக்க வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் இல்லை. அங்கு நடைபெறுகிற காரியங்களை எல்லாம், நாம் பணம் கொடுக்கிற காரணத்தால் சட்ட மன்றம் நம்முடைய தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்தை நிர்வகிக்கின்ற மாமன்றமாக இருக்கும் காரணத்தால் இரண்டு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை இந்த மன்றத்திற்கு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால் நன்றாக இருக்கும். எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றிய 'ப்ரியாம்பிள்'—நோக்கத்தைப் பற்றிக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருத்தத்தையும், வைஸ் சான்சலர் சம்பந்தமாக நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தையும் இந்த மாமன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது பேசிய நண்பர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் பேசும்போது இரண்டு ஜாதியாகப் பிரித்துப் பேசினார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒரு ஜாதி என்றும் அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் மற்றொரு ஜாதி என்றும் பிரித்துப் பேசினார்கள்.

கனம் சபாநாயகர்: அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் என்று சொல்லவில்லை; புலவர்கள் ஒரு ஜாதி என்று சொன்னார்கள்.

1st February 1966]

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒரு ஜாதி புலவர்கள் ஒரு ஜாதி என்று பிரித்துப் பேசினார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் தம்முட்கே விரோதிகள் என்று கூடப் பச்சையாகச் சொன்னார்கள். புலவர் அவர்கள் மறந்து விடக்கூடாது—அவர்களுடைய கட்சித் தலைவருடைய பரம்பரை ஜரிகைத் தலைப் பாகைக் கட்சியில் இருந்தது. அவர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் அடிச் சுவட்டில் வந்தவர்கள் என்பதை மறந்து விட முடியாது. சிறுவயதில், 15, 20 வயதுப் பையனாக இருக்கும்போது இரண்டு கட்சியின் பிரசங்கங்களையும் கேட்டிருக்கிறேன். ஜஸ்டிஸ் கட்சியினர் ஆங்கிலத்தில் பேசுவார்கள். கிராமத்தில் உள்ளவர்களிடம் தமிழில் பேச வேண்டுமென்று சொன்னால் பாகித் தமிழ், பாகி ஆங்கிலம் இரண்டும் கலந்து பேசுவார்கள். தமிழில் பிரசங்கம் என்று பண்ணியவர்கள் இந்தத் தமிழகத்தில் உண்டு என்று சொன்னால் அது காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் என்று பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை அவர்கள் தோல்காப்பியத்திற்கு உரை எழுதினார்கள் என்பதைப் புலவர் அவர்களுக்கு ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். திரு. வி. க. அவர்கள் தமிழைப் பற்றி எழுதியதை விட அந்தக் கட்சியில் இருப்பவர்கள் என்ன எழுதினார்கள் என்று கூறட்டும் என்று சவால் விடுகிறேன். திரு. வ. வே. சு. ஐயர் அவர்கள் கம்ப ராமாயணத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து உலகம் முழுமையும் பறை சாற்றினார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் பாப்பாளுளம் சொக்கலிங்கம் பிள்ளை அவர்களுடைய தமிழ்ப் பிரசங்கத்தை 1920-ம் வருஷத்தில் கேட்டேன். அதே போன்ற பேச்சை இன்னும் மற்றொருவரிடமிருந்து கேட்க வில்லை; யாரும் கேட்டதாகவும் சொல்ல முடியாது. அவர்கள் தமிழிலே பிரசங்கம் செய்யும்போது அவர்கள், நாட்டினுடைய நிலையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது வயிற்றில் இருக்கக் கூடிய குழந்தை கூட அழக்கூடிய பிரசங்கமாக இருக்கும். அத்தகைய பிரசங்கத்தைச் செய்தவர்கள் இன்னொரு கட்சியில் இருந்தார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? திரு. அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் அவர்கள் கல்வியமைச்சராக இருந்தபோதுதான் கலைக் களஞ்சியத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதைப் புலவர் அவர்களுக்கு ஞாபகமூட்டுகிறேன். பத்தாவது வகுப்பு வரை தமிழைப் பாட மொழியாகக் கொண்டு வந்தவர் திரு. அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் அவர்களே தவிர, ஜரிகைத் தலைப்பாகை அல்ல, அல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன். தமிழுக்கு விரோதி காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று அவர் பேசி இருக்காவிட்டால் நான் இதையெல்லாம் சொல்லியிருக்க மாட்டேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள், காங்கிரஸ்காரர்கள் தமிழுக்கே விரோதிகள் என்று சொல்லவில்லை, தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்குத்தான் விரோதிகள் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: அவ்விதம் பேசியிருக்காவிட்டால் நானும் இவ்வாறு பேசியிருக்கமாட்டேன். நீங்களும் தமிழர்கள்; நான் தமிழன். நீங்களும் தமிழ் மறத்தியின் வயிற்றில் பிறந்த

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [1st February 1966]

வர்கள் ; நானும் தமிழ் மறத்தியின் வயிற்றில் பிறந்தவன். ஆகவே இதிலே ஒன்றும் வேறுபாடு இல்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சொன்னது சொன்னதுதான். கனம் உறுப்பினர் திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் சப்பைக் கட்டுக் கட்டுகிறார்கள். புலவர்கள் போற்றினும் போற்றுவர்; தூற்றினும் தூற்றுவர். (சிரிப்பு—ஆரவாரம்).

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : நாமக்கல் கவிஞர் அவர்கள் எழுதிய கவிதைகள், கட்டுரைகள் எங்கு பார்த்தாலும் காட்சி அளிப்பதைப் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் மறந்து விட்டார்களா? “கத்தியின்றி, ரத்தமின்றி யுத்தமென்று வருகுது” என்று பாடிய பாட்டு களையெல்லாம் யாரும் மறந்து விட முடியாது. வீர பாரதி தமிழிலேதான் பாடினான். இது மாதிரித் தமிழ்ப் பாரம்பரையே காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்தது; இது மாதிரித் தமிழ்ப் பாரம்பரையே அவர்கள் கட்சியிலே இருந்தார்கள் என்று ஒரு பெயரையாவது சொல்ல முடியுமா? ஜரிகைத் தலைப்பாகையுடன் ஆங்கிலத்தில் பேசுவார்கள். யுத்தப் பிரசாரம் செய்ததை நாம் கேட்டிருக்கிறோம். அதற்குப் பின்னால் தமிழையே உருவாக்கியவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்பதைப் பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்கிறேன். திரு. சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் கடல் மடை திறந்தது போல் தமிழிலே பேசுவார்கள்; ஸர். ஏ. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் ஆங்கிலத்திலே பேசுவார்கள். இவற்றையெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த தமிழர்கள் இன்னும் இருக்கிறார்கள்; அதை மறந்து விட முடியாது.

ஆகவே, புலவரவர்கள் எங்களை தமிழுக்கு விரோதிகள் என்று சொல்லது நாங்கள் அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பது என்பது தான் சிக்கமுடியவில்லை. தமிழ் மக்களுக்கும் தமிழ் குலத்திற்கும் இந்த நாட்டில் உணர்ச்சியுண்டு. அவர்கள் எத்தனை எத்தனை பேசினாலும் அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதை தமிழ் மக்கள் நன்கு புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். விரோதத்தினாலும் குரோதத்தினாலும் எதையும் சாதித்துவிட முடியாது, என்பதை அவர்கள் மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். எந்த மொழி மீதும் எங்களுக்கு விரோதம் கிடையாது. அன்றும், இன்றும்; என்றும் அதை ஒப்புக்கொள்கிறோம். அவர்களை விட நாங்கள் தமிழ் ஆர்வத்தில் எந்தவிதத்திலும் குறைந்தவர்கள் அல்ல. தமிழை விருத்தி செய்வதில் அவர்களையும் எங்களையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் நாங்கள் எங்கேயோ மலை மீது இருக்கிறோம் என்பதை பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதை மட்டும் கூறிக் கொண்டு இந்த மசோதாவை, யுனிவர்திடி நடைமுறைப் போக்கில் இருக்கிற கஷ்டங்களை, சிக்கல்களை அப்போதைக்கப்போது எவ்விதம் திருத்த வேண்டுமோ அத்தகைய திருத்தங்களை கொண்டு வா வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அரசாங்கத்தைப் போற்றி முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

1st February 1966]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டியில் நானும் ஒரு அங்கத்தினராக இருந்தபோதிலும் அந்தக்குழுவின் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள முடியாமல் இருந்தது. ஆகவே, என் கருத்துக்களை அந்தக் கமிட்டியில் கூறுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பில்லை. இந்தத் திருத்தத்தை இப்போது கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பட்டுள்ள அவசியம் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஒரு தனிச் சட்டம் கொண்டு வந்து அந்த மாவட்டங்களை தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால் இது அவசியமாகிறது. இந்த மசோதாவின் மீதுள்ள விவாதத்தின்போது நான் ஒரு விஷயத்தை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இரண்டு யுனிவர்திடிகள் ஏற்பட்டபோதிலும்—நான் அண்ணாமலை யுனிவர்திடியைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை—மதுரையில் ஒரு யுனிவர்திடி, சென்னையில் ஒரு யுனிவர்திடி ஏற்பட்ட போதிலும் சென்னை யுனிவர்திடிக்கு அதிக நிலப் பரப்பும் அதிகக் கல்லூரிகளிலும் இருக்கின்றன. மதுரை யுனிவர்திடிக்கு குறைவான நிலப்பரப்பும் குறைவான கல்லூரிகளும் இருக்கின்றன. ஆகவே, மதுரை யுனிவர்திடிக்கு அதிகமாகச் சேர்க்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. மூன்றாம் யுனிவர்திடி மூன்றாம் யுனிவர்திடி அமைக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று மிக முக்கியமாக வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

மொழியைப் பற்றி இப்போது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆட்சிமொழி தமிழ்தான் என்பதில் சந்தேகம் இருக்கமுடியாது. அரசாங்கமும் அதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப் படிப் படியாகக் கொண்டு வரவேண்டும். ஆனால் நம்முடைய நாடு பல மொழிகள் பேசக் கூடிய நாடாக இருக்கிறது. ஆட்சிமொழி டெல்லியில் என்ன இருக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி நாம் தெளிவாகச் சொன்னால்தான் இங்கு எது வரவேண்டும் என்பதைத் சொல்லமுடியும். டெல்லியில் ஆங்கிலம் இருக்கட்டும் என்று சொல் விவிட்டு இங்கு தமிழ் மட்டும் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வது சரியாக இருக்காது. தமிழே வேண்டாம், ஆங்கிலமே இங்கே நீடிக்கட்டும் என்று அரசாங்கம் போகிற போக்கிற்குத்தான் உதவி செய்யும். அரசாங்கம் அப்படிச் சொல்லாவிட்டாலும் அரசாங்கக் கொள்கை அந்தத் திசையில் இருந்துதான் வருகிறது. டெல்லியில் எந்த மொழி இருக்கமுடியும், டெல்லிக்கும் தமிழ் நாட்டிற்கும் எது இணைப்பு மொழியாக இருக்கமுடியும் என்பதில் அரசாங்கத்திற்கு குழப்பம் இருக்கிறது. ஓரளவிற்கு பிரசாரத்திற்காக மும்மொழிக் கொள்கையை ஏற்றிருக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு அதன்பேரில் மொழியாக நடவடிக்கை எடுக்க தைரியம் இல்லை—தைரியம் இல்லை.

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [1st February 1966]

என்ற வார்த்தையை விட்டாலாக, எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்— அதில் பலவித கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். 48 கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள், பலவித அரசியல் கட்சிகள் உள்ளன, தேசத்தின் தலைவிட கட்சியின் தலனே மேல் என்று நினைக்கும் மனப்பான்மை இருக்கும்போது இப்பிரச்சனையைச் சலமமாகத் தீர்க்கமுடியும் என்று நினைக்கவில்லை. அதில் கஷ்டம் இருக்கலாம். ஆங்கிலம் மட்டும்தான் மெல்லியில் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வோமானால் தமிழ் வருவது கஷ்டமாக இருக்கும். முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், ஆங்கிலம் படிப்படியாக எல்லா மாட்டத்திலும் அகற்றப்பட வேண்டும். அதன் இடத்திற்கு தமிழ் வரவேண்டும் என்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். மொழிப் பிரச்சனையைப் பற்றி விவாதிக்கும்போது விவரமாகப் பேசியிருக்கிறோம். அதேகமாக அரசாங்கமும் அதைக் கொள்கை அளவில் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. அதை நடைமுறையில் கொண்டுவர பாடுபட வேண்டும். அப்போதுதான் தமிழ் நாட்டில் தமிழ் ஆட்சிமொழியாவதற்குள்ள சந்தர்ப்பம் புழக்கமாக ஏற்படும். தமிழையே பயிற்சி மொழியாக்கி தமிழில் சொல்லிக் கொடுக்கப்போது தமிழில் பாடக்கூடிய மாணவர்கள் எல்லாவிலும் ஏன் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்கள். அதில் ஓரளவு உண்மையிருக்கலாம். காரணம் என்ன? தமிழில் பாடக்கூடியோர் இரண்டாம் தரமாக கருதினால், தமிழை இரண்டாம் தரமாக கருதக் கூடிய நிலை இருக்கும்போது நிலைமை வேறு எப்படியிருக்கமுடியும்? ரூ. 30 அல்லது 40 ஸ்டைபென்ட் கொடுப்பதால் மட்டும் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து விட முடியாது. அவர்களுக்கு சந்தியோகத்தில் முதல் இடம் கிடைக்கும் என்ற நிலை ஏற்படாமல்தான் அது சாத்தியமாகும். சேகரட்டேரியட்டில் ஆங்கிலத்தில் குறிப்புகள் வைப்பதும், ஆங்கிலத்தில் முடிவுகள் பின்பிர்ப்பதும் இருக்கும் வரையில் எப்படி தமிழில் பாடக்கொண்டுமென்ற ஆர்வம் ஏற்படும்? விஞ்ஞானப் பாடங்களை ஆங்கிலத்தில் பாடத்தால்தான் பெருமை என்று நினைக்கும்போது எப்படித் தமிழில் பாடக் ஆர்வம் ஏற்படும்? ஆகவே, விஞ்ஞான பாடங்களை பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழில் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டும். ஆங்கிலத்தையும் இந்தியையும் மொழிகளாக கற்றுக் கொள்ள சந்தர்ப்பம் இருக்க வேண்டும். இந்தியா என்று என்பதை மட்டும் ஒப்புக்கொண்டால் போதாது. இந்தி ஆங்கிலம் இரண்டையும் மொழிகளாக கற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை ஒப்புக்கொண்டால் தான் இங்கு தமிழ் ஆட்சிமொழியாகவும், பயிற்சிமொழியாகவும் வர முடியுமென்பதை நான் கூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும். சிலர் ஆங்கிலமே தீடிக்கட்டும். எல்லா மட்டத்திலும் என்று கூறுவதை ஒரு காரணமாகக் காட்டும் பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழை பயிற்சி மொழியாக ஆக்குவதில் காலதாமதப்படுத்துவது சரியல்ல. தமிழை பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு வந்து எல்லா மட்டங்களிலும் அதை ஆட்சிமொழியாக அமல் நடத்தவேண்டும் அதை இந்திய ஒற்றுமைக்கு இடையூறு இல்லாமலும் செய்து விட முடியும். கேரளம், தமிழ் நாடு இந்த

1st February 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

இரண்டு மாநிலங்களிலும்தான் ஆங்கிலப் பயிற்சி அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கிலத்தையும், இந்தியையும் மொழிகளாக கற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் தமிழில் எல்லாப் பாடங்களையும் பாடத்தாலும் எந்த மாநிலத்திற்கு வேண்டுமானாலும் போய் வேலை செய்து அவைகளுடைய திறமையும், அறிவும் நாடு பூராவிற்கும் கிடைக்க சாத்தியமாக இருக்கும் என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, துணிவோடு கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தமிழை பயிற்சி மொழியாக ஆகவேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் மத்திய அரசாங்கத்திற்குக்கூட அது ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்கும். மற்ற மாநிலங்களுக்கும் அது ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்கும். இதனால் சிக்கல் ஏற்படும் என்று நான் கவலையாக இருக்கும். இதனால் மன்ற மொழியை மாற்ற இப்போதே அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. உயர்த்தி மன்ற நடவடிக்கைகளை தமிழிலேயே நடத்தலாம். அப்படிச் செய்து அதன் மொழி பெயர்ப்பை ஆங்கிலத்தில் கொடுக்கலாம். இந்தியிலும் கொடுக்கலாம், அது மற்ற மாநிலங்களுக்கும் பயன்படும். இல்லாவிட்டால் ஒரு புறத்தில் இந்தி பேசும் மாநிலங்கள் இந்தியிலேயே நிர்வாகம் நடத்தவேண்டுமென்று நடவடிக்கைகள் வேகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கும்போது நாம் ஆங்கிலத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டிருந்தால், ஆங்கிலத்திலேயே இது தீடிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அது ஆங்கிலம் அறிந்த ஒரு சிறிய கூட்டத்திற்கே பயன்படும், அவர்களுக்குக்கூட பிற்காலத்தில் சங்கடம் ஏற்படக்கூடும். நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள் தமிழிலேயே நடைபெறவேண்டும், சேகரட்டேரியட் உள்பட எல்லா அலுவலகங்களின் நிர்வாகமும் தமிழிலேயே இருக்கவேண்டும், பல்கலைக்கழகங்களில் எல்லா பாடங்களுக்கும் தமிழே பயிற்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்ற முன்றையும் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. இதை துணிவோடு செய்ய வேண்டும். மற்ற மாநிலங்களோடு தொடர்பு கொள்ள இந்தியையும் ஆங்கிலத்தையும் மொழியாக பயிலவேண்டும். அதுவரை தென்னாபுரி மாநிலங்கள் ஒப்புக் கொள்கிற வரை மத்திய அரசாங்கத்தில் இந்தி மட்டும் இருக்கக்கூடாது. ஆங்கிலம், இந்தி இரண்டும் இருக்கவேண்டும். இதுதான் நாட்டு ஒற்றுமையில் தமிழ்க்கையுள்ளவர்கள் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய கொள்கை. இந்தக் கொள்கையை வேகமாக அமல் நடத்த அரசாங்கம் துணிவோடு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். அதற்கு முன் உதாரணமாக மதுரைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டம் நிறைவேற்றுகிறபோது தமிழ் என்று போடவில்லை. இந்தச் சட்டத்திலும் தமிழ் பயிற்சி மொழியாக இருக்கட்டும், அதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று சொல்லவில்லை. அதால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது அதைச் சொல்கிறார்கள். அதைச் சட்டத்தில் ஏற்படுத்தி விட்டால் என்ன தவறு ஏற்படும்? தமிழில் புத்தகங்கள் வரட்டும், பயிற்சி பெற்றவர்கள் வரட்டும், அதனால் ஏதாவது கஷ்டங்கள் இருந்தால் அதைச் சமாளிக்கலாம். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் புத்தகங்கள் வருவதும், தமிழில் சொல்லிக் கொடுக்க பயிற்சிபெற்றவர்களும் எப்படி வரமுடியும்? தமிழில்

[திரு. மி. கல்யாணசுந்தரம்] [1st February 1966]

சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டும், சொல்லிக்கொடுக்கப்படும் என்ற நிச்சயம் இருந்தால் நான் தமிழில் படிக்கவேண்டும் என்ற அக்கறை இருக்க முடியும். அப்போது நான் அதிகம் பேர் தமிழில் பயிற்சி பெற முன் வருவார்கள். நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது, குறைந்த பட்சம், விஞ்ஞான பாடங்களையாவது தமிழில் சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டும். தமிழ் சரியாக கிடைக்காத இடத்தில் ஆங்கிலத்தின் உதவியைக்கொண்டு சொல்லிக் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஒன்றுமே சொல்லவில்லையென்றால் எப்போது நான் தமிழ் பயிற்சி மொழியாவது? சில பாடங்களை மட்டுமாவது உடனடியாக சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். புத்தகங்களை மட்டும் தமிழ் படுத்திவிட்டால் மட்டும் போதாது, தமிழ் படுத்தப்பட்ட சில புத்தகங்களைப் பார்த்தேன். கருத்துக்களை சிலவற்றில் தவறாக இருக்கின்றன. இந்தக் குறையை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு தமிழ் பயிற்சி மொழியாக வதை தள்ளி வைக்கக்கூடாது. இப்பேர்ப்பட்ட குறைபாடுகள் எல்லாம் போகும் வரையிலும் நாம் காத்திருக்கவேண்டும் என்பது தேவையில்லை. எங்காவது முதலில் ஆரம்பிக்கவேண்டும். அதற்குரிய முறையில் செயல்படுத்தவேண்டும். பயிற்சிமொழியாக இருக்கவேண்டும். என்று நாம் சொல்லும்போது, அதைச் சட்டத்தில் சொல்லிவிடுவதில் என்ன கொடுப்போய்விடுவது? அதனே, இதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் தக்க கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம், யுனிவர்டிட்டியில் வேலை செய்யக்கூடிய பேராசிரியர்கள், மற்ற நிபுணர்கள், சிப்பந்திகள், இவர்களுடைய எதிர்காலம் எப்படியாகும் என்பதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவு படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றக் கூடியவர்கள் இனிமேல் சென்னையிலும் மதுரையிலும் பணியாற்றவேண்டியிருக்கும். அந்தந்த பகுதியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அப்படி அப்படியே இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியில்லாமல் பணியாற்றுகின்றவர்களுடைய வசதிக்கு தகுந்தவாறு அவர்கள் பணியாற்றுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுக்கப்படவேண்டும். சென்னையில் இருக்கின்றவர்கள் மதுரைக்கு போக விரும்பலாம், அதே போன்று மதுரையில் இருக்கின்றவர்கள் சென்னைக்கு வருவதற்கு விரும்பலாம். இதை அவர்களே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு கொடுக்கப்படவேண்டும். அவர்கள் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப சென்னை பகுதியிலுள்ளவர்கள் சென்னையில் வேலை செய்வதற்கோ அல்லது மதுரை பகுதியில் இருப்பவர்கள் மதுரையில் வேலை செய்வதற்கோ அதே போன்று வசதிருக்கின்ற திருச்சி யுனிவர்டிட்டியில் வேலை செய்வதற்கு திருச்சி பகுதியில் உள்ளவர்கள் விரும்பினாலும், அவர்களே தாங்கள் வேலை செய்ய விரும்பும் இடத்தை தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1st February 1966]

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, சென்னைப் பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதா வின்மீது நான் ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்கு முன் கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் சொன்ன ஒரு சில கருத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு திரு. கே. டி. கோசல்ராம் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் காங்கிரஸ் காரர்கள் எந்த அளவுக்கு தமிழ் பற்றுடையவர்கள் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் செக்கிழுத்த செம்மல் சிதம்பரனார் அவர்களையும், தமிழ் தென்றல் கல்யாணசுந்தரனார் அவர்களையும் பாரதியார் அவர்களையும், நாமக்கல் கவி அவர்களைப்பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இவர்கள் எல்லாம் தமிழுக்கு சேவை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதில் யாருக்கும் எத்தகைய கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தாங்கள் இதை நன்றாக அறிவீர்கள் . . . 'Exceptions do not prove the rule.' என்று சொல்வார்கள். விதிவிலக்குகள் எப்போதும் விதியை நிர்ணயம் செய்துவிடமுடியாது. அந்த முறையில் சிலர் விதிவிலக்குகளாக இருந்திருக்கலாம், எந்த கல்யாணசுந்தரனார் அவர்களைப்பற்றிச் சொல்லி காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு தமிழ்பற்று இருக்கிறது என்று சொன்னார்களோ, அதே கல்யாணசுந்தரனார் அவர்கள், திரு. அவனுசிலிங்கம் செட்டியார் அவர்கள் கல்வி அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் கட்டாய இந்தி கொண்டு வரப்பட்ட போது, காங்கிரஸ் காரர்களுக்கு தமிழ்ப்பற்று குறைவு என்று அன்றைக்கு நடந்த இந்தி எதிர்ப்பு மகா நாட்டில் திட்டவாட்டமாக சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ஒரு சில விதிவிலக்குகள் இருந்திருக்கலாம். இது அங்கும் இருக்கலாம், இங்கும் இருக்கலாம். அதை வைத்துக் கொண்டு பொதுவிதியை நிர்ணயம் செய்துவிட முடியாது. இதே சந்தர்ப்பத்தில் இந்த மாமன்றத்தில், தமிழ்ப் பற்று இருப்பதைப் பற்றி திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் குறுக்கிட்டு விளக்கம் சொல்கின்ற நேரத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் உணர்ச்சிவசப்பட்டுவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இத்தகைய பெரியவர் இவ்வாறு உணர்ச்சிவசப்படக் கூடாது, நான் அவர்களை விட வயதில் சிறியவன் என்றாலும்—அவர்களைவிட அறிவிலும் ஆற்றலிலும் சிறியவன் என்பதையும் வேண்டுமென்றால் ஒப்புக் கொள்கிறேன்—இவ்வாறு முதியவராக இருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவு உணர்ச்சிவசப்பட வேண்டிய தேவையில்லை . . .

கனம் சபாநாயகர் : கனம் முதலமைச்சர் உணர்ச்சி வசப்பட்டு ஒன்றும் பேசவில்லை, அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? 'கனம் உறுப்பினர் திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் சப்பைக்கட்டு கட்டு கிறார்கள்' என்று தான் சொன்னார்கள். அவர்கள் உட்கார்ந்து இருந்து கொண்டு சொல்லக்கூடாது, அதனால் தான் எழுந்திருந்து அவ்விதம் சொன்னார்கள், அவ்வளவு தான் . . . உணர்ச்சிவசப்பட்டு ஒன்றும் சொல்லவில்லை . . .

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : அவ்விதம் உணர்ச்சிவசப்பட வில்லை என்று சொன்னால் அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன், தேர்தல்

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [1st February 1966]

காலத்தில் சில காங்கிரஸ்காரர்கள் அப்படி நடந்துகொண்டார்கள் என்பதை சொல்ல விழப்புகிறேன். எங்கள் கட்சியிலுள்ள பலர் தங்கள் தாய்மொழியில் தங்கள் பெயர்கள் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக தங்கள் பெயர்களை மாற்றிக்கொண்டார்கள். இதைப் பற்றி தேர்தல் காலத்தில் ஒரு அமைச்சர் அவர்கள், அதுவும் மத்திய அமைச்சரவையில் அங்கம் வகிக்கும் அமைச்சர் ஒருவர் பேசிய பேச்சு எப்படியிருந்தது? அப்படிதான் என்று ஒருவர் பெயர் வைத்திருக்கிறாராம், மதியழகன் என்று ஒருவர் பெயர் வைத்திருக்கிறாராம், என்று சொல்வதோடு நின்றுவிடவில்லை, மதியழகன் என்பதற்கு விளக்கமும் கொடுத்தார்கள். அந்த விளக்கத்தை இந்த மன்றத்தில் நான் எடுத்துச்சொல்ல விரும்பவில்லை. இப்பேர்ப்பட்ட தாய்மொழியைப் பற்றி கேலி செய்து பேசியது காங்கிரஸ் அமைச்சர் ஒருவர் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதே விவாதத்தில் நான் தொடர்ந்து ஈடுபட விரும்பவில்லை, அவர்கள் குறிப்பிட்ட தற்கு பதில் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றம் காந்த அக்டோபர்-நவம்பர் மாதத்தில் கூடிய தேர்தில் மதுரை பல்கலைக் கழக மசோதாவை நிறைவேற்றியது. எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள், நான் சிறையில் இருக்கும்போதும் படித்ததாக ஞாபகம். ஜப்பான் நாடு ஒரு சிறிய நாடு நான், அந்த நாட்டில் 139 பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்றன. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம், புதிதாக அமைக்கப்பட்ட மதுரை பல்கலைக் கழகம், 100 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இருந்து வரும் சென்னை பல்கலைக் கழகம். இவ்விதம் மூன்றே மூன்று பல்கலைக் கழகங்கள் நான் நமது மாநிலத்தில் இருக்கின்றன. ஜப்பான் நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், நம்முடைய மாநிலத்தின் ஜனத்தொகைதான் அங்கு இருக்கும், பரப்பளவும் நம் மாநிலத்தின் அளவுக்கே இருக்கும். ஆனால் அங்கே இருக்கின்ற பல்கலைக் கழகங்களின் எண்ணிக்கையும் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கின்ற பல்கலைக் கழகங்களின் எண்ணிக்கையும் பார்த்தால், அந்த நாடு எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது, நாம் எந்த அளவுக்கு குறைவாக இருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது, நம்முடைய சாதனையில் நாம் மிகமிக குறைவாக இருக்கிறோம் என்பதை இதன் மூலம் நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அதே சந்தர்ப்பத்தில் இந்த பிரியம்பிளில், சர்வகலாசாலையில் போதிக்கப்பட வேண்டிய மொழி தமிழ் மொழியாக இருக்கவேண்டும்; என்கின்ற திருத்தத்தை எங்கள் கட்சி செயலாளர் அவர்களும், தோழர் அரங்கண்ணல் அவர்களும், கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவற்றை வாபஸ் பெறவேண்டும் என்கின்ற அளவில், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தமது உரையை அமைத்துக்கொண்டு ஆரம்பத்தில் பேசினார்கள். அவர்கள் சொன்ன காரணங்களை நாம் ஆராய கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் சொல்லுகின்றபடி உடனடியாக தமிழில் எல்லாவற்றையும் சொல்லிக்கொடுத்துவிட முடியாது என்றிருந்தாலும், இத்தனை ஆண்டு காலத்திற்குள் தமிழை எல்லா

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [1st February 1966]

கலைகளிலும் போதனா மொழியாக கொண்டு வரவேண்டும் என்று ஒரு காலக்கெடுவை நிர்ணயிக்கலாம். அதுவரையில் மொழி பெயர்க்கவேண்டிய நூல்களை எல்லாம் மொழி பெயர்த்து, 67-ல் அல்லது 70-ல் தமிழை போதனா மொழியாக கொண்டுவரவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கவேண்டும். எல்லா கலைகளிலும் ஆரம்பத்தில் முடியாவிட்டாலும், ஒன்றிரண்டிலாவது முதலில் ஆரம்பிக்க வேண்டும். தமிழிலே அனைத்தும் முடியவில்லை என்றாலும்; ஆரம்பத்தில் மற்ற வேறு மொழிகளிலுள்ள சொற்களை கடன் வாங்கி உபயோகித்துக்கொள்ளலாம், அந்த அளவிற்கு மொழியாற்றல் சொற்களை கடன் வாங்கி உபயோகித்துக்கொள்ளலாம். அந்த அளவிற்கு மொழியாற்றல் ஏற்படுவதுவரையிலும் வைத்துக் கொள்ளலாம், அதற்குப்பின்னாலாவது தமிழ் போதனாமொழியாக ஆக்கப்படும் என்கின்ற ஒரு உறுதிமொழியையாவது இந்த மசோதாவில் சேர்த்தால்கூட எங்கள் கட்சி அங்கத்தினர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை விட்டுவிடலாமா என்பதைப்பற்றி சிந்தித்து முடிவு செய்ய முடியும். அதே சமயத்தில் சிந்தனை செய்கின்ற விஷயத்தில் தாய் மொழியில் சிந்தனை செய்வதைப்பற்றி இங்கு பல தடவை பேசப்பட்டிருக்கின்றது. தாய் மொழியில் சிந்திக்கும் போது அதனால் கிடைக்கின்ற பயன் அதிகமாக இருக்கும். அன்னிய மொழியில் சிந்தனை செய்யும்போது கிடைக்கக்கூடிய பலன் மிக குறைவாக இருக்கும் என்பதை இந்த மன்றத்தில் பலரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் இப்போது பிரியம்பிளில் தமிழ் பல்கலைக் கழகத்தின் போதனா மொழியாக, கற்பிக்கும் மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்; ஏற்றுக்கொண்டு, நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப் போல கால கெடுவாவது இதிலே நிர்ணயிக்கலாம்; அல்லது பின்னால் நிர்ணயிக்கலாம், ஆகவே திருத்தத்தை வாபஸ் பெறுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ளலாம். ஆகவே தமிழை ஆட்சி மொழியாக நான்கள் செய்து விட்டோம் என்று பெருமைப்படுகிற கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கல்லூரிகளில் தமிழ் ஏன் போதனா மொழியாக இருக்கக் கூடாது என்று தெள்ளத் தெளிவாகச் சொல்லவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல, மதுரை பல்கலைக் கழக மசோதாவைக் கொண்டு வந்த காலத்திலே எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் ஒரு சில திருத்தங்களைக் கொடுத்திருந்தார்கள். அதிலே செனெட்டுக்கு இந்த மாமன்றத்திற்கு ஆறு உறுப்பினர்கள், மேலவைக்கு மூன்று உறுப்பினர்கள் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டு அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற உறுப்பினர்கள் எந்த முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்கிற அந்த எலெக்ஷன் விதி முறையைச் சொல்லுகிற நேரத்திலே ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருந்தார்கள். அந்தத் திருத்தத்தை அப்போது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. திருத்தம் நிராகரிக்கப்பட்டது. ஆனால் சென்னை பல்கலைக் கழக மசோதா திருத்தம் பட்டு மாமன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டு இருப்பதில் திருத்தத்தைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நன்றி, வர

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [1st February 1966]

இதே திருத்தத்தை மதுரை பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தில் ஏன் செய்யக்கூடாது? அங்கு ஒரு முறை, இங்கு ஒரு முறையா? திருத்தம், திருத்தம் என்று நான் குறிப்பிடுகிற திருத்தம் என்ன என்றால் பத்தறிக்கைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் ப்ரோபேஷனல் ரெப்ப்ரெஸென்டேட்டிவ்ஸ் அப மீன்ஸ் ஆஃப் தி சிங்கள் டியூயன்ஸ் ஃபர்பிள் ஹோட்—அதாவது ஒற்றை மாற்று விதாசாரப் பிரதி நிதித்துவ முறை—செக்ஷன் பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதாவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறை மதுரை பல்கலைக் கழக மசோதாவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. ஆகவே, இதற்கு இணங்க அங்குப் திருத்தம் செய்யப்படவேண்டும். அதற்கும் இந்தக் கூட்டத் தொடரில் வேண்டிய திருத்தத்தை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்ததற்போல், மதுரை பல்கலைக் கழகச் சட்டத்திலேயும், சென்னை பல்கலைக் கழகச் சட்டத்திலேயும், உப-அத்தியட்சகர்—வைஸ்-சான்ஸலர்—நியமன முறையில் ஒரு சில மாறுதல்கள் இருக்கின்றன. இப்போது திருத்த மசோதாவில் மதுரை பல்கலைக் கழக மசோதாவிற்கு ஒப்ப மாறுதலுக்கு வகை செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இப்போது உள்ள முறையில் செனெட் சபை மூன்று அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து விட்டு, அவர்களிலிருந்து ஒருவரை கவர்னர் நியமனம் செய்யவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதற்கு மாறாக, சிண்டிகேட் ஒருவரையும், செனெட் ஒருவரையும் நியமனம் செய்து, கவர்னர் ஒருவரை நியமனம் செய்து, அப்படி நியமனம் செய்யப்பட்ட—மூவருள் ஒருவர்—மூவர் குழு சிபார்சு செய்த சான்ஸலர் தேர்ந்தெடுக்கிற ஒருவர்—வைஸ்-சான்ஸலராக இதுப்பார் என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த முறையைப் பற்றி செலெக்ட் கமிட்டியில் விவாதம் நடைபெற்றிருக்கிறது. நான் இந்த நேரத்திலே ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குற்றம் சாட்டுகிற போலீஸ் அதிகாரியோ நீதிபதியானால், நியாயம் கிடைக்குமா? நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன், இந்த உதாரணத்தைச் சொல்லுவதால் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கோபப்படக் கூடாது. நான் தெரிவிக்க விரும்புகிற கருத்தை தெளிவுபடுத்து வதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். குற்றம் சாட்டுகிறான் போலீஸ்காரன். அதே போலீஸ்காரன் நீதிபதியானால், குற்றம் சாட்டப்படுகிறவனுக்கு நீதி கிடைக்குமா என்றால், நீதி கிடைக்காது...

கனம் சபாநாயகர் : can the prosecutor be the Judge? என்று கேட்டு விடுங்கள். போலீஸ்காரனை ஏன் இழுக்கிறீர்கள்?

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : சான்ஸலர் ஒருவரை நியமனம் ப்ரீக்ஸிங்; செனெட் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமனம் கட்டிடுகிறது. சிண்டிகேட் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமனம் யாக். இவர்களுள் ஒருவரை சான்ஸலர் அவர்கள் வைஸ்-சான்ஸலராக நியமனம் செய்கிறார் என்றால் சான்ஸலர்தான்

1st February 1966] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

நியமனம் செய்தவரைத்தான் நியமனம் செய்வாரோ தவிர வேறு ஒருவரை நியமனம் செய்வார் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. மியூனிக்யூட்டே ஜட்ஜ்மான் குற்றவாசிரிக்கு நீதி கிடைக்காது என்று சொன்னேன். ஆகவே, சிஃப் ஜஸ்டிஸ் அவர்கள் கட்டிப் பாடுபடுகளுக்கு, அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவர், அவர் ஒருவரை நியமனம் செய்து விடலாம். செனெட், சிண்டிகேட் நியமனம் செய்கிறவர்களையும் வைத்துக் கொண்டு, கவர்னர் நியமனம் செய்கிறவரையும் வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுள் ஒருவரை வைஸ்-சான்ஸலராக நீதிபதி அவர்கள் முடிவு செய்யலாம். அத்தகைய முறையிலே திருத்தம் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முதலில் பேசும்போது சற்று பிடி கை போட்டுப் பேசினார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சென்னை பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதாவில் 'அட்டானமஸ்' என்று சொல்லுவார்கள் அல்லவா, அதற்குக் குத்தகம் விளைந்திருக்கிறது, அப்படிப்பட்ட வாசகங்கள் மசோதாவில் இருக்கின்றன என்று பத்திரிகைகளிலெல்லாம் கட்டுரைகள் வந்திருக்கின்றன, அத்தகைய முறையில் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அதே சந்தர்ப்பத்திலே, செக்ஷன் 7-லே, க்ளாஸ் (3)-லே ஏற்கனவே இல்லாத ஒன்றைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதை நான் படித்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

In the event of the Senate or the Syndicate or both not complying with such directions within such time as may be fixed in that behalf by the State Government, State Government shall have power to take such steps as it might think necessary for such compliance.

என்று இருக்கிறது. அதாவது அரசாங்கம் இடுகிற கட்டளை அல்லது வேண்டுகோளை சிண்டிகேட்டோ அல்லது செனெட் சபையோ நிறைவேற்றாவிட்டால் உடனடியாக அரசாங்கமே அத்தகைய கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும் என்ற அளவுக்கு வாசகங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அதே நேரத்திலே நமது நொழில் அமைச்சர் அதற்கு உரிய விளக்கத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த விளக்கம் எவ்வளவு தூரம் பொருந்தும் என்று நான் ஆராய முற்படுகிறேன்.

The Hon. Sri R. Venkataraman replied that the present clause giving power to Government was an extraordinary power, not intended to be used in day-to-day administration.

அதாவது, அன்றாட நிர்வாகத்திலே அரசாங்கம் தலையிடுவதற்காகச் செய்யப்பட்ட க்ளாஸ் அல்ல என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அடுத்ததற்போல் :

He added that the State Government reserved only the right to cause an inspection to be made and that the present clause was only an enabling clause.

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [1st February 1966]

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது பார்வையிட, பார்வையிடுவதற்கு வேண்டியதைச் செய்வதற்காகக் க்ளாஸ் இருக்கிறது என்று விளக்கம் தந்திருக்கிறார். அதே நேரத்திலே இன்ஸ்பெக்டர் என்பதிலே என்ன அடங்கும் என்று போட்டு விட்டு வாசகங்கள் அமைந்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அப்படி வாசகங்கள் இல்லாதிருப்பதால், அன்றாடம் நிர்வாகத்தில் தலையிடாது இருக்கலாம். ஆனால், பல்கலைக் கழகத்தின் போக்கு அரசாங்கத்திற்குப் பிடிக்கவில்லை என்றால், அரசாங்கத்திற்குப் பிடிக்கிற முறையில் கட்டளைகள், டைரக்டிவைக் கொடுத்து, அந்த டைரக்டிவை யுனிவர்சிட்டி நிறைவேற்றிவிட்டால் அரசாங்கம் நிறைவேற்றிக்கொள்ள இந்த ஷரத்து வகை செய்கிறது. ஆகவே, இந்த ஷரத்தை நீக்கிவிட வேண்டும் அல்லது இன்ஸ்பெக்டர் என்ற அளவுக்கு ஷரத்திலே ரெஸ்ட்ரிக்ட் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த விவாதத்திலே இவ்வளவு நேரம் பேச வாய்ப்பு அளித்த கனம் தலைவர் அவர்களுக்கு உளம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற சென்னை பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதாவின்மீது பொறுக்குக் குழுவின் அபிப்பிராயத்தோடு வந்திருக்கக் கூடிய மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன்.

பல்கலைக் கழக மசோதா சட்டமாகிற இந்த நேரத்தில், தேசம் முழுமையிலும், தமிழ்நாடு விலக்கில்லாமல், மாணவர்கள்; குறிப்பாக பல்கலைக் கழகத்து மாணவர்கள் மத்தியிலும்கூட இண்டிஸ்பிளின் அல்லது ஒழுக்கக் குறைபாடுகள், ஒழுங்கினங்கள் இவைகளெல்லாம் தென்படுகின்றனவே இவைகளுக்கு உரிய முறையில், இதற்குப் பரிகாரம் போல, புதிதாக ஏதாவது இதிலே கெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று நான் துருவிப் பார்த்தேன். எனக்கு இருக்கிற அபிப்பிராயம் வெளிநாடுகளில், குறிப்பாக அமெரிக்க நாட்டில், பல்கலைக் கழகத்தில் இருக்கக் கூடிய சபைகளில் ஒன்றான செனெட் சபையில் மாணவர்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்குக்கூட இடம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் விசாரித்து அறிந்திருக்கிறேன். அத்தகைய ஒரு முறையை பின் பற்றி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாணவர்களில் பிரதிநிதிகள் செனெட் சபையில் அங்கம் வகிக்கக்கூடிய அளவுக்கு சந்தர்ப்பம் அளித்து ஏதேனும் வசதி செய்து கொடுத்தால், அது இந்த 'இண்டிஸ்பிளின்' விபாதிக்கு ஒரு மருந்தாக இருக்காதா என்பதைப்பற்றியும் ஆராயலாம் என்று அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடந்த பல வருஷங்களாக புகழோடு இயங்கக்கூடிய சென்னை பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து பல வருஷத்திய ஆராய்ச்சிக்குப் பின்னர் லெக்ஸிகன், தமிழ்-ஆங்கில அகராதி ஆகியவைகள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி ஒன்றிரண்டு அதனுடைய புகழக் கேற்றவாறு வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு அதிகமாக ஆராய்ச்சி முடிவுகள் பல்கலைக்கழகத்தி

1st February 1966] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

லிருந்து வெளிவந்திருக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்த்தோமோ, அந்த அளவுக்கு இதுவரையில் வந்திருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. ஆகவே, எவ்வளவு தாராளமாக இந்த ஆராய்ச்சிப் பிரிவை வலுப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு வலுப்படுத்தி, அதிலே என்ன சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அங்குள்ள ப்ரொபஃசர்ஸ், லெக்சரர்ஸ் ஆகியோர்க்குரிய சுயேச்சைகளெல்லாம் இருக்கின்றனவா, ஆராய்ச்சிக்குள்ள வசதிகள் எல்லாம் இருக்கின்றனவா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் தீர்க்கமாக தவணம் செலுத்துவது நல்லது என அபிப்பிராயப்படுகிறேன். நான் அறிந்த மட்டில் இந்த ஆராய்ச்சிப் பிரிவு இன்னும் சீராக்கப்பட்டு, இன்னும் விரிவுபடுத்தப்படவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.

நான் தெரிந்திருக்கிறேன். தமிழ் பிரிவைப் பொறுத்த மட்டில், சமீபத்தில் திருக்குறள், திருவள்ளுவர் பற்றிய ஆராய்ச்சி சென்னை பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப் பிரிவில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திருவள்ளுவர் பற்றி நான்கு பிரிவானாலும் சரி, நூல்களையும், நிலையப்பிரிவானாலும் சரி, அங்குள்ள தமிழ்ப்பிரிவாயினும் சரி, இப்படி அங்குள்ள பல்வேறு பிரிவுகளும் தங்கள் தங்கள் வழியிலே திருக்குறள்பற்றி, திருவள்ளுவர் பற்றி துணுக்கமாக ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். பொருளாதாரப் பரிசிலும், வள்ளுவரின் பொருளாதார முறை என்னவென்பதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யலாம். இப்படி அத்தனை பிரிவுகளும் நடத்தி வருகிற ஆராய்ச்சியின் பலனை பரிசீலித்து, அவற்றைத் தொகுத்து, அந்த ஆராய்ச்சியின் முடிவுகளை வெளியிடுவதற்கு என்று ஒரு குழு சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் இல்லை என்ற குறைபாடு உணரப்படுகிறது. அவ்வப்பொழுது இவைகளைப்பற்றி செய்யக்கூடிய ஆராய்ச்சிகளையெல்லாம் சேர்த்து, பரிசீலனை செய்து, தொகுத்து; அந்த ஆராய்ச்சிகளுடைய முடிவுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு, அதற்குரிய விளம்பரத்தை சரிவர செய்வதற்கு, பப்ளிசிடி பிரிவை இன்னும் வலுப்படுத்தவேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் விசேஷமான அம்சம் என்னவென்றால், தமிழ் பிரிவுக்கு ஒரு விசேஷமான முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு, அதற்கு வரக்கூடிய துணைவேந்தர்கூட ஒரு சிறந்த தமிழ் அறிஞராக இருக்கவேண்டும் என்ற நிலையில்; அதற்கெல்லாம் வழிவகைகள் செய்திருக்கிறோம். அது மிகவும் பாராட்டத்தகுந்தது. 13-ம் நூற்றாண்டு இலக்கணம் நன்னூல் என்று நான் கருதுகிறேன். 13-ம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் இவ்வளவு காலம் கடந்த பிற்பாடு நவீன வளர்ச்சி, தமிழ் வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் ஒரு இலக்கண நூல் வெளியிடப்பட வேண்டியது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். சரிய முறையில் அதற்குரிய சிந்தனை எந்த அளவுக்கு வலுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கேட்பதற்கு விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் கூட தமிழ்ப் பிரிவை இன்னும் வலுப்படுத்தக்கூடிய தமிழ்ப் பிரிவை இன்னும் வலுப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு இந்த ஆராய்ச்சியில்கூட ஈடுபடுதல் வேண்டும் என்று

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [1st February 1966]

நான் நினைக்கிறேன். நான் சென்ற தினங்களுக்கு முன்பு பல்கலைக் கழக நூல் நிலையத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். எனக்குத் தேவையான நூலைப்பற்றி அங்கே விசாரிப்பதற்குச் சென்றிருந்தேன். தமிழ்ப் பிரிவிலே கலிங்கத்துப் பாணி பற்றி ஆராய்ச்சி நடந்து கொண்டிருந்தது. திருச்செந்தூர் பாணி, இப்படி 4, 5, பாணிகள் நூல் வடிவில் வெளிவந்திருக்கின்றன. சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் கலிங்கத்துப் பாணி பற்றிய ஆராய்ச்சியில்தான் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நூல்தான் அங்கு இருக்கிறது. மற்ற பாணிகளைப்பற்றி கேட்பாரில்லை. இவற்றையெல்லாம் தொகுத்து; பரிசீலனை செய்து, ஆராய்ச்சி செய்து, அந்த ஆராய்ச்சியின் முடிவுகளை வெளியிடமுடியுமா என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். வெளி நாடுகளில் யுனிவர்ஸிடிலுள்ள ப்ரொபஸர்கள், லெக்சரர்கள் சுயேச்சைப் போக்கு உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு ஆராய்ச்சிப் பிரிவுகள் சுயேச்சையாக இயங்குகின்றன என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். இந்த ஆராய்ச்சியைப் பொறுத்த மட்டில், ப்ரொபஸர்கள், லெக்சரர்கள் எந்த அளவுக்கு சுயேச்சையாக இருக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு சுயேச்சை எண்ணம் வளரக்கூடிய அளவுக்கு எல்லா விதமான ஊக்கமும், ஆக்கமும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன என்று நான் அறிகிறேன். அதற்கான வழிவகைகள் என்ன என்பது பற்றி பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். இந்த ஆராய்ச்சிகளுடைய முடிவுகளையெல்லாம் சேர்த்து பரிசீலனை செய்து தொகுத்து, வெளியிடுவதற்கு ஒரு குழு அமைவதற்கு இடம் வைப்பது நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

வைஸ்-சான்ஸலரைப் பொறுத்த வரையில் முன்பிருந்த சட்ட திட்டங்களில் சில மாறுதல்கள் செய்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. வைஸ்சான்ஸலராக வருபவர் 'பியூர்லி அகடமிஷியானு' இருக்க வேண்டும். கல்வியைப் பற்றியே நான் முழு மூர்ச்சாக நினைக்கக் கூடியவராக இருக்கவேண்டும். கூடுமானவரையில் அரியலுக்கு அப்பாற்பட்ட போக்கு உடையவராக யுனிவர்ஸிடி அதிகாரி இருக்க வேண்டும். அத்தகைய நிலைமையை, சூழ்நிலையை உண்டுபண்ண வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த அளவுக்கு சென்னை பல்கலைக்கழக சட்டத்தில்கூட இவைகளையெல்லாம் ஒரு பொது நோக்கமாக வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமைக்கு வழிவகை செய்வது நலம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொல்லியமாதிரி, சென்னை பல்கலைக்கழகம் சமீபத்தில் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடியது. ஏறக்குறைய இரண்டு டீஸ் லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டிருந்தாலும் யுனிவர்ஸிடி காம்பஸில் சாதாரணமாக குடிக்கக்கூடிய நல்ல தண்ணீர் கிடைப்பதற்கான வசதி இதுவரையில் செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. வெளி தேசத்திலிருந்து வரக்கூடியவர்கள் இந்த பல்கலைக் கழகத்தைச் சென்று பார்க்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, குடி தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்து தருவது அவசியம். இதிலே எந்த அளவுக்கு கிரமம் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1st February 1966] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

டில்லி யுனிவர்ஸிடிலும், வட இந்தியாவில் இருக்கக்கூடிய மற்ற யுனிவர்ஸிடிகளிலும் அங்கிருக்கக்கூடிய ஆராய்ச்சிகளின் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையெல்லாம் அந்தந்த மொழிகளிலேயே வெளியிடுவதற்கு ஏற்ற வசதி இருக்கிறது. இந்தி மொழியிலே வெளியிடுவதற்கு வசதி இருக்கிறது. தமிழிலே ஆராய்ச்சி செய்த கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்தில் வெளியிடக்கூடிய நிலைமை இங்கே இருக்கிறது. தமிழ் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவுகளையும், தங்களுடைய எண்ணத்தை அப்படியே அப்பட்டமாக சொல்லக்கூடிய நிலையில், தமிழிலேயே கொண்டுவரக்கூடிய அத்தகைய வசதியையும் இந்தப் பிரிவின் கீழ் கொண்டு வரமுடியுமா என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் இந்த மசோதா நிறைவேறும்பொழுதே பரிசீலனை செய்வது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். பொறுக்குக் குழு தீர்க்க கவனம் செலுத்தி பல வேறு மாறுதல்களைச் செய்திருக்கிறது. காலத்திற்கேற்ற மாறுதல்கள் என்று கருதி அவைகளை நான் வரவேற்கிறேன்.

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, I welcome this Bill. The Madras University (Amendment) Bill, which is now before the House for consideration, is a welcome measure. It has been brought forward to amend the original Madras University Act so as to bring it in conformity with the recently enacted Madurai University Bill. The Madras Government, which is well-known for its moderate views, has been always considering to bring forth measures reflecting the opinions of the people, in the proper perspective. We have seen recently the Act enacted in Andhra Pradesh has caused discontent and uproar and created controversy from educationists and Vice-Chancellors there.

We have seen today the Hon. Minister for Health with drawing the Medical Practitioners' Bill, considering the objections raised by the Central Government and also for the need to keep in conformity with the Indian Medical Council Act. This Government have always been giving sympathetic consideration for objections received to any legislative measure and they have always been doing good to the people.

We have been asking for autonomy of the Universities. The States have been asking for autonomy as far as certain powers of Central Government are concerned. Whatever may be the demand for autonomy for a particular institution or for a particular Government, there must be always some check. That is always safe for proper administration. Recently we have seen the University Grants Commission giving Rs. 1 crore to Madras University for its Centenary. The University has thought it fit to utilise the amount for construction of a building. Some of those who are interested in education have been thinking whether that amount could not have been better utilised.

Though the Madras University has been noted for its proficiency, it has not produced sufficient doctors in several fields. Facilities for research are not there. The general feeling of the people is

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] [1st February 1966]

whether this amount could not have been used for post-graduate courses and for research. Sufficient thought must be devoted in implementing the provisions of this Act. With proper understanding and by following proper conventions, we will be able to implement the proposed amendments in the proper way. With these words I resume my seat.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் சென்னை சர்வகலாசாலை திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா மதுரை சர்வகலாசாலை சட்டத்தை ஒட்டி. இப்பொழுது உள்ள சென்னை சர்வ கலாசாலை சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக இன்றைக்கு உள்ள நிலையில், சர்வகலாசாலை என்றால் அது பரிட்சை நடத்துவதற்கும், பாடபுத்தகங்கள், ஸிலபஸ் போன்றவற்றை நிர்ணயிப்பதற்கும்தான் இருக்கிறது. ஆனால் உண்மையிலேயே, மேலைநாடுகளில் போல, சோஷியோ-எகனமிக் பிராப்ளங்களை ரிஸர்ச் செய்து, இன்றைக்கு நாட்டிலுள்ள, ராச்சியத்திலுள்ள பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சிகள் நடத்தி, சர்க்காருடைய பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து, சர்வ கலாசாலையில் உள்ள ஸ்காலர்ஸ்களை வைத்துக்கொண்டு, நாட்டின் பிராப்ளங்களை ஆராய வழிவகை செய்யப்படுவது நல்லது. அந்த வகையில் சர்வகலாசாலை பயன் படுத்தப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வைஸ் சான்ஸலர் பம்மந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். செனட்டிலே அவரே தலைமை வகிப்பது என்பது சரியாக இருக்காது. அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் என்றால், எவ்வளவோ குறைபாடுகள், கோளாறுகள் இருக்கும். பெரிய தவறுகளும் இருக்கும். அவற்றை எடுத்துச் சொல்லவோ, அல்லது சிறந்த சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவரவோ, தலைவராக இருப்பவர் நடுநிலையில் இருப்பவராக இருக்கவேண்டும். இங்கே முதல் மந்திரியே ஸ்பீக்கராக இருப்பதுபோலத்தான் அது. பிரதிவாதியே ஜட்ஜு போலத்தான், வைஸ்-சான்ஸலர் ப்ரிஸைட் செய்வது என்பது. ஆகவே அதைப் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பிரின்சிபால்களுக்கு அகாடமிக் கவுன்சிலில் இடம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் அங்கேயும் நான்-அபிஷேகங்களுக்கு கணிசமாக இடம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அவர்கள்தான் குற்றம் குறைகளை ததரியமாக எடுத்துச் சொல்ல முடியும். மேல் அதாரிட்யாக இருப்பதால், பிரின்சிபால்களால் அதையெல்லாம் சொல்ல முடியுமா என்பதை நாம் உணரவேண்டும். அதைப் பிரத்தியட்சமாகப் பார்க்கிறோம். ஏதாவது நிர்வாகத்தில் தீவிரமாக சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்றாலும், அல்லது அங்கே உள்ள எம்ப்ளாயிகளுக்கு, நல்ல நிலையை உண்டு பண்ணவேண்டும் என்றாலும், அதையெல்லாம் செனட்டில் கொண்டுவருவது அவர்களால் முடியாது. ஏதாவது மாறுதல் செய்ய வேண்டும் என்றாலும், பிரின்சிபால்களால் முடியாது. நான்-அபிஷேகங்கள்தான் செய்யவேண்டும்.

1st February 1966] [திரு. வை. சங்கரன்]

அடுத்தபடியாக 'கோரம்' 25 பேர்கள் என்று போட்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட அளவு என்பது இவ்வளவு பர்சென்டேஜ் என்று இருந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

அடுத்து போதனா மொழி பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். கொள்கை அளவில் நம்மீழே போதனா மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதைச் செய்கையளவிலேயும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கொள்கை அளவோடு நின்று விடக் கூடாது என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உதாரணமாக பல சயன்ஸ், விஞ்ஞான பாட புத்தகங்கள், டெக்ஸ்ட் புக்ஸ் சர்க்கார் மூலமும் தமிழ் கழகம் மூலமும் புத்தகங்கள் போட்டிருக்கிறோம். (மணியடிக்கப்பட்டது.) ஒன் மினிட், ஸார். இருந்தாலும் கூட, இன்றைக்கு அவையெல்லாம் லைப்ரேரிகளில் அப்படியே இருக்கின்றன. பயன் படுத்தப் படவில்லை. பயன் படுத்துகிறார்கள் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. தமிழ் போதனா மொழி என்பதைப் படிப்படியாகக் கொண்டு வர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதை உண்மையிலேயே தீவிரமாகச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆக்க ரீதியில் அந்த அளவில் வேலைகள் செய்யப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, பொறுக்குக் குழுவினால் ஆராயப் பெற்று, பரிந்துரை வழங்கப் பெற்று, சென்னைப் பல்கலைக்கழக (திருத்த) மசோதா, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் இம்மன்றத்தின் ஆய்வுக்கு வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. புதிதாக ஏற்படுத்தப் பெற்ற மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் இதேமுறையில் இயங்குவதற்கும், வழிவகைசெய்யும் முறையிலும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகச் சட்டத்திற்கு திருத்தம் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. மதுரைப் பல்கலைக்கழகச் சட்டத்தை ஒட்டி, ஏற்படுகிற குறிப்புகள், விதிகள் இணைக்கப்படும் அளவிற்கும் இந்த மசோதா திருத்தம் இருக்கிறது. தமிழகத்தைப் பொருத்தவரையில், மேலும் இரண்டு பல்கலைக்கழகம் ஏற்படுவது இன்றியமையாதது என்பது நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இருக்கிறது என்று உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் மதுரைப் பல்கலைக்கழக மசோதா விவாதத்திற்கு வந்தபோது, அந்தக் கருத்தை எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். அதை ஒட்டி மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கீழே நாலு மாவட்டங்களுடைய நிலப்பரப்பை ஒதுக்கித்தந்து, மற்றைய நிலப்பரப்பில் அமைந்துள்ள கல்லூரிகளை சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கீழேயே விடப் பட்டிருக்கின்றன. எதிர் காலத்தில் மேலும் இரண்டு பல்கலைக்கழகங்கள் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து பிரித்து அமைக்க இந்த ஏற்பாடு வழிவகை செய்வதாக அமையக்கூடும் என்பதை, எதிர்காலத்தில் இரண்டு பல்கலைக்கழகங்கள் ஏற்பட உறுதுணை செய்யும் வகையில், திருச்சியில் ஒரு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1st February 1966]

பல்கலைக்கழகத்திற்கு மையத்தையும், கோவையில் ஒரு பல்கலைக் கழகத்திற்கு மையத்தையும் ஏற்படுத்த, நாளாவட்டத்தில் அவை வளருவதற்கு, வசதி ஏற்படும்போது மேலும் இரண்டு பல்கலைக் கழகங்கள் உருவாக, மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கீழே நான்கு மாவட்டங்களை மட்டும் ஒதுக்கி, மற்ற மாவட்டங்களையெல்லாம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே இருக்கும் வகையில் செய்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று, சென்னைப் பல்கலைக்கழகச் சட்டத்தை திருத்த வேண்டும் என்ற ஆவலும், நடைமுறைக்கு ஏற்றவகையில் செம்மையாக பல பணிகளையும் ஆற்றும் வகையில் திருத்தப்படவேண்டும் என்கிற ஆவல் நீண்ட காலமாக இருந்து வந்தது. அந்த முறையில் இந்த சட்டம் இப்பொழுது திருத்தப் படுகிறது. மதுரைப் பல்கலைக்கழக மசோதா விவாதத்திற்கு வந்த போது, இந்த மன்றத்திலிருந்து செனட் அவைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படும் முறை, ஒற்றை மாற்று ஓட்டி முறையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்தப் பட்டது. அந்த முறை மதுரைப் பல்கலைக்கழகச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்படாவிட்டாலும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகச் சட்டம் திருத்த மசோதாவில் அந்த முறை சேர்க்கப் பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. எதிர் காலத்தில் மதுரை பல்கலைக்கழகச் சட்டம் திருத்தப்படும்போது அந்தக் கருத்து உள்ளடக்கப் படுவதற்கு, இது எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலே, தமிழிலேயே எல்லாப் பாடங்களுக்கும் போதிக்கின்ற குறிக்கோளை அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற அத்தகைய கருத்து இங்கே திருத்தத்தின் மூலமாக கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கருத்தைப் பொறுத்துத்தான் இங்கே கருத்து வேறுபட்டிருக்கிற நன்மைகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன என்றாலும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் இறுதி நோக்கம் தாய்மொழியிலே, தமிழிலே எல்லாப் பாடங்களும் பல்கலைக்கழகத்திலே வரவேண்டும் என்கிற கருத்தில் மாறுபாடு இல்லை என்பதை கனம் முதல் அமைச்சர் தம் உரையில் குறிப்பிட்டார்கள். கல்வி ஆலோசனைக் குழுவிலே இது பற்றி விவாதங்கள் வரும்போதுகூட, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தினுடைய நோக்கம், என்றேனும் ஒரு நாள் தாய்மொழியாம் தமிழிலே அத்தனைப் பாடங்களையும் போதிக்கும் நூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டும் என்ற அந்தக் கொள்கையை அந்தக் கல்வி ஆலோசனைக் குழுவிலேகூட ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தைப் பொறுத்து எத்தகைய மாறுபாடும் இல்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே, அந்தக் கருத்திற்கு ஊக்கம் தரும் வகையிலும், ஊட்டம் தரும் வகையிலும் பல்கலைக்கழகச் சட்டம் திருத்தப்படுகிற இந்த வேளையிலே அதனுடைய குறிக்கோள் பகுதியிலே குறிப்பது எந்த அளவிற்கும் தவறு ஆகாது என்ற அடிப்படையிலேதான், இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்தைப் பொறுத்த வரையில் மாறுபட்ட கருத்து இல்லை என்று அத்தனை பேரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். என்றேனும் ஒரு நாள் அவ்வளவு பாடங்களும் தாய்மொழியாம்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தமிழிலேயே போதிக்கப்பட வேண்டும் என்று கருதுகிறோம். அதற்கு ஊக்கம் தருதல் வேண்டும். ஊக்கம் தரும் வகையிலே தான் இங்கே அதனுடைய குறிக்கோளாக அமைந்துள்ள முன்னுரை சேர்க்கப்படவேண்டும் என்று விரும்புகிறோம். "And whereas it is imperative that the University should take active steps to implement Tamil, the official language of the State, progressively as medium of instruction for all courses of studies." என்றுதான் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான முயற்சி களில் ஈடுபட வேண்டியதை நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் அந்தத் திருத்தம் வற்புறுத்துகிறது. அதுவும், உடனடியாக எல்லாப் பாடங்களையுமே தாய்மொழியாம் தமிழில் பயிற்றுவிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிற நிலையிலே கூட அல்ல. படிப்படியாகத் தாய்மொழியாம் தமிழிலே பயிற்றுவிக்கின்ற முறையை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது கூட சரியல்ல. மேற்கொள்ளுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளிலே ஈடுபடுதல் வேண்டும், அதற்கான அடிப்படைப் பணிகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும் என்ற கருத்திலே இந்தக் குறிக்கோள் அமைந்திருக்கிறது. இந்தக் குறிக்கோள் அமைவதினால் எத்தகைய தீங்கும் ஏற்படுவதற்கில்லை. இந்தத் திருத்தத்திலே கூறப்பட்டிருக்கிற கருத்து, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு கருத்தாகும். இது குறிக்கோள் பகுதியில் சேர்க்கப்பட்டால்தான் இந்தப் பணியை ஏற்றுச் செய்கிறவர்கள் ஊக்கத்தோடு தம்முடைய பணிகளை ஆற்றுவதற்கு வழிவகை ஏற்பட முடியும். முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, பல்கலைக்கழகத்தில் பயிற்சி மொழியைப் பொறுத்த பிரச்சனைகளுக்கே இடம் இல்லை. அப்பொழுது இருந்த கடமைகளும் பொறுப்புகளும் வேறு. முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த கடமைகளும் பொறுப்புகளும் மிக மிகச் சாதாரணமானவை. இன்னும் முப்பது ஆண்டுகள் கழித்து வருகிறவர்களுக்கு இருக்கிற கடமைகளும் அவர்கள் புதிதாக மேற்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்புகளும் குறைவாகத்தான் இருக்கும். இந்தத் தலைமுறையில் நாம் செய்து வைக்கும் வழியில்தான் இந்த நாடு பல்லாண்டுகளுக்கு இயங்க வேண்டியதாக இருக்கும். இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தின் நோக்கம் எதுவாக இருக்கவேண்டும் என்ற திருப்புமுனையை (turning point) நாம் காட்டியாக வேண்டும். இதிலே நாம் ஏற்படுத்துகிற வழியிலேதான் 500 ஆண்டுக் காலம், ஆயிரம் ஆண்டுக் காலம் கழித்தும் தமிழகப் பல்கலைக்கழகங்கள் இயங்கவேண்டியனவாக இருக்கக்கூடும். இன்னும் 30, 40 ஆண்டுகள் கழித்து வருகிறவர்கள் இந்த மாற்றங்களில் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டிய அவசியமே இருக்காது. மொழி பெயர்க்க வேண்டிய அவசியமும், புதிய முறைகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டிய அவசியமும், அதிலே தங்களுடைய நேரத்தையும் நினைப்பையும் செலவிட வேண்டிய அவசியமும் இருக்காது. இந்தத் தலைமுறையைச் சார்ந்த நாம்தான் திருப்புமுனையைச் சீர்படுத்திச் செம்மையாக்கித் தீரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த நோக்கம் இந்தச் சட்டத்திலேயே இடம் பெறுமானால், அந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே மேற்கொண்ட பணிகளை விரிவு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1st February 1966]

படுத்துவதற்கு இந்த நோக்கம் மிக மிகப் பயன்படும். இந்த நோக்கம் குறிக்கோளாக அமையுமானால் பெளட் அவையில் வற்புறுத்துவதற்கும், அந்த நோக்கத்தை ஈட்டேற்றுவதற்கும் வேண்டிய வழிவகை ஏற்பட முடியும். அரசாங்கமும் இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான வழிகளை அளவப்போது மேற்கொள்வது வதற்கு இயலும். இந்தத் திருத்தத்தைச் செய்வதன் காரணமாக, இப்பொழுது மேற்கொண்டிருக்கிற முறைகளுக்கு உடனே பல இன்னல்கள் ஏற்படும், சங்கடங்கள் ஏற்பட்டு, நிறைவேற்ற முடியாது கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்று சொல்வதற்கில்லை. இந்தத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாகப் பல்கலைக்கழகம் இந்த நோக்கத்தைக் கொள்ளமுடியும். அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட முடியும். இப்பொழுது நடைமுறையில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற எந்த ஒரு நடவடிக்கைக்கும், இந்த நோக்கத்தை முன்னுரையில் சேர்ப்பதன் மூலமாக எந்தக் குற்றகமும் ஏற்படாது. ஆனால், இப்பொழுது அதற்கு முன்புப் பாதையிலே, ஒரு முன்னோடியான தன்மையிலே, கருத்துக்கள் அடிப்படை யிலே பணியாற்றுவதற்கான வசதி ஏற்பட முடியும்.

மற்ற இந்தி மாநிலப் பல்கலைக்கழகங்களைப் பார்த்தால், அங்கே வெகு விரைவில் அவர்களுடைய தாய் மொழியில் எல்லாப் பாடங்களையும் கொண்டுவிடவேண்டும் என்ற வகையில் மிகத் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியினையெல்லாம் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு இங்கு வருகிற பல மேல்நாட்டார்கள் கூட, பொது நிலையில் இருந்து பார்க்கிறவர்கள், அங்கே தாய்மொழி பாட மொழியாகிவிட்டது, பல்கலைக்கழக மொழி ஆகிவிட்டது, கல்லூரி மொழியாகிவிட்டது, நீதி மன்ற மொழியாகிவிட்டது, என்று அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளைப் பார்த்தவர்கள், தென்னகத்தையும் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால்; “இங்கே தமிழிலே எல்லாவற்றையும் ஆக்கவேண்டும் என்று நீங்கள் எண்ணுகிறீர்கள், ஆனால், அதற்காக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, அங்கே எடுக்கப்பட்டிருக்கிற தீவிர நடவடிக்கைகள் தென்னகத்தைப் பொறுத்த வகையில், தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இல்லை” என்ற கருத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். “இங்கே ஆட்சி மொழி தமிழாக இருக்கவேண்டும், பயிற்சி மொழி தமிழாக இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையைக் கூறுகிறார்கள். ஆனால், எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளைப் பார்த்தால் இன்னும் பெரும்பாலான வகைகளிலே தமிழிலே ஆற்றக்கூடிய பணிகள் கூட ஆங்கில மொழியிலேயே ஆற்றக்கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது” என்று அவர்கள் பொதுப்படையாகக் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, மற்ற மாநிலங்கள் காட்டுகிற தீவிரத்தை நாமும் காட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்தக் குறிக்கோளை முன்னுரையில் குறிப்பிடுவதன் மூலமாகத்தான் அதற்கு ஊக்கம் ஏற்பட முடியும். இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலேதான் எதிர்காலத்தில் பணியாற்ற முடியும். இப்படிப்பட்ட கருத்து இந்த முன்னுரையில் அமைந்தால்தான், வருகிற துணைவேந்தர்கள் இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு செயலையும் செய்ய முடியும். சென்னை

1st February 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அவைக்கும் தூண்டுதலாக இருக்க முடியும். சட்ட மன்றமும் அதைக் கவனிக்க முடியும். அந்த முறையில்தான் தமிழ் ஆர்வத்தைக் காட்ட வேண்டிய நிலைமையிலே தமிழை நிலைநாட்ட வேண்டிய வகையிலே வரவேண்டும் என்று நாங்கள் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

கனம் உறுப்பினர் திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் பேசும்போது, காங்கிரஸில் திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் அவர்களும், சுப்பிரமணிய பாரதியார் அவர்களும், இராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்களும் தமிழுக்காகப் பாடுபட்ட அத்தகைய தன்மையைக் கூறினார்கள். அவர்கள் தமிழுக்காகப் பாடுபட்டார்கள் என்பதை மறுக்கவில்லை. ஆனால், அவர்களுக்கு இருந்த தமிழ் ஆர்வத்தின் அளவிற்குத் தமீழ் ஆர்வம் இந்த அமைச்சரவைக்கும் இருக்கவேண்டும், மற்றவர்களும் இதை நடைமுறைப்படுத்தியிருக்க வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துவது வகையில்தான் அவர்களும் சுட்டிக்காட்டியிருக்க வேண்டும். அவர்கள் சுட்டிக்காட்டும் அளவிற்கு, இந்த அமைச்சரவை சுட்டிக்காட்டப்படத்தக்க அளவிற்கு, நிரிமை இந்த நிலைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு, அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லத்தக்க ஆர்வம் வரவேண்டும் என்ற வகையிலே குறிப்பிடப்படவேண்டும். திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதிலிருந்தே, இந்த அமைச்சரவை சுட்டிக்காட்டத் தக்க அளவிற்கு இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. பாரதியார் வழியில், திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் வழியில், வ.உ.சி. வ. வே.சு. அய்யர், இராமலிங்கம் பிள்ளை போன்றவர்கள் வழியில் நிற்கக்கூடியவர்கள் இந்த அமைச்சரவையில் இருக்கிறார்கள், இன்னும் இன்னும் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட ஆர்வம் இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டி அவர்கள் சொல்லியிருக்கவேண்டும். அவர்கள் அப்படிச் சொல்லாததிலிருந்தே அதை நாங்கள் வற்புறுத்த வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம்.

திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் பேசும்போது நீதிக் கட்சியைப் பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார்கள். நீதிக் கட்சியின் ஆட்சி நடைபெற்றதில், ஆங்கிலத்தில் தான் நடைபெற்றது என்றும், பெற்ற நேரத்தில், ஆங்கிலத்தில் தான் நடைபெற்றது என்றும், மற்றவர்களும் அதன் வழியில் வந்தவர்கள் என்றும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நீதிக் கட்சியின் போக்கில் எங்களுடைய கட்சி இருந்தது என்பதை தான் உணருகிறேன், அறிகிறேன், ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால், அந்தப் போக்கிலே மாறுதல் ஏற்பட வேண்டும், அந்தப் போக்கு சரியல்ல என்ற காரணத்தினாலேயே. நீதிக் கட்சியுடன் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அரசியல் தொடர்பு இருந்தது என்றாலும் கூட, அதன் போக்கு, கொள்கை குறிக்கோள் பலவும் மாறி, தமிழுக்கு ஆக்கம் ஏற்பட வேண்டும், தமிழை நிலைநாட்டவேண்டும் என்ற கொள்கையை நாங்கள் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். ஆகவே, அப்பொழுது இருந்த நிலை இப்பொழுது இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். 1855-ம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் தோன்றியது என்றால், தோன்றிய காலத்தில்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1st February 1966]

கொண்டுவரப்பட்ட கொள்கை, அப்பொழுது நடைபெற்ற நடவடிக்கைகள்தான் இப்பொழுதும் இருக்கின்றன என்று கொள்ள முடியாது. அண்ணல் காந்தியார் காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டதற்குப் பிறகு, தஅனுடைய நோக்கங்கள், நடைமுறைகள்; பயிற்சி மொழி, ஆட்சி மொழி மாநிலங்கள் இவற்றைப்பற்றிய கொள்கைகள் மாறி வேறு வகையிலே வந்திருக்கிற நன்மையைப் பார்க்கிறோம். 1855-ம் ஆண்டு காங்கிரஸில், இப்பொழுது இருக்கிற அந்த அளவு தமிழ்ப்பற்று இருக்கவில்லை. இப்பொழுது இருக்கிறவர்களுக்கு இருக்கிற தமிழ்ப்பற்று அப்பொழுது அந்த ஸ்தாபனத்தில் இருந்தவர்களுக்கு இருந்தது என்று சொல்வதற்கில்லை. பல அடிப்படை மாறுதல்கள் நடந்திருக்கின்றன. பல்கலைக் கழகத்தின் இறுதி நோக்கம், என்றேனும் ஒரு நாள் தாய்மொழியாம் தமிழில்தான் எல்லாம் நடைபெற வேண்டும் என்பது அந்த நோக்கத்தை முன்னுரையில் போடுவதில் எத்தகைய இடையூறும் கிடையாது. முதல் அமைச்சர் அவர்களே ஏற்றுக்கொண்டார்கள். நான் கேட்க விரும்புவதெல்லாம், முன்னுரையிலே, குறிக்கோளாகப் போடுவதிலே ஏற்படுகின்ற சங்கடங்கள் என்ன, போடுவதினால் ஏற்படுகிற தகராறுகள் என்ன, போடுவதினால் ஏற்படுகிற இடையூறுகள் என்ன என்பதுதான். ப்ரொக்ரெஸிவ்வாக மெல்ல மெல்ல, படிப்படியாக, அந்த நோக்கத்தை இந்த முன்னுரையில் போடுவதனால் எந்த இடையூறே சங்கடமோ இருப்பதற்கு நியாயம் இல்லை. எனவே, இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுவதில் தவறு இருக்க முடியாது. இந்தக் கருத்தை அவர்கள் பல முறை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தைச் சட்டிக் காட்டி ஊக்கம் தருவதற்குப் பயன்படுகிற வகையில் இதைச் சேர்க்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனையாக இருப்பது பல்கலைக்கழக துணைவேந்தரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை, மதுரைப் பல்கலைக்கழக மசோதாவில் அந்த ஷரத்து வந்தபோது விதுபற்றி தெள்ளத் தெளிவாக எங்களுடைய கருத்துக்கள் எடுத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் நீண்டகாலமாக இருந்து வருகிற முறை செனட் அவையின் இருப்பவர்கள் ஒன்றுகூட, 3 பேர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து பல்கலைக்கழக வேந்தராக இருக்கிற கவர்னர் அவர்களுக்கு அனுப்பி வைப்பார்கள். கவர்னர் அவர்கள் அந்தப் பாணியில் இருந்து ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து துணைவேந்தராக நியமனம் செய்வார்கள். செனட் அவை என்றால் அங்கே உள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் கல்வாிகளுடைய முதல்வர்கள், கல்வித் துறையில் மிக்க அக்கறை கொண்டவர்கள், கல்வித் துறையில் கற்றுக்கரை போகியவர்கள்—இவர்கள் ஒன்று கூடி யாரைத் துணைவேந்தராகக் கொண்டால் பல்கலைக் கழகம் செம்மையாக நடைபெறும், எப்படிப்பட்ட அறிவு ஆற்றல் உடையவரைத் துணைவேந்தராகக் கொண்டால் கல்வித்துறை பல்லாற்றும்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

1st February 1966] லும் வளம் பெறும் என்பதை அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு நின்று பரிசீலனை செய்து பல்கலைக்கழக வேந்தராகிய கவர்னருக்கு 3 பேர்களை சிபார்சு செய்வார்கள். நடுநிலைமையில் உள்ள வேந்தர் அவர்கள் அந்த 3 பேர்களில் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து துணைவேந்தராக நியமனம் செய்வது வழக்கமான ஒன்று. அது ஓரளவு நல்ல ஜனநாயக அமைப்பை கல்வித்துறையாளர்கள் கட்சிச் செல்வாக்குக்கு அப்பாற்பட்டு நின்று பல்கலைக்கழகத்திற்கு எல்லா வகையாலும் தகுதியும், ஆற்றலும் உடைய ஒருவரை துணைவேந்தராகத் தேர்ந்தெடுக்க வழி அளித்து வந்திருக்கிறது.

ஆனால், மதுரைப் பல்கலைக்கழக மசோதாவில் ஏற்படுத்தியுள்ளது போல இந்த மசோதாவிலும் செனட் உறுப்பினர்கள் ஒன்று கூடி ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். சிண்டிகேட் கூடி ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பர். கவர்னர் ஒருவரை நியமனம் செய்வார், ஆக இந்த மூவரும் சேந்துகூடி துணைவேந்தராக இருக்கத் தகுதிவாய்ந்தவர்கள் மூவர் பெயரை பல்கலைக்கழக வேந்தராகிய கவர்னருக்கு அனுப்பி வைப்பார்கள், இந்த மூவரில் ஒருவரை கவர்னர் அவர்கள் துணைவேந்தராக நியமனம் செய்வார்கள் என்று ஏற்படுத்தியபோதே அதில் இருந்த சங்கடங்களை நாங்கள் எடுத்துச் சொன்னோம். செனட் அவையினர் மூவர் கொண்ட குழுவுக்கு ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதோடு சிண்டிகேட் அவையினர் மூவர் கொண்ட குழுவிடமிருந்து ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதோடு நின்று விடுகிறார்கள். மூவர் கொண்ட குழுவுக்கு கவர்னர் ஒருவரை நியமனம் செய்கிறார். கவர்னர் நியமனம் செய்பவர் கவர்னரது மன விருப்பம் தெரிந்தவராகத்தான் இருப்பார். கவர்னர் என்றால் ஆட்சியில் உள்ளவர்களின் கருத்துக்கு ஏற்பத்தான் செயல்படுவார். ஆக, ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் இன்னொருத்தான் துணைவேந்தராக நியமிப்பது என்கிற கருத்துக்கு வந்துவிட்டால், அவர்கள் தங்கள் கருத்தை, கவர்னருக்குத் தெரிவிக்க வாய்ப்பு உண்டு. கவர்னர் அவர்களும்—பானல் தமக்கு வருவதற்குள்ளாக—இன்னொரு பெயரை சிபார்சு செய்யவேண்டும் என்பதாக தம்முடைய பிரதிநிதி மூலமாக மூவர் குழுவில் வெளிப்படுத்தி—கவர்னர் கருத்து, ஆட்சியாளர் கருத்து என்கிற அடிப்படையில் செனட்டினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவரும், சிண்டிகேட்டினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவரும் தங்கள் தங்கள் சொந்தக் கருத்தைக் கூட வெளிப்படுத்த முடியாது கவர்னர் பிரதிநிதியின் அபிப்பிராயத்திற்கு ஒத்துப் போகக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படக் கூடும். அது கண்டு நாம் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. அந்த நிலையில் துணைவேந்தரைத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய முழு உரிமையும், அதிகாரமும் அரசாங்கத்திற்கு வந்துவிடுவதாக இருக்கும். அதன் காரணத்தினால் இந்த முறையை மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குக் கொண்டு வரும் போதே நாங்கள் அது வேண்டாம் என்று வற்புறுத்தினோம். ஆனால் அப்போது எதிர்க்கட்சியின் கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. இருந்தாலும் அந்தக் கருத்து அப்போதே விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனையாக இருந்த காரணத்தினால் அதே முறையை இப்போது சென்னைப் பல்கலைக்கழக மசோதாவில் புகுந்த வேண்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1st February 1966]

டாம். பல காலமாக இருந்த முறையே நீடிக்கட்டும். புதுமுறை மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதைக் காலப்போக்கில் கண்டு அது நன்மை பயக்குமானால் அதைப்போலவே இங்கும் பிறகு திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றலாம். அடுத்து அதனால் சில இடங்களிலும், சங்கடங்களும் வருகின்றன என்று தெரிந்தால் இதைப்போல மதுரைப் பல்கலைக்கழக மசோதாவிடிலும் திருத்தம் கொண்டு வந்து விடலாம். ஆக இங்குள்ள முறை இப்படியே இருக்கட்டும். மதுரைப் பல்கலைக்கழக முறை இப்போதுள்ள முறைப்படி எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதைப் பொறுத்திருந்து பார்க்கலாம், என்பதற்காக அந்தவகையில்,

“Every appointment of the Vice-Chancellor shall be made by the Chancellor from out of a panel of three names recommended by the Senate”.

என்ற திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு முறையும் நீடிக்கட்டும். எந்த ஒன்று சிறந்ததாக இருக்கிறதோ அதைக் காலப்போக்கில் மற்றதற்குக் கொண்டு வந்துவிடலாம், ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதாக வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

மற்றொரு திருத்தம் 1970-க்குள்ளாக எல்லா பாடங்களையும், தமிழிலேயே போதிக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ப தற்காக Whereas it is the aim and object of the University to provide education in Tamil medium within the year 1970 என்று கொடுக்கப் பட்டுள்ளதாகும். 1970-க்குள் என்றால் 70-க்குள்ளாக கலை இளைய வகுப்பு, கலை முதிய வகுப்பு, பொறியில் இறை : மருத்துவத்துறை ஆகிய எல்லாவற்றிலுமே தமிழில் போதனை அளிக்கக்கூடிய வளர்ச்சியை அடைந்துவிடுவோம் என்று சொல்ல முடியாது. என்றாலும் அத்தகைய ஒரு காலவரையை வைத்துக்கொண்டு செயல்படுவது இத் துறையில் ஈடுபடுகிறவர்கள் உற்சாகமாகச் செயல்படுவதற்கு வழி வகைகளை ஏற்படுத்தும். குறிப்பிட்ட கால வரைக்குள் நம்முடைய லட்சியத்தை அடைய முடியாவிட்டாலும் அப்போதைக்கு இன்னும் சிறிது காலம் தள்ளி வைத்துக்கொள்ளலாம். அரசியல் அமைப்புப்படி ஆட்சிமொழி பற்றிய கொள்கையை நாம் ஏற்கெனவே அதுபோல காலவரையை நீடித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். வேறுபல மசோதாக்களும்கூட அது மாதிரியாக காலவரையைக் குறித்து வந்திருக்கிறது. ஆகவே, நாமும் 1970-க்குள் என்று ஒரு காலவரையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு செயல்பட்டால், பிறகு வேண்டுமானால் ஐந்து ஆண்டு, பத்தாண்டு; பதினைந்து ஆண்டு என்று அந்த காலவரையை நீட்டிக்கொள்ளலாம். ஆனால் இன்றைக்கு இப்படி ஒரு காலவரையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு செயல்படுவது ஊக்கத்தையும், உற்சாகத்தையும் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1st February 1966]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆம் என மொழியை நான்காவது வகுப்பில் இருந்து கல்லூரி மட்டம் வரை வைக்கவேண்டும் என்பதை பலரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல்கலைக்கழக மசோதா ஆலோசனைக் குழுவிலும் சொல்லப்பட்டுக்கிறது. அந்நிலைக்கு வரவிடத் தொடர்பும், அறிவுத்துறை தொடர்பும் கொள்வதற்கு அது இன்றியமையாதது ஆகும். இன்றைக்கு பல அரிய, உரிய கருத்துக்களை எல்லாம் அது எந்த மொழியில் இருந்தாலும் ஆங்கிலத்தில் இருந்தாலும் மொழிக்குக் கொண்டு வர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆக நான்காம் வகுப்பில் இருந்து கல்லூரி மேல்மட்டம் வரை ஆங்கிலம் இருக்கவேண்டும். மற்ற பாடங்களைத் தமிழ் மூலம் ஆங்கிலம் இருக்கவேண்டும். மற்ற பாடங்களைத் தமிழ் மூலம் போதிக்க வகை இன்றிருந்தே செய்யவேண்டும். நீத்தக் கற்றுக் கொண்டு திரில் இறங்குவதா, திரில் இறங்கி நீத்தக் கற்றுக்கொள்வதா என்ற விதத்தில் ஓரளவு திரில் இறங்கித்தான் நீத்தக் கற்றுக் கொண்டாக வேண்டும் என்பதுபோல தமிழில் போதனை மொழியைக் கொண்டு வந்து நான் ஏற்படுகிற சங்கடங்களை எல்லாம் நாம் சமாளித்தாகவேண்டும். இந்தத் தலைமுறையினர் அந்தச் சங்கடங்களை ஏற்றுக்கொண்டால் நான் வருகிற சந்ததியினர் கலவராத தார்பொழியிலேயே எல்லாம் பாடங்களுக்கும் பெறுவதற்கான வழிவகை ஏற்படும். அப்போது முயற்சி எடுத்தாலும் சங்கடங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆகவே, அந்தச் சங்கடங்களை இந்தத் தலைமுறையினரே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இந்தச் சங்கடங்கள் எல்லாம் அடிப்படையிலே இருந்தாலும்கூட, இந்த முயற்சிக்கு ஊக்கம் தர ஒரு குறிக்கோளை வகுப்பதின் மூலமாகத்தான் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முடியும். 1970-ஆம் ஆண்டுக்குள்ளே தமிழ் மொழியைப் பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நாம் இப்பொழுது முடிவு செய்தாலும்கூட, மேலும் அதைத் திருத்திக்கொள்ள மாற்றிக்கொள்ள வகையுள்ள ஒன்றாகத்தான் இந்தத் திருத்தம் இருக்கும். ஆகவே இந்தக் குறிப்பிட்ட முயற்சிக்கு ஊக்கம் தருகின்ற வகையிலே இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் நான் சொன்னவையான ஒரு குழுவிலே ஏற்படமுடியும். இதிலே கருத்து வேறுபாடு இல்லை, கொள்கை வேறுபாடு இல்லை. ஆகவே எதுவும் இல்லாமல் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்கின்ற வகையிலே எந்தவிதத் தடையும் இருக்காது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அந்தந்த நாட்டின் தார்பொழியிலேயே நான் பல்கலைக் கழகப் பாடங்கள் சொல்லிக்கொடுக்கப்படுகின்றன. அதே நோத்தில் வேறு பல உலக மொழிகளிலும் பாடங்கள் சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு வசதிகள் செய்து தருகிறார்கள். ஆகவே, இந்த முயற்சி அந்த நோக்கத்தைத் தடுக்காது என்று கருதுகிறேன். தமிழிலே பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்க நாம் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சி வேறு பல மொழிகளிலே பாடங்களைச் சொல்லிக்கொடுக்கத் தடையாக இருக்காது. தமிழிலே பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்கின்ற முயற்சிக்கு ஊக்கம் தருவதற்காகவும், படிப்படியாக அந்த முயற்சியைப் பயன்படுத்தி நல்ல முறையிலே தமிழ் பயிற்சி

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1st February 1966]

மொழியாகப் பயிரியாற்றுவதற்குப் பயன்படும் என்ற முறையில் இந்தத் திருத்தங்களை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் முதலமைச்சர் அவர்களையும், அமைச்சரவரையையும், மன்றத்தையும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அண்ணா சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்திலே கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்ற கனம் உறுப்பினர்களும் கருத்துக்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்தக் கருத்துக்களை நான் எதிர்பார்த்து நான் பேசும் பொழுதே வேண்டிய விளக்கம் கூறினேன். என்னுடைய கருத்துக்களையும் தெரிவித்தேன். ஆகவே, விடையளிக்கும் வகையில் நான் நீண்ட நேரம் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. இந்த விவாதத்திற்குப் புறம்பான வகையிலே கூட சில கருத்துக்கள், சில சர்ச்சைகள் எல்லாம் இந்த விவாதத்தின்போது தெரிவிக்கப்பட்டன. காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு எவ்வளவு பற்று தமிழிலே இருக்கிறது, பற்று இருக்கிறது, இல்லையா என்ற பிரச்சனையெல்லாம் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியதில்லை. அதை மக்கள் உணர்வார்கள், மக்களே தீர்ப்பும் சொல்லுவார்கள். ஆனால், என்னுடைய கவலையெல்லாம்; நம்முடைய ஒப்புயர்வற்ற சீரிய அன்னை தமிழ்மொழியின் பெயரால் பிற்போக்கான கருத்துக்களுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்பதுதான். மற்ற மொழிகளின் சார்பாகச் சொல்லட்டும், அதற்காக நான் வக்காலத்து வாங்கமாட்டேன். ஆனால், தமிழின் பெயரால் பிற்போக்கான கருத்துக்களுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. பிற்போக்கான கருத்துக்கள் உடையவர்கள் தமிழர்கள் என்று தமிழர்களில் யாருக்கும் பெயர் வரக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கவலை. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், கனம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், இப்பொழுதிருக்கும் இந்தப் பல்கலைக் கழகங்கள் மட்டும் போதா, மேலும் பல்கலைக் கழகங்கள் வேண்டுமென்று கூறினார்கள். அந்தக் கருத்தை நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இதை போதுமானதான், ஆனால் உடனடியாக நாம் வேறு ஒரு பல்கலைக்கழகம் எதிர்பார்ப்பதற்கு இல்லை. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே வேறு பல்கலைக்கழகம் புதிதாக இருக்காது என்று மத்திய அரசாங்க கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருப்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள். அதற்கு மேலும் ஒரு பல்கலைக் கழகம் அவசியம் என்பதை நானும் உணர்கிறேன். மேலும் ஒன்றிரண்டு பல்கலைக்கழகங்கள் அமைக்கவேண்டுமானால் அதைப்பற்றி நாம் பின்னால் கவனம் செலுத்தலாம்.

பிரியாம்பிள் பற்றி எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குத் திருத்தம் வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். பிரியாம்பிள் சட்டத்தின் ஒரு பாகமல்ல. சட்டத்திலே ஒன்று போதாது என்றால் அதை பிரியாம்பிளே வைத்துப் பூர்த்தி செய்துவிட முடியாது. ஏதாவது ஒன்று குறைவாக இருக்கிறது என்றால் மேலும் ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்தி, அதைச் சட்டத்தின் ஒரு பாகமாக்கலாமே தவிர, பிரியாம்பிளை

1st February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மாற்றுவதினாலே இந்தப் பிரச்சனை தீராது. பிரியாம்பிள் விளக்கத் திற்காகத்தான் போடுகிறோம். இந்த மன்றத்திலே பிரியாம்பிள் வேண்டாமென்று ஒரு கருத்து இருந்தது. பிரியாம்பிள் இருப்பது நலம், ஆகவே பிரியாம்பிளை விளக்கம் கூறுவதற்காகத்தான் அமைத்தோம். மற்றொன்று, பிரியாம்பிளை; தமிழ்மொழி வளர்ச்சி பற்றியும், தமிழ் பாப மொழியாக இருப்பதைப்பற்றியும் விளக்குவதற்காகத் திருத்தவேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. அப்படி பிரியாம்பிளைத் திருத்துவதினாலே சட்டத்திலே ஒன்று குறைவாக இருந்தால் அது தீர்ந்துவிடாது என்று கூறினேன். பிரியாம்பிளிலே ஒன்று போடவேண்டுமென்றால், ஒன்றைமட்டும் போட்டால் அது ஒரு குறைபாடாக இருக்கும், எல்லாவற்றையும் போட வேண்டும். ஒன்றை மட்டும் போட்டால் அந்த ஒன்றுக்கு மாத்திரம்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டதாகவும், மற்றவை யெல்லாம் வேண்டாம் என்று கருதப்பட்டதாகவும் தவறுதலான கருத்துக்களுக்குக்கூட இடம் ஏற்பட்டுவிடும். தமிழ் வளர்ச்சி முக்கியமானதுதான். இப்பொழுது இருக்கிற பல்கலைக் கழக நிதி களின்படி அதற்கு முதல் கவனம் செலுத்தப்படும் என்று சொன்னேன். மேலும் பிரியாம்பிளிலே விளக்கம் வேண்டுமென்பதற்காக 1970-க்குள்ளே என்று ஒரு வரம்பு வைக்கவேண்டும், சங்கடத்தை உணர்ந்து பின்னால் மாற்றிக்கொண்டால் போகிறது என்று சொல்லி சட்டத்திலே போராமல் பிரியாம்பிளிலே போடுவது நிறைவேற்றக் கூடியதாக இருக்காது. அதோடு குறிப்பாக இன்னும் என்ன, என்ன செய்ய வேண்டும், அறிவு வளர்ச்சிக்கு என்ன என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையெல்லாம் போடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அது ஒரு குறைபாடாகப் போய்விடும். ஆகையினால் இந்தத் திருத்தங்களுக்கு அவசியம் இல்லையென்று நான் மீண்டும் கூற விரும்புகிறேன். கனம் சங்கரன் அவர்கள் செனட் சபையிலே வைஸ்சான்சலர் தலைமை வகிக்கக்கூடாது, சபாநாயகர் போல் ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும். அவர்தான் தலைமை வகிக்க வேண்டும், அல்லது உதவி சபாநாயகர் போல் ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவர்தான் தலைமை வகிக்கவேண்டும் என்று கூறினார்கள். சபாநாயகர் போல் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்றால் என்ன அர்த்தம்? இதுபோன்று அங்கேயும் ஒரு கட்சி, எதிர்க்கட்சி எல்லாம் வரும். இவையெல்லாம் கல்வி ஸ்தாபனமாக இருக்கக் கூடிய செனட் சபைக்கு உகந்ததா என்பதை அங்கத்தினர் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள் என்றுதான் நினைக்கிறேன். வைஸ்சான்சலரிடத்திலே குறை இருக்கலாம், அதற்காக யாரோ சொல்வதையெல்லாம் நாம் எடுத்துக்கொண்டு இவ்வாறு சொல்வது கூடாது என்றுதான் நினைக்கிறேன். ஒரு வைஸ்சான்சலரிடத்திலே கருத்து வேறு பாடு இருக்கலாம், சொந்த விருப்பு வெறுப்பு இருக்கலாம். அதையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளாமல் இந்த மன்றத்திலே இருக்கக்கூடியவர்கள் என்ன செய்யவேண்டுமென்பதைப் பார்த்துத்தான் செய்யவேண்டும். தைரியம் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதில் என் பயப்படவேண்டும்? கல்வி ஸ்தாபனத்திலே அசசியலைப் புகுத்த முடியாது. வைஸ்சான்சலர்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1966]

ருக்கு ஏன் பயப்படுகின்றீர்கள்? இங்கே மாநாயகர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் பயம் இருக்கிறது என்றால், இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் சரியல்ல, இல்லை என்று சொன்னாலும் சரியல்ல. ஆகவே தைரியம் இருக்கிறது இல்லையா என்றெல்லாம் கட்டி கட்டிக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய நிலையில் சென்னை சபை இதற்கு முடியுமா? யாரோ ஒன்றிரண்டு குறைகள் உள்ளவர்கள் அதோ சொன்னால், அதைக்கேட்டுக்கொண்டு நாம் அதைத் திருப்பிச் சொல்வது சரியல்ல. ஒருவருக்கு பரிபட்சப் பேப்பர் திருத்துவதற்குத் தரவில்லை என்ற குறை இருக்கலாம். ஆதலால் குறுக்கே கொடுக்கவில்லை என்றால் அவர் வைஸ்சான்சலர் மீது குறை சொல்லலாம். ஆதலால் வைஸ்சான்சலர் என்றால் பயம் ஏற்படும் என்று சொல்லி இதையெல்லாம் நாம் எடுத்துக்கொண்டு சட்டத்தை மாற்றவேண்டுமென்று சொன்னால் என்ன அந்தம்? வைஸ்சான்சலர் தான் பஸ்கலைக்கப்பட்டதில் உண்மையான நிலைவர். அதை நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

வைஸ்சான்சலர் தேர்தல் பற்றி எடுத்தல் சித் தலைவர் இவ்வளவு தூரம் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது வைஸ்சான்சலர் தேர்தலைப் பொறுத்து, கொண்டு வந்திருக்கிற முறை சரியல்ல; பழைய முறை இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வைஸ்சான்சலர் சென்ட்டில் நடக்காமல் கூடாது, அவர்களைப் பார்த்து பயப்படுவார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு ரகச் சொல்லிச் சொண்டே போனால் பிறகு வைஸ்சான்சலர் செனட் சபைக்கே வரக்கூடாது என்று சொல்லி இப்படி ஒவ்வொருகப் போய் அபத்தத்திற்கு வழி ஏற்பட்டு விடும். ஆகவே, இதைப் பெரிது படுத்தவேண்டாமென்று கனம் உறுப்பினர் திரு. சங்கரன் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேர்தலைப் பொறுத்தவரை அசல் தேர்தல், மெஜாரிட்டி, மைனாரிட்டி, எவ்வளவு ஓட்டு என்பதெல்லாம் தூரணி பார்ச்சு வேண்டியதுதான். ஜனநாயக முறை வேண்டியதுதான். தேர்தலில் நம்பிக்கை இருக்கிறது, ஜனநாயகத்திலும் நம்பிக்கை இருக்கிறது. செனட் சபை தேர்ந்தெடுப்பது ஒரு முறை; சட்ட சபை உறுப்பினர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். மேலாண்மை இருக்கிறது; அந்தச் சபையின் கருவாதிற்கு ஒன்றும் குறைவு கிடையாது. அவர்களை மாற்ற உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். வைஸ்சான்சலர் ஸ்தானம் உயர்ந்த ஸ்தானம். அதற்குச் சிறந்தவர் வரவேண்டும். செனட் சபையில் மூன்று பேரைத் தேர்ந்தெடுத்து ஒருவர் வைஸ்சான்சலர் என்று நியமிப்பதற்கு பதில், செனட் சபை ஒருவரை மட்டும் தேர்ந்தெடுத்து அவர் தான் வைஸ்சான்சலர் என்று சொல்லிவிடலாம். ஆனால் தகுதியுள்ளவர், நிறைபுள்ளவர் வைஸ்சான்சலராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று பார்க்கும் போது அந்த முறை சரியாக இராது. சான்சலர் தவறு செய்து விடுவார் என்று நினைப்பதெல்லாம் தவறு. மிக உயர்ந்த தகுதி உள்ளவர்கள் தான் சான்சலர் பதவியில் இருப்பார்கள். மூன்று பேர் மூன்று கோணத்தில்

1st February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

சொல்லும்: அதிலே ஒருவர் வைஸ்சான்சலராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த ஏற்பாடு மசோதாவிலே இணைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், இதையும் மாற்ற வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. இந்தக் கருத்தைக் கனம் உறுப்பினர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு மேலும் சபையின் காலத்தை எடுத்துக் கொள்வதில் என்னுடைய வாய்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Madras University (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 42 of 1965) as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill as amended by the Joint Select Committee was taken into consideration.

Clause 2.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That Clause 2 do stand part of the Bill.”

SRI K. A. MATHIALAGAN: Sir, I move the following amendment—

In Clause 2, after sub-clause (b) add the following as sub-clause (c):—

“(c) add the following as paragraph four of the preamble—

And whereas it is imperative that the University should take active steps to implement Tamil, the official language of the State, progressively as medium of instruction for all courses of higher studies”.

The amendment was duly seconded.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கனம் உறுதி சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மாநிலத்தின் மூன்றாம் ஆலோசனையில் இருக்கிற சென்னைப் பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதாவின் மிக என்னுடைய நிரூபணத்தை நான் முன் மேலித்திருக்கிறேன். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் திருத்த மசோதாவானது இந்த மன்றத்திலே பல்கலைக் கழகத் திருத்த மசோதாவானது இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றப்படுவது உண்மையிலேயே நாமெல்லாம் மகிழ்ச்சியுறக் கூடியதும், பெருமைப்படத்தக்கதுமாகும். நாமெல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கும் இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில், நமது முதலமைச்சரும், கல்வியமைச்சராகவும் இருப்பவர் களுடைய பதவித் காலத்தில் சென்னைப் பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதா நிறைவேற்றப்படுவதும், மதுரைப் பல்கலைக் கழக மசோதா நிறைவேற்றப்படுவதும் எப்போதும் நம்முடைய நினைவில் பசுமையாக இருக்கும். 1923-ம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக் கழக மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டது. நார்பது வருஷ காலமாகப் புழுதி படிந்திருந்த ஒரு சட்டத்தை நல்ல வகையில் திருத்தி இந்த

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1st February 1966]

கேற்ப, சமுதாய வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப கல்வி முறை மாறிக் கொண்டே வருகிறது. இன்று சஷ்ய நாட்டுக் கல்விக்கும் அமெரிக்க நாட்டு கல்விக்கும் இடையே வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஐப்பான் நாட்டு கல்விக்கும் நம் நாட்டுக் கல்விக்கும் இடையே வித்தியாசம் இருக்கிறது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த கல்வி முறைக்கும் தற்போதைய கல்விமுறைக்கும் இடையே வித்தியாசம் இருக்கிறது. பல்கலைக்கழகங்களை எடுத்துக் கொள்ளால், ஒரு நாட்டின் ஆட்சி மொழி, மொழி மொழி, நாஷனல் லாங்குவேஜஸ், அஃபிஷியல் லாங்குவேஜ் போன்றவற்றை நயாரிப்பது பல்கலைக் கழகங்களில் ஒரு முக்கிய பணியாகும். மொழிப்பிரச்சனை பற்றி அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டி தீர்மானம் நிறைவேற்றியது, தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸ் கமிட்டி தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. பதினாந்து ஆண்டுகளாக எவ்வளவோ செய்யவில்லையா? ஸ்டார் மொழி வளர்ச்சி அடையவேண்டும் என்று சொல்லவில்லையா? அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது? உங்கள் மீது பங்கற்ற நம்பிக்கை உண்டு, இன்று எவ்வளவு அலுவலகங்களில் தீர்மானம் தமிழில் நடக்கிறது? இங்கு திருத்தங்கள் கூட ஆங்கிலத்தில்தான் உரையே மித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. எவ்வளவு பேர்கள் கருவகெழுத்து படித்துக் கொண்டார்கள்? எவ்வளவு பேர்களுக்கு தட்டெழுத்து தெரியும்? நம் மாநில ஆட்சிமொழி தமிழ் என்று சட்டம் கொண்டு எத்தோம். எவ்வளவு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன? இந்த சட்டசபையில் தமிழில், வேண்டுமானால் இந்தியிலும் பேசலாம். ஆனால் ஆங்கிலத்தில் பேசு புதிய சட்டத்தின் மூலம் வகை செய்ய வேண்டிய வாய்ப்பு இருந்தது. ஆங்கிலத்தில் இங்கு பேசுவதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டியிருந்தது. ஆட்சிமொழி தமிழ் என்று இம்மன்றம் ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. அதே போன்று பல்கலைக் கழகத்திற்கும் செய்ய வேண்டாமா? இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் Hindi shall be the official language of the Union. என்றிருப்பது போன்று Tamil shall be the medium of instruction in Madras University. என்று சட்டத்திலேயே போட வேண்டும். இது ஒரு சாதாரண விஷயம் என்று சொன்னார்கள். தமிழ் ஆட்சி மொழியாக, பாதிக்கி மொழியாக ஆவதில் யாருக்கும் ஆட்சேபனை இருக்கமுடியாது. இது விவகாரமாக்கவேண்டிய விஷயமல்ல. நான் ஒன்று வேண்டிக் கொள்கிறேன், எவ்வளவோ தோல்விகள் அடைந்திருக்கலாம். தாஷ்கண்ட் பிரகடனத்தைப் பற்றி பெருமையாகப் பேசுகிறார்கள். உலகப் பிரசித்தி பெற்ற அந்த தஸ்தாஹேஷி எந்த மொழியில் எழுதப்பட்டது? சஷ்ய நாட்டு மொழியில் முதலில் எழுதப்பட்டு முதலில் கோஸீஷின் அவர்கள் பார்த்து பின்னர் சாஸ்திரி அவர்களிடமும், அபூப்கான் அவர்களிடமும் காண்பித்த பிறகுதான் வேறு மொழிகளில் எழுதினார்கள். ஆக, மொழி உணர்வு என்பது உலகம் முழுவதிலும் இருக்கிறது. நாம் ஒப்புக் கொண்டதை நடைமுறையில் கொண்டு வர என் தடுமாற்றம்? திரு. ஸ்டீக்மனாகவாரி முதலியார் அவர்கள் சொன்னால் நமக்குக் கவலையில்லை. ஆனால் நீங்கள் சொல்லலாமா? மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாயகர்கள் சொல்லலாமா? நீங்கள் மக்கள் உணர்வுகளை பிரகி

[1st February 1966]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பலிக்க வேண்டாமா? இது எதற்கு, எல்லாவற்றையுமே போட்டு விடலாமே என்று சொன்னார்கள். நான் இந்த ப்ரியாம்பிளை படிக்கிறேன். இங்கு என்ன கூறப்பட்டிருக்கிறது?

Whereas it is expedient to reorganise the University of Madras with a view to establishing a teaching and affiliating University at Madras while enabling the University to continue to exercise due control over the quality of the teaching given by college which are affiliated to or approved by the University of Madras.

And whereas it is desirable to foster the development of academic life and corporate unity as well in the colleges as in the University by so promoting co-operation among the colleges and between the University and the colleges as to utilize to the full the teaching resources available within the University.

And whereas it is desirable by the concentration of resources for higher teaching and research at suitable centres to prepare for the institution of new Universities;

And whereas the previous sanction of the Governor-General has been obtained for the passing of this Act;

It is hereby enacted as follows:—

இதற்கு மத்தியில் ஓரிடத்தில் . . .

And whereas it is imperative that the University should take active steps to implement Tamil, the official language of the State, progressively as medium of instruction for all courses of higher studies.

என்ற ஒரு வாசகத்தை இணைப்பதில் என்ன தவறு ஏற்பட்டுவிடும்? இதில் எங்கே கிரமம் இருக்கிறது என்பதை எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, இதைப்பற்றி இன்னும் யோசிக்க வேண்டும் என்று ஆட்சியினரை பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான்கு கலைகள் இருக்கவேண்டும், பல விஞ்ஞான பாடங்கள் இருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற நேரத்தில் இதை மட்டும் ப்ரியாம்பிளில் சொல்லுவதில் என்ன தவறு ஏற்பட்டுவிட முடியும்? ஒன்றை நாம் கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதன் பின்னால் அதை செயல்படுத்துவதைப்பற்றி இதில் சொல்வதற்கு ஏன் தயக்கம் காட்ட வேண்டும்? சோஷியலிசம் என்று நாம் எழுதி வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் நடைமுறையில் அமல் படுத்துவதில்லை. இதை விட்டு சோஷியலிசம் பிடிக்காது என்று சொல்லுபவர்களை அவர்கள் கருத்து நமக்கு பிடிக்காவிட்டாலும் வெளிப்படையான திறந்த மனதுக்காக பாராட்டலாம். ராஜாஜி அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், சோஷியலிசத்தால் முன்னேற்றங்கள் தடைபடும் என்று. அதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும் அவர் கருத்தை ஓரளவுக்கு புரிந்து கொள்ள

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1st February 1966]

முடிக்கிறது. ஆனால் சோஷியலிசம் வேண்டும் என்று சொல்லி விட்டு, அதை அமல் நடத்துவதில் பின் தங்குவது சரியாக இராது. அந்த முறையில் தமிழ் பல்கலைக் கழகத்தில் போதனா மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று இதில் சேர்ப்பதில் என்ன கஷ்டம் வந்து விடும்? எத்தனையோ சட்டங்களை நாம் போடுகிறோம். அவற்றை யெல்லாம் உடனடியாக நிறைவேற்றி விடுகிறோமா? அந்த வகை யில் தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது, இதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று மீண்டும் பணிவாக நான் முதல் மைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அண்மையில் இந்திய பிரதமராக இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள், மொழிப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தளவில், மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு இன்றைய தினம் மொழிப்பிரச்சனை என்பது அரசியல் பிரச்சனையோடு இணைந்திருக்கிற ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருந்து கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில், தமிழ் போதனாமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று இந்த மசோதாவில் சேர்ப்பது அவசியம் என்பதை ஏன் இவர்கள் உணர மறுக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இன்னும் நான் பணிவோடும் வணக்கத்தோடும் கேட்டுக்கொள்கிறேன், உங்களுக்கு தமிழில் இருக்கிற ஆர்வத்தில் எங்களுக்கு நிறைய நம்பிக்கையிருக்கிறது. நீங்கள் சொல்வதில் எல்லாம் நிறைய நம்பிக்கை இருக்கிறது. கோலாலம்பூரில் மகாதாடு நடைபெறப் போகிறது, ரஷ்யாவில் கூட தமிழ் மொழி வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது என்று சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் நான் மறுக்க வில்லை. ஆனால் இந்த நாட்டினுடைய குடிமகன், மற்ற நாட்டினுள்ளவர்களைப்போன்று, உத்தரப் பிரதேசத்திலுள்ளவர்களைப் போன்று மராத்திய நாட்டினுள்ளவர்களைப் போன்று இந்தியப் பேரரசில் தமிழுக்கு இடமுண்டு என்று தலைநிமிர்ந்து சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு நாம் வழிவகை செய்து வைக்கவேண்டாமா? இந்திய நாட்டில் மத்திய அரசியல் மட்டுமல்ல உலக அரசுமே கூட, தமிழ் இடம் பெறக்கூடிய அளவுக்கு வழி தேட வேண்டும் என்கின்ற உணர்வு இன்றைய தினம் தமிழர் சமுதாயத்தில் தோன்றியிருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட அந்த புனிதமான எண்ணத்திற்கு ஆதரவு கொடுக்கவேண்டியது நாம் அல்லவா? ஏதோ பத்தோடு பதினொன்றாக நிறைவேற்றினோம் என்கின்ற காரியம் அல்ல இது, தமிழ் சமுதாயத்தோடு, தமிழர்களுடைய வாழ்க்கையோடு இணைந்த பிரச்சனை இது, அந்த வகையில் இதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பார்க்கவேண்டும். திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கேட்டார்கள், தமிழ், தமிழ் என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறோமே தவிர, எல்லாவற்றிலும் ஆங்கிலம் தானே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி கேட்டால் நாங்கள் ஆங்கிலத்தை புகுத்த மாட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள், இந்தியை புகுத்த மாட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். தமிழ் வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம், அதே நேரத்தில் இந்தக்கு ஆதரவு கொடுக்கப்படுகிறது, ஒரு முனையில் இந்த வேண்டும் என்று ஒப்புக்கொள்ளுங்கள், அதை நான் பாராட்டுவேன்.

1st February 1966]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுடைய கருத்தை கனம் அங்கீகரிக்கிற அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்களா என்பதைத் தெரிவிக்கக் கோருகிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுக்கு ஏ-முதல் இஸட்-வரை எத்தனையோ கருத்துக்கள் இருக்கும். அதையெல்லாம் நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன் என்று அர்த்தமா . . .

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்தப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுடைய கருத்தை ஒத்துக்கொள்கிறார்களா . . .

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதில் எல்லோரும் ஒன்று தான், எல்லோருடைய கருத்தும் ஒன்று தான். மேலே போகவேண்டும் என்பதில் எல்லோருக்கும் ஒரே கருத்துத்தான். ஆனால் படிக்கட்டுகளில் தான் வித்தியாசம் இருக்கும். தமிழ் ஆட்சி மொழி என்று நாம் சட்டம் செய்திருக்கிறோம். கொள்கையளவிலும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதையொட்டி வருகின்ற இந்த நடவடிக்கையிலும், தமிழ் போதனாமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பதைச் சேர்ப்பதற்கு என்ன சிரமம் இருக்கிறது? இதைச் சேர்ப்பதின் மூலமாக இந்த மன்றத்திற்கே சிறப்பைத் தேடித் தருவதாக இருக்கும், ஆட்சிமொழியைப் பொறுத்தவரையில் சிறந்த தொரு முடிவை நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்கின்ற பெருமை நம்மை சாரும். இந்த மன்றத்திற்கு அந்தப் பொருமை சாரும், இது ஏதோ ஒரு தனியான பிரச்சனை அல்ல, நம்மிடத்தில் தொடர்ந்து இருந்து வரக்கூடிய பிரச்சினையாகும். இது யாருடைய தனிப்பட்ட பிரச்சனையுமல்ல, பொறுக்குக் குழுவில் இதற்காக நான் மறுப்புரை எழுதினேனே தவிர, இது தான் பிரச்சனை; இந்த அம்சத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டு, பிரச்சனையை தீர்த்துவிட்டார்களேயானால் பல காலமாக தாமதப்பட்டு இருக்கின்ற ஒரு காரியத்தை முடித்தவர்களாவார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இதைச் சொல்லுகிறார்கள் என்பதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் கோபப்பட வேண்டியதில்லை, தமிழ் போதனா மொழியாக இருக்கும் என்பதை சேர்த்துக்கொள்வதில் எந்தவிதமான இடைஞ்சலும் இராது. கொள்கையளவில் ஒத்துக்கொண்ட பின்னால் இதை சேர்த்துக்கொள்வதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. நம்மில் பல அபிப்பிராய பேதங்கள் இருந்தாலும் அதையெல்லாம் மறந்துவிட்டு, ஒரு மனதாக இந்தப் பெரிய பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், நிறைவேற்றுகின்ற தீர்மானத்தில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை நான் வற்புறுத்துகிறேன் என்று அர்த்தமல்ல, அவர்களே இதை முன்மொழிந்து நிறைவேற்றுவார்களேயானால் இந்த மன்றமும் வரலாற்று சிறப்பை அடையும் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு இதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று மீண்டும் பணிவாகக் கேட்டுக்கொண்டு என் வாழ்த்தைகளை முடிக்கிறேன்.

[1st February 1966]

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் திரு. சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது திரு. மதியழகன் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற திருத்தத் தை ஏற்றுக்கொண்டு அதை ஆட்சியினரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை தொடங்குகிறேன். கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் நமது கனம் முதுமைச்சர் அவர்களுடைய மனம் திரும்புவதற்கும் மனம் இரங்குவதற்கும் தக்க முறையில், இனிமையான, குளுமை யான சிந்தனையாக உரையை யாற்றியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு தாபத்தையுடைய அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறபொழுது அவர் களுடைய அருமையான வேண்டுகோளுக்கு அரசாங்கம் செவி சாய்த்து, திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வது பொருத்தமும் சிறப்பும் உடையதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய கருத்து மொழித்துறையில் என்ன என்பதை இந்த சபை நன்றாக அறியும், கனம் முதல்வர் அவர்களும் நன்றாக அறிவார்கள். தமிழ் நம்முடைய தாய் மொழி என்பதால் மட்டுமல்ல, தமிழ் மொழி என்பது, வளமான திறமான செவ்விய மொழி என்பதை உலகமே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி அல்லாவிட்டாலும் கூட தமிழ் மொழி வளமிக்க தொன்மையான ஒரு மொழி என்பதையும் நாம் அறிவோம். அதற்கான காரணங்களுக்கெல்லாம் நான் போக விரும்பவில்லை. மனிதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தங்கள் கருத்தை பரிமாறிக்கொள்வதற்காக மொழிவது தான் மொழி எனப்படும். இந்த நிலையில் எவன் ஒருவன் எந்த மொழியை பேசுகின்றானோ —அல்லது எவர்—அவர் ஆண்பாலாக இருக்கட்டும், அன்றி பெண் பாலாக இருக்கட்டும்—அந்த மொழியில் கற்பது தான் சாலப் பயனுடையதாக இருக்கும் என்பது உலகத்திலுள்ள கல்வித்துறை நிபுணர்கள் கருத்து. மொழியைப்பற்றி நுணுகி ஆராய்ந்து பார்த்த பெருமக்களுடைய முடிவு இது. அதிலும் புரியக்கூடிய மொழியில் கற்பிப்பது மட்டுமல்ல, எவர் எந்த மொழியில் சிந்தித் திருக்கிறானோ அந்த மொழியிலேயே கற்கவேண்டும். கற்பிக்க வேண்டும். சிலருக்கு சில மொழிகளில் பேசுவதை நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். இருப்பினும் அந்த மொழியிலேயே சிந்திப்பதற்கு முடியாமல் போய்விடும். சிந்திக்கின்ற மொழியிலேயே கற்கும் போது, அல்லது கற்பிக்கும்போது, அதில் மொழியிலேயே கற்கும் போது, அல்லது கற்பிக்கும்போது, அதில் ஸ்பர்சு திரிபற விஷய ஞானத்தை, பொருள் அறிவை புரிந்து கொள்ள முடியும், ஆற்றலும் பெற்று வளம் முடியும் என்பதை விஞ்ஞான ரீதியாக கல்வித்துறையை ஆராய்ந்த பெரியவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள், இதையும் நாம் நன்கு அறிவோம். இதை நாம் மனத்தில் கொள்ளுகிற பொழுது, ஆட்சியாளர் களும் மற்றவர்களும், தமிழ் மொழியில் ஆர்வம் குறைந்தவர்கள் என்று நான் கணக்கிடவில்லை. ஒருவருக்கொருவர் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற பற்றை மதிப்பிட நான் விரும்பவில்லை. அதைக் குறித்து துஷணைகள் சொல்வதோ, வசவுகள் சொல்வதோ தேவையில்லை. இதை ஒருவருக்கொருவர் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டு, தன் சுய கௌரவம் என்ற ஒன்றைப்பாராட்டிப் பிடிவாதம்

[திரு. சா. கணேசன்]
1st February 1966]

காட்டாமல் கொஞ்சம் விட்டு விட்டு, தேரான நெறியில் நின்று பிரச்சனையை அணுக வேண்டும். யார் யார் வாய் எப்பொருள் கேட்பினும், அப்பொருள்களிலுள்ள மெய்ப்பொருளை எடுத்துக் கையாள முற்படுவது தான் சரியானதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழில் தமிழ் மக்கள் கற்பார்க ளானால், இன்று 10 ஆண்டுகள் கற்கப்படுகிற கல்வியை 5 ஆண்டு களிலே அதே அளவுக்குப் பெற முடியும். அதன் மூலமாக, தமிழ் லேயே கற்றார்களேயானால், இப்போது ஐப்பான், ரஷ்யா போன்ற பிரதேசங்களிலே அல்லது நாடுகளிலே இருக்கிற நிலையிலே பல் வேறு துறையிலும் வளம் வாய்ப்பு, கல்வியான வாய்ப்பு, எளிதான வாய்ப்பு எல்லோருக்கும் கிட்டுகிற பரவலான வாய்ப்பு நமது மாணவர்களுக்கும் கிட்டும். அப்படி கிட்டுவதன் மூலமாக இவன் உலகப்பேராளத்தில் தன் திறமை காரணமாக இடம் பெறுவது எளிதாக ஆக முடியும். அதே நேரத்தில் தமிழ் தமிழ் என்று சொல்லிக் கொண்டு, பிற, வளர்ந்த, பல வளங்களையும் பெற்றிருக்கிற சிறந்த மொழிகளை உதாசினம் செய்து விடுவதும் தமிழன் வாழ்வுக்கு தீமை செய்து விடும். குறிப்பாக என்னுடைய கருத்து, நான் தீமை செய்து விடும். ஆங்கிலத்தை எந்தக் காரணத்தை முன் சொல்ல விரும்புவது, ஆங்கிலத்தை எந்தக் காரணத்தை முன் விட்டும், தமிழ் பற்றின் காரணமாகப் புறக்கணிக்கக் கூடாது. தமிழே எனக்கு உரிய மொழி, தமிழுக்கே என் வணக்கம் என்று இருந்த போதிலும், அதே நேரத்திலே, எல்லா வளங்களையும் தன்னகத்தே நிரம்ப வைத்துக்கொண்டு, பல்வேறு நாட்டவர்க்கும் தோடர்பு மொழி என்று வந்து விட்ட நிலையில் உள்ள ஒரு மொழி யை உதாசினம் செய்து விட்டு, சில பல துறைகளில் வளர்ந்து விட்டாலும் கூட, உலக அளவில் உறுதியான நிலையான ஸ்தா னத்தைப் பெறவேண்டுமென்று எண்ணுகிற நிலையில் அதற்கான வாய்ப்பு குறுகிவிடும். இதையெல்லாம் நாம் மனத்திலே கொண்டு உலக மொழியின் மீது வெறுப்பு இல்லாமல், தாய் மொழி மீது பெரும் பற்றோடு, பல்வேறு விஞ்ஞானத் துறையிலே, மொழி அல்லாத பொருள் பாடங்கள் இருக்கின்றனவே, பிற மொழி மூலமாகக் கற்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறதில் மாணவர்களுக்கு ஆண்டுகாலம் அல்லது அறியும் காலம் மிகுகிறது என்பதை யெல்லாம் தெளிந்து, இதைத் தமிழிலே கொண்டுவரவேண்டும் என்பதிலே இரண்டுவித அபிப்பிராயம் இல்லை என்ற நிலையை இந்த மாநிலத்திலே காண்கிறோம். இந்த நிலையிலே இந்த முன்னுரை அல்லது முகவுரை அல்லது பாயிரம் இந்த இருக்கிறதே, அதற்குள்ளே நான்காவது பகுதியாக இந்தத் திருத்தத்தையும் சேர்த்து விடுவதால் குறை ஒன்றும் இல்லை. அப்படிச் சேர்ப்பதிலே தீமை இருக்கிறதா அல்லது கொஞ்சம் நன்மை ஏற்படுமா, வளம் ஏற்படுமா, உறுதி ஏற்படுமா என்பதை மனத்திலே கொண்டால், இது வேண்டாம் என்று சொல்லுவதற்கு அதிகமான, அழுத்தமான காரணம் ஒன்றும் இருக்க முடியாது. இதைப் பீ ஆம்பினில் சேர்ப்பதனாலே ஆட்சியாளர்களுக்கோ, அரசாங்கத்திற்கோ எவ்வித இடையூறும் ஏற்பட்டு விட முடியாது. ஆகவே இதை மீண்டும் அரசாங்கம் மனத்திலே சிந்தித்து, விருப்பு-வெறுப்பு இல்லாமல் சிந்தித்து, இதை ஏற்றுக்கொள்ளுவது சரியாக இருக்கும் என்று நான் அரசாங்கத்தை வேண்டிக்கொள்ள

[திரு. சா. கணேசன்] [1st February 1966]

ஆசைப்படுகிறேன். இதே நேரத்திலே மீண்டும் சொல்லுகிறேன், கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் இவ்வளவு உருக்கமாக, இவ்வளவு மனம் இளகும்படியாக, எல்லோரும், ஆட்சித் துறையிலே இருக்கிறவர்கள் எல்லோரும், மகிழும்படியாகப் பேசி இப்படி வேண்டிக் கொண்டதற்காகவாவது இதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று வேண்டி அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நண்பர் திரு. மதியழகன் தந்திருக்கிற திருத்தத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற நான் விரும்புகிறேன். தமிழைப் பாட மொழியாகக் கல்விகளிலே ஆக்கவேண்டும் என்பதைக் கொள்கை ரீதியிலே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிற நாம், பல்கலைக் கழகத்தில் அப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் எடுக்கப்படும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிற அளவுக்கு இந்த முன்னுரையிலே குறிப்பினைச் சேர்க்கவேண்டும் என்பதைத் தான் கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் அவர்களுடைய திருத்தம் இங்கே சுட்டிக்காட்டுகிறதே தவிர, வேறு புரட்சிகரமான எதோ ஒரு மாறுதலைச் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி, அதற்கு எப்படி இணங்குவது என்று திக்ருமுக்காட வைக்கிற நிலைமையை அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படுத்தவில்லை என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தராக பன்மொழிப் புலவர் ஒருவர், தமிழ்க் கடல் என்றெல்லாம் புகழ்ந்த தக்க திரு தெ. பொ. மீ. அமைகிறார்கள் என்று கேட்டு தமிழகம் உள்ள படியே பெருமகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்று கூறுவதில் வியப்பு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால், நல்ல தமிழ் ஆய்ந்த தமிழ் சான்றோர் ஒருவரைத் துணை வேந்தராகப் பெற்றிருக்கிற அந்தப் பல்கலைக்கழகம் தமிழைப் பாட மொழியாக ஆக்குகிற திட்டத்தைத் தொடர்ந்து தீவிரப்படுத்துமா என்கிற ஐயப்பாடு இந்த மகிழ்ச்சிக் கிடையே தமிழக மக்களுக்கு ஏற்படாமல் இல்லை. நான் கடந்த சில கிழமைகளுக்கு முன் துணை வேந்தராக அமைகிற பன்மொழிப் புலவர் திரு தெ. பொ. மீ. அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் பேசிய பேச்சினை ஒரு ஏட்டில் படிக்க நேர்ந்தது. அதிலே அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 'தமிழ் பல்கலைக் கழகத்தின் பாட மொழியாக ஆக வேண்டும், அதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டு விட்டு, 'அதுதான் என்னுடைய கொள்கை' என்றும் வற்புறுத்திக் கூறிவிட்டு, அதே நேரத்திலே இன்னொன்றையும் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார். தமிழ் பாடமொழியாக ஆகவேண்டுமென்பது ஏன் கொள்கையே தவிர, நான் கூறுகிற கருத்தே தவிர, அது தான் பல்கலைக் கழகத்தின் கொள்கை என்று யாரும் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று கூறியிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட சங்கடம் மதிப்பிற்குரிய துணை வேந்தர் அவர்களுக்கு ஏன் ஏற்பட்டது என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்தச் சங்கடம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன? அவர் மனமார, நெஞ்சார, தமிழ் தான் பல்கலைக் கழகத்தின் பாட மொழியாக ஆகவேண்டுமென்று விரும்புகிறார். ஆனால் அவர் அது தனிப்பட்ட தன்

1st February 1966] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கொள்கையே தவிர இந்த பல்கலைக் கழகத்தின் முடிவாகவோ, கொள்கையாகவோ இருக்கும் என்று அறுதியிட்டுக் கூற முடியாது என்று சற்று நழுவிவிடுகிறார். அப்படி அழுத்தமாகப் பேச முடியாததற்குக் காரணம் அது. முன்னுரையில் சேர்க்கப்படவில்லை என்பதுதான். இந்தப் பல்கலைக் கழகம் தமிழைப் பாட மொழியாக ஆக்குகிற முயற்சியில் படிப்படியாக, தீவிரமாக இல்லாவிட்டாலும் படிப்படியாக செயல்படும் என்று முன்னுரையில் கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தம் சேர்க்கப்பட்டிருந்தால் பன்மொழிப் புலவர் அவர்கள் அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறியிருப்பார்கள். இந்தக் கொள்கை தான் பல்கலைக் கழகத்தின் கொள்கை என்று கூறியிருக்க முடியும். இரண்டையும் தனித்தனியாகப் பிரித்து, தன் கொள்கை இது, இது தான் பல்கலைக் கழகத்தின் கொள்கை என்று சொல்லத் தயாராக இல்லை என்று நழுவிக்கொள்வதற்கான நிலைமை ஏற்பட்டதற்குக் காரணமே முன்னுரையில் நண்பர் மதியழகன் கொண்டுவந்திருக்கிற திருத்தம் ஏற்கனவே அந்தச் சட்டத்தில் இடம் பெறாதது தான். ஆகவே இதைச் சேர்ப்பதில் என்ன சங்கடம் இருக்கிறது என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவில்லை—விளக்கவும் முடியாது என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படி பயப்படுமபடியாக ஒன்றும் இல்லை. ஆட்சி மொழிபற்றி பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் அளித்த உறுதி மொழியை அரசியல் சட்டத்தில் இணைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவதில் உள்ள சங்கடங்களை எடுத்துக் காட்டியது போல எடுத்துக் காட்டும் அளவுக்கு எந்தச் சங்கடமும் இல்லை என்று கருதுகிறேன். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அப்படி ஏதாவது இருப்பதாகத் தெரிவிக்கவில்லை. இனியும் தெரிவிப்பார் என்று நினைக்கவில்லை. எந்தச் சங்கடமும் இல்லாமல் தமிழகத்தில் இருக்கிற எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒத்துக்கொள்ளும், தமிழக மக்கள் வெகுவாக எதிர்பார்க்கும், பன்மொழிப் புலவர் தெ. பொ. மீ. போன்ற பெரியவர்கள் உள்ளத்தில் உறங்கிக்கொண்டிருக்கிற இத்தகைய கொள்கையை முன்னுரையில் சேர்த்து விடுவதால் எந்தத் தவறும் ஏற்பட்டுவிடாது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பெரிய மனது வைத்து, எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த மதியழகன் கொண்டு வந்தார் என்பதால் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்று எண்ணினாலும், இதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களே கூடக் கொண்டுவரலாம்; ஆகவே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பெரிய மனது வைத்து இதை ஏற்றுக்கொண்டு, புதிய சகாப்தத்தை தொடங்கி வைத்தார் என்ற நற்பெயரைத் தட்டிக்கொண்டுபோக வேண்டுமென்று கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் துணை சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை பிரேரேபித்த கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் மிகவும் உருக்கமாகப் பேசினார்கள், உணர்ச்சிவசப்பட்டு பேசினார்கள். நான் ஒரு காலும் அவர்களுடைய நோக்கத்தை தவறுதலாகக் கொள்ள மாட்டேன். உண்மையான கவலையோடு, உண்மையான ஆர்வத்தோடுதான் இந்தத் திருத்தத்தை இன்று பிரேரேபித்திருக்கிறார்கள், அன்று துணிச்சலாக மீண்டும் எழுதித் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1966]

சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் கனம் திரு. கணேசன் அவர்கள், இவ்வளவு உருக்கமாக பேசினதற்காக நான் அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறினார்கள். உருக்கமாகப் பேசுவது ஒன்று, அதைப் பாராட்டுவது ஒன்று. ஆனால், இது சரியில்லை என்று நான் நினைக்கிறபொழுது கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் உருக்கமாகப் பேசியதற்காக இதை நான் ஏற்றுக்கொள்வது என்றால், நான் அவர்களையே ஏமாற்றுவதாக ஆகும். இதிலே கருத்து வேற்றுமை ஒன்றுமில்லை. தமிழ் பாட மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டு, எவ்வளவு சீக்கிரம் அதை நிறைவேற்ற முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றுவதில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இதை நிறைவேற்றுவதற்கு வழி என்றால், இப்பொழுது 'ப்ரியாம்பிளில்' இதைச் சேர்த்துவிட்டால் இது நிறைவேற்றப்பட்டு விடும், இருக்கிற குறை தீர்ந்துவிடும் என்று நினைக்கிறார்கள் கனம் உறுப்பினர்கள். நான் முன்பே விளக்கினேன். 'ப்ரியாம்பிள்' சட்டமாகாது. சட்டத்திலே இல்லை என்று நினைத்துக் கொண்டு, 'ப்ரியாம்பிளில்' போட்டால், அது எதிர்பார்க்கிற பலனை அளிக்காது. சட்டத்தில் இருக்கிறது. இப்பொழுது சட்டத்தில் ஒன்றும் தடையில்லை. சட்டத்தில் இல்லை என்று நினைத்துக்கொண்டு 'ப்ரியாம்பிளில்' போட்டு, அதற்குரிய திருத்தம் வந்து, விவாதிக்கப்பட்டு, இந்த மன்றம் ஏற்றுக் கொண்டால், பின்னால் விவாதம் வந்தால் வழக்கு ஏற்பட்டால், சட்டத்தில் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று சந்தேகம் வரும். அதற்காகத்தான் நான் இதை ஆட்சேபிக்கிறேன். ஏற்றுக்கொள்ளாததற்கு காரணம் ஒன்றுமில்லாமல் இல்லை. வெறும் பிடிவாதத்திற்காக, கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார் என்பதற்காக நான் இதை எதிர்ப்பதாகச் சொல்லுவது தவறு. ஒரு முறையாவது கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அவர் களிடம் மேலும் நல்ல பெயர் பெறவேண்டும் என்ற ஆசை எனக்கு இல்லையா (சிரிப்பு).

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அந்த ஒரு முறை இந்த முறையாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அவா.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மதுரை பல்கலைக்கழக துணை வேந்தர் கருத்துத் தெரிவித்ததுபற்றி கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் சொல்லியதுதான் முறை. அவர் வைஸ்-சான்ஸ்லராக இருக்கிறார் அந்த யுனிவர்ஸிட்டிக்கு. அவர் சர்வாதிகாரி இல்லை. தன்னுடைய கருத்தைச் சொன்னார், யுனிவர்ஸிட்டி முடிவு செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார். அதுதான் முறை, இப்பொழுது 'ப்ரியாம்பிளில்' இதைச் சேர்த்திருக்கிறோம் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். 'ப்ரியாம்பிளில்' அப்படி யிருந்தால்கூட, திரு. மீனாட்சிசுந்தரனார் இப்படித்தான் சொல்லுவார். 'ப்ரியாம்பிளில்' சொல்லப்பட்டிருந்தால், பாட மொழி பற்றி புதிய ஒரு முடிவு ஏற்பட்டுவிட்டது என்று அர்த்தம் இல்லை. செனட்சபை இருக்கிறது, சட்டம் இருக்கிறது. சட்டத்தில் தமிழ்தான் பாடமொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று ஏதாவது பிரிவு இருந்தாலும் அதை நிறைவேற்றுவதற்கு செனட்சபை இருக்கிறது. அதுதான் மொழி என்று 'ப்ரியாம்பிளில்' இருந்தால் கூட, திரு. மீனாட்சிசுந்தரனாரின் உரை வேறுவிதமாக இருக்க முடியாது. ஆனால், இந்த 'ப்ரியாம்பிளில்' இந்தத் திருத்தம் இல்லாமலேயே பல்கலைக்கழகம் இன்னும் அதிகமாக தமிழ் வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்தவேண்டும், தமிழைப் பாட மொழியாக ஆக்குவதிலே வேகமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்ற கருத்து இருக்கிறது. அதற்கு இந்த பல்கலைக்கழகம் ஒருக்காலும் குறுக்கே நிற்காது, நிற்பதற்கு ஒன்றும் இடமில்லை, நிற்பதற்கு யாரும் விட்டுவிடமாட்டார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட யுனிவர்ஸிட்டி அமையாது. இதுவரையில் அந்த வகையிலே நடக்கவில்லை. நான் முன்பே விளக்கினேன். அரசாங்கம் என்னென்ன கருத்துக்கள் தெரிவிக்கின்றதோ அவைகளையெல்லாம் வைஸ்-சான்ஸர் தயங்காமல் ஏற்றுக்கொண்டு, வசதிகளை அளித்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். 'ப்ரியாம்பிளில்' இதைப் புதிதாகப் போட்டால் தவறுதலான கருத்து ஏற்பட்டுவிடும் என்பதுதான் என்னுடைய அச்சம். இது ஒரு நிழல் போன்றது, 'ஷாடோ' போன்றது. இதைப் பிரமாதமாக வைத்துக்கொண்டு 'ஷாடோ'வை பிடிக்க முயல்வதில் பிரயோசனமில்லை. உண்மையாக எதைப் பிடிக்கவேண்டுமோ அதைப் பிடிக்க வேண்டும். சட்டத்தில் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், அதை அமலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு இடம் இருக்கிறது. 'ப்ரியாம்பிள்' பற்றி அதிகமாக விவாதிப்பதினால் ஏதோ இதில் கருத்து வேற்றுமை இருக்கிறது போல வெளியிலே இருப்பவர்களுக்குத் தோன்றும். அதுவும் கூடாது. ஆகவே, இந்த 'ப்ரியாம்பிளுக்குக்' கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தை கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் வலியுறுத்த வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1966]

சபை இருக்கிறது. அதுதான் மொழி என்று 'ப்ரியாம்பிளில்' இருந்தால் கூட, திரு. மீனாட்சிசுந்தரனாரின் உரை வேறுவிதமாக இருக்க முடியாது. ஆனால், இந்த 'ப்ரியாம்பிளில்' இந்தத் திருத்தம் இல்லாமலேயே பல்கலைக்கழகம் இன்னும் அதிகமாக தமிழ் வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்தவேண்டும், தமிழைப் பாட மொழியாக ஆக்குவதிலே வேகமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்ற கருத்து இருக்கிறது. அதற்கு இந்த பல்கலைக்கழகம் ஒருக்காலும் குறுக்கே நிற்காது, நிற்பதற்கு ஒன்றும் இடமில்லை, நிற்பதற்கு யாரும் விட்டுவிடமாட்டார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட யுனிவர்ஸிட்டி அமையாது. இதுவரையில் அந்த வகையிலே நடக்கவில்லை. நான் முன்பே விளக்கினேன். அரசாங்கம் என்னென்ன கருத்துக்கள் தெரிவிக்கின்றதோ அவைகளையெல்லாம் வைஸ்-சான்ஸர் தயங்காமல் ஏற்றுக்கொண்டு, வசதிகளை அளித்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். 'ப்ரியாம்பிளில்' இதைப் புதிதாகப் போட்டால் தவறுதலான கருத்து ஏற்பட்டுவிடும் என்பதுதான் என்னுடைய அச்சம். இது ஒரு நிழல் போன்றது, 'ஷாடோ' போன்றது. இதைப் பிரமாதமாக வைத்துக்கொண்டு 'ஷாடோ'வை பிடிக்க முயல்வதில் பிரயோசனமில்லை. உண்மையாக எதைப் பிடிக்கவேண்டுமோ அதைப் பிடிக்க வேண்டும். சட்டத்தில் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், அதை அமலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு இடம் இருக்கிறது. 'ப்ரியாம்பிள்' பற்றி அதிகமாக விவாதிப்பதினால் ஏதோ இதில் கருத்து வேற்றுமை இருக்கிறது போல வெளியிலே இருப்பவர்களுக்குத் தோன்றும். அதுவும் கூடாது. ஆகவே, இந்த 'ப்ரியாம்பிளுக்குக்' கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தை கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் வலியுறுத்த வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(Sri K. A. MATHIALAGAN rose.)

Mr. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should confine his remarks only to the points raised by the Hon. Chief Minister.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சட்டத்தில் ஏதாவது ஒரு பிரிவிலே இதைப்பற்றி போடலாம் என்று பொறுக்குக் குழுவில் விவாதத்தின் போது நான் கூறினேன். அதுபற்றி நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் இருக்கிறது. பொறுக்குக் குழுவின் அங்கத்தினராக இருந்த கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் இதை அறிவார்கள். இருந்தாலும், ஒரு சமாதானமாக இருக்கட்டும் என்ற வகையிலே இதைப்பற்றி 'ப்ரியாம்பிளில்' கூறிவிட வேண்டும் என்றுதான் இந்தத் திருத்தம் கொடுத்தேன். ஆகவே, இதை அருள்கூர்ந்து ஏற்கவேண்டுமென்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை)

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதற்கு அவசியமே இல்லை. இப்பொழுது இருக்கிற சட்டப்படி கனம் உறுப்பினர் அவர்களிடையே லட்சியத்தை நிறைவேற்ற முடியும், நிறைவேற்றப்படும் என்று நான் உறுதி கூறக்கூடும் பல்கலைக்கழகத்தின் சார்பாக. கனம்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1966]

உறுப்பினர் அவர்கள் திருத்தத்தை வலியுறுத்துவது வேறு விஷயம். கனம் உறுப்பினர் மனம் குமுறி உணர்ச்சியோடு பேசினார்கள். அவர்கள் கொஞ்சம் கூட இதைப்பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில், பல்கலைக்கழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில், இதிலே எவ்வளவு ஆர்வமும், கவனமும் செலுத்த முடியுமோ, அவ்வளவும் செலுத்தப்படும், அவர்களுக்கு இதைப்பற்றி கவலையே வேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் நான் இதைத் திருப்பிச் சொல்கிறேன்.

The amendment was put and declared lost.

A poll was demanded.

The Hon. Speaker called first those Members who were in favour of the amendment to rise in their seats and then those who were against the amendment in each block. The number of Members who rose in favour of the amendment was 40 and the number of Members who rose against the amendment was 63.

The amendment was declared lost.

12-30 p. m. Clause 2 was put and carried.

Clauses 3 to 8 were put and carried.

Clause 9.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That clause 9 do stand part of the Bill.’

SRI RAMA. ARANGANNAL: Sir, I move the following amendment:—

‘Substitute the following for the proposed sub-sections (1) and (2) of Section 11 of the principal Act and re-number sub-sections (3) to (5) as sub-sections (2) to (4):—

“11. *The Vice-Chancellor.*—(1) Every appointment of the Vice-Chancellor shall be made by the Chancellor from out of a panel of three names recommended by the Senate.”’

The amendment was duly seconded.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: இந்தத் திருத்தத்தைப் பற்றி நான் அதிகமாக எடுத்து விளக்கிக்கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனென்றால், இதைப் பற்றி அதிகமாகவே எடுத்துப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று எல்லா மன்ற உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதுபற்றி முன்பே நான் விளக்கியிருக்கிறேன். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று மீண்டும் தெரிவிக்கிறேன்.

The amendment was put and lost.

Clause 9 was put and carried.

Clauses 10 to 36 were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

1st February 1966]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

‘That the Madras University (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 42 of 1965), as amended by the Joint Select Committee, be passed.’

The motion was put and carried and the Bill, as amended by the Joint Select Committee, was passed.

(1) THE MADRAS GIFT GOODS (UNLAWFUL POSSESSION)
AMENDMENT BILL, 1966.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966, and move—

‘That the Bill^a be taken into consideration.’

Sir, this is a simple measure. Members are aware that Voluntary International Organisations like the CARE, UNICEF, etc., have been supplying substantial quantities of milk powder and other commodities for distribution to school children, Maternity and Child Welfare Centres, Hospitals, etc. In order to see that these commodities supplied by the relief organisations reach the children without any leakage of any kind and to prevent any possible misuse, the Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Act, 1961, was passed.

Cornmeal, milk powder and vegetable oil supplied by the relief organisations are now covered by the said Act. The CARE organisation is now supplying butter oil also. This commodity and other new items which may be supplied by the relief organisations have to be brought within the scope of the Act. It will not be convenient to amend the Act every time a new commodity is supplied by the relief organisations. It is, therefore, proposed to amend the Act so as to enable the Government to specify such items by notification. I would like to add that the CARE organisation has been so good as to offer more of such supplies and many other commodities to other institutions. I commend the motion for the acceptance of the House.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“That the Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

^a Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 21st January 1966.

[1st February 1966]

VI.—ANNOUNCEMENT.

THE MADRAS GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1966.

Mr. SPEAKER: I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation to the consideration by the Legislative Assembly of the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966.

V.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(5) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1966.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I beg to introduce the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966, and move—

“That the Bill ^a be taken into consideration.”

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இருக்கின்ற நம்முடைய சட்டத்தின்மீது இரண்டு அப்பெல்லைட் ட்ரைப்யூனல் களை வைக்க முடியும். ஒரு அப்பெல்லைட் ட்ரைப்யூனல் சென்னை யிலும் மற்றொன்று மதுரையிலும் இருக்கிறது. ஏராளமான அப்பீல்கள் இன்றைக்கு தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்ற காரணத்தினால், மேற்கொண்டு ஒன்று அல்லது இரண்டு ட்ரைப்யூனல்கள் வைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கு இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் போதிய அப்பெல்லைட் ஜட்ஜ்களை நியமித்து கோர்ட்களை நியமிப்பதற்கு உரிமை இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்தச் சட்டம் வேகமாக கேஸ்களைத் தீர்ப்பதற்கும் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் உதவியாக இருக்கும். அது மட்டும் அல்ல, இன்னும் வரி செலுத்துகிறவர்களுக்கும் நல்ல பலன் அளிக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இதில் இருக்கும் அப்பெல்லைட் ட்ரைப்யூனல் இரண்டு ஜட்ஜ்கள் இருக்கக்கூடியதாக இருக்கும். ஒருவர் ஸப்-ஜட்ஜ் அந்தஸ்துக்குக் குறையாத ஜூடிஷியல் ஆபீசராகவும், மற்றொருவர் டிபாட்மெண்டல் ஆபீசராகவும் இருப்பார்கள். ஆகவே, இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: The questions is—

“That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966 be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

“That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

^a Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 22nd January 1966.

1st February 1966] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

(6) THE MADRAS ESSENTIAL ARTICLES CONTROL AND REQUISITIONING (TEMPORARY POWERS) AMENDMENT BILL, 1966 (L.A. BILL No. 1 OF 1966).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

“That the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, ^a 1966 (L.A. Bill No. 1 of 1966 be taken into consideration.”

This Bill seeks to replace Ordinance I of 1966 which was promulgated by the Governor on 20th January 1966 for extending the life of the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Act, 1949, which was due to expire on the 25th January 1966, for a period of one year, that is up to and inclusive of 25th January 1967.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் சென்னைச் சட்டம் 29/1949 என்ற ஒரு சட்டம், அவசியமான பண்டங்களை விநியோகம் செய்வதற்கும், விலைக் கட்டுப்பாடு செய்வதற்கும் என்று இருக்கிறது. 1966-ம் வருஷம், ஜனவரி மாதம் 25-ந் தேதியோடு, இந்தச் சட்டத்தினுடைய காலம் முடிவு அடைகிறது. இந்தக் காலம் முடிவடைகின்றபோது, நாம் மத்திய சர்க்காருக்கு “இந்தச் சட்டம் மீண்டும் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும், குறிப்பாக மின்சார விஷயத்தில் நாம் கட்டுப்பாடுகள் செய்யவேண்டியிருக்கிறது, மின்சாரத்திற்குப் பலவிதமான ரேட்கள் விதிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதையெல்லாம் ஒட்டி, இந்த அதிகாரம் தொடர்ந்து இருப்பதற்கு இந்தச் சட்டம் நீடிக்கப் படவேண்டும்” என்று எழுதினோம். மத்திய சர்க்காரிலே, “இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டியதில்லை, 1910-ம் வருடத்திய எலெக்ட்ரிஸிட்டி சப்ளை ஆக்ட் இருக்கிறது, அதன்படி நீங்கள் வேண்டிய ரிஸிட்டி சப்ளை ஆக்ட் கொடுத்தார்களல்லவா” என்று சொன்னார்கள். நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம்” என்று சொன்னார்கள். அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில், எலக்ட்ரிஸிட்டி அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில், எலக்ட்ரிஸிட்டி சப்ளை ஆக்டின் 22 (பி) செக்ஷன் பிரகாரம் இப்பொழுது இருக்கும் எல்லா அதிகாரங்களும் நமக்குக் கிடைக்காது என்று நம்முடைய இலாகாவிற்குத் தோன்றியது. அதற்குப் பிறகு, “இந்த விதமான குறைபாடுகள் இருக்கின்றன, பழைய சட்டத்தைத்தான் நீடித்துக் கொடுக்கவேண்டும், பழைய சட்டம் 1949-ம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து அமலில் இருந்த காரணத்தினாலும் அதில் எந்தக் குறைபாடும் இதுவரையிலும் காணாத காரணத்தினாலும் அதையே நீடிப்பது நல்லது” என்று மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதினோம். அதை ஏற்றுக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை நீடித்துக் கொள்வதற்கு நமக்கு அனுமதி கொடுத்தார்கள். அந்த அனுமதி வாகாலதாமதம் ஆனதால் ஆர்டினன்ஸ் பிறப்பிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. நான் காலையில் சொன்னது போல், நம்முடைய அரசியல் சாசனத்தின் பிரகாரம், இந்த விதமான சட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், ஜனாதிபதியினுடைய அனுமதியை முன்கூட்டியே பெற வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் சற்றுக் காலதாமதம் ஆயிற்று என்று நான் காலையிலே விளக்கி

^a Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 29th January 1966

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [1st February 1966]

னேன். சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், பழைய சட்டம் நீண்ட காலமாக அமலில் இருந்து வருகிறது. இதற்கு முக்கியமான அவசியம் எதனால் உண்டாகிறது என்றால், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மின்சாரம் தொடர்ந்து பற்றாக்குறையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்த அளவிற்கு அதிகமாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்தாலும், அதைவிட அதிகமாக நமக்குத் தேவை ஏற்படுகிற காரணத்தால், மின்சார உபயோகம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வெகு வேகமாக அதிகரித்துக்கொண்டு வரும் காரணத்தால், இந்தக் கட்டுப்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. உதாரணமாக நாம் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 256 மெ. வா. தான் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி செய்தோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 571 மெ. வா. உற்பத்தி செய்தோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 1140 மெ. வா. உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு முறையும் இரட்டிப்பு மடங்குக்கு மேல் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருந்தும், நம்முடைய ராஜ்யத்திலே பற்றாக்குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பற்றாக்குறையே வளர்ச்சிக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு ஆகும். இதை ஒரு குறைபாடு என்று சொல்ல முடியாது. இந்தக் குறைபாடு ஏற்படுவது என்றால், அனல் மின்சாரத்திற்கும் நீர்மின்சாரத்திற்கும் ஓரளவு கஷ்டம் இருக்கிற காரணத்தினாலேயொழிய, வேறு நம்முடைய முயற்சியில் குறைபாடு இருக்கிறது என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. அதை நீக்குவதற்கு நாம் முயற்சிகள் செய்யத் திட்டங்களைல்லாம் போட்டிருக்கிறோம். எண்ணூரில் 340 மெ.வா. உற்பத்தி செய்வதற்கான அனல் மின்சார நிலைய வேலையை நாம் தொடங்கி விட்டோம். தூதிரூஷ்டவசமாக நமக்கு நான்கு ஆண்டுகளிலே அணு மின்சார நிலையத்தைக் கட்டிக் கொடுக்க முடியும் என்று உறுதி கொடுத்த டாக்டர் பாபா அவர்கள் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார்கள். அவர்கள், குறித்த காலத்திற்கு முன்பே செய்து கொடுக்கக்கூடிய ஒரு சக்தி பெற்றவர்கள். இருந்தாலும், இந்தத் திட்டம் மத்திய சர்க்காரால் ஏற்கப்பட்டு, இன்று நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு எல்லாப் பூர்வாங்க உத்தரவுகளும் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எவ்வளவு விரைவிலே அதைச் செய்து முடிக்க முடியுமோ அந்த வகையில் ராஜ்ய சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வை. சங்கரன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்று, பொதுவாக சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவின் மூலமாக மேலும் ஒரு ஆண்டுக்கு இது நீடிக்கப்படுகிறது. இதன் மூலம் மின்சாரக் கட்டுப்பாடு செய்வதற்கும், விலையை ஓரளவு உயர்த்துவதற்கும் ஓரளவு அதிகாரம் கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மின்சார வெட்டைப் பொறுத்த வரையில், மிகவும் அத்தியாவசியமான ஒரு சில தொழில்களுக்கு மின்சார வெட்டிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். உதாரணமாக, பள்ளி ஹாஸ்டலுக்கு விதி

1st February 1966] [திரு. வை சங்கரன்]

விலக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டதன் பேரில் தளர்த்தப்பட்டதாக அறிகிறேன். அந்த முறையில், தீக் குச்சித் தொழில் சம்பந்தமாக விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். மின்சார வெட்டு காரணமாக பொட்டாசியம் க்ளொரைட் செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டு, அதனால் தொழிற்சாலை மூடப்பட்டு விட்டது என்று முக்கிய காரணம் கூறப்படுகிறது. ஆகையால், இதுபோன்ற பவர்கட் ஏற்படுத்தும்போது, குடிசைத் தொழில்கள், இன்னும் ஒரு சில தொழில்கள் பாதிக்கப்படாத வகையில் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து விதிவிலக்கு அளிக்கத்தக்க வகையில் செயலாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966 (L.A. Bill No. 1 of 1966) be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3 and 1 and the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

“The Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966 (L.A. Bill No. 1 of 1966) be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 97. Notification issued with G.O. Ms. No. 5906, Industries, Labour and Co-operation, dated the 21st December 1965, amending the Madras Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958 relating to verification and stamping of weighing instruments, published with the Industries, Labour and Co-operation Department Notification S.R.O. No. A-7625 of 1958, dated the 15th November 1958, at pages 1 to 55 of Part 1 of the Fort St. George Gazette, Extraordinary, dated the 1st December 1958, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 43 (4) of the Madras Weights and Measures (Enforcement) Act, 1958 (Madras Act XX of 1958).]

[1st February 1966]

* 98. Notification issued with G.O. Ms. No. 4323, Home, dated the 8th December 1965, amending Rule 8 of the Madras Cinema (Regulation) Rules, 1957, published with Home Department Notification S.R.O. No. A-701 of 1957, dated the 13th January 1957 at pages 79 to 104 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 30th January 1957, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]

* 99. Notification issued with G.O. Ms. No. 4383, Home, dated the 13th December 1965, amending the Madras Children Rules, 1940, published with Home Department Notification No. 1062, dated the 12th July 1940, at pages 1199 to 1242 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 17th September 1940, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 44 (4) of the Madras Children Act, 1920 (Madras Act IV of 1920).]

* 100. Notification issued with G.O. Ms. No. 4341, Home, dated the 9th December 1965, amending the rule relating to the exemption from holding cinema operators licence of the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957, published with Home Department Notification S.R.O. No. A-701 of 1957, dated the 9th January 1957, at pages 79 to 104 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 30th January 1957, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]

101. Notification issued with G.O. P. No. 3354, Revenue, dated the 30th November 1965, amending the special rules for the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Subordinate Service, published with Revenue Department Notification S.R.O. No. A-675, dated the 19th July 1962 at pages 633-635 of Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 1st August 1962, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 116 (3) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959).]

B. Reports, notifications and other papers.

† 14. The Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966 with annexure.

* Laid on the Table of the House on 31st January 1966.

† Despatched to members on 29th January 1966.

[1st February 1966]

APPENDIX I.

[Vide answer to Starred Question No. 40 on pages 285 and 286.]

(a) to (d): No representation was received recently from any Member of the Legislative Assembly of the Salem district for implementing the Thirumanimuthar Scheme. But the M.L.As. and M.Ps. of Salem district in their memorandum, dated 31st March 1964 urged the investigation and inclusion in the Third or Fourth Five-Year Plan of the Scheme for diverting the surplus flood waters from the Mettur Reservoir into the Thirumanimuthar and Ponnar (a tributary of Thirumanimuthar) to augment supplies to their ayacut.

Based on investigation done in 1960 the scheme of diverting part of Mettur surplus into the Thirumanimuthar and forming a reservoir across the Sarabanganadhi to benefit an extent of about 10,000 acres of new ayacut was estimated to cost of Rs. 312.50 lakhs. An alternative proposal for taking a canal across the Sarabanganadhi by means of an aqueduct and forming a reservoir across the Thirumanimuthar was estimated at Rs. 327 lakhs. Both the proposals were examined by the Government and it was decided in September 1960 not to pursue the schemes till all the schemes proposed for the Third Five-Year Plan were executed.

The scheme was proposed for consideration of the Working Group on Irrigation for the Fourth Five-Year Plan. It was not included in the final list of schemes drawn up for inclusion in the Fourth Five-Year Plan as benefits were not commensurate with the cost. The Government have also ordered that the detailed investigation of the scheme be deferred.

விவர அறிக்கை: (அ) முதல் (எ) வரை.—திருமணிமுத்தாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சட்டசபை உறுப்பினர் எவரிடமிருந்தும் எந்த முறையிலும் அண்மையில் பெறப்படவில்லை. ஆனால் மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து உபரி வெள்ள நீரை திருமணிமுத்தாறு, பொன்னியாறு (திருமணிமுத்தாற்றின் கிளை நதி) இவற்றில் போய்ச் சேரும்படி செய்வதன் மூலம் அவற்றின் ஆயக்கட்டுப் பகுதிக்கு பாசன வசதியை அதிகரிப்பதற்கான திட்டத்தை பரிசீலனை செய்து அதை மூன்றாவது அல்லது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும் என்று சேலம் மாவட்ட சட்டசபை உறுப்பினர்களும், பாசனமன்ற உறுப்பினர்களும் 31-3-1964 தேதியன்று அனுப்பிய மனுவில் கேட்டுக்கொண்டுள்ளார்கள்.

1960-ல் நடத்திய புலனாய்வின் அடிப்படையில், மேட்டூர் உபரி நீரின் ஒரு பகுதியை திருமணிமுத்தாற்றிற்குத் திருப்பிவிட்டு, 10,000 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள புதிய ஆயக்கட்டுக்கு பாசன வசதியளிக்கும் பொருட்டு சரபங்க நதியின் குறுக்கே ஒரு நீர்த் தேக்கத்தை அமைக்கும் திட்டத்திற்கு ரூ. 312.50 லட்சம் செலவு ஆகுமென்று மதிப்பிடப்பட்டது. ஒரு கட்டுக்கால்வாய்(aqueduct) மூலம் சரபங்க நதியின் குறுக்கே ஒரு வாய்க்காலக் கொண்டு

[1st February 1966]

சென்று திருமணிமுத்தாற்றின் குறுக்கே ஒரு நீர்த்தேக்கத்தை அமைப்பதற்கான மாற்றுச் செயற்குறிப்புக்கு ரூ. 327 லட்சம் செலவாகுமென மதிப்பிடப்பட்டது. அரசாங்கம் மேற்சொன்ன இரண்டு செயற்குறிப்புகளையும் பரிசீலனை செய்தது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்ட எல்லா வேலைத் திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்படுகிற வரையில், இத் திட்டங்கள் குறித்து மேற்கொண்டு ஆலோசிப்பதில்லை என்று 1960 செப்டம்பரில் முடிவு செய்யப்பட்டது.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் குறித்த பாசன செயற்குழுவின் ஆலோசனைக்காக மேற்படி திட்டத்தை அனுப்புவதென இருந்தது. அத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆகும் செலவினத்திற்கேற்ப பலன்கள் கிடைக்காது என்று கருதப்பட்டதால், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படுவதற்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட வேலைத் திட்டங்களின் இறுதிப்பட்டியலில் இத் திட்டம் சேர்க்கப்படவில்லை. மேற்படி திட்டம் சம்பந்தமாக பிரிவான பரிசீலனை நடத்துவதைத் தள்ளிப்போடுமாறு அரசாங்கம் ஆணையிட்டுள்ளது.

APPENDIX II.

[Vide item (1) on page 296]

REPORT OF THE JOINT SELECT COMMITTEE ON THE
MADRAS MEDICAL PRACTITIONERS BILL, 1965
(L.A. BILL NO. 22 OF 1965).

To

The Hon. the Legislative Assembly,
Madras.

The Joint Select Committee appointed to consider the Madras Medical Practitioners Bill, 1965 (L.A. Bill No. 22 of 1965) has the honour to make this report.

2. The Bill was published in English in the *Fort St. George Gazette Extraordinary*, dated the 7th August 1965 and in Tamil in the *Fort St. George Gazette*, dated the 15th December 1965.

3. The Joint Select Committee was appointed by the resolutions of the Assembly and Council, dated the 10th August 1965 and the 1st August 1965, respectively.

4. The Committee held four sittings. At its first sitting held on the 2nd September 1965 in the Committee Room, Legislators' Hostel, Government Estate, Madras-2, the Committee elected Hon. Srimathi Jothi Vencatachellum, Minister for Health, as Chairman and decided to receive written memoranda from registered and unregistered Medical Institutions and Associations by 20th September 1965 and also to record evidence of the representatives of those Associations and Institutions and others on the 12th October 1965. The Committee received 42 written memoranda from registered associations and institutions.

[1st February 1966]

5. The Committee examined 32 witnesses on the 12th and the 14th October 1965 and recorded their evidence in Madras.

6. The Committee met again on the 22nd December 1965 for consideration of the clauses of the Bill.

7. After careful consideration of the views expressed by the Government of India that the provisions made in the Medical Practitioners Bill "to combine registration of practitioners of different systems in one common Act" were not in conformity with the Indian Medical Council Act, 1956 and that it would be desirable to have a separate Act for the Medical Practitioners of Modern Systems of Medicine, the Committee decided to recommend that the present Bill be withdrawn and separate Bills, one for the Medical Practitioners of Homoeopathic System of Medicine, one for the Medical Practitioners of Indian and Indigenous Systems of Medicine and, if necessary, a Bill to suitably amend the Madras Medical Registration Act, 1914, be brought forward.

JOTHI VENCATACHELLUM,

Fort St. George,
MADRAS-9,
29th December 1965.

Chairman.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Wednesday, 2nd February 1966.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

State Transport buses between Madras and Kancheepuram

* 46 Q.—SRI C. KOTHANDARAMA BAGAVATHAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to run two State Transport buses between Madras and Kancheepuram (via) Ambattur, Avadi, Poonamalli, Sriperumbudur and Wallajabad?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No, Sir.

அரசாங்க பஸ்களில் அனைத்து வழி டிக்கட்

* 47 கேள்வி.—திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் கைத் தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

சென்னை நகரத்தில் ஓடும் அரசாங்க பஸ்களில் உல்லாச ரேயானிகள் “மனம்போன போக்கில்” போகும் டிக்கட் கொடுக்கும் உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No, Sir.

திரு. து. ப. அழகமுத்து: டெல்லி போன்ற இடங்களில் வெளி ஊர்க்காரர்கள் சுற்றிப் பார்ப்பதற்கு பஸ் ஏற்பாடு செய்து தருகிறார்கள். அது போன்று நம்முடைய சர்க்காரும் ஏற்பாடு செய்தால் பொது மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் அல்லவா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: சென்னையிலே டைட் ஸீயிங் பஸ் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கேள்வி “கோ ஆஸ் யூப்ளிஸ் டிக்கட்” கொடுக்கவேண்டும் என்பது பற்றி. இதற்குக் கட்டுப்படியாகாது. ஆதனால் நஷ்டம் ஏற்படும் என்ற காரணத்திற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை.

Transport Department

* 48 Q.—SRI C. KOTHANDARAMA BAGAVATHAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the telephone and trunk call charges and postage service expenditure incurred in the Transport Department by the State Transport Authority, as well as by the Regional Transport Officers all over Madras State during the period 1963-64 and 1964-65 up to 31-7-1965?

[2nd February 1966]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: In 1963-64 Rs. 1,70,998.27; 1964-65—Rs. 1,63,849.62 and 1965-66 (up to 31-7-1965)—Rs. 77,268.55.

திரு. து. ப. அழகமுத்து: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த பதிலில் இருந்து பஸ் போக்குவரத்து இலாக்காவில் டெலிபோனை அதிகமாகக் கையாளுகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அனுவசியமாக டெலிபோனை உபயோகப்படுத்துவதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அனுவசியமாக உபயோகப்படுத்துவதல்ல. டெலிபோனை உபயோகப்படுத்துவதின் மூலம் துரிதமாக காரியங்கள் செய்யமுடியும். கடிதம் எழுதி, போய்ப் பார்த்து சேர்ப்பும் முடிவுகளை யெல்லாம் விட டெலிபோன் மூலம் சொல்லி அமல் நடத்துவது வசதியாக இருக்கிறது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: சராசரியாக மாதத்திற்கு 20,000 ரூபாய்க்கு மேல் இதற்காக செலவழிக்கப்படுகிறது. மேலும், இந்த டெலிபோன் கட்டணத்தை இப்பொழுது உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆகையால், செலவு இன்னும் அதிகமாகும். இதையொட்டி சர்க்கார் நிறுவனங்களுக்கு கன்ஸெஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இது டெலிபோன், கரஸ் பான்டன்ஸ் எல்லாம் சேர்ந்த புள்ஸிவிவரம். டெலிபோன் மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டால் 1961-62-க்கு ஏழாயிரத்தி சில்லரை ரூபாய், 1962-63-க்கு 6,700 ரூபாய்; 1964-64-க்கு ரூபாய் ஆராயிரத்தி சில்லரை; 1964-65-க்கு 8,000 ரூபாய் ஆகிறது. மற்றவையெல்லாம் தபால் செலவு போன்றவை. மத்திய அரசாங்கத்தைக் கன்ஸெஷன் கேட்பது நன்றாக இருக்காது.

திரு. எ. கொ. பாலகிருஷ்ணன்: சொந்தக் காரியத்திற்கு டெலிபோனில் பேசுவது மட்டுமல்லாமல் தங்களது சொந்த விஷயங்களுக்காகவும் டெலிபோனை உபயோகப்படுத்துவதினால் செலவு கூடியிருப்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: விதிகளின்படி சொந்தக் காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடாது.

திரு. து. ப. அழகமுத்து: தலைவர் அவர்களே, ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டில் ஒரு லட்சத்திற்குமேல் டெலிபோன் செலவு ஆகியிருப்பதாக முதலில் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது குறிப்பிட்டார்கள். அடுத்தாற்போல் பதில் சொல்லும்போது டெலிபோனுக்கு மட்டும் 6 ஆயிரம் தான் ஆகிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மீதம் இருக்கக்கூடிய பணம் தபால் செலவுக்கு ஆகியிருக்கமுடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: முடியுமா என்பதல்ல. ஆகி இருக்கிறது என்று கணக்கு இருக்கிறது.

[2nd February 1966]

திரு. எ. கொ. பாலகிருஷ்ணன்: சொந்த காரியத்திற்கு டெலிபோன் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது என்று விதி இருக்கிறது. அப்படிப் பேசினார்கள் என்று குறிப்பாக எடுத்துச்சொன்னால் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அவர்கள் மீது டிசிப்ளினரி ஆக்ஷன் எடுத்துக்கொள்ளப்படும், தண்டனை விதிக்கப்படும்.

திரு. எம். எஸ். மணி: அப்படிப் பேசுகிறார்களா இல்லையா என்பதைப் பரிசீலிக்க அரசாங்கம் என்ன யுக்திகளைக் கையாளுகிறது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: நிர்வாகத்திலே பலரை நம்பித்தான் நடத்தவேண்டியிருக்கிறது. விதிகள் போட்டு அவ் விதிகளுக்குட்பட்டு சிப்பந்திகள் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். தவறு செய்கிறவர்களை தண்டிக்கலாம். எல்லோரும் தவறு செய்கிறார்கள் என்று நினைத்தால் நிர்வாகமே நடத்த முடியாது.

திரு. சா. கணேசன்: தபால் செலவு கூடுதலாவதற்கு சில முக்கியமான காரணங்கள் உண்டு என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? குறிப்பாக 10 காசு ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டிய சாதாரண புக்போஸ்ட் என்றாலும் கூட சில சமயங்களில் 10 பைசா ஸ்டாம்பு இல்லாத காரணத்தினால் 15 பைசா, 25 பைசா ஸ்டாம்புகள் ஒட்டி வந்துகொண்டிருக்கின்றன. மாநில ஆட்சியில் இருந்தும் ஜில்லா ஆட்சித்துறையிலிருந்தும், இந்தத் தவறைத் தடுப்பதற்குத் தக்க ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டனவா? இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு சமீபத்தில் கொண்டு வந்தேன். அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கனம் உறுப்பினர் சமீபத்தில் சட்டசபையில் சொன்னதைத் தவிர வேறு எந்தவிதமான தகவலும் இல்லை. இந்தவிதமாக கனம் உறுப்பினர் ஒன்றிரண்டு கடிதங்களை அனுப்பினால் அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறோம்.

MR. SPEAKER: Has the honourable Member received any such communication from the Legislative Assembly Department?

திரு. சா. கணேசன்: எனக்கு லெஜிஸ்லேசர் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து இதுமாதிரி வரவில்லை. ராஜ்ய செக்ரட்டேரியட்டிலிருந்து அப்படிக் கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் ஒன்றிரண்டு கடிதங்களை அனுப்பினால் உடனடியாக தவறு செய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். மீண்டும் சர்க்கார் கண்காணிக்க வேண்டும் என்ற உத்தரவும் பிறப்பிக்கும்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: தமிழ்நாடு பூராவும் நெட் வொர்க் காக அரசாங்க பஸ் சென்றுக்கொண்டிருக்கிறது. வெளி ஊர்

[2nd February 1966]

களிலுள்ள இலாக்காக்களுக்கு தகவல் அனுப்பும்போது அந்தந்தக் கடிதங்களை அந்தந்த ஊர்களில் செல்லுகின்ற பஸ்களில் அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம் அல்லவா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இன்னுயன் போஸ்ட் அன்ட் டெலிகிராப் ஆக்ட் பிரகாரம் அப்படிச் செய்யக்கூடாது.

Madras Chit Funds Act, 1961

* 49 Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the observations made by the Madras High Court in a recent Judgment that section 52 of the Madras Chit Funds Act, 1961, is wholly irrelevant for the purpose underlying the Act; and

(b) if so, the action proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The matter is under examination.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த சர்க்கார் அதிகாரம் பெற்ற சீட்டுகளை விட போலிச் சீட்டுகள் தான் நாட்டில் நடமாடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் ஏழைகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டால், அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால்தான் இந்தியாவிலேயே நம்முடைய மாநிலத்தில் முதல் முதலாக இந்தச் சட்டத்தைச் செய்தோம். அதற்கு முன்பு திருவாங்கூரிலே இதுமாதிரி ஒரு சட்டம் இருந்தது. ஓரளவிற்குத்தான் அது செயல்பட்டது. இப்பொழுது நம்முடைய ராஜ்யம் பூராவும் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தைப் பார்த்துத்தான் டெல்லி ராஜ்ய சர்க்கார் கூட அவ்வாறு செய்திருக்கிறது.

கனம் சபாநாயகர் : அப்படி வந்தால் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்கள் என்று கேள்வி கேட்கக் கூடாது. இப்படி நடந்திருக்கிறது, அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கேட்க வேண்டும். இது hypothetical question.

SRI V. SANKARAN : May we know the reasons given by the High Court for holding that section 52 is fully irrelevant for the purpose underlying the Act?

MR. SPEAKER : The reasons will be there in the judgment.

[2nd February 1966]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The High Court has said that it is not necessary to have inspection by third parties. The hon. Member should know that section 52 relates to inspection of documents by third parties. The High Court has said that inspection by a Member of the Board and departmental officials is valid. But they have said that inspection by third parties is not necessary.

MR. SPEAKER : The hon. Member has not gone through the judgment. Perhaps the hon. Member wants to know whether the Hon. Minister has studied the judgment.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : போலிச் சீட்டுகள் நடத்தினார்கள் என்று எத்தனை கேஸ்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு தண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இம்மாதிரி கேள்வி போட்டால் இதற்குத் தனியாக நோட்டீஸ் கொடுத்துத்தான் கேட்க வேண்டும். என்னென்றால் ராஜ்யம் பூராவும் எத்தனை போலிச் சீட்டுகள் நடந்திருக்கின்றன, என்ன நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற தகவல் இந்தக் கேள்வியில் இருந்து எழாது.

தமாஷா வரிவிலக்கு

* 50 கேள்வி.—திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் கைத் தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னையில் தயாரித்து வெளியிடப்பட்ட “ரத்தத் திலகம்” என்ற திரைப்படத்திற்கு தமாஷா வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரமென்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

சென்னை மாநகரில் குடிசைப் பகுதிகள்

* 51 கேள்வி.—திரு. இராம அரங்கண்ணல் : கனம் கைத் தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

சென்னை மாநகரில் கார்ப்பரேஷன், புறம்போக்கு, கோயில், சர்க்கார் மராமத்து ஆகிய இடங்களில் முறையே எத்தனை குடிசை வாழ் பகுதிகள் இருக்கின்றன?

[2nd February 1966]

THE HON SRI R. VENKATARAMAN : As per the Civic survey conducted by the Madras State Housing Board in the year 1961-62, there are 491 slums in the Madras City. Details regarding the classification of lands and the number of slums situated thereon are given below :—

Classification of lands.	Number of slums situated on them.
Private lands	364
Government lands	49
Corporation lands	31
P.W.D. lands	20
Temple lands	6
State Housing Board lands	4
Government and Private lands	6
Corporation and Private lands	2
Government Corporation and Private lands	1
Southern Railway lands	2
Government and P.W.D. lands	1
P.W.D. and Private lands	2
P.W.D. and Temple lands	1
Private and Temple lands	2
Total	491

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இப்போது கொடுக்கப்பட்ட விளக்கத்தின்படி கோவில்களுக்குச் சொந்தமான இடங்கள் ஆறு என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். என்னுடைய மைலாப்பூர் தொகுதிக்குள்ளேயே சுமார் ஆறுக்கு மேற்பட்ட இடங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த ஆறு என்பது சென்னை மாநகரம் பூராவுமா அல்லது மைலாப்பூர் தொகுதிக்கு மட்டுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சென்னை நகரம் பூராவுமே சேர்ந்தது.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரம் குடிசை வாழ் பகுதிகளா அல்லது குடிசைகளா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஸ்லம் எரியா, அதாவது குடிசை வாழ் பகுதிகள்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த இந்த புள்ளிவிவரம் 1961-62 சம்பந்தமானது. ஆனால் 1965-66 வரையில் உள்ள புள்ளிவிவரத்தை நாம் எடுத்துக் கொண்டால் 491 குடிசை வாழ் பகுதிகளுக்கு மேலாக 600-க்கு மேற்பட்ட பகுதிகள் இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. குடிசை வாழ்

[2nd February 1966]

பகுதிகள் அபிவிருத்தியாகாமல் தடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அந்த வகையில் இந்த புள்ளிவிவரத்தை ஹௌசிங் போர்டு மூலம் வருடத்திற்கு ஒரு தடவை பரிசீலனை செய்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நடவடிக்கைகள் எடுப்பது என்பது அவ்வளவு சுலபமான காரியம் அல்ல. ஆண்டுதோறும் நாம் புள்ளிவிவரம் சேகரிப்பதால் மட்டும் புதிதாக சேரிகள் கிளம்பாமல் தடுக்க முடியாது. சேரிகள் வராமல் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் சற்றுக் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்படியாக இருக்கும். நம் நாட்டின் வறுமை, ஏழ்மை இவற்றையொட்டி அம்மாதிரி நடவடிக்கைகள் எடுக்க இயலாமல் இருக்கிறது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : என்னுடைய மைலாப்பூர் தொகுதி அபிவிருத்தி அடைந்து வருகிற ஒரு தொகுதியாகும். அங்கு ஏராளமான தரிசு மனைகள் காலியாக இருக்கின்றன. அந்த வகையில் தனிப்பட்டவர்களுடையவும், கோவிலாருடையவும் நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஹௌசிங் போர்டு சார்பில் பல நல்ல திட்டங்கள் அந்த வட்டாரத்தில் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. தனிப்பட்டவர்களுக்கு இருக்கிற பகுதிகளில் பரம்பரை பரம்பரையாக மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் மீது கோர்ட் மூலம் நடவடிக்கைகள் எடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு இப்போது அவை அமலில் இருந்து வருகின்றன. அதைத் தவிர்க்கிற விதத்தில் அந்த வட்டங்களில் ஹௌசிங் போர்டு மூலம் உடனடியாக திட்டங்களை ஏற்படுத்த ஏதாவது உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நம் நிதிவசதியையொட்டி வருடத்திற்கு இவ்வளவு ஸ்லம்ஸ் சீர்திருத்தம் செய்வது, ஸ்லம்களை அகற்றி வீடுகள், மனைகள் கட்டிக்கொடுப்பது என்று திட்டம் வகுக்கிறார்கள். அப்படி வகுத்ததில் இப்போது சற்றேறக்குறைய 90 ஸ்லம்கள் சீர்திருத்தம் செய்வதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லா ஸ்லம்களையும் உடனடியாக எடுத்துச் செய்வதற்கு இப்போதைக்கு நிதி வசதியிருக்காது.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : In the reply it is said that slum dwellers are mostly in private lands. The occupation is by force. Do the Government encourage slum dwellers to get into private lands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Government do not encourage. But I understand private people are encouraging these slums. It is a profitable investment because they collect, without providing any amenities like water-supply, drainage or electricity, rents ranging from Rs. 2 to Rs. 3 even for a small hut. I understand that private people are getting substantial amounts from these areas with the result that when we try to acquire these slum areas they want such exorbitant compensation based on income, that it becomes impossible for Government to acquire the lands and acquire the slums.

[2nd February 1966]

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியபோது இதுவரையில் 90 ஸ்லம்சுகள் அபிவிருத்திக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அதில் எவ்வளவு பூர்ணமாக கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன? பாக்கி கட்டி முடிக்கப்படாததற்குள்ள காரணம் என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இதுவரையில் 5,434 ஓப்பன் டெவலப்ட் ப்ளாட்டஸும், 1,400 டெனமென்ட்ஸும் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சற்றேறக்குறைய 2,400 டெனமென்ட்ஸ் இப்போது நாம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் கட்டிமுடியவில்லை. ஓப்பன் டெவலப்ட் ப்ளாட்டஸ் என்ற முறையில் அவர்களுக்கு சற்றேறக்குறைய 11,000 ஓப்பன் டெவலப்ட் ப்ளாட்டஸ் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறோம். இதுவரையில் 6,000 ப்ளாட்டஸ்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் இந்த சேரி என்ற பெயர் ஒழிவதற்கு எவ்வளவு நாட்களாகும்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஒரு நிமிஷத்தில் ஒழித்து விடலாம். நாம் எல்லாம் சேரி என்ற பெயரை உபயோகிக்கா விட்டால் சேரி போகாதே தவிர அந்த வார்த்தை போய்விடும்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : சென்னை மாநகரத்தில் ஆதித் திராவிட பெருங்குடி மக்கள், பிற்பாட்ட மக்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வசதிகளை முக்கியமாகக் கவனிப்பதற்காகத்தான் ஹௌசிங் போர்டு சட்டத்தில் ஹரிஜன நல இலாகா டைரக்டருக்கு அங்கு இடம் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஹௌசிங் போர்டினால் செய்யப்படுகிற காரியங்கள் ஹரிஜன நல இலாகா டைரக்டரைக் கலந்து பிரத்தியோகமாக அவர்களுடைய யோசனைகளைக் கேட்டுச் செய்யப்படுகிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அவர்கள் ஒரு அங்கத்தினர். அவர்கள் கொண்டு வருகிற ஸ்கீம்களும் போர்டில் கலந்து ஆலோசிக்கப்படுகின்றன. அந்த இலாகா கொண்டு வருகிற ஸ்கீம்கள் எல்லாம் போர்டால்தான் பரிசீலனை செய்யப்படுகின்றன.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : சென்னை மாநகரில் உள்ள மக்களுடைய குறைகளை எடுத்துத் தெரிவிக்க, ஹௌசிங் போர்டில் உத்தியோக சார்பற்ற அங்கத்தினர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் அந்த, அந்த தொகுதிகளில் இதுபோன்ற திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்றப் போகிறோம் என்று சொல்லும்போது அந்த, அந்த தொகுதி எம்.எல்.ஏ.-க்களைக் கூப்பிட்டு அவர்கள் ஆலோசனைகளையும் கேட்கலாம் அல்லவா? இது பற்றி அரசாங்கம் என்ன கருதுகிறது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், கார்ப்பரேஷன் அங்கத்தினர்கள் இது சம்பந்தமாக அவர்களுடைய கருத்துக்களை எப்பொழுதும் எழுதி அனுப்பலாம். போர்டுக்கும் எழுதி அனுப்பலாம், எனக்கும் எழுதி அனுப்பலாம்.

[2nd February 1966]

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னையிலே மிக அழகாகக் காணப்படுகிற மெரினா பீச்சுக்குப் பக்கத்திலே காணப்படுகிற குப்பங்களைச் சீர்திருத்தி செம்மையான கட்டடங்கள் அமைக்கத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? எப்போது நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கடற்கரைப் பக்கம் போகும்போது பார்த்திருப்பார்கள். அங்கே நான்கு குப்பங்கள் இருக்கின்றன. நொச்சிக் குப்பம், ஜமின் குப்பம், ஸ்ரீநிவாசபுரம், முள்ளிக் குப்பம் ஆகியவற்றில் ஸ்ரீநிவாசபுரம் குப்பம் அகற்றப்பட்டு அவர்களுக்கு விடுகள் கொடுக்கப்பட்டு விட்டன. முள்ளிக் குப்பத்தில் பாதி அங்கத்தினர்களுக்கு விடுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாக்கி இருக்கும் குப்பங்களில் கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. வை. சங்கரன் : இது போன்ற சேரிப் பகுதிகளை அக்வையர் செய்வது என்றால் காம்பன்சேஷனாக ஆன்டியவல் இன்சுரென்ஸ் ஐந்து பாகம் கொடுத்தால் போதும் என்று சட்டம் இருக்கிறது. அதன் மூலம் நிலத்தை அக்வையர் செய்து அங்கு வசிப்பவர்களுக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : எந்தச் சட்டத்தின் கீழ் அக்வையர் செய்தாலும் காம்பன்சேஷன் தொகை அதிகமாகி விடுகிறது. ஸ்லம் ட்வெல்லர்களிடம் அதிகமான கட்டணம் வசூல் செய்கிற காரணத்தால் அதை அடிப்படையாக வைத்து காம்பன்சேஷன் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பல்கலைக் கழகத்தின் பக்கத்தில் உள்ள அயோத்தி குப்பத்தைச் சீர்திருத்த திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா? எப்போது அமலுக்குக் கொண்டு வரப்படும்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அது திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டு விட்டது. 1966-67-ம் ஆண்டில் வேலை துவங்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : சென்னை மாநகரில் இந்தக் குடிசைவாழ் பிரச்சனை பெரும் பிரச்சனையாக இருக்கிறது. ஆகவே, குடிசை வாழ் பிரச்சனைக்காகத் தனியாக ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டு சென்னை மாநகரம், கோயம்புத்தூர், மதுரை போன்ற முக்கியமான தலைநகரங்களில் குடிசை வாழ் பகுதிகளை அகற்றி புனர் அமைப்பதற்குத் திட்டம் வகுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்போது அந்த விதமாகத் தான் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை நகரம், மற்றும் ராஜ்யம் பூராவும் இருக்கும் குடிசைவாழ் பகுதிகள் எல்லாவற்றிலும் கட்டடங்கள் கட்ட திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : சென்னையில் சேரிப் பகுதிகளை எல்லாம் சீர்திருத்தி நல்ல கட்டடங்கள் அமைந்த பகுதியாக ஆக்குகின்ற முயற்சியால் காலத்திற்குக் காலம் சேரிகள் குறைந்து கொண்டு வருகின்றனவா அல்லது ஒரு பக்கம் புதுப்பிக்க, புதுப்

[2nd February 1966]

மிக்க மற்றொரு பக்கம் சேரிகள் வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றனவா? அப்படி வளர்ந்து வருவதைத் தடுப்பதற்கு என்ன திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சேரிகள் வளர்ந்து கொண்டேதான் வருகின்றன. அதைத் தடுத்து நிறுத்துவது கடினம் என்று சற்று முன்புதான் சொன்னேன். மக்கள் வறுமையில் இருக்கும் இந்த நாட்டில் அந்த ஏழை மக்கள் பிழைப்பதற்காக சென்னை நகருக்கு வருகிறார்கள். அவர்கள் எங்காவது குடிசை போட்டு அமர்ந்து கொண்டால் அவர்களுக்கு வேறு வசதி கொடுக்காமல் அவர்களை அகற்ற முடியவில்லை. அதனால்தான் சேரிகள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : சென்னை மாநகரத்தில் வீட்டுப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் அளவில் மத்தியதர மக்களுக்கு கோவாப் பரேட்டில் சொசைடிகள் மூலம் வீடு கட்டிக் கொள்ளும் திட்டம் இருந்து வந்தது. ஆனால், இப்போது அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை ஹௌசிங் போர்டு ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்த மாதிரி உத்தரவு ஒன்றுமில்லை. அவ்வப்போது எவ்வளவு பணம் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து வீடு கட்டுவதற்கு ஒதுக்குகிறார்களோ அதைப் பொறுத்து நாம் கூட்டுறவு சொசைட்டிக்கு இவ்வளவு, ஹவுசிங் போர்டுக்கு இவ்வளவு என்று ஒதுக்குகிறோம். சென்ற ஆண்டு மத்திய சர்க்காரில் பண ஒதுக்கீட்டைக் குறைத்துவிட்டதால் கூட்டுறவு சொசைட்டிக்கும் குறைக்கப்பட்டது. லேப் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷனிடமிருந்து அதிகமாகப் பணம் பெற்றவுடனே கூட்டுறவு சொசைட்டிக்கும் கொடுக்க ஆரம்பித்தோம், சப்ஸிடைஸ்டு இண்டஸ் டிரியல் ஹவுசிங்குக்குத்தான் போன ஆண்டு பணம் கொடுக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம், ராஜ்ய சர்க்காரிடம் சப்ஸிடி கொடுக்கப் பணம் இல்லாததுதான்.

திரு. எம். எஸ். மணி : சென்னையிலுள்ள சேரிகளை இன்றைய தினம் மராமத்து செய்வது போல் மற்ற மாவட்டங்களிலும் செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இந்த ஸ்கீம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. திருச்சியில் இந்தத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியும். தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் எல்லாப் புள்ளி விவரங்களையும் சேகரித்துக் கொடுக்கமுடியும்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : குறைந்த செலவிலே வலிவான வீடு கட்ட முடியும் என்று நந்தனத்திலே ஒரு மாதிரி வீடு கட்டப் பட்டுள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த அடிப்படையில் சேரிப் பகுதிகளில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுமா? அந்த வீட்டின் தரம் எப்படி இருக்கிறது?

[2nd February 1966]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்த வீட்டின் தரம் நன்றாக இருக்கிறது. அதைவிடக் குறைந்த செலவில் ஹவுசிங் போர்டிலிருந்து சில கட்டடங்களை கட்டியிருக்கிறார்கள். நான்கு தூண்களை நிறுத்தி மேலே கூரை மாதிரி சிமென்ட் கான்கிரீட் போட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். நந்தனத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள வீட்டைவிடக் குறைவான செலவில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : சென்னை மாநகரிலும் சுற்றுப் புறங்களிலும் மனைகளின் விலைகள் நாளுக்கு நாள் உயர்ந்து கொண்டே போவதைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் விலை வரம்புச் சட்டம் கொண்டுவர உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அது செல்லுபடியாகுமா என்பதே சந்தேகமாக இருக்கிறது.

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : இந்தச் சேரிகளைப் புனரமைப்புச் செய்வதற்கு முன்னால் ராயபுரம் ஹார்பர் பகுதியில் பிளாட் பாரத்தில் குடியிருப்பவர்களை அகற்றி அவர்களுடைய குடியிருப்புக்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதையும் செய்து கொண்டு தான் வருகிறோம். நமது நகரத்தில் 6,000 பிளாட்பாரம் ட்வெல்லர்ஸ் இருக்கிறார்கள். சற்றேறக்குறைய 1,500 பேருக்கு மேல் குடியிருக்க இடம் கொடுத்து விட்டோம். வியாசர்பாடி காலனியில் அவர்கள் குடியேற்றப்பட்டார்கள். பாக்கி இருப்பவர்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

House-sites for Harijans

* 52 Q.—SRI A. RAGHAVA REDDI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether lands were acquired for allotment of house-sites to Harijans in Palavakkam village, Thiruvallur taluk, Chingleput district;

(b) if so, the extent so acquired and the amount paid as compensation for the same;

(c) whether the allotments have been made; and

(d) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes.

(b) An extent of 3.97 acres of dry lands was acquired and a compensation of Rs. 30,831.50 was paid.

(c) Pattas have been distributed to the Harijans on 2nd September 1965.

(d) Does not arise.

[2nd February 1966]

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : மத்தியியவர்கள் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைப் பற்றிய புள்ளி விவரத்தைச் சொன்னார்கள். மற்ற மாவட்டங்களின் புள்ளி விவரங்களும் இருக்கின்றனவா? அப்படியானால் அவற்றையும் சொல்ல முடியுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கேள்வி கேட்கும்போது எதைப் பற்றிக் கேட்கிறாரோ அதைப் பற்றித் தான் பதில் இருக்கும்.

* 53 Q.—SRI A. RAGHAVA REDDI : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether lands have been acquired for allotment of house-sites to Harijans in Periapalayam village, Thiruvallur taluk, Chingleput district;

(b) if so, the extent so acquired and the amount paid as compensation for the same;

(c) whether allotments have been made; and

(d) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes.

(b) An extent of 4.14 acres of wet lands was acquired and a compensation of Rs. 9,589.65 paid.

(c) House-site pattas have been distributed to the Harijans on 17th September 1965.

(d) Does not arise.

திரு. அ. ராகவரெட்டி : இந்த நிலம் எப்போது ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டது?

MR. SPEAKER : Is the hon. Member sitting in the seat allotted to him? Let him please move to his allotted seat. (Accordingly, the hon. Member Sri A. Raghava Reddi occupied the seat allotted to him).

THE HON. SRI P. KAKKAN : The draft declaration was approved on 27th April 1963 and published on 17th May 1963. The award was passed on 23rd June 1964 and the lands were taken possession on 16th March 1965.

திரு. அ. ராகவரெட்டி : பெரியபாளையம் கிராமத்தில் இன்னும் பட்டாக் கொடுக்கவில்லை என்பது சர்க்கார் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? உடனடியாக அவர்கள் எல்லோருக்கும் பட்டா கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அந்தத் தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை. எனக்கு இடம் வாங்கிக் கொடுத்தாலும் மீண்டும், மீண்டும் கேட்டுக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். கோரிக்கைகள் வளர்ந்து கொண்டு தான் இருக்கின்றன. எவ்வளவு தூரம் அரசாங்கம் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்து வருகிறது.

[2nd February 1966]

திரு. அ. ராகவரெட்டி : ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட நிலங்களிலே சில நிலங்களுக்கு இன்னும் பட்டாக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா? அப்படியென்றால் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு பட்டாக் கொடுக்கப்படாத நிலங்களுக்கும் உடனடியாகப் பட்டாக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

9-00 a.m.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட இடமே 4 ஏக்கர் 14 சென்ட் தான். இந்த இடங்களைக் கொடுக்கும்போழுது பொதுவாக சில விஷயங்களைப் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. பாதையா அல்லது கிணறுக்கு வேண்டிய இடமா, அல்லது ரீடிங் ரூமுக்கு வேண்டிய இடமா என்பதையெல்லாம் பார்த்துத்தான் செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு பட்டா வழங்கப்படுகிற முறையிலே அதிகமாகக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஸ்பெஷல் தாசில்தார்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்ட காலத்திலே குறிப்பிட்ட இடத்திலே போய் வேலை செய்யமுடியவில்லை. இது சர்க்காருடைய கவனக்குறைவுதான் என்று சொல்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் ஒரு தனி தாசில்தார் போடவேண்டுமென்று பலமுறை சொல்லியும்கூட, இன்னும் 3, 4 தாலுக்காக்களைச் சேர்த்து அதற்கு ஒரு ஸ்பெஷல் தாசில்தார் என்ற வகையிலே போடுவதால்தான் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்தக் காலதாமதத்தைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : தாமதம் ஏற்படக்கூடாது என்பதுதான் அதிகாரிகளுக்கு அரசாங்கத்தினுடைய கட்டளை. இதையெல்லாம் முடிவு செய்ய ஒரு கமிட்டிபோட்டு அந்த கமிட்டி வேலைசெய்து கொண்டுவருகிறது. எந்த இடங்களுக்கு தாசில்தார் வேண்டுமோ அந்த இடங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுத்தான் வருகிறது.

திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி : ஹரிஜனங்களுக்காகக் காலனி கட்டுவதற்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்வது என்கு பார்த்தாலும், கிராமப் புறத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 4, 5 பர்லாங் தூரத்தில் தான் செய்யப்படுகிறது. இதனால் கிராமத்திலேயுள்ள மற்ற ஜாதி இந்துக்களும் ஹரிஜனங்களுக்கும் தொடர்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இதன் காரணமாக தீண்டாமை வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. ஆகவே, இனிமேல் கட்டக்கூடிய காலனி களையாவது கிராமத்தை ஒட்டியே கட்டிக் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : நில ஆர்ஜிதத்தைப்பற்றி அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், முதலாவதாக அந்த நிலம் புறம்போக்காக இருக்கவேண்டும், அதைத்தான் முதலில் எடுக்க வேண்டும், அடுத்தபடியாக டிரை லாண்ட் அதாவது புஞ்சை நிலமாக இருந்தாலும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். எடுத்தவுடனேயே புஞ்சை நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. ஆகவே 1, 2 பர்லாங் தூரத்திலே புஞ்சை நிலங்கள் இருந்தால் அவற்றைத்தான்

[2nd February 1966]

எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏனென்றால் பல ஆயிரம் பேர் களுக்குக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஏதோ கொஞ்ச தூரம் தள்ளிப் போய்விட்டால் தீண்டாமை இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன்.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, in the matter of acquisition of sites, it is generally seen, mostly in the Chingleput district, that sites are acquired leaving a portion of the land where the well and the pumpsets are located and consequently the ryots find it difficult to cultivate the lands. So, will the Government consider the desirability of issuing specific instructions that they should acquire the entire land without leaving a small portion of the land ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Whenever the Government think of acquiring land, they will take the entire land without leaving a small portion of it.

“முர்ரா” எருமைக்கன்றுகள்

* 54 கேள்வி.— புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்திய அரசாங்கம் இனனிருத்திக்காக, கோயம்புத்தூர் கூட்டுறவு பால் வழங்கும் சங்கத் தலைவர் திரு. எம். எஸ். பழனி யப்ப முதலியாருக்கு வழங்கிய முர்ரா எருமைக்கன்றுகள் எத்தனை?

(இ) அவற்றுள், இப்போது உயிருடன் இருப்பவை எத்தனை?

(உ) பால் வழங்கும் நிலையில் உள்ளவை எத்தனை?

(எ) அவற்றுல் எவ்வளவு பால் கிடைக்கிறது?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : (அ) 60 முர்ரா எருமைக் கடாரிக் கன்றுகள் மற்றும் 25 முர்ரா எருமைக் கடாக் கன்றுகள்.

(இ) 37 கடாரிக் கன்றுகள் & 12 கடாக் கன்றுகள்.

(உ) இதுவரை இவைகளில் எதுவும் கன்று ஈனவில்லை.

(எ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

(a) 60 Murrah heifer calves and 25 Murrah bull calves.

(b) 37 heifer calves and 12 bull calves.

(c) None of the animals has calves so far.

(d) Does not arise.

[2nd February 1966]

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இந்த 60 முர்ரா எருமைக் கன்றுகள் கூட்டுறவுப் பால் வழங்கும் சங்கத்திற்கு வழங்கப் பட்டதா அல்லது ஒரு தனிப்பட்டவருக்கு வழங்கப்பட்டதா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : தனிப்பட்டவருக்குத்தான். திரு. எம். எஸ். பழனியப்ப முதலியார் என்பவருக்கு வழங்கப் பட்டது. அவர் கோவாப்பேடி மில்க் சப்ளை யூனியனுடைய தலைவராக இருக்கிறார்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இதுபோல் தனிப்பட்டவர்கள் முர்ரா எருமைக் கன்றுகள் வாங்கி பராமரிக்க முன்வந்தால் அரசாங்கம் அவர்களுக்கும் சலுகை அளிக்க முன்வருமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : பம்பாயிலிருந்து தாயையிழந்த கன்றுகளை நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே தான் அரசாங்கம் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, அங்கிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட கன்றுகளிலே 60 லே 37 தான் உயிருடன் இருக்கின்றன என்றும், கடா 25-லே 12 தான் உயிருடன் இருக்கின்றன என்றும் தெரிவித்தார்கள். ஆகவே கன்றுகள் இறந்ததற்குக் காரணம் என்ன என்று கண்டுபிடிக்கப் பட்டதா? தட்பவெட்ப நிலை காரணமா? அல்லது சரியான பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்படவில்லையா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அங்கிருந்து வந்த கன்றுகள் எல்லாம் இளம் கன்றுகள்.

Calves were quite young and their condition was not generally satisfactory at the time of arrival.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்த நபருக்கு இந்த உருப்படிகள் இமமாகக் கொடுக்கப்பட்டனவா? அல்லது விலைகொடுத்து வாங்கப் பட்டதா? அப்படியிருந்தாலும் ஒரு நபருக்கு இவ்வளவு அதிக மாகக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : மில்க் சப்ளை யூனியனின் பிரஸிடென்ட் என்ற முறையில் அவர் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறார் என்ற காரணத்தால் கொடுக்கப்பட்டது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அவர் நல்ல முறையில் பணி செய்து வருகின்ற காரணத்தால்தான் இப்பொழுது ஒரு படி பால்கூட இன்னும் உற்பத்தி செய்யவில்லையா?

கனம் சபாநாயகர் : இன்னும் கன்றே போடவில்லையே.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கன்றுக்குட்டியே போடவில்லையே, கன்றுபோட்ட பிறகுதானே பால் கிடைக்கும்.

[2nd February 1966]

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : இனாமாகக் கொடுக்கக்கூடிய மாடுகளைக் கொண்டுவருவதற்கு டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜஸ் போட்டுக்கொண்டு பணக்காரர்களால்தான் வாங்க முடிகிறது. ஏழைகளாக இருக்கிறவர்களுக்கு இது முடியாது. ஆகவே, மத்திய அரசாங்கம் ஏழைகளாக இருக்கிறவர்களுக்கு இம்மாதிரி மாடுகள் வாங்குவதில் டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜைக் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யப்படுமா?

கனம் சபாநாயகர் : அதோடு கன்றுக்குட்டிக்கு ரேஷனும் கொடுக்கவேண்டும்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜஸ்தான் சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அந்தச் செலவிற்கு மாடுகளை வாங்கிக் கொடுக்கலாமே. யார் டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜஸ்தான் எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் இனாமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்தக் கன்றுகள் கொடுத்து எவ்வளவு காலம் ஆகிறது? எப்பொழுது பலன்தரும் என்று எதிர் பார்க்கிறார்கள்?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அந்தத் தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை. தனியாகக் கேள்விபோட்டால் விவரம் சொல்லலாம்.

திரு. சா. கணேசன் : திரு. எம். எஸ். பழனியப்ப முதலிய யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட எருமைக் கன்றுகளின் போக்கு வாத்துச் செலவுகளை சர்க்காரே ஏற்றுக்கொண்டதா அல்லது அவரே ஏற்றுக்கொண்டாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இது போன்று திரு. பழனியப்ப முதலியாருக்கு மட்டுமல்ல, திரு. முத்துசாமி (விளவாசனம்), என்பவருக்கு 20 கன்றுகளும், திரு. பி. வி. வெங்கடசாமி, (திருப்பூர்) அவர்களுக்கும், கோயம்புத்தூர் மில்க் சப்ளை சோஸைடிக்கு 55 கன்றுகளும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. சா. கணேசன் : நான் கேள்வி கேட்டது போக்குவரத்துச் செலவுகளை யார் ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்பது. கனம் அமைச்சர் அளித்த பதில் வினாவிற்குப் பொருந்தாதது. அந்தத் தகவல் இப்பொழுது இருக்கிறதா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : தனிப்பட்டவர்கள்தான் என்று நினைக்கிறேன். அந்தத் தகவல் இப்பொழுது என்னிடத்தில் இல்லை.

MR. SPEAKER : From the answer given to the question put by the hon. Member, Srimathi Ponnammal, it seems that the persons to whom they are allotted, must take them at their own cost.

SRI SAW. GANESAN : That is an assumption.

MR. SPEAKER : Anyway it seems like that.

[2nd February 1966]

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அமைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கன்றுகளைப் பொறுத்தவரையில் இனாமாகக் கொடுக்கப்பட்டன என்றும் அவைகளைக் கொண்டுவருவதற்கான செலவை அவர்களே போட்டுக் கொண்டார்கள் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அப்படி இனாமாகக் கொடுக்கும் பொழுது ஏதாவது நிபந்தனையுடன் கொடுக்கப்பட்டதா, அல்லது எத்தனித்தமான நிபந்தனையுமின்றி கொடுக்கப்பட்டதா, என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : பம்பாயிலிருந்து நிபந்தனையின்றித்தான் நாம் வாங்கினோம். அதே போல் நாம் கொடுத்ததும் நிபந்தனையின்றித்தான்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : இம்மாதிரி எருமைக்கன்றுகள் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவுக்கு மட்டும் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது, மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : தற்போது கோயம்புத்தூர் ஜில்லா விலுள்ளவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டதைப்பற்றி கேட்டிருந்தார்கள். பதில் சொல்லப்பட்டது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைப்பற்றி கேட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

திரு. வை. சங்கரன் : இவ்விதம் கொடுக்கப்பட்ட தனிப்பட்டவர்கள் பொருளாதார வசதியில்லாதவர்களா? வசதியுள்ளவர்களாக இருந்தால், ஏன் அவர்களைவிடமிருந்து இதனுடைய விலையை வாங்குவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : நமக்கு இனாமாக கிடைத்த கன்றுகள், இனாமாக கிடைத்ததை, இனாமாக கொடுத்தோம். இதில் அரசாங்கம் லாபம் பெற வேண்டிய அவசியமில்லை.

திரு. எம். எஸ். மணி : ஸார், திருச்சி-நீரங்கம் கூட்டுறவு பால் வழங்கும் சங்கத்திற்கு தர்பார் கன்றுக்குட்டிகள் வந்திருக்கின்றன. இதுவும் இனாமாகவே வந்திருக்கின்றன. இதற்காக ரயில் கட்டணத்திற்கு 60, 70 ரூபாய்தான் ஆகிறது. ஆகவே, இம்மாதிரி இனாமாக கிடைக்கின்ற கன்றுக்குட்டிகளை உறுப்பினர்களுக்கு கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : எங்கே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

திரு. எம். எஸ். மணி : பால் வழங்கும் சங்கத்திலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்றுதான் சொல்லுகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணுவது போல் இங்குள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கோ அல்லது பார்லிமென்ட் அங்கத்தினர்களுக்கோ கொடுத்தாலும் நல்லது தான்.

கனம் சபாநாயகர் : எல்லோருக்கும் எப்படிக் கொடுப்பது? மாடுகளை வைத்து, பாதுகாத்துக்கொள்ள தெரியவேண்டாமா?

[2nd February 1966]

திரு. எம். எஸ். மணி : எதற்காக இதைக்கேட்கிறேன் என்றால், இவ்விதம் கொடுக்கப்படுகிற கன்றுக்குட்டி ஒவ்வொன்றுக்கும் 500 ரூபாய் வரை மதிப்பிடுகிறார்கள். இவ்விதம் அதிக விலை யுள்ளதை தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு இனாமாகக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக பால் வழங்கும் சங்கத்தினுள்ளவர்களுக்கு கொடுக்க லாமல்லவா என்பதைத்தான் கேட்கிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : சொஸைட்டிகளுக்கும் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது போன்று தனிப்பட்டவர்கள் பலரும் மாடுகளை வளர்ப்பதில் மிக அக்கரை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திரு. முத்துசாமி அவர்கள் இம்மாதிரி கன்றுக் குட்டிகள் வேண்டும் என்று விரும்பி கேட்டிருந்தார்கள். அதோடு இதற்கான டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜையும் ஏற்றுக்கொள்ள முன்வரு பவர்களுக்கு கொடுக்கிறோம். இம்மாதிரி விரும்பி யாராவது கேட்டால், இதற்காக சர்க்காரிடம் அபிவிருத்திப் போட்டால்— கன்றுக்குட்டிகள் இனாமாக கிடைக்கும்போது—இப்போது அல்ல— கிடைக்கும் போது பின்னால் கொடுக்கலாம்.

திரு. கோ. சி. மணி : இம்மாதிரி தனிப்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட கன்றுகள் நல்ல முறையில் வளர்ந்து வருகின்றனவா? அல்லது, ஏதாவது சேதம் அடைந்திருக்கின்றனவா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இதற்கான பதிலை நான் முன்னே சொன்னேன்.

திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : இம்மாதிரிப்பட்ட முர்ரா எருமைகள் சீக்கிரத்தில் பலன் பெறுவதில்லை என்பதற்கு தகவல் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கிறதா? அப்படியானால் செயற்கை முறையில் சீக்கிரத்தில் பலன் ஏற்படுவதற்குரிய ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றதா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இப்போது கன்றுக்குட்டிகள் நான் கொடுத்திருக்கிறோம். இன்னும் கன்றுகளே ஈனவில்லை அதற்குள் பலனைப்பற்றி எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

கனம் சபாநாயகர் : அதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்கிறார்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இவையெல்லாம் சிறு கன்றுகளாக இருக்கின்றன. அது தான் காரணமாக இருக்க முடியும்.

திரு. இரா. நாராயணன் : இந்த முர்ரா கன்றுகளை பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் கொடுத்து, கிராமத்தினுள்ள மக்களுக்கு உதவி செய்ய சர்க்காருக்கு உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலிருந்து அவை சார்பாக கூட்டுறவு யோசனைகளை அமைத்து இதற்காக அபிவிருத்திப் போட்டால் இதைப்பற்றி பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : இந்திய அரசாங்கம் இன விரும்பத்தக்க எருமைக்கன்றுகளை மட்டும் தான் கொடுத்திருக்கிறதா அல்லது வேறு எதையேனும் கொடுத்திருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[2nd February 1966]

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இந்திய அரசாங்கம் கொடுக்கவில்லை. டெல்லியில் பசுங்கன்றுகளையும் தருகிறார்கள். இதற்காக மத்திய சர்க்காரிடத்தில் அபிவிருத்திப் போட்டலாம். சில அங்கத்தினர்கள் பசுங்கன்றுகளையும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : ஒரு முர்ரா எருமைக்கு 2,000 ரூபாய் விலையாகிறது. நம்முடைய அரசாங்கம் நமக்கு கிடைக்கிற நல்ல சந்தர்ப்பங்களை எல்லாம் இழக்காது என்று நம்புகிறேன். அந்த முறையில் இனாமாக கிடைத்த இந்த கன்றுகளில் எத்தனை கன்றுகளை நமது மாதவரம் பால் பண்ணையில் விட்டு வளர்த்து வருகிறார்கள் என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அந்தத் தகவல் என்னிடமில்லை.

திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : நான் கேட்டது, பொதுவாக முர்ரா எருமைகள் சீக்கிரத்தில் பலன்படுவதில்லை என்று சொல்லப்படுவது உண்மையா? இதைப்பற்றி சர்க்காருக்கு தகவல் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறதா? அப்படியென்றால் சீக்கிரத்தில் பலன் கொடுப்பதற்கு செயற்கை முறையில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறதா? என்பதுதான்.

MR. SPEAKER : So, the Hon. Member's question is not about these calves.

திரு. ம. கமலநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்திய அரசாங்கத்திலிருந்து, ஆண்டு ஒன்றுக்கு எத்தனை கன்றுகள் இனாமாக நமக்கு கிடைக்கின்றன என்பதை அறியலாமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இந்திய அரசாங்கத்திலிருந்து கிடைக்க வில்லை. டெல்லியில் தெருவில் கூட பல கன்றுகள் திரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளைப் பிடித்துத் தருகிறார்கள். பார்லி மென்ட் மெம்பர்கள் பலர் இவ்வாறு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்போது நமக்கு கிடைத்தது, பம்பாய் மில்க் யூனியனிலிருந்து இனாமாக கொடுக்கப்பட்டது.

வேலூரில் மாணவ, மாணவிகளுக்குத் தனித்தனி விடுதிகள்

* 55 கேள்வி.—**திரு. ர. ஜீவரத்னம் :** கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு ஜில்லா வேலூரில் மாணவர், மாணவிகளுக்கு கௌத் தனித்தனியே ஹஸ்டல்கள் கட்டும் உத்தேசம் சர்க்காருக்கு உண்டா?

(இ) ஆம் என்றால், எப்பொழுது வேலை துவக்கப்படும்?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

(a) No, Sir.

(b) Does not arise.

[2nd February 1966]

Evasion of stamp duty

* 56 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state whether there is any proposal to check evasion of stamp duty on transfers of properties by under-valuation of the properties?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Yes, Sir.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அவற்றுக்கு விதிகள் நிறைபிக்கப்பட்டுவிட்டனவா? அப்படியானால், எந்த முறையில் கண்டு அறிவதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இன்னும் விதிகள் போட்டு அமல் செய்யக்கூடிய நிலையில் இல்லை. பஸ் அலோசனைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இதை எந்தத் துறையினரிடம் ஒப்படைப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறது என்பதை அறியலாமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : யார் சொன்னது, எந்த முறையில் இதை அமல் நடத்துவது எந்தத் துறையில் விடுவது என்கிற விவரங்கள் எல்லாம் பரிசீலனையில் இருந்து வருகின்றன.

கோமுகி நீர்த்தேக்கத் திட்டம்

* 57 கேள்வி.—திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கோமுகி நீர்த்தேக்கத் திட்ட வேலைகளுக்கான அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்த சிமெண்ட் மூட்டைகள் 1964-ல் சுமார் 700 மூட்டைகள் வெள்ளத்தில் அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது என்று கூறப்படுவது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) There was no loss of cement bags due to floods at Gomukhinadhi Project during 1964. But due to unexpected heavy rains in the Gomukhinadhi Project Dam area on the night of 7th December 1963 floods in the river rose to peak level at 11-00 p.m. and entered the store shed where cement was stocked. Three hundred and ninety-two bags of cement were damaged and their value, viz., Rs. 3,024-09 was written off by the Chief Engineer (Irrigation), as the loss was due to natural calamities.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மூட்டைகளைக் கொண்டு வந்து அடுக்கும்போது, அங்கேயிருந்தவர்கள் 'இங்கே மூட்டைகளை வைக்காதீர்கள் திடீரென்று மழை

[2nd February 1966]

வந்து தண்ணீர் அடித்துக்கொண்டு போய்விடும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அங்கேயுள்ள என்ஜினியர்கள், 'எங்களுக்குத் தெரியாது உங்களுக்கு என்ன தெரியும்' என்று சொல்லிவிட்டு அந்த இடத்திலேயே மூட்டைகளை அடுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ முந்தான மூட்டைகள் என்று சொல்லுகிறார்கள். சுமார் 1,000 மூட்டைகள் வரை தண்ணீர் அடித்துக்கொண்டு போயிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். மீதியுள்ளதை எல்லாம் அப்படியே கடைக்காலில் போட்டு மறைத்திருக்கிறார்கள், இப்போது தோண்டிப்பார்த்தாலும் கண்டு பிடிக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படியிருக்க அரசாங்க இலாகா விஜ்ஞானவர்கள் செய்த தவறை அமைச்சர் அவர்கள் மறைத்து விட்டால், மேலும் தவறுகள் வளர்ந்து கொண்டே போகும். ஆகவே, இனிமேலாவது இவ்விதமான தவறுகள் ஏற்படாமல் இருக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : What is the question of the hon. Member? The hon. Member, if he has got any evidence, should put it specifically. The question should be put with responsibility. The hon. Member should specifically ask whether such and such incident has taken place so that the Hon. Minister concerned may examine it and give a reply.

அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், இவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்று கேள்வி கேட்பது முறையல்ல.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்தச் சேதம் ஏற்பட்டதற்கு அந்தத் திட்டத்தின் பொறுப்பான அதிகாரிகளின் அஜாக்கிரதை காரணமா என்று விசாரிக்கப்பட்டதா? அப்படியானால், என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : ரிப்ப் என்ஜினியரே விரைவே செய்திருக்கிறார். திட்ட வேலை நடந்துகொண்டிருக்கும்போது வேலை நடக்கும் இடத்திற்கு அருகாமையில் தான் இது போன்ற பொருள்களை சேமித்து வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. திடீரென்று எதிர்பாராமல் மழை பெய்து, வெள்ளம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. சேதத்தைத் தடுப்பதற்கு எவ்வளவோ முயற்சி செய்தும் இருட்டின் காரணமாக அவற்றை அகற்ற முடியாமல் போயிருக்கிறது.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : அமைச்சர் அவர்களுடைய பதில் தப்போ, தவறோ என்று குற்றம் சொல்லவில்லை. இதை மறுபரிசீலனையாவது செய்ய சர்க்கார் முன் வருமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி கனம் அங்கத்தினர் கேள்விப்பட்ட விவரம் பூராவையும் எழுதி அனுப்பினால் அது பற்றி விசாரனை செய்யலாம்.

[2nd February 1966]

உல்லாசப் பிரயாணி விடுதி

* 58 கேள்வி.—திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் செய்தி விளம்பரத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கடலூர் கடற்கரையருகில் உல்லாசப் பிரயாணி விடுதி ஒன்று கட்டும் உத்தேசம் ஏதேனும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரம் என்ன?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன்: (அ) & (இ) கடலூர் கடற்கரையில் உல்லாசப் பிரயாணி விடுதி ஒன்று கட்டும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திடம் தற்சமயம் இல்லை.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்: இதுவரையிலும் சாங்க்ஷன் செய்யப்பட்ட டிரின்ட் செண்டரிலெல்லாம் எல்லா வேலைகளும் இப்போது இருக்கும் நிலையைக் குறித்து தடை இல்லாமல் நடக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களா என்று அறியலாமா?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன்: இந்தக் கேள்வி கடலூர் பற்றியது. மற்ற இடங்களிலெல்லாம் தேசிய நெருக்கடியை யொட்டி தள்ளிப்போட்டிருக்கிறார்கள்.

ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட தையல் மிஷின்கள்

* 59 கேள்வி.—திரு. சோ. ஆறுமுகம்: கனம் தலைநிர்வாக அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தமிழ் நாட்டில் இதுவரை எத்தனை ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு தையல் மிஷின் வழங்கப்பட்டுள்ளன?

(இ) அவை, இதுவரை வாங்கிய நோக்கத்திற்கு பயன்படுத்தப்படவில்லை என்று புதார் ஏதேனும் அரசாங்கத்திற்கு வந்ததா?

(உ) ஆம் எனில், அதன் பேரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத்: (அ) 329 ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு தையல் மிஷின்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

(இ) இல்லை.

(உ) ஏழாது.

திரு. ம. கமலநாதன்: தலைவர் அவர்களே, மாதர் சங்கங்கள் உள்ள இடங்களிலெல்லாம் தையல் யந்திரங்கள் இருக்கின்றன ஆனால், அவைகள் ஐடிலாக இருக்கின்றன. காரணம், வேண்டிய இன்ஸ்ட்ரக்டர்ஸ் கிடைக்கவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் கேள்விப்படவில்லை என்று சொல்லுவது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. எல்லா இடங்களிலும் டைலரிங் இன்ஸ்ட்ரக்டர்ஸ் போட அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

2nd February 1966]

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத்: எந்த மெஷின் எந்த சென்டரில் உபயோகப்படாமல் இருக்கிறது என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் அப்போது வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU: A compensatory allowance of five rupees is paid to the President of Madar Sangham just to handle the sewing machines in the panchayat unions. As most of the sewing machines are lying idle, will the Government be pleased to pay something to the instructors to keep the machines in use?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: If the hon. Member furnishes the information, I shall take necessary action.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிக அதிகாரம்

* 60 கேள்வி.—திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: கனம் தலைநிர்வாக அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1965-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கான அதிகாரங்கள் வழங்குவது குறித்து மகஜர் மூலம் விண்ணப்பித்துள்ளனரா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் பேரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் என்ன?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத்: (அ) ஆம்.

(இ) பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களின் கோரிக்கைகள், அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன.

கனம் சபாநாயகர்: கேள்விகள் முடிவடைந்தன.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GOVERNMENT RESOLUTION.

CONSTITUTION OF RAMESWARAM TOWNSHIP.

* THE HON. SRI G. BHUVARAHAN: Mr. Speaker, Sir, I move the following resolution:—

“That in pursuance of sub-section (1) of section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), the House do resolve that the area covered by the Rameswaram Panchayat Town in the Ramanathapuram District, which is an institutional colony, be declared to be a Township.”

While moving the resolutions regarding constitution of townships for Kanyakumari and Avadi in the Legislative Council, my Hon. Colleague, the Minister for Industries, gave an assurance

[Sri G. Bhuvarahan] [2nd February 1966]

that the question of constituting a township for the Rameswaram Panchayat was under consideration of the Government. The Rameswaram Town Panchayat consists of 13 hamlets covering a total area of 20 square miles. It has a population of 10,173. The average annual income of the proposed township will be about Rs. 55,250.

It has been considered that a Township Committee consisting of both official and non-official members will be able to do better justice to the problems of the area. The Collector of Ramanathapuram has recommended that if the Rameswaram Town Panchayat is converted into a Township, it will flourish and be able to function as a viable unit. Hon. Members are aware that Rameswaram is an important pilgrim centre of All-India importance attracting pilgrims throughout the year from all parts of our country. It is hoped that the proposed township will be able to cater to the needs of the area better than the existing panchayat.

Under section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958, the Government are empowered to constitute townships for specified non-municipal areas if it is an industrial, labour or institutional colony or health resort. It is proposed to classify the Rameswaram Town Panchayat as an institutional colony since the Rameswaram Devasthanam is the biggest institution in the area and has a separate establishment of its own. The Government accordingly propose to constitute a township for Rameswaram, i.e., the Rameswaram panchayat area, treating it as an institutional colony under section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958.

A notification regarding constitution of the township for the Rameswaram Panchayat area will be placed on the Table of the Legislature in due course.

MR. SPEAKER : The Resolution is now before the House for discussion.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இராமேஸ்வரம் இந்தியா முழுவதற்குமே, குறிப்பாக இந்துக்களுக்கு, மிகப் பெரிய புனிதமான க்ஷேத்திரம் என்பதை அமைச்சர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அது சுமார் 23 சதுர மைல்கள் விஸ்தீர்னம் உள்ள ஒரு பகுதி, 7,000-க்கு மேற்படாத ஜனத்தொகையைக் கொண்ட ஒரு பகுதி. சுமார் 50,000 அல்லது 60,000 ரூபாய் இப்போது வருமானம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை பல ஆண்டுகளாக பழைய காலத்து பாஷையிலே பூனியன் என்று சொல்லுவார்கள், அதற்குப் பிறகு பஞ்சாயத்தாக ஆயிற்று. அந்த நகரத்திலே பாதிக்கு மேல் சொந்த வீடுகள் கிடையாது—அவ்வளவும் சத்திரங்கள். வந்து தங்குகிற ஏராளமானவர்களுக்கு வாடகை இல்லாமல் அளிக்கப்படுகிற ஒரு பகுதி. அந்தப் பகுதியை டவுன்ஷிப்பாக ஆக்கினால் இப்போது வருகிற வருமானம்

[2nd February 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

50,000 ரூபாய் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதிலே 15,000 ரூபாய் சிப்பந்தி சம்பளம் போக 35,000 ரூபாய் நகரத்திற்காகச் செலவழிக்கப்படும். பதினேந்தாயிரம் ரூபாய் நிர்வாகச் சிப்பந்திகளுக்குச் செல்லும். டவுன்ஷிப்பாக ஆக்கினால் 50,000 ரூபாய் என்பது 1,00,000 ரூபாயாக, வரிகளெல்லாம் கட்டப்பட்டு வரலாம். அதிலே 50,000 ரூபாய்க்கு மேல் சிப்பந்திகள் சம்பளமாகப் போகும் என்பதை நகர, முனிசிபல் நிர்வாகத் துறையைக் கூர்ந்து கவனிக்கிறவர்களுக்குத் தெரியும். ஐம்பதாயிரம் ரூபாயில் ரோடுக்கு, விளக்குக்கு, கல்விக்கு செலவழிக்கப்பட்டனவோ அவைதான் இப்போதும், பின்னிட்டும் செல்லும். இதற்கு வேறு வகையில் கிராண்டுகள் வரலாம் என்று சொல்லலாம். என்ன சொன்னாலும், வரியானது இப்போது இருப்பதைப் போல மூன்று மடங்கு, நான்கு மடங்குகளாக உயரக்கூடும். அங்கு இருக்கிற பெரிய பெரிய கட்டடங்களுள் மிகப் பெரும்பாலானவை வாடகை வருமானமோ அல்லது குடியிருப்போ இல்லாத கட்டடங்கள். பாதிக்கு மேற்பட்ட கட்டடங்கள் முழுக்க முழுக்க சத்திரங்கள், வருகிறவர்கள் வந்து தங்கி, ஸ்நானங்கள், தரிசனம் இத்தியாதிகளை நான்கு நாட்களில் அல்லது 10 நாட்களில் முடித்துக் கொண்டு புறப்பட்டுப் போய்விடுவார்கள். அங்குள்ள ஜனங்களும் வாணிபத்திலோ அல்லது தொழிலுற்பத்தி போன்ற எந்தத் துறையிலோ ஈடுபட்டவர்கள் அல்ல. குறிப்பிடத் தகுந்த தொழில், பக்கத்திலே உள்ள கடலில் முக்குளித்தும், மின் முதலியவைகளைப் பிடித்தும், சங்கு முதலியவைகளை எடுத்தும் அந்தக்கூலி பிழைப்பு பிழைக்கிறார்கள். மிக மிகப் பெரும்பாலானவர்கள் பரம ஏழைகள். இந்த நிலையிலே இதை டவுன்ஷிப்பாக ஆக்கினால், அவர்களுடைய வரி விரிதம் மிக மேலோங்கி, அதனாலே வரியாகக் கொடுக்கப்பட்ட அத்தனை தொகையும் நகரத்திற்கோ, வருகிறவர்கள் வசதிக்கோ நேரடியாகப் போகும் என்றால் இல்லை. இவையெல்லாம் உத்தி யோகஸ்தர்களின் சம்பளத்திற்குப் போகும் தவிர, நேரடியாக மக்களுக்கு பயன்படுகின்ற நிலையிலே அமைவதில்லை என்பது பல் வேறு ஆட்சி நிறுவனங்களிலிருந்து நான் கண்கூடாகக் கண்ட உண்மை. நான் ஏதோ குறை சொல்கிறேன், பழி சுமத்துகிறேன் என்ற பொருளிலே இதை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இம்மாதிரி பவித்திரமான, புனிதமான ஸ்தலங்களில் செம்மையான சுகாதார நிலை இருக்கவேண்டுமானால், அதற்கு கவர்ன்மெண்டு தனியாகவும், தங்கள் என்ஜினியரிங் டிபார்ட்மெண்டு மூலமாகவும் கூட சில குறிப்பிட்ட வசதிகளை, வாய்ப்புகளை அங்கு உண்டாக்க வேண்டும். அன்றி, இதை டவுன்ஷிப்பாக்கி, வரியை அதிகமாக ஆக்கி, அதன் மூலமாக அங்கு வசிக்கின்ற ஜனங்களின் மீது அதிகப்படியான சுமையை உண்டாக்கி, புதியதாக இந்தப் பணத் திலிருந்து எதுவும் அவர்களுக்குச் செய்ய முடியாத நிலையிலே காரியம் செய்வது பொருத்தமாக இருக்கமாட்டாது. இப்பொழுது அங்கு இருக்கும் டவுன் பஞ்சாயத்து போர்டு எதைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றார்களோ, அதற்கு உதவியாக—உபரியாக—ஏராளமான ஜனங்கள் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வரக்கூடிய

9-30
a.m.

[திரு. சா. கணேசன்] [2nd February 1966]

இடமாக இருக்கிற காரணத்தினால்—அதற்குக் கொஞ்சம் கூடுதலான உதவியைச் செய்து, கட்டடங்களைக் கட்டிக் கொடுத்து, அல்லது பாலங்களைக் கட்டி, அல்லது ரோடு முதலியவைகளை போட்டுக்கொடுத்து, வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். மற்ற பெரிய சேஷத்திரங்களில் இருப்பதைப் போல, ஏராளமான ஜனக்கூட்டம் வட இமயத்திலிருந்து இடையிலே உள்ள எல்லா பகுதிகளிலிருந்தும் நாள்தோறும் இந்த இடத்திற்கு வருகின்றார்கள். யூவில் டிக்கட்டின் மூலம் நிரந்தரமாக வரக்கூடிய பில்கிரிம் டாக்ஸ் கிடைக்கும்படியாகச் செய்து, அதை அந்தப் பஞ்சாயத்து போர்டிடம் கொடுத்து, அதன் மூலம் வளங்களை பெருக்குவது பயனுள்ளதாகவும், எளிதாகவும், நன்மை பயக்கத் தக்கதாகவும் இருக்கும். ஆதலினால், இவற்றையெல்லாம் மனத்திலே கொண்டு, விருப்பு, வெறுப்பு இன்றி, நிலைமையைச் செம்மையாக கணித்துப் பார்க்கிறபொழுது, இப்பொழுது இராமேசுவரத்தில் இருக்கிற பஞ்சப்பாடுகளை மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். வீட்டை இழந்து, சொத்தை இழந்து, சுற்றத்தை இழந்து, கொஞ்சம் நஞ்சம் இருப்பவர்கள் தனுஷ்கோடியையும் இழந்து இராமேசுவரத்திற்கு வந்திருப்பவர்கள் ரூபாய் 3 பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு வரிகொடுத்தவர்கள், ரூபாய் 30 வரி கொடுப்பது என்றால், பட்ட காலிலே படும் என்பதைப் போல அவர்களால் வரிச்சுமையை தாங்க முடியாது. இதற்கு வழி வகுக்கக்கூடிய இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவது கேவலம் ஜீவகாருண்யம், மனிதாபிமானம் இவற்றை வைத்துப் பார்த்தால்கூட, முறையாகாது, நியாயம் ஆகாது; நல்லாட்சிக்கு ஒவ்வாது என்று சொல்லி, இதை நான் மனப்பூர்வமாக எதிர்க்கிறேன். (குறுக்கீடு.) கடுமையாக என்று சொல்லவேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன், மனப்பூர்வமாக எதிர்க்கிறேன், அரசாங்கம் பெரிய மனது பண்ணிகளுக்கையோடு இந்தத் தீர்மானத்தை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டு விடுவது பொருந்தமானதாக இருக்கும் என்று வற்புறுத்தி, அபூத்தமராகக் கூறி, அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் எதிர்க்கவேண்டியவனாக இருக்கிறேன். இராமேசுவரம் நமது நாட்டில் ஒரு முக்கியமான இடமாகும். இந்திய நாட்டின் ஒற்றுமைக்கு ஒரு சின்னமாகவும் அது விளங்குகிறது என்று பெருமைப்பட்டக்கூடிய ஒரு இடம்தான். அங்கு இருக்கக்கூடிய கோவில்கள் மிகவும் சிறப்புடையவை. ஆனால், இதை டவுன்ஷிப்பாக மாற்றவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா என்பதுதான் கேள்வி. இங்கே எவ்வளவோ அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவசியம் குடிதண்ணீருக்கு வசதி செய்யவேண்டும். வெளியூரிலிருந்து வரக்கூடியவர்களுக்கு தங்குவதற்கு வசதிகள் இன்னும் அதிகமாகச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இந்த அவசியத்தையெல்லாம் யாரும் குறைத்துக் கூற முடியாது. இன்னும் வசதிகளை அதிகமாகச் செய்து கொடுக்கலாம். ஆனால் இதை டவுன்ஷிப்பாக மாற்றி ஒரு ஆர்.டி.ஓ.வின் பொறுப்பில் ஒப்படைக்கப்பட்டால்தான்

[2nd February 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

இவையெல்லாம் நடக்கும் என்று சொன்னால், பஞ்சாயத்துச் சட்டத்திற்கே அவசியமில்லை என்று நினைக்கின்றார்களோ அரசாங்கம் என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. பஞ்சாயத்து சட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்னாலே, ஏதாவது ஒரு பகுதியை டவுன்ஷிப்பாக அமைக்கவேண்டுமென்றால், அதற்கு தனிச்சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். அப்படித்தான் மேட்டூர் டவுன்ஷிப், குற்றாலம் டவுன்ஷிப் இவையெல்லாம் அமைக்கப்பட்டன. ஆகவே, அந்தச் சட்டம் எப்படி எப்படி அமையவேண்டும் என்று பார்த்து பரிசீலனை செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இருந்தது. 1958-ம் வருஷத்திய பஞ்சாயத்துச் சட்டம் இயற்றிய சமயத்தில், இம் மாதிரி ஒரு பிரிவைச் சேர்க்கவேண்டும் என்று அப்பொழுது இந்தத் துறைக்கு பொறுப்பேற்றிருந்த நிதி அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கோரினார்கள். அப்பொழுது நாங்கள் அதை ஆட்சேபித்தோம். புதியதாக ஒரு பிரிவு சேர்ப்பது சரியல்ல ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் தனிச் சட்டம் வேண்டும், இவ்வளவு அதிகாரத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டால், பல நகரப் பகுதிகளை டவுன்ஷிப்பாக மாற்றி அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைத்து விடுவார்கள், இந்த ஆபத்து கூடாது என்று நாங்கள் ஆட்சேபித்தோம். பிறகு இந்தப் பிரிவு திருத்தப்பட்டது. இந்த விஷயம் ஒரு தீர்மானத்தின் மூலம் சட்டசபையின் முன்பு வைக்கப்பட்டு அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகுதான் இந்த அறிக்கை வெளியிடப்படவேண்டும் என்று இந்தப் பிரிவு திருத்தப்பட்டது. இப்போது வெகு வேகமாக தீர்மானங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த மந்திரிசபை அமைந்த பிறகு இதுவரையிலும் 11 டவுன்ஷிப்புகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன். 1958-ம் வருஷத்திய பஞ்சாயத்து சட்டத் தின்கீழ் அமைக்கப்பட்ட 11 டவுன்ஷிப்புகளுக்குமேல், இது 12-வதாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். இங்கே திறமை 12-வதாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். இப்படியாக பஞ்சாயத்து போர்டு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படியாக ஏதாவது திறமைக் குறைவாக இருந்தால், அதை 'ஸுபர்ஸீட்' செய்ய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. நிர்வாக அதிகாரியை நியமிக்க அதிகாரம் இருக்கிறது. ககாதார அதிகாரிகளையும், என்ஜினியர்களையும் நியமிப்பதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. இராமேசுவரத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்கு அவ்வளவு அக்கரை இருந்தால், அதற்காக விசேஷ நிதியை ஒதுக்கி, வருமானத்தை எந்தத் துறையில் பெருக்க முடியுமோ அந்தத் துறையில் பெருக்கி, அதிகாரிகளை நியமித்து, வேண்டிய உதவி செய்தால், நிச்சயம் அந்தப் பஞ்சாயத்து போர்டின் மூலமாகவே அரசாங்கத்தின் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முடியும். அப்படியில்லாமல் இதை டவுன்ஷிப்பாக மாற்றுவதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது? இந்த பஞ்சாயத்து சமீபத்தில் ஏற்பட்டதில்லை. நண்பர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் கூறியதுபோல், பஞ்சாயத்துச் சட்டம் வருவதற்கு முன்பாகவே இது யூனியனாக இருந்தது. பஞ்சாயத்து போர்டுகளையெல்லாம் இப்படி திடீரென்று டவுன்ஷிப்புகளாக மாற்றுவது இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கமில்லை. ஒரு விசேஷ

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [2nd February 1966]

சந்தர்ப்பத்திற்காக அரசாங்கத்திற்கு இந்த அதிகாரம் பஞ்சாயத்து சட்டத்தில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இராமேஸ்வரம் போன்ற ஒரு பஞ்சாயத்தைக் கலைத்து விட்டு, அங்கே பஞ்சாயத்து ஏற்படக்கூடாது, அந்த நகரம் அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும், அங்கே டவுன்ஷிப் அமைக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், அதில் அரசியல் நோக்கம் இருக்கின்றதோ என்று என்போன்றவர்களுக்கு சந்தேகம் தோன்றுகிறது. 1950-ம் வருஷத்திய சட்டத்தின் கீழும் தேர்தல் நடந்ததில் அங்கே காங்கிரஸ் கட்சி மெஜாரிட்டியாக வாழ்ந்திருந்தது. இப்பொழுது அங்கு அமைந்திருக்கும் பஞ்சாயத்து போர்டில் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு மெஜாரிட்டி இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சிக்கு மெஜாரிட்டி கிடைக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது என்று அரசாங்கம் இப்படிச் செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்களா என்ற சந்தேகம் என் போன்றவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. இப்படிச் செய்வது சரியல்ல. இதனால் பஞ்சாயத்து ஆட்சிக்கே ஒரு இழுக்கு ஏற்படும் என்று கூறிக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் எதிர்க்கிறேன்.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இராமேஸ்வரம் நகரத்தை டவுன்ஷிப்பாக ஆக்குவதற்காக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தின் பேரில் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியின் சார்பில் நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இராமேஸ்வரம் என் டவுன்ஷிப்பாக அமைக்கப்படவேண்டும் என்பதற்கான காரணங்களை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துரைத்தார்கள். சாதாரணமாக, வழக்கமாகக் கூறுவதுபோல், நிர்வாகம் இன்னும் செர்மையாக நடைபெறுவதற்காகவும், அதிக வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்காகவும் இந்த நகரம் டவுன்ஷிப்பாக ஆக்கப்படுகிறது என்பதைச் சொன்னார்கள். ஆனால், நம்முடைய அனுபவத்தில் பார்க்கும் பொழுது, வெகு வேகமாக, மிக அவசரமாக ஏற்கனவே இந்தச் சபையிலே அதற்கான தீர்மானங்கள் கொண்டுவரப்பட்டு 11 நகரங்கள் டவுன்ஷிப்புகளாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நகரங்கள் டவுன்ஷிப்பாக ஆக்கப்படக்கூடாது என்பது எங்கள் கட்சியினுடைய வாதம் அல்ல. டவுன்ஷிப் எந்த இடத்தில் அமையவேண்டும், என் அமைய வேண்டும், எந்த நிலையில் அமைய வேண்டும் என்பதற்கான காரணங்களையெல்லாம் ஆற அடா பல் வேறு நிலைமைகளுக்குத் தகுந்த மாதிரி நாம் யோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது. பல நேரங்களில் இப்படி டவுன்ஷிப் ஆக்கப்படும் தீர்மானங்களை இதே மன்றத்தில் நாங்கள் ஆதரிக்கவேண்டிய நிலைமையிலும் இருந்திருக்கிறோம். கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகத்திற்கே, பரவலான ஜனநாயகத்திற்கே ஊறு விளைக்கின்ற நன்மையில் இந்தத் தீர்மானத்தை அமைச்சர் அவர்கள் பிரேரேபித்திருக்கிறார்கள் என்ற சந்தேகம் மிகவும் நியாயமானது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே இராமேஸ்வரம் நகரம் வெளும் நகரம் மட்டும் அல்ல. அந்த தீவு மிக முக்கியத்துவம்

[2nd February 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பெற்றது. கனம் உறுப்பினர் திரு. கணேசன் சொன்னதுபோல், அது ஒரு புண்ணிய ஸ்தலத்தோடுகூட, ஒரு மணியமான தீவு. தமிழ் நாட்டிலேயே ஒரு மிக அழகான, யாத்திரிகர்கள் பெற்று அனுபவிக்கும் இடம் அங்கே ஏறக்குறைய 25,600 மக்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு பஞ்சாயத்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நிர்வாகத்தில் இருக்கிறது. மற்றொன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நிர்வாகத்தில் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட இடத்தில் ஆளும் கட்சிக்கு வாய்ப்பில்லை என்ற காரணத்தினால், இந்த மசோதா வந்திருக்கிறதோ என்று அச்சப்படுவது நியாயமே அங்கே கோவில் தான் முக்கியம், எல்லாக் காரியங்களிலும் கோவில் முத்திரைதான் இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, அங்கே உள்ள மக்களுக்கு வேறு தொழில் வாய்ப்பு இல்லாததால் அங்கே ஒரு சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டும். பாம்பன் பாலம் போனவுடன் அப்படியே அவர்கள் துண்டிக்கப்பட்டுப் போய்விடுவார்களோ எவ்வளவு பயம் இருந்தது. அங்கு ஒரே மணல் காடாக இருப்பதால், வேறு வசதிகள் ஒன்றும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அந்த மக்கள், அதிலே போதுமான கவனம் செலுத்த வேண்டும். அங்கே மீன் வளர்ப்பும் முக்கியமானதாக இருக்கிறது. அது ஒரு ஹெல்த் ரிஸார்ட் கூட. அதை ரீஸ்ட் செண்டராக அமைக்க வேண்டிய வசதிகள் இருக்கின்றன. ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில் கடற்கரை யோர விடுமுறை விடுதியுள்ளனவே, அதேபோன்று விடுதிகள் கட்டலாம். அது இந்துக்களுக்கு மட்டுந்தான் முக்கியத்துவம் உள்ளது என்பதல்ல. மற்ற மதக்காரர்களும், வேறு சமூகத்தினரும் கூட அங்கே வந்து போகவேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும்.

அங்கே முக்கியமாக ஒரு சிமெண்ட் தொழிற்சாலை அமைக்கப்படவேண்டும். அதற்கான வாய்ப்புக்கள் அங்கே இருக்கின்றன. அதோடு இன்றைக்கு சேது சமுத்திரம் திட்டம் உருவாகிக் கொண்டு வருவதால், இந்த இராமேஸ்வரத் தீவின் முக்கியத்துவம் அதிகமாக வாய்ப்பு இருக்கிறது. வேறு ஏதாவது பஞ்சாயத்துக்கள் தொழில் பிராந்தியமாக இருந்து, அங்கே தொழில் அறிபர்கள் வரிகள் சரிவாகக் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள் என்றும், நல்ல நிர்வாகம் வேண்டும் என்றும் இப்படி மாற்றினால் அது நியாயமாக இருக்கலாம். ஆனால், ஏற்கனவே நல்ல முறையிலே நிர்வாகம் நடந்துகொண்டிருக்கும்போது, இந்த மாற்றம் ஏன் என்பது புரியவில்லை. இதை எதிர்க்க வேண்டும் என்பதற்காக எதிர்க்கவில்லை. பல இடங்களில் கலெக்டர் முத்திரை பெற வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் விருப்பம். மக்கள் நலன் என்பது ஒன்றும் இல்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்லப் போனால், மேட்டூர் எடுத்துக் கொள்வோம். மேட்டூர் சேலம் மாவட்டத் திலேயே ஒரு பெரிய நகரமாக இருக்கிறது. தலைநகரமான சேலத்தோடு போட்டிபோடக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் டவுன்ஷிப்ப்தான் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேட்டூரில் நிர்வாகம் இருக்கிறது. இருந்தும், அந்தப் பெரிய நகரம் இன்னும் முனிசிபாலிட்டி ஆகவில்லை. இன்றைக்கு பல வருஷங்கள் ஆன

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [2nd February 1966]

போதிலும், அந்த நகரம் மக்கள் பிரதிநிதிகள் செயல் படமுடியாத நிலையில்தான் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. கிராம சாச்சியம் என்று சொல்லுகிறோம். கிழே பரவலாக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்கிறோம். டவுன்ஷிப் தேவைதான். சில இடங்களில் அவசியமாக இருக்கலாம். ஆனால் இருக்கும் பஞ்சாயத்து பிடிக்கவில்லை என்றுதான் செய்கிறார்களோ என்று அஞ்ச வேண்டிய நிலையை இருக்கிறது. இராமேஸ்வரத்தில் நிச்சயமாக ஒரு செமண்ட் தொழிற்சாலை அமைக்கப்படவேண்டும். இந்த தீர்மானத்தை கொண்டு வந்திருக்கிற அமைச்சர் அந்தத் துறைக்கும் அமைச்சராக இருப்பதால், இந்தத் தலை ஒரு யாத்திரை ஸ்தலமாக ஆக்க வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தோட்டில் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். நல்ல ரமணியமான இடம். அதை காஷ்மீரம் போன்று உல்லாச ஸ்தலமாக்க ஆவன செய்யப்படவேண்டும். அது ஒரு புண்ணிய ஸ்தலம், மத சம்பந்தமாக உள்ளது என்று மட்டும் நினைக்கக் கூடாது. நாலு பக்கமும் கடல் சூழ்ந்திருக்கிறது, எங்கும் தென்னஞ் சோலைகள், பார்க்க ரமணியமான இடம் நல்ல பொழுது போக்கு ஸ்தலம். வெளிநாட்டிலிருந்து வருகிறவர்கள் தங்கி அனுபவிக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதிலே பொழுது போக்கு அம்சமும் இருக்கிறது. அங்கே இருக்கும் மக்கள் பெரும் பாலோர், கோவிலை அண்டிப் பிழைக்கிறார்கள். வேறு விவசாயம் செய்ய வாய்ப்பு இல்லை. மணல் பாங்கான இடம். செமண்ட் தொழிற்சாலை அமைக்க வேண்டிய பொருள்கள் இருக்கின்றன என்று ஏற்கனவே நம்முடைய தொழில் அமைச்சரவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேறு ஏதோ காரணங்களுக்காக, வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. இப்பொழுது சேதுசமுத்திரக் கால்வாய் வருகிற காரணத்தினால், அந்தத் தீவின் முக்கியத்துவம் அதிகரிக்கிறது. அதோடு மீன் வளர்ப்புத் தொழிலும் பெரிய அளவில் வளர்க்கப்படவேண்டும். அதெல்லாம், இப்படிப்பட்ட சாதாரண தீர்மானத்தினால் செய்யக் கூடியதல்ல. இராமேஸ்வரம் அபிவிருத்தி மசோதா என்று ஒரு பெரிய மசோதாவைக் கொண்டு வந்து, அதற்கான அதிக வசதிகளையும் வாய்ப்புகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். தனுஷ்கோடி விபத்திற்குப் பிறகு இந்த தீவின் அபிவிருத்தியில் சர்க்காருடைய பொறுப்பு அதிகமாகியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தைத் திருப்பிப் பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை வன்மையாக எதிர்த்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. S. SELVARAJAN : Mr. Speaker, Sir, I welcome this measure. It is a welcome measure which the Government have brought forward for the constitution of the Rameswaram Township. Sir, I am really surprised that the Opposition Party leaders have given a verdict against this measure. I am not able to understand what they have got in their minds. I am also surprised to note from their speeches that there is a panchayat constituted under the leadership of a person belonging to the Opposition Party. Sir, I am not aware that anywhere in the

[2nd February 1966] [Sri M. S. Selvarajan]

State the panchayat election is fought on party lines and so I do not know how our friends are able to say that the panchayat is under the leadership of a non-Congressman.

Sir, as we are all aware, the Rameswaram Island has strategical and geographical importance. Apart from that, it is of added importance because we are going to have the Sethusamudram Project in the near future. In addition to that, it is a health resort. It has also got cultural importance. Very recently the Government have restored the shipping facilities between Rameswaram and Talaimannar and that has increased the importance of Rameswaram as such. As it is, by this measure, the Government contemplate to have a township with 13 hamlets in an area of 20 sq. miles. I am not well aware whether all the hamlets of the Island have been included in this township or not. If any hamlet is omitted, I would like to suggest that it might also be included in the township, apart from the present Rameswaram panchayat.

Sir, I had been to Rameswaram very recently and it must be noted that it is in an insanitary condition and that has to be improved. As our hon. Friends from the Opposition side have suggested, if it is to be made a tourist centre, it could be done only through this measure by having this township. We should even think of having some boat clubs to go round the tourist spots. The tourist spots surrounded on the three sides by the Bay of Bengal, Gulf of Mannar and Palk Straits would be a worth-seeing scenery. That would be a tourist attraction.

Apart from pilgrims coming from different parts of our country to Rameswaram throughout the year, persons from foreign countries also visit Rameswaram. India and Indonesia are the two countries wherein sanitary arrangements are to be improved. Even a small country like Ceylon, thinks that sanitary arrangements are woefully lacking in pilgrim centres in India. Good sanitary arrangements had been made previously in Mandapam Camp for passengers going to Ceylon from India. Now that Rameswaram is going to be directly linked with Ceylon by through shipping facilities, we will have to make all the measures upto-date. Therefore I welcome this measure, for constituting Rameswaram into a township. I think there will come a time when we will have to levy a pilgrim tax also in this place. Perhaps it may be a thing of the future. It may give good income for the township to improve the facilities. Taking into consideration all these things. I am glad that Government had at last come forward to constitute Rameswaram into a township. As the leader of the Swatantra Party has said there are so many choultries which either belong to the temple directly or to other well-wishers. Government should take into consideration to what extent they could be taxed. These are details which could be

[Srt M. S. Selvarajan] [2nd February 1966]

tackled according to circumstances prevailing then and there. That should not be cited as a reason for not bringing forward this welcome measure.

With these words I welcome this measure. I am thankful to Government for having come forward to constitute Rameswaram into a township.

* கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இராமேஸ்வரம் நகரப் பஞ்சாயத்தை டவுன்ஷிப்பாக மாற்றுகின்ற திட்டம் எதிர்க்கட்சியினர் அங்கே வந்துவிட்டதனாலே திடீரென்று ரிட்ட மன்றத்தினுடைய அனுமதியைப் பெறவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு வந்திருக்கிறது என்று கனம் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஏதோ உள்நோக்கத் தோடு, நகரப் பஞ்சாயத்தை டவுன்ஷிப்பாக மாற்றுகிறார்கள் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதில் ஒன்றும் உள்நோக்கம் இல்லை. திடீரென்றும், எதிர்க் கட்சி வந்து விட்டதனாலேயும் டவுன்ஷிப்பாக மாற்றுகிற திட்டம் வந்துவிடவில்லை.

கனம் கோத்தனிப்பினால் இராமேஸ்வரம் ஜீவிற்கு ஏற்பட்ட நிலையைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள். அந்த சமயத்தில் அமைச்சர்கள் எல்லோரும் அங்கே சென்று, நிலைமையை நேரடியாகக் கவனித்து எவ்வாறு அந்த மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்க வேண்டும் என்பதிலே அக்கறை கொண்டிருந்ததும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்தச் சமயத்தில் அரசாங்கமே நேரடியாக அங்கே இருந்து எல்லாக் காரியங்களிலும் உடனடியாக நிறுவன வேலைகளைச் செய்ய ஊக்குவித்து வந்தார்கள். இருந்தாலும், இராமேஸ்வரத்திற்குச் சரியான முறையிலே எல்லா வசதிகளும் ஏற்படுவதற்கேற்ற முறையில் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று அங்குள்ள மக்கள் கோரிக்கைகள் கொடுத்தார்கள். அங்குள்ள நகரப் பஞ்சாயத்துக்கு வருகின்ற வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு அங்கு வேண்டிய வசதிகள் எல்லாவற்றையும் செய்து கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதையும் கனம் அங்கத்தினர்களே குறிப்பிட்டார்கள். வசதிகள் பெருக வேண்டும் என்பதிலே யாருக்கும் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. அந்த இடத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, அதை நல்ல முறையில் பராமரிக்கவேண்டும் என்பதையும் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒத்துக் கொள்ளுவார்கள். இந்தியாவின் எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் அங்கு யாத்திரிகர்கள் வந்து போகிறார்கள். வெளிநாட்டிலிருந்தும் யாத்திரிகர்கள் அங்கு வந்து போகிறார்கள். இப்படித் தென்னாட்டிலேயே அது ஒரு முக்கியமான யாத்திரிக ஸ்தலமாக விளங்குகிறது என்று சொன்னால் அது ஒன்றும் மிகையாகாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு ஸ்தலத்தை இன்றையதினம் நம்முடைய அரசாங்கம் டவுன்ஷிப்பாக மாற்றுவதற்கு மன்றத்தினுடைய அனுமதியைக் கோருகிறது. எந்த நகரத்தை டவுன்ஷிப்பாக மாற்ற வேண்டுமானாலும், இந்த மன்றத்தின் ஆலோசனையின் பேரிலும், அனுமதியின் பேரிலும்தான் டவுன்ஷிப்பாக மாற்றி வருகிறோம். அது போன்றுதான் இன்றையதினம்

[2nd February 1966] [திரு. கோ. பூவராகன்]

இராமேஸ்வரம் நகரப் பஞ்சாயத்தை டவுன்ஷிப்பாக மாற்ற வேண்டும் என்ற தீர்மானம் இங்கு வந்திருக்கிறது. இந்த நகரப் பஞ்சாயத்து இன்றையதினம் செய்ய முடியாத பல வேலைகள் இருக்கின்றன. குடி தண்ணீர் வசதி, பாதை வசதி, விளக்கு வசதி; சுகாதார வசதி போன்ற பலவற்றிற்காக அந்த நகரப் பஞ்சாயத்திற்குப் பண வசதி செய்து கொடுத்தாலும் கூட, அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்று அவைகளைச் சரியாகச் செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது என்பதை அங்குள்ள நிலையை நேரடியாகப் பார்த்த கனம் அங்கத்தினர்களே ஒத்துக் கொள்ளுவார்கள். எல்லா வசதிகளும் பொருந்திய ஒரு நகரமாக இராமேஸ்வரம் விளங்கவேண்டும். உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு யாத்திரிகர்கள் எல்லோரையும் கவரத்தக்க வசதிகளுடன் அந்த நகரம் சிறப்பாக விளங்கவேண்டும். அவர்கள் ஓரிருநாள் சௌகரியமாகத் தங்கி, அங்குள்ள காட்சிகளைக் கண்டு களித்துச் செல்லக்கூடிய நிலை ஏற்படவேண்டும். அதை டவுன்ஷிப்பாக மாற்றி, எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கும் வகையில் நேரடிப் பொறுப்பு ஏற்றுச் செய்யும் நிலை அதற்கு ஏற்படுகிறபோதுதான் அந்த வசதிகளெல்லாம் இராமேஸ்வரம் டவுன்ஷிப்புக்கு வரும் என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்களே ஒத்துக் கொள்ளுவார்கள். அதற்காகத் தான் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. செல்வராஜன் அவர்கள் பேசும்போது, நகரப் பஞ்சாயத்தை மட்டும் டவுன்ஷிப்பாக மாற்றினால் போதாது. அந்தத் தீவு முழுவதிலும் உள்ள பஞ்சாயத்துக்களையும் இந்த டவுன்ஷிப்போடு இணைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று தெரிவித்தார்கள். மேல் அவையிலும் கூட இது போன்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ஏனென்றால், இன்னும் இரண்டு பஞ்சாயத்துக்கள் அங்கே இருக்கின்றன. தங்கச்சிமடம், பாம்பன் முழுவதையுமே அதோடு சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆலோசனையை விவாதத்தின்போது அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். புதிதாக வருகிற டவுன்ஷிப்பானது, அத்தகைய ஆலோசனைகளை யெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு, மற்ற பஞ்சாயத்துக்களையும் சேர்த்துக்கொண்டால் சௌகரியமாக இருக்குமா, என்பதைப் பற்றி எல்லாம் யோசித்துப் பார்த்து, அவற்றையும் சேர்த்துக் கொள்வதிலே தடை ஒன்றும் இருக்காது.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசும் போது, இப்படி ஒவ்வொரு டவுன்ஷிப்பாக மாற்றிக்கொண்டே போனால், எல்லாப் பஞ்சாயத்துக்களையும் மாற்றிவிடலாமே என்று சொன்னார்கள். எல்லாப் பஞ்சாயத்துக்களுமே, இராமேஸ்வரம் பஞ்சாயத்தைப் போன்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்றே, டவுன்ஷிப்பாக மாற்றப்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் பெற்றவை என்றே அவர்கள் சொல்வார்களானால், அவ்வாறு மாற்றிவிடலாம். ஆனால், இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமை, நகரப் பஞ்சாயத்துக்களாக இருந்தாலும், சாதாரண பஞ்சாயத்துக்களாக இருந்தாலும், அவ்வாறு இல்லை. ஆகவே, இராமேஸ்வரத்தோடு மற்ற பஞ்சாயத்துக்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியாது. இராமேஸ்வரத்திற்குத்

[திரு. கோ. பூவராகன்] [2nd February 1966]

தனி முக்கியத்துவம் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். அங்கே நல்ல பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் இந்த தீர்மானத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர்கள் மறுக்காமல் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

MR. SPEAKER: The question is:

“That in pursuance of sub-section (1) of section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), the House do resolve that the area covered by the Rameswaram Panchayat Town in the Ramanathapuram District, which is an institutional colony, be declared to be a Township.”

The Resolution was put and carried.

III.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

10-00
a.m.

* திரு. கோ. சி. மணி : கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது நடைபெறுகிற விவாதத்தில் எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக சிலபல கருத்துக்களை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாகச் சட்டமன்ற தொடர் கூட்டம் ஆரம்பமாகிற ஒவ்வொரு முறையிலும் அவ்வப்போது இருக்கிற கவர்னர் பெருமான் இங்கே உரையாற்றுவார்கள். இந்த ஆண்டு கவர்னர் பெருமான் ஆற்றியிருக்கிற உரையில் பெரும்பான்மையாக வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்த வரையிலும் அதற்குச் செய்திருக்கிற அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் பற்றியும், எதிர்காலத்தில் வேளாண்மை எப்படி இருக்கும், உணவு உற்பத்தி எப்படி இருக்கும், உணவுப் பொருளைப் பொறுத்த வரையில் தன்னிறைவு கொள்வதற்கான காலகட்டம் எவ்வளவு என்பதைப் பற்றி எல்லாம் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இடைவேளியான கடந்த ஓராண்டு காலத்தில் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற கொடுமைகளைப் பற்றி அவர் ஆற்றியிருக்கிற உரையில் ஒன்றுமே குறிப்பிடவில்லை. அதற்காக நான் இந்த மன்றத்தில் என் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது.

பருவ மழை தவறிய காரணத்தினால் நமது ராஜ்யத்தில் வேளாண்மை பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இறுதிக் காலத்தில் பெய்த மழை காரணமாக நிலைமை சரியாகிவிட்டது போல இங்கே கூறப்பட்டிருக்கிறது. வேளாண்மைத் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கிற கொடுமைகளைவிட சர்க்கார் இந்த துறைக்கு புதிதாக விதித்துள்ள வரியின் மூலமாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் படுகிற கொடுமைகள் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதையும், எதிர்காலத்திலாவது இதற்கு ஒரு நிவாரணம் ஏற்படாதா, விதிவிலக்கு வராதா என்றும் பலர் உணர்ந்து எதிர்பார்த்திருக்கிற நிலையில் கவர்னர் உரையில் இதுபற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடவில்லை. அவர் குறிப்பிடாததற்குக்

2nd February 1966]

[திரு. கோ. சி. மணி]

காரணம் இந்தச் சர்க்கார் அவருடைய கவனத்திற்கு இந்தப் பிரச்சனையைக் கொண்டுபோகவில்லையோ என்ற அச்சத்தினால் குறிப்பிடுகிறேன். இன்றையதினம் அமைச்சர்கள் செல்கிற இடங்களில் எல்லாம் குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் விவசாயிகள் தாங்கள் கொடுக்கிற மகஜர்களில் எல்லாம்—தட்சி வேறுபாடற்ற நிலையில் குறிப்பிடுவது நிலவரி, தண்ணீர் வரிக் கொடுமைகளைப் பற்றித்தான். அதுவும் குறிப்பாக நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மன்னார்குடி தாலுகாவில், காங்கிரஸ் கட்சி சார்பாக ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் மண்டல காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் தலைமை தாங்கி நீண்ட தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்மானம் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் முக்கியமாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது—எங்கள் பகுதியில் உள்ள நஞ்சை நிலங்களுக்கு 1950-ஆம் வருடத்தில் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற வரி எவ்வளவு, இப்போது விதிக்கப்பட்டிருக்கிற வரி எவ்வளவு, எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது, இப்படி உயர்ந்திருக்கிறதா, அளவிற்கு விவசாயிகளுடைய வருவாய் உயர்ந்திருக்கிறதா, விவசாயிகளுக்குப் பயன்படுகிற இதர பொருள்களின் விலை எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை எல்லாம் சுட்டிக் காட்டி யிருக்கிறார்கள். நாங்கள் அதையே எடுத்துச் சொன்னால்—எதிர்க் கட்சிக்காரர்களாகிய நாங்கள் அரசாங்கத்தைக் குறை கூறுவதற் காக உறுவதாகக் கூறி லஞ்சுவாகத் தட்டிக் கழிக்கிறீர்கள். ஆனால் ஆளும் கட்சியினர்களே ஒன்று கூடி இந்தத் தீர்மானத்தைப் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்றால்—அரசாங்கத்தின் இந்த வரிவிதிப்புக் கொடுமை நாட்டு மக்களை எவ்வளவு பாதித்திருக் கிறது என்பதை அரசாங்கம் உணர வேண்டும். நிலவரி சம்பந்த மாக நிரந்தர நிவாரணம் கிடைத்து விடும் என்று எதிர்பார்த் திருந்த காலம் ஏராளம் உண்டு. ஆனால் இதுவரை யாரும் அப்படிப்பட்ட உத்தரவாதத்தை அளிக்கவில்லை. இந்த ஆண்டு கவர்னரது உரையிலாவது ஏதாவது உத்தரவாதம் கிடைக்கும் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஏமாந்தேன், குறிப்பாக இன்றைய தினம் தஞ்சை மாவட்டத்தின் நிலைமை என்ன என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். மேட்டூரில் தண்ணீர் இல்லை. ஜன் மாதத்திலேயே திறந்துவிடுகிறோம் என்று சொன்னோம், அதுபோல இவ்வாண்டு ஜூன் 12-ஆம் தேதியே திறந்துவிட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டதைத் தவிர எங்களுக்கு எந்தவிதமான பரிகாரத்தையும் செய்யவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சுமத்தியே தீர வேண்டும் என்பது இல்லை. நடப்பை எடுத்துச் சொன்னாலேயே அந்தக் குற்றச்சாட்டுதான் நிற்கும். திறந்துவிட்டதில் இருந்து சாகுபடி காலம் முழுவதும் போதிய தண்ணீர் சாகுபடிக்குக் கிடைக்கவில்லை. கடைசி நேரத்தில் பெய்த மழையாவது பயிரைக் காப்பாற்றியதா என்றால் இல்லை. கடுமையாகப் பெய்த மழையி னால் வெள்ளம் ஏற்பட்டு அங்கங்கே தங்கி தப்பிய பயிரையும் விளையவொட்டாது அழித்துவிட்டது. இதை அந்தப் பகுதியில் சுற்றிப்பார்த்த அமைச்சர் அவர்களே கண்டிருக்கக் கூடும். வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட நிலைமையையும் தண்ணீர் இல்லாமையினால் பாதிக்கப்பட்ட நிலைமையையும் கவர்னர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இந்த ஆண்டு வரிவஜா செய்யும்

[திரு. கோ. சி. மணி]

[2nd February 1966]

என்று அறிவித்து விவசாய மக்களுடைய நம்பிக்கையற்ற தன்மையை மாற்றுவார்கள் என்று நினைத்தேன். அந்தத் துறை யிலும் ஏமாந்தேன்.

உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் எடுத்துக்கொண்டால் 1950-இல் முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆரம்பமாகிற நேரத் தில் 38 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருந்தது. 1965-ஆம் ஆண்டு இறுதிக் கட்டத்தில் 58 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். இவர்கள் கொடுத்துள்ள புள்ளி விவரப்படி 20 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்பதாகும். இப்படி 20 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொடுத்துள்ள விவசாய மக்களது வாழ்க்கைத் தரம் எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது? உழைப்பின் பலனை அவர்கள் அடைந்தார்களா என்று சிந்தித்துப் பார்த்தீர்களா? உழைத்து உணவுப் பண்டத்தை 20 லட்சம் டனாக உயர்த்திக் கொடுத்துள்ள விவசாயப் பெருமக்களுக்காவது 18 அவுன்சு பசி யாறச் சாப்பிட உணவு கொடுக்கப்படுகிறதா? பதினெட்டு அவுன்சு சாப்பிட வேண்டுமென்றால் 1970-71 வரை அவர்கள் காத்திருந்தாகவேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் கவர்னர் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். காங்கிரஸ் ஆட்சி ஏற்பட்ட இந்த 18 ஆண்டு காலத்தில், அடிமை வாழ்வை அனுத்து, விடுதலை பெற்று சுதந்திர மாக ஆண்டு வரும் இந்தப் பதினெட்டு ஆண்டு காலத்தில் நிறை வேற்ற முடியாத காரியத்தை 1970 வரை காத்திருங்கள். 18 அவுன்சு கிடைக்கும் என்று சொன்னால் நம்பிக்கை அளிக்கக் கூடியதா? ஆம், அவர்கள் 1970 வரை காத்துத்தான் இருந்தாக வேண்டும்.

அதே நேரத்தில் உணவுப் பண்டத்தை உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கும் உணவுப் பண்டத்திற்குரிய விலை எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது, இதர பொருள்களின் விலை எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். 1966-ஆம் ஆண்டு அறுவடைப் பருவத்தில் 1965-இல் கொடுத்ததைவிட மட்டமாக தானியத்திற்கு க்கின்டாவுக்கு 2 ரூபாயும், உயர்ந்ததாக தானியத்திற்கு 2.50 ரூபாயும் உயர்த்திக்கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தும் விவசாய மக்கள் கிருப்தி அடையக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. காரணம் என்ன? கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் விவசாய திட்டங்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உற்பத்தியைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதிர்காலத்தில் தன்னிறைவு கொள்ளவேண்டிய காலகெடுவைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதர பண்டங்களின் விலைவாசியைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறாரா என்றால் இல்லை. உணவுப் பொருளின் விலை எவ்வளவு, விவசாயிகளுக்குப் பயன்படுகிற இதர பண்டங்களின் விலை உயர்வு எவ்வளவு என்ற இரண்டையும் ஒப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கவேண்டும். குறிப்பாக கடலைப் பிண்ணாக்கை எடுத்துக்கொண்டால் 1950-ஆம் ஆண்டு ஒரு மூட்டை 12 3/4 ரூபாய்க்கு விற்பனை வந்தது. ஒரு மூட்டைக் கடலை

[2nd February 1966]

[திரு. கோ. சி. மணி]

பிண்ணாக்கு 1965-ஆம் ஆண்டில் 48 ரூபாயாக விற்பனைக்கொண்டிருக்கிறது. நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன். கடலைப் பிண்ணாக்கை உழவர்கள் தங்கள் மாடுகளுக்காக வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் நஞ்சை நிலத்திற்கு உரமாக வாங்கிப்போடவேண்டியிருக்கிறது. உரத்தின் விலை இந்த அளவு உயர்ந்திருக்கிறது. அதே நெல் இப்பொழுதும் 23 ரூபாய், 24 ரூபாய் தான் விற்கிறது என்பது இந்த மன்றத்திலுள்ள அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். நெல்லை உற்பத்தி செய்ய மிகத் தேவையான விவசாய கருவிகள், உரங்கள் முதலியவை எந்த விலையில் விற்கிறதோ அந்த விலையின் தகுதிக்கேற்ப நெல்லின் விலையும் உயரவில்லை. உரத்தின் விலை நெல்லின் விலையைப்போல் ஒரே அளவில் இல்லை. மற்றப் பொருள்கள் ஒரே அளவில் கூட இல்லை. அவைகளின் விலை எல்லாம் பன்மடங்கு வளர்ந்திருக்கிறது. அதைத்தான் இந்த அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. அரசாங்கம் ஏற்கனவே வரி போட்டிருக்கிறது. அதோடு இருக்கவேண்டாமா? புதிதாக வரி வேண்டாம் என்று இருக்கக்கூடாதா? புதிதாக வரியைப் போடுகிறார்கள். அதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டார்களா? இங்கே உள்ள அத்தனை பேர்களும் ஏற்றுக்கொண்டார்களா? எதிர்க்கட்சிகள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, கட்சி மனமாச்சரியத்தையும், கட்சிக் கட்டுப்பாட்டையும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமே என்பதற்காக சிலர் ஏற்றுக்கொண்டார்களே தவிர மனமரச யாரும் இந்த வரியை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்த மன்றத்தின் மூலமாக இதுவரை இரண்டு வருடத்துக்குள் 70 சதவிகிதம் வரி விவசாயிகளின் தலைமீது சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. பிண்ணாக்கு விலை உயர்ந்து விட்டது, உரத்தின் விலை உயர்ந்து விட்டது. இந்த நேரத்தில் நல்ல சட்டங்கள் விவசாயிகளுக்காகக் கொண்டு வருகிறோம் என்று கவர்னர் கூறியிருக்கிறார்கள். சர்க்காரும் கூறி வருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு நாம் செய்கின்ற நன்மைகள் இவைதானா? இதைத்தான் நான் இந்த நேரத்தில் இந்த மன்றத்திலே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். “தண்ணீர்த் தட்டுப்பாட்டிற்கு நானா காரணம்? பருவமழை தவறியதற்கு நானா காரணம்” என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்பார்கள். பருவமழை தவறினாலும்கூட இருக்கிற தண்ணீரையாவது நேர்மையாகவும், நியாயமாகவும் செலவழித்திருக்கிறார்களா? 12-ஆம் தேதி தண்ணீர் திறக்கப்படும் என்ற வாக்குறுதியை அமைச்சர் அவர்கள் தந்தார்கள். அந்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்பதற்காக ஏற்கனவே திறந்துவிட்ட தண்ணீர் சரியாக முழுவதும் பாயாத அளவிலே திறந்துவிடுகிறார்கள். எந்த எந்தப் பகுதிகள் பாசன வசதி பெற்றவை என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். வன்னியாற்றிலே திறந்துவிடப்பட்ட தண்ணீர் வந்து சேர்ந்ததா? இந்த வன்னியாற்றைப்பற்றி நான் அடிக்கடி அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கூறி வந்திருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களும் ரொம்பப் பிரயத்தனப்பட்டு அடிக்கடி அதைப்பற்றி இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். வன்னியாற்றுப் பாசனத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறேன். 1940-ஆம் வருடத்துக் கணக்குப்படி 33,355 ஏக்கர் நிலம் அந்த ஆற்றுத் தண்ணீரைக் கொண்டு பாசன

[திரு. கோ. சி. மணி]

[2nd February 1966]

வசதி செய்யப்படலாம். அதற்கு முறையாக நீர்ப்பாசனம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் தண்ணீரின் விநியோக அளவு வினாடிக்கு 741 கன அடித் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும். நான் இந்த நேரத்திலே ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்திலே வரியைக் குறைக்கவில்லை, உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு அந்த ஆற்றில் 741 கன அடித் தண்ணீர் வினாடிக்கு விட்டிருக்கிறார்களா? ஒரு நாளைக்குத் தண்ணீர் விடப்பட்டால் கடைசிவரை தண்ணீர் பாயக்கூடிய அளவில் தண்ணீர் விட்டிருக்கிறார்களா? அல்லது அந்த ஆறாவது அந்த நிலையில் இருக்கிறதா? எழுதுபதற்கு நார்ப்பத்தோடு கன அடித் தண்ணீரைத் தாங்கக்கூடிய ஆழமும், அகலமும் உள்ள வாய்ப்பும் வசதியும் உள்ள ஆறு அது இருக்கிறதா? நெல் விதைக்கப்பட்டு தண்ணீர் பாய்ச்சப்பட்டு பயிர் முற்றவில்லை. அதற்குள் அது தூர்ந்துவிட்டது. தண்ணீர் அடைக்கப்பட்டு விட்டது. சராசரியாக 400 கன அடித் தண்ணீர் கூட அந்த ஆற்றிலே வரமுடியாத சூழ்நிலை இருந்துவருகிறது. ஆனால் 741 கன அடித் தண்ணீர் விடப்படும் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பெயர் பலகை கூட அப்படியே இருக்கிறது. 33,355 ஏக்கர் பாசன வசதி பெறக்கூடிய நிலை இருந்த நேரத்தில் கூட பெறமுடியவில்லை. அதற்குப் பிறகூட ஒரு போகமாக இருந்தது இரண்டு போகங்களாக மாற்றப்பட்டது. இந்தக் கணக்கெல்லாம் விடப்பட்டிருக்கிறது. விடுகிற தண்ணீரையாவது ஒரு வழியாக ஒரு நாளைக்கு அதிகமாக விட்டு கடைசிவரை தண்ணீர் போய்ச் சேர்ந்து பாயக்கூடிய நிலையில் அடுத்த பகுதிக்குத் திறந்துவிடலாம் என்ற முறை வைத்துக்கொள்ளக் கூடாதா? வெண்ணுற்று டிவிஷன் ஒரு நாள், காவேரி டிவிஷன் ஒரு நாள், இன்னொரு டிவிஷன் ஒரு நாள் இப்படியாக ஒவ்வொரு டிவிஷனுக்கும் தேதி குறிப்பிடப்படுகிறது. இவையெல்லாம் இந்தத் தேதியில் தண்ணீர் திறந்துவிடப்படும், இந்தத் தேதியில் இங்கே தண்ணீர் திறந்துவிடப்படும் என்று சொல்வதற்குத்தான் பயன்படுகிறதே தவிர, முறையாக வயலுக்குத் தண்ணீர் போய் பாயக் கூடியநிலையிலிருக்கிறதா? தண்ணீர் காலையிலே திறந்துவிடப்படும் என்று எஞ்சினியர் தெரிவித்தால் அந்த விவசாயி போய் தண்ணீரை வயலுக்குப் பாய்ச்சுவதற்குள் அந்தத் தண்ணீர் திறந்துவிடப்பட்டு தீர்ந்துபோயிருக்கும். அந்த கொஞ்ச நேரத்திற்குள் முழுவதும் தண்ணீர் பாய்ந்துவிடுமா? ஆகவே, இந்த மாதிரி ஏற்பட்ட தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டினால் ஏராளமான நிலங்கள் தரிசுப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. நெல் விதைக்கப்பட்டு பறிக்கப்படவில்லை. நட்டார்கள். அதைக் காப்பாற்றி அறுக்க முடியவில்லை. கடலை கூடப் போட்டார்கள். அதுவுங்கூட இதனால் சரியான பலனளிக்கவில்லை. ஆகவே தரிகப்பட்டுப் போன நிலங்களுக்காவது வரியை வஜா செய்கிறோம் என்று ஒரு வார்த்தை சொல்லக்கூடாதா? பாழடைந்த நிலங்களுக்கு வரி வஜா செய்கிறோம் என்று சொல்லக் கூடாதா? அதேபோன்று வெள்ளம் ஏற்பட்டு சில நிலங்கள் பாழடைந்து இருந்தால் அந்த நிலங்களைப்பற்றி தகவல் வந்தால் அவைகளுக்கு வரிவஜா செய்கிறோம் என்று சொல்லக் கூடாதா? அது குற்றமா? வரியைப் போட்டுவிட்டோம். அதைக் கொடுத்துத் தான் ஆக வேண்டுமென்று தலையில் எழுதிவிடுகிறீர்கள். இந்த

2nd February 1966]

[திரு. கோ. சி. மணி]

முறை பரவாயில்லை. வஜா செய்கிறேன். அடுத்தமுறை தண்ணீர் கொடுக்கிறேன் என்றாவது சொல்லக்கூடாதா? வரியை கண்டிப்பாய் கொடுக்கவேண்டும். வணிகத் துறையிலேகூட இதுமாதிரி நடக்கிறது. நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்டால் ஒருவர் உனக்கு அடுத்த முறை ஒரு ரூபாய் தள்ளித் தருகிறேன் என்று சொல்கிறார், அல்லது விலையை இந்த முறை குறைத்துத்தருகிறேன் என்று சொல்கிறார். அந்த மாதிரி கூட இந்தத் துறையிலே உள்ளவர்கள் சொல்லக் கூடாதா? விவசாயிகள் எல்லாம் பெரிய தொழிலைச் செய்து குறுக்கு வழியில் பணம் சம்பாதித்துக்கொள்பவர்கள் அல்ல. அன்று எப்படியிருந்தார்களோ அந்த நிலைமையிலேயே இன்று வரை இருப்பவர்கள் விவசாயிகள்தான். தொழில் துறையில் உள்ளவர்களாவது ஒன்றிரண்டு பேர்கள் பிழைத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயியின் கணக்கைப் பார்த்தால், 'உழுதவன் கணக்கைப் பார்த்தால் உழுக்குத்தான் மிச்சம்' என்பார்கள். ஆனால் இந்தக் காலத்தில் இந்த ஆட்சியில் 'உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் அழுத கண்ணீர்தான் மிச்சம்' என்ற அளவிலேதான் விவசாயியின் நிலைமை இருந்துவருகிறது. ஆகவே, தண்ணீர் இல்லாமல் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் தரிசுப்பட்டுப்போன நிலங்களுக்கு வரிவஜா செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைபோல் கடைசியாக ஏற்பட்ட வெள்ளப் பெருக்கின் காரணமாக சில இடங்கள் அழிந்துபோய் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கும், வரிவஜா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் இந்த மன்றத்தைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஏ.டி.டி. 27 என்ற நெல்லைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். எங்களுடைய ஊரில் உள்ள ரிசர்ச் ஸ்டேஷனில் ஆராய்ச்சி செய்து இந்த நெல்லைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது நல்ல பலனைத் தந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு ஏக்கருக்கு 2,400 ராத்தல்தான் விளையுமென்றால், இந்த நெல்லைப் போட்டால் ஏக்கருக்கு 3,500 ராத்தல் வரை விளைச்சல் உண்டாகிறது. இந்த நெல்லை நாம் ஏதோ ஒரு வரப்பிரசாதமாகக் கருதுகிறோம். நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இந்த நெல்லைமட்டும் போட்டவுடனேயே விளைச்சல் 3,500 ராத்தல் அளவில் கிடைத்துவிடுகிறதா என்றால் இல்லை. இந்த நெல்லினுடைய தாம் என்னவென்றால் எவ்வளவு உரம் கொடுத்தாலும் அதைத் தாங்கிக் கொள்ளக்கூடிய சக்தி இந்த நெல்லுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே சக்தியைப் பெற்றுக்கொண்டு நல்ல விளைச்சலைத் தருகிறது. இதற்கு முக்கிய பொறுக்கொண்டு நல்ல விளைச்சலைத் தருகிறது. இதற்கு முக்கியமாகத் தேவைப்படுவது உரம்தான். உரத்தை வேண்டிய அளவு போட்டால்தான் 3,500 ராத்தல் கிடைக்கும். ஆனால், உரமாவது போடுகிற அளவுக்குத் தாராளமாக மலிவான விலைக்கு, ஏழை மக்கள், சாதாரண விவசாயிகள் வாங்கிப் போடக்கூடிய அளவில் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை.

ஏ.டி.டி. 27 விதைக்கு எவ்வளவு உரம் போட்டாலும் தாங்கும். ஆனால் அந்த அளவுக்கு உரம் போடுவதற்கு ஏழை விவசாயிகளால் முடிவதில்லை; காலாகாலத்தில் உரம் கிடைப்பதுமில்லை.

[திரு. கோ. சி. மணி]

[2nd February 1966]

வசதி செய்யப்படலாம். அதற்கு முறையாக தீர்ப்பாசனம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் தண்ணீரின் விநியோக அளவு வினாடிக்கு 741 கன அடித் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும். நான் இந்த நேரத்திலே ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்திலே வரியைக் குறைக்கவில்லை, உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு அந்த ஆற்றில் 741 கன அடித் தண்ணீர் வினாடிக்கு விட்டிருக்கிறார்களா? ஒரு நாளைக்குத் தண்ணீர் விடப்பட்டால் கடைசிவரை தண்ணீர் பாயக்கூடிய அளவில் தண்ணீர் விட்டிருக்கிறார்களா? அல்லது அந்த ஆறுவது அந்த நிலையில் இருக்கிறதா? எழுதுற்று நாற்பத்தொரு கன அடித் தண்ணீரைத் தாங்கக்கூடிய ஆழமும், அகலமும் உள்ள வார்ப்பும் வசதியும் உள்ள ஆறு அது இருக்கிறதா? நெல் விதைக்கப்பட்டு தண்ணீர் பாய்ச்சப்பட்டு பயிர் முற்றவில்லை. அதற்குள் அது தூர்ந்துவிட்டது. தண்ணீர் அடைக்கப்பட்டு விட்டது. சராசரியாக 400 கன அடித் தண்ணீர் கூட அந்த ஆற்றிலே வரமுடியாத சூழ்நிலை இருந்துவருகிறது. ஆனால் 741 கன அடித் தண்ணீர் விடப்படும் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பெயர் பலகை கூட அப்படியே இருக்கிறது. 33,355 ஏக்கர் பரள வசதி பெறக்கூடிய நிலை இருந்த நேரத்தில் கூட பெறமுடியவில்லை. அதற்குப் பிறகு கூட ஒரு போகமாக இருந்தது இரண்டு போகங்களாக மாற்றப்பட்டது. இந்தக் கணக்கெல்லாம் விடப்பட்டிருக்கிறது. விடுகிற தண்ணீரையாவது ஒரு வழியாக ஒரு நாளைக்கு அதிகமாக விட்டு கடைசிவரை தண்ணீர் போய்ச் சேர்ந்து பாயக்கூடிய நிலையில் அடுத்த பகுதிக்குத் திறந்துவிடலாம் என்ற முறை வைத்துக்கொள்ளக் கூடாதா? வேண்டுமா? டிவிஷன் ஒரு நாள், காவேரி டிவிஷன் ஒரு நாள், இன்னொரு டிவிஷன் ஒரு நாள் இப்படியாக ஒவ்வொரு டிவிஷனுக்கும் தேதி குறிப்பிடப்படுகிறது. இவையெல்லாம் இந்தத் தேதியில் தண்ணீர் திறந்துவிடப்படும், இந்தத் தேதியில் இங்கே தண்ணீர் திறந்துவிடப்படும் என்று சொல்வதற்குத்தான் பயன்படுகிறதே தவிர, முறையாக வயலுக்குத் தண்ணீர் போய் பாயக்கூடிய நிலையிலிருக்கிறதா? தண்ணீர் காலையிலே திறந்துவிடப்படும் என்று எஞ்சினியர் தெரிவித்தால் அந்த விவசாயி போய் தண்ணீரை வயலுக்குப் பாய்ச்சுவதற்குள் அந்தத் தண்ணீர் திறந்துவிடப்பட்டு தீர்ந்துபோயிருக்கும். அந்த கொஞ்ச நேரத்திற்குள் முழுவதும் தண்ணீர் பாய்ந்துவிடுமா? ஆகவே, இந்த மாதிரி ஏற்பட்ட தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டினால் ஏராளமான நிலங்கள் தரிகப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. நெல் விதைக்கப்பட்டு பறிக்கப்படவில்லை. நட்டார்கள். அதைக் காப்பாற்றி அறுக்க முடியவில்லை. கடலை கூடப் போட்டார்கள். அதுவுங்கூட இதனால் சரியான பலனளிக்கவில்லை. ஆகவே தரிகப்பட்டுப் போன நிலங்களுக்காவது வரியை வஜா செய்கிறோம் என்று ஒரு வார்த்தை சொல்லக்கூடாதா? பாழடைந்த நிலங்களுக்கு வரி வஜா செய்கிறோம் என்று சொல்லக் கூடாதா? அதேபோன்று வெள்ளம் ஏற்பட்டு சில நிலங்கள் பாழடைந்து இருந்தால் அந்த நிலங்களைப்பற்றி தகவல் வந்தால் அவைகளுக்கு வரிவஜா செய்கிறோம் என்று சொல்லக் கூடாதா? அது குற்றமா? வரியைப் போட்டுவிட்டோம். அதைக் கொடுத்துத் தான் ஆக வேண்டுமென்று தலையில் எழுதிவிடுகிறீர்கள். இந்த

[2nd February 1966]

[திரு. கோ. சி. மணி]

முறை பரவாயில்லை. வஜா செய்கிறேன். அடுத்தமுறை தண்ணீர் கொடுக்கிறேன் என்றாவது சொல்லக்கூடாதா? வரியை கண்டிப்பாய் கொடுக்கவேண்டும். வணிகத் துறையிலேகூட இதுமாதிரி நடக்கிறது. நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்டால் ஒருவர் உனக்கு அடுத்த முறை ஒரு ரூபாய் தள்ளித் தருகிறேன் என்று சொல்கிறார், அல்லது விலையை இந்த முறை குறைத்துத்தருகிறேன் என்று சொல்கிறார். அந்த மாதிரி கூட இந்தத் துறையிலே உள்ளவர்கள் சொல்லக் கூடாதா? விவசாயிகள் எல்லாம் பெரிய தொழிலைச் செய்து குறுக்கு வழியில் பணம் சம்பாதித்துக்கொள்பவர்கள் அல்ல. குறுக்கு வழியிருந்தார்களோ அந்த நிலைமையிலேயே இன்று அன்று எப்படியிருந்தார்களோ அந்த நிலைமையிலேயே இன்று வரை இருப்பவர்கள் விவசாயிகள்தான். தொழில் துறையில் உள்ளவர்களாவது ஒன்றிரண்டு பேர்கள் பிழைத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயியின் கணக்கைப் பார்த்தால், 'உழுதவன் கணக்கைப் பார்த்தால் உழுக்குத்தான் மிச்சம்' என்பார்கள். ஆனால் இந்தக் காலத்தில் இந்த ஆட்சியில் 'உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் அழுத கண்ணீர்தான் மிச்சம்' என்ற அளவிலேதான் விவசாயியின் நிலைமை இருந்துவருகிறது. ஆகவே, தண்ணீர் இல்லாமல் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் தரிகப்பட்டுப்போன நிலங்களுக்கு வரிவஜா செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைபோல் கடைசியாக ஏற்பட்ட வெள்ளப் பெருக்கின் காரணமாக சில இடங்கள் அழிந்துபோய் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கும், வரிவஜா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் இந்த மன்றத்தைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஏ.டி.டி. 27 என்ற நெல்லைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். எங்களுடைய ஊரில் உள்ள ரிசர்ச் ஸ்டேஷனில் ஆராய்ச்சி செய்து இந்த நெல்லைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது நல்ல பலனைத் தந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு ஏக்கருக்கு 2,400 ராத்தல் தான் விளையுமென்றால், இந்த நெல்லைப் போட்டால் ஏக்கருக்கு 3,500 ராத்தல் வரை விளைச்சல் உண்டாகிறது. இந்த நெல்லை நாம் ஏதோ ஒரு வரப்பிரசாதமாகக் கருதுகிறோம். நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இந்த நெல்லைமட்டும் போட்ட ஒத்துக்கொள்வதில் 3,500 ராத்தல் அளவில் கிடைத்துவிடுகிறதாவுடனேயே விளைச்சல் 3,500 ராத்தல் அளவில் கிடைத்துவிடுகிறதா என்றால் இல்லை. இந்த நெல்லினுடைய தரம் என்னவென்றால் எவ்வளவு உரம் கொடுத்தாலும் அதைத் தாங்கிக் கொள்ளக்கூடிய சக்தி இந்த நெல்லுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே சக்தியைப் பெற்றுக்கொண்டு நல்ல விளைச்சலைத் தருகிறது. இதற்கு முக்கியமாகத் தேவைப்படுவது உரம்தான். உரத்தை வேண்டிய அளவு போட்டால்தான் 3,500 ராத்தல் கிடைக்கும். ஆனால், உரமாவது போடுகிற அளவுக்குத் தாராளமாக மலிவான விலைக்கு, ஏழை மக்கள், சாதாரண விவசாயிகள் வாங்கிப் போடக்கூடிய அளவில் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை.

ஏ.டி.டி. 27 விதைக்கு எவ்வளவு உரம் போட்டாலும் தாங்கும். ஆனால் அந்த அளவுக்கு உரம் போடுவதற்கு ஏழை விவசாயிகளால் முடியாதுமில்லை; காலாகாலத்தில் உரம் கிடைப்பதுமில்லை.

[திரு. கோ. சி. மணி]

[2nd February 1966]

உத்தரவுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் பெறுவதாக இருந்தாலும், தனியார் குறையில் இருந்து பெறுவதாக இருந்தாலும் ஆரம்ப காலத்தில் தேவைப்படுகிற உரம் ஆரம்ப காலத்தில் கிடைக்காமல் அறுவடைக்காலத்தில் தான் கிடைக்கிறது. ஆங்காங்கு முக்கிய மாவளங்களாக இருக்கும் சில பேருக்குத்தான் உரம் போதிய அளவு கிடைக்கிறது. இந்தக் குறைபாடுகளை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்யவேண்டும். இந்த உர விநியோகத்திலே நல்ல உத்தர வாதத்தை நாட்டு மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை வரிவசூல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. ஜெயராஜ்: பெருமதிப்புக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன். தற்முடைய நாட்டில் பெரும்பகுதி திட்டங்களை விவசாயத்திற்காக என்று திட்டம்போட்டு விவசாய உற்பத்திப் பேருக்கத்தில் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். இந்த திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டால்தான் நாட்டிலே வறுமை நீங்கி சுகவாழ்வு ஏற்படும். அதற்கான நடவடிக்கைகளைச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. இன்றைக்குத் தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாய உற்பத்தி நாம் பெருமதிம் கொள்ளும் அளவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், கடந்த பத்துப் பதனைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் (1941-ம் வருடத்தில்) பின்னாக்கு 12 ரூபாய் விற்கிற இன்றைக்கு 48 ரூபாய் விற்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், அன்று ஒரு மூட்டை நெல் 3 அல்லது 4 ரூபாயாக இருந்தது; இன்று 24, 25 ரூபாய்க்கு விற்கிறது என்பதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். பின்னாக்கின் விலை நான்கு மடங்கு உயர்ந்திருக்கும்போது நெல்லின் விலை எட்டு மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னால் இருந்த ஆட்சியினர் விவசாயத்தில் அவ்வளவாக அக்கறை செலுத்தவில்லை. சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பின்னால் நம்முடைய அரசாங்க விவசாய வளர்ச்சியில் மிகுந்த அக்கறை காட்டி பலவித திட்டங்களை நிறைவேற்றி விவசாய உற்பத்திக்கு வழிகோலியிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் பருவ வழை தவறியதன் காரணமாக மேட்டுநிலிருந்த தண்ணீர் விடுவதில் தடை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இயற்கைக் கோளாறு காரணமாக ஏற்பட்ட கஷ்டத்திற்கும் சர்க்காரே பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்று சொல்வது சாலச் சிறந்ததாக இருக்காது. முன்பு உற்பத்தி ஒரு ஏக்கருக்குப் 15 கலமாக இருந்தது, இன்று 25 வரை வளர்ந்திருக்கிறது. ஏ.டி.டி. 27 விதைப் போட்டால் ஏக்கருக்கு 50 கலம் வளையில் விளையக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த நிலைமையையும் இப்போதுள்ள நிலைமையையும் பார்க்கும் போது பெருமளவுக்கு நாம் விவசாய உற்பத்தியில் வளர்ந்திருக்கிறோம் என்பதை உணர முடியும். தற்போது பருவ மழை தவற

[திரு. பி. ஜெயராஜ்]

2nd February 1966]

யதன் காரணமாக சில இடங்களில் விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் பாதுகாப்புத் தரவேண்டும். தஞ்சையில் தாளடி சாகுபடி செய்யக் கூடியவர்கள் பெரும்பகுதியினர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது கூடத் தாளடிப் பயிர்கள் கதிர் விட முடியாத அளவு இருக்கிறது. இருக்கிற தண்ணீரை எல்லோருக்கும் கொடுத்து விட்டார்கள். அரசாங்கம் மேட்டுநில தண்ணீர் விட வேண்டு என்று பார்த்து இன்னும் ஒரு முறை தண்ணீர் விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக தற்போது தஞ்சை ஜில்லாவில் வரி வசூல் செய்ய வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. சமீபத்தில் போடப்பட்ட 25 சத விதம் வரியையாவது அரசாங்கம் தள்ளிப் போடவேண்டுமென்று வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தற்போது விவசாயச் சாகுபடிதாரர்கள் பெரும் பகுதியினர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு மழையின்மையால் உற்பத்தி குறைந்ததன் காரணமாகப் பெரும்பகுதி சாகுபடிதாரர்களை மிராசுதாரர்கள் அப்புறப் படுத்தி விடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் வரி வசூல் செய்வதோடு கூட குத்தகைதாரர்களுக்கும் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் உள்ள சாகுபடிதாரர்களும் கூடப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் கொடுக்கும் மோட்டார் பம்ப் செட்டுகள் பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குத் தான் கிடைக்கிறதே தவிர, ஐந்து ஏக்கர், பத்து ஏக்கர் வைத்திருக்கக் கூடிய விவசாயி குத்தகை சாகுபடிதாரர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கும் மோட்டார் பம்ப் செட் கொடுக்க முன் வரவேண்டும். குறிப்பாக, ஹரிஜன மக்களுக்கு மோட்டார் பம்ப் செட் கிடைக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அவர்களுக்கும் திட்டகாலத் தவணையில் பம்ப் செட் கொடுக்க முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயப் பெருங் குடி மக்களுக்குக் காலா காலத்தில் கடன்கள் வழங்கவேண்டும். உத்தரவுக் காலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் கொடுக்க வேண்டும். சரியான தருணத்தில் விவசாயிகளுக்கு உரம் கிடைப்பதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் தீவிர சாகுபடித் திட்டம் இருக்கும் பகுதி சங்கங்கள் மூலம் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. தீவிர சாகுபடித் திட்டம் இல்லாத பகுதிகளில் இருப்பவர்களுக்குக் கடன் கிடைப்பதில்லை. விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் வித்தியாசம் இல்லாமல் கடன் கொடுக்க முன் வரவேண்டும். உர விநியோகத்தில் சொசைடியிலிருந்து ஏற்படுவதற்குக் காரணம் மார்க்கெட்டிங் சொசைடியிலிருந்து சரியானபடி இன்டென்ட் போடுவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். சரியான சமயத்தில் இன்டென்ட் போடாததால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது.

ஆதலால், உரம் சென்ற ஆண்டு குறுவை சாகுபடிக்கு சரியான காலத்தில் வராமல் அது முடிந்து சம்பா சாகுபடிக்குத்தான் காலத்தில் வராமல் அது முடிந்து சம்பா சாகுபடிக்குத்தான் கிடைத்தது. இந்த நிலையில் விவசாய மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. கோ. சி. மணி]

[2nd February 1966]

உரத்தைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் பெறுவதாக இருந்தாலும், தனியார் குறையில் இருந்து பெறுவதாக இருந்தாலும் ஆரம்ப காலத்தில் தேவைப்படுகிற உரம் ஆரம்ப காலத்தில் கிடைக்காமல் அலுவலகங்களில் தான் கிடைக்கிறது. ஆங்காங்கு முக்கிய மாவளங்களாக இருக்கும் சில பேருக்குத்தான் உரம் போதிய அளவு கிடைக்கிறது. இந்தக் குறைபாடுகளை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்யவேண்டும். இந்த உர விநியோகத்திலே நல்ல உத்தர வாதத்தை நாட்டு மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை வரிவஜா செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. ஜெயராஜ்: பெருமதிப்புக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன். நம்முடைய நாட்டில் பெரும்பகுதித் திட்டங்களை விவசாயத்திற்காக என்று திட்டம்போட்டு விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். இந்தத் திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டால்தான் நாட்டிலே வலுமை நீங்கி சுகவாழ்வு ஏற்படும். அதற்கான நடவடிக்கைகளைச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. இன்றைக்குச் தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாய உற்பத்தி நாம் பெருமிதம் கொள்ளும் அளவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், கடந்த பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் (1941-ம் வருடத்தில்) பின்னாக்கு 12 ரூபாய் விற்கு இன்றைக்கு 48 ரூபாய் விற்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், அன்று ஒரு மூட்டை நெல் 3 அல்லது 4 ரூபாயாக இருந்தது; இன்று 24, 25 ரூபாய்க்கு விற்கிறது என்பதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். பின்னாக்கின் விலை நான்கு மடங்கு உயர்ந்திருக்கும்போது நெல்லின் விலை எட்டு மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னால் இருந்த ஆட்சியினர் விவசாயத்தில் அவ்வளவாக அக்கறை செலுத்தவில்லை. சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பின்னால் நம்முடைய அரசாங்கம் விவசாய வளர்ச்சியில் மிகுந்த அக்கறை காட்டி பலவித திட்டங்களை நிறைவேற்றி விவசாய உற்பத்திக்கு வழிகோலியிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக மேட்டூரிலிருந்து தண்ணீர் விடுவதில் தடை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இயற்கைக் கோளாறு காரணமாக ஏற்பட்ட கஷ்டத்திற்கும் சர்க்காரே பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்று சொல்வது சாலச் சிறந்ததாக இருக்காது. முன்பு உற்பத்தி ஒரு ஏக்கருக்குப் 15 கலமாக இருந்தது, இன்று 25 வரை வளர்ந்திருக்கிறது. ஏ.டி.டி. 27 விதையைப் போட்டால் ஏக்கருக்கு 60 கலம் வரையில் விளையக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த நிலைமையையும் இப்போதுள்ள நிலைமையையும் பார்க்கும் போது பெருமளவுக்கு நாம் விவசாய உற்பத்தியில் வளர்ந்திருக்கிறோம் என்பதை உணர முடியும். தற்போது பருவ மழை தவறி

2nd February 1966]

[திரு. பி. ஜெயராஜ்]

யதன் காரணமாக சில இடங்களில் விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் பாதுகாப்புத் தரவேண்டும். தஞ்சையில் தாளடி சாகுபடி செய்யக் கூடியவர்கள் பெரும்பகுதியினர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது கூடத் தாளடிப் பயிர்கள் கதிர் விட முடியாத அளவு இருக்கிறது. இருக்கிற தண்ணீரை எல்லோருக்கும் கொடுத்து விட்டார்கள். அரசாங்கம் மேட்டூரில் தண்ணீர் இருக்கிறதா என்று பார்த்து இன்னும் ஒரு முறை தண்ணீர் விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக தற்போது தஞ்சை ஜில்லாவில் வரி வஜா செய்ய வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. சமீபத்தில் போடப்பட்ட 25 சத விதம் வரியையாவது அரசாங்கம் தள்ளிப் போடவேண்டுமென்று வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தற்போது விவசாயச் சாகுபடிதாரர்கள் பெரும் பகுதியினர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு மழையின்மையால் உற்பத்தி குறைந்ததன் காரணமாகப் பெரும்பகுதி சாகுபடிதாரர்களை மிராசுதாரர்கள் அப்புறப் படுத்தி விடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் வரி வஜா செய்வதோடுகூட குத்தகைதாரர்களுக்கும் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் உள்ள சாகுபடிதாரர்களும் கூடப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் கொடுக்கும் மோட்டார் பம்பு செட்டுகள் பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குத் தான் கிடைக்கிறதே தவிர, ஐந்து ஏக்கர், பத்து ஏக்கர் வைத் திருக்கக் கூடிய விவசாயி குத்தகை சாகுபடிதாரர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கும் மோட்டார் பம்பு செட் கொடுக்க முன் வரவேண்டும். குறிப்பாக, ஹரிஜன மக்களுக்கு மோட்டார் பம்பு செட் கிடைக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அவர்களுக்கும் நிண்டகாலத் தவணையில் பம்பு செட் கொடுக்க முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயப் பெருங் குடி மக்களுக்குக் காலா காலத்தில் கடன்கள் வழங்கவேண்டும். உரத்தைக் காலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் கொடுக்க வேண்டும். சரியான தருணத்தில் விவசாயிகளுக்கு உரம் கிடைப்பதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் தீவிர சாகுபடித் திட்டம் இருக்கும் பகுதிகளுக்கு மட்டும் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. தீவிர சாகுபடித் திட்டம் இல்லாத பகுதிகளில் இருப்பவர்களுக்குக் கடன் கிடைப்பதில்லை. விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் வித்தியாசம் இல்லாமல் கடன் கொடுக்க முன் வரவேண்டும். உர விநியோகத்தில் காலதாமதம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் மார்க்கெட்டிங் சொசைடியிலிருந்து சரியானபடி இன்டென்ட் போடுவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். சரியான சமயத்தில் இன்டென்ட் போடாததால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது.

ஆதலால், உரம் சென்ற ஆண்டு குறுவை சாகுபடிக்கு சரியான காலத்தில் வராமல் அது முடிந்து சம்பா சாகுபடிக்குத்தான் கிடைத்தது. இந்த நிலையில் விவசாய மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

A. 221-6

10-30
a.m.

[திரு. பி. ஜெயராஜ்] [2nd February 1966]

கிராமங்கள். ஆகவே உர விநியோகம், கடன்கள் போன்றவை காலா காலத்தில் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் இந்த வருடம் விவசாய மக்கள், சாகுபடி தாரர்கள் இவர்களில் பெரும்பகுதியினர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் இருந்து அரசாங்கத்திற்கு மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எம்.டி.டி.: அவர்களுக்கும் என் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் மனுக்கள் வருகின்றன. மாவிற்கு இரண்டு கலம் கூட அறுக்க முடியாத பகுதிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, கடலோரப் பகுதிகளிலும், மற்ற பகுதிகளிலும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு தக்க உதவி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களை நிலத்திலிருந்து எந்தவிதத்திலும் அப்புறப்படுத்தாமல் இருக்கச் செய்யவேண்டும். இல்லாவிடில் விவசாயிகள் நல்லமுறையில் சௌகரியமாக இருக்க முடியாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். தீவிர சாகுபடித் திட்டமும், உணவு உற்பத்திப் பெருக்குத் திட்டமும் பிரமாதமான முறையில் நடக்கிறது. ஏ.டி.டி. 27 மூலம் நல்ல உற்பத்தி கிடைத்திருக்கிறது. அவற்றை விவசாயிகள் எங்கு கிடைக்கிறது என்று பார்த்து அலைந்து வாங்குகிறார்கள். பின்னர், வசங்கி என்ற நெல் தஞ்சை ஜில்லாவில் விளைந்து வருகிறது. அதனால் மாவை 30 கலம் கூட விளைகிறது. ஜப்பானிக்கா இண்டிகாவின் விலை அதிகமானாலும் ஒரு முறை சாகுபடி செய்தால் கூட போதும். நானே சாகுபடி செய்து பார்த்திருக்கிறேன். எம்.டி.டி. அவர்களும் சாகுபடி செய்து பார்த்திருக்கிறார்கள். விளைச்சல் நன்றாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த வசங்கியின் தரம் எப்படி இருக்கிறது என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். விவசாயிகளின் மீதுள்ள இந்த 25 சதவிகிதம் வரியையும் நீக்கி விவசாயிகளுக்கு தக்க பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. முருகையன் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று கவர்னர் அவர்களின் உரை மீது நடைபெறுகிற இந்த விவாதத்தில் நானும் என் கருத்துக்களை கூறலாம் என்று கருதுகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரையில், நம் மதிப்பிற்குரிய பிரதம மந்திரி அவர்கள் இறந்தது குறித்தும், அவர்களது டாஷ்கண்ட் சாஸனம் குறித்தும் முதலில் குறிப்பிட்டு அவரது மறைவுக்கு நம் மன்றத்தின் சார்பாக அனுதாபம் தெரிவிக்கும் வகையில் அந்த வாசகங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. என் சார்பிலும் எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கவர்னர் அவர்களது உரையில் விவசாயத்தைப் பற்றியும், விவசாயத்தை நாம் பெருக்கவேண்டுமென்பது பற்றியும் முழுக்க முழுக்கச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கான முறையில் விதைகளும், உரங்களும் காலா காலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கப்படுகிறதா என்று பார்த்தால் உள்ளபடியே இல்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். என் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த ஆண்டானாலும் சரி, கடந்த ஆண்டுகளானாலும் சரி பொறுக்குவிதைகள் விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் கிடைக்கவில்லை. இந்த ஆண்டு கூட அங்கு

[திரு. பி. முருகையன்] 2nd February 1966]

உரங்கள்-சரியான முறையில் பகிர்ந்து கொடுக்கப்படவில்லை. புதுக் கோட்டையில் உள்ள மத்திய கூட்டுறவு சங்கத்தில் இருக்கிற மத்திய மார்க்கெட்டிங் ஸ்டோரில் சென்ற ஆண்டும் இந்த ஆண்டும், உரம் விவசாயிகளுக்கு விநியோகத்திற்காக பெர்மிட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சென்ற ஆண்டு கூட உரங்கள் எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று இந்த மன்றத்தில் பேசுகிறபோதே குறிப்பிட்டேன். இந்த ஆண்டும் நவம்பர் 20-ம் தேதியில் இருந்து ஜனவரி 13-ம் தேதி வரை உரம் கிடைக்காமல் ஆங்காங்குள்ள சொசைட்டிகள், சங்கக் கிளைகள் இவற்றிற்குச் சென்று எங்களுக்கு உரம் வேண்டுமென்று கேட்கும்போது எங்குமே உரம் ஸ்டாக் இல்லை என்று கூறி வந்தார்கள். கொடுக்கப்பட்ட உரங்கள் அத்தனையையும் புதுக்கோட்டையில் தனியாக புதுக்கோட்டை மன்னரின் பழைய அரண்மனைக் காம்பவுன்டில் வைத்து 33 ரூபாய்க்கு கொடுக்கவேண்டுமென்ற சர்க்கார் உத்தரவு இருந்தும் 45 ரூபாய்க்கு அவர்கள் கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்கிறார்கள். நவம்பர் 20-ம் தேதி அன்று புதுக்கோட்டை சென்ட்ரல் மார்க் கெட்டிங் ஸ்டோருக்குச் சென்று உரம் கேட்டபோது அங்குள்ள காரியதரிசிக்கும் எனக்கும் சற்று முரண்பட்ட கருத்து ஏற்படும் நிலைமை ஏற்பட்டது. ஸ்டோர் நிர்வாகி ஒருவர் என்னிடத்தில் ஒரு லெட்டர் கொடுத்து நானும் நேரில் சென்று எனது வயலுக்கு இரண்டு மூட்டை உரம் வேண்டும் என்று கேட்கும்போது அவர் அருகில் ஒரு எஜன்டை வைத்து அவரிடத்தில் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு கள்ள மார்க்கெட்டில் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். 20-11-1965-ல் மாவட்டக் கலெக்டருக்கு ட்ரங்க் கால் மூலமும், தபால் மூலமும் தெரிவித்திருக்கிறேன். இதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கலெக்டருக்கு தகவல் கொடுத்த காரணத்தினால் அங்கு சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்ட காரணத்தினால், வம்பன், வீரடிப்பட்டி கிளை சொசைட்டிகளில் இருந்த உர மூட்டைகள் போலீஸ் பந்தோபஸ்து போட்டும் கூட அங்குள்ள மூட்டைகள் எல்லாம் கடத்திச் செல்லப்பட்டன—இது மத்திய கூட்டுறவு சங்கத் தலைவரின் சொந்த ஊர். இது குறித்தும் அங்குள்ள போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும், நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நம் உள்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நான் சென்ற டிசம்பர் மாதம் தெரிவித்து, இதை அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்த முறையில் தான் அங்குள்ள மத்திய கூட்டுறவு சங்கத்தின் தலைவரின் சர்வாதிகாரப் போக்கில் அங்கு கூட்டுறவு சங்கம் நடைபெறுகிறது. அந்த மார்க்கெட்டிங் ஸ்டோர் உதவித் தலைவராக இருக்கிறவர் கூட்டுறவு மத்திய பாங்கின் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்து, மத்திய கூட்டுறவு ஸ்டோருக்கு அங்கு நியமன உறுப்பினராக அனுப்பப்படுகிறார். அப்படி நியமன உறுப்பினராக அனுப்பப்படுகிற ஒருவர் அந்தக் கூட்டுறவு ஸ்டோரில் எந்தவிதமான நிர்வாகப் பொறுப்பையும் ஏற்று இருக்கக்கூடாது என்ற சர்க்கார் விதி இருந்தும் அவர் அந்த பாங்கின் தலைவராகவும், அந்த மார்க்கெட்டிங் ஸ்டோர் உதவித் தலைவராகவும் இருந்து நிவாகத்தை சர்வாதிகாரியைப் போல் நடத்தி வருகிறார். அங்குள்ள டெப்டி ரெஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள், அந்த நிர்வாகத்தில் நீங்கள் இருக்கக்கூடாது,

[திரு. பி. முருகையன்]

[2nd February 1966]

சர்க்கார் விதிமுறைகள் அப்படி இருக்கிறது என்று கட்டிக்காட்டி, அறிக்கைகள் அனுப்பியும், அவர் அதைச் சட்டை செய்யாமல் மீண்டும் சர்வாதிகாரமாக பதவி வகித்து லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை அவர்கள் சாப்பிட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். உதாரணமாக இதன் கீழையாகிய பரம்பூர் ரொசைட்டியில் 40,210 ரூபாய் சொசைட்டி கணக்கில் இல்லை என்றும், அங்குள்ள சொசைட்டியைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் நடவடிக்கையும் எடுத்துள்ளார்கள். இந்த நிலை புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் அந்தப் பகுதியில் உள்ள ஒரு அமைச்சர் இங்கு இருக்கிறார் என்ற காரணத்தினால் அவர்கள் தயவை வைத்துத்தான் இப்படி சர்வாதிகாரம் செய்கிறார்கள் என்று அந்தப் பகுதி மக்களிடையே ஒரு அபிப்பிராயம் பரவலாக அடிப்படைக் கொண்டிருக்கிறது. இங்கு அமைச்சராக விற்றிருக்கிற வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் பகுதியில் உள்ள மக்களின் பெரும்பாலான மக்களிடம் நல்ல நம்பிக்கையை இழந்திருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் எந்தவிதமான வேலையும் சரியாக நடக்காமல் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களும் மக்களை அணுகிப் பார்ப்பதில்லை என்ற பேச்சு அங்கு பரவலாக இருந்து கொண்டிருப்பதுடன் மக்கள் மத்தியில் நம்பிக்கை இழந்து விட்டார். சென்ற ஆண்டு கூட நான் எடுத்துக் கூறினேன். லெனி கொள்குதல் பற்றி நான் மீண்டும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். சென்ற ஆண்டு கூட என் கேள்வி ஒன்றுக்கு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் விடை கொடுத்தார்கள். காட்டாடு, கலிரான் சிடுதி, மணாபிடை, பாப்பாப்பட்டி போன்ற இவ்விடங்களிலிருந்து என் தொகுதி மக்கள் என் தாலுகாவிற்கு நெல் சர்க்கார் எஜன்டிகளிடம் கொடுக்க தஞ்சை மாவட்டத்தில் புகுந்துதான் வரவேண்டியிருக்கிறது. அங்கு திருவோணம், அம்மானிபட்டி ஆகிய இடங்களில் செக் போஸ்ட் வைத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் தாலுகாவின் மைய நெல் வர முடியாமல் இருக்கின்றது. வட்ட ஆட்சித்தலைவர் கொடுத்திருப்பிட்டைக்கூட தஞ்சை மாவட்ட அதிகாரிகள் மறிக்காது வருகிற நெல்லை எல்லாம், கோ அனுக்குச் செல்கிற நெல்லை எல்லாம் பிடித்துவிடுகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் கூட இந்தநிலை ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்கிறேன் என்று சென்ற ஆண்டு ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும்போது கூறினார்கள். சர்க்கார் விதி பேர்பிட்ட எந்த வட்ட ஆட்சித் தலைவர் கொடுத்தாலும் அதை நடுக்கக்கூடாது என்று இருந்தும் இந்தநிலை ஏற்படுகின்றது. இந்த ஆண்டுகூட அப்படிப்பட்ட நிலைமை நீடிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது நான் சென்ற 20 நினைவுகளுக்கு முன்பாக நானும் என்னுடைய மாவட்ட ரெவின்யூ அதிகாரி அவர்களும், தஞ்சை மாவட்ட ரெவின்யூ அதிகாரிகளைச் சந்தித்துப் பேசினேன். அதன் காரணமாக இப்போது ஓரளவுக்கு நிலைமை சீர்ப்பட்டிருக்கிறது. எதற்காக இதை எடுத்துச் சொல்கிறேன் என்றால், இடையில் அப்பாணிப்பட்டியில் இருக்கின்ற ஆறு எக்கர் புஞ்சை நிலத்திற்காக ஒரு செக் போஸ்ட் போட்டதன் காரணமாக அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு தங்கள் நெல்லை எடுத்துச் செல்ல முடியாத அளவுக்கு கஷ்டம் இருந்தது, இம்மாதிரி அங்குள்ள

[2nd February 1966]

[திரு. பி. முருகையன்]

விவசாயிகளும், சர்க்கார் எஜெண்டுகளும் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்த நிலைமையைப் போக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அக்கினி ஆற்றில் அனை ஒன்றைக் கட்டி இந்த ஆண்டு முதல் பாரன வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் தண்ணீர் கொடுக்க விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டிய, வெட்டப்படவேண்டிய குளங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இம்மாதிரி பல குளங்கள் மராமத்து செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் குளங்கள் பொதுப்பணித்துறையின் கீழ் மராமத்துச் செய்யப்படுமா, உணவு உற்பத்தி இலாகாவின் கீழ் மராமத்துச் செய்யப்படுமா அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியன் கீழ் மராமத்துச் செய்யப்படுமா என்பது தெரியவில்லை. எந்த நிர்வாகத்தின்கீழ் மராமத்துச் செய்யப்படவேண்டும் என்று தெரியாமல் பல குளங்கள் அப்படியே மண்மேடிட்டுக் கிடக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட குளங்கள் பல ஏறக்குறைய 30 ஆண்டுகளாக எந்த விதமான மராமத்தும் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையைப் போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, லெனிவெட்டி ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு சிறிய அணையைக் கட்டினால் சந்தர்வக்கோட்டை பகுதிக்கும், என்னைய தொகுதியிலுள்ள பல இடங்களுக்கும் பயன்படும். இந்தப் பகுதியிலுள்ள 20, 30 குளங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய ஏதுவாக இருக்கும். இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், நம் மாநிலத்தில் மின்சாரத்தை அதிகமாக வழங்கிவருகிறோம் என்கின்ற குறிப்புக்களை நமது அரசாங்கம் அடிக்கடி வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை—இப்போதுள்ள ரெவின்யூ அமைச்சர், மின்சார அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்பட்ட பகுதிகளைத் தவிர, இதுவரை வேறு எந்த பகுதிக்கும் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. பல இடங்களில் விவசாயிகள் பம்ப் செட்டுகளை இணைப்பதற்காக கடன் வாங்கி பம்ப் செட்டுகளை அமைத்து வைத்துக்கொண்டு, ஏறத்தாழ இரண்டரை ஆண்டு காலமாக பம்ப் செட்டுகளை அமைத்து வைத்தும் கூட, இதுவரை மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. ஆதனக்கோட்டை, மாங்கோட்டை, தம்பம்பட்டி, ஆலங்குடி; கோவிலூர் போன்ற இடங்களிலுள்ளவர்கள் மின்சார இணைப்பு கிடைக்கும் என்று எண்ணி, பம்பு செட்டுகளை அமைத்து வைத்தும் கூட, இதுவரை மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்படாமல் இருப்பது மிகவும் வருத்தப்படவேண்டி இருக்கிறது. இதைப்பற்றி அங்கேயுள்ள மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, மின்சார போர்ட் சேர்மென் அவர்கள் முன்பாக—சென்ற ஆண்டு நவம்பர் மாதத்திற்கு முன்பாக என்று நினைக்

[திரு. பி. முருகையன்]

[2nd February 1966]

கிறேன்—அவர்கள் முன் கூடியிருந்த கூட்டத்தில் 1965-டிசம்பர் மாதத்திற்குள் மின்சார இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டிய மின்சார இணைப்புக்களை எல்லாம் கொடுத்து விடுவோம் என்று மின்சார இலாகா அதிகாரிகள் உறுதி மொழி கொடுத்திருந்தார்கள். அவ் விதம் உறுதிமொழி கொடுத்தும் இன்றைய தினம் வரையிலும் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில், ஓரத்தநாடு, பட்டுக் கோட்டை போன்ற பகுதிகளுக்குக் குழாய்க் கிணறுகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் திட்டம் இருக்கிறது. இதே திட்டத்தை எங்கள் பகுதியாகிய புதுக்கோட்டை, ஆலங்குடியிலும் விஸ்தரித் துத் தந்தால் மிகவும் பயன் உள்ளதாக இருக்கும். இதன் மூலமாக விவசாயத்திற்கு நல்ல உதவியாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, அமராவதி திட்டத்தில், முன்னால், அதாவது 1962-ல் நாங்கள் தேர்தலுக்கு போட்டி போட்டுக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் 51 மைல் அளவுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது 1966 பிப்ரவரி மாதம் 4-ம் தேதி நடந்த கலெக்டர் அவர்களுடைய மாவட்ட வளர்ச்சிக் கூட்டத்தில் இந்த அமராவதி திட்டத்தில் 81-மைல் அளவிற்கு தண்ணீர் கொடுக்கப்படும். இதன் மூலம் 300 குளங்களுக்கு தண்ணீர் கொடுப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இதற்காக, 2 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது என்று அந்தக் கூட்டத்தில் சொல்லப்பட்டது. ஏதோ 1967-தேர்தலுக் காகத்தான் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ என்று எனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் கேட்கின்ற நேரத் தில், இது 1967-ம் ஆண்டு தேர்தலுக்காக சொல்லப்படுகிறதே அல்லது, நிரந்தரமாகவே செய்யப்போகிறார்களா என்பதை கூட்டத்தில் கேட்டேன். அதற்கு உள்ளபடியே இதற்கான அதிகார பூர்வமான வேலைகள் எல்லாம் முடிந்து விட்டன என்று கலெக்டர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல, அந்தப் பகுதியில் அமைச்சர்கள் வந்து பேசுகின்ற நேரத்தில் எப்படியும் குழாய் மூலமாக தண்ணீர் கொண்டு வந்துவிடுகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் குழாய் தண்ணீர் கூட கிடைக்கவில்லை. இப்போதாவது அமராவதி தண்ணீர் வராதா என்று அங்குள்ள மக்கள் எங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு முக்கியமாக அமராவதித் திட்டத்திலிருந்து புதுக் கோட்டைப் பகுதிக்குத் தண்ணீர் சப்ளை செய்வதற்கு தண்ணீர் இருக்கிறதா என்பது எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு சற்று ஐயப் பாடு இருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, அங்குள்ள ஏரிகளை எல்லாம் டி.வி.ஆர். திட்டத்தின் கீழ் மராமத்து செய்வதற்காக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு அக்கிரியாறு திட்டத்திற்காக அக்கொயர் செய்யப்பட்ட

2nd February 1966]

[திரு. பி. முருகையன்]

நிலங்களுக்கான நஷ்டஈட்டுத் தொகை (காம்பன்சேஷன்) நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும், ஏழை விவசாயிகளுக்கும் இன்னும் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டுகளாக இந்தத் தொகை நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. ஆகவே இந்தத் திட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு உடனடி யாகக் காம்பன்சேஷன் தொகை கிடைப்பதற்கு வழிவகைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, இந்த ஆண்டு மத்திய சர்க்கார் ஊழியர் களுக்குக் கொடுக்கப்படவிருக்கும் சம்பளத்தையும், ஊதியத்தையும் போலவே மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற உயர்வு இவர் களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 1970-71-ல் நம்முடைய நாட்டில் 18 அவுன்ஸ் அளவுக்கு உணவு கிடைக்கும்படியாகச் செய்யலாம் என்று சுவர்னர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1947-ல் சுதந்திரம் அடைந்தும் 1970-71-வது ஆண்டு வரையிலும் 18 அவுன்ஸ் உணவு கிடைப்பதற்குரிய அளவில் உற்பத்திப் பெருக்கத்தை இந்த அரசாங்கம் உருவாக்கவில்லை என்பதை வருத்தோடு தெரிவித்துக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. பொன்னையன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை தெரி வித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் காலஞ்சென்ற பாரத பிரதமர் லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பழுத்த அரசியல் வாதி, சிறந்த ராஜ தந்திரி, 45 கோடி மக்களுக்குச் சேவை செய்யும் பொருட்டு, வெளிநாடு சென்றவர் அங்கேயே தன் வாழ்க்கையை முடித்துக் கொண்டார்கள். தனக்கென்று வாழாமல், பிறருக்கென்று வாழ்ந் தவர் என்று சொல்லவேண்டும். பதினெட்டு மாத அவருடைய ஆட்சி காலத்தில் அவருக்கு வந்த சோதனைகள் கணக்கில் அடங்கா, ஆனால் அவருக்கு வந்த சோதனைகளையெல்லாம் சாதனை களாக மாற்றினார். அத்தகைய தலைவருக்கு நான் அஞ்சலி தெரி வித்துக்கொள்கிறேன். அன்றாது குடும்பத்தாருக்கு அனுதா பத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது நாட்டுக்கு திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களை பிரதமராக தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம். நாற்பத்தைந்து கோடி மக்கள் வாழும் இந்த நாட்டை ஆட்சி செய்வதற்குரிய பொறுப்பை வகிக்க ஒரு பெண்மணியை தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம் என்றால், அது பெண் குலத்திற்கே அளிக்கப்பட்ட மரியாதை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்த நாட்டின் ஜனாதிபதியாக ஒரு பெண் வரவேண்டும் என்று நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. கே. பொன்னையன்]

[2nd February 1966]

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் விவசாயப் பிரச்சனையைப்பற்றியும் உணவுப்பிரச்சனையைப்பற்றியும் அதிகமாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாம் நம்முடைய பிரச்சனைகளை சமாளிக்க வேண்டும் என்றால், வேகமாகப் பெருகிவரும் ஜனத்தொகையைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு வரத்திற்கு முன்பு எங்கள் மாவட்ட கலெக்டர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்திருந்தார்கள், அப்போது கேட்டார்கள், கோவை மாவட்டத் திட்டைய உங்கள் தொகுதியில் தானே ஜனப்பெருக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது, என்ன காரணம் என்று கேட்டார்கள். இதற்கு என்ன பதிலைச் சொல்லுவது? கண்டிப்பாக இனம் தம்பதிகள் 2:3, குழந்தைகள் ஆன பிறகு நிச்சயமாக அதற்கு மேல் குழந்தைகள் இருக்கக்கூடாது என்று கட்டாயச் சட்டம் போட்டு, அதன் மூலமாக குடும்பக்கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வந்து ஜனப் பெருக்கத்தை கட்டுப்படுத்தினால் தான் நம்முடைய உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

1965-ம் ஆண்டுக்கு முன்பு பெரிய ஒரு புரட்சி செய்து இந்த நாட்டை விடுதலை அடையச் செய்தோம். குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்திற்கும் ஒரு பெரிய புரட்சி செய்து, கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல், எல்லா சமூகத்தினரும் ஒன்று சேர்ந்து உழைத் தாலன்றி உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான எண்ணம்.

1965-ம் ஆண்டின் முடிவிலே நாட்டின் முழுத் தேவை 10 கோடி டன் என்று திட்டமிட்டிருந்தோம். ஆனால் 7 கோடி டன் அளவுக்குத் தான் உற்பத்தி ஆகியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். பற்றாக்குறை காரணமாக அன்னிய நாட்டை நம்பியிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அவல நிலை போக வேண்டும். எவ்வளவு நாட்களுக்குத்தான் அன்னிய நாடுகளை நம்பி இருப்பது? ஆகவே, குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுக்குக் கட்டாயச் சட்டம் போட்டு அதை அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் 9,000 ஏக்கர் அளவுக்கு புல் மலை இருக்கிறது. அதிலே ஃபாரஸ்ட் டிபார்ட்மென்ட்டார் பலவித செடிகளை வைத்துப் பயிர் செய்தார்கள். ஆனால், ஒன்றும் பலன் தரவில்லை. மாடுகள் வளர்க்கவும் அங்கு வளரும் புல்லில் தாட்ரிஷன் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். உணவுப் பஞ்சம் கடுமையாக இருக்கும் நேரத்தில் 9,000 ஏக்கர் நிலத்தை சுமார் போட்டிருப்பது நல்லதல்ல. தனிப்பட்டவர்களுக்கு அதைப் பிரித்து 5-5 ஏக்கர் கொடுத்தால், அதிலே பயிரிட்டு நாளடைவில் விருத்தி செய்தால் பற்றாக்குறை ஒருவாறு தங்கும் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

வால்பாறையில் நாங்கள் ஒரு ஹைஸ்கூல் நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். அது நான்கு வருஷங்களுக்கு முன் ஆரம்பித்தது. வால்பாறையில் சர்க்காருக்கோ, தனிப்பட்டவர்களுக்கோ பூரி கிடையாது. அங்கு இருக்கிற எல்லா பூமிகளும் தோட்ட முதலாளிகளைச்

[2nd February 1966]

[திரு. கே. பொன்னையன்]

சேர்ந்தது. அவர்களுடைய தயவில் தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்பித்து நான்கு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. என்டோமென்ட்டோ, கட்டடமோ கொடுக்காமல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கட்டடம் கட்ட வேண்டுமென்றால் மானேஜ்மென்ட்டைக் கேட்டுத்தான் கட்ட வேண்டும். அவர்களிடம் இடம் கேட்டால் லீஸுக்குத்தான் கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். சர்க்காரிலே லீஸுக்குக் கொடுத்தால் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டோம், கிப்பிட்டாகக் கொடுத்தால் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டோம், இப்படியே இங்கும் அங்கும் கேளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படியே இங்கும் அங்கும் நான் இரண்டு வருஷங்களாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறேன். அங்குள்ள மக்கள் என்னை ஹைஸ்கூல் ஒன்றைக்கூட நிலைநாட்டவில்லை, இந்த ஆசாமி என்ன ஆசாமி என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால், சர்க்காரிலேயே ஹைஸ்கூலுக்கு வேண்டிய இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று மானேஜ்மென்ட்டைக் கேட்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வால்பாறை பிரதேசத்தில் கொடுக்கும் அரிசி கட்டிவரவில்லை. இரண்டு விட்டர் அரிசி வரத்திற்குக் கட்டிவரவில்லை. அங்கு இருக்கிறவர்கள் கம்பு, ராகி போன்றவைகளைச் சாப்பிட்டுப் பழக்கம் உள்ளவர்கள். இப்போது கம்பு, ராகி போன்றவைகளுக்கும் கன்ட்ரோல் போட்டு விட்டோம். ஜில்லா விட்டு ஜில்லா கொண்டு போகக்கூடாது என்று சட்டம் போட்டு விட்டதால், வால்பாறை பிரதேசத்திற்காவது அந்த கன்ட்ரோலை நீக்கி மதுரை, இராமநாதபுரம் முதலிய ஜில்லாக்களில் கம்பு, ராகி முதலியவைகளை வாங்கி எங்கள் இடத்திற்குக் கொண்டு போக பர்மிட் கொடுக்கும் படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வால்பாறை பிரதேசத்தில் சிந்தி மாடுகள் நன்றாக, தரமாக வளருகின்றன. இந்த மாநிலத்தில், இந்த நாட்டில் வேறு எங்கும் இந்த மாதிரி வளர்வதில்லை. மாதவரம் பால் பண்ணையைச் சேர்ந்தவர்களும், தனிப்பட்டவர்களும் வந்து நிறைய வாங்கிக் கொண்டு போகிறார்கள். சிங்கோனா பிரதேசத்தில், 6,000 ஏக்கர் நிலம் சுமார் இருக்கின்றது. ஃபாரஸ்ட் டிபார்ட்மென்ட் கூட அதை அஃபாரஸ்ட் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சிங்கோனா பிரதேசத்தில் 100 இன்ச்சுக்கு மேல் மழை பெய்கிறது. அங்கே சந்தன மரமோ, தேக்க மரமோ வளருவது கிடையாது. காட்டு மரம் தான் வளரும். அந்த இடத்தில் காட்டில் ஃபார்ம் ஆரம்பித்தால் சிந்தி மாடுகள் வளர வழி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து வால்பாறை பிரதேசமானது 152 சதுர மைல்கள் வில் தீர்ணம் உடையது. வால்பாறையில் ஒரு ஹைஸ்கூல் இருக்கிறது. அதிலே 2,000 பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள். எங்குமே இந்த மாதிரி 2,000 பிள்ளைகள் கிடையாது. இதைப் பிரித்து இன்னொரு பள்ளிக் கூடம் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். சர்க்காரிடமிருந்து இன்னும் பதில் வரவில்லை. இரண்டாயிரம் பிள்ளைகள் வைத்துக்கொண்டு நடத்துவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. பத்து மைல், 15 மைல் தூரத்திலிருந்தெல்லாம் பிள்ளைகள் நடந்து வருகிறார்கள். வருஷத்தில் 6-7 மாதங்கள் மழை பெய்து விடுகின்றது.

[திரு. கே. பொன்னையன்] [2nd February 1966]

இந்த நிலையில் அந்தப் பள்ளிக்கூடம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. வாட்டர்ஃபால்ஸ் எஸ்டேட், கரும்பலை போன்ற இடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை ஆரம்பித்து நடத்தினால், இந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை கணிசமாகக் குறைந்து இரண்டு பள்ளிக்கூடங்களும் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு முடிந்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையை எவ்வென்றுச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது தஞ்சை ஜில்லாவில் உணவு நெருக்கடியான இந்தச் சமயத்தில் பாக்கேஜ் திட்டங்கள். மற்றவைகள் காரணமாக அதிகமான உற்பத்திச் செய்து வருகிறோம். அரசாங்கமும் அதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து வருகிறது. ஆனால் இப்போது மழை இல்லாததன் காரணமாக, மேட்டூர் டாமில் தண்ணீர் வராததன் காரணமாக முதலில் குறுவை நெல் சாகுபடி நடந்து, தாளடிப் பயிர் காய்ந்து விட்டது. அதனால் விவசாயிகளுக்குப் பெரிய நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வரி வஜா செய்வதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றுதான் நேற்று 57-வது விதியின் கீழ் ஒரு தீர்மானம் கொடுத்தேன். இப்போது வரி வஜா செய்யவேண்டுமென்றால், இந்த மாதிரி நிலையில் ஒருவருக்கு 10 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் இருக்கும்போது அதில் ஒரு சென்ட் அல்லது இரண்டு சென்ட் விளைந்திருந்தாலும், வஜா செய்வதற்கு இப்போது இருக்கும் சட்டத்தில் இடம் இல்லை. ஆகையால் தக்க அதிகாரிகளை அனுப்பி எந்த எந்த இடத்தில் தாளடிப் பயிர் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக வஜா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும், தண்ணீர் பாயாமல் எந்த எந்த இடத்தில் பயிர் காய்ந்து விட்டது என்றும் பார்த்து வஜா செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்போது இருக்கும் சட்டப்படி எந்த மிராசுதாருக்கும் வரி வஜா கிடைக்காது. ஆகவே தான், அதிகாரிகளை அனுப்பி எந்த எந்த இடத்தில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த அந்த இடங்களுக்கு வஜா செய்வது அவசியம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இப்போது போரிங், ஃபில்ட்டர் பாயின்ட் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அது நல்ல திட்டமாக இருந்த போதிலும், அதிகமாகப் போடும்போது குழாய் கிடைக்கவில்லை. அதற்கு வேண்டிய கருவிகள் இல்லை. வின்ச் போன்றவைகள், 10 ஆட்கள் தொங்கி வேலை செய்ய வேண்டிய கருவி அது. அவைகள் கிடைக்கவில்லை. இதைப்பற்றி நான் ஏற்கெனவேயே சட்டசபையில் சொல்லியிருக்கிறேன். அதிகமாகப் போட கருவிகள் வேண்டியிருக்கின்றன. குழாய்கள் போடும்போது வேண்டிய குழாய்கள் இல்லை. அதோடு போரிங், ஃபில்ட்டர் பாயின்ட்ஸ் போட்டவுடனே டெஸ்ட் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய என்ஜின் கிடைக்காது. எத்தனையோ தடவைகள் சொல்லியும், எத்தனையோ லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து திட்டம் போட்டும், டெஸ்ட் செய்ய வேண்டிய கருவிகள் இல்லாததன் காரணமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை] 2nd February 1966]

சிறகு. டெஸ்ட் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும், குழாய்களை அதிகமாகப் போடுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்வது அவசியம்.

அடுத்து, விலைவாசியை எடுத்துக்கொண்டால், நெல்லுக்கு நல்ல விலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது பாராட்டத் தக்கது. வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு நோடியாக அது கிடைக்கவில்லை. இருபது மைல், முப்பது மைல் தூரத்திலுள்ள மன்றாருடியில் உள்ள கோடவுனுக்கு, அல்லது தஞ்சை கோடவுனுக்குக் கொண்டு போவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அங்கு கொண்டு விவசாயிகள் கொடுக்கும்போது பில் பாஸ் ஆவதற்கு ஒரு வாரம் ஆகிறது. அதிலே சில கட்டுகள் இருக்கின்றன. எத்தனையோ டி.எஸ்.ஓ.-க்கள், எ.டி.எஸ்.ஓ.-க்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் அத்தாட்சி வாங்கிக் கொண்டு போக வேண்டியிருக்கிறது. அந்தந்த இடங்களிலே அலைப்பரிங் பாயின்ட்ஸ் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடங்களிலேயே அதிகாரிகளைக் கொண்டு வாங்க ஏற்பாடு செய்தால், நல்ல விலை ஏற்பாடு செய்திருப்பது அவர்களுக்குக் கிடைக்க ஏதுவாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயம் அதிகமாக உள்ள தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாயக் கல்லூரி ஒன்று ஏற்படுத்தினால், அங்குள்ள வர்கள் மற்றவர்களையெல்லாம் போல் படித்து முன்வருவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். சாகுபடி செய்யக்கூடிய அதிகமான தஞ்சை நிலங்கள் இருக்கும் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி மிகவும் அவசியம். தொழில் பள்ளிக்கூடங்களில் சில இடங்களில்தான் கார் டிரைவிங் பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள். இப்பொழுதெல்லாம் ஆக்ஸிடெண்டு ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. ஆகவே, தொழில் பள்ளிகளில் கார் டிரைவிங் பயிற்சி கொடுப்பது மிகவும் பிரயோசனமாக இருக்கும். ஆகவே, நாகப்பட்டினம் போன்ற மற்ற இடங்களிலும் தொழில் பள்ளிக்கூடங்களில் கார் டிரைவிங் பயிற்சிக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஜில்லாவாரியாக அநேக தொழிற்கூடங்கள் வைக்க வேண்டும் என்று திட்டம் போட்டிருந்தாலும், நன்னிலத்தில் தொழிற் பள்ளிக்கூடம் இல்லை, தொழிற்சாலை இல்லை. அங்கே 105 கோவாபரேடிவ் சொஸைடிகள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் அங்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்யவேண்டும். அங்கே ஒரு தொழிற்பள்ளிக்கூடம், தொழிற்சாலை வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய மனைக்கட்டுகள் கொடுத்து மற்ற வசதிகளையெல்லாம் செய்துகொடுத்தாலும், பெரிய அளவுக்கு நன்மைகள் செய்தாலும், எங்கு பார்த்தாலும் குறையாக இருக்கிறது. வீடு கட்டும் திட்டத்தை நிறுத்திவிட்டு, நிறைய மனைக்கட்டுகளை எல்லோருக்கும் வழங்கவேண்டும். அதற்குப் போதுமான நிதி இல்லாமல் இருக்கலாம். மனைக்கட்டுகள் வழங்குவது, ரஸ்தாக்கள் போட்டுக்கொடுப்பது, மின்சார வெளிச்சம் போட்டுக் கொடுப்பது போன்றவைகளுக்குத் திட்டங்கள் போடப்

[திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை] [2nd February 1966]

பட்டிருந்த போதிலும், அவைகள் சரியாக இயங்கவில்லை. முதலில் மனைக்கட்டு வசதி, ரோடு வசதி, மின் வெளிச்ச வசதி ஆகிய வசதிகளைச் செய்துகொடுத்துவிட்டு, பிறகு வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டால் செளகரியமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவாப்போடிச் சொஸைடிகள் சரியான முறையில் எங்களுடைய ஜில்லாவில் நடக்கவில்லை. அதனால் பாக்கேஜ் ஸ்கீம் போன்ற திட்டங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கோவாப்போடிச் மார்க்கெடிங் சொஸைடீஸ் மூலம் ரூ. 10 லட்சம் வரையிலும் நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ரூம்பகோணம் சென்டிசல் பாங்கு மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கேஜ் ஸ்கீமுக்கு கூட்டுறவு மூலம் தான் பண உதவி செய்து கொடுக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் சரியாக பண உதவி செய்து கொடுக்க முடியாத காரணத்தினால், விவசாயிகள் பண உதவி பெறமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். பாக்கேஜ் திட்டம் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் அவசியமான திட்டம். அப்படி பிரயோஜனகரமான திட்டமாக இருந்தாலும் கூட, அது மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவுத்துறை உத்தியோகஸ்தர்கள், பாங்கு உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆகியோர்களைக் கூப்பிட்டு விசாரித் தார்கள். மார்க்கெடிங் சொஸைடி நெல் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆனால், அதற்கு வேண்டிய நிதி வசதி இல்லை. கூட்டுறவு இலாகா இதைப் பரிசீலனை செய்து, அது சரியாக இயங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் சரியாக இயங்காவிட்டால் பாக்கேஜ் திட்டம் போன்ற மிக அவசியமானத் திட்டங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றன. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் விவசாயிகளுக்கு நிதி வசதி சரியான முறையில் செய்து கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, அரசாங்கமே லோன் கொடுத்து உதவி செய்வது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. நெல் கொள்முதல் செய்வதற்கு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டாலும், அவர்களால் பணம் கொடுக்க முடியவில்லை. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் சரிவர இயங்கினால் தான் பல உதவிகரமான காரியங்களைச் செய்ய முடிகிறது. இப்பொழுது 'லாங் டெர்ம்', 'ஷார்ட் டெர்ம்' லோன்களை நிறுத்தி விட்டார்கள் எனென்றால், நிதி இல்லை. ரிசர்வ் பாங்கு கட்டுப்பாடு செய்கிறார்கள், நிதி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

விவசாயிகளுக்கு எப்படி பாக்கேஜ் திட்டம் போன்ற திட்டங்களின் மூலம் உதவி செய்கின்றோமோ, அதே போன்று விவசாயம் பண்ணாத ஏழைகளுக்கும் ரூ. 50, 100 கடன் கொடுத்து உதவி செய்துவந்தார்கள். அவற்றையெல்லாம் இப்பொழுது நிறுத்திவிட்டார்கள். நிதி இல்லை, ரிசர்வ் பாங்கு கொடுக்க வில்லை, சென்டிசல் பாங்கு கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். எப்படி விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய அரசாங்கம் திட்டம் போடுகின்றதோ, அதே போன்று விவசாயம் பண்ணாத ஏழைகளுக்கும் உதவி செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியம். முன்பு கூட்டுறவு சொஸைடிகளின் மூலம் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து

[2nd February 1966] [திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை]

வந்தார்கள். அது ஏழைகளுக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருந்தது. அவர்கள் தேவைக்குத் தகுந்தபடி நகைகளை வைத்து கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் குறைந்த வட்டிக்கு கடன் வாங்கிவந்தார்கள். அந்தக்கடனை இப்பொழுது நிறுத்திவிட்டதன் காரணமாக, மார்வாரிகளிடம் அதிகமான வட்டிக்கு ஏழைகள் கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, சர்க்காராவது அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் கூட்டுறவு இலாகாவின் மூலம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவு இலாகா சரியாக அவைகளை கண்காணிக்க வில்லை என்ற காரணத்தினால், அதே சங்கங்கள் இப்பொழுது மூடப்பட்டுவிட்டன. தேவஸ்தானங்களின் நிலங்கள் அவைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. திரு. நாராயணசாமி நாயுடு போன்றவர்கள் சண்டை போட்டதன் காரணமாக ஒரு சங்கம் மட்டும் இப்பொழுது இயங்கிக்கொண்டு வருகிறது. மற்ற சங்கங்கள் இப்பொழுது மூடப்பட்டுவிட்டன. அவைகளுக்கு வேண்டிய உதவி செய்யப்படவில்லை. திருப்புகலூரில் 1,000 ஏக்கர் கொண்ட பண்ணை வைத்து நடத்துகிறோம். உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ராஜஸ்தானத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய பண்ணைக்கு அரசாங்கமே பல உதவிகளைச் செய்து வருகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். திருப்புகலூரில் நல்ல சாகுபடி செய்யக்கூடிய வெட் லான்ட்ஸ் 1,000 ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. ராஜஸ்தான் போன்று சர்க்கார் இந்தப் பண்ணைக்கும் உதவி செய்ய முன்வந்தால், ஒன்றில் மூன்று பங்கு இன்னும் உதவி செய்ய முன்வந்தால், இப்பொழுது ஒரு ஏக்கருக்கு 15 அதிகமாக உற்பத்தி செய்யலாம். இப்பொழுது ஒரு ஏக்கருக்கு 15 கலம் தான் குத்தகை. 50, 60 கலம் சாகுபடி செய்கிறோம். விவசாய உத்தியோகஸ்தர்கள், மற்றும் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் சரியான கண்காணிப்பு இல்லாத காரணத்தினால், சில நஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ராஜஸ்தான் பண்ணைக்கு உதவி செய்திருக்கிறார்கள். செலவு செய்து விவசாயப் பண்ணைக்கு உதவி செய்திருக்கிறார்கள். இங்கே சுமார் ஒரு லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தால், இந்தியாவுக்கே ஒரு எடுத்துக்காட்டான பண்ணையாக இது அமையக்கூடும். விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்தி, இதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. டி. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த 1,000 ஏக்கர் நிலங்களை விதைப் பண்ணைக்காக அரசாங்கம் கேட்டால், அரசாங்கத்தினிடம் ஒப்படைக்கிறார்களா?

திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை : தேவஸ்தானத்தினுடைய நிலம், கூட்டுறவுப் பண்ணை வைத்து சாகுபடி செய்கிறோம். கூட்டுறவு முறையிலேயே செய்யலாம். அரசாங்கம் உதவி செய்தால் இந்தப் பண்ணையை அபிவிருத்தி செய்யமுடியும்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் பல வசதிகள் இருந்தபோதிலும், வடிகால் வசதி இல்லாததன் காரணமாக கஷ்டமாக இருக்கிறது. நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து, பாய்கால்,

[திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை] [2nd February 1966]

வடிகால், மற்ற வசதிகள் செய்துதரவேண்டும் என்று கருதி சில திட்டங்கள் சாங்ஷன் செய்தார்கள். திருச்செங்காட்டான் குடிக்கு 12 மணிக்குப் போய் பார்த்தார்கள் நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள். மத்தியானம் சாப்பாடு கூட இல்லை. சாங்ஷன் செய்யப்பட்ட திட்டங்கள் நிறுத்திவைக்கப்பட்டன. 'ரூ. 10, 15 கோடிக்கு திட்டம் போட்டிருக்கிறோம், உங்கள் ஜில்லாவுக்கு ஒரு கோடி, அறை கோடி ரூபாய் போடாது, ரூ. 10, 15 கோடி செலவு செய்தால்தான் பிரயோசனப்படும்' என்று சொல்லுகிறார்கள். நஞ்சை ஜில்லாவில் உணவு உற்பத்தி செய்ய நல்ல வசதி இருக்கிறது. இந்த நெருக்கடியான சந்தர்ப்பத்தில் அங்கே பாய்கால், வடிகால் வசதிகளையெல்லாம் செய்துகொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. தா. சின்னசாமி: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1965-66-ம் ஆண்டு கவர்னர் பெருமான் உரைத்த உரையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் பேசலாம் என்று நினைக்கிறேன். கவர்னர் பெருமான் உரையில் விவசாயத்தைப்பற்றியும், நீர்ப்பாசனத்தைப்பற்றியும், மின்சாரத்தைப்பற்றியும் தான் அதிகமாக விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள். நமது தமிழக அமைச்சர்கள் நடத்துகின்ற திட்டங்களில் கணிசமான அளவுக்கு எந்தவிதமான பயனும் கிடையாது. விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக, எங்கள் பகுதியில் ஆற்றுப் பாசனம், காவேரி பாசனம் என்று சொல்லக் கூடிய பாசன வசதி அதிகம் இல்லை. ஆனால் அங்கே இறைப்பது தான் தொழில், அப்பேர்ப்பட்ட பகுதிகளில் மின்சாரத்தை கொடுத்து பம்பு செட்டுகள் போட, விவசாயிகள் பம்பு செட்டு போட்டுவிட்டு வந்தால், உடனே சர்வீஸ் கொடுக்கிறோம் என்று மின்சார இலாகாவின் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் மின்சார பம்பு செட்டுகள் வாங்கிப் போட்டபிறகும், கம்பங்கள் நாட்டுவிட்டு, 2, 3 வருடங்கள், அதையும் இன்னும் சர்வீஸ் கொடுக்கப் படவில்லை. அப்படிக்கேட்டால், நீங்கள் தங்கப் பத்திரம் வாங்கவேண்டும், 100; 200 கிராம் தங்கம் கொடுக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். அப்படித் தங்கத்தைக் கொடுத்துவிட்டு பிறகும் கேட்டாலும் சர்வீஸ் கொடுக்கவில்லை. தங்கப் பத்திரம் வாங்குவது தவறு என்று சொல்லவில்லை. அது நாட்டுப் பாதுகாப்பிற்கு அவசியம்தான். அப்படி தங்கம் வாங்குவதுபோல சர்க்காரிலே விவசாயத்திற்கு வேண்டிய, நீர்பாசனத்திற்கு வேண்டிய மின்சாரத்தையும் உடனடியாகக் கொடுத்தால்தானே விவசாய உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதையும் சர்க்கார் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நம்முடைய தமிழகத்திலே, அரிசனநல இலாகா அமைச்சர் இங்கே இருக்க, அங்கே இருக்கக்கூடிய நாங்கள் எங்கள் மாநிலத்திலே எங்கள் அமைச்சர் ஒருவர் இருப்பதாக பெருமையோடு இருக்க, அரிசனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட, நிலங்களை கள்ளக் குரிச்சிப் பகுதியில் உள்ள பஞ்சமத் தரிசு நிலங்களை அடமானம் செய்யவில்லை. நான் கேள்வி கேட்டேன். அதற்கு இணங்க பல சர்வே பேரில் ஐந்து ஏக்கர் வீதம் பட்டா போட்டு ஒரு கணக்கைக்

[2nd February 1966] [திரு. தா. சின்னசாமி]

கொடுத்தார்களே தவிர, அந்த பஞ்சமருக்கு என்று அன்னியர் ஆட்சியில் ஒதுக்கப் பட்டிருந்த நிலத்தை, தரிசு நிலத்தை, அரிசனங்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய வாதம். அந்த நிலங்களை பலம் உள்ளவர்கள், குடியானவர்கள் அமைச்சர் அங்கே வந்து பட்டா வழங்கியபோது, எங்கள் பகுதியில் உள்ளவர்கள், கண்ணோட்டமாகப் பார்த்தால், ரூ. 500 செலவு செய்யக்கூடிய குடியானவர்கள், அடமானம் பெற்றார்கள். அரிசனங்கள் இவர்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல், உண்மையிலேயே ஏழை எளிய அரிசனங்களுக்கு 50 ரூபாய்கூட செலவழிக்க முடியாத ஏழைகளுக்கு கொடுக்கவில்லை. அந்த இடத்தில் எவ்வளவு பேர்களுக்கு அடமானம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்கிற கணக்கைப்பார்த்தால் தெரியும். ஏற்கனவே 50 ஏக்கர் 25 ஏக்கர் என்று நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், ரூ. 500 செலவழிக்கக் கூடியவர்கள், அதிகமாகச் சொன்னால் தவறாக நினைப்பார்கள். கதர் சட்டையை கூலிக்கு வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, "நான் கூப்பிட்டால் அமைச்சர் வருவார்" என்று சொல்லிக்கொண்டு, நிலத்தை அடமானம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். கதர் சட்டை சொந்தம் கூடக் கிடையாது. அந்த சமயத்தில் போட்டுக்கொண்டு

* * * * *

வருகிறார்கள். முக்கியமான விஷயங்களைச் சொல்லுகிறேன். மேலூரப்பனூர் பகுதியில் 125 ஏக்கர் நிலம், இதர ஜில்லாக் காரர்களுக்கு அடமானம் ஆனதை ஆதி திராவிடர்கள் அப்பீல் செய்து அடமானம் ரத்து ஆகிவிட்டது. ஏழை அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதை இன்னும் விதைப் பண்ணைக்கு என்று எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே. அதை ஏழை அரிசனங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதே நேரத்திலே, எங்கள் பகுதியில், அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்திலே, ஒவ்வொரு ஊரிலும் வெல்பேர் ஆர். ஐ. என்றும், வெல்பேர் தாசில்தார் என்றும் இருந்தும் நில ஆர்ஜிதம் கண்பரம் ஆகவில்லை. மனைகட்டும் திட்டம் நிறுத்திவைக்கப் பட்டிருக்கிறது. என்ன காரணத்திற்காக நிறுத்திவைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. 5, 10 வருஷங்களாக நீண்டு கொண்டே போகிறது. கனம் அமைச்சர் உடனடியாக அதற்கு சம்பந்தப் பட்ட அதிகாரிகளுக்கு தக்க உத்தரவுகள் போட்டு, வீடு வேண்டும் என்கிற பரபோசல் வந்தவுடனேயே அந்த நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியிலே ஏரிகளிலே இவ்வருஷம் சின்ன சேலத்தில் தண்ணீர் இல்லாமல், ஏரிகளெல்லாம் இவ்வருஷம் போய் விட்டன. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் அங்கே வாய்க்கால் வெட்டவில்லை, அணை கட்டவில்லை. விவசாயக் கருவிகள் இல்லாமல் விவசாய உற்பத்தி எப்படிச் செய்வது? எங்கள் பகுதியில் விவசாயக் கருவிகளுக்கு வசதியில்லை. ஆடுமாடுகளுக்கு மேய்ச்சல் தரை இல்லை. ஆறு, ஏரி என்று கரைகள் அதிகமாக இல்லாததால், சின்ன சேலத்தில், ஏரி உள்வாயில் இதற்கென்று ஒரு இடம்

* * * * * Expunged as ordered by the Chair.

[திரு. தா. சின்னசாமி] [2nd February 1966]

ஒதுக்கித் தந்திருந்தார்கள். அதை மேய்ச்சல் நிலமாக வைத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். இப்போழுது, வை இலாகா கருவேல மரம் போட்டு, அந்த இடமெல்லாம் தோப்பு ஆகிவிட்டது. 12 கெடை ஆட்டுப்பட்டி ஆடுகள் இருக்கின்றன. ஒரு கெடைக்கு 1,000 ஆடுகள் ஆக 12,000 ஆடுகள் இருக்கும். 1,000 ஆடுகள் இருந்தால் அது ஒரு துண்டு ஆடு. அங்கே 12 துண்டு ஆடு இருக்கிறது. 5,000 மாடு இருக்கிறது. அவை நிற்க இடம் இல்லை. ஆடு, மாடு வைத் திருப்பவர்கள் சொன்னால் அது சர்க்கார் உபயோகத்திற்கு வேண்டும் என்கிறார்கள். அந்நிலத்தை ஆடு மாடு வைத்திருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்க ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கு பேடிஷன் கள் போட்டும், விண்ணப்பங்கள் போட்டும், அந்த நிலம் கொடுக்கப் படவில்லை. இதர ஜில்லாக்காரர்கள் அடமானம் வாங்கி, திரும்ப லாபத்திற்கு விற்பனை செய்து விட்டார்கள். அது பற்றி ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் நகல் எடுத்துக் கொடுத்தும் கூட, அது ரத்து செய்யப் படவில்லை. இதையெல்லாம் உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சின்ன சேலம் பகுதியில் 12 துண்டு ஆடுகளும், 5,000 மாடுகளும் இருக்கிற பகுதியில் அவை நிற்க இடமில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு 50 ஏக்கரை ஒதுக்கிக் கொடுத்தால், விவசாயக் கருவியான அந்த கால்நடைகள் வாழ முடியும். அதற்கு ஆவனவற்றை இந்த அமைச்சரும் அமைச்சரவையும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்திலே ஏழை அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டும் விஷயத்தில், மனை ஆர்ஜிதம் செய்வதில் தாமதம் இல்லாமல் செய்யவேண்டும் என்றும் இந்த அமைச்சரவையையும், சர்க்காரையும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலிருந்து எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதை மனதில் வைக்காமல், நாடெங்கும் உள்ளவர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்று, அரசாங்கம் நல்ல மனது வைத்து, எங்கள் பகுதியில், நீர்ப்பாசன வசதிக்கு மின்சாரம் கொடுத்து விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

* திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய பேருரைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

கவர்னர் பெருமான் உரையில், ஸ்ரீ சாஸ்திரி அவர்களின் மறைவைப் பற்றியும், அவர் 18 மாதங்களில் நமது நாட்டுக்காகச் செய்த வேலையைப் பற்றியும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. காலஞ்சென்ற நேருஜி அவர்களால் பல நாட்கள் தேடிக் கண்டெடுக்கப்பட்ட தந்தை சாஸ்திரி அவர்களிடம் நேருஜி அவர்கள் பலவித பொறுப்புக்களை ஒப்படைத்துவிட்டு மறைந்தார்கள். நமது தந்தை சாஸ்திரி அவர்கள் இந்தியப் பிரதமர் பதவியில் சுமார் 18 மாதங்கள் இருந்தார் என்றாலும், 18 ஆண்டுக் காலத்தில் செய்யக் கூடிய திட்டங்களையெல்லாம் சாதித்தார். அன்னிய நாட்டாரும் புகழக்கூடிய நிலையில் சாஸ்திரி அவர்கள் நம் நாட்டில் பிரதமர் பதவியை வகித்து வந்தார். அந்த நேரத்தில், பாகிஸ்தான் தொல்

[2nd February 1966] [திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி]

பதவியை வகித்து வந்தார். அந்த நேரத்தில் பாகிஸ்தான் தொல் லையைத் திறம்பட சமாளித்து, சமாதானத்திற்காக டாஷ்கெண்ட் போகவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இந்தியாவிலிருந்து டாஷ்கெண்டுக்குப் புறப்பட்டுப் போகும்போது, “நான் நெற்றியுடன் வருவேன், விரத்துடன் திரும்புவேன், நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேருக்கும் மகிழ்ச்சிச் செய்தியைத் தெரிவிப்பேன்” என்று சொல்லி விட்டுச் சென்ற சாஸ்திரி அவர்கள் டாஷ்கெண்டிலே சமாதான ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பமிட்டுவிட்டு, அவர்கள் இந்த நாட்டு மக்களை வாரத்தில் ஒரு நாள் எந்தக் கிழமை இரவு நேரத்தில் ஒரு வேளை உணவு அருந்தாமல் இருக்கவேண்டுமென்று கூறினார்களோ, அதே கிழமையாகிய திங்கட்கிழமையன்று இரவு மறைந்துவிட்டார்கள். அன்று எத்தனையோ பேர்கள் இரவில் அதே திங்கள் கிழமையன்று உண்ணாமல் இருந்திருக்கிறோம். குறிப்பாக, என்னுடைய நாலரை வயதுப் பையன் அன்றிரவு உணவு அருந்தாமல் இருந்தான். தந்தை சாஸ்திரி அவர்கள் மறைவினால் பெருந்த விசமமுற்றிருந்தான். சாஸ்திரி அவர்களை ஒரு தெய்வப் பிறவி என்றே சொல்ல வேண்டும். என் அவ்வாறு அவரைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், அவர்கள் எந்தக் கிழமையன்று மக்கள் உண்ண விரதம் இருக்க வேண்டும் என்று கோரினார்களோ, அதே திங்கள் இரவு டாஷ்கெண்டில் மரணம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட தெய்வப் பிறப்பாகிய தந்தை சாஸ்திரி அவர்களுடைய மறைவைக் குறித்து, அன்னுடைய குடும்பத்தாருக்கு என்னுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுவது மட்டுமல்லாமல், தந்தை சாஸ்திரி அவர்களுடைய ஆத்மா சாந்தியடைய வேண்டும் என்றும் எல்லாம் வல்ல இறைவனே நான் வேண்டிக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தியாவில் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்த ஜோதி அனைத்துவிட்டதே என்று நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேரும் பெரிய இடி விழுந்தாற்போன்று வேதனை அடைந்திருக்கக்கூடிய நேரத்தில், காங்கிரஸ் மகாசபையானது, நமது நாட்டுக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய நிலையில் இன்னொரு சிறந்த பிரதமரை தந்திருக்கிறது. மறைந்த மாணிக்கம் நேருஜி அவர்களின் அரும் பெரும் தனிப்புதல்வியாகிய, எங்கள் மாதாஞ்சல மாணிக்கமாகிய திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களை இந்தியப் பிரதமராக காங்கிரஸ் மகாசபை நேர்ந்தெடுத்திருப்பது நமது நாட்டு மக்களுக்குக் கெல்லாம் மகிழ்ச்சி தரக்கூடியது என்றாலும், எங்கள் தாய்க் குலத்திற்கே பெரு மகிழ்ச்சியை ஊட்டுகிறது. ஒரு பெண் பிரதமராக வந்திருக்கிறாள், நாட்டை ஆளும் சக்தி அவருக்கு இருக்குமா என்றெல்லாம் சில பேர்கள் நினைக்கலாம். திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் உலகம் முழுவதும் தந்தை நேருஜி அவர்களுடன் சுற்றுப் பயணம் செய்து அறிவை வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அரசியல் தெரிந்தவர்கள். அவருக்கு அரசியல் தெரியாது என்று சிலர் நினைக்கலாம். திருமதி விஜய லட்சுமி பண்டிட் அவர்கள் “இந்திரா காந்திக்கு இந்தியப் பிரதமர் பதவி தான் புதிதாக இருக்கலாம், ஆனால் அரசியல் அவருக்குப் புதிது அல்ல” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் மிகத் திறம்பட நமது நாட்டை ஆளுவார்கள் என்றே நான் திடமாக நம்புகின்றேன்.

[திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி] [2nd February 1966]

ஒரு கூட்டத்தில் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் பேசும்போது, “மிகவும் நாழ்மை நிலையிலே இருப்பவர்களையும் முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டுவருவது என்னுடைய முதல் கடமை” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட சவு இரக்க உள்ளம் படைத்த இந்தியப் பிரதமராகிய திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் பல்லாண்டு நாட்டில் வாழ வேண்டும், பல்லாண்டு நாட்டை ஆள வேண்டும் என்று எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டிக்கொள்வதோடு, நமது மாநிலப் பெண் மக்களின் சார்பாகவும் திருமதி இந்திரா அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையிலே, விவசாயத்திற்கு முதல் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய ஆண்டிப்பட்டி தொகுதி மிகவும் ஏறண்ட பகுதி என்று நம் அரசாங்கத்திற்கே நன்றாகத் தெரியும். ஆண்டிப்பட்டித் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், பெயரளவிற்குந்தான் வைகை அணைக்கட்டு எங்களுக்கு இருக்கிறதேயொழிய, ஆண்டிப்பட்டி வட்டாரத்திற்கு வைகை அணைக்கட்டினால் பாசன வசதி கிடைக்கவில்லை. சுமார் முப்பது மைலுக்கு அப்பால் இருக்கக் கூடிய திருமங்கலம் தாலுகாவிற்குக் கால்வாய் மூலம் பாசன வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறது நம்முடைய சர்க்கார். மேலும், புஞ்சை விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால் போதிய மழை இல்லை. விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். வைகை அணையிலிருந்து தென்கிழக்காக ஆண்டிப்பட்டி வட்டாரத்திற்கு ஒரு கால்வாய் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும், ஏற்படுத்தித் தந்தால்தான் அங்குள்ள ஏழை விவசாய மக்கள் தஞ்சை விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று நான் இதே மன்றத்தில் முன்பு குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஆனால், அதற்கு இன்னும் விமோசனம் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. ஆகையால், இனி மேலாவது என்னுடைய ஆண்டிப்பட்டி தொகுதியிலுள்ள காமலை, வசந்தாபுரம் பகுதியிலே உள்ள ஏற்கனவே அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்தாலும் ஓட்டையைக் கட்டி, அதிலிருந்து கால்வாய் பிரித்துக் கொடுத்தால் அதன் மூலம் ஏழை விவசாயிகள் தஞ்சை விவசாயத்தைப் பெருக்க வசதியாக இருக்கும். அந்த அணையைக் கட்டினால், வைகை நீர்த்தேக்கத்தில் நண்ணீர் குறையும்போது, ஓட்டையை நண்ணீரைத் திறந்துவிட்டுப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கும் வசதியாக இருக்கும். ஆகையால், தயவு செய்து இந்த ஆண்டாவது ஓட்டையை திட்டத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டு, என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த வட்டார பகுதிக்குப் பாசன வசதியைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று என்னுடைய சார்பாகவும், ஆண்டிப்பட்டி வட்டார ஏழை விவசாயிகளின் சார்பாகவும் நான் அரசாங்கத்தை மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த வசந்தாபுரம் பகுதியிலே சுமார் 18 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக விவசாயம் செய்து வரும் விவசாயிகளுக்குக் காட்டிலாக அதிகாரிகள் கன்றாக வைக்க வேண்டுமென்று இடைஞ்சல் செய்வதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். ஒரு கிராமத்தில் காட்டிலாக அதிகாரிகள் பந்து வீடு

[2nd February 1966] [திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி]

களுக்குத் தீ வைத்து எரித்ததாகவும் கேள்விப்பட்டேன். சுமார் 500 ரூபாய் பெருமானமுள்ள பசு மாடு ஒன்றும் இறந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். இம்மாதிரி இடைஞ்சல்கள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்காமல் அவர்கள் விவசாயம் செய்து வாக்கூடிய நிலங்களுக்குப் பட்டா கொடுத்து ஆதரிக்கவேண்டும் என்றும் காட்டிலாக அதிகாரிகள் விவசாயிகளுக்கு இடைஞ்சல் செய்யாமல் இருக்க அரசாங்கம் கண்காணிக்கவேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய பெரியகுளம் தாலுகாவைச் சேர்ந்த சில விவசாயிகள் பெரியகுளம் விவசாய நில அடமான பாங்கில் லோன் கேட்டு மனுச் செய்திருந்தார்கள். சில பேர்களுக்கு லோன் கிடைத்திருக்கிறது. இன்னும் சில பேர்களுக்கு லோன் கிடைக்கவில்லை. அதுவும் குறிப்பாக என்னுடைய கிராமமாகிய அம்மையாச்சியாபுரத்தில் உள்ள ஒரு விதவை அம்மாள் லோனுக்கு மனுச் செய்திருந்தார்கள். அவர்களுக்கு லோன் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் என்னிடம் வந்தும் சொன்னார்கள். “மனுச்செய்து கொண்டு 6 மாதங்களுக்கு மேலாகிறது, எனக்கு லோன் வரவில்லை” என்பதாக என்னிடம் கூறினார்கள். நான் பெரியகுளம் சென்றிருந்தபோது அந்த நில அடமான பாங்குக்குச் சென்று அதைப் பற்றி விசாரித்தேன். “அது உண்மைதான் என்றும், இருந்த பணத்தை முன்பு கொடுத்து வந்தோம். தேச நெருக்கடி காரணமாக இன்னும் சுமார் 70 பேர்களுக்கு லோன் கொடுக்காமல் அப்படியே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது” என்றார்கள். நமது காலஞ்சென்ற சமாதானத் தந்தையின் முயற்சியால் சண்டை ஓய்ந்திருக்கின்ற காரணத்தினால் லோன் கேட்டு மனுச் செய்துக்கொண்டுள்ள விவசாயிகளுக்கு லோன் அளிக்கும்படியாக பெரியகுளம் நில அடமான பாங்குக்குப் போதிய பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, மீண்டும் கவர்னர் பெருமான் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த கனம் உதவி சபாநாயகருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சி. வே. வேலப்பன் : பெருமதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் முதலில் மறைந்த மாணிக்கம் லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு அஞ்சலி தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது இந்த மாமன்றம் ஒருமனதாக ஒத்துக்கொண்ட சங்கதியாகும். அது செய்யவேண்டிய காரியம்.

அடுத்து, கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ள கருத்துக்களைப் பார்க்கிறபோது அரசாங்கம் அவருக்குச் சரியான கணக்கைக் கொடுக்கவில்லை என்பதுதான் புலனாகிறது. முன்னுக்குப் பின்னாகவே புள்ளிவிவரங்கள் இருக்கின்றன என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எட்டளவிலே பல திட்டங்களைக் கொடுக்கிறார்களே தவிர அவற்றை நிறைவேற்ற

11-30
a.m.

[திரு. சி. வே. வேலப்பன்] [2nd February 1966]

செயலில் இறங்குவதில்லை என்று தோன்றுகிறது. பதினெட்டு ஆண்டு காலத்திற்குப் பிறகுதான் மனிதன் தன்னை வாழவேண்டுமானால் அனுக்கு அடிப்படைத் தேவை உணவு என்பதை நாங்கள் கண்டு பிடித்திருக்கிறோம் என்பதனைச் சொல்லிவிட்டு அதற்குப் பிறகு சொல்கிறார்கள். வர் முனை பலப்படுத்தி அளவில், விவசாய உற்பத்தி பெருகுகின்ற அளவில் இந்த அரசு பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கின்றது என்றால் அது எந்த முறையில் செயல்படுகிறது என்று பார்க்கவேண்டும்.

ஒரு அரசாக இருந்தாலும், தனிப்பட்ட நபராக இருந்தாலும் அவர்கள் ஒரு கொள்கை இருக்கிறது. தனிப்பட்ட மனிதர்களை எடுத்துக்கொள்பவரும் சிலர், பிறர் சொல்லாமலேயே நல்லவற்றைத் தானாகச் செய்கின்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். தானாகச் செய்யவில்லை என்று வர் நல்லவர்கள் எடுத்துச் சொன்னவுடன் செய்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். சிலர் தானாகவும் செய்ய மாட்டார்கள். பிறர் நல்லதை எடுத்துச் சொன்னாலும் அந்த நல்லவற்றை செய்யமாட்டார்கள். செய்யாவிட்டாலும் கம்பா இருப்பார்களா என்றால் இருக்கமாட்டார்கள். திங்கனவற்றைச் செய்வார்கள். என்னுடைய கண்ணோட்டத்தில் இந்த அரசு தடைசியில் சொன்ன மனிதனின் இயல்புப்படிதான் செயல்படுகிறது என்று சொல்வேன்; தானும், தாங்களாகவே நல்லது செய்வதில்லை. எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் எடுத்துச் சொல்கிற நல்லவற்றையும் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. இந்த மன்றத்தில் மக்கள் பிரதிநிதியாக அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இப்போது, “எதிர்காலத்தில் உணவுப் பிரச்சினை ஒரு நெருக்கடி கட்டத்தை அடையக்கூடும். அமெரிக்காவில் இருந்துதான் இறக்குமதி செய்யவேண்டி வரும். அதைச் சமாளிக்கவேண்டுமென்றால் இன்ன இன்ன அணைக்கட்டுக்களை உடனே கட்ட ஆரம்பியுங்கள்” என்று சொன்னதற்கு, காங்கிரஸ் தரர்கள் வெளியில் “அண்ணாவின் வாய்க்குத்தான் அணை கட்டவேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். தாங்களாக நல்லது செய்யாவிட்டாலும், மக்கள் பிரதிநிதிகள் எடுத்துச் சொன்ன பிறகாவது அவற்றைச் செய்யலாம் என்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இல்லை.

குறிப்பாக என்னுடைய பகுதி சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தது. அங்கே காவேரி ஆறு ஓடுகிறது. இருந்தும் கண்ணாடிப் பெட்டிக்குள் இருக்கும் காட்சிப் பொருள் பயன்படாதது போல காவேரி ஆற்றினால் அந்த மாவட்டத்திற்கு எந்தவித பயனும் இல்லை. அதற்காகத்தான் 1950-ஆம் ஆண்டே அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஐந்தாறு தொகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய பணத்தைச் செலவிட்டு என்னிவியர்கள் உதவி கொண்டு ஒரு அருமையான திட்டத்தைத் தயாரித்தார்கள். திருமணி முதலான, பொன்னியாறு திட்டம் என்பதாக. அந்த ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொடுத்தால் அதை ஐந்தாறு தொகுதிகளில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலம் பயன்படும் என்ற பள்ளையும், குறிப்பையும் 1950-லேயே கொடுத்தார்கள். உள்துறை அமைச்சரிடம் மூவாயிரம் பேர்கள் சேர்ந்துவந்து மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த சட்டமன்றத்திலும் வந்ததில் இருந்து எடுத்துச் சொல்லி வருகிறோம். இது ஒரு நல்ல திட்டம், அந்த

[திரு. சி. வே. வேலப்பன்]

2nd February 1966] [திரு. சி. வே. வேலப்பன்]
மாவட்டத்திற்கு வாழ்வளிக்கும் திட்டம். இதுபற்றி நேற்று ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும் போது இது பரிசீலிக்கப்பட்டதாகவும், பத்தாயிரம் ஏக்கராகுடப் பாசன வசதி பெறுது என்ற காரணத்தினால் கைவிடப்பட்டதாகவும் சொன்னார்கள். இந்தப் புள்ளிவிவரம் தவறாகும். இதை நாங்கள் மக்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லத்தான் போகிறோம். வேண்டுமானால் நாங்கள் எங்களிடத்தில் உள்ள பள்ளை மீண்டும் கொடுக்கிறோம். அதுபற்றிய விவரங்களை எல்லாம் கொடுக்கிறோம். அரசாங்கம் இதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். மீண்டும் பரிசீலனை செய்வதனால் ஏற்படக்கூடிய செலவு பூராவையும் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கின்றோம். ஆகவே, இதுபற்றி புனர் ஆலோசனை நடத்தி, இதை நான்காவது திட்டத்தில் கண்டிப்பாகச் சேர்க்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறேன். அப்படிச் சேர்த்தால்தான் மக்களுக்கு இந்த ஆட்சியிடத்தில் நம்பிக்கை ஏற்படும்.

அடுத்து, சிறிய பாசனத் திட்டங்களைப் பற்றியும் கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சிறிய பாசனத் திட்டங்களைப் பற்றி நாங்கள் மாவட்ட அபிவிருத்திக் கவுன்சிலில் கடந்த ஐந்தாண்டுகளாகக் குறிப்பிட்டு வருகிறோம். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் என்ன செய்தார்கள்? என்னுடைய மாவட்டத்தில் உள்ள நிலைமையைக்கொண்டே மற்ற இடத்திலும் இந்த நிலைதான் இருக்கும் என உணர்ந்துகொள்ள முடியும்.

அடுத்து, என் பகுதியில் 1950-ஆம் ஆண்டு காவேரியாற்றின் குறுக்கே ஒரு அணை கட்டுவதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே வந்திருந்தபோது மொத்தம் அந்தத் திட்டத்திற்காக 8 லட்சம் 64 ஆயிரம் ஆகும் என்றும், அதில் நாங்கள் 1 லட்சம் 67 ஆயிரம் எங்கள் பங்காகக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அதன்படியே நாங்கள் கொடுத்தோம். பத்தாண்டுத் தவணையில் அதைக் கட்டிவிட்டோம். அதற்குப் பிறகு இப்போது ஒரு புதிய திட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். புதிதாக நிறைவேற்றிய அணைக்கட்டுத் திட்டப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் அபிவிருத்தி வரி என்று கொடுக்கவேண்டும் என்று. அதிகாரிகள் அந்தப் பகுதியில் உள்ள நாங்களும் கொடுக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். இது எப்படி சரியாகும்? அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் முன்பு எத்தனை போகம் சாகுபடி செய்தார்களோ அதே அளவில்தான் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அபிவிருத்தி என்ற பெயரில் அபிவிருத்தி வரி என்று போடுகிறார்கள். உத்தரவை இந்த அரசு அனுப்பிவிடுகிறது. ஆனால், கீழ் உள்ள அதிகாரிகள் தவறான கணக்கைப் போடுகிறார்கள். ஆகவே இந்த பெட்டர் மென்ட் டாக்கை நிறுத்தவைக்கவேண்டும். 1950-லே 500 ஏக்கருக்குப் பெர்மிட்டுகள் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், உண்மையாகப் பெர்மிட் வழங்கியது 12—12—1962-ல்தான், 12 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் பெர்மிட் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரை அங்கே தண்டத்தீர்வை வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வழங்கப்பட்டதாவது ஒழுங்காகக் கவனிக்கப்படுகின்றனவா என்றால் இல்லை. இந்த அரசும் கவனிப்பதில்லை, அங்கே

[திரு. சி. வே. வேலப்பன்] [2nd February 1966]

யிருக்கின்ற மாவட்ட ஆட்சியாளரும் கவனிப்பதில்லை. பெர்மிட் வழங்கும்போழுது, நிரந்தரமாகப் பெர்மிட் வழங்காமல் இருப்பதால் மின்சாரம் பெறக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லாமல் இருக்கின்றது. இதைக் கவனிக்க வேண்டாமா? என்ன செய்திருக்கிறது இந்த சர்க்கார்? விவசாயிகள் என்ன தவறு செய்திருக்கிறார்கள்?

ராஜா குமாரபாளையம் வாய்க்காலில் அதிகப்படியான தண்ணீர் விடவில்லை. ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்டு வந்த 235 கன அடி தண்ணீர் நான் கொடுக்கப்படுகிறது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறேன் என்று எட்டிக் கொள் இருக்கிறது. சர்க்காரிலே புறம் போக்கு இருந்தால் அதிலே நிலம் ஏற்படுத்தவேண்டும், காய்கறி பயிரிடவேண்டும் என்று சொன்னால் இதனால் எல்லாம் பஞ்சம் தீராது. அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் இந்த 235 கன அடித் தண்ணீரை நல்ல முறையில் ஒழுங்காக, சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். நான் சென்ற ஆகஸ்டு மாதத்தில் மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்தில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்தேன். டெயில் என்ட்ஸில் உள்ள 2-10-1961-க்குப் பிறகு பெர்மிட் கொடுக்கப்பட்ட பம்ப்செட்டுகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கொடுக்கப்பட்டது. அநியாயம், சொல்வதற்கே வெட்கமாக இருக்கிறது. எக்கர் ஒன்றுக்கு ஆண்டுக்கு 400 ரூபாய் தண்டம் வசூலித்து இருக்கிறது. ஊக்கம் கொடுக்கிறோம், ஊக்கம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்களே தவிர, எங்கே ஊக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் மாறவேண்டும். நான் கொடுத்திருந்த தீர்மானத்திலே முன்பு எந்த அளவு தண்ணீர் வந்தது, இந்த நான்கு ஆண்டுகளாக சராசரி தீர்மானம் எவ்வளவு என்ற விவரங்களைக் கொடுத்திருந்தேன். 1950-லே வந்த தண்ணீரைக் காட்டிலும் இப்பொழுது இரண்டு பாயிண்ட் தண்ணீர்தான் அதிகமாக வந்து கொண்டு இருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தை மாவட்டப் பஞ்சாயத்து மன்றம் சிபாரிசு செய்தது. அதன்படி என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்பதே தெரியவில்லை. உடனடியாக விவசாயிகளுக்குப் பெர்மிட் வழங்கினால்தானே அவர்களுக்கு உதவியெய்ததாக அர்த்தம். பெரிய பாசனத் திட்டங்கள் கைவிடப்படுகின்றன. சிறிய பாசனத் திட்டங்களும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இந்தப் பரிசீலனை, பரிசீலனை என்று சொல்வது அநியாயம்தான். உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால் மேல்மட்டத் தீவிரத்து சிறு பாசனத் திட்டங்களைப்பற்றி இன்வெஸ்டிகேட் செய்ய வருகிறவர்கள் ஏதோ வருகிறார்கள், ரிப்போர்ட் கொடுக்கிறார்கள் என்றுதான் இருக்கிறதே ஒழிய அவர்கள் சேர்மனைக் கலப்பதே இல்லை. என்னைக் கலக்கவேண்டாம், என்னைப்போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கலக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஏதோ வா வேண்டியது, ரிப்போர்ட் கொடுக்கவேண்டியது என்ற நிலைமையில்தான் சிறுபாசனத் திட்டம் இருக்கிறது. இதேபோல் எத்தனையோ நிலைமைகள் இருக்கின்றன. குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ராஜா குமாரபாளையம் வாய்க்காலில் கரைகள் மோசமாக இருக்கின்றன, அதன் சர்வே செய்யவேண்டுமென்று நான் மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்தின்

[2nd February 1966] [திரு. சி. வே. வேலப்பன்]

மூலமாகக் கேட்டுக்கொண்டேன். அதற்கு 6 சர்வேயர்கள் போட்டார்கள். ஒரு தாசில்தார் போட்டார்கள். ஆக்கிரமிப்புகள் நிறைய இருப்பதாக நான் குறிப்புகள் கொடுத்தேன். அவர்கள் எல்லோரும் வந்து பார்த்து சர்வே செய்துவிட்டுப் போனார்கள். ஆனால் கற்கள் நடவில்லை. நான் இதுபற்றி ஆர்.டி.ஓ.-விடம் கூறினேன். அவர் அதற்கு கற்கள் கொண்டு வந்து நடுகிறோம் என்று சொன்னார், அவ்வளவுதான். நடவே இல்லை. அதற்குப் பதிலாக குச்சிகளை நட்டார்கள். அப்படி நடப்பட்ட குச்சிகளும் எடுக்கப்பட்டுவிட்டன. இதனால் எவ்வளவு செலவு அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்தக் கரைகள் எல்லாம் உடனே கட்டப்படவேண்டும், சீர்படுத்தப்பட வேண்டும், அதுதானே முறை. ஆனால் அது இதுவரை செய்யப்படவில்லை. நிர்வாகம் என்று எடுத்துக்கொண்டால் இன்னும் சொல்லலாம்.

தாழ்த்தப்பட்ட குடியினருக்கு வீடுகளும், இடங்களும் வேண்டுமென்று மனுக்கள் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்காக நான் பல திட்டங்கள் கொடுத்தேன். 1962-ஆம் ஆண்டிலிருந்து இன்று வரை அவற்றையெல்லாம் பரிசீலனைசெய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், எவ்வளவு காலமாகப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருப்பது? எந்த ஒரு பரப்போஸிலையும் இவ்வளவு நாளைக்குள் முடிக்கவேண்டும் என்று ஒரு வரையறை இருக்கவேண்டும். ஒன்று முடியும், அல்லது முடியாது என்று சொல்லிவிடவேண்டும். இதைத்தவிர நிர்வாகத்திலே பல தவறுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. எங்கே போனாலும் ஒரு பெட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். மின்சாரத்திற்காக ஒரு சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதற்கு தாலுகா ஆபீஸுக்குச் சென்றால் அங்கே ஒரு பெட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அநிலே ஐந்து ரூபாய் போடவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். இப்படி பல இடங்களிலே பெட்டிகள் வைத்து ஐந்து ரூபாய் போடும்படி கூறுகிறார்கள். ஆகவே தொந்தரவுதான் அதிகமாக இருக்கிறது. திரு சின்னசாமி அவர்கள் சொல்கிறபோழுது கதர்ச்சட்டை வாங்கி போட்டுக் கொண்டு வந்தார்கள் என்றுதான் சொன்னார்கள். இது இயற்கையாக நடக்கக்கூடியதுதான். போய்ப் பார்த்தால்தான் தெரியும். இது நடைபெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. நான்கூட கதர் சட்டை போட்டிருக்கிறேன். ஆனால் என்னுடைய நிலைமை வேறு, கொள்கை வேறு, முறையும் வேறு. ஆனால் இப்பொழுது புதிதாகப் போடுகிறவர்கள் ஏன் போட்டுக்கொண்டார்கள் என்பதைப்பற்றி பரவலாக மக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : மகாஜனங்கள் பேசவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள்தான் இங்கே அம்மாதிரி பேசுகிறார்கள்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன் : எங்களுக்கு இருக்கிற உரிமைகள் எல்லாம் மக்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதையும், அவர்களுடைய குறைகளையும் இங்கே எடுத்துச் சொல்வதும், ஆட்சியாளர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்ற நிலைமையை அவர்களிடம் சொல்வதும் தான். இங்கே இருக்கிற நிலைமையை அங்கேயும்,

[திரு. சி. வே. வெப்பன்]

[2nd February 1966]

அங்கே இருக்கிற நிலைமையை இங்கேயும் சொல்லுவதற்குக் கடினமானது. தீர்மானம் எங்குமிடத்தில் இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உணவுப் பிரச்சனை, இன்னும் பற்றப் பிரச்சனையும் பார்க்கிறபோது, முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், சீன யுத்தம் தொடுத்த நாளில் பலவிதமாக முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றிப் போனார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சிறையிலிருந்து வந்ததும் இந்த அரசை பலப்படுத்துவோம் என்று சொன்னார்கள். அதே சூழலில்தான் தங்கப் பத்திர முதலீடுகளும், நிறுவனப் புகளும் வந்த நேரங்களில் நாங்கள் பொதுமக்கள் பத்திரில் இருந்து என் கையில் இருந்த மோதிரங்களையும், 10, 20 கிராம் தங்கமும், 500 ரூபாய் சிறு சேலிப்புத் தொகையும் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த சர்க்கார் நல்லது செய்தால் நல்லது என்றும், நல்லது அல்லாதவற்றைச் செய்தால் குறை என்றும் சொல்வோம் என்று கூறி, எவ்வுரு இந்த வாய்ப்பைக் கொடுத்த அணைச் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சி. கோதண்டராம பாகவதர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரை மீது பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகளை பேச விரும்புகிறேன். நமது மதிப்புக்குரிய பிரதம மந்திரி ஸர்ப்கதார் சாஸ்திரி அவர்கள் மறைவு பற்றியும், மதிப்புக்குரிய திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் பிரதமர் பதவியை ஏற்றது பற்றியும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன் அவசியத்தைப் பற்றியும், இந்த ஆண்டு அந்த வகையில் 10,000 கிணறுகள் வெட்ட இருப்பது பற்றியும், மின்சார உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்பது பற்றியும் கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஆரணிக்குகா மையிலே கமண்டல் தாதுக்குக் குறுக்கே ரூ. 5½ லட்சம் செலவில் ஐந்து அணைக்கட்டு கட்ட உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் காரணமாக பல ஏக்கர் நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வர முடியும். மேற்படி நிலங்களுக்கெல்லாம் கிணறுகள்கூட இல்லை. இந்த அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் செய்யாறு தாலுகாவில் பல ஏக்கரில் தண்ணீர் கொண்டு வர முடியும். ஆகவே, இந்த ஆண்டு இந்த அணைக்கட்டுத் திட்டத்தைத் துவக்கிவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் 2,000 பாம்பு செட்டு கருத்து மின்சாரம் கொடுத்தார்கள். 1965-ம் ஆண்டு முதல் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கிடைப்பதில் தடை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆரணி தாலுகாவில் பம்பு செட்டுகளுக்கு உடனடியாக மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு அம்மோனியம் சல்பேட் போன்ற உரங்களைத் தாலுகாவளத்தில் கொடுக்க வேண்டும். கடன் வசதிகளைக் காலதாமதம் இல்லாமல் கொடுக்க

[2nd February 1966] [திரு. சி. கோதண்டராம பாகவதர்]

வேண்டும். வட ஆற்காடு ஜில்லா, ஆரணி தாலுகாவில், தேனிகா புரத்தில் செய்யாறு பகுதியில் ஒரு 'காஸ்-வே' அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். ஆரணி தாலுகாவில் சேத்துப்பட்டி ரோட்டில் விண்ணமங்கலம் அருகாமையில் ஒரு பிரிட்டிஷ் கட்ட வேண்டும். அங்கு சுமார் 20 பஸ்கள் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, உடனடியாக ஒரு பிரிட்டிஷ் கட்டினால் பொதுமக்களுக்குச் சவுகரியமாக இருக்கும். ஆரணி தாலுகா கஸ்தம்பாடி பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குச் சொந்தக் கட்டடம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். முன்விப்பட்டி கிராமத்தில் ஒரு சொந்தக் கட்டடம் கட்ட அரசாங்கம் அனுமதிக்கவேண்டும். ஆரணி தாலுகா கஸ்தம்பாடி பஞ்சாயத்து யூனியனில் பிரைமரி ஹெல்த் சென்ட்ரல் கிடையாது. தச்சூரில் அல்லது தேனிகாபுரத்தில் ஒரு பிரைமரி ஹெல்த் சென்ட்ரலுக்கும் ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டும்.

வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் பொதுவாக இந்த ஆண்டு பருவ மழை தவறி விட்டது. முதல் போகம் சம்பா, கிச்சிலிச் சம்பா பிரயோசனம் இல்லாமல் போய்விட்டது. ஆகவே, பொதுவாக வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் எல்லா நிலங்களுக்கும் வரி வஜா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் மக்களுக்குக் கெரோசின் கிடைக்கவில்லை. மக்கள் கியூவில் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு கெரோசின் தாராளமாகக் கிடைப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும். ஆஸ்பத்திரியில், குழந்தைகளுக்கும் நோயாளிகளுக்கும் ஹார்லிக்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், தாசில்தாருக்கு மனுப் போட்டு அனுமதி வாங்கினாலும்கூட கடைகளில் அவை இல்லை யென்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இவை ஏன் கிடைக்கவில்லை என்று தெரியவில்லை. குழந்தைகளுக்காவது ஹார்லிக்ஸ், கிளாக்ஸோ போன்ற உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்க வழி செய்யவேண்டும். தாலுகாவுக்குத் தாலுகா நெல், அரிசி போகக்கூடாது என்ற கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அதை உடனடியாக ரத்து செய்து விட வேண்டும். ஜில்லாவுக்கு ஜில்லா வேண்டுமென்றால் போகக் கூடாது என்று கட்டுப்பாட்டைச் செய்யலாம். தைத்தறி, நெசவாளர்களுடைய நிலையையும் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். ஆசிரியர்கள், என்.ஜி.ஓ.-க்கள் போலீஸ் சிப்பந்திகள், பியூன்கள் ஆசிரியர்கள், என்.ஜி.ஓ.-க்கள் போலீஸ் சிப்பந்திகள், பியூன்கள் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். மணி : கனம் சட்ட மன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையின்மீது நான் ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவர் ஆற்றிய உரையில் முக்கியமாக உணவுப் பிரச்சனையைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அது வரவேற்கப்பட வேண்டிய விஷயமாகும். ஆனால், இந்த தமிழ் நாட்டு அரசு இந்த உரையில் கூறியிருக்கிறபடி காரியங்களைச் செய்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். பின் தங்கிய பகுதியில் இருக்கக் கூடிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உணவு உற்பத்தியைப்

[திரு. எஸ். மணி] [2nd February 1966]

பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற இதே நேரத்தில் 1970-71-ம் ஆண்டு 18 அவுன்ஸ்தான் கொடுக்கமுடியும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தில் அடிக்கடி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும், பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே தவிர, எப்படிப் பெருக்குவது, எந்த வழியில் பெருக்குவது, நீர் இல்லாத இடத்தில் எப்படிப் பெருக்குவது என்ற வழியை அறிய இந்த அரசு தவறி இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் இந்த அரசைக் கண்டிக்க முன் வருகிறோம்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிந்தும் நெரியாத மாதிரி அரசாங்கத்தைப் பற்றிக் கண்டித்துப் பேசுகிறார்கள். வேண்டுமென்றே இந்தச் சமயத்திலே, அதுவும் கடைசிக் காலத்திலே இந்த மன்றத்திலே பேசுவது விந்தையாக இருக்கிறது. அவ்வாறு பேசுவது நல்லதல்ல.

திரு. எஸ். மணி : எங்களுடைய பகுதியிலிருந்து முன்பு நம்முடைய உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பாராளுமன்றத் திற்குச் சென்றார்கள். எனக்கு முன் அங்கு காங்கிரஸின் உறுப்பினராக இரண்டு நாடவை பணியாற்றி இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் அரசலூரில் ஏரி ஒன்று இருக்கிறது. அந்த ஏரியை மராமத்து செய்வதற்காக 99,000 ரூபாய் செலவு செய்யப் பட்டது. ஆனால் அதனால் 120 ஏக்கர்தான் இன்றையதினம் பாசன வசதி பெறுகிறது. தொகை செலவழிந்த அளவுக்கு இன்னும் பாதி வேலை ஆகாமலே இருக்கிறது. எந்த ஒரு காரியத்தையும் சரிவரச் செய்வதில்லை. மருதையாறு திட்டம் எங்கள் பகுதியில் போடப் பட்டது. 1957-ல் நம்முடைய உள்துறை அமைச்சர் பாராளுமன்றத்திற்குச் சென்ற நேரத்திலேயே அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி பேசப்பட்டது. 1962 தேர்தலின் போதும் இந்தத் திட்டம் வருகிறது என்று பல தடவை காங்கிரஸ்காரர்கள் பேசினார்கள். எங்களுடைய திருச்சி மாவட்டத்தில் வட பகுதி வரண்ட பிரதேசம்; தென்பகுதி போல் அல்ல. கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் திருச்சி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். உள்துறை அமைச்சர் அவர்களும் எங்கள் மாவட்டத்தில் பெண் கொடுத்திருக்கிறார். ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களும் எங்களுடைய மாவட்ட உறுப்பினர், எங்களுடைய சொந்தக்காரர் என்று கூடச் சொல்வேன். அங்கு வரகுபாடி ஏரித் திட்டம் 2 லட்சம் ரூபாயில் நிறைவேற்ற இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டது. அதனால் 25 ஏக்கர் நிலம்கூட சாகுபடி செய்ய முடியவில்லை. அதில் தண்ணீர் வருவதற்கு லாயக்கில்லாமல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இன்றையதினம் இருப்பது ரொம்ப வருத்தத்தைத் தருவதாக இருக்கிறது.

நான் பண்டமாற்று முறையைப்பற்றி ஏற்கனவே சொல்லி இருக்கிறேன். எங்களுடைய வட்டார விவசாயிகள் வெங்காயத்தைக் கொடுத்துவிட்டு தென்னாற்காட்டில் இருந்து நெல்லை பண்டமாற்றாக வாங்கிக் கொண்டு வரும்போது செக் போஸ்டில் பிடித்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் வெங்காயத்தைக் கொடுத்து விட்டு வெறுங்கையுடன் வீட்டுக்குத் திரும்பினார்கள்.

[திரு. எஸ். மணி] 2nd February 1966]

இந்த நிலைமையைப்பற்றி ஏற்கனவே நான் சட்ட மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். செக் போஸ்ட் அதிகாரிகளால்தான் இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். செக் போஸ்டுக்காக அதிகமாகச் செலவும் ஆகிறது. அதற்கு ஏற்ற வருமானம் இல்லை.

இன்று உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க பம்பு செட் வழங்க 12-00 noon. வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். எனது தொகுதியில் 180 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு 80 கிராமங்கள் அளவிற்குத்தான் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீதி 100 கிராமங்கள் மின்சாரம் இல்லாமலேயே இருக்கின்றன. மின்சாரம் உடனடியாகக் கொடுக்கிறோம், பம்பு செட்லை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி மின்சாரம் கொடுக்கப்படாமல் ஆறு மாதங்களாக பம்பு செட்ஸுக்கு வாங்கிய பணத்திற்கு வட்டிகொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் இதை ரெவின்யூ ஆபீசரிடம் சொல்லும் போது அவர்கள், பம்பு செட்லை திருப்பிக் கொடுத்துவிடு என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், அந்த வட்டியை யார் கொடுப்பது? ஆகவே, பம்பு செட்ஸ் கொடுக்கும்போது மின்சார வசதியையும் செய்து கொடுக்கவேண்டும். பெரம்பலூரில் இருந்து அரியலூர் கிராமத்தில் இருக்கும் விவசாயிகள் திட்டக்குடிக்குப் போய்தான் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டும். கம்பம் அங்கிருந்துதான் வரவேண்டும். பம்பு செட்ஸுக்கு லைசென்ஸ் வாங்க விவசாயிகள் திட்டக்குடிக்குத் தான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி அங்கு போனாலும் காரியங்கள் சரியாக நடக்கிறதா என்றால் இல்லை. எங்கள் பகுதியில் பெரம்பலூர், அரும்பாலூர், பூளம்படி போன்ற அந்த பகுதியில் இருக்கும் கிராமங்களில் தான் நெல் விளைகிறது. மற்ற கிராமங்களில் பெரும்பாலும் கருந்தானியம்தான் பயிராகிறது. அதற்கும் விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பதினைந்து மைலுக்குள் ஒருவர் பெண் கொடுத்திருக்கலாம். அங்கிருந்து தன் வீட்டிற்கு தானியங்கள் கொண்டு வர முடியாத நிலை இருக்கிறது. நாலேந்து செக் போஸ்ட்ஸ் இருக்கின்றன. செக் போஸ்ட்லை வேண்டும். ஒருவர் தன் நெல்லை தன் உபயோகத்திற்காக கொண்டு போகும்போது இது உன் பொருளா என்று கேட்டு, உன் அவசியத் திற்காகத்தான் கொண்டு போகிறாயா என்று கேட்டுப் பார்த்து நெல் கருந்தானியம் போன்றவைகளை அதற்கு உடையவர்களுக்கு அனுப்ப வழிவகை செய்யவேண்டும். அடுத்து, பெரம்பலூர் வட்டாரத்தில் மருதையாறு திட்டத்தை இந்த ஆண்டே ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். திருச்சி மாவட்டத்தில் காவேரி ஓடுகிறதே என்று கருத வேண்டாம். அதன் வட பகுதி வரண்ட பிரதேசமாகும். இந்த ஆண்டு மழை இல்லாததால் கருந்தானியங்கள் கூட சேதமடைந் திருக்கிறது. குளக்காணத்தம் பிர்க்கா, வரகூர் பிர்க்கா இவ்விடங் களில் கம்பு, சோளம் போன்றவைகளே பயிர் செய்யப்படுகின்றன. அடுத்தப்படியாக, வேப்பத்தட்டை யூனியன், ஆலந்தூர் யூனியன், லோப்பூர் யூனியன், பெரம்பலூர் பஞ்சாயத்து யூனியன் போன்ற

[திரு. எஸ். மணி] [2nd February 1966]

இடங்களில் அடி கிணறுகள் வெட்டி மான்யம் இல்லை என்று சொல் கிறார்கள். கல்கட்டரிடமும் இதுபற்றிக் கேட்டேன். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக அடி கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும் மான்யம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடி கிணறுகளில் 15 கனம் வெட்டிந்தான் தண்ணீர் எடுக்கவேண்டி யிருக்கிறது. அடி கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு நல்லமுறையில் கடன் உதவி அளித்தால் விவசாய மக்கள் கிணறுகள் நோண்டி விவசாயத்தைப் பெருக்க முன்வருவார்கள். பெருக்க முடியும். ஆகவே இதைச் செய்ய அரசு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மராட்டிய மாநிலத்தில் கல்வி அலுவலகங்களில், பள்ளிக்கூடங்களில் டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களின் படத்தை வைத்திருப்பதைப் போல் நம் மாநிலத்திலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் ஒப்பற்ற தலைவராகிய டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களின் படத்தை கல்வி அலுவலகங் களில், பள்ளிகளில் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். பாரத நாடு ஒரே நாடு என்று சொல்லும்போது மராட்டிய மாநிலத்தில் செய்கிறப்பதைப் போன்று தமிழகத் திலும் அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. சீ. சிவசுப்ரமணியம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரை மீது அதை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். நம் பாரதப் பிரதமர் உயர்திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் 1966-ம் ஆண்டு ஆரம்பக் கட்டத்தில், நம்முடைய வாழ்வை எல்லாம் வளம் பெறச் செய்யும் நிலையில் இருந்த பிரதமர், டாக்டரின் இறந்த செய்தி கேட்டு நம் தமிழக மக்கள் மட்டு மின்றி உலக மக்கள் அனைவரும் தங்கள் வருத்தத்தைத் தெரி வித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம் பாரதப் பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு ஒரு கோஷத்தைக் கொடுத்தார்கள், ஜெய் ஜவான், ஜெய் கிஸான் என்று. இந்த இரண்டு கோஷங்களையும் நம் அரசாங்கம் அமல் நடத்தவேண்டு மென்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மறைந்த நம்முடைய பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் உருவத்தில் சிறியவராய் இருந்தாலும் உயர்ந்த எண்ணங்களைக் கொண்டவர் கள். நம் நாட்டு மக்கள் நல்லமுறையில் வாழ்வதற்கு, நம் நாடு வளம் பெறுவதற்கு வேண்டிய அத்தனை முயற்சிகளையும் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டார்கள். அவரது மறைவு இந்த நாட்டு மக்களுக்கு பெரும் நஷ்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அவரது குடும்பத்தினருக்கும், அவரது மக்களுக்கும் எனது அனுதாபத்தை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்குப் பிறகு பிரதம மந்திரியாக இப்போது திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் பதவி ஏற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிச்சயமாக இந்த நாட்டை நல்ல முறையில் நடத்திச் செல்வார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவர் வம்ச வழி, அவர் பரம்பரை நல்ல உயர்ந்த கருத்துக்களை கொண்டது. ஆகவே அவர்கள் நல்ல முறையில் இந்த நாட்டை ஆளுவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

[திரு. சீ. சிவசுப்ரமணியம்] 2nd February 1966]

அடுத்தபடியாக, உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு வேண்டிய நல்ல திட்டங்களை நம் அரசாங்கம் செய்து கொண்டு வருகிறது. நான் அதை பாராட்டுகிறேன். ஆனால் எங்களுடைய சிதம்பரம் தாலுகாவைப் பொறுத்தவரை இப்போது அறுவடை ஆரம்பமாகி யிருக்கிறது, அறுவடை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் உழைப்பாளர்களுக்காக நல்லமுறையில் ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் தீட்டியிருக்கிறது. நல்லமுறையில் திட்டங்களை தீட்டி யிருக்கிறார்கள். நல்லமுறையில் சட்டங்களை செய்திருக்கிறார்கள். அவற்றை நல்லமுறையில் அமுல் நடத்தவேண்டும். சிதம்பரம் தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயிகள் சிறிது கஷ்டப்படு கிறார்கள். இப்போது அவர்களுக்கு கூலித் திட்டம் நல்லமுறையில் இயங்கவில்லை ஏனெனில், ஆண்டுகளுக்கு மூன்று மரக்கால் கூலியும், பெண்களுக்கு 2½ மரக்கால் கூலியும் கொடுக்கவேண்டு மென்று திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை வைத்துத்தான் அறுவடை செய்கிறார்கள்.

ஒரு திட்டம் மூலம் விவசாயிகள் ஒன்று கூடி விவசாயச் சங்கச் சார்பில் அதை அமல் செய்து வருகிறார்கள். நெல் அறுவடை செய்யும்போது நெல்லை களத்தில் கொட்டுகிறார்கள். அப்படி கொட்டிய பிறகு விவசாயிகளுக்கும் பிராகதார்களுக்கும் தகராறு வருகிறது. விவசாயிகள் ரசீது கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் குத்தகை கொடுக்கப்பட்டது என்று ரசீது கொடுங்கள் என்று கேட்டால் ரசீது கொடுக்க பிராகதார்கள் மறுக்கிறார்கள். இந்த வருஷம் ரசீது கொடுக்காது போனால் அடுத்த வருஷம் அவனை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றலாம் என்று நினைத்து ரசீது கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். விவசாயிகள் தகராறு செய்கிறார்கள். தகராறு செய்தவுடன் அது போலீஸுக்குப் போகிறது. போலீஸ் விவசாயிகளை தடுக்கிறார்கள். நான் கனம் உள்துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். போலீஸ் இந்த நேரத்தில் சரியானபடி சட்ட திட்டங்களை பயன்படுத்துவதில்லை. அவர்கள் என்ன செய்யவேண்டும்? பிராகதார்கள் ரசீது கொடுப்பதில்லை. விவசாயிகள் நெல்லை மறித்துக் கொள்கிறார்கள். பிராகதார்கள் போலீஸுக்குப் போகிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள் விவசாயிகளை நீங்கள் களத்திற்குப் போகக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். பிராகதார்களுக்குச் சாதகமாக போலீஸ் இருக்கக்கூடாது. போலீஸ் என்ன செய்யவேண்டும்? “இது சிவில் கேஸ், ஆகவே, இதில் நாங்கள் தலையிட முடியாது, கோர்ட்டுக்குப் போங்கள்” என்று பிராகதார்களிடம் சொல்லவேண்டும். பிராகதார்கள், இவர்கள் போன வருடம் பயிரிடவில்லை என்று சொல்லி வெளியேற்றப் பார்க்கிறார்கள். இந்த நிலையில் போலீஸார் அவர்களுக்கு ரசீது வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும். இந்த நேரத்தில் ரசீது கொடுக்க ஒரு திட்டம் ஏற்படுத்தவேண்டும். ரசீது வாங்கித்தான் அளக்கவேண்டும் என்ற முறையில் ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் ரசீது ஏன் இவர்கள் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டால், ரசீது கொடுத் தால் அடுத்த ஆண்டில் நிலத்தை இவர்களிடமிருந்து எடுக்க

[திரு. சீ. சிவசுப்ரமணியம்] [2nd February 1966]

முடியாது என்றுதான் 60:40; போன்ற பல சட்டங்கள் விவசாயிகளுக்கு அனுகூலமாக இருக்கின்றன. ஆனால் இவைகள் எல்லாம் சரியான முறையில் அமல் நடத்துகின்ற சூழ்நிலையை அரசாங்கம் உருவாக்கவேண்டும். உணவு உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டும் என்று சொல்லும்போது விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே பல வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் மறைந்த லால் பகதூர் சொன்ன 'ஷேப் கிலான்' என்கின்ற கோஷத்திற்கு நாம் பெருமை அளித்தவர்களாக ஆவோம். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு உதவியளிக்கக்கூடிய பல திட்டங்களையும் நல்ல முறையில் அமல் நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையில், கனம் உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி நன்கு கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மனைக் கட்டுப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில் சிதம்பரம் தாலுகாவை எடுத்துக் கொண்டால், அதில் எந்தெந்த பிரச்சனைகளுக்கு தாலுகாக்களுக்கு மனைக்கட்டுக்கள் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று கேட்டால், சிதம்பரம் தாலுகாவில் 8 பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிரச்சனைக்கும் 3 கிராமங்களை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்றும், அதாவது 24 கிராமங்கள் தான் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று தெரிவிக்கிறார்கள். மற்ற கிராமங்களைப் பற்றி கேட்டால், அவற்றை எல்லாம் பின்னால் தான் எடுத்துக் கொள்ள முடியும், இப்போது அதற்குப் பணம் இல்லை அவைகளை எல்லாம் கட்டி வைத்துவிட்டோம் என்று அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். இதற்காக பணம் மாநில சர்க்காரிடம் இல்லை, மத்திய சர்க்காரிடத்திலேதான் கேட்கவேண்டும் என்கிறார்கள். இதைப் பற்றி நல்ல முறையில் சொல்லவேண்டும். நான் கேட்டுக்கொள்வது, தயவுசெய்து மனைக்கட்டு விஷயத்தில் நல்ல கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றுதான். மாட்டை கொடுக்கவேண்டாம், வீட்டைக் கட்டி கொடுக்கவேண்டாம், உடனடியாக மனைக்கட்டுகளை கொடுங்கள். எடுத்த வரைக்குமாவது மனைக்கட்டுக்களை கொடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் தாலுகாவில், பல கிராமங்களில் இன்னும் மின்சாரம் போகவில்லை. சிதம்பரம் தாலுகா நல்லதொரு தாலுகா என்று சொல்லலாம். உயர்ந்த தாலுகா என்று சொல்லுவார்கள். இப்படிப்பட்ட தாலுகாவில் மின்சாரம் இல்லாத கிராமங்கள் ஏராளம் இருக்கின்றன. மின்சாரத்தை கிராமங்களில் கொண்டு வருகிறார்கள், பஞ்சாயத்து போர்ட், பஞ்சாயத்து யூனியன் இதிலுள்ளவர்கள் மின்சாரத்தை கொண்டு வருகிறார்கள். இவ்விதம் மின்சாரத்தை இழுக்கும் போது, அந்தந்த கிராமத்தோடு நின்று விடுகிறது. அதன் பின்னால் இருக்கின்ற அரிஜன தெருக்களுக்கு மின்சாரம் போவதில்லை. இப்படி பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து போர்ட் தலைவர், யூனியன் சேர்மன் இவர்களிடத்தில் கேட்டால் அங்கும் இழுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள், ஆனால் மற்ற இடங்களுக்கொல்லாம் கொண்டுவரும்போது, சேரிகள், அரிஜன தெருக்கள் வந்தவுடன் நின்று போய்விடுகிறது. நாங்கள் அங்கேயும் மின்சாரத்தை இழுக்கிறோம் என்று

[2nd February 1966] [திரு. சீ. சிவசுப்ரமணியம்]

சொல்கிறார்கள். ஆனால் வந்து சேருவதில்லை. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். அரிஜன மக்கள் பூராவும் இந்த அரசாங்கத்தைத்தான் நம்பியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் தான் அரிஜன மக்களுக்கு நல்லதைச் செய்யும் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள். ஆகவே அரிஜன மக்களுக்கு செய்யவேண்டிய இந்த உதவியை செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய திட்டத்தையெல்லாம் உடனடியாக நல்ல முறையில் அமல் நடத்த வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், நான் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன், குறிப்பாக அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்டியின் கீழ் பல கலைகள் படிப்பதற்கு வசதியிருக்கின்றன. ஆனால் மருத்துவக் கல்லூரி இல்லாமல் இருப்பது ஒரு பெருங்குறையாக இருக்கிறது. ஆகவே அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்டியில் ஒரு மருத்துவக்கல்லூரியை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குடும்பக்கட்டுப்பாடு திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், சிதம்பரம் தாலுகாவில் நிறைய பேர்கள் அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு குடும்பக்கட்டுப்பாடு திட்டம் நல்லமுறையில் அமலாகி வருகிறது. இதில் அதிகமாக யார் இந்த அறுவை சிகிச்சை செய்ய முன் வருகிறார்கள் என்றுபார்த்தால் அரிஜன மக்களும், வன்னிய மக்களும் தான். மற்ற ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகமாக முன் வர வில்லை. மற்ற ஜாதியினரைப்பற்றி நான் குற்றஞ்சொல்லவில்லை. 100-க்கு 60 பேர்கள் அரிஜன மக்களும், 40 பேர்கள் வன்னிய மக்களும் தான் இதற்கு முன் வந்திருக்கிறார்கள். மீதி ஜாதியினர் யாரும் இதற்கு முன் வந்ததாக தெரியவில்லை. இதை நான் ஏன் பகிரங்கமாக சொல்லுகிறேன் என்றால் மற்றவர்களும் செய்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் ஏதாவது கட்டாயச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான். இப்போது அரிஜன மக்கள் அதிகமாக இந்த சிகிச்சை செய்து கொள்கிறார்கள். பின்னால் இதன் காரணமாக ஏதாவது பாதகம் ஏற்படுமோ என்று நான் உண்மையிலே பயப்படுகிறேன். அவ்விதம் இருந்தும் அரிஜன மக்கள் தான் அதிகமாக இதில் ஒத்துழைக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் மற்றவர்கள் மனதில் சரியாக புலப்படவில்லை. இந்த நிலைமையை மாற்றி எல்லா ஜாதியினரும் இந்தத் திட்டத்தை ஆதரிக்கத் தக்க வகையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிதம்பரம் தாலுகாவின் கீழ்க்கே ஏராளமான காட்டுப் புறம் போக்குகள் கிடக்கின்றன. ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் பூமி அப்படியே எந்தவிதமான உபயோகமும் இல்லாமல் கிடக்கிறது. இதைப்பற்றி கேட்டால் இவையெல்லாம் ஃபாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மென்டை சேர்ந்தது என்றுசொல்லி ஒன்றும் செய்யாமல் வைத்திருக்கிறார்கள். இதை ஏழை மக்களுக்கும், அரிஜன மக்களுக்கும், வன்னிய மக்களுக்கும் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சும்மா கிடக்கிற, இந்த இடங்களை ஃபாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மென்ட்டிடமிருந்து ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்ட் வாங்கி, இதில்

[திரு. சி. விசுப்பரமணியம்] [2nd February 1966]

தலையிட்டு, ஏழை விவசாயிகளுக்கும், பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கும் விவசாயத்திற்காக கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, விராணத்து ஏரி, அதிகமாக தூர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. வாய்க்கால்கள் எல்லாம் மிகவும் தூர்ந்து போயிருக்கின்றன. இதில் தண்ணீர் வருவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே இதை உடனடியாக தூர் வாருவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வாய்க்கால்களின் பக்கத்தில் மின்சார பம்புசெட் வைத்து தண்ணீர் இறைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. இதைப்பற்றி மின்சார அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்கும் போது, பி. டப்ளபி.டி. அதிகாரிகளிடத்தில் உத்தரவு வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் போகும் போது, எக்ஸ்ப்ளூட்டிவ் என்சினியர் அவர்கள், சூப்பரண்டிங் என்சினியர் அவர்கள், சீஃப் என்சினியர் இப்படி பலரிடத்தில் போய் உத்தரவு வாங்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். முக்கியமாக 100 அடிக்கு அப்பால் பம்பு செட்டை வைக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி வைக்கும்போது, தண்ணீர் வராது. இதைப்பற்றி ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலித்து, நல்லதொரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, மின்சார பம்புசெட்டுகள் மூலம் இந்த தண்ணீரை எடுத்துக்கொள்வதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிதம்பரம் தாலுகாவில் வெள்ளாறு என்ற ஓர் ஆறு இருக்கின்றது. இந்த ஆறுறுப்புகையில் சர்க்கார் புறம்போக்கில் இருப்பது, நாற்பது ஆண்டுகளாக பல விவசாயிகள் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். இந்த இடங்களை அவர்களுக்கு அலைன்மெண்ட் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு கொள்கிறேன்.

சிதம்பரம் தாலுகா பலவழிகளிலும் விரிவடைந்து வருகிறது. ஆனால் அங்கேயுள்ள ஆகப்பந்திரி சிறிய கட்டிடத்திலேயே இருக்கிறது. ஏராளமான கூட்டம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இதனுடைய கட்டிடத்தை மாற்றிக்கொடுப்பதற்கு சர்க்காரிடத்தில் திட்டம் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். யுத்த நெருக்கடி என்று சொல்லி இதை தள்ளி வைக்காமல் உடனடியாக நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இதில் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் தந்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. முனு. ஆதி: கனம் சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே அவர்கள் உரைமீது என்னுடைய கருத்தினையும் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். நமது நாட்டின் பிரதமராக இருந்து வந்த திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் மறைந்ததற்குரிய அனுதாபமும், வருத்தமும் இன்னும் நம் மனதைவிட்டு நீங்கிய பாடிಲ್ಲ. உண்மையான ஒரு ஜனநாயகத் தலைவர் இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 18 ஆண்டுகள் ஆகியும், 18 மாதங்கள் மட்டுமே ஆட்சியில் இருந்த உண்மையான ஜனநாயக உத்தமர்

[2nd February 1966] [திரு. முனு. ஆதி]

மறைந்த வேதனை இன்னும் நம்மைவிட்டு விலகவில்லை. நான் அவர்களை உண்மையான ஜனநாயக வாதி என்று சொல்வதற்கு காரணமாக இருக்கின்ற இரண்டு விஷயங்களை சொல்லவிரும்புகிறேன். ஒன்று டாஷ்கண்ட்டில் பாகிஸ்தான் அதிபரோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்த செல்வதற்கு முன்னால் எல்லா எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்து அவர்களுடைய அரிய போசனைகளையும், கருத்துக்களையும் கேட்டுவிட்டு சென்றார் திரு. சாஸ்திரி அவர்கள். அவர் ஆட்சி செய்த 18 மாத காலத்தில் எதிர்க்கட்சிகளை நல்ல முறையில் நடத்தி, பெருமை தந்திருக்கிறார்கள். அதே போன்று அண்மையில், நிதிமந்திரியாக இருந்து ராஜ்நாமா செய்த திரு. டி. டி. கே. அவர்கள் விலகல் கடிதம் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு கொடுத்ததற்கு காரணத்தை நாம் அனைவரும் அறிவோம். டெல்லியிலுள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மீது கொடுத்த புகார் மெம்மோராண்டம் எங்களுக்குக் கெல்லாம் கிடைத்தது. அதில் சொல்லப்பட்டிருந்த குற்றச்சாட்டுகளை பார்த்த திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் அதைச் சரியான முறையில் விசாரணை செய்யவேண்டும் என்று முடிவு எடுத்தார்கள். எதிர்க்கட்சிகள் நியாயமாக கூறினவற்றை உண்மையாக ஏற்றுக்கொண்ட ஒருவர் உண்மையான ஜனநாயகவாதியாகும். அத்தகைய ஒரு தலைவர் மறைந்ததற்கு நிச்சயமாக நாம் அனைவரும் வேதனைப்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் டாஷ்கண்ட் நகரில் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் எடுத்துக்கொண்ட தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி வருகின்ற இந்த நேரத்தில், உண்மையிலேயே இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் முழுமையாக எல்லா பயமும் போய் விட்டதாக சொல்வதற்கில்லை என்றிருந்த போதிலும், ஆக்கிரமிப்பு என்கின்ற நிலைமை மாறியிருக்கிற இந்த நேரத்தில் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை இன்னும் வைத்துக் கொண்டிருப்பது தேவையற்றது. அண்மையில் வரவிருக்கிற பொதுதேர்தலில் இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் காரணமாக பல இடைநேரங்கள் ஏற்படுமோ என்ற ஐயமும் அச்சப்பாடும் எங்களுக்கு இருக்கிறது. உண்மையான சமாதானத்தை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்று உடன்படிக்கை செய்து, அவற்றை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கும் போது இது போன்ற ஒரு பாதுகாப்புச் சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பது சிறிதும் நியாயமல்ல. ஆகவே, பாதுகாப்புச் சட்டத்தை விலக்கினால் தான் உண்மையான ஜனநாயக முறையில் பொதுத் தேர்தலை நடத்த வழி வகுத்ததாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று, பாதுகாப்புச் சட்டம் தேவை என்று சொல்லுகிறவர்கள் நியாயமான முறையில், எல்லோருக்கும் பரவலாக, ஒருதலைப்பட்சம் இல்லாமல் அதை அமல் நடத்தவேண்டும். நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். எங்கள் வட்டாரத்தில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு பாதுகாப்புக் குழு அமைத்திருக்கிறோம். அதிலே எல்லாக் கட்சிக் காரர்களும் இருக்கிறார்கள். நான் சட்ட மன்ற உறுப்பினன் என்றாலும் செயற்குழுவில் சேர்க்கப்படவில்லை. அதனால் நான் வருத்தப்படவில்லை. ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்களுக்குள்ளாக தகராறு ஏற்பட்டு மாறுபட்ட கருத்து உடையவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து போட்டி பாது

[திரு. முனு ஆதி] [2nd February 1966]

காப்புக் கமிட்டி ஏற்படுத்தி, தேசப் பாதுகாப்பையொட்டி நிதி திரட்டும்போது அவர்களும் நிதி திரட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் திரட்டிய நிதியை இந்தப் பாதுகாப்புக் கமிட்டிக்குத் தரவில்லை. திரட்டிய நிதியை யாரிடம் கொடுத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் போட்டியாக ஒரு கூட்டம் போட்டார்கள். அந்தக் கூட்டத்தில் ஆர். டி. ஓ. போய்ப் பேசுவதாக இருந்தார். இதைக் கேள்விப்பட்டு, திருவாளர் வி. எஸ். பாலசுந்தரம், எக்ஸ்-எம்.எல்.ஸி. அவர்கள் அங்கே காங்கிரஸ் தலைவர் ஆவார், அவரிடம் தெரிவித்தபோது, போட்டிக் கமிட்டி கூட்டம் போட்டு நிதி திரட்டுவதில் ஆர். டி. ஓ. கலந்துகொள்வதைப் பற்றி கலெக்டர் அவர்களுக்கு ஃபோன் செய்து எப்படி அவர்கள் கலந்துகொள்வார்கள் என்று சொன்னதால் அவர் கலந்துகொள்ளுவது நிறுத்தப்பட்டது. இதைத் தவிர பல்வேறு அதிகாரிகளுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தும், அந்தப் பாதுகாப்புக் கமிட்டி இந்தப் பாதுகாப்புக் குழுவிற்குப் போட்டியாக இருந்துகொண்டு தான் இருக்கிறது. இப்படி ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் செய்கிறார்கள். இது எப்படி பாதுகாப்புக்கு குந்தகம் இல்லாமல் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இது வரையிலும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. பாதுகாப்புச் சட்டத்தை வைத்திருக்கிறவர்கள், எல்லோருக்கும் பொருந்தும்படியாக பரவலாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தவறு செய்யும்போது நடவடிக்கை எடுக்கப் படுவதில்லை. அதே நேரத்தில் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எதிர்பாராத விதத்தில் சிறு தவறு வந்தாலும் உடனே பாதுகாப்புச் சட்டம் குறுக்கிடுகிறது. இப்படிப்பட்ட பாகுபாட்டை மக்கள் விரும்பவில்லை. பாதுகாப்புச் சட்டத்தை தேர்தல் காரணமாக சத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவு உற்பத்தித் துறையைப் பற்றி அருமையாக கவர்னர் அவர்கள் விளக்கிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கேட்கும்போது விளக்கம் அருமையாக இருக்கும். ஆனால் நடைமுறையில் பார்க்கும்போது விவசாயிகளுக்கு எத்தனை சலுகைகள் தரப்படுகின்றன? ஊற்று நீர்த் திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். செங்கற்பட்டு மாவட்டம் வரண்ட பிரதேசம் என்று எல்லோராலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட பிரதேசம். அங்கே எந்த ஆறும் இல்லை. திருவள்ளூர் பகுதியில் ஒரு விவசாயிக்கு உள்ள 12 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பக்கத்தில் வடிகால் கால்வாய் போகிறது. அதையடுத்து போரிங் செட் வைத்தால் ஊற்று நீர் வந்து 12 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாய்ச்சிக்கொள்ள முடியும். அதற்கு 5 சென்ட் நிலம் வேண்டும். அந்த 5 சென்ட் நிலம் வேண்டும் என்று தனக்கு சொந்தத்திற்கு அல்ல லீசுக்குக் கேட்டார். எல்லா பி.டபிள்யூ.டி. அதிகாரிகளும், என்ஜினியர்களும் அதற்கு அனுமதி தந்தார்கள். ரெவின்யூ அதிகாரிகள் அனுமதி தந்தார்கள். டி. ஆர். ஓ. அனுமதி கிடைக்கவில்லை. சட்ட மன்ற உறுப்பினரை வைத்துக்கொண்டு செய்வதற்காக, ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் சிபாரிசு செய்ததற்காக, டி. ஆர். ஓ. ஆஃபீஸ் 'பி' செக்ஷன் ஹெட்கிளார்க், 'சட்ட மன்ற உறுப்பினர் வந்தால் மட்டும் பணம் இல்லாமல் சாங்க்ஷன் செய்து விடுவோமா?

[2nd February 1966] [திரு. முனு ஆதி]

என்று சொல்லி அவர் நிறுத்தி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். இதை டி. ஆர். ஓ. அவர்களின் கவனத்திற்கும் கொண்டு போனோம். அவரும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதாக இல்லை. இந்த நிலைமை இருந்தால் விவசாயிகள் உள்ளத்தில் எவ்வளவு வேதனை இருக்கும்? 12 ஏக்கர் சொந்த நிலத்திற்கு போரிங் போட 5 சென்ட் நிலத்திற்கு, பி. டபிள்யூ. டி. அதிகாரிகளெல்லாம், ரெவின்யூ அதிகாரிகளெல்லாம், ஆர். டி. ஓ. தாசில்தார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், கிராம முன்சிப், கர்ணம் எல்லோரும் ஒப்புதல் அளித்தும், மூன்று மாத காலத்திற்கு மேல், சட்ட மன்ற உறுப்பினர் சிபாரிசு செய்த ஒரே காரணத்திற்காக, ஹெட்கிளார்க் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். டி.ஆர்.ஓ. சொல்லியும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இதனை ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களும், உணவு அமைச்சர் அவர்களும் கவனித்து நடவடிக்கை எடுத்து ஏழை விவசாயிகளுக்கு வாழ்வு அளிக்கவேண்டும். மறுக்கின்றதன் காரணம் என்ன என்றால், தி. மு. க.-வைச் சேர்ந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர் சிபாரிசு செய்தது தான். எங்கே யாரிடம் சொன்னாலும் ஒன்றும் முடியாது என்று ஹெட்கிளார்க் சொல்லுகிறார் பகிரங்கமாக

கனம் உதவி சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இதைப் பற்றி கனம் அமைச்சருக்கு எழுதி அனுப்பியிருக்கலாம்.

திரு. முனு ஆதி: எழுதி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். வேண்டிய விவரங்கள் இருக்கின்றன. எல்லா விவரங்களையும் என்னால் கொடுக்க முடியும். விவசாயி சேர்ந்து உட்கார்ந்து விட்டார். மறுபடியும் டி. ஆர். ஓ. விடம் கூட சொல்லுவதில்லை.

அக்ரிகல்ச்சுரல் ஆஃபீஸுக்குப் போனால் யூரியா கிடைப்பதில்லை. கேட்டால், யூரியா வந்த இரண்டு மணியில் போய்விடுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். கோவாப்பரேடிங் சொஸைட்டி யிலோ அல்லது அக்ரிகல்ச்சுரல் ஆஃபீஸிலோ கேட்டால் விவசாயி களுக்கு யூரியா கிடைப்பது கிடையாது. பொறுக்கு விதை கிடைப்பதில்லை. அம்மோனியம் சல்ஃபேட் வேண்டுமென்று இப்போது கேட்டால் ஆறு மாதங்களுக்குப் பின்னால் வருகிறது. இவ்வளவு தொல்லைகள் இருக்கும்போது, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் எப்படி ஆர்வம் இருக்கும்? சின்னஞ்சிறு விஷயங்களினால் கூட விவசாயிகளுக்கு சோர்வு ஏற்படுகிறது. கடன் கேட்டு மனுப் போட்டால் பல தட்சணைகள் தரவேண்டியிருக்கின்றன. அத்தனையும் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தாலும் கடைசியில் மனு நிறுத்தப் படுகிறது. பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் போனால் அவர்களுக்கு உகந்த மரியாதை கொடுப்பது கிடையாது. சட்டத் திற்கு உட்பட்டுக் கேட்கும்போதுகூட, தூக்கிப் போடுகிறார்கள். அரசாங்கம் இதையெல்லாம் கவனித்தாலொழிய விவசாயிகளுக்கு நல்லது செய்வதாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

அடுத்தபடியாக, எரிகளில் கொடியைப் போட்டுக்கொண்டு குடிசை போடுகிறார்கள். டி. ஆர். ஓ.-வுக்கு ஊர் மக்கள் அத்தனை பேர்களும் சேர்ந்து கொண்டு தண்ணீர் பிடிப்பில் வெய்யில் காலத்தில் குடிசை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. முனு. ஆதி] [2nd February 1966]

கிராமங்கள், 20, 30 ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு 60-70 குடிசைகள் போட்டார்கள். அப்படிப் போடுவது விவசாயத்தை பாதிக்கிறது என்று சொல்லியும் கூட நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் வர முடியாது. நான் சொல்லுவது ஸ்டாண்டர்ட் மோட்டார் கம்பெனிக்கு எதிரில் உள்ள இடம். டி. ஆர். ஓ. நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. காரணம், குறுக்கீடு. இதைப் பற்றி பகிரங்கமாக கிராமத்தில் விசாரித்தால் தெரியும். இந்த ஆண்டு அந்தப் பகுதி மக்கள் கிஸ்தி கட்ட முடியாது என்ற இயக்கத்தை நடத்தத் தயாராக இருந்தார்கள். நான் இருக்கும் இடமாக இருப்பதால் நான் தூண்டி விட்டதாகச் சொல்லுவார்கள், ஆகையால் கட்டி விடுங்கள் என்று சொன்னேன். அவர்களும் கட்டியிருக்கிறார்கள். தாசில்தார் எவிக்ட் செய்தார். ஆர். டி. ஓ. போடச் சொல்லியிருக்கிறார். நடு ஏரியில் காங்கிரஸ் கொடியைப் போட்டுக்கொண்டு, பட்டா வாங்க முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நீர் பிடிப்பதாக இருப்பதால் அந்த ஏரியையே உடைக்கவேண்டும். 60-70 பேர் குடியிருப்பவர்களுக்காக 300 ஏக்கர் அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு ஏற்படும் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, தாம்பரம், ஆலந்தார் முனிசிபாலிட்டி தேர்தல் நடந்து 2½ ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அதற்கு தேர்தல் நடக்கும் அறிகுறியே காணோம். ஸ்பெஷல் ஆஃபீஸரிடம் எந்தக் கோரிக்கையைக் கொடுத்தாலும் கவனிப்பதில்லை. ஜனநாயக நாடுகளில் எல்லாம் பார்த்தால் 6 மாதங்களில் தேர்தல் நடந்தாக வேண்டும். அப்படியில்லையென்றால் ஒரு ஆண்டு ஆகட்டும்; ஒன்றரை ஆண்டு ஆகட்டும். இதைப் பற்றி கேள்வி போட்டு அதி காரிகளை அணுகிப் பார்த்ததில், நான் ஆகலாம், மூன்று ஆண்டு ஆகலாம், நான்கு ஆண்டு ஆகலாம் என்று வரையறை இல்லாமல் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முறையான கோரிக்கைகளை பிரதிநிதிகள் மூலமாகக் கேட்க முடியாது. ஸ்பெஷல் ஆஃபீஸர் வைத்திருப்பதால் எதையும் நடத்த முடியவில்லை. ஆலந்தார், தாம்பரம் முனிசிபாலிட்டிக்கு வார்ட் பிரித்தாகி விட்டது. ஓட்டர்ஸ் லிஸ்ட் பிரசுரித்தாகிவிட்டது. உடனடியாகத் தேர்தல் நடத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆலந்தார், தாம்பரம் முனிசிபாலிட்டி வளர்ந்து விட்ட ஒரு நகரம். சென்னைக்கு அது ஒரு பெல்ட் ஏரியா. அதற்கு பாதாள சாக்கடைத் திட்டம் மிக மிகத் தேவை என்று வலியுறுத்தாமல் இருக்க முடியாது. போன ஊராட்சி மன்றத்தின் காலத்திலேயே குடிநீர்த் திட்டத்திற்கு சாங்ஷன் கொடுத்ததைப் பற்றி மக்கள் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போன்று சுகாதாரத்தோடு இருக்க, பாதாளச் சாக்கடைக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, மூன்று நான்கு ஆண்டுகளாக முக்கியமான ரோடு வசதி உள்ள இடங்களில் பஸ் வசதி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டேன், திருவள்ளூரிலிருந்து முட்டுக்காடு வரையில் பஸ்

[2nd February 1966] [திரு. முனு. ஆதி]

வசதி, அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த பதிலிலிருந்து இந்த ஆண்டுக்கும் வரும் என்று உறுதி தந்தேன். இன்னும் வரவில்லை. மினவர்கள் எல்லாம் நடந்துகொண்டு.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கலெக்டரிடம் மனுப் போட்டு, டி. டி. வி.-யிலே பாஸ் செய்தால் கிடைத்து விடும்.

திரு. முனு. ஆதி: கலெக்டருக்கு மனு அனுப்பி விட்டேன். டி. டி. வி.-யிலும் தீர்மானம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி விட்டேன் அங்கிருந்து இங்கே வந்திருக்கிறதோ இல்லையோ.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியாதோ என்னவோ, எல்லா ரூட்டுகளையும் ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களே சாங்ஷன் செய்யவேண்டும். சாங்ஷனுக்கு ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அல்லது டிரான்ஸ்போர்ட் கமிஷனுக்கு வா வேண்டியதில்லை. ஒரு ஜில்லாவிலிருந்து இன்னொரு ஜில்லா விற்குப் போகக் கூடியதாக இருந்தால் இரண்டு ஜில்லா கலெக்டர்களும் சாங்ஷன் செய்து விடலாம். இரண்டு பேர்களுக்குமிடையே முரண்பாடு இருந்தால் தான் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு வரும்.

திரு. முனு. ஆதி: அந்த நிலையில் கலெக்டர் அவர்களிடம் கேட்டதற்கு 'நான் சர்க்காரிடம் அனுமதிக்கலாமா என்று கேட்டிருக்கிறேன்' என்று சொன்னதின் பேரிலேயே நான் இதை இங்கு சொன்னேன். கலெக்டர் அவர்களே இதைச் செய்துவிடலாம் என்றால், அவரிடம் மறுபடியும் சென்று 'இப்படி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று' கேட்கிறேன். திருவான்மையூர்-முட்டுக்காடு பகுதியிலிருந்து மினவர்கள் நடந்தே வரவேண்டியிருக்கிறது. அந்த இடத்திற்கு கவர்ன்மெண்ட் டிரான்ஸ்போர்ட்டு பஸ் அல்லது பிரைவேட் பஸ் விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்னையிலிருந்து மேடவாக்கம், மாம்பாக்கம் வழியாக பஸ்விடவேண்டும். ரோடு நன்றாக இருக்கிறது. ஸ்டாண்டர்ட் மோட்டார் கம்பெனியில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் பஸ் வசதி இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கூடுவாஞ்சேரியிலுள்ள வெல்பேர் அஸோஸியேஷன் கூட இதைப்பற்றி தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தாலும், பிரைவேட் பஸ் ஓனர்ஸ் அதற்கு ஆட்சேபணை செய்ததால், அதை நிறுத்திவிட்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏறக்குறைய 1,800 தொழிலாளர்கள் மாலை நேரத்தில் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மூன்றே கம்பார்ட்மெண்டுகள் உள்ள ரயில் வண்டியில் 250, 300 பேர்வழிகளுக்கு மேல் ஏறமுடியவில்லை. அத்தனை தொழிலாளிகளுக்கும் வண்டி வசதி இல்லாமல் மிகவும் அவதிக்குள்ளாகிறார்கள். ஆகவே, இதனுடைய அவசியத்தை உணர்ந்து கவர்ன்மெண்டு டிரான்ஸ்போர்ட்டு பஸ் கூடுவாஞ்சேரிக்கு விடவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குரோம்பட்டில் கவர்ன்மெண்டு டி.பி. சானடோரியம் இருக்கிறது. சந்தோஷரத்தில் தனிப்பட்டவர்கள் டி.பி. ஹாஸ்பிடல் இருக்கிறது. ஆனால், பஸ் போக்கு வசதி இல்லை அந்த இடம்

12-30 p.m.

[திரு. முனு. ஆதி] [2nd February 1966]

களுக்கு. வேளச்சேரி வரையில் ஆலந்தூர், மாடம்பாக்கம், வழியாக குறுக்கே உள்ள ரோடு வழியாக ஒரு பஸ் ரூட் ஏற்படுத்த வேண்டும். ரோடு நன்றாக இருக்கிறது. ஆதம்பாக்கம், சந்தோஷ புரம், தாம்பரம்—ஆலந்தூர்; மாடம்பாக்கம்; தாம்பரம் இப்படி சென்னையிலிருந்து தாம்பரத்திற்கு பஸ்களை திருப்பி விட்டால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். அரசாங்கம் இதில் கவனம் செலுத்தி, இந்த ரூட்களை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தாம்பரம், ஆலந்தூர் போன்ற பெல்ட் ஏரியாக களில் ரேஷனின் முறையாக செயல்படவில்லை.

‘பேபி ஃபுட்’ வந்த இரண்டு மணி நேரத்திற்குள் தீர்ந்துவிடுகிறது. டாக்டர்களுடம் சர்டிபிகேட்கள் வாங்கிக்கொண்டு வர வேண்டும் என்று வைத்திருக்கிற முறைகூட சரியல்ல என்று தான் கருதுகிறேன். ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், தாசில்தார் அல்லது கிராம முன்சீப் சிபார்சு செய்வதின் பேரில் குழந்தைகள் உள்ள வீடுகளுக்கு தனியாக கார்டுகள் கொடுத்தால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். டாக்டர் சர்டிபிகேட் வாங்கிக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் 50 அமல் டின்கள் வந்தால் 50 சர்டிபிகேட்டுகளை வாங்கிக்கொண்டு வந்துவிட்டு, வந்த ஒரு மணி, இரண்டு மணி நேரத்திற்குள் அமுல் காலியாகிவிடுகிறது. இம்மாதிரி சிக்கலான சூழ்நிலைகள் ரேஷன் முறையில் இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த முறையை புனராலோசித்து, உண்மையாகவே குழந்தைகள் இருக்கிற வீடுகளுக்கு ‘பேபி ஃபுட்’ கிடைக்கும்படி செய்வதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

சர்க்கரை போன்ற அத்தியாவசியமான பொருள்களைப் பொறுத்த மட்டில்கூட ரேஷன் கடைகளில் போர்டு போடுவதில்லை. கேட்டால், டி.எஸ்.ஓ. போடவேண்டிய அவசியமில்லை, போர்டு போட்டால் தொந்தரவு தொல்லைகள் ஏற்படும் என்று சொல்லி விட்டதாகக் கூறுகிறார்கள். போர்டு அவசியம் போடவேண்டும். அப்படி போர்டு போடாத கடைகளைப் பற்றி குறிப்பு எடுத்துக் கொடுத்தால், உடனே நடவடிக்கை எடுக்கிற ஆர்வத்தை அதிகாரிகளிடையே ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. செ. சதாசிவம்: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவைகளின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் பெருமான் உரையிலே நம்முடைய நாட்டின் பிரதம அமைச்சராக விளங்கிய திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களின் மறைவுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் முகத்தான் கூறியிருப்பதை ஆதரித்தும் யாரும் அனுதாபம் தெரிவிக்காமல் இருக்க முடியாது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுடைய முக்கியமான ஸ்லோகங்களாகிய ‘ஜெய் ஜவான்’ ‘ஜெய் கிஸான்’ என்ற அடிப்படையிலே தத்துவத்தில் சென்ற 18 மாதங்களாக இந்த நாட்டிலே நல்ல

[திரு. செ. சதாசிவம்] 2nd February 1966]

முறையில் ஆட்சி நடைபெற்று வந்தது. அதற்கு முதல் அடிப்படையாக டாஷ்கெண்டு ஒப்பந்தத்தில் அவர் கையெழுத்திட்டதானது உலகத்திலேயே இந்தியா ஒரு தலைசிறந்த நாடாக விளங்குவதற்கு வழி வகுத்துவிட்டது. அவர் கையெழுத்திட்ட டாஷ்கெண்டு பிரகடனம் மிகவும் பெருமைப்படத்தக்க ஒரு பிரகடனமாகும்.

நாட்டினுடைய மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை உணவுப் பிரச்சனையாக இருந்து வருகிறது. உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காக பல திட்டங்களைப் பற்றி கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே கண்டிருப்பது பற்றி நாம் மகிழாமல் இருக்க முடியாது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, பெரிய பாசன திட்டங்களால் லாம் பூர்த்தியாகிவிட்டன என்று சொல்லப்படுகிறது. நடுத்தர பாசன திட்டங்களும் அதிகமாக இல்லை என்று கூறப்பட்டாலும், இன்னும் அதற்கு வேண்டிய வழிமுறைகளை என்ன முறையில் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான ஆராய்ச்சியில் நமது அரசாங்கம் ஈடுபடவேண்டும். குறிப்பாக பரம்பிகுளம் ஆரியாறு திட்டம் முடிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படும் தருவாயில் உளது. அதன் அண்மையிலுள்ள ஆனமலையாறு திட்டத்தை இத்துடன் இணைத்து நிறைவேற்றுவதற்கு அண்டை மாநிலங்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு, அந்தத் திட்டத்தை சீக்கிரமாக நிறைவேற்றிக்கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நடுத்தர பாசன திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை, என்னுடைய பகுதியிலே உள்ள நொய்யலாறு திட்டத்தை வரக்கூடிய ஆண்டில் நிறைவேற்றித் தருவதற்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டும். இந்தத் திட்டம் பரிபூரணமாக பரிசீலிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப் படக்கூடிய தருணத்தில் இருந்தாலும், சில சிக்கல்கள் காரணமாக அது நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை மாற்றி, வரக்கூடிய நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முதல் ஆண்டிலேயே இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள வழிவகைகள் செய்யப்படவேண்டும் என்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அமராவதி எங்கள் பகுதியில் ஓடக்கூடிய ஆறு. அந்த ஆற்றில் அணை கட்டிய பிறகு பெரும் பகுதி நல்ல வாய்ப்பும் வசதியும் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால், கடை கோடியிலுள்ள கரூர் தாலுகாவுக்கு அந்த அணை கட்டிய பிறகு பூரண வசதி எதுவும் செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. ஆயக்கட்டுகள் இன்னும் ரெகுலரைஸ் செய்யப்படவில்லை. அந்நதியில் நாங்கள் இன்னும் சில திட்டங்கள் கோருகிற நேரத்தில், அந்த ஆற்றிலிருந்து வருகிற வாய்க்கால்களை ரீமாடல் செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு தனிப் பிரிவு அதற்காக எஸ்டிமேட்டுகள் தயார் செய்து சாங்ஷன் ஆகி உள்தாக்கவும் அதன் அடிப்படையில் அந்தக் கால்வாய்கள் செப்பனிடப்பட்ட பிறகுதான் மற்ற திட்டங்களை கவனிக்க முடியும் என்றும் நமது சர்க்காரிலிருந்து உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அமராவதி ஆற்றில் அதிகமாக தண்ணீர் இருந்தாலும், அந்தத் தண்ணீரை பயன்படுத்திக்

[திரு. செ. சதாசிவம்] [2nd February 1966]

கொள்வதற்கு போதிய வாய்ப்பு வசதி இல்லாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், இந்தக் கால்வாய்களின் சீரமைப்பு சரியாக இல்லாதது தான் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கால்வாய்கள் பராமரிப்பு சரியாக இல்லாததன் காரணமாக அமராவதியில் தண்ணீர் அதிகமாக வந்தாலும் கூட, பாய்ச்சல் ஆதாரங்கள் சரியாகப் பாய்வதில்லை. தண்ணீர் வாய்க்கால்களுடைய ஆரம்ப கட்டத்திலிருந்து, 2, 3 மைல்கள் வருவதற்குள், நடுவில் பெரிய உடைப்புகள் இருப்பதன் காரணமாக மீண்டும் அமராவதி ஆற்றிற்கே தண்ணீர் திரும்பி வந்து விடுகிறது. அந்தக் கால்வாய்களை நல்ல முறையில் செப்பிடுவதற்கு, வரக்கூடிய நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் என்ற முறையில் அந்த பாய்ச்சல் ஆதாரங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். இந்த நேரத்தில் உடனடியாக ரி-மாடலிங் ஸப்-டிவிஷன் சிபார்சு செய்துள்ள சாங்ஷன் ஆன தொகையை வைத்து அந்தக் கால்வாய்களை சீர்படுத்தவேண்டும். அமராவதியில் தொல்லை கொடுக்கக்கூடியது கடைகோடியில் உள்ள வாய்க்கால்கள் என்பதை சர்க்கார் உணரவேண்டும். ஸப்-டிவிஷன் சிபார்சுகளின் அடிப்படையில் கடைகோடியில் இருக்கிற வாய்க்கால்களை ரிபேர் செய்ய ஆரம்பித்தால் இந்த பிரச்சனை நீங்கி விடும்.

அமராவதியில் ஓளவுக்கு அதிகமான தண்ணீர் இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்வோம். அமராவதியிலுள்ள தண்ணீர் எங்கள் பகுதிக்கு வேண்டும் என்று கேட்கிற நேரத்தில், இதுபோன்ற கால்வாய்கள் சீரமைப்பு செய்யப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப் படுகிற நேரத்தில், பத்திரிகைகள் வாயிலாகவும், டெலிபேட்மெண்டு கவுன்சிலின் மூலமாகவும் புதுக்கோட்டை பகுதிக்கு தண்ணீர் எடுத்துச் செல்வதற்கு திட்டம் தயாரிக்கப்படுகிறது என்று கூறப் படுகிறது. அந்தத் திட்டம் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அதைப் புறக்கணிக்கவேண்டும் என்றும் நான் கருதமுடியாது. ஆனால், நீண்ட நாட்களாக எங்கள் பகுதிக்கு பல திட்டங்கள் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அவைகளுக்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும். எங்கள் பகுதி பற்றி மராமத்து அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். சிறிய சிறிய பல திட்டங்களை நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில், எங்களுக்கு உடனே அவைகளுக்கு அனுமதி கொடுத்து, எங்கள் குறையை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக எங்கள் பகுதியில் சிறிய சிறிய பம்பு செட்டுகளை வைத்து, அமராவதி ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைத்து, மிகத் திறமையான முறையில் விவசாயம் செய்து வருவதை அமைச்சர் அவர்கள் நேரில் சென்று பார்த்திருக்கிறார்கள். அந்த விவசாயிகள் 2-10-1961-க்கு முன்னால் போட்டிருந்தால்தான் பம்புசெட்டு வைக்க கலெக்டரால் அனுமதிக்கப் படுகிறது. அந்த வகையில்தான் சர்க்கார் உத்தரவு இருக்கிறது. ஆகவே, மின்சார வசதி பெற்று பாசனவசதி செய்ய முடியவில்லை. இவைகளை நிவர்த்தி செய்து, கலெக்டர் பரிசீலனை செய்து, இதற்கு ஆவன செய்தால் நிச்சயமாக இன்றைக்குச் சொல்லப்படும் 2,400 பவுண்ட், அல்லது 3,000 பவுண்ட் மட்டும்

[2nd February 1966] [திரு. செ. சதாசிவம்]

அல்ல, 6000 பவுண்ட் வரை எங்கள் பகுதியில் விளைச்சல் பெற முடியும். அதற்கான சூழ்நிலை இருக்கிறது. வரண்ட பிரதேசமான எங்கள் பகுதிக்கு இந்த வசதி செய்து கொடுக்கப் படவேண்டும். நீர்ப்பாசன வசதிகள் அதிகமாக உள்ள பகுதிகளைமட்டும் கவனிக் காமல், வரண்ட பகுதிகளையும் அதிகமாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு அமராவதியிலிருந்து புதுக்கோட்டைக்கு தண்ணீர் கொண்டு போகத் திட்டம் போடுகிறோம். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள மூலனான் பகுதிக்கு திட்டங்கள் போட்டு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்த போதுகூட இதைப் பற்றித் தெரிவித்தார்கள். அவர்களும் ஆவன செய்வதாகவும் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையிலே அமராவதியில் அதிகமாகத் திட்டங்கள் போடும்போது, எங்கள் பகுதியையும் முதன்மையாக கவனிக்க வேண்டும் என்று மன்றாடித் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்; கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்களும் நிச்சயமாகக் கவனிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்கு உண்டு. எங்கள் பகுதி வரண்ட பகுதி. அங்கே மழை மிக, மிகக் குறைவு. இன்றைக்கெல்லாம் பெய்தால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 15 அல்லது 20 அங்குலம்தான் பெய்யும். மழை பெய்யும் காலத்தில் கூட ஏற்றத்தாழ்வாக உள்ள பிராந்தியங்களில் கிணறுகள் வெட்டிவிடக்கூட ஊற்று நீர் வருவதில்லை. சர்க்காரிலே பல திட்டங்கள் மூலமாக உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக, அதிகமான கிணறுகளை வெட்டித் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பது என்கிற அடிப்படையிலே தத்துவத்திலே விவசாயத்தை பயன் உள்ளதாகச் செய்யவேண்டும் என்று செய்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட அக்கறை உள்ள நேரத்தில் ஏராளமாகக் கிணறுகள் வெட்டப் படுகின்றன. பக்கத்தில் பக்கத்தில் கிணறுகள் வெட்டி ஊற்று நீர் எடுப்பதால், சுமார் 80 அல்லது 90 அடியில் இருக்கும் ஊற்று நீரும் காணாது என்ற சூழ்நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஆங்காங்கே சிறிய சிறிய குட்டைகளையும் செக் டாம்கள் என்ற முறையில் அமைத்து தண்ணீரைத் தேக்கினால், அதிகமாக வரும் தண்ணீரைத் தேக்கினால் கிணறுகளுக்கு அதிக ஊற்று கிடைக்கும். இந்த திட்டம் பற்றி ஜில்லா அபிவிருத்தி கவுன்சிலில் கேட்டபோது, இந்த திட்டத்தை எந்த இலாகா செய்வது என்பதில் நிர்ணயம் இல்லாமல் இருக்கிறது என்று தெரிந்தது. கலெக்டர்கூட எந்த இலாகா ஏற்றுச் செய்வது என்பது குழப்பு மாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை பப்ளிக் ஓர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டா, எஸ்.எம்.ஐ.பி. யா அல்லது புட் ப்ரொடக்ஷனா என்று புரியாமல் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். காரணம் இது அப்படியிருக்கும் நேரடித் திட்டம் அல்ல எனக் கூறப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும் போது சிறிய சிறிய திட்டங்களுக்கு வழிவகை செய்தால், நிச்சயமாகப் பயன் அடைய முடியும். அந்த முறையில் வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று மன்றாடித் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கலெக்டர் கூட இது சம்பந்தமாக திட்டங்களை தயாரித்து முயலுகிறேன் என்று பெரும் ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே இது

[திரு. செ. சதாசிவம்] [2nd February 1966]

சம்பந்தமாக ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் என்று சர்க்காரைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்துடன் இத்திட்டத் திற்கு முறறை உள்ள விதிகளை தழுவத்தவோண்டும்.

ஆற்று ஓரங்கள், வாய்க்கால் ஓரங்கள் இவ்வெல்லாம் கிணறு வெட்ட தடையிருக்கிறது. ஆற்றுக்கு 2 பர்லாங் தூரத்திலும், வாய்க்காலுக்கு ஒரு பர்லாங் தூரத்திலும் உள்ள பழைய கிணறு களுக்கு பம்பு செட்டுகள் வைத்து இரைப்பதற்கு அனுமதியில்லை என்பதால், மின்சார இலாகாவினர் பப்ளிக் ஓர்க்ஸ் டிபார்ட் மெண்டிலிருந்து பர்மிஷன் வாங்கவேண்டும் என்று சொல்லு கிறார்கள் அந்த பர்மிஷனுக்குப் போனால், இவ்வளவு தூரத்திற்குள் இருப்பதால் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதனால் பெரும் தொலைகளுக்கு ஆளாகவேண்டியிருக்கிறது. கலெக்டர் இது முக்கியமானது, பர்மிஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்தாலும்கூட, கொடுக்கப்படவில்லை. எங்கள் பகுதியில் ஆற்றங்கரையில் வெட்டப்படுகிற கிணறுகளில் கூட ஊற்று வருவது கிடையாது. ஆகவே, இந்த விதியைத் தளர்த்தி உதவி செய்யவேண்டும். முதலிலே இந்த விதி போட்ட போது, லேயர் பவானி பக்கத்திலுள்ள வாய்க்கால்களில் ஊற்று நீர் வற்றி விடும் என்கிற அடிப்படையிலே தத்துவத்திலே, போடப் பட்ட விதி இது. ஆனால் இப்பொழுது லேயர் பவானிப் பக்கத் தில் மின்சார பம்பு செட்டுகள் வைக்க அனுமதி வழங்குகிறோம். அது தனி சட்டத்தின் மூலம் செய்யப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும் போது, எங்கள் பகுதி வாண்ட பகுதியாக இருப்பதால், தொல்லை தாக்கடிய அம்சமாக இருப்பதால், இதை ரத்து செய்ய வசதி செய்து விவசாயிகளுக்கு மின்சார பம்புசெட்டுகள் வைக்கும் விதியின் கீழே வரக்கூடிய கிணறுகளுக்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று கறிக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று இன்னும் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவற்றைத் தெரிந்துகொண்டு, ஆவன செய்ய மாமத்தது அமைச்சர் அவர்கள் அதிகாரிகளைக் கொண்ட ஒரு மாநாட்டை கருவில் கூட்டி தக்க நடவடிக்கை எடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை வரவேற்று என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

* திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு: ராட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய கவர்னர் பெருமான் ஆற்றி யிருக்கும் உரைமீது நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் விவாதத்தில் நானும் என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள், விவசாயத்திற்கும் உணவு உற்பத்திக்கும் முதல் இடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்பதில் கூர்ந்து கவனம் செலுத்தி ஆக்க வேலையில் அரசாங்கம் ஈடு பட்டிருப்பதாக கவர்னர் உரையில் கூறப் பட்டு இருக்கிறது. ஆனாலும், அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கை களைப் பார்த்தால், அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்காமல் இருப்பதைப் பார்த்தால் மிக்க வேதனையாக இருக்கிறது. சேலத்தில் எஸ்.எம்.ஐ.பி. டிவிஷன் இருக்கிறது. அவர்களிடம்

[திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு] 2nd February 1966]

சில திட்டங்களைச் சொல்லிப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று சொன்னோம். அவர்கள் திட்டங்களைப் பரிசீலிக்காமலே, அவை கட்டுபடியாகா, உதவாத திட்டங்கள் என்று தள்ளிவிட்டார்கள். அதைப் பற்றியெல்லாம் ஜில்லா டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலில் சொல்லி கலெக்டரிடம் முறையிட்டதன் பேரில், மீண்டும் பரிசீலிக்கச் செய்து, இந்த திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டிய சூழ்நிலையை உண்டாக்கி, எஸ்டிமேட்டு போட்டு முடிந்த நிலையில், இன்றைக்கு சிலருடைய தூண்டுதல் பேரில், அந்தத் திட்டங்கள் கைவிடப் பட்டிருக்கின்றன. சேலத்தில் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு வழி இல்லாவிட்டாலும், சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு வாய்ப்பு இருப்பதை எடுத்துச் சொன்னாலும், அங்கே உள்ள சிலருடைய தூண்டுதலால் அதிகாரிகள் அவர் களுக்குக் கட்டுப்பட்டு திட்டங்களைப் பரிசீலிக்காமலே கைவிட்டு விடுகிறார்கள். ஆகவே, அங்கே பாசனவசதிகள் குறைவாக இருக்கும் பகுதியில் விவசாயம் செய்யத் தடை இருக்கிறது.

இப்பொழுது கிணறு வெட்ட, பம்பு செட்டு வைக்க என்று லோன் கேட்டு விண்ணப்பங்கள் போட்டாலும் அதிகமாகக் கால தாமதம் ஆகிறது. ஒரு விவசாயி லோன் கேட்டு பல மாதங்கள் நடந்து, அதிகாரிகளை அணுகி அவர்களிடம் கேட்டுப் பெறலாம் என்றாலும், அதற்கும் அதிகமான காலம் ஆகிறது. இப்படிப் பட்ட லோனுக்குப் போகிற சமயத்தில், தங்கப் பத்திரத்திற்கு இவ்வளவு கிராம் கொடு என்று வற்புறுத்தும் சூழ்நிலைதான் இருந்து வருகிறது.

என்னுடைய தொகுதியில், ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனை எடுத்துக் கொண்டால், அது மிகவும் பஞ்சப் பிரதேசம். அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதியில் நாற்பதாயிரம் கிராம் தங்கம் வசூலிக்கவேண்டும் என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நாற்பதாயிரம் கிராம் தங்கத்தின் மதிப்பு சுமார் ஐந்து லட்ச ரூபாய் ஆகிறது. பஞ்சப் பிரதேசமான ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் வட்டாரத்தில் ஐந்து லட்ச ரூபாய் வசூல் செய்வ தென்பது மிகவும் கடினமான வேலையாகும். எனவே, விவசாயி களைத் துன்புறுத்தி, எந்தக் கடன் அப்ளிகேஷன் வந்தாலும், விவசாயிகள் எந்தக் காரியத்திற்காக அதிகாரிகளை அணுகினாலும், அங்குள்ள அதிகாரிகள், “இவ்வளவு தங்கம் கொடு” என்று கேட்கின்ற நிலை இருக்கிறதே தவிர, விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யும் வகையிலே கடன் விண்ணப்பத்தைப் பரிசீலித்து உடனடி யாகக் கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லாமல் இருக்கிறது. அங்குள்ள அதிகாரிகள் தங்கம் வசூலிப்பதற்கென்றும், சிறு சேமிப்பிற்கு என்றும் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, அலுவலகத்திலே எந்த வேலையும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. என்னுடைய டிவிஷனில் ஒரு அதிகாரி ஒரு மாதத்திலே தன்னுடைய சுற்றுப் பயணத்திற்காக ரூ. 1,800 படி பெற்றிருக் கிறார். ஒரு அமைச்சர்கூட பெறாத தொகையை அங்குள்ள ஒரு லேனின் டிவிஷனல் ஆபீசர் பெற்றிருக்கிறார். கலெக்டர்கூட அவ் வளவு பெற்றிருக்கமாட்டார். ஒரு ரெவின்யூ டிவிஷனல் அதிகாரி கிட்டத்தட்ட இரண்டாயிரம் ரூபாய் பெறுகிறார் என்றால், அங்கு

[திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு] [2nd February 1966]

அலுவலகத்தில் எப்படி வேலை நடந்திருக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதையெல்லாம் தக்க முறையிலே அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து, எவ்வளவு கிராம் தங்கம் வசூலிக்கப்பட்டது, எவ்வளவு சிறு செமிப்புக்காக வசூலிக்கப் பட்டது என்பதையெல்லாம் பார்த்து, அந்த அதிகாரிக்கு அவ்வளவு பயணப்படி கொடுப்பதற்குத் தகுதியுடையவரா என்று பரிசீலிக்க வேண்டும். அவருக்கு இருக்கும் சம்பளம் ரூ. 400-க்குக் குறைவாகத்தான் இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். சம்பளத்தைப் போல் நான்கு மடங்கு பயணப் படி பெற்றிருக்கிறார். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, அரசாங்கம் எந்த முறையில் செயல்படுகிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்கும் போதுதான் நமக்கெல்லாம் வேதனையாக இருக்கிறது. இந்த நிலையிலேயே சென்றால், அலுவலக வேலையும் நடக்காது, விவசாயிக்கு வேண்டிய ஊக்கமும் இருக்காது. ஆகவே, அங்குள்ள நிலைமைகளைக் கவனித்து வந்திருக்கும் லோன் அப்ளி கேஷன்களையும் மற்றவைகளையும் உடனடியாகப் பரிசீலித்து, விவசாயிகளுக்குப் பணம் விநியோகிக்கப்படவேண்டும்.

கிணறு வெட்டுவதற்குக்கூட மிகக் குறைந்த தொகை, அதாவது மூவாயிரம் ரூபாய்தான் கடனாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை ஐயாயிரம் ரூபாய் அளவிற்கு உயர்த்தியிருப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. ஆனால், ஐயாயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கலாம் என்ற உத்தரவுகூட இன்னும் அங்குள்ள அதிகாரிகளுக்கு வாவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் பணத்தை உடனடியாகக் கொடுத்து, அவர்களுக்கு இன்னும் போதாது என்றாலும்கூட, மேலும் மேலும் கிணறு வெட்டுவதற்குக் கடன் கொடுக்க முன்வரவேண்டும். கடன் கொடுப்பதிலேகூட, தகுதி உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்காமல், தகுதி இல்லாதவர் களுக்குக் கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. கடனைத் திருப்பிக் கட்ட முடியாத விவசாயிக்குக்கூட, அதிகாரிகள் லஞ்சம் பெற்றுக் கொண்டு கடன் சாங்ஷன் செய்கிறார்கள். யார் கடனை ஒழுங்காகத் திருப்பிக்கொடுக்கத் தகுதி பெற்றிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கடன் சாங்ஷன் ஆகாத நிலையும் இருக்கிறது. ஆகவே, இதை யெல்லாம் கவனித்து, தகுதி உள்ள விவசாயிகளுக்கு, விவசாய வேலைகளுக்கான கடன்கள் கிடைக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கும் சில பெரிய நகரங்கள் நெசவாளிகள் வாழும் பகுதியாகும். அந்தப் பகுதியில் மூன்று வாரங்களுக்கு மேலாக அரிசி சப்ளை செய்யாமல் ஜனங்கள் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கண்ட்ரோல் முறையை இருக்கும் கண்ட்ரோல் முறையினால் அங்குள்ள விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அங்கே உள்ளவர்கள் அதைச் சாக்காக வைத்துக்கொண்டு லஞ்சம் வாங்கக்கூட வகையாக இருக்கிறது. மாவட்டத்திலிருந்து மாவட்டத்திற்கும், தாலுகாவிலிருந்து தாலுகாவிற்கும் நெல்லைக் கொண்டுவரும்போது, சில அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு விட்டுவிடுகிறார்கள். சிலர்

[2nd February 1966] [திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு]

பிடித்துக்கொண்டு அந்த நெல்லை சொஸைட்டிக்குக் கொடுத்துவிடு கிறார்கள். கண்ட்ரோல் விலைக்கு வாங்கும் நெல்லைக்கூட அவர்கள் நல்ல முறையில் பதப்படுத்தி வைக்காமல் கோடவுனிலே அடக்கி வைத்து நாற்றம் எடுத்த பிறகு அதைத்து மக்களுக்கு விநியோகிக் கிறார்கள். சென்னை நகரிலேகூட அதுபற்றிப் பல புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. நாற்றம் பிடித்த அரிசியைவிட மலிவான விலைக்கு நல்ல அரிசி கிடைக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. எனவே, கண்ட்ரோல் முறையை எடுத்துவிட்டால்தான் மக்களுக்கு மலிவான விலையில் நல்ல அரிசி கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இந்தக் கண்ட்ரோல் முறை இருப்பதனால், அதிகாரி கள் வெளியிலே சுற்றிக்கொண்டு பயணப்படியை வாங்கிக்கொண் டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக ஏற்படும் செலவைக்கூட விவசாயி களுக்குத் தொடுத்தால் அவர்களுக்குப் பயன் உடையதாக இருக்கும்; அதிகாரிகளும் அலுவலகத்தில் தங்கியிருந்து வேலை பார்க்க வசதியாகவும் இருக்கும். இதையும் அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரஷ்யாவிலிருந்து ட்ராக்டர் இறக்குமதி செய்யப்பட்டு வரு கிறது. அதை இம்போர்ட் டீட்டி உட்பட, கிட்டத்தட்ட ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கு விற்பனையாகி இருக்கிறார்கள். அந்த ஐயாயிரம் ரூபாயில் ஆயிரம் ரூபாய் இம்போர்ட் டீட்டியாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குச் சலுகை தருகிறோம் என்று சொல்லும்போது, இம்போர்ட் டீட்டியை எடுத்துவிட்டு அசல் விலைக்கே ட்ராக்டர் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் மிச்சமாகும். இதுபோன்ற சலுகைகள் செய்வதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஊக்கம் அளித்து, உற்பத்தியைப் பெருக்க நல்ல முயற்சிகளை அரசாங்கம் மேலும் மேற்கொண்டு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வாய்ப்பை அளித்த கனம் சபாநாயகருக்கு நன்றி தெரிவித்து, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. க. காளியப்ப கவுண்டர்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய பேருரையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் நான் பேச விரும்புகிறேன். காலஞ்சென்ற திரு. லாப்பகலூர் சாஸ்திரி அவர்கள் எளிய குடும்பத்தில் பிறந்து எளிய வாழ்க்கை நடத்தியவர். அதனால் தான் அவர் ஏழை மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவதற்காக அரும்பாடுபட்டார். அதோடு, நம்முடைய அமரர் நேருஜி அவர்கள் சமாதானத்திற்காக எவ்வளவு அரும்பாடுபட்டாரோ, அதேபோல் தொடர்ந்து சாஸ்திரி அவர்களும் அரும்பாடுபட்டார். சமாதானத்திற்காகவே அவரும் உயிர் நீத்தார். சாஸ்திரி அவர்கள் மறைந்ததைத் குறித்து அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு என்னு டைய அநவநாபத்தை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது கவர்னர் பெருமானுடைய உரையில் விவசாயத் திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், மழை இல்லாத இயற்கைக் கோளாறினால் இவ்வருஷம் அதிக விளைச்சல் அவதற்கு முடியாமல் போய்விட்டது. என்னுடைய தொகுதியாகிய நம்பியூர் தொகுதி, திருப்பூர், பல்லடம், குலூர்

[திரு. ஏ. கூ. காளியப்ப கவுண்டர்] [2nd February 1966]

தொகுதிகளிலுள்ள சுமார் 3 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலேயே மிகவும் வரண்ட பகுதியாக இருக்கின்றது. அந்தப் பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் வசதி அதிகம் கிடையாது. கிணற் நிலம் நான்கு, ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறைதான் ஒரு போகம் இரண்டு போகத்திற்குத் தண்ணீர் வருகிறது. அதனால், இப்பொழுது சுமார் 30 ஆயிரம் ஏக்கர் பாசனத்திற்குக் கொடுக்கும் தண்ணீரை, ஆங்காங்கு குளம் குட்டைகளை அமைத்துத் தேக்கி வைத்தால், அதிக விளைச்சல் ஏற்படும். முப்பது ஆயிரம் ஏக்கர் பாசனத்தில் தற்போது சுமார் ஒன்றரை லட்சம் பொதி நெல்தான் வரும். அதாவது சுமார் 6 லட்சம் மூட்டைதான் கிடைக்கும். அந்த மூன்று லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில் ஆங்காங்கு குளம் குட்டைகளை அமைத்து அவற்றில் வருஷத்திற்கு இருமுறை தண்ணீர் நிரப்பிக் கொடுத்தால், மூன்று லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில் குறைந்தது 15 லட்சம் பொதி—அதாவது 60 லட்சம் மூட்டை (Millets) கருந்தானியம் கிடைக்கும். இது போன்று, இரண்டரை (2½) லட்சம் ஏக்கரில் பருத்தி 15 முதல் 16 லட்சம் பொதி வரையில் கிடைக்கும். ஐம்பது ஆயிரம் ஏக்கரிலே புகையிலை ராகுபடி செய்தால் குறைந்தது ஐந்து கோடி ரூபாய்க்கு மேல் சென்ட்ரல் எக்ஸ்சைஸ் டீட்டி கிடைக்கும். இத்தகைய வாய்ப்பு உள்ள கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் ஒரு பகுதியிலே நான் குறிப்பிட்டது மாதிரி குளம் குட்டைகளை அமைத்துத் தண்ணீரை நிரப்பிக் கொடுத்தால், கிணறுகளை வெட்டிக் கொடுத்தால், வருஷத்திலே சுமார் 10 லட்சம் பொதி—40 லட்சம் மூட்டை—உபரியாகக் கருந்தானியம் கிடைக்கும். அது போல், ஐந்து கோடி ரூபாய் சென்ட்ரல் எக்ஸ்சைஸ் டீட்டி கிடைக்கும், பத்து லட்சம் பொதி பருத்தியும் கிடைக்கும். இப்படி ஒரு ஜில்லாவில் ஒரு மூலையில் இவ்வளவு கிடைத்தால், நம்முடைய ராஜ்யம் பூராவும், இந்தியா பூராவும், இதே முறையை அனுஷ்டித்தால், பலன் அதிகமாகக் கிடைக்கும். இந்தியா பூராவும் இந்த முறையிலே குளம் குட்டைகளையும், கிணறுகளையும் அமைத்துத் தண்ணீர் தேக்கி வைத்தால், நம் நாட்டுக்கு வேண்டிய உணவுத் தானியங்கள் கிடைக்கும். அதனால் உணவு தானியத்தில் தன்னிறைவு பெற முடியும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் குளம் குட்டை அமைப்பதாக இருந்தால் குறைந்தது ஒரு டன் விளைச்சலுக்கு ஐந்தாயிரம் ரூபாய் செலவுத்தாக வேண்டும். இப்போது ஒரு டன் விளைச்சலுக்கு 2,500 ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அதை ஐந்தாயிரம் அல்லது ஆறாயிரமாக்கினால்தான் குளம் குட்டை அமைக்க முடியும். இப்போது குளம் அமைப்பது என்றால் நூறு ஏக்கராவுக்குத் தண்ணீர் பாசனம் அளிக்கக்கூடியதாக அமையவேண்டும் என்று கணக்கு எடுக்கிறார்கள். ஆனால் நல்ல மறை பெய்தால்தான் அப்படி நூறு ஏக்கராவுக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பது சாத்தியமாகும். அதே நேரத்தில் குளம் எனத் தோண்டி பத்தடி உயரத்திற்குத் தண்ணீர் தேங்கி நிற்கும்படிச் செய்தாலேயே—அதைச் சுற்றியுள்ள நூற்றுக் கணக்கான கிணறுகளில் தண்ணீர் ஊற்று நிற்கும். என் தொகுதியில் மொட்டணம் என்ற ஊரில் அப்படி ஒரு குளம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. நூறு ஏக்கரா பாசனம் என்று அதற்கு கணக்கு எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால்

1-00
P. M.

2nd February 1966] [திரு. ஏ. கூ. காளியப்ப கவுண்டர்]

சுற்றுவட்டாரக் கிணறுகள் எல்லாம் அதனால் பயன் பெறுவதால் ஆயிரம் ஏக்கராவுக்கு மேல் பாசன வசதி கிடைக்கிறது. நூறு ஏக்கரா நன்றாக விளைந்தால் நானூறு பொதி நெல்தான் கிடைக்கும். இன்றைக்கு அதை எடுத்துக் 1,500 மூட்டை தான் கிடைக்கும். இன்றைக்கு அரை ஏடுத்துக் கொண்டால் 20 ஆயிரம் மூட்டை உற்பத்தியாகிறது. ஆகவே குளம் குட்டை ஏற்படுத்தினால் அதிலிருந்து நேரிடையாகக் கிடைக்குளம் குட்டை ஏற்படுத்தினால் அதிலிருந்து நேரிடையாகக் கிடைக்கிற பாசன வசதியைவிட சுற்றுப்புற கிணறுகளில் ஏற்படுகிற நீர் ஊற்றின் மூலம் கிடைக்கிற பாசன வசதி மறைமுகமாக அதிகமாக இருக்கிறது. செங்கப்பள்ளியிலும் ஒரு குளம் அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்னும் அதிகமான குளங் குட்டைகளை ஏற்படுத்தித்தரவேண்டும். மேலும், கீழ் இருப்பவர்கள் ஒரு குளம் என்று எடுத்துக் கொண்டால் இரண்டு மூன்று வருஷ காலம் தாமதித்து விடுகிறார்கள். இன்னும் விரைவாக அமைத்துத் தர வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் தொகுதியில் வேமாண்டாம்பாளையம் குளம், வெள்ளாப்பாளையம் குளம், சந்தைப்பாளையம் போன்ற நான்கைந்து குளம் அமைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதோடு குட்டையும் நார்பது, ஐம்பதுக்கு மேல் அமைக்கவேண்டியிருக்கிறது. கூடிய விரைவில் ஆவன செய்யுமாறு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல இப்போது புதிதாக கிணறு வெட்டுவதற்கு ஐந்து ஆயிரம் வரைக்கும் கொடுக்கிறார்கள். ஐந்தாறு அதில் மானியம் எங்கள் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் கிணறு வெட்டவேண்டும் என்றால் பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல், பதினைந்தாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறது. ஆகவே எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும். அதில் ஆயிரம் மானியமாகக் கொடுக்கவேண்டும்.

அதோடு பரம்பிக்குளம், ஆளியார், மோட்டீர் பக்கம் எல்லாம் ஒரு பர்லாங்கு, இரண்டு பர்லாங்குக்குக் கிணறு வெட்டக் கூடாது என்ற விதியை எடுத்து விட்டார்கள். அதே போல் லோயர் பவானி ஏரியாலிலும் அந்த விதியை எடுத்துவிட்டால் சௌகர்யமாக இருக்கும். ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களிடமும் நேரில் சொன்னேன். அந்தத் தடையை எடுக்க முயற்சி எடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதை எடுத்துவிட்டால் கிணறுகளுக்கு பம்பு செட்டு வைக்க சௌகர்யமாக இருக்கும். அதனால் அதிக விளைச்சல் ஏற்பட சௌகர்யமாக இருக்கும்.

அதோடு இப்போது மின்சார கணக்கின் கொடுக்க அலுமினியம் கம்பி கிடைப்பது இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இருதாறு, முன்னாறு மைல் தூரத்திற்கு கம்பி இந்த வருஷ மார்ச் மாதத் திற்குள் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, சேலத்தி லுள்ள அலுமினியம் பாக்டரியில் விவசாயத்திற்கு மின்சாரக் கணக்கின் கொடுக்க அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகிற இந்த அலுமினியம் கம்பியை உடனடியாகத் தயார் செய்து சப்ளை செய்ய வேண்டும் என்பதாக கட்டுப்பாடு ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு ஏ. கூ. காளியப்ப கவுண்டர்] [2nd February 1966]

இப்போது நெல் அந்தப் பகுதியில் ஒரு போகம், இரு போகம், முப்போகம் என்று செய்யலாம். ஆனால் எல்லா இடத்திற்கும் பொதுவாக ஒருபோகம் கொடுப்பது என்கிற முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒருபோகம் போட்டால் அதிக விளைச்சல் ஏற்படுகிறது. இருபோகம் என்றால் விளைச்சலும் குறைகிறது. எலிகள் பாம்புகள் அதிகமாகப் போய்விடுகின்றன. ஒருபோகம் விளைத்து, இடைக் காலத்தில் எலிவேட்டை, சாரைப்பாம்பு தொல்லை யை ஒழிக்கவும் வசதி இருக்கிறது. ஆக ஏகம் ஒரு போகம் கொடுக்க ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் ஊர்ப்பகுதியில் ஏற்கனவேயே இரண்டு மூன்று கிராமத் தார்கள் ஒன்று கூடி ஒரு போகம் விளைவிப்பது என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே ஏகம் ஒரு போகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்வதோடு லோயர் பவானி வாய்க்காலில் தண்ணீர் கொடுத்து உதவுமாறு கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆ. தங்கவேலு : கனம் சட்டமன்ற துணைத்தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு கவர்னர் அவர்களுடைய உரை நம்முடைய மறைந்த மாணிக்கம் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்துவதைத் தவிர, வேறு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது ஒன்றும் இல்லை. பொதுவாகச் சொல்லப்போனால் அவரது உரை உப்பு சப்பென்று இருக்கிறது என்று தான் சொல்லவேண்டும். அதாவது சாரம் ஒன்றும் இல்லை. ஏதோ வெள்ளைக்காரன் நடத்திவந்த சம்பிரதாயப்படி நாமும் செய்வதால் ஏதோ வந்து உரை நிகழ்த்திவிட்டுப் போய் விட்டார்கள். வேறு ஒன்றும் இல்லை. தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட முக்கிய விஷயங்களைப் பற்றியோ, கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பற்றியோ ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. அது வருந்தக் கூடிய விஷயமாகும்.

சென்ற ஆண்டு தொழிலாளர்களுக்காக இருக்கக் கூடிய லேபர் கோர்ட்டு பல ஆண்டுகளாக வழக்குகளைப் பைசல் செய்யாமல் நீதிபதிகள் அடிக்கடி மாற்றப்பட்டு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டபோது, முதலமைச்சர் அவர்கள் அது ஹைக் கோர்ட்டு உசிதம் போல் செய்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார். லேபர் கோர்ட்டு நீதிபதிகளை அடிக்கடி மாற்றிக்கொண்டே இருப்பதனால் பல வழக்குகள் முடியாமல் இருக்கிறது. இதுபற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் எவ்வித அக்கறையும் கொள்ளவில்லை. குறைந்தது ஒரு நீதிபதியை ஓரிடத்தில் மூன்று ஆண்டுகளாவது வைத்திருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் வழக்குகளை நல்லமுறையில் பரிசீலனை செய்து சீக்கிரம் தீர்ப்புக் கூற வழியேற்படும். ஸ்காலர்ஷிப் பெறுவதற்கு 1,500 ரூபாய் என்று வருமான வரம்பு இருப்பதை 2,500 ரூபாய்க்கு உயர்த்தவேண்டுமென்று சென்ற ஆண்டிலேயே வற்புறுத்தினோம். ஆனால் அது இன்னும் உயர்த்தப்படவில்லை. சென்ற ஆண்டு ஆசிரியர்களுக்கும், என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் பஞ்சப்படி 16 ரூபாய் உயர்த்தப்பட்டதால் அவர்களுடைய வருமான வரம்பு 1,500 ரூபாய்க்கு மேல் போய்விட்டது.

2nd February 1966] [திரு. ஆ. தங்கவேலு]

தால் அவர்களுடைய பிள்ளைகளின் பெரும்பாலோர் ஸ்காலர்ஷிப் பெறமுடியாத நிலையில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த சான்றிதழ் பெறக்கூடிய முறையினால், நிலத்திலும் வியாபாரத்திலும் அதிகமான வருமானம் பெறக்கூடியவர்கள்கூட தவறாக குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் என்று சான்றிதழ் பெற்றுவிடுகிறார்கள். இது அரசாங்கத்திற்கும் தெரிந்ததுதான். ஆனால் சாதாரண உத்தியோகஸ்தர்களுடைய இருக்கக்கூடியவர்களுடைய பிள்ளைகள் உண்மையில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு நாட்களுக்குமுன், நம்முடைய சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களில் யாராவது இந்த மாதிரி வாங்கியிருக்கிறார்களா என்று நான் கேள்வி கேட்டபோது அதற்கு பதில் கிடைக்கவில்லை. நான் அப்படிக்கேட்டதால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை குறைவாக மதிப்பிடுகிறேன் என்று அர்த்தம் அல்ல. நாம் எப்படி நேர்மையாக நடந்துகொள்கிறோம் என்பதை நாம் பொதுமக்களிடம் காட்டவேண்டும். நாம் பொதுமக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் அப்படிக்கேட்டேன். ஆனால் அதற்குப் பதில் கிடைக்கவில்லை. இதைப்பற்றி பொதுமக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் வேண்டுமானால் அப்படிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் போலிருக்கிறது. சாதாரண உத்தியோகஸ்தர்கள், மற்றவர்கள் தான் அப்படி வாங்கக்கூடாது என்ற அளவிற்குத்தான் எண்ணுவார்கள். ஆகவே யாராக இருந்தாலும் நியாயமான அளவிலே தான் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான் நல்லது.

உணவு உற்பத்தியைப் பற்றி அரசாங்கம் கவலையுடன் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மறைந்த திரு. லால் பகதூர் அவர்கள் யுத்த நெருக்கடி காலத்திலே கூட உணவிற்கு அதிக கவனம் செலுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார். உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கமும், அமைச்சர்களும் இங்கே சொன்னாலும்கூட உணவு உற்பத்திப் பெருக்கம் எந்த அளவில் இருக்கிறது என்றால் குறைந்த அளவில் தான் இருக்கிறது என்று தான் சொல்லவேண்டும். காரணம், போடக்கூடிய திட்டங்களும், கொடுக்கக்கூடிய பணமும் யாருக்குப் போய்ச் சேரவேண்டுமோ அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. பயிரிடக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு இரண்டு, மூன்று, நான்கு ஏக்கர் வைத்து நேரடியாக உழுது பயிரிடக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு இந்தப் பணம் போய்ச் சேருவது இல்லை. கிணறு வெட்டுவதை எடுத்துக் கொண்டால் இந்த ஆண்டு ஏராளமான கிணறுகள் வெட்டவேண்டுமென்று அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. இரண்டு, மூன்று ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த உதவி கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் இதற்காகப் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு அலைவதுதான் வேலை. இதைத் தவிர இந்த வருஷம் தங்கப் பத்திரத் தொல்லை வேறு வந்துவிட்டது. ஒருவருக்கு 2,000 ரூபாய் கொடுத்தால் அதில் 500 ரூபாய் மானியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. மீதி யுள்ள 1,500 ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இதை வாங்கு வதற்காகப் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு சாதாரண விவசாயி நடந்து சென்றால் கிராம சேவக் முதல் மேலே உள்ளவர்கள்வரை எல்லோ

[திரு. ஆ. தங்கவேலு] [2nd February 1966]

பாலம் மலையைக் குடைந்து கட்டப்படுகிறது. நான் அந்தப் பாதையில் கடந்த 30, 35 வருஷங்களாக வந்து கொண்டிருக்கிறேன். அங்கு மழை பெய்ததால் போக்குவரத்து நின்றது என்றே அல்லது ஏதாவது விபத்து ஏற்பட்டது என்றே ஒன்றும் கிடையாது. அங்கு ஒரு பாலம் கட்டுகிறார்கள். எங்கு பாலம் தேவையோ அங்கு கட்டாமல் எங்கு அவசியம் இல்லையோ அங்குக் கட்டுகிறார்கள். அது அமைச்சர் அவர்களுடைய மாவட்டம் என்ற காரணத்தாலோ அல்லது அமைச்சருக்கு வேண்டிய கண்டிராக்டர் என்பதாலோ பாலம் கட்டப்படுகிறதா என்று தெரியவில்லை.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member is making an insinuation when he says: “அமைச்சருக்கு வேண்டிய கண்டிராக்டர்”.

திரு. ஆ. தங்கவேலு: அந்தப் பாலத்தை மலையைக் குடைந்து கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் சொல்லுகின்ற இடத்தில் சிறு மழை பெய்தாலும் கார், பஸ் எதுவும் செல்ல முடியாத நிலை இருந்தும் அங்கு பாலம் கட்டப்படவில்லை. அங்கு ஒரு பாலம் எந்த அளவுக்கு அத்தியாவசியம் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேனோ தவிர குற்றம் சொல்லவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. அந்தப் பாலத்தைக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய பகுதியில் சாத்தனூர் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அதற்குப் பக்கத்தில் வைரப்பரம், தாதாபுரம், கொடியம் ஏரித் தண்ணீர் போகிறது. சாத்தனூர் கிராமத்தில் உள்ள 50 ஏக்கர் வெள்ளத்தில் அடித்துக் கொண்டு போகிறது. அது கடைசியில் சாரம் ஆறு என்று ஓங்குகிற வந்து சேருகிறது. அங்கு கரை உடைந்து மண் மேடிட்டிருப்பதன் காரணமாக, கடந்த 10, 15 வருஷ காலமாக 50 ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் சாகுபடி செய்ய முடியாமல் முடிக் கிடக்கின்றன. அந்தப் பகுதி மக்கள், விவசாயிகள் அதைக் கண்டு சலித்து பட்டணத்தில் வந்து குடியேறி விட்டார்கள். இதைப் பற்றிச் சட்ட மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். அங்கு இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள், உதவி என்சினியர்கள், பெரிய என்சினியர் எல்லோரிடமும் மகஜர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே கரை போட்டால் 50 ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் சாகுபடிக்குப் பயன்பட முடியும் என்று சொன்னோம். இதுவரை ஏதும் செய்யப் படவில்லை. உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படிப் பெருகும்? இது போன்றவற்றுக்கெல்லாம் வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த துணைச் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1-25 p.m.

MR. DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

2nd February 1966]

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 102. Notification issued with G.O. Ms. No. 3226, Revenue, dated the 23rd November 1965, regarding the Estates Abolition Tribunal, Dharmapuri, constituted under section 8 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, as also the Tribunal for the purposes of the Madras Estates (Supplementary) Act, 1956. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Estates (Supplementary) Act, 1956 (Madras Act XXX of 1956).]

B. Reports, Notifications and other papers.

* 15. Report of the J. S. C. on the Madras Medical Practitioners Bill, 1965 (L. A. Bill No. 22 of 1965).

† 16. Note regarding the constitution of Rameswaram Township under the Madras Panchayats Act, 1958.

* Laid on the Table of the House on 1st February 1966.

† Despatched to Members on 31st January 1966.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Thursday, the 3rd February 1966.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock Mr. Speaker (THE HON. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Manufacture of small tools

* 61 Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to set up factories for manufacture of small tools in the State; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No Sir.

(b) Does not arise.

திரு. வை. சங்கரன் : தொழில் முன்னேற்றத்தைக் கருதியும் வேறு யுத்தத்திற்கு வேண்டிய கருவிகள் செய்வதற்கும் ஸ்மால் மெஷின் டீல் தயாரிப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்பொழுது நாம் எந்தெந்த நுழைவிலே யுத்தத்திற்கு அவசியமான கருவிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ, அவற்றைச் செய்வதற்கு எந்தெந்த இடங்களில் வசதி இருக்கிறதோ அங்கே துரிதமாகச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. செ. மாதவன் : நம்முடைய மாநிலத்திலே தொழில் வளர்ச்சி பெருவதற்காக ஜப்பான் நாட்டில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதற்கு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி எந்த அளவில் இருக்கிறது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்தக் கேள்வி சம்பந்தப்பட்டவை மாதிரி சொல்லுகிறேன். மெஷின் டீல்ஸ் வேறு, டீல்ஸ் வேறு. மெஷின் டீல்ஸ் என்பது லேத், டிரில் முதலிய சிறிய இயந்திரங்கள். இந்தக் கருவிகளை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தயாரிப்பதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஜப்பான் உதவி கிடைக்கும்போல் இருக்கிறது. ஜப்பான் நாட்டுக்கு சிப்பாவரி 8-ம் தேதி செல்லும்போது இதைப்பற்றி ஆராய்ந்து கலந்து பேசுவதாக இருக்கிறது.

[3rd February 1966]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தொழில் கருத்தரங்கில் நடைபெற்ற விவாதத்தில் முடிவு செய்யப்பட்டபடி, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் தொடங்குவதற்கான வாய்ப்புள்ள தொழில்களின் பட்டியல் ஒன்று, புலவர் கா. கோவிந்தன் கேட்ட 76-ம் எண் நட்சத்திரக் குறியிடாத கேள்விக்குரிய பதிலாகச் சபைமுன் வைக்கப்பட்டது.

பல்வேறு தொழில்களில், குறிப்பாக அந்தந்த இடத்தில் கிடைக்கக் கூடிய தொழில் வளங்களையும் தொழில் திறனாளிகளையும் கண்டு அதற்கேற்ப முதலீடு செய்வதற்கான வாய்ப்புகளைத் தொழில் முனைவர்களில் (Entrepreneurs) கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதே இத் தொழில் கருத்தரங்கின் நோக்கமாகும். குறிப்பிட்ட திட்டங்களுடன் தொழில் முனைவர்கள் முன்வந்தால் அரசாங்கம் அவர்களுக்குத் திண்ணமாய் உதவும்.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே தொழில் முனைவர்கள் என்று போட்டிருக்கிறது. அதை, தொழில் தொடங்குவோர் என்று சொல்வது நல்ல தமிழாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Pulavar K. Govindan, may please go to the seat allotted to him.

(Accordingly, the hon. Member, Pulavar K. Govindan occupied the seat allotted to him.)

புலவர் கா. கோவிந்தன் : எனக்குக் கொடுத்த அறிக்கையில், என்னென்ன தொழில்களுக்கு வாய்ப்பிருக்கிறது என்று கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கேள்வி அந்தத் தொழில்களை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு அரசு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன என்பது அது குறித்து விளக்குவார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்தத் தொழில்களை நடத்துவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னால் அதையொட்டி யாராவது தொழில் தொடங்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு முன்வருகிறார்கள் என்றால், இலாகாவில் இருந்து அதற்கான விவரங்களை எல்லாம் சேர்ப்பார்கள். பலர் அந்த விவரங்களை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விவரங்கள் கேட்டு தொழில்கள் தொடங்க முன்வருகிறபோது உதவிகள் அளிக்கப்படும்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் 'அவைத்தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட கருத்தரங்குகளின் மூலமாக உருப்படியான பலன் ஏதாவது ஏற்பட்டு இருக்கிறதா? புதிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏதாவது பயன் ஏற்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியென்றால் இப்படிப்பட்ட கருத்தரங்குகள் எந்தெந்த மாவட்டங்களில் நடைபெற்றிருக்கின்றன? இன்னும் எந்தெந்த மாவட்டங்களில் நடைபெற இருக்கின்றன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பொதுவாக, இப்படிப்பட்ட கருத்தரங்குகள், தொழிலை நம்மால் எப்படி செய்ய முடியும், நம்மால் எப்படித் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க முடியும் என்று

[3rd February 1966]

பயங்கரமாக நினைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு, தொழிற்சாலைகளை நாமும் அமைக்க முடியும் என்ற நிலையை உணர்ப்பண்ணுவதற்கு பயன்படுகின்றன. அவர்களுக்கு இருக்கின்ற பயத்தை போக்குகிறது. எந்தெந்த இடங்களில் தொழிற்பேட்டைகள் அமைக்கப்படுகின்றனவோ அந்தந்த இடங்களில் தொழில்களை ஏற்படுத்த தொழில் அதிபர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்பட்டு தொழில்களை ஏற்படுத்த முன் வருகிறார்கள். இதுவரை நான்கு ஜில்லாக்களில் நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஆனால், கடந்த ஓராண்டு காலமாக இந்தக் கருத்தரங்குகள் நடத்துவதில் தடை ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம் என்னவென்று சொன்னால், பொதுவாக நாட்டில் "இன்வெஸ்ட்மென்ட் கிராமெட்"—பணம் போடுவதற்கு சந்தர்ப்பம்—ருறைவாக இருப்பதால் இப்படிப்பட்ட கருத்தரங்குகள் நடத்துவது பயன் அளிக்காது என்று சற்று ஒத்தி வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. எஸ். முருகையன் : வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கில், அங்கே பல தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று முடிவு எடுத்ததாக விவரங்கள் மேலே மீது வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள மண்டபத்தூர் என்ற இடத்தில் இரும்புக்கனி இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. இது போன்ற கனிப் பொருட்களை உபயோகித்து திறிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த சர்க்கார் யாவை யாவது அனுபவி நடவடிக்கை எடுக்க முன் வருமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பத்து ஆண்டு காலமாக இந்த சர்க்கார் இதைத்தான் செய்துவருகிறது. சர்க்காரே ஓவ்வொருவரையும் கூப்பிட்டு ஏதாவது தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் குறிப்பிட்ட தொழில் சம்பந்தமாக என்னிடம் இப்போது தகவல் இல்லை.

Steel casting plant at Arkonam

* 64 Q.—**SRI S. MADHAVAN :** Will the Hon. the Minister **SRI V. SANKARAN :** for Industries be pleased to state whether the Government have taken steps to set up a steel casting plant with Russian collaboration at Arkonam?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, Sir.

திரு. செ. மாதவன் : ரஷ்ய நாட்டுடன் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டுள்ளதா? இதற்கான அனுமதியை மத்திய சர்க்கார் கொடுத்து விட்டதா? இதை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் இப்போது எந்த அளவில் இருக்கின்றன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்கின்ற எல்லாச் சந்தேகங்களையும் நிவர்த்தி செய்கின்ற முறையில் மத்திய சர்க்காரிடம் தொடர்பு கொண்டு இதற்கு வேண்டிய எல்லாவிதமான உத்தரவுகளும் பெற்று, ரஷ்ய நாட்டுடனும் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி ஒப்பந்தமும் கையெழுத்தாகிவிட்டது. சீக்கிரத்தில் இது உற்பத்திக்கு வந்துவிடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

A. 233-2

[3rd February 1966]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஐ. எஸ். ஐ. ஸ்டாண்டர்ட் பிரகாரம் செய்யப்படும் பாகங்கள் எல்லாம்—கனம் உறுப்பினர் சற்று கவனித்துக் கேட்க வேண்டும்—தரக்குறைவாக இருப்பதே இல்லை. ஐ.எஸ்.ஐ. ஸ்டாண்டர்ட் அல்லாது, மற்றவர்களும் இந்தச் சிறு உறுப்புக்களைச் செய்யலாம். அவை தரக்குறைவாக இருக்கலாம்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : சேலம் உருக்காலை சம்பந்தமாக ஜப்பான் குழுவினருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்படுகிறது. ஜப்பானுக்குப் போகும் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திட்டம்பற்றி பரிசீலிப்பார்களா? இதுதவிர வேறு சில தொழில்களைப்பற்றியும் பரிசீலனை செய்ய திட்டம் ஏதேனும் உண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : 7, 8 விஷயங்கள் விவாதிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். குறிப்பாக நம்முடைய ராஜ்யத்திலே மாமந்தூரிலே ஸிங்க், காப்பர், லெட் கிடைக்கும் என்று பூர்வாங்க அறிக்கையிலிருந்து தெரிந்திருக்கிறது. இதிலிருந்து ஒரு பெரிய தொழில் ஆரம்பிப்பது பற்றி ஆராயப்படுவது ஒன்று. சிறு மெக்ஷின் டீல்ஸ் பற்றி யோசனை செய்வது இரண்டு. சேலம்-நெய்வேலி உருக்காலை சம்பந்தமாக பேச்சுவார்த்தை நடந்துவது மூன்று கூட்டுறவு மில்களை விஸ்தரிக்க ஏற்பாடுகள். செய்திருக்கிறோம். அதற்கு இயந்திரங்கள் வாங்குவது நான்கு. இம்மாநிலி ஏழு, எட்டு திட்டங்கள் வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : இப்போது ட்ராக்டர் தொழிற்சாலை நம் மாநிலத்தில் ஜப்பான் ஒத்துழைப்புடன் அமைக்க முன்வருவார்களா? இப்போது டி. வி. எஸ். கம்பெனியில் உள்ள 'மாஸி பெர்க்ஸன் ட்ராக்டர்ஸ்' விலை, விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகக் கூடிய விலையில் இல்லை. ஆகவே, அதன் விலையைக் குறைக்க ஜப்பான் நாட்டு ஒத்துழைப்புடன் இங்கு அதற்காக ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க அரசுக்கு எண்ணம் உண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ட்ராக்டர்கள் மூன்று விதப்படும். ஒன்று பேபி ட்ராக்டர்ஸ், மீடியம் ட்ராக்டர்ஸ், நார்மல் ஸ்டான்டர்ட் ட்ராக்டர்ஸ். ஐந்து ஹார்ஸ் பவர் உள்ளது பேபி ட்ராக்டர்ஸ்; மீடியம் ட்ராக்டர்ஸ் 14 ஹார்ஸ் பவர் கொண்டது; பின்னர் 30 ஹார்ஸ் பவருக்கு மேல் உள்ளவை உள்ளன. இந்த மாஸி பெர்க்ஸன் ட்ராக்டர்ஸ் 30 ஹார்ஸ் பவருக்கு மேல் உள்ள ட்ராக்டர்ஸ். சில நிலங்களில், சில ஸாயில்களில் இவற்றைத் தான் உபயோகப்படுத்த முடியும். இவை இல்லாவிட்டால் அந்த ஸாயிலை பயன்படுத்த முடியாது. அதன் விலை சற்று உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் உள்நாட்டிலேயே போதிய அளவிற்கு இதற்கு வேண்டிய உறுப்புகள் செய்யாத காரணத்தினால் இருக்கிறது. மீடியம் ட்ராக்டர்கள் செய்வதுபற்றி இதுவரை ஒரு முயற்சியும் எடுக்கப்படவில்லை. பேபி ட்ராக்டர்களை டில்லர்ஸ் என்று சொல்வார்கள். அது சம்பந்தமாக இங்கு ஒரு அசெம்பிளிங் யூனிட் இருக்கிறது. ஆந்திராவில் க்ருஷி என்ஜின் செய்ய ஆவர்களும் டில்லர்ஸ் செய்கிறார்கள். இதுதான் இப்போதைய

[3rd February 1966]

நிலைமை. நம் ராஜ்யத்தில் மீடியம் ட்ராக்டர்கள் செய்வதற்கு முன்வந்தால் அதற்கு சர்க்கார் உதவி செய்யத் தயாராயிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : இந்த மாஸி பெர்க்ஸன் ட்ராக்டர்கள் விலை அதிகமாகியிருக்கிறது. ரஷ்யன் ட்ராக்டர்கள் வருகின்றன, அவற்றிற்கு அவ்வளவு விலை இல்லை. இதற்குத்தான் அநியாயமாக விலையாக இருக்கிறது. ஆகவே, நம் மாநிலத்தில் சர்க்கார் ஒத்துழைப்புடன் ஜப்பான் கூட்டுறவுடன் ஒரு தொழிற்சாலை அமைக்க முடியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சரியாக நான் விளக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். முப்பது ஹார்ஸ் பவருக்கு மேல் உள்ள ட்ராக்டர்களை நாம் எப்போது செய்ய ஆரம்பித்தாலும் நம் நாட்டில் அதைச் செய்வதற்கு விலை அதிகமாகத்தான் இருக்கும். வெளிநாடுகளில் இருந்து அதற்கு வேண்டிய பல உறுப்புக்களை நாம் இறக்குமதி செய்யவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ட்ராக்டர்களின் விலை அதிகமாக இருக்க முக்கிய காரணம் குறைந்த அளவு நம்பரில் நாம் செய்வதுதான். அமெரிக்க தேசத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு நிமிடத்தில் மூன்று அல்லது நான்கு மோட்டார்கள் உற்பத்தி செய்கிற தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. எறுப்புக்கள் உற்பத்தி செய்கிற தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. பாக்கிரியில் சாரி சாரியாக வருவது போன்று மோட்டார்கள் லட்சம் லட்சமாக இருந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் லட்சம் லட்சமில் மோட்டார்கள் செய்வதால் விலை குறைகிறது. நம் நாட்டில் 3,000, 4,000 என்று கார்கள் செய்தால் ஒவ்வொரு ஆவ்வளவும் அந்த சிறிய உற்பத்தியின் மேல் விழுந்து விலை அதிகமாகிறது. அதே போல் மாஸி பெர்க்ஸன் ட்ராக்டர்ஸ் குறைந்த அளவில் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, விலை அதிகமாகிறது, 20,000 30,000 என்று செய்ய ஆரம்பித்தால் விலை குறையும்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : ட்ராக்டர்களுக்கு வெளி நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யக் கூடிய உறுப்புக்களை நம் நாட்டிலேயே செய்வதற்கு என்ன கஷ்டமிருக்கிறது? எந்த வருஷத்திற்குள்ளாக அவற்றைச் செய்வதற்கு நாம் உத்தேசித்திருக்கிறோம்? இல்லை, என்றென்றைக்கும் வெளி நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்ய உத்தேசமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ப்ரிஸிஷன் டீல்ஸுக்கு சில வித கலப்பு உருக்கு இல்லை. எவ்வளவு சீக்கிரம் செய்ய முடியும் என்று யாராலும் சொல்ல முடியாது.

திருச்சியில் தொழிற் பொருட்காட்சி

* 62 கேள்வி.—திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் கைத் தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா :—

(அ) திருச்சியில் 1-7-1965 முதல் 15-7-1965 முடிய நடைபெற்ற தொழிற் பொருட்காட்சிக்கு மாவட்டக் கலெக்டரால் குழு ஏதேனும் நியமிக்கப்பட்டதா?

(இ) ஆமெனில், அக்குழுவின் உறுப்பினர் யாவர்?

[3rd February 1966]

(உ) மேற்படி பொருட்காட்சி நடத்துவதற்கு வசூலான நன்கொடை எவ்வளவு, செலவு எவ்வளவு?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A statement is placed on the Table of the House.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : நன்கொடை வசூலித்ததில், பொது மக்களிடமிருந்து வசூல் செய்யப்பட்டது எவ்வளவு? வில்லேஜ் இன்டஸ்ட்ரீஸ் போர்ட் நன்கொடை கொடுத்திருந்தால் அந்தத் தொகை எவ்வளவு?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : மொத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. 15,000 சில்லரை ரூபாய் வசூல் செய்ததாகவும் 14,400 ரூபாய் வரை செலவு ஏற்பட்டதாகவும் இருக்கிறது. நன்கொடை எவ்வளவு என்ற விவரம் இல்லை.

திரு. எம். எஸ். மணி : அந்தப் பொருள் காட்சிக்காக எவ்வளவு டின் ஷ்ட்கள் வாங்கப்பட்டன? வாங்கப்பட்ட அந்த டின் ஷ்ட்கள் பொருள்காட்சி முடிந்ததும் யாருக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இதற்குத் தனி கேள்வி போடவேண்டும். என்னிடம் தற்போது அந்த விவரம் இல்லை.

திரு. செ. மாதவன் : உறுப்பினர்கள் பட்டியலில் திருச்சி நகரத்தில் உள்ள சட்ட மன்ற உறுப்பினர் யாரும் சேர்க்கப்படவில்லையே. அதில் மண்டல காங்கிரஸ் கமிட்டி உறுப்பினர் கூட சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார். சட்ட மன்ற அங்கத்தினரை கைவிட்டதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : திரு. துரைராஜ பிள்ளை, எம்.எல்.சி. அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர் சட்டமன்ற உறுப்பினர். இது கலெக்டர் போட்டது, எங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : இந்தக் கண்காட்சியை நடத்துவதற்கு இந்தத் தேதியை தேர்ந்தெடுத்ததற்குக் காரணம் என்ன? திரு. காமராஜ் அவர்களின் பிறந்த தின விழாக் கொண்டாட்டத்தையொட்டி இது நடத்தப்பட்டதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : எங்கு கூட்டம் ஏராளமாக சேருகிறதோ அங்குதான் பொருள்காட்சி வைப்பார்கள். மகாமகத்தில் வைப்பது போன்று திரு. காமராஜ் அவர்களின் பிறந்த தின விழாவில் மக்கள் கூட்டம் சேரும் நிலை ஏற்பட்டதால் அங்கு அன்று அந்தப் பொருள்காட்சி வைக்கப்பட்டது.

திரு. எம். எஸ். மணி : அதில் ஏராளமான கச்சேரிகள் நடைபெற்றன. அவற்றை நடத்துகிற நேரத்தில், அந்தக் கச்சேரிக்கு முன்னிருக்கு பணம் கொடுக்கப்பட்டதா? அல்லது இலவசமாக வந்தார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : எனக்கு இவையெல்லாம் ஒன்றும் தெரியாது.

Printed as Appendix on page 557-559 infra.

[3rd February 1966]

திரு. து. ப. அழகமுத்து : கூட்டம் சேருவதற்காகவும் பொருட்காட்சி நடத்தலாம் அல்லவா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கூட்டம் சேரும் என்று தெரிந்தால்தான் நடத்த முடியும். கூட்டம் சேருவதற்காக பொருள்காட்சி வைத்து கூட்டம் சேராமல் போனால் அது கேவலமாகப் போய் விடும்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : சீனா ஆக்கிரமிப்பின் போது எக்ஸ்பிஷன் போன்றவைகளை நிறுத்த வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இப்போது அந்த முடிவு ரத்து செய்யப்பட்டு விட்டதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : எல்லா எக்ஸ்பிஷன்களையும் நிறுத்துவதாக இல்லை. முன்பு எந்த எக்ஸ்பிஷனாக இருந்தாலும் அதில் கலந்து கொள்வது என்ற கொள்கையை வைத்திருந்தோம். இப்போது பொதுவாக எந்த எந்த எக்ஸ்பிஷன்களில் என்ன என்ன யூனிட்கள் கலந்து கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி யிருக்கிறோம். உதாரணமாக, ஜில்லா எக்ஸ்பிஷனாக இருந்தால் ஜில்லாவில் உள்ள அக்ரிகல்கரல், இண்டஸ்ட்ரீஸ் யூனிட்கள் தான் கலந்து கொள்ள வேண்டும். மாநில எக்ஸ்பிஷனாக இருந்தால் பொதுவாக ராஜ்யத்தில் உள்ள பெரிய நிலையங்கள் கலந்து கொள்ளவேண்டுமென்று விதியைச் செய்திருக்கிறோம்.

திரு. எம். எஸ். மணி : இந்தப் பொருள்காட்சி திருச்சி நகரத்தில், என் தொகுதியில் நடைபெற்றது. அப்படியிருக்க திருச்சி நகர சட்ட மன்ற அங்கத்தினரை அதில் சேர்க்காததற்குக் காரணம் என்ன என்று கலெக்டரை அமைச்சர் அவர்கள் கேட்பார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது ரொம்ப சின்ன விஷயம். இதைக் கேட்க தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : பொருள்காட்சி நடத்த இந்த விதமாக கச்சேரி தேவையா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தேவைதான். இந்த நாட்டினுடைய அனுபவம் அப்படித்தான்.

MR. SPEAKER : Probably the hon. Member has no taste for it.

வடாற்காடு மாவட்டத்தில் தொழில் வளர்ச்சி

* 63 கேள்வி.— புலவர் கா. கோவிந்தன் } கனம் கைத்தொழில்
திரு. ர. ஜீவரத்னம் : } அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

1964-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற தொழில் கருத்தரங்கில், அம்மாவட்டத்தில் வாய்ப்பிருப்பதாகக் கண்ட தொழில்களை அம்மாவட்டத்தில் நிறுவ அரசு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

[3rd February 1966]

திரு. வை. சங்கரன் : இந்தத் தொழிற்சாலையில் என்னென்ன பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்படும், ஒவ்வொரு ஆண்டும் எவ்வளவு கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது கலவை உருக்கு செய்கின்ற திட்டம். ஆண்டு ஒன்றுக்கு 50 ஆயிரம் டன் அளவிற்குச் செய்யப்படும்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னவா முலதனத்தில் இது ஆரம்பிக்கப்படுகிறது? இதற்கு நிற நாட்டிலிருந்து ஏதாவது உதவி கிடைக்கின்றதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது ஒரு லட்சம் டன் அளவுக்கு உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மூன்றைக்கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது நாம் உடனடியாக எடுத்துக் கொள்வது 50 ஆயிரம் டன் உற்பத்தி செய்வதை மட்டும் தான். இதற்கு ரஷ்ய நாட்டிலுள்ள கம்பெனி ஒன்று, நீண்ட கால தவணையில், குறைந்த வட்டியில் கடன் தர ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. வை. சங்கரன் : இந்தக் கலவை உருக்கு என்னென்ன காரியங்களுக்குப் பயன்படும்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஏதாவது சயன்ஸ் புத்தகத்தைப் பார்த்து நெகிற்று கொள்ள வேண்டும்.

திரு. சா. கணேசன் : இந்தக் கலவை உருக்குகளைக் கலந்து 'பார்ஸ்'-களாக ஆக்கி நிறுவனங்களில் உற்பத்திக்கு உதவுவதற்கு கொடுக்கலாம் என்ற உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நம்முடைய ராஜ்யத்தில் சற்றேறக்குறைய 10, 11 ரீ-ரோலிங் மில்ல்கள் இருக்கின்றன. அதாவது 10, 11 ரூட்டு ஆலைகள் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு வேண்டிய மில்ல்கள் இப்போது கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, சர்க்காரே இதைத் தயார் செய்து இம்மாதிரிப்பட்ட உருட்டு ஆலைகளுக்கு கொடுத்தால், அவர்கள் தேவைப்படுகிற 'செக்ஷன்' களை உற்பத்தி செய்வார்கள்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : அரக்கோணத்திற்கு முன்பே ஒரு தொழிற்சாலை வருவதாக இருந்தது, அதற்கு போதிய தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக அதை மாற்றிவிட்டார்கள். இதிலும் அப்படிப்பட்ட காலதாமதம் எதுவும் ஏற்படாமல் உடனடியாக செய்து முடிப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது சர்க்காரே செய்கிறது. இதை யாரும் மாற்ற முடியாது.

[3rd February 1966]

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : இதில் நம்முடைய பங்கு என்ன? ரஷ்ய கம்பெனிக்கு கொடுத்திருக்கிறோமா? அப்படியென்றால் எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல முடியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ரஷ்ய நிறுவனம் ஒன்று இதற்கு நீண்ட கால தவணையில், குறைந்த வட்டியில் கடன் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது என்று நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன்.

திருமதி செகதாம்பாள் வேலாயுதம் : தலைவர் அவர்களே, பல்வேறு தொழிற்சாலைகளிலும் 'மில்லட்' கள் போதிய அளவிற்கு கிடைக்காத காரணத்தால், தங்கள் பணியை செவ்வையாக நடத்த முடியாத நிலை இருப்பதாக தெரிகிறது. ஆகவே, இந்த மில்லட்-களை எளிதாக பெருவதற்கு எந்த வழிகளை சர்க்கார் மேற்கொண்டிருக்கிறது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இம்மாதிரி ஆலைகளை ஏற்படுத்தி மில்லட்-களை வழங்கலாம் என்கிற வகையில் அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. நாட்டில் மில்லட்-கள் குறைவாகவே கிடைக்கின்றன. முக்கியமாக 'ஸ்க்ராப்' அதிகமாக வேண்டும். இவைகள் எல்லாம் போதிய அளவில் கிடைப்பதற்காக சர்க்கார் எல்லாவிதமான முயற்சிகளும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : இந்தத் தொழிற்சாலை உற்பத்தமாக அரக்கோணத்திற்கு சென்று ரஷ்ய நாட்டு நிபுணர்கள் பார்த்தார் களா? கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் உடன் சென்றார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : எனக்கு ஞாபகம் இல்லை.

திருமதி செகதாம்பாள் வேலாயுதம் : தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலை ஜில்லா வாரியாக ஏற்படுத்தப்படுமா, அல்லது தாலுகா வாரியாக ஏற்படுத்தப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ராஜ்யத்தில் இது ஒன்றை ஏற்படுத்துவதே கடவுள் பட்ட பாடாக இருக்கிறது. ஜில்லாவாரியாக ஏற்படுத்துவதற்கு இன்னும் அதிக கால தாமதமாகும்.

திரு. எஸ். பொன்னுசாமி : இந்த தொழிற்சாலை உற்பத்தமாக கிடைக்கின்ற பொருட்கள் மூலமாக, புதிய ரோலிங் மில்ல்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்போது சர்க்கார் 50 ஆயிரம் டன் கலவை உருக்கு கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலமாக இப்போது நடைமுறையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்ற சிறிய யூனிட்களுக்கும் பெரிய யூனிட்களுக்கும் போதியதாக இருக்கும். மேற்கொண்டு விஸ்தரிக்கும்போது புதிய ரோலிங் மில்லை ஏற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கக்கூடும்.

[3rd February 1966]

அரக்கோணத்தில் இரும்பு, உருட்டாலை

* 65 கேள்வி.—திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) அரக்கோணம் நகரத்தில் இரும்பு, உருக்கு உருட்டாலை நிறுவவும்கான ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட நிலம் எவ்வளவு?

(இ) அத்தொழிற்சாலை எப்போது வேலை தொடங்கும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) About 1,100 acres.

(b) It is expected that the conceast plant will go into production by the end of 1967.

‘மாங்கனீஸ்’ கனிவளம்

* 66 கேள்வி.—திரு. து. ப. அழகமுத்து: கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) மாங்கனீஸ் சுரங்கங்கள் நமது மாநிலத்தில் எத்தனை உள்ளன?

(இ) எவ்வளவுடன் மாங்கனீஸ் எற்றுமதி செய்யப்படுகிறது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: (அ) இம் மாநிலத்தில் மாங்கனீஸ் சுரங்கங்கள் இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

Deposit of multi-metal ore in Mamandur

* 67 Q.—SRI V. SANKARAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that considerable deposit of multi-metal ore has been located in a vast area, in and adjoining Mamandur in South Arcot district; and

(b) if so, the steps proposed and taken, to prospect and mine the same?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Copper, lead and zinc deposits have been located near Mamandur in South Arcot district. Their adequacy for purposes of economic exploitation is proposed to be investigated.

(b) The matter is under examination in consultation with agencies having specialised knowledge of mining.

திரு. வை. சங்கரன்: என்னென்ன உலோக கலவைகள் இருக்கின்றன என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: காப்பர் ஓர், லெட் ஓர், லிங்க் ஓர், இதனுடைய அளவு, காப்பர் ஓர் 63 சத விகிதம், லெட் ஓர் 2 சத விகிதம், லிங்க் ஓர் 2.73 சத விகிதம்.

[3rd February 1966]

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில், கள்ளக்குறிச்சிக்கு அருகில் மாமந்தூருக்கு மேற்கே 10, 15 மைல் தொலைவில் உள்ள சடையன்கவுண்டன் ஜாகிரில் இரும்பு கிடைப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். இதை எடுத்து சர்க்காருக்கு அனுப்பி யிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. சர்க்கார் இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்தார் களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இரும்புக்கனி விஷயமாக எந்தெந்த இடத்தில் கிடைக்கிறது என்று தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பதில் தெரிவிக்கலாம்.

கனம் சபாநாயகர்: யார் சொல்லுகிறார்கள் அப்படி? எல்லாக் கேள்விகளிலும் ‘சொல்லுகிறார்களே, சொல்லுகிறார்களே’ என்று சொன்னால் யார் அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள்? 9-00 a.m.

திரு. சா. கணேசன்: பக்கத்தில் இருக்கிற மக்கள் நாங்கள் மாந்தூர் என்று சொல்லுகிறார்கள்! (சிரிப்பு) இந்த மாதிரி செம்பு, காரியம், துத்தநாகம் ஆகிய மூன்று உலோகங்களும் மாமந்தூருக்குப் பக்கத்தில் கிடைப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்த மூன்று உலோகங்களும் ஒரே இடத்தில் ஒன்றாகக் கலவையாக இருக்கிறதா? அல்லது தனித் தனியாகக் கிடைக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறதா? ஒன்றாக இருக்குமானால் அதையெடுத்துப் பயன்படுத்துவதற்கு உள்ள வாய்ப்புக்களும், அதனால் ஏற்படக் கூடிய பலன்களும் செம்மையாக இருக்கின்றன என்ற முடிவுக்கு சர்க்கார் வந்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இது கலவைக்கனி. மல்டி-மெட்டல் என்று சொல்லுவது. பல உலோகங்கள் கலந்ததாக இருக்கின்றன. அதைத் தனித் தனியாகப் பிரித்து செம்மையாக அதிலிருந்து உலோகங்களை எடுக்க முடியும் என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. வை. சங்கரன்: சுமார் எவ்வளவு நிலப் பரப்பில் இருக்கின்றது என்றும், பெட்பாசிட் எவ்வளவுடன் இருக்கின்றது என்றும் அப்பாக்கிமேட்டாக மதிப்பிடப் பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: தோராயமாகச் சொல்லலாம். சற்று ஏறக்குறைய 9 லட்சம் டன் கனிப் பொருள் இருப்பதாக இப்போது கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இதுதான் இறுதியான முடிவு என்று சொல்லுவதற்கில்லை. அதை விட இன்னும் அதிகமாகக் கூட இருக்கலாம். அதைப் பற்றி மேற்கொண்டு பரிசீலனை செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறது.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பகுதியில் கிடைக்க இருக்கிற அளவு 9 லட்சம் டன்னும் இருக்கலாம், மேலும் இருக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்களே, அந்தப் பகுதி ரயில் போக்குவரத்து வசதி இல்லாத இடமாக இருக்கிறதே, அதற்கு ரயில் போக்குவரத்து வசதிக்காக ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை அணுகி ஏதாவது மனு செய்திருக்கிறார்களா அல்லது செய்ய இருக்கிறார்களா?

[3rd February 1966]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இதற்கு ராஜில் வசதி தேவையில்லை. அங்கேயே ஸ்டெல்பர் போட்டு எடுத்துக்கொள்ளலாம். அங்கே ராஜில் வேண்டும் என்பதற்கு இந்தக் காரணத்தைக் காட்ட வேண்டியதில்லை. வேறு ஏதாவது காரணம் காட்டிக் கொள்ளலாம்.

* 68 கேள்வி.—**திரு. இராம. அரங்கண்ணல் :** கனம் கைத் தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கு பதிலளிப்பாரா—

மாமண்டூரில் (கன்னடாநிர்ச்சி நாலுக்கா) 10 லட்சம் டன் Zinc கிடைக்கும் என்கிற ஆராய்ச்சியின் முடிவு என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A reliable assessment of the multi-mineral deposit of copper, lead and zinc located near Mamandur village can be had only after a more intensive survey and prospecting is done.

சிவகங்கையில் நூற்பு ஆலை

* 69 கேள்வி.—**திரு. கரு. சீமைச்சாமி :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

சிவகங்கையில் ஆரம்பிக்க இருக்கும் நூற்பு ஆலை எந்நிலையில் உள்ளது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : லைசென்ஸ்தார் அந்த நூற்பு ஆலையை நிறுவுவதற்கான முயற்சிகள் எடுத்து வருகிறார்.

திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய ஆண்டிப்பட்டி ஹோட்டலையர் சேர்ந்த வந்த நூட்டு ஏரியாவில் ஏராளமான பருத்தி சாகுபடி செய்யிறார்கள். சாகு படியாகக் கூடிய பருத்திகள் எல்லாம் வெளியூர்களுக்கு ஏற்றுமதியாகிச் செல்கிறது. மேற்படி வட்டாரத்தில் உள்ள ஏழை மக்கள் பொருளாதாரத் துறையில் மிகவும் பின் அடைந்திருக்கிறார்கள். மேலும் ஆண்டிப்பட்டியில் ஒரு கூட்டுறவு ஆலை கட்டுவதற்குப் பங்குத் தொகை கொடுக்கவும் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதையால் தயவு செய்து இந்த ஆண்டு ஆண்டிப்பட்டியில் ஒரு கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை ஏற்படுத்த அமைச்சர் அவர்களுக்கு உத்தேசம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இப்போது அமைக்கப்பட்டிருக்கிற மில்களுக்கு போதிய பருத்தி நம் ராஜ்யத்திலேயே உற்பத்தி ஆவதில்லை. வெளி ராஜ்யங்களிலிருந்து கொண்டு வருகிறோம். ஆண்டிப்பட்டிக்கு ஒரு மில் வேண்டுமென்று சொன்னால், அதைப் பற்றித் தனியாக எழுதி அனுப்பினால், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏதாவது வழி இருக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்ய முடியும்.

[3rd February 1966]

திரு. செ. மாதவன் : இது சிவகங்கையில் ஆரம்பிக்கக் கூடிய நூற்பு ஆலையா? அதற்குப் பக்கத்தில் சோழபுரத்தில் ஆரம்பிக்க லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருக்கிறதே, அந்த நாமத்திற்கு என்ன காரணம்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கடந்த ஒரு வருஷமாக நிதி நிலை ஓரம்ப மோசமாக இருக்கிறது. அதனால் பலர், லைசென்ஸ் வாங்கியவர்கள் வேண்டிய முதல்தனம், பங்குத் தொகை எல்லாம் வசூல் செய்ய முடியாத நிலையில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. செ. மாதவன் : இந்த லைசென்ஸைப் பெற்றவர் அந்த இடத்தில் நூற்பு ஆலை வைக்கக் கூடிய வசதி இல்லை, வேறு இடத்தில் வைக்கிறேன் என்று சொல்லி, திருப்பத்தூர் நாலுகாவை குறிப்பிட்டுருக்கிறார். அந்த இடத்தில் வசதி இல்லை என்று, அதை திருப்பத்தூர் நாலுகாவிற்கு மாற்ற உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்த இடங்கலையெல்லாம் எது பின் தங்கிய பகுதி என்றெல்லாம் ஆராய்ந்து மத்திய சர்க்கார் ரிடம் சிபாரிசு செய்து லைசென்ஸ் வாங்கப்பட்டது. இடத்தை மாற்றுவது அவ்வளவு சலபம் அல்ல, சரியும் அல்ல.

திரு. ம. கமலநாதன் : தலைவர் அவர்களே, மிகப் பின் தங்கிய பகுதி என்று நான் ஹோசூரில் நூற்பு ஆலைக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அந்த ஆலையை ஆத்தூருக்கு அருகில் ஆரம்பிப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆத்தூரில் இல்லாமல் ஹோசூரில் ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஹோசூரும் பின் தங்கிய பகுதி, ஆத்தூரும் பின் தங்கிய பகுதிதான், சாதாரணமாக கடந்த ஒரு ஆண்டுக்கு மேலாகப் பணம் வசூல் செய்ய முடியாத காரணத்தினால்தான் எல்லாம் தடைபட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஹோசூருக்கும் ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று அதையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு அதற்கான திட்டம் போட உத்தேசித் திருக்கிறோம்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இரண்டு நாட்கள் முன்பு நூற்பு ஆலைகளில் நூல்கள் தேங்கியிருப்பதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்திருக்கிறார்கள். இந்த மில்களில் உற்பத்தி ஆகும் நூல்கள் வெளி நாடுகளிலும் உள்நாட்டிலும் விலை போகுமபடியாக அவைகளைத் தயார் செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : வெளிநாடுகளில் விலை போக நம்முடைய நூல் தரம் குறைவாக இல்லை. ஆனால் விலைதான் அதிகமாக இருக்கிறது. நம்முடைய யந்திரங்கள், பருத்தி எல்லாம் உலகத்தில் இருக்கிற விலையை விட சற்று அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால்தான் நூல் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய முடியவில்லை.

[3rd February 1966]

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, தூர்ப்பு அலைகளுக்கு அனுமதி வழங்கும்போது, குறிப்பிட்ட கால வரையுள் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும் என்ற நிபந்தனை போடப்படுகின்றதா? அந்த காலவரை வரையுள் ஆரம்பிக்கப்படாத நிலையில் எடுக்கப்படுகின்ற நடவடிக்கை என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : லைசென்ஸ் கொடுக்கும் போது ஓர் ஆண்டுக்குள் வேண்டிய ஆரம்ப நடவடிக்கைகள் எடுத்து, அவ்வாறு எடுத்ததாக அந்தாட்சி காட்டவேண்டுமென்று விதிகள் இருக்கின்றன. அவ்வாறு செய்ய முடியவில்லை என்றால், இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் வந்து செய்ய சிபாரிசு செய்வது கிடையாது. நம் ராஜ்யத்திற்கு வந்த லைசென்ஸை எப்படியாவது நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு அவகாசமெல்லாம் கொடுத்துத்தான் நிறைவேற்றி வருகிறோம்.

திரு. கே. பி. பழனிசாமி : நமது ராஜ்யத்தில் நடக்கக் கூடிய கூட்டுறவு மில்களில் எத்தனை லாபகரமாக இருக்கின்றன? எத்தனை நஷ்டத்தில் இருக்கின்றன? என்று கணக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியானால் அனை எவ்வளவு என்று கூற முடியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : எல்லாம் லாபத்தில் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன.

திரு. சா. கணேசன் : நம்முடைய நூல்கள் தாத்தலே குறைவாக இல்லாவிட்டாலும் விலையிலே கூடுதலாக இருப்பதாலே பிற தேச ஏற்றுமதிக்கு இடைபுறாக இருக்கிறது, ஏற்றுமதி வராமல் செய்யும்படியாக இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருத்து உரைத்தார்கள். ஐப்பாளில், பிற தேசங்களில், நூல்கள் தாத்தில் சமமாக இருந்தும், விலையில் இவ்வளவு குறைந்தும், பிற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து நம் நூலோடு போட்டி போடும் வாய்ப்பு இருக்க, நம் மாநிலத்தில் அல்லது நம் தேசத்தில் மட்டும் நூல் விலை ஏறிக் கொண்டு போவதற்கு, அல்லது ஏற்றமாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? அதற்கான காரணத்தைக் கண்டுபிடித்து, பிற தேசங்களோடு போட்டியிடும் நிலையை உண்டாக்க அரசாங்கம் என்ன வழிவகைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது பொருளாதாரக் கேள்வி, நிர்வாக சம்பந்தமான கேள்வி அல்ல. இருந்தாலும் எனக்குத் தெரிந்ததைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். பிற நாடுகளிலே அவர்கள் தங்கள் நாட்டிலேயே எல்லா யந்திரங்களை யும் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அந்த யந்திரங்கள் விலை குறைவாக இருக்கின்றன. நம் நாட்டில் ஆரம்பிக்கிற தொழில்கள் பெருவாரியாக வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யும் அளவுக்கு யந்திரங்களைப் பொறுத்த வரையில் நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதனால் விலை அதிகமாக ஆகிறது. மூலதனம் அதிகமாகப் போகிறது. இதர உறுப்புகளை எடுத்துக்கொண்டால் இதே விதமாக விலை உயர்ந்து கொண்டு போகிறது. அதனால் ஒரு நாடு மற்றொரு நாட்டுடன் போட்டியிட்டு சாமான்களை விற்கவேண்டு

[3rd February 1966]

மென்ற நிலை ஏற்படவேண்டுமானால், தொழில் துறை அந்த நாட்டிலேயே யந்திரங்களை உற்பத்தி செய்யும் அளவுக்கு வளர்ந்தால் தான் முடியும்.

திரு. எம். எஸ். மணி : தமிழ் நாட்டில் தற்சமயம் 3, 4 மில்கள் மூடிக்கிடக்கின்றன. தாலும், துணியும் விற்பனையாகாத காரணத்தினால், அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையிலே புதியதாக ஆலைகளைத் தொடங்கினால், அந்த நூல்களை அல்லது துணிகளை எப்படி விற்பனைக்கு அனுப்ப முடியும், எப்படி சமாளிக்க முடியும்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதுதான் உலகத்தின் இயல்பு. செத்துக்கொண்டிருப்பார்கள் சில பேர், பிறந்துகொண்டிருப்பார்கள் சில பேர். (சிரிப்பு.) நிர்வாகம் சரியாக செய்யாத தனால், சர்க்கட்ட நிர்வாகத்தினால், ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே அதற்கு வேண்டிய மூலதனம், ரிசர்வ் பண்டு இவைகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ளாமல், வந்த லாபத்தை தாங்களே பங்கிட்டுக் கொள்வது, இப்படியெல்லாம் சென்ற காலத்தில் செய்ததன் பலனை எல்லாம் இப்பாழுது சிலர் அனுபவிக்கிறார்கள். பொதுவாக பார்க்கிற பொழுது, பழைய மில்கள்தான் இந்த விதமான கஷ்டத்தில் இருக்கின்றன. புதியதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட மில்களெல்லாம் லாபகரமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. புதியதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட மில்களில் எந்தத் தேக்கமும் இருப்பதாகக் கூட நிலைமை இல்லை. நவீனமான புதிய தொழிற்சாலைகளை வைத்து, 'ப்ரொடக்ட்விடி' உற்பத்தித் திறனை அதிகமாக்குவதன் மூலம் அபிவிருத்தி காணமுடியும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : நூல் விலை ஏற்றத்திற்குக் காரணம் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். உயர் ரக நூல்கள் தயாரிப்பதற்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து பஞ்சு இறுக்குமதி செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இதன் மூலமும் விலை உயர்வு இருந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி விளக்கம் தருவார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதுவும் உண்மைதான். 80-லிருந்து 100, 120 கவுண்டு நூல்களுக்கு ஈஜிப்ஷியன் காட்டன் வேண்டியிருக்கிறது. 'ஈஜிப்ஷியன் காட்டன்' என்றால், எகிப்திலிருந்து வருகிற காட்டனுக்கு மாத்திரம் பெயர் இல்லை. அந்த ரகத்திற்குப் பெயர் 'ஈஜிப்ஷியன் காட்டன்' என்று சொல்லுவது, அதாவது நீண்ட இழைப் பருத்தி, 'லாங் ஸ்டேபிள் காட்டன்'. அதை வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதற்கு அதிகமாக பணம் செலவாகிறது. அதுவும் ஒரு காரணம்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நூலின் விலை அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால் வெளி நாட்டு மார்க்கெட்டுகளில் விலை போகவில்லை என்று சொன்னார்கள். தொழிலைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காக நம்முடைய நாட்டில் உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையை வெளி நாடுகளில் குறைந்த விலைக்கு விற்பதும் நம்முடைய சர்க்கரைத் தொழிலைக் காப்பாற்றுவது போல், நூலை யும் வெளி நாடுகளில் குறைவான விலைக்கு விற்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

[3rd February 1966]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்த முறைதான் இப்பொழுது அமலுக்கு கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஏற்றுமதி செய்கிறவர்களுக்கு 'எக்ஸ்போர்ட் இன்ஸென்டிவ்' கொடுத்து, அதை எடுக்கடிக் கொள்வதற்கு சர்க்கார் சலுகை காட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் மில் ஆரம்பிப்பதற்கு அனுமதி பெற்றவர்கள் வேறு இடத்திற்கு மில்லை மாற்றவேண்டும் என்று விரும்புகிறபொழுது ராஜ்ய சர்க்கார் மூலம் மத்திய சர்க்காரை அணுகுகிறார்களா அல்லது நேரடியாகவே அவர்கள் மத்திய சர்க்காரிடம் வேறு இடத்திற்கு மாற்றுவதற்கு அனுமதி கோருகிறார்களா? ராஜ்ய சர்க்கார் மூலம் அனுமதி கோருகிறார்கள் என்றால், முதலில் குறிப்பிட்ட இடத்திலேயே அந்த மில்லை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்பதை ஏன் வலியுத்தக் கூடாது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இரண்டு விதமாகவும் செய்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரிடம் நேரிடையாகவும் கேட்கிறார்கள். ராஜ்ய சர்க்காரை அணுகியும் அனுமதி கேட்கிறார்கள். கூடுமான வரை இடத்தை மாற்றுவதற்கு அனுமதி கொடுப்பதில்லை. மில் வராமல் போய்விடுமோ என்ற நிலைமை இருந்தால், அப்பொழுது வேறு இடத்திற்கு மாற்றினால் வருமா என்று சற்று ஆலோசிப்பது உண்டு.

திரு. ம. கமலநாதன் : சமுத்திர மட்டத்திற்கு 3,000 அடிகளுக்கு மேல் அமைந்துள்ள ஹோசூரில் உள்ள சிதோஷ்ண ஸ்திதியின் நிலைமையில் உயர்ந்த ரக நூல் அங்கு உற்பத்தி செய்யமுடியும் என்று சொல்லப்படுவது உண்மையா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்பொழுது அங்கு மில்லை இல்லை. அதனால் தரத்தைப்பற்றி சொல்ல முடியாது. ஹோசூரில் மில் வைப்பது நன்றாக இருக்கும், அது பொருத்தமாக இருக்கும். அதற்கான முயற்சி எடுத்துக்கொண்டோம். அந்த முயற்சி மீண்டும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : நமது நாட்டில் நீண்ட இழைப் பருத்தி நூல் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மில் முதலாளிகள் சம்மேளனம் தீவிர பருத்தி சாகுபடி திட்டத்தை கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக அதி தீவிரப் படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் நமக்கு இருக்கக்கூடிய குறை நிவர்த்தியாகும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் நினைக்கிறார்களா அல்லது ஏதாவது அதை மாற்றி அமைப்பது நல்லது என்று கருதுகிறார்களா என்பது பற்றி பதில் சொல்வார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதனால் நமக்கு இருக்கிற பற்றுக்குறை நிவர்த்தியாகாது, ஓரளவுக்கு சமாளிப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும். 'ஸீ ஜலண்டு காட்டன்' என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு ரகப் பருத்தியை கோளாவில் சில பகுதிகளிலும், சில மலைப்

[3rd February 1966]

பிராந்தியங்களிலும் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நீண்ட பிராந்தியங்களிலும் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நீண்ட இழைப் பருத்தி வெற்றிகரமாக வந்தால், நம்முடைய பற்றுக்குறையை ஓரளவுக்கு பூர்த்தி செய்துகொள்ள முடியும்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : இந்த ரக காட்டன் மலைப் பிராந்தியங்களில் வருகிறது. கோளத்தில் பயிரிடப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள் அமைச்சர் அவர்கள் நமது மாநிலத்தில் மலைப் சொன்னார்கள் அமைச்சர் அவர்கள் நமது மாநிலத்தில் மலைப் சொன்னார்கள் அமைச்சர் அவர்கள் நமது மாநிலத்தில் மலைப் இல்லை என்றால் அதற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இதை மிகவும் உயர்ந்த ஆல்டிபுட்டில், உயர்ந்த சிகரங்களில் பயிர் செய்ய முடியாது. இதைப்பற்றி விவசாய ஆராய்ச்சிகளெல்லாம் இருக்கின்றன. அதை எந்த இடத்தில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பயிர் செய்ய முடியும் என்பதை விவசாய இலாகா கூட பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. செ. மாதவன் : இந்த நூல் ஆலைக்கு லைசென்ஸ் யார் பேருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது? எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்டது? இதுவரையில் என்னென்ன முயற்சிகளை அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : திரு. டி. என். எம். அருணாசலத்திற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டது. 1964-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் கொடுக்கப்பட்டது. நிலம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ரூ. 50,000 மூலதனம் சேர்த்திருக்கிறார்கள்.

'டிராக்டர்' களுக்கு வரி விலக்கு

* 70 கேள்வி.—**திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி :** கனம் கைத் தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) விவசாயக் காரியங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்படும் டிராக்டர்களுக்கு மோட்டார் வாகன வரி (Motor Vehicles Tax) விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கோரி தென்னாற்காடு மாவட்ட விவசாய டிராக்டர் உரிமையாளர்களிடமிருந்து மனு ஏதேனும் அண்மையில் அரசாங்கத்திற்கு வந்ததா?

(இ) ஆமெனில், அதன் பேரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) Orders have since been issued exempting from payment of motor vehicles tax, tractors and trailers used exclusively for transporting agricultural produce of the owners of the vehicles and for collecting one-third of normal rate of tax when such vehicles are used for transporting agricultural produce of persons other than the owners of the vehicles with effect from 1st January 1966.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : What are the rules framed to distinguish whether it is the property of the owner or private persons?

[3rd February 1966]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There are no special rules. If it is proved that it is being used for the transport of the owner's goods, there is no tax but if they are transporting other people's goods, they have to pay the tax.

திரு. ம. கமலநாதன் : இந்த டிராக்டர்கள், டிரோவர்கள், உழவு காலத்தில் 2, 3 மாதங்களுக்குத்தான் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மற்ற காலங்களில் அவைகளை 'ஐடிலாக' வைப்பதற்குப் பதிலாக, 'ஹாலேஜ் பர்பன்ஸுக்காக' அவைகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்து, ஏராவது ஓரளவுக்கு டாக்ஸ் வசூலிக்கும் முறையை அரசாங்கம் கையாள் முன்வருமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதைத்தான் இப்பொழுது செய்திருக்கிறோம். மோட்டார் வெஹிகிள்ஸ் டாக்ஸ் என்று அவைகளுக்காக டாக்ஸ் கட்டவேண்டியதில்லை. ஆனால் இப்பொழுது 'ஒன்-தாடு' டாக்ஸ் கட்டினால் மற்றவர்கள் பண்டங்களையும், யார் பண்டங்களையும் எடுத்துச்செல்வதற்கு 1-1-1966 முதல் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆயுத போலீசிலிருந்து வேலை நீக்கம்

* 71 கேள்வி—**புலவர் கா. கோவிந்தன் :** கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1965-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில், தனிநிலை ஆயுதம் தாங்கிய போலீஸ் துறையிலிருந்து கான்ஸ்டேபிள்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், எத்தனை பேர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டனர்?

(உ) அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : (அ) & (இ) ஆம். சிறப்பு ஆயுதம் தாங்கிய போலீஸ் படையைச் சேர்ந்த பல்வேறு பிரிவுகளினின்றும் 1965 ஜூலை மாதத்தில் சில கான்ஸ்டேபிள்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டனர். அவர்கள் எண்ணிக்கை விவரம் வருமாறு :

ஆயுதம் தாங்கிய சிறப்புப் போலீஸ் II-ம் படைப் பிரிவு—
15.

ஆயுதம் தாங்கிய சிறப்புப் போலீஸ் III-ம் படைப் பிரிவு—
5.

(உ) அனுமதியின்றி அல்லது உத்தரவின்றி வேலைக்கு வராதிருந்தது, வேலையை அதிகமாய்ப் புறக்கணித்தது, மேலதிகாரிகளின் ஆணைகளுக்கு அறவே கீழ்ப்படிய மறுத்தது, மேலதிகாரிகளின் ஆணைகளை வேண்டுமென்றே மீறியது, மருத்துவக் காரணங்களினால் வழங்கப்பட்ட விடுப்புக்கால அளவுக்கு மேற்பட்டு வேலைக்கு வராமலிருந்தது, வேலையை விட்டு ஓடியது போன்ற காரணங்களினால் அவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டனர்.

[3rd February 1966]

Railway link between Tirunelveli and Cape-Comorin

* 72 Q.—**SRI V. SANKARAN :** Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether this Government has recommended to the Central Government for the setting up of a Railway Link between Tirunelveli and Cape-Comorin; and

(b) whether any survey has been conducted in this regard?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) The laying of a new line from Tirunelveli to Trivandrum via Nagercoil with a branch line from Nagercoil to Cape Comorin has been recently recommended to the Government of India for implementation during the Fourth Plan period.

(b) Government understand that the requisite traffic and engineering surveys have been undertaken by the Southern Railway.

திரு. வை. சங்கரன் : இந்த சர்வே முழுதும் முடிந்து விட்டதா? வேலை எப்பொழுது எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The information here is that the survey is still in progress.

SRI R. PONNAPPA NADAR : May I know whether this will be given priority and whether it will be taken up at least during the next Five-Year Plan period?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : In answer to the main question I have already stated that this scheme has been recommended to the Government of India for implementation during the Fourth Plan period.

தஞ்சை புகைவண்டி நிலையத்தருகில் மேம்பாலம்

* 73 கேள்வி—**திரு. ஆ. துரையாசன் :** கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா :—

(அ) தஞ்சை புகைவண்டி நிலையத்தின் அருகே ஒரு மேம்பாலம் கட்டும் உத்தேசம் ஏதேனும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையிலிருக்கின்றதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

வீரே தேக்கம்

* 74 கேள்வி—**திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் :** கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) வீரே நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து பருவ காலங்களில் மைலம் பிர்க்கா, வானூர் பிர்க்கா போன்ற வரண்ட பிரதேசங்களில் உள்ள ஏரிகளுக்கு கால்வாய் வெட்டி தண்ணீர் விடும் திட்டம் ஏதேனும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

[3rd February 1966]

(இ) ஆம் எனில், அது எப்போது அமல் நடத்தப்படும்?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: தலைவர் அவர்களே, எந்த நேரத்திலே வீடுர் அணை பற்றி விவாதம் வந்தாலும் 'இல்லை' என்ற வார்த்தையே அமைச்சர் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆரம்பத்தில் வீடுர் தேக்கத்திலிருந்து காடாரம்பாக்கம் எல்லை வரையிலும் வானூர் வழியாக தேக்க சர்வே செய்து போட்ட கல்கள் அப்படியே இருக்கின்றன. முக்காலே மூன்று பாகம் தண்ணீர் பாண்டிச்சேரிக் கே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி எப்பொழுது கேட்டாலும் இல்லை, இல்லை என்றே சொல்லுகிறார்கள் அதற்கு காரணம் என்ன?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: இல்லை என்று சொல்லுவதற்கு காரணம் அந்த அணையில் தண்ணீர் இல்லை. பாண்டிச்சேரிக்கு அதிகம் போகிறது என்றால், இரண்டு ராஜ்யங்களுக்கும் இடையில் இருக்கும் தேவையைத் தெரிந்து கொண்டு, எப்படி பங்கு போட வேண்டும் என்று முன்பே செய்திருக்கிறார்கள். இந்த அணையின் பூர்வாங்க பரிசீலனையின் போதே அந்த முறையில்தான் செய்திருக்கிறார்கள் அதில் ஏதேனும் சில இடங்கள் விட்டுப் போய் இருக்கலாம். அதனால் சம்பவங்கள் நடந்திருக்கலாம்.

மருத்துவக் கல்லூரிகள்

* 75 கேள்வி—திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: கனம் சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சாவூர் மருத்துவ கல்லூரி புதிய கட்டடத்திற்கு மாற்றப் பட்டதா?

(இ) மாற்றப்படவில்லை என்றால் அதற்கான காரணம் என்ன?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: (அ) & (இ) தஞ்சாவூரில் உள்ள தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி அதற்கெனக் கட்டப் பட்ட புதிய கட்டடங்களில் ஏற்கனவே செயல்பட்டு வருகின்றது. மருத்துவக் கல்லூரியுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள புதிய மருத்துவ மனைக் கட்டடங்களை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 19-11-1963 அன்று திறந்து வைத்தார்கள்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: சார், இப்பொழுது ஏற்படும் புதிய மருத்துவக் கல்லூரிகளில் என்னென்ன வியாதிகளுக்குச் சிகிச்சை செய்யப்படும், பழைய மருத்துவ மனையில் எந்த வியாதிகளுக்கு சிகிச்சை செய்யப்படும் என்று அறிவிக்க முடியுமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: புதிய மருத்துவ மனைக்கு கட்டடங்கள் கட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அங்கே கொஞ்ச பேஷண்டுகள்தான் இருக்கிறார்கள். சாதாரண வியாதிகளுக்குத்தான் சிகிச்சை செய்யப்படுகிறது. கட்டடங்கள் பூர்த்தியான பிறகு எல்லா வியாதிகளுக்கும் கம்பீர்டாக சிகிச்சை செய்யப்படும்.

[3rd February 1966]

திரு. கோ. சி. மணி: சார், அந்தப் பழைய மிராஸ்தார் ஹாஸ்பிடல், இந்தப் புதிய மருத்துவமனை வந்தபிறகும் நடக்குமா, அல்லது அதைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுத்துவிட வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் எண்ணமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: இப்பொழுது செயல்பட்டுவருகின்ற மருத்துவ மனையைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை, அப்படி உத்தேசமும் கிடையாது. கட்டடம் பூர்த்தியான பிறகு, பழைய கட்டடத்தில் இருக்கக் கூடிய மருத்துவ வசதிகளை இந்தக் கட்டடத்திலே கொண்டு வந்து, பழைய கட்டடத்தை பெண்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் என்று மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் உத்தேசத்தில் இருக்கிறது.

* 76 கேள்வி—திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) செங்கல்பட்டில் திறக்கப்படவிருக்கும் மருத்துவக் கல்லூரிக்கு தனிப்பட்டவர் ஏதாகிலும் நன்கொடை கொடுத்துள்ளாரா?

(இ) ஆமெனில், எவ்வளவு?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

* 77 கேள்வி—திரு. மு: கருணாநிதி:

திரு. செ. மாதவன்:

திரு. இராம அரங்கண்ணல்:

அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) மருத்துவ கல்லூரிகளிலும், பொறியியல் கல்லூரிகளிலும் சேருவதற்கான விண்ணப்பத்தாள்களில், விண்ணப்பதாரர்கள் 'காங்கிரஸ் சேவாதன உறுப்பினர்' என்பன போன்ற விவரங்கள் கோரப்பட்டிருப்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதற்கான காரணம் என்ன?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்:

(அ) ஆம்.

(இ) விண்ணப்பப் படிவங்களில் உள்ள இப்பகுதி நீண்ட காலமாகவே இருந்து வருகிறது. படிப்புத்தவிர ஏனைய துறைகளிலும் மனுதாரர்களின் செயல் திறன்கள் என்னவென்று அறிவதற்காகவே இப்பகுதி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. செ. மாதவன்: சார், எக்ஸ்ட்ரா கிரிகுலர் ஆக்டிவிடி என்று சொல்லும்பேது, பல மன்றங்களில் பயிற்சி பெற்று இருக்கலாம். அப்படி இருக்க காங்கிரஸ் சேவாடால் என்று குறிப்பிட்டு இருப்பதன் காரணம் என்ன? இந்த காங்கிரஸ் சேவா டாலுக்கும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் சம்பந்தம் உண்டா?

[3rd February 1966]

அரக்கோணம் நகரசபை அங்காடி.

* 80 கேள்வி.—திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: கனம் தலைநிர்வாக அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) அரக்கோணம் நகரசபை மார்க்கெட்டிற்கென புதிதாகக் கட்டப்பட்ட கடைகள் சில விழுந்து விட்டனவென்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதற்கான காரணங்கள் என்ன?

(உ) அதனால் ஏற்பட்ட நஷ்டம் எவ்வளவு?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத்: (அ) புதிதாகக் கட்டப்பட்ட எட்டு கடைகளின் கான்கிரீட் உத்தரங்களும் வெயில்தாங்கிகளும் (Sun Shades) அவைகளைத் தாங்கிக்கொண்டிருந்த செங்கல் கட்டிடத்தின் பகுதியும் வீழ்ந்துவிட்டன.

(இ) கான்கிரீட் உத்தரங்கள், வெயில்தாங்கி இவற்றின் மீது செங்கல் கட்டுமாவம் கட்டுவதற்கு முன்பே, ஆதாரச் சட்டங்கள் அகற்றப்பட்டதனால் அவை குப்புற வீழ்ந்துவிட்டன.

(உ) அவ்வேலையை மீண்டும் செய்து முடிக்கும்படி ஒப்பந்தக் காரரைக் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. அவரும் தன் செலவிலேயே அவ்வேலையை செய்து முடித்துவிட்டதாக அரசாங்கத்திற்கு அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, நகராட்சிக்கு எவ்வித நஷ்டமும் இருப்பதற்கில்லை.

கனம் சபாநாயகர்: கேள்விகள் முடிவடைந்தன.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTION.

CLOSURE OF THE COIMBATORE SPINNING AND WEAVING MILLS.

9-20 a.m. SRI K. A. MATHIALAGAN: Mr. Speaker, Sir, I rise to ask the leave of the House to make the following adjournment motion—

“This House do stand adjourned to discuss the following matter of urgent public importance, viz., the lock-out ordered by the management of Coimbatore Spinning and Weaving Mills and the failure of the Government either to direct the management to run the Mill or to take over the management of the Mill and the consequent unemployment of more than 3,000 textile workers, loss of production and unrest in textile industry.”

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கிற இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம், 80 ஆயிரம் கதிர்களைக் கொண்டதும், 300 தறிகளைக் கொண்டதும், 70 ஆண்டுகளாக நடைபெறுவதும், கோய முத்தூரிலேயே புராதனமான ஒரு நெசவாலைப்பற்றியதாகும். இந்த நெசவாலை பல நாட்களாக மூடிக் கிடக்கின்றது.

[3rd February 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அது மூடிக்கிடக்கின்ற காரணத்தினால், 3,000 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்ட, அவர்களுடைய பெண்டு பிள்ளைகளெல்லாம் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்லாமல், இந்த நாட்டிலே உற்பத்திப் பெருக்கத்தைச் செய்ய வேண்டிய இந்த நேரத்தில் . . .

MR. SPEAKER: Let the hon. Member confine his remarks to explain in brief how the motion is admissible.

SRI K. A. MATHIALAGAN: I am only talking about its admissibility and I am briefly saying how the responsibility of the Government is involved in this matter.

இந்த அவசரத் தீர்மானத்தைத் தாங்கள் அருள் கூர்ந்து அனுமதிக்கவேண்டும் என்று கோருவதற்குக் காரணம், இதிலே சர்க்காருடைய பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதற்காகத் தான். முதலில், தொழில் துறை அமைதி நாட்டில் நிலவ வேண்டும். இந்த மில் மூடப்பட்டிருப்பதனால் தொழில் துறை அமைதி பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவதாக, எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை செய்வதற்கான உரிமை அளிக்கப்படவேண்டும் “lock-out” என்று சொல்லி மில் மூடப்பட்டிருப்பதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் எல்லாத் தொழிலாளிகளுக்கும் வேலை கிடைக்கச் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில், “மில் லாக்-அவுட் செய்யப்படவில்லை” என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடும். நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற காரணத் திற்காக அது “லாக்-அவுட்” ஆக இல்லாமல் இருக்கலாமே தவிர, திற்காக அது “லாக்-அவுட்” ஆக இல்லாமல் இருக்கலாமே தவிர, உண்மையிலேயே “more than lock-out” என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு அதில் காரியங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. நாட்டில் நாம் இப்பொழுது ஒரு நெருக்கடியான நேரத்தில் இருக்கிறோம். இந்த நேரத்தில் அங்கே 3,000 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். மில் மூடப்பட்டிருப்பதனால் உற்பத்தியும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மில் மூடப்பட்டிருக்கவேண்டியதற்கு ஏதாவது காரணம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தாலும், ஒன்றும் இல்லை. பாலன்ஸ்-ஷீட்டைப் பார்த்தால், சென்ற வருஷம் வரையில் அந்த மில்காரர்கள் அதிகமான நிகர லாபத்தைத்தான் சம்பாதித்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று சொல்லுகிறோம். ஆண்டுதோறும் அதிகமான நிகர லாபம் சம்பாதித்துத் தந்திருக்கும் அந்த மில்லை, நாட்டிலுள்ள நெருக்கடி நிலையில், மூடியிருக்கிறார்கள் என்றால், சம்பந்தப்பட்டவர்களைப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்திருக்கவேண்டும். இந்த மில்லைப் பொறுத்தவரையில், அதை மூடியிருப்பதன் மூலம், உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்குப் பங்கம் விளைவிக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய காரியம் செய்திருக்கிறார்கள். தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் கூட நிலைமை தெரியும். தொழில் துறை அமைதி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது. “நோட்டீஸ் கொடுக்கவில்லை. அதனால் லாக்-அவுட் அல்ல” என்று சொல்லக்கூடும். லாக்-அவுட் என்று பெயர் வைக்கவில்லையே தவிர, உண்மையில் மில் மூடப்பட்டுத் தான் இருக்கிறது. பத்து நாட்கள் மூடி இருந்தாலும் சம்பளம் கொடுக்க

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [3rd February 1966]

வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால், மூன்று மாதம் சம்பளம் கொடுக்கப்படாத நிலைமை அங்கு இருக்கிறது. மகாராஷ்டிரத்தில் மூடப்பட்ட ஒரு மில்லை சர்க்காரே எடுத்து நடத்துகிறார்கள். அது போன்று, நம்முடைய சர்க்காரும் மூடப்பட்டிருக்கும் அந்த மில்லை எடுத்து நடத்தலாம். அப்படிச் செய்து உற்பத்திக்குப் பங்கம் விளைவிக்காமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம். இந்தக் கடமை களிருந்து இந்த சர்க்கார் தவறியிருக்கிறது.

MR. SPEAKER: Let the hon. Member please hear me first. This is a motion which has yet to be admitted. But the hon. Member is speaking as if the motion has been admitted and referring to matters which may be discussed if and after the motion is admitted. He asks why the concerned people have not been arrested and so on.

SRI K. A. MATHIALAGAN: I submit that the responsibility of the Government is clearly involved and the Government have not taken proper action. It is therefore permissible to bring forward an adjournment motion. Hence I seek your consent to ask the leave of the House.

இந்த மூன்று காரியங்களையும் அரசாங்கம் செய்யவில்லை. தொழிலாளர்களுடைய நலனில் அக்கறை செலுத்தவில்லை. தொழில் துறை அமைதி பாதுகாக்கப்படவில்லை. மில்லை மூடி வைத்திருந்து, உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்குப் பங்கம் விளைவித்து நாட்டுக்குத் துரோகம் செய்கிறவர்கள் விஷயத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. நிரபராதிகள், ஆப்பாளிகள் போன்ற இப்படிப் பட்டவர்களைப் பிடிக்கப் பாதுகாப்புச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படும் போது, இந்த மில் மானேஜ்மெண்ட் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம். இந்தப் பொறுப்புகள் எல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கின்றன. இந்தப் பொறுப்புகளை அரசாங்கம் மீறியிருப்பதால்தான் இதை விளைவிக்கவேண்டும் என்று கோரும் என்னுடைய ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைத் தாங்கள் அருள் கூர்ந்து அனுமதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டு அமருகின்றேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு உகந்தது அல்ல. நம்முடைய விதிகளின்படி, responsibility of the Government is clearly involved என்று சொன்னதற்குப் பொருள் என்ன என்றால், ஒரு Statutory obligation இருக்க வேண்டும்; சட்டப்படி செய்ய வேண்டிய ஒரு கடமை இருக்க வேண்டும்; அந்தக் கடமையிலிருந்து தவறியிருக்க வேண்டும். மூடிய மில்களை எடுத்து அரசாங்கம் நடத்த வேண்டும் என்ற கடமை எந்தச் சட்டத்திலும் இந்த நாட்டிலே போடப்படவில்லை. என்ன காரணத்திற்காக மூடினார்கள் என்பதை எல்லாம் ஆராயாமல், "மில்லை மூடிவிட்டார்கள், உடனே சர்க்கார் எடுத்து நடத்த வேண்டும்" என்று சொல்வது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது. இந்த மில் மூடப்பட்டதற்குக் காரணம், ஏதோ மானேஜ்மெண்டுக்குள்ளேயே தகராறுகள் இருப்பதாகச் சர்க்காருக்குத் தகவல் கிடைத்தது. அது சம்பந்தமாக விவரங்கள் தெரிந்துகொள்ள

[3rd February 1966] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் விரும்பினால், கேள்வி கேட்கலாம். அதன் பேரில் சர்க்கார் வேண்டிய விவரங்களைக் கொடுக்கும். இது ஒரு ஒத்திவைப்பு பிரேரேபனைக்கு உரித்தானதல்ல என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: In all such matters of industrial dispute, there is a special machinery under the Industrial Disputes Act. Further, the matter does not involve anything more than the ordinary administration of the law. Therefore, this is not a matter for an adjournment motion. Hence, I withhold my consent.

III.—CALLING ATTENTION TO THE SLOW PROCUREMENT OF PADDY IN CHINGLEPUT AND NORTH ARCOT DISTRICTS.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, செங்கற்பட்டு மாவட்டம், திருவள்ளூர் வட்டத்தைச் சேர்ந்த, போம்பாக்கம், நரசிங்கபுரம், கூவம் ஆகிய இடங்களிலும் திருத்தணி வட்டத்தைச் சேர்ந்த கனம்மாக்கத்திலும் வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், அரசகோணம் வட்டத்தைச் சேர்ந்த தக்கோலம், நெமிலி, பனப்பாக்கம், திருமால்புர் ஆகிய ஊர்களிலும் இந்த ஆண்டு அறுவடையான முதல் தரம் கிச்சி, வைகுண்டம் ஆகிய நெல் சகங்களைக் கொள்முதல் செய்வதில் தேக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. டற்றியும் இது குறித்து அரசாங்கம் போதுமான நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறியமையும் அதனால் மேற்கொண்டும் சாகுபடி செய்வதற்கு உழவர்களுக்குப் பணக் கஷ்டம் ஏற்பட்டுள்ளது. டற்றியுமான அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயத்தைக் கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு, சட்டசபை விதிகளின் 41-வது விதியின்படி, கொண்டுவருகின்றேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Speaker, Sir, the main reason for the non-procurement of paddy harvested this year in the villages mentioned by the hon. Member in the Chingleput District is that the ryots wanted to dispose of the paddy immediately after harvest with full moisture and dirt. The procuring agents have refused to procure such stuff on their own accord as it will not be possible for them to deliver the stipulated cut-turn where the paddy is excessively moist. However, necessary action has been taken by the Collector to avoid complaints from the agriculturists.

In the villages in Arkonam taluk in the North Arcot district, twenty procuring agents are attending to procurement work. In addition to them, two procuring agents from Vellore, three from Arni and fifteen from Wallajah have been permitted to operate there to cope with the procurement in that taluk. In Thakkolam and Panapakkam villages, eight procuring agents have been operating while in Thirumalpur five have been operating. In Nemili, two procuring agents are operating. No representation has been made to the Collector that there is stagnation of stocks and that the procuring agents have not been procuring the stock available

[Sri V. Ramaiah] [3rd February 1966]

in these villages. The arrangements made for procurement in these villages have, therefore, been adequate and there is no dullness in procurement operation.

IV.—STATEMENT BY MINISTER FOR INDUSTRIES *re.*
PURCHASE OF LAND BY THE
MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Speaker, Sir, I wish to make the following statement:—

In the course of the discussion on the Annual Financial Statements of the Electricity Board in July 1965, Sri M. Karunanithi referred to the purchase of 400 grounds of lands on Erukancheri road near Basin Bridge by the Electricity Board from two individuals, Messrs. K. T. Janakiraman and S. N. Balaraman, by direct purchase through a sale deed for Rs. 4,68,873 in the month of August 1963 while the vendors had themselves purchased the lands by a sale deed, dated 27th March 1963 for an amount of Rs. 1,90,000. He further alleged that Messrs. Janakiraman and Balaraman when they first purchased the lands had only invested Rs. 36,000 in cash and have executed a simple mortgage for Rs. 1,43,500 in favour of one Sri Chidambaram Chettiar. They also mortgaged the lands for the balance of Rs. 11,000 to one Sri Sivagurunathan. The Electricity Board redeemed the two mortgage amounts of Rs. 1,43,500 due to Sri Chidambaram Chettiar and Rs. 11,000 due to Sri Sivagurunathan and the balance of Rs. 3,14,393 was paid by the Board in cash to Sri K. T. Janakiraman and Sri S. N. Balaraman. Thus, for a cash investment of Rs. 36,000 and as against a purchase price of Rs. 1,90,000 for the lands bought by Messrs. K. T. Janakiraman and S. N. Balaraman on 27th March 1963, within a period of four months the lands were sold and the Electricity Board had arranged to purchase the lands for Rs. 4,68,873. At the time of my reply to the discussion on the Budget of the Electricity Board I gave an assurance in the House that the propriety of the transaction would be remitted to the Accountant-General in audit. Subsequent to the Budget discussions, the original records of the Electricity Board and of the Collector of Madras were obtained. A scrutiny of these records revealed that the Board had acted on the valuation approved by the Collector of Madras which was based on the Tahsildar's report. In pursuance of my assurance to the House the Accountant-General was addressed to scrutinise the relevant records of the Board and advise Government on the propriety of the transaction. The Accountant-General who has gone into the question of propriety of the transaction has stated as follows:—

“The question of acquiring private lands to the extent of 400 grounds situated in R.S. No. 124/6 Perambur Division was under the consideration of the Madras State Electricity Board since May 1962 for constructing quarters. The Superintending Engineer had conveyed the offer of two private parties (Sarvashri K. T. Janakiraman and S. N. Balaraman said to be the joint

3rd February 1966] [Sri R. Venkataraman]

owners). Since the price demanded was Rs. 1,500 per ground as against Rs. 500 recommended by the Executive Engineer, Madras State Electricity Board, a reference appears to have been made to the Collector of Madras in August 1962 to report to the reasonable market value of the piece of land. The Collector is said to have reported in November 1962 that Rs. 1,200 per ground was the reasonable market value. Thereupon, the Electricity Board formally sanctioned in March 1963 the purchase of the land at Rs. 4.80 lakhs on condition that steps should be taken to acquire the land through the Collector of Madras. Since the specific sanction of the Government was required for the Collector to acquire the lands through Land Acquisition Proceedings for housing purposes within Municipal limits, the Electricity Board authorised the direct purchase of the land subject to the condition that the title to the lands was got duly verified by the Legal Adviser in consultation with the Collector of Madras and the sale executed through the Legal Adviser. The title deed was got examined by the Legal Adviser and the sale deed was executed in August 1963 and payment was made. The transaction is within the competence of the Madras State Electricity Board under section 12 of the Electricity (Supply) Act, 1948.”

The Government observe that the Accountant-General has not brought to notice any irregularity in the transactions and have accepted his advice that it is within the competence of the Madras State Electricity Board.

V.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—*cont.*

MR. SPEAKER: Now we may resume the discussion on the Governor's address. The hon. Members who have given notice of amendments to the Motion of Thanks to the Governor's Address, may move their respective amendments.

SRI V. R. NEDUNCHEZHIAN: Sir, I move the following amendments:—

(1) “Add at the end the following:—

‘but regret the failure to mention anything about the execution of Cauvery Water-supply Scheme to provide drinking water facilities in the City of Madras.’”

(2) “Add at the end the following:—

‘but regret that in the Governor's Address there is no mention regarding the constitution of a representative committee to chalk out a standing policy and to devise concrete steps for the control and reduction of prices of essential commodities.’”

(3) “Add at the end the following:—

‘but regret that in the Governor's Address there is no mention about the corresponding increase in the emoluments of the State Government servants on par with the Central Government servants residing in the City of Madras consequent on the classification of Madras City as an ‘A’ Class City.’”

[Sri V. R. Nedunchezhiyan]

[3rd February 1966]

(4) "Add at the end the following:—

'but regret that there is no mention in the Governor's Address about the implementation of Salem-Neyveli Steel Plant.' "

SRI M. S. MANI: Sir, I second them.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: என் பெயரினுள்ள பின்வரும் திருத்தங்களை முன் மொழிகிறேன்:—

(5) இறுதியில் கிழக்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்:—

"சேலம் உருக்காலை அமைக்கப்படும் என்பதற்கான உறுதி மொழியை அறிக்காமை கண்டு வருந்துகிறது."

(6) இறுதியில் கிழக்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்:

"கவர்னர் அவர்கள் உரையில் இந்த ஆட்சி மொழியாவதைக் குறித்து தமிழ்நாடு மேற்கொண்ட தீவிரச்செயல்போது, தமிழ்நாட்டு மக்களின் உணர்ச்சிக்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில் ஆட்சி மொழிச் சட்டம் திருத்தப் பேரவதற்கு வழிவகை செய்யப்படும் என அளித்த உறுதிமொழி செயலாக்கப்படுவதற்கான குறிப்பு எதையும் குறிப்பிடாதது கண்டு இம்மன்றம் வருந்துகிறது".

The amendments were duly seconded.

SRI T. P. ALAGAMUTHU: Sir, I move the following amendments:—

(7) "Add at the end the following:—

'but regret that there is no mention in the Governor's Address about the remission of land tax to agriculturists on account of the failure of monsoon in the State, particularly in Cauvery basin.' "

(8) "Add at the end the following:—

'but regret that there is no mention in the Governor's Address about the scarcity of baby/invalid food in the State and the action taken by the Government for proper supply and distribution.' "

The amendments were duly seconded.

MR. SPEAKER: The amendments are now before the House for discussion. The hon. Member, Sri C. Chiranjeevulu Naidu may now speak.

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU: Mr. Speaker, Sir, while thanking the Governor for having addressed the joint session of the Legislature, I would like to speak a few words on the address delivered by the Governor. In the death of Sri Lal Bahadur Shastri the country has lost a noble patriot who has dedicated his life to the cause of the nation and the loss that this country has sustained is irreparable. I take this occasion to pay my humble homage to the departed leader.

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu]

The Governor in his address has mainly dealt with agricultural activities, the food situation and other problems concerning the country. The Governor has mostly dealt with the incentives to be given to agriculturists. As far as assistance to agriculturists is concerned, we have been trying to give as much assistance as was needed to the agriculturists in several fields. With all that the agriculturists could not receive the assistance in the proper way and in proper time. If nature is also helpful and if Government is also favourable, agricultural production may go up appreciably. In the recent year, Nature was not favourable. As far as the ryot is concerned, it should be noted that agricultural labour is a problem to-day in the rural areas. Unless Government come forward to do something in this regard, I think agricultural production may be regarded. As far as Government assistance is concerned, Government assistance may be manifold. But when we see whether there is proper implementation of assistance, we find that there is no proper implementation as far as the ryots are concerned. Agricultural operations are not well organised; Government do not take interest and render assistance in proper time. We have seen in the recent year that in our State, in addition to the intensive agricultural development programme, four districts have been selected under intensive agricultural area programme. Immediately certain posts are created and certain officers are appointed. But to whose benefit and for conferring what benefit are they appointed? We have seen for the intensive agricultural area programme, certain demonstrators and certain District Agricultural Officers and agricultural maistries have been appointed. In this connection I would like to say that the Extension Officer (Agriculture) is there in the block level. Under him, several Gramasevikas have been appointed. What is their capacity and technical know-how as far as agriculture is concerned? It may be said that they may be useful for giving technical assistance. Whether the technical assistance is being given properly is a matter for serious consideration. Whether the ryot needs any assistance is also a matter for consideration. The ryot has got all the machinery with him as far as agricultural operation is concerned. He should be provided with certain implements and if they were given to him at the right time, he would be able to see through his cultivation.

The difficulty today is in granting loan assistance. We have been channelising loans through co-operatives. Government has got certain obligations so far as granting of loans to agriculturists are concerned. Under the Takkavi manual, in extending the loans, Government reserve the right to extend the loans through the Revenue Department. Whether it is not desirable that all loans should be channelised through one source is a point to be considered. There are the 'co-operatives'. We have now organised co-operatives in rural areas and we are saying that they should be strengthened and more co-operatives should be created in rural areas. Coming to the loans that are given to agriculturists, I think the time has come for us to consider whether it is not

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] [3rd February 1966]

desirable to channelise all loans to agriculturists through the co-operatives. That would be more helpful and useful to agriculturists. Necessary rules may be formulated. Thereby, we could strengthen co-operatives.

In implementing intensive agricultural programme farm production plans had to be prepared and after submitting the same to co-operatives, loans had to be taken. Whether the farm production plans that have been prepared are useful and whether they are properly prepared is another matter. The farm production loans could not be disbursed to some societies because they were over-due and since some members were in arrears. In such cases we may have to see whether the loan assistance should not be given in such a way so that a ryot who is not in default gets the loan. On account of the fact that other members are defaulters, the ryot who is not in default should not be denied assistance.

Lot of difficulties are being experienced regarding procurement. We have to-day in that field, procuring agents, millers, marketing societies and the Food Corporation. Procurement of 75 kilos has been the usual practice of procurement in our area. We have also seen the enhancement of price of paddy under the Price Control Order. The rice has to be stored in godowns. The millers procure two or three kilos more than the authorised and prescribed quantity. They procure, convert the paddy into rice and send the rice to godowns. The Marketing Societies could not avail themselves of the opportunity because when they convert paddy to rice and sell it to Government and send the Bills to Rural Development Officer for payment, the bills are not passed in time. Consequently, they sustain heavy losses since they have to pay interest for the money borrowed from Co-operative Bank. Repeated representations have been made to Collectors and Rural Development Officers who are controlling procurement of rice from marketing societies, to render assistance in time.

As far as the Food Corporation is concerned, they have been procuring and they have certain 'moisture metres'. To the proportion of the moisture they reduce the rate in the Paddy Price Control Order and it has come to Rs. 24 to Rs. 27 per 75 kilos per bag. This is Rs. 6 or Rs. 7 less than the Price Control Order price. A ryot has told me that even for paddy which has been dried for seven days and which the ryot has kept for seedling purposes, deduction for moisture content has been made and he got 10 per cent less than the price stipulated in the Paddy Price Control Order. These are the conditions prevailing in the State as far as procurement is concerned. The ryot's position is not all right. The ryot has got a tendency to sell his produce right on the threshing floor itself. Sufficient machinery has not been there to procure paddy then and there. The millers could not procure, the marketing societies could not procure and the Food Corporation also could not procure the necessary paddy. That is the position that prevails now. The Government feel that the ryot has always a tendency to complain. It is not so as far as the present situation is concerned. The ryots are not bad. The ryots feel

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] 3rd February 1966]

that the prices that have been quoted in the recent Price Control Order are remunerative and that they will be able to give paddy at those prices. But let the Government provide facilities at the right time for procuring paddy soon after the harvest.

Regarding the expenditure, offices and establishments are increasing day by day. I see that there are several wastages in the administration which can be very easily avoided by slicing off several posts that have been created. The people who are employed are not able to know which work has been entrusted to them and to what extent they should do the work entrusted to them. I request the Government to constitute a committee to go into matters relating to procurement and economy in expenditure and to suggest ways and means to avoid wastages. With these words, I resume my seat.

Thank you Sir,

* திரு. எம். எஸ். மணி : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நான் அவர்களுடைய அறிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய இந்தியப் பிரதமர் அண்மையில் நெசென்று மறைந்தது குறித்து நாம் அனைவரும் ஆழ்ந்த துக்கத்தில் இருக்கிறோம். ஆனால், இந்தத் துக்கத்தை நாடு பூராவும் 12 நாட்கள் கொண்டாட வேண்டுமென்று அறிக்கை விட்டார்கள். ஆனால் ஏன் நான் துக்கம் அடையத் துள்ளுவேன்? புதிய பிரதமர் தேர்தலை வைத்து விட்டார்கள். பெரியவர் ஒருவர் மறைந்து விட்டாலே விட்டிலே 16 நாட்கள் துக்கம் அனுஷ்டிக்கிறோம். பிரதமர் இறந்த அடுத்த சில மணிக்குள் திரு. நந்தா அவர்களை தாற்காலிகப் பிரதமராக நியமித்தார்கள். அவரே பிரதமராக 12 நாள் இருந்து விட்டு, அதற்குப் பிறகு புதிய பிரதமர் தேர்தலை வைத்திருக்கலாம். ஏனோ அப்படிச் செய்யவில்லை. எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிற எங்களுடைய கட்சித் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், அந்த வாரத்தில் பொங்கல் தினம் வந்தும்கூட நாட்டிலே விழாக்கள், கூட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் ரத்து செய்து விடுங்கள் என்று கூறி எங்கள் கழகத்தின் கண்ணியத்தைக் காப்பாற்றினார்கள். திரு. லால்பகதூர் அவர்கள் மறைந்து விட்டாலும்கூட அவர் செய்த முக்கியமான சேவையை நாம் என்றைக்கும் மறக்க முடியாது. அவர் இறப்பதற்கு முன்னால் ஒரு பெருங்கூட்டத்தில் பேசும்போது நாட்டிலே இரண்டு கோஷங்களை எழுப்பினார். "ஜெய் கிசான்; ஜெய் ஜவான்" என்ற கோஷங்களை எழுப்பினார். விவசாயிகளுடைய வெற்றி ஜவான் களுடைய வெற்றி என்று சொன்னார். அதற்காக நாம் உள்ளபடியே பெருமைப்படத்தான் வேண்டும். அகோடு இன்னொன்றையும் சேர்த்துக் கொண்டால் இந்த நாடு அவருக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கும். கிசான்களைப் பற்றியும், ஜவான்களைப் பற்றியும் சொன்னாரே தவிர இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற மஸ்தூர்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. விவசாயிகளுக்கு வெற்றி; ஜவான்களுக்கு வெற்றி என்பதோடு கூட இந்த நாட்டில் உழைக்கிற உழைப்பாளிகளுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு வெற்றி என்ற கோஷத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்வீக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். எஸ். மணி] [3rd February 1966]

இன்றைய தினம் இந்தியாவின் பிரதமராக இந்திரா காந்தியம்மையார் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். உள்வட்டியே நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். எங்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்த புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் “இந்திரா காந்தி அவர்களுடைய நிர்வாகத் திறமையைப் பொறுத்திருந்துதான் பார்க்கவேண்டும்” என்று சொன்னார். ‘பெண்களை நாட்டில் முதலமைச்சராக, பிரதமராக வைக்கிறது’ என்று சொன்னதாக ஒரு சும்மையார் பேசினார்கள். அந்த பெண் பிரதமராக வைக்கப்படுவாள் என்று எதிர்த்தவர் காங்கிரஸ் தாண்டிலே பன்னெடுங்காலமாக இருப்பவரும், பன்னிரண்டு, பதின்மூன்று முறை நிறைக்கு பெண்வருடைய மொராலி தேவர்தான் அவர்கள்தான். அவருக்கு 198 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஓட்டமித்தார்கள். எங்களைப் பொறுத்தவரை பெண்கள் பிரதமராகவோ, முதலமைச்சராகவோ வைக்கப்படுவாள் என்ற நோக்கம் கிஞ்சித்துப் இல்லை. அவருடைய நிர்வாகத் திறமையைப் பொறுத்திருந்துதான் பார்க்கவேண்டுமென்று சொல்கிறோம்.

அற்போது காஸ்திரி அவர்கள் இருந்திருந்தால் மிகப் பெரிய பிரச்சினை ஒன்றைத் தீர்த்து வைத்திருப்பார்கள். பர்மா அகதிகள் பற்றிய பிரச்சினை பற்றிப் பேசுகவார்க்கதை சரிவர நடப்பதற்கு முன்னாலேயே அவர்கள் இறந்து விட்டார்கள். பர்மா அகதிகள் இன்னும் இந்த நாட்டுக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். திருச்சி நகரத்தில் அவர்களுடைய நிலைமை மிக மிக மோசமாக இருக்கிறது. இரண்டாயிரம் ரூபாயிலிருந்து ஐயாயிரம் ரூபாய் வரை அவர்களுக்குக் கடன் வழங்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இரண்டாயிரம் ரூபாய் சாங்ஷன் செய்தாலும் முதலில் 700 அல்லது 800 ரூபாய்தான் பெற முடிகிறது. இரண்டாவது தவணையைப் பெற முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அந்தத் தொகையை அவர்கள் இடையிலே செலவழித்து விடுகிறார்கள். தனிப்பட்ட ஒரு வியாபாரத்தைத், தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால், ஒரு சிறிய கடையை வாங்க வேண்டுமென்றால்கூட 3,000 ரூபாய் பணம் தேவைப்படுகிறது அந்த அகதிகளைத் திருச்சி, புதுக்கோட்டை, ரோட்டில் இரண்டு பக்கமும் குடிபெற்றிருக்கிறார்கள். புன்னாறு குடிசைகளைப் போட்டார்கள். போட்ட குடிசைகளில் வசித்து வந்த அவர்களை சில நாட்களில் அப்புறப்படுத்தி விட்டார்கள் அவர்களுக்கு லோன் சரிவரக் கிடைக்கவில்லை. லோன் பெற லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. தொழிற்சாலை வேலை கொடுங்கள் என்று கேட்டும் கிடைக்காத நிலைமையில் மிகவும் வேதனைப்படுகிறார்கள். சமீபத்தில் ஒரு பர்மா அகதி திருச்சி ஜங்ஷனுக்குப் பின்னால் மரத்தில் தூக்கிட்டுத் தற்கொலை செய்து கொண்டார். ஆனால், அவர் வயிற்று வலியால் தற்கொலை செய்து கொண்டார் என்று இவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். அவர்கள் பிழைக்க முடியாத நிலையில் வேதனைப்பட்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உடனடியாக லோன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தோ அல்லது அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் பிழை வேலை போன்றவது கொடுத்தோ அவர்களுடைய கஷ்டத்தைத் தீர்க்க முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் காரியம் கவனமில்லாமல் கவனிக்கும் பொறுப்பை நம்முடைய அகதி அமைச்சர் அவர்கள் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. எம். எஸ். மணி] [3rd February 1966]

உணவு பிரச்சினையைப் பற்றிக் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உணவுப் பொருள் நம்முடைய நாட்டிலே இன்னும் பற்றாக்குறையாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தியில் நம்முடைய இலக்கை எப்போது எட்டப் போகிறோமோ தெரியவில்லை. பற்றாக்குறையின் காரணமாக டில்லியில் உள்ள உணவு அமைச்சர் அவர்கள் அமெரிக்காவிலும் சென்று ஒரு கோடி டன் கோதுமை வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ‘நாங்கள் 1½ கோடி டன் தருகிறோம்; இந்தியாவில் உள்ள ஒவ்வொருவருடைய வயிற்றிலும் திணித்து விட்டு வருகிறோம்’ என்ற நிலையில் நம்முடைய உணவுப் பிரச்சினையைப் பற்றிய புள்ளி விவரத்தை அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் பங்கீட்டு முறை இருக்கிறது. கடைக்குக் கார்டைக் கொண்டு போனால் கலெக்டர் அபீசிவிருந்து இன்னும் அரிசிக்கு அனுமதி கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு அடுத்த வாரம் முன் வரத்திற்குள் சேர்த்து அரிசி கேட்டால் கொடுப்பதில்லை. தேவையுள்ள காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. பொங்கல் விழாவை முன்னிட்டு ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கு ஒரு படி பச்சரிசி கொடுங்கள் என்று திருச்சி கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் சொன்னோம். அவர்கள் பச்சரிசி பூராவும் சென்னைக்கு அனுப்பப்பட்டி விட்டது என்று சொல்லி விட்டார்கள். இப்படிக்கலெக்டர் பதில் சொல்லுகிற நேரத்தில், பத்திரிகையில், பொங்கல் விழாக் கொண்டாடுவதற்காக பச்சரிசி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்ற செய்தி வருகிறது. அதோடு பங்கீட்டு முறையும் ஒழுங்காக இல்லை. ஏழை எளிய மக்களுக்குத் தேவையான நேரத்தில் அரிசி கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆறு அவுன்சிலே ஒரு அவுன்ஸைக் குறைத்துவிட்ட காரணத்தால் கோளத்தில் நடைபெறுகிற நிகர்ச்சியைப் பார்க்கிறோம். நம் முடைய தமிழகத்தில் அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் முன்கூட்டியே இந்த நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்.

நாட்டில் யுத்த நிலைமையை ஒட்டி நாடு பூராவும் தங்கம் வசூலிக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்காக ஏழை எளிய மக்கள் நிறையத் தங்கம் கொடுக்கிறார்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் தங்கப் பத்திரம் வசூலிக்கிற முறையைப் பார்த்தால் மிக வேதனையாக இருக்கிறது. ஒரு சம்பவத்தை உங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். லால்குடியில் ஒரு ஹோட்டல் முதலாளி தன்னுடைய ஹோட்டலிலே சாப்பாடு போடுவதற்காக 300 மூட்டை நெல்லை வாங்கி வைத்திருந்தார். அவர் அவ்வாறு மூட்டைகள் வைத்திருந்ததைப் பற்றி யாரோ அரசாங்கத்திற்கு எழுதிப் போட்டு விட்டார்கள். உடனே அங்குள்ள தாசில்தார் மற்றவர்கள் எல்லாம் நெல் மூட்டை உள்ள இடத்தை சீல் வைத்து விட்டார்கள். சில பெரியவர்கள் மத்தியஸ்தம் செய்தார்கள். அப்படி மத்தியஸ்தம் செய்து நீங்கள் 30 பவுன் கொடுத்து விட்டால் உங்களை விட்டு விடுவோம் என்று மத்தியஸ்தம் செய்யப்பட்டது. உடனே அந்த ஹோட்டல் முதலாளி திருச்சிக்கு சென்றார். திருச்சியில் அவருக்கு வேண்டிய

[திரு. எம். எஸ். மணி] [3rd February 1966]

ஒருவரைச் சந்தித்து நிலைமையைச் சொன்னார். அவர் கொஞ்சம் கெட்டிக்காரர். இருபது பவுன் வாங்கி வா, அதை நான் 30 பவுனாக ஆக்கித் தருகிறேன் என்று 20 பவுன் வாங்கி வாச் சொன்னார். பத்து பவுன் இடையுள்ள செம்பை வாங்கி இரண்டையும் சேர்த்து உருக்கி—பவுனுக்கு முத்திரை அடிக்க திருச்சியில் எட்டணு சார்ஜ் 30 பவுன்களுக்கு முத்திரை அடித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த 30 பவுனும் தாசில்தாரிடம் கொடுக்கப் பட்டது. தாசில்தார் அதை தங்கப்பத்திரத்திற்கு முதலீடு செய்து கொண்டார். இதை உருக்கும்போதுதான் உண்மை தெரியும். உதாரணத்திற்காக இதைச் சொன்னேன். இதே போல் நிறையத் தங்கம் திருச்சியில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 30 பவுளை தாசில்தார் பெற்றுக்கொண்டார். உடனே கலெக்டரிடம் சென்று இப்படி பவுனில் செம்பைக் கலந்து கொடுக்கிறார்கள், நீங்கள் எடை போட்டு இவ்வளவு காரம் என்று வாங்கிக் கொள்கிறீர்கள், கடைசியில் பம்பாயில் அதை உருக்குகிறபோது உண்மை தெரியும் என்று சொன்னேன். இப்படி வாங்கியது தவறு, என்று கலெக்டர் ஒத்துக் கொண்டார். அதற்கான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறேன் என்றும் சொன்னார். அவர்களை நிர்ப்பந்திக்கிறபோது அதில் தவறு செய்யும் வழியில் இறங்குகிறார்கள். திருச்சியில் நடைபெறுகிற நிலைமையை நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். எங்கள் திருச்சி ஜில்லாவில் இரண்டு காங்கிரஸ் கட்சிகள் இருக்கின்றன. இரண்டு பேர்களும் தனித்தனியாக தங்கம் வசூல் செய்கிறார்கள். ஒருவர் வசூல் செய்து நான் காமராஜ் அவர்களிடம் 1,000 பவுன் தங்கம் கொடுப்பேன் என்று சொல்கிறார். இன்னொருவர் வசூல் செய்து தாசில்தாரிடம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் ஏற்படக் கூடிய நிலைமை என்ன? நாங்கள் கலந்து கொள்ள முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு சர்வக்ஷப் கமிட்டி அமைத்திருந்தால் நாங்களும் வசூலிக்க ஏதுவாக இருக்கும். 100 பவுன் வசூல் செய்கிறேன் என்று சொல்கிறவர் வசூலித்ததை கலெக்டரிடம் அல்லது தாசில்தாரிடம் கொடுக்காமல் அவர்கள் வீட்டிலேயே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னொருவர் தாசில்தாரிடம் உடனடியாகக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். ஆகவே இதில் தவறு ஏற்பட வழியிருக்கிறது. ஒரு நெக்லஸின் விலை ரூ. 500 இருக்கும். அதைத் தங்க பத்திரத்திற்காகக் கொடுக்கிறபோது அதிலுள்ள கற்களை எடுத்துவிட்டுத் தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆக 500 ரூபாய் பெறுமானம் உள்ள அது கற்கல் போக 250 ரூபாய்க்குள்ள தங்கத்தைத்தான் கொடுக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத் திலேயே சொன்னார்கள், தனிப்பட்டவர்கள் யாரும் வசூல் செய்ய அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று. அரசாங்க உத்தியோகஸ்தார்கள், பொறுப்புள்ள குடிக்களைத்தான் வசூல் செய்ய உத்தரவிடுவோர் என்று சொன்னார்கள். அதைக் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு தனிப்பட்டவர்கள் தங்கத்தை வசூல் செய்யக் கூடாது என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து கவர்னர் அவர்கள் உரையில் நாட்டிலுள்ள பெரிய சமுதாயமாகிய தொழிலாளர்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட கூறவில்லை. அதைத்தான் சமீபத்தில் எதிர்க்கட்சிச் செயலாளர்

[3rd February 1966] [திரு. எம். எஸ். மணி]

அவர்கள் கோவைத் தொழிலாளர்களைப் பற்றிய நிலைமையைச் சொன்னார்கள். கோவை ஸ்பின்னிங் அண்டு வீவிங் மில்ஸ் கடந்த 8—11—1965 முதல் மூடப்பட்டு விட்டது. மூடப்பட்டு விட்டது என்று சென்னால் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். நாங்கள் நெரிந்து கொண்டிருக்கிற காரணம் அந்த மில் நிர்வாகிகளுடைய உள்ள தகராறுதான். அந்த மில் மூடப்பட்டதால் இன்றைய நாம் 5,000 தொழிலாளர்கள் வேலை இல்லாமல் 8—11—1965 முதல் பட்டினி கிடக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் அதில் உடனடியாகத் தலையிட்டு பூட்டிய மில்லை திறந்து அல்லது அதற்கு ஏதாவது நஷ்டயீடு கொடுத்து—தங்கப்பத்திரத்திற்கு கொடுப்பது போன்று கொடுத்து—அவர்களை உடனடியாக வேலைக்கு அமர்த்தினால்தான் 5,000 தொழிலாளர்களை உட்பாற்ற முடியும். இந்த நிலையில் இம்மாதிரி மஹாராஷ்டிர அரசாங்கம் செய்து இருக்கிறது. அங்கு ஒரு மில்லை மூடினார்கள், பூடிய அந்த மில்லை அரசாங்கம் கைப்பற்றி உடனே அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுத்திருக்கிறது. அதேபோல் இந்தக் கோவை ஸ்பின்னிங் அண்டு வீவிங் மில்லையும் உடனடியாகத் திறக்க வேண்டும். அது தவிர சங்கரன்கோவிலில் கிதாஞ்சலி மில்ஸ் இன்றையதினம் பூட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 300 பேர்கள் வேலை இழந்து நிற்கிறார்கள். கோவையில் வாசுதேவராக இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற ஆலையும் மூடப்பட்டு 25 பேர்கள் வேலை இழந்திருக்கிறார்கள். பெரியநாயகன்பாளையத்தில் ரெங்கனாதர் மில்ஸ் மூடப்பட்டு 500 பேர்கள் வேலை இழந்து வீதியில் நிற்கிறார்கள். நெருக்கடி நேரத்தில் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்பது நம்முடைய கொள்கையாக இருக்கிறது. அந்நிலையில் மில்கள் மூடப்பட்டு பெரியதொரு சமுதாயம் பாதிக்கப்பட்டால் அவர்கள் வேறு வழியில் செல்லக் கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படும். அல்லது போராட்டத்தில் இறங்க வேண்டிய ஒரு நிலைமை ஏற்படும். அதனால் நாட்டு மக்களுக்குத்தான் தொல்லை ஏற்படும் என்ற காரணத்தினால்தான் இதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உடனடியாக அரசாங்கம் தலையிட்டு மூடிய மில்கள் அத்தனையையும் திறந்து நடத்தவேண்டிய ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருச்சி நகரத்தைப் பொறுத்தவரை தண்ணீர் பிரச்சனை மிகப் பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தில் ரேஷன் கிடைக்கவில்லை. மற்றொரு பக்கத்தில் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. பக்கத்தில் கொள்ளிடம், காவேரி ஓடுகிறது, ஆனால் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை என்று மக்கள் குறை கூறுகிறார்கள். கலெக்டர் டி.டி.ஸி. மீட்டிங்கில் சொல்லும்போது குறையை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் நகராட்சி ஒத்துக்கொள்ளவில்லை திருச்சியில் நான்கு பெரிய டாங்குகள் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றில் தண்ணீர் இல்லை. எங்கள் வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள டாங்கை சிவாஜி கணேசனை வைத்து திறந்தார்கள். திறப்பு விழா செய்தார்கள், கல்வெட்டு நாட்டப்பட்டதே தவிர தண்ணீர் விடவில்லை. இதற்கு காரணம் என்னவென்று சொன்னால் ஒவ்வொரு வீதியினும் போகும் குழாய்களுக்கு ஒரு குழாய்க்கு மற்றொரு குழாய் இணையும் இடத்தில், அதாவது ஜாயிண்டை இணைக்கும்

[திரு. எம். எஸ். மணி] [3rd February 1966]

இடத்தில் கால் பவுண்டு ஈயம் போட்டு பற்ற வைக்கவேண்டும். ஆனால் அரைக்கால் பவுண்டு ஈயத்தைப் போட்டு விட்டு மீதியை திருடிவிட்டார்கள், ஆகவே டாங்கில் தண்ணீர் விட்டு சப்ளை கொடுத்தவுடனேயே தண்ணீர் பிய்த்துக் கொண்டு போகிறது. ஆகவேதான் தண்ணீர் சப்ளை செய்யமுடியவில்லை. கலெக்டர் அவர்களிடம் திருச்சிக்கு நல்ல தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டுமென மூன்று நான்கு ஆண்டுகளாக கேட்டு வருகிறோம். ஆகவே நகராட்சியுடன் அரசாங்கம் உடனடியாக தொடர்பு கொண்டு குடி தண்ணீர் வசதியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தண்ணீர் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும்கூட இன்றைய நேரம் அவர்கள் மக்களுக்கு தொல்லைகள் கொடுக்கிறார்கள். சமாளிப்பதாக, பர்மா அகதிகள் கடைகள் கட்டிக் கொள்ள கலெக்டர் அனுமதி கொடுக்கிறார்கள். கலெக்டர் அனுமதி கொடுத்தும் மறுநாளே அவர்கள் கட்டியிருக்கும் கடைகளை தூக்கி எறிந்து விடுகிறார்கள். அரசாங்கத்தின் சார்பாக கலெக்டர் அனுமதி கொடுக்கும் அதிகாரிகள் கடைகளை இவர்கள் தூக்கி எறிகிற காரணத்தினால் பர்மா அகதிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, என்க்ரோச்மென்ட் என்று சொல்லி குடிசைகளை பிய்த்து எறிகிறார்கள். என்க்ரோச்மென்ட் என்று ஏராளமான குடிசைகள் பிய்த்து எறியப்படுகின்றன. ஏராளமான மாடு வீடுகள் என்க்ரோச்ட் செய்யப்பட்ட இடங்களில் இருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றில் யாரும் தலையிடுவதில்லை. எழை எரிய மக்களின் குடிசைகள்தான் பிய்த்து எறியப்படுகிறது. இந்த நிலையில் வரிப் பளுதான் அதிகமாக இருக்கிறது. திருச்சியில் தேவர் மன்றம் என்ற ஒரு மன்றம் இருக்கிறது. அங்கு பொதுக் கூட்டங்கள் நடத்தலாம், நாடகங்கள் நடத்தலாம். அதற்கு 35 ரூபாய் வாடகை இருந்தது. இன்றையதினம் அந்த வாடகை 200 ரூபாயாக உயர்ந்தது என்பார்கள். அதுமட்டுமல்ல, இப்படி வரி போடுகிற நிலையில் கண்ணைத் திறந்து பார்க்க இருக்கிறவர்கள் அதை எப்படி பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். திருச்சி முனிசிபாலிட்டிக்கு இரண்டு சத்திரங்கள் இருக்கின்றன. வெளி ஊர்களில் இருந்து வந்து தங்குகிறவர்களுக்கு குறைந்த வாடகையில் தங்கலாம் 12 அணுவில், பெரிய ஹால் இரண்டு இருக்கின்றன. வெளி ஊர் மாணவர்கள் திருச்சி பார்க்க வருகிறபோது அங்கு தங்கலாம். வாடகை ரூ. 2-75 பைசா. கடந்த நான்கு மாதங்களாக அந்த ஒரு சத்திரம் பூட்டியே இருக்கிறது. என்ன காரணம் என்று பார்க்கிறபோது திருச்சியில் நடத்த காமராஜ் பிறந்த தின விழாவிற்சாக செய்யப் பட்ட ஆர்ச்சுகள் அத்தனையையும் உள்ளே வைத்து பூட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். ஒன்று 500, 1,000 ரூபாய் விலை மதிப்புள்ளது. அங்கு அவற்றை வைத்து பூட்டியிருப்பதால் திருமணங்கள் நடத்த முடியவில்லை. அங்கு பொது உறுப்பினர் கூட்டங்கள் நடத்த முடியவில்லை. வெளி ஊர் பிரயாணிகள் 50 பேர்கள் வந்தால் தங்க முடியவில்லை. இந்த ஆர்ச்சுக்கு, அவற்றை உள்ளே பூட்டி வைக்க ரூ. 2-75 பைசா வாடகை கட்டப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் நகராட்சியில் கட்டப்படவில்லை. அப்படி கட்டவில்லையே என்று சொல்லும் போது அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை. அரசாங்கத்

[3rd February 1966] [திரு. எம். எஸ். மணி]

திற்கு அதுபற்றி தகவல் அனுப்பியும் அவர்கள் பராமுகமாக இருந்து ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் இதுபற்றி பேச ஆரம்பித்தவுடன் இன்று ஒவ்வொரு ஆர்ச்சாக காலி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் தொழிலாளர்களைப் பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்று நான் முன்பே சொன்னேன். தமிழகத்தில் பெரிய தொழிலாளர் வர்க்கமாக இருப்பது பீடித் தொழிலாளர்கள். அவர்களுக்கு இன்றைய தினம் மிகவும் குறைந்த கூலி இருந்து வருகிறது. அதை உயர்த்துவதற்கு என்று 1948-வது ஆண்டு குறைந்த பட்சக் கூலி சட்டத்தை திருத்தி அமைப்பதற்காக அரசாங்கம் இப்போது ஒரு கமிட்டியை நியமித்திருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியில் முதலாளிகள் சார்பாக நான்கு பேர்கள், தொழிலாளர்கள் சார்பாக நான்கு பேர்கள், அரசாங்கத் துறியிலிருந்து மூன்று பேர்கள் என்று 11 பேர்களை போட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்க சார்பாக லேபர் கமிஷனரையும் அவரைச் சார்ந்தவர்களையும் போட்டிருக்கிறார்கள். முதலாளிகள் சார்பில் நான்கு பேர்களுக்கும் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் சார்பில் நான்கு பேர்களுக்கு இடம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. திருச்சியில் பீடித் தொழில் மிக சிறந்த தொழிலாக இருந்து வருகிறது. சுமார் 20,000 தொழிலாளர்கள் வரை இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். எட்டு வயதுள்ள குழந்தைகள் வரை இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலில் ஏழை முஸ்லீம் விதவைகளும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி பெல்லாம் இருந்தும் திருச்சியிலிருந்து தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் ஒருவரைக்கூட இந்தக் கமிட்டியில் போடவில்லை. எங்களைப் போடவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால், இதில் திருச்சியைச் சேர்ந்த தொழிற்சங்க பிரமுகர் ஒருவருக்காவது இடம் கொடுக்கவேண்டும். திருச்சியிலிருந்து ஒருவரையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களையோ அல்லது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை சார்ந்தவர்களையோ இதில் எடுத்திருக்கலாம். அப்போது தான் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தும்போது பல நல்ல ஆலோசனைகளை எடுத்துச் சொல்ல முடியும். வெளியூரில் சுற்றுப்பயணம் செய்யும் போது, நல்ல முறையில் இதை எப்படி திருத்துவது என்பதைப்பற்றி ஆலோசனைகளை சொல்வதற்கு வழிவகை ஏற்பட முடியும். ஆகவே நான் முன்னால் கூறியது போன்று திருச்சியைச் சார்ந்தவர்களை இந்தக் கமிட்டியில் சேர்க்கவேண்டும். முதலாவது சட்டத்தை திருத்துவதற்குப் பதிலாக, சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு போடப்பட்டிருக்கின்ற இந்தக்கமிட்டியை திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் கவர்னர் அவர்கள் தன் உரையில் குறிப்பிடுவார்கள் என்று நாங்கள் எதிர் பார்க்கவில்லை. ஆனால் முக்கியமாக குறிப்பிட வேண்டிய சில பிரச்சனைகளை குறிப்பிட தவறிவிட்டார் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

[திரு. எம். எஸ். மணி] [3rd February 1966]

கடைசியாக, நான் சொல்லவிரும்புவது, இந்த நாட்டுக்கு பிரதமராக வந்திருப்பவர் புகியவர். அவரால் இந்தியாவை நல்ல முறையில் ஆட்சி செய்ய முடியுமா என்று பார்க்கிற நேரத்தில், அனுக்கு பொதுமான நிறமையிருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்த்தால், நிறமை அடிப்படையில் யாருக்கு இந்தப்பதவி கொடுத்திருக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி என்னுடைய அபிப்ராயம், நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களை டெல்லிக்கு அனுப்பினால் உகந்ததாக இருக்கும் என்பது தான். எல்லா காரியங்களையும், எப்படிப்பட்ட காரியங்களையும் சமாளிக்கக்கூடியவர் இம்மாதிரி பதவிக்கு உகந்தவர் என்கின்ற என்னுடைய விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். . . .

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கேயிருப்பது பிடிக்கவில்லை போலிருக்கிறது. அதனால் நான் அங்கே அனுப்பிவிட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார் போலும். . . .

திரு. எம். எஸ். மணி : இது ஒரு மாகாணம். மாகாணத்தில் முதலமைச்சர் பதவி என்பது சிறியது தான். அதைவிட இந்தியப் பிரதமராக இருந்தால் நல்லமுறையில் பல பிரச்சனைகளையும் சமாளிப்பார். அதற்கு நிறமையுள்ளவர்கள் என்கின்ற அன்பு ஆசையின் காரணமாகத்தான் டெல்லி அனுப்பவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன் என்று தெரிவித்து, என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அமைச்சர் கக்கன் அவர்கள் எங்களுக்கு முதலமைச்சர் அவர்களை பிடிக்கவில்லையோ என்று கேட்டார்கள். அப்படியானால் அவர்களுக்கு திரு. காமராஜ் அவர்களை பிடிக்காமல் தான் டெல்லிக்கு அனுப்பினார்களா? அது தான் காரணமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : தலைவர் காமராஜ் அவர்களை டெல்லிக்கு பிரதமராக அனுப்பவில்லை. அவர்கள் காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதால்தான் போயிருக்கிறார்கள்.

* திரு. நா. செளந்திரபாண்டியன் : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையில், விவசாய அபிவிருத்தியைப்பற்றியும், உணவுப்பற்றாக்குறையைப் பற்றியும் மிக நல்லமுறையில் எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். நாட்டில் விவசாயிகள் படக்கூடிய கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் தெளிவாக எடுத்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சொல்லப்போனால், இப்போது விவசாய மக்களுக்கு கூட்டுறவு மூலம் கிடைக்கக்கூடிய கடன்கள் காலாகாலத்தில் கொடுக்க முடியவில்லை. அதோடு தீவிர சாகுபடி திட்டத்தின் கீழ் செயல்படுகின்ற மாவட்டங்களில் கொடுக்கப்படும் கடன்கள் உரிய காலத்தில் கிடைக்காமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படு

3rd February 1966] [திரு. நா. செளந்திரபாண்டியன்]

கிறார்கள். ஆகவே அதற்குரிய முறையில் கூட்டுறவு சட்டத் திட்டங்களை திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரசாயன உரங்கள் கிடைக்கின்ற விஷயத்தில், காலாகாலத்தில் விவசாயிகளுக்கு ரசாயன உரங்கள் கிடைப்பதில்லை. அதன் காரணமாக விவசாயிகள் அனை நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்த முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் ரசாயன உரங்களை விவசாயிகள் தேவைப்படுகின்ற காலத்தில் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயம் நல்லமுறையில் முன்னேற்றமடைவதற்கு, பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை அமுலுக்கு கொண்டு வரவேண்டும். இதன் மூலம் தான் விவசாயப் பெருமக்களுடைய வாங்கை மேம்பாடு அடையும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதே நேரத்தில், நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள விவசாயிகள் சிறிய விவசாயிகளாக இருப்பதால் அவர்கள் இயந்திரக் கலப்பையை உபயோகித்துக் கொள்ள முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே சிறிய இயந்திர கலப்பையும் பவர் டில்லர்களை விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கவேண்டும். இவை இந்தியாவில் கிடைக்கவில்லை என்றால் வெளி நாடுகளிலிருந்தாவது இறக்குமதி செய்து விவசாயிகளுக்கு கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களில் விவசாயப் பொதுக் கிணறுகளை அதிகமாக ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தில் திட்டம் இருந்து வருவதாக தெரிகிறது. கூடுமான இடங்களுக்கு பயன்படும் அளவில் இந்தத் திட்டத்தை சீக்கிரமாக அமுலுக்கு கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள, ராதாபுரம் காலவாய் லேலை முடிவுறும் தறுவாயில் இருக்கிறது. இதற்கான உப காலவாய்களை உடனடியாக வெட்டி கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்தஸ்தில்லாத திட்டம் அரசாங்கத்தினுடைய பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. இதை உடனடியாக நிறைவேற்றினால் கிட்டத் தட்ட 1,000 ஏக்கர் நிலங்களை சாகுபடி செய்ய முடியும். அரசாங்கம் இதற்கு முக்கிய இடம் கொடுத்து இந்தத்திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வள்ளியூர் பெரிய குளம் என்ற ஒரு குளம் இருக்கிறது. இதன் மூலம் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்களில் பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் குளம் 100 ஆண்டு காலமாக தூர் வாங்காமல் இருப்பதால் இப்போது மணலால் நிரம்பியிருக்கிறது. இதை உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற நவம்பர் மாதம் அங்கு வந்தபோது சுற்றிப்பார்த்தார்கள். அப்போது இதை எப்படியும்

[திரு. நா. சௌந்திரபாண்டியன்] [3rd February 1966]

தூர் வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்வதாக அங்குள்ள மக்களுக்கு வாக்களித்தார்கள். இதை உடனடியாக செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்பியாற்றுப்பாசனம் இப்போது மிகவும் சீர்கேடு அடைந்து இருக்கிறது. அணைக்கட்டும் பாழடைந்து இருக்கிறது. இதை பழுது பார்த்து பாசனவசதியை பெறப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன் மூலமாக இப்போது இருக்கிற தண்ணீர் பற்றாக்குறை நீங்கும். குறைந்த பட்சம் பெரிதால் கூட, இதிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பலன் அடையும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிசையன்விளை வட்டராத்திலுள்ள புலிமான் குளம் என்ற குளத்தை பழுது பார்ப்பதற்காக 1958-ல் மதிப்பீடு தயார் செய்யப் பட்டது. இப்போது ஏழுமேட்டி அண்டு காலமாகியும் இன்னும் அது நிறைவேற்றப்படவில்லை. இது சம்பந்தமாக அரசாங்கத் துறா எத்தனையோ மனக்கள் அனுப்பியும் இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். அகவே இந்த வேலையை உடனடியாகச் செய்து முடித் தான் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு மிகவும் நலமாக இருக்கும்.

10-30
a.m. இடிந்தகரையில் ஐஸ் பிளான்ட் ஒன்று ஏற்படுத்துவதற்காக கட்டடம் எல்லாம் கட்டி முடிக்கப்பட்டுவிட்டது. அதில் இன்னும் ஐஸ் பிளான்ட் நிறுவப்படவில்லை. இதை உடனடியாக வைத்துக் கொடுத்தால், அங்குள்ள கடற்கரை வாழ் மக்களுக்கு வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கு நல்லதொரு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் கடற்கரை ரோடு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ரோடாக இருக்கிறது. பாதுகாப்பு வசதிகளுக்கும் மற்ற வசதிகளுக்கும் முக்கிய ரோடாக இருக்கிறது. கடற்கரை ரோட்டை நமது அரசாங்கமே நேரடியாகச் செய்ய முடியாவிட்டாலும், மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் செய்மைப்படுத்தி, கட்ட வேண்டிய சிறு சிறு பாலங்களைக் கட்டி பஸ் போக்குவரத்துக்குத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்குகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு பொறியியல் கல்லூரி வேண்டுமென்று தனியார் ஒருவருக்குப் பல அண்டு களுக்கு முன் லைசென்ஸ் ஒன்று வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதை ஆரம்பிக்கத் தனியார் மன்வரவில்லை. இது வருந்தத் தக்கது. தனியார் அந்தக் கல்லூரியை நிறுவவில்லை என்றாலும் அரசு இதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, இந்த ஆண்டு ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மதுரையில் சர்வகலாசாலை ஏற்படும் நேரத்தில் திருநெல்வேலியிலும் பொறியியல் கல்லூரி ஏற்படுவது அவசியம். அதைத் திருநெல்வேலி மக்கள் பெரிதும் விரும்புகிறார்கள். அதை பால் உடனடியாக அரசாங்கமே அதை அரசாங்க பொறியியல் கல்லூரியாக ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. நா. சௌந்திரபாண்டியன்] [3rd February 1966]

அடுத்தபடியாக, திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி மாவட்ட மக்கள் பெரிதும் விரும்பிக் கொண்டிருப்பது கன்னியாகுமரி ரயில் பாதை. கேள்வி நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் இது நான் காவது திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு மாநில அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி, எப்படியாவது இந்த நான்காவது திட்டத்தின் முதல் ஆண்டிலாவது இந்த ரயில் பாதையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், வள்ளியூரில் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த, தனியார் ஒருவருக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இது வரையில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. விரைவில் அமைப்பதாகவும் தெரியவில்லை. அதை துரிதப்படுத்தி, கூடுமான வரையில் வரும் ஆண்டிலாவது ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடற்கரைப் பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு நல்ல குடி தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. அதற்காக சர்வே செய்து அவர்களுக்கு நல்ல குடி தண்ணீர் கிடைக்க நமது அரசாங்கமே அல்லது மத்திய சர்க்காருடைய உதவியுடனே ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் கடற்கரைப் பகுதி மக்களுக்கு நல்ல தண்ணீர் கிடைக்க வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்லியை எடுத்துக்கொண்டால், பெரிய அளவுக்குப் பணம் செலவழித்த போதிலும் எனது தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், பெண்களுக்கு உயர் நிலைப் பள்ளி அவ்வளவாக இல்லை. அதையால் அரசாங்கம் பெண்களுக்காக வள்ளியூரில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வள்ளியூர் பெரிய நகரப்பஞ்சாயத்தாக இருந்தாலும், அங்கே ஒரே ஒரு ஆண்கள் உயர் நிலைப் பள்ளி தான் இருக்கிறது. அங்கே பெண்கள் உயர் நிலைப்பள்ளி ஒன்று தேவை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், நாங்குனேரி தாலுகா வரண்ட பிரதேசமாக இருப்பதால் சிறு தொழிலுக்கு முன்னேடித் திட்டம் ஏற்படுத்தியிருந்தாலும், மூலப் பொருள்கள் (Raw Materials) கிடைக்காததன் காரணமாகப் பெரிய தொழில்கள் ஏற்படுக்க வாய்ப்பு இல்லை. அந்தப் பிரதேசத்தை முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் பெரிய தொழிலை அரசாங்கத்தின் சார்பாகவோ அல்லது தனியார் ஒருவருக்காவது லைசென்ஸ் வழங்கி ஆரம்பித் தால் தான் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் வாழ்க்கைக்கும், தால் தான் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் வாழ்க்கைக்கும், பொருளாதாரத்திற்கும் நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

[3rd February 1966]

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, 1966-ம் ஆண்டுக்கான கவர்னர் உரையின் மீது நடைபெற்றுவருகிற விவாதத்தின் தொடர்ச்சியாக என்னுடைய கருத்துக்களையும் எடுத்து வைக்க நான் விரும்புகிறேன்.

என்ன காரணத்தினாலோ பெருமைக்குரிய கவர்னர் அவர்கள், பதவியேற்ற காலந்தொட்டு இது வரையில், அவருடைய பொன்னான பாதங்கள் இந்த மாமன்றத்திலே படாத அளவுக்கு நாமெல்லாம் தூர்ப்பாக்கியசாஸிகளாக ஆகிவிட்டோம். அவர் இந்த மன்றத்திற்கு வந்து உரையாற்றுகின்ற அந்தப் பாங்கினை காண வேண்டுமென்று துடித்துக்கொண்டிருக்கிற இந்த மாமன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களும் ஏமாறுகிற வகையில், அவர் இங்கு வந்து உரையாற்றுவது இல்லை என்பது உள்ளபடியே நாம் எல்லாம் கவலைப்படத் தக்க செய்தியே ஆகும். ஆனால் அதற்குப் பதிலாக, அந்தப் பொறுப்பில் நமது தலைமை நீதிபதி காணப்படுவது நமக்கு அனுபவமாக ஆகிவிட்ட ஒன்று ஆகும். கவர்னர் அவர்கள் விடுமுறையில் செல்லுவது என்பது குறை காண முடியாத ஒன்று ஆகும். அதே போல், கவர்னர் இல்லாதபோது தலைமை நீதிபதி அவர்கள் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டுவதும் சட்ட சம்பந்தம் ஆகும். இதில் நான் குறை காண முற்படவில்லை. ஆனால், இந்த மன்றத்தில் உருவாக்குகிற சட்டம் அத்தனையும் செல்லுபடியாகும் சட்டம் என்றே, மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்க சட்டம் என்றே கூறி விட முடியாது. உருவாக்குகிற சட்டங்களில் கையொப்பம் இடுகிற பொறுப்பு, தாற்காலிக கவர்னராக இருக்கக் கூடிய மாநில தலைமை நீதிபதி அவர்களுக்கு உரிய ஒன்றாக இருக்கிறது. இந்த முறையில் தானே கையொப்பம் பிட்டுச் சட்டமாகும்போது, குடிமகன் ஒருவனுக்கு அதிகுப்தி அளிப்பதாக இருக்கிற காரணத்தினால், தாற்காலிக கவர்னர் தலைமை நீதிபதியாக நீதி மன்றத்தில் அமர்ந்திருக்கிற நேரத்தில், அந்தச் சட்டத்தைச் செல்லுபடியாகாமல் ஆக்கவேண்டுமென்று அடிப்படை யில் முறையிட்டுக்கொள்ளப்பட்டு வருகிற நேரத்தில், அதற்கான தீர்ப்பைச் சொல்லுகிற தர்மசங்கடமான நிலைமை ஏற்படுகிறது என்று சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. நியாயம் வழங்கப்படும் என்று நம்பினாலும், சட்டமாகிற நேரத்தில் தாற்காலிக கவர்னராக இருந்து கையொப்பப்பட்டு விட்டு, பிறகு செல்லுபடியாகாமல் ஆக்கப்படவேண்டும் என்று ஒரு குடிமகன் முறை பிட்டுக் கொள்ளும்போது, வழக்கு மன்றத்தில் அபிப்பிராயம் சொல்லும் நீதிபதியாகவும் இருப்பதில் உள்ளபடியே எவ்வளவு சங்கடமான நிலை இருக்கிறது என்பதை மாமன்றமும், அமைச்சர் அவையும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இது போன்ற நிலைமை, அடிக்கடி கவர்னர் அவர்கள் விடுமுறையில் செல்லுகின்ற நிலைமை, வேறு மாநிலங்களில் நிகழவில்லை. இந்த மாநிலத்திலே நான் குறிப்பாக அடிக்கடி நடைபெறுகிற காரணத்தினால் இந்த மாநிலியான சிக்கலைத் தவிர்க்கும் வகையில் நல்ல முடிவைக் காணுகிற முறையில் நல்ல முறையை வகுக்கவேண்டியது இந்த மாமன்றத்தில் உள்ளவர்கள் கடமை என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[3rd February 1966] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கவர்னர் அவர்கள் உரையில், மறைந்த கடமை வீரர் லால் பகதூர் அவர்களுக்காகச் செலுத்தப்பட்டிருக்கிற இரங்கல் உரையோடு என்னுடைய துயரார்ந்த இரங்கலையும் இணைத்துக்கொள்கிறேன். அதனையொட்டி இன்றைய இந்திய துணைக்கண்டத்தின் பிரதம அமைச்சராகப் பதவி ஏற்றிருக்கிற இந்திரா அம்மையாருக்கு வாழ்த்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே பேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களெல்லாம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் செத்தவர்களுக்குத் தான் அனுதாபம் தெரிவிப்பார்கள், எந்தவர்களுக்கு வாழ்த்தோ பாராட்டோ கூற மட்டார்கள் என்று குறைபட்டுக்கொண்டார்கள். அவர்களுக்கு அந்தக் குறையை வைக்காமல், பிரதம அமைச்சராகப் பதவி ஏற்றிருக்கிற இந்திரா அம்மையாரை வாழ்த்துகிறேன். 'தந்தையார் நேருவைப் போல் நீடுபுகழ்பெற்று வாழ்க!' என்று வாழ்த்துகிறேன். பாராட்டுகளை 'ரிசர்வ்' செய்து வைத்துக்கொண்டு, பரிபாலனத்தைப் பார்ந்த பிறகு சொல்லலாம் என்று வைத்துக்கொள்கிறேன். அந்த வகையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் குறுகிய நோக்கத்திற்கு ஆட்படாமல் செயலாற்றுகிற இயக்கம் என்று ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்திலே ஒன்றைக் குறிப்பிடுவது இந்த மன்றத்திலே பொருத்தம் அற்றது என்று நான் எண்ணவில்லை. 1964-ம் ஆண்டு கவர்னர் உரை தரப்பட்ட நேரத்தில் அதிலே ஒன்று கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டது. இந்த மன்றத்திலே முதல் அமைச்சராக வீற்றிருந்த காமராஜர் அவர்கள் பதவியிலிருந்து விலகி, அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டதைப் பாராட்டி, அவரது சேவையும், அறிவுரையும் இந்த மன்றத்திற்கு அடிக்கடி வழங்கப்படவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. என்ன காரணமோ, நாம் செய்த தூர்ப்பாக்கியம், கவர்னர் அவர்களுடைய வேண்டுகோள் கூட நிராகரிக்கப்பட்டு, காமராஜர், அவர்களுடைய சேவையையும், அறிவுரையையும் தராமல் இது வரையில் இருந்துவிட்டார்கள். அதே நேரத்தில் அந்த சொற்றொடரைப் பற்றி ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் பலர், "காமராஜர் அருமையான திட்டத்தைக் கொடுத்தார்; அதன் விளைவாக விலகினார்; ரஷ்ய நாட்டில் 'கேப்ளான்' என்று குருஷ்சேவ் ப்ளான் என்று கூறப்பட்ட அளவுக்கு, காமராஜர் திட்டம் 'கே-திட்டம்' என்று பெயர் பெறத் தக்க, புகழ் வாய்ந்த திட்டம்" என்று இதே மன்றத்தில் இன்றைய தினம் வீற்றிருக்கிற ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் பலர் பாராட்டி கவர்னர் உரை மீதான விவாதத்தில் எனக்குள்ள கவலையெல்லாம் இந்த 1966-வது கூடியிருக்கிறார்கள். எனக்குள்ள கவலையெல்லாம் இந்த 1966-வது ஆண்டு கவர்னர் அவர்கள் உரையில் இந்தத் திட்டத்திற்கு ஒரு அனுதாபம் கூட தெரிவிக்காமலே பேசிவிட்டார்களே என்பது தான். ஏனென்றால் 1964-ம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட அந்தத் திட்டம், அன்று போற்றி புகழப்பட்ட அந்தத் திட்டம், இன்று இந்திரா காந்தி அவர்களின் அமைச்சர் அவையில் கடைசியாக அடியோடு அழிக்கப்பட்டுவிட்டது என்ற முறையில், மூத்த மந்திரிகள் பதவியிலிருந்து விலகவேண்டும் என்பதற்கு மாறாக, மூத்த

[திரு. மு. கருணாநிதி] [3rd February 1966]

மந்திரிகள் பதவியில் இருப்பது மட்டுமல்ல, மூத்த மந்திரிகளைவிட வயது அதிகமான மூத்த மந்திரிகளும் அமைச்சர் அவையில் இடம் பெற்றுவிட்டார்கள். ஆகவே, இந்தத் திட்டம் அனுதாபத் திற்குரிய திட்டமாக மாறியிருக்கிறது.

'தாஷ்கெண்ட்' சமாதானம் பற்றி கவர்னர் உரையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. 'தாஷ்கெண்ட்' பிரகடனம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அது பெருமைப்படக்கூடிய ஒன்றாகும். அமைதி நிலவவேண்டும், அமைதி சமாதானம் முழங்குவதற்கு இன்றியமையாத ஒன்று என்பதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உணர்ந்திருக்கிறது. அமைதி நிலவவேண்டும், அல்லது அமைதிக்கு மாறாக பகைவர்கள் எல்லைப் புறத்தில் படையெடுத்து வந்தால், எதிரிகள் மோதினால், அந்த நேரத்தில் அவர்களை ஊதி அழிக்க எதிர்க்கட்சிகள் அத்தனை யும் தங்களுடைய ஒத்துழைப்பை தரும், தந்துகொண்டிருக்கும், தந்தது என்பதில் எந்தவிதமான ஐயமும் கிடையாது. ஆனால், ஒரே ஒரு சந்தேகம். அந்த ஒத்துழைப்பு சர்க்காருக்கா? அல்லது காங்கிரஸ் கட்சிக்கு? என்பது தான் இந்தக் கேள்வி தான் இன்றைய தினம் பெரிய அளவிலே உருவெடுத்திருக்கிறது. பெரும்பாலும் பாதுகாப்பிற்காக செலவிடப்பட்ட நேரம், நினைப்பு எல்லாம் இந்த நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் சர்க்கார் என்ற பெயரால், தனிப்பட்ட காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய செல்வாக்கை உயர்த்துவதற்குத் தான் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கூறினால், அதை மறுக்க முடியாது. 'போர்முனைச் செய்திகளை ஆர்வத்துடன் கேட்பதற்கு, மக்கள் மிக்க எழுச்சியுடன் கூட்டங்களுக்கு வருகிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையை தக்க முறையில் பயன்படுத்திக்கொண்டு, காங்கிரஸ்காரர்கள் பொதுமக்களைச் சந்தித்து காங்கிரஸ் கட்சியின் செல்வாக்கை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்' என்று இப்படிப் பேசியது காங்கிரஸ் கட்சியின் நிர்வாகத் தலைவர் ஒருவராக இருந்தால் தான் அதிர்ச்சி அடைய மாட்டேன். இப்படிப் பேசியது யார் என்றால், இந்திய துணைக் கண்டத்தின் உள்நுறை அமைச்சர் திரு. குல்சாரிலால் நந்தா. திரு. நந்தா அவர்கள் இப்படி குஜராத் ஊழியர்கள் கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். பாதுகாப்பிற்கான ஆதரவான சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய செல்வாக்கை வளர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று பொறுப்பு வாய்ந்த உள்நுறை அமைச்சர் திரு. நந்தா அவர்கள் ஊழியர் கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். சுட்டிக் காரியத்திற்காக பாதுகாப்பு நேரம் பயன்படுத்திக்கொள்ளப்பட்டது என்பதற்கு இதைவிட அதிகமாக நான் உதாரணம் சொல்லவேண்டியதில்லை என்று கருதுகிறேன்.

அந்த வகையில் மதுரைக் கோவில் தங்கத்தை அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. காமராசர் அவர்கள் பெறலாமா என்ற ஒரு கேள்வியை என்னுடைய மகிப்பிற்குரிய தலைவர் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் கேட்டார்கள். அதற்கு முதல் அமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் விடுத்த பதில் சட்ட ரீதியாகப் பெறலாம் என்ற நிலையில் இல்லை. அவர்கள் என்ன கூறினார்கள்? அவர்

[திரு. மு. கருணாநிதி] 3rd February 1966]

மிகப் பெரிய தலைவர், ஆகவே, பெறலாம் என்று பேசினார்கள். அவர் அமெரிக்கத் தலைவருடன் கைகுலுக்குகிறார், ரஷ்யத் தலைவருடன் பேசுகிறார். அவர் பெரிய தலைவர், அவர் மதுரை கோவில் தங்கத்தை பெற்றால் என்ன என்று பேசினார். அவர் புகழுடையவர், பெரிய தலைவர் என்று நாங்களும் கருதுகிறோம். ரஷ்ய, அமெரிக்கத் தலைவர்களுடன் கைகுலுக்கியதையும், குலாவிப் பேசியதையும் உள்ளபடியே பூரிப்போடு பார்க்கிறோம். ஆனால் விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனை அது அல்ல. திரு. காமராசர் பெரிய தலைவர் தான்; உயர்ந்த தலைவர் தான்; மறுக்கவில்லை, ஆனால், திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய பதில் எப்படி இருக்கவேண்டும்? பெரிய தலைவர், தவறு கிறியது, ஆகவே பொருட்படுத்தக்கூடாது என்று அவர் குறிப்பிட்டிருந்தால், அது நல்ல வாதமாகும். அதை விடுத்து, பெரிய தலைவர், ஆகவே தவறு செய்யலாம் என்பது வாத விடுத்து, பெரிய தலைவர், ஆகவே தவறு செய்யலாம் என்பது வாதமாகாது. யானைக்கும் அடி சறுக்கும் என்ற ரீதியிலே, பெரிய தலைவர், கிறிய தவறு செய்துவிட்டார் என்று கூறிவிட்டால், அது பொருட்படுத்தத்தக்க ஒன்றாக இல்லாமல் போய்விடும். அதை விடுத்து, பெரிய தலைவர், ஆகவே, தவறு செய்யலாம் என்று கூறுவது நல்ல வாதமாகாது என்பதைத் தான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அவர் பெரிய தலைவர் என்று ஒத்துக்கொள்கிறார்களே, அந்தத் தலைவர் நாட்டிற்காகச் சொன்ன கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. திட்டங்களுக்கு அதிகமாகச் செலவிடக்கூடாது என்று வெகு வேகமாக, தீவிரமான, கருத்துக்களை வெளியிட்டார். அந்தக் கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதா? இல்லை; கிடையாது. அமெரிக்காவிலிருந்து உணவு தானியத்தை இங்கு இறக்குமதி செய்து இந்திய மக்களுடைய மானத்தைக் குலைக்கும்படிச் செய்யலாமா என்று வருத்தப்பட்டு, திரு. காமராசர் தன்னுடைய கண்டனத்தைத் தெரிவித்தார். அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்களா? இல்லை. ஆனால், இன்றைய தினம் காமராசர் பெரியவர் ஆகவே, தங்கம் வாங்கலாம் என்பதற்கு மாத்திரம் அந்த வாதத்தை வைத்திருப்பது சரியானதா? பெரிய தலைவர் சொன்ன சில கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் வைத்திருக்கிறார்களே? அதை மாற்றி, அந்தக் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டு, அதைப் போலவே தங்கம் வாங்கியதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படத்தக்க ஒன்று என்ற ஒரு வாதத்தை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருந்தால், உள்ளபடியே நாங்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்போம்.

எப்படியோ பாதுகாப்பு நிலவரங்களெல்லாம் ஓரளவுக்கு முடிவு பெற்று, பகை ஒழிந்து இப்பொழுது அமைதி நிலவுகிறது. பெரும் புயலுக்குப் பின் ஏற்பட்ட நிலை போன்ற ஒரு நிலை இன்றைய தினம் இந்த நாட்டில் இருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட நிலை இன்று நாட்டில் நிலவுகிறது என்று எண்ணுகிற காரணத்தினால் 1967-ம் ஆண்டு வருகிற பொதுத் தேர்தலுக்கு வேண்டிய பூர்வாங்கமான வேலைகளையெல்லாம் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் இருக்கிற நெருக்கடி நிலையை ரத்து செய்துவிட்டு, பாதுகாப்புச்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [3rd February 1966]

சட்டத்தை ஏற்றுச் செய்துவிட்டு, பொதுத் தேர்தலை நடத்த வேண்டும் என்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை. அது நான் கழகத்தின் தலைவர் அறிவுர் அண்ணா அவர்களுடைய கருத்துமாகும். பாதுகாப்புச் சட்டம் இருந்து தான் தி.வேண்டும் என்றால், நெருக்கடி நிலை இருப்பதாக அர்த்தம். நெருக்கடி நிலை இருக்கும்பொழுது தேர்தல் தேவையில்லை. தேர்தல் நடத்தக் கூடிய அளவுக்கு குழந்தை ஒழுங்காக இருக்கிறது என்றால், பாதுகாப்புச் சட்டம் தேவையில்லை. இந்த வாதத்தில் எதற்கு வலு வேற்றப்போகிறார்கள் அரசினர் என்பதைப் பொருத்திருந்து தான் பார்க்கவேண்டும். சர்வாதிகார சர்க்கார் பாசிஸ்தான் சர்க்கார், அங்கு இன்னும் பாதுகாப்புச் சட்டம் வாபஸ் பெறப்படவில்லை. ஜனநாயக சர்க்கார் இந்நிய சர்க்கார். இங்கேயும் பாதுகாப்புச் சட்டம் வாபஸ்பெறப்படவில்லை. எனவே சர்வாதிகார சர்க்காருக்கும் ஜனநாயக சர்க்காருக்கும் இருக்கிற வேற்றுமைகளை நீங்கள் எப்படித் தான் காட்டப்போகிறீர்கள், விளக்கப்போகிறீர்கள் என்ற சந்தேகம் எனக்கு எழும்புகிறது. பாதுகாப்புச் சட்டம் இருந்தால் தேர்தல் நடத்தக்கூடாதா? உபதேர்தல்கள் நடைபெறவில்லையா? என்று கேட்கலாம். கேரளாவில் நடைபெற்றதை நாம் பார்த்தோம். அதன் முடிவு என்ன ஆயிற்று? அங்கே பாதுகாப்புச் சட்டம் குறுக்கிட்டு, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் உறுதி மொழி எடுத்துக்கொள்வதற்குக் கூட மன்றத்தில் குழைய முடியாத அளவுக்குத் தடுக்கப்பட்டு, தேர்தல் ஏத்துச் செய்யப்பட்டதை நாம் யாரும் மறந்திருக்க முடியாது. பாதுகாப்புச் சட்டம் தேர்தலின்போது நீடித்திருந்தால் எழுந்துக்கு, பேச்சுக்கு எண்ணத்திற்கு, கருத்துக்கு, எதிர்க்கட்சி தேர்தல் வேலைகளுக்கு அத்தனைக்கும் நடை ஏற்படும் என்பதை நான் நிச்சயமாகக் கூற முடியும். இன்றைக்கே காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய ஏடுகள் மிரட்டுகின்றன. நான் என்னுடைய பத்திரிகையிலே காமராசரை கொள்கை ரீதியாக கண்டனம் செய்து எழுதினேன் என்பதற்காக ஒரு காங்கிரஸ் ஏடு 'கருணாநிதி ஜாக்கிரதை, காமராசரைப் பற்றித் தொடர்ந்து இப்படி எழுதினால், 'பாடையங்கோட்டை தி.வே இருக்கட்டும்' என்று எழுதுகிறது. அது அமைச்சர் திரு. பூவராகன் வகுத்துள்ள இலக்கணப்படி தாமுள்ள ஏடு. அரசாங்கத்தின் குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டினால் அது தரமற்ற ஏடு; நம்நாடு முரசோலி—தரமற்ற ஏடுகள். காமராசரைப்பற்றித் தாக்கி எழுதினால், பாடையங்கோட்டை அனுபவம் வரும், ஜாக்கிரதை என்று காங்கிரஸ் ஏடு எழுதுகிறது. காங்கிரஸ் கட்சி சர்க்காரை இயக்கும் அளவுக்கு இருக்கிறது. பொது மக்களின் வரிப்பணத்தைக் கொண்டு நடைபெறுகிறது சர்க்கார். சர்க்கார் நடுநிலைமையில் உள்ள ஒன்று என்ற உயர்ந்த நிலை இன்றைய தினம் மறுக்கப்படுகிறது. அதற்கு ஒரே ஒரு உதாரணம் தருகிறேன். சிறிய உதாரணம், ஆனால், சிறிய உதாரணம் என்று கருதுகிறேன். சபாநாயகர் அவர்களுக்குக் கூட அதைப்பற்றி கடிதம் வந்திருப்பதாக நான் ஏடுகளில் பார்த்தேன். திருச்சி நகரசபை, காங்கிரஸ் கட்சி நிர்வாகத்தில் நடைபெறுகிறது. அங்கு நான் ஒரு விழாவுக்கு தலைமை வகிக்கச் சென்றேன். மறைந்த தலைவர் திரு.

[3rd February 1966] [திரு. மு. கருணாநிதி]

ரத்தினவேலு தேவர் அவர்களின் பெயரால் திருச்சி பொது மக்களின் வரிப்பணத்தைக் கொண்டு கட்டப்பட்ட மாமண்டபம் அது. அந்த மன்றத்தின் உள்ளே போய் உட்காரப் போனேன். அங்கே ஒருவர் வந்து 'இங்கே உட்காராதீர்கள், வேறு இடத்திற்கு வாருங்கள்' என்று சொன்னார். எதிரே முதல் வரிசையில் மூன்று நாற்காலிகள் சட்டம் அடிக்கப்பட்டு, சட்டி போட்டப்பட்டு, புட்டு மாட்டப்பட்டிருந்தது. என் இதை பூட்டி வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டேன். 'இந்த நாற்காலிகளில் ஒன்றில் நகராபைத் தலைவர், இன்னொன்றில் உப தலைவர், அதற்குப் பக்கத்தில் இருப்பதில் கமிஷனர் ஆகியோர்கள்தான் அமரலாம். மற்றவர்கள் அமரக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் வந்தால் அமர்ந்து, ராஜ தோத்திரம் என் பூட்டி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டேன். இல்லை, எங்களுக்கு இப்படி புதியதாக உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். சாஸி கிடையாதா என்று கேட்டதற்கு, இருக்கிறது, கொடுக்க முடியாது என்று அந்த மன்றத்திலுள்ளவர்கள் மறுத்து விட்டார்கள். இதைப்பற்றி அங்கே பேசினேன். நான் கேட்கிறேன், இங்கே விற்பிருக்கும் அமைச்சர்கள் இங்கே இருக்கும் நேரத்தில்தான் இந்த நாற்காலிகளுக்குச் சொந்தம் கொண்டாடுகிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால், கவர்னர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் உரை நிகழ்த்தும் பொழுது, இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்களும், மேல் அவை உறுப்பினர்களும் இங்கே கூடுகின்றபொழுது, மத்தியிலே போடப் பட்டிருக்கிற அமைச்சர்களின் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட சீட்டுகள் மறைந்து விடுகின்றன. எல்லோரும், எங்கு வேண்டுமானாலும் அமரலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. முதல் அமைச்சர், தொழில் அமைச்சர், உள்துறை அமைச்சர், இன்னும் மற்ற அமைச்சர்களும் இந்த மன்றத்திற்கு வெளியே வைத்துக்கொள்கிற பாதுகாப்புக் கூட்டம் அல்லது வேறு பல நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்துகொள்ளும் பொழுது அங்கே அவர்கள் வந்து உட்காருவதற்கு அவர்களுக்கு கென்று போடப்பட்ட நாற்காலிகள் இல்லாமல் இருப்பது இழுக்கு என்று கருதவில்லை.

முதல் அமைச்சர் நாற்காலிப் பயித்தியம் என்பார்கள். திருச்சி நகரசபை நாற்காலி பயித்தியத்திற்கு மருந்து காண்பது அமைச்சர்களுடைய கடமை என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். முரசுக்கட்டிலில் படுத்த உறங்கும் பெரும் குற்றம் புரிந்த புலவருக்கு விசிறி கொண்டு செஞன் தமிழ் மன்னன். அது தமிழ் மன்னன் பண்பாடு என்று வாலாறு கூறுகிறது. பாடுபட்டு, வரி கொடுக்கின்ற மக்களை, நண்பர்களை, பெரியோர்களை அவமானப்படுத்த மூன்று நாற்காலிகளை அங்கே புட்டிவைத்திருக்கிறார்கள். அதைச்சொன்னது தவறானது என்று நம்முடைய சபாநாயகர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று ஏடுகளில் பார்த்தேன். அவர்கள் எந்த வகையில் அதை ஆராய்வாரோ எனக்குத் தெரியாது. இந்த அமைச்சரவை அந்த அக்கிரமத்தை ஒழிக்க தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [3rd February 1966]

கவர்னர் உரையில் மிக முக்கியமான இடம் பெற்றிருப்பது உணவுப் பிரச்சினையாகும். இந்த உணவுப் பிரச்சினை 18 ஆண்டு காலமாக நமது நாட்டில் தீவிர பிரச்சினையாக இருந்து வருகிறது. உணவுப் பிரச்சினையில் இந்த மந்த நிலை, சிக்கல் தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கிறது. இதற்கான காரணங்களிலே, மிக முக்கியமானது நிலச்சீர்திருத்தம் என்ற பெயரிலே, சட்டத்தை ஏற்படுத்திவிட்டு, பெயரளவில் எப்படி அழிலான திட்டமாக இயற்றிவிட்டு, அந்த நிலச் சீர்திருத்தம் நல்ல முறையிலே, விவசாயிகளின் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்கிற வகையில் செயல்படுத்தப்படவில்லை, என்கிற குற்றச் சாட்டைச் சொல்கிறேன். எனது வாங்கிவாச் சொன்ன குருவிற்கு, வசியை வாங்கி பனைமரத்தில் குத்தி நான்கு சிபர்கள் தூக்கி வந்ததுபோல விவசாய உற்பத்திக்காக அதிகாரிகள் குவிந்து கிடக்கிறார்கள். பண்டித ஜவாஹர் நேரு அவர்கள் சொன்னார்கள், அதிகாரிகள் ஜீப் கார்களில் மாத்திரம் போனால் போதாது, அதிகாரிகளுக்கும் மக்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கு இடையே இருக்கும், தவர், திரை விலக்கப்படவேண்டும் என்றார்கள். உணவு உற்பத்தியாகட்டும், மற்ற உற்பத்தியாகட்டும், நேரு வாக்குபோல—அழகாக எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள்—அதிகாரிகள் குவிக்கிறார்கள், அலுவல்கள் அதிகரிக்கப்படுகின்றன. பணம் செலவுதிக்கப் படுகிறது, அவ்வளவுதான். பின்னே பிழைக்கவில்லை, எண்ணெய்ச் செலவு தான் மிச்சம் என்கிற நிலைதான் உணவுப் பிரச்சினையில் நம் நாடு இருப்பது.

1971-ல் 18 அவுன்ஸ் அரிசி கிடைத்து, நம் தேவை பூர்த்தியாகும் நிலை வரும் என்று கவர்னர் உரையில் அனுதியிட்டுக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்னொரு செய்தி, சனவரி 1-ம் தேதி இந்திய புள்ளிவிவர சங்க மகாநாட்டில், புள்ளிவிவர டைரக்டர் டி. வி. சுகாத்மே, கூறியிருக்கிறார் “உணவு உற்பத்திப் பெருக்கம், கால்நடை அபிவிருத்தி, மக்கள் தொகை கட்டுப்பாடு ஆகியவை மூலம், 1975-ல் தான் உணவுப்பிரச்சினையில் தன்னிறைவு எற்படும்” என்று. 1971-ல் என்று கவர்னர் உரை சொப்புகிறது. ஆனால் 1975-ல் தான் இந்த நிலை வர முடியும் என்று புள்ளி விவர டைரக்டர் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

உணவுக் கார்ப்பொரேஷன் தலைவராக இருந்து பதவியிலிருந்து விலகி விட்டிருக்கிற, திரு. டி. ஏ. பாய் அவர்கள், ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார். “இந்தியாவின் உணவு உற்பத்தி அளவு என்ன என்பது குறித்து பல்வேறு அளவுகள் வெளியாகியிருக்கின்றன. இவைகளில் எது சரி எனத் தெரியவில்லை. இறக்குமதியாகிற உணவு தானிய அளவுதான் சரியானது என்று புலப்படுகிறது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார் உணவுக் கார்ப்பொரேஷன் தலைவர். இன்னொன்றும் சொன்னார் “நம்மூர் அரிசியில் கல் பொறுக்க ஒரு மணி நேரம் ஆகிறது. ஆனால் அமெரிக்காவிலிருந்து வரும் அரிசியை நேரிடையாக பாத்திரத்தில் போட்டு வேகவைக்கும் அளவுக்கு துல்லியமாக இருக்கிறது” என்று பதவிகளில் பொறுப்புகளில் இருந்தவர்கள் மனம்விட்டுப் பேசக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயம் ஊக்குவிக்கப்படவில்லை,

[திரு. மு. கருணாநிதி] [3rd February 1966]

உற்சாகம் அளிக்கப்படவில்லை, பணம் வீண் விரயம் ஆகிறது. அதிகாரிகள், அலுவல்கள் அதிகரிக்கின்றன. இதுதான் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமை.

“தற்போதைய வரி விதிப்பு முறை ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறது. பல்வேறு பயிர்களைச் சாகுபடி செய்கிறவர்களுடைய கொடுக்கும் சக்தியைக் கருத்தில் கொண்டு செய்ததாக இல்லை. நெல்லுக்கும், கரும்புக்கும் ஒரேமாதிரி வரிவிதிப்பது நியாயமா? நெல்லைவிட, கரும்பிலும் கடலைப் பயிரிலும் அதிக வருமானம் கிடைக்கிறது. இருந்தபோதிலும் நெல்மீது வரி விதிப்பு அதிகமாகும். இந்த முறை மாற்றப்பட்டு நியாயம் வழங்கப்படவேண்டும்” என்று நான் சொன்னால், அமைச்சர்களுக்குக் கோபம் வரும். ஆனால், இதைச் சொன்னவர், அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்களே. இந்த வரிவிதிப்பு நியாயம் ஆகாது, இதை மாற்ற வேண்டும், கரும்பு சாகுபடியிலும், கடலைச் சாகுபடியிலும் நெல்பயிரைவிட அதிகமான வருமானம் கிடைக்கிறது. ஆகவே நெல்பயிருக்கு விதிக்கப் பட்டிருக்கிற வரி குறைக்கப்படவேண்டும் என்று காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார். இவர்கள் மறந்து போயிருக்கலாம். ஆகவே, ரூபகப் படுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ராஜஸ்தானத்திலே பல மாவட்டங்களிலே பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டதால், விதிப்பதாக இருந்த கூடுதல் வரியை கைவிட்டிருக்கிறார்கள் என்று ஜெய்ப்பூரிலிருந்து வெளிவந்த, நவம்பர் 23-ம் தேதி செய்தியில் பார்த்தேன். ராஜஸ்தானத்தில் வரி விதிவிலக்கு செய்திருக்கிறார்கள். கூடுதலாக வரிபோடும் எண்ணத்தைக் கைவிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கே, தஞ்சையிலும் வேறு பல மாவட்டங்களிலும் வரிவிலக்குச் செய்ய வேண்டும் என்று கோரிக்கைகள் இருந்தும், அவை இப்பொழுது நீக்கப்படவேண்டிய, கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப் படவேண்டிய தற்கு நான் கூறியது நல்ல சான்று ஆகும், எடுத்துக்காட்டாகும் என்பதை அமைச்சரவைக்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

நாம் போடும் திட்டங்கள் எட்டளவுத் திட்டங்களாக மட்டும் இருந்தால் எந்தவிதப் பயனையும் அடையமுடியாது. உதாரணமாக, அம்மையார் திருமதி குழந்தையம்மாள் எம்.எல்.ஏ. பேசும் நோத்திலே டி.டி.டி. 75 சதவிகிதம் வாங்க கள்ள மார்கெட்டின் தயவைத்தான் நாடினேன் என்று குறிப்பிட்டார்கள். கள்ளச் சந்தையில் வாங்க வேண்டியிருந்தது என்று இந்த சட்ட மன்றத்திலேயே அம்மையார் பேசுகிறார்கள் என்றால் என்ன அர்த்தம் என்று கருதுகிறார்கள்? விவசாயத்தை ஊக்குவிப்பது எங்கே? “லஞ்சம் வாங்குவது தவறுதான். ஆனால் கொடுக்காவிட்டால் வேலை நடக்காதே” என்று ஸ்ரீபிரகாசா கூறியதுதான் என்ன ரூபகத்திற்கு வருகிறது. கள்ளச் சந்தையில் ஈடுபட்டால் தண்டிக்கப் படுகிறார்கள். ஆனால் கள்ளச் சந்தையில் ஈடுபட்டு பொருள்களை வாங்கினால்தான் காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்ற நிலைக்கு நாடு வந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு அரிசி ரேஷன்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[3rd February 1966]

முறையில் கொடுக்கப் படுகிறது. கொடுக்கப் படும் அரிசி தரமானதாக இருக்கவில்லை. சென்னையில் இருக்கிறவர்கள் நிலம் உடையவர்கள் வெளி ஊரிலிருந்து அரிசி கொண்டு வரவேண்டும் என்று முடியாமல், தொழில் அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்களை அணுகி, நான் திருவாரூரிலிருந்து அரிசி கொண்டு வரமுடியவில்லை என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள், “என் கதியே அப்படித்தான்” என்று சொன்னார்கள் (சிரிப்பு). மத்திரி கதியும் என் கதியுமே இப்படி என்றால், சாதாரண நடுத்தர மக்கள் நிலைமை என்ன என்பதை சர்க்கார் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். நிலம் உடையவர்கள் அரிசி கொண்டு வரவேண்டும். நிலம் இல்லாதவர்கள் கூட அரிசி கொண்டு வரலாம் என்று கட்டத்தை, விதியை மாற்றியமைக்க வேண்டும். நிலம் இல்லாதவர்கள் கூட அரிசி கொண்டுவரலாம் என்று அரிசி பங்கிட்டுக் காட்டுப்படி எவ்வளவு அரிசியோ அதைக் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்தால், நிலம் இல்லாதவர்கள் கூட அரிசி கொண்டு வரமுடியும். கொள்முதலும் ஒரு விதத்தில் நல்ல முறையாக நடக்க வழி செய்ததாக இருக்கும்.

விவசாயத்திற்கு, மற்ற தொழில்கள் போல, பருவமழை மட்டுமல்லாமல், மின்சாரமும் தேவைப்படுகிறது. அனல் மின்சாரம் நாட்டுக்கு தேவையாகிறது. அனல் மின்சாரம் தமிழகத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டிய திட்டங்கள் தொழில் அமைச்சருக்கு இந்த மன்றத்தின் மூலம் பல முறை எடுத்து சொல்லப் பட்டிருப்பது அனைவருக்கும் ஞாபகம் இருக்கும். ஒவ்வொரு வரவு செலவு விவாதத்தின் போதும், கவர்னர் உரைமீது விவாதம் நடைபெறும் போதும், பல திட்டங்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. எண்ணூர், தாத்துக்குடி அனல் மின்சார திட்டங்கள் எழுதிக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. நிறைவேறியதா என்றால் இல்லை. 1½ வருஷம் ஆகிறது. நிறைவேறவில்லை. திட்ட கமிஷன் ஒத்துக் கொண்டது; டெல்லி அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்டது. ஆனால் இன்னும் வேலை முறைகளை தொடங்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார் தொழில் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன். இப்படி பத்திரிகையாளர்களிடம் தெரிவித்ததாகத் தெரிந்தது. அடுத்த இரண்டு நாட்களுக்கெல்லாம், டெல்லி பாராளுமன்றத்திலே, திரு. கே. எல். ராவ் அவர்கள் “தாத்துக்குடி அனல் மின்சாரத் திட்டம், எண்ணூர் அனல் மின்சாரத் திட்டம் இவை எதிலும் சேர்க்கப்படவில்லை. எந்தத் திட்டத்திற்கும் அங்கீகாரம் அளிக்கப்படவில்லை. அந்த விதமான வேலைகள் எதுவும் தொடங்கப்படவில்லை” என்று கூறினார்கள். உடனே பத்திரிகையாளர்களெல்லாம் நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்களிடம் சென்று, “இதற்கு என்ன சொல்லுகிறீர்” என்று கேட்க, உடனே தொழில் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள், “இதோ இருக்கிறது பாராளுக்கள், கே. எல். ராவ் அவர்கள் எழுதிய கடிதம்” என்று காட்ட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. டெல்லியில் திரு. அரோக் மேத்தா அவர்களும் முன்னாள் நிதி அமைச்சர் திரு. டி. டி. கே. அவர்களும், திரு. கே. எல். ராவ் அவர்களும் நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களும் கூடிக் கலந்து, எண்ணூரில் அனல் மின்சார நிலையமும், தாத்துக்குடியில் அனல் மின்சார

[3rd February 1966]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

நிலையமும் அமைக்க முடிவு செய்துவிட்டு, அதுபற்றி முடிவு செய்யப்பட்டது என்பதை ஆதார பூர்வமாக அறிவிக்கின்ற ஒரு கடிதத்தை, அமைச்சர் திரு. கே. எல். ராவ் அவர்கள் 20-6-1965 தேதியிட்டு நம்முடைய அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களுக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவும் செய்துவிட்டு, கிராமங்களிலே சொல்வார்களே, முழுப் பூசணியைச் சேற்றிலே மறைப்பது என்று, அதைப்போல, “எண்ணூரா? தாத்துக்குடியா? எப்பொழுது அங்கீகரித்தோம்? வேலையா? என்றைக்கு? யார் சொன்னது” என்று திரு. கே. எல். ராவ் அவர்கள் பேசுகிறார்கள். “இல்லை, இல்லை, அவர் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்” என்று நம்முடைய அமைச்சர் அங்கலாய்க்கிறார். அவர் கண்டித்துப் பேசுவதும் நாம் அங்கலாய்ப்பதும் என்ற இந்த நிலையையோடு காரியங்கள் முடிந்துவிடலாமா? “ஏன் இப்படிச் சொல்லிவிட்டுத் திரித்துக் கூறுகிறீர்?” என்று கேட்கின்ற திராணியை, திறமையை, துணியை; இந்த அமைச்சரவை பெற வேண்டாமா? என்று நான் நாள் கேட்கின்றேன்.

இதுதவிர, இப்பொழுது வேதனைக்கு உரிய ஒன்று, தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் உலுக்கிக் கொண்டிருக்கிற மொழிப் பிரச்சனை ஆகும். மொழிப் பிரச்சனை என்றாலே நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் கனல் கக்கும் கண்ணோடு தான் எங்களைப் பார்ப்பார். நாட்டிலே தமிழக மக்களுடைய இதயத்தில் பிரிட்டுக் கிளம்புகிற தமிழ் உணர்ச்சிக்கு அணை போட்டுத் தடுக்க வழி இல்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த அமைச்சரவைக்கு மொழிப் பிரச்சனை என்றாலே கோபம் வரத் தான் செய்யும். மாணவர்கள் இந்த ஆண்டும் மொழிப் பிரச்சனையிலே தாங்கள் கொண்டிருக்கும் கருத்துக்களை மிக அமைதியான முறையிலே இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். யாரோ அவர்களைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்றும், இப்படியெல்லாம் அரசியலிலே ஈடுபடலாமா என்றும் நம்முடைய அமைச்சர்கள் கண்டித்துப் பேசிய வாதங்களை எல்லாம் நான் ஏடுகளிலே கண்டேன். ஒருவர் பேசியிருக்கிறார். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர், காங்கிரஸ் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த திரு. செங்கல்வராயன் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார். அவர் ஒரு வழக்கறிஞரும் கூட. அவர் பேசிய இடமோ கல்லூரி ஒன்றில். அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் :

“மாணவர்களின் சந்தேகத்தைப் போக்காமல் அவர்களை அரசியலில் ஈடுபடக் கூடாது என்றால், மறைந்த சத்ய மூர்த்தி அவர்கள் கூறியதுபோல், அரசியலே மாணவர்களை இழுத்துக் கொள்ளும்.”

என்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர், காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திரு. செங்கல்வராயன் அவர்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு நடைபெற்ற ஒரு கல்லூரிக் கூட்டத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தமிழகத்தினுடைய உணர்ச்சிகளை மறந்துவிடக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [3rd February 1966]

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குடியரசு தினத்தில் பேசும்போது, “பதினான்கு மொழிகளையும் ஆட்சி மொழியாகக் குடியுமா? ஏதோ இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து மொழிகளை ஆக்கலாம்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த இரண்டு, மூன்று, நான்கு ஐந்து என்பதில் தமிழும் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய நாழ்மையான வேண்டுகோள் ஆகும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அம்மாதிரி யாரும் கேட்க வில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி : “கேட்கவில்லை” என்று சொல்கிறார். ‘சொல்லவில்லை’ என்று சொல்லிவிடுவாரோ என்று நினைத்தேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அப்படி கேட்கவில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படி கேட்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்பொழுது கேட்கிறோம். இனிமேலாவது அருள் பாவக் கட்டும் என்று அமைச்சரவையை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். “சொல்லவில்லை” என்று சொல்லிவிடுவாரோ என்று வேதனைப்பட்டேன். நல்ல காலம், அவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

ஆகவே, நாளைந்து மொழிகள் இப்பொழுது ஆட்சிமொழியாகட்டும், பிறகு ஒன்பதாக ஆகட்டும், அவசரம் அவசரமாகக்கூட அல்ல; கொஞ்சம் கொஞ்சமாகவே ஆகட்டும். படிப்படியாக ஆகட்டும், கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்களும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தில், தமிழைப் பாட மொழியாக ஆக்கவேண்டும் என்பதை முன்னுரையிலே சேர்க்க வேண்டும் என்றுதானே சொன்னார். ஒரேயடியாக நாளைக்கே ஆகவேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்வோம்? படிப்படியாக முயற்சிகள் செய்தாக வேண்டும் என்றுதான், “14 மொழிகளும் ஆகட்டும், அது வரையில் தொடர்பு மொழியாக ஆங்கிலம் இருக்கட்டும்” என்று சொன்னோம். ஐந்தோடு நிறுத்தினால் அதைப்பற்றிக் கூட யோசிக்கலாம். அது நல்ல முடிவு கா, ஆகவே, அந்த நிலையிலேயே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நிலையாக நின்று, மறுபடியும் நிலையாக இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு அவர் இந்தக் காரியத்திலே ஈடுபட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக, இந்தக் கவர்னர் உரையைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானால், நேரு அவர்கள் ஒரு சமயத்தில் குறிப்பிட்ட வாசகத்தை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். “இந்தியாவைப் போல குறிக்கோள் மிக்க நாடு உலகத்திலே எந்த நாடும் இல்லை” என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லிவிட்டு, அடுத்த வரியிலே, “இந்தியாவைப் போல குறிக்கோளுக்கும் செயல்முறைக்கும் இடையிலே பெரிய அகலம் உள்ள நாடும் உலகத்திலேயே வேறு எதுவும் கிடையாது” என்று சொன்னார். அந்த அடிப்படையிலே தான் கவர்னர் பெருமான் உரையும் அமைந்திருக்கிறது என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

[3rd February 1966] [திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே, மறைந்த நம்முடைய முதல்வரைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபித்திருக்கிறார்கள். பாகிஸ்தான் எடுத்த படையெடுப்பில் போராடி அவர்களைத் தோற்கடித்துவிட்டு சமாதானத்திற்காகப் போராடச் சென்ற இடத்தில் அவர் அமராரார். ஆங்கிலக் கவி ஒருவர்,

“home they brought the warrior dead”

என்று பாடினார். அது போல, நாமும் “Home we brought our warrior dead” என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே, போரினும் சமாதானத்தினும் போராடி வெற்றி கண்ட நம்முடைய வீரரை நம்முடைய நாட்டுக்கு அமரராக கொண்டுவந்து நாம் அஞ்சலி செலுத்தினோம்.

நாட்டை ஆளுவதற்கு யாராவது ஒருவர் பிரதமராகவேண்டும் என்ற காரணத்தினால், காங்கிரஸ் கட்சி கூடி திருமதி இந்திரா காந்தியைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். “அவர்களுக்குத் திறமை இருக்கிறதா இல்லையா என்று பொறுத்திருந்து பார்ப்போம், அப்பால் அவர்கள் புகழை நாம் பாடுவோம்” என்று எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் திறமை இருக்கிறது, இல்லை என்ற விவகாரத்தைப் பற்றிய சந்தேகமே அவர்களுக்கு இப்பொழுது உதித்திருக்க வேண்டாம். அவர் நல்லாட்சி செய்வார் என்ற முறையிலே நல்ல எண்ணத்தோடு அவர்களும் ஏற்றிருந்தால் மிக நன்றாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

கவர்னர் பெருமான் உரையிலே பல குறைகளைக் கண்ட மாற்று அபிப்பிராயம் உள்ள அங்கத்தினர்கள் பலர் பல திருத்தங்களைப் பிரேரேபித்திருக்கிறார்கள். முதலிலே, தமிழை ஆட்சி மொழியாகக், பாட மொழியாகக் சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று திருத்தத்தில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்த் தாய் தவம் செய்து கொண்டிருக்கிறாள் என்று நமக்குத் தோன்றுகிறது, கேள்விப்படுகிறோம். எதற்காகத் தவம் செய்கிறாள் என்றால், தமிழை ஆட்சி பீடத்திற்கு ஏற்றவேண்டும் என்று அல்ல, பாட மொழியாக்கவேண்டும் என்று அல்ல. ஏனென்றால், தமிழைப் பாட மொழியாக்கினிட்டோம்; தமிழை ஆட்சி பீடத்திலும் ஏற்றிவிட மொழியாக்கினிட்டோம்; தமிழை ஆட்சி பீடத்திலும் ஏற்றிவிட்டோம். ஆனால் “தமிழ்த்தாய் எதற்காக இன்னும் தவம் செய்கிறாள்?” “தமிழன்பர் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னைக் கொலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்களே அவர்களிடமிருந்து என்னைக் காப்பாற்று” என்று தமிழ்த் தாய் தவம் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார். “தமிழை வளர்க்கவேண்டும்”, “மனையிலே மனை பெய்து ஆற்றிலே வெல்லம் வளர்க்கவேண்டும்”, “மனையிலே மனை பெய்து ஆற்றிலே வெல்லம் வளர்க்கவேண்டும்” என்று சொல்லும் காலம் வந்துவிட்டதே, “தமிழுக்கே வந்தது” என்று சொல்லும் காலம் வந்துவிட்டதே, தமிழுக்கே உரித் உரித்தான முகரம் மறைந்து போய்விட்டதே, தமிழுக்கே உரித் தான சந்தி கெட்டுப் போய்விட்டதே, நான் உயிரோடு வாழ்ந்ததி, செத்தது போல் இருக்கிறதே” என்று தமிழ்த் தாய் வருந்தி, “இந்தத் தமிழன்பர்களிடமிருந்து என்னைக் காப்பாற்று” என்று கடவுளை நோக்கித் தவம் செய்து கொண்டிருக்கிறாளே தவிர, வெறொன்றும் இல்லை.

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு] [3rd February 1966]

தமிழைப் பாட மொழியாக்க வேண்டும் என்று பரிதாபமான குரல்கள் எழுப்பப்படுகின்றன. தமிழைப் பாட மொழியாக்க வில்லையா? தமிழைப் பாட மொழியாக்கின இடத்திலே எத்தனை தமிழன்பர்கள் படிக்க வந்தார்கள்? எத்தனைபேர் தமிழைப் பாட மொழியாக ஏற்றுக்கொண்டு பாடம் படித்தார்கள்? “இன்றைக்கு அத்தனைக் கல்லூரிகளிலும் தமிழை எங்களுக்குப் பாட மொழியாக ஆக்கிக் கொடுங்கள் அப்பொழுதுதான் நாங்கள் கல்லூரியில் சேருவோம்” என்று எத்தனை மாணவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று எல்லோரும் சிந்திக்கவேண்டும். தமிழை வளர்க்க வேண்டும், தமிழைப் பாட மொழியாக்க வேண்டும் என்று சொல்லும் அன்பர்கள், தமிழுக்கு உகந்த ஒரு சிலராவது கண்டிப்பாகக் கல்லூரிக்குச் சென்று, “எங்களுக்குத் தமிழ் பாட மொழியாக இருந்தாலொழிய நாங்கள் கல்லூரிக்குச் செல்ல மாட்டோம், எங்களுக்கு தமிழையே பாடமொழியாக ஆக்கிக் கொடுங்கள்” என்று கேட்டார்களா? எத்தனை பேர் அவ்வாறு கேட்டிருக்கிறார்கள் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒருவரையாவது தங்களுக்குத் தமிழ் பாடமொழியாக வேண்டும் என்று கேட்கச் செய்யத் துண்ட முடியாத அன்பர்கள், தமிழைப் பாடமொழி ஆக்கவேண்டும் என்று சட்டசபையிலே பேசி மதிப்பைப் பெற முயற்சிப்பதன் அர்த்தம் இன்னது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆகவே, தமிழைப் பாடமொழியாக்க சர்க்கார் தயங்கவில்லை, மக்கள் தயங்கவில்லை. தமிழைப் பாட மொழி ஆக்கினாலும் தமிழில் பாடங்களைப் படிக்க மாணவர்கள் தயங்குகிறார்கள் என்பது நன்றாகப் புலனாகிறது. இங்கே அவ்வாறு பேசும் அன்பர்கள் கிராமங்களுக்கும் நகரங்களுக்கும் சென்று, தங்களை நாடி வரும் மாணவர்களிடம், தமிழைப் பாடமொழியாக்கினால் அந்த மொழியில் பாடங்களைக் கல்லூரியில் படிக்க முன்வரச் செய்யவேண்டும். கல்லூரியில் தமிழைப் பாட மொழியாக்கினால் தான் நாங்கள் படிப்போம், இல்லாவிட்டால் நாங்கள் சத்தியாக் கிரகம் செய்வோம் என்று சொல்லியிருப்பார்களானால், அது மிகத் தீவிரமான சத்தியாக்கிரகமாக இருக்கும். அதைக் காணோம். கல்லூரிகளில் தமிழில் பாடங்களைப் படிக்க விரும்புவார் இல்லை. ஆங்கிலத்தைப் பாடமொழியாக்கி இருக்கும் பள்ளிக்கூடங்களில் சிலவர்களைச் சேர்க்கிறோம். கல்லூரியில் தமிழ் வேண்டும் என்று கேட்பார் இல்லை. அப்படியிருக்கும்போது, “தமிழ்த் தாயை அரியணையில் ஏற்றவில்லை, தமிழைப் பாடமொழியாக்கவில்லை” என்று சட்டசபையில் பேசுவதினால்மட்டும் என்ன பலன் கிடைக்கும்? இவர்கள் பேசுவதெல்லாம் நாட்டு மக்கள் கேட்பதற்காகவே தவிர வேறெதற்காகவும் அல்ல. அதையும் மக்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்கும் காரணத்தினால்தான் இன்றைக்குக் கூச்சல் எழுப்புகிறவர்களுக்கு அரசியலிலே வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கே குறை கூறப்படுவது பாதுகாப்பு விதிகளை வைத்துக்கொண்டு இந்தச் சர்க்கார் ஆட்சி நடத்துகிறது என்ற குற்றச்சாட்டாகும். பாதுகாப்பு விதிகளை வைத்துக்கொண்டிருப்பதன் காரணமாக எழுத்திற்கும், பேச்சிற்கும், எண்ணத்

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு] 3rd February 1966]

திற்கும், சிந்தனைக்கும் இடையூறு ஏற்படுகிறது என்று எனக்கு முன் பேசிய சனம் உறுப்பினரும் குறிப்பிட்டார். ஏன் இடையூறு ஏற்படுகிறது? அவர் பேச விரும்புவது, எழுத விரும்புவது, எண்ண விரும்புவது, சிந்திக்க விரும்புவது நாட்டின் நலத்திற்குப் புறம்பானதாக இல்லாமல் இருந்தால், சட்டத்திற்குப் புறம்பானதாக இல்லாமல் இருந்தால் ஏன் இடையூறுபடுகிறது? அவர்கள் எழுதுவது, அவர்கள் பேசுவது, அவர்கள் எண்ணுவது, அவர்கள் சிந்திப்பது நாட்டு மக்களுக்கு நலன் அளிக்கக் கூடியதாக இருந்தால் அதை யாரும் ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள். பாடுபட்டு நல்ல பயிரை விளைவித்தவன் அவற்றை மாடு மேய்ந்துவிடாதிருக்க வேலி அமைப்பான். வேலியிடப்பட்டிருப்பதைக் கண்டவுடனேயே சில நல்லமாதிகள் அந்தப் பக்கமே வராது ஒதுங்கிப் போய்விடும். சில முரட்டு மாதிகள் வேலியைத் தாண்டிச் சென்று பயிரை மேய்வதும் உண்டு. வேலியை முறித்துக்கொண்டு செல்வதும் உண்டு. அப்படி பெற்ற சுதந்திரத்தையும், ஐக்கியத்தையும் காப்பாற்றி நாட்டை வாழவைக்க பாதுகாப்பு விதிகளாகிய வேலியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். நல்லவர்கள் அதைக் கண்டு அஞ்ச வேண்டிய தில்லை. வேலியை முறித்துப் பயிரை அழிக்கும் கால்நடைபோல நாட்டு நலனை அழிக்க விரும்புகிறவர்களுக்குத்தான் இந்த வேலி இடையூறுனதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவுப் பிரச்சினையைப் பற்றிக் குறைகூறியார்கள். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உணவு உற்பத்தியில் இந்த அரசாங்கம் எந்த, எந்த வகையில் எல்லாம் கவனம் செலுத்த இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். சாதாரணமாக இந்தப் பதின்ந்து வருஷ காலத்திற்குள்ளாக எத்தனையோ அணைக் கட்டுக்களை நாம் கட்டியிருக்கிறோம். எத்தனையோ புதுக் கிணறுகளை எடுத்திருக்கிறோம். உணவு உற்பத்தியை நாம் பலமடங்கு பெருக்கியிருக்கிறோம் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. உணவுப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க ஒவ்வொருவரும் தன்னாலாமட்டும் பிரயாசைப்பட்டு செயல்படவேண்டுமே தவிர சர்க்காரைக் குறை கூறிக்கொண்டிருப்பதனால் என்ன பிரயோசனம்? எத்தனை மின் கூறிக்கொண்டிருப்பதனால் என்ன பிரயோசனம்? புதுக்குளம் சார்பம்புகள் வாங்கிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புதுக்குளம் களின் மூலமாக, புதுக்கிணறுகளின் மூலமாக, எத்தனை லட்சம் எக்கராக்கள் பயிரிடப்பட்டு—இன்றைக்கு உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்கிற புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் அவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. இன்னும் அதிக உணவு உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டுமென்றால் ஒவ்வொருவருடைய கடுமையான உழைப்பின் மூலமாகத்தான் சாதித்தாக வேண்டுமே தவிர குறை சொல்லிக் கொண்டிருப்பதால் என்ன பிரயோசனம்?

கனம் அங்கத்தினர்களில் எத்தனைபேர் தங்கள், தங்கள் பகுதியில் உள்ள விவசாயப் பெருமக்களுக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க தங்களாலான ஒத்தாசைகளை எல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள்? கூட்டத்தில் வாய்க்குத் தோன்றியபடிபேசிப் போய்விடு

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு] [3rd February 1966]

வதனால் மட்டும் எந்தக் காரியத்தையும் சாதித்துவிட முடியாது. கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தம் உரையில் மழை இல்லாதிருந்தும் கூட, அணைக்கட்டுகளில் தண்ணீர் குறைந்திருந்தும் கூட, காலத்தில் தண்ணீர் விட்டதன் காரணமாக பயிர் காய்ந்து போகாதவாறு தடுக்க முடிந்தது என்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மழை இல்லாத காரணத்தினால் நாம் அதிகப் படுத்த நினைத்த அளவு உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த முடியவில்லையே தவிர உணவு உற்பத்தி குறைந்துவிடவில்லை.

அடுத்து, உணவுப் பொருள் விநியோக முறையைப் பற்றியும் குறை சொன்னார்கள். விநியோக முறையில் ஒரு குறிப்பிட்ட மாறுதலைச் செய்யலாம் என்று கூட நான் சொல்லிக்கொள்வேன். குறிப்பாக, நகரங்களில் ரேஷனை அரிசியாகக் கொடுக்கலாம். கிராமப்புறங்களைப் பொறுத்த வரையில் நெல்லாகவே கொடுத்து விடலாம். நெல்லை அரிசி ஆக்குவதற்காக இன்றைக்கு மில்காரர் களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற கரிஷனை கிராம மக்களே அடையட்டும் என்று செய்யலாம். இப்படிச் செய்தால் இந்த விநியோக முறையில் உள்ள பிரச்சினை சற்று குறைய முடியும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

தேசத்தில் உணவு உற்பத்தி குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே, அமெரிக்காவில் இருந்தும், மற்ற இடங்களில் இருந்தும் நாம் இறக்குமதி செய்யவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இதைக் கண்டு சிலர் அங்கலாய்க்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் மட்டும் அல்லாமல் மற்ற மாநிலங்களிலும் மழை பொய்த்திருப்பதன் காரணமாக—உணவு நெருக்கடி நாட்டில் ஏற்படாதிருக்க நாம் ஓரளவு இறக்குமதி செய்வது போற்றத்தக்கதாகும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாட்டு மக்களின் நன்மைக்காக நாம் எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம். ஆங்காங்கே சாக்கடை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. குடிதண்ணீர் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ரஸ்தாக்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை மக்களுக்கு சரியான முறையில் பயன் அளிக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாம் அங்கே இருந்து கவனம் செலுத்த வேண்டுமே தவிர இங்கே குறை சொல்லிப் பயன் இல்லை. சாக்கடை கட்டியிருக்கிறோம். ஐந்தாயிரம் செலவாயிற்று, ஆனால் அது ஓடவில்லை என்று இங்கே சொல்வதற்குப் பதிலாக—அந்த இடத்திலே இப்படி சாக்கடை கட்டிக் கொடுத்தும் ஓடாதவாறு இருக்கிறதே, இப்படி வைத்துக்கொள்ளலாமா என்று ஊரில் உள்ளவர்களையும் கொண்டு அந்தச் சாக்கடையை அவர் போன அன்று அங்கே தள்ளினால், எம்.எல்.ஏ. சாக்கடை தள்ளினார் என, ஊரில் உள்ளவர்கள் அடுத்த தடவை அவர் அந்த ஊருக்குப் போகும்போது அது நன்றாக ஓடும்படியாக கவனித்துக்கொள்ளும் உற்சாகம் மக்களுக்கு ஏற்படும்.

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு] 3rd February 1966]

பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். கட்டாயக் கல்வி என்று வைத்திருக்கிறோம். என்றாலும் எத்தனை பேர்கள் பள்ளி போகிறார்கள் என்று இங்கே குறை சொல்வதற்குப் பதிலாக, அவாவர்களது ஊரில் படிக்கும் வயதுடைய குழந்தைகள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள், அவர்களில் படிப்பவர்கள் எத்தனை பேர், படிக்காதவர்கள் எத்தனைபேர் என்று கணக்கெடுத்து, படிக்காதவர்களும் பள்ளிக்குப்போக வகை செய்ய, யார் யார் என்ன முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? இதனை நாமே யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

விவசாயிகள் இன்றைக்கு உரத்தைக் கூட கள்ளச்சந்தையில் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது என்று ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள். நானும் ஒரு விவசாயி தான். நானும் பார்த்திருக்கிறேன். கள்ளச் சந்தையில் உரம் வாங்கவேண்டிய நிலை இன்றைக்கு இல்லை. ஒவ்வொரு வட்டார அபிவிருத்தி மன்றத்திலும் உரம் ஏராளமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. மார்க்கெட்டிங் சொசைடியில் விற்கப் படுகிறது. எல்லா இடத்திலும் சர்க்கார் விலைக்கே தான் விற்கப் படுகிறது. மருந்து அதிகமாக இருக்கும்போது தேவையான வற்றை வாங்கிக் கொள்ளாமல், எவனோ ஒருவர் மக்களின் பணத்தைப் பறித்துத் தின்ன வேண்டுமென்று அதிகமான விலைக்கு விற்கிறான் என்றால், அதைப்போய் நாம் வாங்குவதும் தப்பு. அவன் அப்படி விற்பதும் தப்பு என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். கள்ளச் சந்தையிலே கட்டுப்படுத்தப்பட்ட பொருள்கள் எப்படி விற்கப்படுகின்றன என்பதைப்பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு மூட்டை யூரியா 32 ரூபாய் என்று சொல்லி ஒரு விவசாயி நான்கு மூட்டைகள் வாங்குகிறான். பிறகு தனக்குத் தேவையாக இருக்கின்ற 2 மூட்டைகளை மட்டும் தனக்கு உபயோகப் படுத்திக் கொண்டு மீதியிருக்கின்ற 2 மூட்டைகளை மூட்டைக்கு 4 ரூபாய் அதிகமான விலை வைத்து கள்ள மார்க்கெட்காரர்களுக்கு விற்கிவிடுகிறான். பிறகு கள்ள மார்க்கெட்காரர்கள் அதற்கு மேலே விலைவைத்து 38 ரூபாய், 40 ரூபாய் என்ற அளவிலே விற்கிறார்கள். ஆகவே, கள்ளமார்க்கெட்டுக்குக் காரணமாக இருக்கக் கூடியவர்கள் விவசாயிகளே தவிர. நேரடியாக வியாபாரிகள் அல்ல என்பதை நாம் புரிந்துகொண்டு, விவசாயிகளிடத்தில் நாம் இதைப் பற்றித் தகுந்த முறையில் பிரச்சாரம் செய்யவேண்டும். விவசாயிகள் தங்களுடைய உரங்களை உண்மையாக உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்றும், மருந்துப் பொருள்களை உண்மையாக உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்றும், தேவையில்லையென்றால் அவைகளைத் திருப்பிக்கொடுத்து விடவேண்டுமென்றும் நாம் அவர்களுக்குப் புத்தி சொல்லவேண்டும். அந்த வகையிலே அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கவேண்டும். அவர்களிடம் இந்த நல்ல எண்ணத்தை ஏற்கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் மறந்து விடக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் நாம், “இப்படியா விற்பது” என்று இங்கு சட்டசபையில் வந்து பேசுவதும், பொதுக்கூட்டங்களிலே பேசுவதும் உபயோகமற்றது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு பஞ்சாயத்து வளர்ச்சி மன்றத்தை எடுத்துக்கொண்டோமானால் அங்கே லட்சக்கணக்கிலே பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. பணம்

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு] [3rd February 1966]

செலவழிக்கப்பட்டு வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்ட சாதனங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றனவா என்று பார்ப்பதற்காகத்தான் நாம் இங்கே சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்களாக உள்ளவர்கள் அங்கத்தினர்களாக அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறோம். ஜில்லா அபிவிருத்தி மன்றத்திலேயும் ஒரு அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். ஆகவே, நாம் கிராமத்திற்குச் சென்று, கொடுக்கப்பட்டவைகளை மக்கள் சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்களா என்று பார்க்காமல், சட்டசபையில் மட்டும் வந்து சொன்னால் அது நம்முடைய கடமையாக இருக்காது, நாம் நமது கடமையை செய்யத் தவறியவர்களாக ஆவோம் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. நம்முடைய கடமைகளில் மிக முக்கியமானது நாம் மக்களிடத்திலே நேரடியாகச் சென்று அவர்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறைகளைப்பற்றி எடுத்துச்சொல்லி, அவர்களுக்குத் தேவையானவற்றை, வேண்டியவற்றை இங்கு எடுத்துச் சொல்லலாமே தவிர, எடுத்ததற்கெல்லாம் சர்க்காரைக் குறைசொல்லிக் கொண்டு, நாம் செய்யத் தவறியவற்றிற்குக்கூட சர்க்கார் மேலே பழிசுமத்துவது நியாயமல்ல, அது பிரயோசனமும் அல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குத் தேசத்தின் பாதுகாப்பைக் கருதி, தங்கம் வாங்குவதைப்பற்றிக் குறை கூறினார்கள். தங்கம் வாங்குவதிலே என்ன முறை கையாளப்படுகிறது என்பதை அங்கத்தினர்கள் கிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் ஆங்கே 30 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். அதிலே 6 லட்சம் குடும்பங்கள் என்று எடுத்துக்கொண்டு, அந்த 6 லட்சத்திலே 4 லட்சம் குடும்பங்கள் தங்கம் கொடுக்கச் சக்தியற்றவர்கள் என்று அவர்களை விட்டுவிட்டு மீதியுள்ள 2 லட்சம் குடும்பங்களில் 2 லட்சம் கிராம் வாங்கலாம் என்று எல்லோரும் சேர்த்து நான் முடிவெடுத்தோம். கலெக்டர் மட்டும் எடுத்த முடிவு அல்லது இது, இன்று நாட்டிலே இருக்கிற நெருக்கடியான நிலையில் பாதுகாப்பிற்காக நாம் உழைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நாட்டிலே இருக்கும் மக்களுக்கு உணவு அளிக்கவும் நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இவைகளுக்குத்தான் நாம் தங்கம் கொடுக்கிறோம். இதைத்தவிர நாம் கொடுத்திருக்கும் சாதனங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையிலே மக்களால் பயன்படுத்தப்படுகின்றனவா என்று பார்க்கவும் நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை நாம் மறந்து சர்க்காரைக் குறை கூறுவதின்மூலம் எல்லாவற்றையும் சாதித்து விடலாம் என்று நினைப்பதைக் கைவிட்டுவிட்டு நாம் செய்யவேண்டிய கடமையை ஆற்ற வேண்டுமென்று அன்பர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மறைந்த மனிதர்குல மாணிக்கம் திரு. சாஸ்திரி அவர்களுக்கு எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை இந்த மன்றத்தின் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையிலே விவசாயத்திற்கு அதிக

3rd February, 1966]

[திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறியிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் விவசாயத்திற்கு எங்கள் பகுதியாகிய கீழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதிக்கு தண்ணீர் மிக மிக அவசியமாக இருக்கிறது. ஏராளமான கண்மாய்கள் நிறைந்த பிராந்தியம் அது. இந்தக் கண்மாய்கள் எல்லாம் மராமத்துச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. சாதாரணமாக நல்ல மழை பெய்கிற காலத்திலே ஒரு போகத்திற்கு தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடியதாக ஏரிகள் இருக்கின்றன. மழை பெய்யாத காலத்திலே அங்கெல்லாம் தண்ணீர் இல்லாததால் பஞ்சம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இரண்டு போகத்திற்கு தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் மழை பெய்கிற காலத்திலே தண்ணீரைத் தேக்கி வைப்பதற்காக இந்த ஏரிகளை ஆழப்படுத்த வேண்டுமென்று பல தடவைகள் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். இரண்டு போகத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீரை தேக்கி வைத்துக் கொள்ளக்கூடியதாக, நிரப்பி வைத்துக்கொள்ளக் கூடியதாக, இந்த ஏரிகளை ஆழப்படுத்தி, அதற்கு வடிகால் வசதிகளையெல்லாம் செய்தால் ஏராளமான தண்ணீரை மழை பெய்கின்ற காலத்தில், கடலில் போய்ச் சேருவதைத் தடுத்து தேக்கி வைக்கமுடியும். அதைக் கட்டாயமாகச் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படியில்லாவிட்டாலும், பரீட்சார்த்தமாக ஒரு சில இடங்களிலேயாவது ஒரு சில ஏரிகளை ஆழப்படுத்தி இரண்டு போகத்திற்குத் தண்ணீர் தேக்கி வைக்கமுடியுமா என்பதைச் செய்துபார்த்து, அது பிரயோஜனமாக இருந்தால் பின்பு அதை மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கக்கூடிய அளவிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று, கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எனது பகுதியிலே, மணிமுத்தாறு, பாம்பாறு, தேனாறு, சறுகனியாறு என்று ஆறுகள் ஓடுகின்றன. அதிலே மணிமுத்தாறிலே மட்டும் ஒரு தடுப்பு அணை வேலைசெய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னொரு இடத்திலே கல் நாட்டப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் எல்லாம் இன்னும் அணை கட்டுவதற்கு சாங்ஷன் கூட செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. நல்ல பாசன வசதி இல்லாத, ஜீவ நதி இல்லாத, மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியாகிய எங்கள் பகுதியிலே இப்படிக் காட்டாற்றிலே போகிற தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள இனியாவது உடனடியாக ஏற்பாடு செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்துதந்தால் தான் அந்தப் பகுதியிலே உள்ளவர்கள் தண்ணீரைத் தேக்கி விவசாயம் செய்யமுடியும்.

விவசாயத்திற்கு இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் ரசாயன உரையையே நம்பி விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. சென்ற மாதம் எங்கள் பகுதிக்கு உணவு அமைச்சர் அவர்களும், விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் வந்து இருந்தார்கள். அப்பொழுது அவர்களிடம் அந்தப் பகுதியில் பூரியா கிடைக்கவில்லை. உடனடியாகத் தரவேண்டுமென்று கேட்டிருந்தோம். விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். உடனே

[3rd February 1966]

[திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

ஏற்பாடு செய்து தருகிறோம் என்று. ஆனால் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. இப்பொழுது கூட ஒரு மழை பெய்து அதிர்ஷ்டவசமாக கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதியிலே இரண்டாம் போகம் சாகுபடி செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது யூரியா அங்கு கிடைக்கவில்லை. கலெக்டர் அவர்களைக் கேட்டால் அலாட்மெண்ட் இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். விவசாயத்திற்கு ஆரம்பத்திலே யூரியா இருந்தால் தான் அது பிரயோஜனமாக இருக்கும். அதிர்ஷ்டவசமாக மழையும் பெய்திருப்பதால் இப்பொழுது மிகவும் அவசியமாக யூரியா அங்கு தேவைப்படுகிறது. இப்பொழுது நாட்டில் உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கிற நேரத்தில், யூரியா அதிகமாகக் கொடுத்து உதவினால் ஒழிய விவசாயத்தை நல்ல முறையில் பெருக்க முடியாது. ஆகவே உடனடியாக எங்கிருந்தாலும் யூரியா எங்கள் பகுதிக்கு வரவழைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த உரம் வழங்கப்படுவதிலே சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. யூரியா கண்ட்ரோல் நிலைக்குக் கேட்டால் கிடைக்கவில்லை. கேட்டால் அலாட்மெண்ட் கிடைக்கவில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ஒரு சில இடங்களில் மார்க்கெட்டிலே யூரியா விற்கப்படுகிறது. மார்க்கெட்டிங் சொஸைடிகளிலிருந்து சொஸைடிகளுக்கு கொண்டுபோகும்பொழுது திருட்டுத்தனமாக உரங்களை எடுத்து விற்கிறார்கள். அப்படி விற்கும்பொழுது ஒரு மூட்டைக்கு 10 ரூபாய் அதிகமாக வைத்து விற்கிறார்கள். அவசியம் யூரியா போட வேண்டுமென்று நினைக்கின்ற விவசாயி 10 ரூபாய் அதிகம் கொடுத்தாவது வாங்கிப்போடவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இப்படித் தள்ளுமார்க்கெட்டிலே விற்காமல் இருப்பதற்கு நல்ல முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-30 உரம் கள்ளமார்க்கெட்டில் விற்பதைத் தடுப்பதற்குச் சட்டசபை
a.m. மெம்பர்களை நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால் போதும் என்று திரு. ராமசாமி நாயுடு அவர்கள் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தாலொழிய கள்ளமார்க்கெட் வியாபாரத்தைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. அந்த மாதிரிக் கள்ளமார்க்கெட்காரர்களைப் பிடித்துக் கொடுத்தால் கூட நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. இதனால் அதிகமான அளவுக்குக் கள்ளமார்க்கெட் வியாபாரம் நடக்க ஏதுவாக இருக்கிறது. அதைத் தடை செய்து, நல்ல முறையில் ரசாயன உரங்கள் கிடைப்பதற்கும், அதிக விலைக்கு விற்கப்படாமல் இருப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது கிராமப் புறங்களில் கால்நடைகளை வைத்து விவசாயம் செய்வதற்கு முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றிப் பல தடவை இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். கால்நடைகளை வைத்துக் கொள்ள புறம்போக்குகள் அதிகமாக வேண்டும். புறம்போக்குகள் பூராவையும் ஜாரி

[3rd February 1966]

[திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

செய்து விடுகிற காரணத்தால் கால்நடைகளின் உரத்தை விட்டு விட்டு ரசாயன உரத்தையே நம்பி இருக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ரசாயன உரத்தை மட்டும் போட்டுக் கொண்டு வருவதால் நிலத்தின் தரம் குறைந்து வருகிறது. விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிற இந்தச் சமயத்தில் கால்நடைகளின் உரம் மிக மிக அவசியமாக இருக்கிறது. கால்நடை வளர்ச்சி அதிகமாக ஏற்படுவதற்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் எத்தனை ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறதோ அதற்குத் தகுந்தபடி கால்நடைகளை வைத்துக் கொள்வதற்குத் தேவையான புறம் போக்கும் இருக்கவேண்டும் புறம்போக்கு மேய்ச்சல் தரைகளை அதற்காக ஒதுக்கவேண்டும்.

விவசாய அபிவிருத்திக்கு மிகவும் அவசியமாக இருப்பது ரோடுகள். விவசாயிகள் உற்பத்தித் தேவைக்கான மூலப் பொருள்களைக் கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்றாலும், விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கவேண்டுமென்றாலும் ரோடுகள் மிக மிக அவசியமாக இருக்கின்றன. விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டத்திலே எங்கெங்கு அத்தியாவசியமோ அங்கெல்லாம் ரோடுகளைப் போட்டு விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியிலே அனுமந்தக்குடியிலே ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு, அணை கட்டுவதற்காக அஸ்திவாக்கல் போடப்பட்டது. விவசாய அமைச்சர் அவர்களும், உணவு அமைச்சர் அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். நானும் அந்தப் பகுதி பிரதிநிதி என்ற முறையில் போயிருந்தேன். ஆனால் விவசாய அமைச்சரோ அல்லது உணவு அமைச்சரோ என்னைப் பிரதிநிதி என்ற முறையில் பேச அனுமதிப்பதில்லை. எதிர்க்கட்சிக்காரன் என்ற முறையில் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களால் இது போன்ற அரசாங்க விழாக்களில் கூட பேசுவதற்கு அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அந்தப் பகுதிப் பிரதிநிதிக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுத்திருந்தால் அந்த அணையைப் பற்றிய விவரங்களைச் சொல்லியிருக்க முடியும்; அந்தப்பகுதி மக்களுடைய கஷ்டங்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்க முடியும்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: நாங்கள் பார்த்துச் சொல்ல வேண்டுமென்பதில்லை. அதை நடத்துகிறவர்கள் சொல்லவேண்டும்.

திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அங்கு இருக்கிற பிரதிநிதிகளைப் போடவில்லை. அமைச்சர்கள் இதைப் பற்றிக் கண்டித்தால் போடாமல் இருப்பார்களா? டிபார்ட்மெண்ட் நடத்துகிற ஃபங்ஷனில் அந்தப் பகுதி பிரதிநிதிகளைச் சேர்த்துக் கொள்ளாமல் இருப்பது பற்றி ஏன் அமைச்சர்கள் கண்டித்திருக்கக்கூடாது? இனிமேலாவது அந்தப் பிரதிநிதிகளுக்கு வாய்ப்பளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டர்] [3rd February 1966]

அதை எங்கு கொண்டு போய்க் காண்பித்தாலும் அந்த நிலத்தின் பேரில் அவர்களுக்கு ஏதாவது தொகை வேண்டுமென்றால் பாங்கில் கொடுத்தாலும் சரி அல்லது சர்க்காரில் கொடுத்தாலும் சரி, அல்லது தனிப்பட்டவர்களிடம் கொடுத்தாலும் சரி இவ்வளவு தொகை அதன் பேரில் வாங்க முடியும் என்ற ஒரு உறுதிப்பாடு இருந்தால் தான் விவசாயிகள் அவர்களுக்கு வேண்டிய தொகையை நல்ல முறையில் வாங்கிக் கொள்ள ஏதுவாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்குக் காகப் பல திட்டங்கள் தீட்டப்படுகின்றன. அவர்களுக்குக் கடன்கள் கொடுக்கும்போது, சிறிய விவசாயிகள் அந்தக் கடன்களைப் பெறுவதற்குக் கஷ்டப்பட்டு நிலையில் அவர்கள் அக்கடன் வசதி களைப் பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். சமயத்தில் அந்தத் தொகை பயன்படும் நிலைமை இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் விவசாயிகளின் பொத்து மதிப்பை நிர்ணயம் செய்து அவர்கள் எங்கு வேண்டுமானாலும் தங்களுக்கு வேண்டிய தொகையை வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற முறையில் பாஸ் புக்ஸ் கொடுக்கப்படவேண்டும். அவர்கள் தொகையைத் திருப்பிக் கொடுக்கிறபோது அதே புத்தகத்தில் அதை குறித்துக் கொடுத்து விட்டால் அடுத்த தடவை அவர்களுக்கு தொகை வேண்டி வருகிறபோது அவர்கள் அதைப் பெற்றுக்கொள்ள வசதியாக இருக்கும்.

இந்த உரையில் விவசாய பம்பு செட்ஸ்க்கு பணம் கொடுப்பதாகவுள்ள திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள். அது நல்ல தொரு திட்டம். விவசாய மக்களுக்கு அது உபயோகமுள்ள திட்டமாக இருந்தாலும் அந்தத் தொகையைப் பெறுவதற்கு அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அதைத் தான் குறைபாடு, குறைபாடு என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர அரசாங்கம் திட்டமிடுக்கும் திட்டங்கள் விவசாயிகளுக்காக பயன்படக் கூடிய திட்டங்களாகத்தான் இருக்கின்றன. கீழ்மட்டத்தில்தான் அதைப் பெறுவதற்கு சிரமங்கள் இருக்கின்றன. எனக்கு முன் பேசிய திரு. ராமசாமி நாயுடி அவர்கள் சொன்னார்கள், பூச்சி மருந்துகள் கிடைப்பதில் சிரமம் இல்லை என்று. அவர்கள் ஜில்லாவில் அதை உபயோகப் படுத்துவதில் கொஞ்சம் அக்கறை இல்லாத காரணத்தினால் அம் மருந்துகள் அதிகமாகக் கிடைக்கலாம். ஆனால் கோவை ஜில்லாவிலும், சேலம் ஜில்லாவிலும் உள்ள விவசாயிகள் அவற்றை நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய முறையில், அவற்றின் உபயோகத்தை நன்கு அறிந்து கொண்டிருக்கும் முறையில் மருந்துக்காக அணுகி அவற்றைக் கேட்கும்போது அது கிடைப்பதில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த பூச்சி மருந்தில் ஃபாஸிடால் என்று சொல்லும் மருந்து—சகல ரோக நிவாரணி என்று சொல்வார்களே அதேபோன்று—எந்தவிதமான பூச்சிகள் விழுந்தாலும் சரி அவற்றை ஒழிக்க இந்த மருந்து நல்ல முறையில் பயன்படுகிறது. சென்ற ஆண்டு இந்த மருந்துக்கு டென்டர் கேட்டபோது ஃபாஸிடால் மருந்துக் கம்பெனி அதிக விலை சொல்வதால் எக்ஸிடின், என்ட்ரின் போன்ற மருந்துகளை வாங்கியிருக்கிறார்கள். தொகை தான் செலவு செய்யப்படுகிறதே தவிர அதனால் பூச்சிகள் பாதிக்கப் படுவதே இல்லை. ஆகவே, இந்த ஆண்டு ஃபாஸிடாலின் விலை அதிக

3rd February 1966] [திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டர்]

மாக இருந்தாலும் சரி அதை வாங்கிக் கொடுத்தால் உணவு உற்பத்தியில் 10 சதவிகிதமாவது அதிக உற்பத்தி செய்வதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, நிலத்தின் அடி மட்டத்தில் உள்ள தண்ணீரைப் பயன்படுத்த ஒரு நல்ல திட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். நான் 1953-ம் ஆண்டிலிருந்து சொல்லி வருகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் அதிகமாக நிலத்திற்கு அடியில் தண்ணீர் இருக்கிறது. அங்கு குழாய்க் கிணறுகளை குறைந்த செலவில் போட வாய்ப்பிருக்கிறது என்று சொல்லி வந்திருக்கிறேன். இப்போதாவது மதிப்பிற்குரிய விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் தம் முடைய காலத்திலே இந்தத் திட்டத்தை தீட்டியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் பூமிக்கு அடியில் உள்ள தண்ணீரை ஒரு போகத்திற்குக் கட்டாயம் எடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் கட்டாயப்படுத்த வேண்டும்—தஞ்சாவூருக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை—அந்தத் தண்ணீரை வேறு இடத்திற்குகொடுத்தால் உதவியாக இருக்கும்—தஞ்சை ஜில்லா அங்கத்தினர்கள் சிரிக்கிறார்கள்—தஞ்சை ஜில்லாவில் பூமியின் அடியில் உள்ள ஊற்று நீரை எடுத்து உபயோகப் படுத்தினால் மகசூலும் அதிகரிக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே தஞ்சை ஜில்லாவில் டியூப் வெல்ஸ் அதிகம் போட்டு ஒரு போகத்திற்கு ஆற்றுத் தண்ணீர் இல்லை என்று வைத்தால் மற்ற வறண்ட இடங்களிலும் அதிக உற்பத்தி செய்ய வாய்ப்பிருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீரை வேறு வறட்சி மிக்க பிரதேசங்களுக்குக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கும் பயன்பட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்க ஏதுவாக இருக்கும். ஆகவே பூமிக்கு அடியில் உள்ள நீரைப் பயன்படுத்துவதில் சர்க்கார் அக்கறை கொண்டிருப்பது கண்டு சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஏ.டி.டி. 27 என்ற புதிய நெல்லைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது சேலம், கோவை ஜில்லாக்களுக்கு இன்னும் வந்து சேரவில்லை. அதை அங்கு உடனடியாகக் கொடுத்தால் தஞ்சையில் இருப்பதை விட அதிகமாக விளைவு எடுத்துக் காண்பிக்கக்கூடிய விவசாயிகள் அங்கு இருக்கிறார்கள். தஞ்சையில் உள்ள விவசாயிகள் தான் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். உண்மையிலே தஞ்சைக்கு ஒரு போகம் நீர் கொடுத்து விட்டு மீதியை மேட்டூர் கனால், லோயர் பவானிக்கு கொடுத்தால் அங்குள்ள விவசாயிகளும் ஒரு போகம் விளைவிக்க முடியும். அதோடு டியூப் வெல்ஸ் போட்டு தஞ்சையில் உள்ளவர்களும் ஒரு போகம் விளைவிக்க முடியும். அதை சர்க்கார் விட்டு விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மேட்டூர் அணியில் தண்ணீர் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. தஞ்சைக்குத் தண்ணீர் கிடைந்து விட ஆரம்பித்தால் இந்த ஆண்டு சேலம், கோவை ஜில்லாக்களில் உள்ள மக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் கூட இல்லாதிருக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். ஆகவே தஞ்சைக்கு, பயிருக்குத் தண்ணீர் விடவேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அதற்குப் பதில் மைசூர் சர்க்காரை அணுகி கிருஷ்ணராஜசாகரில் இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை மேட்டூர்

[திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரிஸ்வர கவுண்டர்] [3rd February 1966]

அனைத்துக் கொடுத்தால் தஞ்சைக்கும் பயன்படும். வறட்சி உள்ள சமயத்தில் ஞாபி தண்ணீருக்கும் அது பயன்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் 1925-ம் வருஷத்தில் சேன்னை-மைசூர் அக்ரிமெண்ட் பிரகாரம் கிருஷ்ணராஜசாகர் அணையில் இந்தனை அடி தண்ணீர் இருந்தால் மேட்டூர் அனைக்கு இந்தனை அடி தண்ணீர் விட வேண்டும் என்று ஒப்பந்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அந்த ஒப்பந்தத்தைச் சரியான முறையில் அமல் நடத்துவதில்லை என்று கருதுகிறேன். அதே மாதிரி 1924-ம் ஆண்டில் மைசூர் மாநிலத்தில் வேறு இடங்களில் சிறு அணைகள் கட்டக்கூடாது என்று ஒப்பந்தத்தில் இருக்கிறது. அதே போன்று சென்னை மாநிலத்திலும் கட்டக்கூடாது என்றிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது மைசூர் மாநிலத்தில் கிருஷ்ணராஜசாகர் அணையில் வந்து சேரக் கூடிய பல நதிகளிலும் ஓடைகளிலும் சிறு சிறு அணைகள் பறிதாகக் கட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை சர்க்காருடைய கவனத் திருந் கொண்டு வா விரும்புகிறேன். இதை மத்திய சர்க்கார் மூலமாக எடுத்துக் தெரிவிக்கவேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்தில் அதிகமாக இப்போது மேட்டூர் அணையில் தண்ணீர் குறைவாக இருக்கிறது. அதற்கு மழையில்லாதிருப்பது தான் முக்கிய காரணம் என்று சொன்னாலும் மைசூர் மாநிலத்தில் பல இடங்களிலும் இப்போது சிறு சிறு திட்டங்களைப் போட்டு அனைத்துக்களைக் கட்டியிருப்பதால்தான் நமக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதற்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் ஓன்ற மாதத்தில் தமது முதலமைச்சர் அவர்கள் காவேரியைக் கடந்து ஒரு கிராமத் திற்கு—அதாவது மேட்டூருக்கும் பவானிக்கும் மத்தியில் பரிசில் மூலமாக கடந்து சென்றார்கள். அந்த இடத்தில் ஒரு பாலங்கட்ட வேண்டும் என்று முன்பே நமது சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டது. மத்திய சர்க்காரின் உதவியைப்பெற்று இதில் பாலங் கட்டுவதற்கு அனுமதி கொடுத்திருந்தார்கள். இதை அமைச்சர் அவர்களும் பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை வருகின்ற பட்ஜெட்டில் நிச்சயமாகச் சேர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். ணக்கம்.

திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, கவர்னர் உரையை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். முக்கியமாக, சென்ற ஆண்டில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளையும் குறிப்பாக நாட்டுக்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் ஏற்பட்டிருந்த இக்கேடான நிலைமைகளைச் சமாளிப்பதற்கு அரசு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளைப்பற்றியும், அதன் மூலமாக அரசினர் வெற்றி பெற்றதையும் வெகு அழகாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சட்டசபையில் எனக்கு முன்பு பேசிய எதிர்க்கட்சி உப-தலைவர் அவர்கள், காமராஜ் திட்டத்தை கே-பிளான் என்றும், அது தோற்றுவிட்டதற்காக அனுதாபத்

3rd February 1966] [திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

தீர்மானம் ஏன் போடவில்லை என்றும் கேட்டார்கள். அவர்கள் சொல்லும்போது ஏன் போன்றவர்களுக்கு என்ன தோன்றியது என்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சட்டசபைக்கு வந்த காலத்தில், கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையாற்ற வருகின்ற நேரத்தில் சட்டசபைக் கூட்டத்தைப் பிடிக்கரித்து வந்தார்கள். அன்றைக்கு இவர்கள், பட்டாடை உடுத்தி, இம்மாதிரி சட்டசபைக்கு கவர்னர் வந்து உரையாற்ற வேண்டிய அவசியமென்ன வந்துவிட்டது என்று கேட்டார்கள், அது மட்டுமல்ல, ஆட்டுக்கு தாடி எப்படி அவசிய மில்லையோ, அதுபோன்று நாட்டுக்கும் கவர்னர் தேவையில்லை என்று சொன்னவர்கள், இன்றைக்கு பொன்மேனியாக இருக்கின்ற கவர்னர் அவர்கள் ஏன் சட்டசபைக்கு வந்து உரையாற்றவில்லை என்றும், காமராஜ் பிளான், கே-பிளான்; குருஷ்சேவ் பிளான் என்றும், அது தோற்றுப்போய்விட்டது, அதற்கு ஏன் அனுதாபத் தீர்மானம் நிறைவேற்றக்கூடாது என்றும் கேட்கிறார்கள். இவர்கள் அன்றைக்கு கவர்னரே கூடாது என்று சொன்னவர்கள், இன்றைக்கு கவர்னரை வரவேற்கின்ற அளவிற்கு—அவருடைய பொற்பாதங்கள் இந்தச் சபைக்கு ஏன் வரவில்லை என்று கேட்கின்ற அளவிற்கு மாறியிருப்பதற்காக—அவர்கள் தான் அனுதாபம் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு சென்ற ஆண்டில் நாட்டில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளில் சர்க்கார் பரிபூரணமாக வெற்றி கண்டிருக்கிறது, அவற்றில் அரசு எடுத்துக்கொண்ட முடிவின் காரணமாக மக்களது நன்மதிப்பைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதைக் கூறும் இருக்க முடியாது. இத்தகைய நேரத்தில் நம்மிடையேயிருந்து பாரத பிரதமர் சாஸ்திரி அவர்கள் மறைந்துவிட்டார்கள். பொதுமக்கள் ஆற்றொணத் துயரம் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய மறைவால் இந்த நாடே துக்கத்தில் மூழ்கிறது. வால்நட்சத்திரம் தோன்றியது அதைப் பார்த்த பொதுமக்கள் வருத்தப் பட்டார்கள், வால் நட்சத்திரம் தோன்றினால் ராஜாங்கத்திற்கு ஏதாவது தீமை ஏற்படும் என்று நினைப்பதுண்டு. அந்த வகையில் சாஸ்திரி அவர்களை இந்து இந்த நாடு ஆராத துயரத்தில் ஆழ்ந்தது. சமாதானம் சொல்லித் தீர்க்க முடியாத அளவிற்கு மக்கள் துயரப்பட்டார்கள். இதே சாஸ்திரி அவர்களைப்பற்றி எதிர்க்கட்சியிலிருந்து ஆரம்பத்தில்—பதவி யேற்றவுடன் இதே எதிர்க்கட்சியினர் கூட்டங்களில் எவ்வாறு பேசப்பட்டது என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்ததே. குள்ள மானவர் என்று என்வி நகையாடினார்கள் இவர்கள். இன்றைக்கு இங்கே சட்டசபையில் வந்து சாஸ்திரி அவர்களைப்பற்றி வர்னாவப் புகழ்கிறார்கள். அவருடைய 18 மாத ஆட்சிக் காலத்தில் எதிர்க் கட்சியினருடைய கருத்துக்களுக்கும், கண்களுக்கும் அந்த அளவுக்கு உயர்ந்துவிட்டார் சாஸ்திரி அவர்கள். அப்பேர்ப் பட்ட ஒப்பற்ற தலைவனை இந்த நாட்டுக்குத் தேர்ந்தெடுத்துத் தந்தவர் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள். அப்பேர்ப்பட்ட தலைவர் காமராஜ் அவர்களிடத்தில் தங்கத்தை ஏன் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கும்போது, அப்படி ஒரு அவநம்பிக்கை தெரிவிப்பது மிகவும் வருந்தத் தக்கதாக இருக்கிறது. அவர் தான் இந்த நாட்டு மக்களை தயார் செய்து வைத்திருக்கிறார் . . . முன்னோர்கள்

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

[3rd February 1966]

எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். “மாவம், குலம், கல்வி வன்மை; அறிவுடைமை, தானம், தவம்; உணர்ச்சி தாளான்மை இவை போன்ற பத்தும் பதிவந்திடப் பற்றாது போம்” என்று. அந்த முறையில் பதி பெரிதல்ல, மாவம் தான் பெரிது, என்று நாட்டு மக்களுக்கு உணர்த்தியவர் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள். அயல்தாட்டிலிருந்து உணவு வந்துவிட்டதா என்று எதிர்பாராமல், அயல் நாட்டில் நமது உணவுக்காக ஜான்சன் கையெழுத்திட்டு விட்டாரா என்றெல்லாம் எதிர்பாராமல் இந்த நாடு யாரையும் எதிர்பாராமல் இருக்கக்கூடிய வகையில், ஒரு நேரமல்ல, இரண்டு நேரம் வேண்டுமென்றாலும் உணவில்லாமல் இருப்போம், அந்த அளவிற்குத் தியாகத்தைச் செய்வோம் என்கின்ற கருத்தை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லியவர் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள். அதனால் தான் இன்றையதினம் எந்தக் கட்சித் தலைவருக்கும் இல்லாத பெருமதிப்பு தலைவர் காமராஜ் அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இதுவரை எந்தக் கட்சித் தலைவரையும் தங்கள் நாட்டுக்குவரவேண்டும் என்று ராஜாங்க அமைச்சர்கள் அழைத்தது கிடையாது. ஆனால் தலைவர் காமராஜ் அவர்களை சரித்திரத்தில் இல்லாத புதுமையாக எங்கள் நாட்டுக்கு வர வேண்டும் என்று அமெரிக்கத் தலைவர் ஆள் அனுப்பி அழைக்கிறார் என்றால், அப்படிப்பட்ட தலைவர் காமராஜ் அவர்களிடத்தில் தங்கத்தை ஏன் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். தலைவர் காமராஜ் அவர்களை இன்றைக்கு உலகமே பாசாட்டுகின்ற அளவிற்கு இருக்கிறபொழுது—அவர்களிடத்தில் தான் பொது மக்கள் தங்கத்தை வாரி வாரிக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள், நம்மைப்போன்றவர்கள் போனால் அம்மாதிரி கிடைக்காது. அதனால் தான் அங்கங்கே மக்கள் தலைவர் காமராஜ் எங்கள் ஊருக்கு வரட்டும், முதலமைச்சர் வரட்டும், அப்போது தங்கத்தைக் கொடுக்கலாம் என்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களிடத்தில் மக்கள் நம்பிக்கை வைப்பதில் என்ன தவறு என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று இன்றையதினம் சாஸ்திரிக்கு அடுத்தபடியாக, இந்த நாட்டை நல்லமுறையில் ஆட்சி செய்வதற்காக இந்திரா காந்தியையும் தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள். இந்திரா காந்தி பாரதப் பிரதமராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதை நினைத்து மட்டில்லா மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இன்றைக்கு உலகத்திலுள்ள நாடுகள் அனைத்தும் அவருக்குப் பாராட்டுதல்கள் அனுப்பிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இங்கே பேசிய புலவர் அவர்கள் பாரதப் பிரதமரின் திறமையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு பொறுத்திருந்து தான் பார்க்கவேண்டும் என்று சந்தேகப்பட்டார்கள். ஏன் இந்த சந்தேகம் ஏற்பட்டது என்று தெரியவில்லை. இதுவரை தோன்றாத சந்தேகம் ஒரு பெண் பிரதமராக வந்தவுடன் ஏன் இந்த சந்தேகம் ஏற்பட்டது என்று தெரியவில்லை, பொறுத்திருந்து பார்க்கவேண்டிய அவசியம் என்ன வந்து விட்டது? எதற்காகப் பொறுத்திருந்து பார்க்கவேண்டும் என்று தெரியவில்லை. திறமையில் ஆணும் பெண்ணும் ஒன்று தான். பெண்பிரதமராக வந்தவுடன் பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும் என்ற சந்தேகம் புலவர் அவர்களுக்கு ஏன் தோன்றியது

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

[3rd February 1966]

என்று தெரியவில்லை. அதே போன்று திருச்சி மணி அவர்களும் பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். பொறுத்திருந்து பார்ப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது? நேருஜி அவர்கள் இந்த நாட்டை 18 ஆண்டுக் காலம் ஆட்சி செய்திருக்கிறார்கள் என்றால், அதிலுள்ள அத்தனை அனுபவத்தையும் பெற்றிருக்கிறார்கள் இந்திரா காந்தி அவர்கள். உலகத்தையும், உலகத்திலுள்ள அத்தனை நாடுகளையும் அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். அதே போன்று உலகமும் இவர்களைப்பற்றி நன்றாக அறியும். பிறந்த நாடு, பிறநாடு அனைத்தையும் சுற்றியவர் இந்திரா காந்தி அவர்கள். நேருஜிக்கு அடுத்தபடியாக உலகத்திற்கு அறிமுகப்பட்டவர் இந்திரா காந்தி அவர்கள். இப்பேர்ப்பட்ட வருடைய திறமையைப் பொறுத்திருந்து பார்ப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது, ஏன் இந்த சந்தேகம் புலவர் அவர்களுக்கு எழுந்தது என்று தெரியவில்லை. உலகத்தைப் படைத்த சிவபெருமானே பெண்ணினுடைய சக்தியை உணர்ந்து பெண்ணை தன்னில் பாதியாக—உமையொருபாகாக—ஆக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அப்படியிருக்கும்போது, பெண் பிரதமராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவுடன் ஏன் இந்த அவ நம்பிக்கை வந்தது என்று தெரியவில்லை. காரணம் ஒன்றும் இருக்கமுடியாது. எதையாவது சொல்லி வைக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இவ்வாறு சொன்னார்கள் என்று நம்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட அவ நம்பிக்கையைப் பாரத பிரதமராக வந்திருக்கும் இந்திரா காந்தி அவர்கள் தூள் தூளாக ஆக்குவார்கள் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொண்டு, இந்திரா காந்தி அவர்கள் பிரதம மந்திரியாக வந்தது, இந்திய நாட்டிலுள்ள பெண்மணிகளுக்கு மட்டுமல்ல, உலகத்திலுள்ள பெண்களுக்கே பெருமையளிப்பதாகும். இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு காரியத்தைத் துணிச்சலாகச் செய்து காட்டியவர் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பெரிய காரியம் இது. உலகத்திலேயே இரண்டு அதிகாரம். முதல் அதிகாரம் பெண் பிரதமர் பதவி ஏற்றது 12.00 இலங்கை நாட்டிலே. இலங்கை மிகச் சிறிய நாடு. பெரிய நாடாகவும் இருக்கிற, 48 கோடி மக்கள் இருக்கிற, பெரிய ஜனநாயக நாட்டுக்குப் பிரதமராக ஒரு பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுத்தது இரண்டாவது அதிகாரம். அத்தகைய துணிச்சல், உறுதி, திரு. காமராஜ் போன்றவர்களுக்குத்தான் வர முடியுமே தவிர வேறு யாருக்கும் வராது. அத்தனை பெண்ணினத்திற்கும் அரிய வேறு யாருக்கும் வராது. அத்தனை பெண்ணினத்திற்கும் அரிய பெரிய பெறற்கரிய பேறு என்று எண்ணுகின்றவர்களாக இருக்கிறோம்.

அடுத்து பாதுகாப்பைப்பற்றிப் பேசப்பட்டது. தங்கம் கொடுப்பதைப்பற்றி இங்கே உள்ள அங்கத்தினர்களே பல விதமாகப் பேசினார்கள். தங்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கட்டாயப் படுத்துவதாகச் சொன்னார்கள். ஏன் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர்கள் பேசும் போது பாகிஸ்தான் படையெடுப்பையொட்டி இங்கு இருக்கிற முஸ்லீம் லீக் கட்சிக்குத் தடை விதிக்க என்ன இருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். முஸ்லீம் லீக் பிறந்த இடமாகிய பாகிஸ்தானிலேயே அது இல்லாது இருக்கும்போது இந்த நாட்டிலே

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்] [3rd February 1966]

அதோடு கூட நாட்டிலே இன்று விவசாயப் பெருக்கத்திற்கு மிக நல்ல வழிகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கிறோம். முக்கியமாக 38 லட்சம் டன் குறை இருந்தது, 53 லட்சம் டன் குறை ஏற்றம் உற்றிருக்கிறது. விவசாய முன்னேற்றம் வந்திருந்தாலும் பற்றாக்குறை இன்னும் இருக்கிறது. விவசாயிகளை மேலும் ஊக்குவிக்கக் கூடிய முறையில் பல விவசாயத் திட்டங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். விதை விநியோகத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கலெக்டர் பிரமாதமாக வேலை செய்து வருகிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்திற்கு 2,000 மூட்டை வந்ததை ஏர் முனை விழா வைத்து துரிதமாக விநியோகம் செய்து வருகிறார். கால தாமதம் ஏற்பட்டு விட்டால், தண்ணீர் இல்லாத சமயத்தில் விதைகளைப் போட்டால் அழிந்து விடும் என்று உணர்ந்து வேகமாக விநியோகிக்க சிரத்தை காட்டினால் இலக்கை எட்டிப் பிடித்து விடலாம் என்று திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. தாமதம் இல்லாமல் அரசாங்கத்தில் இருக்கிறவர்கள் வேலை செய்யவேண்டும். அதே நேரத்தில் சில சிக்கல்களும், சிரமங்களும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. உணவுப் பொருள்களை விநியோகிப்பதில் குடும்பக் கார்டுகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வாங்குகிறவர்கள் வாரத்திற்கு ஒரு முறை வாங்குகிறார்கள். ஒரு வாரத்திற்கான அரிசி 4½ ரூபாய் அளவுக்கு ஆகிறது. ஏக காலத்தில் 4½ ரூபாய் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு தொழிலாளிக்கு ஏக காலத்தில் அந்த அளவுக்கு இருப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒரு ரூபாய் அல்லது ஒன்றரை ரூபாய் கூலி வாங்குகிறவர்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு அன்றாடம் அந்தக் கூலியிலிருந்து அரிசியை வாங்கிக்கொள்ளுவதுதான் சௌகரியமாக இருக்கும். இப்போது உள்ள நிலையில், ஒரு வாரத்திற்கும் சேர்த்து வாங்கவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் இருக்கிற காரணத்தினால் ஏதோ கொஞ்சம் வாங்கி விட்டு, பாக்கியை விட்டுவிடுகிறார்கள். மேலும், அந்தக் கடைக்காரர் அந்தப் பாக்கியை யாருக்கோ விற்றுவிடுகிறார். அதை வாங்கி அதே கடைக்கு முன் 'பிளாக் மார்க்கெட்டில்' விற்கும் நிலைமை இருக்கிறது. எந்த ஏழை மக்களுக்குப் பலன் அளிக்கவேண்டும் என்று எண்ணினோமோ அவர்களுக்குப் பலன் அளிக்காமல் இருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏழை மக்கள் அறியாமையோடு இருக்கிறார்கள். 4½ ரூபாய் அளவுக்கு வாங்கவில்லையே என்று கடைக்காரரைப் பார்த்துக் கேட்கும் திறமை பெற்றவர்களாக இல்லை. வியாபாரிகளுக்கும் முழு அளவுக்கு அரிசி கொடுக்கவில்லையே, பாக்கி நம்மிடம் இருக்கிறதே என்று சொல்லும் நாளையம் இல்லை. அதிகாரிகளுக்கும் அவ்வப்போது கண்காணிக்க அவகாசம் இல்லை. வேறு ஜோவிகள் இருக்கிறதே என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுபோன்று ஒருசில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட, தொழிலாளிகளையும் தொழிற்சாலைகளையும் பற்றிப் பேசும்போது, தாளயத்தில் மில் அடைத்துக் கிடக்கிறது. மூன்று மாதங்களுக்கு முன் மூடப்பட்டது. அந்தத் தொழிலாளிகளுக்கு தீபாவளி இல்லை, பொங்கல் இல்லை என்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி தொழிற்சாலைகளை, அடைபட்டிருக்கிற தொழிற்சாலைகளை, கணம் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர் அவர்கள்

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்] [3rd February 1966]

சொன்னது போல, வட நாட்டில் ஒரு மாநிலத்தில் அடைபட்ட தொழிற்சாலைகளை அரசாங்கமே நடத்தி தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்களே, அந்தமாதிரி அடைபட்டிருக்கிற தொழிற்சாலைகளை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்துகிற நிலைமை இங்கும் ஏற்படுமானால் மேலும் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்படாது என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

இறுதியாக, கவர்னர் உரையில் கண்டிருக்கிற நல்ல அம்சங்களை வரவேற்று மேலும் ஆளும் கட்சியோ, எதிர்க் கட்சியோ அத்தனை பேர்களுடைய ஆதரவும் ஆட்சியாளர்களுக்கு இருக்குமானால் மேலும் நமது மாநிலம் விருத்தி அடையும்படியாக இருக்கலாம். பாதுகாப்புச் சட்டத்தினால் தேர்தலுக்கு கஷ்டம் வந்துவிடுமோ என்று அஞ்சவேண்டிய அவசியம் இல்லை. பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று அஞ்சவேண்டிய அவசியம் இல்லை. நசுக்கவேண்டும் என்ற ஆசையைக் கொண்டு எதிர்க் கட்சிகளை நசுக்கவேண்டும் என்ற ஆசை யிருக்கலாம். பாதுகாப்புச் சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் தேர்தலில் ஜெயிக்க வேண்டும் என்பதல்ல. அம்மாதிரி தேர்தலில் ஜெயித்து நாட்டை ஆளும் கட்சியாக வருவதென்பது, ஆளும் கட்சியாக வராமல் இருப்பதே மேல். ஏறினால் குதிரை ஏறுவேன், இல்லாவிட்டால் சகதியில் கிடந்து புரளுவேன் என்று சொல்வது மாநிலம் இல்லை. எதிர்க் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எந்தக் கட்சி யாக இருந்தாலும் சரி, பாதுகாப்புச் சட்டத்தை தேர்தலுக்கு பயன்படுத்தக் கூடாது என்றுதான் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திருமதி இந்திரா காந்தி பிரதமராக வந்திருக்கிற இந்த சமயத்தில் எதிர்தரப்பிலும், இந்தத் தரப்பிலும் உள்ள அத்தனை பேர்களும் நாட்டினுடைய நலனைக் கருதி ஏகமனதாக அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும். பொறுத்திருந்து பார்ப்போம் என்று சந்தேக நோக்கத்துடன் சொல்லுகிறார்கள். அடிக்கடி இப்படி பெண்கள் பிரதம மந்திரியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு வரவில்லையே என்பதனால் இம் மாதிரியான ஐயம் வந்திருக்கிறதோ என்னவோ? உலகத்திலேயே ஒன்றிரண்டு பெண்மணிகள் தான் இம் மாதிரி பிரதமராக வந்திருக்கிறார்கள். இது உலகத்திலேயே இரண்டாவது அதிசயம் என்பதினால்தான் இத்தனை ஐயம் இந்த ஆண்களுக்கு வருகிறதோ என்னவோ? இந்த ஐயத்தை விட்டு ஒழித்து விட்டு இந்த நெருக்கடி நேரத்தில் அத்தனை பேர்களும் அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, கவர்னர் பெருமான் உரையை வரவேற்று என்னுடைய வாத்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. வி. சீராமுலு : கணம் தலைவரவர்களே, சென்ற சில தினங்களுக்கு முன்பு கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன். குறிப்பாக, அவர்கள் ஆற்றிய உரையில் பார்க்கப்போனால், விவசாயத்திற்கு முதல் இடம் கொடுத்துள்ளதாக, அதில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். சேலம் மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்த மாவட்டம் கடந்த அக்டோபர் மாதத்தில் கணம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் பிரிக்கப்பட்டு

[திரு. பி. வி. சீராமுலு] [3rd February 1966]

அவர்கள் தலைமையிலே தர்மபுரி மாவட்டம் ஒரு தனி மாவட்டமாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. கவர்னர் அவர்களின் உரையில் தர்மபுரி மாவட்டத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட குறிப்பிடப்படவில்லை. அதனுடைய வளர்ச்சியைப்பற்றி இதில் எதுவும் குறிப்பிடாதது பற்றி நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். அதோடுமட்டுமல்ல, சேலம் மாவட்டத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதாக கடந்த 15 ஆண்டுகளாக இந்த மன்றத்தில் பேசப்படாமல் இல்லை. ஒவ்வொரு ஆண்டும், ஒவ்வொரு பகுதியிலிருந்தும் சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலையைப்பற்றி பேசியிருக்கிறோம். ஆனால், இந்த உரையிலே சேலத்து இரும்பைப்பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட குறிப்பிடப்படவில்லை. அதுதான் போனால் போகட்டும் என்றிருந்தாலும் கூட, தர்மபுரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 'ஒன்றே ஒன்று கண்ணே கண்ணு' என்றிருக்கப்பட்ட ஹெராகனக்கல் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முற்பட்டிருக்கிறார்களா என்றால், அந்தத் திட்டத்தைப்பற்றியும் ஒன்றும் இல்லை என்று பார்க்கும்பொழுது மிகவும் வேதனைப்படுகிறோம். அது மாத்திரமல்ல, தர்மபுரி மாவட்டத்தில் இன்னும் ரயில் இல்லை. அந்த அளவுக்கு இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் ரயில் இல்லாத ஒரு மாவட்டம் இருக்கிறது என்றால், அது தர்மபுரி ஒன்றுதான் என்று சொல்ல வேண்டும். இப்படி மாவட்டத்தை நாம் பிரிக்கும்பொழுது நாம் நினைத்தது ஒன்று செய்தது ஒன்று என்று ஆகிவிட்டது. பிரிந்த பிறகு அதைப்பற்றி வேதனைப்படுவதில் ஒன்றும் பயனில்லை.

விவசாயத்தைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது, நமது நாடு விவசாய நாடு 85 சதவிகிதம் விவசாயிகள் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட நாட்டில் விவசாயம் மிகவும் குன்றி யிருக்கிறது என்று பார்க்கும்பொழுது, அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை நமது அரசாங்கம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அரசாங்கம் தொழில் அதிபர்களை தொழில் துணைக்கங்களை கண்டு அறிவதற்காக எப்படி மேலை நாடுகளுக்கு அனுப்புகிறார்களோ, அதேபோல், மேல் படிப்பு படிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் மேலை நாடுகளுக்கு அவர்கள் செல்லுகிறார்களோ அதேபோல், இந்திய துணைக்கண்ட சர்க்கார் அதைச் செய்வதற்கு தவறி விட்டாலும்கூட, இந்த மாநில சர்க்கார் மாவட்டம்தோறும் இரண்டு நல்ல விவசாயிகளைப் பொறுக்கி எடுத்து, கடந்த 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட ஸ்பான், பார்மோஸா ஆகிய நாடுகளுக்கு ஒரு குழுவை அனுப்பினால், அந்த நாட்டில் எப்படி விவசாயம் ஒங்கியிருக்கிறது என்று பார்த்து, அந்த அளவுக்கு இங்கேயும் விவசாயத்தை உயர்த்த முற்படலாம். ஸ்பான் நாடு மிகச் சிறிய நாடு. அங்கே விவசாயம் பிரமாதமாக நடக்கிறது. ஒரு ஆள் ஒன்றுக்கு 5 ஏக்கர் இல்லாத ஒரு நாட்டில், அந்த நாட்டிலுள்ள அத்தனை மக்களுக்கும் உணவு உற்பத்தி செய்து அந்த மேலை நாடுகளுக்கும் அந்த நாடு உணவை அனுப்பிக் கொடுக்கிறது என்றால், அப்பேர்ப்பட்ட நாட்டை நாம் பார்க்க வேண்டியது கடமையாக இருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள முற்படுகிறேன். விவசாயிகள் கொண்ட அப்படி ஒரு துணைக் குழுவை நாம் அனுப்பிவைத்து, அந்தச் சிறப்பை நாம் பெறவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. வி. சீராமுலு] [3rd February 1966]

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்திற்கு உரங்கள் கிடைப்பதில்லை, சரி தான். உரம் கிடைப்பது என்றால், ஏராளமாகச் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ப்ரொக்யூர்மெண்டு விலைவாசி கட்டுப்படியாக இருக்கிறதா என்றால், ப்ரொக்யூர்மெண்டு விலை ஒன்று, விற்பனை விலை ஒன்று. குறிப்பாக எடுத்துச் சொன்னால், ஒரு குவிண்டால் ரூ. 53.90 என்று வைத்துக்கொண்டால்—70 சதவிகிதம், 68 சதவிகிதம் அரசாங்கம் அரிசி வேண்டும் என்று கருதுகிறது. 68 சதவிகிதம் என்று வைத்துக்கொண்டு கணக்கிடும்பொழுது ரூ. 62, 63 விலை கிடைக்கிறது. ஆனால் அரசாங்கம் வாங்கும் விலை ரூ. 62, மக்களுக்கு விற்கப்படுகிற விலை ரூ. 72. ரூ. 10 விலை ஏறிவிட்டதா என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது உண்மையில் இல்லை. ஆனால், ரூ. 10 விலை ஏற்றத்தில் மக்களுக்கு விற்கப்படுகிறது. காரணம், வாங்கும் விலை ரூ. 62, விற்கும் விலை ரூ. 72. 'கோடவுன் சார்ஜ்', அதோடு மாத்திரமல்ல, விற்பனை வரி, பயிர் பாதுகாப்பிற்காக இன்ஷூரன்ஸ் இப்படி எடுத்துக்கொண்டால் ரூ. 4½, 5 தான் ஆகும். ஆனால் 'பூல் ரேட்டு' என்று கிட்டத்தட்ட ரூ. 5 அரசாங்கம் டிரஷரியில் கட்ட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஒன்று விவசாயிகளுக்காவது இதனால் நன்மை இருக்கவேண்டும், அல்லது அதைப் பயன்படுத்தும் மக்களுக்காவது நன்மை இருக்க வேண்டும். இரண்டையும் விட்டுவிட்டு ரூ. 5 அரசாங்கத்தின் கஜானாவுக்கு மாற்ற வேண்டும் என்று அரசாங்கம் எண்ணினால், அதனால் நாம் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்படுகிறோம் என்பதை அன்புகூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும். சேலம் மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்று முன்பே சொல்லியுள்ளோம். அந்த மாவட்டத்தில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்கிறோம். அதோடு மட்டுமல்ல, கூட்டுறவுக்கும், ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுக்கும் பொருத்தமில்லாத ஒரு சந்திப்பு அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்திலுள்ள கூட்டுறவுத் துறையிலுள்ளவர்கள் ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்யவேண்டும் என்று சிவில் சப்ளை டிபார்ட்மெண்டு கட்டளையிடுகிறது. இவ்வளவு பேர்களும் சேர்ந்து அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி தலைவர்கள் ஏதோ ஓரளவுக்கு ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்கிறோம். குறிப்பாக கே. ஆர். பி. ரிசர்வாயரை எடுத்துக்கொண்டால், 1964-ம் ஆண்டில் அக்டோபர் மாதம் ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்த 34,000 மூட்டைகள் இன்னும்—1965-ம் ஆண்டு முடிந்துவிட்டது, 1966-க்கு வந்துவிட்டோம்—கிட்டத்தட்ட 1¼ ஆண்டுகளாக ஒரு கோடவுனில் இருக்கிறது. அது முறையாக இருக்கிறதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த மூட்டைகள் இப்பொழுது எந்தச் சூழ்நிலையில் உள்ளது என்று பார்க்க வேண்டும். இதுபோன்ற நிலைமை அங்கே இருந்தால், அந்தப் பகுதியில் இருக்கும்படியான சொசைடிகள் நல்ல முறையில் இயங்க முடியுமா? சொசைடியினுடைய ஷார் காப்பிட்டல் ரூ. 25,000. ஆனால், அதைப்போல் 8 பங்கு வேண்டுமென்று கூறினால் கிட்டத்தட்ட ரூ. 2 லட்சம் அந்த மார்க்கெட்டிங் சொசைடி பெறவேண்டிய சூழ்நிலைக்கு உள்ளாகியிருக்கிறது. அந்த சொசைடிக்கு ரூ. 10 லட்சம் கடன் கொடுக்க முற்பட்டிருக்கிறது அரசாங்கம். அப்படி கொடுக்கக்கூடிய கடனுக்கு 8½ சதவிகிதம் வட்டி. அந்த சொசைடி அந்தத் தொகையை 7 சதவிகிதம்

[திரு. பி. வி. சீராமுலு] [3rd February 1966]

வட்டிக்குப் ப்ரொக்ரூர்மெண்டு செய்த நெல்லுக்கு அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. 8½ சத விகிதம் வட்டிக்கு கடன் வாங்கி, 7 சத விகிதம் வட்டிக்கு நாம் பெற்றோமானால், அந்த 1½ சத விகிதம் நஷ்டத்தை அரசாங்கம் கொடுப்பதா அல்லது மார்க்கெட்டிங் சொசைடி கொடுப்பதா? வேறு ஏந்த முறையில் அந்த நஷ்டத்தை ஈடு செய்வது என்று நாங்கள் டெவலப்மெண்டு கவுன்சிலிலும் சொன்னோம். அதோடு கலெக்டரிடமும் சொன்னோம். அப்படியிருந்தும் அந்த 34,000 மூட்டைகளும் 1½ ஆண்டு காலமாக ஒரு கோடவுனிலேயே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நஷ்டம் அரசாங்கத்தின் நஷ்டமா அல்லது வேறு யாருடையவோ நஷ்டமா? மக்கள் வரியாகக் கொடுத்து, அந்த வரிப்பணத்தைக் கொண்டு வாங்கிவைக்கப்பட்டவை இந்த 34,000 மூட்டைகளாகும். கிட்டத்தட்ட இந்த நஷ்டத்திற்குப் பொறுப்பு அரசாங்கமா அல்லது கூட்டுறவு சொசைடியா? இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், கே. ஆர். பி. ரிசர்வாயர் பற்றி பல தடவை சொல்லியாகிவிட்டது. இந்த 15 ஆண்டு காலமாக ஒரே ஒரு ஆண்டுதான் 52' தண்ணீர் நின்றிருக்கிறது. இதற்கு முன்னால், 40, 42 அல்லது 43 அடிதான் இருந்திருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு தான் 52' தண்ணீர் நின்றது. அப்படி இருந்தும், 1962-ம் ஆண்டு இந்த மன்றத்திலே ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து, கே. ஆர். பி. ரிசர்வாயர் பாசனம் உள்ள 9,000 ஏக்கர் புஞ்சை நிலங்களுக்கு 1955-லிருந்து தீர்வை விதிக்கவேண்டும் என்று, ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபக்ட் கொடுத்து, 1962-ம் ஆண்டு 55-லிருந்து இந்த புஞ்சை நிலத்திற்கு 25 சதவிகிதம் தீர்க் கூலி போடவேண்டும் என்று, எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலிருந்து கொடுக்கவேண்டும் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கம் விலைவாசி ஏற்றம்; மழையின்றி பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த சமயத்தில் விவசாயியை எட்டு ஆண்டுகளுக்கும் தீர் வரி கொடு என்றால் அவன் ஏந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுவான் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்த மக்கள் இந்தச் சட்டம் வந்த தேதியிலிருந்து கொடுக்கிறோம், அப்படிக் கொடுக்கக் தயாராக இருக்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். அந்த அளவில் இந்த வரியை வசூலிக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

SRI N. RAMACHANDRA REDDY: Mr. Chairman, Sir, I wish to say a few words while welcoming the Address delivered by His Excellency the Governor of Madras. The main feature of the Address related to the development of agriculture and the procurement and distribution of foodgrains. Sir, our country is mainly an agricultural country and the entire population is mainly depending on agriculture. Though 80 per cent of the population mainly depend on agriculture, it is very painful to see that every year our country is importing millions of tons of foodgrains from outside the country. In every country next to defence, importance is attached to agriculture and it is very pleasing to note that in the Governor's Address, great importance has been given to agriculture and I hope that in the near future our country will

[3rd February 1966] [Sri N. Ramachandra Reddy]

attain self-sufficiency in foodgrains. During the three plan periods, our State Government have spent hundreds of lakhs of rupees on increasing agricultural production by executing many irrigation schemes and supplying seeds, fertilisers, pesticides and also granting subsidies and loans to agriculturists. They have also brought lakhs of acres of uncultivated land under cultivation. But in spite of all these schemes undertaken by the State Government, we still experience deficiency in foodstuffs. If we analyse the reasons for it, there could be only one reason. Whatever the Government are spending towards agriculture, it is not definitely reaching the poor ryots in full shape and in proper time. No doubt, the Government are supplying seeds, fertilisers and pesticides through loans to poor ryots. But the quantity of seeds that are being supplied to them is very less and also their quality is very poor and also they have not been supplied to them in time.

With regard to the supply of fertilisers, though the quality may be good, the quantity of fertilisers supplied is very meagre. Even the meagre quantity is not supplied to the agriculturists in time. The agricultural operations are not like Governmental activities and they cannot be postponed or disposed of as files in Government departments because in agriculture, sowing, harvesting, application of fertilisers, etc., have to be done in proper time. For want of a particular quantity of fertilisers and other things, agricultural operations are being very much affected and that is the reason why in spite of the Government spending lakhs of rupees, our State has not yet reached self-sufficiency in food. It is very painful to see that our country is importing foodgrains not only from big countries but also from small countries which are not even bigger than our State in size. On account of our deficiency in food, our country is not regarded by the other countries in the international sphere with due regard and respect which ought to be the case.

As regards sanction of loans to agriculturists, there is plenty of delay. In this connection, I would like to mention one thing which has happened recently in my taluk, Hosur. Hosur taluk is a very backward area and the Government have completely neglected it since the attainment of Independence. But this year due to failure of rains, the entire crop there has been completely damaged and near-famine conditions prevail there. The Government have been pleased to grant remission of kist this year and they have also granted fodder loans ranging between Rs. 50 and Rs. 100 to small ryots. But there is inordinate delay even in the distribution of this small fodder loan. The Panchayat Union Commissioner has to issue a certificate to the ryots and they have to go to the Treasury to receive payment. Sir, Some 400 ryots in number were informed by the authorities concerned that they could receive fodder loan on 17th December last year. But when they went on that day to the very doorstep of the Taluk Office after travelling a distance of 10 to 15 miles, they were told in the evening that the concerned clerk was not present and they were asked to come the next day. The next day also they had

[Sri N. Ramachandra Reddy] [3rd February 1966]

to experience the hardship of travelling a distance of 10 to 15 miles again and they waited till the evening when they were told the same reply by the concerned officials in the taluk office. I went there at about 4-30 p.m. on that day and asked the clerk concerned about the delay in payment. That clerk told me that he was not having the file with him and that I might see the Deputy Tahsildar. When I approached the Deputy Tahsildar, he said that the concerned clerk was not present and that he had gone on casual leave. Again when I approached the Tahsildar, he gave the same reply and I told him that that was not the way of implementing the plan and granting loans to poor agriculturists. Immediately I sent a telegram to the District Collector and it was only on the 4th of last month that they were able to get the loan. For getting a loan of Rs. 50 they had to go a number of days to the Taluk Office and spend Rs. 15 to Rs. 20 every day. So, I request the Government to take proper steps in the matter and see that these loans are given to the agriculturists in time.

Now, coming to Hosur taluk, it is a very backward area and it has never been a deficit area so far as foodgrains are concerned. But due to heavy rains last year much of the food crops have been damaged and this year due to failure of rains, at present we are experiencing severe hardships. So, I request the Government to postpone the collection of land revenue this year and also give remission of land revenue completely and thus give immediate relief to the ryots there.

With regard to co-operative banks, I request Government to postpone collections of loans for one more year.

The main source of irrigation facilities in our taluk is wells. Four hundred and fifty wells are there. They are all old wells. Most of them have been completely silted up. I request Government to take steps to remove the silt and renovate old tanks. The tanks are the only source of water-supply for agricultural operations in our taluk. Even though Government are spending enormous sums of money to improve agriculture because the poor ryots do not get all the beneficial effects in full shape in time, the production of agriculture has not increased and has not attained the level expected of it. I would request Government to collect important data regarding number of holdings in every village, the actual number of cultivators cultivating the holdings, their classification, the needs of the people in each village and the credit facilities extended. This can be done by executive officers with the assistance of local village munsif and karnam. On the basis of the data, the department has to chalk out a programme of improvement of villages. They would then have an idea of the number of villages requiring improvement in minor irrigation sources. A complete programme has to be chalked out which should be implemented with courage, within a reasonable time.

[Sri N. Ramachandra Reddy] [3rd February 1966]

Unless this is done, I do not think it is possible to achieve self-sufficiency in foodstuffs. Many Five-Year Plans have passed, without our embarking on such a bold programme. I request Government to take all such measures for improving the poor lot of the ryot and for making this country to be self-sufficient in food. With these words, I conclude my speech. Thank you.

திரு. மு. பொ. வடிவேல் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையின் மீது என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு முன்பு பேசிய சட்ட மன்ற உறுப்பினர் திருமதி. இராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் அவர்கள், "ஒரு பெண் பிரதமராக வந்துவிட்டார், ஆகவே பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்" என்று புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் சொன்னதாக வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார்கள் அதோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் "பெண் என்றால் என்ன நினைத்துக் கொண்டீர்கள்? சிவம் கூட சக்தியிடம் தோற்றுவிட்டது" என்று சொன்னார்கள். அது மட்டுமல்ல. பெண்ணினத்தைப்பற்றி யாரும் தவறாகச் சொன்னதாகச் சரித்திரத்திலேயே இல்லை. நம்முடைய முன்னோர்கள் இயற்கையாகக் காணும் பொருள்களுக்கெல்லாம் பெண்கள் பெயரைத்தான் இட்டிருக்கிறார்கள். வானத்தைப் பார்த்தார்கள். 'ஆகாசவாணி' என்று வைத்தார்கள். பூமியைப் பார்த்தார்கள். 'பூமாதேவி' என்று வைத்தார்கள். அது மட்டுமல்ல. கல்விக்கு 'சரஸ்வதி' என்றும், செல்வத்திற்கு 'இலட்சுமி' என்றும் வைத்தார்கள். தைரியத்திற்கு, 'தைரியலட்சுமி' என்று பெயர் வைத்தார்கள். இனத்தைக் குறிப்பிடும்போது 'தாய்க்குலம்' என்று சொன்னார்கள். மொழியைக் குறிப்பிடும் போது, 'தாய்மொழி' என்று சொன்னார்கள். நாட்டை, 'தாய்நாடு' என்று சொன்னார்கள். ஆக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த கனம் உறுப்பினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள், 'ஒரு பெண் பிரதமராக வந்து விட்டார்' என்ற காரணத்திற்காக 'பொறுத்திருந்து பார்க்க வேண்டும்' என்று சொல்லவில்லை. பிரதமர் பதவி கடினமானது. அந்தப் பிரதமர் பதவியிலே திருமதி இந்திரா காந்தி வந்திருக்கிறார். அவர் அனுபவம் இல்லாதவராக இருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டார். ஆண் பெண் என்று அவர் பார்க்காமல், பிரதமர் பதவியை மனத்தில் வைத்துப் பேசிஞரே தவிர, பெண் என்ற காரணத்திற்காக அவர் அவ்வாறு சொன்னார் என்று அம்மையார் எடுத்துக் கொண்டது சரியல்ல. பெண்களுக்கே இயற்கையாக இருக்கும் பலனின் சந்தேகம் இரண்டும் காணமாக, புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் அப்படிச் சொல்லுகிறார் என்று அந்த அம்மையார் தவறாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. ஆகவே, அம்மாகிரியான நிலைமை இல்லை என்பதை அந்த அம்மையாருக்கு, கனம் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நாடு சுதந்தரம் அடைந்து 19 ஆண்டுக் காலம் ஆகிவிட்டது. ஏராளமான அணைக்கட்டுகளைக் கட்டி, வாய்க்கால்களெல்லாம் வெட்டியாகிவிட்டது. 19 ஆண்டுகள் கடந்தும், கடந்த ஆண்டுக்

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்] [3rd February 1966]

கணக்குப்படி, 1,300 கோடி ரூபாய் பெறுமான உணவுத் தானியங்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படியிருந்தும் கூட, இந்த நாட்டில் பஞ்சம் வந்துவிடுமோ என்று அஞ்சக்கூடிய நிலைமை நாட்டில் இருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்று நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். கவர்னர் உரையில், 1970-ஆம் ஆண்டில் ஒரு நபருக்குத் தேவையான 18 அவுன்ஸ் ரேஷன் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு இன்னும் சில ஆண்டுகள் பொறுத்திருக்க வேண்டும். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை போட்டோம். அந்தத் திட்டங்களின் பலன் எங்கே போயிற்று என்று நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. திட்டம் எல்லாம் போடப்படுகிறது. அந்தத் திட்டம் எங்கு இருக்கிறது, யாருக்குப் பயன்படுகிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டிய தர்ப்பாக்கியமான நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

கவர்னர் அவர்கள் உரையில், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திறவுகன் 2,500 கிணறுகள் வெட்டி முடிந்துவிடப்போவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தக் கிணறுகள் எங்கெங்கே யார் யாருக்குப் பயன்படுகின்றன? நாட்டிலே பணக்காரர்களாக இருப்பவர்கள், ஏற்கனவே நான்கு கிணறுகள் வெட்டிவைத்திருப்பவர்களுக்கு ஐந்தாவது கிணறுக்குக் கடன் கொடுக்கப் பயன்படுகிறதா, அனால், ஏழை எளிய விவசாயிகள் கிணறுகளுக்கான கடன் பெற முடியவில்லை. ஏன்? இன்னும் பட்டா மாறுதல் செய்யப்படவில்லை. பட்டா மாறுதல் செய்யாததால், சட்டி-விஷன் ஆகாததால், ஏழை எளிய விவசாயிகள் அபாங்கத் கடன் வாங்க முடிவது இல்லை. ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களில் 80 சதவீதத்தினருக்கு இன்னும் பட்டா மாறுதல் பெறாது கொடுக்கப்படவில்லை. சாதந்திரம் அடைந்து 19 ஆண்டுகள் ஆயிவிட்டன. பட்டா மாறுதல் செய்வதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது? இந்தப் பட்டா மாறுதல் கூடச் செய்ய முடியவில்லையென்றால், நாம் சாதந்திரம் வாங்கி என்ன பிரயோஜனம்? 200, 300 ரூபாய் செலவு செய்தாலொழிய கிராம மக்கள் பட்டா மாறுதல் செய்து கொள்ள முடிவதில்லை. அதற்கு என்ன காரணம்? இந்த 19 ஆண்டுகளில், அதையெல்லாம் சரி செய்திருக்க வேண்டாமா? இந்த நிலையில் ஏழை எளிய விவசாயிகள், ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் எப்படித் கடன் வாங்கமுடியும்? இதைப் பார்த்து நாம் வெட்கப்பட வேண்டாமா? புதுக் கிணறு வெட்டத் கடன் கொடுக்கிறோம். பழைய கிணறுகளைப் பகுப்பிடுகக் கடன் கொடுப்பதில்லை. புதிய கிணறுகளும், பழைய கிணறுகளும் இரண்டும் தான் விவசாயத்திற்குப் பயன்படவேண்டும். பழைய கிணறுகளையும் மராமத்து செய்து, ஆழ அகலப்படுத்தினால் தான் பலனளிப்பதாக இருக்கும். பழைய கிணறுக்காகக் கடன் கொடுக்காத நிலையில், பழைய கிணறு இருக்கும்போதே, அதைப் பார்க்க முடியாமல், ஆழ அகலப்படுத்த முடியாமல், பக்கத்திலே இன்னொரு புதிய கிணறு வெட்டுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிலையைச் சிந்தித்துப் பார்த்து, பழைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், அகலப்படுத்தவும், மராமத்து செய்யவும் திட்டத்திலே இடம் அளித்து, அதற்கும் கடன் வழங்க

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்] 3rd February 1966]

வேண்டும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து இதைக் குறித்துச் சிந்தனை செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய மாவட்டத்தில் பம்பு செட் போடவேண்டுமென்றால், க்ளியரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் பெறவேண்டும். கடன் வேண்டுமென்றாலும் க்ளியரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் வேண்டும். இந்த சர்ட்டிபிகேட் வழங்குவதில் என்ன கஷ்டம் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. தனியாக அலுவலகம் இருக்கிறது. அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். சட்டசபை உறுப்பினராக இருக்கும் நான் விண்ணப்பம் கொடுத்து ஓராண்டுக் காலம் ஆய்விட்டது. இந்த ஓராண்டில் இரண்டு முறை ரிமைண்டர்கள் அனுப்பியும் ஆய்விட்டது. இதன் நடுவில் எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. 'யாரோ ஒரு அதிகாரி வருகிறார், அவர் வரும்போது நீங்கள் அந்த நேரத்தில் இருக்கவேண்டும், இல்லாவிட்டால் உங்களுடைய மனு கவனிக்கப்படமாட்டாது' என்று அந்தக் கடிதத்தில் இருந்தது. நான் எல்லா வேலைகளையும் விட்டுவிட்டு, குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஊரில் இருந்தேன். ஆனால், அந்த அதிகாரி வரவில்லை. 1800-ம் ஆண்டு சர்வே செய்த கணக்கை வைத்துக் கொண்டு பார்க்கிறார்கள். அது லைப் ஸ்பிரிங்கா, தற்காலிகமாக வரக் கூடியதாக என்று கவனிப்பதில்லை. 1800-ம் ஆண்டு இருந்த நிலைக்கும் இப்பொழுதுள்ள நிலைக்கும் அநேக மாற்றங்கள் இருக்கக்கூடும். சில இடங்களில் ஊற்று இருந்த 'ட்ரேஸ்' கூட இருக்காது. அதை இடங்களில் ஊற்று இருந்த 'ட்ரேஸ்' கூட இருக்காது. அதை யெல்லாம் கலப்பமாக ஆக்கினால்தானே விவசாயிகளுக்கு நன்மையெல்லாம் கலப்பமாக ஆக்கினால்தானே விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய முடியும்? க்ளியரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி, மனுப் போட்டு சாங்ஷன் அவதற்குள் அந்த இனத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட 'அலாட் மென்ட்' தீர்த்துவிட்டது என்று சொல்லக்கூடிய நிலை வருகிறது. இதையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டும்.

என்னுடைய வடாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் என்னுடைய ஆலங்காயம் ப்பக் எரியாவில் பல பம்பு செட்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அங்கு மின்சாரக் கணக்கின் கிடைக்கவில்லை. ஏராளமான மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருப்பதாகக் கணக்கு இருக்கிறது. ஆனால், அந்த மின்சாரம் எங்கே போயிருக்கிறது? ஆலங்காயம் பகுதியில் எலகிரி மலை, ஷல்வாது மலை ஆகிய இரண்டு மலைகள் இருக்கின்றன. எலகிரி மலைக்குப் போகும்போது இயற்கைக் காட்சி இருக்கிறது. கம்பி போவதைப் பார்த்தால் மிகவும் அழகாக இருக்கிறது. வெளிநாட்டவர்களைக் கொண்டிபோய்க் காட்டினால், இவ்வளவு அழகாக மின்சாரக் கம்பி போகிறதே என்று சந்தோஷப்படுவார்கள். நானும் சந்தோஷப்படுகிறேன். மூன்று லட்ச ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த மலை மீது கிணறுகள் வெட்டுவது கஷ்டம், கிணறு வெட்டினாலும் தண்ணீர் அகப்படுவது கஷ்டம். ஆனால் மூன்று லட்ச ரூபாய் செலவு செய்தும் அகிலிருந்து என்ன வருமானம் வருகிறது என்று நானும் பார்த்தேன். அது என்னுடைய ப்ளாக்கைச் சேர்ந்தது. அங்கே பத்து பேர் தான் பம்பு செட் போட்டிருக்கிறார்கள். பத்து பேர் பம்பு செட் போடுவதற்காக மூன்று லட்ச ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டியது அவசியமா?

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்] [3rd February 1966]

மூன்று லட்ச ரூபாய் செலவு செய்தும் மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்து பத்து பேர்தான் பம்பு செட் வைத்து மின்சாரம் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்றால், ரெலின்யூ எப்படி வரும்? 'காஸ்ட்லி ஒயர் போட்டிருக்கிறோம்' என்று ஒரு பெரிய அதிகாரி பெருமைப் பட்டுக்கொள்கிறார். அந்த மலைப்பகுதிக்கு அவ்வளவு செலவு செய்ததைவிட, கீழே உள்ளவர்களுக்கு அதைக் கொடுத்திருந்தால் இன்னும் ஏராளமான பம்பு செட்டுகள் போடப்பட்டிருக்கும், விவசாயம் நல்ல முறையில் வளர்ந்திருக்கும். திட்டம் சரியாகப் போடுகிறோம். என்றாலும், அதிகாரிகளும் ஒத்துழைக்கவேண்டும். அந்தப் பகுதியில் உள்ள அதிகாரிகள் என்னைப் போன்ற எம்.எல்.ஏ.-க்களைக் தேட்டிருக்கலாம். என்னைக் கேட்கா விட்டாலும், காங்கிரஸ்காரர்களையாவது, "இந்த மலைக்கு மின்சாரம் எடுத்துச் செல்லலாமா? மூன்று லட்சம் செலவு செய்தால் அதற்குரிய ரெலின்யூ கிடைக்குமா? விவசாய உற்பத்தி பெருக முடியுமா?" என்று கேட்டிருக்கலாம். மூன்று லட்சம் செலவு செய்துவிட்டோம். இத்தனை மெகவாட் சக்தி போகிறது, இவ்வளவு தண்ணீர் வருகிறது, 38 சதவிகிதம் ஆய்விட்டது, 52 சத விகிதம் ஆய்விட்டது; டார்ஜெண்டை எட்டியாய் விட்டது என்று சொல்லி எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கப் போகிறோம்? அதே மாதிரி எலகிரியிலும் போட்டிருக்கிறார்கள். கீழே பம்பு செட் அமைத்துவிட்டு, க்னிபரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி விட்டு, வட்டிக்குச் சர்க்காரிடம் கடன் வாங்கி ஷெட் கட்டியிருந்தும், மின்சாரக் கணக்கைக் கொடுக்க முடியவில்லை. அந்த லோனை சரியானபடி கொடுக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. பம்பு செட்டுக்குப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். ஷெட்டு போட்டுக்கொள்ள பணம் கொடுப்ப தில்லை. ஷெட்டு போடாமல் பம்பு செட்டை வைத்தால் திருட்டுப் போய்விடுகிறது. கல்யாணம் செய்து கொள்வோன். பெண்டாட்டிக்குப் புடவை வாங்கித் தரமாட்டேன் என்று சொல்வது போல இது இருக்கிறது. ஆகவே விவசாயிகள் என்ன செய்கிறார்கள்? பம்பு செட்டு விலை 1,350 ரூபாய். அந்த கம்பெனிக்காரர்களிடமே ரூ. 2,000 பில் போடச் சொல்லி கொடுத்து விடுகிறார்கள். ரூ. 2,000 பணம் அவர்களிடம் போய்விடுகிறது. பிறகு இவர்கள் அந்தக் கம்பெனிக்காரர்களிடம் போய் பாக்கிப் பணத்தை கேட்கிறார்கள். இப்போது அவர்களுடைய தயவு இவர்களுக்கு வேண்டியிருப்பதால் கம்பெனிக்காரர்கள் 1,350 ரூபாய் பம்பு செட்டுக்கு 1,500 அல்லது 1,600-ஐ எடுத்துக் கொண்டு பாக்கியைத் தான் இவர்களிடம் கொடுக்கிறார்கள். இதைக் கொண்டு இவர்கள் ஷெட் போட்டுக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி விவசாயிகள் சிரமத்திற்கு உள்ளாக்கப்படுவதை நீக்க ஷெட் போட்டுக்கொள்ளவும் பம்பு செட்டோடு சேர்த்துக் கடன் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, இன்றைக்கு கிராமத்தில் விவசாயம் செய்வதற்கு ஆள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கின்றது. கண்டிப்பாகப் படிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அது ஒரு காரணம். அடுத்து ரோடு போடுவது, கிணறு வெட்டுவது, பள்ளிக்கூடம் போன்ற பல அபிவிருத்தி வேலைகளை ஆங்காங்கே

3rd February 1966] [திரு. மு. பொ. வடிவேல்]

செய்கிறோம். இங்கே வேலை செய்கிற ஆண்களுக்கு 21½ ரூபாய் பெண்களுக்கு 2 ரூபாய் என்று கூலி தரப்படுகிறது. இந்தக் கூலி சாகுபடி வேலையில் கொடுக்க முடியாது. ஆகவே பலர் சாகுபடி வேலைக்கு வருவதில்லை. இப்படிப் பல காரணங்களினால் விவசாயத் திற்கு ஆள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, நடுத்தர மக்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? நல்ல நஞ்சை பூமிகளைக் கூட தென்னை வைப்பது, மாஞ்செடி வைப்பது என்பதாகி இப்படித் தோட்டப் பூமியாக மாற்றி வருகிறார்கள். இதற்கு நாம் ஏதாவது செய்தாக வேண்டும். ஆள் கிடைப்பது சிரமமாக இருக்கிறது என்றால் நவீன இயந்திர சாதனங்களையாவது வாங்கித் தர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சிறுசிறு டிராக்டர்கள் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஏழை விவசாயிகளுக்கு இன்றைய தினம் வண்டிப் பட்டை கூடக் கிடைக்கவில்லை என்றால் அவர்கள் எப்படி எருவடி செய்வார்கள்? ரஷ்யாவில் இருந்து ஒருவகையான டிராக்டர் வந்திருக்கிறது. பம்பாயில் அதன் விலை 3,500 ரூபாய். ஆனால் சென்னை வரும்போது அதன் விலை 5,500 ரூபாய். கேட்டால் இந்திய சர்க்கார் டியூபடி 2,000 கூடிவிடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். விவசாயத்திற்கு மிகவும் அத்தியவசியமான இந்தப் பண்டங்கள் விஷயத்திலாவது கொஞ்சம் சலுகை காட்டக் கூடாதா? அதுதான் போகட்டும். ரஷ்ய டிராக்டர் விலை இங்கே 5,500 ரூபாய் என்றால் இந்த நாட்டிலேயே தயாரிக்கக் கூடிய டிரெய்லர் விலை 4,500 ரூபாய். ஏழை விவசாயப் பெருமக்களால் எப்படி வாங்க முடியும்? இது விஷயங்களில் எல்லாம் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. சு. அங்கமுத்து நாயக்கர் : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச முன் வந்திருக்கிறேன். நமது பாரதப் பிரதமர் திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் குறைந்த காலத்திலேயே —அதாவது 18 மாதக் காலத்திலேயே அரிய பல சாதனைகள் மூலம் நமக்கும், நாட்டுக்கும் நல்ல பெயர் வாங்கித் தந்தார்கள். ஜெய் கிசான் என்ற உபதேசத்தையும் அவர் நமக்கு விட்டுச் சென்றார்கள். அவரது மறைவுக்கு வருத்தத்தையும், அவரது சேவையைப் பாராட்டி நன்றி உணர்ச்சியோடு நம் அனுதாபத்தை யும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்து, கவர்னர் உரையில் முக்கியமாக விவசாயத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதாக பேச்சளவில் சொல்வதோடு நின்று விடாமல் நாம் செயல் புரிந்தாக வேண்டும். அந்த வகையில் அரசாங்கம் பல காரியங்களைச் செய்தாக வேண்டும் என்று தான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். காரணம், பாசன ஆதாரங்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டால் இன்னும் பல ஏரிகளும், குளங்களும் செப்பனிடப்படாமல் இருக்கின்றன. பொதுவாக சேலம் ஜில்லா வில் இந்தக் குறை அதிகமாக இருந்து கொண்டு வருகிறது. காரணம் அங்கே கிணற்றில் இருந்து இறைத்துத்தான் நஞ்சை சாகுபடி செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்தவகையில்

[திரு. சு. அங்கமுத்து நாயக்கர்] [3rd February 1966]

பாசன வசதியைப் பெருக்க நல்ல அணைகளைக் கட்டியும், ஏரி குளங்களைச் செப்பிவிட்டும் நாம் விவசாயிகளுக்கு உற்சாகத்தை ஏற்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பொதுவாக எங்கள் ஊரில்—ஆத்தூரில் பெத்தனாயகம்பாளையம் என்ற இடத்தில் போட்ட அணை பாழ்பட்டுக் கிடக்கிறது. அதை எங்கனவே இந்தச் சபையில் சொல்லியிருக்கிறேன். அதைச் சரிசெய்து கொடுத்தால் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கரா நஞ்சை நிலம் பாடுபடி ஆகும். சுற்றுப்புற கிணறுகளிலாவது நல்ல ஊற்றம் ஏற்படும். ஆகவே, அதைச் செய்துதரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் மின்சாரத்தைப் பற்றி அதிகம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இந்நியனிலேயே நல்ல வேலையைச் செய்திருப்பது நம் மாநில மின்சார போர்டுதான். யாரும் அதை மறுக்க முடியாது. மின்சாரத்துறை நல்லவகையில் செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. இருந்தாலும் இயற்கையையொட்டிப் பார்ப்போமேயானால் மின்சாரம் உபகரணம் இல்லாமல் வேலை தேங்கி கிடக்கிறது. அதை மற்றவர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாகப் பல கிணறுகளுக்கு நீண்டகாலமாக சர்வீஸ் கனெக்ஷன் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது. கம்பி இல்லை என்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி என்றால் நாம் பெரிதும் இறைவைப் பாசனத்தை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருப்பதால் உடனடியாக மின்சார உபகரணங்களைப் பெற்றுக் கொடுத்து எல்லாக் கிணறுகளுக்கும் கனெக்ஷன் கொடுக்க வகை செய்ய வேண்டும்.

உணவு தானியத்தைப் பொருத்த வரையில் கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளாக பல மடங்கு பெருக்கிக் கொண்டு தான் வந்திருக்கிறோம். இருந்தும் ஜனப்பெருக்கமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜனப் பெருக்கத்தை ஒழுங்கு செய்ய இதுவரை நாம் கவனம் செலுத்தவில்லை. சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு அதிக உணவு உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அப்படிச் செய்யாதது போலப் போவது எல்லாம் பொதுவாக ஒரு பிரசாரத்திற்காகத்தான். இருந்தும் ஜனப் பெருக்கமும் 18 கோடிக்கு மேல் ஆகியிருப்பதால் இன்னும் அதிக உணவு உற்பத்தி செய்ய நவீன இயந்திர வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டும்.

இன்னும் எங்கள் ஆத்தூர் தாலுகாவைப் பார்க்கப்போனால் நூற்றுக்கு 99 இடங்களில் கிழங்கு, கரும்பு போன்ற வகைகளில் பயிர் வைக்கிறார்கள். நெல் பயிரிடுவது இல்லை. பயிரிட்டாலும் தங்களுக்குத் தேவைப்படுகிற அளவு இரண்டு மூன்று வயல்களில் பயிரிட்டுக்கொள்கிறார்கள். மற்றவற்றில் குச்சி வள்ளிக் கிழங்கு, கரும்பு போன்றவற்றை வைத்து விடுகிறார்கள். இதை அரசாங்கம் நன்றாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்தால்தான் உணவு தானிய உற்பத்தி குறைந்து இருக்கிறது. உணவு தானியத்தை அரசாங்கம் கேட்கிற விலைக்குக் கொடுக்கிறபோது அளவுக்கு மேலேயே கொடுத்தால் 1 ரூபாய் 2 ரூபாய் அரசாங்கம் அதிகமாகக் கொடுக்கும் என்று சொல்

3rd February 1966] [திரு. சு. அங்கமுத்து நாயக்கர்]

கிறார்கள். இப்படிக் கொடுப்பதில் ஜனங்கள் அவ்வளவு ரொம்ப சந்தோஷப்பட மாட்டார்கள் என்றுதான் நினைக்கிறேன். இப்படிக் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் உணவை உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்களுக்கு வரியை வஜா செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய வரியை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று, கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்வதால், அரசாங்கம் வரியைத் தள்ளி விட்டது என்று உணவு உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்கள் ஆர்வத்துடன் வேலை செய்வார்கள். சேலம் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டு பார்ப்போம். நெல் 45 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. ஆனால் டால், ஆத்தூரில் 75 கே. ஜி. நெல் 45 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. ஆனால் அதே நெல் அங்கிருந்து 30-வது மைலில் உள்ள சேலத்தில் 55 ரூபாய் அல்லது 56 ரூபாய் அளவில் விற்கிறது. ஒரு சில இடங்களில் குறைவாகவும் விற்கிறது. சேலம் ஆற்காடு போன்ற மாவட்டங்களில் விலை கம்பியாகவும் விற்கிறது. ஆனால் சேலம் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு இடத்தில் குறைவாகவும், மற்றொரு இடத்தில் அதிகமாகவும் விற்கிறது. திருச்செங்கோட்டில் அதே நெல் 65 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. அதனால் திருட்டுத்தனமாக, தவறான முறையில் முறை தவறி வேறு இடத்திற்குக் கொண்டு போசு ஆசைப்படுகிறார்கள். இப்படி அவர்கள் செய்துவிடுகிற காரணத்தால் அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிற ஒரு சலுகையையும் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று எண்ணுகிற எண்ணம் நிறைவேற்ற முடியாமல் போய்விடுகிறது. 75 கே. ஜி. நெல் 10 ரூபாய் அல்லது 15 ரூபாய் அதிகமாக இருந்தால் எப்படிச் கண்ட்ரோல் விலைக்குக் கொடுப்பார்கள், வாங்குவார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதைத் தவிர உணவு தானிய உற்பத்தியில் இயற்கையாகவே பருவ மழை தவறிய காரணத்தால் பல கூட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால் விவசாயிகளுக்கு இன்னும் உற்பத்தியில் ஊக்கத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமானால் நிலவரியை ரத்துசெய்ய வேண்டுமென்று நான் மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவு தானியம் கொண்டு செல்வது, ஒரு ஜில்லாவை விட்டு இன்னொரு ஜில்லாவிற்குக் கொண்டு செல்லக் கூடாது என்பது இருந்தாலும்கூட, ஒரே ஜில்லாவிற்குள் ஒரு தாலுகாவிலிருந்து மற்றொரு தாலுகாவிற்குக் கொண்டுபோகக் கூடாது என்று இருக்கிற தடையை எடுத்து விடவேண்டும். ஒரே ஜில்லாவிற்குள் கொண்டுபோவதற்கு எந்தவிதமான தடையும் இருக்கக் கூடாது. இந்தமாதிரி கலெக்டரிடம் சொல்லி ஒரு ஜில்லாவிற்குள் கொண்டுபோவதற்கு இருக்கக்கூடிய தடையை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வரி வஜாவைப் பற்றிச் சொல்லும் பொழுது, 1936-ஆம் வருஷம் எப்படி கள்ளுக்கு கடையை ஒழிப்பதற்கு மது விலக்கைக் கொண்டு வருவதற்கு எப்படி சேலம் ஜில்லாவை ஒரு முன்மாதிரியாகக் கொண்டு அங்கே முதலில் ஒழித்தார்களோ அதைப்போல் இந்த வரி வஜா செய்யும் பொழுதும் பரீட்சார்த்தமாகச் செய்துபார்க்க வேண்டுமென்றால் சேலம் ஜில்லாவை—ஏனென்றால் சேலம் ஜில்லாவில் இறைவைப் பாசனம் தான்—அதனால் ஒரு முன்மாதிரியாக எடுத்துக்கொண்டால் வரி வஜா செய்வதினால் எவ்வளவு உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்ற கணக்கைத் தெரிந்து கொள்ளமுடியும்.

[திரு. ச. அங்கமுத்து நாயக்கர்] [3rd February 1966]

ஆகவே சேலம் ஜில்லாவை 1936-ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்மாதிரியாக எடுத்துக் கொண்டதைப் போல இப்பொழுது வரி வலா செய்வதற்கும் எடுத்துக்கொண்டு வரி வலா செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எங்கள் ஊர் இப்பொழுது நகரசபையாக இருக்கிறது. முன்பு பஞ்சாயத்தாக இருந்த காலத்தில் நாங்கள் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்ட போழுது 16,000 ரூபாய் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டதால் நாங்கள் 16 ஆயிரம் ரூபாயும் கட்டி இருக்கிறோம். ஆனால் இது வரையில் அந்தத் திட்டம் நிறைவேறவில்லை. அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்றே தெரியவில்லை. ஆகவே, நான் காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதல் ஆண்டில் இந்தத் திட்டத்தை எடுத்து எங்கள் ஊர் மக்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதியை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது பல ஆண்டுகளாக அப்படியே திட்டம்போடப்பட்டு நிறைவேறாமல் இருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஆகையால் அடுத்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதல் ஆண்டிலேயே இந்தக் குடிதண்ணீர் வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எங்கள் ஊரில் ஒரு பாலிடெக்னிக் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அவர்களும் அதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதையும் உடனடியாக ஆத்தூரில் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதில் அரிதமான கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக இந்தத் தங்கப்பத்திரம் பாதுகாப்பிற்காக தங்கம் பெற்றுக்கொள்வதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏதோ அதிகாரிகள் எங்கே எங்கேயோ சுற்றி வாங்க வேண்டியிருப்பதால் சம்பளத்தில் பாதிக்குமேல் போய்விடுகிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்போய் தங்கம் வாங்கவில்லையென்றாலும்கூட தங்கம் வசூலாகும் என்று நினைக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. மனதோடு தங்கம் கொடுக்கக்கூடியவர்கள் ரொம்பப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களிடம் போய்க்கேட்டால் கொடுப்பார்கள். ஆகவே அப்படிப் போய்க் கேட்டால்தான் தங்கம் கிடைக்கும். இதற்காக ஒரு கமிட்டி போட்டு எங்கனையும் அதில் என் சேர்க்கவில்லை என்றெல்லாம் சொல்வது சரியல்ல. இந்தியா பூராவும் நம்முடைய நாடு என்று நினைத்து நம்முடைய சொந்தக் காரியம் செய்வது போல் செய்ய வேண்டியது நம் கடமையாகும் இது. பாதுகாப்பிற்கு நாமே வலியவந்து நம்முடைய கடமையைச் செய்ய வேண்டும். அந்த வகையில் எல்லோரும் அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும். இப்பொழுது நம்முடைய பிரதம அமைச்சராக இருக்கின்ற கிருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களைப் பாராட்டி அவர்கள் நிர்வாகத்திற்கு நாம் அதாவது கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். முருகையன் : கனம் தலைவரவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையின்மீது நான் என்னுடைய

[3rd February 1966] [திரு. எஸ். முருகையன்]

கருத்துக்கள் சிலவற்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்களின் உரையிலே உணவு தானிய உற்பத்தி விவசாயம் இவற்றைப்பற்றி முக்கியமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் விவசாயிகளுடைய நிலையும், உணவு நிலையும் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. மாநிலத்திலே மக்கள் ஒரு பகுதியிலே உள்ளவர்கள், ஒரு விட்டர் அரிசி 53 பைசா கொடுத்து வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். அதை அதே நேரத்தில் மற்ற பகுதிகளிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் 1 விட்டர் 1 ரூபாய் அல்லது 1.25 விலை கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுபற்றி சர்க்கார் வேண்டுமானால் சமாதானம் சொல்லலாம். “நாங்கள் மாநிலம் பூராவும் இன்ன விலைக்குத்தான் விற்கவேண்டுமென்று நிர்ணயித்து இருக்கிறோம். அப்படித்தான் விற்க வேண்டும். யாராவது தவறு செய்தால் அதை எங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் நாங்கள் அதை நிவர்த்தி செய்து எல்லோருக்கும் நிர்ணயித்த விலையில் கிடைக்கக்கூடிய செய்வோம்.” என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். ஆனால் உண்மையிலேயே இன்று நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள் எல்லாம் மிகவும் பரிசுபகரமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். சென்ற மூன்று நான்கு ஆண்டுகளாகவே விவசாயிகள் தங்களுக்கு விவசாயத்திலே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய உணவு தானியத்திற்குக் கொடுக்கக்கூடிய விலை சுட்டுப்படியாகவில்லையாதலால் விலையை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. அது போதவில்லை என்று விவசாயிகள் முறையிட்டார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு, ஒரு குவிண்டாவிற்கு 2 ரூபாய் முதல் 3 ரூபாய் வரை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். அதை அப்படி உயர்த்திய தொகைகூட சென்ற 15 நாட்களுக்கு முன்பிருந்துதான் மொத்தக் கொள்முதல் வியாபாரிகள் கொடுக்கிறார்களே தவிர உத்திரவு போட்ட நாளிலிருந்து கிடைக்கவில்லை. குறைவு வழி வகை செய்ய வேண்டும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் 38 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியாயிற்று என்று கமிட்டி பிடிப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் ஆரம்ப காலத்திலே 53 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியாகி இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த உணவு உற்பத்தி சம்பந்தப்பட்ட கணக்குகள் எல்லாம் அதிகாரிகள் கொடுக்கக்கூடிய சணக்கை வைத்துக்கொண்டு அமைச்சர்கள் சொல்லுகிறார்கள். முதலிலே கொடுக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரத்தையும் இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புள்ளிவிவரத்தையும் வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் மக்களுடைய ஜனக்கொடை உயர்வையும் உணவு உற்பத்தியின் உயர்வையும் பார்க்கால் நியாயமான முறையில் எல்லா மக்களுக்கும் உணவு கிடைக்கக்கூடிய வேண்டுமென்ற கணக்கைத்தான் இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுகின்றன.

இப்போது நாட்டிலுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்றால், நாம் முன்பு சொன்னது மாதிரி ஒரு பகுதியில் உணவுப் பொருள் கிடைப்பதும், இன்னொரு பகுதியில் கிடைக்காத நிலைமையும், ஒன்றுக்கு இரண்டாக விலை கொடுத்து வாங்க

[திரு. எஸ். முருகையன்] [3rd February 1966]

வேண்டிய நிலைமையும் இருக்கிறது. உணவு தானியத்தை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவில்லை உற்பத்திச் செலவுக்கேற்றபடி நல்ல விலை கிடைக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக இதே சட்ட மன்றத்திலே விவசாயிகளுக்கு 1963-ம் ஆண்டிலும் 1965-ம் ஆண்டிலும் நிலத் தீர்வையையும், நீர் தீர்வையையும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் இந்த மன்றத்திற்கு வந்த நேரத்தில் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள், 'சுதந்திரம் வருவதற்கு முன்பாக நமது வருமானத்தில் 30 சதவீதத்திற்கு மேல் நில வரியாகப் பெற்றுக்கொண்டிருந்தோம் என்றும், இப்போது நிலவரி மொத்த வருமானத்தில் 9 சதவீதத்திற்கு' என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்னால் எந்த அளவுக்கு நமது மாநிலம் வருவாயைப் பெற்று இருந்ததோ, அதைப் போல் 22 மடங்காக இப்போது வருவாய் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் ஏழை விவசாயிகளுடைய நிலை இன்று அத்தனை மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இந்த நிலையில் எப்படி அவர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும்? அவர்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை. உற்பத்திச் செலவுக்கேற்றபடி கட்டுபடியாகவில்லை. அதனால்தான் இன்று நஞ்சை வைத்திருக்கிறவர்கள் எல்லாம் தென்னை, கரும்பு, வாழை போன்ற பொருள்களை வைக்கும் நிலைக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே உணவு தானிய உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்று சொன்னால், விவசாயிகளுக்கு நிலத் தீர்வைகளே இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். நல்ல விதை தானியங்கள் கொடுக்கவேண்டும். இப்படி எல்லா வகையான நன்மைகளையும் செய்தால் சுண்டிப்பாக உற்பத்தி பெருகும். ஆனால் எட்டளவில் சொல்லிவிட்டு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்யாமல் விவசாயிகளுக்குப் பல வகையிலும் தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டே இருந்தால் எப்படி உற்பத்தி பெருக முடியும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்கு என்ன இலக்கை அடையவேண்டுமோ, அதை விட 9 லட்சம் பன் அளவுக்கு உற்பத்தி குறைவாக இருக்கிறது. இப்போதே பற்றக் குறை இருக்கும்போது, அண்டுக்கு ஒரு கோடி அளவுக்கு உலகில் ஜனத்தொகை உயர்ந்து கொண்டே போகும்போது நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலும் இதற்கேற்ப ஜனத்தொகை உயரும். அப்போது மற்ற அண்டை மாநிலங்களில் இருக்கக் கூடிய உணவுப் பஞ்சம் நம்முடைய மாநிலத்திற்கும் வரக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். தற்போது நாம் வெளிநாடுகளில் இருந்து உணவு தானியத்தை நெக்குமதி செய்கிறோம். அவ்வாறு இறக்குமதி செய்யக்கூடிய நிலையில் மூட்டைக்கு 15 ரூபாய், 20 ரூபாய் செலவு செய்யப் படுகிறது. ஆனால் இங்கிருக்கும் விவசாயிகளுக்குக் குவிண்டா லுக்கு 2 ரூபாய் 2½ ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த 15, 20 ரூபாயில் ஒரு பாதியையாவது விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் அதிகமாக உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய மாட்டார்களா? நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஏராளமான கிணறுகளை வெட்டப் போகிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஐயாயிரம் கிணறுகள் வெட்டப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். தாலுகா வாரியாக 300, 400 கிணறுகள் என்று பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. கிணறு வெட்டுவதற்கான பணம் சிறு விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க

[3rd February 1966] [திரு. எஸ். முருகையன்]

கிறதா என்றால் இல்லை. ஐந்து, பத்து, பதினைந்து; இருபது ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஏராளமான பேர் கிணறு வெட்டத் தயாராக இருக்கும் போது ஏன் கடன் கொடுப்பதிலே கஞ்சத்தனம் காட்ட வேண்டும்? ஐயாயிரம் ரூபாய் கடனாகக் கொடுப்பதில் 500 ரூபாய் சப்ஸிட்யாகக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த 500 ரூபாய், கடன் தொகையை வாங்கு வதற்குள்ளேயே செலவழித்துவிடுகிறது. நிலம் இருக்கிற விவசாயிகள் எவ்வளவு பேர் கேட்டாலும், கடனைக் கொடுப்பதில் கஞ்சத்தனம் காட்டாமல் அவ்வளவு பேருக்கும் கடன் கொடுக்க வேண்டும். இப்போது இருக்கக்கூடிய தண்ணீர் நல்ல முறையில் பயன்படுத்தப்படுகிறதா என்பதையும் சித்திக்கவேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் செய்யாறு ஓடுகிறது. அதிலே ஏராளமான தண்ணீர் விணுகிக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு அருகாமையில் எலத்தூர் என்ற ஊர் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு அணை 150 அண்டுகளுக்கு முன்பு கட்டப்பட்டு அதிலிருந்து நான்கைந்து ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் செல்லவேண்டும். அங்குள்ள அணை ஆற்றைவிட மட்டமாக இருக்கிறபடியால் வாய்க்காலில் தண்ணீர் திரும்பாது இருக்கிறது. கடந்த மூன்றாண்டுகளாக, அதை இரண்டு அடி உயர்த்த வேண்டுமென்று முயற்சி செய்த பிறகு பாதி அணையை உயர்த்தினார்கள். வாய்க்காலில் தண்ணீர் செல்ல வசதி செய்தால் இன்னும் ஏழுபேர் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் பாசன வசதி பெற்றிருக்கும், சர்க்கார் அந்தத் திட்டத்திற்காகப் பணத்தைக் கொடுக்கிறார்களே தவிர, பணம் அவ்வளவும் அதற்காகச் செலவு செய்யப்படுகிறதா என்றால் இல்லை.

ஐம்பது ஏக்கருக்கு ஒரு பொதுக் கிணறு வெட்டவேண்டுமென்று சர்க்காரிடத்தில் திட்டம் இருக்கிறது. இதைச் செயல்முறைக்குக் கொண்டுவரவில்லை. இப்போது ஏ.டி.டி. 27 விதையைக் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சர்க்கார் பல விதைப் பண்ணைகளுக்குச் செலவு செய்து என்ன ஆயிற்று? விவசாயிக்குச் சரியானபடி விதைகள் கிடைக்க முடியாத நிலைமை நான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கிணறு வசதி, பாசன வசதி, நல்ல தரமான விதைகளைக் கொடுத்தல், போன்ற வசதிகளை விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுத்தால்தான் அவர்கள் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் உற்பத்திப் பெருக்கிலே ஈடுபட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அவர்கள் அதற்கான வேலையைச் செய்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அவர்கள் ஏதோ ஊரைச் சுற்றி வருகிறார்கள். உணவு தானிய உற்பத்திக்காகப் பாடுபடுகிறார்களா என்றால் இல்லை. அவர்கள் சர்க்காருக்குப் புள்ளி விவரங்களைத் தயார் செய்து கொடுக்கத் தான் நேரம் இருக்கிறதே தவிர, விவசாய வளர்ச்சியிலே அவர்களால் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே அதிகக் கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுத்ததன் மூலம் பாசன வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு கொடுத்தும் உணவு உற்பத்தி ஏன் பெருகவில்லையென்று கேட்டால், செய்யாறு பகுதியைத் தவிர, மற்றப் பகுதிகள்

[திரு. எஸ். முருகையன்] [3rd February 1966]

வாண்ட பிரதேசமாக இருப்பதால் தான், அந்த நிலைமை இருக்கிறது. மின்சாரப் பம்பு செட்டுகளை அதிகமாக வைப்பதன் மூலம் தான் மேலும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். ஆனால் மின்சாரப் பம்பு செட் களைக்ஷன் வேண்டுமென்றால் உரிமைச் சான்று வாங்க தாலுக்காப்பீசில் பத்து கிராம் தங்கம் கொடு என்று கேட்கிறார்கள். மக்கள் தங்கத்தை வாரிவாரி வழங்கினார்கள் என்று அமைச்சர்கள் சொன்னார்கள். எங்கள் மாவட்டத்திலும் இரண்டு லட்சம் கிராம் அளவுக்குத் தங்கத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தங்கம் வருவிப்பதிலே உண்மையிலே நேர்மையான முறை கையாளப்படுகிறதா என்று பார்க்க சர்க்கார் ஓற்றர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் அனுப்பிப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு தாலுக்காவில் தங்கம் வருவிக்கும்போது தாசில்தார், டெபுடி தாசில்தார், டி.எஸ்.ஓ. ஆகியவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு ஓனர்ஷிப் சர்ட்டிபிகேட் வேண்டுமென்று சொன்னால் பத்து கிராம் தங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறாயா என்று கேட்கிறார்கள். வற்புறுத்தவில்லை என்று வெளியே சொல்கிறார்களே தவிர, ஏழை விவசாயிகளிடம் இந்த மாதிரி ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் தங்கம் கொடு என்று கேட்கிறார்கள். இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவன் ஓனர்ஷிப் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கவேண்டுமென்றால் அவன் உடனே 10 கிராம் தங்கம் கொடுக்கவேண்டும். எங்கிருந்து கொடுப்பான்? அவர்களுக்கு அவ்வளவு வசதி இருக்கிறதா? உற்பத்தி எப்படிப் பெருகும் இப்படியிருந்தால்? உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்றால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல உரம் கொடுக்கவேண்டும், நல்ல விதைகள் கொடுக்கவேண்டும், அவர்களுக்கு கிணறுகள் வெட்ட பணம் கொடுக்கவேண்டும், அவர்களுக்கு உடனடியாக மின்சாரக் கனெக்ஷன் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு நிலத்தீர்வை இல்லாமல் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தவிர, எந்தக் கிட்டங்கள் போட்டாலும் நல்லமுறையில் உணவு உற்பத்தியைச் செய்யமுடியாது. விவசாயிகளுக்கு வரி போடுகிறோமே தவிர, மற்றவர்கள் பேரில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத் தொடரில் வியாபாரிகளை, கள்ளக் கணக்கு வைத்திருப்பவர்களைக்கண்டு பிடித்தோம், கண்டு பிடித்த கணக்குகளை ஒரு காலவரம்பிற்குள் சரியானபடி செய்து கொடுத்து விடுகிறோம் என்று சொன்னதின் பேரில், அதற்காக கொண்டு வரப்பட்ட மசோதாவை வாபஸ் பெற்றவிட்டோம். ஆக கள்ளக்கணக்கு எழுதுகிறவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கிறோம். ஆனால் உணவு தானியத்தை உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு வரி போடுகிறோம். இது நியாயமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எங்கள் பகுதியில் சாத்தனூர் அணை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அண்டு முதலில் அங்கு தண்ணீர் குறைவாக இருக்கிறது. 8,000 ஏக்கருக்கு பாசனவசதி செய்யமுடியும் என்று சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு இந்தத் தேதியில் எந்த அளவு தண்ணீர் இருந்ததோ அந்த அளவு இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சென்ற மாதம் பெய்த மழையினால் தண்ணீர் நிறைய வந்து விட்டது. ஆனால் சர்க்கார் அதிகாரிகள் அதிக ஏக்கர்களுக்கு தண்ணீர் விட முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். அணையால் டயனடையக் கூடிய வீஸ்திரணம் 22,000 ஏக்கர். 22,000 ஏக்கர் பாசன வசதி

[திரு. எஸ். முருகையன்] 3rd February 1966]

செய்ய தண்ணீர் வசதி இருந்தும் விட முடியாது என்று சொல்கிறார்கள் அதிகாரிகள். அது தென் ஆர்க்காடு ஜில்லாவிற்குப் போகவேண்டுமென்று இருப்பில் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். சாத்தனூர் அணையில் இரண்டாம் கட்ட வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதேபோன்று இன்னும் 20,000 ஏக்கருக்கு பாசனம் செய்யக்கூடிய நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு நல்லமுறையில் சிந்தித்துப் பார்த்து, சாத்தனூர் அணைப் பகுதியில் உள்ள எல்லா நிலங்களுக்கும் மேல்கொண்டு 10,000 ஏக்கர்களுக்குப் பாசன வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. க. தா. பெருமாள் ராஜா : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். காலம்சென்ற பிரதமர் அவர்கள் கடைசியாக உலகம் போற்றத்தக்க விதத்தில் தாஷ்கண்ட் ஒப்பந்தம் மூலம் சமாதானத்தை ஏற்படுத்தி விட்டுச் சென்றார்கள். அவரது மறைவுக்கு என் ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவரது ஆத்மா சாந்தி அடைய வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே விவசாயத்திற்கு முதல் இடம் தரப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. பெரிய பெரிய நீர்த்தேக்கங்களை எல்லாம் கட்டி முடித்திருக்கிறோம். இன்னும் அதனால் சில விவசாயிகள் அனுகூலம் அடையாமல் இருக்கிறார்கள். எனது தொகுதி மிகவும் பிற்பட்ட பிரதேசம். அங்கு தானவாடி என்ற பூனியன் இருக்கிறது. 1952-ல் இங்கு நிதி அமைச்சராக என்ற இருந்த திரு. வி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அங்கு சென்றிருந்தார்கள். அங்கு அவர்கள் ஒரு புரட்சியை ஏற்படுத்தினார்கள். தாளவாடி மைசூர் பார்டருக்கு அருகில் உள்ள பூனியன். அங்குள்ள எவர்கள் பெரும்பாலோர் கன்னடம் பேசக் கூடியவர்கள். அவர்கள் அந்த இடம் மைசூரோடு சேர வேண்டுமென்று புரட்சி செய்தார்கள். அந்த சமயத்தில் திரு. வி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அங்கு சென்று அமைதியை ஏற்படுத்தி புதிதாக ஒரு பூனியன் கட்டடத்தை ஆரம்பித்து அங்கு பலவித அபிவிருத்தித் திட்டங்களைச் செய்தார்கள். அதற்குப் பின் அந்த எரியாவில் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை. அங்கு 30 குளம், குட்டைகள் இருக்கின்றன அங்கு ஒரு வித பாசனவசதியும் ஏற்படவில்லை. நான்காம் திட்ட முதல் வருடத்தில் அந்தக் குளம், குட்டைகளை நல்லமுறையில் கட்டி சீர்படுத்தினால் அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டு நம் சர்க்காரை வாழ்த்துவார்கள் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த வருடம் அங்கு மழை பெய்யவில்லை. அங்கு கேழ்வரகு தான் அதிகமாகப் பயிர் செய்வார்கள். இந்த வருடம் அங்கு உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்குள்ளவர்கள் எல்லாம் பாமர மக்கள். கல்வி அறிவு இல்லாதவர்கள், பிற தாலுக்காக்களுக்குக்கூட அவர்கள் சென்று பார்த்ததில்லை. ஆகவே, அந்த பிரக்காவிலுள்ள மக்களுக்கு அதிகப்படியான ரேஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதுபற்றி அங்குள்ள பஞ்சாயத்து

[திரு. க. தா. பெருமாள் ராஜா] [3rd February 1966]

பூனியன் சேர்மன் கூட என்னிடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முயற்சி எடுத்தும் அது பலன் அளிக்கவில்லை என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தியூர், பர்கூர் இவ்விடங்களில் இதே நிலைதான். இந்த பிரக்காக்கள் மைசூர் எல்லை ஓரத்தில் இருக்கின்றன. எங்கள் பகுதியில் விளையக்கூடிய ராகியை மைசூருக்கு கடத்திச் செல்கிறார்கள். மைசூர் பகுதிக்கு மேற்கே ஜி.நி.ம.ப.மும், வடக்கே செல்லன்பாளையமும் இருக்கிறது. இந்த இடங்களுக்குப் பின் மலைதான் உள்ளது. அந்த இடங்களிலிருந்து சாகி மைசூருக்கு கடத்திச் செல்லப்படுகிறது. அங்கு செக் போஸ்ட்ஸ் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த செக் போஸ்ட்ஸ் தீவிரமாக வேலை செய்தால்தான் அந்தப் பகுதியில் விளையக் கூடிய கேழ்வரகு அண்டை மாநிலத்திற்குப் போகாமல் தடுக்க முடியும். ஆகவே, எங்கள் பகுதியில் இருந்து சாகி வெளி மாநிலத்திற்குச் செல்லாமல் இருக்கத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தியூர் பிரக்காவில் வாப்பள்ளம், எழுக்குப் பறைப் பள்ளம் என்ற திட்டம் பரிசீலிக்கப்பட்டது. ஒரு லட்சம் ரூபாய் இன்வெஸ்டிகேஷனுக்காக செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தினால் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் பலன் அடைவார்கள். எங்கள் பகுதியில் குடிதண்ணீர் வசதியும் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. எங்கள் பகுதி மேட்டுப் பிரதேசம். அங்குள்ள மக்கள் மழை இல்லாததினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு விரிவான செய்யவேண்டும். தவிட்டுப்பாளையம் பள்ளத்தின் ஒரு பாலம் கட்ட திரு. கக்கன்ஜி அவர்கள் பி.டப்ள்யூ.டி. மந்திரியாக இருந்தபோது ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டது. இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடைந்து, மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத்திட்டம் முடியும் இந்த சமயத்திலும் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆகவே நான்காம் ஐந்தாண்டுத்திட்ட முதல் வருடத்திலேயே, இந்தத் திட்டத்தையும் சேர்த்து அங்குள்ள மக்களுக்கு வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தியூரில் தவிட்டுப்பாளையம் பள்ளம் தான் அந்த ஒரு காட்டுப்பாடை. பூனியன் ஆபீஸுக்குச் செல்ல அந்த ஓடையைத் தாண்டித்தான் செல்லவேண்டும். ஒவ்வொரு சமயத்தில் வெள்ளம் பெருகி ஓடையைத் தாண்டிச் செல்லமுடியாமல் இருப்பதால், ஆபீஸுக்குச் செல்லமுடியாமல் பூனியன் ஆபீசில் உள்ளவர்கள் லீவ் எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இங்கு ஒரு பாலம் அமைக்க 1½ லட்சம் ரூபாய்க்கு எஸ்டிமேட் போடப்பட்டது திரு. கக்கன்ஜி அவர்கள் பி.டப்ள்யூ.டி. மந்திரியாக இருந்தபோது. ஆனால் இதுவரை அது கட்டப்படவில்லை. இன்பர்மேஷன் மினிஸ்டர் அவர்கள் வந்து பார்த்தார்கள். அவர்கள் செகரட்டரிக்கு எழுதினார்கள். கனம் மஜீத் அவர்களும் வந்து பார்த்து, அவர்களும் செகரட்டரிக்கு எழுதினார்கள். ஆனால் இதுவரையில் அந்தப் பாலம் கட்டப்படாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பாலத்தை நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட முதல் வருடத்தில் கட்டித்தரும்படி கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு பேச அனுமதி தந்தத் தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[3rd February 1966]

* திரு. சி. மாணிக்கம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பல கருத்துக்களை இந்த சபையில் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறேன். இதுவரையிலும் எதுவும் அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் முத்தூர் ஏரியைப்பற்றி எடுத்துச்சொன்னேன். அந்நூர் ஏரியைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னேன். எதுவும் செய்யவில்லை. முள்ளிக்காட்டு அணையைப் பற்றி சொன்னேன். அதுவும் செய்யவில்லை. மின்சாரம் வருவதைப்பற்றி சொன்னால், என் தொகுதியில் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. என்ன கஷ்டம் என்று சொன்னால், பல விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகளைப் பொருத்தி வைத்து 10 மாதங்கள், ஒரு ஆண்டு இப்படி காலமாகியும் மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை. இதற்காக டி. ஈ. எ. ஈ. இவர்களை எல்லாம் போய் பார்த்தாகிவிட்டது; அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? எங்களிடம் எட்டாம் நம்பர் கம்பியில்லை, என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட குறையை நாங்கள் யாரிடத்தில் போய் சொல்லுவது?

தண்ணீர் கஷ்டத்தைப்பற்றி பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். என்னுடைய சொந்த கிராமத்திலேயே மூன்று கிணறுகள் இருக்கின்றன. அந்த மூன்று கிணற்றிலும் உப்புத்தண்ணீர். ஆகவே குடிதண்ணீர் இல்லாமல் அங்குள்ள மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஓவர் டாங்க் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று எங்கள் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் சொன்னேன். உங்கள் எங்கள் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் சொன்னேன். உங்கள் பூனியனிலிருந்து தீர்மானம் போட்டு வந்தால், அப்போது கவனிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். இதை அங்கேயுள்ள பஞ்சாயத்து பூனியன் சேர்மன்—அவர்களிடத்தில் போய் சொன்னேன். அவர் சொல்லுகிறார், என்ன இது, நடைபெறுகிற கதையா இது; என்று. இதை யாரிடத்தில் போய் சொல்வது என்று தெரியவில்லை. அங்கேயுள்ள மக்கள் குடி தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இன்றைக்கும், மற்றவர்களுடைய தயவில் தான் தண்ணீர் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு செட்டியாருடைய கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் தண்ணீர் எடுக்கின்ற அரிஜன மக்கள் அந்தச் செட்டியார் இடுகின்ற வேலைக்குச் செல்லவேண்டும். இல்லையென்றால் தண்ணீர் கொடுக்க மறுத்துவிடுவார். அவர் நினைத்தது மாதிரி வேலைக்கு போக வேண்டும். இல்லையென்றால் கிணற்றில் தண்ணீர் எடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லிவிடுவார். இப்படிப்பட்ட அடிமை நிலைமையில் அங்குள்ள மக்கள் இருந்து வருகிறார்கள் என்றால், இதை நன்றாகச் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக பலரிடத்திலும் கேட்டாய்விட்டது. பல கேள்விகளும் கேட்டாய் விட்டது. மதிப்பிற்குரிய எங்கள் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் சொல்லியாய்விட்டது. இன்னும் நிலைமை மாறவில்லை. அந்தக் கிராமத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரும் அவருடைய 4 அல்லது 5 பர்லாங் தூரத்திலுள்ள சொந்தப் பாசனத்துக்காக உள்ள கிணற்றிலிருந்து தான் தண்ணீர் எடுத்து சாப்பிடவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் கிராமத்தில் எந்தவிதமான பாசனமும் இல்லாமல்—எல்லோருக்கும் நல்லமுறையில் குடிதண்ணீர் கிடைப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் நான் மன்றாடிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. மாணிக்கம்] [3rd February 1966]

அதே போன்று எங்கள் பக்கத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கும் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்கென்று பல சலுகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று இங்கும் எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். பொதுக்கூடப் பத்திலும் சொல்கிறார்கள். மாவட்ட அதிகாரிகளும் சொல்லிவருகிறார்கள். பெருமையாக இதைப்பற்றி எல்லோரும் பேசிக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் யூனியன் ஆபீஸில் போய் விதைக் கொட்டால் வேண்டிய நேரத்தில் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அடி, துவணி மாதத்தில் போய் கிச்சடி நெல் விதை வேண்டும் என்று கொட்டால் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். கார்த்திகை மாதத்தில் இருக்கிறது என்கிறார்கள். கார்த்திகை மாதத்தில் இதை எங்கே கொண்டு போய் பயிரிடுவது. அந்த நேரத்தில் எழை விவசாயிகள் விதையை வாங்குவதில்லை. அந்த நேரத்தில் பணக்காரர்கள் சர்க்கார் சிலைக்கு இந்த விதைகளை எல்லாம் வாங்கி வைத்துக் கொள்வார்கள். பின்னால் ஒரு வள்ளம் 3 ரூபாய், 3½ ரூபாய் என்று விற்ப்பு காசுக்கு மேல் காசு சம்பாதிக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கும் எதோ இரண்டு மூன்று ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் சாதாரண விவசாயிகள். இவர்கள் போய் விதை வேண்டும் என்று பணக்காரர்களிடத்தில் கேட்கும் போது ஒன்று ரூபாய், ஆறு ரூபாய் என்று கணக்கு எழுதி வைத்துக்கொள்கிறார்கள். இப்படியிருந்தால் விவசாயிகளுக்கு எப்படி சலுகைகள் கிடைக்கும். பெரிய நிலச் சுவாந்தாரர்கள் அதிகமாக எங்கள் பக்கத்தில் இல்லை. அப்படி பெரிய பண்ணையாராவது வைத்திருந்தால், அவர்கள் பண்ணைக்கு அருகில் ஒரு போர்டை மட்டி விடுவார்கள். இந்த போர்டை வைக்கிறார்கள். அங்கே விசேஷமாக எகாடிமே காண்படியாயது, சாதாரணமாக ஓரையாக விதை விட்டு, பயிர் செய்திருப்பார்கள். இதில் ஓப்பான் முறைப்படியுள்ள பயிர் என்று போர்டை மட்டும் போட்டு விடுவார்கள். ஓப்பான் முறைப்படி யாகும் நூற்று விடுவதில்லை. சாகுபடி செய்வதும் இல்லை.

உத்தரவு (உபபை) பொறுத்தளவில், விவசாய ஆபீஸில் போய் கேட்டால் இல்லையென்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். எழை விவசாயிகள் உப்பு இல்லாமல் எப்படி பயிர் செய்யமுடியும்? சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை அங்குள்ள விவசாயிகள் எல்லாம் சாதாரணமாக பின் தங்கிய வகுப்பினர் தான். இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் என்றுதான் வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். 40, 50, 60 ஏக்கர்கள் என்று வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் அதிகம் இல்லையது. அப்படியிருந்தாலும் நான்கைந்து பேர்கள்தான் இருப்பார்கள். இவர்கள் கையில் விவசாய ஆபீஸ் அடங்கிப்போய் விடுகிறது. அங்கே போய் பார்க்கும்போது கடலில் போய் பார்ப்பது போல் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் எதிர்கட்சிக்காரன் சொல்லுகிறான் என்று பார்க்காமல், அங்கேயுள்ள அதிகாரிகள் எழை விவசாயிகளுக்கு உதவிசெய்யும்படியான அளவில் உத்தரவுகளை போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயக் கருவிகள் எல்லாம் உயர்ந்த நிலையில் விற்கின்றன. ஒரு காருக்கு—நாம் இங்கே போய்க்கொண்டிருக்கிற கார் அல்ல—எங்கள் பக்கத்தில் விவசாயத்திற்கு உபயோகிக்கும் காருக்கு முன்னால் இரண்டு அணுக்கு வாங்கினது இப்போது 1-1¼ ரூபாய், 1-1½

3rd February 1966] [திரு. சி. மாணிக்கம்]

ரூபாய் என்று விற்கப்படுகிறது. கலப்பை 2 ரூபாய், 3 ரூபாய் என்று விற்கப்படுகிறது. இம்மாதிரி எல்லா விலைகளும் அதிகமாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு வரிச்சுமையும் அதிகமாக இருக்கிறது. இப்போது 10 ரூபாய் 15 ரூபாய் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக பின்தங்கிய பகுதிகளில் இருக்கின்ற விவசாயிகள் எல்லாம் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களை எல்லாம் போக்குவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இதில் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் தந்ததற்கு நன்றியை தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1-27
p m

MR. CHAIRMAN (SRI M. DHANDAYUTHAPANI): The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

103. Notification issued with G.O. Ms. No. 4257, Home, dated the 1st December 1965, amending the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, published with Home Department Notification No. 367, dated the 29th March 1940, at pages 1 to 40 of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 30th March 1940, as subsequently amended inserting a new rule 249-J, relating to Buses operated by the Madras State Transport Department and their use in more than one route. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

B. Reports, notifications and other papers.

* 17. The Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 2 of 1966) with annexure.

* Despatched to members on 2nd February 1966.

[3rd February 1966]

APPENDIX

(Vide answer to starred question No. 62 on pages 463-464)

(a) Yes.

(b) The members of the Committee are as follows :—

President.

Sri K. Chockalingam, I.A.S., Collector, Tiruchirappalli.

Secretary.

Sri G. Sebastian, District Village Industries Officer, Tiruchirappalli.

Treasurer.

Sri J. Chelliah, B.A., Revenue Divisional Officer, Tiruchirappalli.

Members (Officials.)

- 1 Sri V. Arumugam, B.Sc., Personal Assistant to the Collector (General).
- 2 Sri D. Seetharaman, Additional Personal Assistant to the Collector.
- 3 Sri M. Ponnuswamy, M.A., Personal Assistant to the Collector (Panchayat Development), South.
- 4 Sri N. Guruswamy, Personal Assistant to the Collector (Panchayat Development), North.
- 5 Sri M. Ramachandran, Assistant Director of Industries and Commerce, Tiruchirappalli.
- 6 Sri Kanagasabapathy, Deputy Registrar of Co-operative Societies, Tiruchirappalli.
- 7 Sri Gopal Rao, Commissioner, Tiruchirappalli Municipality.
- 8 Sri Joseph Krishnan, Tahsildar, Tiruchirappalli.

(Non-officials.)

- 1 Sri T. Dorairaj Pillai, M.L.C., Tiruchirappalli.
- 2 Sri P. Velayudham Pillai, Chairman, Manachanallur Panchayat Union Council.
- 3 Sri A. S. G. Lourdasami Pillai, Chairman, Tiruchirappalli Municipality.
- 4 Dr. E. P. Mathuram, Tiruchirappalli.
- 5 Sri A. K. Ramaswami, South Madras Electric Supply Corporation, Tiruchirappalli.
- 6 Sri Md. Ibrahim, Balu Electricals, Tiruchirappalli.

3rd February 1966]

7 Sri P. V. Raju, Dalmia Cements, Dalmiapuram.

8 Sri S. Venkatesan, Partner, Srinivasan and Company Sempattu, Tiruchirappalli.

9 Sri T. S. Md. Yusuff, Tiruchirappalli-3.

10 Sri Kalki Varadharajulu Chettiar, Big Bazaar Street, Tiruchirappalli.

(c) A sum of Rs. 15,284, was collected as contribution for the conduct of exhibition and stall rents and the expenditure was Rs. 14,470. The bill of the South Madras Electric Supply Corporation Limited for the Electricity supplied is still awaited.

(அ) ஆம்.

(இ) ஷே குழுவின பரிந்துரைகள் :—

தலைவர் :

ஸ்ரீ K. சொக்கலிங்கம், ஐ.எ.எஸ்., கலெக்டர், திருச்சிராப்பள்ளி.

செயலாளர் :

ஸ்ரீ G. செபாஸ்தியன், மாவட்ட கிராமத் தொழில் அதிகாரி, திருச்சிராப்பள்ளி.

மொருளாளர் :

ஸ்ரீ J. செல்லையா, பி.ஏ., வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரி, திருச்சிராப்பள்ளி.

உறுப்பினர்கள் :

(அரசாங்க அதிகாரிகள்.)

- 1 ஸ்ரீ V. ஆறுமுகம், பி.எஸ்.ஸி., கலெக்டரின் தனி உதவியாளர் (பொது).
- 2 ஸ்ரீ D. சீதாராமன், கலெக்டரின் கூட்டுத் தனி உதவியாளர்.
- 3 ஸ்ரீ M. பொன்னுசாமி, எம்.ஏ., கலெக்டரின் தனி உதவியாளர் (பஞ்சாயத்து வளர்ச்சி), தெற்கு.
- 4 ஸ்ரீ N. குருசாமி, கலெக்டரின் தனி உதவியாளர் (பஞ்சாயத்து வளர்ச்சி), வடக்கு.
- 5 ஸ்ரீ M. ராமச்சந்திரன், தொழில்-வாணிப உதவி நெறியாளர், திருச்சிராப்பள்ளி.
- 6 ஸ்ரீ கனகசபாபதி, கூட்டுறவு சங்கத் துணைப் பதிவாளர், திருச்சிராப்பள்ளி.
- 7 ஸ்ரீ கோபால் ராவ், கமிஷனர், திருச்சிராப்பள்ளி நகராட்சி.
- 8 ஸ்ரீ ஜோசப் கிருஷ்ணன், தாசில்தார், திருச்சிராப்பள்ளி.

(அரசாங்கச் சார்பற்றவர்கள்.)

- 1 ஸ்ரீ T. துரைராஜ் பிள்ளை, எம்.எல்.சி., திருச்சிராப்பள்ளி.
- 2 ஸ்ரீ P. வேலாயுதம் பிள்ளை, தலைவர், மணச்சநல்லூர் பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றம்.

APPENDIX

[3rd February 1966

- 3 ஸ்ரீ A. S. G. ஜார்ஜ்மி பிள்ளை, தலைவர், திருச்சிராப்பள்ளி நகராட்சி.
- 4 டாக்டர் E. P. மதுரம், திருச்சிராப்பள்ளி.
- 5 ஸ்ரீ A. K. மாமசாமி, தென் சென்னை மின்சார சப்ளை கார்ப்பொரேஷன், திருச்சிராப்பள்ளி.
- 6 ஸ்ரீ முகம்மது இப்ரஹிம், பாலு எலக்ட்ரிகல்ஸ், திருச்சிராப்பள்ளி.
- 7 ஸ்ரீ P. V. ராஜு, பாலமியா மென்ட்ஸ், பாலமியாபுரம்.
- 8 ஸ்ரீ S. வெங்கடசுப்தன், பங்குதாரர், ஸ்ரீநிவாசன் அண்ணா கம்பெனி, செம்பட்டு, திருச்சிராப்பள்ளி.
- 9 ஸ்ரீ T. S. முகம்மது யூசுப், திருச்சிராப்பள்ளி-3.
- 10 ஸ்ரீ கல்வி வரதராஜுலு செட்டியார், பெரிய கடைத்தெருவு, திருச்சிராப்பள்ளி.

(உ) ஷே பொருட்காட்சியை நடத்த நன்கொடையாகவும், கடைவாடகையாகவும் ரூ. 15,284 வசூலிக்கப்பட்டது. ரூ. 14,470 செலவு ஆயிற்று. தென் சென்னை மின்சார சப்ளை கார்ப்பொரேஷன் வழங்கிய மின்சாரத்திற்குப் பில் இன்னும் வரவில்லை.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Friday, the 4th February 1966.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (The Hon. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Administrative Reorganisation

* 81 Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have proposed to introduce any officer-oriented scheme for the purpose of reducing administrative delays and enabling disposal of files in a quick manner; and

(b) if so, the details thereof ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) The High Power Committee on Economy and Administrative Reorganisation constituted by the Government will examine all relevant suggestions for expeditious despatch of business in Government offices including those calculated to improve the personal contribution of officers.

திரு. வை. சங்கரன் : ஸார், இந்தக் கமிட்டியில் யார் யார் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள் ?

சுனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : முன்னமேயே தெரிவித்திருக்கிறேன். இந்த சபையிலே, என்னிடம் இப்பொழுது அந்தத் தகவல் இல்லை.

திரு. வை. சங்கரன் : ஸார், இந்தக் கமிட்டிக்கு இவ்வளவு காலத்திற்குள்ளாக வேலையை முடிக்கவேண்டும் என்று ஏதாவது காலவரை இருக்கிறதா ?

சுனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதற்கும் விடை முன்னமேயே கொடுத்திருக்கிறேன் காலவரையரை இல்லை என்று.

நிதிக்குழு அறிக்கை

* 82 கேள்வி—திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி :) சுனம் முதல் திரு. வை. சங்கரன் :

அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) அண்மையில் வெளியிடப்பட்ட நாலாவது நிதிக் கமிஷன் ரிப்போர்ட் மூலம் சென்னை மாநிலத்திற்குக் கிடைக்கக்கூடிய உபரி வருமானம் என்ன ?

[4th February 1966]

(இ) நிதிக் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டின் பிரதி ஒன்று சபையில் வைக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The actual amounts accruing to the State Government under the award of the Finance Commission over the next five years will depend on the rate of growth of the shared taxes. It has, however, been estimated that as against about Rs. 151 crores anticipated over the Fourth Plan period on the existing pattern of sharing of Central Taxes and Grants-in-aid, this State will receive by way of statutory devolution about Rs. 207.3 crores over the next five years in pursuance of the recommendations of the Fourth Finance Commission.

A statement ^a generally explaining the recommendations of the Fourth Finance Commission is placed on the table of the House.

(b) The Report of the Fourth Finance Commission has been laid on the table of the Parliament. As this is a Report presented to the President of India, the State Government cannot print copies for being placed on the table of the House. Out of the copies received by the State Government, one copy will be placed in the Library of the Legislative Assembly.

திரு. வை. சங்கரன் : ஸார், இந்த சிபாரிசுகள் மீது பிற்பாடு தான் மத்திய சர்க்காரிலே முடிவு எடுக்கப்படும். அப்பொழுது, நமது சர்க்காருக்கு எந்த அளவிலே மாற்றவேண்டும் என்று சொல்லுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : லைபரேன்ஸ் கமிஷனுடைய ரிப்போர்ட் இப்பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பேரில் மத்திய சர்க்கார் முடிவு எடுக்கும். அவர்கள் முடிவு தெரிந்தால் நம் நிலைமை என்ன என்று இறுதியாக விளங்கும்.

பேரவையுக்குப் பிரதம மந்திரியின் வருகை

* 83 கேள்வி.—திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் முலமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) இந்தியப் பிரதம மந்திரி திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் சமீபத்தில் சென்னை வந்த போது, தேசிய பாதுகாப்பு நிதி அளிப்பதற்காக சென்னையில் பொதுக் கூட்டத்திற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ததா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான செலவு எவ்வளவு?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The public meeting arranged in connection with the visit of the Prime Minister of India to Madras in November, 1965, was not solely for the purpose of handing over the collections received towards the National Defence Fund.

(b) The expenditure towards arrangements made for the public meeting is about Rs. 30,000.

^a Printed as Appendix I on pages 667-670.

[4th February 1966]

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டம் நடக்கின்ற விஷயம் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் அறிவிக்கப்பட்டதா? ஒரு கட்சித் தலைவர் மட்டும் இதில் பங்கு கொள்ளக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்தக் கூட்டம் நடைபெறுவது பற்றி கட்சித் தலைவர்கள், மன்ற உறுப்பினர்கள், பொது மக்கள் அனைவருக்குமே தெரியும். லட்சக்கணக்கான மக்கள் கூடியிருந்தார்கள். ஒரு கட்சி தவிர மட்டுப் பங்குகொண்டார் என்றால், அவர் அவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக்கொண்டார் இந்தக் கூட்டத்தில் என்பதுதான் அதற்குப் பொருள்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பப்ளிக் மீட்டிங்குக்காக செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் யாரும் அழைக்கப் படவில்லை. அது மன்றத்தினுடைய அங்கத்தினர்களை குறைவாக மதிப்பிடுகிறார்கள் என்று தானே அர்த்தம்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அழைப்பு அனுப்பவில்லை என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர்களுக்கும், வேறு யாருக்கும் தான் அழைப்பு அனுப்பவில்லை. பொது மக்களும், அமைச்சர்களும் மற்றவர்களும் அழைப்பு இருக்கிறது என்று கருதித்தான் வந்திருந்தார்கள். ஆகவே அழைப்பு அனுப்பவில்லை என்று புகார் சொல்ல இடம் இல்லை.

பாதுகாப்புக் கைதிகள்

* 84 கேள்வி.—திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) காவலில் உள்ள பாதுகாப்புக் கைதிகளின் பிரச்சினையை அவ்வப்போது பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என மத்திய அரசு அண்மையில் இம்மாதிரி அரசாங்கத்திற்கு யோசனை தெரிவித்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அந்த யோசனையின் பேரில் இம்மாதிரி அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The correspondence with the Government of India on such matters is treated as secret.

(b) The question does not arise. However, the cases of detenues are being reviewed by Government as required by Rule 30-A of the Defence of India Rules, 1962.

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, பாதுகாப்பு விதிகளைப் பயன்படுத்துவதை நிறுத்திவிடவேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் சிபாரிசுத்தா ஏதாவது யோசனை வந்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது உண்டு, இல்லை என்று சொல்வதற்கு இல்லை. உண்டு என்றாலும், அல்லது இல்லை என்றாலும் அது ரகசியமான விஷயம் என்பது போய்விடும். அதனால் இந்தக் கேள்விக்கு விடை அளிப்பதற்கில்லை.

[11th February 1966]

எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தமிழ்ப் பாட புத்தகம்

* 85 கேள்வி.—திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கும் பதிலளிப்பாரா—

எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தமிழ்ப்பாடபுத்தகங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் அரசாங்கம் கவனமிகுந்தும் கொள்கை என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Detailed Text Book in Tamil for the S.S.L.C. Examination is published by the University of Madras. Non-detailed text books are prescribed by the Education Department by selection from the books received from the publishers.

Board High Schools

* 86 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether there is any proposal to improve the teaching aids and furniture in the Board High Schools under the management of special District Educational Officers; and

(b) if so, the details of the scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The Government have sanctioned a scheme for payment of equipment grants to about 200 Board High Schools at the rate of Rs. 15,000 (Rupees fifteen thousand) for each school for the following purposes :—

	RS.
(i) Science equipment, maps, charts, etc. ..	12,000
(ii) Furniture	3,000
Total ..	15,000

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்தக் கருவிகள் வாங்குவதற்கு மட்டும் உதவி செய்வதால் பொதுமாதிரி இருக்குமா? நூற்றுக் கணக்கான பள்ளிகளில் இவற்றை வைத்து சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு உள்ள கட்டடங்களுக்கு வர நி இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த நிலையை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கட்டடங்களும் வேண்டும், பொருள்களும் வேண்டும், கருவிகளும் வேண்டும். பள்ளிகள் சீரமைப்பு மகாநாடு என்று நடத்தி, மக்கள் முன்வந்து பல பொருள்களை அளிக்கிறார்கள். அரசாங்கமும் ஓரளவுக்கு மான்யம் அளிக்கிறது. பள்ளிகளிலுள்ள இந்த மாதிரியான குறைகளைக் கொட்டும் வேகமாக நீக்க வேண்டும் என்று தான் சொன்ன வரவு செலவு திட்டத்தில் இந்த இடைத்திற்காக ரூ. 3 லட்சம் ஒதுக்கி, 200 பள்ளிகளுக்கு ரூ. 15,000 வீதம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, அதே மாதிரி பள்ளி கட்டடங்களும் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. அதற்கு அரசாங்கம், பொது மக்களும்,

[4th February 1966]

பஞ்சாயத்து யூனியனும் முன்வந்து உதவி அளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன், பொதுமக்கள் ரூ. 12,500-ம் மற்றொரு ரூ. 12,500 அரசாங்கமும் கொடுத்து, முதல் படியாக ரூ. 25,000-க்கு கட்டடம் கட்டுவது என்ற ஏற்பாடும் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்தப் பிரச்சனையில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தை நான் உணராமல் இல்லை. கிராமப்புறத்தில் படிப்பவர் களுடைய எண்ணிக்கை உயர்ந்து கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் இந்தப் பள்ளிகளை அபிவிருத்தி செய்து கல்லிரின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டியது அவசியமாக இருப்பதன் காரணத்தினால், இந்தப் பள்ளிகளை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா? பெரும்பாலான பள்ளிகள் பொதுமக்களின் உதவியினால்தான் கட்டப்பட்டவை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தும் வகையிலே தான் இப்பொழுது நடந்துகொண்டு வருகிறது. முன்பு மாவட்டக் கழகங்கள் கவனித்துக்கொண்டு வந்த பள்ளிகள் இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வையிலே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும், பொது மக்களும் உதவிவேண்டும் என்று கொரப்படுகிறது. அவர்களும் உதவி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அரசாங்கமும் பொறுப்பை உணர்ந்து குறைகளை வேகமாக நீக்க வேண்டுமென்று தான் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : போர்டு பாடசாலைகளை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தும் திட்டம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அரசாங்கமே ஏற்று நடத்திக் கொண்டதான் வருகிறது இப்பொழுது.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : சர்க்கார் ரூ. 12,500-ம் பஞ்சாயத்து யூனியன், பொது மக்கள் ரூ. 12,500-ம் கொடுத்து கட்டடம் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மலைப் பிராந்தியத்தில் டைப் டிசைன் பிரகாரம் கட்டடம் கட்ட வேண்டுமென்றால் ரூ. 35,000 வேண்டியிருக்கிறது. ரூ. 12,500 என்று இருப்பதை மாற்றி, சரிபாதித் தொகை அரசாங்கம் கொடுக்க முன்வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு டைப் டிசைன் ஒன்றுமில்லை. ரூ. 25,000-த்தில் எவ்வளவு கட்ட முடியுமோ அவ்வளவு கட்டலாம். மேற்கொண்டு பணம் கிடைத்தால் அதிகமாகக் கட்டலாம்.

திரு. வை. சங்கரன் : கிராமப்புறத்திலுள்ள பள்ளிகளில் மேஜை நாற்காலிகள் தேவையாக இருக்கிறது. இதுபற்றி தகவல் சேகரிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கல்வி அதிகாரிகளுக்கு இந்தக் குறைகளைப்பற்றி எல்லாம் தெரியும்.

[4th February 1966]

திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை : கொட்டாச்சேரியில் ரூ. 1,500 கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலங்களெல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்து சாங்குன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் பள்ளிக் கட்டடம் கட்டப்படாமல் இருக்கிறது. அதைக் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப்பற்றி தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய இந்த நிலையில், பாதி பொது மக்கள் கொடுக்க வேண்டும், பாதி சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நிலை சரியாக இல்லை. அது 'பெய்லர்' அதிகரிப்பது என்று கூடச் சொல்லலாம். பெய்லர் அனை இடங்களில் சர்க்கார் எடுத்து கொண்டு பள்ளிக் கட்டடங்களை கட்ட வேண்டும். இரண்டாவதாக இன்னொன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஸையன்ஸ் சாமான்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அவைகளை வைத்து நடத்தக் கூடிய அளவுக்கு கட்டடங்களும் கிடையாது. அதற்குத் தகுந்த பர்னிசர் முதலிய வசதிகளும் கிடையாது. இதற்கு என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : விஞ்ஞான கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு தனியாக மான்யம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு முன்பு ஒரு ஆண்டில் மாவட்டத்திற்கு ஒரு பள்ளிக்குத்தான் இந்த மான்யம் அளிக்கப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது இன்னும் அதிகப் பள்ளிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, அந்த உதவியும் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்த உயர்நிலைப்பள்ளிகளின் நிலை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துவது போன்றது தான் என்று கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அது ஓரளவுக்கு உண்மையாக இருக்கலாம். இருப்பினும் அந்தப் பள்ளிகளின் சர்வீஸில் இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கும், அரசாங்கம் நேடியாக நடத்தக்கூடிய பள்ளிகளில் இருக்கிற ஆசிரியர்களுக்கும் இடையே ஏற்றத்தாழ்வு வித்தியாசம் இருக்கிறது. அவர்களுமும் அரசாங்க ஊழியர்கள் என்று கருதுவதற்கு உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்த விஷயமும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : தற்பொழுது போர்டு ஹைஸ்கூல் என்றிருந்தும் பெயரை மாற்றி கவர்ன்மெண்ட் ஹைஸ்கூல் என்று பெயர் வைக்கப்போவதாகத் தெரிகிறது. அது உண்மையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பெயரைப்பற்றி எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் யோசனை கூறினால், அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம். இந்தப் பெயரை மாற்றுகிறார்களா என்பது எனக்குத் தெரியாது. இப்பொழுது புதியதாக ஒன்றும் பெயரை மாற்றுவதாக எனக்குத் தகவல் இல்லை.

[4th February 1966]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இன்னும் இந்தப் பள்ளிகளின் பெயர் 'டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு ஹைஸ்கூல்ஸ்' என்று ஆங்கிலத்திலும் 'மாவட்டக் கழக பள்ளிகள்' என்று தமிழிலும் இருந்து வருகிறது. இப்பொழுது டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டும் இல்லை, கழகமும் இல்லை. அவை போன பிறகும் இம்மாதிரி பெயர் வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏன்? அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளிகள் என்று ஏன் பெயரை மாற்றக்கூடாது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பெயரில் ஒன்றில்லை. இவை எத்தகைய பள்ளிகள் என்பதை மக்கள் உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். முன்பிருந்த பெயரே இப்பொழுது இருக்கிறது. கழகம் என்று இருப்பது நல்லது என்று கூட சிலபேர் நினைக்கிறார்கள். அப்படிச் சில பேர்கள் தவறுதலாக நினைக்கிறார்கள். பின்னால் அவசரப்படாமல் பெயரை மெதுவாக மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : நகர சபைகளைச் சேர்ந்த ஆரம்பப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் எல்லாவற்றையும் சர்க்கார் எடுத்து நடத்துவதாக உத்தேசம் இருந்ததே அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்வாறு எப்பொழுதும் உத்தேசம் இல்லை. ஏதாவது ஒரு நகர மன்றம் தங்களுக்கு நிதி நிலைமை அனுமதிக்கவில்லை என்று கூறினால், அதைப் பரிசீலனை செய்து, ஒன்றிரண்டு நகர மன்றங்கள் தங்கள் பள்ளிகளை நடத்த முடியாத ஒரு நிலையில் அந்தப் பள்ளிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்கிறது. பொதுவாக, நகர மன்றங்கள் நடத்தும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வதாக உத்தேசம் இல்லை.

திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : தனியார் துறையில் நடத்தப்படுகிற பள்ளிகளை இதே போன்று சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு நோக்கம் இருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அம்மாதிரி நோக்கம் ஒன்று மில்லை. தனியார் துறையிலே பள்ளிகள் நடத்துகிறவர்களும் கல்வி அபிவிருத்தியிலே பெரும் பங்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயம்.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர் : சர்க்கார் பங்கு ரூ. 12,500, பொது மக்கள் பங்கு ரூ. 12,500; ஆக ரூ. 25,000 என்று சொல்லப்பட்டது. ரூ. 25,000-க்கு மேற்கொண்டு எஸ்டிமேட் போட்டால், உபரித் தொகையை சர்க்கார் வழங்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதிகமாக இருந்தாலும், சர்க்கார் வழங்கும். ஆனால் முதற்படியாக ரூ. 25,000-க்கு பள்ளிக் கட்டடம் கட்டுவது என்பது அரசாங்கத்தின் எண்ணம். அப்படி ரூ. 12,500-ம் பொது மக்கள் கொடுப்பதில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் உயர் நிலைப் பள்ளிகளுக்கு பொறுப்பு வகிக்கவில்லை என்றாலும், பஞ்சாயத்து யூனியன் ரூ. 10,000 கொடுப்பதற்கு நிதி நிலைமை அனுமதித்தால், அரசாங்கம் அதை அனுமதிக்கிறது. மேலும் ரூ. 2,500 பொது மக்களோ பஞ்சாயத்துகளோ போட்டு ரூ. 12,500 சேர்த்து;

[4th February 1966]

அரசாங்கம் ரூ. 12,500 கொடுத்து பஞ்சாயத்து பள்ளிக் கட்டடம் கட்டப்படுகிறது. சில பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் தாங்களே ரூ. 12,500 கொடுத்துவிடுகின்றன. பொது பக்கணிப்பிடுந்து ரூ. 2,500 வசூலிக்க முடியவில்லை என்று அனுமதி கேட்கிறார்கள். அம்மாதிரி ஒன்றியம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அனுமதியும் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : இருதரன் பஞ்சாலகளுக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். மாண்புமிகு எத்தனை பள்ளிகள் என்ற தகவல் தெரிவிக்க முடியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப்பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை.

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : சர்க்கார் ரூ. 12,500, பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றம் ரூ. 10,000 கிராம பஞ்சாயத்து ரூ. 2,500, இப்படி கட்டடம் கட்டுவதற்கு நிதி வசூலிக்கப்படுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தனிப்பட்ட பள்ளிகள் நடத்தும் பள்ளிகள் சம்பந்தமாக மாண்புமிகுமன்றம் ரூ. 12,500 கொடுத்துவிட்டால், சர்க்கார் வழங்குகிற ரூ. 12,500-ம் அவர்களுக்கு வழங்க உத்தேசம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அத்தகைய உதவி அளிப்பதிலே ஒன்றும் ஆட்சேபணை இருக்காது என்றுதான் நினைக்கிறேன்.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : இந்தக் கிராண்டு வழங்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய 200 பஞ்சாலகங்களும் கழகப் பள்ளிகள்தான் என்று விவரம் தெரிகிறது. தனியார் பள்ளிகளும் இந்தக்கைய கிராண்டு பெறும் வகையில், அவர்கள் ஏதேனும் தொகை வழங்கினால், அதற்குத் தகுந்த வகையில் ஏதேனும் 'மாட்டிங் கிராண்டு' கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் செய்வார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சயன்ஸ் கிராண்டு எல்லா பள்ளிகளுக்கும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. எஸ். முருகையன் : ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் எல்லைக்குள் 3 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருந்தால், 3 உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் ரூ. 10,000 வீதம் கொடுப்பதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு அனுமதி வழங்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்வளவு தூரம் நிதி அளிப்பதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் நிதி நிலை அனுமதிக்காது என்றுதான் நினைக்கிறேன். ஏதாவது ஒரு பள்ளிக்கு நிதி உதவி அளிப்பதற்கு தான் அனுமதி வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஏதாவது பஞ்சாயத்து யூனியனில் அதிகமாக பணம் செலவழிக்கப்படாமல் இருந்தால், அரசாங்கத்தை அனுமதி கேட்டால், அதுபற்றி பரிசீலனை செய்யலாம்.

[4th February 1966]

புலவர் கா. கோவிந்தன் : இந்த ரூ. 25,000-ல் இப்பொழுது சர்க்கார் 50 சதவிகிதம் கொடுக்கிறது. அதை 75 சதவிகிதமாகக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தில் யோசனை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது எந்த தோற்றத்தில் அமலுக்கு வரும்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அனக்குத் தெரிந்தவரையில் அவ்வாறு யோசனை ஒன்றும் இல்லை.

திரு. ம. கமலநாதன் : புதியதாக உயர்நிலைப் பள்ளிகள் எத்தனை துவக்கப்படும்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதுபற்றி இன்னும் முடிவு செய்ய வில்லை.

Schools for the Blind, Deaf and Dumb

* 87 Q.—SRI M. S. SELVARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any grants are given to the school for the Deaf and Dumb and the school for the Blind in Palayamcottai;

(b) whether any representations were made by the Schools' managements in this regard; and

(c) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) Yes, to the Director of Secondary Education.

(c) The Director has passed suitable orders on the representation.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : செலிடு, ஊமை, குருடு போன்ற குழந்தைப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு எந்த அடிப்படையில் மானியம் வழங்கப்படுகிறது என்று அறியலாமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அந்த மாண்புமிகுமன்ற நிதி நிலைமை என்ன? எத்தனை ஆசிரியர்கள் அந்தப் பள்ளியில் இருக்கிறார்கள்? எத்தனை மாணவர்கள் அந்தப் பள்ளியில் இருக்கிறார்கள்? என்கிற கணக்குகளை எல்லாம் பார்த்து ஓரளவு நிதி வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது.

திருச்சிற்றம்பலம் உயர்நிலைப்பள்ளி

* 88 கேள்வி.—திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

திண்டிவனம் வட்டம், வானூர் பஞ்சாயத்து யூனியனில் உள்ள திருச்சிற்றம்பலம் உயர்நிலைப்பள்ளியில், பாண்டிச்சேரி இலாகாவைச் சேர்ந்த கிராமப் பகுதி மாணவர்கள் மேற்படி பள்ளியில் சென்ற இரண்டு ஆண்டு காலமாக மாதச் சம்பளம் கட்டிக்கொண்டு படிக்கிறார்கள் என்பது உண்மையா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Tuition fees were collected for one year.

[4th February 1966]

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : பரீட்சைகளைச் சம்பந்தம் இல்லாமல் இப்போது இந்த நேரத்தில் அடுத்த பரீட்சைக்குத் தயார் செய்யப்படுகிற மாணவர்களிடத்தில் பரீட்சை எடுப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது என்று கேட்டதற்கு தெரியாமல் செய்துவிட்டோம் என்று அங்கே சமாதானம் சொல்கிறார்கள். இப்படித் தெரியாமல் செய்தவர்கள் இலாகாவிலா? அல்லது அங்கே உள்ள மானேஜ்மெண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தெரியாமல் செய்தது யாருக்கும் சகஜம். அதுவும் இது தமிழ் நாட்டில் உள்ள பள்ளி. புதுச்சேரி வேறு சாஷ்யம். தமிழ் நாட்டிற்கு அப்பாற்பட்டது. தமிழ் நாட்டில்தான் இலாகா கல்வி இருக்கிறது, அங்கே இருந்து வருகிறவர்களிடம் சம்பளம் வாங்கவேண்டும் போல் இருக்கிறது என்று ஓராண்டு வருஷத்துவிட்டார்கள். அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு அது வந்தவுடன் அவர்களிடம் இருந்தும் வசூலிக்கவேண்டாம் என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ஓராண்டு வருஷத்திற்கு பணத்தையும் திருப்பிக் கொடுக்க உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது.

கும்பகோணம் கலைக் கல்லூரி

* 89 கேள்வி.—திரு. மு. கருணாநிதி : கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

கும்பகோணத்திலுள்ள ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும்மான அரசினர் கலைக் கல்லூரியை விரிவு படுத்தும் திட்டம் எந்த நிலையில் உள்ளது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : A statement ^a is laid on the table of the House.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அமைச்சரவர்களே, தஞ்சை மாவட்டக் கல்லூரிகளில் போஸ்ட் கிராஜுவேட் கோர்சு என்பதே விடையாகிறது. அதுவே, கும்பகோணம் அரசாங்கக் கல்லூரியிலாவது அந்த வகுப்பை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை மேற்கொண்டு வருகிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதற்குக் கட்டடம் கட்டியாக வேண்டும். போதிய கட்டடங்கள் கட்டியான பிறகுதான் அந்த வகுப்பைத் துவங்க பஸ்கலைக்கழகத்தார் அனுமதி அளிப்பார்கள்.

திரு. ம. கமலநாதன் : புதிதாகத் துவக்கப்படுகிற கலைக் கல்லூரியில் பெண்களைச் சேர்த்துக்கொள்வதில்லை என்று சொல்கிறார்களே, இது பல்கலைக்கழக உத்தரவா? அரசாங்க உத்தரவா? பெண்களையும் சேர்த்துக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பல்கலைக்கழக விதிப்படி போதிய கட்டட வசதிகள் முதலில் செய்தாக வேண்டும். அதற்கு நிதி வேண்டும். கனம் உறுப்பினர் மனதில் கொண்டுள்ள கல்லூரிக்கு மக்கள் கொடுக்கவேண்டிய நிதியைக்கூட இன்னும் பூராவாக கொடுக்கவில்லை.

^a Printed as Appendix II on pages 670-671.

[4th February 1966]

Teachers' Provident Fund

* 90 Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to relieve the managements of schools from their obligation to contribute to the Teachers' Provident Fund; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) : The Government have decided to relieve the managements of their share of contribution to the Teachers Provident Fund. The Government contribution and the management's share will be paid by the Government to the teachers in a lump sum at the time of their retirement or at the time the Teachers Provident Fund account is closed. This order came into force from 1—4—1964 in respect of aided secondary school teachers and from 1—6—1965 in respect of aided elementary school teachers.

திரு. வை. சங்கரன் : இதனாலே சர்க்கார் ஆண்டுதோறும் எவ்வளவு செலவிடுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அந்தப் பள்ளிவிவரம் என்னிடம் இல்லை.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு டி.பி.எப். நிதியைக் கொடுப்பதில் மிக்க காலதாமதமாகிறது என்கிற விவரம் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? அதன் காரணமாக ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாகவாவது கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று தாக்கீது செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கணக்குகளை வேண்டிய பரிசீலனை செய்துதான் தந்தாகவேண்டும். ஆனால் குறிப்பிட்ட எந்த கேசிலாவது அதிகக் காலதாமதம் ஆகியிருக்கிற விஷயம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டால் அதைத் தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. வை. சங்கரன் : இப்போதுள்ள நிலைமையில் சர்க்கார் ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கிறது, டி.எப். கொடுக்கிறது. அப்படி மானேஜ்மெண்டின் பொறுப்பு என்ன இருக்கிறது? அதையும் சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு விடலாம் அல்லவா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மானேஜ்மெண்டிற்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. கட்டடம் கட்டவேண்டும், ஓரளவு முன் நிதி அளிக்கிறார்கள். என்டோமெண்டில் இருந்து வருகிற வருவாய் பயன்படுகிறது. 35 ஆயிரம் ரூபாய் என்டோமெண்டிக்கு செலுத்த வேண்டும் என்று இருந்ததை இப்போது 70 ஆயிரம் செலுத்த வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அதில் இருந்து வருகிற வட்டி பள்ளிச் செலவுக்குத்தான் பயன்பட்டு வருகிறது.

[14th February 1966]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : ஆசிரியர் களுடைய பின்புத்தொகை தனி இரண்டாவது ஏற்படுத்தப்பட்டு நிர்வகிக்கப்படுகிறதா ? அரசாங்க நிதியிலிருந்து இருக்கிறதா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அரசாங்கத்தில் இருக்கிறது.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : சி.பி.பி. பொறுவில் எதாவது ஓர் இடத்தில் காலகாலமாக ஆசிரியர்களுடைய பின்புத்தொகைத் திட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு அதைக் கொண்டு வரலாம். பொதுவாக இந்தக் கால தாமதம் எல்லாக் காலத்திலும் இருக்கிறது. ஆசிரியர் ஓர்வு பேரக் கூடிய தேதி தாமதத் தொழில். ஆகவே அவர் ஓர்வு பொறுவதற்கு 6 மாதத்திற்கு முன்பே கணக்குகளை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து வைத்துக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுத்து அவர் ஓர்வு பொறு தேதியில் அதைக் கொடுக்க வழிவகை செய்யப்படுமா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பொதுவாக எல்லா இடத்திலும் தாமதம் ஆகியே போய்விடுகிறது என்றால் அரசாங்கமும் தாமத படுத்தவேண்டாம் என்று சொல்லலாம். ஆகியிருப்பது விஷயம் தனியாக அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டால் தான் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும்.

திரு. கி. ரா. சம்பந்தம் : என்டென்மெண்டில் உள்ள தொகையில் இருந்து வருகிற வட்டி, பன்விச் செலவுக்குக் கூடிய வரவில்லை என்று விஷயம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதா ? அரசாங்கமால் அதன் மீது அரசாங்கம் எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு 35 ஆசிரியர் என்டென்மெண்டு நிதியில் போட வேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தோம். ஆனால் இப்போது அதிகம் கவனிக்கப்படுகிற 20 ஆசிரியர்கள் 70 ஆசிரியர்கள் என்டென்மெண்டு நிதியை உயர்த்தியாக வேண்டும் என்று மத்தியப் போர்டுக்கு இருக்கிறது.

Retirement age of Professors and Assistant Professors

* 91 Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the Government have proposed to raise the age of superannuation for Professors and Assistant Professors in Government Colleges to 58 years ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

திரு. வை. சங்கரன் : பன்வி ஆசிரியர்களுக்கு ஓர்வு பெறும் வயதை 58 என்று ஆக்கிரமிப்பதுபோல கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும் விஷயத்தில் என்ன சங்கடம் இருக்கிறது ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சங்கடம் ஒன்றும் இல்லை. ஆசிரியர் இருந்தால் விஸ்தரிக்கலாம். கல்லூரி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவ்வளவு பற்றாக்குறை இல்லை என்பது அரசாங்கத்தின் எண்ணம்.

[14th February 1966]

Power Projects

* 92 Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the details of Power Projects that are under negotiations with the neighbouring State Governments; and

(b) the present stage of the negotiations ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The Hogenekkal Hydro-Electric Scheme to harness the power potential of the Cauvery has been taken with the Government of Mysore.

(b) The Madras State Electricity Board has prepared a Revised Scheme, a copy of which has been sent to the Central Water and Power Commission and Government of India for approval and to the Government of Mysore also.

திரு. வை. சங்கரன் : அது எந்த அளவில் இருக்கிறது ? இன்னும் எத்தனை ஆண்டிற்குள் முடிந்துவிடும் என்று சொல்ல முடியுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதில் எந்தவிதமான முடிவும் ஏற்படவில்லை. எப்போது ஏற்படும் என்றும் சொல்வதற்கில்லை.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : முடிவு ஏற்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் மைசூர் அரசாங்கம் சம்மதம் தெரிவிக்காததாலா ? இதில் மத்திய அரசாங்கம் முடிவு எடுக்க முடியாதா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது மைசூர் அரசாங்கப் பொறுப்பில் இருக்கிறது. அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டால் தான் செய்ய முடியும். மைசூர் அரசாங்கத்திற்கும் ரிப்போர்ட் அனுப்பி யிருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் அனுப்பி இதில் அவர்கள் மைசூர் அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லி ஒத்துழைக்கச் செய்யும் படி கேட்டிருக்கிறோம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இதுபோன்று கோள அரசாங்கத் துடன் பேச்சு வார்த்தையில் இருக்கக் கூடிய திட்டங்கள் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பேச்சு வார்த்தையில் இருந்தால் குறிப்பிட்டிருப்பேன். அவர்களோடு பேச்சு வார்த்தையில் இருந்த பாண்டியாறு—புன்னப்புழாத் திட்டம் அவர்கள் சம்மதித்ததன் பேரில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுவிட்டது.

திரு. வை. சங்கரன் : ஹெகனகல் திட்டத்தின் மூலம் நமக்கும் அவர்களுக்கும் கிடைக்கக் கூடிய பலன் என்ன ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் 800 மெகவாட் மின்சார சக்தி கிடைக்கும். அதுவும் குறைந்த செலவில் கிடைக்கும். மூலதனச் செலவும் குறைவு. ஒரு அணையும்

[4th February 1966]

பவர் ஸ்டேஷனும் போர்டால் போனும். அதில் நமக்கு 400 மெகா வாட் என்ஜின். அவர்களுக்கு 400 மெகாவாட் என்றும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். எனவே போர்டைக் கருவியாகக் கொள்வோம்.

9-00
a.m.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அமைச்சுக்கவர் அவர்களே, இந்த மின்சாரத்தை நீண்ட நேரம் கொண்டு செல்வதின் காரணமாக ஏற்படுகின்ற சேதாரத்தைத் தவிர்த்துக் கொடுப்பதற்கு முறையிலே அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து ஒரு பகுதியிலே வாங்கிக்கொண்டு மற்றொரு பகுதியிலே கொடுப்பதன் மூலமாக ஏற்பாடு செய்து கொள்ள முடியும். நம்முடைய மாநிலத்திலே அப்படிப்பட்ட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட முடியுமா? அல்லது இப்பொழுது அரவின் இருக்கின்றனவா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நம்முடைய ராஜ்ய அமைப்பு வியாபல், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உள்ள மின்சாரத் திட்டங்கள் எல்லாம் மேற்குப் பகுதியில்தான் இருக்கின்றன. அதைப்போல் நம்முடைய அண்டை மாநிலங்களிலுள்ள திட்டங்களுக்கும் நம்முடைய ராஜ்யத்தைக் கற்றிப்போல் அமைத்திருக்கின்றன. ஆகையால், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் சொல்கின்ற முறை வேறு நாடுகளில் மின்சார நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு அங்கே மின்சாரத்தை மாற்றிக்கொள்வதற்கு உதவியாகிறது. நம் நாட்டிலுள்ள அமைப்பு அதற்கு உதவியாக இல்லை.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : நான்கு மாநிலங்களுக்கும் சேர்ந்து ஒரு பொது கிரிட் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மைசூருக்கும் நமக்கும் அமைக்கமான முறையில்தான் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் மைசூர் அரசாங்கம் கூறக்கூடிய ஆட்சேபணை என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அவர்கள் முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

திரு. ம. கமலநாதன் : தலைவர் அவர்களே, ஹோகனக்கல் திட்டத்திலே தீர்ப்பாயனத்திற்கும் ஏதேனும் திட்டம் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இல்லை.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து மின்சாரம் பேச்சுவார்த்தை மூலமாக வாங்கும்பொழுது நாம் பெறுகின்ற மின்சாரத்திற்கு கட்டணம் கொடுக்கப்படுகிறதா? அல்லது திருப்பி மின்சாரத்திற்கு மின்சாரமே கொடுக்கப்படுகிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கட்டணம் செலுத்தி, வீலை கொடுத்துத்தான் வாங்குகிறோம்.

[4th February 1966]

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : இந்த ஹோகனக்கல் திட்டம் வந்த பிறகு நம்முடைய மாநிலத்தில் உள்ள மின்சாரத் தேவை பூர்த்தி யாகி விடுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மின்சாரத் தேவை பூர்த்தியாக வேண்டுமென்று நான் நினைப்பதில்லை. என்றைக்கு நம்முடைய மின்சாரத் தேவை பூர்த்தியாகின்றதோ அன்றைக்கு நம்முடைய முன்னேற்றமும் பூர்த்தியாகிவிடும். ஆகையால், நமக்கு இன்னும் நிறைய மின்சாரம் தேவையாக இருக்கிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : தற்சமயம் ஏற்பட்டிருக்கின்ற மின்சாரக் குறையைப் போக்குவதற்காக அண்டை மாநிலத்திலிருந்து எவ்வளவு மின்சாரம் தரப்படுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : மைசூர் மாநிலம் நமக்கு 23 லட்சம் மெகாவாட்ஸ் மின்சாரம் தருவதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் பல தொழில் துணுக்க சிக்கல்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினாலே 14 அல்லது 15 லட்சம் மெகாவாட்ஸ் மின்சாரம் தான் தந்துகொண்டிருக்கிறது. சில நாட்களிலே அங்கே ஏதாவது பழுது ஏற்பட்டுவிட்டால் நம்மிடமிருந்து பலர் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது கடந்த 2, 3 நாட்களாக 20 லட்சம் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

திரு. சி. பொன்னுசாமி : இந்த ஹோகனக்கல் திட்டம் ஒரு ஆண்டு காலத்திற்கு மேலாக பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள் இதில் என்ன சிக்கல் இருக்கிறது? இதனால் அவர்களுக்கு ஏதாவது பின்னால் வசதி ஏற்படும் என்று நினைக்கிறார்களா? அல்லது முழுவதும் அவர்களுக்கு பின்னால் வேண்டியிருக்கும் என்று கருதுகிறார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : மைசூர் ராஜ்யத்திலே என்ன பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பதில் சொல்லமுடியாது. அவர்களிடமிருந்து இன்னும் பதில் வரவில்லை. அவர்கள் என்ன காரணத்தால் இதை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது என்னால் இயலாது.

திரு. ஆ. துரையாசன் : கேரள ராஜ்யத்துடன் நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியதால் மேலும் நமக்குக் கிடைக்கின்ற நன்மைகள் யாவை என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நீலகிரி ஜில்லாவில் மேற்குப் பகுதியில் ஒடுகின்ற ஒரு நதியைத் தடுத்து அங்கே ஒரு மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்தி மின்சாரம் உற்பத்திசெய்த பிறகு அந்தத் தண்ணீரை மறுபடியும் கேரளாவின் உபயோகத்திற்குக் கொடுத்து விடுவது என்று ஒப்பந்தம் செய்து இருக்கிறோம்.

[4th February 1966]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : தற்போதம் இருக்கும் மின்சார ஷெட் இன்னும் என்னவெ நாட்களுக்கு நீடிக்குமென்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறதா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது கடவுளைப் பொறுத்தது. மழை பெய்துவிட்டால்—ஏப்ரலிலே கூட நன்கிரியிலே மழை பெய்வதுண்டு—மின்சார ஷெட் இருக்காது. ஒன்று, இரண்டு சிறு மழை பெய்துவிட்டால் கூட இப்பொழுது இருக்கிற வெட்டை வைத்துக்கொண்டு சராசரித்துவிடும். மழையே இல்லா விட்டால் மேற்கொண்டு ஷெட் வைக்கடிய நிலையும் ஏற்படும்.

திரு. சி. பொன்னுசாமி : ஹோகனக்கல் திட்டம் முடிந்துவிடும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தர்ப்புகூர் களா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தம்பிக்கையில்லாவிட்டால் இதனை நாங்கள் ஏற்படுத்திச் சொல்லிக்கொண்டிருக்க மாட்டோம். நான் இப்பொழுதும் தம்பிக்கையை இழுப்பது கிடையாது.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : பாண்டியாறு புன்னைப்புறா எந்த மாவட்டத்தில் உற்பத்தியாகிறது என்று சொல்லமுடியுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினருடைய மாவட்டத்தில்தான் உற்பத்தியாகிறது.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : அப்படியென்றால் அங்கே கூடலூர் பகுதியிலே தற்போதைய எலக்ட்ரிக்ஸ்தே ஒரு மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்தப்படுமா ? அல்லது வேறு எங்காவது ஏற்படுத்தப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தம்முடைய பகுதியில் தான் நிறுவப்படும்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அமைச்சர் அவர்களே, மின்சாரப் பற்றாக்குறையைப் போக்குகின்ற வகையில் தனியார் யாவது அவை மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்த முன்வந்தால் அதற்கு அனுமதி அளிக்கப்படுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அப்படி யாரும் முன் வருவார்களா என்பது சந்தேகம். ஒரு காலத்தில் அப்படிச் செய்யப்பட்டது. ஆனால் அப்பொழுது எல்லாம் மலிவான விலைக்கு கிடைக்கக்கூடியதாக இருந்தது. இப்பொழுது ஒரு அனல் மின்சார நிலையம் நிறுவுவதற்கு ஏராளமான செலவு ஆகும். அதன் மூலம் மின்சாரம் கொடுப்பதாக இருந்தால் ரூபாய் 8 பைசா; 9 பைசா ஆகிவிடும். நாம் இப்பொழுது ஹெச்.டி. ரேட் 5 பைசா வுக்குத்தான் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதைத்தவிர இது 'ஹைப்பாடிக்ஸ் குவெஸ்டிவ்'.

திரு. ம. சுமலநாதன் : இந்த ஹோகனக்கல் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு அதில் ஒரு பகுதியை தென் பெண்ணாறுக்குத் திருப்பினால் கிருஷ்ணகிரிப் பகுதியில் இருக்கின்ற தண்ணீர்ப்

4th February 1966]

பஞ்சத்தை நிரந்தரமாகப் போக்கமுடியும். அதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இத்தமாதிரிக் கருத்துக் களை இப்பொழுது தெரிவித்தால் ஆட்சேபனை அதிகமாகப் போய் விடும்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : மின்சாரப் பற்றாக்குறையைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் கடவுளைப் பொறுத்தது என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் கல்பாக்கத்தில் ஒரு அனல் மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்தப்போவதாக சென்ற பட்ஜெட்டிலேயே கூறினார்கள். அது இப்பொழுது எந்த நிலையில் இருக்கிறது ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பூர்வாங்க நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

பொறியியல்—தொழில் துட்பக் கல்லூரி

* 93 கேள்வி.—திரு. ஆ. துரையாசன் : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா :

தஞ்சை மாவட்டத்தில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பொறியியல் கல்லூரி ஒன்றும், தொழில் துட்பக் கல்லூரி ஒன்றும் அமைக்கும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஒரு பொறியியல் கல்லூரி திறக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கோரிக்கை இம்மாதிலத்தின் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட விரைவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இது பற்றிய முடிவு நான்காவது திட்டம் இறுதியாக உருவாக்கப்பட்ட பின்னரே எடுக்க முடியும்.

திரு. ஆ. துரையாசன் : தலைவரவர்களே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒரு தொழிற் கல்லூரி ஏற்படுத்த உத்தேசம் உண்டா என்று கேட்டிருக்கிறேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வார்களா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : என்ஜினியரிங் காலேஜ், காலேஜ் ஆப் டெக்னாலஜி இரண்டும் ஒன்றுதான். அங்கத்தினர் அவர்கள் பாலிடெக்னிக் பற்றிக் கேட்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பாலிடெக்னிக் சம்பந்தப்பட்டவரையில் 3, 4 புதிய பாலிடெக்னிக்ஸ்கள் திறக்கவேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறோம். நான்காவது திட்டம் எந்த அளவிலே இருக்குமென்று இன்னும் முடிவு செய்யப்படாத காரணத்தினால் இதைப்பற்றித் திட்டவட்டமாகச் சொல்வதற்கில்லை.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : என்ஜினியரிங் காலேஜ்கள் எந்த எந்த இடங்களில் எல்லாம் ஆரம்பிப்பதாக உத்தேசம் இருக்கிறது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : எங்களுடைய சிபாரிசு இரண்டு இடங்களில். ஒன்று திருநெல்வேலியில்; மற்றொன்று தஞ்சாவூரில்.

[4th February 1966]

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : சார், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே நிலவரியில் ஒரு பாலிடெக்னிக் வைப்பதாக இருந்தது என்ன ஆயிற்று? தவிர இப்பொழுது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயாவது நிலவரியில் ஒரு பாலிடெக்னிக் ஏற்படுத்த அமைச்சர் அவர்களுக்கு மனது சற்று இரங்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை உருவாக்குகின்ற நேரத்தில் இந்த யோசனைகள் எல்லாம் கவனிக்கப்படும்.

திரு. வை. சங்கரன் : பொதுவாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில், என்ஜினியரிங் காலேஜ், மெடிக்கல் காலேஜ் இதுபோன்றவற்றை யெல்லாம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றால் எந்த அடிப்படை மேற் கொள்ளப்படுகிறது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்தந்தப் பகுதிகளில் ஹடைய தேவை, அந்தந்தப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற வசதிகள் எல்லாவற்றையும் பார்த்துத்தான் முடிவு செய்யப்படுகிறது.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : உத்தேச என்ஜினியரிங் கல்லூரிகளை சர்க்கார் துறையிலேயே நிறுவுவது என்ற எண்ணமா? அல்லது தனியார் துறையிலும் நிறுவ ஆலோசனை இருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : எந்தத் துறையில் வந்தாலும் கல்லூரிகள் வைவேண்டுமென்பது சர்க்கார் நோக்கம். அதனால் தனியார் துறையில் யாவாவது முன்வந்து உதவ முற்பட்டால் அதுவும் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, தனியார் துறையில் ஆரம்பிக்கப்படும் கல்லூரிகளில் அதிகச் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். கோயம்புத்தூரிலும் இது நடக்கிறது. கிண்டி என்ஜினியரிங் கல்லூரியில் சம்பளம் அவ்வளவாக இல்லை. இதற்கு என்ன காரணம்? தனியாருக்கு ஊக்கம் கொடுத்து அவர்கள் அதிகமாகச் சம்பளம் வசூலிப்பதை அங்கீகரிக்கிறார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது முன்பு இருந்த நிலைமையாக இருக்கலாம். ஆனால், அகில இந்திய டெக்னிகல் எஜுகேஷன் கட்டத்தில் ஒரு கமிட்டி போட்டு, எந்த அளவுக்கு என்ஜினியரிங் கல்லூரிகளில் சம்பளம் வாங்கவேண்டும், பாலிடெக்னிக்ஸ்களில் எந்த அளவுக்குச் சம்பளம் வாங்கவேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்யக் கோரினார்கள். அந்தக் கமிட்டிக்கு நானே தலைவராக இருந்து அகில இந்தியாவிலும் இந்த அளவுக்குத் தான் என்ஜினியரிங் கல்லூரிகளில் சம்பளம் வாங்கவேண்டும் என்றும், இந்த அளவுக்குத் தான் பாலிடெக்னிக்ஸ்களில் சம்பளம் வாங்கவேண்டும் என்றும் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு விட்டது. ஆகவே, தனியார் துறையில் வைத்தாலும், சர்க்காரே வைத்தாலும் கட்டணங்கள் அதிகமான மாறுபாடு உள்ளதாக இருக்காது.

[4th February 1966]

அறிஜன மாணவர் விடுதிகள்

* 94 கேள்வி.—திரு. பி. முருகையன் : கனம் உள் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா :

(அ) 1964-65-ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஹரிஜன மாணவர் விடுதிகள் எத்தனை?

(ஆ) அவற்றுள் எத்தனை வாடகைக் கட்டிடங்களில் நிறுவப்பட்டன?

(இ) அவற்றிற்கான வாடகைத் தொகை மார்ச் மாதம் முதல் தேதி 1965-ம் ஆண்டு வரை கொடுக்கப்பட்டாமவிரும்புது எவ்வளவு?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : (அ) 1964-65-ல் அரசாங்க ஹரிஜன மாணவர் விடுதிகள் பதின்மூன்றைப் புதிதாகத் துவக்கவேண்டும் என்றும், அரசாங்க உதவி பெறுகிற மாணவர் விடுதிகள் ஆறிரண்டு அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு நடத்தவேண்டும் என்றும் ஆணை யிடப்பட்டது.

(ஆ) மேற்சொன்ன எல்லா விடுதிகளும் வாடகைக் கட்டிடங்களில் உள்ளன.

(இ) இல்லை.

(a) Thirteen new Government Harijan Hostels for Boys were ordered to be opened and six subsidised hostels for Boys were ordered to be taken over by the Government during 1964-65.

(b) All the above hostels are located in rented buildings.

(c) Nil.

திரு. பி. முருகையன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வாடகை கொடுப்பதிலே ஆண்டு ஒன்றுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்படுகிறது? இந்த வாடகை கொடுப்பதால் அதிகமான பணம் செலவு ஆகிறது என்ற காரணத்தினால், அதனை படிப்படியாக சர்க்கார் கட்டிடங்களாக மாற்றி கட்ட அரசினருக்கு ஏதேனும் உத்தேசம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : ஏற்கனவேயே அந்த உத்தேசம் இருக்கிறது. படிப்படியாகக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. முருகையன் : ஆண்டு ஒன்றுக்கு எவ்வளவு வாடகை கொடுக்கப்படுகின்றது என்று கேட்டேன்? எவ்வளவு என்று அறியலாமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அந்தத் தகவல் இப்போது என்னிடத்தில் இல்லை. தனியாகக் கேள்வி போட்டால் சொல்லலாம்.

Repatriates from Burma

* 95 Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state the various schemes envisaged by the Government for relief and rehabilitation of repatriates from Burma who have arrived in this State?

[4th February 1966]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : A statement ^a is placed on the table of the House.

திரு. வை. சங்கரன் : இதுவரைக்கும் கமார் எந்தனை அகதிகள் வந்திருக்கிறார்கள்? எந்தனை பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது? எந்தனை பேர்களுக்கு விவசாயத்திற்கு நிலம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இதுவரைக்கும் வந்திருப்பது எவ்வளவு பேர் என்ற விவரம் இங்கே இல்லை. இல்லாவிட்டாலும் சொல்லுகிறேன்--65,000 அல்லது 67,000 பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தனை பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தேடிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரம் இன்னும் பூர்ணமாக சேகரம் செய்யப்படவில்லை. ஆனால் இதற்கு வேண்டிய முழு முயற்சிகளையும் ஐஸ்லா ககைக்காரர்களும் மற்றவர்களும் மேற் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலம் கொடுப்பதைப் பொறுத்த வரையில் விசேஷமாக இராமநாதபுரம் மாவட்டம், திருச்சி போன்ற இடங்களில் ககைக்காரர்கள் நா ஷைக்கை எடுப்பதோடு, மேலும் என்ன உதவி செய்யலாம் என்பதற்கு வினியோகத்திற்கு நிலத்தைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு ஸ்பெஷல் ஆர்.டி.ஓ. நியமனம் செய்து அந்த வேலையும் நடந்து வருகிறது.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : புனர்வாழ்வு அளிப்பதில் பர்மாவிலுள்ள அகதிகள் போல இலங்கை அகதிகளும் கவனிக்கப்படுகிறார்களா? அல்லது ஏதாவது வித்தியாசம் பாராட்டப்படுகிறதா? அப்படியானால் அதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இலங்கையிலிருந்து வருகிறவர்களுக்கும் உதவி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது பர்மாவிலிருந்து வருகிறவர்களுக்கு எடுத்த கொண்டுக்கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கை அத்தனையும் எடுத்து அதற்குரிய கிடைக்கும் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. அவர்களுக்கு வேறு விதமாக உதவிகளைக் கொடுக்கிறோம். அதுபற்றியேராயிரம் அல்லது அதற்கு அதிகமாக இருக்கிறார்கள். எதுவும் கொண்டு வராத நிலையில் வந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பர்மாவிலிருந்து வருகிற அகதிகளில் பெரும்பான்மையினர் தமிழகத்தை சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு புனர்வாழ்வு அளிக்கும் பொறுப்பில் தமிழக அரசு இருக்கிறது. அப்படி புனர்வாழ்வு அளிப்பதில் நடமாட அரசினால் பூர்ணமாக அளிக்க முடியாது, அவர்களும் பூர்ணமாகப் பவன் பெற முடியாது. அந்தமான் தீவில் குடியேற்றுவதற்கு இடம் இருக்கிறது. அப்படி அவர்கள் குடியேற்றப்பட்டால் அவர்களுடைய புனர்வாழ்வுக்கு வசதி ஏற்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இந்திய அரசை நமது மாநில அரசு அணை அவர்களை அங்கே குடியேற்ற ஏற்பாடு செய்வார்களா?

[4th February 1966]

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அதுவும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. ஆ. துரையாசன் : தலைவர் அவர்களே, பர்மாவிலிருந்து குடும்பம் இல்லாமல் தனியாக வந்த ஒரு அகதி அரசினரிடம் கடன் தொகைக்கு விண்ணப்பித்தார். குடும்பம் இல்லாத காரணத்தினால் கடன் கொடுப்பதற்கில்லை என்று இலங்கைவிலிருந்து பதில் வந்திருக்கிறதே, அதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அவர்களுக்கு ஏதேனும் மாற்று வேலை வாய்ப்பு தேடிக் கொடுக்கவேண்டும். யாருக்குக் கடன் கொடுப்பது என்பது அங்கிருந்து கொண்டுமே அத்தாட்சியைப் பொறுத்திருக்கிறது. வியாபாரம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள் என்று தன்தானேத் திருந்தால் அதைப் பரிசீலித்துக் கடன் கொடுப்பார்கள். அவர்கள் அங்கே வேலையில் இருந்தவர்களாக இருந்தால் வேலைக்கு ஏற்பாடு செய்வார்கள். விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்தால் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்கிறோம்.

திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : இப்போது பர்மாவிலிருந்து வருகிறவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிக்க சென்னை மாநிலம் மாத்திரம் தான் செலவிடுகிறதா? அல்லது மத்திய சர்க்காரிலிருந்து நிதி வந்து செலவிடப்படுகிறதா? என்று அறியலாமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : மத்திய அரசாங்க உதவியைக் கொண்டுதான் இதெல்லாம் நடக்கிறது.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, தனியார் துறையிலும், பொதுத் துறையிலும் வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்துகிற நிலையில் பர்மாவிலிருந்து வந்த அகதிகள் விண்ணப்பித்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு முதல் சலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்று ஏதேனும் உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியில்லை என்றால் அவர்களுக்கு முதல் சலுகை வழங்கவேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்யுமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யார் : பொதுத்துறையைப் பொறுத்த வரையில் அந்த மாதிரி வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்து ஒவ்வொரு இலாகாவுக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்தெந்த வேலைக்கு லாயக்கோ அதற்கான விதி முறைகளைத் தளர்த்த வேண்டுமானால் அதையும் தளர்த்தி வேலை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தனியார் துறையைப் பொறுத்த வரையில் ராஜ்ய முதல் அமைச்சரே சம்பந்தப்பட்ட தொழில் அதிபர்களை அழைத்து திரும்ப வந்திருக்கிறவர்களுக்கு உதவி கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். அவர்களும் பரிசீலனை செய்து முடிந்த வரையில் உதவி செய்ய முன் வந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். எஸ். மணி : பர்மா அகதிகளை மருகாம்களில் தங்க வைத்து 45 நினைகள் ஆனதும் வெளியேற்றி விடுகிறார்கள். அப்படி வெளியேற்றி விடுகிற காரணத்தினால் திடீரென்று வீடு வாடகைக்கு

[4th February 1966]

பிரித்தானிய வாழ்க்கை நூற்றாண்டியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, இப்போது இருக்கும் முகாம்களில் வீடு கிடைக்கும் வரையில் அல்லது தொழில் கிடைக்கும் வரையில் இருக்க அனுமதி அளிக்கலாமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : நாற்பத்தைந்து தினங்கள் என்று சொன்னால், ஆரம்பத்தில் திரும்ப வருகிறவர்கள் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கும் என்று எண்ணி முகாம்களில் அதிக நாட்கள் தங்கி கஷ்டம் ஏற்படக் கூடாது என்றும், அதிகாரிகள் சுறுசுறுப்பாக அவர்களுடைய புனர்வாழ்வுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. நாற்பத்தைந்து நாட்கள் முடிந்தவுடனே வெளியே அனுப்பி விட்டால் கஷ்டம் ஏற்படும் என்ற காரணத்திற்காக எங்கெங்கு அவசியமோ அங்கெல்லாம், வசதி ஏற்படும் வரையில் தங்கி இருக்கும்படியாகவும் இப்போது புது உத்தரவுகள் போட்டிருக்கிறோம்.

திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : பர்மா அகதிகள் வந்து 1½ ஆண்டு காலம் ஆகியும் கூட உதவித்தொகை கொடுக்கப்படவில்லை. வந்து இத்தனை மாதங்களில் கட்டாயமாக உதவிப் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இதெல்லாம் யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டும், எப்படிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று அங்காங்கு இருக்கும் அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்து ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். இந்த மனுச் செய்யக் கூடியவர்கள் இரண்டு வகைப்பட்டவர்கள். ஒன்று முகாம்களுக்கு வருகிறவர்கள். அவர்கள் அங்கிருந்து சர்ட்டிபிகேட் கொண்டு வருகிறார்கள்—யார் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் இன்டியன் எம்ப்ளியோ அல்லது பர்மா அரசாங்கமோ அல்ல—அங்கு இருக்கிற ஒரு ஸ்தாபனம் கொடுக்கிறது. அவர்கள் என்ற சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கிறார்களோ அதை இது வரையில் அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அங்கிருந்து வருகிறவர்களை ‘ரேட் லெஸ்’, ‘ரேட் உள்ளவர்கள்’ என்று இரண்டாகப் பிரித்து அனுப்புகிறார்கள். முகாம்களில் தங்க வைக்கிறவர்களுக்கு உபவாசக நிவாரணம் கிடைக்கிறது. ரேட் உள்ளவர்கள் என்று அந்த அந்தாட்சியோடு வருகிறவர்கள், ஏதோ உரிமையினர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த வசதி இருக்கிறது என்று அங்கு இருந்த நிலையில் ஒப்புகொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், ரேட், ரேட் லெஸ் என்ற வித்தியாசம் தெரியாமல் ஊருக்கு வந்தவுடனே எங்கே யாரை அணுகுவது என்று அரசாங்கத்தை நாடுகிறார்கள். அவர்களையும் விட்டுவிடக் கூடாது என்று அவர்களுடைய மனவையுள் வாங்கிப் பரிசீலனை செய்ய ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அதனால் ஏற்படுகிற சிக்கல்தான் இது.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைக்கலைவர் அவர்களே, “தாயகம் திரும்பி வந்தவர்களை வேளாண்மையில் ஈடுபடுத்தலாம்” என்ற கருத்தோடு அரசு அமலுக்குக் கொண்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. வேளாண்மையில் அவர்களை எந்த முறையில் இதுவரையில் ஈடுபடுத்தியிருக்கிறார்கள்? இல்லையென்றால், புதிய பண்ணைகளை

[4th February 1966]

ஏற்படுத்தி, விளைவுக்கு வராத நிலங்களை விளைவுக்குக் கொண்டு வரும் வகையில் சகல வசதிகளும் தந்து அவர்களை ஈடுபடுத்தும் நோக்கம் அரசுக்கு உண்டா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : பெரிய பண்ணைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு நம்மிடம் போதுமான நிலம் கிடையாது. ஆனால், எங்கெங்கே கொஞ்சம் கொஞ்சம் நிலம் இருந்தாலும் கூட, அங்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு இரண்டு அல்லது மூன்று ஏக்கர் விதம் கொடுப்பது என்ற அடிப்படையிலே, பரவலாகப் பல ஜில்லாக்களுக்கு அவர்களை அனுப்ப வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இராமநாதபுரம், மதுரை, திருச்சி ஜில்லாக்களில் அவர்களை அனுப்பக்கூடும். திருச்சி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், எங்கே நிலம் கிடைக்கின்றது என்பதைக் குறித்து அங்கிருக்கக்கூடிய ஜில்லா கலெக்டர் நடவடிக்கை எடுத்துப் பல குடும்பங்களுக்கு உதவி செய்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், ஒரு பெரிய திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே, முன்பு இந்த இலாகாவிலுடைய மத்திய அரசாங்க அமைச்சராக இருந்த திரு. தியாகி அவர்கள் இங்கு வந்து பார்த்தபோது, திருச்சியில் ஒரு பெரிய திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் ஆலோசனை சொல்லி, உருவாக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் ஆலோசனை சொல்லி, மாத்ரார் அருகே இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் ஏக்கர் நிலத்தைத் தெரிந்தெடுத்து, அங்கு பல குடும்பங்களை ஈடுபடுத்துவது என்று சொன்னார்கள். முதல் கட்டத்தில் ஆயிரம் குடும்பங்களை எடுத்துக் கொண்டு, ஒரு குடும்பத்திற்கு குறைந்தபட்சம் இரண்டு அல்லது மூன்று ஏக்கர் வரையில் நிலம் கொடுத்து, தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்து, விவசாயம் செய்வதற்கு உதவி செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், மாடு வளர்க்கவும், கோழி வளர்க்கவும் உதவி அளித்து, இப்படிப்பட்ட வேலைகளில் அவர்களை ஈடுபடுத்தக்கூடிய சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் ஆலோசனை சொன்னதன் பேரில், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : பர்மாவிலிருந்து தாயகத் திற்குத் திரும்பி அனுப்பப்பட்டு வந்துள்ளவர்களின் மறு வாழ்வின்காக அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் குறித்துக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய குறிப்பில் “திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் புதிய நூற்பு ஆலை ஒன்றைத் துவக்குதல். கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் பதினொன்றை விரிவாக்கம் செய்தல்” என்று இருக்கிறது. வேலை வாய்ப்புக்கு உதவி செய்வதாகவும் குறிப்பு இருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் எந்த இடத்தில் அந்த நூற்பு ஆலையை நிறுவுவதற்கு முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது? பர்மா அகதிகள் இந்த நூற்பு ஆலையில் பங்கு பெறுவதற்காக, பங்குத் தொகைக்கான மூலதனத்தைக் கடனாகவோ மானியமாகவோ கொடுக்க ஏதேனும் ஏற்பாடு இருக்கிறதா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : திருநெல்வேலியில் புதிய நூற்பு ஆலையை ஏற்படுத்துவதாக உத்தேசம் இல்லை. இப்போதே நாசரத்தில் ஒரு நூற்பு ஆலை இருக்கிறது. அதற்குரிய எக்ஸ்பான்ஷன்

[4th February 1966]

ஸ்கீம் தயாரித்து, அதற்கு வேண்டிய உதவிக்கு மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டு இருக்கிறோம். அகதிகளுக்குப் பங்குத் தொகை உதவி அளிக்கலாமா வேறு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையெல்லாம் மத்திய அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். மணி : என்னுடைய மாவட்டத்தில் பர்மா அகதிகள் இரண்டு பேர் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். எங்களுடைய பெரம்பலூர் தாலுக்காவில் காட்டுப் பகுதி, மரங்கள் இல்லாமல் தரிசாக இருக்கிறது. அந்த நிலத்தை இந்த பர்மா அகதிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்தால் இவர்கள் விவசாயம் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்க வழி ஏற்படும். அதை இந்த அரசாங்கம் செய்யுமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : எங்கெங்கே நிலம் இருக்கிறதோ அதையெல்லாம் கணக்குப் போட்டுக் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய பொறுப்பைக் கலெக்டரிடமும் ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசரிடமும் ஒப்படைத்திருக்கிறோம். அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலமெல்லாம் கிடைத்ததற்குப் பிறகு, பர்மா அகதிகளுக்கு எந்த வகையில் உதவி கொடுக்க முடியும் என்பதைப் பரிசீலனை செய்து ஏற்பாடு செய்கிறோம்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, நமது சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்த வரையில், பாரிஸ் கார்னரிலிருந்து ஹார்பர் கோடி வரைக்கும் புதுக் கடைகள் திறக்கப் பட்டிருக்கின்றன. கடைகள் வைத்திருப்பவர் யார் என்று கேட்டால், 'பர்மா அகதிகள்' என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சர்க்கார் உதவி பெற்றவர்களா? சர்க்கார் உதவி பெறாதவர்களா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : எனக்கு அது நேரடியாகத் தெரியாது. அந்த விவரம் என்னிடம் இல்லை. இருந்தாலும், அவர்களுக்கெல்லாம் அரசாங்கம் கடன் கொடுத்திருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு பெரிய பண்ணை அமைத்து அதிலே இந்தப் பர்மா அகதிகளை ஈடுபடச் செய்வதற்கேற்ற அளவிற்கு நிலம் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வடாற்காடு மாவட்டத்தில் செய்யாறு வட்டத்தில் மோரணம் என்கிற ஊரில் இரண்டாயிரம் ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அந்த நிலத்தைப் பர்மா அகதிகளுக்கு ஒதுக்க ஏற்பாடு இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : பெரிய பண்ணை ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு நிலம் இல்லை என்று சொன்னேன். ஆனால், கனம் அங்கத் திவர் குறிப்பிடக்கூடிய இடம் அரசாங்கத்தின் மற்ற தேவைகளுக்கு அவசியம் இல்லை என்று தெரிந்தால், அதையும் அங்கிருக்கும் கலெக்டர் பரிசீலனை செய்வார்.

திரு. எஸ். முத்துலிங்கம் : பர்மா அகதிகளுக்கு இதுவரை சர்க்கார் அளித்துள்ள உதவிகள் யாவை என்பதை அறியலாமா?

4th February 1966]

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : அதையெல்லாம் சபை முன் வைத்துள்ள அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

திரு. எம். எஸ். மணி : பர்மா அகதிகள் கிணக்கு பெட்டிக் கடைகள் வைத்துக்கொள்ள கலெக்டர் அவர்கள் திருச்சியிலே அனுமதி கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல வியாபாரம் ஆகிறது என்று தெரிந்தவுடனே நகரசபையில் உள்ளவர்கள் அந்தப் பெட்டிக் கடைகளை அவர்கள் நடத்த விடாமல், இரவோடு இரவாகத் திடீர் திடீர் என்று அப்புறப்படுத்தி நாசப்படுத்துகிறார்கள். அதை நிறுத்த அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கலெக்டர் பர்மஷன் கொடுத்து நடத்தக்கூடிய ஒரு பெட்டிக் கடை விஷயத்தில் நகரசபை தலையிட்டு மாற்றிவிடும் நிலை இருக்கிறதென்றால், எங்கெங்கே அது போன்று குற்றம் குறை இருக்கிறது என்பதைக் கலெக்டருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், அவர் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பார்.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய குறிப்பில் நான்காவது பக்கத்தில், முன்னாவது பிரிவில், "இவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கத் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் புதிய தூற்பு ஆலை ஒன்றைத் துவக்குதல்; கூட்டுறவு தூற்பு ஆலைகள் பதினொன்றை விரிவாக்கச் செய்தல்" என்று இருக்கிறது.

In addition to the spinning mill at Nazareth, there was a proposal to have a new mill also. That was why I wanted to know where it was to be started. May I know where it is going to be established?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பர்மா, சிலோன் அகதிகளுக்காக, நாகரத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற மில் போன்று மற்றொரு மில் வைக்க வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காருக்கு நாம் கடிதம் எழுதியிருக்கிறோம். அதற்கு வேண்டிய பண உதவி எவ்வளவு என்று குறிப்பிட்டு எழுதியிருக்கிறோம். அனுமதி எதிர் பார்க்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

புதுத் தாலுக்கர்கள்

* 96 கேள்வி.—**திரு. ஆ. துரையாசன் :** கனம் உணவு அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள, பேராழ்வாரி, கந்தர்வ கோட்டை ஆகிய ஊர்களை தாலுக்காவாக மாற்றும் திட்டம் ஏதேனும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையிலிருக்கின்றதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) A proposal of the Collector of Thanjavur for upgrading Peravurani Sub-Taluk into a Taluk was considered by the Government recently. Government

[4th February 1966]

have approved, in principle, the proposal of the Board of Revenue for raising the status of Peravurani Sub-taluk, from that of dependent to independent Sub-taluk.

There is at present no proposal for upgrading the Gandharvakottai Sub-taluk into a Taluk.

திரு. ஆ. துரையாசன் : தலைவர் அவர்களே, கந்தர்வகோட்டை துணைத் தாலுக்காவைத் தாலுக்காவாக ஆக்கவேண்டும் என்று பொது மக்கள் விண்ணப்பங்கள் அனுப்புவது ஒரு புறமிருக்க, பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றத் தீர்மானம் ஏதாவது அரசினருக்குக் கிடைத்ததா என்பதை அறியலாமா?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : முதல் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லக்கூடிய முறையில், அது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அது இப்பொழுது அவசியம் இல்லை என்று அரசாங்கம் கருதுவதாக நான் சொன்னேன்.

Vacancies of Assistant Surgeons

* 97 Q.—**SRI V. SANKARAN :** Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that all future vacancies in the cadre of Assistant Surgeons are to be reserved for those who join the Defence Services during the present Emergency; and

(b) if so, the details of the terms of service that would be offered to them?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENKATACHELIUM : (a) Yes, Sir.

(b) The doctors who join the Defence Forces in connection with the Emergency will be recruited to the reserved vacancies on demobilisation through the Madras Public Service Commission. Due weightage will be given for the service rendered by them in the Army for the purposes of fixation of seniority and fixation of pay in the posts of Assistant Surgeons in the Madras Medical Service.

திரு. வை. சங்கரன் : இப்பொழுது ராணுவத்தில் இருந்துவ சேவை செய்துகொண்டிருப்பவர்களுக்கு அரசாங்க சர்வீஸில் முதல் இடம் கொடுக்கப்படும் என்றாலும், இனி அஸிஸ்டென்ட் ஸர்ஜன் வேலைக்கு நபர்களைத் தெரிந்தெடுக்கும் போதும், இராணுவ சர்வீஸ் செய்தவர்களுக்குத்தான் அந்த வேலை என்று விதி செய்யப்படுமா? அதாவது இராணுவ சேவை செய்துவிட்டுத் திரும்புவவர்களுக்கு அஸிஸ்டென்ட் ஸர்ஜன் வேலை கொடுப்பது தவிர, இனி அஸிஸ்டென்ட் சர்ஜன் வேலைக்கு நபர்களை எடுக்கும்போதும், முதலில் இராணுவ சர்வீஸ் ஓரளவு செய்திருக்கவேண்டும்; அப்படிச் செய்தவர்களுக்குத்தான் அஸிஸ்டென்ட் சர்ஜன் வேலை கொடுப்போம் என்று விதியை மாற்றியமைக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

[4th February 1966]

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : இராணுவ சேவை செய்திருந்தால் அஸிஸ்டென்ட் ஸர்ஜன் வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்ற விதி ஒன்றும் இல்லை. ஏற்கனவே இராணுவ சர்வீஸுக்குப் போயிருக்கிறவர்களுக்கு Certain posts ரிசர்வ் பண்ணி வைத்திருக்கிறார்கள்.

9-30
உ.ம.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத்தலைவர் அவர்களே, ராணுவ சேவை செய்து விட்டு திரும்பி வருகிற டாக்டர்களுக்கு சம்பளத்தில் பிரத்தியேகமாக சலுகை அளிக்கிற திட்டமிருக்கிறதா? இல்லையென்றால் இனி ஏற்படுமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : ராணுவ சேவை செய்துகிறவர்களுக்கு அங்கு கொடுக்கப்படுகிற சலுகைகள் இங்கு அஸிஸ்டென்ட் சர்ஜன்களுக்கு கொடுப்பதே அதிகம்தான். அவர்கள் ராணுவ சேவை செய்து விட்டு டிமாயிஸிஸ் செய்து இங்கு திரும்பி வரும்போது அவர்கள் சர்வீஸ், ஸ்கேல்ஸ் ஆஃப் பே, எல்லாவற்றையும் வைத்து பரிசீலனை செய்து இங்கு எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமோ அதைக் கொடுப்பார்கள்.

திரு. வை. சங்கரன் : இனியாவது அஸிஸ்டென்ட் சர்ஜன் வேலைக்கு எடுப்பதற்கு முன்னால் குறிப்பிட்ட அளவு, இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாவது ராணுவ சேவை செய்திருக்கவேண்டுமென்று ஒரு விதியை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா?

கனம் சபாநாயகர் : அந்த மாதிரி கண்டிஷன் இல்லை என்று கனம் அமைச்சர் சொல்லி விட்டார்களே. கட்டாயமாக அவ்விதம் சேவை செய்திருக்கவேண்டுமென்று சொல்ல முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்களே?

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : நம் ராஜ்யத்திலிருந்து எத்தனை டாக்டர்கள் ராணுவ சேவைக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள்? எனக்குத் தெரிந்த வரையில் நம் ராஜ்யத்திலிருந்து அதிகமாகச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் திரும்பி வரும்போது பூராப் பொறுப்பையும் நம் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமானால் இனி படித்து வருகிறவர்களின் நலன் பாதிக்கப்படாதா? மற்ற மாநிலங்களும் இந்தச் சமையைக் கொஞ்சம் கமக்கக் கூடாதா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : நம் மாநிலத்தில் இருந்து சென்றிருக்கிற அத்தனை டாக்டர்களையும் நாம்தான் அப்ஸார்ப் செய்ய வேண்டியிருக்கும். நம் அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது, அவர்களை இன்டர் சேஞ்ச் செய்யவேண்டுமென்று. அதுபற்றி இன்னும் முடிவு எடுக்கவில்லை. அவர்கள் திரும்பி வந்தால் நம் சர்வீஸில் 50 சதவிகிதம் ரிசர்வ் போஸ்ட்ஸ் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. சா. கணேசன் : இப்போது தமிழகத்தில் இருக்கிற பல் வேறு ஆஸ்பத்திரிகளில் டாக்டர்கள் இல்லை என்ற குறையும் அல்லது முறையீடும் இருந்து கொண்டிருக்கிற நிலையில் மிலிட்டரி சர்வீஸிலிருந்து வருகிறவர்களுக்கும், புதிதாக பயிற்சி பெற்று

[4th February 1966]

வருகிறவர்களுக்கும் இன்னும் அதிகமாக நம் மாநிலத்தில் இடம் இருக்கும் என்பது அரசாங்கத்தின் கருத்தா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : அப்படித்தான், பல மருத்துவ மனைகளில் டாக்டர்கள் இல்லாத குறைகளை எல்லாம் உத்தேசித்துத்தான் அதிகப்படியாக போஸ்ட்களை சாங்ஷன் செய்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஏறத்தாழ 250 முதல் 300 க்கு குறையாமல் டாக்டர் பரீட்சையில் தேறி வருகிறார்கள். அவர்களை போஸ்ட் செய்ய டாக்டர்கள் இல்லாத மருத்துவ மனைகளில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

கனம் சபாநாயகர் : இடம் இருக்கிறது. ஆனால், இவர்கள் போக மறுக்கிறார்கள்; அப்படியே போஸ்ட் செய்தாலும் ரிஸைன் செய்து விட்டு அங்கேயே இருந்து விடுகிறார்கள்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, டாக்டர்களுக்குப் படித்து வருகிறவர்களுக்கு கட்டாய ராணுவ சேவை செய்யவேண்டுமென்ற விதி இப்போது இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். கட்டாய ராணுவ சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற விதி இல்லாவிட்டாலும் கட்டாயமாகப் பராமரி ஹெல்த் சென்டர்களில் பணி புரியவேண்டுமென்று விதி இருக்கிறதா? அப்படி இல்லை என்றால் அந்த விதி சேர்க்கப்படுமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : கட்டாய விதிகள் பல போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், கட்டாயப்படுத்துவது கடினம். 11½ ஆண்டுகள் பராமரி ஹெல்த் சென்டரில் சேவை செய்வதற்கும், 6 மாத காலம் பப்ளிக் ஹெல்த் டெபார்ட்மென்ட் என்று வைத்து இரண்டு ஆண்டுகளாவது இப்படி செய்யவேண்டுமென்று ஏற்கனவே உத்தரவு இருக்கிறது.

திரு. வை. சங்கரன் : சண்டையேற்பட்டபோது மத்திய சர்க்காரிலிருந்து நம் ராஜ்ய சர்க்காரிடம் army க்கு எவ்வளவு டாக்டர்கள் தேவை என்று அவர்கள் கேட்டிருந்தார்கள்? அதற்கு எவ்வளவு பேர்கள் மனுச் செய்து கொண்டார்கள்? எவ்வளவு பேர்கள் நேர்நெடுக்கப்பட்டார்கள்?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : 1962-ல் 91 ஆக்ஷமிப்பு ஏற்பட்ட போது 400 டாக்டர்கள் கேட்டிருந்தார்கள். அப்போது நம் மாநிலத்திலிருந்து ஏறத்தாழ 50 டாக்டர்கள் அனுப்பப்பட்டார்கள். இப்போது மாகிஸ்தான் ஆக்கிரமிப்பு ஏற்பட்ட போது அவர்கள் அதிகப்படியாக கேட்கவில்லை. மாநில வாரியாகப் பிரித்து ஒரு பர்சன்டேஜ் லிமிட் செய்து நம் மாநிலத்தில் இருந்து உடனடியாக 25 டாக்டர்களை அனுப்பச் சொல்லியிருந்தார்கள். பதினெட்டு டாக்டர்கள் ஏற்கனவே சென்றிருக்கிறார்கள், செப்டம்பர் வரையில், அதன் பிறகு டாக்டர்களின் எண்ணிக்கை ஐயப்பற்றிய தகவல் என்னிடம் இல்லை.

[4th February 1966]

திரு. சா. கணேசன் : மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கு மாணாக்கர் களைப் பொறுக்கி எடுக்கும்போதே குறைந்தபட்சம் இவ்வளவு ஆண்டுகள் பொது ஆஸ்பத்திரிகளில் அவர்கள் சேவை புரிய வேண்டுமென்று ஒரு கட்டாய விதியைப் போட்டு அதன் பிறகு மாணாக்கர்களை பொறுக்குவதாக இருந்தால் இன்னும் அதிகப் பயன்கிடைக்கும் என்பதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறதா? அப்படியானால் அதன் மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள உத்தேசம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : இப்போது ஹெல்த் சர் ஸர்வீஸ் பால் செய்த பிறகு இவ்வளவு ஆண்டுகாலம் செய்ய வேண்டுமென்று இருக்கிறது. கட்டாயப்படுத்துவது இயலாது.

The rule is there, that they should serve in the Primary Health Centres but there is no binding agreement between the doctors and the Government.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சர்க்கார் வேலை என்றால் இதை இவ்விர்ப்பு செய்யலாம். சர்க்கார் வேலை இல்லாமல் ப்ரைவேட் பிராக்டிஸிங் சென்று விடுகிறார்கள். முதலில் ஒத்துக்கொள் கிறார்கள். பட்டம் பெறுகிறார்கள். பின்னர் வரவில்லை என்று சொன்னால் என்ன செய்யமுடியும்? அதுதான் யோசிக்க வேண்டி யிருக்கிறது.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஐந்து ஆண்டுகள் படித்த பிறகு ஒரு ஆண்டு அல்லது இரண்டு ஆண்டுகள் ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டர்களில் பணி புரிந்த பிறகுதான் எம்.பி.பி.எஸ். பட்டம் வழங்கப்படும் என்ற முறையில் கட்டுப்படுத்த வழிவகைகள் ஏற்படுத்தப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எம்.பி.பி.எஸ். பட்டம் வழங்க வில்லை என்று சொன்னால் அவர்களை வேலையில் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது.

திரு. எஸ். முருகையன் : இரண்டு ஆண்டுகள் ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டரில் வேலை செய்யவேண்டுமென்று தெரியப்படுத்தியிருப்ப தாகச் சொன்னார்கள். தொடர்ந்து ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டரி லேயே வேலை செய்கிறவர்களுக்கு விசேஷச் சலுகை ஏதாவது அளிக்கப்படுமா? அப்படியானால் இதற்கு பலர் முன்வருவார்கள் அல்லவா? இதைப் புனர் பரிசீலனை செய்து இது போன்ற ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தொடர்ந்து ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்டரில் எந்த டாக்டரும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேல் இருக்க, என்; ஒரு வருடமே இருந்து பணியாற்றுவது என்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. தொடர்ந்து எவ்வளவு ஆண்டுகள் இருக்கிறார்கள் என்பதுபற்றி என்.சிடம் தகவல் இல்லை. தனிப் பட்ட சலுகை கொடுக்கப்பட மாட்டாது.

[4th February 1966]

மதுரை மாவட்டத்தில் மஞ்சள் காமாலை

* 98 கேள்வி.—திரு. து. ப. அழகமுத்து : கனம் சுகாதார
 திரு. ஆ. தங்கவேலு : } அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா :—

(அ) மதுரை மாவட்டத்தில் மஞ்சள் காமாலை நோய் பாவி வருவது சர்க்காரின் கவனத்திற்கு வந்ததா?

(இ) ஆமெனில் என்ன தடுப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : (அ) & (இ) மதுரை மாவட்டத்தில் மஞ்சள் காமாலை நோய் பாவிவரவில்லை. திண்டுக்கல் நகராட்சிப் பகுதியிலும், மதுரை நகராட்சிப் பகுதியிலும் மஞ்சள் காமாலை நோயின் அறிகுறிகளுடன் இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக இந்நோய் சிலருக்கு ஏற்பட்டது. தடுப்பு முறையாக, தூநீர் வழங்கல் ஆதாரமும், எனைய நீர் நிலைகளும் க்ளோரின் மருந்தால் தாய்மை ஆக்கப்பட்டன. பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலிருந்து எடுத்த நீரின் மாநிரிகளைப் பாசுபாடு செய்ததன் மூலம் கண்டு பிடித்த குறைபாடுகளைச் சீர் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கும் படிச் சம்பந்தப்பட்ட நகராட்சிகளைக் கேட்டுள்ளோம். பொதுச் சுகாதாரப் பணியாளர்கள் ஹோட்டல்கள் அனைத்தையும் அலை துப்புரவாக வைக்கப்பட்டுள்ளனவா என அவ்வப்போது பார்வை பிடிட்டனர். தூசு படிந்து, ஈ மொய்த்த உணவுப் பண்டங்கள் விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தால் அவை கைப்பற்றப்பட்டு அழிக்கப்பட்டன. ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களின் மருத்துவ அதிகாரிகள் அனைவரும் அவசியமான நடவடிக்கைகள் விரைந்து மேற்கொள்ளுமாறு உத்தரவிடப்பட்டுள்ளனர்.

திரு. ஆ. தங்கவேலு : இந்த மஞ்சள் காமாலை நோய் எப்படி ஏற்படுகிறது? என்பதை அறியமுடியுமா?

கனம் சபாநாயகர் : இது டெக்னிக்கல் க்வஸ்சின்.

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : இது ஒரு டெக்னிக்கல் க்வஸ்சின். குடிதண்ணீரில் அழுக்கு கலந்திருப்பதால் வருகிறது என்பது டாக்டர்களின் ஒப்பினியன்.

MR. SPEAKER : So, for further questions, the hon. Member can go to a doctor.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, since jaundice is prevalent not only in the Madurai district but also in other places, will the Government take preventive measures to arrest the spread of this disease?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Yes, all necessary precautions have been taken by chlorinating the drinking water and, as a precautionary measure, the protected water supply sources have also been chlorinated.

4th February 1966]

மதுரை நகர்

* 99 கேள்வி.—திரு. கரு. சீமைச்சாமி : கனம் சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) மதுரை நகரை விரிவுபடுத்தி கவர்ச்சியான நகரம் ஆக்கும் திட்டம் ஏதேனும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : (அ) & (இ) மதுரை நகராட்சிக் கமிஷனர் குறிப்பிட்ட சில கிராமங்களை மதுரை நகராட்சிக்குள் சேர்க்க வேண்டுமென்று சில செயற்குறிப்புகளை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியுள்ளார். அவை ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

சேதுக் கால்வாய் திட்டம்

* 100 கேள்வி.—திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் கூட்டுறவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சேதுக்கால்வாய் திட்டத்திற்கான இறுதி எஸ்டிமேட் (Final Estimate) தயாரிக்கப்பட்டுவிட்டதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் உத்தேச மதிப்பீடு எவ்வளவு?

(உ) இது சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கத்தின் முடிவு என்ன?

கனம் திரு. நல்ல சேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : (அ) முதல் (உ) வரை : சேது சமுத்திரத் திட்டத்திற்கான மதிப்பீட்டுச் செலவை இந்திய அரசு இன்னும் இறுதியாக முடிவுசெய்யவில்லை.

கனம் சபாநாயகர் : கேள்விகள் முடிவடைந்தன.

(Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.)

II.—ADJOURNMENT MOTIONS.

(1) ALLEGED LAWLESSNESS IN THE OFFICE OF 'DAILY THANTHI'.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri M. Kalyanasundaram has given notice of an adjournment motion to discuss the alleged situation arising out of lawlessness in the office of the 'Daily Thanthi'. I would like to know how it is a matter of public importance. Is it not a matter concerning a few individuals only? I think the matter does not involve more than ordinary administration of law. Anyway the hon. Member may explain how the matter comes under an adjournment motion.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சட்டப்படி எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்க உரிமையுண்டு. அந்தக் கட்டடம் ஒரு பத்திரிகையாலயத்திற்கு, தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கலாம். நான் தினத் தந்தி' பத்திரிகையாலயத்தைப் பற்றித்தான் குறிப்பிடுகிறேன். முதலாளியே அடியாட்களை வைத்து தொழிலாளர்களை 'வேலையிலி

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [4th February 1966]

குத்து வேளியே போ; இல்லாவிட்டால் வாரியாயே எடுத்து விடுவோம்' என்று கூறி அவர்களை அடிக்கிறார்கள். நனியப்பட்டவர்களுடைய சொந்தக் குடும்ப விஷயமாக இருந்தால் கூட அங்கு கொலை பண்ணுகிறார்கள் என்றால் அதை அரசாங்கம் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா? அங்கு வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களைச் சங்கத்தில் இருந்து விலக்க வேண்டுமென்பதற்காக, முதலாளியை எதிர்த்து ஆர்ப்பாட்டம் போடுபவர்கள் என்பதற்காக முதலாளி அடியாட்களை எளி அத்தக் கட்டப்படுத்திடுகின்றனையே தொழிலாளர்களை அடிக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் அரசாங்கம் இருக்கிறது என்ற பரம் கூட இல்லாமல் இந்தக் காரியம் அங்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் மீது பாபமுதந்தல் தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது. அங்கு அமைதியை நிலைநாட்ட வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. அங்கு அமைதி ஏற்படாதவற்றினால் அமைதி ஏற்படுகிற வரையில் பத்திரிகையாலயத்தைத் திறக்கக்கூடாது என்று முடிவிட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவிடவேண்டும்.

MR. SPEAKER: What for are the Police and the Courts of Law there? The hon. Member comes direct to the Legislature. There are the Police and the Courts of Law that can be approached in such matters for obtaining an order under Section 144, Criminal Procedure Code, and for getting protection against alleged harassment.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: போலீஸில் புகார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். போலீசார் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எமாற்ற என்னென்ன தந்திரங்களைக் கையாள வேண்டுமோ, அதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கான தந்திரங்களைக் கையாள்வார்கள். அவருக்கு எதிராக போலீஸ் சக்தியற்றதாக இருக்கிறது. இதை நான் அரசாங்கத்தின் விசேஷ கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தொழிலாளர் தகராறுப் பிரச்சினை ஒன்று; மற்றொன்று ஒழுங்கு அமைதியை நிலைநாட்டுவது. எதைப் பற்றி இருந்தாலும், சம்பந்தப்பட்டவர்கள், முக்கியமாகத் தொழிலாளர்கள் அரசாங்கத்திடம் புகார் செய்தால் அதற்கு மேல் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள முடியும். இதற்கு முன்பு புகார் வந்து ஓரளவு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலே யாருடைய செல்வாக்குக்கோ உட்பட்டிருக்கிறார்கள், பாரபட்சமாக நடக்கிறார்கள் என்று கூறுவதற்கு இடமில்லை. ஆகவே, மேலும் ஏதாவது சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குக் குறை இருந்தால் அவர்கள் அதிகாரிகளிடம் தெரிவித்து நிவாரணம் இல்லையென்றால் பின்னர் அரசாங்கத்துக்குத் தெரிவிக்கலாம். அவ்வாறு தெரிவித்தால் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அதை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளும். ஆகவே, இது ஒத்திவைப்புப் பிரேரணைக்கு உரியதல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

4th February 1966]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள், அரசாங்கம் பாரபட்சம் காட்டுவதாக நான் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அவ்வாறு நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கை பொதுமனதாக இல்லையென்று சொன்னேன். அந்தத் தொழிலாளர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் அறிக்கையை கொடுத்து குறைகளைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அமைதியை நிலைநாட்டுவதிலே முதலாளிக்குப் பொறுப்பு உண்டு. அதை அவர் செய்யத் தவறினால் அந்தப் பத்திரிகையாலயத்தைத் திறக்கக் கூடாது என்று உத்தரவு போடுவதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை.

MR. SPEAKER: What is it that the hon. Member expects? Does he expect this House to direct anybody to pass an order under Section 144?

SRI M. KALYANASUNDARAM: This House can direct the Government.

MR. SPEAKER: How can that be done without observing due process of law?

SRI M. KALYANASUNDARAM: Section 144 is only preventive in character.

MR. SPEAKER: Yes. It is preventive. But, even if it is preventive action, it must be taken according to the procedure to be followed.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: அரசாங்கம் ஊர்வலம் நடத்துவதைத் தடை செய்யவில்லையா? கூட்டங்கள் நடத்துவதை அரசாங்கம் தடை செய்யவில்லையா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Perhaps, there is one solution according to the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram. If the hon. Member's suggestion has to be given effect to, this House must pass a resolution that what has been done is wrong on the part of the proprietor of the newspaper. Then the proprietor of the newspaper could be hauled up for contempt of the House. That is the only course that could be adopted.

MR. SPEAKER: I do not think this is a matter which could be discussed here under an adjournment motion. Hence, I withhold my consent to it.

(2) ALLEGED UNREST IN VELLORE OVER LEASE OF LAND TO CHURCH OF SOUTH INDIA.

MR. SPEAKER: The hon. Members Sri K. R. Sambandam and Sri M. Kalyanasundaram have given notice of another adjournment motion to discuss the alleged unrest in Vellore. The hon. Member Sri K. R. Sambandam is not in his seat. So the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram may explain how this matter can be considered under an adjournment motion.

[4th February 1966]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இது வேலூர் நகரத்தில் பொது உபயோகத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருந்த நிலம். 1857 சூதந்திரப் போராட்டத்தில் வீழ்ந்த ராணுவ வீரர்களுக்கு ஞாபகச் சின்னம் இருக்கிறது. அதையும் சேர்த்து சுமார் 4 ஏக்கர் நிலத்தை சர்ச் சுக்கு நீண்டகால வாடகைக்கு விடுவதாக மத்திய அரசாங்கம் உத்தரவிட்டு, நிலம் மாற்றிக் கொடுக்கப்பட்டு, தற்போது சர்ச்சம், சர்ச் பணியாளர்களுக்கான குடியிருப்பு இடமும் கட்டுவதற்காக தென்னிந்திய சர்ச்சைச் சேர்த்தவர்களால் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் நகரத்தில் அமைதிக் குறைவான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பொதுமக்கள் ஆட்சேபிக்கிறார்கள். பொதுமக்கள் குறை என்ன என்பதை நமது அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்து, சர்ச் நிர்வாகஸ்தர்களையும் கூப்பிட்டு மத அடிப்படையில் தகராறுகள் ஏற்படக்கூடாது என்று தெரிவித்து, அமைதியான முறையில் இந்தத் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும். கடந்த இரண்டு மூன்று வருஷகாலமாக இந்தப் பிரச்சினை நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி இந்தச் சபை என்ன கருதுகிறது என்பதை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் கூற வேண்டுமென்பதற்காக இந்தப் பிரேரணையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது விஷயமாக பத்திரிகையில்தான் பார்த்தேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் பத்திரிகையில்தான் பார்த்திருப்பார்கள்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கலெக்டர், முதலமைச்சர், டிபென்ஸ் மினிஸ்டர், பிரதமர் எல்லோருக்கும் மெமோரண்டம் அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இப்போது இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்யக்கூடும் என்ற தகவல் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் விரும்பினால் இதைப் பற்றிய விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டுக் கொடுத்தால் இன்றைக்குக் கிடைத்த தகவல்களை வைத்து நானாக்கு வேண்டுமானால் விவரம் சொல்லாம். தெரிவிக்கக் கூடும் என்று நினைக்கிறேன். இதை ஒத்தி வைப்பு பிரேரணையாக ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை.

MR. SPEAKER: I do not think this is a fit subject for discussion under an adjournment motion. Hence, I withhold my consent to it.

(3) ALLEGED UNREST OVER STOPPAGE OF STIPENDS TO THE ELEMENTARY GRADE TEACHERS TRAINING SCHOOL STUDENTS.

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri N. Rajangam has given a notice of an adjournment motion to discuss the serious situation created by the discontinuance of the usual stipends given to the students of the elementary-grade teachers' training schools and the consequent unrest among them.

[4th February 1966] [Mr. Speaker]

This again is not a matter for an adjournment motion. It is only a matter of day-to-day administration. The hon. Member can put a short-notice question to be answered by the concerned hon. Minister. So, I disallow the adjournment motion.

III.—CALLING ATTENTION TO THE CRISIS IN THE TEA INDUSTRY IN THE NILGIRIS DISTRICT DUE TO POWER-CUT.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: அரசாங்கம் விதித்த மின்சார வெட்டின் காரணமாக நிலகிரி மாவட்டத்தில் தேயிலைத் தொழில் சம்பந்தமாக நிலவும் வருந்தத்தக்க நெருக்கடி நிலையும் சிறு அளவில் தேயிலை பயிரிடுவோருக்கும், தேயிலைத் தயாரிப்புத் தொழில்சாலைகளுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள, பெருந்த நஷ்டமும் குறித்த அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயத்தைக் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Speaker, Sir, I wish to make the following statement.

As the House is aware, the Government have been reluctantly obliged to impose a cut in the supply and consumption of electricity in the State with effect from the 1st November 1965, due to poor hydel storages consequent on the failure of south-west monsoon. This cut in supply has naturally constricted production capacity in various industries including the tea industry.

A 25 per cent cut is applicable to tea estates and tea factories in the State. A large number of representations were received from the industry requesting exemption from the cut. But in view of the critical power position, this request for total exemption from power cut could not be acceded to. However, the question of giving the maximum possible relief has been discussed with representatives of the industry periodically and various reliefs have been granted.

In November 1965, immediately after the imposition of the power cut, the tea factories requested additional power for November 1965. The cut on supply to tea estates and factories which had tea leaves to process and had no generators of their own was accordingly reduced to 10 per cent during November 1965, upon certain conditions. Subsequently, however, the cut during December 1965, was restored to 25 per cent. When it was represented during January 1966, that some of the estates and factories required additional power which they could consume at night from 10 p.m. to 6 a.m. the next day, it was considered that additional night supply might be given to factories that required it, provided a small quota could be fixed for the day. But estates were not enthusiastic to avail themselves of night supply keeping to a low day consumption. Estates which applied for such additional supply during January 1966, have been granted appropriate additional night supply. Requests for additional night supply required

[Sri R. Venkataraman] [4th February 1966]

during the current and subsequent months will be considered with the utmost possible sympathy, on receipt, consistently with the supply position.

As a result of the representation that the generators owned by some of the estates and factories were old and could not generate power to their full capacity, the Government have ordered that the rating might be finalised by the Superintending Engineer with reference to the present condition of the generators, and the supply of additional power might be made for essential operations during day subject to fixation of appropriate quota.

It will thus be seen that the Government have given the maximum possible relief to the tea industry and any further relief required will be given to the extent possible.

IV.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரை மீது நடைபெறுகிற இந்த விவாதத்தில் நானும் சலந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பை அளித்ததற்காக நங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

இந்த சட்டமன்றம் கூடிய நேரம், இந்திய பிரதமர் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களை இழந்து பெரிய துக்கத்தில், பெரும் அதிர்ச்சியில் இருக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையில் இந்திய மக்கள் எல்லாம் துயரத்தில் இருக்கின்ற நேரமாக இருந்தது. முதலில், மறைந்த திரு. சாஸ்திரி அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும், இந்திய குடிமக்களுக்கும் கொண்டிருக்கும் ஆழ்ந்த துயரில் என்னுடைய பங்கையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காலஞ்சென்ற சாஸ்திரி அவர்கள் மிகப் பெரிய மாமனிதனை ஒரு புகழ்பெற்ற தலைவனை இருந்து, பெரியதொரு தலைவர் என்ற பெயரைப்பெற்றுக்கொண்டு நம்மை மீளாது துக்கத்தில் ஆழ்த்திவிட்டு காலஞ்சென்று விட்டார்கள். இந்தியத் திருநாடு பகைக்கடலில் இன்றைய தினம் கற்பாறை போல் நின்று கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கற்பாறையை மூழ்கடிப்பதற்கு எத்தனையோ பகை நாடுகள் எல்லாம் போதின. அவற்றுக்கெல்லாம் சீர் குலையாமல், சின்னாபின்னமாகமல் நமது மண்ணரிமையை பெரிதென மதித்து, மானத்தை காப்பாற்றுவதற்காக போராடிய அந்த வீர திருமகனுடைய செயல் இந்திய நாட்டில் அவரை பெருந்தலைவராக உயர்த்திவிட்டது. எளிமையான சபாவும், பார்த்தாலே கருணை கொள்ளும் உள்ளமும், பொதுப்பணியில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு எவ்வாறு பண்பாடு இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஓர் உதாரணமாகவும் இருந்த சாஸ்திரி அவர்கள் மறைந்த செய்திகேட்டு இந்திய நாட்டு குடிமக்கள் மட்டுமல்ல, உலகம் முழுவதும் கண்ணீர் வடித்தது. சாஸ்திரி அவர்கள் கொண்டிருந்த கொள்கையில் எங்கையுமே

4th February 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

எதிர்க்கட்சியினருக்கு வேறுபாடுகள் இருந்தபோதிலும் அவர்கள் மாணம் அடைவதற்கு முன்னால் செய்து காட்டிய செயல்— டாஷ்கண்ட் நகரில் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம் இதன் காரணமாக அவருடைய பெயர் உலக மாண்புமிகளின் வரிசையில் முதன்மை பெற்றுவிட்டது என்றே சொல்ல வேண்டும். படுகொண்டு மாதங்களாக இந்தியப் பிரதமராக இருந்து ஆட்சி செய்த சாஸ்திரி அவர்கள் முதலாவது அவர் இந்திய பிரதமராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நேரத்தில், 82 வயதான அவருடைய அன்னை யார் சொன்னார்கள் “என்னுடைய மகன் இந்திய நாட்டுக்காக போராடுவான்; அதில் அவனுடைய இன்னுயிரை கொடுக்கவேண்டி வந்தாலும் கொடுப்பான்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அன்னை யாரின் அந்த திருவாக்கை நிறைவேற்றும் மைந்தனாக, யாருக்கும் கிடைக்காத பெருமையாக—மாபெரும் சாதனைகள் நிறைவேற்றி விட்டு சென்றுவிட்டார்கள். தர்யாரின் கருத்துக்கு எடுத்துக் காட்டாக அவர் மறைந்துவிட்டார். இந்தியாவிலிருந்து சென்று சில நாட்கள் டாஷ்கண்ட் நகரில் இருந்து டாகிஸ்தான் நாட்டோடு ஒப்பந்தம் செய்து கையெழுத்திட்டு அந்த மை உலருவதற்கு முன்பே மாண்டு போனார்கள். அவர் விட்டுச் சென்ற டாஷ்கண்ட் ஒப்பந்தம், அவருடைய மரண சாசனமாகவே இன்றையதினம் திகழ்கிறது. ‘ஒன்று மனித குலம் போரை நிர்மூலமாக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் போர் மனித குலத்தை நிர்மூலமாக்கிவிடும்’ என்பதுதான் சாஸ்திரி அவர்கள் கடைசியில் விடுத்த செய்தி. 18 ஆண்டு களாக இருந்து வந்த பகைக்கு ஒரு முடிவு கட்டுவதற்காக— உலகத்தில் நாம் சமாதானத்தை விரும்புகின்றோம் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக வெளிநாட்டுக்குச் சென்றார். அப்படிப்பட்ட மாண்புமிகளின் நாட்டிலேயே நன் உயிரையும் அர்ப்பணித்தார். இதன் காரணமாக இன்றையதினம் அவருடைய உடலை தரிசிப்பதற்காக சாந்தி கட்டத்தின் அருகில் வைக்கப்பட்ட அவருடைய உடலை தரிசித்து தங்கள் மரியாதையை செலுத்திக் கொள்வதற்காக உலகின் எட்டுத்திக்குகளிலிருந்தும் பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களும், அமைதியில் உலக சமாதானத்தில் அக்கரை கொண்ட அத்தனை நாட்டு தலைவர்களும் வந்திருந்து பெருமைப்படுத்தினார்கள். எதிர்க்காலத்திலும் வந்து போவார்கள். இன்றைய தினம் டாஷ்கண்ட் பிரகடனம் நம்முடைய மரியாதைக்குரியது என்றும், அதை எவ்விதத்திலும் நிறைவேற்றியே தீருவோம் என்றும் தற்காலிக பிரதமராக இருந்த நந்தா அவர்களும், இப்போது பிரதமராக வந்திருக்கும் இந்திரா அம்மையார் அவர்களும் சொன்னார்கள். டாஷ்கண்ட் பிரகடனம் மரியாதை செய்வதற்குரிய ஒன்று மட்டுமல்ல, அதை திறமையுடன் நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு, அதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு இந்திய பேரரசுக்கு மட்டுமல்ல. மாநில வேண்டிய பொறுப்பு இந்திய பேரரசுக்கு மட்டுமல்ல. மாநில அரசுகளுக்கும் இருக்கிறது என்பதை—கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே—உங்கள் மூலமாக தெரிவித்து கொள்கிறேன். டாஷ்கண்ட் பிரகடனத்தைப்பற்றி சுப்ரீம் கோர்ட்டில் வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இதே நேரத்தில் நாம் காண்கிறோம். உலகத்தில் எங்குமே போராட்டம் என்பது இருந்தால் கூடாது. போர் என்பது கூடாது; எங்கும் அமைதிதான் நிலவேண்டும்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th February 1966]

என்ற ஒரு நிலைமை—என்ற ஒரு கருத்து இருக்கின்ற தேர்தல் நிகழ்ச்சியில் போர்டுக்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு வழக்கு போகக் கூடிய சூழ்நிலையும் இருக்கத்தான் செய்கின்றது. உலக சமா தானம் என்பது அத்தியாவசியமான ஒன்று என்பது மட்டுமல்லாமல் சாத்தியமான ஒன்று. 'It is not only a necessity but also a possibility' என்ற வகையில் டாஷ்கண்ட் பிரகடனம் அமைந்திருக்கிறது.

10-00
a.m.

இந்தச் சூழ்நிலையை வளர்ப்பதன் மூலமாக ஜனநாயகத்தை வளர்க்கவேண்டும். இந்தியத் திரு நாட்டிலே அமைதியான நிலையை ஏற்படுத்தி ஜனநாயகத்தின் அடித்தளத்தை வளர்க்க வேண்டும். அதற்கு, டாஷ்கண்ட் பிரகடனத்தை அமல்படுத்துகிறோம் என்பதற்கு அறிகுறியாக, பாதுகாப்புச் சட்டம் ரத்து செய்யப்படவேண்டும். வேறு மற்ற மற்ற வழக்குகள் ராபஸ் பெறப்படவேண்டும். கைதிகள் இருந்தால் அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும். நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல அரசியல் கைதிகள் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்; அதற்காக அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலும் சில வழக்குகள் இருக்கின்றன. நம்மாலே வழி காட்ட முடியும் என்ற அளவுக்கு அமைய வேண்டும். இதை நான் சொல்லக் காரணம், விவாதத்தின் காரணமாக என்பது மட்டுமல்ல, பாதுகாப்புச் சட்டம், அவசர காலச் சட்டம் தேவை என்று வாதாடுவார்கள். சீனக்காரன், படையெடுப்பு அபாயம் தீர்ந்து விட்டதா என்று சொல்லுவார்கள். ஒத்துக்கொள்கிறேன். தேச பக்தி என்பது யார் ஒருவருடைய ஏக போக சொத்து அல்ல. புலி வருகிறது, புலி வருகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு இன்றைக்கு அவசர காலச் சட்டம் அமலில் இருக்கிற காரணத்தினால் நான்கு பெரிய நீங்குகள் நிகழ்கின்றன. ஒரு பெரிய தீங்கு, அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டாவது தீங்கு; இன்றைய தினம் யாரை வேண்டுமானாலும் விசாரணை இல்லாமல் ஸ்டார் சேம்பர் சட்டம் போல், ஸார் ஆட்சியிலே 'உம்' என்றால் சிறைவாசம், "என்" என்றால் வனவாசம் என்று சொல்லுவார்களே அந்த மாநில யாரை வேண்டுமானாலும் சிறைக்குள் அடைக்கலாம். அதே போல், மூன்றாவதாக தோர்ட்டுகளுக்குப் போகிற உரிமை பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, அவசர காலத்தைப் பிரகடனப்படுத்துகிற உரிமை, தனி மனிதன்; இந்திய ஜனாதிபதியாக இருந்தாலும், தனி நபர் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு உட்பட்டு இருக்கிற போபாயங்கள் இன்றைக்கு இருக்கின்றன என்று வணக்கத்தோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். இதை நான் சொல்லுகிற நேரத்தில் அவர்கள் சொல்லலாம். 'அவசர கால நிலை எங்கே நீங்கியது? சீனவிடமிருந்து இன்றைக்குக் கூட நோட் வந்திருக்கிறதே' என்று, ஒப்புக் கொள்கிறேன். எங்கள் தலைவர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், 'அவசர கால நிலை இல்லை என்று கருதுகிறோம். இல்லை, அவசர கால நிலை இருக்கிறது என்று கருதுகிறோம் ஒன்று பொதுத் தேர்தலை ஒத்தி வைத்து விடுங்கள்; இல்லையென்றால் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ரத்து செய்து விடுங்கள்' என்று. நெருக்கடி இருக்கிறது என்று சொன்னால், இவ்வளவு நெருக்கடியில் பொதுத்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] 4th February 1966]

தேர்தல் தேவைதானா? 'ப்ளேட்' என்று சொல்லுவார்களே, இரண்டு பக்கங்களும் கூர்மை இருப்பது போல, இதைச் சொன்னால் அவர் அதைச் சொல்லுகிறார் அல்லது அதைச் சொன்னால் அவர் இதைச் சொல்லுகிறார். விவேகானந்தா கல்லூரியில் முதலமைச்சர் பேசினார்கள். 'சீனக்காரனைப் பற்றி ஒன்றும் பயம் இல்லை என்று சொல்லுவார்கள்; பயம் இருக்கிறது. ஆகவே, எம்ஜிஎன்சி வேண்டும்' என்று அப்போது அப்படிச் சொல்லுகிறார். 'தேர்தலை ஒத்திவைப்பதுங்கள் அல்லது பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ரத்து செய்யுங்கள்' என்று சொன்னால், 'தேர்தலைக் கண்டு பயப்படுகிறார்கள்' என்று வேறு இடத்தில் சொல்லுகிறார். ஏதாவது ஒரு வாதத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். இப்போது ஒரு புழுக்கம் இருக்கிறது. இது நீங்க வேண்டும் நல்ல முறையில் ஜனநாயகத்தின் அடித்தளத்தை அமைக்க வாய்ப்புகள் இப்போது இருக்கின்றன.

அடுத்தபடியாக, திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் பிரதமராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் யார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும் எங்களுக்கு ஒன்றுதான். இப்போது கவர்னர் அவர்கள் அவர்களுக்கு நல்வாழ்த்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய நல்வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்கு குறை காணுவதோ அல்லது விமரிசனம் செய்வதோ கூட முறையானது அல்ல எதிர் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில். கட்சியிலே தேர்ந்தெடுக்கும்போது போட்டி ஏற்பட்டிருக்கிறது. கடைத்தெடுத்த பிற்போக்குவாதி என்று சொல்லப்படுகிற திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களுக்கும், பண்டித நேரு அவர்களின் புதல்விக்கும் இடையே போட்டி இருந்திருக்கிறது. இது தீர்ந்த விவகாரம் என்றாலும், ஜனநாயக அமைப்பில் தேர்தல்கள் தவறு அல்ல என்றாலும், கட்சியின் அடித்தளத்தில் உள்ள விவகாரங்கள் இந்தத் தேர்தலால் மேல் மட்டத்தில் வந்திருக்கின்றன. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் 'மாநில முதல் அமைச்சர்கள் என்ன வோட்டர்களா?' என்று கேட்டார்கள். 'அவர்களுக்கு என்ன உரிமை?' என்று கேட்டிருக்கிறார். அதற்கு நான் எனது பலத்த கண்டனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பிரதமரைத் தேர்ந்தெடுக்க நாட்டிலே இருக்கிற சட்ட மன்றங்களுக்கு அக்கறை இருக்கிறது. அவர் அப்படிச் கூறியது சட்ட மன்றங்களை அவமதிப்பதாக ஆகும் அவர்களுக்கு இருக்கிற உரிமையைப் பறிப்பதாகும். மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் சொன்னார்கள், 'இவர்களெல்லாம் வோட்டர்களா?' என்று ஏதோ சந்தர்ப்ப வசத்தால் 500 பேர்கள் பார்விகளா? என்று அங்கத்தினர்களாக ஆகி விட்டார்கள் என்றால் அவர்கள் மென்ட் அங்கத்தினர்களாக ஆகி விட்டார்கள் என்றால் அவர்கள் தான் இந்த 48 கோடி மக்களின் தலைவியை நிர்ணயிக்க வேண்டுமா? அப்போது பிரமாதமாகச் சொன்னார்கள் காமராஜ் அவர்களைப் பற்றி. இன்னும் நன்றாகக் கூடச்செல்லலாம். அது நியாயமாக இருக்கலாம். பண்டித நேரு அவர்கள் இறந்தவுடனே கான்ஸென்ஸஸில் புதிய பிரதமரைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள், அது பெரிய காரியம் என்று சொன்னார்கள். இது இந்தியாவின் ஜனநாயக வலிமையை காட்டுகிறது என்று சொன்னார்கள். இந்தியா

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th February 1966]

இன்றைக்கு உணவுப் பிரச்சனை மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை. அந்தப் பிரச்சனையில் நாம் இப்பொழுது உழன்று கொண்டிருக்கிறோம். 18 அவுன்ஸ் கொடுக்கலாம் என்று ஆர்டும் சொன்னது போல் சொன்னார்கள். 18 அவுன்ஸ் கொடுக்கும்போது அவர்கள் இருக்கிறார்களோ இல்லையோ என்ற வகையிலே சொல்லிவிட்டுப் போனது போல் தான் இருக்கிறது. உண்மையான ஆர்வத்தோடு, எண்ணத்தோடு அப்படிச் சொல்லவில்லை என்று தான் கருத வேண்டியிருக்கிறது. புள்ளிவிவரங்கள் எத்தனையோ கொடுக்கப் படுகின்றன. யாருக்கு இந்தப் புள்ளி விவரங்கள்? லேப்ட் கார்ப்பேஷன் தலைவர் அவர்களே சொன்னார், இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் சரியாக இல்லை என்று. அதில் ஆச்சரியம் இல்லை. மத்திய சர்க்கார் உணவு அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் புள்ளிவிவரங்கள் ஒன்றும் சரியாக இல்லை. ஒரே ஒரு புள்ளிவிவரம் தான் சரி; அமெரிக்காவிலிருந்து வருகிற உணவு சம்பந்தமான புள்ளி விவரம் தான் சரி என்று சொன்னார். பெரியவர்களெல்லாம் இப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். வருஷா வருஷம் நாம் இப்படி புள்ளி விவரங்களை மட்டும் தான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். நம் முடைய சர்க்கார் புள்ளிவிவரங்களின் உற்பத்தியைத் தான் செய்து கொண்டிருக்கிறது. வேறு ஒரு அபிவிருத்திக்கும் இடமில்லை. நிலைமை எப்படி இருக்கிறது? உண்மையிலேயே உணவு நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. எரிமலையின் மீது நின்று மகுடி வாசிக்கிறார் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என்று நான் முன்பு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த எரிமலை தான் இன்று வெடித்திருக்கிறது கேரளாவில். இந்த உணவு வியாபாரத்தை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த வேண்டும். எல்லோருக்கும் பங்கீடு முறையில் உணவு கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும்; இடைத்தரகர்கள் கூடாது. பதுக்கல்காரர்களை ஒழிக்க வேண்டும்; மக்களுக்கு உணவு கிடைக்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியம் என்று பல தடவை சொல்லியிருக்கிறோம். எங்கே கவனித்தார்கள்? எங்கே நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? அன்று யாத்திரை போய்விட்டு வந்தார்கள் உணவு மந்திரி திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அமெரிக்காவுக்கு. திரும்பிவிட்டார்கள் பி. எல். 480 மூலம் உணவு தானியங்கள் வருகிறது என்று சொல்லிக் கொண்டு. இன்று கப்பல் வியாபாரி துறைமுகத்திற்குப் போவது போல் கடற்கரையில் காத்து நிற்கிறார். எங்கே பிரச்சனையை சமாளித்தோம்? 'ஸெல்ப் ரிலையன்ஸ்' என்று திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் கடற்கரைக் கூட்டத்தில் பேசினார்கள். நமக்கே நாம் என்று சொன்னார்கள். அது என்ன ஆயிற்று? எவ்வளவோ சொன்னோம். மந்திரிகள் வீட்டுப் புழக்கடையில் காய்கறிகள் விளைவிப்போம், சோம வார விரதம் இருப்போம். இவையெல்லாம் செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். அவையெல்லாம் எங்கே போனது? உணவு நிலைமை சரியாகப் போய்விட்டதா? அமெரிக்காவிலிருந்து தான் தானியம் வரவேண்டியிருக்கிறது. ஏழைகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். பெரிய ஜாயிண்டு ஸ்டாக் கம்பெனிஸ் துவக்கப்படுகின்றன. டாடா பிரீலா போன்றவர்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th February 1966]

களுக்கும், நம்முடைய மகாலிங்கம் போன்றவர்களுக்கும், டி.வி.எஸ். ஸ்தாபனத்தார் போன்றவர்களுக்கும் இவர்களுக்கெல்லாம் உதவி செய்கிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் நிலம் கொடுப்பது பற்றி யோசிப்பதாகத் தெரிகிறது. சர்க்காருடைய உணவுக் கொள்கை தோற்றுவிட்டது என்று தான் சொல்ல வேண்டும். சர்க்காருடைய கையாலாகாத தனத்தினால் தான் இந்தத் துறையிலே சர்க்கார் கொள்கை தோற்றுவிட்டது என்று துல்லியமாக விளங்குகிறது.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கையாலாகாததனம் என்று கூறுவதை நான் மறுக்கிறேன். அவ்வாறு சொல்வது சரியல்ல, நல்லது அல்ல. உணவுப் பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்கு சர்க்கார் எவ்வளவோ நடவடிக்கைகளை இன்று எடுத்துத் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மக்கள் அறிவார்கள். மகாலிங்கம் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டுச் சொல்வது நல்லது அல்ல. புள்ளிவிவரம் கொடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இவர்கள் அப்படி செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. பஞ்சாபில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எப்படி கொள்கை மாறுகிறது என்பதற்காகச் சொன்னேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் அதற்காக இங்கே பேயரைச் சொல்லியிருக்க வேண்டியதில்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்று தான் சொன்னேன். கொடுக்காமல் இருந்தால் ரொம்ப சந்தோஷம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு தரிசு நிலங்களை வழங்க வேண்டும். இதற்காக ஒரு படை அமைக்கவேண்டும் என்று கூட சொல்லப் படுகிறது.

ப்ரொக்யூர்மெண்டு என்று கூறுகிறோம். சாதாரணமாக ஏழை விவசாயிகள் தான் கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கிறது. பதுக்கல் காரர்கள் பதுக்கி வைத்துக் கொண்டு, பெரிய பிராசுதார்கள், மிட்டாதர்கள் லாபம் அடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். சொன்னால் கோபிப்பதில் பயன் இல்லை. எப்படியாவது போகட்டும் என்று விட்டுவிட முடியுமா? அதற்கான பரிகாரத்தைத் தேட வேண்டும். சொன்ன கொள்கையை சரியாக அமல் நடத்துகிறார்களா சர்க்கார்? இல்லை. விவசாய அபிவிருத்திக்காக இவ்வளவு கிணறுகளை வெட்டியிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறோம். கணக்கு நமக்குத் தெரியாதா? நானும் பொதுக் கணக்குக் குழு எில் உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறேன். 4,000 கிணறுகள் என்று சொன்னால், 2,000 கிணறுகள் பாதிக்கிணறுகள், 1000 கிணறுகள் தால்வாசிக் கிணறுகள் தான் என்று நமக்குத் தெரியாதா? புள்ளி

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th February 1966]

விவரங்களைக் கொடுத்து விடலாம். ஆனால், வேறு என்ன காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள்? இந்தப் பிரச்சனைக்கு நாம் என்ன பரிகாரம் தேடப்போகிறோம்? நான் சொல்லுகிறேன் என்று கோபித்துக்கொள்ளக்கூடாது. ஏழை, ஏரியவர்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? உரத் தொழிற்சாலை வைப்பதற்காக அமெரிக்காவிலும் நமது பொருளாதாரத்தை அபயமானம் வைத்திருக்கிறார்கள். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பெருமையோடு சொல்லுகிறார், அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் வரப்போகிறது என்று. ஏழை ஏரியவர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு சாதாரண தொழிலாளிகளுக்கு, அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு அது உதவிகரமாக இருக்குமா? அவர்கள் பட்டினியோடு அரசாங்கம் விளையாடுகிறது. விவசாயத் துறையினர் உற்பத்தி செய்யப்போகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷனுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கும், ஒரு கோடி ரூபாய் மாநில சர்க்கார் கொடுக்கும். அவர்கள் ஒவ்வொரு தொழிலிபருக்கும் ரூ. 10 லட்சம் வரையில் கடன் கொடுப்பார்கள். யார் கடன் வாங்குவது? பெரிய தொழிலதிபர்கள். ஏழையா தொழிற்சாலை நிறுவப்போகிறார்? அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் 10 லட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுப்பார்கள். மார்க்கெட்டும் கண்டுபிடித்துவிடுவார்கள். டிராக்டர்கள், இன்னும் வேறு வகையான சாதனங்கள், மசல் என்ஜின்கள் இவைகளெல்லாம் வாங்குவதற்கு, பணம் வேண்டுமல்லவா? அதற்கு அக்கிரகஸால் கொடிப் கார்ப்பரேஷன் கொடிப் வசதி செய்து கொடுப்பார்கள். கிராமத்திலுள்ள பெரிய விவசாய தார்கள், மிட்டாதார்கள் தான் வாங்கப் போகிறார்கள். இல்லை யென்று மறுக்க முடியுமா? அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷனினால் தொழில் அதிபர்களுக்கும் தான் நன்மையே தவிர, பிராசு தார்களுக்கு நன்மையே தவிர, ஏழை ஏரிய விவசாயிகள் எப்படி நன்மை அடையப் போகிறார்கள்? அவர்கள் எங்கே போய் இதை யெல்லாம் வாங்கப் போகிறார்கள்?

நாம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் விவசாயத்தின் பெயராலும், நீர்ப்பாசனத்தின் பெயராலும், கம்ப்யூனிபிடி பெ லெப்மெண்டின் பெயராலும் செலவு செய்குகொண்டிருக்கிறோம். இதனால் கணிசமான பலனை ஏழை ஏரியவர்கள் அடைந்திருக்கிறார்களா? பெரிய மிட்டாதார்கள், பிராசுதார்கள், தொழில் அதிபர்கள் தான் பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள். நமது தொழில் அமைச்சர் ஜப்பான் நாட்டிற்குச் செல்லப் போகிறார்கள். விவசாயிகளுடைய பட்டினியோடு விளையாடவேண்டாம் என்று தான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்று சொல்லுகிற பழைய காலத்து ஜூரிகைத் தலைப்பாகை கொள்கையை நான் ஆதரிக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இதை உணவுப் பிரச்சனையை சமாளிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். கேரள நிலைமையைப் பார்த்த பிறகு நாம் இதைப்பற்றி யோசிக்காமல் இருக்க முடியுமா? மக்கள் பட்டினியோடு விளையாடுவதா? ப்ரொக்யூர்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

4th February 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]
மெண்டு சரியாக நடத்தப்படவில்லை. இதனால் ஏழைகள் எவ்வளவு அவஸ்தைப்படுகிறார்கள்? எக்ஸ்கர்ஸ் உள்ளவர்களுக்கு ப்ரொக்யூர் மெண்ட்டிலிருந்து 'எக்ஸெம்ப்டன்' கொடுக்கப்பட்டதா? ஏழை ஏரிய விவசாயிகளிடம் நெல்லைக் கொள்முதல் செய்வதா? ஏன் பெரியவர்களிடம் லெனி முறையைக் கையாளக்கூடாது? ஏன் அவர்களிடமிருந்து கட்டாயக் கொள்முதல் செய்யக்கூடாது? பெரிய பிராசுதார்களிடமும் மிட்டாதார்களிடமும் இன்டென்ஸிவ் ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்ய வேண்டும். நடுத்தர விவசாயிகளிடம் ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்ய வேண்டும். அதற்குப் பாதிப் பங்கு தான் ப்ரொக்யூர் செய்ய வேண்டும். ப்ரொக்யூர்மெண்டு கீழே அடித்தளத்தில் உள்ளவர்களிடம் ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்யாமல் அவர்களை எக்ஸெம்ப்ட் செய்துவிடவேண்டும். ஏழைகளுக்கு தரிக நிலங்களைக் கொடுக்கலாம், உரத் தொழிற்சாலை துவங்கலாம் என்றெல்லாம் சொல்கிறோம். ஆனால், காரியத்தில் என்ன ஆயிற்று? லிந்திரி வடக்கே, இங்கே முந்திரி என்று எங்கள் தலைவர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னால், அப்பொழுது அது பற்றி கேலியாகப் பேசினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய நிலைமை என்ன? நடப்பது என்ன? புதிய கிணறுகள் கொட்டப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். வரட்டும், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், ஆனமலைத் திட்டம் வந்திருக்கக்கூடாதா? இராமநாதபுரத்தில் வகை திட்டத்திற்கு அடுத்த படியாக இருக்கிற திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கக் கூடாதா? கிணறுகள் வெட்டுவது மட்டுமல்ல, பெர்டினைஸ் கொடுப்பது மட்டுமல்ல, இன்னும் பல வசதிகள் செய்து தர பல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அந்த நிலையை சர்க்கார் உணர்வேண்டும். அரசாங்கம் இதையெல்லாம் உணர்வதற்காக தான் இதையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்கிறேன். குற்றம் சொல்வதற்காக என்று மட்டும் நான் இதையெல்லாம் சொல்லவில்லை. நமது மாநிலத்தில் உணவு உற்பத்தி நல்ல முறையில் பெருக வேண்டும். விவசாயம் நல்ல முறையில் அமைய வேண்டும். இருக்கிறது பி. எல். 480 திட்டம் முறையில் அமைய வேண்டும். இருக்கிறது பி. எல். 480 திட்டம் என்றால் என்ன பொருள்? சர்க்கார் தோற்றுவிட்டார்கள் உணவுக் கொள்கையில் என்று தானே பொருள்? விவக ருண்யமாகி விட்டார்கள். தோற்று விட்டார்கள் என்று தான் அர்த்தம். உங்கள் பெரிய தலைவர் திரு. காமராசர் அவர்களே நம்மை நாமே நம்பி வாழவேண்டும், அமெரிக்காவிலிருந்து உணவு வரவழைப்பது மானக்கேடு என்ற அளவுக்குச் சொன்னார். ஆனால் இன்று நடப்பதென்ன? நமக்கு நாமே என்ற நிலைமை எப்பொழுது வரப் போகிறது? ஜப்பான் நாட்டைப் பின்பற்றி இன்று ஜப்பானிகா இண்டிகா விதையைப் போடுகிறோம். ஆனால் மற்ற காரியங்களில் ஜப்பானைப் பின்பற்றுகிறோமா? அங்கு 100-க்கு 90 பேர் நிலத்தில் ஐயப்பவர்கள் அதன் சொந்தக்காரர்கள். இங்கு உச்ச வரம்பு உணவுப்பவர்கள் அமல் நடத்தப்பட்டதா? உணவு ப்ரொக்யூர் மெண்டுக்கு, உணவு தானியங்களை விநியோகிக்க பொது மக்கள் கொண்டுவர்ப்பவர்கள் அமைக்கப்படவேண்டும். விநியோகிக்கும் கமிட்டி ப்ரொக்யூர்மெண்ட் கமிட்டி, கொள்கை வகுக்கும் கமிட்டி என்று பொதுமக்கள் தொடர்பு கொண்ட கமிட்டிகளை நியமிக்க வேண்டும். அந்த வகையில் செய்து, காலம்சென்ற திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களின் முறையைப் பின்பற்றி, அவர்க

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [4th February 1966]

ஞாடைய மாயைப் பின்பற்றி காரியங்கள் செய்யப் படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பழி சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. உணவை அரசியல் ஆக்கக் கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றும் ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். இன்றைக்குத் தலைமைப் பதவியில் இருக்கும் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் வாழிபத்தின் வாரிசு, பிரதிநிதி. உடந்த ஆண்டு இங்கே மொழிப் பிரச்சினை போராட்டம் ஏற்பட்டபோது, தைரியமாக இங்கே வந்து பிரச்சினையை ஆராய்ந்தறிய வந்தார்கள். அவர்கள் இந்த மொழிப் பிரச்சினை மறு பரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டும் என்றார்.

(Re-thinking) தேவை, புதிய நோக்கம் தேவை என்று சொன்னார்கள். இது மிக முக்கியமான பிரச்சினை. இதற்கு ஒரு பரிசீலனை தேடியே அத வேண்டும். கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், மேல் சட்டையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் 'Let the sleeping dogs lie' தூங்குகிற நாய் தூங்கிக் கொண்டே இருக்கட்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லுவது சலபமான வழியாக இருக்காம். அது தூங்கி நாயாக இருந்தால். ஆனால் இந்த மொழிப்பிரச்சினை, இந்த இந்தப் பிரச்சினை தூங்குவது போல பாவினை செய்கின்ற நாய். தமிழுக்கு ஏற்படும் ஆபத்தை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நமது முதல் அமைச்சர் செல்வாக்குப் படைத்தவர்கள். இந்த ஆண்டு ஜனவரி 25-ம் தேதி மாணவர்கள் நடத்திய இந்த எதிர்ப்பு போராட்ட நினைவு தினம் தமிழகத்தா மாணவர்கள் நிறுபத்த நெருப்பு என்பதை நினைவித்திருக்கிறது. அந்த ஆர்வத்தை பல் கலைக் கழக மண்டபத்தில் திரு. சக்ரா அவர்களே பார்த்தார்கள். எனவே, மொழிப்பிரச்சினைக்கு பரிகாரம் தேட வேண்டிய பெரும் கடமை தமிழக அரசுக்கு உண்டு என்பதை மிகப் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் பிரச்சினை பற்றி ஏற்கனவே சொன்னார்கள். 50 கோடியில் 25 கோடி என்றால், எந்தாவது தவறான செலவு இருக்கிறதா? அதிகப் பணம் வேண்டும் என்றால் மத்திய சர்க்காரிடம் கேளுங்கள். அதிகமான வருமானத்திற்கு நாங்கள் வழிவகைகள் சொல்லுகிறோம். செலவு மடுங்கள். என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பது நல்ல காரியம். அது ஏழை எளியவர்களுடைய பிரச்சினை. ஏறுமுகமாக இருக்கும் விலைவாசிகளால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர்களுக்கு சரி யான பரிகாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. நா. துரைபாண்டியன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காலம்

[திரு. நா. துரைபாண்டியன்] 4th February 1966]

சென்ற பிரதமர் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுடைய நல்ல குணத்தைப் பற்றியும், அவர் 16 மாதங்களில் நமது நாட்டுக்குப் பெரும் புகழைத் தேடித்தந்த பெருமையையும், புகழாதவர்கள்

(திரு. மா. தண்டாயுதபாணி தலைமை)

நம்மிடத்தில் யாரும் இல்லை. குறிப்பாக அவர் பெரும் பதனியை வகித்து நாட்டின் பிரதமராக இருந்தும் கூட தனக்கென்று ஒரு விடுகூட இல்லாமல் இருந்தார் என்பதைப் பற்றி நாட்டிலுள்ள மக்கள் அத்தனைபேரும், குறிப்பாக எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் மிகவும் பாராட்டி அவருக்கு நன்றி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவருடைய முறையை நாம் எல்லோரும் கைத் திருக்கிறார்கள். அவருடைய அவருடைய ஆத்மா சாந்திபெற நாம் கொண்டால், இறந்துபோன அவருடைய ஆத்மா சாந்திபெற நாம் செய்யும் கடமைகளில் ஒன்றாக இருக்கும். தலைவராக வருகிறவர்கள் நாட்டுக்குப் பாடுபடுகிறார்கள், தேசத்திற்குப் பாடுபடுகிறார்கள், தன்னலம் அற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள், என்பதற்கு அவர்தான் எடுத்துக்காட்டாக இருந்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நாங்கள் அப்பேர்ப்பட்ட தலைவரை வைத்திருந்தோம், இன்றைக்கும் வைத்திருக்கிறோம் என்பதில் பெருமைப்படுகிறோம். அவ்விதமான தலைவர்கள் வேண்டும் என்று எல்லோருமே ஆசைப்பட்டால், நாட்டுக்கு பெரிய பாக்கியமாக இருக்கும். எப்போழுது எல்லோருக்கும் நாயக நாட்டில் இருக்கமுடியாது. எப்போழுது எல்லோருக்கும் ஓட்டு உரிமை கொடுத்தோமோ, ஆண், பெண் என்கிற பேதம் இல்லாமல் எல்லோரும் சமம் என்கிற தன்மையோடு காரியங்களை அணுகவேண்டும். இந்திரா காந்தி அம்மையார் இன்றைக்கு இப்படிப் பட்ட வேலைக்குப் புதிதாக வந்துவிடவில்லை. இதற்கு முன்னாலேயே அவர்கள் பல பல பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட எல்லா வேலைகளிலும் அவர்கள் தவறுகள் இல்லாமல் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். நாட்டில் மட்டுமின்றி, உலகத்திலேயே அவர்கள் யார் என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். அவர்களுடைய ஆட்சியில் இந்தியா மேலும் மேலும் பல்ம் அடையும், பெருமை பெறும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. இன்றைக்கு கிராமங்களில் பார்த்தால், பெண்கள் மத்தியில், குடும்பக் கருவிகளில் நம்முடைய இனத்தைச் சேர்ந்த இந்திரா காந்தி நாட்டின் தலைவராக இருக்கிறார். பெண்ணாகப் பிறந்த நமக்கும் அரசியலில் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்கிற விழிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை பிறந்திருக்கிறது. இந்த விழிப்பின் காரணமாக மற்றவர்கள் 67-ல் பெண்கள் சமுதாயம் ஒருமுகமாக அந்தப் பக்கமே சாய்ந்துவிடுமோ என்கிற ஐயப்பாட்டில் இருக்கிறார்கள்.

கவர்னர் உரையில் உணவுப் பிரச்சினை பற்றி மிகவும் விளக்கமாக தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சில ஊழல்களை மட்டும் எடுத்துச் சொல்லி இந்த அவையில் பேசப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. நா. துறைபாண்டியன்] [4th February 1966]

நான் ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், நாம் எல்லோருமே அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகிக்கிறோம். ஆகவே, அந்தக் காரியங்களுக்கும் நாம் அத்தனை பேர்களும் செய்வதாக அர்த்தம். நாட்டின் நன்மைக்காக யார் எதைச் செய்தாலும், எல்லோரும் செய்கிறார்கள் என்றுதான் பொருள்.

விலைவாசி அதிகமாகிய உடனே, விலைவாசிப் போராட்டம் நடத்தினார்கள். அதன் காரணமாகக் கட்டுப்பாடு வந்தது. அப்படி கட்டுப்பாடு வந்தவுடனே, கள்ளச் சந்தை உருவாகியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இது இயற்கை. ஒரு வீட்டில் 10 எலிகள் இருக்கின்றன என்றால், அங்கே ஒரு பூனையை வைத்தோம் என்றால், எல்லா எலிகளும் செத்துவிடாது. ஒரு எலி மிச்சம் இருக்கலாம். அதற்காக, 11 பூனைகளைப் போட்டோம் என்றாலும், எலி மிச்சமாகத்தான் இருக்கும். காரணம், அது இயற்கை. இப்போது என்னக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன், ப்ரொக்யூர்மெண்டில் போலீசாரே குறைபாடுகளைச் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ப்ரொக்யூர்மென்ட் சம்பந்தமாக அவரையே ஒன்று கேட்கிறேன். இந்த அலையில் யாராகிலும் கூறட்டும். எந்த ஊரில் யார் ஒருவர் எனக்கு இந்தனை முட்டை தேல் வருகிறது, என்னுடைய குடும்பத்திற்கு இவ்வளவு தேவை விதைக்கு இவ்வளவு தேவை, பணியாட்களுக்கு இந்தனை தேவை. பாக்கி இந்தனை முட்டைகள் இருக்கின்றன, ப்ரொக்யூர் செய்து கொள்ளுங்கள் என்று வந்து சொல்லுகிறார்களா? அல்லவா நல்ல எண்ணம் உடையவர்களைக் காட்ட முடியுமா? ஆகவே நான் விவசாயிகளுடைய வீடுகளில் புகுந்து எடுக்கவேண்டி வருகிறது. பெரிய மிராசுதார்கள், மிட்டாத்தார்கள் இவர்களை விட்டு விடுகிறார்கள் என்றார்கள். அப்படியொன்றும் இல்லை. எல்லோரிடமும் வாங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. ஆனால் நானே பார்த்திருக்கிறேன். ஒரு மிராசுதார் 500 முட்டை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அவர் என்ன செய்கிறார்? நிலம் இல்லாத தன்னுடைய பணியாளர்கள் ஒவ்வொருவர் வீட்டிலும், இங்கே 5 முட்டை; அங்கே 10 முட்டை, இன்னொரு இடத்தில் 15 முட்டை என்று பதுக்கிவிடுகிறார். அதைத் தெரிந்துகொண்ட கிராம வாசிகள், நல்ல எண்ணம் உள்ளவர்கள், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த வீடுகளில் சென்று ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இப்படி கள்ளத்தனம் செய்யும் போது சர்க்கார் கடினமான முறையில் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

தங்கம் திரட்டும்போது, தொந்தரவு செய்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. மற்ற ஜில்லாக்களைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், எங்கள் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், என்ன நடந்தது என்று என்னால் சொல்ல முடியும். கலெக்டர் அவர்களும், உதவி கலெக்டர் அவர்களும், ஒன்றாகச் சேர்ந்து வந்து சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள், இன்னும் கிராமப் பிரமுகர்கள் இவர்களைக் கூப்பிட்டு, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சமுதாயத்திலும், மதத்திலும், முக்கிய

[திரு. நா. துறைபாண்டியன்] 4th February 1966]

மானவர்களையும் கூப்பிட்டு இவர்களைக் கொண்ட கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியில் இருப்பவர்கள் இத்தனை கிராம தங்கம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. அவர்களும் மனதாரக் கொடுத்தார்கள். மற்ற கிராமங்களுக்குச் பெல்லும்போது, ஆபீசர்கள் தானாக யாரிடமும் தங்கம் கேட்கவில்லை. அந்த ஊரிலுள்ள முக்கியஸ்தர் களைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் அவர்களிடத்தில் கேட்பார். ஒருவர் கொடுக்க மறுத்தால், அவரிடமிருந்து 100 கிராம் தங்கம் வாங்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படும்போது, அவரும் அதைக் கொடுக்கச் சக்தி உள்ளவர்கள் என்று தெரிந்தால், அந்த நபருக்கு வேண்டிய வர் யார், சொந்தக்காரர் யார் என்று பார்த்து, அவரை வைத்துத் தான் ஒருவரிடம் அதிகாரிகள் அணுகுகிறார்களே தவிர, தாங்கள் ஒருவரிடம் அதிகாரிகள் இவ்வளவு கொடுக்க தாங்களாகச் சென்று கட்டாயம் இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்று எங்குமே கேட்கவில்லை. அப்படி கேட்டதாகவும் தகவல் இல்லை. நாங்கள் கிராமம் கிராமமாகச் சென்றோம். உண்மை என்ன என்று பார்த்தால், இந்தத் தேசத்தின் விடுதலைக்காக என்று எந்தக் குடும்பத்தார் பாடுபட்டார்களோ, அந்தச் சமுதாய அன்று எந்தக் குடும்பத்தார் பாடுபட்டார்களோ, அவர்கள் தான் யத்தார் பெரும் பங்கு கொண்டார்களோ, அவர்கள் தான் தங்கத்தை வாரி வாரி கொடுத்தார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன். எங்கள் ஊருக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் குட்டம் என்கிற கிராமத்திற்குப் போனேன். அது பெரிய தியாகிகள் நிறைந்த இடம். அங்குள்ள ஒருவருடைய மனைவி தன்னுடைய திருமாங்கல்யத்தைக் கழற்றிக் கொடுத்தாள். அதற்குப் பிறகு அடுத்த ஊருக்குப் போனோம். அங்குள்ள ஒருவருடைய மகள் தன் இனையை கையில் அணிந்திருந்த நான்கு வளையல்களைக் கழற்றிக் கொடுத்தாள். அதற்குப் பிறகு, இன்னொரு ஊரில் ஒருவருடைய மூத்த மகள் தன்னுடைய காப்பு இரண்டையும் கழற்றிக் கொடுத்தாள். இப்படிப் பார்த்தால் அந்த ஊரில் உள்ளவர்கள் தங்க நகைகளைக் கழற்றிக் கொடுக்கும்போது தங்கள் மனதாரக் தங்க நகைகளைக் கழற்றித் தரும் மனதுக்கு முடியாது. ஆகவே, கொடுத்தார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே, மக்கள் மனமுயற்சி தான் தங்கத்தைக் கொடுத்தார்கள் என்பதை நான் இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப்பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர்கள் கிலர் குறிப்பிட்டார்கள். பாதுகாப்புச் சட்டம் என்றால் நாட்டிலுள்ள எல்லோருக்கும் தான் அந்தச் சட்டம். கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் நேற்று பேசும் போது அரிசி கொண்டுவருவதற்கு மார்க்கம் இல்லை என்று கேட்ட போது, 'உங்களுக்கு மட்டும் தானே, எனக்கும் அதே கதி தான்' என்று அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் சொன்னார் என்று குறிப்பிட்டுப் பெருமையாகச் சொன்னார். அதிலிருந்து என்ன புரிகிறது? இந்த மன்றத்திலுள்ள உறுப்பினராக இருந்தாலும், அரசாங்க அமைச்சராக இருந்தாலும், சாதாரணக் குடியானவனாக இருந்தாலும், எல்லோருக்கும் ஒரே சட்டம் தான். எந்த ஒருவருக்காகவும் சட்டம் திருத்தப்படவில்லை என்பது தான் அதிலிருந்து புரிகிறது. அம்மாதிரி, பாதுகாப்புச் சட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், யார் இந்தத் தேசத்திற்குத் துரோக

[திரு. நா. துறைபாண்டியன்] [4th February 1966]

மாகப் போனாலும் அல்லது துரோகமாகப் பேசினாலும் அவர்கள் பேரில் மட்டும் தான் அந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பது நன்றாகப் புலனாகிறது. ஆகவே, தேர்தல் வரும்போது அதை நாங்கள் ஒரு ஆயுதமாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுவோம் என்று அவர்கள் எங்களைக் குறித்துச் சொல்வதின் அர்த்தம் புரியவில்லை. தேர்தல் வந்தால், எதிர்த்து நிற்கும் கட்சிக்காரர்கள் தங்கள் தங்களுடைய கட்சிக் கொள்கைகள் இவை இவை, நாங்கள் ஜெயித்து வந்தால் இந்த நாட்டுக்கு இப்படி இப்படி நன்மை செய்வோம் என்று அவரவர்கள் கொள்கை அடிப்படையில் கட்சிப் பிரசாரம் செய்யும்போது, இந்தச் சட்டம் என்ன செய்யும் என்ற நம்பிக்கை இருந்தால், ஏன் பயப்பட வேண்டும்? மண்ணில் பிறந்தவன் மண்ணாவது நிச்சயம் என்ற பழமொழிக்கிணங்க, நம் நாட்டுப் பிரதமராயிருந்த திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் நமக்காகப் பாடுபட்டார்; போன இடத்தில் நம்மையெல்லாம் விட்டுவிட்டுச் சென்றுவிட்டார். நாம் பேசுகிறோம், மேடையேறிப் பேசுகிறோம். “நாம் தமிழர்கள், என்ன ஆனாலும் சரி, விட்டுக் கொடோம், இதோ உயிர், அல்லது சடலம்” என்றெல்லாம் பேசுகிறோம். அப்படிப்பட்ட பண்பாட்டை உடைய நாம் ஏன் இந்தச் சட்டத்திற்காகப் பயப்பட வேண்டும்? இதுவரை மக்களுக்காக நன்மை செய்திருப்பார்களானால், மக்கள் உண்மையிலேயே தங்களுடைய ஆதரவைக் கொடுப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. மக்கள் உண்மையைப் புரிந்துகொண்டுவிட்டால், சட்டத்தைக் கண்டு பயப்பட வேண்டியதில்லை. ஜெயிலிலே இருக்கிறவர்கள் மக்களைக் கூட்டம் கூட்டிப் பிரசங்கம் செய்யாதிருக்கும்போதும், மக்கள் அவர்களைத் தேர்தலில் ஆதரித்து அவர்களை ஜெயிக்க வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, சட்டத்தின் பேரால் நம்மைப் பயமுறுத்துகிறார்கள் என்றால், அது உதவாத வாதம் என்றுதான் நான் நம்புகிறேன்.

அதித்தாற்போல், விவசாய அபிவிருத்தியைப் பற்றி நான் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே நாம் அதிகமாக விவசாயத்திற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி இடம் கொடுத்தால் தான் நம் நாடு தன் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும். நாம் பலப் பல அணிகளைக் கட்டி கிறோம். இருந்தாலும் கூட, கிராமப் பகுதியில், அதுவும் என்னுடைய தொகுதியாக நாங்குனேரியில் எவ்வளவு பெரிய அணிகட்டினாலும், அங்குள்ள ஊற்றுக்கணக்கான கிராமங்களுக்கு அந்தத் தண்ணீர் வர வாய்ப்பு இல்லை. ‘நல்லகண்ணு’ என்று ஒருவருக்குப் பெயர் இருக்கும். ஆனால், அவருக்கு இரு கண்ணும் தெரியாதிருக்கும். அதை போல, நாங்குனேரி, மணிமுத்தாறு என்ற அழகான பெயர் இருக்கிறது. ஆனால் நாங்குனேரி குளத் திற்குத் தண்ணீர் வருவது இல்லை; வருவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. ஆற்றிலிருந்து ஒரு வாய்க்கால் நாங்குனேரி குளத்துக்கு வெட்டித் திருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். பின்னால் என்ன நடந்தது என்று

4th February 1966] [திரு. நா. துறைபாண்டியன்]

தெரியவில்லை. மகாத்மா காந்தியடிகள் சொன்ன தன் தேவைப் பூர்த்தி ஸ்டீயம் நிறை வேறுவதற்கு நிர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டியதெனியும்.

மின்சாரம் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் விந்நரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நாம் பெருமையாகச் சொல்லுகிறோம். ஆனால், உன்னா நாம் பார்க்கும்போது, ஒரு கிராமத்திற்கு மின்சாரம் விந்நரிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால், அந்த ஊரில் பத்து பம்பு செட்டுக்கள் மட்டும் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அதற்கு மேலும் அதிக பம்பு செட் போடவேண்டுமென்றால், அதற்குத் தேவையான காண்டி இல்லை. டிரான்ஸ்பார்மர் மாற்றவேண்டும், கம்பி இல்லை என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலையில் எந்த எந்த கிராமத்தில் எத்தனை பம்பு செட்கள் ஓடவேண்டும் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்களோ அவற்றுக்கெல்லாம் தட்டாமல் மின்சார இலாகாவிலிருந்து காண்டி கொடுத்தால் நமது தன் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடியும். குறிப்பாக, சின்ன விவசாயியாக இருந்தாலும் அவருக்குத் தண்ணீர் வற்றாத கிணறும், அதில் ஒரு பம்பு செட்டும், பத்து ஏக்கர் நிலமும் இருந்தால் ஒரு குடும்பம் சௌகரியமாக வாழும். அதை உடனடியாகச் செய்து தர வேண்டும்.

சிறிய விவசாயிகளுக்கும் கடன் கொடுப்பதாகச் சர்க்கார் சொல்லுகிறது. எங்கள் தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு ஏக்கர் 20, 25 ரூபாய் பெறுமான நிலம் இருக்கிறதென்றால் அதில் தான் ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தை சின்ன விவசாயிகளுக்கு இலாகாகக் கொடுக்கிறோம். ஆனால், அந்த விவசாயி அந்த நிலத்தில் கிணறு வெட்டவேண்டுமென்று, சர்க்காரிடம் கடன் கேட்டால், அதற்கு சட்டப்படி ஜாமீன் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு ஜாமீன் கொடுக்க ஒருவருக்கு அப்படி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சொத்தாவது இருக்க முடியாவிடம் வேறு நிலம் இல்லாததனால் தானே சர்க்கா வேண்டும். அவரிடம் கேட்டு வாங்குகிறார்கள். சர்க்கார் கொடுத்த ரிடமிருந்து நிலம் கேட்டு வாங்குகிறார்கள். சர்க்கார் கொடுத்த நிலத்தில் கிணறு வெட்ட சர்க்கார் கடன் கொடுக்காவிட்டால், ஊரில் உள்ளவர்கள் யார் ஜாமீன் கொடுக்க முன்வருவார்கள்? ஆகவே, எந்த நிலத்தில் அவர்கள் கிணறு வெட்ட விரும்புகிறார்களோ, அந்த நிலத்தையே ஜாமீனாக வைத்துக்கொண்டு கடன் கொடுத்தால் தான் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். பணம் வாங்கிக்கொண்டு கிணறு வெட்டாமல் அந்த நபர் ஓடிவிட்டால் என்ன செய்வது என்று சர்க்கார் நினைக்கலாம். அதற்காக என்ன செய்யலாம் என்றால், எந்த ப்ளாக்கில் கடன் கொடுக்கிறார்களோ, அந்த ப்ளாக்கைச் சேர்ந்த இன்ஜினியருடைய கீழ்ப்பார்வையில், கன்ட்ராக்டரை விட்டுக் கிணறு வெட்டச் செய்யலாம். இப்படிப்பட்ட ஏற்பாட்டைச் செய்தால் உண்மையிலேயே நல்ல நிலைமை ஏற்படும்.

கிணறு வெட்ட பவர் ட்ரில் கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறோம். திருநெல்வேலி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே ஒரே ஒரு ட்ரில் தான் இருக்கிறது. அதுவும் எங்கே இருக்கிறது

[திரு. நா. துறைப்பாளியன்] [4th February 1966]

என்றால், அபிவேகப்பட்டிருக்கும் பண்ணையில் இருக்கிறது. பத்து மாத காலமாகக் கால்நடைப் பண்ணையில் இருக்கிறது. அவர்கள் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். கடந்த வருஷம் பஞ்சத்தால் பரிதாபமான நிலை ஏற்பட்டது. தண்ணீர் இல்லாத நிலை ஏற்பட்டது, கிணறுகோண்ட வெண்டும் என்று எத்தனையோ விண்ணப்பங்கள் போடப்பட்டன. என்றாலும், அந்தப் பவர் பீரில் இன்னும் அங்கே இருக்கிறது. அதையடுத்து, மெடிகல் காலேஜுக்கு போகப் போவதாகத் தெரிகிறது. இந்த நிலையை மாற்றியமைக்க, ஏராளமான பவர் பீரில்களை அந்த அந்த வர்ப்பாட்டில் வைக்கவேண்டும். அமெரிக்காவிலிருந்து ஏராளமாகப் பவர் பீரில் வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவைகையெல்லாம் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் கொண்டு போகவேண்டும். தண்ணீர்க் குறைச்சல் என்கே இருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்கும் கருவிகளை 200, 300 பேர்கள் போட்டு பரிசோதித்து, விவசாயிகள் எங்கெங்கு கஷ்டப்படுகிறார்களோ அந்தப் பகுதிகளில், குறிப்பாக ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கு ஒன்றாவது வைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, கொள்முதல் என்ற பெயரில் நெல்லை மட்டும் வாங்குகிறார்கள். அதை வாங்கி ரைஸ் மில்காரர்களிடம் ஒப்படைக்கும் போது அவர்கள் எதேதோ செய்கிறார்கள். குறிப்பாக நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். 100 ரூபாய் நெல் ஒரு விவசாயி அளக்கவேண்டுமென்றால், மில்காரர்கள் அந்த நெல்லுக்கு எவ்வளவு அரிசி அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கிறார்களோ, அதே அளவு அரிசியை அந்தந்த நிலச்சுவான்தாரே கொடுத்துவிடலாம் என்ற ஏற்பாட்டைச் செய்தால், விவசாயிகளுக்கு அது மிகவும் நன்மையாக இருக்கும். கிராமங்களில் எல்லாம் அரிசி போடுவதற்குப் பதிலாக நெல்லைக் கொடுத்தால் அவர்களுக்குப் பெரும் பகுதி லாபம் இருக்கிறது. மோட்டார் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கெல்லாம் ஒரு ஹெல்லரைக் கொடுத்து, அதை இணைக்கும்படி உத்தரவிடவேண்டும் என்று கேட்டி, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்: கனம் தலைவர் அவர்களே, ஆண்டு தொறும் நடைபெற்று வருகிற சம்பிதாயத்தையொட்டி இந்த ஆண்டு துவக்கத்திலும் கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையை நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்துப் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் அந்தத் தீர்மானத்திற்குச் சில திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திருத்தங்களையொட்டி நான் என் கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலம் தமிழ் மாநிலம். தமிழ் மொழியை ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற மாநிலம். ஆகவே தமிழுக்கு ஆக்கம் தரவேண்டிய பொறுப்பு இந்த மாநில சர்க்காரசே சேர்ந்தது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழ் மொழியை மாநில இருந்தும் ஆண்டுக்கு ஒருசில துறைகளில், ஒரு சில பகுதிகளில் கூட்டித் தமிழை ஆட்சிமொழியாக்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

[திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்] 4th February 1966]

இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர் முற்றும் தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழி ஆக்கப்படும் என்பது நமக்குப் புரியாத புதிதாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழை ஆட்சிமொழியாக ஏற்றுக்கொண்டு பல ஆண்டுகள் ஆகியும் ஆண்டுக்கு ஒன்றிரண்டு இலாக்காவில் மட்டும் மெள்ள மெள்ள தமிழை ஆட்சிமொழியாக ஆக்கிக்கொண்டு வருவதற்குக் காரணம் என்ன? இந்த சட்ட மன்றத்திலாவது முழுக்க முழுக்க தமிழை எல்லா நடவடிக்கைகளிலும் ஆட்சி மொழியாக ஏற்படுத்துவது என்று வந்தால் பல சங்கடங்கள் நீங்கும். முதல் முதலில் இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்ததைத் தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் இந்த சட்டமன்றத்திலே கவர்னர் நிகழ்த்திய உரையின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு சரியான முறையில்—மற்றத் முறையில்—இருக்க விவலை என்று எடுத்துக் காட்டினார்கள். அந்தக் கருத்தைக் கூட ஆளும் கட்சியினர் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்குகிறார்கள். அது மொழிபெயர்ப்பு அல்ல. வழிநூல் என்ற தயங்குகிறார்கள். அது மொழிபெயர்ப்பு அல்ல. வழிநூல் என்ற துறையில் கொள்ளவேண்டும் என்பதாகச் சமாதானம் சொல்கிறார்கள். முதல் நூல் என்பது என்ன, வழிநூல் என்பது என்ன என்று கூட நமக்குத் தெரியாதா? முதல் நூல், வழி நூலைச் செய்து ஆசிரியர்கள் தனித்தனி. மேலும் முதல் நூலில் சொல்லப் பட்ட கருத்துக்களைச் சுருக்கியோ விரிவுபடுத்தியோ, தம் கருத்தை மட்டும் சேர்ந்து வழிநூல் ஆசிரியர் தம் நூலைச் செய்வார். அப்படியும் கவர்னர் அவர்களது உரையை சுருக்கியோ, விரிவுபடுத்தியோ தாப்பிட்ட வழிநூலாக இந்த மொழி பெயர்ப்பைக் கொள்ள முடியுமா? கொள்ளவேண்டும் என்பதாக சமாதானம் சொல்வதன் மூலம் அதிகாரிகள் தொடர்ந்து அப்படிச் செய்ய அனுமதிப்பதல்ல. அதிகாரிகள் தொடர்ந்து அப்படிச் செய்ய ஆனும் கட்சியில் இருக்கிற தானது பெரிய தீங்காக முடியும். ஆனும் கட்சியில் இருக்கிற அமைச்சர்களும் சரி, உறுப்பினர்களும் சரி, மற்றவர்கள் சர்க்கார் அதிகாரிகளும் சரி—கவர்னர் உரை தமிழ்மொழி பெயர்ப்பாக இருக்கவேண்டியதே தவிர வழிநூல் என்று சொல்லத்தக்க இருக்கவேண்டியதே என்று சொல்ல மாட்டார்கள். ஆகவே வகையில் அமைப்பவேண்டும் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். ஆகவே மொழிபெயர்ப்பு என்றால் அது மொழிபெயர்ப்பாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அது தவறாக இருக்கிறதே என்றால்—சமாதானம் சொல்லும் வகையில் அதை வழிநூலாகக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாக லைசென்சு வழங்குவது மிகத் தவறான ஒன்றாகும். இதற்குச் சட்ட மன்ற நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் தமிழில் தான் நடைபெறும் என்று ஏற்படுத்திவிட்டால் இத்தகைய தவறுகளுக்கு இடமேற்படாது. கவர்னரும் தம் உரையைத் தமிழில் ஆற்றியிருந்தால் இத்தகைய மொழி பெயர்ப்புப் பிழைகள் ஏற்பட்டிருக்காது. இந்த ஆண்டு தமிழ் மொழி பெயர்ப்பில் இருக்கக் கூடிய பிழைகளில் நானும் பல இடங்களைச் சுட்டிக் காட்ட முடியும். குறிப்பாக கவர்னர் தம் உரையில் முடிவாகக் கூறியிருக்கக்கூடிய இடங்களில் எல்லாம் கூட “நம்பு லோமாக”, “எதிர்பார்ப்போமாக” என்று முடிவற்ற பொருள் தொனிக்கும் வகையில் மொழி பெயர்க் கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக உணவுப் பிரச்சினையைக் குறிப்பிடுகிறபோது “That the food position in the State in the coming year will be for easier” என்று கவர்னர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

[திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்] [4th February 1966]

சகோதரிகள்—இரண்டு பேர்களை விட்டிருந்து அனுப்பிவிட்டார்கள். அவர்கள் இருவரும் தான் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்குச் சம்பாதித்துப் போடக்கூடியவர்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்பொழுது யாரும் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட மாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இவர்களுக்கிடையிலும் 3, 4, 5 ஆண்டுகள் வரை வேலை செய்தவர்கள். மொத்தத்தில் சென்னையில் மட்டும் மொத்தம் இருந்த 96 செக்ஷன் பைட்டர்களில் 56 பேர்கள் நீக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) இந்த அளவோடு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI S. NANJUNDA ROW: Mr. Chairman, while thanking the Governor for his speech to the joint session of the Legislature, I would like to say that the Governor has given a great tribute to the late Prime Minister, Shri Lal Bahadur Shastri. There is one sentence in the Governor's Address with a forceful meaning, which I want to repeat:—

“While affirming the resolve to preserve our territorial integrity, Shri Shastri was equally keen on seeking peace with honour. It was his devotion to the cause of peace in the illustrious traditions of Mahatma Gandhi and Jawaharlal Nehru which led him to the talks at Tashkent”.

The talks at Tashkent and later developments there, are part of history. All the Members of the House have paid good tributes to our late Prime Minister and I also associate myself with all the sentiments which have been expressed in the House. I wish to point out only one thing. The late Prime Minister was a modern Asoka. In the sense that Asoka raised a great war, the war of Kalinga, and he decided then to put an end to all wars. That is he believed in peace and then he embraced Buddhism and he decided not to wage any war. In the same way our late Prime Minister raised a small, little war, though in the interest of India it was a big war. He raised that war. Later on he decided to stop any war between India and Pakistan. In that way Shastriji should be compared to Asoka. In the history I think, our children will really compare Shastriji to Asoka. Let us hope that the Tashkent Agreement will be the final thing and that there will be no more war between India and Pakistan. During the war between India and Pakistan, several Indians have shed their blood for the cause of the country and it is my view that Shastriji was the last soldier who died in that war. When the body of Shastriji was taken, the pall bearers were the President of Pakistan and the Prime Minister of the U.S.S.R. With such pall bearers, let us hope that there will be no war between India and Pakistan, and that there will be eternal peace in this sub-continent. We know what that war meant to India. During unofficial talks, I heard that the war cost Rs. 800 crores to the Union Exchequer. There are six lakhs of villages in India. With the amount spent on the war, each of these villages could be provided with an overhead tank costing Rs. 15,000 for supplying protected water.

11-00
a.m.

[4th February 1966] [Sri S. Nanjunda Row]

I want to pay a tribute to the Press for the part it played after the starting of the Indo-Pakistan war. The newspapers put in much patriotic effort and even the so-called yellow press rose up to the occasion. The Editors of newspapers forgot all petty things and published such matter as would stir up the patriotic feelings of the people. I am proud that the newspapers in India have put in such patriotic efforts. I hope that they will continue their patriotic efforts and work towards integration of society. Just like America, we too should build a great society. Soon after Srinathi Indira Gandhi became Prime Minister, she said that though we did not have to wage a war with Pakistan, we had to wage a war against poverty and disease. The Indian Press deserves to be congratulated by this House.

Even in villages there is a talk that the emergency must be lifted. But every one realises that so long as the Indo-China problem remains, the emergency cannot be removed. The existence of the emergency causes great hardship to the villages. For Guiziliamparai in my constituency a telephone scheme was sanctioned. But the Postal Department has said that the scheme cannot be implemented until the emergency is over. Even though the villagers want the removal of the emergency, they are national-minded and feel that it cannot be removed till India and Pakistan shake hands in friendship and the threat of war from China disappears.

I want to say one or two things with regard to food production problems. Everyone knows that there is food scarcity in India. The problem of rice shortage in Kerala is really a mighty problem which the Government of India have to solve. The Government and people of Tamilnad have risen to the occasion, sacrificed even their own needs and have helped the people of Kerala. We should take a long range view and think of ways and means for producing more food. The Agriculture Department knows how to do it. The Madras Government have done really very good things and, as is referred to in the Governor's Address, they have implemented several schemes. In their comments on the Governor's Address, many of the newspapers have paid a tribute to the policy of the Government. Even though it has been characterised as a routine address, it is really a forward-looking address.

My constituency lies in a backward area and it comprises two or three blocks. I feel that these blocks are not taking much interest in increasing food production under the Community Development Scheme. Food production and the implementation of the Fourth Five-Year Plan should be entrusted to the blocks themselves. Even though there is the Government order that the Community Development Schemes should be implemented by the blocks, I see that the Community Development Blocks in my constituency have not taken up many works and are not realistic in their planning. So far as the agricultural schemes in the Fourth Five-Year Plan are concerned, Government will do well to instruct the blocks to carry on the works more vigorously and to be more realistic in their planning.

[Sri S. Nanjunda Row] [4th February 1966]

A number of electricity schemes has been sanctioned for my constituency. The Electricity Board has been saying that on account of the emergency, there is shortage of conductors, transformers and other materials. The village electricity schemes should be taken up and pushed through more vigorously.

Coming to minor irrigation schemes, there is a ponds scheme for my constituency. I request that this scheme, the sinking of a number of new wells and all minor irrigation schemes in my constituency should be taken up and executed more vigorously.

There is Panimalai in Dindigul Taluk. About 15,000 acres of land in Panimalai are under banana cultivation. Bananas are an important factor in solving the food problem. Now there is no proper road to Panimalai. Hence I request the Hon. Minister for Food to sanction the laying of a road to Panimalai.

*திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்: கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையின் மீது நடக்கின்ற விவாதத்திலே என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே, விவசாயப் பெருக்கத்திற்காகப் பல திட்டங்களைத் தீட்டியிருப்பது குறித்தும், விவசாய உற்பத்திக்கு நல்ல உற்சாகமூட்டக் கூடிய வகையிலே இந்த அரசாங்கம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்னும் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் விவசாயிகளுக்கு உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத் திறந்துத் தேவைப்படக் கூடிய தண்ணீர் வசதிக்குத் திருமணி முத்தாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் வற்புறுத்திச் சொல்லி வந்திருக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுத்த வேண்டுமென்று விவசாயிகள் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பே கூட அமைச்சர்களிடம் மனக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்களிடமும், விவசாய அமைச்சர் அவர்களிடமும் நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களும் அதை நோடியாகப் பார்த்து அந்தத் திட்டம் நல்ல திட்டம் என்று ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலேயே இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று நினைத்தோம். ஆனால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. நான் காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது அந்தத் திட்டம் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் என்று எங்கள் மாவட்ட விவசாயிகள் ஆவலோடு இருந்தார்கள்.

ஆனால் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு திருமணிமுத்தாறு சம்பந்தப்பட்ட கேள்வி ஒன்றுக்கு பதில் அளிக்கும்போது அமைச்சர் அவர்கள், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் குறித்த பாசன செயற்குழுவின் ஆலோசனைக்காக மேற்படி திட்டத்தை அனுப்புவதென இருந்தது. அத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆகும் செலவினத்திற்கேற்ப பலன்கள் கிடைக்காது என்று கருதப்பட்ட

4th February 1966] [திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்]

தால், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படுவதற்காக தயாரிக்கப்பட்ட வேலைத் திட்டங்களின் இறுதிப் பட்டியலில் இத் திட்டம் சேர்க்கப்படவில்லை. மேற்படி திட்டம் சம்பந்தமாக விரிவான பரிசீலனை நடத்துவதைத் தள்ளிப்போடுமாறு அரசாங்கம் ஆணையிட்டுள்ளது. என்ற கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே அதைச் சேர்க்க நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே அதைச் சேர்க்க அனுப்புவது என்ற எண்ணம் இருந்திருக்கிறது. என்ன காரணம் தினாலோ கடைசியில் ஒருகாரணத்தை சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக செலவு அதிகமாகிறது என்று சொல்லி அதைத் தள்ளி வைத்து விட்டார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன். நிராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்களால்தான் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக இந்தத் திட்டம் பற்றி விவியுறுதிப் பேசப்பட்டு வருகிறது என்ற காரணத்தினால் இது தள்ளப்பட்டு விட்டதோ என்ற அச்சம் ஏன் போன்றிருக்கு ஏற்படுகிறது. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களால்தான் இத்திட்டம் முதலில் ஆரம்பிக் கப்பட்டது. எங்கள் மாவட்டத்தைச் சார்ந்த, பத்து ஆண்டுகளாக காங்கிரஸ் அங்கத்தினராக இருந்தவர்தான் இத்திட்டத்தை தயாரித்து முதலில் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் கொடுத்த திட்டம்தான் இது. அதைக் கருதியாவது இத்திட்டத்தை நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள இதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று உணவு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பரிசீலனை செய்வதற்கு ஆகக் கூடிய செலவைக் கூட விவசாயிகளாகிய நாங்கள் தர தயாராயிருக்கிறோம் என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறோம். நேற்று முன்தினம் பேசிய திரு. வேல்பன் அவர்களும் இதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் மீண்டும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். பரிசீலனை செய்வதற்கு ஆகக்கூடிய செலவை விவசாயிகளாகிய நாங்களே ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆகவே, இத்திட்டத்தை நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. சிறிய சிறிய குட்டைகள் வெட்டுவதற்குள்ள திட்டங்கள் பல இருப்பதாக இங்கு பலமுறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்தில் மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்தில் கொல்லிமலை அடிவாரத்தில் சில புது ஏரிகள் வெட்டுவதற்கு தீர்மானம் போட்டு அங்குள்ள என்ஜினியர்கள் வதற்கு வேண்டிய எஸ்டிமேட்டுகளைத் தயாரித்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். கொல்லிமலை அடிவாரத்தில் 100 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அதற்கு கரை போட்டால் தண்ணீர் தேங்கி விடும். வாசுகி என்று சொல்லி ஆகவே அதை வெட்டுவதற்கில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏரி வெட்டுவது என்றால் செலவு ஆகத்தான் செய்யும். செலவு செய்த அந்த ஆண்டிலேயே பலன் கிடைக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால் எப்படிக்கிடைக்கும்? கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து திட்டங்கள் போடுகிறோமே,

[திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்] [4th February 1966]

இருப்பதால் கடன் வாங்கிய ஆண்டைத்தான் அதிகாரிகள் தேடிச் செல்கிறார்கள். அவர்கள்தான் ஆபீசர்கள் கண்களில் தெரிகிறது. பணவசதி இருப்பவர்களிடமிருந்து தேற மாட்டேன் என்கிறது. பலயிடங்களில் கட்டாயமாக வசூல் செய்கிறார்கள். இருக்கிறவர் களிடம் இருந்து பெற்றுக்கொள்ளட்டும். தங்கப் பத்திரத்திற் காக கலெக்டர் கூட்டம் கூட்டி சொல்லும்போது ஒவ்வொரு அதிகாரியுடனும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதிகாரிகளோடு நாங்களும் சென்றோம் வசூலிக்க. கிராம மக்க ளிடம் சென்று 10 கிராம் 20 கிராம் கொடு என்று கேட்கும்போது சிலர் எங்களிடம் தங்கமில்லையே என்று சொல்லும் போது 135 ரூபாய் கொடு நாங்கள் தங்கம் வாங்கிக் கொண்டுமே என் ன முறையில் சொல்கிறார்கள். தங்கக் கட்டுப்பாடு வந்தவுடனே தங்க வியாபாரிகள் தடுமாறிக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்தத் தங்கப்பத்திரத் திட்டம் வந்தவுடன் தங்கம் இல்லை பணம் இருக் கிறது என்பவர்களிடமிருந்து பணம் பெற்று அவர்களிடம் அளந்து போட்டு தங்கம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்கத்தை மறைத்து வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற வியாபாரி களுக்கு இப்போது மிகவும் வசதியாகப் போய்விட்டது. எங்கள் தாலுகாவில் எவ்வளவு வேண்டுமென்றாலும் பணத்தைக் கொடுத்தால் தங்கத்தை வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதேசமயத்தில் மக்கள் மத்தியில் பெரிய தலைவர்கள் வந்து தங்கக் கட்டிகள் இன்னும் பெரிய ஆட்களிடத்திலிருந்து வரவில்லை என்றும் சொல்கிறார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட, ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும்போது சொன்னார்கள், பெரும் பணக்காரர்களிடத்தி லிருந்து இன்னும் போதிய அளவுக்கு தங்கம் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, கிராமங் களிலுள்ள ஏழை மக்களிடம் இதைப்போய் கேட்டுக்கொண்டிருக் கிறார்கள். ஏன் பெரும் பணக்காரர்களிடமிருந்து தங்கத்தை வெளியே கொண்டு வரமுடியவில்லை? அதற்கான தைரியம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இல்லையா? நேற்று அம்மையார் அவர்கள் கூறி னார்கள், திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தார், தங்கப் பத்திரத்திற்கு மக்கள் கொடுத்திருக்கின்ற ஒத்துழைப்பைக்கண்டு—67 தேர்தலில் தங்களுக்கு என்ன ஆகுமோ என்று பயப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். 67 தேர்தலைக்கண்டு எங்களுக்கு பயமில்லை. அதற்கு நேர்மாறாக பெரும் பணக்காரர்களிடமிருந்து தங்கத்தை கொண்டு வர முடியாத நிலையில் அரசாங்கம் இருக்கிறதே, அதற்கு என்ன காரணம்? 67 தேர்தலை நம்பி; அதில் அவர்கள் எங்கே ஒத்துழைக்க மாட்டார்களோ என்ற பயத்தில் தான் அவர் களிடமிருந்து தங்கத்தை வெளியில் கொண்டு வர முடியவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எல். ஆனந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையை ஆதரித்து என்னுடைய சில வார்த்தைகளைக் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன். நேற்று முன்தினம் பேசிய கள்ளக்குறிச்சித் தொகுதி எம்.எல்.ஏ. அவர்கள் அப்பகுதி

[திரு. எல். ஆனந்தன்] [4th February 1966]

யிலுள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் வாடகைக்கு சட்டையை வாங்கி போட்டுக்கொண்டு வந்து, வீட்டு மனைகளையும், தரிசு நிலங்களை யும் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவர் தான், தான் எம்.எல்.ஏ. என்கிற தோரணையில் ஏழைகள் பயிரிட்டு வந்த நிலத்தை தன்னு டைய மனைவி பெயரிலும், மைத்துனர் பெயரிலும் ரிக்கார்ட் வைத்துக்கொண்டு அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் பேரில் கேஸ் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அதைப்பற்றி நான் அதிகமாக பேச விரும்பவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் என்றால், கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நிலைப்பாடு போல் அவ்வளவு மட்ட மான நிலைமையில் இல்லை என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அனுமட்டுமல்ல, அவருடைய தகுதிக்குத் தக்கபடி இவ்வாறு பேசலாமா என்பதைச் சற்று யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய நொகுதியில் 1965-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் பெய்த பெரு மழை காரணமாக பல தீர்ப்பாசன ஏரிகளும், பல சாலைகளும், பல பாலங்களும், பல கிராமங்களில் சேதமாகிவிட்டன. அதன் பேரில் நமது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இடங்களை எல்லாம் பார்வையிட்டார்கள். விவசாயி களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் முறையில் சேதம் அடைந்த வீடு களை ரிப்பேர் செய்ய உதவி செய்வதன் மூலமும், ஏரிகளைப் பழுது களை ரிப்பேர் செய்ய உதவி செய்வதன் மூலமும், சாலைகளையும் பார்த்து கொடுக்கவேண்டுமென்று, பாலங்களையும், சாலைகளையும் மராமத்து செய்யவேண்டுமென்றும், விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு இன்னும் வெள்ளம் வராமல் தடுப்பதற்கு வேண்டிய தகக் வேலைகளையும் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய தலிவராயன் மலையை 1—2—1966 லிருந்து சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சர்க்கார் அறிக்கையில் காணப்பட்டது. இதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக சர்க்கார் அம் மலையை எடுத்துக்கொண்டால், அம்மலைப் பகுதியின் கீழ் இருக்கும் 150 கிராமங்களுக்கும்—இதுவரை கிடைத்து வந்த பசுந்தாள் உரம், எரிபொருள்—விறகு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கான மூங்கில்கள் இவைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருந்தவந்த வசதி இன்னும் தொடர்ந்து இருக்கும்படியாகப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால், இந்த வசதிகள் எல்லாம் கிடைக்காது என்று அங்குள்ள மக்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்விதமில்லாமல், பசுந்தாள் உரம், எரிபொருட்கள், விறகு, மூங்கில்கள் இவைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கு வழிவகைச் செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்வதோடு அங்கிருக்கிற மலைப்பிரதேசத்தில் சுமார் 20 ஆயிரம் மக்களுக்கு மேல் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அம் மலையில் புனல்காடு வெட்டி பயிர் செய்து ஜீவனம் செய்கிறார்கள். இதைத் தொடர்ந்து நடத்தி வருவதற்கு அரகாங்கம் பெர்மிட் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

[திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்] [4th February 1966]

அதிபிஷயம் என்பது என்ன? ஒரு சில ஆண்டுகள் கழித்துத்தான் பலனை எதிர்பார்க்க முடியும். குறிப்பாக சேலம் மாவட்டத்தில் இருந்து வரும் எத்தத் திட்டத்தையும் ஒதுக்கி விடுவது என்ற எண்ணத்தில் அமைச்சரவை இருக்கிறது என்று எத்தெக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அங்கு குட்டைக் கோட்டி எப்படி கொட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகளுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கொள்முதல் திட்டத்தில் எங்கள் பகுதியில் ஒரு ஏக்கருக்கு 5 மூட்டை நெல் என்ற முறையில் தரவேண்டுமென்று தோட்டம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. டிஸம்பர் திங்கள் இறுதியில் ஜனவரி 15-ம் தேக்கு உள்ளாக பாதிக்கு மேல் அறுவடை முடிந்து விடுகிறது. ஜனவரி 20-க்கு மேல் ஒவ்வொரு விவசாயியும் இவ்வளவு நெல் தரவேண்டுமென்று தோட்டம் அனுப்புகிறார்கள். நேட்டம் தேதி ஜனவரி 1-ம் தேதி 1966-ம் ஆண்டு என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு தோட்டம் கொடுக்கப்படுவது ஜனவரி 22-ம் தேதி, 24-ம் தேதி என்று. நான் இங்கு புறப்பட்டு வருவதற்கு முதல் நாள் கூட 26, 27-ம் தேதிகளில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அறுவடைக்குப் பிறகு நெல்லை சேர்த்து வைத்துக்கொள்வது கூடிய அளவிற்கு அங்குள்ள விவசாயிகள் பெருப்பவர்களுக்கு வசதி இல்லை. தங்கள் குடும்பச் செலவிற்குப் போக மீதிமுள்ளதை அவர்கள் உடனே விற்று விடுகிறார்கள். நெல்லை வைத்துக் கொண்டு விலை ஏறும்போது அதை விற்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு இல்லை. ஜனவரி 15-ம் தேதிக்குள்ளே தங்களுக்கு போக மீதிமுள்ளதை அவர்கள் விற்று விடுகிறார்கள். இப்போது தோட்டம் கொடுத்து இந்த அளவிற்கு நீ பயிரிட்டிருந்தால் இந்த அளவு நெல் கொள்முதல் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்கள் நெல் லுக்கு ஏங்கே போவார்கள்? தங்களுக்கு சாப்பாட்டிற்கு வைத்துக் கொண்டிருக்கும் நெல்லைத்தான் கொடுத்து விட்டு இங்கு நகரப் புறங்களில் அரிசிக்கு வரிசையாக நிற்க வேண்டியிருப்பதைப் போல் திற்க வேண்டியிருக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது, அதோடு, அரசாங்கத்திட்டப்படி கொடுக்க வேண்டிய நெல் மூட்டையை அளந்து விட்டான் என்று முன்சீப்பிடம் கையெழுத்து வாங்கி வந்தால்தான் ரைஸ் மில்ல்களில் நெல்லை அரைத்துக் கொடுக்கலாம் என்று எந்தாவ போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சாப்பாட்டிற்கு என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கும் நெல்லை மில்லுக்கு அரைக்கக் கொண்டு வரும்போது அதைக் கொண்டு வா என்றால், அதைக்கு ஏங்கே போக முடியும். இதுபோன்ற பல தொல்லைகள் விவசாயிகளுக்குத் தாப்பிடுகின்றன. அறுவடைக்கு முன்னமேயே தோட்டம் கொடுத்திருந்தால் தோட்டம் கொடுத்து விட்டார்கள், அளந்து விடுவோம் என்று நினைப்பார்கள். அறுவடையாகி நெல்லை விலைக்கு விற்ப்பிற்கு இவ்வளவு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு நெல் கொடு என்று கூறினால் இது எப்படி முறையாகும்? இதை உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொண்டு, இருக்கின்றவர்கள் வற்புறுத்தாமல், ரைஸ் மில்லுக்கு நெல் அரைக்க வருகிறவர்களுக்கு அரைத்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவும் ஆணையிட

[திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்] [4th February 1966]

வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு ஏக்கருக்கு ஐந்து மூட்டை என்று சொன்னால் அதற்கு என்ன செலவாகும்? கொள்முதல் திட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்கு அதிகாரிகள் பல தொல்லைகள் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆகவே, இதிலும் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பக்கத்து மாவட்டத்தில் எங்குளிடம் நேல் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே மாவட்டத்திற்கு இவ்வளவு என்று சொல்கிறார்கள். செய்யவேண்டுமென்று இருப்பதை மூட்டைகள் கொள்முதல் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று விட்டு தமிழ் நாட்டில் இவ்வளவு கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று இருக்க வேண்டும். நெல் உள்ள இடத்தில் அதை வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். தாபாளமாக கொடுக்கிறவர்களிடம் இருந்து நெல்லைப் பெற்று தமிழ் நாட்டின் இருக்கிற இடங்களில் குறிப்பிட்ட வேண்டும். உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிற இடங்களில் குறிப்பிட்ட அளவை பெற்றுவிடுகிறார்கள். பாக்கியுள்ள இடத்தில் அப்படி வாங்க முடியவில்லை. பல மாவட்டங்களில் விவசாயிகள் கொடுக்க முடியாமல் அரசாங்கம் இருப்பதை பிடுங்குவதுபோல் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

புதுக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு நிறையக் கடன் தருகிறோம் என்று சிக்கிரமாகவும் தாராளமாகவும் கொடுப்பது போன்று சொல்கிறார்கள். கிணறு வெட்டுவதற்கு லோன் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். நான்கு மாதங்கள் பரிசீலிக்கப்படாமல், மனு கொடுத்தால் நான்கு மாதங்கள் பரிசீலிக்கப்படாமல், கொடுக்கப் படாமல் இருக்கிற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே தனித் தாசில்தார்களைப் போட்டு கிணறு வெட்ட கடன் கோரி வருகிற மனுக்களை உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து உடனுக்குடன் கடன்கள் வழங்க ஆவனச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பம்பு செட்களுக்கு லோன் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். லோன் வாங்கி, பம்பு செட்ஸ் போட்டு மூன்று நாளுக்கு மாதங்கள் ஆன பிறகும் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப் படாமல் இருக்கிறது. லோன் வாங்கியவர்கள் ஒரு ஆண்டு டீயு கட்ட வேண்டிய நேரத்தில் கூட சர்வீஸ் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே லோன் வாங்கி மொட்டாரை ஃபிட் செய்தால், உடனடியாக சர்வீஸ் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, பாதுகாப்பு நிதி வசூல் செய்ய அங்குள்ள அதிகாரிகளும் நானும் சென்றிருந்தோம். விவசாயிகள், உண்மையில் வசதி படைத்தவர்கள் தாராளமாகக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு ரெவின்யூ எல்லையிலும் குறிப்பிட்ட அளவு வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று இருப்பதால் பலயிடங்களில் வற்புறுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பி.டி.ஓ.வும் இதற்கு முன் யார் யாருக்கு லோன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற லிஸ்டை எடுத்துக் கொண்டு, ஏற்கனவே கிணறு வெட்ட நீ இவ்வளவு லோன் வாங்கியிருக்கிறாய், சப்ஸிடி ரூ. 500 வாங்கப் போகிறாயே அதில் ரூ. 300 கொடு என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். வசதி இல்லாததால்தான் கடன் வாங்கி கிணறு வெட்டுகிறான். அவர்களிடம் போய் வசூல் செய்கிறார்கள். இவ்வளவு வசூல் செய்ய வேண்டுமென்ற குறிப்பு

[திரு. எல். ஆனந்தன்] [4th February 1966]

அடுத்தபடியாக கள்ளக்குறிச்சியில், மணி நதி, முத்தா நதி, முகந்தா நதி, இவைகளில் மட்டப்பாறை அருகில் ஒரு அணைக் கட்டும், அரசம்பட்டு அருகில் ஒரு அணைக்கட்டும், சங்கப்பன்னூர் அருகில் ஒரு அணைக்கட்டும் கட்டினால் சுமார் 10 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் பாசன வசதி பெறும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை மேற்கொள்வதின் காரணமாக வெள்ளத் தடுப்பு வேலைகளை மேற்கொள்வதாகவும் இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இம்மாநிலத்தில் இன்னும் 1,500 கிராமங்களுக்குத் தான மின்சார வசதி கொடுக்க வேண்டும் என்றும் மற்ற இடங்களுக்கெல்லாம் மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தாகி விட்டது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் எங்கள் தாலுகாவில் சுமார் 360 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இதில் 60 கிராமங்களுக்குத் தான் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீதமுள்ள 300 கிராமங்களுக்கு இன்னும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே இதைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் ஜில்லாவில் கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்கா தான் மலைப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. சுமார் 60 மைலுக்கு அப்பால் இருக்கிறது. குறிப்பாக சொன்னால் கடலூர், சிதம்பரம் இந்தப் பகுதிகளில் தான் தொழில் கல்லூரி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் பகுதியிலும் தொழில் கல்வி, விவசாயக் கல்வி இவைகளைப் படித்துக் கொள்வதற்கு வசதி செய்து கொடுத்து எங்கள் பகுதியிலுள்ள ஏழைகளை ஆதரிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கச்சிரபாளையம் எல்லையில் 236/3 நம்பரில் 1 ஏக்கர் 40 சென்டு நிலத்தை எங்கள் கிராமத்தில் அகோர ஃபிரபந்திர சபாமிகள் 50 ஆண்டுகளாக அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த நிலத்தை எங்கள் கிராம வாகிகள் பள்ளிக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க, 1954ல் டி. சபாநாயகர் அந்த நிலத்தை விட்டுக்கொடுத்து விட்டார். பின்னால் அந்த நிலத்தை எங்கள் பகுதியிலுள்ள ஒரு நிலச்சுவான் தார் வி. டி. இலாயாபிள்ஹை அந்த இடத்தை ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டு இப்போது பள்ளிக்கூடத்திற்கு விடுவதற்கு மறுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் மட்டுமல்ல, அவரோடு மற்றும் மூன்று நபர்கள் சேர்ந்து ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தினிடம் இதைப்பற்றி பல முறை கோரிக்கைகள் கொடுத்தும் கூட நாளது வரையிலும் அவரை அப்புறப்படுத்த முடியவில்லை. அங்குள்ள அதிகாரிகள் அந்த நிலச்சுவான்தாருக்கு பாரபட்சம் காட்டி, அந்த நிலத்திலிருந்து அவரை வெளியேற்ற மறுக்கிறார்கள். இதன் பேரில் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிந்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் விவாதத்தில் இருக்கின்ற கவர்னர் உரை மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி] 4th February 1966]

கிறேன். கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி இந்திய பிரதமர் சாஸ்திரி அவர்கள் இறந்தமைக்கு இந்த நாட்டிலுள்ள அனைவரும் துக்கத்தைத் தெரிவிக்கின்றார்கள். எங்கள் கட்சியின் சார்பிலும் அவர்களுக்கு எங்கள் வீர வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று நினைக்கிறோம். அவர் ஆட்சி செய்தது 18 மாதங்களாகியும் அவர் நடந்துகொண்ட முறையும் எதிர்க்கட்சிகளை மதித்து யினும் அவர் நடந்துகொண்ட முறையும் நினைத்துக்கொள்ள எல்லாம், நடந்து வந்த பண்பும் இன்றைய தினம் எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம், அவர் இறந்தமைக்காக மிகுந்த துக்கத்தை அனுசரிக்க வேண்டிய முறையில் எதிர்க்கட்சிகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

அடுத்தபடியாக, நம் நாட்டில் இப்போது இருக்கின்ற உணவுப் பிரச்சனை குறித்து கவர்னர் அவர்கள் உரையில் முக்கியமாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. உணவு பெரிதா அல்லது மானம் பெரிதா என்பதையெல்லாம் விவாதம் செய்கொண்டு வந்த ஆளுங்கட்சித் தலைவர்கள் கூடாது வாயிலுள்ள முக்கியம் என்கின்ற அளவில், அமெரிக்காவிலிருந்து உணவு தானியம் இறக்குமதி செய்கின்றார்கள். இந்த இறக்குமதி செய்யப்படும் திட்டத்தின் கீழ் இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு இறக்குமதி செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதை நம்முடைய சர்க்காரால் நிர்ணயித்து சொல்ல முடியாத அளவிற்கு திறமையிலாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் நம்முடைய தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், உற்பத்தியிலே விவசாயிகளை நாம் முதலில் கவனிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு நிம்மதியான வாழ்க்கையையும், அவர்களுக்கான சாதிகளையும் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் தவிர விட்டது என்ற என் குற்றச்சாட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் விவசாயிகள் சர்க்கார் எடுத்து நடைமுறையில் கொண்டு வருகிற எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும், கடன் எழுப்பினால் கொடுக்கவும், தங்கப் பத்திரம் என்று கொண்டு வந்தால் விவசாயிகள் தலைமேல் சுமந்துவதும், சர்க்காருடைய கடன்களைப் பெற்றுத் தங்கள் வறுமையைப் போக்கிக்கொள்ள அவர்களை நெருங்குகிற சாரணத்தினால், அவர்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்பதிலே கட்டாயப்படுத்தி வசூலிக்கும் நிலையை நன்றாகக் காண்கிறோம். மன்றத்தில் உள்ள அதே உறுப்பினர்களுக்கும், சர்க்கார் அதிகாரிகளோடு தொடர்பு கொண்டவர்களுக்கும் இது நன்றாகத் தெரியும். எங்கள் பகுதியில் எந்தக் கடன் வசூலிப்பதாக இருந்தாலும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் என்னை அணுகி என்னுடைய ஆதரவைக் கொடுக்கிற முறையில் நானும் சுடுபடுகிற நிலையில், கிராமத்திற்குச் சென்று பார்த்தால், அந்தந்தப் பகுதி விவசாய அபிவிருத்தி அதிகாரி கட்டுப்பாட்டுக்கும், பிளாக் கில் பி.டி.ஓ. அவர்கள் ஆதரவைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு வேண்டிய முறையில் இருக்கிற காரணத்தினாலும், அவர்கள் தொல்லை பட்டுக் கொண்டு எந்தக் கடனையும் கொடுக்கிறார்கள். தங்கப் பத்திரமும் வாங்குகிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக எந்த விவசாயியும் தங்கப் பத்திரம் வாங்குவதற்குத் தன்னிடத்தில் தங்கம் வைத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதை மன்றத்தில் இருக்கிறவர்கள்

[திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [11th February 1966]

அனைவரும் அறிவார்கள். அவர்கள் உடன்பட்டால்தான் பணமாகக் கொடுத்து, அதைக் கொண்டு பகுக்கி வைத்திருக்கிற தங்கத்தை வாங்கி, மாற்றுக் குறைவாக இருந்தாலும் பாலாயில்லை என்று, ஒன்றுக்கு இரண்டாக விலை கொடுத்து வாங்கி, தங்கப் பத்திரத் திற்கு வருவிக்கிறார்கள். இத்தகைய வியாபாரத்தின் மூலமாக வரி நஷ்டம் ஏற்படுகிறது அரசாங்கத்திற்கு.

விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாட்டில் உள்ள விவசாயக் கால்வாய்களில் வேண்டிய தண்ணீர் உள் அளவுகள் சரியாக இருக்கிறதா என்று முதலில் சர்க்கார் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். எந்த எரியை எடுத்துக்கொண்டாலும், எந்த வாய்க்கால் எடுத்துக் கொண்டாலும், 500 க்யூஸெக்ஸ் கொள்ளும் அளவு இருந்தது 200 க்யூஸெக்ஸ் கொள்ளும் அளவாக இருக்கிறது. அந்த அளவுக்குத் தண்ணீரை அதிகமாக விட முடியாமலும், இருக்கிற தண்ணீரை விட்டாலும் பாசனத்திற்குப் பாயும் அளவுக்கு இல்லாமலும் இருப்பதால், நல்ல விளைச்சல் இல்லாமல் விவசாயிகள் தொல்லைபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

என் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் வீராணம் எரியும், ராஜன் வாய்க்காலும் பாசனத்திற்குத் தகுந்ததாக அமைந்திருக்கின்றன. வீராணம் எரியைப் பொறுத்த வரையில் 200, 300 ஏக்கர் என்ற அளவில் நடுப்பகுதியில் தூர்ந்து போய் எங்கு பார்த்தாலும் காடுகள் மண்டிக் கிடத்தும் நிலையில் தண்ணீர் போதாமல் சிதம்பரம் வட்ட விவசாயிகளும், கடலூர் பகுதி நன்செய் நில விவசாயிகளும் தொல்லைப்படும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். பெரிய திட்டமாகப் போட்டு எந்த அளவுக்கு அதைச் சீர்திருத்த முடியும் என்று கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீராணம் எரியிலிருந்து பிரியம் கிளை வாய்க்கால் எங்கு பார்த்தாலும் தூர்ந்து போய் இரண்டு பக்கத்திலும் காடுகள் மண்டிக் கிடக்கின்றன. அதிகாரிகள் இதைச் சாதாரணமான அளவில் எங்கள் இலாகாவினால் சீர்திருத்த முடியாமல் இருக்கிறது, சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டு சென்றால் நான் முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதையும் சர்க்கார் கவனத்தில் கொண்டு இரண்டு வருஷங்களுக்குள்ளாகவாவது எல்லா வாய்க்கால்களையும் நல்ல முறையில் சீர்திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே தான் ராஜன் வாய்க்கால். அந்த வாய்க்காலும் கிட்டத்தட்ட 30 மைல்கள் சென்று கடைப் பகுதியாகிய சிதம்பரம் பகுதிக்குச் செல்லும்போது தண்ணீர் இல்லாமல் போகிறது. அதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் அதிகமாகப் போட்டிருக்கிற விவசாய உபரி வரியினாலும், அந்த பிளாக்கில் உள்ள பூனியன் மன்றங்கள் அவர்களுக்கு அறிவிருத்தி வரி என்ற முறையில், 15, 20 சதவீதம் உயர்த்தியிருப்பதாலும், அவர்கள்

4th February 1966] [திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

தொல்லைபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த வருஷம் ஆரம்பத்திலிருந்து தண்ணீர் போதாமல் இருந்ததாலும், நடு மத்தியில் பெய்த பெரு மழை காரணமாக பல கிராமங்கள் வெள்ளக்காடாக ஆகி, பயிர்கள் விளையாமல் விவசாயிகள் தொல்லைபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தெந்த நிலங்கள் மோசமாகப் போயிருக்கிறது என்ற கணக்கை ஆங்காங்கு உள்ள ரெவின்யூ அதிகாரிகளைக் கொண்டு கணக்கிடச் செய்து, வரிக் குறைப்பாவது செய்து, அல்லது உபரி வரியையாவது நீக்கி அவர்களுக்கு நிவாரணம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் விவசாயிகள் நெற்பயிரைத் தவிர அதிக வருமானமுள்ள பயிர்களைப் பயிரிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கரும்பு, வாழை போன்றவைகளைப் பயிரிடும் நிலங்களுக்கு அதிகமாக வரியை உயர்த்தினால் பாதகம் இல்லை. தன்செய் நிலத்திற்கு எந்த அளவுக்குச் சாதகம் செய்து கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே முறையில் விவசாய உற்பத்தியில் வருமானக் குறைவு இருக்கும் போது ஆங்காங்கு உள்ள கூலி ஆட்கள் சம்பளத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல தகராறுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்ற விபரம் சர்க்காருக்குத் தெரிந்திருக்கும் என்று நான் அறிவேன். எங்கள் பகுதியில் தை மாதத்திலிருந்து தொல்லை அதிகமாகி, கூலி அதிகமாகக் கேட்டும், மிராசுதார்கள் பழக்கமாக உள்ளது இந்த வருஷமும் இருக்கும் என்று சொல்லியும் தகராறு ஏற்பட்டு, ரெவின்யூ அதிகாரிகள் எங்களைப் போன்றவர்களை வைத்துக்கொண்டு சமாதானப்படுத்தும் நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கூடுமான வரையில் கூலியை நிர்ணயம் செய்து ஒருவருக்கும் தொல்லை இல்லாமல் சீர்திருத்தம் செய்து வைத்தால் விவசாயிகள் நிலை உயரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே, இன்றைய தினம் விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்துகொண்டிருக்கிற நிலைமையில் ஆங்காங்குள்ள அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு அவர்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்கிறார்கள். இன்றைய தினம் கொள்முதல் என்ற முறையில் சாதாரண விவசாயி மூன்று ஏக்கர் பயிரிட்டுக் கொண்டு இருந்தாலும், ஏக்கருக்கு 10 மூட்டைகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். கொள்முதலைப் பொறுத்த வரையில் நிலையான கொள்கை இல்லை என்று கருதுகிறேன். எந்த அளவுக்குச் சிறு விவசாயிகளை நீக்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு 3 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் வைத்துள்ள விவசாயிகளை விலக்கி, 5 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருக்கிற விவசாயிகளுக்கு ஒரு கொள்முதல் திட்டத்தை வகுத்தும், பெரிய மிராசுதார்களிடமிருந்து பெரிய அளவுக்கு கொள்முதல் செய்யும் அளவிலும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பெரிய மிராசுதார் எவ்வளவு நெல் வைத்திருந்தாலும், கோட்டா நெல்லைக் கொடுத்து மற்ற நெல்லை

[திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [4th February 1966]

பொருள் மார்க்கெட்டில் விற்கும் நிலையை நாமெல்லாம் அறிவோம். நெடு விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக அமையும் முறையில் கொள் முதல் திட்டத்தைச் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் கொள் முதல் திட்டத்தில் ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு மாவட்டம் அளவில் வித்தியாசங்கள் இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் 58 கிலோ கோண்ட மூட்டை என்ன விலை விற்கிறதோ, அதே விலையைக் கொடுத்து 61 கிலோ என்று போட்டு வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை எங்களால் முடிந்த வரையில் மாவட்ட அதிகாரிகளிடம் சொல்லியாகிவிட்டது. அதை நிவர்த்திக்கும் வழி காணவில்லை. அதையும் சர்க்கார் கவனத்தில் கொண்டு 58 கிலோ என்ற முறையில் தென் ஆற்காடு மாவட்ட விவசாயிகளுக்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் ஒரு க்விண்டாலுக்கு இரண்டு ரூபாய் அதிகமாக நிர்ணயிக்கிறார்கள். விவசாயிகள் அதை வாங்கிப் பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்கு வேண்டிய முறையில் மேலும் என்னென்ன வசதிகளைச் செய்ய முடியுமோ, அவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் காட்டுமன்றாளுகையைப் பொறுத்த வரையில் ஒவ்வொரு வருஷமும் வெள்ளம் ஏற்பட்டு, அங்கு இருக்கிற 4-5 கிராமங்கள் மூழ்கி, வீடுகள் இடிந்து விடுவதும், அமைச்சர் அவர்கள் வந்து பார்வையிடுவதும் வழக்கமாகி விட்ட ஒரு நிகழ்ச்சி. இந்த வருஷம் கூட மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொரு கிராமமாகப் பார்த்தார்கள் எந்த முறையில் பார்த்தாலும், வருஷத்திற்கு ஒரு முறை 2 மாதங்கள் வெள்ளத்தில் தவிச்சின்றன இந்த ஐந்தா கிராமங்களும். அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்றால், திருச்சி மாவட்டத்திலிருந்து வருகிற காட்டுவாரி ஓட்டையை கட்டுப்படுத்தும் திட்டத்தை விரைவிலே மேற்கொள்ளவேண்டும். அப்பொழுது நான் அந்தப் பகுதி மக்கள் நல்ல முறையில் வாழ முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதை எவ்வளவு விரைவாகச் செய்ய முடியுமோ, அவ்வளவு விரைவாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றும் விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் தழை உரங்கள், விதைகள், பழைய முறையைப் போல் பாதி விலையில் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் வழி வகைச் செய்யவேண்டும். இன்றையதினம் தழை உரங்கள் அங்காட்டுள்ள விவசாய பெப்போக்களில் போல் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. மாசி, பங்குனி மாதக் கடைசியில்தான் கொடுக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. காலாகாலத்தில் கொடுக்கிற நிலைமை இல்லை. என் இல்லை என்றால், விலை நிர்ணயம் செய்யவில்லை என்று சொல்லி அவர்கள் கடைசி கட்டத்தில்தான் கொடுக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி வகை

[திரு. மு. ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [4th February 1966]

எவ்வளவு சீக்கிரம் விவசாயிகளுக்கு அளிக்க முடியுமோ, அவ்வளவு சீக்கிரம் அளிப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் உரையைப் பொறுத்த வரையில், எங்களுடைய மொழி உணர்ச்சிக்கும், விவசாயிகளுடைய தொல்லைக்கும் கூடு செய்வதற்கு வழிவகைகள் காணப்படவில்லை என்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. க. மாரப்ப கவுண்டர் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டமன்றத்தில் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச முன்வந்திருக்கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் நமது நாட்டின் பிரதமர் திரு. சாஸ்திரி அவர்களின் மறைவை பற்றி முதலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய மறைவு நமது நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லோருக்கும் அவருடைய மறைவு நமது நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லோருக்கும் அதிர்ச்சியையும், பெரும் வருத்தத்தையும் உண்டு பண்ணியிருக்கிறது என்பது நாம் எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். அவர்களுடைய 18 மாத கால ஆட்சியை மிகவும் திறம்பட நடத்தியிருக்கிறார்கள். இடையிலே ஏற்பட்ட பாகிஸ்தான் போரில் அவர்களுக்கு நாம் அளித்த நல்ல ஆதரவு அவர்கள் திறமையாக வேலை செய்வதற்கு உதவிகரமாக இருந்தது. அந்த நிலையிலே அவர்கள் மறைந்து விட்டார்கள். அவர்கள் மறைவதற்கு முன்பு நமது நாட்டில் ஏற்பட்ட தேசிய நெருக்கடி காரணமாக சிறு சேமிப்புத் திட்டம், ஏற்பட்ட தேசிய நெருக்கடி காரணமாக சிறு சேமிப்புத் திட்டம், தங்க பாண்டு முதலீடு திட்டம் முதலிய திட்டங்களை ஏற்படுத்தி ஞர்கள். இந்தத் திட்டத்தை கிராமங்களிலே பொதுவாக மக்கள் எல்லோரும் நல்ல முறையில் ஏற்றுக்கொண்டு, சிறு சேமிப்புக்காக பணமும், தங்க பாண்டுக்காக தங்கமும் நல்ல முறையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை ஆதரித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறுர்கள் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவருள் மேஜர் பஞ்சாயத்து பகுதியில் தங்க பத்திர முதலீடுக்காக நானும் அதிகாரிகளோடு சென்றிருந்தேன். சில வீடுகளுக்குப் போயிருந்தோம். ஒரு வீட்டில் தங்கம் வருஷ ஆவதற்கு முன்பு, அடுத்த வீட்டுக்காரர் தங்கம் கொடுப்பதற்கு எதிர்போக்கி இருந்ததை நான் நேரில் பார்த்தேன். ஆகையினால் இந்த அரசாங்கத்தின் திட்டத்தை மக்கள் எல்லோரும் நல்ல முறையில் ஆதரித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்தைப்பற்றி நமது கவர்னர் அவர்கள் இரண்டாவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய மக்கள் எல்லோருக்கும் உணவு அளிக்கக்கூடிய ஒரு பெரிய துறை விவசாயம். இந்த விவசாயம் நல்ல முறையிலே நடைபெறவேண்டுமென்றால், இன்றைய நிலைக்கு அரசாங்கத்தின் உதவி மிகவும் அவசியமாக இருந்து வருகிறது. இம்மாதிரியான ஒரு நிலையில் விவசாயம் பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் ஒப்படைக்கப்

[திரு. க. மாரப்ப கவுண்டர்] [4th February 1966]

பட்டிருக்கிறது. விவசாயப் பெருக்கத்திற்கு உன்ன திட்டம் அவர் களிடம் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியனில் உள்ள அதிகாரிகள், அவர்களுடைய நடைமுறை இவை களையெல்லாம் பார்த்தால், பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன், பஞ்சாயத்து யூனியன் மெம்பர்கள் இந்தப் பகுதிக்கும், அதிகாரி கள் பகுதிக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று நினைக்கிறார்கள். காரணம் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலில் அவர்கள் கொண்டு வந்த நிர்மாணத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய ஒரு வகையானம் என்று எண்ணுகிறார்கள். அந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனருக்கு கிராமங்களுக்கு நல்ல முறையில் சென்று, உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தை மட்டுமல்ல, இன்னும் பல முன்னேற்ற காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் உண்மையிலேயே இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அரசாங்கத்திலிருந்து வரக்கூடிய கடிதங்களுக்கு நல்ல முறையில் பதில் எழுதி நல்லவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதைத் தவிர, கிராமங்கள் முன்னேற்றவேண்டும், விவசாயம் நல்ல முறையில் முன்னேற்றவேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இல்லை என்பது எனது திட்டமான எண்ணம். காரணம் என்ன வேண்டுமோ, நான்கு 1958-ஆம் ஆண்டில் பஞ்சாயத்துச் சட்டம் ஏற்படுத்திய காலத்தில் இனிமேல் கிராமப் பகுதிகளும் நகரப் பகுதிகளைப் போல நல்ல முறையில் முன்னேறும், கிராமத்திலுள்ள மக்களும், நானும் கிராமத்தில் இருக்கக்கூடியவன் என்ற முறையிலே நானும் நல்ல முறையில் முன்னேறுவோம் என்பதைத் திட்டமாக நம்பியிருந்தேன். பின்புகூட அம்மாதிரி நிலையில் நான் நம்பி யிருந்தேன். ஆனால், அவசிய பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனாக என்னை கவுன்சிலர்கள் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அப்படி சேர்மனாக வந்த பிறகுதான் அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் முன்னேறுவதற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறார்கள் என்பது எனக்கு தெளிவாகத் தெரியவந்தது.

நம் நாட்டில் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் விவசாயம் மிகவும் முக்கியம் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிந்திருக்கிற இந்த சந்தர்ப்பத்தில், விவசாய முன்னேற்றத்தை பஞ்சாயத்து யூனிய னிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறோம். விவசாய முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு டெமான்ஸ்டிரேட்டர், 4 ஊழியர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு அங்கு இருக்கக்கூடிய வேலை மருந்து விற்பது, மேலிடங்களிலிருந்து வரக்கூடிய கடிதங்களுக்கு பதில் எழுதுவது ஆகியவை தான். இந்த வேலைகள் தான் அவர் களால் செய்யப்படுகிறது. அதற்குத் தான் நேரமும் இருக்கிறது. இந்த நிலையிலே விவசாயத்தை பெருக்குவது என்றால், இன்னும் ஒன்றிரண்டு டெமான்ஸ்டிரேட்டர்களைப் போட்டு, கிராமம் கிராமமாகச் சென்று பயிர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நோய்களை ஒழிப்பது எப்படி என்பதையும், விவசாயம் செய்யக்கூடிய முறைகளையும், கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிக்கக்கூடிய முறைகளையும் விவசாயிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். விவசாயிகளுடைய பயிர்களுக்கு ஏதாவது நோய் விழுமானால், அவர்கள் இங்கு வந்து சொல்லு வதற்கு நேரமில்லை. அவர்களைச் சொல்லியும் பிரயோசனம் இல்லை.

[4th February 1966] [திரு. க. மாரப்ப கவுண்டர்]

அவர்களுக்கு நேரமில்லை. அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு பூச்சி கொல்லி மருந்து, உரங்கள் இவைகளை அந்த டெமான்ஸ்டிரேட்டர்கள் தான் சப்ளை செய்கிறார்கள். ஆகையினால், அவர்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்லும் பழக்கமே இல்லை. நல்ல முறையில் விவசாயம் நடைபெறவேண்டுமென்றால், இன்னும் அவசியமானால் ஒன்றிரண்டு டெமான்ஸ்டிரேட்டர்களைப் போட்டு, அவர்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று விவசாயிகளுடைய குறைகளை கவனிக்கச் செய்யவேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப் படவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு சங்கங்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங் களெல்லாம் கூடுமானவரையில் கிராம விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் அவர்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யும் முறையில் உதவிகள் செய்துகொண்டு இருந்தன. ஆனால், இந்த விவசாயிகள் சங்கங்களில் நடைமுறையில் எத்தனையோ கஷ்ட நஷ்டங்கள் இருந்தன. ஆனால் இந்த கஷ்ட நஷ்டங்கள் எல்லாம் அந்த விவசாய கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருக்கக்கூடிய தலைவர்கள், மெம்பர்கள் இவர்களால் ஏற்பட்ட கஷ்ட நஷ்டங்கள்தான். அப்படி ஏதாவது கொஞ்ச நஞ்சம் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆனால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நல்ல முறையில் அந்த சங்கங் கள் உதவி வந்தன. இப்பொழுது அந்த நிலைமை மாறி, கூட்டுறவு இலாகாவும், விவசாய இலாகாவும், இன்னும் அதுதவிர பகுத்தி சாபுபடி திட்ட இலாகாவும், பஞ்சாயத்து யூனியனும் ஆக இந்த நான்கும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இணைந்து விவசாயிகளுடைய தேவை களை பூர்த்தி செய்வது என்கிற முறையை ஏற்படுத்தியதன் காரண மாக கிராம விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த வருஷத்திலே இந்த மூன்று இலாகாவும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து திட்டங்களை வகுத்து, நல்ல முறையிலே விவ சாயிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று வழி செய்தார்கள். விவசாய இலாகா சொல்லுகிறது கூட்டுறவு இலாகா விடம், எங்களுடைய பூச்சி மருந்தை உரம் பட்டுவாடா பண்ணின பிறகுதான் பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்று. விதைகளைப் பட்டு வாடா செய்த பிறகுதான் மருந்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் விவசாய இலாகா சொல்லுகிறது. விவசாயிகளுக்குப் பணம் கொடுக்க வரும்போது, உரம் இருப்பதில்லை. இது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஏக்கர் 1-க்கு ரூ. 200 கடன் கொடுப்பது என்றால், ரூ. 65-க்கு பூச்சி மருந்துக்கும், உரத்திற்கும், ரூ. 5 விதைக்கும் போக பாக்கி 130 ரூபாய்க்குத்தான் ரொக்கமாக கொடுக்கிறார்கள். இந்த நிலையைப் பார்த்தால், தேவையான உரம், பூச்சி மருந்து இவை கிடைக்கிறதில்லை. அவர்களைச் சொல்லியும் பிரயோசனம் இல்லை. ஆகவே, இதையெல்லாம் கொடுத்த பிறகுதான் பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்றால், மத்திய பாங்கியில், ரிசர்வ் பாங்கார் விவசாயத்திற்காக கொடுத்த பணம் தேங்கிக் கிடக்கிறது. விவசாய உற்பத்திக்காக நிறையப் பணம் ரிசர்வ் பாங்கார் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தேவைகள் பூர்த்தியாகவில்லை. அதனால், பணம் தேங்கிக் கிடக்கிறது. விவசாயிக்குத் தேவையாகும் பணத்தைக்

[திரு. க. மாரப்ப கவுண்டர்] [4th February 1966]

கொடுக்க விவசாய இலாகா முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது முட்டுக் கட்டையாக இருப்பதோடு அல்லாமல், மருந்தை அரை விலைக்குக் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். ஆனால் புட்டியைத் திறந்து பார்த்தால் அரைவாசிதான் மருந்தே இருக்கிறது. விவசாயிக்கு வேண்டிய மருந்தை சப்ளையில் பாதி விலையில் கொடுக்கிறார்கள். அதிலும் மருந்து பாதிதான். ஆகையினால் இந்தப் புது ஏற்பாட்டினால், விசேஷ அணுகலும் எதுவும் இல்லை. கூட்டுறவு இலாகா எந்த முறையில் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்களோ, அந்த முறையிலேயே கடன்களை விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதி, அவினாசி மிகவும் வரண்ட பிரதேசம், நான் இந்த சபைக்கு வந்து ஒன்பது வருஷங்கள் ஆகின்றன. இவ்வளவு காலமாக அங்கே நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். பல சந்தர்ப்பங்களிலே தண்ணியே இல்லாமல் இருக்கிறது. இதைப் பலதடவைகள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். குறிப்பாக திரு. காமராஜ் அவர்கள் எங்கள் பகுதிக்கு வந்து பார்த்துவிட்டு, 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக, நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை அவினாசிக்கு கொடுத்தே தீரவேண்டும் என்று எண்ணினார்கள். அவருடைய போக்கின் காரணமாக அந்த திட்டத்தை தீவிரப்படுத்தவேண்டும், எவ்வளவு தண்ணீர் தேவையோ, அதைப் பூர்த்தி செய்தபிறகுதான் அதற்கு இணங்க, அந்த திட்டத்தை ஐந்தாவது தடவையாக எடுத்து நடத்த ஏற்பாடு செய்தார்கள். இப்பொழுது பதவியில் இருக்கும் மந்திரி சபை வந்து நான்கு வருஷம் ஆகிறது. புது மந்திரி சபை ஏற்பட்டதும் அவினாசி திட்டத்தை இன்னும் கிழக்கே பல்லடம், ஈரோடு பக்கம் கொண்டு போக ஏற்பாடு இருந்ததை முதல் அமைச்சரிடம் எடுத்துச் சொன்னோம். அவர்கள் இந்தமாதிரியான திட்டத்தை நிறுத்தி வைத்து விட்டு, அவினாசிக்கு எவ்வளவு தண்ணீர் தேவையோ, அதைப் பூர்த்தி செய்தபிறகு தான், வெளித் தாலுகாக்களுக்கு விடவேண்டும் என்று ஒரு முடிவை எடுத்தார்கள். இன்று அவினாசி தாலுகாவிலே தண்ணீர் பாயும் நிலங்களைப் பற்றி பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஐந்து ரெவின்யூ பிரி்கோவிலே, மூன்று பிரி்காக்களில் ஒரு லட்சம் ஏக்கராக நிலத்திற்கு பாசன வசதி கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது என்று பரிசீலனை செய்யும் எஞ்ஜினியர்கள் சொன்னார்கள். இன்னும் இரண்டு ரெவின்யூ பிரி்காக்கள் இருக்கின்றன இந்த நிலையில் இந்தத் தண்ணீரை ஏடுத்துப்போக சில கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறி, பல்லடம், சூலூர், கோயம்புத்தூர் போன்ற இடங்களுக்கும் கொண்டு போகும் ஒரு திட்டம் இப்பொழுது இருப்பதாய்த் தெரிகிறது. நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், மேல் பவானி திட்டம் என்றால், அந்தத் தண்ணீரை இந்தத் தாலு காக்களுக்கொல்லாம் கொடுப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், இப்பொழுது இருக்கும் திட்டம், குந்தா கழிவு நீர்த் திட்டமாகும் அதுதான் அவினாசிக்குக் கொடுக்க 90 அடி பம்பு செய்து மேலே ஏற்றித் தண்ணீரைக் கொடுக்கவேண்டும். இதை மாற்றி வேறு பல

[திரு. க. மாரப்ப கவுண்டர்]

4th February 1966] [திரு. க. மாரப்ப கவுண்டர்]
தாலுகாக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்றால், இன்னொரு 100 அல்லது 150 அடி பம்பு செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்கிற நிலை இருக்கிறது. அதை கவனித்து நல்ல முறையில் அவனாசி தாலுகா விற்கு பாசன நிலங்களுக்கு முதலாவதாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தப் பல்லடம், சூலூர், கோயம்புத்தூர் பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்கு நல்லெண்ணம் இருந்தால், நொய்யல் ஆற்றில் இரண்டு மூன்று அணைகள் கட்டினால், தாராளமாக அந்நீர் கொடுக்க முடியும். இதைத் தவிர பரம்பிக்குளத் திட்டத் தண்ணீர் கொடுக்க முடியும். இதைத் தவிர பரம்பிக்குளத் திட்டத் தண்ணீர் கொடுக்கலாம். அப்படிப்பட்ட ஏற்பாடுகள் திறைந்து தண்ணீர் கொடுக்கலாம். அப்படிப்பட்ட ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அவினாசித் திட்டத்திலே இருக்கக் கூடிய தண்ணீரை அவினாசிக்கு எவ்வளவு தராம் கொடுக்க முடியுமோ, அவ்வளவு நிலத்திற்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

திரு. ம. கமலநாதன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, மறைந்த நமது பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரிக்கு அனுதாபத்தையும், புதிதாக பிரதமராகப் பதவி ஏற்று இருக்கும் திருமதி இந்திரா காந்திக்கு என் பாராட்டையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, மின்தங்கிய பகுதி யாகிய புதியநாள் தர்மபரி மாவட்டப் பிரதிகிதி என்கிற முறை யில் போதுமான பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். யில் போதுமான பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். தர்மபரி மாவட்டத்தின் ராசிக் களங்கியம் என்று சொல்லப்படும் ஹோசூர் வட்டம், சென்ற ஆண்டு அதிக மழையினாலும், இந்த 12-00 Noon. ஆண்டு மழை பெய்யாததன் காரணமாகவும் பஞ்சம் நிலவிவரும் பிரதேசமாக இருக்கிறது. புதிய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு சோதனைக்கு ஆளாக வேண்டிய சூழ் நிலையில் இருக்கிறோம். மாவட்டத்தினுடைய தலைநகரை மாற்றி யமைந்ததால் ஒரு வேளை இப்படிப்பட்ட சோதனை ஏற்பட்டதோ என்று ஊயுற வேண்டிய நிலையில்தான் நாங்கள் இருக்கிறோம்.

அண்மையில், நமது உணவு அமைச்சர் திரு. ராமைய்யா அவர்கள் ஹோசூர் வட்டத்திற்குச் சென்று, அந்தப் பஞ்சப் பகுதி சனையெல்லாம் பார்வையிட்டு தாக அறிந்தேன் அவர் அந்தத் தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர் அழைத்த காரணத்தால் சென்றாரா? அல்லது, ஹோசூர், கிருஷ்ணகிரி வட்டங்களிலே பஞ்சம் நிலத்திருக்கிறது என்று மாவட்ட அட்சித் தலைவர் கொடுத்த ரிப்போர்ட்டைக் கண்டு போனாரா என்று தெரியவில்லை. அங்கு சொல்லப்படுவது—அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ., கிருஷ்ண கிரி பகுதியிலே ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் கலைவருடைய முயற்சி யினால்தான் அமைச்சர் அந்தப் பகுதியில் வந்து பார்க்கார். வரி வசூலை ஒத்திவைக்க நாங்கள் ஏற்பாடு செய்தோம், மற்ற இடங் களில் மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் இருப்பதால் அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை என்று பிரசாரத்திற்காக இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை இருக்கிறது. உண்மையிலேயே அங்கு வரி ஒத்திவைப்பு செய்யப்பட்டிருந்தால் அது கிருஷ்ணகிரி வட்டம் பூராவிற்குமே

[திரு. ம. கமலநாதன்] [4th February 1966]

செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். வரி ஒத்திவைப்பு மட்டுமல்ல, இன்னும் நிலையிலே வரி விலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். கடன் வசூலையும் நீண்ட நாட்களுக்கு ஒத்தி வைக்கவேண்டும் என்ற நிலையும் இருக்கிறது. கிராம அதிகாரிகள் அங்குள்ள மேலதிகாரிகளுக்கு, எவ்வளவு விசைத்திருக்கிறது என்று தப்பத்தைக் காட்டுகின்ற நேரத்தில், நாலாறு என்று அங்கலில் எழுதியிருந்தால், சேரிஷன் தரவேண்டியிருக்கும் என்பதற்காக எட்டாறு என்று எழுதச் சொல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை இன்னும் நிலவுகிறது.

ஹோட்டர்—அந்திரா மாநிலம், மைசூர் மாநிலம் ஆகிய இரண்டு மாநிலங்களின் எல்லை இரங்கிறது. அந்தக் காட்டுப் பகுதி, துன்பு விட்டுவிட்டு வளைப் பிடிப்பது போல், அரசாங்கம் சொந்த மாதத்தில் ப்ரொக்ரூப்மென்ட் ஸ்டீட் துவண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்தினுடைய ப்ரொக்ரூப்மென்ட் கொள்கை என்ன என்று தெரியவில்லை. இவ் வர்க்காகக் காண்பது அப்படி, அரிசி எல்லாம் ஹோட்டர் வழியாகவும், அந்திரா மாநிலத்தின் எல்லை வழியாகவும் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று துணைக் கேள்வி போட்டுச் சொன்ன பின்னர் நான் அவர் மூலப் பதிலை எடுத்துத் தகவல் கேட்டு எழுதியிருக்கிறேன். பின்னால் நான் ஏற்பாடு செய்யப் படுகிறது. அங்கிருக்கும் அதிகாரி, “இப்படியெல்லாம் போகிறது. எங்களுக்குப் போலீஸ் பாதுகாப்பு வேண்டும்” என்று கேட்டும் கொடுக்கப்படவில்லை. இவ்வளவு போன பிறகு ப்ரொக்ரூப்மென்ட் சேர்கிறார்கள். ஒரு எங்கர், அரை எங்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டு விவசாயம் செய்கிறவர்களிடமிருந்து கட்டாயப்படுத்தி வசூல் சேர்கிறார்கள். எர் ஸ்டீட் விழாக் கொண்டாட வேண்டும், பொங்கல் நான் என்றெல்லாம் பெருமையாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அனால், பிரதமர் சாஸ்திரி அவர்கள் மறைந்துவிட்ட தால் அப்படிப்பட்ட விழாவை ஒத்திவைத்துவிட வேண்டும் என்ற நிலையில், பொங்கலுக்கு நெல் அரைத்துக்கொண்டு போகவேண்டும் என்று கூடையிலும் தலை மேலும் கொண்டுவந்து பந்து படி, இருபது படி நெல்லைக் கூட அரைக்கக் கூடாது என்று சொல்லி, பொங்கல் நாளும் அனாஸாசுப் பிடித்துக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். அதைப் பார்த்த பிள்காரர்களில் ஒருவர், நமக்கு ஏன் இந்தத் தொல்லை என்று கருதி, பிள்கையே அடி விட்டுப் போய் விட்டார்கள். பொங்கல் அவர்கள் பாளையில் பொங்கலில்லை; வழிது பொங்கியது. நான் கேள்விப்பட்டேன்—அங்கிருக்கும் டி.எஸ்.ஓ. ஒரு பூஸ்லிம் என்ற காரணத்தால் பொங்கலின் அருமை சேரியாமல் நடந்துகொண்டிருக்கிறாரோ என்று சந்தேகம் கொள்ளும் அளவுக்கு அங்கு குடியானவர்கள் பழிவாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்திலே பதவி வகிக்கின்ற அல்லது உத்தியோகம் பார்க்கின்ற அதிகாரி முஸ்லிமாக இருக்கலாம், இந்துவாக இருக்கலாம், கிருஷ்ண வாக இருக்கலாம். முஸ்லிமாக இருந்தால், இந்து விழாவைக் கொண்டாடக் கூடாது. அதற்கு இடையூறு பண்ணவேண்டும். தொல்லை கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைப்பார் என்று சொல்வது

[திரு. பி. கக்கன்] [4th February 1966]

நல்லதல்ல, அப்பேர்ப்பட்ட அதிகாரி அரசாங்கத்தில் இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. ம. கமலநாதன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டு ப்ரொக்ரூப்மென்ட்டுக்காக 42,000 மூட்டை ப்ரொக்ரூப் செய்யப் பட்டது. அதில் எங்கள் மாவட்டத்திற்காக ரிலீஸ் செய்யப் பட்டது 3,000 முதல் 4,000 மூட்டைகள் தான். ஹோட்டரில் பஞ்ச நிலை நிடித்திருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் ரிலீஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். மற்றபடி அங்கு ஏறக்குறைய முப்பதாயிரம் மூட்டைகள், சென்ற ஆண்டு செய்த நெல் மூட்டைகள் பிள்கரிலும் கோடவுன்கரிலும் மூடங்கிக் கிடக்கின்றன என்று அதிகாரி சொன்னார். எப்படி இருக்கிறது என்று பார்க்கப் போனால், அது டெக்னிக்கல் ரைஸ் என்ற நிலையிலே நூற்றம் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. இந்த அளவிற்குத் தானியங்களை வாங்கி நாற்றமெடுக்க வைத்திருப்பதனால், பணச் செலவும் அதிகம். அதை விற்காமல் அப்படியே மூடி வைத்திருக்கிறார்கள், இந்த நிலையில் இந்த ஆண்டு மீண்டும் அதே நாற்பதாயிரம் மூட்டைகள் கொள்முதல் செய்யவேண்டும் என்று கலெக்டர் உத்தரவிட்டிருக்கிறார். ஹோட்டரில் பஞ்சம் நிலவியதால் ஹோட்டரில் கொள்முதல் செய்ய வில்லை யென்று சொல்லப்படுகிறது. ஹோட்டரைச் சேர்ந்த கிருஷ்ணகிரியிலும் பஞ்சம் நிலவியிருக்கிறது. கிராம அதிகாரிகள் சரியாகக் கணக்கு காட்டாத காரணத்தாலோ அல்லது நாங்கள் நான் ஏதாவது செய்துவிட்டோம் என்று மக்கள் எங்கள் மீது நல்ல அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காகவே இந்த வரி வசூலை ஒத்திவைக்கவும் வரி விலக்கு அளிக்கவும் மறுக்கிறார்கள்.

உரைவு உற்பத்தியைப் பற்றிப் பேசாத நான் இல்லை. போட்டா திட்டம் இல்லை. எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும், எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாகத் திட்டம் தயாரிக்கக் கூடாது. அக்ரிகல்சால் பட்ஜெட் போடும்போது எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரி நான் திட்டம் என்று எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் உறுப்பினர் திரு. மாசப்ப கவுண்டர் அவர்கள் பேசினார்கள். கூட்டுறவுக் கடனைப் பொறுத்த வரையில், உரம் தேவைப்பட்டாலும் சரி, உரம் தேவைப்படவில்லை என்றாலும் சரி, அவர்கள் பரிசுக்கு வியாதி வந்திருந்தாலும் சரி, கட்டாயமாக இவ்வளவு உரம் வாங்கியாகவேண்டும், இவ்வளவு மருத்து வாங்கியாக வேண்டும் என்று சொல்லி Kind ஆகக் கொடுத்து, மீதத்தைத் தான் Cash ஆகக் கொடுக்கிறார்கள். இது எப்படியிருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு சிறு கதை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு மன்னன் இருந்தாலும், அவன் தனது படையுடன் ஒரு கரையிலிருந்து அடுத்த கரைக்கு ஆற்றைக் கடந்து செல்லவேண்டும். ஒரு தளபதியை அழைத்து, எவ்வளவு ஆழம் இருக்கிறது என்று பார்த்து வரச் சொன்னான். அவன் சென்று ஆற்றின் ஆழத்தை அளவிட்டான். “ஓரிடத்தில் மூன்று அடித் தண்ணீர் இருக்கிறது. இன்னொரு இடத்தில் நான்கு அடித் தண்ணீர் இருக்கிறது. மற்ற இடத்தில் ஏழு

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [1st February 1966]

மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று ஒரு வார்த்தையில் மட்டும் சொல்வது நான் பொருத்தமாக இருக்கும். கருத்துக்கள் தெளிவாக எழுதப்படவில்லை. மொழி பெயர்ப்பும் சரியாக இல்லை. கவர்னர் உரை போன்ற ஒரு முக்கியமான தகவலேனை அளவரப்பட்டு இப்படி தயாரிப்பது சரியல்ல. இதை சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு விட்டுவிடுகிறேன்.

அடுத்து, பாஷ்கண்டு ஒப்பந்தத்தைப்பற்றியும், அது கையெழுத்தான உடனேயே திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி இன்னுயிர் தீர்தமையால், அது புனிதம் அடைந்தது பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை விஸ்வாசமாக ஆதரிக்க வேண்டும். அதற்கு ஆதரவு திரட்ட வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஒப்பந்தத்தையொட்டி இன்றைக்கு இந்தியா, பாகிஸ்தான் ஆகிய இரு தரப்பிலும் எடுக்கப்பட்டு வரும் நடவடிக்கைகளைப் பார்க்கும்போது அந்த ஒப்பந்தம் வரவேற்கத்தக்கதாகவே இருக்கிறது. எதிர்ப்பவர்கள் கூட இருக்கிற இடம் தெரியாமல் பதுங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் அமைதி நிச்சயமாக ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டுள்ளது.

அப்படி இருக்கும்போது இனியாவது பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மும்முரமாக இருந்த சமயத்தில் என்ன என்ன காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். யுத்தம் நடக்கிற சமயத்தில் ஒவ்வொருவரும் ஒரே கவனத்தில் இருக்கவேண்டியிருந்தது. எப்படியாவது வெற்றி பெறவேண்டும், தேசம் பெருமையுற வெற்றி பெறவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தது. அதன் காரணமாக மக்கள் ஒருமுகமான ஆதரவை இந்த அரசாங்கத்திற்கும் சரி, மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் சரி அளித்தார்கள். பாதுகாப்பு நிதிக் காகப் பணம் கொடுத்தார்கள், தங்கப் பத்திரத்திற்காக முதலீடு செய்தார்கள். அவை எல்லாம் உண்மை. அதற்காக நாட்டு மக்கள் அனைவரையும் பாராட்ட வேண்டுமே தவிர அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கைகள் எல்லாம் தேசத்தின் நலன் ஒன்றையே மனதில் வைத்து எடுக்கப்பட்டதாக நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஒவ்வொரு விஷயமாக அவற்றை ஆராயலாம்.

பாதுகாப்பு நிதிக்குப் பணம் திரட்டினோம். நிதி திரட்டிக் கொடுத்தவர்களில் நானும் ஒருவன். பாதுகாப்பு நிதிக்குப் பணம் கொடுத்தவர்களில் பெரும்பாலோர் ஏழை எளிய விவசாயிகள், நடுத்தர மக்கள், ஆசிரியர்கள், தொழிலாளர்கள், சர்க்கார் சிப்பந்திகள் ஆவோர். பெரும் முதலாளிகள் நிதி தர மறுத்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டும் அல்ல. மில்கனில் உள்ள தொழிலாளர்கள் கொடுக்க சம்மதித்த பணத்தைக் கூட வசூல் செய்து தர மறுத்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, தங்கப்பத்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பலர் மனமுவந்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவரிடம் புள்ளிவிவரம் இருக்கும். எத்தனைபேர் பத்து கிராம்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] 4th February 1966]

தங்கத்தைத் தங்கமாகவே தங்கப்பத்திரத்தில் முதலீடு செய்துள்ளார்கள், இன்னும் எத்தனைபேர் தங்கத்திற்குள்ள கிராம் ஆகிய 120 ரூபாய், 140 ரூபாய் பணமாகவே கொடுத்துவிடுகிறோம் என்பதாக பணமாகக் கொடுத்து, அதைக்கொண்டு இவர்கள் தங்கமாக மாற்றி முதலீடு செய்துள்ளார்கள் என்று தெரியவேண்டும். இன்னும் நெருக்கடி நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்றால் நான் இதைப்பற்றிப் பேச்சே எடுத்திருக்கமாட்டேன். நெருக்கடி நிலைமை தணிந்து இருப்பதன் காரணமாக நாம் என்ன செய்திருக்கிறோம் என்பதை நாமே சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். எல்லா இடங்களிலும் இருந்த அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு டிசெம்பர் மாதம், ஜனவரி மாதம் அது நான் வேலை. வேறு ஆபீசில் தினசரி வேலை எதுவும் அவர்கள் செய்யவில்லை. அதைப்பற்றிக்கூடக் கவலைப்படவில்லை. இது ஒரு தேசக் கடமை என்று நினைத்துச் செய்யலாம். இரண்டு மாத காலம் கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசர்கள் வியாபாரிகளை, ரெவின்யூ அதிகாரிகள் அங்கங்கே உள்ள விவசாய மக்களை—இப்படி அவர்கள் அவர்களுக்குச் செல்வாக்கும் பிடிப்பு உள்ள இடங்களில் எல்லாம் தங்கப்பத்திர முதலீட்டுக்கு வேலை செய்திருக்கிறார்கள்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

'தங்கம் இல்லை' என்றாலும் சரி பணத்தைக் கொடு' என்று பத்து கிராம் தங்கத்திற்கு 120 ரூபாய், 140 ரூபாய் என்று வாங்கியிருக்கிறார்கள். , பத்து கிராம் தங்கம் என்ன விலை உலக மார்க்கெட்டில்? அதன் மதிப்பு என்ன? இந்தப் பணத்திற்கு தங்கம் எங்கே இருந்து வந்தது? நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். தங்கத்தை—கள்ளத் தனமாக ஒளித்து வைத்திருந்தவர்களிடமிருந்து 120, 140 என்ற விலையில் வாங்கி, திரும்ப இந்தப் பணத்தை கணக்கில் காட்டாதவாறு கருப்புப்பணமாகவே ஆக்கியிருக்கிறார்கள். எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். நேரில் பார்த்திருக்கிறேன். இந்தத் தங்கம் எல்லாம் பூனாவுக்குப்போய் அதற்குப் பிறகு தான் அந்தத் தங்கத்தின் மாற்று என்ன, எத்தகைய மதிப்புடையது என்பது எல்லாம் தெரியவேண்டும். ஆனால் இன்று நடந்தது என்ன? கள்ளத்தனமாக உள்ளே பதுக்கப்பட்டிருந்த தங்கம் வெளிப்படுவதற்கும், அதற்குப் பதிலாக பணம் கள்ளத்தனமாக நாட்டில் உலாவுவதற்கும் தான் இந்தத் தங்கப்பத்திர முதலீடு தூண்டு கோலாக இருந்தது என்பதை—முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கில்லா விட்டாலும் அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதற்கு பதில் சொல்லவேண்டும். தக்க நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பாதுகாப்பு என்ற பெயராலே இவ்வளவு சோதனைக்கு மத்திய ஆளாக்கக் கூடாது. அவர்கள் தேசபக்திக்கு சோதனை உண்டாக்கக் கூடாது. மக்களது நெஞ்சை முறிக்கக் கூடாது. டி.ஜி.ஆர், எதற்குப் பயன்படுத்தப் படுகிறது? எம்ர்ஜன்ஸி நிலையையும், அதையும் நீடிக்கவேண்டும் என முதல் அமைச்சர் அவர்கள்கூட வேறு எங்கோ பேசியிருப்பதாக அறிகிறேன். எம்ர்ஜன்ஸி எதற்காக நீடிக்கவேண்டும்? டி.ஜி.ஆர், எதற்காக நீடிக்க வேண்டும்? முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனிக்கவேண்டும். சீனாவிலே ஏற்படக்கூடிய ஆபத்தை நாம்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [4th February 1966]

தான் பஞ்சப்படி வேண்டுமென்று கேட்காமல் இருப்பார்கள். இப்பொழுது புதிதாக ஒரு பல்லவியை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி நாம் திட்டமிட்டபடி அதிகரிக்கவில்லையென்று, முன் பெல்லாம் இந்த சபையிலும் சரி, பார்லிமெண்டிலும் சரி என்ன கூறப்பட்டது? மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியிலே நாம் தன்னிறைவு பெற்றுவிடுவோம், வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதிசெய்ய வேண்டிய அவசியமிருக்காது, விலைவாசி ஒரு நிலைக்கு வந்துவிடும் என்றுதானே கூறினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அதைத் திருத்திக் கூறவேண்டியதற்கு என்ன காரணம்? நம்முடைய ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்டபடி கவர்னர் அவர்கள் உணவு 58 லட்சம் டன் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் 38 லட்சம் ஆக இருந்த உற்பத்தி அளவு 1964-65-இல் 58 லட்சம் ஆக அதிகரித்து, 20 லட்சம் டன் அதிகமாகப் பெருகியிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பு சொல்லும்பொழுது ஸ்வரம் ஒரு மாதிரியாக இருந்தது. முன்பு சொன்ன தொனியை இப்பொழுது காணோம். "The increase in agricultural production since the advent of economic planning in our country is no doubt large in absolute terms" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பொதுப்படையாகப் பார்த்தால் அதிகமாக இருக்கிறது என்று கூறி இருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி பெருகியிருப்பதைக் குறைத்துக் காட்டவேண்டுமென்ற எண்ணம் மத்திய அரசாங்கத்திலும், ராஜ்ய அரசாங்கத்திலும் இருக்கிறது. என்னுடைய கையில் இருப்பது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்ட 1965-ம் ஆண்டு ஆரம்பத்தில் பட்டொட்டின்போது திங்கை வைக்கப்பட்ட தஸ்தாவேஜா. அதில் என்ன கூறியிருக்கிறார்கள். 1964-65-ம் ஆண்டுக்கு எதிர்பார்க்கப் படுகிற உற்பத்தியின் அளவு 63 லட்சத்து 50 ஆயிரம் டன்கள் என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. The actual production statistics compiled by the Director of Statistics however reveal a total actual production of 56.12 lakh tons during the year 1961-62, i.e., 71,000 tons in excess of the original estimated gross production potential for that year." என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1961-62-லே எதிர்பார்த்ததற்கு மேலாக 71 ஆயிரம் டன் அதிகமாக உற்பத்தியாகி இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது எதிர்பார்த்தது 55 லட்சத்து 41 ஆயிரம் டன். ஆனால் உண்மையிலே உற்பத்தி செய்தது 56 லட்சத்து 12 ஆயிரம் டன். ஆகவே, 71 ஆயிரம் டன் அதிகமாக உற்பத்தியாகி இருக்கிறது என்று தை-டாக்டர் ஆப் ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ் கூறியிருக்கிறார் என்று தெளிவாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. 1961-62-லே 56 லட்சம் இருந்தது 1964-65-லே 58 லட்சம் டன்தான் ஆகியிருக்கிறது என்றால் ஏன் இதை அப்படியானால் போர் முனையிலே வெற்றி. எர்முனேரிலே கோல்னியா? ஆகவே, 1964-65-லே 63 லட்சத்து 60 ஆயிரம் டன் எதிர்பார்க்கப்பட்டதற்குச் சொல்லி இப்பொழுது எதிர்பார்த்ததைவிட 5 லட்சம் குறைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் எப்படி நம்முடியும்? ஒன்று—இது தவறான புள்ளிவிவர

4th February 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

மாக இருக்கும், அல்லது தவறாக அச்சடிக்கப்பட்டுவிட்டதா அல்லது அரசாங்கத்திற்கு இப்படிக்காட்ட வேண்டுமென்பதிலே வேறு நோக்கம் இருக்கிறதா என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இப்பொழுது நெருக்கடி இருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், பற்றாக்குறை இருக்கிறது, பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்று சொல்லி டாக்டர் டாக்டர் அடித்து விலைவாசியை ஏற்றக்கூடியவர் குறைக்கும், கொள்வீ லாபம் அடிக்கக்கூடியவர்களுக்கும், அவர்களுடைய சமூக விரோதக் காரியத்தைச் செல்வாக்குடன் நடத்துவதற்கு உதவிசெய்து கொடுக்கக்கூடிய முறையில் இப்படியொரு பிரச்சாரப் படுதாவை ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்களே என்று தான் நாம் குறைபட வேண்டியிருக்கிறது.

நம்முடைய தேசத்தின் தேவையைப் பற்றி என்ன கூறப்பட்டிருக்கிறது? அது அரசாங்கம் கொடுத்த புள்ளி விவரந்தான். அதே ரெவ்யூவில் இருக்கிறது. 56,60,000 டன் அளவு உற்பத்தி இருக்குமானால் நம்முடைய மக்கள் அத்தனை பேருக்கும், 18 அஷன்ஸ் அரிசி கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். நிறைக்காக 1,40,000 டன், அண்டை மாநிலங்களான கேரளா போன்றவற்றுக்குக் கொடுப்பதற்கு 2½ லட்சம் டன் ஆகியவற்றையும் சேர்த்து 60 லட்சம் டன்தான் நமக்குத் தேவை. அந்த 60 லட்சம் டன்னுக்கு மட்டும் திட்ட இலக்குப் போட்டால், மறை இல்லாத காலத்தில் ஏற்படும் குறைவைச் சரிக்கட்ட முடியாது என்று அதற்காக 10 லட்சம் டன் போட்டு, நாட்டில் 70 லட்சம் டன் உற்பத்தியானால் போதுமானது என்று திட்டமிடப் பட்டிருக்கிறது. 1965-66-ல் 55 லட்சம் டன் உற்பத்தி ஆகுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1964-65-ல் 63,60,000 டன் எதிர்பார்க்கப் பட்டது. ஆனால், கவர்னர் உரையில் 58 லட்சம் டன்தான் உற்பத்தியாகி இருக்கிறது என்று சொல்லியிருப்பது எப்படிச் சரியாக இருக்க முடியும்? அதற்கு விளக்கம் என்ன? அதே ஆண்டிலே இந்தியா பூராவுமே என்ன நிலை? மத்திய உணவு அமைச்சர் கொடுத்தள்ள புள்ளி விவரப்படி 8 கோடி 80 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. 1964-65-ல் அது ரெக்கார்டு புரொடக்ஷன் என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கு முன் நம் சரித்திரத்திலேயே இந்த மாதிரி இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்போது இந்தியா பூராவுமே மிக அதிகமாக உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்திலும் உற்பத்தி அளவு கவர்னர் கூற்றுப்படி 58 லட்சம் டன் என்றாலும் அதிகாரிகள் புள்ளிவிவரப்படி 60 லட்சம் டன். இந்த அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகியிருக்கும்போது ஏன் இந்தப் பற்றாக்குறை? எப்படி இந்த விலையேற்றம் வந்தது? வெளிநாட்டிலிருந்து உதவிபெற வேண்டுமென்பதற்காக உள்நாட்டில் இந்தப் பற்றாக்குறைப் பேயைக் கிளப்பி விடுகிறார்கள். இது எனக்கு விளங்காமல் இல்லை. ஆனால், அரசாங்கம் இதற்குச் சமாதானம் சொல்ல வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. உணவுப் பற்றாக்குறை இவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறது என்று மிகைப்படுத்தி கொள்ளை லாபம் அடிப்பவர்களுக்குச் சாதகமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

12-30
p.m.

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [4th February 1966]

இதில்லாம் உணவுப் பண்டங்களை விநியோகிக்கும் கொள்கையிலே உள்ள கோளாறுகளை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கப் பணத்தை உபயோகித்து, அதாவது மக்கள் வரிப் பணத்தை உபயோகித்து, நீர்த்தேக்கங்கள் கட்டி, கால்வாய்கள் வெட்டி, உரத்தை மனிதனுக்குக் கொடுத்து, விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டு உற்பத்திபண்ணக் கூடிய பொருள்களை அந்த விவசாயிகள் பலன் பெற முடியாத நிலையில்—எதோ கவர்னர் அவர்கள் உரையில் விவசாயிகளுக்குப் போனஸ் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்—அந்தப் பெருங்களைத் தனிப்பட்டவர்களிடம் கொடுத்து அந்தத் தனிப்பட்டவர்கள் அதிக லாபம் பெறவேண்டுமென்று கொள்கை இருக்கும் வரையில், அகில இந்திய ரீதியில் 10 கோடி டன்; நம்முடைய ராஜ்ய அளவில் 70 லட்சம் டன் உற்பத்தி ஆனவு இலக்கு நிறைவேற்றினாலும்கூட, விலை ஏறிக்கொண்டதான் இருக்கும். அரசாங்க ஊழியர்கள் பஞ்சட்படி அதிகம் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டதான் இருப்பார்கள். நம்முடைய மத்திய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பதவியை ஏற்றவுடன் விரைமாதம் பேசினார். I shall break the profiteer or the profiteer shall break me என்று பேசினார். “நான் கொள்ளை லாபம் அடிப்பதை ஒழிப்பேன்; இல்லாவிட்டால் கொள்ளை லாபம் அடிப்பது என்னை ஒழித்துக் கட்டும்” என்று அவ்வளவு விரைமாதம் பேசினார். அவர் பதவியேற்ற பிறகு உணவு நிலை மிக மோசமாக இருக்கிறது. அவரைப் பற்றிச் சொல்வதால் நம்முடைய ராஜ்ய அமைச்சர்கள் நம்மைப் பற்றிக் குறைசொல்லவில்லை என்று நினைக்கவேண்டாம். பற்றாக்குறை ராஜ்யங்கள் இருக்கின்றன; உபரி ராஜ்யங்களும் இருக்கின்றன. தேசம் பூராவும் உள்ள மக்களுக்கு உணவு அளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உண்டு; அந்தந்த ராஜ்ய அரசாங்கங்களுக்கும் பொறுப்பு உண்டு. நான் கோளத்தைப் பற்றி ஒரு முறை குறிப்பிட்டபோது, கோளாவைப் பற்றி இங்கே ஏன் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். கோளாவில் பற்றாக்குறை இருக்கும் வரையில் தமிழ் நாட்டில் என்னவாகுதான் உற்பத்தி பண்ணினாலும் தகராறுதான். அந்த நிலையில் நாம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருளை சரிவர விநியோகம் செய்யமுடியாது. அந்த ராஜ்யத்தில் பற்றாக்குறை இருக்கும் வரை என்னதான் செய்கிறோமென்று போட்டாலும் ரோடு, ஸ்டால்களோ, லாரியிலோ, ரயிலிலோ எப்படியாவது தானியங்கள் அந்த ராஜ்யத்திற்குப் போய்க்கொண்டதான் இருக்கின்றன. ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு மூட்டைகள் போகின்றன. யாருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன என்றே தெரியவில்லை. திடீரென்று அந்த மூட்டைகள் எடுத்துக் கொண்டு செல்லப் படுகின்றன. அரசாங்கம் இதிலே என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது? கோயில்பட்டி ரயில்வே ஸ்டேஷனில் நடந்த சம்பவத்தின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள்? மக்களுக்கு உணவு அளிக்கும் பொறுப்பில் மத்திய அரசாங்கம் தவறி இருக்கிறது; மாநில அரசாங்கமும் தவறி இருக்கிறது. இரண்டு பேரும் சேர்ந்து, கடினமாக உழைத்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கித்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [4th February 1966]

தந்த விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அவ்வளவு பேரையும் பட்டிலி போடுவதிலே வெற்றியடைந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லையில் வெற்றி பெற்றோம் என்று பெருமை கொள்ளுகிறோம். ஆனால், உள்நாட்டில் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கும் வரையில் அமைதி ஏற்பட முடியாது; தகராறு தான் இருக்கும். இந்த விலைவாசி உயர்வு எவ்வளவு ஆனாலும் சரி, கொள்ளை லாபம் அடித்தாலும் சரி, பதுக்கி வைத்துக் கருப்புப் பணம் சேர்த்துக் கொண்டாலும் சரி; இதையெல்லாம் விட்டு விட்டு, இதைப் பற்றி எடுத்துக் கூறுபவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதற்காகத்தான் இன்றையதினம் டிபென்ஸ் ஆப் இந்தியா ரூல்ஸ் வைத்திருக்கிறார்கள்; இதற்காகத்தான் எம்ஜிஎன்சி யையும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எம்ஜிஎன்சியை நீடிக்கவும், டிபென்ஸ் ஆப் இந்தியா ரூல்ஸ் வைத்திருக்கவும் அவசியமே கிடையாது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதை வாபஸ் பெறுங்கள். விலையேற்றத்திற்கு எதிராக பண்டங்களை உபயோகப் படுத்தக்கூடிய மக்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தால்தான் கொள்ளை லாபக்காரர்கள் அரசாங்கத்தை மதிப்பார்கள், பயப்படுவார்கள். அரசாங்கமும் நாட்டில் பற்றாக்குறை இருப்பதாகச் சொல்லி, கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக வரவேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜனத்தொகை பெருகிவிட்டது என்ற ஒரு காரணத்தையும் சொன்னார்கள். திட்டம் போட்டதை விடக் கொஞ்சம் அதிகமாகி யிருக்கிறது. விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கம் மந்தமாக இருக்கிறது என்றும், ஜனத்தொகை பெருக்கம் வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்றும் சொல்கிறார்கள். உழைக்கக்கூடிய செல்வம், செல்வம் இல்லையா? இதை இந்த உலகம் தாங்காது என்று கூட ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார். இந்த 3 கோடி 30 லட்சம் பேரைத் தாங்காதா? ஜனத்தொகையைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதற்காக எவ்வளவோ பணத்தை செலவு செய்து வருகிறோம். அந்தப் பணத்தை ஜனங்களுக்கு வாழ்வளிப்பதற்காக உபயோகப்படுத்தினாலும்கூட அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்து கொடுத்திருக்கலாம். ஜனத்தொகைப் பெருக்கம் ஒரு பிரச்சினை என்று சொல்லி உங்களுடைய கொள்கையை மறைக்கப் பயன்படுத்தவேண்டாம். உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தைப் பற்றி இதிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரம் சரியாக இருக்குமானால், இன்னும் ஐந்தாறு லட்சம் டன் அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகுகிற பிறகு இந்த நாட்டிலே இருக்கும் அவ்வளவு பேருக்கும் 18 அவுன்ஸ் தானியம் கொடுக்க முடியும் என்று கூறுகிறார்கள். தற்போது 18 அவுன்ஸ் எவ்வளவு பேரால் சாப்பிட முடியும் என்று சொல்ல முடியாது. அந்த அளவு சாப்பிட முடியாதவர்கள் நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள். அவ்வாறு அளவு கூடினாலும், வாங்கிச் சாப்பிட முடியாத அளவுக்குப் பெரும்பகுதி மக்கள் இருக்கிறார்கள். உணவுப் பற்றாக்குறை என்பது மிகைப்படுத்தப் படுகிறது. இது கொள்ளை லாபம் அடிப்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்காக அல்லது வெளிநாட்டில் இருந்து உதவி

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [4th February 1966]

வாவேண்டுமென்பதற்காக ஏழுப்பட்ட கூக்குரலாக இருக்கிறதே தவிர, நியாயமான காரணமாக இருக்கு முடியாது என்ற அடிப்பி ராயத்தைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்னவாயிற்று? மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இறுதியாண்டு முடிந்து விட்டது. நான் காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி ஒரு அறிக்கை இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, விவாதித்து அனுப்பினோம். தேசத் திற்கே நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உண்டா இல்லையா என்ற சந்தேகத்தைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டின் திட்டம் இன்னொரு நாட்டினுடைய ஜனாதிபதியின் நல்லெண் ணத்தை நம்பிக் கொண்டா இருக்கவேண்டும். 48 கோடி மக்களை நம்பி, நம்முடைய நாட்டின் செல்வாதாரத்தை நம்பி நாம் திட்டம் போடவேண்டும். நம்முடைய திட்டத்திற்கு உதவி செய்பவர்கள் நம்முடைய நண்பர்கள்; உதவி செய்யாதவர்கள் விரோதிகள், யாரி டத்தில் நாம் கெஞ்ச வேண்டும்? நமக்கு யாரும் படி அளக்கவேண்டாம். அவர்கள் உதவி செய்யாமல் இருந்து பார்க்கட்டுமே? அவர்களிடம் கேட்கவேண்டும், இவர்களிடம் கேட்க வேண்டும் என்கிறார்கள். இந்தியாவில் எக்கனாமிக் டிஸிப்ளின் இருக்கவேண்டுமாம். இவர் வாழியாடலில் இருந்து கொண்டு உத்தரவு போடுவாராம். கிணறுகள் வெட்டவேண்டும்; வாய்க்கால்கள் வெட்ட வேண்டும். இதைச் செய்யக் கூடாது, அதைச் செய்யக் கூடாது பாதுகாப்பிற்காக அடிகம் செலவு செய்யக் கூடாது, விவசாயத்திற்காகத்தான் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு டிஸிப்ளின் கட்டுப்பாடு வேண்டுமாம். பாதுகாப்பிற்காக நாம் அதிக செலவு செய்யக் கூடாது, நம் சுய தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளக்கூடாது, அவர்கள் கொடுக்கிற பணத்தை விவசாயத்திற்காகத்தான் செலவு செய்ய வேண்டுமாம், ஒரு டிஸிப்ளின் வேண்டுமாம். அதற்குக் கட்டுப் பட்டால்தான் உதவி வருமாம், இது கட்டுப்பாடா, டிஸிப்ளினா? நமது மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக நடத்தினால் தான், கனரக தொழில்கள் வளர்ந்ததினால்தான், நாடே இயந்திரங் களை உற்பத்தி செய்யும் சக்தி நம் தொழிலாளர்களுக்கும், நம் என் லீலியர்களுக்கு ஏற்பட்டதினால்தான் பாகிஸ்தானிலிருந்து வந்த டிஸிப்ளின் டாங்குகள் நொறுக்கப்பட்டன. அங்கிருந்து வந்த ஜெட்கள் நொறுக்கப்பட்டன. அவை இந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் வெற்றியாகும். நமது சொந்தப் பலத்தைப் பெருக் கக்கூடாது என்று சொல்கிறவர்களை நண்பர்கள் என்று நினைத்து அவர்களுடைய அனுதாபத்தைப் பெற உணவுப் பற்றாக்குறை, உணவுப் பற்றாக்குறை என்ற கோஷத்தைப் போட்டுக்கொண்டு செல்ல வேண்டுமாம். நாம் ஒரு நாட்டையும் கெஞ்ச வேண்டிய தில்லை. நம் நாட்டில் சிறந்த முறையில் உழைக்கக் கூடிய உழவர்கள் இருக்கிறார்கள். கடுமையாக உழைக்கக் கூடியவர்கள் நம் நாட்டு உழவர்கள். குறைந்த தேவைதான் அவர்களுக்கு. நம் நாட்டில் இந்த மூன்று திட்ட காலத்தில் சாகுபடிக்கு நிலப்பரப்பும் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. உற்பத்தித் திறனும் அதிகமாகி யிருக்கிறது. இது மத்திய அரசாங்கக் கணக்கு. 1950-51-ல் 92

[4th February 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

புள்ளி இருந்தது. 1963-64-ல் 115 புள்ளியாக விவசாய உற்பத்தித் திறனும் பெருகியிருக்கிறது. சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற நிலத்தின் பரப்பும் அதிகமாகியிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 20, 25 சதவிகிதம் அதிகமாகியிருக்கிறது. நமக்கு நிலம் இருக்கிறது. உழைக்கும் மக்களும் இருக்கிறார்கள் இதை பயன்படுத்தி உணவுப் பிரச்சினையை தீர்க்கமுடியவில்லை என்று சொன்னால், உணவிற்காக வெளிநாடுகளை எதிர்பார்ப்பது என்று சொன்னால், எங்கேயோ கோளாறு இருக் கிறது, வியாதி இருக்கிறது. அந்த வியாதியை அறிந்து மருந்து கொடுக்கவேண்டும். ஸ்டேட் ட்ரேடிங் கார்ப்பரேஷன், ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் என்ன செய்தன? ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் இருக்கிற இடமே தெரியாமல் இருக்கிறது. அரசாங்கம் மொத்த வியாபாரம் பூராவையும் எடுத்துக் கொண்டு, வர்த்தக சூதாட்டம் செய்யக் கூடிய வசதிகளைக் கொண்டிருக்கக் கூடியவர்களை ஒழிக்காமல் இந்த விலைவாசிப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் முடியாது. எந்த ஜாலங்களைச் செய்தாலும் முடியாது. நாம் எவ்வளவு உற்பத்தியைப் பெருக்கினாலும் கொள்ளை அடிக்கும் வர்த்தக சூதாட்டக் கூட்டத்தை விட்டு விட்டு அரசாங்கம் அவர் களுக்கு இஷ்டப்படி பணம் கொடுக்க வசதி செய்தும், கறுப்புப் பணம் உலாவவும் விட்டு விட்டு விலைவாசி குறைய வேண்டுமென்று மந்திரம் போட்டால் முடியுமா? அரசாங்கம் அடிப்படை நடவ டிக்கைகள் எடுக்க தவறுகிறது. வோட்டு மக்கள் கையில் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு சோறு போடுங்கள், அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுங்கள், அவர்கள் வாக்குகளைப் பெறட்டும், பெற்று அதிகாரத்தில் இருக்கட்டும், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. மாறாக, சமூக விரோத சக்திகளுக்கு, கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறவர்களுக்கு ஆதரவாய் நின்று அரசியலில் மக்க ளுக்கு நம்பிக்கை இல்லாத நிலையை ஏற்படுத்துகிறவர்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்கள். அரசியல் என்று சொன்னால் ஃபரூட் என்று சாதாரண மக்கள் நினைக்கும் அளவிற்கு நிலைமை ஏற்படுத் தப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டவனை நினைக்காத நெஞ்சம் நெஞ்சோ என்று சொல்லக் கூடியவர்களுக்குக்கூட சோறு வேண்டியதுதான். எவ்வளவு தேசபக்தி இருப்பினும் சோறு வேண்டியிருக்கிறது. எந்த நாட்டிலும் மெட்ரீரியல் இன்ஸன்டிவ்ஸ் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். வாழ்க்கை வசதிகளைப் பெருக்குவதினால்தான் மக்களை உற்சாகப்படுத்த முடியும். வாழ்க்கை வசதிகள் பெருகப் பெருக தொழிலாளர்கள் நன்கு உழைப்பார்கள், விவசாயிகள் நன்கு உழைத்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவார்கள், நிர்வாகமும் நல்லமுறையில் நடக்கும், நாம் போடும் திட்டங்களும் நல்லமுறையி ல் நடைபெற முடியும். சமாளித்து விடலாம், உற்பத்தி பெருகினால் சமாளித்து விடலாம் என்று சொல்வார்கள். அப்படி சமாளிக்க முடியாத காரணத்தினால்தான் திட்டமிட்டபடி உற்பத்தி பெருகவில்லை என்று கூறி மறைத்துக் கொள்கிறார்கள் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும்பொருட்டு கொண்டு வந்துள்ள இத்தீர்மானத்தை ஆதரித்து

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [4th February 1966]

ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் கருங்கச் சொல்லி இந்த நாட்டின் மிக முக்கிய பிரச்சினைகளை விளக்கியிருக்கிறார்கள். இதில் முக்கியமாக போர் முனைக்கும் ஏர் முனைக்கும் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டின் இரண்டு கண்களைப் போன்று இருக்கும் இந்த இரண்டு பிரச்சினைகளையும் தீவிரமாக, திறமையாக மேலும், மேலும் எப்படி சமாளிப்பது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறதே தவிர, எல்லாவற்றையும் சமாளித்து விட்டோம் என்று சொல்லவில்லை. கடந்த ஆண்டு பெரிய சோதனை ஆண்டு. பாகிஸ்தானோடு சண்டை, பற்றாக்குறை, இரண்டிற்கும் மேல் 18 மாதங்களாக பல பிரச்சினைகளை மிகத் திறமையாக சமாளித்த காலம் சென்ற நம் பிரதமர் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களின் மரணம் இப்படி பல சேதனைகளை நாம் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அது குறித்து பாரத மக்கள் பெருமைப் பட்டுக் கொள்ளலாம். இவ்வளவு சோதனைகளையும் சமாளித்து, எவ்வளவோ வேற்றுமைகளை படைத்த இந்தியா நாடு ஒற்றுமையாக இருக்குமா என்று சந்தேகப்பட்டவர்களுக்கு ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றும் வீரமும், திறமையும் நம் மக்களுக்கு இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டி விட்டோம். தேசத் துரோக சக்திகளின் நாச வேலை இனி நடக்காது என்பதை அண்மையில் நடந்த சம்பவங்கள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளன. நம் மக்களின் தேச பக்தி உச்சிக்குச் சென்றது. அதைப் பார்த்து நாம் பெருமைப்படவேண்டும். அதேபோன்று போர் வீரர்கள் காட்டிய வீரம், உலகமே வியக்கத்தக்க விதத்தில் நம் வீரர்கள் தங்களது வீரத்தை எடுத்துக் காட்டினார்கள். உடல், பொருள், ஆவி அத்தனையையும் தத்தம் செய்த வீரர்களுக்கு நாம் அஞ்சலி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். பாரதத்தின் பெருமை இன்று உலகில் உயர்ந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, ஏர் முனை முக்கிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள், உணவுப் பற்றாக்குறையில் அரசாங்கம் அக்கறை காட்டாது, மாய வித்தைகள் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள், அப்படிச் சொன்னது வருந்தத் தக்கது. இந்தியாவின் பொருளாதாரச் சரித்திரத்தைப் புரட்டிப் பார்த்தால் எப்போதும் பந்து ஆண்டுகளுக்கு, அல்லது இருபது ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை நம் நாட்டில் பஞ்சம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது என்பதும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் பட்டினியால் செத்து மடிந்திருக்கிறார்கள் என்பதும் சரித் திரம் கூறும். அந்த நிலையை மாற்றி பசியால் யாரும் சாகாத அளவில் பெரும் பஞ்சத்தைத் தடுத்த பெருமை யாருக்கு இருக்கிறது என்றால் அது காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஒன்றுக்குத்தான் உண்டு என்ற உண்மையை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இதை விட இன்னும் அதிகமாக முன்னேற வேண்டும், என்ற ஆசை இருக்கிறது, ஆர்வம் இருக்கிறது. இன்னும் 8 சத விகிதம் பற்றாக்குறை இருக்கிறது, ஆகவே, நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். அரசியல் நோக்கத்தோடு எதையும் செய்யவில்லை. மக்களை தவறான ாதையில் இழுத்துச் செல்கிறீர்கள், யார் காலிலோ மண்டியிட அதைச் சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அது வருந்தத் தக்க

[4th February 1966] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

தாகும். அப்படிச் சொன்னால் அது மக்களைத் திருத்தக் கூடிய நோக்கத்தோடு அது இருக்கக்கூடும் என்று என்னால் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. எவ்வளவு சாமர்த்தியமாக உணவுப் பிரச்னையை சமாளித்திருக்கிறார்கள் அரசாங்கத்தினர் என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். இன்னும் உற்பத்தியைப் பெருக்க எதை எதைச் செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். மற்ற தொழில்கள்போல் விவசாயத்தில் இவ்வளவு போட்டுள் ளோம் இவ்வளவு விளைவு வரும் என்று சொல்லமுடியாது. 'வேகரிஸ் ஆஃப் நேச்சர்', இயற்கையின் கோளாறு அப்போதைக் கப்போது இருந்து கொண்டேயிருக்கும், சீமே இழுத்துக் கொண்டே போகும். இந்த ஆண்டு பருவ மழை பொய்த்து விட்டது 50 ஆண்டுகளுக்கு முன் மழை பொய்த்ததுபோல் இந்த ஆண்டும் பொய்த்திருக்கிறது. அதைக் கூட சமாளித்து பட்டினிச்சாவு இல்லாமல் மக்கள் பாதுகாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் நம் அரசாங்கம் உணவுப் பிரச்சினையில் எவ்வளவு அக்கறை காட்டியிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறைக்க முடியாது. இனிமேல் வருகிற ஆண்டுகளில் இதை விட அக்கறை காட்டி எவ்வளவு சீக்கிரம் இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும் என்பதுபற்றி யோசிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு தமிழகத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 60 லட்சம் ஹெக்டா ஏக்கர்கள் இருக்கின்றது. அதில் 17 லட்சம் ஹெக்டா ஏக்கர்கள் மட்டும் லான் ஒரு போகத்திற்கு மேல் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. இவ்விதம் ஆறில் ஒரு பங்கை மட்டும் ஒரு போகத்திற்கு மேல் பயிரிட்டிக்கொண்டிருந்தால் எப்படி நம்முடைய சாதனையை உருவாக்க முடியும்? என்ன தேவை என்பதை உடனடியாக கண்டறியவேண்டும். அதாவது தண்ணீர் தேவையாக இருக்கிறதா, எருக்கள் தேவையாக இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் பார்த்து உடனடியாக இந்த விஷயங்களில் அக்கறை காட்டுவோமேயானால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு எடுக்கப்படுகின்ற வழிவகைகள் சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதோடு ஒரு போகம் பயிரிடப்படும் நிலங்களில் பருப்பு, உளுந்து, எண்ணெய் வித்துக்கள் இவைகள் பயிர் செய்ய முடியுமா என்பதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். இப்போது நடைபெற்ற ஆராய்ச்சி சியின் காரணமாக ஜப்பானிக்கா இண்டிகா என்கின்ற விதையைக் கொண்டு வந்ததின் காரணமாக நெல் விளைச்சல் ஒன்றை மட்டும் ஆக்க முடியும் என்று தெரிகிறது. இதை ஒருசில ஏக்கர்களில் தான் இப்போது போட்டிருக்கிறோம். இதை சுமார் 2 லட்சம் ஏக்கர்களிலும் பரப்புவதற்கு வழி செய்திருக்கிறோம். இதை 11 லட்சம் ஏக்கர்களிலும் போடுவதற்கு முடியுமா என்பதை விவசாய இலாகா மிக அக்கறையோடு அவசர வேலையாகவும் கவனிக்கவேண்டும். எப்படியாவது இரண்டு போகம் பயிரிட முடியுமா என்பதை விவசாய இலாகா ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும்.

அதே போன்று தமிழகத்தில், ஆறு லட்சம் கிணறுகள் இருக்கின்றன. இவற்றில் பம்பு செட்டுகள் அமைத்திருப்பது 2½ லட்சம் கிணறுகளில் மட்டும் தான். மீதியிருக்கின்ற 3½ லட்சம் கிணறுகளிலும் பம்பு செட்டுகள் பொருத்துவதற்கு என்னென்ன

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [4th February 1966]

தேவை என்பதை கண்டறிந்து அவற்றையெல்லாம் அரசாங்கம் கொடுக்கவேண்டும். பம்பு சேட் என் பொருத்தப்படவில்லை, பின்சார வசதி இல்லையா, அல்லது என்னென்ன தேவை, என்பதை அறிந்து குறுகிய காலத்தில் எப்படி பம்புசெட்டுகளை அமைத்துக் கொடுக்க முடியும் என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து உடனடியாக கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதில் விவசாய இலாகா போர் முனையில் வேலை செய்வது போன்று வேலை செய்ய வேண்டும். இப்படி தமிழகத்தில் இருக்கின்ற விவசாய இலாகா வேலை செய்தால் தான் இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் செய்து முடிக்க முடியும். மற்ற இலாக்காக்களைப்போன்று இல்லாமல் விவசாய இலாகா சற்று வேகமாக செயல்பட வேண்டும். இதற்காக விவசாய இலாகாவுக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் வேண்டுமோ, அவைகளை எல்லாம் கொடுக்க நாம் தயாராக இருக்கிறோம். அதே போன்று விவசாய அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இந்த கூறையில் எவ்வளவு பணம் செலவு செய்யவேண்டுமோ, அவ்வளவையும் ஒதுக்கித்தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். எவ்வளவோ பணத்தை செலவு செய்கிறோம். ஆனால் அவை குறிப்பிட்ட காலத்தில் விவசாயிகள் கையில் போய் சேருவதில்லை என்கிற புகார் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நாம்கொடுக்கின்ற கடன்கள் எல்லாம் உடனடியாக விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கின்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பம்புசெட்டுகளைப் பொறுத்தவரையில், இதற்கு பிளாக் கிலிருந்து கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அதோடு பிளாக் கிலிருந்து இன்னமாதிரியான பம்புசெட்டு தான் வாங்கிக்கொடுப்போம் என்று சொல்லுகிறார்களாம். இதெல்லாம் எதற்கு என்று தெரியவில்லை. விவசாயிகள் என்ன டிரேட் மார்க் கேட்கின்றார்களோ, அவற்றை வாங்கிக்கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரி யாராவது விவசாயிகளைக் கட்டாயப்படுத்தினால் அந்த அதிகாரிகள் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அமைச்சர் அவர்களுக்கு இம்மாதிரி புகார் வந்தால், உடனடியாக அமைச்சர், அந்த அதிகாரி யார், வா இங்கே என்று கூப்பிட்டு அந்த இடத்திலேயே தண்டித்து அனுப்பவேண்டும். (குறுக்கீடு) தண்டிக்காவிட்டாலும் விளக்கமாவது கேட்கவேண்டும். இவ்விதமெல்லாம் நடவடிக்கை எடுத்தால் தான் இலாகாக்கள் நல்லமுறையில் துரிதமாக செயல்படும். அதன் மூலமாக உணவு உற்பத்தியையும் பெருக்க முடியும். கடன் கொடுக்கின்ற விஷயத்தில் அந்தந்த இடத்திலேயே கொடுத்து விடவேண்டும். 'ஆன் தி ஸ்பாட்' அந்த இடத்திலேயே, டிஸ்போஸ் செய்து விட வேண்டும். கடன் கேட்பதற்கு ஒரு நாள், கொடுப்பதற்கு ஒரு நாள் இப்படி இரண்டு நாட்கள் தான் கடன் கொடுப்பதற்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். 'வார் பேரீஸ்' முறையில் விவசாய இலாகா நடவடிக்கை எடுத்தால் தான் உணவுப் பிரச்சனையை சமாளிக்க முடியும். இதை நாம் உணர்ந்து நான் உணவு உற்பத்திக்காக பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறோம். முக்கியமாக இந்தத்துறையில் எதாவது ஒரு சில தவறு நடந்து என்று அமைச்சருடைய காதில் செய்தி கிடைத்தால் கூட, அதை அலசி ஆராய்ந்து பார்த்து உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அப்போது அதிகாரிகளும் பயத்

[4th February 1966] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

தோடு வேகமாக வேலை செய்வார்கள், விவசாயிகளுக்கு நல்லதொரு நம்பிக்கை பிறக்கும். இதன் மூலமாக நம்முடைய விவசாயிகளும் விவசாயத்தில் நல்ல சிரத்தையோடு ஈடுபடுவார்கள். இந்த சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குளங்களைப் பொறுத்தவரையில் நமக்கு 10 லட்சம் குளங்கள் இருக்கின்றன. இதை செப்பணிடுவதில் போதிய அக்கறை செலுத்துவதில்லை என்கிற குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதில் ஏதாவது நிர்ணயம் செய்து அதாவது, ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2 லட்சம் குளங்கள் என்ற முறையில் எல்லாக் குளங்களையும் தேர்ந்தெடுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். கலையும் தேர்ந்தெடுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதற்கு என்னென்ன தேவை என்பதைப்பார்த்து, வெளியிலிருந்து எதாவது கருவிகள் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் அதையும் கொண்டு வந்து பணம் கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்றால் பணமும் கொடுத்துவந்து பணம் கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்றால் பணமும் கொடுத்து குளங்களை செம்மைப்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். முக்கியமாக பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் போய் என் இந்த குளங்களை எல்லாம் செம்மைப்படுத்தவில்லை என்று கேட்டால் எங்களுக்கு போதிய டெக்னிக்கல் ஹெல்ப் இல்லை, அதற்கு வேண்டிய உதவியும் அரசாங்கத்தினிடத்திலிருந்து கிடைப்பதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட குறைகளை நாம் உடனடியாக போக்கவேண்டும். இவ்விதம் விவசாய இலாகா காவை நல்ல முறையில் முடிக்கவிட்டால் உணவுப்பிரச்சினையை சமாளிக்க முடியும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சென்னை நகரத்தில் குடிதண்ணீர் பிரச்சினை பெரிய பிரச்சினையாக வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. நகரமோ பெருகிக்கொண்டு வருகிறது. சென்னை நகரத்திற்கு கிருஷ்ணா பெருகிக்கொண்டு வருகிறது. காவேரியிலிருந்து வருமா, கோதாவரிலிருந்து தண்ணீர் வருமா? காவேரியிலிருந்து வந்தது மாதிரி வரியிலிருந்து வருமா, அல்லது பகீரதன் கொண்டு வந்தது மாதிரி கங்கையைத்தான் கொண்டு ஆராய்ச்சிதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறதா? கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக ஆராய்ச்சிதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறதா. கல்பாக்கம் அணுசக்தி நிலையம் வந்தால் கடல்நீரை காய்ச்சி குடிதண்ணீருக்கு தரலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் தண்ணீர் இல்லாத நிலைமை நீடித்துக்கொண்டிருப்பதால் நகரத்தில் பல நோய்கள் பரவிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக பல நோய்கள் மக்களை தாக்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. மக்கள் பெரிய கஷ்டத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படியாவது காவேரியிலிருந்தாவது, கோதாவரியிலிருந்தாவது, கிருஷ்ணாவிலிருந்தாவது, தண்ணீர் கொண்டு வர வேண்டும், இன்னும் ஒரு வருடத்திற்குள் தேர்தல் வந்து விடும், அதற்குள் எப்பாடுபட்டாவது தண்ணீர் கொண்டு வந்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்னையில் இருக்கின்ற பெரிய பிரச்சினை சேரி ஒழிப்பு பிரச்சினை. இதைப்பற்றி நாங்கள் சொல்லவேண்டிய இடங்களில் எல்லாம் சொல்லியாய் விட்டது. இந்தப் பிரச்சினை நல்ல முறையில் சமாளிக்கவேண்டும் என்று எண்ணி வடக்குச் சென்னையை கார்ப்பரேஷனிடத்திலும், தெற்கு சென்னையை

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [4th February 1966]

ஹவுஸிங் யூனிட்டிலும் கொடுத்தார்கள். இப்போது இரண்டும் ஹவுஸிங் யூனிட்டில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. முதலாவது சீரமைப்புக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு 50 சேரிகளைப் பொறுக்கித் தாருங்கள் என்று கேட்டார்கள். ஐம்பது வேண்டாம் இருபதே ஆரம்பத்தில் போதும் என்று எண்ணி இருபது சேரிகளைக் கொண்டு ஒரு விஸ்டை கொடுத்தேன். இதுவரை ஒரு சேரி கூட சீர்திருத்தப்படவில்லை. இதை ஏன் இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று கேட்டால், அரசாங்கத்திற்கு எழுகிறிருக்கிறோம், இன்னும் உத்தரவு வரவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த காலதாமதத்திற்கு காரணம் இந்தச் சேரிகள் இருக்கின்றபடி இடங்களில் தனிப்பட்டவர்களுடைய இடங்களாக இருக்கின்றன. அரசாங்க புறம்போக்கு, கார்ப்பரேஷன் இடங்கள், தனிப்பட்ட இடங்கள் இவ்விதம் மூன்றுவிதமான இடங்களிலும் சேரிகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. எங்கள் பகுதியை எடுத்துக் கொண்டு மூன்று கள்ளுக்கடை தென்னந்தோப்புக்களாக இருந்த இடங்களில்தான் இந்தச் சேரிகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் எடுக்கவேண்டும், இதற்கு அவர்கள் என்ன பரஸ்பரத்தில் எடுக்கிறார்கள் என்றால், முதலாவது அரசாங்கம், இரண்டாவது கார்ப்பரேஷன்; கடைசியில் தான் தனிப்பட்ட மைப்புத்திட்டத்தைக் கொண்டு வரமுடியும் என்று தெரியவில்லை. ஒரு ஆண்டுக்கு 20, 30 சேரிகளை மட்டுமாவது எடுத்துக் கொண்டு வேலையைத் தொடங்கலாம். ஒவ்வொரு எம்.எல்.ஏ. யிடத்தில் இரண்டு சேரிகளை கொடுத்தால் கூட போதும். இந்த ஷலியத்தில் இன்னும் காலங்காத்தாது சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுப்பது நிக, மிக போற்றத் தக்கதாக இருக்கும் என்று கருதிக்கொள்கிறேன்.

இதேபோன்று சென்னை நகரத்தில் போக்குவரத்து நெருக்கம் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. போதிய அளவுக்கு பெரிய வீதிகள் இல்லை. இதன் காரணமாக விபத்துக்கள் அதிகமாக ஏற்படுகின்றன. போக்குவரத்து சாதனங்கள் எக்கச்சக்கமாக அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு சென்னையைப் பொறுத்தமட்டில் 20 மைல் அல்லது 30 மைல் சுற்றளவுக்கு ஒரு மாஸ்டர்பிளான் தயாரித்து நகரத்தை சீர்படுத்த வேண்டும். நம்மைவிட சிறிய நாடாக இருக்கும் ஐப்பானிலுள்ள டோக்கியோ நகரத்திற்கு சென்று பார்க்கும்போது நமக்கு வெட்கமாக இருக்கிறது. சென்னையைப்பொறுத்தவரையில் பல வசதிகளை செய்து கொடுத்தால் சென்னைவாசிகள் நகரத்தை நல்ல முறையில் அழகாக வைத்துக்கொள்வார்கள். சென்னை பாரத நாட்டுக்கே ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்கக்கூடியது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நகரத்திற்கு உடனடியாக ஒரு மாஸ்டர்பிளான் தேவை, மிகவும் அவசியம். இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என் தொகுதியில் நெசவாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பீள்டிங் மெட்ரான் என்ற துணியை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். நெசவாளர்கள் மனித குலத்திற்கே அவசியமானவர்கள். இன்றையதினம் அவர்களுக்கு, அவர்கள்

[4th February 1966] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

உற்பத்தி செய்யக்கூடிய துணிகளுக்கு சந்தைக்கடை இல்லாமல் துணிவிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் துணிகளை அன்னிய நாட்டுக்கு அனுப்புவதன் காரணமாக நமக்கு அன்னியநாட்டு செலாவணி கிடைக்கிறது. இப்படிப்பட்ட துணிக்கு இப்போது கிராக்கி இல்லாமல் இருப்பதால், மற்ற வியாபாரிகள் ஆரை விலைக்கு இந்தத் துணிகளைக் கேட்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு மற்ற துறைகளில் நெல் போன்றவைகளுக்கு நாம் கடன் கொடுப்பது போல், 100-க்கு 70 என்கின்ற அளவிற்காவது கடன் கொடுக்கவேண்டும். இவர்கள் தயார் செய்கின்ற துணிகளை வாங்கி கோடலுனில் வைத்துக்கொண்டு கடன் கொடுக்கலாம், நல்லவிலை விற்கும் போது அவர்கள் விற்பனை கட்டை தீர்த்துக்கொள்வார்கள். நமக்கு உத்தரவாதத்திற்கு துணிகளும் இருக்கின்றன. இல்லாவிட்டால் இவர்களிடமிருந்து பெரிய வியாபாரிகள் ஆரை விலைக்கு வாங்கி பின்னால் அதிகமான விலைக்கு விற்பனை அடிக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றி, நெசவாளர்கள் நல்ல முறையில் வாழ்வதற்கு உதவி அளிக்கின்ற வகையில் அவர்களுக்கு என்று ஒரு ஃபண்டோ அல்லது ஏதாவது பண உதவியை கொடுப்ப தற்குரிய வழிவகையை ஏற்படுத்த முடியுமா என்பதை பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சென்னை நகர மக்களுக்கு இப்பொழுது நல்ல வேளையாக நல்ல அரிசி, பருப்பு, முதலியவைகள் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகையினால் பருப்பு முதலியவைகளின் விலை ஏறாமல் இருக்கிறது. அநேகமாக எப்பொழுதும் நல்ல அரிசி தான் கிடைத்துக் கொண்டு வருகிறது. ஆனால், நடுவில் ஏதாவது ஒரு வாரத்தில் அரிசியில் கொஞ்சம் நாற்றம் இருக்கிறது. இதையும் கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து, எப்பொழுதுமே நல்ல அரிசி கிடைக்கும்படிச் செய்தால் ரொம்பவும் நல்லது. என்றைக்காவது ஒரு வாரத்தில் நாற்ற அரிசி கொடுக்கிறார்கள். அதுவும் இல்லாமல் எப்பொழுதுமே நல்ல அரிசி கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: எப்பொழுதும் நாற்றம் பிடித்த அரிசி கொடுப்பதில்லை. எந்தக் கடையிலே எப்பொழுது நாற்ற அரிசி கொடுப்பதைப் பார்த்தார்கள் என்று விவரம் சொன்னால், மேற்கொண்டு விசாரிப்பதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் நாற்ற அரிசி கிடையாது. எப்பொழுதும் நல்ல அரிசி தான் கொடுக்கிறோம். சில சமயங்களில் குறுவை அரிசி கொடுக்கப்பட்டது. அது கொஞ்சம் மட்ட ரக அரிசி. அது நம் மாநிலத்தில் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது. அது கூட இப்பொழுது இல்லை. இப்பொழுது கொடுக்கப்படுவது நல்ல அரிசி தான்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: ஏதாவது ஒரு சமயத்தில் கொஞ்சம் குவாலிட்டியில் குறைந்த அரிசி வருகிறது. அது இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சொன்னேன்.

1-00
p.m.

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [4th February 1966]

விறகு விலை விஷம் போல் ஏறிக்கொண்டு போகிறது. கனம் காட்டு இலாகா மந்திரி அவர்கள் விடையைப் பொறுத்தவரையில் 'பைர்ஷட்' நியாயமான விலையில் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். உடனடியாக விடக்கு ஏதாவது விறகு கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஒரு குண்டுக்கு வாரத்திற்கு 8 அணு ஏறிக்கொண்டு வருகிறது. இவையெல்லாம் வாழ்க்கைக்கு அடிப்படைத் தேவைகள். அரிசி, விறகு, புளி, உப்பு, மிளகாய் இவையெல்லாம் அடிப்படைத் தேவைகள். மக்கள் தெய், பால், பழம் கேட்கவில்லை. அடிப்படையில் தேவையான பொருள்கள் நியாயமான விலையில் கிடைக்காமல் இருப்பது மக்களுக்குக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறது. புளி விலை ரூ. 4, 6 ஏறிவிட்டது. புளிய மரங்களை வெட்டிவிட்டார்களா? புதியதாக புளிய மரங்கள் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமா? அந்த அளவுக்கு விலை ஏறிவிட்டது. இம்மாதிரி இருக்கும் சிறிய பிரச்சனைகளையெல்லாம் தீர்த்து விட்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இம்மாதிரி சென்னை நகர மக்களுக்குள்ள அத்தியாவசியமான பொருள்கள் பற்றிய ஒன்றி ரண்டு பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய கவனம் செலுத்தி விட்டால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். பொது மக்கள் என்றைக் கும் தேச பக்தி படைத்தவர்கள். தேசிய நெருக்கடி சமயத்தில் எத்தத் தியாகத்தையும் செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை உலகத்திற்கே மக்கள் எடுத்துக் காட்டிவிட்டார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட பெருமைக்குரிய மக்களுக்குள்ள சிறு குறைகளை தீர்த்துவிட்டால், இன்னும் பெருமைக்கு நாம் ஆளாக லாம். என்றைக்குமே நாம் பெருமையைப் பெற்றிருக்கிறோம். மக்களும் பெருமை படக்கூடிய அளவில் என்றைக்குமே நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே இந்த இரண்டிற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பது மிகவும் பெருமைக்குரியது. அது இந்தப் பிரச்சனைகளை நாம் மிகவும் கவனத்தோடு அணுகவேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. அத்தகைய நல்ல ஆராய்ச்சியை கவர்னர் பெருமான் பேருரையிலேயே கவர்னர் பெருமானே நமக்கு எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, எனது நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சிவ. சுமு. சிவராமன் அம்பலம்: கனம் சட்டமன்ற உப சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். மறைந்த மாபெரும் தலைவர் திரு. சாஸ்திரி அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய குடும்பத்தாருக்கும் எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழகமெங்கும் பருவ மழை தவறியதன் விளைவாக இவ்வாண்டில் விவசாயத்தை உரிய காலத்தில் தொடங்க முடியாமல் பித்தியதும், அணைக்கட்டுகளிலெல்லாம் போதிய நீர்ப்பெருக்கின்றி, பாசன வசதிகள் யாவும் தடைப்பட்டிருந்ததும் யாவரும் அழிந்ததே.

[4th February 1966] [திரு. சிவ. சுமு. சிவராமன் அம்பலம்]

குறிப்பாகப் பெரியார் தேக்கத்தில் இவ்வாண்டு நீர்மட்டம் வருந்தத்தக்க நிலையில் குறைந்து, எங்கள் தொகுதியான மேலூர் தாலுகா போன்ற பெரியார் பாசன கடைகோடிப் பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் விட முடியாதிருந்த நிலைக்குப் பின்னும் அது பற்றி ஆழ்ந்த புலனாய்வுகளை செய்து, மேலூர் தாலுகா ஏழை விவசாயிகளின் பரிதாப நிலைக்கு இரங்கி, அவர்கள் பால் கொண்ட கருணை உள்வந்தால் தமிழக கனம் நிலவருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அளிந்து தீர்க்கதரிசனத்துடன் ஐப்பசி மாதம் மூன்றாம் தேதி மேலூர் தாலுகாவிற்கு தண்ணீர் திறந்துவிட்டு உதவிய காலத்தாற் செய்த நன்றியை இப்பகுதி மக்கள் என்றென்றும் மறக்கமாட்டார்கள் என்பதை கனம் ரெவின்யூ அமைச்சரவர்களுக்கு மேலூர் தாலுகா மக்கள் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் சட்டமடப்பட்டுள்ளேன்.

அதன் பின் ஐப்பசியில் நாற்றுப்பாவி அதேகமாக நடவு முடியும் போது கார்த்திகை மாதம் முழுவதும் ஆகிவிட்டது. இதன் பின்னரும் போதிய மழையில்லாமல் ஆற்றுத் தண்ணீரையே நம்பி யிருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. எங்கள் பகுதியில் மிக்க கவலைகிடமான தருணங்களிலெல்லாம் நாட்டுத் தெய்வங்களுக்கு மூன்று முறை சிறப்பான அபிஷேகம், ஆராதனைகள் நடத்தி அவ்வப்போது கண் கண்ட பலனாக மழை பெய்து ஓரளவு விவசாயம் கைகூடியிருக்கிறது என்ற போதிலும், இவ்வாண்டு மேலூர் தாலுகாவில் விவசாயிகள் எடுத்துக்கொண்டுள்ள உழைப்பு, முயற்சி, செலவு ஆகியவற்றை எடுசெய்யும் அளவுக் காவது கண்டுமுதல் தேறுமா என்பது சந்தேகமே. அதுவும் மார்ச் மாதம் 15-ம் தேதி வரை தயங்காமல், உறுதியாக பெரியார் தண்ணீரை கொடுத்து உதவினால் தான் ஓரளவு மகசூலை எதிர் பார்க்க முடியும். எனவே, மார்ச் 15-ம் தேதி வரை பெரியார் தண்ணீர் மேலூர் தாலுகாவிற்குக் கிடைக்க அரசாங்கம் அனுமதித்து உத்தரவிட வேனுமாய் மிகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்ததாக, விவசாயப் பருவம் தவறி, இரண்டு மாதங்களுக்கு மேல் பித்தி நடைபெற்றிருப்பதால் அறுவடையும் மாசி மாத இறுதிவாக்கில் தொடங்கி பங்குனியில் தான் முடியும். எனவே, அரசாங்கம் கருணை கூர்ந்து இவ்வாண்டு மேலூர் தாலுகாவில் நிலவரி வசூலிப்பதை ஏப்பரல் மாதத்தில் தொடங்கும்படி உத்தரவு செய்து, விவசாய மக்களுடைய பொருளாதார நெருக்கடி நிலையைத் தவிர்த்து உதவி புரியுமாறு மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அத்துடன், சர்க்கார் கணக்கில் 4-2 பிரிவைச் சேர்ந்த சிறு குளங்கள் பல பாசன வசதிக்கு முற்றிலும் பயனற்றவையாயும், தரிசாகவும் கிடக்கின்றன. மேலும், சாகுபடிக்குத் தகுதியான சர்க்கார் தரிச நிலங்களும் உள்ளன. அவைகளை ஆங்காங்குள்ள விவசாயிகளில் அனுபோகதாரர்களுக்கும், நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கும், அரிசன கூலி விவசாயிகளுக்கும் ஐரி செய்து கொடுத்து, மேலும் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு வழிகோலுமாறு சர்க்காரை மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், எனது தொகுதியில் பக்கத்திலுள்ள வெள்ளமலைச் சாரவில் சுமார் 300 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட மேய்ச்சல் தரிசு நிலம் இருப்பதால் ஆங்கு ஓர் ஆட்டுப்பண்ணை வைத்து அபிவிருத்தி செய்ய அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலூர் தாலுகாவில் 14 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் உள்ளன. அவற்றில் தேர்வு பெறும் பிள்ளைகள் மதுரை, திருச்சி, காணாக்குடி, சிவகங்கை முதலிய தொலைதூர நகரங்களுக்குச் சென்று கல்லூரியில் சேரவேண்டியதாயுப்பதால், தமிழக அரசு கருணை கூர்ந்து மேலூரில் ஒரு சர்க்கார் கல்லூரி நிறுவி உதவவேண்டுமாய் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வெள்ளலூர் துள்ள பிரைமரி ஹெல்த் சென்டரில் தினமும் சுமார் 200-க்கு மேற்பட்ட நோயாளிகள் வந்து சிகிச்சை பெறுவதாலும், இவ்வட்டாரத்தில் மேலூரைத் தவிர வேறு இடங்களில் பெரிய ஆஸ்பத்திரி இல்லாததாலும், வெள்ளலூர் பிரைமரி ஹெல்த் சென்டரில் தங்கிச் சிகிச்சை பெற ஏதுவாய் படுக்கை வசதிகளை விரிவுபடுத்தி, மேலும் ஒரு பெண் டாக்டரை நியமனம் செய்பதும் வேண்டுமென அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வெள்ளலூர் கழக உயர்நிலைப் பள்ளியில் இப்போது 420 பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள். இவ்வாண்டில் மேலும் 150 பிள்ளைகள் வந்து சேரலாமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்நிலையில் பிள்ளைகள் கட்டட வசதியில்லாமல் இப்போதே கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இவ்வாண்டில் ஓர் கட்டடம் கட்டிக்கொடுக்க அரசாங்கம் கல்வி இலாகாவின் மூலம் ஆவன செய்யவேண்டுமாய் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்று என்னை பேச அனுமதித்த தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மறைந்த மாஸீர் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு எனது வணக்கத்தையும், அவருடைய குடும்பத் தாருக்கு எனது அனுதாபத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதற்குப் பின், முன்னால் பேசிய ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர் அவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்று கேட்டால், எங்கள் தரப்பிலிருந்து சொல்லப்படுகிற குற்றச்சாட்டுகளை அவர்கள் ஆளும் கட்சியிலிருந்தே சொன்னார்கள். நாங்கள் சொல்லுகிற நேரத்தில் ஆளும் கட்சியிலுள்ள அமைச்சர்கள் நாங்கள் ஏதோ சர்க்கார் மீது எப்படியாவது குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லவேண்டும் என்பதற்காக சொல்லுவதாக பதில் சொல்லு

4th February 1966] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

வார்கள். ஆகவே, ஆளும் கட்சியிலிருந்தே உள்ளபடி உள்ள குறைகளை அப்படியே எடுத்துக் கூறியதற்காக அவர்களுக்கு என்னுடைய உணர்வு தனித்த நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் வெள்ளை உள்ளம் படைத்தவர்கள், வெள்ளி கிடோன். அவர்கள் வெள்ளை உள்ளம் படைத்தவர்கள், வெள்ளை கிடோன். அவர்கள் வெள்ளை உள்ளம் படைத்தவர்கள், வெள்ளை கிடோன். அவர்கள் வெள்ளை உள்ளம் படைத்தவர்கள், வெள்ளை கிடோன்.

சர்க்கார் புள்ளிவிவரத்தைப் பார்த்தால், முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் போது 38 லட்சம் பன் உணவு உற்பத்தி இருந்தது என்றும், 1964-65-ல் 58 லட்சம் பன் என்றும் புள்ளிவிவரம் சொல்லுகிறது. ஆனால், உண்மையிலேயே அத்தகைய உணவு உற்பத்தி அதிகமாகி இருந்தால், உணவு பற்றாக்குறை இருக்குமா? விசைவாசி விஷம் போல் ஏறமா என்று எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். விசைவாசிகள் ஏறவும் நியாயம் இல்லை பற்றாக்குறை இருக்கவும் நியாயம் இல்லை. சர்க்கார் புள்ளிவிவரம், புள்ளிக்கணக்கு புள்ளிக் குதவாகா என்பதுபோல், புள்ளிக் கணக்கு மக்கள் பசிக்குதவாகு. புள்ளிவிவரம் வெறும் ஏட்டுச் சரைக்காய்தான். ஏட்டுச் சரக்காய் கறிக்கு உதவாகு. சர்க்கார் புள்ளிவிவரங்கள் மக்கள் பசிக்கு உதவாகு என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. மட்டரசு நடுத்தர உயர்நா நெற்களுக்கு ஒரு ரூபாயிலிருந்து மூன்று ரூபாய் வரை உயர்நா நெற்களுக்கு ஒரு ரூபாயிலிருந்து மூன்று ரூபாய் வரை விசைவாசிகள் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் நியாயமாக உபயோகம் கொள்முதலுக்கு மேல் கொடுக்க முற்பட்டால் அவருக்கு உபயோகம் கொள்முதலுக்கு மேல் கொடுக்கப்படும் என்கிற அளவுக்கு போனால் தூண்டு ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்கிற அளவுக்கு சர்க்கார் ஸ்வர்ண உணாயில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி சர்க்கார் கொள்கை இருந்தபோதிலும் கூட வெளி மார்க்கெட்டில் இருக்கும் விசைவாசிகள், இதற்கும் ஒரு சில மாவட்டங்களில் ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கிறது. ஒரு விசை சர்க்கார் கொள்முதலில் 5 ரூபாயிலிருந்து 7 ரூபாய் வரை அதிகம் சிதைக்கிறது. அதே நேரத்திலே சர்க்கார் கொள்முதலிலே அதிகமாகக் கூடப் போகும்படிச் செய்வதாகப் புகார்கள் வருகின்றன.

டி லீபென்ஸ் ஆஃப் இந்தியா ஈஸ்ஸ் பற்றி இந்த மாமன்றத்திலே பேசப்பட்டது. இந்த அவசர நிலைமை நீடிக்கவேண்டும் என்கிற கருத்தை ஆஸ்திரேலியாவுக்கும் கனடாவுக்கும் கொண்டு முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அந்தக் கருத்தைத்தான் கொண்டு பிறகு, பாகிஸ்தானியர் உண்மையிலே எந்த விதமான தொந்தரவும் கிடையாது என்று நம்ப இடம் இருக்கிறது. அண்மையிலே கொடுக்கப்பட்டார்கள் என்று நம்ப இடம் இருக்கிறது. இது தரப்பிலும் டாஷ்கண்ட் ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றும் நடவடிக்கைகள் தீவிரமாக எடுக்கப் பட்டு வருகின்றன என்பதைப் பத்திரிகை வாயிலாக அறிகிறோம். பாகிஸ்தானியருடைய இனி பாயிருக்குமா என்கிற அச்சத்திற்கு இடமே இல்லாத அளவுக்கு

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [4th February 1966]

கருவியைத் தந்திலே உண்பதென்றுக்கிறது. அந்த நிலையில் இந்த ம. ஐ. ஆர். ஏன் இருக்கவேண்டும்? 67-ல் தேர்தல் என்கிறார்கள். தேர்தல் என்றால், டிபன்ஸ் ஆப் இந்தியா ரூல்ஸ் பரம்பலிக்கு, அரசியல் விரோதிகளை அடக்கப் பார்ப்பார்கள். அமைச்சருக்கோ, ஆளும் கட்சியில் இருப்பவருக்கோ பாதகமாக யாராவது நடக்கிறார் என்றால், சாபணம் இல்லாமல், அவரை டிபன்ஸ் ஆப் இந்தியா ரூல்ஸ் பிரகாரம் கைது செய்துவிடலாம். அப்படிக்கைது செய்தால், நிதி மன்றத்திற்குப் போய் என் கைது செய்கிறார்கள் என்கிற கேள்வியைக் கேட்டு, அவர்கள் செய்தது நிதியா, அநீதியா, நியாயமா அநியாயமா என்று கேட்டு நிதி மன்றங்கள் எழுவுகின்றன. நிதியையும் இல்லை. ஆட்சிப் பொருப்பில் இருப்பவர்கள் இன்னிவ் வரைக் கைது செய்யவேண்டும். இன்னின்னுடைய நடவடிக்கைகள் நாட்டின் டிபன்ஸுக்குப் பாதகமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்க வேண்டும் என்றில்லை. சிலரைப் பார்த்து அவர்கள் இந்தியாவின் பாதுகாப்பிற்கு பாதகமானவர் என்று அவர்களுக்கெல்லாம் முடிவு செய்துகொண்டால், யாரை வேண்டுமானாலும் அவர்கள் கைது செய்து விடலாம். நிதி மன்றத்திலே அவர்களைக் கேட்க அவர்களுக்கு உரிமை கிடையாது. ஆகவே, நிதிமன்றத்தினுடைய ஐஸிஸ்டிக்குள், அதிகார வரம்பிற்கு கட்டுப்பட்ட ஒரு சட்டமாக இல்லை. இந்த இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டம், இப்படிப்பட்ட நிலைமையில், 67-ல் தேர்தல் நடத்துவோம் என்கிறார்கள் என்றால் என்ன அர்த்தம்? ஆளும் கட்சிக்கு ஒரு பெரும் குறை இருக்கிறது. அந்தக் குறையைப் போக்கிக்கொள்ள, இந்த பாதுகாப்புச் சட்டம் நீடிக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார்களோ என்றுதான் நோன்றுகிறது. ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் 67 தேர்தலில் சந்தேகிக்கக்கூடிய ஒரு நிலையில் இருப்பதால் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நீடிக்கிறார்களோ, என்று நாட்டில் மக்களும், மற்ற அரசியல் வட்டாரங்களிலும் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. ஒன்று இந்த சட்டத்தை சற்று சேர்யவேண்டும். அல்லது தேர்தலைத் தள்ளிப் போடவேண்டும். அவசர நிலையில் தேர்தல் நடத்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவசர நிலை இல்லை என்றால், பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நீக்கவேண்டும். இந்த பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பொருத்த வரையில், இது சாதாரண சட்டங்கள் போல அல்ல. "all are equal before law" என்கிற தத்துவத்திற்கு அப்பாற்பட்டது இந்த பாதுகாப்புச் சட்டம். சாதாரணச் சட்டமாக இருந்தால், ஆளும் கட்சிக்காரர்களும், அமைச்சர்களும்; சாதாரண குடிமகனும் சமமாக பாவிக்கப் படுவார்கள். ஆனால், இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்றால், நிச்சயமாக ஆளும் பொருப்பில் இருக்கிறவர்கள் கையில் தான் இருக்கிறது. ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். யாருடைய மனதையும் புண்படுத்த சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு நமது முதல் அமைச்சர் ஆட்சிப் பொருப்பில் இருக்கிறார். அவரே நாட்டின் பாதுகாப்பிற்குக் குந்தகமாக நடக்கலாம். அவருக்கு விலக்கு இருக்கிறது; என்னென்றால், ஆட்சிப் பொருப்பு அவர் கையில் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொருப்பு அவர் கையில் இருக்கிறது. பாதுகாப்புக்குக் குந்தகமாக இருக்கும் வகையில்

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] 4th February 1966]

அவர் ஏதாவது செய்தாலும், அவர் தப்பிக்கலாம். ஆனால் அதே நேரத்திலே, தான் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறேன். நான் நாட்டின் பாதுகாப்பிற்கு குந்தகமாக நடக்காமலே இருக்கலாம் மேலும் பாதுகாப்பிற்கு முன்னேடியாக இருந்து என்னால் ஆனதைச் செய்யலாம். இருந்தாலும் முதல் அமைச்சருடைய அரசியல் முன் நேற்றத்திற்கு தான் குறுக்கே இருப்பதாக அவர் கருதினால், தன்னையே அரசியல் முன்னேற்றம் பாதிக்கப்படும் என்று கருதினால், பாதுகாப்புச் சட்டம் படி, நடவடிக்கை எடுத்து, பாதுகாப்புச் சட்டத்தை அவர் துஷ்பிரயோகம் செய்யமாட்டார்கள் என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம் இருக்கிறது? அதற்கு எதிராக சாதாரண குடிமகனுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது? ஆகவே பாதுகாப்புச் சட்டத்தையும் வைத்துக்கொண்டு, 67-ல் தேர்தலையும் நடத்துவோம் என்று சொன்னால், இது ஆளும் கட்சியைக் காப்பாற்ற வைத்துக்கொண்டிருக்கும் சட்டமாகவேதான் கருதவேண்டும். அவசர நிலை நீடிக்குமேயானால், 67 தேர்தலைத் தள்ளிப் போடவேண்டும். எத்தகைய சந்தேகமும் அளிக்கும் வகையில் நடக்கக் கூடாது. இரண்டையும் செய்வேன் என்பது, கூறுக்கும் ஆறா, மிராக்கும் ஆறா என்பதுபோலத்தான் இருக்கிறது.

அடுத்து, ஒரு வாரத்திற்கு முன் என்று நினைக்கிறேன், இந்திய பாதுகாப்புச் சட்டத்திற்கு இணங்க தாம் ஷெட் கியோயின் கண்ட் ரோல் ஆர்டர் செய்தோம், உணவு கட்டுப்பாடு விதிகளைச் செய்தோம். அதற்குப் பின்னால், நம்மாதில் அரசு மத்திய அரசு சம்மதத்தை, அனுமதியைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். குறிப்பாக டிபன்ஸ் ஆப் இந்தியா ரூல்ஸ் பிரகாரம், மாநில அரசு புட் கியோயின்ஸ் கண்ட்ரோல் ஆர்டருக்கு மத்திய அரசு பரிந்து குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாக சம்மதம் பெற்றிருக்கவேண்டும். அப்படிப் பெறத் தவறியதனால், ஒரு சில வழக்குகள் மன்றங்களிலே தள்ளுபடி செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. ஷெட். கியோயின்ஸ் ஆர்டர் படி போட்ட வழக்குகள் தள்ளுபடி செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. என் மாநில அரசு இந்த ஆர்டருக்கு முன்னாலேயே மத்திய சர்க்காருடைய சந்தேகத்தைப் பெறவில்லை? என் தவறியிட்டது? என் சாதாரணமும் ஏற்படவேண்டும் என்பதற்கெல்லாம் முதல் அமைச்சர் விளக்கம் தருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

சுவர்னர் உரையில், ஹோகனக்கல் திட்டம், சேலம் இரும்பு தொழிற்சாலை இவைபற்றி இல்லாத சுவர்னர் உரையே இருந்ததில்லை. ஆனால் இப்பொழுது, இந்த உரையில் ஹோகனக்கல் திட்டமும், சேலம் இரும்பு தொழிற்சாலை திட்டமும் குறிப்பிடப்படவில்லை. அது ஏன் என்று தெரியவில்லை.

அடுத்து, சேலம் இரண்டாகப் பிரிக்கப் பட்டு, தர்மபுரி மாவட்டம் சேன்ற அக்டோபர் 2-ம் தேதி முதல் தனியாக இயங்கி வருகிறது. முதல் அமைச்சரிடம் மாவட்டப் பிரிவினை விஷயமாக சந்தித்தபோதே சொன்னேன். தர்மபுரியில் எஸ். டி. எம். கோர்ட் இருக்கிறது. சப்-டிவிஷனல் மாக்லிஸ்ட்டேட் பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாக்லிஸ்ட்டேட் என்றாலும், டிஸ்ட்ரிக்ட் மாக்லிஸ்ட்டேட் கோர்ட்டில் இருக்கின்றன பர்ஸ்ட் கிளாஸ் வழக்குகளை விசாரிக்கிறார். ஆகவே,

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [4th February 1966]

இந்த எஸ். டி. எம். கோர்ட்டை டிஸ்ட்ரிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட்டாக அப்கிரேட் செய்து அதற்குப் பின்னால், அதை தர்மபுரியில் வைத்து விடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டேன். அதற்கு இணங்க, சர்க்கார் டிமிருந்து அந்த சப்-டிவிஷனல் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டை டிஸ்ட்ரிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டாக உயர்த்தி, அங்கேயே அது இருக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பொது, நாற்காலி, மேஜை முதலிய பர்னிச்சர் எல்லாம் இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்திலே உத்தரவு வந்தது. இருந்தாலும், அந்தக் கோர்ட்டு அப்கிரேட் செய்யப்பட்டு கிருஷ்ணகிரிக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், தர்மபுரியில் இருந்தபோது மாத வாடகை ரூ. 130. கிருஷ்ணகிரியில் மாத வாடகை ரூ. 340, ஏறக்குறைய அரசாங்கத்திற்கு இதனால் ரூ. 2,520 நஷ்டம்.

ஹோசூர் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுலா வந்திருந்தார்கள். பருவமழை தவறிய காரணமாக எந்தப் பயிரும் விளையவில்லை. அதே சந்தர்ப்பத்தில் பஞ்ச நிவாரண நிதியிலிருந்து அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு ஏதாவது செய்யப்பட்டதா என்று நிச்சயமாக இல்லை. அரசாங்கம் செய்திருப்பதெல்லாம் ஒன்றே ஒன்று தான். என்னவென்றால், இன்னும் ஆறு மாத காலத்திற்கு அங்கு வரி வசூல் செய்யக் கூடாது, சர்க்கார் கொடுத்த கடனை வசூல் செய்யக் கூடாது என்று தான் உத்தரவு பிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறதே தவிர, பஞ்சத்தால் வேலையிறந்து வாடும் மக்களுக்குக் கஞ்சித் தொட்டி திறக்கப்பட்டதா என்ற கேள்வி எழப்படுகிறது. பஞ்ச நிவாரண நிதியிலிருந்து ஒரு பைசா வாவது இந்த சர்க்கார் அங்கே செலவு செய்ததா என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, அந்தப் பகுதி மக்களெல்லாம் அவர்களுடைய கிராமங்களை விட்டுவிட்டுப் பக்கத்திலுள்ள வட்டங்களுக்குச் சென்று வேலை செய்து பிழைத்து வருகிறார்கள். நடுத்தர வர்க்கத்தவராக இருந்தாலும் கூட அவர்களுக்கும் வசதி இல்லாமல், அவர்கள் ஊரை விட்டு மற்ற இடங்களுக்குச் சென்று பிழைக்கிறார்கள். என் கருத்திற் கொட்டி திறக்கப் படவில்லை. பஞ்ச நிவாரண நிதியிலிருந்து என் பணம் செலவு செய்யப்பட்டதில்லை என்று கேட்டுக்கொள்ள இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், தர்மபுரி மாவட்ட நிதி மன்றத்திற்கு (டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டு) தர்மபுரியில் உள்ள வழக்கறிஞர்களில் ஒருவரை பப்ளை செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இன்னும் தரிசாகக் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். இது தர்மபுரி மாவட்ட வழக்கறிஞர்களுக்கு

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்பொழுது அந்த மாவட்ட கோர்ட்டு சேலத்தில் தான் இருக்கிறது. சேலத்தில் இருக்கிறவர்களில் ஒருவரைத் தான் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். தற்காலிகமாக இருக்கிறபோது அங்கிருந்து அவர்கள் சேலத்திற்குப் போய்ப் பணியாற்றுவார் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கு இல்லை. அதனால் தான் அம்மாதிரி செய்யப்பட்டது.

[4th February 1966]

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : முதலமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து ஒரு விளக்கம் பெற விரும்புகிறேன். அது தற்காலிகமாகச் செய்யப் பட்ட அப்பாயின்ட்மென்டா? அல்லது, நிரந்தர அப்பாயின்ட்மென்டா? என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தற்போது அந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டு சேலத்தில் இருந்தாலும்கூட, கட்டடம் கிடைத்தவுடனே அது கிருஷ்ணகிரிக்கு வர இருக்கிறது. அப்பொழுது அவர்களை நீக்கிவிடவேண்டும் என்று சொல்வது முறை அல்ல. ஆனால், இப்பொழுது சேலத்தில் இருக்கிறவரைக்கும் இருக்கும். அதற்குப் பின்னால் கிருஷ்ணகிரிக்கு வந்துவிட்டால் மற்றதெல்லாம் யோசிக்க வேண்டும். அப்பொழுது தர்மபுரி வழக்கறிஞர்களில் ஒருவர்தான் இருக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் கூட எதிர்பார்க்கக்கூடாது. அப்பொழுது கிருஷ்ணகிரியிலுள்ளவர்கள் தான் குறைபட்டுக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கும்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : தர்மபுரியில் இருக்கும் வழக்கறிஞர்களில் ஒருவர்தான் பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூடராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கையே தவிர, அவரா, இவரா என்ற பிரச்சனை அல்ல. தர்மபுரி மாவட்டத்திலே அமைந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டுக்கு சேலத்திலே இருக்கும் வழக்கறிஞர் நியமிக்கப்படுவானேன் என்ற கேள்விக்குத் தக்க சமாதானம் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்

* திரு. க. கோமதி சங்கர தீட்சிதர் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையைப் பாராட்டி இரண்டொரு வாத்தைகள் பேசி நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

முதன் முதலாக நம் இந்தியர்கள் எல்லோரும் பெருமைப்படும் படியாக இந்த நாட்டினுடைய கௌரவம் உலக நாடுகளிலே ஒங்கும் படியாக 18 மாத காலம் நமது இந்திய அரசாங்கத்தின் பிரதம மந்திரியாக இருந்து நம்முடைய நாட்டுக்கு மிகவும் பெருமையைத் தேடித் தந்த நமது லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களின் அகால மாணம் நமக்கு மிகவும் ஒரு தேசிய நஷ்டமாகும். பாகிஸ்தான் ஆக்கிரமித்த நேரத்தில், நல்ல வலுவூடன் திட சித்தத்துடன் நாட்டு மக்களை ஒன்று திரட்டி, அவர்கள் எந்த அரசியல் கட்சியினராக இருந்தாலும் சரி, தேசம் ஆபத்தான நிலைமையில் இருக்கிறது, நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து எதிரியை விரட்டியடிக்க வேண்டும் என்ற உணர்ச்சியை மக்களிடத்திலே ஊட்டி, நம்முடைய நாட்டு ஜவான்களின் வீரத்தையும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அதே போல், உலகத்திலேயே மகாத்மா காந்திஜி காண்பித்த உலக சமாதானப் பாதையிலே உலகம் சமாதானமாக வாழவேண்டும் என்று 18 ஆண்டுகளாக பணி செய்த பண்டித நேருஜி அவர்களைப் பின்பற்றி, அவர்களுடைய பாதையிலேயே, அந்தச் சமாதானப் பணியிலேயே தன்னுடைய உயிரையும் விட்டார் என்றால் இந்திய

[திரு. க. கோமதி சங்கர தீட்சிதர்] [4th February 1966]

மக்களாகிய நாம், உலகத்திலேயே மிகச் சிறந்த ஜனநாயக நாட்டில் சிறந்த மக்களாகிய நாம் மிகவும் பெருமைப்படக்கூடிய விஷயம். அவருடைய அந்த மறைவு நம்முடைய நாட்டுக்குப் பெரும் தஷ்டமாகும். அவர்கள் காட்டிய பாதையில் நாம் பெல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். டாஷ்கண்ட் ஒப்பந்தத்தில் ஒரு வரிக்கட விடாத படி நாம் அவரைப் பின்பற்றி இந்தியாவின் பெருமையை உலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்ட முயற்சிக்கவேண்டும். ரஷ்யாவின் அற்புதமான கூட்டுறவு வியக்கத்தக்கது. மற்றும் நமது நண்பர் ஒருவர் கூறியபடி, பாசில்தான் ஆக்கிரமிப்பு செய்த நேரத்தில் நம்மை எதிர்த்த மேல் நாடுகள் இன்று டாஷ்கண்ட் ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்தற்குப் சிறகு நம்மிடத்தில் மிகவும் பாராட்டுதலைக் காட்டுகின்றன. அதுபோல், உலக நாடுகளெல்லாம் இந்தியாவிற்குப் பெருமை அளிக்கக்கூடிய முறையில், ஒரு அற்புதமான சமாதானப் பணியை ஆக்கிவிட்டு அவர் பென்றார். அவர் பாதையில் நிரூபித்த இந்தியா காந்தி அவர்கள் நமக்குப் பிரதமராக வந்திருக்கிறார்கள். அந்த சோஷலிச சமுதாய லட்சியத்தை நிச்சயமாக நிறைவேற்றுவதற்குள்ள பணிகளை நாம் அவர்கள் மூலமாக எதிர்பார்க்கலாம் என்று நான் உங்களுடத்தில் எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

நமக்கு வேண்டிய மிக முக்கியமானது உணவு உற்பத்தியாகும். பிற நாடுகளில் இருந்து நமது நாட்டு மக்களுக்கு உணவை வாங்கியுள்ள நம்முடைய நாட்டுக்கே ஒரு இழுக்காகும். அதில் ஆட்சேபணையே இல்லை. ஆனால், அந்தத் திட்டத்தின் லட்சிய அளவை நாம் எட்டுகிறவரையில் உணவுப் பொருள்களை நாம் வாங்கிவந்துவந்தான் ஆகவேண்டியிருக்கிறது. 'ஜெப் ஜவான், ஜெப் கிசான்' என்ற கோஷத்தை அளித்துவிட்டுப் போன திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களைப் பின்பற்றி இந்த நாட்டிலே உணவு உற்பத்தியை மிகவும் தீவிரமாகப் பெருக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

என்னுடைய ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட வரையில், கழிந்த மழை காலத்தில் மழை பெய்யவில்லை; பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால், கடவுள் அருளால் மணிமுத்தாறும் பாபநாசமும் நிரம்பியபடியாக அங்குள்ள விவசாய மக்கள் மகிழ்ச்சி அடையப்படியாக, மழை பெய்தது. இன்னும் அந்த ஜில்லாவிலே ராமநதி, கடனாதி அணைக்கட்டுகள் கட்டப்படவேண்டும் என்று திட்டம் பல வருஷங்களாக நமக்கு ஏற்பட்டிருந்தும் கூட, அது நிறைவேற்றப்படாத நிலை இருக்கிறது. அது நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டால், திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் 25 ஆயிரம் ஏக்கருக்குமேலே விவசாயம் பெருகும் படியான நிலை ஏற்படும். ஆகவே, அதைச் சற்று கவனிக்கும்படி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம விவசாயிகள் எல்லாம் நல்ல விழிப்பு அடைந்து வருகிறார்கள். பாதுகாப்புக்கு நிதி வேண்டுமென்றால், அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். உத்தியோகஸ்தர்களுடைய கட்டாயம் சிற்சில இடங்களில் இருக்கிறது—என்று பலர் சொன்னபோதிலும், அதைக் கூட அவர்கள் பொருட்படுத்தாது, தேச பக்தி காரணமாகவே பாது

[திரு. க. கோமதி சங்கர தீட்சிதர்] [4th February 1966]

காப்புக்கு கிராம விவசாயிகள், தாங்கள் இந்தியப் பிரஜைகள் என்ற உணர்வில், அவர்களுடைய பொறுப்பை உணர்ந்து இப்பொழுது பாதுகாப்பு நிதிக்கு ஏராளமாகக் கொடுக்கிறார்கள். அது போல், தங்கமும் கொடுக்கிறார்கள். நான் பார்த்ததைச் சொல்லுகிறேன். உத்தியோகஸ்தர்களுடைய கட்டாயம் ஒன்றுமே இல்லை. ரூபாயாகக் கூட அல்ல, விவசாயிகள் தங்கமாகவே கொடுக்கவேண்டும் என்று முன்வந்தார்கள். இரண்டு மணி நேரத்தில் ஒரே கிராமத்தில் 15 விவசாயிகள் 150 கிராம் தங்கத்தைக் கொடுத்ததை நான் நேரில் இருந்துபார்த்தேன். அதிகாரி அங்கே இருந்தார். ஆனால் அவர் அதில் சம்பந்தப்படவே இல்லை. ஆகையால், தேசிய உணவு காரணமாக மக்களாகவே தங்கத்தைக் கொடுப்பதை நான் பார்த்தேன். உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தைத் தீவிரமாக்குவதற்காக நல்ல முறையில் நாம் இன்னும் அதிகமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

தழை உரத்தை நாம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்து, அதை உபயோகிப்பதற்கும் நாம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதுபோல், நெல் கொள்முதல் செய்வது, அதை மக்களுக்குப் பங்கிடு செய்வது இவையெல்லாம் எங்களுடைய ஜில்லாவில் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகின்றன. எங்கள் ஜில்லா கலெக்டர் திரு. ராஜேந்திரன் அவர்கள், கழிந்த கஷ்டமான நேரத்தில் இந்த நெல் கொள்முதல் செய்வதிலும், அதைக் கிராம மக்களுக்குப் பங்கிடு செய்வதிலும் நல்ல முறையில் செய்தார்கள் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதுபோல இன்னும் நல்லமுறையில் கொள்முதல் செய்யவேண்டும். விலையைக் கொஞ்சம் கூட்டிக் கொடுக்க முன் வந்திருப்பதால் விவசாயிகளாக கொஞ்சம் கூட்டிக் கொடுக்க முன் வருவார்கள். வே அரசாங்கத்திற்கு தானியத்தைக் கொடுக்க முன் வருவார்கள். அதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் நாம் அந்த விவசாயிகளை ஊக்குவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். பஞ்சாயத்து கவுன்சில் மூலமும், கட்சாயத்துக்களின் மூலமும் நாம் உணவு உற்பத்தியை பெருக்கப் பஞ்சாயத்துக்களின் மூலமும் நாம் உணவு உற்பத்தியை பெருக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளித்து அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பையும் நல்லமுறையில் நாம் பெற வேண்டும். மேலும் காலாகாலங்களில் நாம் அவர்களுக்கு உர சப்ளை செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இன்னும் தரிசாகக் கிடக்கும் நிலங்களில் சாகுபடி செய்தால் பத்துப் பன்னிரண்டு மடங்கு தண்டத் தீர்வை போடுகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்குக் கொஞ்சம் கூடப் பிரயோசனம் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. அப்படி விதிக்காமல் இருந்தால் நாட்டில் உள்ள தரிச நிலங்களில் எல்லாம்கூடப் பயிர் செய்ய விவசாய மக்கள் முன் வருவார்கள். அடுத்து, தாம்பிரபரணியை எடுத்துக்கொண்டால் தங்கள் பகுதியில் ஆற்றுக்கு அக்கரையில் ஆலடிதூர் என்ற கிராமத்தில் நல்ல புல்தரைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. கால்நடைகள் காலார மேய வதற்கு அங்கு வசதி இருக்கிறது. இருந்தும் ஒரு பாலம் ஆற்றுக்கு மேல் இல்லாததால் இக்கரையில் அம்பாசமுத்திரம் இருந்து அக்கரைக்கு போக வசதியில்லை. எமர்ஜன்சி என்று சொல்லாமல் அந்தப் பாலத்தையும் கட்டித் தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. க. கோமதி சங்கர பிச்சிதர்] [14th February 1966]

அடுத்து விக்கிரமசிங்கபுரம், அம்பாசமுத்திரம், சேர்மாதேவி இங்கெல்லாம் பாதுகாப்புக் குடிதண்ணீர் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். விக்கிரமசிங்கபுரத்திற்குக் கூட சாங்ஷன் ஆகிவிட்டதாக அறிவிக்கிறேன். இதுபோல மற்ற பஞ்சாயத்துகளுக்கும் செய்து கொடுத்தால் மக்கள் தொத்து நோய் இன்றி வாழ்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1-33 MR. DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.
The House then adjourned.

V—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 104. Notification issued with G.O. Ms. No. 2673, Rural Development and Local Administration, dated the 15th December 1965 making an amendment to rule 19 of the rules in Schedule IV to the Madras Panchayats Act, 1958 relating to utilisation of Railway Cess Fund. [Laid on the Table of the House under section 179(4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXX of 1958).]

B. Reports, notifications and other papers.

Nil

a Laid on the table of the House on 3rd February 1966.

4th February 1966]

APPENDIX I.

[Vide Answer to starred question No. 82 at pages 561 and 562].

The Finance Commission's recommendations cover (a) the devolution of Central Taxes such as Income-tax, Excise and Estate Duties, and (b) the grants-in-aid to be given to State to balance their revenue Budgets.

2. The Fourth Finance Commission's recommendations in regard to devolution of taxes compare with the recommendations of the Third Finance Commission, as shown in the following table:—

Existing percentage and the system of distribution now in force under the Recommendations of the Third Finance Commission.	Recommendations of the Fourth Finance Commission.
(1)	(2)

1. Income Tax—

8.13 per cent. The divisible pool is 66-2/3 per cent of the total net proceeds. The basis of allocation is 80 per cent of population and 20 per cent of collection.	8.34 per cent. The divisible pool has been enlarged from 66-2/3 per cent to 75 of the total net proceeds. The basis of allocation has been the same as recommended by the Third Finance Commission, viz., 80 per cent of population and 20 per cent of collection.
---	--

2. Union Excise Duties.—

6.08 per cent. The divisible pool is 20 per cent of the net proceeds of 35 commodities specified by the Commission (i.e., all commodities on which duties were collected more than Rs. 50 lakhs per annum in 1960-61).	7.18 per cent. The divisible pool is 20 per cent of the net proceeds of the Union Excise Duties on all articles excepting regulatory duties, special excises and duties and cesses earmarked for special purposes.
--	--

3. Additio Excise Duties—

Rs. 285 lakhs of guaranteed proceeds and 9 per cent of the excess over the guaranteed proceeds.	Rs. 285 lakhs of guaranteed proceeds and 11.13 per cent of the excess over the guaranteed proceeds.
---	---

4. Estate Duty—

7.80 per cent based on collection, population and gross value of immovable property in the State. The divisible pool is 99 per cent of the net proceeds of the duty, i.e., 1 per cent is retained by the Government of India as proceeds attributable to Union territories.	7.80 per cent based on collection, population and gross value of the immovable property in the State. The divisible pool is 98 per cent of the net proceeds of the duty, i.e., 2 per cent is to be retained by the Government of India as proceeds attributable to the Union territories.
---	---

[4th February 1966]

Existing percentage and the system of distribution now in force under the recommendations of the Third Finance Commission.

(1)

5. Grant in lieu of Tax on Railway passenger fares—

The divisible amount fixed on an *ad hoc* basis for the quinquennium 1961-1966 is Rs. 12.50 crores per annum. Out of this Madras Government's share is fixed at Rs. 81 lakhs per annum which works out to 6.48 per cent of the divisible amount.

Recommendations of the Fourth Finance Commission.

(2)

The divisible amount for the quinquennium 1966-1971 has not yet been fixed. However based on railway route length in each State under each gauge and average annual earnings from passenger traffic (excluding earnings from suburban traffic) for three years ending 1964, the Commission has fixed the States' share in percentages. The Madras Government's share is fixed at 5.81 per cent. On the basis of the existing divisible amount, viz., Rs. 12.50 crores, the Madras Government's share will be Rs. 72.62 lakhs as against Rs. 81 lakhs recommended by the Third Finance Commission.

6. Ad hoc grant under Article 275 (1) of the Constitution of India.—

An *ad hoc* grant of Rs. 3 crores per annum is paid to the Madras Government from 1962-63 for covering the deficit in the Non-Plan Account.

An *ad hoc* grant of Rs. 6.84 crores per annum is payable to Madras State to cover revenue deficit in Non-Plan Account.

நான்காவது நிதிக் கமிஷன் தனது அறிக்கையில் அடியிற் கண்டவை பற்றி பரிவுரை செய்துள்ளது:—

(அ) வருமான வரி, எக்ஸைஸ் வரி, எஸ்டேட் வரி போன்ற மத்திய வரிகளின் வருமானத்தைப் பங்கிட்டு செய்தல்.

(இ) மாநிலங்கள் தங்கள் வரவு-செலவுத் திட்டங்களைச் சமன் செய்து சீராக்குவதற்காக மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் உதவி மானியங்கள்.

2. மூன்றாவது நிதிக் கமிஷன் பரிவுரைகளையொட்டி வரி வருமானப் பங்கிட்டு குறித்த தற்போதைய நிலை, நான்காவது நிதிக் கமிஷனின் பரிவுரைகளின் பலனாக ஏற்படும் புதிய நிலை ஆகிய விவரங்கள் கீழே ஒப்புநோக்கிக் காட்டப்பட்டுள்ளன:—

மூன்றாவது நிதிக் கமிஷனின் பரிவுரைகளின் கீழ் தற்போது அமுலில் உள்ள பங்கிட்டு நடைமுறையும் சதவீதமும்.

(1)

1. வருமான வரி—

8.13 சதவீதம். மொத்த நிகர வசூலில் 66-2/3 சதவீதம் பங்கிட்டுப் படுகிறது. மக்கட் தொகையின் 80

நான்காவது நிதிக் கமிஷனின் பரிவுரைகள்.

(2)

8.34 சதவீதம். மொத்த நிகர வசூலில் பங்கிட்டுச் சதவீதம் 66-2/3-லிருந்து 75 ஆக உயர்த

4th February 1966]

மூன்றாவது நிதிக் கமிஷனின் பரிவுரைகளின் கீழ் தற்போது அமுலில் உள்ள பங்கிட்டு நடைமுறையும் சதவீதமும்.

(1)

1. வருமான வரி—தொடர்ச்சி.

சதவீத அடிப்படையிலும், வசூலில் 20 சதவீத அடிப்படையிலும் வரித் தொகை பங்கிட்டுப்படுகிறது.

நான்காவது நிதிக் கமிஷனின் பரிவுரைகள்.

(2)

தப்பட்டுள்ளது. பங்கிட்டு அடிப் படை மாற்றப்படவில்லை. அதாவது, மூன்றாவது நிதிக் கமிஷன் பரிவுரை செய்தவாறே மக்கட் தொகையின் 80 சதவீத அடிப் படையிலும் வசூலில் 20 சதவீத அடிப்படையிலும் வரித் தொகை பங்கிட்டுப்படும்.

2. மத்திய எக்ஸைஸ் தீர்வைகள்—

6.08 சதவீதம். கமிஷன் குறிப்பிட்ட ஞ்ள 35 பொருள்களின் மேல் (அதாவது 1960-1961-ல் ஆண்டுக்கு ரூ. 50 லட்சத்துக்குமேல் தீர்வை வசூலான எல்லாப் பொருள்களின் மேல்) விதிக்கப்படும் எக்ஸைஸ் தீர்வைகளின் நிகர வசூலில் 20 சதவீதம் பங்கிட்டுப்படுகிறது.

7.18 சதவீதம். எல்லாப் பொருள்களின் மீதும் விதிக்கப்படுகிற மத்திய எக்ஸைஸ் தீர்வையின் நிகர வசூலில் 20 சதவீதம் பங்கிட்டுப்படுகிறது. ரெகுலேட்டரி தீர்வைகள், சிறப்பு எக்ஸைஸ் தீர்வைகள், தனிப்பட்ட காரியங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தீர்வைகளும் வரிகளும் இதில் அடங்கா.

3. கூடுதல் எக்ஸைஸ் தீர்வைகள்—

வசூலில் உத்தரவாதமாக ரூ. 285 லட்சமும், உத்தரவாத வசூலுக்கு மேற்பட்ட தொகையில் 9 சதவீதமும்.

வசூலில் உத்தரவாதமாக ரூ. 285 லட்சமும், உத்தரவாத வசூலுக்கு மேற்பட்ட தொகையில் 11.13 சதவீதமும்.

4. எஸ்டேட் வரி—

இம் மாநிலத்தில் உள்ள இயங்காச் சொத்தின் மொத்த மதிப்பு, இந்த வரி வசூல், மக்கட் தொகை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் 7.80 சதவீதம்.

இம்மாநிலத்தில் உள்ள இயங்காச் சொத்தின் மொத்த மதிப்பு, இந்த வரி வசூல், மக்கட் தொகை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் 7.80 சதவீதம். தீர்வையின் நிகர வசூலில் 98 சதவீதம் பங்கிட்டுத்தக்கதாகும். அதாவது, நிகர வசூலில் 2 சதவீதத்தை, இந்திய அரசு, யூனியன் ஆட்சிப் பகுதிகளிலிருந்து கிடைத்த தொகையாகத் தன்னிடம் வைத்துக்கொள்ளும்.

தீர்வையின் நிகர வசூலில் 99 சதவீதம் பங்கிட்டுத்தக்கதாகும். அதாவது, நிகர வசூலில் 1 சதவீதத்தை யூனியன் ஆட்சிப் பகுதிகளிலிருந்து கிடைத்த வசூலாக இந்திய அரசு தன்னிடம் நிறுத்திக்கொள்கிறது.

5. ரயில்வே பயணிகள் கட்டணங்களின் மேல் விதிக்கப்படும் வரிக்குப் பதிலாக வழங்கப்படும் மானியம்—

1961 முதல் 1966 வரை உள்ள ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 12.50 கோடி என்ற அடிப்படையில் பங்கிட்டுத்தக்க தொகை தனிப் பட் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் தமிழ் நாடு அரசாங்கத்தின் பங்கு, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 81 லட்சம் என்று நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்

1966 முதல் 1971 வரை உள்ள ஐந்து ஆண்டுகளில் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய தொகை இன்னும் நிச்சயிக்கப்படவில்லை. ஆயினும், ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் உள்ள எல்லா வகை இருப்புப் பாதையின் நீளத்தின் அடிப்படையிலும் (புறநகர் ரயில் போக்கு

தமிழக அரசு நிதித் துறை
பணி நுழைகிறது.

{2}

[illegible]

1962-63-ம் ஆண்டு முதல் தமிழ்நாடு அரசாங்கத்துக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 3 கோடி. நுனிப்பட்டமானியமாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த மானியம், திட்டத்தின்மீது வராத செலவினங்களைக் கணக்கில் ஏற்படும் பற்றாக்குறையைச் சரிக்கட்டுவதற்கான வழங்கப்படுகிறது.

தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திற்கு
 ரூ. 6.84 கோடி தனிப்பட்ட மானிய
 மாக வழங்கப்படும். இது திட்டக்
 கில் கீழ் வராத வெவினைக் கணக்
 கில் ஏற்படும் ரெவினியூப் பற்றாக்கு
 ளைமையச் சமர்ப்பிக்கப்படுவதற்கு
 உதவும்.

APPENDIX II.
[Vide answer to starred question No. 89 at page 570.]
Government College for Men, Kumbhariya
Activities of the Government

(a) *Government College for Men, Kumbakonam*—For the extension of facilities of the Government College for Men, the Government have ordered the acquisition of about 5 acres and 8 grounds of private land, together with the building thereon situated near the College at an estimated cost of Rs. 73,000.

The Madras University

The Madras University does not permit the opening of new courses in B. Com. pending decision on the Dr. V. K. R. V. Rao Committee Report on the reorganisation of Commerce Education and the Post-Graduate Course. Therefore there is no proposal for the expansion of the College by opening any new courses of studies.

(b) Government College for Women, Kanchi
 Arasale, for the acquisition of land near the College at an

(b) *Government College for Women, Kumbakonam.*—The Government have ordered acquisition of 11.7 acres of land on the banks of Arasalar for the construction of buildings for the Women's College.

now run in a rent-free building, which is inadequate. The question of construction of buildings for the Women's College will be taken up after the land in question is taken possession of entirely. The Collector, Thanjavur, has been asked to expedite proposals for the acquisition of lands.

The University has granted affiliation in B.A. (History Major) and in Geography under Part III of the Pre-University Course from 1965-66 in the College.

At present the Science students in the P.U.C. are going over to the local Government College for Boys for practical work and this arrangement will continue till such time as permanent buildings are made available for locating the laboratory.

(அ) ஆண்களுக்கான அரசாங்கக் கல்லூரி சும்பேகாணம்:—

ஆண்களுக்கான அரசாங்கக் கல்லூரியில், வசதிகளை அதிகரிப்பதற்காக கல்லூரிக்கு அருகில் சுமார் 5 வக்கர் 8 மீன தனியார் நிலத்தை அதி லுள்ள கட்டிடத்துடன் ஜூர்ஜிதம் செய்யுமாறு அரசாங்கம் ஆணையிட்டுள் ளது. இதற்கு ரூ. 73,000 செலவாகுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வணிகக் கல்வி, பட்ட மேற்படிப்பு, பாடமுறை இவற்றை சீரமைப்பது பற்றி டாக்டர் வி. கே. ஆர். வி. ராவ் குழுவின் அறிக்கை மீது முடிவு எடுக்கப்படாமலிருப்பதால், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் பி.காம். பட்டப் பரப்பில் புதிய பாடமுறைகளைப் புகுத்த அனுமதியளிக்கவில்லை. எனவே புதிய பாட முறைகளைத் தொடங்குவதன் வாயிலாகக் கல்லூரியை விரிவு படுத்தும் செயற் தகறிப்பு எதுவும் இல்லை.

(இ) பெண்களுக்கான அரசாங்க கல்லூரி கும்பகோணம்:—

பெண்களுக்கான அரசாங்கக் கல்லூரி இப்போது வாடகையில்லாத கட்டிடம் ஒன்றில் உள்ளது. இங்கு போதிய இடவசதி இல்லை. எனவே, அரசாங்கம் அரசலாற்றின் கரையில் இக்கல்லூரிக்கு கட்டிடங்களை கட்டுவதற்காக 11-7 ஏக்கர் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இந்த நிலம் முழுவதையும் வசப்படுத்திக் கொண்ட பிறகு பெண்கள் கல்லூரிக்கான கட்டிடங்கள் கட்டும் விஷயம் எடுத்தல் கொள்ளப்படுகிற, நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கான செயற்குறிப்புகளை விளைவில் வெளியிடும்படி தஞ்சாவூர் மாவட்டக் கலெக்டரைக் கோரினோம்.

சென்னைக் கல்லூரியில் 1965-66 முதல் வரலாற்றை முக்கிய பாடமாகக் கொண்ட (History Major) பி. ஏ. பாடமுறையையும் பல்கலைக் கழகப் புது முகப் பாடமுறையில் 111-ம் பாகத்தின் கீழ்ப் புவியியல் பாடமுறையையும் துவக்குவதற்குப் பல்கலைக் கழகம் அனுமதியளித்துள்ளது.

இப்போது புகழக விஞ்ஞான வகுப்பு மாணவிகள் செய்முறைப் பாடங்களுக்காக, கும்போணத்தில் ஆண்களுக்கான அரசாங்கக் கல்லூரிக்குச் செல்கின்றனர். ஆய்வுக்கூடத்தை நிறுவுவதற்கு நிலையான கட்டிடங்கள் கிடைக்கும் வரையில் இந்த ஏற்பாடு நீடிக்கும்.

[Vide answer to starred question No. 95 at pages 579 and 580].

STATEMENT SHOWING THE VARIOUS SCHEMES ENVISAGED BY THE GOVERNMENT FOR THE REHABILITATION OF THE REPATRIATES FROM BURMA.

I. The following measures are already under implementation for the rehabilitation of the repatriates from Burma:—

1. Grant of business loans ranging from Rs. 800 to Rs. 2,000 to enable the repatriates to set up petty trades.

[4th February 1966]

2. Relaxation of rules regarding age, educational qualification, etc., for employment in State Government service where the repatriate is otherwise suitable for employment.

3. Grant of high priority in the matter of employment in Government Departments.

4. Dispensing with the sponsoring by Employment Exchanges in respect of unskilled workers.

5. Grant of educational concessions to children of repatriates, such as exemption from payment of special fees, book allowance, and half-fee concession to post-matriculates including those studying in professional colleges and scholarships to post-matriculates as in the case of candidates belonging to Backward communities.

6. Reservation of 5 per cent of seats in Industrial Training Institutes for Burma (and Ceylon) repatriates.

7. Opening of two special schools for repatriate children, one for boys at Madurai and the other for boys and girls at Mathur in Tiruchirappalli district.

8. Settling of repatriates on agriculture.

9. Grant of old age pension, waiving the rule relating to domicile.

10. Construction of bunks/stalls by local authorities for being allotted to repatriates for setting up petty business with Government loan assistance.

11. Home for unattached women among the repatriates at Mathur in Tiruchirappalli district.

II. The Government have also under consideration the following schemes:—

1. Settlement of repatriate families on vegetable gardening and dairy farming at Mathur in Tiruchirappalli district.

2. Grant of house-sites and loan for construction of dwellings to non-agricultural families rehabilitated on employment in the Industrial undertaking in the neighbourhood of Mathur.

3. Starting of a new spinning mill in Tirunelveli district and expansion of eleven co-operative spinning mills to provide employment to repatriates.

4. Grant of special stipend to repatriate boys admitted in Industrial Training Institutes.

பர்மாவிலிருந்து தாயகத்திற்கு திரும்பி அனுப்பப்பட்டு வந்துள்ளவர்களின் மறுவாழ்விற்காகக் கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகள் ஏற்கெனவே செயல்பட்டு வருகின்றன:—

1. பர்மாவிலிருந்து தாயகம் அனுப்பப்பட்டவர்கள் சிறு தொழில் வைத்து நடத்துவதற்காக ரூ. 800-லிருந்து ரூ. 2,000 வரையில் வாணிகக் கடன்கள் அளித்தல்.

2. மாநில அரசாங்கப் பணிகளில் வேலைக்கமர்த்துவதில் அவர்கள் மற்றவகையில் தகுதி பெற்றிருந்தால், வயது, கல்வித் தகுதி முதலியவை பற்றிய விதிகளைத் தளர்த்துதல்.

3. அரசாங்கத் துறைகளில் வேலைக்கமர்த்துவது சம்பந்தமாக அவர்களுக்குச் சிறப்பான முதலிடம் அளித்தல்.

4th February 1966]

4. பயிற்சி பெறாத தொழிலாளர்கள் வேலைக்கமர்த்தப்படுவது சம்பந்தப்பட்டவரையில் வேலை வாய்ப்பு நிறுவனங்கள் மூலமாக இன்றியே இவர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுதல்.

5. அகதிகளின் குழந்தைகட்குப் பள்ளிக்கூடங்களில் தனிக் கட்டணங்கள் செலுத்துவதன்மீதும் விலக்களித்தல், புத்தகப்படி அளித்தல், தொழிற் கல்லூரிகளில் படிப்பவர்கள் உட்பட பள்ளி இறுதிப் படிப்பிற்கு மேற்பட்டுப் படிப்போருக்கு அரைச் சம்பளச் சலுகை அளித்தல், பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கு அளிப்பது போன்றே பள்ளி இறுதிப் படிப்பிற்கு மேல் படிக்கும் மாணவர்களுக்குப் படிப்பு உதவித் தொகையளித்தல்.

6. பர்மா (இலங்கை) நாட்டிலிருந்து தாயகம் திரும்பி வந்தவர்களின் குழந்தைகளுக்குத் தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களில் உள்ள மொத்த இடங்களில் 5 சதவீதம் ஒதுக்குதல்.

7. அகதிக் குழந்தைகளுக்காக மதுரையில் சிறுவர்களுக்கு ஒன்றும், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள மாத்நூரில் சிறுவர் சிறுமிகளுக்கு ஒன்றுமாக இரண்டு தனிப்பள்ளிகள் துவக்குதல்.

8. தாயகம் திரும்பி வந்தவர்களை வேளாண்மையில் ஈடுபடுத்துவது.

9. நிரந்தரக் குடியிருப்பு சம்பந்தப்பட்ட விதியை நீக்கி அவர்களுக்கு முதியோர் ஓய்வு உதவித்தொகை அளித்தல்.

10. இவர்கள் அரசாங்கக் கடனுதவியுடன் சிறு தொழில் நடத்துவதற்கு ஊராட்சி நிறுவனங்கள், கடைகள், பெட்டிக் கடைகள் அமைத்துக் கொடுத்தல்.

11. வயதுவந்த ஆண் துணையின்றி தனித்து வாழும் பெண்களுக்குத் தனி இல்லம் ஏற்படுத்தல்.

கீழ்க்கண்ட திட்டங்களையும் அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருகிறது:—

1. திருச்சி மாவட்டம், மாத்நூரில் காய்கறி உற்பத்தி, பால்பண்ணை மூலம் புனர் வாழ்வளித்தல்.

2. மாத்நூர் அருகாமையில் உள்ள தொழிற்சாலைகளில் வேலை கொடுத்துப் புனர்வாழ்வளிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இல்லங்கள் அமைத்துக் கொள்ள மனையும் கடன் உதவியும் அளித்தல்.

3. இவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பளிக்கத் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் புதிய நூற்பு ஆலை ஒன்றைத் துவக்குதல்; கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் பதினொன்றை விரிவாக்கம் செய்தல்.

4. தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட இவர்களின் குழந்தைகளுக்குச் சிறப்பு உதவித் தொகை (special stipend) அளித்தல்.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Saturday, 5th February 1966.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock Mr. Speaker (The Hon. Sri S. Chellapandian) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

வடக்குக்கோட்டையில் சம்பவம்

* குறுகிய கால கேள்வி எண் 1. திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம், ஒத்தநாடு தாலுகா, வடக்குக் கோட்டை ஹரிஜனங்களை மேற்படி சிராம ஜாதி இந்துக்கள் 1966-ம் ஆண்டு ஜனவரி மூன்றாவது வாரத்தில் அடித்து தன்புறுத்தி மோட்டை அடித்து மரபங்கம் படுத்தியது உண்மையா?

(இ) அதற்காக மரபங்கம் படுத்தப்பட்டார்கள்?

(உ) அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) to (c) : The Government have no information. Enquiries are being made and a statement will be placed on the Table of the House shortly.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : ஸார், இதுபோல் இன்னும் பல இடங்களில் சட்ட விரோதமான காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். ஆகையால், ஹரிஜனங்களுக்குப் போதுமான பாதுகாப்பு அளிக்க போலீஸ் இலாகாவிற்கு அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இது பொதுவான கேள்வி. புதிதாக போலீசாருக்கு உத்தரவு அனுப்ப வேண்டிய அவசியம் இல்லை. எப்போதும், இந்தக் கேள்வியில் குறிப்பிட்டபடி துன்புறுத்தப்படாமல் இருக்க அவர்கள் கண்காணிப்பாக இருப்பார்கள்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : ஸார், இந்தச் சம்பவத்தில் சுடுபட்ட நபர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எனக்குத் தகவல் இல்லை என்று சொன்னேன். ஆனால், நான் கேள்விப்பட்ட வரையில் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். போலீஸில் கேஸ் ரிஜிஸ்டர் செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. விவரம் தெரிவாததால் தகவல் இல்லை என்று சொன்னேன்.

[5th February 1966]

திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, கம்பூ வில் கட்டியிருந்து மாற்றி காங்கிரஸ் கமிட்டி நிறைவேற்றம் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்திருக்கிற பணத்தொகையைப் பணத்தொகைப் பணத்தொகை செய்து வருகிறார்கள். அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அந்த மாதிரி நடைபெறுவதாகவும் தகவல் வராமல் இல்லை. அதைப் பற்றியும் போலீசார் கவனம் செலுத்துவார்கள்.

Mudukulathur school building

* 101 Q.—SRI S. MADHAVAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have investigated the reasons for the collapse of the District Board School building in Mudukulathur in Ramanathapuram district in May 1964;

(b) if so, the details thereof; and

(c) the extent of the damages caused?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) The building collapsed due to heavy gale and sharp showers.

(c) Rs. 12,500.

திரு. செ. மாதவன் : ஸார், இந்தக் கட்டிடம் கட்டி எத்தனை ஆண்டுகள் ஆயிற்று? பின்னால் இடிந்ததற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எத்தனை ஆண்டுகள் என்று குறிப்பாகத் தகவல் இல்லை. இன் ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கின்றன. பழைய கட்டிடம் தான். இந்தக் கட்டிடம் தனியாகக் கட்டப் பட்டிருக்கிறது. பக்கத்தில் வேறு கட்டிடத்தோடு சேர்ந்து இல்லை. புயல் காற்று அடிந்தபோது பலமாக அடித்தது. இந்தக் கட்டிடம் அதை எதிர்த்து நிற்க முடியவில்லை.

திரு. செ. மாதவன் : ஸார், இந்தக் கட்டிடம் இடிந்தபோது அங்கே நிறுவர்கள் இருந்ததாகவும், அவர்களுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டதாகவும் தகவல் கிடைத்ததா? அப்படியானால் அவர்களுக்குச் செய்த உதவி என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அந்தத் தகவல் என்னிடம் இல்லை.

திரு. கா. கணேசன் : இந்தக் கட்டிடம் சிமென்ட், செங்கல்லால் கட்டப்பட்டதா? காண்ட்ராக்டர் மூலமாகக் கட்டப்பட்டதா? அப்படியானால் காண்ட்ராக்டர்களுடமிருந்து எத்தனை நஷ்டஈடு வசூலிக்கப்பட்டது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எவ்வாறு கட்டப்பட்டது என்ற தகவல் இல்லை. நான் முன்பே குறிப்பிட்டபடி, கட்டிடம் விழுந்ததற்கு முக்கிய காரணம் “ஹை வின்ட் ப்ரெஷர்” தான். கட்டிடம் காரணம் அல்ல.

[5th February 1966]

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, மதுரை பள்ளிக் கட்டட விபத்து நடந்த பிறகு பள்ளிக் கட்டடங்கள் எந்த அளவில் இருக்கிறது என்பதைப் பற்றிய குறிப்பு வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கேட்டிருக்கிறதா? அப்படித் கேட்ட நேரத்தில் கட்டிடம் விழுந்துவிடும் நிலையில் இருக்கிறது என்ற தகவல் வந்ததா? அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மீண்டும் திருப்பிச் சொல்லுகிறேன். கட்டிடத்தில் குற்றம் இல்லை. காற்றின் மீது தான் குற்றம். இதை வைத்துக் கொண்டு மதுரையைமேல்பாடு பற்றி சேர்த்துக் கேட்டால் நான் ஒன்றும் கூறுவதற்கில்லை.

Madurai school tragedy

* 102 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the details of the relief granted to the families who lost their children and to the injured children in the Madurai school tragedy; and

(b) whether any action was taken against any officer of the Education Department for granting recognition to such a school?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) (i) A solatium of Rs. 1,000 in cash was paid to each of the families of the deceased children.

(ii) A solatium of Rs. 100 in cash and 5 sets of dresses were given to each of the children injured in the accident.

(iii) Free medical aid and food were given to the injured children. The children were also promoted to higher standards. Officers of the Education Department along with the doctors visited the children discharged from the Hospitals in their houses for check up and they were supplied with Horlicks and fruits.

(b) No.

திரு. செ. மாதவன் : ஸார், இந்தப் பள்ளி இடிந்ததற்குப் பின்னாலே நஷ்டஈட்டுத் தொகையைக் கூட பள்ளி உரிமையாளர் கொடுத்திருக்கிறார். பள்ளியில் படித்த மாணவர்கள் தொடர்ந்து படிக்கவும், அங்கே வேலை செய்தவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவும் வேறு ஒருவர் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை நடத்த விரும்பினால் பித்தாரா? அது பரிசீலிக்கப்பட்டதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மறுபடியும் அவர்களே திரும்ப நடத்துவதாக முன்வந்தார்கள். அதற்கு அனுமதி அளிக்கப்படவில்லை. நகர மன்றம் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. பிள்ளைகளையெல்லாம் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களையும் வேலைக்குச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

[5th February 1966]

திட்டங்கள் முடிந்தும் கூட இன்னும் பற்றாக்குறை நிலைதான் இருந்து வருகிறது என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பரம்பரையாக நாட்டில் மக்கள் விவசாயத் தொழிலையே நடத்திக்கொண்டிருந்தும் கூட, மூன்று திட்டங்கள் முடிந்த பிறகும் கூட, விவசாயத் துறையில் உற்பத்தி பெருகவில்லை, பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்றால், அரசாங்கம் போதிய கவலை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களாலும், வேறு பல முயற்சிகளாலும் விவசாய உற்பத்தி ஏற்படவில்லை என்றால், அது ஏன் என்று அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்திருக்கிறதா? அல்லது இன்றைக்கு இருக்கின்ற விவசாய இலாகா, தன்னுடைய கடமையைச் செயல்படுத்தியிருக்கிறதா என்கிற சந்தேகங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதைக் குறிப்பிடுகிறேன். பல பெரிய பெரிய திட்டங்களை வகுத்து விட்டாலும், அதற்கு வேண்டிய நிதிக்கையெல்லாம் தீர்ப்பு விட்டாலும், அதெல்லாம் சாதாரண காரியம். அவைகள் பயன்பட செயல்படும் இயந்திரங்களான இலாகாக்கள் பொறுப்புணர்ச்சியோடு செயல்பட்டிருக்கின்றனவா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, விவசாய இலாகா உண்மையிலேயே பொறுப்புணர்ச்சியோடு செயல்பட்டிருக்கிறதா என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்க விரும்புகிறேன். இன்று விவசாய இலாகா என்று ஒன்று இருந்தும், உண்மையிலேயே விவசாயிகளோடு தொடர்பை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். பெரும்பாலும் விவசாய இலாகா அரசாங்கத்திற்கு அளாளுப் புள்ளி கொடுக்கும் இயந்திரமாகத்தான் இருக்கிறது. விவசாயிகளோடு நேரிடைத் தொடர்பு கொண்டு, விவசாய அபிவிருத்திக்கான காரியங்களில் ஒத்துழைத்து அவர்களுக்கு ஆலோசனைகள் தெரிவித்து, வேண்டிய உதவிகள் செய்வதில் விவசாய இலாகா பெரும்பாலும் தவறியிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். ஆனால் விவசாயிகளோடு கூடி ஆலோசித்து, அவர்களுக்கு மிக்க சாதகமாக இருக்கக்கூடிய சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்குக் குறைவான கண்காணிப்புத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, இரண்டு திட்டங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காவுப்பம் என்கிற கிராமத்தில் சர்ஸ்காரில் ஒரு விதைப் பண்ணை வைத்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆலோசனைக் குழு கூட்டத்தில் நஞ்சை ஆயக்கட்டுகளைப் புஞ்சை ஆயக்கட்டுக்களாக மாற்றவேண்டும் என்று மேலாளர் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். “ஏன், ஐயா, நஞ்சையைப் புஞ்சையாக மாற்றவேண்டும் என்கிறீர்களே?” என்று கேட்டதற்கு, “இந்த ஊர் ஏரியில் உள்ள தண்ணீரைக் கொண்டு கிராம மக்கள் சாகுபடி செய்து கொண்டு வந்தார்கள், இந்தக் கிராமமே ஒரு சுரோத்திரியம் கிராமம், ஆகவே இந்த ஏரியும் அதைச் சேர்ந்தது. இந்த ஏரியையும் ஊரோடு சேர்த்து விற்பனை செய்து விட்டார்கள். ஆகவே, இனி நஞ்சை சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் இல்லை” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதோடு “இனி நஞ்சையைப் புஞ்சையாக

5th February 1966]

களுக்கு பதிலாக வேறு ஆல்பீசர்கள் இன்னும் போட்டாமல் உதவி யாக இருந்தவர்களே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தனியாக ஆல்பீசர் போட ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதைப் பற்றித் தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

திரு. எஸ். முருகையன்: ஸார், குழு நியமித்து ஒரு ஆண்டுக்கு மேல் ஆகியும் இது வரையில் ஒரு முறையும் கூட்டத்தில் என்பது உண்மையா? அப்படியானால் இனிமேலாவது வருஷத்திற்கு ஒரு முறை, இரண்டு முறை கூட ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: குழுவிற்கு கலெக்டர் தலைவர். குழு கூடினால் ஏதாவது கவனம் செலுத்தவேண்டும். அல்லென்பது இருக்கவேண்டும். கலெக்டர் கூட்டாவிட்டால் உறுப்பினர்கள் யாவரது கூட்டும்படி கேட்கலாம். அப்படிக் கேட்டும் கலெக்டர் கூட்டவில்லை என்றால், அரசாங்கத்திற்குப் புகார் செய்யலாம், அதன் மீது அரசாங்கப் கவனம் செலுத்தும்.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: தலைவர் அவர்களே. இந்தக் குழு ஆலோசனைக்காக என்று சொல்லப்படுகிறதே. ஆகியவர்களை மாற்றுவது, பள்ளிக்கூடக் கட்டடம் கட்டுவது ஆகியவை போன்று எந்த எந்த முறையில் ஆலோசனை கூறும் அதிகாரம் இருக்கிறது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இதையெல்லாம் இந்தக் குழுவே நிர்ணயித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் குழு இது வரையிலும் என்ன சிபாரிசு செய்திருக்கிறது, சிபாரிசுகளில் என்னென்ன நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய முடியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதைப் பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: தலைவரவர்களே, அத்தந்த மாவட்டங் களில் உள்ள கல்விக் குழுவானது முதலில் பாடப் புத்தகங்களை செலெக்ஷன் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அந்த அதிகாரம் இப்பொழுது பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அதிகாரம் இப்பொழுது கலெக்டரிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அதி காரம் பறிக்கப்பட்டதற்கு என்ன காரணம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஒன்றிரண்டு மாவட்டங்களில் இதில் தவறுதல் நடந்ததாகத் தகவல் வந்து, அதற்குமேல் இப் பொழுது அதிகாரம் மாற்றிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: இந்தப் பள்ளிகளிலே இருக்கின்ற ஆசிரியர்களை மாற்றுவது என்று சொன்னால் டிவிஷனல் இன்ஸ்பெக்டருடைய அதிகாரம் பெற்றுத்தான் மாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. மூன்று மாவட்டங்களுக்கு ஒரு டிவிஷனல் இன்ஸ்பெக்டர்

[5th February 1966]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஹிந்தி மொழியாக இருந்தாலும், எந்த மொழியாக இருந்தாலும், பொதுவாக அந்தச் சொல் கையாளக்கூடிய சொல்லாகவும், புரியக்கூடிய சொல்லாகவும், மற்றவர்கள் சுலபமாக ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய சொல்லாகவும் இருக்கவேண்டும். அதுதான் அடிப்படையான கருத்து.

திரு. செ. மாதவன் : மத்திய சர்க்கார் இயற்றக் கூடிய சட்டங்கள் ஹிந்தியிலே இருந்தால் அதையும் தமிழிலே மொழிபெயர்ப்பதற்கு இந்தக் குழுவுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதையும் தமிழிலே மொழிபெயர்ப்பதாக இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவரவர்களே, சட்ட மூலக்கங்களை ஆராயும்பொழுது ஆங்கிலத்திலிருந்து, அல்லது ஹிந்தியிலிருந்து டிரான்ஸ்லேட் பண்ணும்பொழுது தமிழிலே மொழிபெயர்க்க வேண்டும். ஆகவே, தமிழிலே கோர்ட் நடவடிக்கைகள், சட்டங்கள் எல்லாம் செய்யமுடியும் என்று சர்க்கார் நம்புகிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தமிழிலே செய்வதற்கு புதிய நம்பிக்கை வேண்டியதில்லை. எப்பொழுதும் அந்த நம்பிக்கை உள்ளது. உயர்நீதி மன்றத்தில் ஐட்ஜ்மெண்ட் தமிழில் எழுதியிருக்கிறார்கள். சீழ்க்கோர்ட்டுகள் தமிழிலே நடக்கிறது. இதைக் கொள்கையளவிலே வைத்துக்கொண்டு நீதி நலநெருக்கடிய அளவிலே எதையும் செய்வதுவிடக்கூடாது. ஏதாவது ஒரு வார்த்தை சொல்லி அதை இன்னொரு வார்த்தை என்று வைத்துக் கொண்டு, பிறகு அதைப்பற்றி அப்பீல் செய்து இப்படியெல்லாம் பொதுமக்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்பதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு தமிழ் எவ்வளவுக்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டுமோ அது கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. செ. மாதவன் : மொழிக் குழு உயர்நீதி மன்ற அளவில் அல்லது நீதி மன்ற அளவில், இந்தியில்தான் இறுதியாக அந்த கோர்ட் லாங்குவேஜ் இருக்க வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறதா? நம்முடைய மொழிக் குழு சட்டத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கும்போது நம்முடைய உயர் நீதி மன்றங்களிலும் மற்ற நீதி மன்றங்களிலும் தமிழ்தான் கோர்ட் லாங்குவேஜ் என்று நிர்ணயிக்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மற்ற நீதி மன்றங்களைப் பற்றி நான் சொல்ல முடியாது. உயர்நீதி மன்றம் இருக்கிறது; மற்ற கோர்ட்டுகள் இருக்கின்றன. மத்திய அரசாங்கம் என்ன முடிவு செய்தாலும் நம்முடைய நீதி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரை ஆங்கிலத்திற்குப் பதிலாக வேறு மொழி வருவதாக இருந்தால் அது தமிழ் மொழியாகத்தான் இருக்குமே தவிர, இந்தியாக இருக்காது.

திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை : சீழ்க் கோர்ட்டுகளில் எல்லாம் அநேகமாக நடவடிக்கைகள் தமிழில் நடைபெறுவதாகத் தெரிவித்தார்கள். ஏழை விவசாயிகளுக்கு ரெண்ட் கோர்ட்டிலும்

5th February 1966]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : என்னைப் பொறுத்தமட்டில் மகலிர் பள்ளி அதிகமாக அமைப்பதிலே கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறேன். இதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறவர்கள் யூனிகள் தான். யூனிகளுக்கு மகலிர் பள்ளிகளிலே அர்வெனவு அக்கறை இல்லை.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : இப்பொழுது மூன்று மாவட்டங்களுக்கும் சேர்த்து ஒரு டிவிஷனல் இன்ஸ்பெக்டர் இரக்கிரூர், அவரால் நிர்வகிக்க முடியவில்லை. ஆகையால், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு டிவிஷனல் இன்ஸ்பெக்டர் போடுவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கல்வி மாவட்டம் என்று பிரிக்கப்பட்டு கல்வி சம்பந்தமான விஷயங்கள் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு டிவிஷனல் இன்ஸ்பெக்டர் போட்டால் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும். ஆகையினால் மாவட்டத்திற்கு ஒரு டிவிஷனல் இன்ஸ்பெக்டர் போடுவதாக உத்தேசமில்லை.

பள்ளிச் சம்பள வசூல்

* **பா. கேள்வி.—திரு. மு. கருணாநிதி :** கனம் முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—
எல்லா மாணவர்களுக்கும் இலவசக் கல்வி அளிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்திருந்தும் சில பள்ளிகளில் சம்பளம் வசூலிக்கப்படுவது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்துள்ளதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There has been no complaint regarding the levy of tuition fees in any Secondary School recognised under the provisions of the Madras Educational Rules except one received against the Gandhi High School, Thiruchitrambalam in South Arcot District.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, சர்க்கார் துறையிலே இயங்குகிற பள்ளிகளில் வேண்டுமானால் அப்படியிருக்கலாம். ஆனால் தனியார் துறையில் இயங்கக்கூடிய பள்ளிகளிலே சம்பளம் என்று இல்லாவிட்டாலும் கட்டட நிதி, ரிப்பேர் நிதி என்று என்ன என்னமோ சம்பளத்திற்கும் அதிகமாக வசூல் செய்கிறார்களே, அது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா? அப்படியானால் அப்படி வசூல் செய்யாமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வசூல் செய்யக்கூடாது என்பது அல்ல. ஆனால் கட்டாயப்படுத்தி இருந்தால், மாணவர்களை, அல்லது பெற்றோர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி இருந்தால் அதைப்பற்றி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் அதன்மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது பள்ளிக்கூடங்களில் மாணவர்களுக்குச் சம்பளம் இல்லாமல் இருப்பது வரவேற்கத்தகுந்தது. தனியார் துறையில் இயங்குகிற

[5th February 1966]

பள்ளிகளில், வசதி உள்ளவர்களிடம், இன்கம்படாகக் கொடுக்கக் கட்டாயங்கள், இவர்களிடம் சம்பளம் வசூல் செய்தால் அந்நிலை தவறு என்று இருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இது ஒரு கோள்கை, ஒரு பள்ளியிலே வசதியுள்ளவர்கள், வசதியில்லாதவர்கள் என்று பாகுபாடு செய்து நல்லதல்ல.

பெண்கள் பள்ளிகள்

* 106 கேள்வி.—திரு. மு. கருணாநிதி: கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) பெண்கள் பள்ளிகளில் ஆண்களை ஆசிரியர்களாக நியமிக்கக்கூடாது என இம்மாதிரி அரசாங்கம் உத்தரவு எதேனும் பிறப்பித்திருக்கின்றதா?

(இ) ஆம் எனில், அப்படிப்பட்ட உத்தரவு பிறப்பிக்கக் காரணமென்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No.

(b) Does not arise.

புலவர் கா. கோவிந்தன்: ஆரம்பப் பள்ளிகளிலே போடுகின்ற ஆசிரியர்கள் அந்தக் பேரும் பெண்களாக இருக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவு போடுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதுதான் பன்னாட்டிலே கருத்து.

ஆட்சி மொழி (சட்டக்) கமிஷன்

* 107 கேள்வி.—திரு. செ. மாதவன்: கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சட்டச் சொற்களை தமிழில் கொடுப்பதற்கு ஒரு Legislative Commission ஏற்படுத்தும் உத்தேசம் உண்டா?

(இ) அதன் விவரம் என்ன?

(உ) இந்தக் குழுவிற்கும் Central Legislative Commission-க்கும் தொடர்புண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The Government have constituted an Official Language (Legislative) Commission for this State.

(b) The Commission consists of the officiating Chief Justice Sri M. Anantanarayanan, I.C.S., as Chairman and six other members, viz.—

SRI S. Venkateswaran, I.C.S., (Retd.),

DR. M. Varadarajan,

SRI K. Appadurai,

Secretary to Government, Law Department,

Director of Tamil Development, and

Director of Legal Studies.

[5th February 1966]

The functions of the Commission will be as follows:—

(i) To finalise and publish the glossary of legal terms hitherto undertaken by the Committee of Direction for compiling a glossary of legal terms.

(ii) Translation of State Acts and Ordinances and the Rules made thereunder into Tamil.

(iii) To scrutinise the translation into Hindi of Central laws and the glossary of legal terms prepared by the Central Official Language (Legislative) Commission for being adopted for use in all the regional languages.

(iv) To undertake translation of Central Acts, Ordinances, Rules, notifications, etc., if such work is to be entrusted to the State machinery.

(v) Any other work which may be entrusted to the Commission by the Government from time to time.

(c) Yes. The Commission will be a complementary organisation to the Central Official Language (Legislative) Commission.

திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே; இந்தக் குழு சட்டச் சொற்களை தொகுக்கும்போது, மத்திய சர்க்காரிலே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற குழுவுடன் ஆலோசிக்கவேண்டுமென்று கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? மத்திய சர்க்கார் குழு, அகில இந்தியா முழுவதும் சட்ட சொற்கள் ஒரே மாதிரியாக அமைய வேண்டுமென்று பாகாணக் குழுவிடம் வற்புறுத்தியதா? இதைப் பற்றி அரசாங்கத்தினுடைய கருத்து என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இந்தக் குழு அமைக்கப்படுவதற்கு முன்பிருந்தே மத்திய அரசாங்கம் இந்த அரசாங்கத்தோடு கலந்து ஆலோசித்துக்கொண்டு வருகிறது. அவ்வாறு முடிவாகச் சட்டச்சொற்கள் அமைக்கும்போது இந்த மாநிலத்தையும் கலந்து கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. சா. கணேசன்: இந்தமாதிரி சட்டச் சொற்களை அமைக்கும்போது பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள், பழங்கால வழக்குகள் இவற்றையெல்லாம் மேற்கொள்வதுடன், மொழி மாபுக்கும், வழக்குக்கும் ஒவ்வாததாகவும் அதேநேரத்தில் புரியாமல் வழக்கிற்கு ஒவ்வாத அல்லது வழக்கொழிந்த சொற்களை மேற்கொள்ளாமல் இருக்கின்ற செவ்விய முறை கையாளப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அங்கத்தினர் கூறுவது செவ்விய கருத்து. இந்தக் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

திரு. செ. மாதவன்: மத்திய சர்க்கார் குழு சட்டச் சொற்கள் பற்றி மொழியிலே இருக்கவேண்டுமென்றும், ஒரிந்தச் சொற்களைத் தமிழில் மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தியதா?

[5th February 1966]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஹிந்தி மொழியாக இருந்தாலும், எந்த மொழியாக இருந்தாலும், பொதுவாக அந்தச் சொல் கையாளக்கூடிய சொல்லாகவும், புரியக்கூடிய சொல்லாகவும், மற்றவர்கள் சுலபமாக ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய சொல்லாகவும் இருக்கவேண்டும். அதுதான் அடிப்படையான கருத்து.

திரு. செ. மாதவன் : மத்திய சர்க்கார் இயற்றக் கூடிய சட்டங்கள் ஹிந்தியிலே இருந்தால் அதையும் தமிழிலே மொழிபெயர்ப்பதற்கு இந்தக் குழுவுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதையும் தமிழிலே மொழிபெயர்ப்பதாக இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவரவர்களே, சட்ட அணுகுங்களை ஆராயும்பொழுது ஆங்கிலத்திலிருந்து, அல்லது ஹிந்தியிலிருந்து டிரான்ஸ்லேட் பண்ணும்பொழுது தமிழிலே மொழிபெயர்க்க வேண்டும். ஆகவே, தமிழிலே கோர்ட் நடவடிக்கைகள், சட்டங்கள் எல்லாம் செய்யமுடியும் என்று சர்க்கார் நம்புகிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தமிழிலே செய்வதற்கு புதிய நம்பிக்கை வேண்டியதில்லை. எப்பொழுதும் அந்த நம்பிக்கை உள்ளது. உயர்நீதி மன்றத்தில் ஜட்ஜ்மென்ட் தமிழில் எழுதியிருக்கிறார்கள். சீழ்க்கோர்ட்டுகள் தமிழிலே நடக்கிறது. இதைக் கொள்கையளவிலே வைத்துக்கொண்டு நீதி தவறக்கூடிய அளவிலே எதையும் செய்துவிடக்கூடாது. ஏதாவது ஒரு வார்த்தை சொல்லி அதை இன்னொரு வார்த்தை என்று வைத்துக் கொண்டு, பிறகு அதைப்பற்றி அப்பீல் செய்து இப்படியெல்லாம் பொதுமக்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்பதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு தமிழ் எவ்வளவுக்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டுமோ அது கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. செ. மாதவன் : மொழிக் குழு உயர்நீதி மன்ற அளவில் அல்லது நீதி மன்ற அளவில், இந்தியில்தான் இறுதியாக அந்த கோர்ட் லாங்குவேஜ் இருக்க வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறதா? நம்முடைய மொழிக் குழு சட்டத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கும்போது நம்முடைய உயர் நீதி மன்றங்களிலும் மற்ற நீதி மன்றங்களிலும் தமிழ்தான் கோர்ட் லாங்குவேஜ் என்று நிர்ணயிக்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மற்ற நீதி மன்றங்களைப் பற்றி நான் சொல்ல முடியாது. உயர்நீதி மன்றம் இருக்கிறது; மற்ற கோர்ட்டுகள் இருக்கின்றன. மத்திய அரசாங்கம் என்ன முடிவு செய்தாலும் நம்முடைய நீதி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரை ஆங்கிலத்திற்குப் பதிலாக வேறு மொழி வருவதாக இருந்தால் அது தமிழ் மொழியாகத்தான் இருக்குமே தவிர, இந்தியாக இருக்காது.

திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை : சீழ்க் கோர்ட்டுகளில் எல்லாம் அநேகமாக நடவடிக்கைகள் தமிழில் நடைபெறுவதாகத் தெரிவித்தார்கள். ஏழை விவசாயிகளுக்கு ரென்ட் கோர்ட்டிலும்

[5th February 1966]

ரெவின்யூ கோர்ட்டிலும் கேஸ்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கோர்ட்டுகளில் காரியங்கள் தற்போதும் ஆங்கிலத்தில்தான் நடக்கிறது. அதைத் தமிழில் நடத்த ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வழக்கறிஞர்கள் உதவி இல்லாமல் கட்சிக்காரர்கள் எழுதிக் கொடுப்பதாக இருந்தால் தமிழில் இருப்பதற்கு ஆட்சேபம் இல்லை. வழக்கறிஞர்கள் பக்குவம் அடையாத நிலையிலே அவர்கள் தமிழிலே வழக்குகளை பற்றி எழுத வேண்டுமென்று சொன்னால் கட்சிக்காரர்கள் தான் பாதிக்கப்படுவார்கள்.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : முதலமைச்சர் அவர்கள், பண்டைக் காலத்தில் தமிழில் ஜட்ஜ்மென்ட் எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். பண்டைகாலத்திலேயே தமிழில் ஜட்ஜ்மென்ட் எழுதியிருக்கும்போது இப்போது அதிலே என்ன தடை இருக்கிறது? ஏன் சர்க்கார் தயங்குகிறது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சர்க்காருக்குத் தயக்கம் ஒன்றும் இல்லை. கோர்ட் வேறு; சர்க்கார் வேறு, இது சர்க்கார் உத்தரவு போடுகிற விஷயம் அல்ல. பண்டைக்காலத்தில் உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்புகள் தமிழில் இருந்திருக்கின்றன என்று சொன்னேன். ஆனால் இப்போது எவ்வளவோ அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது; புதிய புதிய சட்டங்கள் வருகின்றன. அதற்கேற்ற வகையில் பக்குவம் அடைந்தால் அதற்குப் பிறகு தமிழில் நடத்தலாம்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : சட்டச் சொற்களை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழாக்கும்போது மக்களுக்குப் புரியும் பாஷையிலே—கலெக்டர் என்பதற்குத் தண்டல் நாயகம், போலீஸ் ஸ்டேஷன் என்பதற்குக் காவலர் நிலையம் என்பன போன்ற புரியாத சொற்களைச் சேர்க்காமல் புரியும்படியான சொற்களைச் சேர்ப்பது பற்றிப் பரிசீலனை செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதுவும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயந்தான்.

திரு. செ. மாதவன் : மாவட்டங்களில் இருக்கக்கூடிய நீதி மன்றங்களில் மனுக்கள், பிராதுகள் ஆகியவற்றைத் தமிழில் எழுதுகின்றனர். ஆனால் டெபோசிஷன்ஸ் கேட்கும்போது தமிழில் கேள்வி கேட்டு ஆங்கிலத்தில் எழுதப்படுகிறது. இதனால் நீதிபதி தவறு செய்ய வாய்ப்பு இருப்பதால் டெபோசிஷன்ஸைத் தமிழிலே எழுதலாம் என்று அனுமதிக்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது தமிழிலும் இருக்கலாம்; ஆங்கிலத்திலும் இருக்கலாம்; நீதி தவறக் கூடாது.

திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை : ரென்ட் கோர்ட்டிலும், ரெவின்யூ கோர்ட்டிலும் அதிகாரிகள் வக்கீலை வைத்து எழுதிக் கொடு என்கிறார்கள். ஏழை விவசாயிகள் ஆங்கிலத்தில் எழுத வேண்டுமென்ற காரணத்தால் வக்கீலைத் தேடிப் போகிறார்கள்.

[5th February 1966]

தமிழில் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னால் அவர்களே எழுதிக் கொடுத்து விட முடியும். ஆகவே, அதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தமிழில் எழுதிக் கொடுத்தால் அதிகாரிகள், அது ஆங்கிலத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்வது தவறு, அப்படிச் சொல்லமாட்டார்கள். அப்படிச் சொல்வதாக இருந்தால் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் அதன் மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மாணவர் விடுதியில் தொலை பேசி.

* 108. கேள்வி.—திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை, சைதாப்பேட்டையிலுள்ள எம். சி. ராஜா ஹரிஜன மாணவர்கள் தங்கும் விடுதியில் தொலை பேசி வைக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

(இ) ஆம் எனில், அது எப்போது அமல் நடத்தப்படும்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : (அ) ஆம்.

(இ) இந்த மாணவர் விடுதி மாம்பலம் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. மாம்பலம் எக்ஸ்சேஞ் பகுதியில் டெலிபோன் எக்ஸ்சேஞ்சு முழுச் சக்தியுடன் செயல்பட்டு வருகிறது என்றும், இந்த எக்ஸ்சேஞ்சை விரிவுபடுத்தப்படும்வரை புது லைன்களை அமைக்க முடியாது என்றும் டெலிபோன் துறை தெரிவித்துள்ளது. எக்ஸ்சேஞ்சு விரிவுபடுத்தப்பட்டவுடன், இது குறித்து டெலிபோன் துறையுடன் கடிதப் போக்குவரத்து நடைபெறும்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தனிப்பட்ட வீடுகளுக்குக் கூட டெலிபோன் லைன் கேட்டால் உடனே கொடுத்து விடுகிறார்கள். பல சல்லுகளில் படிக்கும் மாணவர்கள் தங்கியிருக்கும் ஹாஸ்டலில் அவர்கள் அவசரமாக செய்தி கொடுக்கக்கூடிய நிலைமைகள் நிறைய ஏற்படும். அந்த நிலையை வைத்தாவது உடனடியாக டெலிபோன் வசதி செய்து கொடுக்க முன் வருவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தாமதத்திற்கு விளக்கம் கூறியிருக்கிறேன்.

தங்கப் பத்திரம்

* 109. கேள்வி.—திரு. து. ப. அழக முத்து : கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) மதுரை மீனாக்ஷி சுந்தரேஸ்வரர் தேவஸ்தானத்தில் தங்கப் பத்திரத்தில் முதலீடு செய்ய தங்கம் கொடுக்கப்பட்டதா?

(இ) ஆமெனில், எவ்வளவு தங்கம் கொடுக்கப்பட்டது?

[5th February 1966]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : (அ) ஆம்.

(இ) நிர்வாக அதிகாரியின் அறிக்கைப்படி 499 கிராம் தங்கம் தங்கப் பத்திரங்களில் முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

திரு. செ. மாதவன் : மதுரை மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றம் கூடி இந்தப் பாதுகாப்பு நிதிக்குத் தங்கம் வசூலிக்கும்போது அதிகாரிகள்தான் வசூலிக்க வேண்டும், அவர்கள் அதற்கான ரசீது கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டது. அதற்கு மாறாக வசூலிக்கப்பட்ட தங்கம் யார் மூலம் வசூலிக்கப்பட்டது? அதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதற்கு மாறாக ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. அதிகாரிகள் வசூல் செய்கிறார்கள், ரசீது கொடுக்கிறார்கள். கொடுக்கிறவர்கள் யாரிடத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறதோ அவர்களிடம் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் அதிகாரிகளிடத்தில் சேர்த்து விடுகிறார்கள்.

திரு. ம. கமலநாதன் : கோயில் தங்கத்தைத் தங்கப் பத்திரத்தில் முதலீடு செய்வதற்கு முன்னால் என்டோமென்ட் கமிஷனருடைய அனுமதியைப் பெற்றார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : என்டோமென்ட் கமிஷனர் அனுமதி பெற்றுத்தான் தங்கம், தங்கப் பத்திரத்தில் முதலீடு செய்யப்படுகிறது.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : மதுரை கோயிலிலிருந்து தங்கம் வசூலிப்பது மாவட்ட கலெக்டர் அல்லது சம்பந்தப்பட்ட வேறு அதிகாரிகளா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கலெக்டர் சில பேரை இதற்கென்று அனுமதித்திருக்கிறார். அவர்கள்தான் இதைப் பெறுகிறார்கள்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கோயில்களில் இருக்கக்கூடிய தங்கத்தைக் காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்களிடத்தில் பிரியப்பட்டு அங்கிருக்கக்கூடியவர்களும் பொதுமக்களும் கொடுக்கும்போது அதைச் சிலர் ஆட்சேபிப்பதற்குப் பொறுமைதான் காரணமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதற்கெல்லாம் என்னைக் காரணம் கேட்டுப் பயன் இல்லை.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அறநிலையப் பாதுகாப்பு இலாகாவின் கீழ் கோயில்கள் இருக்கின்றன. அதனுடைய பொருள்களை அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கும்போது அதிகாரிகள் மூலந்தான் ஒப்படைக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. காங்கிரஸ் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் தகுதி உடையவரா இல்லையா என்பது பிரச்சினை அல்ல. அரசாங்கத்தில் ஈடுபட்ட ஒருவர் பொருளை வாங்கிக் கொடுக்கும் முறை இருக்கிறதா? இதிலே முறைதான் கேட்கப்படுகிறதே தவிர, காமராஜருக்குத் தகுதி இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பற்றியல்ல. ஆகவே, அது முறைதானா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தங்கத்தை வாங்கி ரசீது கொடுக்கிறவர்கள், வேண்டிய இடத்தில் சேர்ப்பிக்கிறவர்கள் அதிகாரிகள்தான். ஆனால் கோயில் நிர்வாகிகள் அவர்களுக்கு

[5th February 1966]

பாரிடத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறதே. அவர்களை அழைத்துக் கொடுத்தால் அவர்கள் மூலம் அதிகாரிகளிடத்தில் கொடுக்கப்படுகிறது. பின்னால் கவர்னர் உரை விவாதத்திற்கு விடை அளிக்கும் போது இதைப்பற்றி இன்னும் கொஞ்சம் விவாடாகச் சொல்லுகிறேன்.

பத்திரிகைகள் மீது நடவடிக்கை

* 110. கேள்வி.—திரு. செ. மாதவன் : } கனம் முதல் அமைச்சர்
திரு. மு. கருணாநிதி : }
நயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) காஷ்மீர் பிரச்சினை பற்றியும், பாகிஸ்தானுக்கும் இந்தியாவுக்கும் உள்ள உறவு பற்றியும் கருத்துக்கள் வெளியிட்ட பத்திரிகைகள் எவை மீதாவது பாதுகாப்புச் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளதா?

(இ) அதன் விவரங்கள் யாவை?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) Sri T. Sadasivam, Editor, Printer and Publisher of the Tamil Weekly 'Kalki' and Printer and Publisher of the English Weekly 'Swarajya', and Sri Pothan Joseph, Editor of 'Swarajya' were prosecuted for the publication of a prejudicial cartoon and articles in certain issues of 'Kalki' and 'Swarajya'. The prosecutions in these two cases were withdrawn on a reconsideration of the position at the instance of Sri C. Rajagopalachariar.

திரு. செ. மாதவன் : இந்தப் பத்திரிகைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் விடப்பட்டது. ஆனால் மற்றப் பத்திரிகைகள் மீது வழக்குகள் தொடரப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்காமல் ஒத்திவைக்கப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஒத்திவைக்கப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் அந்தப் பத்திரிகைகளைச் சேர்ந்தவர்கள் உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்ந்திருப்பதுதான். நாங்கள் அந்தப் பத்திரிகைச் சொந்தக்காரர்களையும், ஆசிரியர்களையும் கேட்டிருக்கிறோம்; அவர்கள் எந்த நிலையில் இதை வாபஸ் பெற முடியும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். மேற்கொண்டு அவர்கள் முன்வந்தால் அரசாங்கம் அதைப் பற்றிப் பரிசீலிக்கும்.

திரு. எஸ். முருகையன் : இந்த இரு பத்திரிகைகள் மீது வழக்கு போடப்பட்ட பிறகு அது பற்றிப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டதா? பரிசீலனை செய்து முடிவதற்குள் அது கைவிடப்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வழக்கு தகுந்த காரணத்தோடுதான் போடப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியை வைத்துக் கொண்டு வழக்கை மேற்கொண்டு தொடர வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று அரசாங்கம் கருதியதால் வாபஸ் பெறப்பட்டது.

[5th February 1966]

திரு. செ. மாதவன் : கனம் ராஜாஜி அவர்கள் எழுதிய கடிதத்தில் 'சீ கன்ஸிடர்' என்று போட்டிருக்கிறார்கள். 'சுவராஜ்யா', 'கல்கி' பத்திரிகைகளில் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் அவருடைய சொந்தக் கருத்துக்கள் என்று மீண்டும் வலியுறுத்தி அந்தக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிக்குறிப்பிடப்பட்டும் வாபஸ் வாங்கக் காரணம் என்ன?

9-00
a.m.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ராஜாஜி அவர்கள் எழுதிய கடிதம் அதற்கு முன்பு இருந்த நிலையைத் தெரிவிப்பதென்றிருக்கிறது. அரசாங்கம் அந்தக் கடிதத்தைப் படித்துப் பார்த்த பிறகு இதை மீண்டும் தொடர்ந்து நடத்தவேண்டியதில்லை என்று நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : சுவராஜ்யா, கல்கி பத்திரிகைகளின் மீது போடப்பட்ட வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கியதற்குப் பிறகு மற்ற பத்திரிகைகளை நடத்தும் ஆசிரியர்களை அழைத்து நீங்கள் இப்படித்தான் செய்திகளை வெளியிடவேண்டும், அரசாங்கத்தோடு நீங்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்ற முறையில், வற்புறுத்தி முறையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பத்திரிகைகளிடத்தில் உறுதிமொழி கேட்டார்களா அல்லது வேறு எந்தவிதமான உறுதிமொழி கேட்டார்கள் என்று தெரிவிப்பார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்தப் பத்திரிகைகள் மீது தொடர்ந்த வழக்கு ஒன்று; மற்றப் பத்திரிகைகள் மீது தொடரப்பட்ட வழக்குகள் வேறு விஷயம், அது வேறு பிரச்சனை. அந்தந்தப் பத்திரிகைக்காரர்கள் சில மாதங்களுக்கு முன்பே என்னிடம் வந்து பேசியபோது அவர்களிடம் நான் எந்த நிலையில் இதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து இதை வாபஸ் பெறமுடியும் என்று தெரிவித்திருக்கிறேன். அவர்களும் அவ்வாறு நடந்து கொள்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் நடந்து கொள்ளவில்லை.

திரு. ம. கமலநாதன் : நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ராஜாஜி அவர்களின் இல்லத்திற்குச் சென்று இதுபற்றி விளக்கம் ஏதாவது கேட்டார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் ஒன்றும் கேட்கவில்லை.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : 'மாலே முரசு' நிர்வாகம் தங்கப்பத் திரத்திற்குக்கூட தங்கம் கொடுத்ததாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். இந்த மாதிரி தேசத்திற்காக வேண்டி ஒத்துழைப்பு கொடுப்பதற்கு முன்வந்திருக்கிற காரணத்தினால் அதன் மீதுள்ள நடவடிக்கைகளை வாபஸ் பெற பரிசீலனை செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தங்கப் பத்திரத்திற்குக் கொடுக்கலாம், நிதி கொடுக்கலாம் அது வேறு விஷயம். ஆனால் ஆட்சேபகரமாக எழுதினால், பிரசுரித்தால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன.

[5th February 1966]

திரு. செ. மாதவன் : கல்கி, சுவராஜ்யா இந்த இரண்டு பத்திரிகைகளின் மீது நடவடிக்கைகள் எடுத்தவுடன் மத்திய அரசாங்கம் அனுபற்றி நம் மாநில அரசாங்கத்தினிடம் ஏதாவது கேட்டதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மத்திய அரசாங்கம் இதைச் செய்யவேண்டும், அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அவர்கள் அவ்வாறு தலையிடவும் மாட்டார்கள்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : ராஜாஜி அவர்கள் வீட்டுக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் செல்லவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ராஜாஜி அவர்களின் இல்லத்திற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் போனதாகப் பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்திருக்கிறது. ஆனால், வேறு விஷயங்கள் பற்றிப் பேசியிருக்கலாம், அப்படித்தானே?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அப்படித்தானே, இப்படித் தானே என்று தெரியாது. ராஜாஜி அவர்களை நான் ஒன்றும் கேட்கவில்லை என்று சொன்னேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கல்கி, சுவராஜ்யா பத்திரிகைகளின் மீது போடப்பட்ட வழக்குகள் ஏதாவது நிபந்தனையின் பேரில் வாபஸ் வாங்கப் பட்டனவா? அவற்றை வாபஸ் பெறுவதற்கு நிபந்தனை ஏதாவது விதிக்கப்பட்டதா இல்லையா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ராஜாஜி அவர்கள் கடிதம் எழுதிய பிறகு அதை ஆராய்ந்து இனி இதைத் தொடந்து நடத்த வேண்டியதில்லை என்ற கருத்து ஏற்பட்டு அவ்வாறு வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டோம்.

திரு. எஸ். முருகையன் : இது சம்பந்தமாக ராஜாஜி அவர்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் காண விரும்பினாரா அல்லது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு வேண்டிய விளக்கத்தைப் பெற அவர்கள் விட்டிருக்கச் சென்றார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ராஜாஜி அவர்கள் என்னைக் காண விரும்பியது உண்மைதான். ராஜாஜி அவர்களை நான் ரந்தித்துப் பேசியதும் உண்மைதான். இதைச் செய்யவேண்டும், அதைச் செய்யவேண்டும் என்று நானும் கேட்கவில்லை, அவரும் கேட்கவில்லை.

அனல் மின்சாரத் திட்டம்

* 111. கேள்வி.—திரு. செ. மாதவன் :
திரு. கே. மாதா கவுடர் : } கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தூத்துக்குடி அனல் மின்சாரத் திட்டத்திற்குத் திட்டக் குழுவும் மத்திய அரசும் அனுமதி அளித்துவிட்டார்களா?

(இ) அத்திட்டத்தின் தற்போதைய நிலை என்ன?

5th February 1966]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) : The clearance of the Government of India is awaited for taking up the Scheme.

திரு. செ. மாதவன் : இந்த அனல் மின்சாரத் திட்டத்திற்கு அனுமதி கொடுப்பதில் நம் சர்க்காருக்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் ஏதாவது கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கருத்து வேறுபாடு இல்லை. நாம் இந்தத் தூத்துக்குடி அனல் மின்சாரத் திட்டத்தை உடனடியாக இந்த மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதிக்குள்ளாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று விரும்பினோம். அதற்கு அவர்கள் அனுமதி இன்னும் கொடுக்கவில்லை. இதுதான் நிலைமை.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : தற்போது நாம் மழையை நம்பி நம் மின்சாரத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு மழை பெய்யாத காரணத்தினால் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இதை எல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் எடுத்துச் சொல்லி அனல் மின்சார நிலையம் ஏற்பட்டால் தான் இதை ஓரளவிற்குக் கவனிக்க முடியும் என்ற நிலைமையை அவர்களிடம் வற்புறுத்தி நான்காவது திட்ட முதல் ஆண்டிலேயே இத்திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள முயற்சி செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்த நடவடிக்கைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

Production of Titanium

* 112. Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to set up a plant in public or private sector for production of "Titanium" and "Titanium products"?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A private entrepreneur has been granted a letter of intent to set up an industrial undertaking to manufacture Titanium products and pig iron utilizing the ilmenite sands at Manavalakurichi. Two others have applied to the Government of India for licences to set up ilmenite enriching plants. The applications are under consideration. There is no proposal to set up a plant in the Public Sector.

திரு. சா. கணேசன் : இந்த இரண்டு நிறுவனங்களும் எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவை? அந்த நிறுவனங்களின் பெயர் என்ன என்று அறிய விரும்பலாமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நம் நாட்டினுடைய தொழில் அதிபர்கள்தான் அப்ளிக்கேஷன்ஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். நம் நாட்டைச் சேர்ந்தவருக்குத்தான் ஒரு அனுமதி, 'லெட்டர் ஆஃப் இன்டென்ட்' கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற இருவர் களின் அப்ளிக்கேஷன்ஸ் இன்னும் பரிசீலனையில்தான் இருக்கின்றன.

[5th February 1966]

சர்க்கரை ஆலை

* 113 கேள்வி.—திரு. கரு. சீமைச்சாமி: கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) அலங்கா நல்லூர் (மதுரை மாவட்டம்) தேசிய கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிக்கப்பட்டு செயல்பட்டு வருகிறதா?

(இ) ஆம் என்றால் விவரம் என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: (அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. எஸ். முருகையன்: சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கும்போது எந்த அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது? சர்க்கரை ஆலைக்கு லைசென்ஸ் போதுமான கரும்பு உற்பத்தியாகக் கூடிய இடத்தில் கொடுப்பதில்லை. கள்ளக்குறிச்சியில் ஒரு சர்க்கரை ஆலைக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு கரும்பு உற்பத்தி அதிகமாகக் கிடையாது. பங்குப் பணம் கொடுப்பதும் அங்கு அதிகம் கிடையாது. திருவண்ணாமலையில் இருந்து தான் அதிகமாக வருவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இனிமேல் லைசென்ஸ் கொடுக்கும் போது எந்த எந்த அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கொள்மனை நிர்ணயம் செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: சர்க்காருக்கு கொள்கை இருக்கிறது. ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதுபோல் மற்ற சிலர் வந்து கள்ளக்குறிச்சி சிறந்த இடம், அங்குள்ள மக்களிடம் இருந்து பணம் வசூலித்துக் கொடுக்க முடியும் என்றும், கரும்பை உடனே உற்பத்தி செய்யமுடியும் என்றும் சொல்கிறார்கள். எங்க ளிடம் தூரதிரஷ்டிக் கண்ணாடி கிடையாது. இருப்பதை வைத்துப் பார்த்துச் செய்வதுதான்.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU: How many sugar factories are proposed to be opened in the next Five-Year Plan? May I know whether it is a fact that a two man Committee has been constituted to investigate the possibility of starting sugar factories and whether that Committee has submitted its report?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The State Government investigated the possibility of starting sugar factories in the State. They have come to the conclusion that about six or seven factories could be established. The Government sent an Investigation Team and they seem to have come to the conclusion that there is not much scope for a large number of sugar factories in Madras. That is being discussed.

Fire Service Station at Arni

* 114 Q.—SRI C. KOTHANDARAMA BAGAVATHAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to provide a Fire Service Station at Arni in North Arcot district during 1966?

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: இல்லை.

[5th February 1966]

திரு. எஸ். முருகையன்: ஆரணி ஒரு நகரத்தின் மையமான இடமாக இருந்தும் அங்கு நீ விபத்து ஏற்பட்டால் வேலூர், அல்லது திருவண்ணாமலையில் இருந்து தீ அணைப்பு என்ஜின் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இது மையமான இடமாக இருப்பதால் மீண்டும் இதைப் பரிசீலனை செய்து அங்கு ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: அரசாங்கம் ஏற்கனவே இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்திருக்கிறது. எந்தெந்த இடங்களில் முதலில் வைக்க வேண்டுமென்று ஒரு லிஸ்ட் தயாரித்து அதன்படி கொடுக்கப்படுகிறது. 15 நகரங்களுக்குக் கொடுத்த பிற்பாடுதான் ஆரணி 16 ஆக வருகிறது.

திரு. எஸ். முருகையன்: அண்மையில் அங்கு ஒரு தீ விபத்து ஏற்பட்டு பலவிடங்களில் சொத்துக்கள் சேதமாகியிருக்கின்றன. இதை உத்தேசித்தாவது அங்கு ஒரு தீயணைப்பு நிலையத்தை உடனே வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: பலவிடங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் எதற்கு முதலாவதாகக் கொடுப்பது என்று 1962-ல் பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள். மீண்டும் மீண்டும் பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள். ஆரணி நகரத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும், கொடுக்கக் கூடாது என்று இல்லை. ஏற்கனவே பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள். எப்போது கொடுக்கவேண்டுமோ அப்போது கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: ஏற்கனவே ஒரு லிஸ்ட் தயாரித்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த 15 இடங்களின் பெயர்களையும் கனம் அமைச்சர் படிப்பார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: The names of places are as follows: Tirunelveli, Perambalur, Coimbatore, Tindivanam, Srirangam, Ramanathapuram, Dharmapuri, Ambur, Gopichetti, palayam, Kallakurichi, Shencottah, Krishnagiri, Mettupalayam, Tiruvellore, Uthamapalayam, Arni, Rasipuram, Vaniambadi, Srivilliputhur, Aruppukottai, Devakottai, Kuzhithurai, Walajapet, Colachel, Padmanabhapuram, Kodaikanal, Melapalayam, Cumbum, Tiruvottiyur and Arcot.

திரு. சா. கணேசன்: திருநெல்வேலி போன்ற நகரத்தில் இதுவரை தீ அணைப்பு நிலையம் இல்லை என்றுதான் அமைச்சர் அவர்கள் படித்த பட்டியலிலிருந்து தெரியவருகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் படித்த பட்டியலில் சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால் திருநெல்வேலியில் இனிமேல்தான் வைக்கவேண்டுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: இப்போது பானையங்கோட்டையில் இருக்கிறது. திருநெல்வேலியில் தனியாக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அங்குள்ள மக்கள். அதனால் தான் தனியாக திருநெல்வேலியிலும் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று இப்போது சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

[5th February 1966]

திரு. சா. கணேசன் : அமைச்சர் அவர்கள் படித்த நகரங்கள் எல்லாம் பெரிய நகரங்கள். ஏராளமான ஜனத்தொகை உள்ள நகரங்கள். தொழிற்சாலைகளிலும் முன்னேறிக்கொண்டு வருகிற நகரங்கள். ஆகவே இந்த இடங்களில் தீ அணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்துவது மிக இன்றியமையாத ஒன்று என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து, அவற்றைக் கூடிய சீக்கிரத்தில் ஏற்படுத்த முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : எல்லா நகரங்களிலும் உடனடியாக ஏற்படுத்திவிட முடியாது. நம்முடைய நிதிநிலைமையைப் பார்க்க வேண்டும். இருந்தாலும் மாநில ஐ. ஜி. அவர்கள் எதற்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களோ அதற்குத் தகுந்தவாறு அமைக்கப்படும். அந்த முறையில் இப்போது திருநெல்வேலி, பெரம்பலூர், திண்டிவனம், கோயம்புத்தூர் இந்த நான்கு இடங்களிலும் வெகு சீக்கிரமாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் திண்டிவனத்திலும், கோயம்புத்தூரிலும் அடுத்த ஆண்டில் நிறுவுவதற்காக பார்ட்-2 ஸ்கீமில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : அமைச்சர் அவர்கள் படித்த 15 நகரங்களில் ஒன்று கூட தஞ்சை ஜில்லாவில் இல்லை. பட்டுக் கோட்டையில் தீ அணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். அது முனிசிபாலிட்டியாக வந்த பின்னால் முதலிடம் கொடுக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் முன்னால் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது முனிசிபாலிட்டியாக 10 மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. ஆகவே இங்கு தீ அணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்த சர்க்கார் முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : இது முனிசிபாலிட்டியாகி பத்து மாதங்கள் ஆகின்றன. ஏற்கனவே முனிசிபாலிட்டியாகியிருக்கின்ற பல இடங்களில் இன்னும் வைக்கவேண்டியிருக்கிறது.

திரு. சா. கணேசன் : இந்த மாதிரி தீ அணைப்பு நிலையம் வைப்பதில், ஃபயர் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனிகளோடு தொடர்பு கொண்டு அவர்களே தீ அணைப்பு வண்டிகள் வைத்து நிவாரண வேலைகள் செய்து தரக்கூடிய முறையில் இது போன்று வெளிநாடுகளில் எல்லாம் ஃபயர் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனிகள் தலையிட்டு பணியாற்றி வருகின்றன. அதைப்போன்ற வசதிகளை இங்கும் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : தனியாகக் கேள்வி வேண்டும்.

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : தலைவர்களே, இம்மாதிரி தீ அணைப்பு நிலையம் வைப்பதற்கு முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். பல பெரிய நகரங்களிலும் இதுவரை அமைக்கப்படவில்லை. பட்டுக் கோட்டையில் ஏதாவது தீ விபத்து ஏற்பட்டால் மன்னார்குடி, தஞ்சாவூர் போன்ற இடங்களிலிருந்து வண்டிகள் வரவேண்டியிருக்கிறது.

[5th February 1966]

கிறது. அறந்தாங்கியிலிருந்து வர வேண்டுமென்றாலும் 60 மைல் தூரமிருக்கிறது. ஆகவே மறுபரிசீலனை செய்து பட்டுக் கோட்டையில் உடனடியாக ஒரு தீ அணைப்பு நிலையம் வைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : மறுபரிசீலனை ஒன்றும் தேவையில்லை. அரசாங்கத்தினுடைய நிதிநிலைக்கு ஏற்ப, அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து ஏற்படுத்துவதற்கு முன்வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். முருகையன் : அமைச்சர் அவர்கள் படித்த ஊர்களில் எல்லாம் அடுத்த ஆண்டுக்குத் தீ அணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்தப்பட்டு விடுமா? அல்லது இதற்கும் ஐந்து ஆண்டு அல்லது பத்து ஆண்டு என்று திட்டம் போட்டு நடத்தப்படுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : ஒரே ஆண்டுக்குள் எல்லா இடங்களிலும் ஏற்படுத்தி விட முடியாது. திட்டமிட்டு, நமது நிதி நிலைக்கு ஏற்பத்தான் அமைக்கப்படும். ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் நிலைக்கு ஏற்பத்தான் இன்னின்ன இடத்திற்கு பிரையாரிட்டி போலீஸ் ஐ.ஜி. அவர்கள் இன்னின்ன இடத்திற்கு பிரையாரிட்டி கொடுக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்கிறார்கள். அதையும் பரிசீலனை செய்து பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. பி. வி. சீராமுலு : இப்போது படிக்கப்பட்ட 15 ஊர்களில் முக்கியமாக தர்மபுரி மாவட்டத்தில் ஒரு இடத்தையும் காணவில்லை. ஆகவே, அங்கு ஏதாவது ஒரு இடத்திற்கு டாப் பிரையாரிட்டி கொடுத்து தீ அணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்தப்படுமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : தர்மபுரி மாவட்டம் இப்போது தான் வந்திருக்கிறது, கனம் அங்கத்தினர் போன்றவர்களுடைய எதிர்ப்பு களுக்கிடையில். கொஞ்ச நாட்கள் கழித்து இங்கு ஏற்படுத்துவது பற்றி ஆலோசிக்கலாம்.

திருமதி அ. கிருஷ்ணவேணி : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னதுபோது, பெரியகுளம், உத்தமபாளையம், கம்பம் போன்ற இடங்களில் தீ அணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்தப்போவதாக சொன்னார்கள். தேனி பெரிய நகரமாக இருக்கிறது. இப்போது முனிசிபாலிட்டியாகவும் ஆகியிருக்கிறது. இந்த இடத்தில் ஒரு தீ அணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா?

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : உத்தமபாளையம், கம்பம் முதலிய இடங்களில் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. ஆரணியிலும் வைக்க முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உத்தமபாளையம், கம்பம் முதலிய இடங்களுக்கு முன்பே ஆரணி வந்துவிடுகிறது. தேனி இந்த லிஸ்டில் இடம் பெறவில்லை.

பிச்சைக்காரர் முகாம், ஆவடி

* 115 கேள்வி:—திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : கனம் சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1965-ம் வருடம், மார்ச்சு, செப்டம்பர் மாதங்களில் ஆவடியில் இருக்கும் பிச்சைக்காரர் முகாமில் முறையே எத்தனை பேர்கள் இருந்தார்கள்?

[5th February 1966]

(இ) அவர்களுக்கு என்ன வேலை வாய்ப்புகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன ?

(உ) பிச்சைக்காரர்களை நிரந்தரமாய் ஒழிக்க புதிய திட்டம் ஏதேனும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையிலிருக்கின்றதா ?

கனம் திருமதி. ஜோதி வெங்கடாசலம் : (அ) மேல்பாக்கம் அரசாங்கக் காப்பு முகாமில் Care Camp மொத்தம் 260 பேர்களும் காட்டி விடுதியில் camp home மொத்தம் 360 பேர்களும் 1965 மார்ச்சு, செப்டெம்பர் மாதங்களில் இருந்தனர்.

(இ) அவர்கள் தச்சவேலை, புத்தகம் கட்டும் வேலை (பைண்டிங்) மட்பாண்ட வேலை, நெசவு வேலை, தையல் வேலை, ஆகியவற்றில் பயிற்சியளிக்கப்படுகின்றனர்.

(உ) இல்லை.

திரு. ம. கமலநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த விளக்கத்தில் பிச்சைக்காரர்கள் அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக்கொள்வதற்காக வேண்டிய பயிற்சி பெறுகிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் பயிற்சி பெற்றவர்கள் வெளியில் வந்த பின்னால் தாங்கள் சொந்தமாகவே தொழில் நடத்திக்கொள்வதற்கு தகுதி பெற்றிருக்கிறார்களா? அவர்கள் வெளியில் வந்த பிறகு என்ன செய்கிறார்கள்?

கனம் திருமதி. ஜோதி வெங்கடாசலம் : இவ்விதம் பயிற்சி பெற்று தாங்களாகவே தொழில் நடத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு தான் அரசாங்கம் இந்தக் காரியங்களைச் செய்கிறது. ஆனால் வெளியில் சென்ற பிறகு அவர்கள் என்ன செய்கின்றார்கள் என்பதற்கு என்னிடம் தகவல் இல்லை.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு மாதமும் பிச்சைக்காரர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறது. பிச்சைக்காரர்கள் விடுதியிலும் எண்ணிக்கை அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கிறது. இவ்விதம் விடுதியில் இருப்பவர்கள் வயது அதிகமானவர்கள் கூடுதலாக இருக்கிறார்களா அல்லது சிறுவர்கள் அதிகமாக வருகிறார்களா?

கனம் திருமதி. ஜோதி வெங்கடாசலம் : பெரியவர்கள், சிறுவர்கள், சிறுமிகள் எல்லோரும் வருகின்றார்கள். விடுதியில் எண்ணிக்கை ஏறிக்கொண்டே போகிறது என்று சொல்ல முடியாது. இப்போது எண்ணிக்கை குறைந்து தான் இருக்கிறது.

திரு. மு. சண்முகம் : பிச்சைக்காரர்கள் பிச்சை எடுக்கும் தொழிலை விட்டுவிட்டு உழைப்பாளிகளாக வரவேண்டும் என்று தான் அரசாங்கம் இவ்விதமான முயற்சி செய்து வருகிறது. ஆகவே, பயிற்சி பெற்ற பிறகு அவர்கள் தொழில் நடத்துகின்றார்களா என்று பார்க்கவேண்டிய கடமை சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. எனவே, இவ்விதம் தொழில் நடத்துகின்றார்களா என்று இனிமேலாவது பார்த்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்வார்களா?

[5th February 1966]

கனம் திருமதி. ஜோதி வெங்கடாசலம் : அவர்கள் நாணயமாக வாழ்க்கை நடத்தவேண்டும் என்று தான் அரசாங்கம் எண்ணுகிறது. அந்த முறையில் தான் பயிற்சியும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், பயிற்சி பெற்று வெளியில் வந்த பின்னால் மறுபடியும் பிச்சை எடுக்கப் போய் விடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு பிச்சை எடுப்பதிலுள்ள வருமானத்தைவிட தொழில் நடத்துவதில் கிடைக்கின்ற வருமானம் கம்பியாக இருக்கிறது என்று தோன்றுகிறது. அதனால் திரும்பவும் பிச்சை எடுக்கும் பழக்கத்தில் ஈடுபட்டுவிடுகின்றார்கள்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த பிச்சைக் காரர்கள் அதிகமாக இருக்கக் காரணம் வறுமை தானே?

கனம் திருமதி. ஜோதி வெங்கடாசலம் : வறுமை அல்ல. பழக்க வழக்கம்தான்.

திரு. சே. மாதவன் : சார், தொழுநோய் உள்ளவர்கள் வியாதியைக் காண்பித்து பிச்சை எடுப்பதைத் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கட்டாயம் இப்படிப்பட்ட நிலையங்களுக்கு அனுப்ப சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திருமதி. ஜோதி வெங்கடாசலம் : தொழுநோய் உள்ளவர்கள் பிச்சை எடுப்பதைத் தடுக்க, தனிப்பட்ட முறையில் போலீஸாருடைய ஒத்துழைப்புக் காரணமாக, அவர்களுக்கான தனி விடுதியில் சேர்க்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அப்படியிருந்தும் ஆங்காங்கு அவர்கள் திரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு இன்னும் பெருமுயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ம. கமலநாதன் : ஸார், பிச்சை எடுப்பதையே தொழிலாகக் கொண்டவர்களையும், தொழு நோய் உள்ளவர்களையும் ஒன்றாக வைத்துப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறதா?

கனம் திருமதி. ஜோதி வெங்கடாசலம் : தொழுநோய் பிச்சைக் காரர்களுக்கான விடுதி ஒன்று தான் இருக்கிறது. மற்ற விடுதிகளில் சேர்ந்து தான் இருக்கிறார்கள்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : பிச்சைக்காரர்கள் விடுதியில் தொழுநோய் பிடித்தவர்களைச் சேர்க்கிறார்களே, அவர்கள் என்ன வேலை செய்கிறார்கள் என்று அறியலாமா?

கனம் திருமதி. ஜோதி வெங்கடாசலம் : தொழுநோய் வியாதியஸ்தர்களில் இன்ஃபெக்ஷஸ், நான்-இன்ஃபெக்ஷஸ் என்று இருக்கிறார்கள். பான்ட்-அவுட் கேஸஸ் என்று டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்த பிறகு வேறு வேலையில் ஈடுபடச் செய்திருக்கிறோம். இன்க்யூபிள் கேஸை அங்கேயே வைத்து ரீஹாபிலிட்டேஷன் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[5th February 1966]

பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் கணக்கர்கள்

* 116 கேள்வி.—திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : கனம் தல நிர்வாக அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாட்டில் உள்ள எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும் அக்கௌண்டண்ட் (Accountant) நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்களா, இல்லை என்றால் காரணம் என்ன?

(இ) ஆம் எனில், வீரபாண்டி பஞ்சாயத்து யூனியனில் (Accountant) நியமிக்கப்படாத காரணத்தால் யூனியன் நினைக்கை நடைபெறாமல் இருப்பது அரசினருக்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : (அ) எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும் அக்கௌண்டண்ட் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். சில நிர்வாகக் காரணங்களால், வீரபாண்டி பஞ்சாயத்து யூனியனில் 1964-65-ல் குறைந்த காலத்திற்கு அக்கௌண்டண்ட் பதவி காலியாக வைக்கப்பட்டிருந்தது.

(இ) இல்லை, ஐயா.

UNSTARRED QUESTIONS

Express buses by private operators

1 Q.—SRI C. KOTHANDARAMA BAGAVATHAR : Will the hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of express buses run by private operators in the State together with their registration numbers, the routes in which they are plying and the distance of the routes, etc., districtwise?

A.—A statement is appended.

நிர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்

* 2 கேள்வி.—திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் உள்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

திருசெந்தூர் தாலுகாவில்:—

- (1) புத்தந்தருவை திட்டம்,
- (2) தங்கைக்குளம் சீர்குருத்த திட்டம்,
- (3) கால்வாய் நொச்சிக்குளம் திட்டம்,
- (4) தென்கரை உபரி ஜலத்தை சடையரெக்குளம் வகை எடுத்துச் செல்லும் திட்டம்,
- (5) கடம்பாக்குளம் 7-ம் நீர்மடை ஆழங்கால் அபிவிருத்தித் திட்டம்,
- (6) சீனிமாவடி Foreshore-cum-Drainage Scheme
- (7) குலசேகரன் பட்டணம் தருவை வடிகால் திட்டம், முதலியவை எந்த நிலையிலிருக்கின்றன?

Printed as Appendix I on page 777-783

[5th February 1966]

பதில்.—1. புத்தந்தருவைத் திட்டம்:—

இத்திட்டத்தை பாசனத் தலைமைப் பொறியாளர், திருநெல்வேலி மேற்பார்வைப் பொறியாளரைக் கலந்து, பரிசீலனை செய்து வருகிறார்.

2. தங்கைக் குளம் திட்டம்:—

பாசனத் திட்ட வட்டார மேற்பார்வைப் பொறியாளரிடமிருந்து பாசனத் தலைமைப் பொறியாளருக்கு வரைபடங்களும், மதிப்பீடுகளும் இன்னும் வரவில்லை.

(3, 4.) தென்கரை ஏரியின் அதிகப்படி நீரை நொச்சிக்குளம் சடையனேரி முதலியவற்றிற்குப் பயன்படுத்தும் திட்டங்கள்:—

இத்திட்டங்கள் குறித்து மேற்பார்வைப் பொறியாளர் பாசனத் தலைமைப் பொறியாளருக்கு விரிவான வரைபடங்களையும், மதிப்பீடுகளையும் அனுப்பினார். அவைபற்றி, தாம் எழுதியுள்ள குறிப்புரைகளைக் கவனித்து வேண்டியவாறு திருத்தி அனுப்புமாறு கேட்டு அவை மேற்பார்வைப் பொறியாளருக்குத் திருப்பி அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

5. கடம்பாக்குளம் 7-வது ஆழங்கால் வடிகால் மதகில் தூறு வாரும் திட்டம்:—

மேற்பார்வைப் பொறியாளர் மீண்டும் அனுப்பிய வரைபடங்களையும் மதிப்பீடுகளையும், சில விஷயங்கள் குறித்து விளக்கம் தருமாறு கேட்டு பாசனத் தலைமைப் பொறியாளர் அவருக்கே மறுமுறை திருப்பி அனுப்பியிருக்கிறார்.

6. அம்மாபுரம் கிராமத்திற்கு அண்மையில் உள்ள சீனிமாவடி ஏரியில் ஏரி எதிர்வாய்க் கரையையும் வடிகால்களையும் அமைத்தல்:—

இந்தத் திட்டத்திற்கு, திருநெல்வேலி மேற்பார்வைப் பொறியாளர் நிர்வாக ஒப்புதல் அளித்துள்ளார்.

7. குலசேகரப்பட்டினம் தருவை வடிகால் திட்டம்:—

பாசனத் தலைமைப் பொறியாளர் இதைப் பரிசீலனை செய்தார். இதற்கு மிகவும் செலவாகும் என்பதோடு இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதும் முடியாது என்பதால் இந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது.

1. Puthan Thuruvai Scheme.—The Scheme is under examination of the Chief Engineer (Irrigation), in consultation with the Superintending Engineer, Tirunelveli.

2. Thangaikulam Scheme.—The Chief Engineer (Irrigation), is awaiting plans and estimate from the Superintending Engineer, Irrigation Planning Circle.

3 and 4. Schemes for utilising the Surplus water of Thenkarai tank to Notchikulam, Sadayaneri, etc., tanks.—The detailed plans and estimates received from the Superintending Engineer have been returned to him by the Chief Engineer (Irrigation) for resubmission after attending to the remarks pointed out to him.

[5th February 1966]

5. Scheme for clearing silt in Alangal drain Sluice No. 7 of Kadamba tank.—The plans and estimate resubmitted by the Superintending Engineer have again been returned to him by the Chief Engineer (Irrigation) to clarify certain points.

6. Formation of foreshore bund and drainage Channel in the Seenimavadi tank near Ammapuram village.—The scheme has been administratively approved by the Superintending Engineer, Tirunelveli.

7. Kulasekarapattanam Thuruvai drainage Scheme.—The scheme was examined by the Chief Engineer (Irrigation) and it was dropped as it was not only costly but also not feasible.

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் சாலைகள்

3. கேள்வி.—திரு. கே. கோபால கவுண்டர் : கனம் தல நிர்வாக அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1954-ம் ஆண்டு முதல் 1964-ம் ஆண்டு முடிய தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் எந்தெந்த கிராமங்களில் ரயில்வே செஸ் நிதியில் எவ்வளவு தூரம் ரோடுகள் போடப்பட்டன?

(இ) இன்னும் எவ்வளவு தூரம் ரோடுகள் போட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது?

பதில்.—(அ) 110 கிராமங்களில் 141 மைல் 1 பர்லாங் (227.12 கிலோ மீட்டர்) தூரத்திற்குச் சாலைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கான செலவு ரயில்வே செஸ் நிதியிலிருந்து வழங்கப்பட்டது. அக்கிராமங்களின் பட்டியல் * இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) 52 மையில் 6½ பர்லாங் (84.99 கிலோ மீட்டர்).

1. (a) In 110 villages, roads to a length of 141 miles and one furlong 227.12 kilometres) have been laid meeting the expenditure from out of the Railway Cess fund. The list of villages is appended to this answer.

(b) Fifty-two miles and 6½ furlongs 84.99 kilometres).

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—CALLING ATTENTION TO (1) DIFFICULTIES OF AGRICULTURISTS IN THANJAVUR DISTRICT.

திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை : தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கைழயின்மையின் காரணமாய் அண்மையில் ஏற்பட்ட வறட்சியிலேயும், தாளடிப் பயிர் காய்ந்துள்ளதும், விளைந்த தானியத்தைக் கொட்டுவதற்கு எடுத்துச் செல்லுமாறு கொள்முதல் அதிகாரிகள்

* Printed as Appendix II on pages 784-785.

[5th February 1966] [திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை]

கேட்பதிலும் விவசாயிகள் அடையும் துன்பமும், வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளுக்காகச் சோதனை நடத்துவதிலும், எஞ்சின்கள் வழங்குவதிலும் காலதாமதம் ஏற்படுவதும், மின்சார மோட்டார் பம்புச் செட்டுகளுடன் இணைக்கப்பட்ட வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதும் குறித்த அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயத்தைக் கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Mr. Speaker, Sir, last year, the South-West Monsoon in the catchment area of Cauvery which usually brings copious and dependable supply was not only late but was also a complete failure. Consequently, due to the totally inadequate inflows into the Mettur Reservoir, irrigation in the Cauvery Delta was put to an unprecedented strain. With a great deal of vigil and regulated supply the 'Kuruval' crop was generally successful. The rains for a few days in the Cauvery Delta after 15th October 1965 and the intermittent rainfall for about 3 days in the first fortnight of November and the good spells of rainfall from 24th November 1965 onwards up to 11th December 1965 helped the 'Samba' and 'Thaladi' crops already transplanted. After 11th December 1965 rainfall in the delta decreased. Consequently increased supplies had to be let down from 25th December 1965 from the Mettur Reservoir depleting it to a low level of 19.5 feet on 19th January 1966. The available storage in the Bhavanisagar, on 19th January 1966, is also being utilised from 8th January 1966, as an emergency project, is also being utilised from 8th January 1966, as an emergency measure to save the standing crops on an extent of about 10 lakhs of acres in the Cauvery Delta. The agriculturists of the area have already been advised by a Press note as early as in October 1965 that due to the precarious supply position this year, the Government cannot stand committed to the supply of water beyond January, 1966 at any rate and the agriculturists were requested to take note of the above position and regulate their cropping programme accordingly. But due to the local rains, transplantation of 'Samba' and 'Thaladi' crop was done, though late, and irrigation may have to be continued till about the third week of March 1966. It is difficult to guarantee water on account of the poor storage position in both Mettur and the Bhavanisagar. However the available supplies of these two reservoirs are being judiciously regulated to serve the maximum extent possible of the standing 'Samba' and 'Thaladi' crops. The extent requiring such recurring irrigation after the 10th February is estimated at 1.5 lakhs of acres of 'Thaladi' and about an equal extent of 'Samba' crop is reported to require one more wetting. While the 'Samba' crop may, on the whole, be successful, it has been brought to the notice of the Government last week that the condition of the transplanted late 'Thaladi' crop is somewhat critical. The Government felt that the only feasible way of saving the crop at present is to provide lift irrigation in as many places as possible. The Director of Agriculture has accordingly been requested to make

[Sri P. Kakkan] [5th February 1966]

arrangements to procure the maximum number of pumps immediately, to rush supply to the agriculturists in consultation with the Collector of high power pumpsets and oil engines at a nominal hire charge ranging from Rs. 5 to Rs. 9 per day. The distribution will be done in localised areas where the installation of such engines and pumpsets would provide most beneficial results. In order to provide Lift Irrigation facilities a crash programme for sinking filter point tube wells is already in full swing in Thanjavur district and more than 1,000 filter point tube wells have so far been sunk. There has been no delay in either testing or providing engines for filter point tube wells. As for the supply of electricity to the filter point tube wells both the Licensee Corporations operating in this area have been recently sanctioned loan of Rs. 23 lakhs by the Government and they are taking vigorous steps to energise maximum number of filter point tube wells. More than 900 open wells have also been sunk in the Cauvery Mettur Project ayacut and this will also help meet the difficulty. Thus all possible steps have been taken by Government to mitigate the hardships caused by an unprecedented seasonal failure and as a result both Kuruva and Samba crops have been largely saved, and Thaladi, to a lesser extent, consistently with the available supplies.

The Honourable Member has also brought to the notice of the Government about the difficulties of agriculturists who are asked to take their produce by the procurement officials to the Godowns. Delivery at the Godowns is only optional. Under the latest orders of the Government procurement agents have been appointed and Marketing societies have been asked to procure. Payment are also being made for delivery at the godowns constructed at Mannargudi and Thanjavur. Producers, Millers and Co-operatives, who deliver paddy and rice at godowns are being paid at the respective stations after quick check and no difficulty has so far been experienced in the matter of delivery at the godowns.

III.—GOVERNMENT MOTION.

SUSPENSION OF RULE 41 (3).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“That sub-rule (3) of Rule 41 of the Madras Legislative Assembly Rules in so far as it requires that not more than one matter shall be raised under Rule 41 at the same sitting be suspended.”

The motion was put and carried unanimously.

II.—CALLING ATTENTION—cont.

(2) HARDSHIPS OF AGRICULTURISTS OF SRIVILLIPUTHUR TALUK.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் ஜில்லா, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகாவில் மலையடிவாரத்திலுள்ள சுமார் 8 ரெவினூ, இராமங்களைத் தவிர தாலுகா

5th February 1966] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

முழுவதும் மலையின்மையால் தீய்வு ஏற்பட்டிருப்பதும், இந்நிலையில், சர்க்கார் நெல் கொள்முதல் நடவடிக்கைகளிலும், சர்க்கார் விவசாயக் கடன்கள், கூட்டுறவுச் சங்கக் கடன்கள், நிலவரி ஆகிய வற்றை விவசாயிகள் கொடுக்க இயலாததால் இன்னல்களுக்குள் ளாக வேண்டியிருக்கிற நெருக்கடியான நிலை பற்றியும், வேலை யில்லாததால் ஏழை மக்கள் படும் கஷ்டம் பற்றியும் சர்க்கார் அதற்குப் பரிசாரம் காணும் வகையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசர நடவடிக்கைகள் குறித்தும் ஆன அவசரப் பொது முக்கியத் துவம் வாய்ந்த விஷயத்தைச் சர்க்கார் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: Sir, I wish to make the following statement:—

It is said that the entire area of Srivilliputtur taluk except 8 villages near the Western-Ghats has dried up for want of rains and that the ryots are suffering due to (i) their inability to pay the Land Revenue dues Agricultural loans, Co-operative loans. (ii) the policy of procurement of food grains by Government and (iii) the unemployment problems.

In October 1965 there were appreciable rains on the whole in Srivilliputtur taluk which encouraged the ryot to raise paddy crop in the full extent of the ayacut of various tanks in this taluk. But subsequently the rains in November and December 1965 were not sufficient and the tanks which received supply due to rains in October 1965 were empty by the end of December 1965. Out of 150 tanks in the taluk only nine tanks in Watran, Mathur and Khaneapuram villages have received adequate supply to raise a successful crop. In the rest of the taluk, paddy crops except those which are supplemented by wells, have withered or are withering. Even the crops protected by well irrigation have yielded only a poor outturn. The Collector and the District Revenue Officer have inspected many of the tanks in the area and their ayacut. The Tahsildar, Srivilliputtur and the Sub-Collector Sivakasi are doing intensive over-azmoish work. The following are the particulars of cultivation in this fasli (1375) in Srivilliputtur taluk.

Total ayacut (wet)	17,792.91 acres.
Mamool waste	143.73 acres.
Duffasal Crop	700.31 acres.
Current Waste	3,668.61 acres.
Extent cultivated	13,280.26 acres.
(Excluding duffasal crops.)	

The expected outturn is as follows:—

	ACRES.	
12 Paise and below	2,711.18	} Excluding duffasal crops.
Above 12 paise and upto and inclusive of 25 paise	1,136.86	
Above 25 paise	9,432.72	

[Sri P. Kakkan]

[5th February 1966]

This is only a rough estimate, as the harvest in a large area has not yet been completed, due to late cultivation. The position, as it stands now warrants only the grant of seasonal remission under Board's Standing Order 13. The Collector has issued instructions to the Sub-Collector, Sivakasi, to grant seasonal remission of full wet assessment in all cases where the lands have been left waste for want of water or where the crops have been lost and remission of wet minus dry rates in cases where the crops have been brought to maturity solely by well water or where dry crops have been raised in wet lands for want of sufficient water to raise a wet crop. No remission for dry lands has been proposed, as the dry crops have yielded fairly well.

The Land Revenue Collection commences only from the month of February in this district. There are no collectable land revenue arrears in Srivilliputtur taluk. So the revenue staff have not approached the ryots for land revenue collection so far. The approximate demand of land revenue for Srivilliputtur taluk for Fasli 1375 is Rs. 1,05,326. It is reported that an amount of Rs. 71, 526 (75 per cent of the total demand) will have to be remitted. The Collector has issued instructions to suspend the collection of the above amount.

In respect of collection of loan dues, the Collector has issued instructions to subordinates to see that no hardship is caused in deserving individual cases. The loan arrears in the Srivilliputtur taluk come to Rs. 51.168 only. The procurement of foodgrains is being done only in cases where surplus is available.

The Collector of Ramanathapuram has submitted proposals for taking up minor irrigation and road works at a cost of Rs. 1,64,450 in Srivilliputtur taluk with a view to provide employment facilities to the agricultural labourers the matter is under consideration of Government and orders will be issued soon.

IV.—STATEMENT BY CHIEF MINISTER ON THE SITUATION AT VELLORE.

MR. SPEAKER: The Hon. Chief Minister can now make a statement regarding the Vellore Incident, which was raised in the House yesterday.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வேலூரில் ஒரு கிளர்ச்சி இருப்பது பற்றி நேற்று பிரஸ்தாபிக்கப் பட்டது. நான் தகவல் விசாரித்து இன்றைக்குத் தெரிவிக்கிறேன் என்று சொன்னேன். ஆனால், எனக்கு வந்த தகவலின்படி இது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஜில்லா முன்சிப் கோர்ட்டில் வழக்கு தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் கூறுவதற்கில்லை.

[5th February 1966]

V.—PERSONAL EXPLANATION BY A MEMBER.

SRI C. G. VISWANATHAN: Sir, under Rule 81 of the Madras Legislative Assembly Rules, I seek your permission to make a personal explanation on the following matter.

On 31st January 1966, in the course of my speech on the Governor's address I referred to a defalcation in a marketing society in Chingleput District. But it has been wrongly reported in the Indian Express on 1st February 1966 that I have referred to the defalcation in the Chingleput District Supply and Marketing Society. This has created a wrong and adverse impression in the minds of the people about the Chingleput District Supply and Marketing Society.

Hence I wish to clarify that defalcation referred to by me related to the Taluk Marketing Society in Chingleput District, but not the Chingleput District Supply Marketing Society.

VI.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

திரு. மு. சண்முகம்: கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானுடைய உரையிது இரண்டொரு கருத்துக்களோடு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் உரையில் முன்னறிக்கையாக கனம் திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரியாருடைய ஸ்ரீ மரணம் குறித்து இந்த மன்றத்தின் அனுதாபத்தைக் குறிப்பிட்டும்போது, என்னுடைய அனுதாபத்தையும், கவர்னருக்குப் பாராட்டுகளையும் தெரிவிக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நாட்டிலுள்ள ஒருமைப்பாடு பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய காங்கிரஸ் ஆட்சியில் மக்களிடம் எப்படிப்பட்ட ஒருமைப்பாடு இருக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இன்றைக்கு நடைபெறும் காங்கிரஸ் ஆட்சியில், ஒரு அரசியல் நிர்வாகம் ஒரு தனிப்பட்ட சலுகை அளிக்கும் முறையில், கட்சியின் நலன் என்கிற முறையில் நடக்கிறதே அன்றி, பாரபட்சம் அற்ற வகையில் நடக்கிறதா என்றால், அது சந்தேகம்தான். உண்மையான உழைப்பாளிக்கும் அறிவாளிகளுக்கும், அறிஞர்களுக்கும், நிர்வாகத்தில் இடம் பெற இயலாத நிலையில், ஆட்சி சென்று கொண்டிருக்கும் போது, உண்மையான ஒருமைப்பாடு இருக்கிறதா, அது ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

கவர்னர் உரையில் பெரும் பகுதி விவசாய உற்பத்திக்கும், விவசாயத்திற்கும் ஊக்கம் அளிப்பதிலும், உணவுப் பற்றாக்குறை இருப்பதை நிறைவு செய்வதிலும் எந்த எந்த வகைகளில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும், எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பவைகள் பற்றியெல்லாம் நன்றாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். விவசாய வளர்ச்சிக்காக அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டுள்ள முயற்சிகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற மூன்று ஐந்தாண்டுத்

[திரு. மு. சண்முகம்] [5th February 1966]

திட்டங்கள் முடிந்தும் கூட இன்னும் பற்றாக்குறை நிலைதான் இருந்து வருகிறது என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பரம்பரையாக நாட்டில் மக்கள் விவசாயத் தொழிலையே நடத்திக்கொண்டிருந்தும் கூட, மூன்று திட்டங்கள் முடிந்த பிறகும் கூட, விவசாயத் துறையில் உற்பத்தி பெருகவில்லை, பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்றால், அரசாங்கம் போதிய கவலை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களாலும், வேறு பல முயற்சிகளாலும் விவசாய உற்பத்தி ஏற்படவில்லை என்றால், அது ஏன் என்று அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்திருக்கிறதா? அல்லது இன்றைக்கு இருக்கின்ற விவசாய இலாகா, தன்னுடைய கடமையைச் செயல்படுத்தியிருக்கிறதா என்கிற சந்தேகங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதைக் குறிப்பிடுகிறேன். பல பெரிய பெரிய திட்டங்களை எடுத்து விட்டோம், அதற்கு வேண்டிய நிதிக்கிடையல்லாம் தீரட்டி விட்டோம், அதெல்லாம் சாதாரண காரியம். அவைகள் பயன்பட செயல்படும் இயந்திரங்களான இலாகாக்கள் பொறுப்புணர்ச்சியோடு செயல்பட்டிருக்கின்றனவா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, விவசாய இலாகா உண்மையிலேயே பொறுப்புணர்ச்சியோடு செயல்பட்டிருக்கிறதா என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்க விரும்புகிறேன். இன்று விவசாய இலாகா என்று ஒன்று இருந்தும், உண்மையிலேயே விவசாயிகளோடு தொடர்பை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். பெரும்பாலும் விவசாய இலாகா அரசாங்கத்திற்கு அள்ளப் புள்ளி கொடுக்கும் இயந்திரமாகத்தான் இருக்கிறது. விவசாயிகளோடு நேரிடைத் தொடர்பு கொண்டு, விவசாய அபிவிருத்திக்கான காரியங்களில் ஒத்துழைத்து அவர்களுக்கு ஆலோசனைகள் தெரிவித்து, வேண்டிய உதவிகள் செய்வதில் விவசாய இலாகா பெரும்பாலும் தவறியிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். ஆனால் விவசாயிகளோடு கூடி ஆலோசித்து, அவர்களுக்கு மிக்க சாதகமாக இருக்கக்கூடிய சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கும் குறைவான கண்காணிப்புத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, இரண்டு திட்டங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காவப்பம் என்கிற கிராமத்தில் சர்க்காரில் ஒரு விதைப் பண்ணை வைத்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆலோசனைக் குழு கூட்டத்தில் நஞ்சை ஆயக்கட்டுகளைப் புஞ்சை ஆயக்கட்டுக்களாக மாற்றவேண்டும் என்று மேலாளர் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். “ஏன், ஐயா, நஞ்சையைப் புஞ்சையாக மாற்றவேண்டும் என்கிறீர்களே?” என்று கேட்டதற்கு, “இந்த ஊர் ஏரியில் உள்ள தண்ணீரைக் கொண்டு கிராம மக்கள் சாகுபடி செய்து கொண்டு வந்தார்கள், இந்தக் கிராமமே ஒரு சரோத்திரியம் கிராமம், ஆகவே இந்த ஏரியும் அதைச் சேர்ந்தது. இந்த ஏரியையும் ஊரோடு சேர்த்து விற்பனை செய்து விட்டார்கள். ஆகவே, இனி நஞ்சை சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் இல்லை” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதோடு “இனி நஞ்சையைப் புஞ்சையாக

[திரு. மு. சண்முகம்] [5th February 1966]

மாற்றினால் குறைந்த தீர்வை கொடுக்கலாம்” என்றார்கள். தீர்மானத்தை விவசாயப் பண்ணை மேலாளர் கொண்டுவந்தார்கள். ரேஷிண்ட் டிஸ்ட்ரிக்ட் ஆபீசர் அவர்களும் டீட்டேசிக்கவில்லை. அதிகாரிகளே இப்படி காரியங்கள் செய்தால், விவசாயப் பொருள்கள் எப்படி பெருகும்? எப்படி உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்படும்? இந்த சந்தர்ப்பத்திலே இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி அந்த ஏரியை அக்கிரமித்து இருப்பதைத் தடுத்து, பாசன வசதி ஏற்படுத்தும் பொறுப்பை மேற்கொள்ளாத ஒரு விவசாய இலாகா பொறுப்புணர்ச்சி இல்லாத வகையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆட்சேபித்தேன். பிறகு அது கலெக்டருடைய அனுமதியோடு நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால், ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். அந்த ஏரி சரோத்திரியந்தாருக்குச் சொந்தமாக இருந்தால், பொது மக்களுக்குப் பாத்தியம் இல்லை என்றால், அரசாங்கச் செலவில், கிட்டத்தட்ட ரூ. 6,000 செலவில் சமீபத்தில் பழுது பார்க்கப் பட்டிருக்கிறது. அதைச் சரியாகப் பரிசீலனை செய்து பார்க்காமல், இலாகா பொறுப்பற்ற தன்மையில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்து, கொட்டாகம் என்ற ஊரில் ஏரியில் வெள்ளப் போக்கு எடுத்து நஞ்சை ஆயக்கட்டில் போகிறது. வெள்ளம் ஒரு கால் வாயாகப் போனபோது, கரைகள் இல்லாததால், கிட்டத்தட்ட 60, 70 ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்கள் மீது பாய்ந்து, சாகுபடியைச் சேதப்படுத்தியிருக்கிறது. அதைப் பழுது பார்க்க விவசாய இலாகா சற்று கவனம் செலுத்தியிருந்தால், 60, 70 ஏக்கரில் உற்பத்தியாகும் நெல் விளைச்சல் அதிகாரிகளுடைய அஜாக்கிரதை யினால் வீணானதைத் தடுத்திருக்கலாம். இந்த நிலையில் அதிகாரிகள் இருக்கும்போது, முன்னேற்றத்தைக் காண்பது அரிதாகிறது. இப்படி விளைபொருள்கள் விரயமாகப் போகும் போது நாட்டில் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அதிகாரி களுடைய கண்காணிப்பும், அரசாங்கத்தினுடைய கவனமும் குறைவாக இருக்கிறது என்பதைத்தான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பல பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அவற்றின் நேரிடையான பலனை அடைவதில் குறைவு இருக்கிறது. பெரிய திட்டங்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அவற்றை விட நேரிடையாகப் பயன் கொடுக்கக்கூடிய சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் உடனடியாகக் கவனிக்கப்பட்டாலோதிய நாம் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவற்றில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவில்லை, அதற்கான வழிவகைகள் காணப்படவில்லை, கவர்னர் உரையிலும் அதுபற்றிய குறிப்பு இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

உணவுப் பொருள்கள் விஷயத்தில் பங்கீடு முறையும் கட்டுப் பாடு திட்டமும் அமலில் இருந்து வருகிறது. அவை பெரும்

[திரு. மு. சண்முகம்] [5th February 1966]

பாஜம் பயன்படக்கூடிய முறையில் செயல்படவில்லை. பங்கீடு முறையும் கட்டுப்பாடு திட்டமும் உண்மையிலேயே பாமர மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய அளவில் உள்ளதா என்ற சந்தேகத் திற்கு இடம் இருக்கிறது. அண்ணல் காந்தியார் அவர்கள் மறைவதற்குச் சுமார் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு ஒரு அறிக்கையில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். அதை நான் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். “உணவுப் பொருள்களைப் பொறுத்த வரையில் பங்கீடு முறையும் கட்டுப்பாடு திட்டமும் உண்மையிலேயே பாமர மக்களுடைய நலன்களுக்காகத் தேவைப்படுகின்றன என்று கருதுபவர்களில் நானும் ஒரு முக்கியஸ்தன். அதை நான் அப்படிச் சுருதியது உண்டு. ஆனால், பழக்க வழக்கத்தில் வருப்போது, உண்மையிலேயே பாமர மக்களுக்கு அது பயன்படாமல், கொள்ளை லாபக்காரர்களுக்கும், அதிகாரத் தையே நினைமாகக் கொண்டிருக்கக் கூடிய சில சுயநலக்காரர்களுக்கும் தான் பயன்பட்டு வருகிறது, உண்மையிலேயே பாமர மக்களுக்குப் பயன்படாது அது உடனடியாக எடுபடவேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். அந்த வகையிலே தான் இன்றும் நாம் அனுபவத்தில் காண்கிறோம். கட்டுப்பாடு முறையும் பங்கீடு முறையும் அந்த அளவிற்குத்தான் ஒரு சிலருக்குப் பயன்பட்டு வருகிறது என்பதை உண்மையிலே சிந்தித்துப் பார்த்தவர்கள் மறுக்க முடியாது.

சென்ற ஆண்டில் கூட, உணவுப் பொருள்களில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதால் கட்டுப்பாடு திட்டம் கொண்டு வந்ததாக வெளியில் அறிவிக்கப்பட்டதே தவிர, உண்மையிலேயே பற்றாக்குறை இருந்து, மக்களுக்கு அரிசி கிடைக்கவில்லை என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. உண்மையில் விஷயம் அறிந்தவர்கள் மறுக்கமாட்டார்கள். உதாரணமாக, சென்ற ஆண்டில் அரிசி தீவிரமான கட்டுப்பாடு திட்டம் கையாளப்பட்டும் உண்மையிலேயே அரிசி கிடைக்கவில்லை என்றால், கட்டுப்பாடு திட்டத்தைக் கையாண்டதால் ஏற்பட்ட அரிசிப் பஞ்சமே தவிர, உண்மையிலேயே அரிசி இல்லாமல் பஞ்சம் ஏற்படவே இல்லை. அதிகாரிகளைப் பார்த்து, “நிங்கள் இவ்வளவு தீவிரமான கட்டுப்பாடு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிர்வாகி வால் படுத்துவதினால் தான் அரிசி உண்மையிலேயே பதுக்கப்படுகிறதே தவிர, அரிசி இல்லை என்பது இல்லை. நான்கு ஐந்து நாட்கள் இந்தத் திட்டத்தைத் தளர்த்திக் கொடுத்தல் அரிசி வெளியிலே வருகிறதா இல்லையா என்று கவனித்துப் புரளுங்கள்” என்று சொன்னேன். கலெக்டரும் அதைச் சில நாட்களுக்குத் தளர்த்திப் பார்த்தபோது, நல்ல அரிசி, தெருத் தெருவாக விற்பனைக்கு வர முடிந்தது. ஆகவே, நிலைமை என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். கட்டுப்பாடு திட்டமும் பங்கீடு முறையும் பொதுமக்களுக்கு வசதி அளிக்கவேண்டும் என்பதற்காக ஏற்பட்டதல்ல. அதற்கு நேர்மாறாக, கொள்ளை லாபக்காரர்களுக்கும் சுய நலக்காரர்களுக்கும், அதிகாரத் துறையிலே இருந்துகொண்டு

[திரு. மு. சண்முகம்] [5th February 1966]

அதையே வாழ்கையாகக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் தான் அது பயன்படுகிறது. ஆகவே, கட்டுப்பாடு திட்டமும், பங்கீடு முறையும், அதற்குரிய சட்ட திட்டங்களும் வகுப்பது நேர்மையற்ற முறை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் பெருமானுடைய உரையில் கைத்தொழில் அபிவிருத்தியைப்பற்றி விளக்கமாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. நமது நாடு இதுவரை விவசாயத் தொழிலையே பெரிதாகக் கருதிக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. நமது நாடு பொருளாதாரத் துறையில் மிகவும் பிற்போக்கில் இருப்பதற்கு ஒரு காரணம், சிறு கைத்தொழில் முறைகளில் நாம் அதிக கவனம் செலுத்தாததுதான், விவசாயிகள் தங்களுடைய விளைபொருள்களை அப்படியே விற்பனை செய்வதால் அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேற்றம் அடைய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் விளைபொருள்களைக் கூடுமான வரையில் சிறு கைத்தொழில்கள் மூலமாக, பொருள்களைக் கூடுமான வரையில் விற்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டால் உப பொருள்களாக மாற்றம் செய்து விற்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டால் தான் அவர்களுடைய பொருளாதாரம் உயர முடியும். ஆகவே, அரசாங்கம் அதற்கான முறைகளை மேற்கொண்டு, உணவுப் பொருள்களை உப பொருள்களாக மாற்றுவதற்கேற்ற முறையில் பொருள்களை உப பொருள்களாக மாற்றுவதற்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கா சிறு கைத்தொழில்களை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கா விட்டால், பொருளாதாரத் துறையில் விவசாயிகள் எந்தக் காலத்திலும் முன்னேற முடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சிறு கைத்தொழில்களை ஏற்படுத்தி விவசாயிகளுடைய பொருளாதாரத்தை உயர்த்த அரசாங்கம் முற்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் விவசாயிகள் விவசாயப் பொருள்களை அதிக அளவிற்கு உற்பத்தி செய்ய வாய்ப்பு ஏற்பட்டு, அதன் மூலம் அவர்கள் முற்போக்கான நிலைக்கு வர முடியும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாய உற்பத்திக்கு மின்சாரம் இன்றியமையாதது. கிராமப் புறங்களில் மின்சார வசதி ஓரளவு விரிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாசன வசதிக்கு மின்சாரம் உபயோகப்படுவதால் ஓரளவு விளைபொருள் உற்பத்தி அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதில் எல்லோரும் பெறுவதற்கான முறையில் அரசாங்கம் சற்று கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இன்று உண்மையிலேயே பாசன வசதிக்காக மின்சாரம் வழங்கப்படுவதில் மிகவும் பாரபட்சம் இருந்து வருகிறது. அதில் லஞ்ச ஊழல் அதிகம் ஆகி, உண்மை யான விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கப் பெறுவது மிகக் கடினமாக இருந்து வருகிறது என்பதை அதன் தலைவருக்குத் தெரியப் படுத்தியும் கூட கண்கணிக்கப்படவில்லை. இதை அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு அதைச் சீர்திருத்த முற்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ஒரு சில பெருஞ்சுழிகள் தான் தங்கள் செல்வாக்கினாலே அதைச் சுலபமாகப்

[திரு. மு. சண்முகம்] [5th February 1966]

பெற முடியுமே தவிர சாதாரண குடியானவர்கள் பெறுவதில் சில கஷ்டங்கள் இன்னும் இருந்து கொண்டேயுள்ளன இருக்கிறது. அதிலே கண்காணிப்பு கிடையாது; சிறிய கண்காணிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கிடையாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். ஆகவே, சாதாரண குடியானவர்களும் சிரமமின்றி மின்சாரம் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் தக்க வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன், வணக்கம்.

* திரு. அ. துரைசாமி: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் நான் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். மறைந்த நமது மாவிரர் பாரதப் பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள், இந்தியா-பாஷ்டுனில் போரிலே வெற்றி கண்டு, பிறகு சமாநாதந்தையும் நிலைநிறுத்திவிட்டு தமது உயிரையே தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள். அவருடைய நினைவுக் காக நமது சென்னை சர்க்கார் ஒரு நினைவுச் சின்னம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில் இன்னும் நிலவரத்தைப் பார்ப்போமானால், நமது சென்னை சர்க்கார் உணவு உற்பத்தியில் அந்த கணம் ரெஷுத்தி வருகின்றார்கள். அந்த அடிப்படையிலே எடுத்து ஆந்தூர் தாலுக்காவில் ஏராளமான தரிசு நிலங்கள் ஏழை விவசாயிகளுக்கு அடைமானம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு ஏழை விவசாயிக்கு ஐந்து ஏக்கரா நிலம் வீதம் அடைமானம் செய்யப்பட்டும், நிலம் வாங்கிய விவசாயிகளெல்லாம் இன்று அந்த நிலங்களை அப்படியே போட்டு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால், சர்க்கார் டிராபிக் கின்ற கடன்களை அந்த ஏழை விவசாயிகள் வாங்கிப் பயன்படுத்த முடியாத அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது. சர்க்கார் கொடுக்கின்ற கடன்களை வாங்கவேண்டுமானால் வேறு ஒரு பழைய நிலத்தை, பூர்வீக பட்டா நிலத்தை ஜாமீன் கொடுத்தால்தான் இந்தப் புதிய தரிசு நிலங்களை வாங்கிய விவசாயிகள் கடன் பெற முடியும். ஆகவே அந்த ஏழைகள் கடன் பெறவேண்டுமென்றால் பூர்வீக நிலம் படைத்த பட்டாதார்கள் ஜாமீன் போடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் ஜாமீன் போட முன்வருவதில்லை. அப்படிப் போட்டாலும் அவர்கள் மற்றொரு கடன் வாங்க முடியாது. ஆக இந்த நிலை இருப்பதால் சர்க்கார் கொடுக்கிற கடனை ஏழை விவசாயிகள் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாத நிலை இருக்கிறது. இதைச் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து தரிசு நிலங்களையே ஜாமீனாக ஏற்று சர்க்கார் உதவி பெற்று கிணறு வெட்டி சாகுபடிக்குக் கொண்டு வர கிணறு வெட்ட வெட்ட, பகுதி பகுதியாகவாவது ஜாமீன் இல்லாத கடன் கொடுக்க வகை செய்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

5th February 1966] [திரு. அ. துரைசாமி]

அடுத்தபடியாக, என் தொகுதியில் பல ஏரிகளில் தூர்ந்து போய் மழைக்காலங்களில் நீர் வருகிறபோது தேக்கி வைத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அவற்றில் தேங்குகிற தண்ணீர் இரண்டு, மூன்று மாதங்கள் கூட வருவதில்லை. குறிப்பாக ஆனையாம்பட்டி, சார்வாய், தேவியாக்குரிச்சி, ஒதியந்தூர் போன்ற இடங்களில் உள்ள ஏரிகள் எல்லாம் தூர்ந்து போய்க் கிடக்கின்றன. அவற்றில் பல ஆண்டுகளாக தூர் வாரப்படவில்லை. அந்த இடங்களில் உள்ள ஏரிகளை எல்லாம் ஆழப்படுத்தி, தூர் வாரி, மழைக்காலங்களில் வரும் நீரை அதிக அளவு தேக்கி வைத்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்தால் ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் சாகுபடி செய்ய மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னும் ஊனத்தூர், வரகூர், சேருவாச்சூர், மணிவிழுத்தான், காமக்காபாளையம் போன்ற இடங்களில் புதிதாக ஏரிகள் கட்டச் சர்வே செய்யப்பட்டு என்ன காரணத்தாலோ, எந்த விதமான வேலையும் செய்யப்படவில்லை. அந்தப் புது ஏரிகளை கட்ட எந்தவிதமான கஷ்டங்கள் இருந்தாலும், அதை சர்க்கார் தளர்த்தி அவற்றை கட்டுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என் தொகுதியில் இருந்து பலவிடங்களுக்குப் பஸ் போக்குவரத்துக் கிடையாது. குறிப்பாக தலைவாசல், ஊனத்தூர், சார்வாய், தென்குமரை நாவலூர் போன்ற இடங்களும் பஸ் வசதி இல்லை. பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள ரோடு 28 மைல் நீளமுள்ள ரோடாகும். அதை செப்பனிட்டு வைத்துக்கொள்வதற்காகக் கொடுக்கிற தொகை மிகக் குறைவு. தலைவாசலில் இருந்து ஊனத்தூர் போக பஸ் விட வேண்டுமென்றால் நடுவில் 8 கல்வெர்ட்டிகள் கட்டியாக வேண்டும். லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தொகை அதற்குச் செலவாகும். பஞ்சாயத்து யூனியனால் அந்த வேலையை எடுத்துச் செய்ய நிதி வசதி போதாது. பஸ் போகிற ரோடாக இருந்தால் தான் ஹைவேஸ் இலாகாவின் அதை எடுத்துக்கொள்வார்கள். ஆகவே, சர்க்கார் இது விஷயத்தில் கொஞ்சம் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு விசேஷ மானியம் அளித்தாவது அந்தக் கல்வெர்ட்டிக் கொண்டு கட்டிக்கொடுத்து அந்த ரோட்டில் பஸ் போவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகக் கொள்கிறேன். உடனடியாக ஜீப் பஸ் போன்ற சிறிய கேட்டுக் கொள்கிறேன். உடனடியாக ஜீப் பஸ் போன்ற சிறிய பஸ்களையாவது மேற்படி ரோடுகளில் விட்டு மக்கள் கஷ்டத்தை போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இந்தியா விலேயே நம் மாநிலத்தான் கிராமங்களில் மின்சார வசதி செய்வதில் அதிக அளவில் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதாக திட்டக் குழு பாராட்டியிருக்கிற குறிப்பை நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். உண்மையில் தமிழகத்தில்தான் பெரும்பாலான கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. அதற்கு மின்சார போர்டின் சேவையைப் பாராட்ட வேண்டும். இருந்தும்,

[திரு. அ. துரைசாமி] [5th February 1966]

என்னுடைய தொகுதி தலைவாசல் பகுதிக்கு இன்னமும் மின்சார வசதி அளிக்கப்படவில்லை. அதைக் கொடுப்பதற்கு மின்சார போர்டார் தக்க கவனம் செலுத்த அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வைத்தியத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட திறமையான நிர்வாகம் நல்ல முன்னேற்றம் இவை பாராட்டத்தக்க முறையில் நம் தமிழகம் நல்ல வளர்ச்சியைக் கண்டு வருகிறது. ஆகவே அதன் தலைமையை பாரட்ட வேண்டும். ஆனால், என்னுடைய தொகுதியில் தம்மர்ப்பட்டி, வீரகனூர் ஆகிய இடங்களில் இருக்கிற பஞ்சாயத்து ஆஸ்பத்திரியை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாக சம்பந்தப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்களில் நிர்மானம் போட்டு அனுப்பியும் அமைச்சரிடத்தில் நேரிடையாக கேட்டுக்கொண்டும் எந்தவிதமான பலனும் இல்லை. அந்த மனுக்கள் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் தெரியவில்லை. ஆகவே, உடனடியாக அந்த ஆஸ்பத்திரிகளை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரைக்கு நமது சபை நன்றி தெரிவித்துக் கொள்வதில் நானும் கலந்துகொண்டு என்னுடைய கருத்துக் களையும் சமர்ப்பிக்க முன் வருகிறேன். முதலிலே நமக்கு இந்த ஜனநாயக நெறியிலே கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு அடிப்படையான நல்ல உரை வழங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்து எனது உரையைத் தொடங்குகின்றேன்.

ஒவ்வொரு பாநிலத்திலேயும் கவர்னர் பெருமான் இரு சபையையும் கூட்டி முதலில் துவக்க உரை நிகழ்த்துவதன் அடிப்படை நோக்கம் என்ன? பின்னே வா இருக்கிற பட்ஜெட்டைத் தயாரிப்பதற்கு பொதுஜனப் பிரதிநிதிகள் மக்களின் தேவைகளை, அல்லது குறைகளைப் பற்றி என்ன என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதைக் கணித்து அதன் மீது பட்ஜெட் தயாரிப்பதற்கு வழிவகைகளை உண்டாக்குவது தான் என்பதை ஜனநாயக நெறியில் கவனம் செலுத்துகிறவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையில் குசகமாக சில விஷயங்கள் குறிப்பிட வேண்டும். அவற்றின்மீது கருத்துக்கள் தெரிவித்து சொல்லியவற்றின் மீதும், சொல்லாதவற்றின் மீதும்—ஜனப் பிரதிநிதிகளுடைய ஆமோதிப்பு, ஆட்சேபணை, கோரிக்கை ஆகியவற்றை எல்லாம் ஆளும்கணத்தார் நன்றாக ஆராய்ந்து அதன் பிறகு பட்ஜெட் தயாரித்து சபைக்கு சமர்ப்பிப்பதற்கு அனுசுலமான முறையில்தான் இந்த நெறி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நெறியிலே நமது கருத்துக்களையும் இப்போது நாம் சமர்ப்பிக்க நாட்களாக விவாதம் நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம்.

[திரு. சா. கணேசன்] [5th February 1966]

கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையில் கிட்டத்தட்ட பாதிக்கு மேல் அதாவது 12 பக்கங்களில் 6½ பக்கம் விவசாய அபிவிருத்தி பற்றிய கருத்துக்களையே புலப்படுத்தியிருக்கிறார் என்பதைப் பார்க்கும்போது நமது நாட்டின்—சிறப்பாக நமது மாநிலத்தின் இன்றியமையாததும், நெருக்கடியான ஒரு நிலையில் இருப்பதும், மனிதனது இன்றியமையாத தேவையாகிய உணவுப் பொருள் விஷயத்தில் மிகுந்த அக்கறை காட்ட அரசு முன் வந்திருப்பதும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அதை நான் பாராட்டி அதன்மேலே கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். உணவைப் பற்றிச் சொல்லுகின்றபொழுது அவர்களுடைய உரையிலே ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பகுதி, “உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெறும் லட்சியத்தை அடைய தளர்வில்லாத ஊக்கத்துடன் தொடர்ந்து முயலவேண்டுமென்பதை இன்றைய நெருக்கடி கூட்டி உணர்ந்துகிறது” என்பதாகும். அங்கிலத்திலே இருப்பதை மெழிப்பெயர்த்திருக்கின்றதல்ல இது; இதை நான் மொழி பெயர்த்திருக்கிறேன். இந்தக் கருத்தை மனத்திலே கொண்டு பார்க்கின்றபொழுது, உணவு சாதாரண காலத்தில் மட்டுமல்ல, நெருக்கடி நிலையிலும் மிக மிக முக்கியமானது. நெருக்கடி காலத்தில் ஏதோ கருவிகள், டாங்க் முதலிய வாகனங்கள் எவ்வளவு இன்றியமையாதவையோ அதை ஒக்க இன்னும் வேறு அளவிலே சென்னால் அதனினும் அதை ஒக்க இன்றியமையாதது என்பதை நமக்கு நெருக்கடி மேம்பட்டு உணவு இன்றியமையாதது என்பதை அரசாங்கமும் கடி நிலை கூட்டிக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கமும் உணர்ந்திருக்கிறது என்பதை இந்த அறிக்கை நமக்குப் புலப்படுத்துகிறது. அந்த அளவிலே ஓரளவு நாம் மனநிறைவு அடையவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். தொடக்கத்திலே, உரையிலே திரு. லால் பகதூர் அவர்களின் அகால மரணத்தைத் தெரிவித்து இருப்பது பெரிதும் பாராட்டத்தக்க ஒன்று. திரு. லால் பகதூர் அவர்கள் சிறந்த பிரதம அமைச்சராக இருந்தார் என்பது மட்டுமன்றி உயர்ந்த பண்பாடும், சாராக இருந்தார் என்பது விளங்கியவர் என்பதையும் நாம் நினைந்த உழைப்பும் கொண்டு விளங்கியவர் என்பதையும் நாம் நன்றாக உணர்வோம். கம்பன் சொல்லுவான், “ஆல் அமர் வித்தின் அருங்குறளானான்” என்று சொல்லுவான். அந்தச் சொற்றொருக்கு அவர் இலக்கியமாக விளங்கினார் என்று சொல்லத் தருக்கு அவர் இலக்கியமாக விளங்கினார் என்று கூறுவார்கள். தோன்றுகிறது. நகைச்சுவைபட குள்ளம் என்று கூறுவார்கள். அதைத்தான் கம்பன் “ஆல் அமர் வித்தின் அருங்குறளானான்” என்று சொல்லுவான். பெரிய ஆலமரத்திலே தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற சிறிய விதையைப்போல் என்று சொல்லுவான். “ஆல் அமர் வித்தின் அருங்குறளானான்” என்று மகாவிஷ்ணுவைப் பற்றி அங்கே கம்பன் பேசுவான். தன்னலமில்லாத சேவை, அடக்கம், எல்லோரையும் தழுவிச்செல்லும் உயர்பண்பு, விரைவிலே முடிவுசெய்யும் ஆற்றல், துணிந்து செயல்புரியும் ஊக்கம் இவையெல்லாம் கொண்ட ஒரு தலைமை அமைச்சருக்கு வேண்டிய குணநலன்கள் முழுவதும் அடங்கிய பெருமகனாக அவர் இந்த நாட்டிலே விளங்கினார். இந்த நாட்டின் பெருமையும், இந்த நாட்டிலே விளங்கினார். இந்த நாட்டின் உயர்ந்த நிலையிலே அவர் விளங்கினார். பொதுப்பணிசெய்வது உயர்ந்த நிலையிலே அவர் விளங்கினார்.

[திரு. சா. கணேசன்] [5th February 1966]

என்பது பத்திரெறி போன்றது. தனக்கென ஒன்றும் வைத்துக் கொள்ளாமல், தான் என்ற மமதையும் இல்லாமல், தனக்கு உடமை என்ற உணர்ச்சியே இல்லாமல், எல்லாவற்றையும் ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணித்துவிட்டு பரம பக்தன் இருப்பதுபோல், எல்லாம் நாட்டிற்கு, நாணம் நாட்டிற்கு என்று தன்னையே கொடுத்து அரும் பணி ஆற்றிய பெருமகன். அவருடைய வாழ்வு தேசத்தொண்டர்கள் எத்தகைய வாழ்வு உடையவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துப்பதை அவர்கள் காலம் அனாதற்குப் பின்னால்தான் வந்த செய்திகளிலிருந்து இந்த நாட்டிலே மிகப்பலர் உணர்வார்கள். தனக்குக் குடியிருக்கக்கூட ஒரு விடு கூடச் சொந்தமாக இல்லாத நிலையிலே அவ்வளவு தூய, பரிசுடர்கமான, பிறர் மனத்தாலே கூட மாக கற்பிக்க முடியாத நிலையிலே பெருமகனாய் அவர் வாழ்ந்தார் என்பதை எண்ணும்பொழுது மக்கள் மனதில் தங்கி விட்ட அவருக்கு என்னுடைய தெடிய வணக்கத்தைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவருடைய வாழ்வு எவ்வளவு விழுமியதாக இருக்கிறதோ அதேமாதிரி அவருடைய மரணம் மிகச் சிறந்த ஒரு புனிதமான ஒன்றாக அகி மேலும் ஒரு சிறந்த மேதையாக அவரை ஆக்கிற்று. அவருடைய மரண நிலையை ஒப்பிடும் பொழுது, பழங்காலப் பெருமக்களுடைய எண்ணத்தான் எனக்கு வருகிறது. காந்தியடிகள், கணேஷ் சங்கர் வித்தியார்த்ரி, சிரத்தா னந்தர், லாலா ஸ்பதிராய், நேதானி சுபாஷ் சந்திரபோஸ், திருப் பூர் குமான் ஆகியவர்களுடைய நினைவுதான் வருகிறது. ஒரு கருமத்தைச் செய்யக் தொடங்கி அதை முடிக்காமல் ஓயமாட்டேன் என்ற முறையிலே அவர் எடுத்துக்கொண்ட கருமத்தைச் செய்து முடித்துவிட்டு வெற்றிகண்டதும் விடுதலை பெற்றுவிட்டார். எவ்வளவு வருத்தம் நமக்கு இருந்தாலும் அவர் மரியாதை செலுத்துவதற்குரிய—கம்பன் சொல்லுவான் செய்யாமான் என்று அந்தமாதிரி—தெய்வ மரணம் அடைந்துவிட்டார். அவருக்கு உங்கள் எல்லோருடனாக நடாணம் எனது இதயம் நிறைந்த வணக்கத்தைச் சமர்ப்பித்துக்கொண்டு மேலும் தொடங்குகிறேன்.

இனி கவர்னர் பெருமான் உரையில் உணவு மிக முக்கியஸ்தானதைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதை அறிந்து நாம் மகிழ்ச்சியும் ஓரளவு ஆறுதலும் அடைகிறோம். உணவுதான் நம்முடைய ஆட்சி முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டிய ஒன்று. உணவுக்குத் தான் முதன்மையான கவனத்தைச் செலுத்துகின்ற கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொள்கிறேன். நன்செய் நிலங்களிலே புன்செய் நிலங்களில் விளையக் கூடிய எந்த பயிரையும் பயிர்செய்யக் கூடாது என்று எரையறை செய்யவேண்டும். இன்றைய நெருக்கடியிலே நமக்கு மிகமிகத் தேவையான, இன்றியமையாத ஒன்று, உணவு. இந்த நிலையிலே நன்செய் நிலங்களிலே உணவு அல்லாத பணப் பயிர்களை உற்பத்தி செய்வதற்கும் ஆக்கம் கொடுக்கப்படாது, ஊக்கம் கொடுக்கப்படாது என்பதையும் நான் சொல்லவேண்டும். அதே காலத்திலே உணவு சாஸியங்களை இறக்குமதி செய்வதற்காக பணப்பயிர்களை உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று வாதம் செய்யலாம். இது பொருளா

[திரு. சா. கணேசன்] 5th February 1966]

தார தெறிப்படியோ அல்லது வேறு எந்த தெறிப்படியோ பார்த்தாலும்கூட, புரியாது அல்லது பலவீனமான வழி என்பதை நாம் மறந்துவிடப்படாது. உணவு உற்பத்தியாக வேண்டிய இடத்திலே உணவு உற்பத்தி செய்யாமல், பணப்பயிரை உற்பத்தி செய்து அதன் மூலமாக வெளிநாட்டுச் செலாவணியைப்பெற்று, அந்த வெளி நாட்டுச் செலாவணியைக்கொண்டு நாம் உணவுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் கவனம் செலுத்தப்போகிறோம் என்று சொல்லுவது பயனற்ற வாதம் என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

உதாரணமாக, நல்ல நன்செய் நிலங்களாக உள்ள பகுதிகளிலே கூட பருத்தி உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. கரும்பு ஏகபோகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுவதற்கு ஆட்சி ஆக்கம் கொடுக்கிறது. மேலும் மேலும் கரும்புக்களை அங்குமிங்குமாக அமைக்கத் தொடங்குகிறது. இதன் மூலம், பன்னிதமான தூண்டுதல்களின் மூலமாக, விவசாயிகள் தானியப் பயிரை விட கரும்பு முதலிய பணப் பயிருக்கே ஊக்கம் காட்டுபவர்களாக ஆகிறார்கள். இதை யெல்லாம் நாம் மனத்திலே கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக, தமிழ் தமிழ் மரபிலே 'பருத்திக் காடு' என்பதுதான் மரபு. பருத்தி வயல் என்று சொன்னதே கிடையாது. சொம்ப நீர்த் துகம்பு என்ற 'லாங் ஸ்டேபிள்' பருத்தியை உற்பத்தி பண்ணுவதற்காக நன்செய் நிலம் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். பாக்ஸா மஸ்லின் போன்றவை நீர்த் துகம்புகள் கொண்ட கம்போடியோ, உகண்டா போன்றவை பருத்திகளில் இருந்துதான் பெறப்பட்டவை என்று இல்லை. இன்னும் மிக துன்னரிய, 200-க்கு மேற்பட்ட பணம் உள்ள தூல்களும் கருங்கண்ணி அடுக்குப் பருத்தி போன்ற பருத்தி யிலிருந்து தூறக்கப்படுவதை உணரவேண்டும். கம்போடியாவை யும், உகண்டாவையும் கொண்டு வந்து நன்செய் நிலத்தில் பயிராக்க —அதைக் கொண்டு வந்து விட்டதைச் சிந்தித்தாலே புரியும்: நன்செயிலே நம்முடைய கருங்கண்ணியும், நாடும் பயிராகாது —சொல்வதற்கு காரணமாக. 'துகம்பு' நீளமாக இருக்கிறது. ஆகையினாலே அனை புன்செயிலே வராது' என்று காரணம் காட்டித் திருப்பி வாதம் செய்கிற தெறி இன்று நாட்டிலே இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தமாதிரியான விவசாயத்திற்கு ஆட்சி அல்லது அரசாங்கம் எவ்விதமான உதவியும் செய்வதில்லை என்ற வாய்ப்பை மேற்கொண்டால்தான், நெல்லோ, நெல்லைப் போன்ற பிற உணவு தானியமணிகளோ உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நூறு நிலை ஏற்படும். விவசாயிகளும் கூட உணவு உற்பத்தியைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கை விட்டு விட்டு பிற துறையிலே இறங்குவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதையும் நாம் மறந்துவிடப்படாது; செயல்பட நாம் கூர்ந்து நோக்கி, ஆய்ந்து, அலசி, சிந்தித்துச் செயல்பட நாம் முயல் வேண்டும். ஏன் அவர்கள் இப்படிச் செய்கிறார்கள்? நெல்லை விளைவித்தால் உடனே சர்க்காரும் மற்றவர்களும் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அதற்கு உச்ச வரம்பு விலை என்று வைத்து விடுகிறார்கள். மொத்தத்தில், இவர்களுடைய உழைப்பு, காலம், நிலம் இவற்றினுடைய சேதம் அல்லது செலவு முதலியவற்றை எல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது அவர்களுக்குப் போதிய

[திரு. எ. டி. ஜே. சுவாமிநாதன்] [5th February 1966]

வருமானம் கிட்டவில்லை. கருப்பு போன்றவற்றைப் பயிரிட்டால் கரும்பாலைக்காரர்கள் வேண்டிய அளவுக்குக் கடன்கள், உபங்கள், கண்காணிப்புகள் அவ்வளவையும் அவர்களுக்குத் தருகிறார்கள். முன்னதாகவே கடன் தருகிறார்கள். விலையும் நிறையக் கிடைக்கிறது. மொத்தத்தில், இவர்களின் கணக்கின்போது தென் விலை விகிதம் விவசாயியை விட கருப்பு முதலிய பணப் பயிர்களை உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்கு கணிசமான அளவுக்கு லாபம் கிடைக்கிறது என்ற கவனத்தால் அவர்கள் கரும்போ, மஞ்சளோ, இஞ்சியோ, புகையிலையோ போன்ற பிற பணப் பயிர்களைப் பற்றிச் செய்கிறதில் பெல் விகிதம் நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, தேசத்தின் மிக இன்றியமையாத தேவையான உணவு உற்பத்தியைத் தன் விளைவு உண்டாக ஆக்க தாம் முயல்வேண்டுமானால், அதைப் பரிசீலனை செய்கிறதற்கு உதற்கு உதந்த ஒரு முகாந்திரமும் உற்பத்தி உணவுப் பயிரை உற்பத்தி செய்தால்தான் நாம் உற்பத்தியை உணவுப் பயிரும் உணவு உணவு உணவு என்று அளவிடக் கூடிய அளவுக்குக் குறைவாக இருக்கக் கூடாது. அவர்களுக்கு விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கருவிகள் நியாயமான விலையில் கிடைக்கக்கூடிய நெய் முதலானவை உதக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்து விட்டால் அதிகமாக விரியலாகக் கூடிய பல்வேறு வகை உற்பத்திகளை எல்லாம் கூட நீக்கிவிட முடியும். இதையெல்லாம் மனத்தினே கொண்டு காரியமாற்ற வேண்டும். உணவு உற்பத்தியை அபிவிருத்தி செய்வது என்றால் முதலிலே வரிக்கமை அகற்றப்பட வேண்டும். உணவுப் பொருள் உற்பத்தியில் அவர்களுக்கு உலக்கம் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்புக்கள், வசதிகள் எல்லாம் கொடுக்க வேண்டும். எங்கு வேண்டுமென்றாலும் உணவுப் பயிரை இடலாம் என்ற நியதியை ஏற்படுத்தவேண்டும். ஏற்கனவே, இந்தச் சபையின் முன்பு வந்த ஒரு மசோதா விவாதத்தின் மீது கூட நான் கருத்துக்கள் தெரிவித்தேன். சில குறிப்பிட்ட இடங்களில் நெல் சாகுபடி செய்யக்கூடாது என்று வந்தபோது, அது நியாயமல்ல, தீமை பயக்கும் என்பதையெல்லாம் சபையின் முன்னே குறிப்பிட்டேன். அப்போது அவைச் சர் அவர்கள், எந்த இடத்தில் எந்தப் பயிரை இட வேண்டுமென்று சொல்வதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இருக்கவேண்டுமென்று கூறினார்கள். இப்போது அது தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்ற நிலையையும் அறிகிறேன். எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன்? குறை சொல்ல வேண்டும்; குற்றம் சுமத்த வேண்டுமென்பதற்காக அல்லவே அல்ல. ஆனால் எந்த இடத்திலாயினும் ரரி, ஊராவியத்திலே அல்ல, நனக்குரிய, நனக்குச் சொந்தமான இடத்திலே நெல்லைப் போன்ற உணவு தானியத்தைப் பயிரிடுவதை அரசாங்கம் தடை செய்வதில்லை என்பதை ஒரு வரம்பாகக் கொண்டு வேண்டும். உணவுப்பொருள் எப்படி எங்கிருந்து வந்தாலும், சட்டவிரோத மில்லாமல் நியாயமான நெறியில் வருமானால் அதற்கு ஆக்கம் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு விரோதமாக ஏன் நடக்கவேண்டும்? சில விஷயங்களைப் பற்றிச் சொன்னால், 'அது நீதிமன்றத்தில் இருக்கிறது, அதைப் பற்றி இங்கு விமர்சனம் பண்ணக்கூடாது' என்று சொல்கிறார்கள். சேலத்தில் ஒரு கேஸ் நடக்கிறது. ஒருவனுடைய வீட்டிற்குப் பக்கத்தில் 98 சென்ட் நிலம் இருக்கிறது. அந்த நிலத்திலே நெல்லைப் பயிர் செய்து விட்டான் அந்த விவசாயி. அந்த நிலம் ஒரு ஏக்கர் கூட இல்லை. துண்டு விழுந்த ஒரு ஏக்கர் நிலம். அதிலே நெல்லைப் பயிரிட்டதற்காக 108 ரூபாய் தண்டம். நிலமே 300 ரூபாய்தான் பெறும். எப்போது நெல்லைப் பயிர் செய்தான்? இந்த ஆண்டு ஊரில் இருக்கும் நாமெல்லாம் உணவுக்கு வழி இல்லாமல் திட்டாடிக்கொண்டிருக்கும்போது, விட்டைச் சுற்றியுள்ள தோட்டக்காட்டில் நெல்லைப் பயிர் செய்து விட்டான்; ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வந்து புஞ்சையை தஞ்சையாக ஆக்கியது நம்முடைய குற்றம்; ஆகவே, உணவுக்குத் தண்டம் 108 ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது கேஸ் நடக்கிறது, அதற்குள்ளே போக நான் விரும்பவில்லை. இந்த நெய் சரியா? உணவு இல்லாத நிலையில் விவசாயி ஒருவன் நெல்லை நனது நிலத்தில் பயிரிடுகிறான் என்றால் அது தவறு? இன்றைக்கு மகாந்மா இருத்திருப்பாரேயானால், 'இது என் கையால் நன்றாக தசாண்ட; இது உனக்குப் பொன்னா' என்று பாராட்டி அந்த விவசாயிக்குப் போர்த்தி இருப்பார் அல்லவா? இதை மனத்திலே கொள்ளவேண்டும், இதிலே குற்றம் சொல்வதற்காகச் சொல்லவில்லை. இதுமாதிரியான நிலை ஏற்படுவது தேசத்திற்கே நஷ்டம், நாட்டிலே நெருக்கடியான நிலை எதைச் சுட்டிக்காட்டிக் கொண்டிருக்கிறதோ, அந்த உணவு உற்பத்திக்கு தேர் முன்னுதையான, முட்டுக்கட்டையான ஒரு செயல் இது என்பதை நான் சொல்லத் தான் வேண்டும்.

[திரு. எ. டி. ஜே. சுவாமிநாதன்] [5th February 1966]

கிறது, அதைப் பற்றி இங்கு விமர்சனம் பண்ணக்கூடாது' என்று சொல்கிறார்கள். சேலத்தில் ஒரு கேஸ் நடக்கிறது. ஒருவனுடைய வீட்டிற்குப் பக்கத்தில் 98 சென்ட் நிலம் இருக்கிறது. அந்த நிலத்திலே நெல்லைப் பயிர் செய்து விட்டான் அந்த விவசாயி. அந்த நிலம் ஒரு ஏக்கர் கூட இல்லை. துண்டு விழுந்த ஒரு ஏக்கர் நிலம். அதிலே நெல்லைப் பயிரிட்டதற்காக 108 ரூபாய் தண்டம். நிலமே 300 ரூபாய்தான் பெறும். எப்போது நெல்லைப் பயிர் செய்தான்? இந்த ஆண்டு ஊரில் இருக்கும் நாமெல்லாம் உணவுக்கு வழி இல்லாமல் திட்டாடிக்கொண்டிருக்கும்போது, விட்டைச் சுற்றியுள்ள தோட்டக்காட்டில் நெல்லைப் பயிர் செய்து விட்டான்; ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வந்து புஞ்சையை தஞ்சையாக ஆக்கியது நம்முடைய குற்றம்; ஆகவே, உணவுக்குத் தண்டம் 108 ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது கேஸ் நடக்கிறது, அதற்குள்ளே போக நான் விரும்பவில்லை. இந்த நெய் சரியா? உணவு இல்லாத நிலையில் விவசாயி ஒருவன் நெல்லை நனது நிலத்தில் பயிரிடுகிறான் என்றால் அது தவறு? இன்றைக்கு மகாந்மா இருத்திருப்பாரேயானால், 'இது என் கையால் நன்றாக தசாண்ட; இது உனக்குப் பொன்னா' என்று பாராட்டி அந்த விவசாயிக்குப் போர்த்தி இருப்பார் அல்லவா? இதை மனத்திலே கொள்ளவேண்டும், இதிலே குற்றம் சொல்வதற்காகச் சொல்லவில்லை. இதுமாதிரியான நிலை ஏற்படுவது தேசத்திற்கே நஷ்டம், நாட்டிலே நெருக்கடியான நிலை எதைச் சுட்டிக்காட்டிக் கொண்டிருக்கிறதோ, அந்த உணவு உற்பத்திக்கு தேர் முன்னுதையான, முட்டுக்கட்டையான ஒரு செயல் இது என்பதை நான் சொல்லத் தான் வேண்டும்.

இனி இந்த அளவுக்கு உணவுத் தட்டுப்பாடு வந்ததற்கான அடிப்படைகள் என்ன என்பதையும் நாம் கவனிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். உச்ச வரம்பு வந்தது. அதைப் பற்றி அபிப்பிராயபேதங்கள் இருக்கலாம். அது வேறு விஷயம். அதன் மூலம் சர்க்கார் வருமானமே போயிற்று; உற்பத்தியும் குறைந்தது. இது கண் கண்ட உண்மை. காரணத்திற்குப் போகவில்லை; விளைவைப் பற்றி மட்டும் சொல்கிறேன். வரி கூடியது. ஆறு ஏழு வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு ரூபாய் கட்டியவர்கள் எல்லாம் இன்று இரண்டு ரூபாய் கட்டிகிறார்கள். உச்ச வரம்பு வந்த பிறகு தத்துவ ரீதியாக நெரிடையாக உழவு செய்பவர்களுக்கு நிலம் உடைமை என்று கொள்ளுகிறோம். அந்த நிலையில் வரி கூடிவிட்டது என்பது உண்மையாகும். எக்ஸஸ் லாண்ட் டாக்ஸ் வந்தது; உபரித் தண்ணீர்த் தீர்வை வந்தது. சர்சார்ஜும் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று போட்டுக் கொண்டே வந்திருக்கிறோம் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. விவசாயி எதற்காகக் கிணறு தோண்டுகிறான்? மழை இல்லை; வாய்க்காலில் தண்ணீர் வரவில்லை. பயிரைப் போட்டிருக்கிறோமே, அது காய்ந்து வரண்டு போகக் கூடாதே, கிணற்றில் இருந்து நீர் இறைத்து உடல் உழைப்பின் மூலமாக சிறிது தானியத்தைக் காண வேண்டாமா என்ற ஆர்வத்தோடு கிணற்றைத் தோண்டுகிறான். 'உன்னுடைய நிலம் வாய்க்காலுக்கு ஓரமாக இருக்கிறது; ஆகவே கிணறு தோண்டாதே'. இவ்வாறு கட்டுப்படுத்துவது நியாயமா? புத்திசாலித்

[திரு. சா. கணேசன் / 5th February 1966]

தான்? மொழிவெள்ளம்? வாய்க்காலில் தண்ணீர் வந்து கொண்டிருக்கிறபோது எந்தப் பயித்தியக்காரனாவது மொட்டார் வைத்து அல்லது கால் போட்டு தண்ணீர் இறைக்கத் தொடங்குவானா? மம்மட்டியான் வெட்டி விடுவதை விட்டு ஏற்றம் போட்டோ அல்லது மொட்டார் வைத்தோ இறைக்கத் தொடங்குவானா? வாய்க்கால் ஓரத்தில் கொண்டு இருந்தால் அதில் தண்ணீர் இல்லாமல் இருந்தால் தான் கெணியை உபயோகிப்பான். நாம் ஒரு சட்டம் போட்டு விட்டோம். ஆகவே அதுதான் பெரிது என்று நினைக்கக்கூடாது. அந்தச் சட்டத்தின் உள்நோக்கத்தை, அதன் அடிப்படைக் கருத்து என்ன என்பதை மறந்து விட்டு வெட்டி ஆர்ப்பா என்று சொல்லார்கள். சட்டத்தில் உள்ள சொற் பொருளுக்கு அடிமைப் பட்டு மொழிபற்றுவது என்றால் அங்கு நல்ல அமைச்சுக்கு, நல்ல ஆட்சிக்கு இடம் இருக்காது என்று பணிவோடு, ஆனால் அழுத்த மாதத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இறக்குமதி செய்தோ அல்லது அறத்தோ எப்படியோ நானியங்கள் வந்து விடுகின்றன. இவற்றை விநியோகிக்கும் முறை கருத்துக்களில் போதுண்டே, பன்மருத்து சரியாக இருக்கலாம் அல்லது தவறாக இருக்கலாம், என் கருத்துக்களுக்கு மற்றவர்களின் கருத்து வேறு பாடமாகும். இருக்கலாம்—எப்படியிருக்கவேண்டும்? தனிப்பட்டவர்கள் அல்லவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய தான்யத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்தபோது அவ்வளவு அந்த நெல் மூட்டைகளை தாமரை இலை போட்டோ அல்லது புங்கத்தழை போன்ற வேறு எது போட்டோ மூடி வைத்துக் கொண்டிருப்பான். ஆனால் இன்று அவற்றை எல்லாம் சர்க்கார் ஏற்று கோடிக்கணக்கான மூட்டைகளை சில அல்லது பல கிடங்குகளில் சேமித்து வைத்து விடலாம் என்று சொல்லிவிட்டால் என்ன இருந்தாலும்—உடையவன் இல்லாத இடம் ஒரு முழம் கட்டை என்பது தமிழகத்தில் சகல பிராந்தியங்களிலும் உள்ள ஒரு பழமொழி—உடையவனுக்கு இருப்பதுபோன்று அது என்னுடையது. அதைக் கண்காணிக்க வேண்டும், அதைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு அவர்களுக்கு ஏற்படாது. அப்படிப்பட்ட உணர்வு ஆயிரத்தில் ஐந்து பேர்களுக்கு இருந்தால் அதுவே பெரிது, அப்படிப்பட்ட மிக்க பொறுப்புணர்ச்சியோடு எல்லோரும் நடந்து கொள்வார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆயிரக்கணக்கான மூட்டை அரிசி ஒரு ரேஷன் கடைக்கு வந்து விட்டால் அங்குள்ள நிலைமை என்ன? நான் யாரைப் குற்றம் சொல்லவில்லை. நானாக இருந்தாலும் இந்த நிலைமைதான் இருக்கும். வழி தவறு என்று தான் சொல்கிறேன். ஆகவே ஆரோச் சொல்லிப் பயன் இல்லை. மொத்தமாக 50,000 மூட்டை அரிசியை ஒன்றாக அடுக்கி வைத்துவிட்டால் அது புழுக்காமல் திரவே திராது. காரைக்குடியில் ஜனவரி முன்றாவது வாரத்தில் கிடங்கில் இருந்து எடுத்த அரிசியை, அதன் சாம்பினை இதோ கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்த அரிசி மனித உணவிற்கு ஒவ்வாதது என்று சொல்லி பகிஷ்கரிக்க பிரம்மபிரயத்தனம் செய்தோம். இது அற்புதமான அரிசி. இது மட்டும் சுத்தமாக இருந்தால் நானே வாங்குவேன் படி. மூன்று ரூபாய்க்கு. இது டேபிள் ரைஸை விட பிரமாதமாக இருக்கிறது. ஆனால் இதில் பாதியும் ரவையாகிப் போய்விட்டது.

[5th February 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

பூச்சி வந்து விட்டது. இந்த அரிசியை தேவெந்திரபோகர் என்று சொல்கிறார்கள் ஆந்திர நாட்டில். என் இப்படியாகிறது? ஒரு இடத்தில் அதிகப்படியான அரிசியைக் குவித்து வைத்து அதை வெளிப்படுத்த நான்கு ஐந்து மாதங்கள் ஆகும்போது இப்படியாகி விடுகிறது. நெல் மூட்டைகள் காரைக்குடி ரெயில்வே ஸ்டேஷன் ப்ளாட்பாரத்தில் சில ஆண்டுகட்கு முன்பு மூட்டை மூட்டையாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பதை நான் கண்ணால் கண்டேன். அப்படியே சரிவர மூடப்படாமல் கிடந்தன. ஆனால் வருண பகவானுக்கோ அல்லது மேகத்திற்கோ, இவற்றிற்கு கண் இல்லை. இவை மக்களுக்காக வந்திருக்கிறது என்று அவற்றிற்குத் தெரியவில்லை. மழை பெய்து கவனிப்பாற்றாக் கிடந்ததால் அவை முளைத்து விட்டன. விவசாயிகள் பாடுபட்டு கஷ்டப்பட்டு உழைத்துக் கொடுத்தவை முளைக்க ஆரம்பித்துவிட்டன. இப்படி எல்லாவற்றையும் ஒரே இடத்தில் திரைப்பதால் இப்படித்தான் ஆகும். அவை, கோவாப்பரேடிச் சொசைட்டியைச் சேர்ந்தவை. இதற்காகத்தான் காந்தி அடிகள் சென்ட்ரலேஷனின் நிமை பற்றியும் ம-சென்ட்ரலேஷனின் நன்மைப்பற்றியும் வற்புறுத்தினார். அப்படி அவர் ஏராளமாகப் பேசியதும், எழுதியதும் மாற்றுக்கணக்கான பக்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே ஒவ்வொரு வருக்கும் 6 மாதம் அல்லது 8 மாதங்களுக்கு உள்ளதைக் கொடுத்து விட்டால் அவரவர்கள் அவற்றைச் செம்மையாக வைத்துப் பாதுகாத்துக் கொள்வார்கள். தங்கள் விடுகளில் ஒரு ஆள் படுக்கக் கூடிய இடத்தில் அல்லது 12 அடி நீளம் ஆன அடி அகலம் உள்ள ஒரு அறையில் அதை அடுக்கி வைத்துக்கொள்வார்கள் . . .

திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு : நெல்லா? அரிசியா? கோவாப்பரேட்டிச் சொசைட்டிக்குச் செல்லும் அரிசி முளைத்தது என்று சொன்னார்களே . . .

திரு. சா. கணேசன் : கனம் அங்கத்தினர் நான் சொன்னதைக் கவனிக்கவில்லை என்று தோன்றுகிறது. கொஞ்சம் கவனக் குறைவாக இருந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அரிசி முளைக்கிறது என்று இலக்கியத்தில் படிக்கலாம், ஆனால் பிரத்தியட்சமாக உயி நீங்கி விட்டால் முளைப்பதைப் பார்க்க முடியாது. நான், அங்கே முளைத்தது நெல் என்று சொன்னேன். 'பண்டு முளைப்பது அரிசியேயானாலும் விண்டுமி போனால் முளையாதாம்' என்று அரிசியேயானாலும் விண்டுமி போனால் முளையாதாம் என்று கணக்கிற்காக சொல்வார்கள். வந்தது 100 மூட்டைகள் என்று கணக்கிற்காக சொல்வோம். அதில் 40 மூட்டைகள் எப்படியும் கெட்டு வைத்துக் கொள்வோம். அதில் 40 மூட்டைகள் எப்படியும் கெட்டு அல்லது முற்றும் அழிந்து—சிறிது கெட்டாலும் கொஞ்சம் பயன் படுத்தலாம்—போயிருக்கவேண்டும் நிச்சயமாக. இது என் அனுமனக் கணக்கு. இப்படிக் கெட்டுப் போகாமல் இருந்திருந்தால் 100-க்கு 100 செம்மையாக இருந்திருக்குமே. இப்படி ஸ்டோர் செய்து வைத்திருப்பதால் மக்கிப் போய் விடுகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் ஆங்காங்கு அவரவர்கள் உற்பத்தி செய்வதை அவரவர்கள் வைத்துக் கொள்ளவும், அவரவர்கள் விற்கவும், அதை அவரவர்கள் வைத்துக் கொள்ளவும் உற்பத்தி செய்து கொள்ள

[திரு. சா. கணேசன் / 5th February 1966]

போது நிலைமை என்ன? வருமானமும் குறைகிறது, ஒழுக்கக் கேடும் வருகிறது. உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தோம்? என்ன ஏற்பட்டது? நிர்வாக ஏதாவது நிலங்கள் வந்தன? பலரிடம் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? பட்டாவில் பெயர் மாற்றும் நிலம் பிரியவில்லை. ஆனால் அதே காலத்தில் சர்க்காருக்கு அக்கிரகஸ்தரல் இன்கம் பாக்கஸும் இல்லாமல் போய்விட்டது. இது தான் இடைத்த மிச்சம். ஆகவே, செக் போஸ்ட்டுள்ளவைகள் இன்னும் தாய்மங்கல் கட்டப்படவில்லை. தேசியப் பணம் என்ன? வங்கியுபயோகத்திற்கு விற்பனாகும் இடையில் இருக்கின்றவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடிக்கின்றார்கள். புது தான் விறைந்த லாபம், உண்மையிலேயே பெருங்களை வாங்கித் துப்பாணிகள் அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகின்றார்கள். தாம் அனைவரும் ஒன்று என்று நினைத்துத்தான் நாம் பல செயல் களைச் செய்து வருகின்றோம். அந்த முறையில் நான் பாரதியார் பாடினார்; இந்த நாட்டில் அனைவரும் வாழவேண்டும், விரிந்தாலும் அனைவரும் விழ வேண்டும் என்று கொண்டு, "வாழ்கப் பழப்பது கோடியும் வாழ்வோம், வீழின் முப்பது கோடி முழுமையும் வீழ் வோம்" என்று—வாழ்ந்தால் அனைவரும் வாழவேண்டும், அழித் தாலும் முழுமையாக அழிய வேண்டும் என்பதை—அமுத்தமாகக் கூறியிருக்கிறார். வாழ்கின்றவர்களில் கோழியும் கூட விட்டுவைக் காமல், அழிகின்ற நிலை வந்தால் அந்தனேபோதும் சாகவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார். இன்னவாறு அமுத்தமாக எடுத்துக் காட்டி யிருக்கக்கூடிய பாடம் எங்கள் தேசிய கவி என்றெல்லாம் நாம் சொல்லுகின்றோமோ, வெவ்வேறு ஆண்டு கோடி, நான்கு கோடி, இரண்டரைக் கோடி என்று அங்கங்கே இருந்து கொண்டிருக்கின்ற மக்கள் தனியாக வாழ்வோம், எங்கள் தாய்நாடு அங்கே போகக் கூடாது, அது ஒங்கே வாக்கூடாது என்றெல்லாம் வெறுமனே எல்லைக்கோடு காட்டிக்கொள்வது, உண்மையிலே அது எல்லையில் போடுகின்ற போடு அல்ல, என்னைத்தோ போடுகின்ற கோடு. கோணியிட்டது அல்லது வளைந்துவிட்டது என்பது தான் பொருள். இதையெல்லாம் மனத்தில் கொண்டு காரியங்களைச் செய்ய ஆட்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இனி அடுத்தது, விவசாயிகளுக்கு அடுத்தபடியாக இந்த நாட்டில் அதிகப்படியாக இருக்கின்றவர்கள் நெசவாளர்கள். நம்முடைய மானம் காக்கின்றவர்கள் அவர்கள். அவர்களுக்கு இன்றைக்கு எத்தனையோ தொல்லைகள் இருக்கின்றன. எதோ மில்களுக்கு உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம், அவர்களுடைய உற்பத்தி யிலிருந்து வரிகள் வசூல் செய்து, அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு நெசவாளர்களுக்கு நாங்கள் உதவி செய்கின்றோம் என்று ஆட்சி யாளர்களால் சொல்லப்படுகிறது. இதன் மூலமாக அவர்களுக்கு ஆனால் நேரான பலன் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பது உண்மை. இதற்காக நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்து வருகின்ற தொகை வேறு இடத்திற்குப் போய்விடுகிறது. நாட்டில் இருக் கின்ற சிலர் நாகாமல், நெய்யாமல், ஒன்றுமே நெசவுத் தொழில்

[திரு. சா. கணேசன் / 5th February 1966]

செய்யாமல், பில்லிப்போட்டு பணத்தைப் பெற்று சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றி, போடுகின்ற விதி எதிர்பார்க்கும் பயன்கொடுக்கின்ற வழியில் ஓர் உத்தரவைப் போடவேண்டும். அவ்விதம் போட்டுவிட்டால், கிட்டத்தட்ட நான்கு அல்லது ஐந்து கோடி சர்க்காருக்கு மிச்சம் வரும். ஏராள மான கண்ட்ரோல் இலாகாக்களை எல்லாம் எடுத்துவிடலாம். பல ஆபீஸ்களைக் காலி செய்து விடலாம்; எத்தனையோ இடங்களை எடுத்துவிடலாம்; அதிலுள்ள டீட்டுகள், மேஜைகள் இவைகள் எல்லாம் மிச்சப்படும். இந்த நிலையில் நெசவாளர்களுக்கு ஒன்று செய்யவேண்டும். அதாவது வேட்டிகளையும், சேலைகளையும் கைத் தறிகள்தான் தயாரிக்க வேண்டும், மில்கள் தயாரிக்கக்கூடாது என்ற ஓர் உத்தரவைப் போட்டுவிட்டால் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அந்த அளவுக்காவது கண்ட்ரோல் இருக்கலாம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்கிறார்களா?

திரு. சா. கணேசன்: நாங்கள் சொல்வது என்ன? கண்ட்ரோல் அடியோடு வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இம்மாதிரி இனங்களில் கண்ட்ரோல் செய்வதில் தவறு ஒன்றுமில்லை, இன்னதைச் செய்யலாம், இன்னதைச் செய்யக்கூடாது என்று கண்ட்ரோல் பண்ணுவதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய கடமை. கண்ட்ரோல் என்று சொன்னால் அதற்காகக் கொடுக்கப்படும் லைசென்ஸ் முறையைத் தான் வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறோம். சாதாரணமாக இன்னதைச் செய்யவேண்டும் இன்னதைச் செய்யக் கூடாது என்று கண்ட்ரோல் செய்வதே அரசாங்கம் தான்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறுகின்ற முறையை அமலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கும் கண்ட்ரோல் வேண்டிய துதான். அந்த அளவுக்கு பெர்மிட் லைசென்ஸ் முதலியவை கொடுப்பது தனிர்க முடியாததாகிவிடுகிறது.

திரு. சா. கணேசன்: கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் நான் என்ன சொன்னாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். இதில் உள்ளபடியே நான் சொல்வது, தேசத்திற்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய, சாதாரண பாட்டாளி மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக் கூடிய முறைகள் எதையும் நாங்கள் வரவேற்கின்றோம். இதை வேண்டுமென்றாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம், வேண்டுமென்றால் இந்த விஷயத்தில் எங்கள் கொள்கையை விட்டுக்கொடுக்கிறார்களோ என்று வேண்டுமென்றாலும் எடுத்துக்கொள்ளலாம், அப்படியாவது இதைக் கொண்டு வாருங்கள், அதற்காக நாங்கள் வணக்கம் செலுத்துகிறோம் என்று கூறுகிறேன். ஆகவே கைத்தறி யில் மட்டும் ஆடைகளை தயாரிக்க வேண்டும், மில்கள் தயாரிக்கக் கூடாது என்ற முறை இருக்கவேண்டும். ஆடைகள் என்று சொல் லும்போது, தயாரித்தவுடனேயே வேட்டியும், சேலையும் ஆடைகளாகி ற்றன. மற்ற துணிகள் எல்லாம் வேட்டித் தைத்த பின்னால் தான் ஆடைகளாகின்றன. இப்படிப்பட்ட வேட்டி, சேலை இவைகளை ஒதுக்கிக் கொடுத்துவிட்டால், இன்றையதினம் விவசாயிகளுக்கு அடுத்தபடியாக இருக்கின்ற இந்த எண்ணற்ற நெசவாளிகள் பலன்

[திரு. சா. கணேசன்] [5th February 1966]

பெறுவார்கள், இப்போது அவர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டுள்ள கஷ்டங்களும் ஓரளவுக்கு நீங்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, அண்மையில் தண்ணீர் தட்டு வந்தது. இதன் காரணமாக மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டது. இது சம்பந்தமாகப் பல கருத்துக்கள் இங்கே கூறப்பட்டன. முக்கியமாக காவேரி ஆற்றுத் தண்ணீரைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு மீனே ஆறு இருக்கிறது. அதாவது அரசலாற்றில் 1,200 க்யூசெக்ஸ் தண்ணீர் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதில் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு இருந்ததோடு மட்டும் மாக்ஸிமம் 400 க்யூசெக்ஸும், மினிமம் 190 க்யூசெக்ஸும் போய்க்கொண்டிருந்தது. இதனால் பலன்பெறக்கூடிய பகுதி களான கடலங்குடி, அக்காச்சி, இந்த இடங்களில் இருக்கக்கூடிய சமார் 2,00 பேர்கள் முழுக்க முழுக்க விவசாயத் தொழிலை நம்பி வாழ்கிறார்கள். இவர்களுடைய பயிர்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் முழுக்க முழுக்க சாவி என்கின்ற நிலைமை எந்திருக்கிறது. சமார் 25 ஆயிரம் அல்லது 30 ஆயிரம் மூட்டைகள் இந்த இடங்களிலிருந்து விளையக்கூடும். இந்த வருடம் சில ஆயிரம் மூட்டைகள் தான் கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் அதிகாரிகளே இதைப் போய்ப் பார்த்து, இங்கு ஒன்றும் கிடைக்காது என்று குறித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதற்குச் சொல்லப் படுகிற காரணம் என்ன என்றால் இந்த இடங்கள் பள்ளமாக இருக்கின்றன, ஆகவே தண்ணீர் சரியாகப் போய்ச் சேரவில்லை என்பதுவே. இந்தப் பாரந்த இந்திய நாட்டில் போலான இடங்களும் இருக்கின்றன, பள்ளமான இடங்களும் இருக்கின்றன. இவைகளில் எல்லாம் நீர் கொண்டு போகவேண்டுமென்றால் அங்கே பெட்கள் கட்டினால் தண்ணீர் போய்விடும். பெரிய சில பெட்கள் கட்டிவிட்டால் அந்த இடங்களுக்கு நீர் சலபமாகப் போகும். அந்தப் பகுதியில் முக்கியமாக அரசலாற்றை ஒட்டிப் பல இடங்களில் நெற்பயிர் செய்யப்படுகின்றன. கூந்தலூர், ரத்தினேசுவரம், மருத்துவக்குடி, மணவாளநல்லூர், இறவாஞ்சேரி, விளாகம், திருவிழிமிழலை, வடுக்குடி, கடகம்பாடி இப்படிப் பல ஊர்கள். இவையெல்லாம் இப்படிச் சட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் நான் மனந்திலே கொள்ளவேண்டும்.

இனி, இந்த நிர்ப்பந்த நிலையிலே ஏழை எளியவர்கள் பாதிக்கப் படக் கூடிய நிலை ஏராளமாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. நான் முதலிலே சொல்லும்போதே சொன்னேன். கவர்னர் அவர்களுடைய உரை, வருங்கால பட்ஜெட்டுக்கு அவரவர்கள் கருத்தைத் தெரிவிக்க, அத்தகைய கருத்துக்களின் மூலம் பட்ஜெட்டை அமைக்க வழி வகுக்கும் முறையில் அமைந்திருக்கிறது என்று சொன்னேன். அந்த முறையிலே சிலவற்றைச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன்.

வருகிற பட்ஜெட்டிலே—முதல் அமைச்சர் அவர்களே நிதி அமைச்சராக இருப்பதால் அவர்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்—புது வசிகள் வரப்பாடான வரி உயர்வுகள் கூடவே கூடாது; இன்று

[5th February 1966] [திரு. சா. கணேசன்]

இருக்கிற நிலையில் நில வரியை எவ்வளவுக்குக் குறைக்க முடியுமோ அவ்வளவுக்குக் குறைக்கவேண்டும். மண்ணெண்ணெய், புகையிலை, சர்க்கரை, தீப்பெட்டி, பாக்கு, துணி போன்ற ஏராளமான ஏழைகளுடைய அடிப்படைத் தேவைகளாக இருக்கின்றவைகளுக்கு மத்திய ஆட்சி விதிக்கிற இந்தத் தீர்வைகளைக் குறைக்கவேண்டுமென்று நமது மாநில ஆட்சி அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு அதற்காக முயற்சி செய்து வெற்றியும் பெறவேண்டும். இதை யெல்லாம் நான் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு, கிட்டத்தட்ட நெருக்கடி நிலை தீர்ந்த நிலை. இந்த நிலையிலே ஒரு தேசத்தின், ஜனநாயகத்தின் ஆணி வேராக இருப்பது பத்திரிக்கைகள் என்பதை மனத்தை விட்டு அகற்றி விடப்படாது. ஆகவே, பத்திரிக்கைகள் மீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கை களையெல்லாம் கூடிய விரைவிலே ரத்து செய்து, பத்திரிக்கை சுதந்திரத்திற்கு வாய்பைக் கொண்டுவந்து, இன்னிவ்வ மாநிலி செய்தால் தான் என்று பத்திரிக்கைக்காரர்களும் சர்க்காரும் ஒன்றாகக் கூடி அதற்கு நியதி வகுத்துக்கொண்டு, பத்திரிக்கைகள் முழுக்க முழுக்க பரிபூரண சுதந்திரத்தோடு இயங்க வழிவகைகளைக் காணவேண்டும். நெருக்கடியோ தீர்ந்துவிட்டது; பத்திரிகைகளும் நடப்பதை அஞ்சாமல் போடவேண்டும். சிலர் கூடக் குறைச்சலாக எழுதலாம்; பத்திரிக்கைக்காரர்களும் பொறுப்பற்றவர்கள் அல்ல. வானிய நோக்கத்தில் நடத்துகிறார்கள் என்றாலும் அவர்களுக்குப் பொறுப்பும் நிறைய இருக்கிறது, நாணயமும் உண்டு என்பதை ஆட்சியாளர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள். இவற்றையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு, அதுவும் தேர்தல் காலம் நெருங்கி விட்ட காரணத்தினால் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டிஃபென்ஸ் ஆப் இண்டியா ரூல்ஸ் பற்றிப் பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றிப் பேச வேண்டியதில்லை. அதற்குப் பயப்பட வேண்டியதில்லை. குற்றம் இருந்தால் பிடித்து விட்டுப் போகட்டும். எதிர்க் கட்சியாக இருந்தாலும், ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும், எந்தக் கட்சியையும் சேர்ந்தவர்களாக இல்லை என்றாலும், எப்படிச் சமாளித்துக் கொள்ளுவது என்பது அவரவர் முடிவு செய்து கொள்ளுவார்கள். உள்ளமும்—உடம்பும், கையும்—மடியும் சுத்தமாக இருக்கிறவர்கள் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. நான் இப்படிச் சொல்லுவதால் அதைத் திருப்பி விட முயலுவார்கள் சிலர். ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் சிண்டு முடிக்க முற்பட்டாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. அதற்கெல்லாம் எங்கள் சிண்டு முடிபடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (சிரிப்பு) (குறுக்கீடு) குடும்ப இருந்தால் தான் என்பது அல்ல. 'மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடி போடுவது' என்று சொல்லுவார்கள். குடும்ப இல்லாமல் எப்படி முடிவது என்று கேட்கலாம். இது இடியம்; மாபு; அவ்வளவு தான். இருக்கிறதால் குறை என்ன என்பதை மட்டும் சொல்கிறேன். இருப்பதாலேயே ஆட்சிக்கு ஒரு குறைவு, ஆளும் கட்சியினர்கள் இந்தக் சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு எல்லோரையும் பயமுறுத்துகிறார்கள்—எதிர்க்கட்சிகளை அல்லது பிறரை—என்ற பழி வரும். அந்தப் பழியிலிருந்து நீங்கவாவது

[திரு. சா. கணேசன்] [5th February 1966]

ஆட்சியில் இருக்கிறவர்கள் இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை, நெருக்கடி தீர்ந்தாயிற்று என்று சொல்லுகிறதாலே, நீக்கிவிட வேண்டும். தனிப்பட்ட குற்றத்திற்காக யாரையும் பிடிக்க, தண்டிக்க, எல்லாவற்றுக்கும் குறைச்சல் இல்லை நம்மிடம் இருக்கும் சட்டங்கள். அத்தகைய சட்டங்கள் இருக்கும்போது அதில் நம்பிக்கை வைத்து 19-ஐ, ஆர்-ஐ ரத்து செய்துவிட்டு காரியங்களைச் செய்யலாம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இறுதியிலே ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். எல்லோரும் ரொம்பச் சொல்லிவிட்டார்கள். மொழி பெயர்ப்பு பற்றிச் சொல்லுகிறேன். மொழிபெயர்ப்பு ரொம்ப பயங்கரமாக இருக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் இருந்து வரின் உரையைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருப்பதிலே ஒரு சேண்டென்ஸ் படிக்கிறேன். வரிசையாக எவ்வளவோ சிகப்பும் கருப்பமாய் குறி போட்டு வைத்திருக்கிறேன். குற்றம் சொல்லுவதற்காகச் சொல்லவில்லை, குறை சொல்லுவதற்காகச் சொல்லவில்லை. இந்த இடத்தில் இந்தச் சொல் வந்திருப்பது எவ்வளவு கடுமையாக இருக்கிறது என்று சொல்லுவதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : புலவர்கள் வழி நூல், முதல் நூல் என்று கூறினார்கள். அதற்கு விளக்கம் கூறினால் நான் தெரிந்துகொள்வேன்.

திரு. சா. கணேசன் : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் அன்பான கட்டளைக்குக் கீழ்ப் படிக்கிறேன். கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் நேரம் ஆகிவிட்டது என்று கோப்படுவார்கள்! தனியாக வேண்டுமானால் அவர்களிடம் பேசுகிறேன். (திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : எங்களுக்குக் கல்லாம் தெரியவேண்டாமா? இங்கேயே விளக்கம் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்). நேரம் இல்லை. என் இருப்பிடத்திற்கு வந்தால் பாடமே நடத்தலாம். . . இதிலே வழி நூல், முதல் நூல் என்ற பேச்சு இல்லை. நான் கூற விரும்புவது மொழி பெயர்ப்பின் குறையைப் பற்றித்தான். சாஸ்திரி அவர்களைப் பற்றிப் பேசுவதில் இந்தத் தவறு இருக்கிறது. வேறு இடத்தில் வந்தாலும் பரவாயில்லை; அதைப்பற்றி நான் கவலைப்பட மாட்டேன். "இந்தியா பாகிஸ்தான் ஆகிய இரு நாடுகளும் தங்களுடைய வேற்றுமைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள வன்முறையில் ஈடுபட்டமாதலாலே பாகிஸ்தான் அதிபருடன் டாஷ்கண்டில் அவர் கையொப்பமிட்ட கூட்டறிக்கை ஸ்ரீ சாஸ்திரி அவர்களின் இறுதி அரசியல் சாதனை யாகும்" என்று அந்த சென்ட்டென்ஸ் முடிந்துவிட்டது. அடுத்து "இந்த அறிக்கையை அடுத்து, அவர் கிடரென்று மரணமடைந்து விட்டதால், அது நாம் அனைவரும் அங்கீகரித்துப் போற்ற வேண்டிய ஒரு புனித அறிக்கையாகி விட்டது"—அவர் தவறிப் போய் விட்டதால்தான் இந்த அறிக்கையைப் போற்றி, அதற்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டிய புனித அறிக்கையாகிவிட்டது என்று சொன்னால், அவர் காலம் ஆகாமல் இருந்திருந்தால் அதன் மீது கண்டனக் கணைகளை பிரயோகப் படுத்தும்படி இருக்கும் என்றதொலி வரவில்லையா? இந்த மாதிரி இருக்கப்படுகிறது. இந்த அறிக்கையைத் தாயரித்த

[திரு. சா. கணேசன்] [5th February 1966]

துமே ஆவி பிரிந்ததால், அவ்வளவு அழுத்தமாக நின்று—சாதாரணமாக உயிர் போனாலும் விடமாட்டேன் என்று சொல்லுவது உண்டு, அந்த மாதிரி—உயிரைக் கொடுத்தேனும் நிறைவேற்றுவேன் என்று அப்படிப்பட்ட புனிதப் பணியில் உயிரைப் பிடித்துக்கொண்டு காரியம் முடிந்த பிறகு போயிருக்கிறார்; டாஷ்கண்டிலுள்ள ஆண்டவன் அவரை வைத்திருந்தானோ என்று அழுத்தமாகத் தெரிவிப்பதற்கு விரோதமாக இப்படியெல்லாம் வந்திருக்கிறது. இது மாதிரிப் பல இடங்களில் எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு நேரம் இல்லை.

நான் பிற மொழிச் சொல் சேர்க்கப்பட்டது என்று சொல்லுகிறவன் அல்ல. "அமுலாக்கப்பட்டது" "அமுலாக்கப்பட்டது" என்றே எழுதுகிறார்கள். 'அமல்' வேறு—'அமுல்' வேறு. 'அமுல்' என்றால் 'பயூர்', 'சுத்தம்'. 'அமல்' என்றால் 'நடைமுறை'. 'நடைமுறை' என்று தமிழிலேயே எழுதிவிட்டுப் போகலாமே! இல்லை முறை' என்று தமிழிலேயே எழுதிவிட்டுப் போகலாமே! இல்லை யென்றால் இங்கிலீஷில் 'ஃபோர்ஸ்' என்று வேண்டுமானாலும் போட்டுக் கொள்ளுங்கள். இந்த மாதிரி நான் ஏராளமாக எழுதி போட்டுக் கொள்கிறேன். மொத்தத்திலே மொழிப்பெயர்ப்பிலே இன்னும் வைத்திருக்கிறேன். மொத்தத்திலே மொழிப்பெயர்ப்பிலே இன்னும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று கூடச் சொல்லத் தோன்றுகிறது. தமிழிலேயே எழுதிவிட்டு ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கலாம். இல்லையென்றால், தமிழ் மொழி பெயர்ப்பே வேண்டாம். ஆனால் எல்லோராலும் ஆங்கிலத்தில் ரொம்ப நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. எல்லோரும் தமிழில் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளார்கள். சிலருக்கு ஆங்கிலத்தில் பயிற்சி இல்லாமல் இருக்கலாம். ஒன்று செம்மை யாக இருக்கவேண்டும்—இல்லை இன்மையாக இருக்கவேண்டும். செம்மையாக இல்லாவிட்டால் இல்லாமல் இருப்பதே நல்லது என்று கூறிக்கொண்டு இந்தத் துறையிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்கிறேன். பட்ஜெட் தயாரிப்பதிலே அச்சாபிசில் வேலை முடிந்து கூட இருக்கலாம். அச்சிட்ட பிரதி களைப் பார்த்ததில், இதற்குப் பின்னால் அச்சிட்டு இவ்வளவு வந்து விட்டமுடியாது என்ற அனுமானத்தின் மூலமாகச் சொல்லுகிறேன். கருத்துக்களையெல்லாம் அப்படியே ஒப்புக் கொண்டு அல்லது திருத்தி, இதையெல்லாம் கவனித்தாவது, அல்லது கருத்திலே கொண்டாவது, தேசத்தின் நன்மைக்கும், மாநிலத்தின் வளர்ச்சிக்கும், பொது மக்கள் தேவைக்கும் ஏற்ப, எல்லாவற்றையும் அமைக்கவேண்டும். இந்த அமைப்பிலே நல்ல வெற்றியும் ஆட்சிக்கு கிட்ட வேண்டும் என்று கூறி ஒரு சரம்பினை மட்டும் காட்டி விட்டு அமைகிறேன்.

இந்த அரிசியை மட்டும் அமைச்சர் பார்க்கவேண்டும் என்று 11.00 கேட்டுக் கொள்கிறேன். எந்தமாதிரி நடந்திருக்கிறது என்பதைத் தற்காகக் காட்டுகிறேன். இது ஜனவரி மாதக் கடைசியிலே ரேஷன் கடையிலிருந்து மூட்டையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. இப்படியே கொத்தாக வருகிறது.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : அந்த பாட்டிலிலே போட்ட பிறகு அப்படியாகிவிட்டதா?

[5th February 1966]

திரு. சா. கணேசன் : (இல்லை, இல்லை) மூன் டையிலேயே இப்படித்தான் இருந்தது. இந்த உட்பாஸில் போட்டு ஒரு வாரம் ஆறேது. இப்பொழுது உட்பாஸை சிகில் இருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட காரியங்களை எல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மான்மை நங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் தொடர் கூட்டத் தைத் துவக்கி வைத்து ஆற்றிய உரையின் மீது நானும் என் கருத் தங்களை வழங்க விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் தன்னுடைய உரையில் இந்தியத் தலைமை அமைச்சராக விளங்கிய திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரியருடைய மறைவு குறித்து இரங்கல் தெரிவித் திருக்கிறார்கள். மறைந்த லால் பகதூர் சாஸ்திரியருடைய அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டி, தக்க முறையிலே இந்த மன்றம் நிர்மாணப் நினைவேற்றியிருக்கிறது. அப்போதே திராவிட முன் னேற்றக் கழகம் கொண்டுள்ள கருத்துக்களை நான் தெரிவித்தேன். லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுடைய மறைவு குறித்து, அவர் களுடைய பண்புகள், மனப்புகள் பற்றியும் அறிவு, ஆற்றல், திறன் கள் பற்றியும் மன்றத்திலுள்ள உறுப்பினர்கள் பலரும் எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களும் தெரிவித்தார்கள். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர், அனுதாபத் தீர்மானங்கள் வரும்போது எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் அழகு ஒழுகப் பேசுகிறார்கள், மற்றைய தோக்களில் பாராட்டுகள் இல்லை என்று பொருள் படக்குறிப்பிட்டார்கள். "Differences vanish in the face of death" என்று கூறுவார்கள். இறப்பின் முன்னிலையில் வேறுபாடுகள் மறை கின்றன. ஆகவே, மறைவுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும்போது, அவர்களுடைய அறிவையும், ஆற்றலையும், அருமையையும், பெருமையையும் புகழ்வதுதான் மரபு. ஆகவே, பாராட்டுதலுக் குரிய பண்புகளைப் பாராட்டுவதுதான் முறை. லால் பகதூருக்கும் எங்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடு, முண்பாடு, மாறுபாடு இவற்றை எடுத்துத் தெரிவிக்க நேரம் அது ஆகாது என்பதை நல்ல மரபு உள்ளவர்கள் உணர்வார்கள். ஆகையினால், அனுதாபக் கருத் துக்கள் தெரிவிக்கும்போது, வேறு வேறுபாடு இல்லை, என்று பொருள் இல்லை. மதிப்பது ஒன்று, கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்வது மற்றேன்று. பண்பை மதிப்பது ஒன்று; கொள்கையை, கோட்பாட்டை ஏற்றுக் கொள்வது மற்றேன்று. கொள்கை, திட்டங்கள் சம்பந்தமாக எதிர்க் கட்சிக்கு மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருந்தாலும், ஒருவருடைய பண்புகளையும், மாண்பு ளையும் பாராட்டுகின்ற, பாராட்டி, அனுதாபம் தெரிவிக்கின்ற நேரத்திலே, முரண்பட்ட, வேறுபட்ட, மாறுபட்ட கருத்துக்களைச் சொல்லுவது சரியல்ல என்றுதான் அவை நிறுத்தி வைக்கப் பட்டது. ஆகவே, அதைத்தான் அந்தக் கனம் உறுப்பினருக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய கவர்னர் பெருமான் தன்னுடைய உரையிலே புதிதாக வந்துள்ள தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அத்தகைய

[5th February 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கருத்துக்களுக்கு மாறுபட்ட கருத்து இல்லை என்பதைத் தெரி விக்க விரும்புகிறேன். யார் அடுத்த பிரதமராக வரவேண்டும் என்கிற முடிவைச் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு ஆளும் கட்சியை சார்ந்தது. ஜனநாயக மரபுப்படி, ஆளும் கட்சியினர் அவையின் முதல்வரை, தங்களுடைய தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரே முதல் அமைச்சராக இருக் கிறார்கள் என்பது மரபு. எனவே, யார் தேர்ந்தெடுக்கப்படு கிறார்கள் என்பது முழுக்க முழுக்க அவர்களுடைய பொறுப்பு. கிறார்கள் என்பது முழுக்க முழுக்க அவர்களுடைய பொறுப்பு. பிரதம அமைச்சர் தேர்ந்தெடுப்பதில், அவர் ஆன அல்லது பெண்ணு என்கின்ற பிரச்சினை, இந்தியாவின் தலைமை அமைச்சர் தேர்வில் அமையவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்பு கிறேன். எனினாலும், ஆண்களோ அல்லது பெண்களோ வர வேண்டியது என்பதைப் பொறுத்தல், இந்திய பிரதமர் வேண்டியது என்பதை அமைந்திருப்பது. ஆகவே யார் என்கின்ற தேர்தல் முறை வேண்டுமெனும், தேர்ந்தெடுக்க அந்த முறையில் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியதும் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியது யார் என்று தீர்மானிக்க வேண்டியதும் ஆளும் கட்சியினுடைய பொறுப்பு. ஆனால், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தபிறகு, அவர்களுடைய பணிகளைப் பார்த்து எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பார்கள். இதற்கு முன்னால், இந்தியாவின் தலைமை அமைச்சராக இருந்த பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் ஆட்சியின் போதும் எதிர்க் கட்சிகள் பாராட்டியும் இருக்கிறார்கள், கண்டனக் கணைகளைத் தெரிவித்தும் இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு, தலைமை அமைச்ச ராக இருந்த லால் பகதூர் சாஸ்திரி வந்த பிறகும் அவரைப் பாராட்டவேண்டிய வாய்ப்புகள் ஏற்படும்போது அவர்களுடைய செயல்களைப் பார்த்து பாராட்டுகளைத் தெரிவிக்க வேண்டிய போது பாராளுமன்றத்திலேயும், பொது மன்றங்களிலும் தெரிவித் தும், அவர்களுடைய குறைகளைக் காணவேண்டிய நேரத்தில் குறை காணும் அத்தகைய கருத்துக்களையும் எடுத்து வைத்திருக் கிறார்கள். இப்பொழுது தலைமை அமைச்சராக வந்திருக்கிற திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையாருக்கு கவர்னர் உரையில் "உலகத்திலேயே மிகப்பெரிய ஜனநாயக நாட்டின் பிரதம மந்திரி யாக அவருக்கும் பின் பதவியேற்றுள்ள ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி யாக அவருக்கும் பின் பதவியேற்றுள்ள ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி யாக அவருக்கும் இடம் அப்பதவி வகித்தவர்களின் உயர்ந்த அவர்களுக்கு இதற்கு முன் அப்பதவி வகித்தவர்களின் உயர்ந்த மரபுகள் வழிகாட்டியிருக்குமென்று" நம்பிக்கை தெரிவித்திருந் திருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அது சரியானதே. அப்படியே, இதற்கு முன்னால் பதவியில் இருந்த நேரு அவர்களுடைய, லால் பகதூர் அவர்களுடைய அத்தகைய உயர்ந்த பண்பாடு, மரபு வழிகாட்ட வேண்டும் என்கிற நம்பிக்கையில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. மேலும் அவர்கள், "இடர்மிகுந்த இந்த முக்கியப் பணியில் வெற்றி காலவேண்டுமென்பதில் நாம் அனைவருடைய நல்வாழ்த்துக் களும் அவருக்கு உரித்தாகுக" என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்வாழ்த்துக்கள் தெரிவித்துக்கொள்ளுவதில் அவர்களுக்கு நல்வாழ்த்துக்கள் தெரிவித்துக்கொள்ளுவதில் தீர்வு தவறில்லை. எதிர் நோக்கி இருக்கின்ற உணவுப் பிரச்சனையில் தீர்வு காண்பது, உற்பத்தியைப் பெருக்குவது, உணவு உணவும் உடுக்க உடையும், இருக்க இடமும் அளிப்பது, வேலை வாய்ப்புக்களை தருவது, இத்தனை முயற்சிகளிலும் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண் டிருக்கிற தலைமை அமைச்சருக்கு வெற்றி கிட்டவேண்டும் என்று

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th February 1966]

விரும்பி, அந்த அளவுக்கு நல்லாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் எல்லோருக்கும் பங்கு உண்டு. ஆகவே, செயல்கள் செல்லுகின்ற வகையில் பாராட்டுவதற்குரியவைகளுக்குப் பாராட்டுதல்களும், கண்டனத்திற்குரியவைகளுக்குக் கண்டனங்கள் கொடுப்பதும் செயல்கள் ஆற்றிச் செல்லும்போது காணவேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறது. நல் வாழ்வுக்கள் தெரிவிக்குப்போது, விரும்பும் எந்த வகையில் இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. அந்த வகையில் கவர்னர் உரையின் தன்மையை உணரக் காணப்பட்டிருக்கிறோம்.

கவர்னர் பெருமாலுடைய உரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை மூன்று முக்கியமான கருத்துக்கள். ஒன்று உணவுப் பிரச்சினை பற்றியது; ஒன்று மின்சார வெட்டு பற்றியது; மற்றொன்று நான் கூறும் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பற்றியது. இந்த மூன்று கருத்துக்களும் சிறப்பாக இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இதிலே விடுபட்டுப் போன கருத்துக்களை அவையின் உறுப்பினர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்து, அமைச்சர் அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, நல்லதொரு நிலையை உண்டாக்கவேண்டும் என்கின்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இந்த மன்றத்திலே எடுத்து வைத்தார்கள். விடுபட்டக் கருத்துக்களில் மிக முக்கியமான கருத்துக்கள் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை அமைச்சரவை கவனத்தில் கொள்ளுவதன் மூலம் நல்லதொரு முடிவைக் காண முடியும் என்று தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

உணவுப் பிரச்சினை மிக முக்கியமான பிரச்சினை என்பதை அனைவரும் உணர்ந்திருக்கிறோம். பத்வெட்டு ஆண்டு காலமாக திட்டக் களெல்லாம் திட்டி, செயல்படுத்தியும் வெற்றி காணமுடியவில்லை என்கின்ற கருத்து பரவலாகக் காணப்படுகிறது. இந்திய அரசும், மாநில அரசுகளும், ஒவ்வொரு திட்டமும் போட்டு, அந்த ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் தன்னிறைவு பெற்றுவிடுவோம், வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதிக்கு அதன்மேலும் அவசியமே ஏற்படாது என்று அந்தகைய உறுதி தந்து வந்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய உறுதி தந்து வந்திருந்தபோதிலும், தொடர்ந்து அத்தகைய முறைகளில் வெற்றி காண முடியாத அளவு இறக்குமதிக்கு அவசியம் இருக்கின்ற அளவுக்கு குழிநிலை இருக்கிறது என்றால், எங்கே கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்று கண்டு பிடிக்க வேண்டிய பொறுப்பு மாநில அரசுக்கு இருக்கிறது. திட்டங்களிலே கோளாறுகள் இருக்கின்றனவா, இலக்குகளை எதிர்பார்த்ததிலே கோளாறுகள் இருக்கின்றனவா, இந்த நாட்டின் உணவுப் பிரச்சினை அப்படியேதான் இருக்குமா, அப்படியேதான் இருக்கும் என்றால், வேறு வகைகளில் வசதிகளை பெருக்கிக் கொண்டு உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டிய கட்டத்திலே இருப்போமா

என்று காணவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. உலகத்திலே பல்வேறு நாடுகளைப் பார்த்தால், உலகத்தில் இருக்கின்ற அவ்வளவு நாடுகளும் உணவுப்பொருள்களைப் பொறுத்தவரை தன்னிறைவு அடைந்து விடவில்லை. பல நாடுகள் பிறவகைகளிலே வளங்கள் பலவற்றைப் பெற்று, வாய்ப்புக்களை பெருக்கி நாட்டின் வருமானத்தைப் பெருக்கி, தங்களுக்குத் தேவைப்பட்ட உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்வதன் மூலமாக, அந்த நாட்டிலுடைய இயற்கை வளங்கள் குன்றாத அளவுக்கும் குறையாத அளவுக்கும்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] 5th February 1966]

தங்களுடைய தன்னிறைவைப் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்க பொருளாதார வசதிகளை நிறைவுபெற அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தியாவைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, விவசாயப் பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாடு; விவசாயத்தை மிக முக்கியமாகக் கொண்டிருக்கும் நாடு; நூற்றுக்கு எண்பது பேர்கள் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாக அமைந்திருக்கிற ஒன்று. எனவே, இந்த அடிப்படையிலே இந்த நாடு தன்னிறைவு பெற முடியும். வேறு பல வகைகளிலே உற்பத்திப் பொருள்களைப் பெருக்கிப் பிற நாடுகளுக்கு அவைகளை அனுப்பி, அதன் மூலமாக இந்த நாட்டின் வருமானத்தைப் பெருக்கி, பிற வசதிகளைச் செய்து கொள்வதற்கு வாய்ப்புகள் அதிகம் இல்லை. தென்னக மாநிலங்களிலிருந்து ஆண்டுதோறும் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் பொருள்களினுடைய கணக்கைப் பார்த்தால், நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்புள்ள கணக்குப்படி, கிட்டத்தட்ட 200 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பொருள்கள் ஏற்றுமதி ஆகிறது என்றால், நான்கைந்து கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள உற்பத்திப் பொருள்கள்தான் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. மற்றபடி, விவசாய மூலப் பொருள்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட வேண்டிய அளவில் இருக்கின்றன. உற்பத்திப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்து, அதன் மூலம் வருமானத்தைப் பெருக்கி, அந்த வருமானத்தைக் கொண்டு அன்னிய செலாவணியை ஈடுகட்டி, உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்யக்கூடிய அளவிற்கு நிலைமை அமைந்திருக்கிறதா என்றால், அந்த அளவு அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லுவதற்கில்லை. இருக்கும் விவசாய வசதியைப் பெருக்கி உணவு கொள்ளவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த வகையில் போடப்படும் எந்தத்திட்டத்தைக் குறித்தும் உறுதி மொழி அளிக்கப்படுகிறதே தவிர, அந்த உறுதி மொழிகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைத்தான் மன்ற உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டையே நானும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கோளாறுகள் எங்கே இருக்கின்றன என்று கண்டு நிவர்த்திப்பதற்கான வாய்ப்பு இன்றையதினம் இல்லை. ஆண்டுக்காண்டு அன்னிய நாட்டிலிருந்து உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்தால்தான் மட்டுமல்லாமல், முடியும் என்ற அளவுக்கு இருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், எதிர்காலப் பிரச்சினையும் வளர்ந்துகொண்டதான் வருகிறது.

1947-ம் ஆண்டு இந்தியா விடுதலை பெற்ற நேரத்தில் ஜனத் தொகை 33 கோடியாக இருந்தது, 1951-ஆம் ஆண்டில் 44 கோடியாக மாறி, 1961-இல் 51 கோடியாக ஆகி, 1971-இல் கிட்டத்தட்ட 53 கோடி அளவுக்கு ஏறக்கூடும் என்ற அளவுக்குப் பொருளாதார நிபுணர்கள் இருக்கும் நிலையைக் கண்டறிந்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையைச் சமாளிக்கும்போது, ஆண்டுக்கு ஆண்டு இறக்குமதி அளவு அதிகமாகும் அளவுக்கு, இங்கே போட்டிருக்கும் திட்டங்கள் உருவான பலனைத் தரவில்லையே என்ற கருத்துத்தான் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். 1951-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1963-ஆம் ஆண்டு வரையில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மொத்த உணவுப் பொருள்களின் அளவைக் கணக்கிட்டால் கிட்டத்தட்ட 4 கோடி டன்னுக்குக் குறையாமல் அமைந்திருக்கிறது. இந்தியாவின் பற்றுக்குறைப் பொருளாதாரத்திற்குள்ளே தான்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] 15th February 1966

நாமும் அடங்கித் தீர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பற்றாக் குறைப் பொருளாதாரத்தின் மூலமாக ஏற்படும் விளைவுகளை நாமும் சேர்ந்து தாங்கித்தான் ஆகவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்று கவர்னர் அவர்கள் ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெறக்கூடிய நிலையில் தான் தமிழகம் அமைந்திருக்கிறது. ஆனால், பிற மாநிலங்களிலுடைய கஷ்டங்களுக்கும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும் அத்தகைய நிலைமை ஏற்படும் போதுதான், அவர்களோடு நாமும் அந்தக் கஷ்டங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம் என்று கணம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு முன்னால் நமக்குடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1947 முதல் இன்று வரை இந்தியாவில் இறக்குமதியாகியிருக்கும் உணவுப் பொருள்களின் விலை மதிப்பைச் செலவழித்து உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய கட்டத்திற்கு நாம் வந்திருக்கிறோம். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் கூட, போட்டிருக்கும் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாததற்குக் காரணம் என்ன, அதனுடைய இலக்கை அடைய முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத் துவக்கத்தில் கிட்டத்தட்ட 38 லட்சம் டன் உற்பத்தி அளவாக இருந்தது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உற்பத்தியினுடைய அளவு 53.14 லட்சம் டனாக உயரும் என்று நாம் எதிர்பார்த்தோம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 16.50 லட்சம் டன் அதிகமாகி கிட்டத்தட்ட 69.64 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகக் கூடும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

ஆனால், கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் பார்க்கும்போது, முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத் தொடக்கத்தில் ஏறக்குறைய 36 லட்சம் டன் அளவில் இருந்த உணவு நானிய உற்பத்தி 1964-65-ல் 58 லட்சம் டன் அளவிற்குத்தான் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் வந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களினுடைய விளக்கக் குறிப்பின்படி கிட்டத்தட்ட 70 லட்சம் டன் அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கவேண்டும். எதிர்பார்த்த அளவு அது. ஆனால், 58 லட்சம் டன் தான் நமக்கு இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. அப்பொழுது போட்ட திட்டம் நிறைவேறுததற்கு என்ன குறை இருந்தது? எந்தக் குறை அடிப்படையில் இந்த இலக்கை நாம் பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம்? அதே போன்று இப்பொழுது 16.50 லட்சம் டன் அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்ற இலக்கைப் பெற முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டறியவேண்டும் என்பதை இந்த வாய்ப்பில் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த நாட்டைப் பொறுத்திருக்கும் பொருளாதாரத்தைப் பெருக்கக்கூடிய தொழிற் துறை வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது விவசாயத் துறை தான். ஆகவே, உணவுப்

5th February 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில், இந்தத் தேவையை நிறைவேற்றாமல் இருப்பதற்கான அத்தனை கஷ்டங்களும் நீக்கப்பட வேண்டும்.

உணவுக் கார்ப்பரேஷனின் தலைவராக ஓராண்டு காலம் பணிபாற்றிவிட்டு, அதிலிருந்து விலகின திரு. பாய் அவர்கள், அண்மையில் பங்குளரில் நடந்த ஒரு கூட்டத்தில் பேசிய விவரம் பத்திரிகையில் வெளிவந்திருக்கிறது. அவர் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்றால், "இவ்வளவுக்கும் காரணம், திட்டங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் கொள்கை, ஐந்தாண்டுக்கு ஐந்தாண்டு கூட அல்ல, ஆண்டுக்காண்டு, அவ்வப்போது மாறுதல் பல ஏற்பட்டு அதில் ஒரு குழப்ப நிலை ஏற்பட்டதனால்தான் இது ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இதில் ஒரு சரியான நிலைமை ஏற்படவில்லை. ஆட்சியினர் தங்களுடைய தவறை உணர்ந்து திருத்திக்கொள்ள முன்வரவில்லை. இப்படிப்பட்ட பல காரணங்களால்தான் இத்தகைய விளைவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன" என்று அந்தத் துறையிலேயிருந்து ஓராண்டு அனுபவம் பெற்ற திரு. பாய் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

"The problem has been complicated by the ideology of the ruling party which refuses to admit mistakes and revise its Policies in the right direction. The vested interests of the ruling party stand in the way of growing wheat in the Gangetic Plain and the Congress is powerless to compel the people to switch back to food crops from the more profitable sugarcane."

என்ற அளவுக்குக் குற்றச்சாட்டை அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

அந்த வகையிலே பார்க்கின்றபோது, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் திட்டங்களின் மூலம் எந்த அளவுக்கு அதிலே நாம் எதிர்பார்த்த பலன் வந்தது என்று திட்டவட்டமாக நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த முயற்சிகளிலே செலவழிக்கப்படுகிற பலன் முழுவதும் விவசாயிக்குப் போய்ச் சேர்ந்ததா, சேரக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறதா என்பதில் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். மற்ற உறுப்பினர்கள் பலரும் இது பற்றிய கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திலும் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். கொள்முதல் பற்றியும், விநியோகம் பற்றியும், மற்ற வகைகளைப் பற்றியும் ஏற்படுகிற குளறுபடிகளை இங்கே மட்டுமின்றி, அண்மையில் நடந்த காங்கிரசுக் கட்சியினுடைய சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கூட்டத்திலே கூட, அமைச்சர்களிடத்திலே எடுத்துத் தெரிவித்ததாகப் பத்திரிகையின் செய்தி வந்ததை நான் கண்டேன். ஆகையால், அத்தனை பேரும் உணருகிறார்கள் அதிலிருக்கும் கோளாறுகளையும், குளறுபடிகளையும், அவற்றை நிவர்த்திப்பதற்கு அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகள் என்ன என்ன என்பதைப் பற்றியும் நாம் அறிந்து கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த வகையிலே உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்பதற்காக எடுக்கப்பட்டிருக்கிற நடவடிக்கைகள் உருவான பலனை எந்த அளவுக்குத் தந்தன என்பதைக் காணவேண்டும்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th February 1966]

விடுகளை மாற்றப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். எதற்காகச் சொல் கிறேன் என்றால்—புதிய கட்டடம், மேட்டுப் பகுதியில், விளைநில மாக இல்லாத பகுதியில் ஏற்படுத்தலாம். ஆனால் ஒரு வரம்பின்றி இப்படி—நிலம்பட விடிட்டுக்கொண்டுபோவது மிகுந்த ஒரு நெருக்கடி நிலைமையைக் காலப்போக்கில் ஏற்படுத்திவிடும். ஆகவே ஒரு வரம்பு கட்டி, அத்தகைய போக்கைத் தடுத்து நிறுத்த முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் தான் நாம் இந்தக் கொள்கையில் வெற்றிபெற முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் வெற்றிபெறவில்லை என்று பொதுமக்கள் கூடக் கூறவில்லை. காங்கிரஸ் தலைவர்களாலேயே போற்றப்படுகிற மிக உயர்ந்தவராகிய திரு. வினோபாஜி அவர்கள் மிகத் தெளிவாக, உருக்கமாகக் கூட ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

பிகார் பிரதேசத்தில் டால்மியா நகரில் அவர்கள் பேசும்போது மிகவும் மனம் நொந்து பேசியிருக்கிறார்கள்.

“மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்குப் பிறகும் வெளிநாட்டில் இருந்து உணவுப்பொருள் வரவழைக்க வேண்டியிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

விவசாய நாடான இந்தியாவில் முதலில் செய்திருக்க வேண்டியது குறைந்த பட்சம் உணவு பொதுமானதை உற்பத்தி செய்துவிட்டுப் பிறகு மற்ற எதையாவது செய்துகொள்வது என்பதாக இருந்திருக்கவேண்டும்.

வாரன்ஹேஸ்டிங்ஸ் (பிரிட்டிஷ் வைசிராய்) மீது கொண்டுவரப் பட்ட குற்றச்சாட்டுபற்றிய புத்தகம் என் நினைவிற்கு வருகிறது.

உணவு, கல்வி, பாதுகாப்பு ஆகிய மூன்று துறைகள் குறித்த வரையில் இந்தச் சர்க்கார் மீது அதுபோல குற்றம் சாட்டி வழக்குத் தொடரப்பட்டால் இந்தச் சர்க்கார் எங்கே செல்ல வேண்டிவரும்.

“It is very unfortunate that after three five-year plans the country should import food from abroad. The least they ought to have done in an agricultural country like India was to make her self-sufficient in food and then do anything else.

I am reminded of the book Impeachment of Warren Hastings. If this Government were to be impeached on these counts of food, education and defence, let go my fourth charge of ignoring the poor, where would it be?”

என்பதாகத் தெளிவுபட எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் குற்றச்சாட்டை சாதாரணமானதாக அல்ல, மிகப் பெரியதாக மதித்து இதனைக் களைவதற்குத் தக்க முயற்சி எடுத்துக் கொண்டாகவேண்டும்.

அடுத்து விற்பனை, கொள்முதல் ஆகிய பிரச்சினையைப் பற்றிப் பலரும் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே அரசாங்க அதிகாரிகளுக்காவது கொள்முதல் செய்வதில்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th February 1966]

முழு நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்று கேட்டால் இல்லை. அவர் கவிடத்தில் அந்த ஆற்றலாவது முழுக்க இருக்கிறதா என்று கேட்டால் இல்லை. அல்லது இன்றைக்கு அரசாங்கமே தக்கவர் களைப் போட்டு முழுக்க கொள்முதல் செய்கிறதா என்றால் இல்லை. இன்றைக்கு அரசாங்கமும் தங்கள் அதிகாரிகளைக்கொண்டு கொள் முதல் செய்கிறார்கள். தனி நபர்களும் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு—வேறு துறையில் திறமை இருக்கலாம். அது இல்லை என்பதாக இந்த நேரத்தில் நான் குற்றம் சாட்ட விரும்பவில்லை. ஆயினும் கொள்முதல் துறையில் பெயி கலெக்டர்கள், தாசில்தார்கள், ரெவின்யூ அதிகாரிகள் மாற்றலாகி வந்தவுடன் அந்த இடத்தில் உள்ள நிலைமையை உணர்ந்து கொள் ளாதவர்களாக, தங்களுக்கு அத்துறையில் உள்ள அறிவுக்குறைவு காரணமாக, கொள்முதல் துறையில் செய்கிற குறைபாடுகள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. உண்மையில் அரசாங்கம் இத்துறையில் உள்ள குறைபாடுகளைக் களைய வேண்டும் என்றால்—நெல் வியாபார துறையில் அனுபவம் உள்ளவர்களை அங்கங்கே ஏஜெண்டுகளாகப் பொறுப்பைக் கொடுத்து—எல்லா தானியங்களையும் அரசாங்கப் பொறுப்பிலேயே கொள்முதல் செய்ய தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டாக வேண்டும். அப்போதுதான் இத்துறையில் உள்ள குறைபாட்டைக் களைவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அடுத்து மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம், வட்டத்திற்கு வட்டம் சவுக்கிகளை—சாவடிகளை வைத்திருப்பதன் காரணமாக மக்களுக்கு ஏற்படுகிற தொல்லைகளைப் பலர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த மாநில உணவு தானியம் அடுத்த மாநிலங்களுக்கு கட்டுப்பாடு இல்லாமல் போவதைத் தடுப்பதற்கு எல்லைப்புறங்களில் சாவடிகளை வைப்பது பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. காரணம் பிற ராஜ்யங் களுக்கு நம்மால் கொடுக்கக் கூடிய உணவுப்பொருளை அரசாங்கச் சார்பிலேயே கொள்முதல் செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் பொறுப் பை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே கள்ளக்கடத்தலைத் தடுக்க எல்லைப் புறங்களில் சாவடி ஏற்படுத்தலாம். ஆனால், இந்த மாநிலத் திற்குள்ளேயே வட்டத்துக்கு வட்டம், மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் தானியப் போக்குவரத்தைத் தடுத்து நிறுத்த அவசியம் இல்லை. அரசாங்கம் இதுபற்றி கவனம் செலுத்தி நம் மாநில மக்களுக்கு சங்கடம் இல்லாதபடி தக்க சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஒரு பக்கத்தில் துணிப் பெருக்கத்தைப்பற்றிக் கவலைப் பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதேசமயம்—நான்கைந்து இடங்களில் கூற்று ஆலைகள் மூடப்பட்டு, தொழிலாளர் களும் வேலையற்று இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அந்தப் பிரச் சினையை விவாதிப்பதன் மூலமாக தீர்த்து உற்பத்தியை அவர்கள் துவக்க வழிசெய்யவேண்டும். பல மாதங்களாகவே கோவை மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே அரசாங்கம் இதில் நிரை மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்ற மில்களைத் திறப்பதில் மாகத் தலையிட்டு, மூடப்பட்டிருக்கின்ற மில்களைத் திறக்கச் செய்யவேண்டும், இல்லாவிட்டால் அரசாங்கமே பொறுப்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th February 1966]

பேற்றுக்கொண்டு அந்த நிலங்களை நடத்துவதற்கு முன்வந்து அவைகளை உடனடியாகத் திறக்கவேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

சோலம்-நெய்வேலி இரும்பு உருக்காலை திட்டம் பல ஆண்டுக்காலமாகவே எடுத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டு வருகிறது. அரசாங்கம் முழு முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அயல் நாட்டு நிபுணர்கள் வந்து பார்வையிட்டு நம்பிக்கை தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்ற கருத்து இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அண்மையிலே ஐப்பான் நிபுணர் குழு இங்கு வந்துபார்த்துவிட்டு, இரும்புத் தொழிற்சாலை நிறுவ்வதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது, வசதியிருக்கிறது, நெய்வேலி நிலக்கரியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற வகையிலே கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றிய கருத்துக்கள் பத்திரிகைகளிலும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது கூட நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது பத்திரிகைகளிலே வருகின்ற செய்திகளைப் பார்த்தால் ஐயப்பாடுகள் எழுகின்ற நிலைமையான ஏற்படுகிறது. அதற்குத் தகுந்த முறையிலே கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே கூட இதைப்பற்றி ஏதும் குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே இருக்கின்ற ஐயப்பாடுகளை முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலிலே போடப்பட்ட திட்டத்தின்படியே, அதனுடைய இலக்கை முன்பு நிர்ணயித்த படியே ஒன்றும் குறைக்காமல், திட்டமிட்டபடியே அதை நிறுவுவதற்கு முயலுவதென்று நான் அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இதற்குத் தங்களுடைய முழு ஆதரவையும் தரத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடன் பெறுகின்ற முறையில் இருக்கின்ற குறைபாடுகளைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே பல உறுப்பினர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். 5½ சதவிகிதம் வட்டியில் இந்த அரசாங்கம் 14 கோடி ரூபாய் வரையில் கடன் எழுப்பியிருக்கிறது. இதற்குக் கடனளிக்க வருகின்றவர்கள் தாமதமாகவே வருவார்கள், அப்படித்தான் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்துத்தான் தெரிவிக்கப்பட்டது. வசதியுள்ளவர்களிடத்திலிருந்து, கொடுக்கக்கூடியவர்களிடத்திலிருந்து இந்தக் கடன் பெறப்பட்டதா என்று பார்க்கின்றபோது பலர் வற்புறுத்தப்பட்டதாகவும், தொல்லைக்குள்ளாக்கப்பட்டதாகவும் பல குறைபாடுகள் இந்த மன்றத்திலே அமைச்சரவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குற்றச் சாட்டுகளை ஏற்கனவே பல உறுப்பினர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் இதைப்பற்றி விளக்கமாக எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். ஒருவர் 500 ரூபாய் தான் தர முடியும் என்று கூறினால், அவரிடம் 2,000 ரூபாய் 2,500 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர் கொடுக்கக்கூடிய 500 ரூபாயை மட்டும் வாங்கிக்கொண்டு பாக்கித் தொகைக்கு அவரிடம் ஒரு கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] 5th February 1966]

பாங்கின் மூலமாகப் பணத்தை பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். பாங்கிலிருந்து மாதத் தவணையாக 500 ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்று அவருக்கு நோட்டீஸ் வருகிறது. அப்படி 500 ரூபாய் அவர் செலுத்த முடியா விட்டால் உடனே அந்தப் பத்திரத்தை விற்று விட்டு பணத்தை வசூலிக்கின்ற நிலைமையில் பாங்குகள் ஈடுபட்டிருக்கின்றன. பிறகு திருப்பிப் பணத்தை அவருக்குக் கொடுக்கின்ற பொழுது அதிலிருந்து கழிவுத் தொகை, இன்னும் மற்ற செலவுகள் இவைகள் எல்லாம் போக மிச்சமுள்ள தொகையைத்தான் திருப்பிக் கொடுக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். வேலூரில் இருக்கின்ற பஞ்சாப் நேஷனல் பாங்கு சம்பந்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒருவர் கொடுத்தது 500 ரூபாய். அதற்கு பிறகு மேற்கொண்டு அவரிடம் பணம் வாங்க வேண்டுமென்று கருதி அவரிடம் கையெழுத்து வாங்கிக் கொடுத்து ரூபாய் 1,500 பாங்கிலிருந்து பெற்றுக் கொண்டார்கள். பாங்கிலிருந்து 500 ரூபாய் மாதத் தவணை கொடுக்கவேண்டுமென்று அவருக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டது. அவர் கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னதால் அந்தப் பத்திரத்தை 1987½ ரூபாய்க்கு விற்றுவிட்டார்கள். பிறகு அவருக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கின்றபோது போஸ்டேஜ் செலவு இவைகளுக்காக ரூ. 47.30 காசு இன்னும் மற்றச் செலவுகள் எல்லாம் போக அவருக்கு ரூ. 317.50 காசுகள்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் 500 ரூபாய் செலுத்தியதற்கு ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக அவருக்குத் திருப்பி கொடுக்கப்பட்டது ரூ. 317.50 தான். ஆகவே ஒரு மாதத்தில் அவருக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு 183 ரூபாய் சில்லரை. இந்தத் தொகை அரசாங்கத்திற்கும் பயன்படவில்லை. தனிப்பட்டவர்களுக்கும் பயன்படவில்லை. இந்த நிலை பரவலாக இருக்கிறது என்பதற்குச் சான்றாகக் கூறவேண்டுமென்றால் பாங்குகள் இந்த நோட்டீஸ்களையெல்லாம் அச்சடித்தே வைத்திருக்கிறார்கள். நோட்டீஸ்களைப் பார்த்து நம்பர், எக்ஸ்சன்ஸ், டிமாண்ட், லோன் அக்கவுண்ட் நம்பர், எக்ஸ்சன்ஸ் 5½ சதவிகிதம் மதராஸ் லோன், 1977 அன்று அச்சடித்தே வைத்திருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் அதிகமான பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்கிறபொழுது அவர்களுக்குக் கட்டுப்படவேண்டிய நிலைமையில்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே கொடுக்க இயலாதவர்களைக் கஷ்டப்படுத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்படாமல் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் இதை முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு, பார்வைக்கு வைக்க விரும்புகிறேன். பத்திரங்களையும் தரத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆகவே இதற்குத் தக்க கவனம் செலுத்துவதின் மூலமாக கட்டாயப்படுத்தித் தொல்லை தராத அளவுக்கு நிலைமையைச் சீர்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்தை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சினிமாவும் நமக்கும் போர் மூண்ட காலத்தில் இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அதன் காரணமாகப் பாதுகாப்பு முயற்சிகளுக்கு வலுவூ கொடுக்கவும், வழக்குமன்றங்களுக்குச் சென்று ஒவ்வொன்றுக்கும் பரிசாரம்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th February 1966]

எடுத்துச் சொல்லி, ஆகவே போர்டுக்கும் இந்த பிரச்சினைக்கும் உள்ள பொறுப்பை மட்டும் சொல்லி, இந்த அறிக்கையை அவர்கள் முடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

A scrutiny of these records revealed that the Board had acted on the valuation approved by the Collector of Madras which was based on the Tahsildar's report.

என்ற அளவிற்கு எடுத்துச் சொல்லி அக்கவுண்டென்ட்-ஜெனரல் அவர்கள் கொடுத்த குறிப்பையும் அந்த அறிக்கையில் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், மின்சார போர்டு சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டுத்தான் இந்தப் பிரச்சினையில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நிலத்தை வாங்கக் கூடிய பிரச்சினையில் மின்சார போர்ட் முறைப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லி பிரச்சினையைத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் முடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மின்சார போர்ட் இதுபற்றிய பிரச்சினையை அவர்கள் இலாகாவிலிருந்து மற்றொரு இலாகாவிற்குத் தள்ளுகிறது என்று சொல்லலாமே தவிர, இதிலிருந்து மின்சார போர்ட் விடுபட்டுக் கொள்கிறது என்று சொல்லலாமே தவிர அல்லது அதைத் தாங்குகிற தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் விடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் பின் ரெவின்யூ அமைச்சர் அல்லது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இப்பிரச்சினையில் ஈடுபட வேண்டிய கட்டம் இந்த அறிக்கையின் மூலம் ஏற்படுகிறது. இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் அதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எருக்கஞ்சேரியில், பேசின் பிரிட்ஜுக்கு அருகாமையில் 400 கிரவுண்ட்ஸ் மின்சார போர்டில் வேலை செய்பவர்களுக்கு குடியிருப்பு இடம் கட்டுவதற்காக வாங்கப்பட்டது. 1963-ம் ஆண்டு வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. 1963 ஆகஸ்ட் திங்களில் 4,68,873 ரூபாய்க்கு மின்சார போர்டால் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை எப்படி வாங்கினார்கள் என்று கேட்கும்போது அதை கலெக்டரின் சிபார்சின் பேரில்தான் வாங்கினோம் என்று போர்டார் இப்போது அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலம் எப்படி இருந்திருக்கிறது என்று பார்ப்போமானால் அந்தப் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டபோதே எதிர்கட்டித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்தது போல் கே. டி. ஜானகிராம், எஸ். என். பலராமன் இவர்கள் 27-3-1963-ல் அவற்றை 1,90,000 ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அவ்விடத்தை வாங்கவேண்டுமென்று 1962-ம் ஆண்டு மே மாதம் போர்டார் முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி முயற்சி செய்து 1962 மே திங்களில் அதை வாங்குவது என்ற முயற்சியை போர்டார் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்தகைய நிலையில் அந்த நிலத்தின் விலை எவ்வளவு, அது எவ்வளவு பெறுமானமுள்ளது என்று போர்டார் எக்ஸ்ப்ளூட்டிவ் என்ஜினியர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் கொடுத்த பதில், ஏ. ஜி. ரிப்போர்ட் படி, க்ரவுண்ட் 500 ரூபாய் அளவிற்கு விலை பெறுமானம் உடையது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிலத்திற்கு உரியவர்கள் எவ்வளவு சொன்னார்கள் என்று கேட்கிறபோது அவர்கள் 1,500 ரூபாய் சொன்னார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ரூப்பரின் டென்டிங் என்ஜினியர் இதை வாங்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் எக்ஸ்ப்ளூட்டிவ் என்ஜினியர் க்ரவுண்ட் 500 ரூபாய் பெறுமானம் பெறும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] 5th February 1966]

நிலத்திற்கு உரியவர்கள் 1,500 ரூபாய் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே கலெக்டர் மூலம் கண்டறிய, மார்கெட் நிலவரத்தை கண்டறிந்து கூறும்படி கலெக்டரை மின்சார போர்ட் கேட்டுக்கொண்டார்கள். 1962 ஆகஸ்ட் திங்களில் கலெக்டர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். கலெக்டர், தாசில்தார் ஆகிய கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். க்ரவுண்டுக்கு 1,200 வர்கள் மூலம் விலை மதிப்பு செய்யப்பட்டது. க்ரவுண்டுக்கு 1,200 வர்கள் மூலம் விலை மதிப்பு செய்யப்பட்டது. சிபார்சு செய்திருக்கிற ரூபாய் வைத்து வாங்கலாம் என்று சிபார்சு செய்திருக்கிற கலெக்டர். கலெக்டர் சிபார்சு செய்தது நவம்பர் 1962-ல் ஆனால் 1963 மார்ச்சில் 27-3-1963-ல் கே. டி. ஜானகிராமும், எஸ். என். பலராமனும் வாங்கியது 1,90,000 ரூபாய்க்கு. அப்போதே மின்சார போர்ட் தீர்மானம் எடுத்திருக்கிறது. இதில் போர்டார் 4,80,000 ரூபாய்க்கு அந்த 400 க்ரவுண்ட் நிலத்தை வாங்க முடிவு செய்தது மார்ச், 1963-ல். 27-3-1963-ல் கே. டி. ஜானகிராமும், எஸ். என். பலராமனும் அந்த 400 க்ரவுண்டை வாங்கிய ரூபாய்க்கு 1,90,000 ரூபாய்க்கு. ஆனால் 1962-ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களில் க்ரவுண்ட் 1,200 ரூபாய் என்று வாங்கலாம் என்று கலெக்டர் சிபார்சு செய்திருக்கிறார். பிறகு 1963 மார்ச் திங்களில் 4,80,000 ரூபாய்க்கு அவற்றை வாங்கலாம் என்று மின்சார போர்ட், கலெக்டர் சிபார்சின் பேரில் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. இப்படி 4,80,000 ரூபாய்க்கு வாங்கலாம் என்று போர்ட் தீர்மானித்தது. அவர்கள் 1,90,000 ரூபாய்க்கு வாங்கியதற்கு முன்பு அல்லது அதற்கு பிறகு என்று தெரியவில்லை. அதாவது 27-3-1963-க்கு முன்னர் அல்லது அதற்கு பின்னர் என்று தெரியவில்லை. இதில் மார்ச் 1963-ல் என்றுதான் இருக்கிறது. தேதி தெரியவில்லை, குறிப்பிட்டபடவில்லை. 27-3-1963-ல் ஒரு பார்ட்டி 1,90,000 ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்னால் 1962 நவம்பரில் 1,200 ரூபாய்க்கு வாங்கலாம் என்று கலெக்டர் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். மார்ச் 1963-ல் மின்சார போர்ட் 4,80,000 ரூபாய்க்கு வாங்கலாம் என்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறது. தீர்மானம் நடைபெறும்போதே 1,90,000 ரூபாய்க்கு இரண்டு பேர்கள் வாங்கியிருக்கிறார்கள். 1,90,000 ரூபாய்க்கு வாங்கிய அந்த நிலம் நான்கு மாத காலம் சென்றபிறகு 4,80,000 ரூபாய்க்கு போர்டால் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர்களின் கவனத்திற்கு இது வராமல் இருந்திருக்கலாம், அமைச்சரவையின் கவனத்திற்கும் வராமல் இருந்திருக்கலாம். ஆகவே இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் நிகழ்ந்தால் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பதின் மூலம் இப்படிப்பட்ட பல குறைபாடுகள் மற்ற இடங்களில் ஏற்படாமல் தடுக்க வழி ஏற்படும். கீழ் மட்டத்தில்—கலெக்டர் ஆபீஸ் மட்டத்தில் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 27-3-1963-ல் 1,90,000 ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதே மார்ச் மாதக்கிலேயே 4,80,000 ரூபாய் கொடுத்து வாங்குவதற்கு தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். பொது மக்களின் கவனத்தைக் கவரக்கூடியதாக இருக்கிறது இது. ஆகவே உள்ளபடியே யார் இந்தக் குற்றத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்ற நிலையை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மின்சார போர்ட் தன்னைப் பொறுத்தவரையில் விடுபட்டுக் கொண்டு விட்டது. அக்கவுண்டென்ட்-ஜெனரல் அவர்கள் சொல்கிறபோது குறிப்பிட்டிருப்பதாவது,

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [5th February 1966]

'Since the specific sanction of the Government was required for the Collector to acquire the lands through Land Acquisition Proceedings for housing purposes within Municipal Limits, the Electricity Board authorised the direct purchase of the land subject to the condition that the title to the lands was got duly verified by the Legal Adviser in consultation with the Collector of Madras and the sale executed through the Legal Adviser. The title deed was got examined by the Legal Adviser and the sale deed was executed in August 1963 and payment was made. The transaction is within the competence of the Madras State Electricity Board under section 12 of the Electricity (Supply) Act, 1948.'

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சட்டத்திற்கு உட்பட்டு வாங்கி னோம். கலெக்டரை கேட்டோம். அவர்கள் சொன்னபடிதான் கொடுக்கிறார்களே என்று இதிலிருந்து அவர்கள் விடுபட்டுக் கொள்கிறார்கள். எந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இதை நிறைவேற்றினார்கள்? கலெக்டர் சிபார்சுக்குப் பிறகு எப்படி அந்த இரு வருக்கும் 1,90,00 ரூபாய்க்கு விற்கப்பட்டது பின்னர் அதை போர்ட் வாங்கும்போது 4,80,000 ரூபாய் என்று எப்படி மதிப்பீடு செய்யப் பட்டது? இந்தப் பிரச்சனையில் தக்க கவனம் செலுத்தி, முழு அக்கரையும் செலுத்தினால், இப்படிப்பட்ட தவறுகள் இனி ஏற்படாமல் இருக்க வழி ஏற்படும். இதில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தி முழு விவரத் தையும் கண்டறிந்து குற்றம் செய்தவர் அரசாங்க அதிகாரியாக இருந்தால் அவர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பதன் மூலம் இம்மாதிரி குறைபாடுகள் இனி ஏற்படாது இருக்க வழிவகை செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நிர்வாகம் செம்மையாக இருக்கக்கூடும். இப்படிப்பட்ட நிலைமையிலிருந்தால் ஒரு தவறு மற்றொரு தவறுக்கு காரணமாகி பல்வேறு தவறுகள் பல்வேறு துறைகளில் ஏற்பட வழி ஏற்படும். நல்ல நோக்கத்தோடு நிறைவேற்றம் சட்டங்களை இந்த மன்றம் செய்தாலும் கூட நடைமுறைப்படுத்தும்போது தவறுகள் ஏற்படாதவாறு பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். பொதுமக்களின் வரிப்பணத்தைக் கொண்டு அவர்கள் நோக்கம் ஈடேறும் வகையில் அதைப் பயன்படுத்தும் போது இடையில் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வளர்ந்து போனால் ஒரு தவறு மற்றொரு தவறுக்கு காரணமாகி அமைச்சரவையையும் மீறி, அமைச்சர்களையும் மீறிச் செல்கிற அளவிற்குத்தான் நிலைமை ஏற்பட முடியும். இது மிகத் தெளிவான பிரச்சனை. ஆகவே இதில் கவனிப்பீட்டு ஒரு முடிவு காணவேண்டும். ஆகவே நல்லமுறையில் சிந்தித்து நல்லதொரு சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டுமென்று முதல் அமைச்சர் அவர்களை நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்ற பல பிரச்சனைகளைப் பற்றிக் கூறும்போது நான்காவது திட்டத்தில் அவற்றை எல்லாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். அதுபற்றி விரிவாகச் சொல்வதற்கு நிகிநிலை அறிக்கை வரும் போது அகற்குரிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. மாநில வாரியா கவும். இந்தியா அளவிலும் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தந்த மாவட்டங்கள் அளவிலும் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] 5th February 1966]

எல்லா மாநிலங்களுக்கும் பரவலான வாய்ப்பு கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். எல்லா மாவட்டத்திலும் தொழில்கள்பெருக வாய்ப்பு ஏற்படுத்தி மக்களின் வாழ்க்கை வசதியைப் பெருக்குவதற்குள்ள திட்டங்கள் தீட்டப்படவேண்டும். அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கும் அளவிற்கு தொழில் வளர்ச்சித் திட்டங்களை மேற்கொண்டு ஆங் காங்குள்ள இயற்கை வாய்ப்பு வசதிகளைப் பயன்படுத்தி, ஆங்காங் குள்ள கனி வளங்களைப் பயன்படுத்தி மாவட்ட வாரியாக திட்டங் கள் தீட்டப்படவேண்டும். மாவட்டங்கள், வட்டங்கள் என்ற முறை யில் ஒன்றுக்கொன்று முரண்படாத வகையில் திட்டங்கள் ஒன்று பட்டு வாக்கூடிய முறையில் அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். குறிப் பாக சில மாநிலங்களை சேர்த்து 'ரீஜனல்' என்ற அளவிற்கு தென்னக மாநிலங்களை எல்லாம் சேர்த்து, கிடைக்கின்ற மொத்த பலனை அந்த மாநிலங்கள் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் அமைத்துக் கொள்வதும் சிறப்பாக இருக்கும். ஆந்திரம், கோளம், கன்னடம், தமிழ்நாடு என்ற இந்த நான்கு மாநிலங்களும் சேர்ந்து 'ரீஜனல்' என்ற அளவில் ஏதாவது திட்டமிட்டாலும், அந்த அடிப் படையிலேயே இந்தியாவிலுள்ள எல்லா மாநிலங்களையும் சேர்த்து ஐந்து மண்டலங்களாக எடுத்து பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன—அந்த முறையில் திட்டங்களை போடும் போது, தண்ணீர் வசதி, இயற்கை யான வசதிகள்; போக்குவரத்து வசதி இவைகள் எல்லாம் சேர்ந்து அமைத்திருக்கின்ற மாநிலங்கள் ஒன்றுக்கொன்று உதவிசெய்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். முக்கியமாக வீணாகின்ற தண்ணீரை எடுத்து தேவைப்படுகின்ற பிற மாநிலங்களுக்கும் கொடுக்கலாம். அதே போன்று அதற்கு மாற்றுப் பண்டமாக மின்சாரத்தை கொடுக்கலாம். இப்படி மண்டலத்திற்குள் ஒன்றுக் கொன்று பிணைந்து, அதே போல் இந்தியா முழுவதிற்கும், பல மண்டலங்களுக்கும் திட்டமிட்டு, ஒரே சங்கிலித் தொடராக திட்டங்களைப் போடுவதின் மூலமாக 4-வது திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த முடியும் என்று கருதுகிறேன். அதிலும் முக்கியமாக நான்காவது திட்டத்தின் முதலாண்டில் செய்யப்பட வேண்டிய வேலைகள், எந்த விதமான வெட்டின் காரணமாக வேலை வேண்டிய வேலைகள், எந்த அளவில் அரசினர் பார்த்துக்கொள்ள கள் பாதிக்கக் கூடாத அளவில் அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தங்கள் குறை வேண்டும். இன்னும் பல அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தங்கள் குறை அமைச்சர்களின் கவனத்திற்கு வராத பல குறைகளை இங்கு எடுத்துக்கூறலாம் என்ற முறையில் இந்த மன்றத்தில் பல கருத் துக்களையும், கோரிக்கைகளையும் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றில் எல்லாம் தக்க கவனம் செலுத்தி தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள் கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சாபாநாயகர் அவர் களை, கவர்னர் உரை மீது நடைபெற்ற இந்த விவாதம், கவர்னர் அவர்கள், எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தார்களோ, அந்த முறையில், மிகவும் சுமுகமான முறையில் நடைபெற்றது. அதற்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியையும், திருப்தியையும் தெரிவித் துக்கொள்வதோடு, இது எல்லோருக்கும் பெருமையளிக்கக்கூடிய

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

தாக இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வெளியிடங்களில் என்னென்ன நடைபெறுகிறது என்பதைப் பத்திரிகைகளில் பார்க்கின்றோம், அதே நேரத்தில் இங்கே முன்பு என்ன நடைபெற்றது என்பதை இப்போது நினைவுபடுத்திக் கொள்ளக் கூடாது. இவற்றையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் இப்போது நடைபெற்ற விவாதம் நமக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. அதோடு மற்றவர்களுக்கும் இது வழிகாட்டியாக இருக்கும் என்பதைக் கனம் உறுப்பினர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள்.

கவர்னர் அவர்கள் சட்டமன்றக்கூட்டு மன்றத்திற்கு வருவது, வந்து உரையாற்றுவது அவசியமா என்று சிலர் எண்ணுகின்றார்கள். நாம் சில சம்பிரதாயங்களை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றோம். கண்ணை மூடிக்கொண்டு இந்த சம்பிரதாயங்களை நாம் ஏற்றுக்கொண்டு நிறைவேற்றவில்லை. நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற சம்பிரதாயம், லண்டனிலுள்ள 'மதர் ஆஃப் பார்லிமெண்ட்' வைத்துக்கொடிருக்கின்ற சம்பிரதாயம். அங்கே மன்னரோ அல்லது ராணியோ உரையாற்றுகிறார்கள். இது அங்கே ஒரு சம்பிரதாயமாக இருந்து வருகிறது. இங்கே மன்னர் ஆட்சி இல்லையென்றாலும், ஜனநாயகம் நடைபெறுகிறது என்றாலும் சில பொறுப்புள்ள காரியங்களைக் கவனிப்பதற்கு கவர்னர், அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி நியமிக்கப்படுகிறார். இவ்விதம் நியமிக்கப்படுகின்ற கவர்னர், லண்டனில், 'மதர் ஆஃப் பார்லிமெண்ட்டில்' எப்படி நடைபெறுகிறதோ அதே போன்று இங்கும் உரை நிகழ்த்துவதை ஒரு சம்பிரதாயமாக நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது கூட ஒருசிலர், கவர்னர் வந்து எதற்காக உரை நிகழ்த்த வேண்டும்? இந்த முறையை நிறுத்திவிட்டால் என்ன? என்று கேட்கிறார்கள். கவர்னர் அவர்கள், இந்த மன்றத்திற்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி ஒரு தலைமை ஸ்தானம் வகிக்கிறார் என்றால் அத்தகைய கவர்னர், இந்த மன்றத்திற்கு வந்து, மன்ற உறுப்பினர்களைப் பார்த்து, ஆண்டுக்கு ஒரு முறை உரையாற்றுவது—தொடர்பு கொள்வது—அவசியம் தான், வரவேற்கக் கூடியது தான் என்பதை மன்ற உறுப்பினர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்த வகையில் கவர்னர் அவர்கள் மன்ற உறுப்பினர்களை சந்தித்து உரை நிகழ்த்துவதை யாரும் வேண்டாம் என்று கூற மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல, இந்த விவாதத்தில் நான் கவனித்தது, சாதாரணமாக வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது நடைபெறுகின்ற விவாதத்தில் கூறுவது போன்று குறைகளையும், குற்றங்களையும் குற்றச்சாட்டுகளையும் கோரிக்கைகளையும் உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். இரண்டுக்கும் அதிகமான வித்தியாசம் ஒன்றுமில்லை என்றிருந்தாலும் கூட, ஒரு முறை, அல்லது இரண்டு முறை நாட்டுப் பிரச்சனைகளைப் பற்றி, தங்களுடைய தொகுதிப் பிரச்சனைகளைப்பற்றி, பொதுவான பிரச்சனைகளைப்பற்றி எடுத்துக் சொல்வது—ஒரு முறைக்கு பதில் இரண்டு முறையாக எடுத்துக்கொள்வது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது தான். அதிலும் சுதந்திராக கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியபடி, வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்கு முன்பே இது அமைகின்றது—இதற்குப் பின்னால் தான் வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்படுகிறது. ஆகவே வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் சில திரு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

தங்களைச் செய்து கொள்வதற்கு இது வாய்ப்பு அளிக்கிறது. உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. அவைகளை ஆராய்ந்து வரவு-செலவுத் திட்டத்தில்—அது பற்றி ஆலோசிப்பதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. இப்போதே வரவு-செலவுத் திட்டம் எல்லாம் தாயாராகிவிட்டது என்று கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நினைக்கின்றார்கள். அப்படியல்ல. எப்போது வேண்டுமென்றாலும் மாற்றிக்கொள்ளலாம். அதாவது இம்மாதம் 26-ம் தேதி 10½ மணிக்கு இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படுவது வரையிலும் மாற்றிக் கொள்ளலாம். அதற்குரிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால், கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல் சேர்க்கப்படும் என்றோ, அல்லது என்னென்ன விடப்படும் என்றோ நான் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று சொல்வதற்கு கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு உரிமையிருக்கிறது. ஆனால் வரவு செலவுத் திட்டம் இந்த சபையில் 26-ம் தேதி 10½ மணிக்கு சமர்ப்பிக்கப்படும் வரையிலும் அதில் அப்படிச் செய்வேன், அல்லது இப்படிச் செய்வேன் என்று சொல்வதற்கு எனக்கு உரிமை கிடையாது. அவ்விதம் நான் கருத்துத் தெரிவிப்பேன் என்றால் அது உரிமைப் பிரச்சனையாகிவிடும். அதையும் கனம் உறுப்பினர்கள் உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மற்றொன்று கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். அவர்கள் கூறிய குறைபாட்டில் எனக்கும் பரிபூரண அனுதாபம் உண்டு, 'நிரந்தரமாக இருக்கின்ற கவர்னர் இன்னும் இந்த மன்றத்திற்கு வரவில்லையே' என்று கூறினார்கள். அவர்கள் வேண்டுமென்றே வரவில்லை என்று யாரும் நினைக்க மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு உடல் நிலை காரணமாகத் தான் வர முடியவில்லை. அதிலும் கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற வறுத்தம் எனக்கும் உண்டு. அவர்களுக்கு இருக்கின்ற தற்காலிக முடியாத காரணங்களினால் தான் வரவில்லை. நிரந்தரமாக இருக்கக்கூடிய கவர்னர் பணியாற்ற முடியவில்லை என்றால் தற்காலிகமாக நியமிக்கப்படுகின்ற கவர்னர் பணியாற்றுவது என்பது ஒரு சம்பிரதாயம். இல்லையென்றால் இதற்கென்று புதிதாக கவர்னரைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். அது பெரிய பிரச்சனையாகிவிடும். ஆகவே, கவர்னர் ஆற்றும் பணியைத் தற்காலிக கவர்னர் ஆற்றவேண்டும் என்கிற முறையில் தான், அந்த சம்பிரதாயத்தில் தான் இங்கும் உரை நிகழ்த்தப்பட்டது. பிரதம நீதிபதியாக இருப்பவர் தற்காலிக கவர்னராக இருப்பது தான் பல இடங்களிலும் நடைபெற்று வருகிறது. இவ்விதம் அடிக்கடி உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி அவர்கள், தங்கள் வேலையை விட்டுவிட்டு வேறு பணியைப் பார்ப்பது நல்லதல்ல என்பதில் எனக்கும் கூட கிருப்தியாகயில்லை. ஏதோ ஒரு முறை வந்தால் நல்லது, கிருப்தியாகயில்லை. நீதிபதியின் பணி பாதிக்கப்படலாம் கவர்னராகப் போவதால் நீதிபதியின் பணி பாதிக்கப்படலாம் என்கிற கருத்தை நாம் புறக்கணிக்கமாட்டேன். ஆனால் உயர்நீதி மன்றத்திலுள்ள நீதிபதிகளைப் பொறுத்தவரை, இப்படி ஒரு குறை ஏற்பட்டால் கூட, அவற்றைச் சமாளித்து நம்பிக்கை இருக்கிறது. பாலனம் செய்வார்கள் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. மற்றொரு சூட்சுமமான கருத்தை கனம் எதிர்க்கட்சித் துணை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

இடமில்லை. அதை விட்டு விட்டார்கள். சேலம் உருக்கு ஆலை வரும் என்ற நம்பிக்கை இல்லை. ஆகவே தான் கவர்னர் பெருமான் அதைப்பற்றிக் கூறவில்லை என்று நினைப்பதற்குக் கொஞ்சம் கூட இடமில்லை.

விலைவாசிப் பிரச்சனையை ஓராண்டு, இரண்டு ஆண்டுகளில் தீர்த்து விட முடியாது. அந்தப் பிரச்சனை இந்த நாட்டில் மட்டும் அல்ல, பல நாடுகளிலும் இருக்கிறது. விலைவாசியைப் பற்றி ஒரு முறை குறிப்பிடப்பட்டது. தொடர்ந்து அதில் கவனம் செலுத்தப் பட்டுத் தான் வருகிறது. உரையில் விலைவாசியைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஓரளவுக்கு விலைவாசி குறைந்திருக்கிறது என்று தான் சொல்லியிருப்பார் கவர்னர் அவர்கள். இப்பொழுது இருக்கிற புள்ளிவிவரப்படி மொத்தமாகப் பார்த்தால் ஒரு ஆண்டில் 10 பாயிண்டு அதிகப்பட்டிருக்கிறது என்பதாகத் தான் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நாம் புள்ளிவிவரத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், பல பொருள்களின் விலை குறைந்திருக்கிறது, சில பொருள்களின் விலை அதிகமாகியிருக்கிறது. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் கொடுத்து எவ்வளவு குறைந்திருக்கிறது என்று கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே கூறவேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது சரியல்ல. விலைவாசிப் பிரச்சனை இருக்கிறது. அது தொடர்ந்து அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்து வருகிற பிரச்சனை. மாநில அரசாங்கம் மட்டுமல்ல, மத்திய அரசாங்கமும் சேர்ந்து கவனம் செலுத்த வேண்டிய ஒரு பிரச்சனை.

மற்றொன்று, உணவுப் பிரச்சனை; உற்பத்தி பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குப் போவதற்கு முன்பு பூர்வாங்கமாக கவர்னர் உரையைப் பற்றி மற்றொரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது தான் மொழி பெயர்ப்பைப் பற்றியது. முதல் நூலா, வழி நூலா என்ற பிரச்சனையெல்லாம் நான் கையாள முடியாது. எனக்கு அவ்வளவு ஆற்றல் இல்லை. நான் அதிகமாகப் படித்தவன் அல்ல. அதிகமாகப் படித்தவர்களுக்கு அதை விட்டுவிடுகிறேன். கனம் சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட அதைக் கையாளுவதற்குக் கொஞ்சம் தயங்கினார்கள். ஆனால், மொழி பெயர்ப்புப் பற்றி எனக்கு நீண்ட காலமாக கவலை உண்டு; மொழி பெயர்ப்பு நன்றாக இருக்கவேண்டும், தவறுதல் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்பது தான் கவலை. இது விஷயத்தில் எனக்குக் கொஞ்சம் அகம்பாவம் கூட உண்டு. சாதாரணமாக இல்லை. ஆனால், மொழி பெயர்ப்பதிலே நான் கொஞ்சம் நன்றாகச் செய்வேன். பள்ளி மாணவனாக இருந்ததிலிருந்தே, கல்லூரி மாணவனாக இருந்த காலத்திலிருந்தே எனக்கு இதுபற்றி அகம்பாவம் இருந்திருக்கிறது. மொழி பெயர்ப்பை அச்சிடுவதற்கு முன்பு கவனிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும்பொழுதெல்லாம்—அவகாசம் தான் இல்லை, எல்லா பொழுதெல்லாம் என்னால் கூடிய அளவுக்கு திருத்தாவதும் உண்டு. வேறு இடத்திலே சொன்னதுபோல, வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கும் பொழுது சில சமயங்களிலே முதலிலே தமிழில் ஆக்கி, அதை ஆங்கிலத்தில் பின்னால் மொழி பெயர்த்துக் கொள்வதும் உண்டு. சில சமயங்களில் முதலில் ஆங்கிலத்தில் ஆக்குவதும் உண்டு. வெல்லாம் சௌகரியத்தைப் பொறுத்தது.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] 5th February 1966]

இதிலெல்லாம் ஒரு விதி வைத்துக்கொள்வதில் பயனில்லை. கருத்துத் தான் சீராகத் தெரிவிக்கப்படவேண்டும். தெரிவிக்கப் படுகிற கருத்தில் மாறுதல் இருக்கக்கூடாது. மொழி பெயர்ப்பு விஷயத்திலே போதிய கவனம் செலுத்தப்பட்டுக்கொண்டு தான் வருகிறது. இதிலே வேண்டுமென்று செய்வது ஒன்றுமில்லை. மொழி பெயர்ப்பது ஒரு ஆற்றல். சாதாரண பேச்சைக் கூட மொழி பெயர்ப்பது உண்டு. நான் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு தமிழர் பேசிய ஆங்கிலப் பேச்சை தமிழிலே மொழி பெயர்த்திருக்கிறேன். அந்தக் காலம் வேறு. இப்பொழுது அதிலே கூட எனக்கு ஒரு அகம்பாவம் உண்டு. ஆங்கிலத்தில் பேசியதை கருத்து சிதையாமல் அப்பொழுதே உடனுக்குடன் மொழி பெயர்க்க வேண்டும். காலம் சென்ற பிரதம மந்திரி திரு. ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் பிரசங்கம் செய்யும்பொழுது வேகமாகப் பேசுவார்கள். அவர்கள் பிரசங்கம் செய்யும்பொழுது சொல்லுவார்கள். நான்கு, ஐந்து வாக்கியங்கள் சேர்ந்தாற்போல சொல்லுவார்கள். உடனே அதை தமிழிலே மொழி பெயர்த்துச் சொல்லவேண்டும். கூடிய வரையும் அவ்வாறு மொழி பெயர்த்துச் சொல்லக்கூடும் என்ற அகம்காவம் எனக்கு உண்டு. ஆங்கிலம் படித்திருக்க வேண்டும், தமிழும் படித்திருக்கவேண்டும். இரண்டும் நன்றாகப் படித்திருந்தாலும் போதாது. மொழிபெயர்ப்பது என்பது ஒரு ஆற்றல். பேச்சை மொழிபெயர்ப்பதற்கும் வேறு மொழியெர்ப்புக்குக்கும் ஆற்றல் வேண்டும். ஆற்றல் என்றால், பிறக்கும்பொழுது ஆற்றல் என்பது இல்லை. பழக்கம் வேண்டும். அதோடு கவனமும் வேண்டும். கூடிய வரையில் மொழிபெயர்க்கிறவர்கள் கவனத்தோடு செய்கிறார்கள். சில சமயங்களில் நான் மொழிபெயர்ப்பைப் பற்றி திருப்திப்பட்டது உண்டு, பெருமைப்பட்டது உண்டு. என்னுடைய சகாக்களிடம் கூட “மொழிபெயர்ப்பு நன்றாக இருக்கிறது பாருங்கள்” என்று சுட்டிக் காட்டுவது உண்டு. திருப்தியாக இருக்கும்போது நான் எடுத்துக் காட்டுவது உண்டு. இந்த மொழி பெயர்ப்பைப் பற்றி, கனம் உறுப்பினர்கள் கவனம் செலுத்தியதை நான் வரவேற்கிறேன். இன்னும் அதிகமாக கவனம் செலுத்த வேண்டிய விஷயம் தான். இதுதான் மாக கவனம் செலுத்த வேண்டிய விஷயம் தான். இதுதான் எங்கள் கவலை. மொழிபெயர்க்கிறோம் என்றால், தமிழில் எழுதுகிறோம் என்றால் தவறு இருக்கக் கூடாது என்பது தான் எங்கள் கவலை. கனம் சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் இருக்கிறார்கள். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் எங்கள் பக்கத் திலேயும் சரி அநேக புலவர்கள் இல்லாமல் இல்லை, அந்த மாதிரி மூன்று பேர்கள், நான்கு பேர்கள் இதையெல்லாம் கண்டு, ஆராய்ந்து, சட்ட மன்றத்தில் வருகிற தமிழாக்கங்களை ஆராய்ந்து, குறிப்பாக சில கருத்துக்களை நோட் பண்ணி வைத்துக்கொண்டு நம் அரசாங்கத்தில் யார் மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களே அவர்களையும் வைத்துக்கொண்டு—பட்ஜெட் முடிந்த பிறகு வைத்துக்கொள்ளலாம் அல்லது பட்ஜெட் நடக்கும்போது வைத்துக்கொள்ளலாம்—நான்கு பேர்களாகச் சேந்து பேசினால், எப்படி மொழிபெயர்ப்பு செய்வது என்று சொன்னால், அவர்கள் உட்கருத் தைப் புரிந்து கொள்வார்கள், நுட்பத்தைப் புரிந்துகொள்வார்கள். அவ்வாறு மொழிப் பெயர்ப்பின் தரத்தை உயர்த்தி விடலாம் என்று தான் நான் நம்புகிறேன்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

உணவு உற்பத்தியைப் பற்றி குறிப்பிடும்போது ஒன்று ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த மட்டில் பாராளுமன்றத்தில் விவாதிக்கக் கூடிய விஷயங்கள் சில. இந்த மன்றத்தில் விவாதிக்கக் கூடிய விஷயங்கள் சில இந்த மன்றத்திய பிரச்சனை, இந்த அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு அதற்குத்தான் நாம் சமாதானம் சொல்லுவதற்கு முயல் முடியுமே தவிர, இந்த மன்றத்திலே பொதுவாக அகில இந்தியா பற்றி யார் யாரோ கருத்துக்கள் தெரிவித்திருக்கலாம்; திரு. பாய் என்று ஒருவர் வந்தார், அவர் இந்த மன்றத்தில் கூட உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறார்; ஃபுட் கார்ப்பரேஷனில் இருந்தார்—அவர் எதோ சொல்லியிருக்கிறார் என்று சொன்னால், அவர் எவ்வளவு தூரம் இந்தப் பிரச்சனையெல்லாம் ஆராய்ந்து இருக்கிறார்? மத்திய அரசாங்கம் செய்வது, திட்டம், விவசாயிகள் ஒத்துழைப்பு ஆகியவைகளை எவ்வளவு தூரம் ஆராய்ந்திருக்கிறார்? சில போர்கள் அவசரப்பட்டு கருத்துத் தெரிவிப்பார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் தெரியும் என்று கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பார்கள். அப்படிச் சொல்லுவதை இந்த மன்றத்தில் 'கோட்' செய்து பதில் சொல்லவேண்டுமென்று என்னிடத்தில் எதிர் பார்க்க முடியாது. சிலர் அவசரப்பட்டு தங்களுக்குத் தோன்றியதைச் சொல்லுவார்கள். சொல்லுவதிலே இன்னடிங்க்ட் சிலருக்கு உண்டு. எல்லோருக்கும் இருக்காது. அவர் ஃபுட் கார்ப்பரேஷனில் ஓர் ஆண்டு இருந்தார். ஃபுட் கார்ப்பரேஷனில் இருந்தாலும் பல சமாசாரங்களைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார். போகும்போது கருத்தைத் தெரிவித்து விட்டுப் போய்விட்டார். அதற்கெல்லாம் சமாதானம் சொல்லுவதற்கு முயலுவது கூட என்னால் முடியாது என்று நினைக்கிறேன். அரசாங்கத்தின் ஸ்டீயம் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று கனம் எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உணவு உற்பத்தி ஸ்டீயம் ஸ்டேறவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்குச் சமாதானம் சொல்லவேண்டும். இதற்கு முன்பும் இந்தக் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அபிவிருத்தி அடையவில்லை என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த நிலைமை கனம் உறுப்பினர்களுக்கொல்லாம் நினைவு இருக்கும். 10 ஆண்டுகளுக்கு முன் இப்போது உள்ள நிலைமை இல்லை. 15 ஆண்டுகளுக்கு முன் மோசமான நிலைமை இருந்தது. அப்போது தமிழ்நாட்டுக்கு வேண்டிய அரிசிகூட உற்பத்தி ஆக வில்லை. அப்போதெல்லாம் அமெரிக்கன் அரிசி யெல்லாம் வாங்கிச் சாப்பிடவேண்டிய நிமித்தம் இருந்தது. வெளி நாட்டு அரிசி யெல்லாம் வாங்கிச் சாப்பிடவேண்டியிருந்தது. அப்போது இன்று கொடுப்பதை விட ரொம்பக் குறைவாகத் தான் கொடுத்தோம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்போது உற்பத்தி 38 லட்சம் டன் என்று குறிப்பிடப் பட்டிருந்தது. இப்போது அந்த நிலை இல்லை. இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த மட்டில் போதிய அரிசி இல்லை என்று இல்லை. மிச்சம் ஆவதை கோளாவுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், இது எத்தகைய ஆண்டு? அனுபவம் உள்ளவர்களே கூறுகிறார்கள், சென்ற 50 ஆண்டுகளில் இந்த மாதிரி பருவ மழை தவறியதை நாங்கள் கண்டதில்லை என்று. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] 5th February 1966]

மட்டில், தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள், அனுபவம் உள்ளவர்கள் அந்த மாதிரி கூறுகிறார்கள். அப்படி எதிர்பாராத வகையில் பருவ மழை தவறி விட்டது. பருவ மழை தவறியபோதிலும் எப்படியோ சாப்பிட்டுக்கொண்டும் இருக்கும் தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, நம் பயிர்களை ஓரளவு பாதுகாத்துத்தான் இருக்கிறோம். இப்போது நஞ்சைப் பற்றிக் கூறுகிறார்கள். தண்ணீர் இல்லாமல் பயிர் வளர்ந்து விடுகிறது, எப்படியாவது உதவி செய்யுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுகூட எதிர்பார்த்தது. மேட்டூர் அணியில் பாதுகாக்க வேண்டிய தண்ணீர் கொடுக்கிறோம், மேட்டூர் அணியில் இருந்த தண்ணீரையெல்லாம் விடாவது முடிந்த அளவு கொடுக்கிறோம். ஆகவே தானா வேண்டிய அச்சரிக்கை விடுத்தோம். பொன்னேம், பீரேஸ் தோர் போட்டு அச்சரிக்கை விடுத்தோம். ஆனால், விவசாயிகளுடைய ஆர்வத்தைப் பாராட்டுகிறேன், உற்சாகத்தைப் பாராட்டுகிறேன், வாவேற்கிறேன்—பரவாயில்லை, போட்டுத் தான் பார்ப்போம் என்று, ஒரு சான்ஸ் பார்க்கலாம் என்று பேசும்படியானவர்கள். எப்போதும் நம் விவசாயப் பெருங்குடும்பம் நினைப்பார்கள். எப்போதும் வாவேற்கிறோம்—பரவாயில்லை, பார்க்க நம்பிக்கை உள்ளவர்கள். வாவேற்கிறோம். சில கள், எப்படியும் மழை வராதா என்று பயிரிடுவார்கள். சில சமயங்களில் பயிர் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. சில சமயங்களில் தவறியும் இருக்கிறது. தானடிப் பயிரில்தான் தொந்தரவு ஏற்பட்டதே தவிர மொத்தத்தில் பயிர்கள் பாதுகாக்கப்படும். மொத்தத்தில் பார்த்தால் 100-க்கு 10 குறைவாக இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. அப்படி இருந்தாலும் “Proof of the pudding is in the eating” என்று சொல்லுவது மாதிரி ஏதாவது அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறோமா இல்லையா என்று பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அப்போது கைய நிலை என்ன? இன்றைய நிலை என்ன? இந்த ஆண்டு மழை தவறி விட்டது. பக்கத்து மாநிலமான மைசூரில் கிறது; பஞ்ச நிலை இருக்கிறது. உபரியாக உற்பத்தி செய்கிற மத்தியப் பெரியது இருக்கிறது? உபரியாக உற்பத்தி செய்கிற மத்தியப் பிரதேசத்தில் எவ்வாறு இருக்கிறது? ஆனால், நாம் எப்படியும் பாபாவித்து இந்த மாநிலத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வதோடு, கோளாவுக்கும் ஓரளவு கொடுக்கக்கூடிய நிலையில்தான் இருக்கிறோம். இது வரையிலே கோளாவுக்கு நாம் கொடுப்போம், நமக்கு ஆந்திராவிலிருந்து வருவது ரொம்பக் குறைந்து விட்டது. வருவது குறைந்துவிட்ட போதிலும் உற்பத்தி பெருகி கொண்டு வருகிறோம். அந்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தி பெருகி வருகிறது. விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் பாடுபட்டு, அப்படி சாதனை எண்ணித்து கொள்ளவேண்டியவர்களாக கைநீர்ந்துக்கொண்டு என்று உணர்ந்து கொள்ளவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இரண்டாம் பாராட்டவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அவ்வாறு உற்பத்தி இருந்தாலும், ஸ்டீயம் ஸ்டேறவில்லை. என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். உண்மைதான். முக்கியமான ஒரு காரணம் உண்டு. இத்தனை அதிகமாக உணவு உற்பத்தி என்றால், இன்ன இன்ன இன்ன பசனத் திட்டம், உரம், பூச்சி மருந்துகளை அதிகமாக உபயோகிக்கச் செய்வது, சுத்தமான விதையைப் பெற்று விநியோகிப்பது

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

விரும்புகிறேன். பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டியின் தலைவர் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர், அந்த பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டியில் அகௌண்ட்ஸ் ஸ்டீடீனாலும் அங்கத்தினராக இருக்கிறார்கள். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒன்றுசெய்யலாம். ஆட்சேபகரமானது என்பதை அங்கே ஆராயப் படுகின்றன; விளக்கப்படுகின்றன; ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டி ஜனாநாயக ஆலோசனையாக பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டிக்கு முக்கியமானதாக இருக்கிறது. அவர்கள் குறைபாடுகளை விளக்கிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, நான் ஒரு யோசனையை அவர்களுக்குக் கூற விரும்புகிறேன். நான் அதை எடுத்துப் பார்ப்பது என்பது மட்டுமல்ல, நான் அதைத் தெரிந்துக்கொள்ள முடியுமா என்று தெரியவில்லை. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அந்தக் கமிட்டியின் தலைவராக இருப்பதால், அகௌண்ட்ஸ் ஸ்டீடீனாலும் வைத்துக்கொண்டு அதை ஆராய்ந்து, அதன் பேரில் கருத்துக்கள் தெரிவித்தால், அதற்கப்புறம் நானே, அரசாங்கமோ பரிசீலனை செய்ய ஏதுவாக இருக்கும். பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டியில் கலந்தாலோசித்து, கருத்துக்களைத் தெரிவித்தால், அதற்கு மேல் அரசாங்கத்தில் மேலும் கவனம் செலுத்தி எத்தகைய நடவடிக்கை எடுக்கமுடியும் என்பதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த முடியும்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவது என்பதிலேயே என் பெருக்க முடியவில்லை என்பதைப் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள் அந்த சந்தர்ப்பத்திலே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும், பெரும்பாலும் ஏழைகளும், குறைந்த நிலமுள்ள குடியானவர்களும் தான் நிலத்தில் சொந்தமாக விவசாயம் செய்கிறார்கள். குத்தகைப் பாரிட்டுபவர்களும் குறைந்த நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் எந்த வகையில் ஊக்கம் அளிக்க முடியுமோ, சட்டத்தின் மூலம் எந்த வகையில் அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க முடியுமோ அந்த வகையில் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவற்றில் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. அப்படி கவனம் செலுத்துவதுதான் அரசாங்கத்தின் எண்ணம். இன்னும் ஒரு நிலச் சீர்திருத்தம், எல்லாக் குறைபாடுகளையும் ஆராய்ந்து கார்ப்பொறென்ஸிவ் ஆக ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். மசோதா அநேகமாக தயாரிக்கப்பட்டு விட்டது. சீக்கிரமாக இந்த மன்றத்திலே கொண்டு வரப்படும். விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கும் வகையில் மானியங்கள், சலுகைகள் அதிகாரிக்கப் படுகின்றன. கடன் வசதி அளிப்பதில்கூட நிதத்தின் சொந்தக் காரர்களுக்கு மட்டும் கடன் என்பதை மாற்றி, நிலம் சொந்த மில்லாதவர்களுக்கும் கடன் கொடுக்கப் படுகிறது. மேலும் குத்தகைக்குப் பாரிட்டுபவர்கள் என்றால் அவர்களுக்கு என்னென்ன வகையில் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று பூர்ணமாக ஆராயப்பட்டு வருகிறது.

நிலவரி அதிகமாக இருக்கிறது, அதிகப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது, அந்தக் காரணத்தினால் நிலத்தில் பாரிட்டுபவர்கள் எவ்வாறு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்கிற கருத்துத் தெரிவிக்கப்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] 5th February 1966]

பட்டது. நிலவரி என்பது ஒரு சிறிய பகுதிதான் என்பதை முன்பே இந்த மன்றத்திலேயே விஸ்தாரமாக விளக்கியிருக்கிறேன். நிலவரி ஓரளவு அதிகப் படுத்தப் பட்டிருக்கிறது என்றாலும், அது சிறிய பகுதிதான். ஒரு பேச்சுக்குச் சொல்கிறேன், நிலவரியே இல்லாமல் அவ்வளவு பாரிட்டுவாம் என்று சொன்னால், அதனால் உற்பத்தி பெருகும் என்றால், நிலத்தில் உழுது பாரிட்டக் கூடியவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய ஊதியத்தைப் பாரிட்டக் கூடியவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய நிலவரியாக மாற்றத்தால், அதிலே ஒரு சிறிய பகுதிதான் நிலவரியாக இருக்கிறது என்பதை முன்பே சொன்னேன். நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் மொத்த ஜனத்தொகையில் மிகக் கொஞ்சம்தான். மொத்தம் 3½ கோடி மக்களில் 50 லட்சம் தான் அவை எக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள். நிலம் இல்லாதவர்கள் தான் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய நிமித்தமே, கீழே இருப்பவர்களுக்காகத்தான் வரியே போடப்படுகிறது. வரி வேண்டாம் என்று சொல்லுவது கலப்பந்தான். ஆனால் வரிப் போடுவது என்பதே அடிப்படையான சோஷலிசக் கொள்கை வரிப் போடுகிறோம் என்றால், அது ஈனஸ்திதியிலிருப்பவர்களுக்காகத்தான். ஈனஸ்திதியில் இருக்கிறவர்கள் விரைவில் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள், ஒரு இஞ்ச நிலம் கூட இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் கூட குடி தண்ணீர், கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்ன திட்டம் வேண்டும், அவர்களுக்கு படிப்பு வேண்டும், வைத்திய வசதிகள் கொடுக்க வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் செய்யவேண்டும் என்றால், கொஞ்சம் வசதியுள்ளவர்கள் கொடுக்கத்தான் வேண்டும்.

ஒரு கனம் உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள்: கரும்பு பயிரிடும் நிலத்திற்கும் நெல் சாகுபடி செய்யும் நிலத்திற்கும் ஒரே வரியாக என்று கேட்டார்கள். கரும்பு பயிரிடுகிறவர்களுக்கு அதிக வருமானம் உண்டு, ஆனால், அதை மாற்றிப் பயிரிடுகிறார்கள். இதையெல்லாம் எப்படிக் கணக்குப் போடுவது. வேறு வகையிலே அதிக வருமானம் உள்ளவர்கள் அதிகமாகப் பெறுவது எவ்வாறு என்பதெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்துகொண்டு வருகிற விஷயமாகும். நான் முன்பு கூறியது போல், நில வரியைப் பொறுத்தமட்டில், இது எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து rationalize பண்ண வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. அதிலே இனி கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

நில வரி இப்போழுது 25 சதவிகிதம் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்றால், நஞ்சை நிலத்தைப் பொறுத்து ஒரு ஐந்தாறு ரூபாய் இருக்கலாம். ஆனால், மொத்தத்தில் 30 சதவிகிதம் இருந்தால் கூட நிகரமாக எவ்வளவு வருகிறது என்று பார்க்கவேண்டும். சாதாரணமாக மழை பெய்து, எரியிலே தண்ணீர் இருந்து, ஆற்றிலே தண்ணீர் வந்து, பம்பு செட் வைத்துத் தண்ணீர் பாய்ச்சிப் பயிரிடுவதற்கு ஏற்படும் செலவைப் பார்த்தால் வரி என்பது ஒரு சிறிய பகுதி தான். அதிலே ஓரளவு நாம் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பதைப் பெரிதாகக் கூறுகிறார்கள். 25 சதவிகிதம் உயர்த்தியதைப் பெரிதாகக் கூறுகிறார்கள். ஆனால், அதோடு கூட சேர்ந்தாற்போல் தானியத்தின் விலையையும் உயர்த்தியிருக்கிறோம். தானியத்தின் விலையை உயர்த்தும்போது சில்லரை விலையை அதிகப்படுத்தவில்லை, சில்லரை விலையை அதிகப்படுத்தி

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

பேரவையே நன்றியுடன் விலையை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம் என்றால், இதற்கும் அதற்கும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் கூட 25 சதவிகிதம் என்பது அன்னாவு அதிகமாகாது. நில் வரி அளித்திருப்பது மூன்று மடங்கு அதிகமாகும். அதனால், எப்போதும் விவசாயிகளுக்கு நன்மை விலை உயர்வு கஷ்டமோ, அவதியோ இருக்கக்கூடாது. அவர்களை மேலும் ஊக்கு விக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் தான் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

நில் வரியை எடுத்துவிட்டால் உடனே உற்பத்தி இரட்டிப்பாகப் பெருகிவிடும் என்று நினைப்பதற்கில்லை. நிலத்திலே பயிரிடுகிறவர்களுக்கு ஒரு ஊக்கம் இருக்கவேண்டியது அவசியம்தான். நிலவரி கொடுக்கிறார்கள். விலை வரி இருக்கிறது. ஏதோ கட்டுப்பாடுகிறது. இது அதிகமாகக் கட்டுபடி ஆகவேண்டும் என்றால், அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன் மூலம் அதிக லாபத்தை அடையவேண்டும் என்ற ஊக்கம் விவசாயிகளுக்கு இருக்க வேண்டியிருக்கிறது.

நஞ்சை நிலத்தைப் புஞ்சையாகப் பரப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள் என்று கனம் சுதந்திராக் கட்சி தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். “கரும்பு என் சாகுபடி செய்யவேண்டும்? பருத்திக்கு என் மாற்றவேண்டும்?” என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சர்க்கரை சாப்பிட மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் தெரிவித்த கருத்தி லிருந்து, நான் அவ்வாறு நினைக்கிறேன். அதே மாதிரி ஊனியும் அதிகமாகத் தேவை இல்லை (சிரிப்பு). அவர்களுக்குப் பருத்தி உற்பத்தி முன்வைத்திருக்கிற பருத்தி உற்பத்திக்குப் பிறகு எத்தக் குக்கிரமத்திற்குச் சென்று பருத்தி மதிப்பீடு செய்கிறோம். வர்களை இல்லை என்று சொல்லும். உற்பத்தியை அப்பேரளவுத் தட்டு இருக்கிறது. அப்பேரளவுத் தட்டு இருக்கிறது என்ற வேண்டும். ஊனி செய்யப்படுகிறது என்றால், அதற்கு நூல் வேண்டும். இன்னும் மற்ற நாடுகளிலிருந்தெல்லாம் பருத்தி வா வறையுங்கள் கொண்டுருக்கிறோம். பருத்தி உற்பத்தியிலும் நாம் சுய தேவையைப் பெற வேண்டும். அதே மாதிரி சர்க்கரை உற்பத்தியும் போதாது. எனக்கு அது ஒரு பெரிய எமாற்றம். நான் விவசாய இலாகாப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தபோது, பருத்தி விலை உயர்த்தும் அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று நினைத்தேன். ஆனால், அதன் காரணமாக நெல் விலை அதிகமாகிவிட்டது. நெல் விலை அதிகமாகிவிட்டால், பருத்தி பயிர் செய்வதை விட்டு விட்டு, நெல் பயிரிட்டார்கள். அதே மாதிரி சர்க்கரையும் அத்யாவசியமாக ஆகிவிட்டது. எவ்வளவு ஏழையாக இருந்தாலும், எவ்வளவு சத்துள்ள உணவு என்று சொன்னாலும், வெல்லத்தை யார் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கிறார்கள்? பொங்கல் நாளன்று மட்டும் சர்க்கரைப் பொங்கலுக்கு வெல்லத்தை உபயோகப்படுத்துவார்கள். அதற்குக் கூட வெள்ளைச் சர்க்கரையைப் போட்டுச் செய்துவிடுகிற அளவிற்குச் சர்க்கரை அதிகரித்துவிட்டது. இது மட்டுமல்ல, மற்றொன்றும் தெரிவித்துக்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். விவசாயிக்குக் கட்டுபடி ஆக வேண்டும் என்றால், ஏதோ ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய் வரி குறைந்தால் போதுமா? வரியையே எடுத்துவிட்டால் தான் கட்டுப்பாடியாகிவிடுமா? வரியை எடுத்துவிட்டால், அது போதிய உற்சாகத்தை அளித்துவிடுமா? எவ்வளவோ செலவு செய்கிற விவசாயிக்கு, இந்த வரி. . . (திரு. சா. கணேசன்: அந்த அளவுக்கு வது குறையுமே. . .) விவசாயிகளுடைய வருமானத்தை அதிகப் படுத்துவதற்கு எத்தனையோ வகைகளில் ஊக்கம் அளிக்கிறோம். வசதி அளிக்கிறோம். சலுகை அளிக்கிறோம். மானியம் அளிக்கிறோம். விவசாயிக்குக் கட்டுப்பாடியாகக்கூடிய அளவுக்கு எத்தனையோ நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறோம். . . என்னுடைய நம்முடைய நாட்டிலே விவசாயிக்கு என் எப்போதும் பஞ்சப்பாட்டுப் பாடக்கூடிய நிலை இருக்கிறது? அதை நாம் தன்னுடைய ஆராய வேண்டும். விவசாயிக்கு நிர்ந்தரமாகக் கட்டுப்பாடி ஆகவேண்டுமென்றால், அவர்கள் ஒரு பயிரையே நம்பி இருக்கிற வரையில் அவர்களுக்கு ஒருக்காலும் கட்டுப்பாடியாகாது. எவ்வளவு தான் பொறுக்கு விதை கொடுத்தாலும், உரம் கொடுத்தாலும், என்ன தான் பாடுபட்டு நல்ல முறையில் நெல் பயிரிட்டுக் கொண்டிருந்தாலும், அது அவனுக்குப் போதிய அளவுக்குக் கட்டுப்பாடி ஆகாது. பல பயிர்களை அவன் விவசாயம் செய்யவேண்டும். பல பயிர்களை விவசாயம் செய்யும்போது தான் விவசாயிக்கு நல்ல பலன் கிட்டும். வாழை, கரும்பு, மிளகாய், மஞ்சள், இவற்றை யெல்லாம் மாற்றிப் பயிரிடவேண்டும். அவைகளும் நமக்கு வேண்டிய பொருள்கள் தான். பல பயிர்களை இட்டால்தான் அவனுக்குக் கட்டுப்பாடியாகும்.

கரும்பு ஏதோ ஏராளமாகப் பயிரிடப்படுகிறது என்ற ஒரு பிரமை இருக்கிறது. கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. இது ஒரு பிரமை தான். ஏதோ அதிகமாக நிலம் கரும்புப் பயிருக்குப் போய்விட்டது என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். அது ஒன்றும் அவ்வளவு அதிகம் இல்லை. அதைப்பற்றிக் கலங்க வேண்டியதில்லை. நெற்பயிர் விஸ்தீர்ணம் மிகவும் குறைந்து போய்விட்டதாக யாரும் கலங்க வேண்டிய தில்லை. மற்றப் பயிர்களும் நமக்கு வேண்டியது தான். விவசாயிக்குக் கட்டுப்பாடியாகக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்துவது தான் முக்கியமானது. அது மாத்திரமல்ல. இதையெல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், உணவுத் தானியங்கள் உற்பத்தி செய்யப்படும் பரப்பையும் குறிப்பாக நெல் பயிரிடப்படும் நிலப்பரப்பையும், அத்துடன் கரும்பு பயிரிடும் பரப்பையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், கரும்புச் சாகுபடி செய்யப்படும் பரப்பு ஒரு சிறிய அளவு தான். மற்றப் பயிர்களும் முக்கியமானவைதான். அந்தப் பற்றாக்குறையையும் நீக்கத்தான் வேண்டும். இந்த நாட்டில் தேங்காய்ப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். கொப்பரையை நாம் அன்னிய நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்கிறோம். அதற்காகவும் அன்னிய நாட்டுச் செலாவணி போகிறது. தென்னைப் பயிர் நாம் ஏன் அதிகமாக நம் நாட்டில் வைக்கக்கூடாது? சில நஞ்சை நிலத்தில் புஞ்சை பயிரிடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. புஞ்சைப் பயிர் நன்றாக

[தே. ம. பி. க. ந. த. வ. த. வ. த.]

[5th February 1966

5th February 1966

மத்தியப் போதுத்தவையிலே, தமக்கு வேண்டிய அளவு அரிசி இருக்கிறது. அதில் இந்தியாவிலே பற்றுக்குறை இருக்கலாம். கோளாவிலே பற்றுக்குறை இருக்கலாம். ஆனால், தமிழ்நாட்டில் பற்றுக்குறை இல்லை. ஆனால், பற்றுக்குறை இல்லை என்பதற்காக நாம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. இதிலே விவசாயப் பெருங்குடி மக்களிடம் அப்படி ஒன்றும் பற்றுக் காலது இல்லை. மேலும் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். நாம் உயரும். அப்பொழுதுதான் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரும். அன்னாவுக்கு என்னவாவது நாம் தேவைக்கு அதிக அன்னாவுக்கு அன்னாவு நல்கிறது. இன்றைக்கு உற்பத்தியே பாதிக் கு மேற்பட்ட நாடுகள், போதிய உணவு இல்லாமல், அவை குறையாக உண்டு வாழ்கின்ற மக்கள் நிறைந்த நாடுகளாகத்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே, நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்கி அதன் அத்தகைய நாடுகளுக்கும் பயன்படக்கூடும்.

இறக்குமதியைப் பற்றிக் கனம் உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அமெரிக்காவிலிருந்து தமக்கு இன்று அரிசி வருவது இல்லை. நியட்னும் நாட்டுக்குத்தான் அரிசி வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே அரிசி போடுறது. தமக்கு அவர்களிடமிருந்து வருவதெல்லாம் கோதுமை தான். தமக்கு அரிசி அவ்வளவு கலவமாகக் கிடைப்பது இல்லை. அத்தகைய பற்றாக்குறை உலகத்திலே இருக்கிறது. உலகத்திலேயே அரிசிப் பற்றாக்குறை இருப்பதால், நாம் மேலும் அரிசி உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் ஏற்றுமதி செய்யலாம். பண்ணைக் காலத்தில் நாம் அரிசி ஏற்றுமதி செய்திருக்கிறோம். நான் படித்து வந்திருக்கிறார்கள் இருந்த இங்குக்குச் சென்று விவாரித்ததில், நூரிப்பாக நஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள தியூ துறைமுகங்கள் இருந்த இத்திற்குச் சென்று விவாரித்ததில், "முன் பல்லாம் நாங்கள் காப்பலிலே அரிசி ஏற்றி வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பினோம்" என்று அங்குள்ளவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் காலத்தில் ஜனத்தொகை குறைவு. ஒரு வேளை அப்பொழுது இருந்தவர்கள் குறைவாகச் சாப்பிட்டார்கள் என்றோ; இப்பொழுது நாங்கள் குறைவாகச் சாப்பிடுகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. இப்பொழுது வேறு பட்சணங்கள், காய் கறிகள் போன்றவற்றையும் அதிகமாகப் பயன்படுத்தியிருப்போம். ஆனால், இப்பொழுது 'போஷன்' மாறிவிட்டது. கறி காய் சாப்பிடுவதில்லை என்று பெரியவர்கள் சொல்லிக்கொள்ளதைப் பார்க்கிறோம். அந்த அளவுக்கு அரிசி உணவு சாப்பிட்டுப் பழக்கம் அதிகமாகி விட்டது. அப்படி அரிசி அதிகமாகத் தேவைப்பட்டாலும், அந்த அளவு அரிசி உணவு அதிகமாகத் தேவைப்பட்டாலும், அந்த பொறுத்த வரையில், நாம் உற்பத்தி செய்த அரிசியைக் கொடுப்பதிலே ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை. இங்கே ஒன்றும் பற்றாக்குறை இல்லை. பற்றாக்குறை இல்லை என்றாலும், மேலும் நாம் தானிய உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தத்தான் வேண்டியிருக்கிறது.

5th February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் “நஞ்சை நிலத்தில் வீடு கட்டுகிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள். ஜனங்களுக்கு வீடு இருந்த தானே ஆகவேண்டும்? உண்ணாவதற்கு உணவு, உடுத்துவதற்கு உடை எவ்வளவு அத்யாவசியமோ அவ்வளவு அத்யாவசியமானது தான் இருப்பதற்கு நிழல்-வீடு. கூடுமான வரையில் புஞ்சை நிலங்களில் தான் வீடுகள் கட்ட முயற்சி எடுக்கப் படுகிறது. இடம் போதவில்லை. இதைக் கட்டுப்படுத்துவது என்றால் ஜனத்தொகை கட்டுப்பட்டாக வேண்டும். வெற்றிகரமாக அதைச் சமாளிக்க வேண்டுமென்றால் குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நாம் செயல்படுத்தவேண்டும். அதற்கும் கூட சுதந்திராக்கட்சித் தலைவர் எதிர்ப்புத் தந்தார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி: எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது தாம்பரம் போன்ற பகுதிகளில் நஞ்சை நிலங்களைக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கி வைத்துக்கொண்டு மனையாக மாற்றி அதிக லாபத்தில் விற்பதற்குப் பலர் முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்பது தான்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நஞ்சை நிலம் எவ்வளவு தூரம் அப்படி மாற்றப்பட்டு வருகிறது என்கிற விவரம் என்னிடம் இல்லை. நிலத்திற்கு டிமாண்டு இருக்கிறது. அதையொட்டி விற்பனையாகலாம். இதுபற்றியும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும்.

அடுத்து, கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் “மாநிலத்திற்கு மாநிலம் உணவுப்பொருள் போவதை வேண்டுமானால் தடுத்துக் கொள்ளுங்கள், மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் போவதைக் கூட ஏன் தடுக்க வேண்டும்?” என்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். நாம் எல்லோரும் இந்தநாட்டு மக்கள். பாரதநாட்டுப் புதல்வர்கள். இருக்கக் கூடிய எல்லாவற்றையும் நாம் சமமாகப் பகிர்ந்து கொண்டாகவேண்டும். சுதந்திராக்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் கூட இதைக் குறிப்பிட்டார்கள். அவருக்குப் பழக்கம் உண்டு. பல ஆண்டுகாலமாக கம்பன்விழாவைக் காரைக்குடியில் நடத்தி வருகிறவர். ஏராளமானபேர்கள் சாப்பிடுவார்கள். பெரிய இலை போட்டு உணவு படைப்பார்கள். திரு. கணேசன் அவர்களே உற்சாகத்தோடு பரிமாறுவார்கள். ஏன் இப்படி எல்லாம் பரிமாற வேண்டும்? அவர்களே எடுத்துச் சாப்பிட்டுக்கொள்ளட்டமே, எதற்காகப் பகிர்ந்தளிக்கவேண்டும்? அவர்களே எடுத்துச் சாப்பிட்டும் என்று விட்டுவிட்டால் 500 பேர்களுக்குச் சமைத்திருந்தாலும் 50 பேர்கள் கூடச் சாப்பிடமாட்டார்கள். என்னைக்கூட ஒரு கல்யாணத்திற்குக் கூப்பிட்டிருந்தார்கள். போயிருந்தேன். உள்ளே நுழைய முடியவில்லை. சாப்பிடாமலே போய்விட்டேன். சாப்பாடு இருந்தது. அதற்கு ஒன்றும் குறைவில்லை. ஆனால் சரியாக எடுத்துப் பரிமாறப்படாமல் அப்படியே விட்டுவிட்டார்கள். உள்ளே நுழைய முடியவில்லை.

இன்னும் ஆற்றில் தண்ணீர் இருக்கிறது. மதகு, என்று சொல்கிறார்கள், அது என்ன? சேக்கிழர் புராணத்திலேயே ஆற்றச் சொல் வந்திருக்கிறது. ஆற்றுத் தண்ணீர். சீராக வயல் விளக்கப் பராவேண்டி அங்கங்கே மதகுகள் கட்டிவிட்டிருப்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

பார்கள். மதகு-1, மதகு-2, என்பதாக. முதல் மதகு முதலில் ஏக்கருக்குப் பாயும், இரண்டாவது மதகு ஆயிரம் ஏக்கருக்குப் பாயும் என்று இப்படி மதகுகள் கட்டிவிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மதகுகள் இல்லையென்றால் என்ன ஆகும்? ஆற்றை ஒட்டி இருக்கும் வயல்களில் பாய்ந்துவிடும். அந்த வயல்களும் வெள்ளக்காடாகிவிடும். அப்பாலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கராக்களுக்குப் பாய தண்ணீர் இல்லாத போய்விடும். இது எல்லாம் நமக்கும் தெரியும்.

எல்லோரும் சகோதரர்கள் நாம் என்பதாக இந்தியாவில் எந்தப் பகுதியில் இருந்து எந்தப் பகுதிக்கு வேண்டுமானாலும் அரிசி தானியம் போகலாம் என்று வைத்துவிடலாம். சென்ற ஆண்டு நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்ட நிலைமை என்ன? அரிசி இல்லாமலா இருந்தது? போன ஆண்டு நல்ல விளைச்சல், மழையும் பெய்தது. ஆயினும் எங்கே பார்த்தாலும் அரிசி, அரிசி என்ற கூக்குரல் தான். மக்கள் நீண்ட காலங்களில் பைகளை வைத்துக் கொண்டு நின்றதை நாம் அறிவோம். காரணம் என்ன? அப்போது ரெகுலேட் செய்ய ஏற்பாடு இல்லை. வியாபாரிகள் கேரளத் திற்குக் கொண்டுபோய் அதிக லாபம் பெற ஸ்பெகுலேட் பண்ண ஆரம்பித்தார்கள். அங்குள்ளவர்களுக்காவது அரிசி கிடைத்ததா என்றால் இல்லை. அங்கே அதிக விலைக்கு விற்ப்போது பணக்காரர்களுக்குத் தான் வாங்கிச் சாப்பிட முடிந்தது. பல ஏழைகளுக்கு அங்கும் கிடைக்காத சங்கடம் தான் ஏற்பட்டது.

இன்றைக்குக் கேரள நிலைமையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அவர்கள் நாம் கொள்முதல் செய்வது போலச் செய்வதில்லை. ஏதோ கொஞ்சம் செய்கிறார்கள். பாக்கியை அப்படியே விட்டுவிடுகிறார்கள். அங்கே மார்க்கெட்டில் அரிசி இருக்கிறது. அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள். (திரு. சா. கணேசன் : நம் டோல் கேட் வழியாகப் போகிறது.) ஏதோ கொஞ்சம் போகலாம். அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற தானியம் எல்லாவற்றையும் கொள்முதல் செய்தால் கூட அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய கஷ்டம் குறையும். அவர்கள் செய்கிறது இல்லை. சீரான கொள்முதல், விநியோக முறை இல்லாத காரணத்தினால் நாம் போன ஆண்டு கஷ்டத்தை அனுபவிக்க வில்லையா? எங்கே பார்த்தாலும் அரிசித் தட்டுப்பாடு, நமது உணவு அமைச்சர் அரிசி வாங்கிவர ஆந்திராவுக்கு இரண்டு மூன்று தடவை போகவேண்டியிருந்தது. இவர்கள் போனபோது அனுப்புகிறேன் என்றார்கள். அப்பறம் அனுப்பவில்லை. 'அலாட்' செய்துவிட்டேன் என்றார்கள். 'அலாட்' செய்யவில்லை. இப்போது நான் டெல்லிக்குப் போனபோது கூட ஆந்திர முதல் அமைச்சரைப் பார்த்தேன். அரிசி அனுப்புங்கள் என்று கேட்டேனா? நாம் நம்முடைய உற்பத்தி, தேவை ஆகியவற்றைக் கணக்கிட்டு அதற்கு தகுந்தாற்போல் கொள்முதல் செய்து, விநியோகித்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் பற்றாக்குறை இல்லை. அகில இந்தியாவையும் சேர்த்துப் பார்க்கிறபோது மொத்தத்தில் ஒரு பற்றாக்குறை இருக்கிறது. விலைவாசி மோத்தத்தில் ஒரு பற்றாக்குறை இருக்கிறது. விலைவாசியைக் கண்ட்ரோல் செய்யவேண்டுமென்று

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

மென்றால் நாமே கொள்முதல் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. நாம் கொள்முதல் செய்வது என்று வருகிறபோது, ஒரு மாநிலத்திற்கு ஒரு மாநிலம், ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு மாவட்டம் போவதைத் தடுத்தால் தான் ஆங்காங்கே சீராகக் கொள்முதல் செய்ய முடியும். அதற்காகத்தான் இந்தக் கட்டுப்பாடுகளை அரசாங்கம் வைத்திருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு என்ன, வியாபாரத்தில் அக்கறையா? வேறு வேலை இல்லை என்று இதை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா? எத்தனை வேலை இருந்தாலும் எல்லா வேலைகளையும் விட இது முக்கியமான வேலையாகும் என்று உணர்ந்து எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

இதில் இரண்டுவிதமான கருத்து நிலவுகிறது. ஒன்று அரசாங்கமே மொத்த கொள்முதல் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளட்டும் என்பது. அல்லது வியாபாரிகளிடமே விட்டுவிடுங்கள் என்பதாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் அவ்வாறு குறிப்பிடவில்லை. அனுபவம் இல்லாத அரசாங்க அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு கொள்முதல் செய்வதைவிட அங்கங்கே உள்ள நெல் வியாபாரிகளை விட்டே அரசாங்கப் பொறுப்பில் கொள்முதல் செய்யலாம் என்று சொன்னேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வியாபாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பையும் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்கிறது. ஆனால் அவர்கள் ஒத்துழைப்பதில்லை. பொதுவாக நாம் மொத்த வியாபாரிகள் என்று நினைவித்து அவர்களுக்கு சர்க்கார் கோடவுன்களில் இருந்து அரிசி கொடுக்கிறோம். அதை அவர்கள் வாங்கிக் கொண்டுபோய் ரீடைல் கடைகளில் விற்கிறார்கள். அதற்குள் கற்களைக் கலப்படம் செய்கிறார்கள். மக்கள் கேட்டால், சர்க்கார் கொடுக்கிற அரிசிதானே என சர்க்கார்பேரில் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். ஆகையினால் சரி, மொத்த வியாபாரிகள் எதற்கு, அரசாங்கமே கோடவுன்களில் ஸ்டாக் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள், அங்கிருந்து கடைகளுக்குக் கொண்டு போகவேண்டியிருக்கிறது, இதற்குப் போய் மொத்த வியாபாரிகள் எதற்கு என்று கருதி அரசாங்கமே மேலும் இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். வியாபாரிகளால் முடியாத அளவுக்கு அரசாங்கமே தான் நேரடியாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், அது ஒரு பெரிய வேலை. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில் ரூ. 100 கோடி வரவு செலவு செய்யப்படுகிறது இது விஷயமாக. இது மிகப் பெரிய விஷயம். ரொம்பக் கஷ்டமான விஷயம். பொறுப்புள்ள விஷயம். இதிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களின் கனம் அங்கத்தினர்கள் இவர்களைப் பாராட்ட சங்கடங்களையும் கஷ்டங்களையும் உணர்ந்து இவர்களைப் பாராட்ட வேண்டும். இவ்வளவு பெரிய விஷயத்தில் ஏதாவது சில தவறுதல்கள் வரலாம். ரூ. 100 கோடிக்கு வரவு செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அனுபவம் போதிய அளவு இல்லை. அனுபவம் இல்லாத பேதம், ரொம்ப சீரிய வகையிலே இந்த அதிகாரிகள் இதை நடத்தி வருகிறார்கள். இதை எப்படித் தான் நடத்தப் போகிறார்களோ என்ற கவலை எனக்கு இருந்தது. இப்படித் தமிழ்

1-00
p.m.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

நாடு பூராவும் நல்ல முறையில் ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்கிறோம். 8 லட்சம் டன்னுக்கு மேல் ப்ரொக்யூர் செய்கிறோம். அதை நாம் விநியோகிக்கிறோம். இதையெல்லாம் எப்படித் தான் நடத்தப் போகிறார்களோ என்று எப்பொழுதும் கவலை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் அம்மாதிரி கவலை நீங்கக்கூடிய வகையில், சீரிய வகையில் அதிகாரிகள் இதை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். மொத்தமாகப் பார்க்கும்பொழுது சிறந்த வகையில் தான் நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதில் ஏதோ ஓரிரண்டு தவறுதல்கள் ஏற்படுவது உண்டு. நான் முன்பு சொன்னது போல் இது விஷயமாக ரூ. 100 கோடி வரவு செலவு செய்கிறோம்.

ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்வதிலே நாம் அனுசரித்துவருகிற முறை, திட்டம் என்னவென்றால், தங்களுடைய சொந்த உபயோகத்திற்கு வைத்துக்கொண்டிருப்பது போக, மற்ற எல்லாவற்றையும் விற்றுத்தான் ஆகவேண்டும். என்னென்றால் விவசாயிகளுக்கு வேறு தேவைகள் இருக்கின்றன. உற்பத்தி செய்ததில், சொந்த உபயோகத்திற்குப் போக மீதியை விற்றுத்தான் மற்றத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளவேண்டும். அப்படி விற்பது என்றால், நாம் விலைக் கட்டுப்பாடு செய்திருக்கிறோம், அந்த விலைக்கு மேல் யாரும் வாங்க முடியாது, விற்க முடியாது. சொந்த உபயோகத்திற்கு வைத்துக்கொண்டது போக மீதியை சர்க்காரிடம் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்கிறோம். அதாவது, 'மார்க்கெடபிள் ஸர்பிளஸை ப்ரொக்யூர்' செய்கிறோம். 3 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு எக்ஸெம்பஷன், 4 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு எக்ஸெம்பஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. எத்தனை ஏக்கர் நிலம் இருந்தால் என்ன? சொந்த உபயோகத்துக்குப் போக மிச்சம் இருப்பதைக் கொடுப்பதில் என்ன ஆட்சேபணை இருக்க முடியும்? 'லெவி' என்று சொல்லி வரி விதிக்கக்கூடிய முறையில், கட்டாய முறையில் கேட்டால், 'எக்ஸெம்பஷன் குவென்ஸின்' அப்பொழுது தான் வருகிறது. இப்பொழுது கூட ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடம் ப்ரொக்யூர் செய்வதில்லை. அதற்கு மேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடம் தான் வாங்குகிறோம். ஆனால், ஒரு ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களிடம் கொடுப்பதற்கு இருந்தால், அதையும் வாங்கிக் கொள்கிறோம். நிர்ப்பந்தப்படுத்துவது இல்லை. அதிக விலைக்கு வாங்கவும் கூடாது, விற்கவும் கூடாது. மார்க்கெடபிள் ஸர்பிளஸ் அனைத்தையும் நாங்கள் வாங்குகிறோம். ஏக்கருக்கு ஓரளவுக்கு என்ன எதிர்பார்க்கலாம் என்று ஒரு மதிப்பு போடுகிறார்கள். இதற்கு மேலே கொடுப்பவர்களுக்கு நாம் 'இன்ஸென்டிவ் போனஸ்' கொடுக்கிறோம். அம்மாதிரி தான் நாம் தானியத்தைக் கொள்முதல் செய்து தமிழ் நாட்டில் விநியோகம் செய்கிறோம். தமிழ் நாட்டில் பல மாவட்டங்கள் பற்றாக்குறை மாவட்டங்கள். இதுவரைக்கும் தானே நடந்துகொண்டிருந்தது. அப்பொழுது அனுபவத்தில் என்ன நடந்தது என்பதைப் பார்த்தோம். சென்ற முறை நாம் அனுபவித்ததை மறந்துவிடக்கூடாது. இப்பொழுது பாதி மாவட்டங்களில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. பாதி மாவட்டங்களில் நிலைமை சுமாராக இருக்கிறது. தஞ்சையில் அதிக உபரி இருக்கிறது. பற்றாக்குறை மாவட்டங்களிலும் நாம் கொள்முதல்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] 5th February 1966]

செய்து, அதையே நாம் விநியோகிக்கிறோம். ப்ரொக்யூர்மெண்டு பற்றி குறை கூறின கனம் உறுப்பினர்களை நான் கேட்கிறேன். நாம் ப்ரொக்யூர்மெண்டு வேண்டாம் என்று விட்டுவிடலாம். பிறகு என்ன ஆகும்? சென்ற ஆண்டில் நடைபெற்றதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. இதற்கு யார் பொறுப்பு? ஏன் சென்னையிலே ஒழுங்காக நடக்கவில்லை? செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் இன்றைக்கு எவ்வளவு தேவையோ அதற்கு மேலேயே உற்பத்தியாகிறது. அப்படியிருந்தும் பற்றாக்குறை வருகிறது. அரிசி செங்கல்பட்டிலிருந்து சென்னைக்கு வந்துகொண்டே இருந்தது. இங்கேயும் அரிசி கிடைக்கவில்லை என்ற புகார் வந்தது. அரிசி வாங்குவதற்கு க்யூவில் நின்றார்கள். இந்த நிலைக்கு நாம் இடம் கொடுக்கலாமா க்யூவில் நின்றார்கள். இந்த நிலைக்கு நாம் இடம் கொடுக்கலாமா என்று தான் பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டோம். கனம் உறுப்பினர் இப்பொழுது சிந்திக்கிறேன். நமக்கு என்ன வந்தது, நான் மேலும் அதைப்பற்றி பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு சொன்னால், எப்படியாவது போகட்டும் என்று விட்டுவிட முடியுமா? இது ஒரு பெரிய விஷயம், மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய விஷயமாக இருக்கிறது. உணவு முக்கியமான அடிப்படை பிரச்சனை, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலையில் கண்ட்ரோல் தவிர்க்கக்கூடாத ஒன்று என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. அரசாங்கத்தினுடைய கருத்து, கண்ட்ரோல் எதற்கு, அப்படியே விட்டுவிடலாமே. தானாகவே சரியாகப் போய்விடும் என்று நான் நம்பவில்லை. பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு யாராவது கனம் உறுப்பினர்கள் சொன்னால், இவ்வளவு சொல்கிறார்களே பொறுப்போடு, மீண்டும் ஆராயலாம் என்று நான் மீண்டும் ஆராய முடியும்.

உணவுப் பிரச்சினையைப்பற்றி பாதிக்கு மேலே கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள் கனம் எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள். உணவுப் பிரச்சனைப் பற்றி என்னுடைய உரையிலும் பாதிக்கு மேல் சொல்லிவிட்டேன். நான் ஒரு மணிக்கு முடித்துவிடலாம் என்று இருந்தேன். 1½ மணிக்குள்ளே முடித்து விடுகிறேன். அதற்கு மேலே நான் உங்களது அவகாசத்தை எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை.

மற்றொரு குறைபாடு சொல்லப்பட்டது. பாதுகாப்பு பற்றி, தங்கப்பத்திரம் வழங்குவது பற்றி சொல்லப்பட்டது. நான் முதலிலே ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் உறுப்பினர்கள் சிலர் "இந்த அதிகாரிகள் வேறு எந்த வேலையையும் கவனிப்பது இல்லை, இதைத் தான் கவனிக்கிறார்கள்" என்று கூறினார்கள். பாதுகாப்பு வேலையை விட வேறு என்ன வேலை இருக்கிறது என்று தான் நான் கேட்கிறேன். நாட்டிற்கு ஒரு ஆபத்து வந்திருக்கிறது. சுதந்திரத்திற்கு ஆபத்து என்றால், இரண்டு வெறியர்கள் நம்முடைய நாட்டை ஆக்கிரமித்திருந்தார்கள் என்றால், நாட்டிற்கு அத்தகைய ஒரு ஆபத்து வந்திருக்கிறது, சின்னஞ்சிறு குழந்தை கணல்லாம், நாடு பூராவும் இதை உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்றால், இந்த ஆபத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு உபயோக வேண்டுமானாலும் கொடுப்பதற்கு முன்வந்தார்கள் மக்கள் என்ற நிலையில் பாதுகாப்பு செய்வதற்கு முன்வந்தார்கள் மக்கள் என்ற நிலையில் பாதுகாப்பு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

வேலையில் கவனம் செலுத்துவதைவிட அதிகாரிகளுக்கு வேறு முக்கியமான வேலை ஒன்றும் இல்லை. சமுதாய நலத் திட்ட வேலையாக இருக்கலாம், பஞ்சாயத்து வேலையாக இருக்கலாம், ரெவின்யூ கலக்ஷனாக இருக்கலாம். பாதுகாப்பிலே கவனம் செலுத்தாமல் இருந்தால், இவையெல்லாம் எங்கே வரப்போகிறது? என்ன பிரயோசனம்? ஆகவே, அதிகாரிகள் இந்தப் பாதுகாப்பு வேலைகளில் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தினார்கள் என்பதை ஒரு குற்றமாக ஏற்றுக் கொள்ளாமல் நான் இதைப் பெருமையாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இது அரசாங்கத்திற்கே பெருமை அளிக்கக்கூடிய விஷயம். சின்னஞ்சிறுவர்கள், ஏழைகள், பெண்மணிகள், கிராமங்களிலுள்ள பெண்மணிகள் தங்கலால் இயன்றதைக் கொடுக்கிறோம் என்று முன்வந்தார்கள். நான் நேரிலே கண்டேன். நவம்பர் மாதத்தில் பகல் 12 மணிக்கு கடலூர் சென்றேன். 1,000 பெண்மணிகள், கிராமத்துப் பெண்மணிகள் பல வட்டாரங்களிலிருந்து அங்கே கட்டுச் சோற்றைக் கட்டிக்கொண்டு வந்தார்கள். நான் 12 மணிக்கு அங்கு சென்றபொழுது 1,000 பெண்மணிகளும் ஒவ்வொருவரும் தலைக்கு 10 கிராம் தங்கத்தைக் கொடுத்தார்கள். யாரும் நிர்ப்பந்தப்படுத்தவில்லை. யாரும் கட்டாயப்படுத்தவில்லை. நாம் குறை கூறுவது என்றால், எதையோ மனதில் வைத்துக் கொண்டு குறை கூறிவிட்டால், நம்முடைய மனதை சமாதானப்படுத்திக் கொள்வதற்குக் குறை கூறலாம். ஆனால், கட்டாயப்படுத்தினார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. பொது மக்கள் ஆவாரத்தோடு எதையும் கொடுக்கிறோம் என்று முன் வந்தார்கள்; கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது 'கட்டாயப்படுத்தினார்கள்' என்று சொன்னால், அவர்களை அவமதிப்பதாகும் என்பதை நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கட்டாயமே ஒன்றுமில்லை. எதற்குக் கட்டாயப்படுத்த வேண்டும்? மக்களே உற்சாகத்தோடு, உணர்ச்சியோடு, எதையும் தியாகம் செய்வதற்கு தயாராக இருக்கிறபொழுது, கட்டாயப்படுத்த வேண்டிய அவசியமே இல்லை.

அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில், கிடைப்பதை அவர்கள் கண்காணிக்க வேண்டும், பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த வகையிலே அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நான் செல்லும் போதெல்லாம் கலெக்டர்களிடம் இதைப் பற்றிக் கேட்பது உண்டு, அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்துவது உண்டு. சமீபத்தில் தென் ஆற்காடு சென்றிருந்தேன். அங்கு விசாரித்தேன். அவர்கள் உறுதியாகக் கட்டாயம் ஒன்றுமில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நாங்களும் கலெக்டர்களுக்கு இதைப்பற்றிச் சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறோம். அம்மாதிரி கீழே உள்ள அதிகாரிகளுக்கு அவர்களும் சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இதிலெல்லாம் ஒன்றும் கட்டாயம் வேண்டாம் என்று அவர்களும் அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். திரும்பத் திரும்ப இந்த மன்றத்தில் இதுபற்றி சொல்லப் படுகிறது, கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள் என்று புகார் வந்திருக்கிறது. கட்டாயமில்லை என்று என் மனதில் திடமான நம்பிக்கை இருந்தபோதிலும், இம்மாதிரி புகார்கள் கேட்டதற்குப் பிறகு, மேலும் இன்னொரு முறை கலெக்டர்களுக்குல்லாம் இதுபற்றி சுற்றறிக்கை அனுப்பலாம் என்ற அனுபூதி

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] 5th February 1966]

யிருக்கிறோம். கட்டாயம் இல்லை என்று எனக்குத் தெரிகிறது. இருந்தாலும் மன்றத்திலும், வேறு வெளியிலும் புகார் சொல்லுகிறார்கள், ஆகவே மறுபடியும் கண்டிப்பாக கலெக்டர்கள் தங்களுடைய அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறோம். "பாதுகாப்பு நிதிக்கோ அல்லது தங்கம் தருவதற்கோ யாரையும் கட்டாயமாகக் கேட்கவேண்டிய தில்லை, கொடுத்தால் வாங்கிக்கொண்டு ரசீது கொடுங்கள், கண்காணியுங்கள், யாரையும் கேட்கவேண்டியதில்லை" என்று சொல்லியிருக்கிறோம். தங்கம் தரும் இயக்கம் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மக்களே தாங்களாகவே தங்கம் கொடுக்க முன்வருகிறார்கள். ஒரு மாதம் மேலும் அவகாசம் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்களே கோரினார்கள். டிசம்பரில் இந்த இயக்கம் தொடங்கியது. இன்னொரு மாதம் அவகாசம் கொடுக்க வேண்டுமென்று பலர் வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். மக்கள் தங்களாகவே முன்வந்து கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, ஜனவரி இறுதி வரையிலும் பார்ப்போம் என்றிருந்தோம். அப்பொழுது கூட ஒன்றும் கட்டாயம் இல்லை. ஆனால், மத்திய சர்க்கார் பிப்ரவரி மாதம் வரையில் இந்த அவகாசத்தை நீடித்திருக்கிறார்கள். கட்டாயம் ஒன்றுமில்லை, யாரையும் கட்டாயப்படுத்தி வாங்கக் கூடாது என்று கண்டிப்பாக கலெக்டர்களுக்கு சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறோம். கலெக்டர்களும் கீழ் அதிகாரிகளுக்கும் அம்மாதிரி சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஏதே மனதில் வைத்துக் கொண்டு 'கட்டாயம்' என்று சொல்லலாம். 'நீங்கள் கொடுக்கக்கூடாதா' என்று கேட்டால் கட்டாயம் என்று சொல்லலாம். "நீங்கள் கையில் நகை போட்டிருக்கிறீர்கள், இரண்டாவது கையில் நகை கொடுக்கக்கூடாதா?" என்று கேட்டால் அது கட்டாயமாக இருக்கலாம். ஒரு பெண்மணி, இன்னொரு பெண்மணியைப் பார்த்து, 'நீ கொடுக்கக்கூடாதா?' என்று கேட்டால், அது கட்டாயப்படுத்துவதாக இருக்கலாம். ஆனால் கட்டாயப்படுத்த உற்சாகத்தோடு காமலே நல்ல மனப்பான்மையுடன் அளவுகடந்த உற்சாகத்தோடு அவர்களாகத் தான் வந்து கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு நான் பார்த்தேன். அவர்களாகத் தங்கள் கையில் இருப்பதைக் கழற்றிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களில் எத்தனைபேர்கள் திருப்பதிக்குப் போய் இருக்கிறார்களோ எனக்குத் தெரியாது. திருப்பதியிலே உண்டியலில் கொண்டுவந்து எந்த உணர்ச்சியுடன் கொட்டுகிறார்களோ அந்த உணர்ச்சியுடன் தான் பெண்களும், ஆண்களும், குழந்தைகளும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்கள் கொஞ்சம் புறம்பான விஷயத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். "என் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்களிடம் கொண்டு போய்க் கொடுத்தார்கள்?" என்று ஒரு பெரிய கேள்வி போட்டார்கள். பெரிய கேள்விதான். அவர்கள் அப்படிக்கொடுக்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் யாரிடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ அவர்களிடம்தான் கொடுக்கிறார்கள். கொடுத்ததை திரு. காமராஜ் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள்? தி. மு. க. உறுப்பினர்களிடம் கொடுத்தார்கள், ஏதோ ஓரளவு அவர்களால் செய்யக்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

கூடிய அளவுக்குக் கொடுத்தார்கள். மக்கள் கொடுக்கிறபோது அவர்களுக்கு யாரிடத்திலே நம்பிக்கை யிருக்கிறதோ, அவர்களுக்கு யாரிடத்திலே மதிப்பு இருக்கிறதோ, யாரிடத்திலே அன்பு இருக்கிறதோ அவர்களிடம்தான் கொடுக்கிறார்கள். கொடுத்தவுடன் அதிகாரிகள் தயராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டு போகிறார்கள். ஏன் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்களிடம் மட்டும் கொடுத்தார்கள், மற்றத் தலைவர்களிடம் கொடுக்கவில்லையென்றால் அவரவர்களுடைய இஷ்டம். ரஷ்யாவின் பிரதம மந்திரி, இங்கிலாந்தின் ஹூண்ட் பிரதம மந்திரி, அமெரிக்காவின் உதவி ஜனாதிபதி இன்னும் மற்ற முக்கியமான உலகத் தலைவர்கள் எல்லோரும் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்க வந்திருந்த சமயம் எல்லோரும் திரு. காமராஜ் அவர்களுடைய வீட்டிற்குச் சென்று அவருடன் அளவளாவிக்கொண்டிருந்தார்கள். இதற்கு ஒரு கேள்வி கேட்க முடியுமா? ஏன் என் வீட்டுக்கு வரவில்லையென்றால் இதற்கு யாரைக் கேட்பது?

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கம் வசூலிக்கும்போது, அதிகாரிகள்தான் வசூலிக்க வேண்டும், அதிகாரிகளைத் தவிர மற்றவர்கள் வசூலிக்கக்கூடாது என்று பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. மதுரைக் கோவிலில் சடங்கு நடத்தப்பட்டு தங்கம் திரு. காமராஜ் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது என்று செய்தி வந்தது. தங்கம் வாங்குவதற்கு திரு. காமராஜ் தகுதியுடையவர் அல்ல என்று யாரும் கூறவில்லை. அறநிலையப் பாதுகாப்பின்கீழ் இருக்கின்ற அமைப்பிலே ஒரு கட்சித் தலைவரிடம் தங்கம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதை அதிகாரிகள் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள்தான் வசூலிக்கவேண்டுமென்று செய்தி வந்ததையொட்டித்தான் ஆளுநர் கட்சித் தலைவருக்கும், கட்சிக்கும் அதிக வேறுபாடுகள் இல்லாமல் நடத்தப்படுகிறது என்றுதான் எடுத்துத் தெவிவிக்கப்பட்டது. கோயிலுக்குரிய சொத்தை, அது தகரக் குவளையாக இருந்தாலும் அதிகாரிகள்தான் வசூல் செய்யவேண்டுமென்றால் அவர்கள்தான் வசூல் செய்யவேண்டும், அதிகாரிகளைத் தவிர வேறுயாரும் வசூலிக்கக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லப்பட்டது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வாங்கிக்கொண்டவர்கள் அதிகாரிகள்தான்.

திரு. சா. கணேசன் : கிளாரிபிகேஷன் தான் சொன்னார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நானும் கிளாரிபிகேஷன்தான் சொல்கிறேன். இங்கே பிரதம மந்திரி அவர்கள் வந்திருந்தார்கள், அவர்களிடம் கொடுத்தார்கள், இதற்கும் பிரதம மந்திரிக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று கேட்கலாம். டில்லியிலிருந்து நம்முடைய பிரதம மந்திரியவர்கள் இங்கு வந்திருந்தபொழுது, கபாலிஸ் வர் கோயிலில் சடங்கு மாதிரி வைத்து தங்கம் அவரிடம் கொடுக்கப்பட்டது. பாங்கு பிரிதிநிதிகள் அதற்கப்புறம் அதைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். அதுமாதிரித்தான் மதுரை மீனாட்சி யம்மன் கோயிலிலும், தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்களிடம் கொடுத்துத் தங்கத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று வைத்துத்

[5th February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கொண்டிருந்தவர்கள் எல்லோரும் கொடுத்தார்கள். பிறகு அதிகாரிகள் அதைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். காரணம், உலகத்திலே உள்ளவர்கள் எல்லாம் திரு. காமராஜ் அவர்களைப் போற்றுகிறார்கள். அதற்காக நாம் என்ன செய்வது? நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் ஒன்றாகண்டு உறுப்பினர்கள் இதைப்பற்றிச் சொன்னது மட்டுமல்ல. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், துணைத்தலைவர் அவர்களும் இதை ஏன் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லவேண்டுமென்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

அடுத்ததாக, இந்த பேசி ஸ்பெட்டைப்பற்றி, குழந்தைகள் உணவளிப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த குழந்தைகள் உணவு சம்பந்தமாக அரசாங்கம் எதற்காகத் தலையிட்டது என்று சொன்னார்கள். பற்றாக்குறை இருக்கிறது. பற்றாக்குறை சென்னை நகரத்திலே வந்தது. அதனால் தமிழ்நாட்டுக்குரியதை சென்னைக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கொடுக்கவில்லை. சென்னைக்கு உள்ளவர்களுக்கு 4, 5, 6 பாட்டில்கள் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தன என்று புறம் வந்ததனால், வருமானத்திற்குத் தகுந்தபடி, எந்தவாறு குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள் என்ற கணக்குப்படி, என்ன வரிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான் கொடுத்துவரப்படுகிறது. இடத் தை விட்டு இடம் கொண்டுபோவதற்கு ஏன் தடை விதிக்கப்படுகிறது? இதற்கு ஒரு காவலன் போட்டும் தவறு நடக்கிறது என்று சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தவறு செய்பவர்கள் இல்லாமல் இல்லை. இருந்தாலும் ஒரு வரம்பு இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் போட்டிருக்கிறோம். நான் அங்குப்போக இல்லாவிட்டால் ப்ரொக்யூர்மென்ட் நடக்காது. தாலுகாவை விட்டு தாலுகா, ஜில்லாவை விட்டு ஜில்லா கொண்டு போகலாம் என்று ஏற்பட்டால் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்யமுடியாது. வழக்கைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். வழக்கு சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கம் தலையிடுகிறது. அதனால் உயர்நீதி மன்றத்திற்குப் தலையிடுகிறது வந்திருக்கிறது. அதனால் உயர்நீதி மன்றத்திற்குப் பாதகம் வராது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். ஆகவே ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குக் கொண்டுபோவதைக் கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்ததாக, முக்கியமாக மொழிப் பிரச்சினைபற்றி இந்த விவாதத்தில் கூறப்பட்டது. எல்லாம் பழையவைதான். ஆனால் எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுதான் கொஞ்சம் புதுது. 14 மொழிகளிலிருந்து இப்பொழுது ஐந்து மொழிகளுக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி : 14 மொழிகளிலிருந்து ஐந்து மொழிகளுக்கு நான் வந்ததாக முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆங்கில ஏடுகளில்கூட இதுபற்றி தவறான கருத்துக்கள் வந்ததாகத் தெரிகிறது. அண்மையிலே நடைபெற்ற குடியரசுத் தின விழாவில் முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்பொழுது 14 மொழிகளை விழாவில் முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்பொழுது 14 மொழிகளுக்குப் பதிலாக 2 மொழி, 3 மொழி, 4 மொழியாக இருந்தால் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [5th February 1966]

என்றுதான் நான் அன்றைக்குச் சொன்னேன். அதை முதலமைச்சர் அவர்களும் மறுக்கவில்லை. ஆகவே அந்த 2, 3, 4, 5; மொழிகளையாவது கொண்டுவருவதற்கு அருள்பாலியங்கள் என்றுதான் கேட்டேன். ஆகவே நான் புதிதாக ஒன்றும் சிந்தாந்தம் கூறவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்கள் இறங்கியிருக்கிறார்கள் மேம்படியிலிருந்து, 14 மொழிகளிலிருந்து 5 மொழிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். எந்த ஐந்து மொழிகளைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்களே வழி சொல்லட்டும். அப்படிச் சொல்வதை எல்லாம் பிராந்தியங்களும் எற்றுக்கொள்ளவேண்டும். 14 மொழிகளில் 5 மொழிகள் போக மிதமிருக்கும் 9 மொழி பிராந்தியத்திலே இருக்கின்றவர்களுக்கும் அதை எற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

திரு. மு. கருணாநிதி : குடியரசு தின விழாவில் முதலமைச்சர் அவர்கள் 2, 3, 4, 5 மொழிகள் என்று கூறும் பொழுது என்ன என்ன மொழிகளைக் கூறினார்களோ அந்த மொழிகளைக் கொண்டு வர முயற்சி செய்தால் அதை நாங்கள் மறுக்கவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் சொன்னது வாதத்திற்காகச் சொன்னது. ஏனென்றால் மற்ற இடங்களில் 3, 4 மொழிகள் இருக்கின்றன. அது சாத்தியப்படுகிறதா என்பது சொன்னார்கள். 14 மொழிகள் வைத்துக்கொள்வது என்றால் அடிகம், அது சாத்தியப்படாது. ஐக்கிய நாடுகள் சபாபொத்தில் எல்லாம்படி 3, 4 மொழிகள்தான் வைத்து மொழிபெயர்ப்புச் செய்கிறார்கள். அது சாத்தியப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் எந்த மொழிகளை எற்றுக் கொள்வது? கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்களே சொல்லட்டும். தமிழை எடுத்துக்கொண்டு மலையாளத்தை விட்டு விடலாமா? அல்லது தெலுங்கை விட்டுவிடலாமா? அல்லது குஜராத்தி மொழியை விட்டுவிடலாமா? எதை விட்டுவிடலாம்? என்று அவர்களே சொல்லட்டும்.

திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தியை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு மற்ற மொழிகள் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டால் போதுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதுதான் சலபம். மீண்டும் நான் இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தி தவிர்க்க முடியாதது. இந்தியினால் மக்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படக்கூடாது என்ற காரணத்தை நாம் வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அந்த நிலைதான் இன்றைக்கும் இருக்கிறது. நாம் வேண்டுகிற வரையில் முங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கும், இந்தி போடுகூட. இரு மொழிக் கொள்கை என்றால், அடிப்படையில் இந்தியாவின் ஒற்றுமையில் நம்பிக்கையுள்ள நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. இதை மாணவர்களும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். மாணவர்கள் சார்பாகக் கனம் உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். மாணவர்கள் சுயமாக முடிவு செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்த வேண்டும். மாணவர்கள் கருத்து வைத்துக் கொள்ளலாம், ஆனால் அரசியலில் அகப்பட்டுக்கொள்ளக்கூடாது. மாணவர்கள் நிலைமை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

5th February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]
யை உணர்ந்து விழிப்புடன் இருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். மொழிப் பிரச்சினையைப் பற்றி முன்பே விளக்கியிருக்கிறோம். காங்கிரஸ் கட்சி அரசாங்கத்தின் கொள்கையை விளக்கியிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இன்றைக்கு நம்முடைய தாய் மொழிக்கு எந்த விதமான பாதகமும் இல்லை. நம்முடைய விவகாரங்கள் எல்லாம் தாய்மொழியில்தான் இருக்கும். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் போன்ற பரிட்சைகளை எல்லாங்கூடத் தமிழில் வைப்பது என்பதெல்லாம் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் தமிழ் போதும், தொடர்பு மொழியாக இந்தியாவுக்கு இந்தி மொழி, உலகத்திற்கு ஆங்கில மொழி வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, நாம் மும்மொழிக் கொள்கையை அனுசரித்து வருகிறோம். நாம் மாணவர்களுக்கு நல்ல வழி காட்டவேண்டும். குழப்பத்தை ஏற்படுத்தக்கூடாது. அவர்கள் சலபமாகப் புரிந்துகொள்வார்கள். சில சமயங்களில் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. அதை அகற்றவேண்டும். தவிர அதை அதிகப்படுத்தக்கூடாது. அதைத்தான் நான் கனம் அங்கத்தினர்களிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பத்திரிகை சுதந்திரத்தைப் பற்றியெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதைப் பற்றி முன்பே விளக்கியிருக்கிறேன். இவ்விஷயம் தற்போது வழக்கில் இருக்கிறது. எல்லாப் பத்திரிகைகளின் மீதும் ஒரே மாதிரிக் குற்றம் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனால், அரசாங்கத்திற்குத் திருப்தி ஏற்படுகிற அளவிலே, இனி தவறு நடைபெறாது என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டால் அரசாங்கம் மேலும் வழக்குத் தொடராது. சம்பந்தப்பட்டவர்களில் சிலர் அதற்கு இணங்குகிறோம் என்று சொன்னார்கள். சிலர் வேண்டாமென்று குறிப்பிட்டார்கள். எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்களிடம் நான் இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். அவர்களும் ஓரளவு என்னுடைய கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலே, பாருபாடு ஒன்றுமில்லை. நேரம் ஆகிவிட்டதால், வேறு ஏதாவது கூறவேண்டியிருந்தால் அதை வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தின்போது விளக்கலாம் என்று கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு சிறு விளக்கம். எருக்கஞ்சேரியில் மின்சாரக் கழகம் வாங்கிய நிலத்தைப் பற்றி நான் எழுப்பிய புகாருக்குத் தொழிலமைச்சர் அவர்கள் தந்துள்ள விளக்கம் போதாது என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதைப் பொதுக் கடற்கு இணங்க, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்று கூறினார்கள். கணக்குக் குழுவினே வைத்துப் பரிசீலிக்கலாம் என்று அவர்கள் பொதுக் அந்தப் பிரச்சினையைக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமா? அந்த விசாரணைக்குக் கலெக்டர் அவர்கள் அழைக்கப்படுவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டித் தலைவராக இருக்கிறார். அவர்களே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதற்கு வேண்டிய

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [5th February 1966]

ஒத்துழைப்பை அரசாங்கம் அளிக்கும். அவர்கள் கலெக்டரைக் கூப்பிட்டு விசாரிக்கலாம். அவர்கள் ஆராய்ந்து அதற்கு மேல் முடிவு செய்தால் அதற்குப் பிறகு அரசாங்கம் அதைப் பற்றிக் கவனிக்கும்.

மற்றொன்றையும் கூற விரும்புகிறேன். காமராஜ் திட்டம் 'கேபியல் ஆகிவிட்டது' என்று சொன்னார்கள். இப்போது கூட ராஜஸ்தான் முதலமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய பதவியை விட்டு காங்கிரஸ் காரியதரிசி பதவியை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். அந்தத் திட்டத்திற்குப் பழுது இல்லை. அந்தத் திட்டத்தின் மீதமுள்ள உணர்ந்து கொள்ளாதவர்கள் இது போன்று பேசலாம். திட்டத்தின் தத்துவத்தை உணர்ந்து கொள்ளாமல் பேசுகிறார்களே தவிர வேறு இல்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தம்முடைய மாநில உழியர்களுடைய எம்பளத் திருத்தம் சம்பந்தமாகவும், அகவிலைப்படி உயர்வு சம்பந்தமாகவும் இந்த அரசாங்கத்தின் கருத்து என்ன என்பதை யும், முதலமைச்சர்கள் மாதாப்தில் தம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்பதையும், அதற்கு நிரந்தரமான நிவாரணமாக எதேனும் முடிவு எடுக்கப்பட்டதா என்பதையும் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அதைப் பற்றி தம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அங்கே பேசியதை எல்லாம் அவர்கள் ஓர் அறிக்கை மூலம் தெரிவிக்காத காரணம் நான் சொல்வது முறையல்ல. இருந்தாலும் ஒன்றை மட்டும் சொல்லுகிறேன். பஞ்சப்படி உயர்த்துவது பிரச்சினை. அதிலேதான் மத்திய அரசாங்கம் எடுக்கும் முடிவையொட்டி நாமும் முடிவு எடுக்கிறோம். ஆனால் ஒரு கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. பஞ்சப்படியை உயர்த்திக்கொண்டே போனால் அருக்து முன்னாலேயே விலை ஏறி அந்த உயர்வு வியாபாரிகளின் கைகளில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது; ஆகவே, திரந்தாவன வழி காணவேண்டுமென்பதுபற்றிக் கனம் நிதியமைச்சர் அவர்களிடமும், உள் ஏற்ற அமைச்சர் அவர்களிடமும், திட்ட அமைச்சர் அவர்களிடமும் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். இப்போது மத்திய அரசாங்கம் என்ன முடிவு செய்கிறார்கள் என்று பார்த்து அதற்கு மேல் மாநில அரசாங்கம் என்ன செய்ய முடியும் என்பது பற்றியே யோசித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய விஷயங்கள்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது பல்வேறு திருத்தங்கள் தாக்கீதாக்கின்றன. அமைச்சரவையின் கவனத்தை ஈர்க்கத்தக்க வகையில் அந்தத் திருத்தங்களின் மீது கருத்துக்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அது பற்றி அமைச்சரவையும் குறிப்பாக முதலமைச்சர் அவர்களும் அந்த கருத்துக்கள் பற்றிய கவனத்தை மேற்கொண்டு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்கள் என்ற நிலையில் நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது திருத்தங்கள் வேண்டாமென்ற முறையில் அந்தத் திருத்தங்களை வற்புறுத்தவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[5th February 1966]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்; பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கவர்னர் உரையில் இந்த மாதிரித் திருத்தங்களை வற்புறுத்தாமல் ஏக மனதாக நன்றி கூறும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவது மற்றவர் களுக்கும் வழிகாட்டியாக இருக்கும்.

மற்றொரு விஷயத்தைக் கூற மறந்து விட்டேன். பாதுகாப்புச் சட்டம் அளவில் இருப்பது பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் கூறினார்கள். பாதுகாப்புச் சட்டம் நாட்டின் பாதுகாப்புக்காக கூறினார்கள். பாதுகாப்புச் சட்டம் நாட்டின் பிரச்சினை இல்லை. இருக்கிறது. ஆகவே, அதிலே பாதி குறைக்கும் பிரச்சினை இல்லை. ஆபத்து தீர்த்தபாடிவில்லை. தற்போது அந்த ஆபத்து அதிகப் படியாக இருக்கிறது. அவர்கள் மேலும் தளங்களைப் பலப் படுத்திக்கொண்டு போகிறார்கள். முன்பு சின் எதிர்ப்பின்போது படுத்திக்கொண்டு போகிறார்கள். பாகிஸ்தானோடு தான் இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டம் ஏற்பட்டது. பாகிஸ்தானோடு யுத்த நிலைமை சீராகும் என்று நம்புகிறேன். எல்லோரும் தம்பு கிறார்கள். அது முடிவு பெற வேண்டும். தேர்தலை முன்னிட்டு பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ரத்து செய்யுங்கள்; இல்லையென்றால் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ரத்து செய்யுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். தேர்தலை ரத்துச் செய்யுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டையும் நாம் பிணைக்க வேண்டியதில்லை. தேர்தல் என் கையில் இல்லை. தேர்தல் வந்தால் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளப் போகிறோம். நாம் அஞ்சப்போவதில்லை. நாமும் அஞ்சப் போவதில்லை. தேர்தலுக்குப் பாதுகாப்பு விதி ஒருக்காலும் போவதில்லை. தேர்தலுக்குப் பாதுகாப்பு விதி ஒருக்காலும் எதிர்ப்பாக இருக்காது. அதற்காக நாட்டுப் பாதுகாப்புக்கு முன்பாடாகப் பேசுவதற்குப் 'பேப்ர' டிசென்ஸ் வேண்டுமென்றால் அதையும் அனுமதிக்க முடியாது. இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைத் தேர்தலின்போது கட்சி சிதிராகப் பயன்படுத்து வார்கள் என்று சொல்வது முற்றிலும் தவறு. அவ்வாறு தவறு தவறாகப் பயன்படுத்தவில்லை என்பதை இதுவரை நடைபெற்ற சம்பவங்களில் இருந்தே கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து கொள்ளலாம். பாதுகாப்பு விதிகளுக்கு அவசியம் இருக்கிறது. இல்லையா என்றால் பாதுகாப்பு விதிகளுக்கு அவசியம் இருக்கிறது. ஆனால் தேர்தலுக்காகப் பாதுகாப்பு விதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் அளவுக்குக் காங்கிரஸ் கட்சி கெட்டுப்போகவில்லை. காங்கிரசுக்கு வேண்டிய பலம் இருக்கிறது, நம்பிக்கை இருக்கிறது. மக்கள் ஆதரவு இருக்கிறது. தேர்தலுக்காகப் பாதுகாப்புச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று கூறுவதே காங்கிரசை அவமதிப்பதாகும்; அவதூறு கூறுவதாகும். அவ்வாறு நினைக்க வேண்டாம், சொல்லவேண்டாம் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The amendments were, by leave, withdrawn.

Mr. SPEAKER: The question is—

"That an Address be presented to the Governor in the following terms:

'That the Members of the Madras Legislative Assembly assembled in this session are deeply grateful to the Governor for the Address which he has been pleased to deliver to both the

[Mr. Speaker] [5th February 1966]

Houses of the Legislature assembled together on the 28th January 1966."

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 10-30 a.m. on 26th February 1966.

1-30
p.m.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 105. Notification issued with G.O. Ms. No. 4378, Home, dated the 13th December 1965, exempting from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, the vehicles bearing registration Nos. MDH 2608, MDH 2636, MDH 2685 and MDU 7127 belonging to the United Nations International Children's Emergency Fund and assigned to the Primary Health Centres in the districts of Chingleput and Madurai. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

106. Notification issued with G.O. P. No. 3482, Revenue, dated the 20th December 1965, exempting the tax payable by any dealer under the Madras General Sales Tax Act, 1959, on the sales made to "Care", Madras in connection with its relief operations. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]

B. Reports, Notifications and other papers.

18. List of Unstarred Questions and Answers from Nos. 1 to 3.

* Laid on the Table of the House on 4th February 1966.

5th February 1966]

APPENDIX I.

[Vide Answer to Unstarred Question No. 1 on page 698]
Statement showing the particulars regarding the express buses run by private operators in the State.

Vide Answer to Legislative Assembly Question No. 186 (Unstarred).

Serial number and name of the operator.	Registration number.	Name of the Route.	Length of the Route.
(1)	(2)	(3)	(4)
Salem District:			KMS.
1 P. L. CT. PL. Palaniappa Chettiar, Proprietor, C.T. Transports, Namakkal.	MDS 7187	Salem to Tiruchirappalli via Rasi-puram and Namakkal.	138
2 R. R. David and Co., Salem.	MDS 6974	Salem to Tiruchirappalli via Rasi-puram and Namakkal.	138
3 K. Swamikannu, Proprietor, Sakthivel Bus Service, Cuddalore.	MDF 3133	Salem to Cuddalore via Kari-patti, Valapady, Athur, Thalaivasal, Kallakurichi and Ulundurpet.	193
Dharmapuri District:			
4 Messrs. Balakrishna Bus Service and Co., Salem-4.	MDS 6923	Salem to Krishnagiri via Omalur, Dharmapuri, Karimangalam and Kaveripatnam (Express Service).	115.2
5 Messrs. R. P. David and Co., Salem.	MDS 5600	Salem to Krishnagiri via Omalur, Dharmapuri, Karimangalam and Kaveripatnam (Express Service).	115.2
6 Sri A. Vimalan, Bus Operator, Dharmapuri.	MDS 5200	Dharmapuri to Erode via Omalur and Salem.	146.6
North Arcot District:			
7 Sri G. Vijayaranga Mudaliar, Sri Lakshmi Saraswathi Bus Service, Vellore.	MDJ 3034	Vellore-Tirupathur	88.0

Serial number and name of the operator.	Registration number.	Name of the Route.	Length of the Route.
(1)	(2)	(3)	(4)
<i>North Arcot District—cont.</i>			
8 Sri Mir Md. Ali, Proprietor. M. M. Ali Motor Service, Vellore.	MDY 6491 } MDY 6292 }	Vellore-Tirupathur.	Kms. 88.0
9. Sri M. Ulgannal, Partner, Sri Lakshmi Saraswathi Motor Transport, Vellore.	MDJ 3794	Do.	88.0
10 Sri M. Venugopal Mudaliar	MDJ 4051 } MDJ 4300 }	Vellore-Madras via Arcot and Wallajapet.	142.4
11 The N. A. District Co-operative Motor Transport Society for Ex-Servicemen Limited, Vellore.	MDJ 4154	Tiruvannamalai-Tirupathi via Vellore and Chittoor.	185.6
<i>Hamnanthapuram District:</i>			
12 Messrs. Madurai Devakottai Transports (Private) Limited, Madurai.	MDR 3162	Madurai-Devakottai via Melur.	101.590
13 Messrs. Southern Roadways (Private) Limited, Madurai.	MDU 6197	Do.	101.950
14 Sri P. V. Mohamed Ghouse, Proprietor. Walith Motor Service, Madurai.	MDA 682	Madurai to Kilakarai via Paramakudi and Ramnad.	133.978
15 Messrs. Madurai Devakottai Transports (Private) Limited, Madurai.	MDU 3531	Madurai to Mandapam via Paramakudi and Ramnad.	155.905
16 Messrs. Commercial Transport Company (Private) Limited, Sivagangai.	MDU 3502	Do.	155.905
17 Messrs. Southern Transport (Private) Limited, Kilakarai.	MDU 3519	Do.	155.905
<i>Madurai District:</i>			
18 Sri Aruppukottai Jaya Vilas (Private) Limited, Aruppukottai.	MDR 3081	Madurai-Rajapalayam.	84.76

[5th February 1966]

5th February 1966]

			Kms.
19 Do.	MDR 3082	Do.	Do.
20 Sri Southern Roadways (Private) Limited, Madurai.	MDU 6894	Madurai to Virudhunagar	46.4
21 Do.	MDU 6198	Madurai-Theni	74.40
22 The Southern and Rajamani Transports (Private) Limited, Madurai.	MDA 633	Do.	Do.
23 Sri Southern Roadways (Private) Limited, Madurai.	MDU 6893	Dindigul-Lower Camp.	131.2
24 Sri Rahim Transports, Limited, Periakulam.	MDU 7257	Do.	Do.
25 Do.	MDU 8458	Dindigul-Palani.	57.12
26 Sri K. M. U. (Private) Limited, Madurai.	MDU 8542	Do.	Do.
27 Do.	MDU 7729	Madurai to Palani.	113.6
28 Sri Chockan Transports (Private) Limited, Madurai.	MDU 6974	Madurai-Palani	Do.
29 Sri Southern Roadways (Private) Limited, Madurai.	MDU 7295	Madurai to Dindigul.	56.56
30 Sri K.M.U. (Private) Limited, Madurai.	MDU 7073	Do.	Do.
31 Sri Murugan Transports (Private) Limited, Dindigul.	MDA 966	Do.	Do.
<i>Tirunelveli District—</i>			
32 Messrs. A. V. Rm. Transports (Private) Limited, Sankarankoil.	MDT 5925	Tuticorin to Sivagiri	135.587
33 Messrs. Jayaram Motor Service. Rajapalayam.	MDR 3273	Courtallam-Srivilliputhur.	86.100
34 Messrs. Southern Roadways (Private) Limited, Tirunelveli.	MDT 5934	Do.	Do.
35 Messrs. Southern Roadways (Private) Limited, Tirunelveli.	MDT 6465	Tirunelveli Jn. to Madurai	153.492
36 Messrs. Kodeikanal Motor Union, Limited, Madurai.	MDU 7463	Do.	Do.

APPENDIX

Serial number and name of the operator. (1)	Registration number. (2)	Name of the route (3)	Length of the route. (4)
<i>Tirunelveli District—cont.</i>			
37 Messrs. Aruppukottai Sri Jaya Vilas (Private) Limited, Aruppukottai.	MDU 8097	Tuticorin—Madurai	137.398 Kms.
38 Messrs. Shanmugham Motors (Private), Limited, Aruppukottai.	MDR 4475	Do	Do.
39 Messrs. Lion Automobiles Service Company, Tirunelveli Junction.	MDT 6282	Tirunelveli—Tuticorin	53.309 "
40 Messrs. Pioneer Motors, Tirunelveli Jn. Do	MDT 6754	Tirunelveli to Nagercoil	80.467 "
41 Messrs. Southern Roadways (Private), Limited, Tirunelveli.	MDT 6352	Do.	Do.
42 Messrs. Southern Roadways (Private), Limited, Tirunelveli.	MDT 4388	Tirunelveli—Puliangudi	82.882 "
43 Messrs. Southern Roadways (Private), Limited, Tirunelveli.	MDT 4342	Do.	82.882 "
44 Do.	MDU 7690	Tirunelveli—Courtallam	58.741 "
45 Messrs. Sri Ram Popular Service (Private), Limited, Palayamkottai.	MDT 4691	Tirunelveli—Tiruchendur	57.936 "
<i>Chingleput District—</i>			
46 Sri T. Govindaraj Mundaliar, 50, Thatha Muthiarpan Street, Madras-2.	MDH 3710 & MDJ 3385	Madras—Wandiwash (via) Kauchepuram.	128 "
47 Sri S. Kather Sheriff, MBD. Motor Service, Arcot.	MDJ 4200	Madras to Vellore (via) Mount, Sunguvarachatram and Arcot.	140.8 "
Do.	MDJ 4050 } MDJ 4142 }	Madras to Vellore (via) Aninjikarai, Sunguvarachatram, Arcot.	137.6 "
48 Messrs. M.K.M. Bus Service 16, Mandapam Street, Madurantakam.	MDH 3582	Madras to Pondicherry (via) Chingleput, Madurantakam and Markanam.	160.0 "
49 Sri B. Rajagopal Naidu, Sri Lakshmi Saravathi Motor Service, Gudiyatham.	MDJ 4380	Madras to Vellore (via) Mount, Sunguvarachatram and Arcot.	140.8 "

[5th February 1966]

APPENDIX

5th February 1966]

Serial number and name of the operator. (1)	Registration number. (2)	Name of the route (3)	Length of the route. (4)
<i>Coimbatore District—</i>			
50 Messrs. Coimbatore-Salem Transports (Private), Limited, Erode.	MDE 1739	Erode to Palani (via) Arachatur, Kanyam and Dharapuram	119 Kms.
51 Messrs. Gopal Motor Service (Private), Limited, Tirupur.	MDE 2602	Do.	Do.
52 Messrs. Sowdambigai Motor Service, Dharampuram.	MDE 3557	Do.	Do.
53 Messrs. V.C.K. Bus Service (Private), Limited, Coimbatore.	MDE 7562	Coimbatore-Salem (via) Avanashi, Perundurai, Erode, Bhavani, Sankari.	177 "
54 Messrs. V. C. K. Bus Service, Limited, Coimbatore.	MDE 7919	Erode to Ooty (via) Tirupur, Avanashi and Mettupalayam.	161 "
55 Messrs. The Salem Motor Transports Co-operative Society for Ex-Servicemen, Limited, Salem.	MDS 4032	Coimbatore-Salem (via) Avanashi, Perundurai, Erode, Bhavani and Sankari.	177 "
56 Messrs. Anamalais Bus Transports (Private), Limited, Pollachi.	MDE 2741 } MDE 2163 }	Coimbatore to Sholaiyur Dam.	132 "
<i>South Arcot district—</i>			
57 Sri Balasubramanian Bus Service (Private) Limited, Tiruvannamalai.	MDJ 4023	Chidambaram—Salem (via) Neivethi Virudhachalam and Attur.	180.5 Kms.
58 Salem Co-operative Motor Transport Society for Ex-Servicemen, Salem.	MDS 4773	Do.	Do.
59 Sri Rajarajeswari Bus Service, Virudhachalam.	MDF 2452	Do.	Do.
60 Sri Devaki Transport (Private), Limited, Perambalur.	MDY 6250	Cuddalore-Tiruchirappalli (via) Virudhachalam and Tholudur.	186.7 "
61 South Arcot District Co-operative Motor Transport Society for Ex-Servicemen, Limited, Cuddalore.	MDF 2321	Do.	Do.

Serial number and Name of the Operator. (1)	Registration number. (2)	Name of the route. (3)	Length of the route. (4)
<i>South Arcot district—cont.</i>			
62 Messrs. Krishnarajan Transport (Private). Limited, Madras-12.	MSW 7322	Madras-Gingee (via) Chingleput and Tindivanam.	(49.7 Kms.
63 Messrs. Gingee Transport (Private), Limited, Gingee.	MDF 3220	Do.	Do.
64 Sri Rajeswari Bus Service, Virudhachalam.	MDF 2480	Cuddalore-Salem (via) Panruti, Ulundurpet-Kallakurichi and Attur.	193.1 "
65 Messrs. M. M. Ali Motor Service (Private). Limited, Madras.	MDJ 3308	Tiruvannamalai-Madras (via) Gingee. Tindivanam and Chingleput	186.7 "
66 Sri M. Ulaganjal, Lakshmi Saraswathi Motor Transport Company, Vellore.	MDJ 4075	Do.	Do.
<i>Tiruchirappalli district—</i>			
67 Messrs. Southern Roadways (Private), Limited, Madurai.	MDU 6196	Thanjavur to Madurai (via) Gandharvakottai, Pudukottai, Thiruvayam and Melur	167.37 Kms.
68 Messrs. Southern and Rajamani Transport (Private), Limited, Pudukottai.	MDY 5837	Do.	Do.
69 Messrs. Pudukottai Co-operative Transport, Limited, Pudukottai.	MDY 5935	Thanjavur—Madurai.	167.37 "
70 Messrs. Tiruchirappalli Co-operative Motor Transport Society for Ex-Servicemen, Limited, Tiruchirappalli.	MDY 5971	Tiruchirappalli—Tirupathur (via) Keeranur	99.78 "
71 Kodalkanal Motor Union (Private), Limited, Madurai.	MDR 3239	Do.	Do.
72 Srinathi Saraswathi Ammal, Proprietor, Ramajayam Transport, Tiruchirappalli.	MDY 6191 } MDY 6662 }	Tiruchirappalli to Salem (via) Musiri, Thottiam and Namakkal	133.4 "

[5th February 1966]

5th February 1966]

<i>Madras (State Transport Authority)—</i>			
73 Messrs. Provincial Transport. Annaswami Naicken Street, Madras-2.	MSV 1727	Madras-Chidambaram (via) Chingleput, Tindivanam, Villupuram, Panruti and Cuddalore.	272.0 Kms.
74 Messrs. Crescent Transport (Private), Limited, 16, Halls Road, Kilpauk, Madras.	MSV 3856	Do.	Do.
75 The Salem Co-operative Motor Transport Society for Ex-Servicemen, Salem.	MDS 4992	Madurai to Salem (via) Dindigul, Pallapatti, Aravankurichi, Karur, Pugalur Bridge, Paramathi, Namakkal and Rasipuram.	238.4 "
76 The Salem Co-operative Motor Transport Society for Ex-Servicemen, Salem.	MDS 4991	Do.	Do.
77	MDS 4308	Salem to Madurai (via) Rasipuram, Namakkal, Melur, Karur, Aravankurichi, Pallapatti, and Dindigul.	Do.
78	MDS 4309	Do.	Do.
79	MDS 3780	Salem to Hosur (via) Omalur, Dharpuram and Krishnagiri.	164.8 "
80 Rajalakshmi Motor Service, Ottacamund.	MDN 6316	Ooty to Calicut (via) Gudalur, Nilambur and Mayveri and (Calicut to Nilambur Shuttle service).	171.2 "
81	MDN 5342	Do.	Do.

[5th February 1966]

APPENDIX II.

[Vide answer to Unstarred Question No. 3 on page 700 supra.]

1 Kanakkanpalayam	56 Asanur
2 Pethunaichankuppam	57 Nedumanur
3 Alappakkam	58 Sirumadurai
4 Meethikudi	59 Kutohipalayam
5 Vayalamur	60 Kallandal
6 Melmoongiladi	61 Arunapuram
7 Budhanayanpet	62 Veerangipuram
8 Krishnapuram	63 Kandachipuram
9 Siruvalayur	64 V. Puthur
10 Theerthanagiri	65 Kollur
11 Nadukuppam	66 Mallandi
12 Vallam	67 Thorapadi
13 Villianur	68 Melmampattu
14 Purushonur	69 Pinnalur
15 Muthumpalayam	70 Eraiyur
16 Gramam	71 Rishivandiam
17 Madalampet	72 Kandamanallur
18 Alangathan	73 Gangapuram
19 Veerasholapuram	74 Odiyathangal
20 Marugangudi	75 Melmalayanur
21 Kilimangalam	76 Semmedu
22 Arasakuli	77 Athipattu
23 Kolapakkam	78 Kolapalur
24 Kurinjipadi	79 Velanthangal
25 Ariyalur	80 Papambattu
26 Tirukai	81 Tiruvampattu
27 Melinjipattu	82 Vaduthiram
28 Chidambaranathampet	83 Karasanur
29 Palayamkottai	84 Kandadu
30 Godalayathur	85 Nadukuppam
31 Keeranur	86 Kilnemi
32 Kavanur	87 Akshipakkam
33 Marungur	88 Nallur
34 Vengalam	89 Nagalpakkam
35 Siruvangudi	90 Pubal
36 Sembadakurichi	91 Elamangalam
37 Sedpalayam	92 Devanur
38 Pudukuppam	93 Vilukkam
39 Ganganaickenkuppam	94 Koothampoondi
40 Neyvosai	95 Ganapathipattu
41 Sholakkur	96 Molianur
42 Vadakuthur	97 Rettanai
43 Sendavalipet	98 Perumakkal
44 Anandagudi	99 Kunnappakkam
45 Athiyur	100 Muthumpalayam
46 Neyveli	101 Ariyalur
47 Meyyur	102 Malligaipattu
48 Koluvarai	103 Tirukkai
49 Ponnandal	104 Sathanur
50 Sendamangalam	105 Poondi
51 Sendanur	106 Gramam
52 Maleripattu	107 Arumbattu
53 Edaiyur	108 Thaduthakondapuram
54 Malligai	109 Karadipakkam
55 Vandipalayam	110 Eralur

5th February 1966]

முன்னாள் மாவட்டக் கழக ரயில்வே சென் நிதியிலிருந்து தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 1954-ம் ஆண்டு முதல் 1964-ம் ஆண்டு வரையில் சரிலைகள் அமைக்கப்பட்ட கிராமங்களின் பெயர்கள்.

1 கனக்கன்பாளையம்	56 ஆசனூர்
2 பெத்துநாயக்கன் குப்பம்	57 நெடுமானூர்
3 ஆலப்பாக்கம்	58 சிறுமதுரை
4 மிதிக்குடி	59 குச்சிப்பாளையம்
5 வயலாமூர்	60 கல்லேந்தல்
6 மேல் மூங்கிலடி	61 அருணாபுரம்
7 பூதராயன் பட்டு	62 வீரங்கிபுரம்
8 கிருஷ்ணாபுரம்	63 கண்டாச்சிபுரம்
9 சிறுவனையூர்	64 வி. புத்தூர்
10 தீர்த்த நகர்	65 கல்லூர்
11 நடுக்குப்பம்	66 மல்லாந்தி
12 வல்லம்	67 தொரப்பாடி
13 வில்லியனூர்	68 மேல்மாம்பட்டு
14 புருசோனூர்	69 பின்னலூர்
15 மூட்டம்பாளையம்	70 இறையூர்
16 கிராமம்	71 ரிஷிவந்தியம்
17 மாடலம்பட்டு	72 கண்டமநல்லூர்
18 ஆலங்காத்தான	73 கங்காபுரம்
19 வீரசோழபுரம்	74 ஒத்தியதாங்கல்
20 மருகன்குடி	75 மேல்மலையனூர்
21 கிளிமங்கலம்	76 செம்மேடு
22 அரசக்குழி	77 அத்திப்பட்டு
23 குளப்பாக்கம்	78 கொளப்பாளூர்
24 குறிஞ்சிப்பாடி	79 வேலந்தாங்கல்
25 அரியலூர்	80 பனப்பட்டு
26 திருக்கை	81 திருவம்பட்டு
27 மொழிஞ்சிப்பட்டு	82 வடுதிரம்
28 சிதம்பரநாதம் பேட்டை	83 கரசனூர்
29 பாளையங்கோட்டை	84 கந்தாடு
30 குடலயாத்தூர்	85 நடுக்குப்பம்
31 கீரனூர்	86 கீழ்நெயிலி
32 காவனூர்	87 ஆசுடிப்பாக்கம்
33 மருங்கூர்	88 நல்லூர்
34 வெங்கலம்	89 நாகல்பாக்கம்
35 சிறுவங்குடி	90 பூபல்
36 செம்படாக்குறிச்சி	91 எலமங்கலம்
37 சேடப்பாளையம்	92 தேவனூர்
38 புதுக்குப்பம்	93 விலுக்கம்
39 கங்கநாயக்கன்குப்பம்	94 கூத்தம்பூண்டி
40 நெய்வாசல்	95 கணபதிப்பட்டு
41 சோழக்கூர்	96 மோளியனூர்
42 வடகுத்து	97 ரெட்டினை
43 சந்தவளிப்பேட்டை	98 பெருமக்கல்
44 ஆனந்தக்குடி	99 குன்னப்பாக்கம்
45 ஆதியூர்	100 முட்டம்பாளையம்
46 நெய்வேலி	101 அரியலூர்
47 மெய்யூர்	102 மல்லிகைப்பட்டு
48 கொழுவாரை	103 திருக்கை
49 பொன்னுந்தல்	104 சாத்தனூர்
50 சேந்தமங்கலம்	105 பூண்டி
51 சேந்தனூர்	106 கிராமம்
52 மேலேரிப்பட்டு	107 அரும்பட்டு
53 ஏடையூர்	108 தடுத்தாட்கொண்டபுரம்
54 மல்லிகை	109 கரடிப்பாக்கம்
55 வண்டிப்பாளையம்	110 எரலூர்

INDEX TO THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

EIGHTH SESSION OF THE THIRD LEGISLATIVE
ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

28th, 29th and 31st January and 1st to 5th February 1966.

Volume XXXIII (Nos. 1 to 8).

PAGES

A

ACCIDENT—

Cracker explosion in Perambalur Bus Stand 176-177

ADVERTISEMENTS—

Government advertisements, choosing of journals 288-289

AGRICULTURE—

Agriculturists in Thanjavur district, difficulties (C.A.) 700-702

Agriculturists of Srivilliputhur taluk, hardships (C.A.) 702-704

Co-operative Loans, postponement of recovery 283-288

Situation in Thanjavur district, notice under Rule 57 292-293

ALAGAMUTHU, SRI T. P.—

Committee on Economy and Administrative Reorganisation,
constitution 31-36

Fisheries, development with Russian collaboration 483

Gold Bonds, Meenakshi Sundareswarar Temple Devasthanam,
Madurai, investment 686-688

Governor's Address (M) 218-222,
490

Industrial Exhibition, Tiruchirappalli 463-465

Jaundice in Madurai district, preventive measures 590

Lepor-beggars, asylum 185-187

Manganese, export 470

Match Industry, short supply of potassium chlorate (C.A.) 53

Mettur Dam, cracks 39-41

Minister's Travelling Allowance 172-174

Prime Minister's visit, Public meeting 562-563

Scholarship cheques, rejection by Bank 46-47

Scholarships, grant on false certificates 42-46

Sub-Jails, Tiruchirappalli, shifting 188-189

A—cont.

ALLOWANCES—		
Ministers, Travelling Allowances	172-174	
ANANDAN, SRI L.—		
Governor's Address (M)	624-636	
ANANDANAYAKI, SRIMATHI T. N.—		
Governor's Address (M)	649-656	
ANGAMUTHU NAICKER, SRI S.—		
Governor's Address (M)	547-548	
ARANGANNAL, SRI RAMA.—		
Engineering and Medical Colleges, admission	481-482	
Madras University (Amendment) Bill, 1965	307-312, 351	
Slums in Madras City, details	369-375	
Zinc, mining in Mamandur	472	
ARDHANAREESWARA GOUNDER, SRI K. S.—		
Governor's Address (M)	524-528	
ARUMUGAM, SRI S.—		
Panchayat Unions, Accountants, appointment	698	
Panchayat Unions, supply of sewing machines	386-387	
Thirumanimuthar Scheme, implementation	285-286	

B

BALAKRISHNAN, SRI A. G.—		
Gomukhi Nadhi Project, cement bags, loss	384-385	
Governor's Address (M)	104-108	
M.C. Rajah Harijan Students Hostel, Saidapet, installation of telephone	686	
Tiruchitrambalam High School, school fees payment	569-570	
Vidur Reservoir, canals	479-480	
BEGGARS—		
Asylum for Leper-beggars	185-187	
Beggar Home, Avadi, employment opportunities	695-697	
BHAKTAVATSALAM, SRI M.—		
Alleged lawlessness in the Office of 'Daily Thanthi' (A.M.)	592-593	
Alleged unrest in Vellore over lease of land to Church of South India (A.M.)	594, 704	
Failure to maintain sanitary conditions around Government Estate, Madras (A.M.)	52-53	
Fest by students of Alagappa College, Karaikudi (A.M.)	291-292	
Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966	355	
Governor's Address (M)	650, 692, 693, 746, 747-775	
Madras University (Amendment) Bill, 1965	54, 297-305, 314, 332-341, 351-355	

BHAKTAVATSALAM, SRI M.—cont.		
Obituary reference, Sri Lal Bahadur Shastri, late Prime Minister of India (R)	702	
Suspension of Rule 41(3) (M)	396-398	
BHUVARAHAN, SRI G.—		
Rameswaram Township, Constitution (R)	396-398	
BILLS—		
Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1966—	297	
Int.		
Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966—	55	
Int.	357-359	
Consid.		
Consid. Cl.		
Motion to pass		
Passed	359	
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966—		
Message from Governor		
Int.		
Consid.		
Consid. Cl.		
Motion to pass		
Passed	356	
Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966—		
Int.		
Consid.		
Consid. Cl.		
Motion to pass		
Passed	355	
Madras University (Amendment) Bill, 1965—	54, 297-341	
Consid.	41-354	
Consid. Cl.		
Motion to pass		
Passed	355	
Medical Practitioners Bill, 1965—	296-297	
Leave for withdrawal	297	
Withdrawn		
BOARDS—		
Advisory Board for Development districts	191	
BUSINESS OF THE HOUSE		
C		
CALLING ATTENTION—		
Agriculturists in Thanjavur district, difficulties	700-702	
Agriculturists of Srivilliputhur taluk, hardships	702-704	
Chingleput and North Arcot districts, slow procurement of paddy	487-488	
Match Industry, crisis due to short supply of Potassium chlorate	53-54	
Tea Industry in the Nilgiris district, crisis due to power-cut	595-596	

	PAGES
CEMENT—	
Loss due to floods in Goinukhinadhi Project	384-385
CHAIR—	
Obituary references—	
Dr. Homi Jehangir Bhaba and Others	11
Sri Lal Bahadur Shastri, late Prime Minister of India (R) ..	11
<i>Rulings and Observations</i>	
<i>Debate—</i>	
News or comments reported in the newspapers should not form the basis of any responsible speech to be made in the House ..	206
<i>Expression of Insinuation—</i>	
The expression “அமைச்சர்கள் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதில்” in the sentence “As bridges are not constructed where they are needed and are constructed where they are not needed, it is not known whether such bridges are constructed because of the fact that the contractors are the Ministers' favourites.”—Held to be an insinuation and hence, deprecated	456
<i>Urgent Matter of Administration—</i>	
Agricultural situation in Thanjavur district—	
On 1st February 1966 the Chair disallowed the notice under Rule 57 on the following grounds:—	
(1) It raised more than one definite issue and was hence hit by Rule 59 (i);	
(2) It lacked urgency; and	
(3) The Member would have an opportunity to raise the matter in the course of the discussion on the Governor's Address.	292-293
CHEEMAICHAMY, SRI K.—	
Madurai City, extension	591
National Co-operative Sugar Factory, Alanganallur, starting ..	692
Spinning Mill, Sivagangai	472-477
Zoo, Madurai City	171-172
CHINNASAMY, SRI T.—	
Governor's Address (M)	418-420
CHIRANJEEVULU NAIDU, SRI C.—	
Governor's Address (M)	490-493
Madras University (Amendment) Bill, 1965	327-328
CHIT FUND—	
Chit Funds Act, 1961, observations by High Court	368-369
CHURCH OF SOUTH INDIA—	
Alleged unrest in Vellore over lease of land (A.M.)	593-594, 704
COFFEE SEEDS—	
Short supply	183-185
COLLEGES—	
Engineering and Technology, Thanjavur district	577-578
Government, retirement age of Professors	579
Government Arts, Kumbakonam, expansion	570

	PAGES
COLLEGES—cont.	
Medical and Engineering, admission, particulars	481-482
Medical, Chingleput, donation	487
Medical Thanjavur, shifting	480-481
COMMISSIONS—	
Fourth Finance Commission, report	561-562
Official Language (Legislative) Commission, Constitution	682-686
COMMITTEE—	
High Power Committee on Economy and Administrative Re-organisation, constitution	31-36
COURT—	
District Court, Ramanathapuram, shifting from Madurai	187-188
CRASH PROGRAMME—	
Laboratories in Secondary Schools, crash programme for improvement	37-38
CYCLONE—	
Damages	177-178
D	
DAIRY FARM—	
Starting near Vellore	285
DAKSHINAMOORTHY GOUNDER, SRI A. S.—	
Governor's Address (M)	124-127
DAM—	
Mettur Dam, cracks	39-41
DEFENCE OF INDIA RULES—	
Action against journals	688-690
Detenus, periodical review	563
DEFENCE PERSONNEL—	
Rehabilitation of disabled	283-285
DETENUS—	
Defence of India Rules, periodical review	563
DHANDAYUTHAPANI, SRI M.—	
Governor's Address (M)	199-202
DHARMALINGAM, SRI A. P.—	
Governor's Address (M)	257-261
DIVISION—	
Madras University (Amendment) Bill, 1965—	
Amendment to clause 2	354
DURAIPANDIAN, SRI N.—	
Governor's Address (M)	606-612
DURAIWAMY, SRI A.—	
Governor's Address (M)	710-711

D—cont.

DURAIYARASAN, Sri A.—	
College of Engineering and Technology, Thanjavur district	577-578
Co-operative loans, postponement of recovery	286-288
Cyclone and heavy rains, damages	177-178
Governor's Address (M)	112-115
Overbridge near Thanjavur Railway Station, construction	479
Panchayat Union Council, Arantangi, new building	289
Peravurani and Gandharvakottai, formation of new taluks	585-586

E

EDUCATION—	
District Board High Schools, Advisory Boards	678-680
ELECTRICITY—	
Pandyar-Punnappuzha Hydro-Electric Scheme, implementation	39
Thermal Power Scheme, Tuticorin	690-691
ELECTRICITY BOARD—	
Purchase of land (St.)	488-489
ELLAMA NAIDU, Sri V.—	
Governor's Address (M)	222-225
EXHIBITION—	
Industrial, Tiruchirappalli	463-465
EXPLOSION—	
Cracker explosion in Perambalur bus stand	176-177
EXPLOSIVES—	
Industrial explosives, manufacture	283

F

FACTORIES—	
Ammonium Chloride-cum-Soda Ash Factory, establishment	42
Match Factory, setting up in public sector	279-280
National Co-operative Sugar Factory, Alanganallur, starting	692
Small tools, manufacture	459-463
Sugar Factories, managers	42
FIRE SERVICE—	
Fire Service Station, Arni	692-695
FISHERIES—	
Development with Russian collaboration	483
FOREST DEPARTMENT—	
Pay of services	137

G

GANESAN, Sri SAW.—	
Governor's Address (M)	712-723
Madras University (Amendment) Bill, 1965	343-350
Rameswaram Township, constitution (R)	389-390

G—cont.

GOLD BONDS—	
Meenakshi Sundareswarar Temple Devasthanam, Madurai, investment of gold	686-688
GOMATHI SANKARA DIKSHITHAR, Sri G.—	
Governor's Address (M)	663-666
GOMUKHINADHI SCHEME—	
Cement bags, loss due to floods	384-385
GOPALA GOUNDER, Sri K.—	
Roads in South Arcot district, distance laid with Railway Cess Fund	700
GOVERNMENT SERVANTS—	
House-rent Allowance	275-276
GOVINDAN, PULAVAR K.—	
Education, Advisory Boards for Development Districts	678-680
Governor's Address (M)	66-72
	490
Industries, starting in North Arcot District	465-467
Madras Loan, 1977, target and subscription	167-170
Madras University (Amendment) Bill, 1965	305-308
Murrah Buffalo calves, distribution	378-383
Special Armed Police Constables, dismissal	478

H

HARIJANS—	
Hostels, details	579
House-sites in Palavakkam	375-376
House-sites in Periapalayam	376-378
Incident at Vadakkukottai	675-676
HOSTELS—	
Government Hostels, Construction in Vellore	383
Harijan, details	579
M. C. Rajah Harijan Students Hostel, Saidapet, Telephone installation	686
HOUSING—	
House-sites for Harijans in Palavakkam	375-376
House-sites for Harijans in Periapalayam	376-378
House-sites, regulation of purchase and sale	386
HYDRO-ELECTRIC SCHEMES—	
Hoganakkal	573-577

I

INDUSTRIES—	
Industrial explosives, manufacture	283
Iron and Steel Rolling Mill, Arkonam	470
Steel Casting Plant, Arkonam	467-469

I—cont.

INDUSTRIES— cont.	
Tea Industry in Nilgiris district, crisis due to power-cut (C.A.) ..	595-596
Tyre industry, shortage of raw materials	278-279
IRRIGATION—	
Artesian wells, Thanjavur district	174-176
Irrigation Schemes, Tiruchendur taluk	698-700
Tirumanimuthar Scheme, implementation	285-286
Vidur Reservoir, canals	479-480
J	
JAILS—	
Sub-jail, Tiruchirappalli, shifting	188-189
JAUNDICE—	
Prevalence, Madurai district	590
JAYARAJ, Sri P.—	
Governor's Address (M)	404-406
JEEVARATHNAM, Sri R.—	
Dairy Farm near Vellore, starting	285
Government hostels, construction in Vellore	383
Industries, starting in North Arcot district	465-467
JOTHI VENCATACHELLUM, SRIMATHI—	
Medical Practitioners Bill, 1965	296-297
JOURNALS—	
Action under Defence of India Rules	688-690
JUDICIARY—	
District Judges, age of retirement, extension	277-278
K	
KAKKAN, Sri P.—	
Agriculturists in Thanjavur District, difficulties (C.A. St.) ..	700-702
Agriculturists of Srivilliputhur taluk, hardships (C.A.St.) ..	703-704
Governor's Address (M)	417, 427, 430, 454, 602, 636-637 639
KALIAPPA GOUNDER, Sri A.K.—	
Governor's Address (M)	449-452
KALYANASUNDARAM, Sri M.—	
Alleged lawlessness in the Office of 'Daily Thanthi' (A.M.) ..	591-593
Alleged unrest in Vellore over lease of land to Church of South India (A.M.)	594
District Board High Schools, improvement	564-569
District Board High Schools, particulars	680-681
Failure to maintain Sanitary conditions around Government Estate, Madras (A.M.)	52
Fest by students of Alagappa College, Karaikudi (A.M.)	290-291

K—cont.

KALYANASUNDARAM, Sri M.—cont	
Governor's Address (M)	639-649
Issue of an ordinance after summoning the Legislature (Privilege Matter)	293-296
Madras Loan, 1977, target and subscription	167-170
Madras University (Amendment) Bill, 1965	315-318
Madurai school tragedy, solatium to families of deceased children ..	677
Moongipadi Panchayat, election of President	49-51
Obituary reference, Sri Lal Bahadur Shastri, late Prime Minister of India (R)	8-9
Paddy and rice, requisitioning	178-180
Rameswaram Township, constitution (R)	390-392
Stamp duty, checking of evasion	384
Sub-jail, Tiruchirappalli, shifting	188-189
KAMALANATHAN, Sri M.—	
Governor's Address (M)	635-639
KANCHI MANIMOZHAR, Sri—	
Governor's Address (M)	612-618
KARCHA GOWDER, Sri T.—	
Governor's Address (M)	62-66
KARIAMANICKAM AMBALAM, Sri KR. RM.—	
Governor's Address (M)	520-524
KARIVENGADAM, Sri M.V.—	
Governor's Address (M)	658-662
Madras University (Amendment) Bill, 1965	319-324
KARUNANITHI, Sri M.—	
Detenus under Defence of India Rules, periodical review	563
Fisheries, development with Russian collaboration	453
Government Arts College, Kumbakonam, expansion	570
Governor's Address (M)	500, 504 514-516 771-773
Journals, action under Defence of India Rules	688-690
Madras University (Amendment) Bill, 1965	350-351
Medical and Engineering Colleges, Admissions	481-482
Schools (Girls'), employment of male teachers	682
Schools, tuition fees	681-682
S.S.L.C. Tamil text-books Selection	564
KOLANDAIAMMAL, SRIMATHI C.—	
Governor's Address (M)	82-87
KOSALRAM, Sri K. T.—	
Madras University (Amendment) Bill, 1965	313-314
ROTHANDARAMA BAGAVATHAR, Sri C.—	
Express buses run by private operators, particulars	698
Fire Service Station, Arni	692-695

K—cont.

KOTHANDARAMA BAGAVATHAR, Sri C.—

Governor's Address (M)	428-429
State Transport Buses, Madras—Kancheepuram	365
Transport Department, Telephone charges	365-368

KRISHNAMOORTHY, Sri V.—

District Judges, age of retirement, extension	277-278
Entertainment tax, for exemption for film "Ratha Thilakam"	359
Finance Commission (Fourth), Report	561-562
Government advertisements, choosing of Journals	288-289
Governor's Address (M)	94-98
House sites, regulation of purchase and sale	286
Medical College, Chingleput, donations for starting	481
Sethu Canal Scheme, final estimates	591
State Transport, 'Go as you please' tickets in Madras City	365
Tourist House, construction near Cuddalore Beach	386
Tractors, exemption from tax	477-478

KRISHNAMURTHY, Sri M. R.—

Governor's Address (M)	626-631
--------------------------------	---------

KRISHNASAMY NAIDU, Sri R.—

Agriculturists of Srivilliputhur Taluk, hardships (C.A.)	702-704
--	---------

KRISHNAVENI, SRIMATHI A.—

Governor's Address (M)	420-423
--------------------------------	---------

KULANDAISAMY GOUNDER, Sri M.—

Governor's Address (M)	253-257
--------------------------------	---------

KUNJAN NADAR, Sri A.—

Governor's Address (M)	262-265
--------------------------------	---------

L

LAKSHMIKANTHAM, SRIMATHI P. K. R.—

Governor's Address (M)	55-62
--------------------------------	-------

LAND—

Purchase by State Electricity Board (S.T.)	488-489
--	---------

LIVESTOCK—

Murrah buffalo calves, distribution	378-383
---	---------

LOAN(S)—

Co-operative loans, postponement of recovery	286-288
Madras Loan, 1977, target and subscription	167-170

M

MADHAVAN, Sri S.—

Artesian Wells, Thanjavur district	174-176
Committee on Economy and Administrative Reorganisation, constitution	31-36

M—cont.

MATHAVAN, Sri S.—cont.

District Court, Ramanathapuram, shifting from Madurai	187-188
Education, Advisory Boards for Development Districts	678-680
Elementary school building, Kadaladi Panchayat Union, damage due to collapse	38-39
Fast by students of Alagappa College, Karaikudi (A.M.)	290
Governor's Address (M)	190-196
Journals, action under Defence of India Rules	688-690
Medical and Engineering Colleges, admission	481-482
Mudukulathur school building, collapse	676-677
Official Language (Legislative) Commission, constitution	682-686
Sewage farm for Madras City, establishment	185
Steel Casting Plant, Arkonam	467-469
Thermal Power Scheme, Tuticorin—	690-691
Village Officers, imprisonment for misappropriation	180-183

MADURAI CITY—

Extension	591
-------------------	-----

MANI, Sri K. S.—

Governor's Address (M)	398-404
--------------------------------	---------

MANI, Sri M. S.—

Governor's Address (M)	493-500
Yarn and cloth, accumulation	280-283

MANI, Sri S.—

Cracker explosion in Perambalur bus stand	176-177
Governor's Address (M)	429-432

MANI, Sri V. S. S.—

Governor's Address (M)	87-90
--------------------------------	-------

MANICKAM, Sri C.—

Governor's Address (M)	555-557
--------------------------------	---------

MARAPPA GOUNDER, Sri K.—

Governor's Address (M)	631-635
--------------------------------	---------

MARKET—

Municipal, Arkonam, collapse of shops	484
---	-----

MATHA GOWDER, Sri J.—

Governor's Address (M)	239-243
Non-gazetted officers, representation for enhanced pay	273-275
Tee Industry in the Nilgiris district, crisis due to power-cut, (C.A.)	595
Thermal Power Scheme, Tuticorin	690-691

MATHIALAGAN, Sri K. A.—

Closure of Coimbatore Spinning and Weaving Mills (A.M.)	484-474
Governor's Address (M)	566-686
	770

M—cont.		PAGE
MATHIALAGAN, Sri K. A.—cont.		
Madras University (Amendment) Bill, 1965	341-347	353
Rameswaram Township, constitution (R)	392-394	
MEDICAL—		
Medical College, admission	481-482	
Medical College, Thanjavur, shifting	480-481	
MINERALS—		
Manganese, export	470	
Multimetal ore, deposits in Mamandur	470-472	
MOOKIAH THEVAR, Sri P. K.—		
Obituary reference, Sri Lal Bahadur Shastri, late Prime Minister of India (R)	10-11	
War Propaganda Committees, constitution	171	
MOTION (S)—		
Ad. Motions—		
Alleged lawlessness in the office of 'Daily Thanthi', consent withheld on the ground that it is not a matter to be discussed under an Adjournment Motion	591-593	
Alleged unrest in Vellore over lease of land to Church of South India, consent withheld on the ground that it is not a fit subject to be discussed under an Adjournment Motion	593-594	
Alleged unrest over stoppage of stipends to the Elementary Grade Teachers Training School Students, consent withheld on the ground that it was only a matter of day to day, administration.	594-595	
Closure of Coimbatore Spinning and Weaving Mills consent withheld on the ground that the matter did not involve more than ordinary administration of law	484-487	
Failure to maintain sanitary conditions around Government Estate, Madras consent withheld	52-53	
Fast by students of Alagappa College, Karaikudi, consent withheld on the ground that it was not a matter for adjournment motion	290-292	
Governor's Address, Motion of Thanks,	190-261	398-456
	489-557,	596-667,
	705-776	
Suspension of Rule 41(3)	702	
MUNU ADHI, Sri—		
Governor's Address (M)	436-442	
MURUGAIYAN, Sri P.—		
Governor's Address (M)	406-411	
Harijan Hostels, details	579	
MURUGAIYAN, Sri S.—		
Governor's Address (M)	548-553	
MUTHULINGAM, Sri S.—		
Governor's Address (M)	251-253	

N		PAGES
NALLA SENAPATHI SARKARAI MANRADIAR, Sri N.—		
{ Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1966	297	
NALLASIVAM, Sri, K.R.—		
Governor's Address (M)	72-77,	210
Obituary reference, Sri Lal Bahadur Shastri, late Prime Minister of India (R)	9-10	
NANJUNDA ROW, Sri S.—		
Governor's Address (M)	618-620	
NARAYANAN, Sri R.—		
Governor's Address (M)	98-101	
NARAYANASAMY NAIDU, Sri G.—		
Governor's Address (M)	108-111	
NARAYANASWAMY PILLAI, Sri K.—		
Governor's Address (M)	232-235	
NATIONAL DEFENCE—		
War Propaganda Committees, constitution	171	
NEDUNCHEZHIAN, Sri V. R.—		
Fast by students of Alagappa College, Karaikudi (A.M.)	291	
Governor's Address (M)	489-490	728-747,
	765, 710,	774
Madras University (Amendment) Bill, 1965	329-338	
Obituary reference, Sri Lal Bahadur Shastri, late Prime Minister of India (R)	5-8	
NON-GAZETTED OFFICERS—		
Pay enhancement, representation	273-275	
O		
OBITUARY REFERENCE—		
Ananthachar, Sri B.—	31	
Chockalingam, Sri T. S.	11	
Homi Jehanvir Bhaba, Dr. and others	1-11	
Lal Bahadur Shastri, Sri, late Prime Minister of India, (R)	31	
Venkatakrishna Reddiar, Sri K. S.—	561	
OFFICES—		
Government, administrative reorganisation		
OFFICIAL LANGUAGE (LEGISLATIVE) COMMISSION—		
Constitution	682-686	
OVER-BRIDGE(S)—		
Construction near Thanjavur Railway station	470	
Tiruvottiyur High Road, construction	51-52	

P	PAGES
PADDY—	
Requisitioning	178-180
Slow Procurement, Chingleput and North Arcot districts (C.A.) ..	487-488
PALANI, SRI K. B.—	
Governor's Address (M) .. .	214-219
PALANISAMY, SRI K. P.—	
Governor's Address (M) .. .	248-251
PANCHAYAT(S)—	
Moongipadi Panchayat, election of President	49-51
Teachers, non-payment of travelling allowance for election duty ..	48-49
PANCHAYAT UNIONS—	
Accountants, appointment	698
Delegation of powers	387
Panchayat Union Council, Arantangi, construction of new building	287
Sewing machines, supply	56-87
PANEL OF CHAIRMEN	54
PAPERS LAID ON THE TABLE—	
Agricultural Income-tax Act, 1955, Notification	24
Agricultural Produce Markets Act, 1959, Notifications	13, 14 16, 19 22, 24-26
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958, Notification	13
Bricks (Control of Price and Supply) Order, 1955, Notification ..	28
Central Sales Tax Act, 1956, Notification	28
Children Act, 1920, Notification	360
Chit Funds Act, 1961, Notifications	18
Cinemas (Regulation) Act, 1955, Notifications	17, 25, 360
Constitution of India, Notifications	14, 19
Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1966,	557
Delimitation Act, 1962, Notification	23
District Development Councils Act, 1958 Notifications	12, 25 27, 132
District Municipalities Act, 1920, Notifications	16 21
Entertainments Tax Act, 1939, Notification.. .. .	23
Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966 with annexure	360
Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Ordinance, 1966	28
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, Notifi- cations	15, 21 24
Estates (Supplementary) Act, 1956, Notification	457
General Sales Tax Act 1959, Notifications	22, 776

P—cont.	PAGES
PAPERS LAID ON THE TABLE — cont.	
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966, Annexure	132
Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966	28, 132
Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959, Notifi- cations	12-13, 18, 22, 360
Home Guard Act, 1963, Notification	21
Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, Notification	132
Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1964, Notification	12
Khadi and Village Industries Board, Annual Report for 1963-64 ..	27
Legislative Assembly, resume of work (3rd to 12th November 1965)	28
Legislative Council, resume of work	28
Legislature, Governor's Address	28
Medical Practitioners Bill, 1965, Report of the Joint Select Com- mittee	457
Motor Transport Workers' Act, 1961, Notification	28
Motor Vehicles Act, 1939, Notifications	15, 20-22 24-26, 132, 557
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, Notifications	13, 14, 18, 19, 23, 26, 27, 776
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952, Notifications	13, 16
Official Language Act, 1956, Notifications	16, 17
Panchayats Act, 1958, Notifications	12, 14 15, 19 20, 23-25, 666
Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959, Notifications	12, 18
Prohibition Act, 1937, Notifications	17
Rameswaram Township, Note re. constitution	457
Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939, Notification	23
State Aid to Industries Act, 1922, Notification	16-17
Traffic Control Act, 1938, Notifications	27
Transferred Territory Incorporated and Unincorporated Devaswoms Act, 1959, Notification	20
Unstarred Questions and Answers, list	776
Urban Land Tax Act, 1963, Notification	24
Warehousing Corporation Act (Central Act 58 of 1962), Notification..	27
Weights and Measures (Enforcement) Act, 1958, Notification ..	359
Workmen's Compensation Act, 1923 (Central Act VIII of 1923), Notification	28
PENSION—	
Revision of rates	36-37

P—cont.		PAGES
PERIANNAN, SRI V. R.—		
Governor's Address (M)		620-624
PERSONAL EXPLANATION—		
Marketing Society, Chingleput District		705
PERUMAL RAJU, SRI G. D.—		
Governor's Address (M)		553-554
POLICE—		
Special Armed Police, Constables, Dismissal		478
PONNAMMAL, SRIMATHI A. S.—		
Governor's Address (M)		115-119
PONNIAN, SRI K.—		
Governor's Address (M)		411-414
PRIME MINISTER—		
Public Meeting in Madras, expenditure		562-563
PRIVILEGE—		
Issue of an Ordinance after summoning the Legislature—		
Matter not pressed		293-296
PUBLIC HEALTH—		
Primary Health Centres, Thanjavur district		482-483
PUBLIC PROSECUTORS—		
Assistant—, accommodation allowance, grant		47
Full time posts		48
R		
RAGHAVA REDDI, SRI A.—		
Harijans in Palavakkam, house sites		375-376
Harijans in Periapalayam, house-sites		376-378
RAILWAYS—		
Tirunelveli—Cape-Comorin, Railway link		479
RAJANGAM, SRI N.—		
Governor's Address (M)		127-131
RAJATHI KUNCHITHAPATHAM, SRIMATHI—		
Governor's Address (M)		528-535
RAMACHANDRA REDDY, SRI N.—		
Governor's Address (M)		538-541
RAMAIAH, SRI V.—		
Chingleput and North Arcot districts slow procurement of paddy (C. A. St.)		487-488
RAMANATHAN, SRI V.—		
Governor's Address (M)		101-104
RAMASAMY, SRI S.—		
Governor's Address (M)		210-212

R— cont.		PAGES
RAMASAMY, SRI S. J.—		
Beggar Home, Avadi, employment opportunities		695-697
Governor's Address (M)		119-121
Iron and Steel Rolling Mill, Arkonam		470
Municipal Market, Arkonam, collapse of shops		484
Panchayat Unions, delegation of powers		387
Slow procurement of paddy in Chingleput and North Arcot districts (C. A.)		487
RAMASWAMI NAIDU, SRI S.—		
Governor's Address (M)		514-520
REPATRIATES—		
Burma, relief and rehabilitation		579-585
RESOLUTIONS—		
Rameswaram Township, constitution		387-398
RICE—		
Requisitioning		178-180
ROADS—		
South Arcot district, distance laid with Railway Cess Fund		700
S		
SADASIVAM, SRI S.—		
Governor's Address (M)		442-446
SAMBANDAM, SRI K. R.—		
Governor's Address (M)		77-82
SANKARAN, SRI V.—		
Ammonium Chloride-cum-Soda Ash Factory, establishment		42
Assistant Public Prosecutors, accommodation allowance		47
Assistant Surgeons, reservation of vacancies		586-589
Chit Funds Act, 1941, observations by High Court		368-369
Coffee seeds, short supply		183-185
Committee on Economy and Administrative Reorganisation, constitution		31-36
Cracker explosion in Perambalur bus stand		176-177
Cyclone and heavy rains, damage		177-178
Defence personnel, rehabilitation of disabled		283-285
Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966		358-359
Finance Commission (Fourth) Report		561-562
Forest Department, pay of services		187
Government offices, administrative reorganisation		561
Government Professors, retirement age		572
Government servants, house rent allowance		275-276
Governor's Address (M)		121-124
Industrial explosives, manufacture		288

S—cont.

SANKARAN, SRI V.—cont.

Madras University (Amendment) Bill, 1965	328-329
Match Factory, setting up in Public sector	279-280
Multimetal ore, deposits in Mamandur	470-472
Overbridge, Tiruvottiyur High Road, construction	51-52
Pandyar-Punnapuzha Hydro-Electric Scheme, implementation	39
Pension, revision of rates	36-37
Power Projects, negotiation with neighbouring State Governments	572-577
Public Prosecutors, full time posts	48
Rail link between Tirunelveli and Cape-Comorin	479
Repatriates from Burma, relief and rehabilitation	579-585
Secondary schools, improvement of laboratories	27-38
Small Tools, manufacture	469-403
Steel Casting Plant, Arkonam	467-469
Sugar factories, managers' training as sugar technologists	42
Teachers' Provident Fund, managements' contribution	571-572
Titanium, plant for production	691
Tyre industry, shortage of raw materials	278-279
Vellore Fort Moat, desilting and deepening	289
Yarn and cloth, accumulation	280-283
Zoo, Madurai City	171-172

SCHOLARSHIPS—

Cheques, rejection by Bank	46-47
Grant on false certificates	42-46

SCHOOLS—

Blind, Deaf and Dumb, Palayamcottai	669
District Board High Schools, particulars	680-681
District Board High Schools, teaching aids and furniture improvements	564-569
Elementary school building (Kadaladi Panchayat Union), damage due to collapse	36-39
Girls' schools, employment of male teachers	682
High, Tiruchitrambalam, payment of school fees	569-570
Madurai school tragedy, solatium to families of deceased children	677
Mudukulathur school building, collapse	676-677
Secondary schools, improvement of laboratories	37-38
Tuition fees, levy	681-682

SELVARAJAN, SRI M. S.—

Governor's Address (M)	90-94
Irrigation Schemes, Tiruchendur taluk	698-700
Madras University (Amendment) Bill, 1965	324-327
Rameswaram Township, constitution (R)	394-396
Schools for Blind, Deaf and Dumb, Palayamcottai	569
Teachers, travelling allowance	49-49

S—cont.

SENGALIAPPAN, SRI R.— Governor's Address (M)	235-237
SENGOTTUVELU, SRI, N. P.— Governor's Address (M)	446-449
SERVICES— Forest Department, revision of pay scales	187
Non Gazetted Officers, representation for enhanced pay	278-275
SETHU CANAL SCHEME— Final estimates, preparation	591
SEWAGE FARM— Madras City	185
SEWING MACHINES— Panchayat Unions	386-387
SHANMUGAM, SRI M.— Governor's Address (M)	705-710
SHANMUGAM, SRI P. U.— Governor's Address (M)	243-248
SIVARAMANAMBALAM, SRI SV. SM.— Governor's Address (M)	658-658
SIVASUBRAMANIAM, SRI S.— Governor's Address (M)	432-436
SLUMS— Madras City, classification of lands	369-375
SOUNTHARAPANDIAN, SRI N.— Governor's Address (M)	500-503
SRIRAMULU, SRI P. V.— Governor's Address (M)	535-538
S. S. L. C.— Tamil text-books, selection	564
STAMP DUTY— Checking of evasion	384
SUBBIAH, SRI A. K.— Governor's Address (M)	228-232
Harijans, incident at Vadakkukottai	675-676
Medical College, Thanjavur, shifting	480-481
Primary Health Centres, Thanjavur district	482-483
SUBBIAH MUDALIAR, SRI A. R.— Governor's Address (M)	212-214
SUBRAMANIAM, SRI R.— Governor's Address (M)	205-210

S—cont.

SUGAR—	
National Co-operative Sugar Factory, Alanganallur, starting	692
SURGEONS—	
Assistant-reservation of vacancies	586-589
T	
TALUKS—	
Peravurani and Gandharvakottai, upgrading	545-546
TAXES—	
Entertainment Tax, exemption for film "Ratha Thilakam"	369
Motor Vehicles Tax, exemption for tractors	477-478
TEA—	
Crisis in tea industry due to power-cut (C.A.)	595-596
TEACHERS—	
Provident Fund, contribution of managements	571-572
TELEPHONE(S)—	
Installation in M. C. Rajah Harijan Students Hostel, Saidapet	686
TEXTILES—	
Accumulation of stocks	280-282
Spinning Mill, Sivagangai	472-477
THANGAVELU, SRI A.—	
Governor's Address (M)	452-456
Jaundice, Madurai district	590
THIAGARAJA PILLAI, SRI M. D.—	
Agriculturists in Thanjavur district, difficulties (C.A.)	700-702
Governor's Address (M)	414-418
TITANIUM—	
Plant for production	691
TOURISM—	
Tourist Home, construction near Cuddalore Beach	386
TOWNSHIP—	
Rameswaram Township, constitution (R)	387-398
TRACTORS—	
Exemption from tax	477-478
TRANSPORT—	
Express buses run by private operators, particulars	698
State Transport, buses between Madras—Kancheepuram	365
State Transport, 'Go as you please', tickets in Madras City	365
Transport Department, Telephone and Trunk-call charges	365-368
U	
URGENT MATTER OF ADMINISTRATION—	
Agricultural situation in Thanjavur district—Notice—disallowed	292-299

V

VADIVEL, SRI D. N.—	
Governor's Address (M)	225-228
VADIVELU, SRI M. P.—	
Governor's Address (M)	541-545
VELAPPAN, SRI C. V.—	
Governor's Address (M)	423-428
VELLORE FORT MOAT—	
Dredging and deepening	239
VENKATARAMAN, SRI G.—	
Governor's Address (M)	196-199
VENKATARAMAN, SRI R.—	
Closure of Coimbatore Spinning and Weaving Mills (A.M.)	486-487
Crisis in the Match Industry due to short supply of Potassium Chlorate (C.A. St.)	53-54
Essential Articles control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966	56
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966	357-359
Governor's Address (M)	356
Issue of an Ordinance after summoning the Legislature (Privilege Matter)	441
Purchase of land by State Electricity Board (St.)	294-295
Tea Industry in Nilgiris district, crisis due to power-cut (C.A.St.)	488-489
595-596	
VILLAGE OFFICERS—	
Conviction for misappropriation	180-183
VISWANATHAN, SRI C. G.—	
Governor's Address (M)	237-239
Personal explanation, Marketing Society, Chingleput District	705

W

WELLS—

Artesian wells, Thanjavur district

Y

YARN—

Accumulation

Z

ZOO—

Madurai City

